

Giới thiệu Lục Tiên Phong Thiên Convert

"Hãy nhớ kỹ, người là một giọt nước."

"Cho dù ngẩng đầu không gặp tiên, trong lòng cũng phải có tiên."

Thế giới không hoàn chỉnh, nhân sinh mà lưỡng hồn bảy phách, tìm tiên, chính là tìm thiếu nhất hồn, vô mệnh thế gian tiểu dân, chợt được cơ duyên, lần lượt nhắm thẳng vào bản tâm lựa chọn, cuối cùng được viên mãn.

(quyển sách hoàn thành độ 27%)

Tác giả tự mình định nghĩa : Sùng vật nhiệt huyết tùy thân lưu.

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1: Nguyên nhân

Một mảnh sông hồ, quanh thân vô số thật nhỏ thanh tuyến đang chảy xuôi, cỏ mềm hoa tươi, chim bay côn trùng kêu vang, tràn ngập hài hòa, bên hồ đứng một thanh niên nam tử, hất giro tay lên bắn ra ngón tay, mặt hồ nổi lên rung động, làm bắn ra một giọt nước, bay về phía chân trời.

"Khô Linh, trợ nó thành đạo."

Mười ba đạo ánh sáng theo đuôi kia giọt nước xuyên qua một mảnh hắc ám, đi tới một thế giới mới, thế giới này đang ở tan vỡ, mười ba đạo ánh sáng bị kéo phân tán bốn phía, kia giọt nước lại rơi ở trên mặt đất.

Nó xuất hiện để còn sót lại thế giới gia tốc nghiền nát, nhưng một qua bao lâu, toàn bộ thế giới hoàn toàn đình chỉ tan vỡ, mà kia mười ba đạo ánh sáng chỉ có một đạo lưu tại thế giới này, còn lại tiêu thất ở vô tận vũ trụ trong bóng tối.

Tây Vực hoang mạc sát biên giới giải đất, có một tòa thôn nhỏ, tên là Lạc Tiên, tên nơi phát ra đã không có người nhớ kỹ, ngoại trừ chỗ ngồi này thôn nhỏ, trong vòng phượng viên trăm dặm lại không có bất kỳ người nào sống.

Làng một tòa phổ thông nhà đá phía sau, đứng một lớn một nhỏ hai người, nhỏ là nhất đũa bé, thoát nhìn tứ năm tuổi, lớn là một đạo sĩ trang phục trung niên nam tử.

"Nhân sinh mà lưỡng hồn bảy phách, nhưng ba hồn bảy phách mới là hoàn chỉnh, tìm tiên cầu trường sinh, căn bản kỳ thực chính là tìm kia đệ tam hồn."

"Tiểu tử, người hiểu không?"

"Ha ha ha ha, người đương nhiên không hiểu, lại có mấy người đã hiểu." Tiểu hài tử về mặt mờ mịt, nam tử kia không thấy tiểu hài tử liếc mắt.

Tiểu hài tử trừng mắt nhìn, lại phát hiện trung niên nam tử kia đã không thấy.

Hạ qua đông đến, trong nháy mắt trôi qua mười năm, tiểu hài tử đã mười lăm tuổi.

"Xong xong, vậy làm sao làm, thực sự là nhanh mồm nhanh miệng." Tiểu Thần ở tới như mực nhập khẩu trước lưỡng lự, sắc mặt biến đổi liên tục.

Hắn bên trái là lui về đường, đèn đuốc sáng trưng, phía bên phải còn lại là tiến nhập tầng thứ hai nhập khẩu, một mảnh hắc ám.

"Nếu sợ, đừng cầm mạng nhỏ nói đùa." Tiểu Nhị lập tức mở miệng đề nghị.

"Không sợ, lời đã nói ra, nước ra ngoài bát." Tiểu Tam lập tức phản đối.

"Thiên đường hướng trái, sợ đi." Tiểu Nhị cũng chưa từ bỏ ý định, đi tới Tiểu Thần bên người, thần sắc trịnh trọng.

"Chiến sĩ hướng bên phải, không thể sợ." Tiểu Tam tiếp tục cùng Tiểu Nhị làm trái lại.

Tiểu Thần lắc đầu, "Chuyện cho tới bây giờ, không có đường biện pháp, chỉ có thể vận dụng cuối cùng bảo bối."

Nói xong Tiểu Thần từ trong lòng lấy ra một tinh xảo cái túi nhỏ, thần tình ngưng trọng, động tác cẩn thận, nhìn trong tay cái này túi, trên mặt hắn lộ ra do dự biểu tình, một lúc lâu, Tiểu Thần nhắm mắt dài thở phào một cái, hai mắt mạnh mẽ, thân thủ từ trong túi hung hăng móc ra —— một đồng tiền.

"Chính diện liền tiến, phản diện liền đi." Tiêu Thần cắn răng phun ra mấy chữ, trong tay nắm chặt tiền đồng.

Tiểu Nhị vỗ mặt, "Tính xấu không đổi."

Thấy như vậy một màn thời gian, Tiểu Nhị đã hoàn toàn bỏ qua lui về mong muốn, hắn và Tiêu Thần quen biết này mười mấy năm qua, đã là cần vớt tiền đồng giải quyết vấn đề, cuối cùng đều biến thành khó giải vấn đề khó khăn.

Ngắm thờ dài, thấy Tiểu Tam kia tràn ngập chờ mong ánh mắt, mặc dù điều không phải đối với hắn chờ mong, nhưng hắn thừa nhận, hắn lại thua rồi, hắn không thể nào biết lui về, chỉ có kiên trì đi xuống.

Tiêu Thần là Tiểu Nhị và Tiểu Tam đại ca, ba người bọn hắn là bạn tốt, Tiểu Tam thích Tiêu Thần, Tiêu Thần không thích Tiểu Tam, Tiểu Nhị thích Tiểu Tam, nhưng hắn chưa bao giờ bày tỏ qua, cũng một đề người khác biết qua, Tiểu Nhị đồng ý mạo nguy hiểm tánh mạng theo tới là bởi vì hắn biết, Tiểu Tam nhất định sẽ đến.

Tiền đồng bị Tiêu Thần vớt lên, nhìn không trung tiền đồng, Tiểu Nhị không khỏi nghĩ đến ngày hôm qua.

Lạc Tiên Thôn trong một khối đất trống, một đám hải tử vây bắt ồn ào, không biết là vì sao tiếng động lớn ồn ào, chỉ nghe được một cậu bé thanh âm truyền rất xa.

"Đến lúc đó ta liền mạng theo Tiểu Nhị và Tiểu Tam xuống phía dưới."

Nghe nói như thế thời gian, Tiểu Nhị lúc đó liền sắc mặt biến đổi lớn, "Đại ca, chuyện này không được a."

"Không có việc gì, đại ca chỉ để ý đi, tiểu muội ủng hộ ngươi." Tiểu Tam phản ứng còn lại là và Tiểu Nhị hoàn toàn bất đồng, "Chờ một chút, Tiểu Nhị, hắn nói 'Mạng theo Tiểu Nhị và Tiểu Tam' cùng nhau? Oa ha ha, đại ca rốt cục đồng ý mạng ta đi chơi."

Tiểu Nhị nhìn một chút bên người cho đã mất đồ Tiểu Tam và trong đám người đặc ý vênh vào Tiêu Thần, cảm giác toàn bộ thế giới đều âm đạm, vừa muốn mở miệng nói đã bị một trận cười to cắt đứt.

"Được, đây chính là tự ngươi nói, ai không đi sau này sẽ là cháu trai."

Đoàn người tản ra rồi đi, chỉ để lại Tiêu Thần, Tiểu Nhị và Tiểu Tam.

"Ta cũng chưa nói muốn đi a!" Tiểu Nhị trong lòng đang gặm thét, nhưng không có nói một câu.

"Ngày mai sẽ là khai thác đá ngày, càng là chúng ta lần đầu tiên khai thác đá, tất cả về nhà chuẩn bị sẵn sàng đi, chúng ta đến lúc đó trực tiếp dưới tầng thứ hai đi." Tiêu Thần đi tới Tiểu Nhị Tiểu Tam bên cạnh bên mở miệng cười, thuận lợi vỗ vỗ còn đang trạng thái dờ dẩn Tiểu Tam.

Tiểu Nhị muốn nói lại thôi, ngo ngắc nhìn Tiêu Thần, thẳng đến Tiêu Thần ly khai mới yếu ớt mở miệng, "Ta. . . Ta không muốn đi."

Làng không lớn, Tiêu Thần rất nhanh thì là biến mất ở tại hai người trong tầm mắt, lúc này Tiểu Tam cũng rốt cục khôi phục bình thường, "Tiểu Nhị chuẩn bị sẵn sàng, rõ ràng Thiên tỷ tỷ dẫn ngươi đi thám hiểm, đừng quá kích động, hảo hảo ngủ."

Sau khi nói xong Tiểu Tam cũng nhảy chân sáo trước đi về nhà.

Sáng sớm hôm sau, cửa thôn đứng đầy nam nữ già trẻ, loại tình cảnh này ở Lạc Tiên Thôn, một tháng tới đa chi gặp phải một lần, chỉ là và ngày xưa so sánh với, còn nhiều hơn mấy cái tiểu tử, đồng dạng một tháng một lần, còn có gió bão.

Gió bão mỗi một tháng tới đa xuất hiện một lần, đúng hạn mang đến còn có Kim Sa, Lạc Tiên Thôn đời đời đều như vậy, chẳng bao giờ có sai lầm, đây cũng là không thể trồng trọt, không thể chăn thả hoang vắng giữa đại mạc, Lạc Tiên Thôn còn có thể vẫn tồn tại nguyên nhân, cũng là bọn hắn chưa từng có nghĩ tới rồi đi nơi này nguyên nhân.

Thôn Trưởng đi tới đoàn người phía trước nhất, "Thời gian không còn sớm, chúng ta được mau nhanh khởi hành, chậm rồi bão cát này cũng không nhận người."

Các thôn dân đã đến đông đủ, lúc này Thôn Trưởng lên tiếng bọn họ đương nhiên không có ý kiến, tất cả đều động, đi lên một cái chỉ có thôn dân biết đường, muốn đi một chỉ có thôn dân mới biết được địa phương, đi làm một món bất luận kẻ nào cũng có thể làm chuyện.

Ước tính tới hơn nửa canh giờ, các thôn dân đi tới một thật lớn gò đất phía trước, ở đây tuy rằng điều không phải đầy đất đá vàng, nhưng là là tro tro, không có một tia sự sống đáng nhìn, cái này thật lớn gò đất, đúng là bọn họ chuyển này tìm chỗ.

Nói cho đúng, chính là bên dưới gò đất.

"Làm như thế nào liền không cần nói nhiều, mọi người đuổi mau ra tay, sớm một chút làm xong về sớm một chút." Thôn Trưởng trào lên cao hét một tiếng, mang người từ nơi này gò đất một cửa động khổng lồ hướng trong lòng đất đi đến.

Thấy Thôn Trưởng đã đi vào trước, còn lại các thôn dân cũng đều đi theo phía sau hắn, đang hướng trong lòng đất đi đến, một đám tiểu tử kết đội đi ở mặt sau cùng.

Đây là bọn hán lần đầu tiên tham gia làng khai thác đá hoạt động, bởi vì tổ huân có nói: Không đến mười lăm tuổi không thể vào cái chỗ này.

Một người biết nguyên nhân, không ai dám vi phạm, bởi vì đã nếm thử người đầu đã vĩnh viễn lưu tại bên trong.

Như vậy khí trời thôn dân đã sớm là thấy nhưng không thể trách, hầu như từng tháng cũng trong lúc đó đều gặp phải một lần như vậy khí trời, xuất hiện như vậy khí trời thời gian, cũng ý nghĩa bị các thôn dân xưng là Kim Sa Phần thật lớn gò đất trong lòng đất đem tràn ra Kim Sa.

Loại này Kim Sa trên thực tế cũng không phải vàng thật, giá trị cũng không như vàng thật, là chế tác đồ trang sức hài lòng tăng thêm vật, các thôn dân từng tháng đem khai thác Kim Sa bắt được trần trên đi bán, sau đó đổi hồi sinh sống cần phẩm, ở làng chu vi trồng một ít thông khí chống lại đá thực vật, không cần trồng tọt chắn thả, sinh hoạt qua cũng cũng không tệ lắm.

Lạc Tiên Thôn sinh hoạt, thời đại như vậy, này Kim Sa Phần dưới Kim Sa, đã bị đào được vô số năm, nhưng như trước mỗi tháng đều có, chẳng bao giờ đoạn tuyệt.

Trong thôn không có ai biết những thứ này Kim Sa thế nào đến, có lẽ là quá rất xưa, ngay cả bọn họ tiền bối đều đã quên mất, hoặc là quá thần bí, ngay cả bọn họ tổ tông cũng không biết vì sao, chỉ là như bọn hán bây giờ nói cho hậu đại như vậy nói cho bọn hán biết, làm như vậy liền có thể sinh tồn.

Những thứ này màu đỏ Kim Sa tuy rằng trên người yêu thích, nhưng cũng không phải cái gì vô giá đồ vật, mỗi tháng thu thập Kim Sa đổi được tài vụ nhiều nhất đủ Lạc Tiên Thôn thôn dân không nên mỗi ngày môn thủ công là có thể qua trên người bình thường sinh sống, cũng chính bởi vì như vậy, qua nhiều năm như vậy mới không có người nhớ thương bọn họ, bọn họ cũng mới có thể qua trên cuộc sống an ổn.

"Đại mùa thu hoạch a, lúc này mọi người khai thác Kim Sa, hình như đều so với tháng trước nhiều, thật tốt quá, đều có thể nhiều ăn đến vài trận thịt." Nói là đứng ở Thôn Trưởng hai bên trái phải một gã tráng hán.

"Đúng vậy đúng vậy, ngay từ đầu chúng ta còn lo lắng có thể hay không có một ngày đem này Kim Sa Phần khai thác trống rỗng, xem ra thực sự là quá lo lắng." Thôn Trưởng ở một bên cũng mừng đến mặt cười thành đoá hoa, hán lần này khai thác Kim Sa so với tháng trước đủ nhiều sáu thành.

Thôn Trưởng vuốt râu mép vẻ mặt ý cười, hán đi ở phía trước nhất, "Đều trước chó vợi đùa bỡn, mau trở về rồi hãy nói, ta xem này mây đen kịch liệt, đừng cho về muộn."

Tất cả mọi người rõ ràng Thôn Trưởng ý tứ, đều cảm tự mình thu hoạch Kim Sa hướng trong thôn đuổi, bởi vì vị trí địa lý đặc biệt, Lạc Tiên Thôn phụ cận chưa bao giờ sẽ tích lũy hạt cát, gió bão thường thường đều là mang theo khắp bầu trời đá trần từ nơi này trải qua, hơn nữa phòng ốc có thể chống đỡ gió to, mặc kệ nhiều lớn gió bão cũng không có đem Lạc Tiên Thôn phá hủy qua, các thôn dân đều tin tưởng vững chắc, chỉ cần về tới làng, tùy ý gió này bạo nhiều không tâm thương bọn họ cũng sẽ không có nguy hiểm gì.

"Chờ một chút, Thôn Trưởng, nhân số thiếu." Mọi người đang muốn đi trở về, một cường tráng đại hán mở miệng.

Thôn Trưởng nghe vậy quay đầu nhìn lướt qua đoàn người, rất nhanh thì phát hiện thiếu Tiêu Thần, Tiểu Nhị và Tiểu Tam.

"Người đi tìm bọn họ, những người khác đi mau." Gió thổi kịch liệt, bão cát nói đến là đến, Thôn Trưởng không dám để thôn dân ở lâu, nhưng cũng không có thể cứ như vậy mặc kệ vài đứa bé, để nói chuyện người đàn ông vạm vỡ lưu lại.

Gò đất dưới là một rất lớn không gian, tựa hồ là một hầm mộ, trên vách tường này tự cháy thật lớn ngọn lửa đem toàn bộ không gian chiếu như ban ngày, những Kim Sa đó liền xuất hiện ở tầng thứ nhất, tầng thứ nhất khắp ngõ ngách có một cái thật dài thông đạo, đi xuyên qua là có thể thấy một nhập khẩu, đây là cùng đi tầng thứ hai nhập khẩu.

Mà tựa như tổ huân mười lăm tuổi dưới hải từ không thể vào ở đây như nhau, đồng dạng mình xác cảnh cáo, ai cũng không có thể đủ tiến nhập tầng thứ hai, đồng dạng có người đã nếm thử, đồng dạng cũng không trở về nữa.

Mà giờ này khắc này, Tiêu Thần mấy người vừa lúc ở nơi này tự mình nhập khẩu trước, tiền đồng đã bị Tiêu Thần vút lên đến, hạ xuống thời gian chính là hán dưới quyết định thời gian, có thể cũng là quyết định sinh tử thời gian, chỉ là kết quả làm sao một người biết.

"Đình "

Tiền đồng rơi xuống đất.

Trên mặt đất xoay tròn tiền đồng, tốc độ càng ngày càng chậm, không ra hai hơi thở, kết quả là thấy rõ ràng.

PS:Chương này là chương đầy nên mình cố gắng dịch,mất gần 30 phút,trời mệt quá.....

Chương 2: Ta thế giới

Tiền đồng xoay tròn càng ngày càng chậm, cuối cùng nhất oai té trên mặt đất, phản diện hướng lên trên, Tiêu Thần đã nói trước, chỉ có thể mang theo Tiểu Nhị và Tiểu Tam quẹo trái rồi đi nơi này về nhà.

Này là Tiểu Nhị chờ mong kết quả, mà tình huống thực tế là tiền đồng càng chuyển càng chậm, cuối cùng hoàn toàn ngừng lại, nhưng không có cũng, cứ như vậy lập ở trên mặt đất, và trước đây tất cả vút tiền đồng kết quả như nhau.

Tiêu Thần nhìn lập trên mặt đất tiền đồng, "Ai, không có cách nào khác, thực sự không có cách nào khác."

Tiểu Nhị không nói gì, Tiểu Tam lại che miệng cười trộm, loại tình huống này bọn họ điều không phải lần đầu tiên thấy, tương phản còn không có hiếm thấy, bởi vì mỗi lần cần dùng cái này "Bảo bối" thời gian, đều gặp phải như vậy kết quả.

"Bỏ phiếu đi, thiếu số phục tùng đa số." Tiêu Thần nhặt lên tiền đồng bỏ vào túi tiền.

"Không đi."

"Đi." Tiểu Nhị và Tiểu Tam hầu như đồng thời mở miệng, Tiêu Thần rất muốn liếc một cái, đến cuối cùng vẫn là phải do hán đến quyết định.

Tiêu Thần hắng giọng một cái, "Nếu như vậy, chúng ta đây còn là. . ."

"Tiêu Thần, thẳng nhóc nhỏ lại là người đi đầu đi, mau cùng ta trở lại." Một tục tăng thanh âm nổ vang, chấn động Tiêu Thần mấy người tưởng che cái lỗ tai.

Tráng hán tiến nhập Kim Sa Phần lúc nhìn quét liếc mắt không nhìn thấy người liền đoán được mấy cái tiểu hài tử khẳng định tại đây, lập tức khẩn cấp tới rồi, quả thực đợi vừa vặn.

Trong thôn Tiêu Thần là một không sợ trời không sợ đất chủ, nhưng duy chỉ có đối cái này tráng hán thừa nhận sợ, bởi vì này tráng hán mỗi lần đều có thể đem hán cái móng mở hoa, không phải do hán không sợ.

Nghe được cái thanh âm này thời gian Tiêu Thần liền kêu to không xong, loại này vi phạm tổ huấn chuyện đều bị tóm đến rồi, trở lại không có thể như vậy cái móng nở hoa có thể giải quyết.

Tiêu Thần cắn răng một cái, trực tiếp vọt vào tới như mực nhập khẩu.

Tiểu Tam thấy thế không do dự nửa điểm, cũng vọt vào, Tiểu Nhị quay đầu lại nhìn thoáng qua đang ở chạy tới người đàn ông vạm vỡ, ánh mắt lộ ra vẻ do dự.

"Tiểu Nhị, người cho ta đứng lại kia, không phải lão tử bay đánh chết người không thể." Người đàn ông vạm vỡ là Tiểu Nhị cha, nói nhỏ nói không sợ, đó là không có thể, hán cũng luôn luôn nghe ba ba nói.

Bất quá lần này Tiểu Nhị nhưng không có dựa theo cha đi nói làm, trong mắt hán vẻ do dự tiêu thất, dứt khoát vọt vào nhập khẩu.

"*****." Tráng hán đứng ở nhập khẩu trước dừng bước, hán cắn răng, trên mặt nổi gân xanh, lửa giận đều nhanh đốt tóc.

Sau một lát, hán tới cùng vẫn là không có đi theo vào, xoay người mặt đen lại hướng về lối ra đi đến.

Đi qua tới như mực nhất đoạn ngắn đường, Tiêu Thần trước mắt rộng mở trong sáng, nơi này và tầng thứ nhất kém rất nhiều, là một tòa rộng rãi trong lòng đất cung điện, cũng lăm sáng sủa, nhưng cùng tầng thứ nhất cái loại này bất đồng, ở đây không có lửa, là trên vách tường đại khóa đại viên dạ minh châu ở phát quang.

Tiêu Thần nhìn xung quanh thời gian Tiểu Nhị và Tiểu Tam cũng đi tới nơi đây.

"Đến cũng tới, chúng ta đi nhanh đi." Tiểu Nhị đối với cha cái loại này sợ, nhiều năm qua đã ngấm đến tận xương tủy, hơn nữa ở đây có đến mà không có về thuyết pháp trong thôn tất cả mọi người tán thành.

"Đại ca, ta xem chúng ta hay là đi thôi, ta cũng hiểu được ở đây là lạ." Tiểu Tam lần này cũng khó được không có đối phó với Tiểu Nhị.

Bọn họ nói Tiêu Thần cũng nhận rồi, bởi vì cái loại này là lạ cảm giác hán cũng có, lúc này ba người đều đi vào tầng thứ hai, coi như là đem ngày hôm qua đòi khoác lác giả bộ toàn bộ một bộ, lúc này trở lại cũng có thể đình trực sống lưng kẻ tục đắc sắt.

"Chúng ta đi." Tiêu Thần quyết định thật nhanh, lập tức quay đầu lại.

Nhưng thẳng đến quay đầu lại, bọn họ mới phát hiện đi vào chỗ đó, có hai người bộ xương khô cái khung, rất cao, chỉ ít đã ở hai trượng có hơn, trên tay đều mang lưỡng cây đại đao, mặt trên rỉ sét loang lổ, thậm chí có không ít địa phương tổn hại, trời biết là tồn tại bao lâu.

Thấy hai cổ bạch cốt nhưng làm mấy người sợ đến giật bắn cả mình, cước bộ cũng tăng nhanh vài phần, mà ngay tại lúc này, hai cổ bạch cốt mất bộ vị, đương nhiên mất sớm mất, hai người hắc động đột nhiên sáng lên, hai luồng lam sắc hỏa diễm thiêu đốt, phát sinh yếu ớt quang mang.

Này biến đổi sự cố càng sợ đến bọn họ tóc gáy nổi tung, liều mạng hướng lối ra chạy đi.

Trong đó một bạch cốt giờ lên đại đao hướng về phía ba người liền bỏ xuống tới, Tiểu Nhị và Tiểu Tam về phía trước vọt mạnh, tránh thoát đến một kiếp, vị trí nguyên nhân, Tiểu Thần chỉ có thể ngừng bước chân lui về phía sau, không lại chính là phân thân kết quả, mặt khác một bạch cốt cũng động, hướng về Tiểu Nhị Tiểu Tam công kích, trước kia cụ còn lại là ép hướng Tiểu Thần, liền kia nhất lưu lại thời gian, Tiểu Thần có thể lại không có cơ hội rời đi nơi này.

Đối mặt loại tình huống này, Tiểu Thần bọn họ ở hai cổ bạch cốt trước mặt có thể nói không có chút nào sức chiến đấu đáng nói, chỉ có thể chạy trốn, thật đáng buồn là Tiểu Thần chỉ có thể hướng tầng thứ hai ở chỗ sâu trong đi, mà Tiểu Nhị Tiểu Tam còn có một tuyến mong muốn.

Chưa từng có nhiều phiền muộn, Tiểu Thần chạy đi liền hướng ở chỗ sâu trong chạy đi, kia bạch cốt cũng nhảy qua mở bước chân đuổi kịp đi tới, Tiểu Nhị và Tiểu Tam tình huống cũng không cần lạc quan, bọn họ ly lối ra còn có một đoạn ngắn cự ly, mặc dù không cần thật lâu, thể nhưng kia mang đại đao bộ xương khô cũng sẽ không cho bọn hắn thời gian, lần thứ hai một đao bỏ xuống.

Tiểu Nhị cúi đầu làm tốt tránh chuẩn bị, nhưng lại phát hiện Tiểu Tam nhìn ở chỗ sâu trong đang ngăn người, nước mắt không được chảy xuống, Tiểu Nhị dùng chân to chỉ cũng có thể nghĩ ra được, nhất định là lo lắng Tiểu Thần, phát ra từ nội tâm khó chịu, nhưng hắn không có nhìn không trước, trực tiếp đánh về phía Tiểu Tam.

Cử động này tạo thành hay nhất hậu quả chính là hấn gục Tiểu Tam, hai người đều tránh thoát trí mạng một kiếp, mà trên thực tế Tiểu Nhị đập ra đi thời gian mới phát hiện, thuyết thư tiên sinh nói nguyên lai điều không phải thật, hấn căn bản làm không được, chỉ có thể đẩy ra Tiểu Tam, tự mình muốn đổi mặt kết quả nhưng là bị nhất cây đại đao chém thành lưỡng đoạn.

Tiểu Nhị biết chạy trời không khỏi nắng, đã nhắm hai mắt lại, tình hậu tử vong đã tới, nhưng hấn ngực bụng vị trí đột nhiên tê rần, cả người ngang trời bay ra, tránh khỏi phân thân một đao.

Sau khi rơi xuống đất Tiểu Nhị lăn lộn đứng lên, lại thấy được nhìn thấy mà giật mình một màn, Tiểu Thần ngực bị rạch ra một lỗ hồng lớn, tiên huyết trực tiếp bắn đi ra, mới vừa rồi là Tiểu Thần chạy tới một cước đá văng Tiểu Nhị, mình thì không có thể hoàn toàn mau tránh ra, tránh khỏi tử kiếp, lại tránh không được trọng thương.

"Tiểu Nhị, đi!" Tiểu Thần che ngực, trong mắt không có một giọt lệ, Tiểu Nhị thấy chỉ có kiên nghị, hấn hầu như chưa từng thấy qua như vậy Tiểu Thần, nhưng hấn biết, đây là Tiểu Thần.

Tiểu Tam nhìn Tiểu Thần lãnh khốc khuôn mặt, Tiểu Nhị cắn răng lôi kéo Tiểu Tam hướng lối ra chạy đi, tựa hồ tiên huyết dẫn phát rồi bộ xương khô cái khung hứng thú, hai cổ bạch cốt hướng về nằm trên mặt đất Tiểu Thần đi tới, Tiểu Nhị Tiểu Tam bởi vậy tránh được một kiếp, vọt vào lối ra.

Tiểu Nhị Tiểu Tam tiến nhập lối ra trong nháy mắt, tráng hán kia lại xuất hiện ở tầng thứ hai, hấn con mắt thứ nhất nhìn thấy được nằm ở vũng máu trong Tiểu Thần, ánh mắt căng thẳng.

"Tiểu Nhị, Tiểu Nhị. . ." Trên mặt đại hán lộ ra khung hoảng thần sắc, không ngừng mọi nơi quan sát, lại không nhìn thấy Tiểu Nhị và Tiểu Tam hình bóng, hấn tâm và sắc mặt như nhau trầm xuống.

Ở tầng thứ nhất thời gian, hấn vốn định trực tiếp ly khai mặc kệ ba người, nhưng làm người cha, tới cùng còn là không hạ nổi độc ác, xoay người lại tiến nhập tầng thứ hai, một tầng và tầng hai trong lúc đó thông đạo tồn tại kỳ dị lực lượng, vừa lúc để Tiểu Nhị Tiểu Tam và tráng hán bỏ qua, bọn họ cũng không có phát hiện.

"Người tiểu tử thú này, đều là người hại chết bọn họ, người cũng chôn cùng đi." Tráng hán cả tiếng rít gào, nước bọt chấm nhỏ bay ngang.

Tráng hán sau khi nói xong xoay người sẽ chạy, dù sao hấn cũng chỉ là một người thường, thấy hai trượng rất cao mang đại đao bộ xương khô cái khung cũng biết sợ, cũng may bộ xương khô cái khung hoàn toàn bị Tiểu Thần hấp dẫn, vậy mà không có đi để ý tới tráng hán.

Tiểu Thần nhìn tráng hán ly khai bóng lưng, chỉ có thể lắc đầu cười khổ, thế giới này, cũng cứ như vậy.

Hắn kéo trọng thương thân thể trên mặt đất sau này chuyển, tiên huyết hóa xuất một cái thê mỹ hồng tuyến, Tiểu Thần không nghi ngờ, đem hai cổ bạch cốt đi tới trước mặt mình thời gian, hấn chỉ có một con đường chết.

Một bạch cốt không quay đầu lại, tiện tay đem đại đao hướng phía sau ném ra ngoài, không gì sánh được chính xác đem ly lối ra chỉ có nửa bước xa tráng hán đóng đinh trên mặt đất.

Tiểu Thần ánh mắt căng thẳng, đem hết toàn lực về phía sau chuyển, không có cách nào đối kháng, một điểm có thể cũng không có, ở trong mắt hấn cường đại nhất tráng hán, đồng dạng không có nửa điểm phản kháng cơ hội.

Tiên huyết từ trên người Tiêu Thần không ngừng lưu lại, hai cổ bạch cốt cũng thả chậm cước bộ, chậm rãi tới gần, Tiêu Thần một tay che ngực, cái tay còn lại trên mặt đất mượn lực, ở trơn trượt trên mặt đất đột nhiên đụng phải một chỗ nổi lên địa phương, cúi đầu vừa nhìn cũng một viên thanh sắc thạch châu.

Tiêu Thần mắt đã bắt đầu không rõ, ý thức cũng càng ngày càng không tỉnh táo, hắn biết mình là chạy không được, đơn giản ngừng lại, như người chết chìm cuối cùng bắt được một cây rom rạ, Tiêu Thần ngồi dưới đất hắn nắm lên trên mặt đất thạch châu, tiên huyết nhuộm đỏ hạt châu không có một điều gì thần kỳ chỗ, có thể này thạch châu thật phổ thông, cũng có thể là bởi vì hắn không có năng lực nhận ra bảo bối, cho nên hắn tự nhiên cũng không có năng lực phát hiện, thạch châu trên một giọt máu tan đi vào.

"Trảm tà."

Trảm tà như sấm rền thông thường thanh âm truyền ra, vài đoàn màu xanh lam u quang lóe ra, sau đó dường như thiên binh thiên tướng thông thường thân ảnh từ u quang giữa bay ra, canh giữ ở Tiêu Thần chu vi, những thứ này bán trong suốt lam sắc thiên binh không có chân, như mây như nhau quang mang năng bọn họ.

Động tác chính tề nhất trí, đang giờ lên giờ lên trong tay roi thép, Tiêu Thần ý thức càng ngày càng không rõ, hắn thậm chí hoài nghi mình có đúng hay không đang nằm mơ, hắn nhắm mắt nhìn đằng trước đến người cuối cùng hình ảnh là đám này thiên binh ném ra trong tay roi thép, đem hai cổ bạch cốt đập thành bột phấn.

Đem Tiêu Thần tỉnh lại lần nữa thời gian, phát hiện mình còn đang ngất đi trước chỗ đó, chu vi tất cả cũng không có thay đổi hóa, chỉ là kia hai cổ đoạt mệnh bạch cốt đã không thấy, chỉ có một cây đao rơi trên mặt đất, còn có lối ra đã chết đi tráng hắn nói cho hắn biết, cũng không phải đang nằm mơ.

Bộ ngực hắn vết thương đã khép lại, để lại một cái màu đỏ vết tích, trong tay còn đang nắm viên kia thạch châu, đây hết thấy đều tránh hắn nghĩ đầu óc có chút không đủ dùng.

Chuyện gì xảy ra hắn không biết, nhưng Tiêu Thần có thể xác định là hạt châu này khẳng định có kỳ hoặc, hắn đem hạt châu bỏ vào trong túi lúc đứng dậy, đã không có uy hiếp lúc hắn bắt đầu thăm dò tầng thứ hai này.

"Người nghĩ, thế giới bao lớn?" Linh hoạt kỳ ảo thanh âm truyền vào Tiêu Thần trong tai.

"Thế giới bao lớn?" Đây tuyệt đối là một đáng giá suy nghĩ sâu xa vấn đề, thậm chí là tư tưởng tài hoa kinh thiên trí giả cũng nói không nên lời tự mình đáp án, trước lúc này Tiêu Thần cũng chưa bao giờ nghĩ tới, chính hắn cản trở lời vấn đề này.

"Mắt xem tới được, chính là thế giới." Tiêu Thần không biết ai đang nói chuyện, hắn chỉ là quay phía trên nói ra ý nghĩ của mình.

"Kia nhìn không thấy đâu?"

"Nhìn không thấy, điều không phải ta thế giới." Tiêu Thần lần thứ hai mở miệng không có bất kỳ do dự nào, thanh âm cũng đề cao vài phần.

"Được một cái ta thế giới."

Tiêu Thần thấy toàn bộ cung điện dạ minh châu quang huy ngưng tụ đến cùng nhau, trong lúc nhất thời phát sáng được hắn không mở mắt nổi.

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Con đường đi phía Tây

Một lúc lâu, chướng mắt ánh sáng dần dần nhu hòa, không trung nhiều mây thứ đồ, một khối vô cây, mặt trên có khắc rậm rạp cực nhỏ chữ nhỏ, một cái trong suốt bình nhỏ, bên trong có một giọt nước, hai khối bạch sắc ngọc phiến, còn có vài lá bùa, cứ như vậy trôi lơ lửng trên không trung.

Tiêu Thần mở mắt ra thử đứng lên, phát hiện thân thể quả thực không ngại lúc chậm rãi đi hướng kia mây thứ đồ, tiếp cận thời gian Tiêu Thần cảm giác được cái loại này dày quang vạm hình như bắt đầu có nhiệt độ, hắn càng về phía trước càng ấm áp.

Thân tay cảm lên một mảnh ngọc phiến, trong óc trong nháy mắt trống rỗng, hắn thấy chu vi một mảnh trắng xóa, cái gì cũng không có, dưới chân một có bất kỳ xúc cảm truyền đến, như là bay ở tại không trung, loại trạng thái này cũng không có duy trì liên tục bao lâu, trước mắt hắn xuất hiện một cái trung niên nam tử, mặc một bộ đạo bào màu xanh.

Tiêu Thần nghi hoặc nhìn đôi phương, hẳn cảm giác người này tựa hồ là ở đâu gặp qua, nhưng lại không nhớ nổi.

"Ta là Huyền Thanh, là Huyền Thanh Sơn tu sĩ, cũng chính là người phạm trong miệng thần tiên, này giọt nước, ngươi đưa đến nhất phương tây tối cao ngọn núi kia, nếu có tư chất từ nay về sau nhảy ra trần thế." Trung niên nam tử truyền ra thanh âm, nhưng Tiêu Thần không nhìn thấy miệng hắn động, chỉ thấy không trung kia trong suốt cái chai bay đến trong tay hắn.

"Đây là Huyền Thanh Sơn cơ sở thổ nạp công pháp, ngươi theo tu luyện là được." Trần ngập tự vô cây bay đến Tiêu Thần trong tay.

"Đây là lên núi bằng chứng, muốn vào Huyền Thanh Sơn, ắt không thể thiếu." Không ngoại lệ, còn lại ngọc phiến bay đến trong tay hắn.

"Những thứ này là Huyền Thanh Sơn bùa, nhưng bảo ngươi lên đường bình an." Cuối cùng vài lá bùa cũng đến rồi Tiêu Thần trong tay.

"Cho ngươi ba mươi hơi thở thời gian suy nghĩ, ngươi có thể lựa chọn." Trung niên nam tử kia sau khi nói xong xoay người sang chỗ khác.

Tiêu Thần ở Lạc Tiên Thôn lớn lên, từ nhỏ nghe tiên sinh nói thần tiên quý quái, trong đầu cho tới bây giờ đến hướng tới cái loại này kỳ quái thế giới, nhưng mà sinh tồn hoàn cảnh liền quyết định ánh mắt, bọn họ không tin có thần tiên, càng chưa nói làm thần tiên.

Ngày hôm nay hẳn kinh lịch tất cả hiển nhiên là vẫn luôn ở phá vỡ trước hẳn thế giới quan, đây hết thảy đều tránh hẳn phải tin tưởng, trên cái thế giới này quả thực tồn tại rất nhiều hẳn không được đồ vật, cũng tỷ như, thần tiên có thể thật tồn tại.

Khi còn bé, có người ở trong lòng hắn gieo nhất hạt giống, người kia nói người từ sinh ra chính là không hoàn chỉnh, chỉ có tìm tiên cầu trường sinh, mới mới có thể bỏ toàn bộ tự mình, chỉ có hết chính mình tài năng thấy thế giới chân chính hình dạng, khi đó hẳn không hiểu, nhưng ghi xuống, hiện tại hẳn như trước không hiểu.

Chỉ là hiện tại đã bất đồng, hẳn có thể có cơ hội đi làm hiểu, cũng là năm đó câu nói kia, để hẳn vừa nói ra, xem tới được chính là thế giới câu nói kia.

Trung niên nam tử nói, để hẳn đi đến nhất tây địa phương, bò lên trên tối cao sơn, liền có có thể trở thành một gã thần tiên, nói không tâm động đó là không có thể, nhưng hẳn rõ ràng hơn điều này đại biểu trước thế nào gian khổ, hiện tại Tiêu Thần đang cố gắng kiếm cơ để cho mình chặt đứt loại này niệm tưởng, trong lúc nhất thời các loại tìm cách dâng lên trong lòng.

Thấy bạch cốt bộ xương khô tiện tay một đao đóng đinh hẳn nghĩ trong thôn cường đại nhất tồn tại, tựa như bọn họ thân thủ nghiền chết một cái nhỏ trùng thông thường, Tiêu Thần mới phát hiện, nguyên lai sinh mệnh là như vậy yếu đuối, kia thần tiên đâu?

Đến bây giờ hẳn sẽ không lại cảm thấy hôn mê trước thấy thiên binh thiên tướng là giả, đó phải là thần tiên thủ đoạn, trong nháy mắt đem hai người bạch cốt đánh thành bột mịn, loại này cường đại, khiến người ta tâm trí hướng về.

Hắn bây giờ còn có thể hảo hảo sống, hơn phân nửa cũng là kia bạch quang giữa nam tử công lao, đáp ứng hẳn coi như là báo ân tình, hẳn càng nghĩ đến, nếu như không được thần tiên, sau đó làm sao có thể vẫn vô pháp vô thiên, tiêu điều tự tại, nghĩ đến tự mình cho mình đặt tên, Tiêu Thần tựa hồ quyết định chủ ý.

"Một lần cuối cùng dùng ngươi, ta bảo bối, chính diện phải đi, phản diện trở về đi." Tiêu Thần ý thức từ lâu về tới trong thân thể, hẳn từ trong túi lấy ra cái kia tinh xảo cái túi nhỏ, móc ra bên trong kia mai tiền đồng, trực tiếp vứt lên.

Nhìn tiền đồng trên không trung xoay tròn, đi qua vô số lần, rơi xuống đất tiền đồng không có vì hẳn giải quyết qua bất cứ vấn đề gì, bởi vì mỗi lần hẳn vứt tiền đồng đều lập ở trên mặt đất, lúc này trong lòng hẳn vậy mà bức thiết mong muốn tiền đồng có thể chính diện hướng lên trên, hơi sùng sờ, Tiêu Thần rút cuộc hiểu rõ ném tiền đồng ý nghĩa.

Điều không phải muốn nó giúp tự lựa chọn, mà là nó rơi xuống đất trước trong nháy mắt, ngươi có thể xác định tự lựa chọn.

Tiền đồng rơi ở trên sàn nhà, phát sinh thanh thúy tiếng vang, đình chỉ xoay tròn, Tiêu Thần không có đi nhìn, hẳn nhắm mắt lại lần thứ hai tiến nhập cái kia trần ngập bạch quang thế giới.

"Ta đi." Hẳn cho ra tự mình đáp án.

Nam tử không nói gì, chỉ là Tiêu Thần thấy tự mình chu vi bạch quang bắt đầu nhỏ đi, cuối cùng hoàn toàn biến mất thời gian, Tiêu Thần mạnh mẽ mở mắt, hẳn phát hiện mình đang đứng ở Kim Sa Phần lối vào, dưới chân là biến thành hai nửa một mảnh bạch sắc ngọc phiến, không trung mây đen ngưng tụ, gió bão lập tức sẽ đi tới, Tiêu Thần không dám nhiều lưu lại, trực tiếp nhanh chân tựa như trong thôn chạy đi.

Trong lòng đất cung điện trên sàn nhà, Tiêu Thần tung tiền đồng như trước và ngày xưa như nhau, bất chính không phản đứng thẳng.

Đem Tiêu Thần ly khai Kim Sa Phần trong nháy mắt, ở Kim Sa Phần ngoài ngàn dặm, mấy người đều ngừng trên tay đang ở làm việc tình, đồng thời nhìn về phía Kim Sa Phần phương hướng.

"Tìm mười năm, rốt cục xuất hiện." Nói là một cái trên lưng lưng tam đem cự kiếm nữ tử, một đầu tóc ngắn, tư thế oai hùng hiên ngang.

Sau khi nói xong nàng để tay xuống giữa chén rượu, trực tiếp từ từ lâu trước cửa sổ nhất nhảy ra, không có rơi xuống đất ngược lại phóng lên cao, thẳng lên tận trời, trong nháy mắt cũng đã bay ra mấy ngàn trượng.

"Lúc này đây, tình thế bất buộc." Một chỗ rừng sâu núi thẳm giữa, một cái khoác da thú khô ngo người đàn ông vạm vỡ, một bà nình hạ một đầu đại hùng chân trước chường, một cước đá bay còn lại bộ phận, một bên cần xé, một bên chạy hết tốc lực đứng lên, tiếng bước chân đường như sấm rền, kinh sợ bay trong rừng tầng lớn phi điều.

"Nếu có sơ xuất, lão phu mệnh chỉ này ngươi, ai dám cản trở, lão phu liều mạng." Âm trầm mờ trong, một ngum rách nát trong quan tài truyền ra cực kỳ thanh âm chói tai, sau khi nói xong quan tài mở, một cái toàn thân toả ra này mục khí tức lão đầu bay ra, trên đầu đã không có còn lại vài cọng tóc.

"Bản tọa cách gần nhất, ta đến muốn nhìn một chút lần này người nào đoạt ở ta đằng trước." Trong sa mạc thổi lên một trận cuồng phong, bão cát lạc định lúc một con thật lớn phi cầm đột nhiên xuất hiện, chấn sí vừa bay chính là một trận gió bạo, trong mắt hung quang bùng lên, cũng không người lương thiện.

Ở Tiêu Thần chút nào không biết chuyện dưới tình huống, mấy cái kinh khủng đến hán không cách nào tưởng tượng tồn tại đang theo hán tới rồi, đồng thời động còn có này vài đại cự đầu dưới quyền thế lực.

Tiêu Thần không biết, hán lộ ra kia giọt nước lúc, toàn bộ Tây Vực hoang mạc đều sống nhảy lên, có thể dẫn phát hậu quả không thể đo lường, mà hán lúc này, cũng về tới trong thôn.

Tiêu Thần Về đến nhà giữ cửa phong được lúc, bão cát đứng hạn tới, gió to cuốn cát vàng mang tất cả đại mạc, Lạc Tiên Thôn tại đây trận tự nhiên hạo kiếp giữa chút nào không tổn hại, đại khái gần gũi hai canh giờ, phong ngừng, trong thôn các gia các hộ mở cửa song quét sạch trước cửa hạt cát.

Tiêu Thần còn lại là trực tiếp đem Tiểu Nhị và Tiểu Tam gọi đến nhà trong.

"Cái gì đều đừng hỏi, người lớn các ngươi trách tội thời gian, các ngươi chỉ để ý nói là ta cứng rắn muốn đem các ngươi kéo vào, không cần thay ta lo lắng, ta đêm nay sẽ phải rời khỏi nơi này." Không đợi Tiểu Nhị và Tiểu Tam mở miệng, Tiêu Thần một bên đóng cửa vừa nói.

"Mặt khác, nghìn vạn lần đừng nói với người khác ở bên trong nhìn thấy bạch cốt bộ xương khô sự tình, liền đem bí mật này nát vụn ở trong bụng đi."

"Tiểu Tam, ta không thích ngươi, Tiểu Nhị mới thật thích ngươi, ngươi cũng không phải thích ta." Tiêu Thần nhìn Tiểu Tam, mở miệng cười.

"Đại ca, ngươi . ." Tiểu Tam muốn nói điều gì, nhưng lập tức bị Tiêu Thần cắt đứt.

"Ta đã nói, các ngươi cái gì đều đừng hỏi." Tiêu Thần lắc đầu, lần thứ hai cường điệu, "Còn có, Tiểu Nhị nhớ kỹ đại ca một câu nói, ngươi không nói, người khác làm sao sẽ biết?"

Tiểu Nhị cúi đầu, không bao lâu ngẩng đầu nhìn Tiêu Thần, rõ ràng có thể thấy hán khỏe mắt đã đỏ, nhưng nước mắt tới cùng không có xuống tới, "Đại ca, ta chỉ hỏi một câu, ngươi còn có thể trở về sao?"

"Ha ha ha, ta không biết." Tiêu Thần nói xong đem Tiểu Nhị và Tiểu Tam đẩy ra ngoài, khóa cửa lại.

Chuyến này sinh tử chưa biết, có thể đi hay không đến tìm chỗ đều là tự mình vấn đề rất lớn, Tiêu Thần thì như thế nào dám hứa hẹn, không cha không mẹ từ nhỏ một người sinh hoạt hán, so với bạn cùng lứa tuổi muốn hiểu chuyện rất nhiều.

Tự mình phải ly khai chuyện này, ngoại trừ Tiểu Nhị và Tiểu Tam, Tiêu Thần không dự định đối với bất kỳ người nào nói tiếp, thôn này ít một cái hán, râu ria, có thể còn tốt hơn một ít, dù sao không có hán đi đầu trong thôn sẽ ít đi rất nhiều chuyện phiền toái.

Thu thập vài thứ, Tiêu Thần lặng lẽ ly khai Lạc Tiên Thôn.

Ly khai làng bất luận hướng phương hướng nào đi đều là mệnh mông vô bờ hoang mạc, phía tây càng có không ít giải đất hoàn toàn chính là sa mạc, Tiêu Thần lực một người muốn phải xuyên qua, lắm trắc trở, bất quá nếu đã quyết định phải đi, hán cũng sẽ không có quay đầu lại tìm cách, mặc dù không có thể đi tới, cũng đem thi thể ở lại đại mạc.

"Thực sự là kỳ quái quá, rõ ràng chính là vùng này, thế nào chính là không có cách nào khác xác định vị trí?" Đầu kia có thể nhắc lên gió bão phi cầm miệng phun nhân ngôn, ở trên không không ngừng xoay quanh.

"Ừ? Có." Chỉ là không đợi nó tự hỏi, đột nhiên thần thức liền phát hiện vẫn tìm kiếm đồ vật, xác định vị trí, điều này làm cho nó mừng rỡ như điên.

Khu vực này là hán địa bàn, mười năm trước biến mất món đồ kia xuất hiện lần nữa dĩ nhiên là ở chỗ này, đối với nó mà nói là thiên đại tin tức tốt, bởi vì không có người nào có thể nhanh hơn nó, lần này nó có mười phần nắm chắc.

"Tìm được rồi." Thật lớn phi cầm ở trên không liền khóa được mục tiêu.

Tiêu Thần đang ở chạy đi, không hiểu trong lòng hiện ra một loại áp úc cảm, cực kỳ khó chịu, không bao lâu, một tiếng kêu gào, phi cầm từ không trung đáp xuống, không có che giấu hành tung, nó đã nhất định phải đối phó người chỉ là chính là người phạm, chưa từng thất bại đạo lý.

Tiêu Thần trong lòng áp lực, cảm giác càng ngày càng rõ ràng, nghe được chói tai kêu gào lúc hán ngẩng đầu nhìn đến rồi một con to lớn không gì so sánh được chim chính hướng về phía hán mà đến.

Tiêu Thần trong nháy mắt liền luống cuống, thân ở hoang mạc trong, đập vào mắt lộ vẻ hoang gò đất cát, này chết héo hồ dương cũng không phải có thể

ẩn thân địa phương, đối mặt loại tình huống này, Tiêu Thần thật sự là thúc thủ vô sách.

Không phải là không có nghĩ tới gặp nạn, nhưng Tiêu Thần không muốn qua mới ra đến liền gặp loại này chờ chết cục diện.

Lúc này hắn chỉ có nắm thật chặt nắm tay, đợi kỳ tích phát sinh, tỷ như kia chim không là hướng về phía hắn đến. . .

Hắn cũng không có phát hiện, nhặt được thanh sắc thạch châu, mặt trên vết máu hoàn toàn biến mất, khi hắn túi tiền quanh phát ra yếu ớt ánh sáng.

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: Đào tẩu

Phi cầm còn ở trên không, nhưng vì vu tiếng gió thổi đã ở Tiêu Thần bên tai đại tác phẩm, không cần một hơi thở thời gian Tiêu Thần chắc chắn bị lợi trào xé nát, nhưng ngay phi cầm tới gần thời gian, nó trong mắt cũng lộ ra trước đó chưa từng có sợ hãi, còn không đợi có phản ứng, nó một đôi lợi trào trước bạo thành huyết vụ.

Phi cầm liều mạng vậy này đại cánh, muốn phải bay cao thoát đi, nhưng có thể nhắc lên cuồng phong cánh hiện tại lại không có thể mạng nó bay cao, từ dưới lên trên, phi cầm toàn thân bạo thành huyết vụ, và toái vủ cùng nhau bị gió thổi tan bay xa.

Phi cầm xuất hiện đến tiêu vong, từ đầu tới đuôi không đến thập hơi thở thời gian, một hồi đột phát từ kiếp, biến mất cũng đồng dạng đột nhiên, Tiêu Thần thậm chí không có phản ứng sang đây chuyện gì xảy ra, tất cả cũng đã triệt để kết thúc.

Treo một lòng rơi vào trong bụng, Tiêu Thần đặt mộng ngồi trên mặt đất, ngum lớn thở hỗn hển, ngăn ngui vài hơi thở thời gian, mồ hôi làm ướt áo quần hắn, đây mới thực sự là tử vong sợ hãi, quá chân thật.

Ngay người thời gian rất lâu, Tiêu Thần mới đứng dậy kế tục chạy đi, ly khai làng vẫn chưa tới ba ngày, trên người hắn lưng khô đã dùng gần một nửa, nước trong cũng đồng dạng không có còn lại nhiều ít, hắn mới phát hiện, hắn tự cho là sung túc chuẩn bị, còn là tự cho là, những tư nguyên này khẳng định thiếu hắn đi qua đại mạc.

Lại bốn ba một ngày đêm, thẳng đến sắc trời tối xuống, Tiêu Thần chuẩn bị tìm địa phương qua đêm, tiến vào hồ cây dương rễ cây dưới hố đất là nhất lựa chọn tốt, nhưng điều này cần nhất định vận khí.

Tiêu Thần mọi nơi tìm kiếm có thể an thân địa phương, nghe được cách đó không xa truyền đến "Leng keng" thanh, đó là kim thiết chạm vào nhau thanh âm, Tiêu Thần miêu thất lưng men theo thanh âm đi đến.

Một cái thật cao gò đất dưới, một đám người chính đang chiến đấu, mà cũng nằm không ít người, có đã chết, có còn đang co quắp miệng mũi không ngừng tràn đầy máu, mắt thấy cũng không sống được.

Còn đang chiến đấu người cũng không có thiếu đã bị thương, Tiêu Thần loại này người thường đều có thể đủ nhìn ra, đám người kia là cao thủ võ lâm, trường đao trong tay thép kiếm va chạm đụng xuất khí lãng đều có thể cát bay đá chạy.

Một người trong đó tương đối đặc biệt, đây là một cái kiếm khách, một tay cầm một thanh kiếm, trong miệng còn hoành cầm một thanh, từ Tiêu Thần thấy bắt đầu, hắn đã thay đổi mấy cái đối thủ, nhưng là lại một có một có thể ở trên tay hắn đi qua mười chiêu, thủ đoạn sát nhân đặc biệt sắc bén.

"Hanh, bị bày một đạo, đều là nhiều tiểu nhân vật." Kia kiếm khách một kiếm phá vỡ người cuối cùng người yết hầu, hừ lạnh một tiếng.

Lúc này Tiêu Thần mới phát hiện, trên mặt đất nằm đại đa số mọi người ăn mặc áo có thật to "Bình" tự y phục, thì là Tiêu Thần đến từ hoang dã thôn nhỏ, nhưng hắn cũng đi qua thôn trấn, cũng biết loại này y phục chỉ có quan binh tài năng mặc vào, người giết người, cũng là lớn ác nhân, dù sao ở tuyệt đại đa số trong mắt người, quan binh đều là chính nghĩa.

"Tam ca, chúng ta đi nhanh đi, giết quan binh, nơi đây không thích hợp ở lâu." Hai bên trái phải một người lau mặt một cái, đây tay đều là mồ hôi thối và tiền huyết.

"Ừ, đem bên kia tiểu tử kia mang đi, để tránh khỏi tiết lộ phong thanh." Kiếm khách khề lên tiếng, phân phó nói.

Mấy tên thủ hạ xông lên sườn núi, Tiêu Thần thấy có người hướng mình vọt tới thời gian, cơ bản đã biết kết cục, hắn một đứa bé, thế nào cũng không chạy nổi những thứ này võ lâm hảo thủ.

Tiêu Thần một bên hồi hận "Đừng xem náo nhiệt, sớm muộn gì chết vĩnh viễn", một bên hai tay giơ lên cao trái lại chào đón người, "Hai vị đại gia, ta quả thực quá sùng bái các ngươi, có thể hay không để cho ta cũng thêm vào, ta nằm mộng cũng muốn giết sạch đám này cầu quan."

Thấy Tiêu Thần phản ứng như thế, phụng mệnh tới bắt Tiêu Thần hai người cũng là có nhiều ngoài ý muốn, bắt quá vội đưa tay không đánh người mặt tươi cười, Tiêu Thần một tiếng đại gia bọn họ cũng rất là hưởng thụ, Vì vậy đều thu hồi sát khí, sắc mặt cũng hòa hoãn rất nhiều.

Tiêu Thần tự giác theo hai người đi xuống sườn núi, nhưng trong lòng thì thờ dài một hơi, chỉ cần đối phương không có làm trận liên hạ sát thủ, kia hết thấy đều còn có cứu vãn chỗ trống, bắt quá thì là hai người muốn hạ sát thủ, tương cũng có bảo mệnh thủ đoạn, trong tay hãn bùa còn hé ra vô dụng.

Chỉ là Tiêu Thần xem qua con kia yêu quái như nhau phi cảm lúc, hãn lo lắng dọc theo con đường này phiêu lưu còn có rất nhiều, nếu như sớm dừng hết bảo mệnh thủ đoạn, sau đó gặp nạn mới là không có nửa điểm sức tự vệ, cho nên hãn quyết định có thể tự mình giải quyết, tuyệt đối không cần bùa.

Đến gần kia kiếm khách, Tiêu Thần không hiểu run run một cái, sắc trời mới vừa ám, đây tuyệt đối điều không phải nhiệt độ nguyên nhân, hãn trước đây nghe tiên sinh nói qua, có một loại đề cho làm khí trăng đỏ vật, chỉ có tuyệt đỉnh cao thủ bên người mới phải xuất hiện, mà trước mắt kiếm khách, đương đặc trên cao thủ vô lâm bốn chữ.

"Đại gia, ta ở bên kia thấy các ngài, thật sự là quá tàn bạo, ta có thể không thể gia nhập các ngươi." Tiêu Thần mặt tươi cười, nội tâm kỳ thực vô cùng khẩn trương.

Kiếm khách biểu tình không có một tia biến hóa, đối phương này một phản ứng với đề Tiêu Thần ót đỏ mồ hôi, chỉ cần hãn nói tiếp, vậy kế tiếp đều có ứng biến có thể, loại này đoán không ra đối phương tìm cách, khó nhất lắm.

"Đại gia, võ công của ngươi lợi hại như vậy, có thể hay không dạy ta, nói không chừng ta thiên phú dị bẩm, không cần mấy năm là có thể vượt qua ngươi, đến lúc đó ngươi cũng có thể buông tay đánh nhau kịch liệt, vô địch dù sao tịch tịch, đúng không?" Ở biết này cao thủ đối thông thường ngôn ngữ thì không để ý chút nào phía sau, Tiêu Thần bình hành hiểm chiêu, nói có thể sẽ kích thích đến đối phương nói.

Tiêu Thần vừa dứt lời, hai bên trái phải vây bắt người toàn bộ đều miệng vỡ cười to, biểu tình và tiếng cười đặc biệt khoa trương, Tiêu Thần cũng phụ họa nở nụ cười.

Nhưng hãn vẫn lặng lẽ chú ý kiếm khách, hãn thấy đối phương trên mặt lộ ra một tia lộ vẻ xúc động, ánh mắt cũng phát sinh biến hóa, Tiêu Thần biết lần này rốt cuộc thành công.

"Mang về." Kia kiếm khách phản phó nói, Tiêu Thần còn chưa kịp vui vẻ, cái ót truyền đến một trận đau đớn, đón trước mắt tối sầm liền hôn mê bất tỉnh.

Nhất đại hãn một tay liền nhấc lên Tiêu Thần, nhảy lên một nhóm con ngựa cao to, khua tiễn đi xa, chỉ để lại bụi bặm phi dương, kiếm khách cười một bạch lang, khoe miệng lộ ra mỉm cười, "Vô địch tịch tịch, mấy người biết, tiểu tử có ý tứ."

Tiêu Thần tỉnh lại lần nữa thời gian phát hiện mình bị trói ở một cái phòng nhỏ trên giường, cái ót trận trận đau đớn, ý thức còn có chút không tỉnh táo, nhưng không trở ngại hãn đoán được lúc này hãn tình cảnh không ổn.

Thử hoạt động hạ thủ chân, hãn phát hiện trói điều không phải lắm chặt, nhưng chạy trốn vẫn rất có độ khó, Tiêu Thần lần thứ hai nhắm mắt lại, tính toán dưới thế nào rời đi nơi này, đồng thời hãn cũng bị người đánh ngắt xù di chứng cũng cần thời gian hòa hoãn.

Một lúc lâu, Tiêu Thần mở mắt ra cả tiếng kêu: "Có ai không? Người cứu mạng a."

Tiêu Thần hô vài tiếng lúc dừng lại nghe bên ngoài động tĩnh, quả nhiên một qua bao lâu liền truyền đến tiếng bước chân, cửa phòng bị đẩy ra, Tiêu Thần thấy một cái nam tử đi đến, bên hông hãn đứng trước loan đao, thần tình có chút không kiên nhẫn.

"Ồ ào cái gì?" Nam tử kia đẩy cửa ra lúc cũng không nhìn thấy Tiêu Thần có cái gì nguy hiểm tánh mạng, trên mặt không kiên nhẫn thần sắc càng sâu.

"Đại gia, ta đã mau phải chết đói, người cứu mạng a." Tiêu Thần lung tung biên tạo một cái lý do, hãn con mắt là muốn thăm dò một chút ý.

Nam tử trợn mắt, đi qua "Ba ba" liền cho Tiêu Thần hai người bạt tai, lực đạo rất nặng, Tiêu Thần miệng mũi trong nháy mắt xuất huyết, "Rầm lớn một chút chuyện cũng dám làm phiền lão tử, có tin ta hay không trước hạ một chân." Nói hãn rút ra bên hông loan đao, vết đao hiện lên yếu ớt hãn quang.

Tiêu Thần bị hai người bạt tai đánh cho đầu phát mộng, cắn răng ngẩng đầu nhìn chăm chăm nam tử, một câu nói cũng không có nói.

"A, ngươi bao lâu thành lão tử?" Một cái âm nhu thanh âm từ phía sau nam tử truyền đến, Tiêu Thần thấy rõ nam tử nghe được thanh âm này lúc sắc mặt trong nháy mắt trắng bệch.

Kiếm Tam tuy rằng cùng phi nhân đồng bọn, nhưng hãn cuộc đời nhất không nghe được "Lão tử" hai chữ, hãn mở miệng thanh âm nghe không ra vui mừng giận dữ, nhưng nam tử kia biết mình phạm vào tối kỵ, cũng là điểm lưng, vừa vặn bị Kiếm Tam gặp được.

Nam tử xoay người phục trên mặt đất không ngừng dập đầu, mà Kiếm Tam biểu tình không nhúc nhích chút nào, "Đoạn ngươi một tay, từ nay về sau biến mất."

Nam từ dừng lại đập đầu động tác kinh khủng nhìn Kiếm Tam, sau đó cắn răng một cái giờ lên trong tay loan đao, hướng cánh tay trái hệ rẽ chém tới, hàn quang lướt qua, tiên huyết bay bắn, nhất cánh tay rơi trên mặt đất, nam tử kia đau đến cắn chặt hàm răng, trên mặt nổi gân xanh, hấn nhậ lên trên mặt đất cánh tay cũng không quay đầu lại ly khai.

Tiêu Thần cũng có chút kinh ngạc, hấn xem qua kia trận chém giết phía sau nghĩ kiếm này khách kịch liệt, nhưng không nghĩ tới một câu nói lại có như vậy lực uy hiếp, mà nghĩ lại vừa nghĩ, kiếm khách Kiếm Tam có thể làm được như vậy, toàn bộ là bởi vì hấn có một thân tiểu ngao giang hồ võ công, thực lực mới là tất cả căn bản.

"Ta xem qua ngươi căn cốt, coi như thượng cấp, ta thu ngươi làm đồ đệ, cho ngươi thập năm, nếu đến lúc đó không thể cùng thay ta chiến, cùng ta chiến, kia mười năm này cũng là ngươi cuối cùng tuổi thọ." Kiếm Tam nhàn nhạt mở miệng, lúc nói chuyện bắn ra ngón tay, Nội Lực ngoại phát, cắt đứt trói lại Tiêu Thần sợi dây.

Nghe nói Kiếm Tam nói như vậy, Tiêu Thần trong lòng tảng đá lớn rơi xuống đất, kết quả này so với hấn dự liệu còn phải tốt hơn nhiều, tây hành một chuyện hấn sẽ không quên, bất quá tìm tiên cầu trường sinh, sớm muộn gì mấy năm không ảnh hưởng toàn cục, đồng thời Tiêu Thần hiểu hơn, tây hành một đường tất nhiên gian nan hiểm trở trọng trọng không ngừng, cái gọi là mài đao không làm đòn cùi công, hấn nếu có thể học được một thân tuyệt thế võ công, thành công mong muốn cũng sẽ lớn hơn nhiều.

Mặt khác Tiêu Thần còn có đừng đánh coi là, nếu như đoạn đường này chỉ là một giấc mộng, theo cường giả học một thân bản lĩnh, đến tỉnh mộng thời gian, cũng có năng lực đối mặt thế giới tàn khốc, thành tiên được trường sinh, Tiêu Thần tưởng nghĩ cũng biết khó khăn như trên thanh thiên.

"Kiếm Tam, giết chúng ta, ta có thể bắt kẻ so sánh, nhưng ngươi được cho ta tự mình bàn giao." Tiêu Thần còn không có tỏ thái độ bá sự, bên ngoài truyền đến một thanh âm, trung khí mười phần, tuy rằng cảm giác thanh âm ở rất xa địa phương, nhưng không gì sánh được rõ ràng.

Nghe vậy Kiếm Tam xoay người sang chỗ khác, Tiêu Thần lần thứ hai thấy được hấn lưng tam chuôi bảo kiếm, "Đại nhân đường xa mà đến, sợ rằng muốn nghỉ ngơi một chuyến, nhà của ta đại đương gia không ở nơi này, tại hạ chỉ là phụng mệnh hành sự, sợ rằng không cho được ngươi muốn bàn giao."

"A, lão phu kia tự mình tới lấy." Thanh âm kia lần thứ hai truyền đến thời gian đã không giống trước vậy ôn hòa, ở thanh âm vừa vãn rơi thôi, một thân ảnh từ trên trời giáng xuống rơi ở trong viện, mà cục gạch lấy người nọ rơi xuống đất chỗ làm trung tâm hướng bốn phía hé.

"Khí lộ với hình, đại nhân hôm nay sợ rằng tự mình đến cũng lấy không được bàn giao." Kiếm Tam nhẹ nhàng giậm chân một cái, mà cục gạch vết rạn dính chỉ mở rộng.

Người cười hắc hắc, đập đất phi thân, hai tay thành chộp lược hướng Kiếm Tam.

"Tu La Huyết Trảo."

Kiếm Tam lui ra phía sau nửa bước, đồng thời cử cánh tay từ phía sau lưng rút ra một thanh kiếm tước hướng công tới một đôi lợi trảo.

Mũi kiếm và huyết nhục tay trảo đụng vào nhau, vậy mà phát ra chói tai leng keng thanh, dường như đứt khoát hấn hơi ma sát, Tiêu Thần trong mắt tràn đầy vừa kia nhất trảo, một kiếm tư thế oai hùng.

"Vậy mà chỉ dùng Phong Vương Kiếm, Kiếm Tam ngươi vị miễn cũng quá cuồng vọng nhiều." Người hừ lạnh một tiếng, biến chiêu lại công, hai người cho nhau sách chiêu đối kháng.

Kiếm Tam vốn không gọi Kiếm Tam, chỉ là hấn thành danh với tam thanh kiếm, phong hầu, phong vương, phong đế, tam kiếm đều xuất hiện là lúc, Thần Công độc bộ vô lâm, chỉ có số ít mấy người có thể cùng tới chống lại, đơn sử một kiếm cũng là tuyệt đỉnh cao thủ.

Người không biết là thân phận như thế nào, nhưng có thể cùng Kiếm Tam chính diện chống lại, tất nhiên điều không phải hạng người bình thường, hai người phong cách chiến đấu khác xa, người mở rộng ra đại hợp cương mãnh không gì sánh được, Kiếm Tam mềm mại nhẹ nhàng, không mất phong độ.

Đấu chiến say sưa là lúc, Tiêu Thần lặng lẽ trốn, chỉ là hấn còn không có xuất môn, không trung sáng lên một đoàn hỏa quang, kia trong ánh lửa phát ra tiếng người.

"Tìm được rồi, ha ha, hay lắm."

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Đạo pháp Thần Thông

Hỏa quang bùng lên, đón gió liền phồng, trong nháy mắt liền biến thành một cái hỏa xà từ không trung phủ lao xuống, mục tiêu nhắm thẳng vào đi tới cửa tiểu viện Tiêu Thần.

"Là hình mà như vậy lãng phí Nội Lực, thực sự là ngu xuẩn có thể." Kiếm Tam và Đại Nhân đều đã nhận ra không trung tình huống, loại tràng diện này đối với bọn họ mà nói cũng không coi là nhiều chấn động, nếu là cố ý, bọn họ cũng có thể làm được.

Bất quá đối với bọn họ mà nói cao thủ chân chánh hợp lý vận dụng mỗi một ti Nội Lực, để bề ngoài thoát nhìn hoa lệ không có gì dùng, mà là đang hư hao tổn Nội Lực, cao thủ chân chánh, chẳng đáng hơi bị.

"Mạng người đi rồi." Kiếm Tam mở miệng càng thêm ngắn gọn.

Hỏa quang tan hết lúc, một người mặc màu đỏ đạo bào thanh niên nam tử xuất hiện ở trong sân nhỏ, hắn không để ý đến Kiếm Tam và kia đại nhân, trực tiếp hướng về Tiêu Thần đi đến.

Thu được như vậy khinh thường, Kiếm Tam trong lòng hai người có chút khó chịu, nhất là kia đại nhân càng trực tiếp bỏ qua cùng Kiếm Tam chiến đấu, xoay người công hướng kia áo đỏ nam tử.

"Như vậy xông vào lão phu cho người khác chiến trường, trước lấy cái mạng nhỏ người." Một cái chưởng đạo, cắt ra không khí công hướng áo đỏ nam tử.

"Không biết sống chết." Áo đỏ nam tử khoe miệng lộ ra vẻ khinh miệt, không có dừng bước lại, chỉ là mang vung tay lên một đạo hồng quang bay ra nghênh hướng Đại Nhân.

Đại Nhân thấy thế lần thứ hai hừ lạnh, loại này Nội Lực ngoại phát chiêu số, ở cao thủ trong lúc đó không có ích lợi gì, lãng phí Nội Lực, hắn không tránh không tránh, chưởng đạo muốn mở ra này hồng quang.

Mà khi bàn tay hắn vừa đụng tới hồng quang thời gian, một trận cháy đau đớn liền truyền khắp toàn thân, quyết định thật nhanh, Đại Nhân mạnh mẽ biến chiêu, không có đón đỡ kia hồng quang, mà là đi vòng qua, trực tiếp công hướng áo đỏ nam tử.

Trong lòng hắn kinh ngạc, kia cỗ nội lực vậy mà như vậy cương mãnh, chỉ là chạm đến cũng có chút không chịu nổi, nếu là đón đỡ sợ là phải bị thua thiệt, bất quá hắn không có kinh hoảng, trong mắt hắn đứng đối diện kia áo đỏ nam tử toàn thân đều là kẻ hở, không cần thiết ba chiêu là có thể đưa hắn bắt.

Xẹt qua áo đỏ nam tử công kích, Đại Nhân đến gần hắn, ra chiêu đoạt công, kia áo đỏ nam tử biến sắc, ngay cả vội vàng lui về phía sau, ngón tay bóp động, trong miệng nói lầm bầm không biết là đang làm gì thế, chỉ là hắn này nhất chân nhưng thật ra bộc lộ ra càng nhiều không môn, Đại Nhân mưa rền gió dữ thông thường công kích lập tức rơi vào trên người hắn.

Bình lách cách bành thanh âm đại tác phẩm, Đại Nhân quyền thế bao phủ áo đỏ nam tử, mà sau ba hơi thở, quyền kia ảnh giữa đưa ra một tay, chỉ điểm một chút ở tại Đại Nhân mi tâm, hồng quang lóe lên, Đại Nhân thổ huyết bay ngược ngã trên mặt đất, mắt trừng như chuông đồng thông thường, trên mặt tràn đầy khó có thể tin.

"Đại Nhân, người quả nhiên là già rồi." Kiếm Tam nhìn thoáng qua Đại Nhân, thuận miệng nói rằng, đang nhìn đến Đại Nhân bị thua điều không phải nhiều kinh ngạc.

Một ... khác bên cạnh, áo đỏ nam tử có chút thờ dốt, "Chính là con kiến hôi."

Sau khi nói xong hắn lần thứ hai đi hướng Tiêu Thần, vui mừng viết trên mặt, tựa hồ Tiêu Thần là khối thơm mát bánh bao, mà hắn gần đem ăn được trong miệng.

"Hắn là ta muốn thu đệ tử, người nếu không đi, ta tự mình giết người." Kiếm Tam tự nhiên cũng nhìn thấu áo đỏ nam tử đối Tiêu Thần có hứng thú.

Hắn vừa mới mở miệng muốn thu Tiêu Thần làm đồ đệ, nếu lúc này hắn không ra tiếng, vậy hắn liền điều không phải Kiếm Tam.

"Ha ha ha." Áo đỏ nam tử nghe được Kiếm Tam tới ngữ, xoay người lại nhìn hắn miệng vô cười to.

Hắn tiện tay một ngón tay, và trước như nhau một đạo hồng quang nhắm thẳng vào Kiếm Tam mà đến, Kiếm Tam giờ lên trong tay Phong Vương Kiếm, không tránh không tránh một kiếm bổ ra.

Hắn quang yếu ớt, hỏa quang tăng vọt, kia hồng quang trên không trung nổ lên, mà Kiếm Tam bảo kiếm cũng gãy nửa đoạn, Kiếm Tam khó có thể tin nhìn trong tay đoạn kiếm, kia áo đỏ nam tử cũng hơi ghé mắt.

Chưa từng có nhiều dừng lại, Kiếm Tam động, trên lưng Phong Hầu và Phong Đế lưỡng kiếm bị hắn lấy ra, kiếm thế bao phủ áo đỏ nam tử, kia áo đỏ nam tử trên mặt vẻ kinh ngạc càng đậm, hắn phát hiện nếu tự mình xử lý không lo, kết quả dĩ nhiên là bị phá lỗ, cụt tay, xuyên tim, chém eo, cắt.

Tay hắn ở bên hông vỗ, hé ra màu vàng lá bùa đột nhiên xuất hiện, hét lớn một tiếng "Nhanh", lá bùa kia sáng lên quang mang đón biến mất, mà trên

người hấn cũng bị bao phủ lên một tầng ánh sáng màu vàng mạc, Kiếm Tam kiếm chiêu công, áo đỏ nam tử khoe miệng lộ ra khinh miệt cười nhạt, không tránh không tránh, một có bất kỳ động tác gì.

Như đại giang vỡ đê, Kiếm Tam thế tiến công bài sơn đảo hải, nhưng không làm gì được áo đỏ nam tử mây may, trong lòng hấn hoảng hốt, nhưng cũng không có thu chiêu.

Một bên Tiêu Thần cũng nhìn thấu điểm danh đường, kia áo đỏ nam tử xuất ra lá bùa thời gian Tiêu Thần rốt cục có thể xác định, người này điều không phải người thường, hấn hơn phân nửa chính là tu sĩ, phạm trong mắt người thần tiên.

Quá cường đại, chỉ dựa vào hế ra lá bùa, đề thiên hạ đều biết cao thủ thúc thủ vô sách, kia tiên thuật vừa ra, càng trực tiếp đánh chết một người, loại này cường đại, quả thực không phải người.

"Ồn ào cũng ồn ào được rồi, ra đi đi." Màn sáng giữa áo đỏ nam tử lại tới eo lưng giữa võ, lại lấy ra hế ra lá bùa, kẹp ở trong lúc đó theo tay vung lên, một đạo thanh sắc quang mang xuất hiện chém về phía Kiếm Tam, Kiếm Tam phải dừng lại công kích trở về thủ, đã lĩnh giáo đối thủ cường đại lúc trong tay hấn Phong Hầu và Phong Đế rút đầy Nội Lực, đang chống đỡ công kích.

Chỉ là kia thanh quang nơi đi qua, thế như chẻ tre, hai thanh danh kiếm không có thể ngăn cản mây may trong nháy mắt bị cắt thành lưỡng đoạn, thanh quang kể tục bay về phía Kiếm Tam, hấn không dám đón đỡ chỉ có lách mình né qua, nhưng này thanh quang như là dài quá mắt thông thường, vòng vo cái ngoặt, kể tục công kích Kiếm Tam.

Kiếm Tam vận khởi khinh công đi xa, thanh quang theo đuôi ở phía sau bay đi.

Trong sân nhỏ trong nháy mắt chỉ còn lại Tiêu Thần và kia áo đỏ nam tử.

"Con ruồi không có, tiểu tử, trái lại giao ra đây đi, nói không chừng tha cái mạng nhỏ ngươi." Áo đỏ nam tử đi hướng Tiêu Thần, hiểu ý cười, con mồi ngay bên mép.

"Àm "

Một tiếng vang thật lớn, áo đỏ nam tử nghiêng người mau tránh ra, ở trước hấn nghi chân địa phương xuất hiện một cái hố to.

Tiểu viện bầu trời lại xuất hiện một người, người nọ trang phục và áo đỏ nam tử không sai biệt lắm, chẳng qua là trường bào màu tím, trong tay hấn cầm một mặt lá cờ nhỏ, vừa lúc chỉ vào áo đỏ nam tử.

"Kia giọt nước đại nhân nhà ta muốn, không muốn chết ngươi liền rút cho ta." Người áo tím mở miệng cực kỳ bá đạo.

"A, ta tưởng là ai chứ, chính là một cái giường hạ nô cũng dám như thế khoe khoang, thực sự là người không biết xấu hổ quý đều sợ." Người áo tím vừa dứt lời, một cái lực lưỡng hình người đàn ông vạm vỡ rơi vào tiểu viện trên mặt đất.

"Một cái giường trên đồ chơi, một cái dã nhân, vọng tưởng nhúng chàm thần vật, thật si tâm vọng tưởng." Nói là áo đỏ nam tử, hấn lấy ra một bả lá bùa, đối mặt hai người không nhường chút nào.

"Cầm tự mình thi thể đem tổ tông người cũng dám mở miệng." Người đàn ông vạm vỡ khinh miệt cười, trực tiếp đi hướng Tiêu Thần.

"Ngươi dám." Người áo tím trong tay lá cờ nhỏ vung lên, một đạo lôi quang đột nhiên xuất hiện đánh về phía người đàn ông vạm vỡ, đồng thời áo đỏ nam tử cũng vãi ra nhất tấm phù trận.

Đồng thời đối mặt hai người công kích, người đàn ông vạm vỡ cũng không dám khinh thường, tạm lánh phong mang lại đánh trả, ba người đứng chung một chỗ.

Tiêu Thần trên mặt đất nắm chắc nắm tay, lăm tức giận, mấy người này mới ra hiện chính là cho nhau tổn hại, này còn chưa tính, mà Tiêu Thần hoàn toàn bị không nhìn, tựa hồ hấn không là một người, mà là nhất món đồ vật, bị người khác thảo luận thuộc về vấn đề.

Bất quá có thể ở chính xác thời gian làm chính xác chuyện là Tiêu Thần ưu điểm, nhân cơ hội chạy ra mới là thượng sách, hấn xoay người lạng lẽ bỏ đi, nhưng vẫn là bị phát hiện, một đạo ánh sáng bay tới bao lại Tiêu Thần.

Tiêu Thần cắn răng va chạm, mà kia màn sáng vậy mà đối với hấn không có chút nào cách trở tác dụng, hấn đơn giản liền xuyên qua, Tiêu Thần nắm chặt thời gian chạy trốn, ba người đối Tiêu Thần đào tẩu tựa hồ cũng không thêm đề ý, không ai đang xuất thủ.

Ly khai tiểu viện, Tiêu Thần như trước vẻ mặt không cam lòng, "Ta ***** mới không phải đồ vật." Vừa mới dứt lời, hấn phát hiện tựa hồ có chút không đúng, "Không đúng, ta là đồ vật. . . Mụ, ta đây không phải là đồ vật sao."

Vỗ tay một cái, Tiêu Thần xuyên qua một cái viện môn, nhưng đụng phải cái gì, chính hấn bị văng ra té trên mặt đất, trong lòng bùa rút đi ra, hấn nhanh lên thu, mới nhìn đến tự mình đụng phải một cái lão đầu.

Lão đầu khô gầy, trên đầu đã không có mấy cây tóc, đêm quá đen cũng thấy không rõ lắm tướng mạo, nhưng liền vóc người mà nói, so với thông thường lão đầu còn muốn gầy, quả thực như là cây khô, Tiêu Thần phát hiện lão nhân này trực câu câu nhìn mình, trong lòng có chút sợ hãi, âm thầm hít nhất ngụm lớn tinh thần, "Cuộc đời hay biến đổi, nói đại khái chính là ta đi, mới ra ổ sói lại vào hang hổ, chạy ra hang hổ, lại đụng phải hung người mù."

"Người nếu đáp ứng ta một việc, ta bảo người không việc gì." Lão đầu mở miệng, thanh âm đặc biệt khó nghe.

"Đừng nói một món, người đề ta đáp ứng thập món bát món, ta cũng chỉ có tòng mệnh a." Tiêu Thần không cảm thấy lão đầu đang gạt người, cũng không nghi ngờ hẳn có đúng hay không chỉ là tự mình phổ thông lão đầu, bởi vì Tiêu Thần từ mới vừa bắt đầu đã cảm thấy thế giới này đã không có người bình thường.

"Lần thứ hai về tới đây, nếu có năng lực, chi sang, vật diệt." Lão đầu dùng kia khàn khàn thanh âm chói tai nói một câu Tiêu Thần nghe không hiểu nói.

Mạng nhỏ vội vàng, Tiêu Thần sẽ không cho rằng rơi ở phía sau đám kia biến thái trong tay sẽ có kết quả gì tốt, chỉ phải miệng đầy đáp ứng.

"Đi tây ba dặm, tại nơi chờ ta." Lão đầu sau khi nói xong hướng tiểu viện đi hai bước.

"Các người, đều đáng chết." Lão đầu nói xong theo tay vung lên, Tiêu Thần chỉ có thấy được một cây bạch tuyến bay ra, trên không trung đầu pháp ba người trước mặt thổi qua, ba người ngay cả cùng bọn hắn pháp bảo pháp thuật, trong nháy mắt hóa thành tro bụi.

Tiêu Thần chỉ cảm thấy lão nhân này cũng là cùng bên trong những người đó như nhau cường đại, nhưng không nghĩ tới cường đại hơn, nhưng lúc này hẳn cũng chỉ có thể cười khổ, ở trong sân nhỏ hẳn nghe được mấy người nói chuyện, những người này sẽ hướng về phía hắn đến, tất cả đều là bởi vì hắn trên người kia giọt nước, hẳn không biết lão đầu con mắt có đúng hay không kia giọt nước, nhưng bây giờ hắn không có năng lực đi thay đổi gì, chỉ nghe theo mệnh trời, một loại cảm giác vô lực trong nháy mắt để Tiêu Thần nghĩ trong lòng đặc biệt khó chịu.

"Như thần tiên như nhau tiêu sái tự tại, như tinh thần như nhau sáng sủa diệu thế, từ nay về sau ta tên là Tiêu Thần." Năm đó lời nói hùng hồn hiện lên trong lòng, càng làm cho hắn nghĩ kia tựa hồ là một chuyện tiểu lâm.

Tiêu Thần ly khai, lão đầu bên người bay ra một luồng khói xanh, "Vì sao giúp hắn?"

"Hắn mang theo Huyền Thanh Sơn bùa, nói vậy cũng chính là mang theo kia giọt nước người, Hoàng Công đám người tất nhiên đi tới nơi này, nơi đây sinh linh đồ thần không cách nào tránh khỏi, ta đại thù cũng đem ở chỗ này kết, mà nơi đây oan hồn, cần tự mình quy túc, cũng coi như đưa hắn một hồi ngày sau tạo hóa." Lão đầu mở miệng lần nữa, thanh âm như trước khó nghe, nhưng có giữa ngày tận thế cảm giác.

"Nếu ta người có thể không chết đâu?" Khói xanh giữa truyền ra thanh âm.

"Thanh lão, Hoàng Công thi triển chiêu đó lúc, tất nhiên đi trên cánh giới này đỉnh, ta người chỉ có hợp thể, sao không hề chết có thể." Lão đầu lắc đầu, xoay người ly khai, kia khói xanh tiêu tán.

"Đó chính là được tháp khắc trần, thần tiên Đại Nhân có thể hay không thả ta ly khai." Đám mây trên, một cái cô gái tóc ngắn dẫn theo một cái sắc mặt trắng bệch thanh niên, thanh niên kia run run mở miệng.

"Lão nương chống lại thiên cơ, khi nào nói không tính là qua, này để cho người đi." Cô gái tóc ngắn phía sau lưng tam chuôi cự kiếm, đúng là lúc đầu từ từ lâu nhảy ra người, nằng nặng buông tay, thanh niên té đám mây, kết quả tự nhiên chỉ có một.

"Kia giọt nước không lão nương không được!"

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Bách quỷ dạ hành

Tiêu Thần tại địa phương tên là Tháp Khắc Trần, là Tây Vực sa mạc lớn một cái trọng trấn, nơi đây thế lực rắc rối phức tạp, chống lại Thiên Cơ đang ở hướng ở đây tới rồi, đồng thời rất nhanh thì có thể đạt. Cùng chống lại Thiên Cơ tìm chỗ như nhau còn có hai người, một người là tiếng bước chân như sấm đã nhân Man Tam Quyền, tên còn lại còn lại là từ trong quan tài bò ra ngoài lão giả, mọi người gọi hắn Hoàng Công.

Bọn họ hầu như cũng trong lúc đó đi tới Tháp Khắc Trần, hiển nhiên bọn họ con mắt đều chỉ có một, Tiêu Thần trong tay kia giọt nước, chỉ là bọn hắn nhưng không biết, Tiêu Thần cũng không phải là thịt cá, kia thật lớn phi cầm chính là hay nhất chứng minh.

"Lão tử Man Lực Quyền đang nhu cầu cấp bách đề thăng uy lực, này giọt Thần Thủy, tuyệt đối là ta." Man Tam Quyền xa ở hơn mười dặm ở ngoài, nhưng tung người một cái dường như mũi tên rời cung thông thường trực tiếp bắn tới Tháp Khắc Trần, rơi trên mặt đất làm cho cả thôn trấn đều ở đây nhiều rất nhỏ rung động.

"Từ khi càng ngày càng nặng, lần này nếu không đắc thủ, hẳn phải chết không thể nghi ngờ, không có đường lui." Từ khi quán lão già chính là Hoàng Công, hẳn từ chỗ trong lòng ra ngoài, liền dự định được ăn cả ngã về không, nếu là thất bại hẳn ngay cả trở lại mệnh cũng không có.

Chân hắn đạp một mặt cờ lệnh, cực nhanh đến gần Tháp Khắc Trần, chậm lại tốc độ rơi ở trên mặt đất, đến bây giờ mới thôi, ba gã cường đại tu sĩ đã toàn bộ tụ tập ở Tháp Khắc Trần, kế tiếp để Tiêu Thần trong tay kia giọt nước, tất nhiên triển khai cực kỳ thảm liệt tranh đấu.

Về phần cứu Tiêu Thần lão đầu là người phương nào, một người biết, ngay cả ba người kia sợ rằng cũng không biết, còn có người khác chen chân chuyện này, kể từ đó, trận này làm trò tất nhiên càng thêm đặc sắc.

Cứu Tiêu Thần khô gầy lão già giải quyết rồi ba đấu pháp tu sĩ lúc, lôi kéo hắn đi vào người tiểu viện, Tiêu Thần lúc này cũng không có quyền lựa chọn, hẳn không biết rõ ràng khô thủ lão đầu con mắt, không dám lộn xộn, hơn nữa đối phương không có làm khó hắn, hẳn cũng chỉ có yên lặng theo dõi kỳ biến.

Lúc này đường xa mà đến ba người đều đã nhận ra đây đó tồn tại, muốn tìm đồ vật còn không có nhìn thấy, thế nhưng chiến đấu kể từ bây giờ đã bắt đầu.

Mười năm trước sa mạc lớn toàn bộ bầu trời một mảnh hắc ám, ai cũng có thể nhìn ra một hồi siêu cấp lớn mưa đang nổi lên, mà đến cuối cùng bầu trời chỉ rơi xuống một giọt nước, lúc đó ba người bọn họ đứng dịp thấy toàn bộ quá trình, kia giọt nước từ không trung hạ xuống trong quá trình, tản mát ra một loại đối với bọn hắn mà nói gần như trí mạng hấp dẫn.

Người khác có thể không biết, nhưng sớm liền ở cảnh giới này đình bọn họ, như thế nào sẽ không biết này ý vị như thế nào —— vật kia có thể làm cho bọn họ đột phá hiện hữu cảnh giới, bước vào một cái hoàn toàn mới cao phong.

Đối với bọn hắn mà nói, không có gì đồ vật so với cái này hấp dẫn hơn người, chỉ là bọn hắn còn là chậm một bước, một cái tu sĩ lấy đi kia giọt nước, người này cùng bọn họ cùng cảnh giới, nhưng là Huyền Cảnh Ngưng Thần hạng người, bọn họ không phải là đối thủ, chỉ có thể buông tha, mà thời khắc cuối cùng người nọ lại đột nhiên trọng thương té xuống đám mây.

Kia giọt nước ở trên người hắn, khi hắn té xuống thời gian khí tức trong nháy mắt biến mất, mặc cho bọn hắn đem địa phương lật một lần cũng một có thể tìm tới, cuối cùng chỉ có thể thôi, tuy rằng ai cũng không có được kia giọt nước, thế nhưng nó khí tức lại bị bọn họ vững vàng ghi nhớ, tuyệt đối sẽ không quên.

Không lâu Tiêu Thần đem kia giọt nước từ Kim Sa Phần giữa mang ra khỏi thời gian, bọn họ lần thứ hai dấy lên mong muốn tới lửa, mặc dù nhiều đời mười năm, nhưng mười năm đối với bọn hắn mà nói, thật chỉ là trong nháy mắt một cái chớp mắt.

"Chúng ta các bằng bản lĩnh." Chống lại Thiên Cơ lặng không đứng chấp tay, quay cách đó không xa hai người mở miệng.

"Hạ thủ vô tình, cẩn thận người kia đem già đầu khớp xương." So với việc chống lại Thiên Cơ, Man Tam Quyền trực tiếp nhắm vào Hoàng Công, hẳn từ trước đến nay khinh thường cái này dựa vào thi thể tu luyện nửa người nửa quỷ tên.

"Các ngươi hay nhất cắt cho ta, lão phu sẽ chết người, đánh bạc tính mệnh cũng muốn đoạt được này giọt nước, người cản ta, hẳn phải chết." Hoàng Công nói âm trầm, quanh thân từ khí quán, không ai hoài nghi hắn nói, bởi vì hắn mười năm trước thọ mệnh liền đi tới đầu cùng, công pháp đặc biệt mới kéo dài hơi tàn đến nay.

"Vậy cũng chớ trách lão nương một đêm lời hữu ích nói trước, đã nhân trái lại trở về núi trong, lão quý, người chính là liễu mạng, lão nương cũng có thể sách người bên bài cốt." Chống lại Thiên Cơ nói phong cách và vừa khác hẳn tương đi, trong nháy mắt thay đổi cá nhân như nhau.

"Đang cùng ta ý, lão tử ghét nhất bị ma ma thặng thặng, trực tiếp mờ khô, lão bà, chúng ta trước liền thủ làm cái này liễu mạng lão quý làm sao?" Man Tam Quyền tuy rằng như tự mình cuồng dã đã nhân, nhưng không có nghĩa là đầu cũng không có khai hoá.

Một cái tùy thời chuẩn bị liễu mạng người, không để ý tới trí nhưng nói, người tài giỏi như thế là nhất đại uy hiếp, bọn họ lúc này liên thủ chỉ mới có lợi.

Man Tam Quyền nghĩ đến chống lại Thiên Cơ tự nhiên có suy nghĩ, đây cũng là năng ý tứ, lúc này Man Tam Quyền nhất nói ra, bọn họ trong nháy mắt đạt thành chung nhận thức.

Đối với lần này Hoàng Công đồng dạng sẽ không một có bất kỳ chuẩn bị gì, nhưng hắn không quan tâm, bởi vì hắn chuẩn bị bản lĩnh, trở lại hai người chống lại Thiên Cơ và Man Tam Quyền đều có thể đối phó, tuy rằng đại giới rất lớn, nhưng chỉ cần có thể xong này giọt nước, hết thảy đều là đáng giá.

"Lên trận!" Hoàng Công không nhìn hai người liếc mắt, song gờ tay lên một cái, thành thác thiên tới thế, bên hông tinh xảo cái túi nhỏ giữa bay ra vài lần cò phân tán bốn phía bay mở, ra mùi, vây toàn bộ Tháp Khắc Trần.

"Ha ha ha ha. . . Đầu là ta." Hoàng Công lúc này mắt lộ ra điên cuồng, biểu tình có vài phần dữ tợn.

"Tam Hoàng Trận, không tốt! Hẳn vậy mà muốn ăn Tháp Khắc Trần mọi người!"

Hoàng Công phát ống tay áo một cái, Tháp Khắc Trần mọi người trong nháy mắt phục ở trên mặt đất, không thể động đậy.

"Trường Sinh Thuật, Trường Sinh Thuật!" Màu vàng lá cờ nhỏ quang mang vẫn chưa hoàn toàn bao phủ Tháp Khắc Trần, Hoàng Công lại dừng không

được hô to.

...

"Tam hoàng hạnh phong, Thu Diệp không có rồi, lạc đường khuất hồn, nói mở luân hồi, oán quỷ nguyên rửa." Thanh âm trầm thấp từ một cái trong sân nhỏ truyền ra.

Xa xuất xem ra toàn bộ tiểu viện âm khí um tùm, hắc vụ không ngừng, chỉ chốc lát, tất cả lớn nhỏ mười mấy thân ảnh xuất hiện ở, nguyên lai khổ thủ lão đầu là tu luyện oán quỷ nguyên rửa cũng dường dục quỷ vật người, coi như là tự mình như người, từ hắc vụ giữa đi ra hai người, một người là lão đầu, tên còn lại còn lại là một cái bị khói xanh bao phủ thân ảnh, khói xanh tán ra, một cái sắc mặt tái nhợt nam tử xuất hiện ở trong viện.

"Ta bỏ trí hai năm, đã có nhiều năm chặt, duy nhất không xác định chính là ở trên người người, hiện tại cũng khá." Lão đầu chỉ vào Tiêu Thần nói rằng.

"Bách quỷ dạ hành, lên trận!" Lão đầu trong miệng hét lớn, trên tay từng đạo ánh sáng màu đen không ngừng nhanh bắn về phía tiểu viện các ngõ ngách.

Đã là bị lão đầu trong tay hắc quang bắn trúng địa phương, đều sáng lên yếu ớt lục quang, mỗi sáng lên một chỗ, trong viện liền có một quỷ ảnh bay tới chỗ đó.

Nghấn ngùi hơn mười hơi thở thời gian, trong viện quỷ vật toàn bộ vào chỗ, Lão Thiết Đầu động tác trên tay cũng thay đổi thay đổi, chỉ thấy hai tay hắn tạo thành chữ thập, sau đó song chưởng đẩy về trước, nhô ngay giữa viện sáng lên hồng quang.

"Thanh lão, đi thôi." Làm xong đây hết thấy, lão đầu xoay người đối bạch mặt nam tử nói rằng.

"Vĩnh biệt tiểu tử, nhớ kỹ người đáp ứng ta chuyện." Mặt trắng nam tử hướng hồng quang chỗ đi đến, đi ngang qua Tiêu Thần bên người thời gian, tà tà cười, sau đó lại quay đầu lại ly khai.

"Này, mới vừa vừa thấy mặt, liền vĩnh biệt, mấy cái này ý tứ a? Ta lại đáp ứng người cái gì." Tiêu Thần giả bộ giận dữ kêu gào nói.

"Ha ha ha. . ." Mặt trắng nam tử không nói gì thêm, cũng không quay đầu lại, cười to giữa biến mất ở hồng quang trong.

Lão Thiết Đầu vung tay lên, tiểu viện lập tức khôi phục bình thường, "Người vào nhà đội, đem Huyền Thanh Sơn bùa thiếp ở trên cửa, phát sinh cái gì cũng không muốn đi ra, ghi nhớ kỹ."

Vây quanh Tháp Khắc Trần lá cờ nhỏ mang theo hồng quang từ ba phương hướng bay trở về Hoàng Công phía trên, lấy Hoàng Công làm trung tâm, tam mãnh thật dài hồng quang bắt đầu xoay tròn.

Trong chốc lát, liền vòng vo ba vòng, sau đó biến mất, ba mặt màu vàng lá cờ nhỏ ở Hoàng Công đỉnh đầu xoay quanh, chống lại Thiên Cơ và Man Tam Quyền sắc mặt nặng nề, trong lòng biết không ổn, bọn họ cảm nhận được một ngay cả bọn họ đều kiêng kỵ từ khí, nghĩ đến vừa Hoàng Công nói, trong lòng kinh hãi, bọn họ không biết lúc này Hoàng Công, tu vi sẽ đạt đến mức nào.

"Tuyệt không có thể ở lại chỗ này nữa." Chống lại Thiên Cơ mặt trầm như nước, cảm thụ được Hoàng Công khí thế kéo lên, để trong lòng nàng bắt đầu run, cái này ý nghĩa Hoàng Công tu vi ở phía sau, đã không phải là nàng có thể chống lại, bắt đầu sinh ý lui.

Man Tam Quyền sắc mặt cũng không so với chống lại Thiên Cơ được, "Thật mụ nội nó bức bối, bắt quá lão quỷ này quả thực chọc không được, ai."

Hai người liên minh còn không có chính thức đạt thành cũng đã chính thức giải tán, đều tự ăn ý đi xa, tu vi đột phá là đại, nhưng chỉ muốn lưu được tính mệnh ở, luôn sẽ có cơ hội, không đến phục vụ quên mình đi bác, bọn họ thọ mệnh còn dài hơn.

Thấy hai người đi xa, Hoàng Công thoả mãn cười cười, hắc nỗ lực như vậy đại giới cuối cùng cũng không có uống phí, bốn phía quét mắt một lần, trước mặt hắc sáng ngời.

"Ở chỗ này!" Hoàng Công không nhìn cả thành thi thể, hóa thành một đạo chui ánh sáng hướng một cái tiểu viện đi.

Mấy hơi thở, Hoàng Công đã đứng ở Tiêu Thần trước cửa phòng, Hoàng Công vung tay áo, nhưng mà cánh cửa lại không có mở ra, "Có chút đồ vật, cũng không giữ được mạng nhỏ." Nói xong, Hoàng Công giơ tay lên một ngón tay, một đạo tia sáng màu vàng thấu ngón tay ra, bắn thẳng đến Tiêu Thần cửa phòng.

"Nhanh." Hoàng quang chưa đến, phòng trong truyền đến Tiêu Thần thanh âm.

Nhất đạo lôi điện xuyên thấu qua cửa phòng và hoàng quang đụng vào nhau, một trận tiếng nổ phía sau, tràn đầy bụi trên không trung tràn ngập.

"Huyền Thanh Sơn!" Hoàng Công thanh âm có chút run rẩy, rất có nhất chút sợ hãi ở bên trong.

"Còn không chết, bách quỷ dạ hành!" Nhân cơ hội này, Lão Thiết Đầu lao ra cửa phòng, bấm ngón tay lên trận, trong lúc nhất thời, phòng trong lại biến thành âm khí um tùm hình dạng.

"Hảo hảo hảo, lại là người lão quỷ này, lần này xem người có chết hay không." Hoàng Công trong nháy mắt liền khôi phục như thường, Tiêu Thần không biết trong miệng hắn Huyền Thanh Sơn địa phương nào, càng không biết đại biểu cho cái gì, hắn biết, hiện tại không chạy, chính là ngu ngốc.

Lúc này Hoàng Công bị một đạo một đạo bay ra quỹ ảnh cuốn lấy, bên người ba mặt lá cờ nhỏ không ngừng chuyển động, chống đỡ trước khuất hồn oán quỷ.

"Rời đi nơi này, đi ngươi nghĩ đi địa phương." Lão đầu không ngừng đánh ra hắc quang, chủ trì trận pháp, thấy Tiêu Thần phía sau ra.

"Còn muốn chạy!" Hoàng Công cười nhạt, trống đi một tay hướng về Tiêu Thần một ngón tay, này vừa phân tâm lại làm hấn thiếu chút nữa bị một đạo quỹ ảnh đánh lên.

Tiêu Thần chỉ cảm thấy hậu tâm đau xót, phát hiện mình ngực xuất hiện một cái rễ cây như nhau cắn tu, nhưng lúc này hấn cũng không dám ở lâu, bước nhanh ly khai.

"Lão tặc, dám bước vào ta bách quỷ dạ hành trận, lần này ngươi còn không chết!" Lão đầu khô gầy mang trên mặt ý cười, hiển nhiên so với thân xông vào trận địa pháp trong vòng Hoàng Công muốn dễ dàng rất nhiều.

"Ta có mười vạn người sống sinh cơ, cộng thêm mười vạn sinh hồn! Lại xem ta phá ngươi tiểu quỷ trận." Hoàng Công tự biết vô ý rơi vào trận pháp, đã mất đi tiên cơ, nếu là bình thường, cũng thật đúng là nguy hiểm, hôm nay lại bất đồng, để kia giọt nước, để phái chống lại Thiên Cơ và Mạn Tam Quyền hai cường giả, không tiếc đi ngược chiều thiên ý, tươi sống lấy mẫu toàn bộ Thập Khắc Trấn mọi người sinh cơ và hồn phách, lúc này hấn mạnh mẽ, chưa từng có.

"Nhìn ngươi những thứ này tiểu quỷ, chịu không bị được mười vạn oán khí!" Hoàng Công hai tay bấm tay niệm thần chú, màu vàng lá cờ nhỏ bên trong không ngừng có hồn phách mang theo uổng mạng oán khí bay ra.

"Thanh lão!" Lão Thiết Đầu sắc mặt trầm xuống, chìm tiếng gầm nhẹ.

Hoàng Công chỗ đứng lại trên mặt đất, hồng quang đại tác phẩm, ẩn dấu trong đó thanh lão, quán lên Hoàng Công thân.

"Quý tu!" Hoàng Công kinh hãi, trong tay động tác biến đổi, màu vàng lá cờ nhỏ hướng nó bên người dựa.

"Thiên Ảnh." Thanh lão nhu nhược thanh âm ở Hoàng Công bên tai vang lên.

"Mơ tưởng!"

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Nhân sinh nơi nào, sao không ly biệt

Mấy trăm xúc tua vậy bóng đen từ trên người Thanh Lão vươn dây dưa hướng Hoàng Công, nếu bị quán lên, mặc dù không đến mức số chết, nhưng Hoàng Công đem càng bị động.

Nhưng Hoàng Công làm sao có thể nhâm một gã Quý Tu ở trên người mình làm, động tác trên tay càng lúc càng nhanh, màu vàng lá cờ nhỏ ở chung quanh thân thể chuyển thành vòng, một phen cử động cũng không phải là không có hiệu quả, chỉ thấy Thanh Lão chậm rãi ly khai Hoàng Công trên người, hé ra tuần mỹ mặt trắng trên, chau mày.

Lão đầu thấy thế cũng một nhàn rồi, người cũng nhảy một cái, đi tới Hoàng Công bên người, thủ đoạn cầm lấy một cây một thước dài cái đinh, nhắm thẳng vào Hoàng Công mi tâm và ngực.

Đối với lần này Hoàng Công không dám không để ý, bức lui Thanh Lão màu vàng lá cờ nhỏ bay ra hai mặt, phân biệt bảo hộ ở ngực và mi tâm trước, cái đinh và lá cờ nhỏ đụng vào nhau, lão đầu một kích vô công nhĩ phần, nhưng lúc này bởi vì thiếu hai mặt lá cờ nhỏ kiềm chế, Thanh Lão đã một lần nữa quán ở Hoàng Công trên người.

Thẳng đến lúc này, Hoàng Công mới sắc mặt biến đổi lớn, vốn tưởng rằng chỉ có lão đầu bày ra trận pháp mai phục, không nghĩ tới đối phương không biết từ đâu mời tới một vị Quý Tu, đồng thời tu vi còn không thấp, hai người một ngày lên thủ, tự mình phòng chừng không địch lại, càng không cần phải nói lúc này còn thân xông vào trận địa pháp trong vòng.

"Hôm nay liều mạng Thần Thủy không được, cũng định các ngươi phải hồn phi phách tán." Hoàng Công lúc này trong lòng khản trương, như vậy xuống phía dưới, sợ ý một chút cũng sẽ bị này một người nhất quỷ đánh chết, đồng thời tự mình thân xông vào trận địa pháp, vô thì vô khắc đều phải đang tiêu

hao chân nguyên, còn phải cẩn thận cái khác quý vật đánh lén, hơn nữa điểm này, mặc dù tự mình không mất lắm, bị hao tổn chết cũng là sớm muộn việc, lập tức cẩn rằng liều mạng.

"Thiên cơ bách biến, phong kỳ." Hoàng Công trong miệng đọc một chút có tiếng, chỉ thấy ba mặt lá cờ nhỏ giữa một mặt bức tranh hữu vân đoá đỏ án cấp tốc đốt đốt, tùy theo mà đến là phong, không đến một hơi thở, toàn bộ bên trong tiểu viện vô luận là dây, còn là cành cây phòng ốc, đều bị phong nhận khuấy toái, càn trên không trung bay lượn.

Lão đầu phải dừng lại thế tiến công, giờ tay lên nhấc lên hắc sắc màn sáng bao trùm quanh thân, chống cự lại phong nhận, so với tiểu viện những địa phương khác, Hoàng Công bên người sức gió càng sâu, hầu như hóa thành thực thể phong nhận không ngừng xé rách trước Thanh Lão, lúc này Thanh Lão đã hoàn toàn ly khai Hoàng Công, ra sức chống đỡ trước phong nhận.

Hoàng Công trên tay cũng không có dư thừa động tác, duy trì một cái thủ quyết, nghĩ đến phát sinh này thuật ra tổn thất một mặt lá cờ nhỏ, đối với hắc tâm thần chân nguyên tiêu hao cũng là không nhỏ.

Chỉ chớp lát, phong ngừng lại, Lão Thiết Đầu và Thanh Lão có chút chật vật, Hoàng Công cũng hơi có chút thở hổn hển, tổn thất một mặt lá cờ nhỏ đại giới dưới, trận này trong đối kháng hắc cũng không có rơi xuống phong.

"Nhưng thật ra coi khinh ngươi." Lão đầu thở dài một cái, trên tay xuất hiện lúc trước sử dụng cái đỉnh, lần này cũng đâm về phía đỉnh đầu của mình và bụng, "Thanh Lão, hợp thể!"

Theo cái đỉnh đâm vào thân thể, lão đầu diện mục dữ tợn, tựa hồ ở chịu được thật lớn thống khổ, mà Thanh Lão không có nhiều lời, phi thân chui vào lão đầu trong cơ thể, lão đầu mặt trong nháy mắt xuất hiện một tầng hắc khí.

Hoàng Công thấy thế, nào còn dám có giữ lại, lão đầu nét mặt hắc khí, phân minh chính là tử khí, hắc vốn là dựa vào thi thể tu hành, đối với tử khí quen không có thể quen đi nữa, tự nhiên biết đối phương động tác này đã là đang liều mạng, lại bất luận kết quả, tự thân ổn thỏa cửu tử nhất sinh.

"Thiên cơ bách biến, thủy kỳ, lôi kỳ!" Còn lại hai mặt thêu giọt nước mưa và thiểm điện tiêu chí lá cờ nhỏ cũng đốt đốt, "Ngươi dám liều mạng, ta chẳng lẽ còn sợ ngươi, chết cho ta."

Lang lăng bầu trời đêm, đột nhiên tự nổi lên mây đen, lớn chừng hạt đậu hạt mưa trong nháy mắt liền chiếu nghiêng xuống, đồng thời loại giữa điện xà cuộn cuộn, từng đạo lôi điện xen lẫn trong hạt mưa giữa đánh về phía lão đầu.

Hồ phong hoá vũ, này ở như người trong chiến đấu cũng không hiếm thấy, nhìn như thanh thế lớn, nhưng cho dù có bảo vật thiêu đốt, lớn như vậy thuật, Hoàng Công cũng chống không được bao lâu.

Không có dư thừa động tác, lão đầu chỉ là không để ý gần bắn trúng tự mình lôi điện và hạt mưa, vọt tới Hoàng Công trước người.

Hoàng Công toàn lực duy trì đại thuật, tự thân đầu còn có thừa lực lượng đối kháng, bất quá ở trên mặt hắc nhưng không có một tia vẻ sợ hãi, trái lại khóe môi nhếch lên cười nhạt.

Hoàng Công tính toán dưới, lão đầu là không có khả năng ở hạt mưa lôi điện đến trước khi tới tới kịp vọt tới bên cạnh mình, mặc dù lúc này, hắc cũng có tự tin.

"Bạo!" Lão Thiết Đầu không có thi thuật, thậm chí không có giờ tay lên, trong miệng gầm lên thanh phía sau, liền bị hạt mưa và lôi điện bao phủ.

"Không ——!" Tiêu Thần đứng ở sát mé cửa tiểu viện, nước mắt không ngừng được lưu lại.

Nguyên lai, Tiêu Thần sau khi rời khỏi không bao lâu, dứt khoát quay đầu lại, trong tay chỉ nắm bắt bùa, muốn phải xuất một phần lực lượng, chỉ là chạy tới cửa tiểu viện thì, đứng dịp thấy lão đầu bị lôi điện hạt mưa bao phủ.

"Thình thịch!" Một tiếng vang thật lớn, vang tận mây xanh, Tiêu Thần chỉ tới kịp ôm lấy đầu, liền bị khí lăng hất bay, trên mặt giọt nước mắt như cắt đứt quan hệ hạt châu thông thường, lưu tại không trung, Tiêu Thần bay thật là xa một khoảng cách, lại trên mặt đất lộn hồi lâu, mới ngừng lại được, vẫn không nhúc nhích, một bộ quần áo, đồ không còn hình dáng.

Bầu trời mây đen đã tán đi, ánh trăng một lần nữa chiếu cả vùng đất, chỉ là không đến nửa canh giờ trước còn phi thường náo nhiệt Thập Khắc Trấn, lúc này hoàn toàn yên tĩnh, không có một tia thanh âm, không có một điểm sanh khí.

Té trên mặt đất Tiêu Thần giật giật, cổ hết sức bò dậy, hắc hình dạng có chút đáng sợ, trên mặt khắp nơi là trầy da, miệng mũi giữa không ngừng có tiên huyết chảy ra, lau y phục rách rưới dưới lộ ra da thịt cũng là vết thương buồn thui.

Nhưng mà hắc lại đứng lên, cực kỳ thông thả, khắp khiêng đi hướng nguyên bản tiểu viện nhất mảnh phế tích.

Lão đầu kể cả Thanh Lão cùng nhau tự bạo, là Hoàng Công thế nào cũng không nghĩ ra, thân là như người, càng biết sinh mệnh không đổi, tu hành không đổi, hắc nghĩ không ra lão đầu vậy mà để ngăn cản tự mình sẽ không tiếc mạng sống, hắc nghĩ không ra tự mình hôm nay, sẽ có như kết quả này.

Vừa xuất hiện liền trực tiếp không tiếc thương thiên hại lý cảm mười vạn người phạm sống tế lấy mẫu sinh cơ và sinh hồn, tranh đoạt mới bắt đầu liền dọa lui hai người cường địch, vốn có hết thầy đều khi hắc tính toán trong vòng, nhưng kết quả cuối cùng cũng, muốn phải dùng để đột phá tu vi kia giọt nước ngay cả thấy đều không, mà hắc đã rơi vào tự mình hồi phi yên diệt kết quả.

Qua cực kỳ lâu, Tiêu Thần kéo tràn đầy vết thương thân thể đứng ở lúc trước hai người đầu pháp địa phương, hắn đưa mắt nhìn bốn phía, đập vào mắt tất cả đều là đồ nát thê lương, đột nhiên, một tia thanh quang hiện lên, Thanh Lão xuất hiện ở Tiêu Thần trước mắt.

"Mặt trắng nhỏ, người. . . Đầu sắt đâu?" Nhìn gần như trong suốt Thanh Lão, Tiêu Thần cố hết sức nói rằng.

"Tiêu tử thôi, người làm sao có thể trở về đâu." Thanh Lão bay tới Tiêu Thần bên người, tái nhợt trên mặt, xuất hiện lau một cái gương ép dáng tươi cười."Lão đầu đã chết, Hoàng Công cũng đã chết, đây là hân lựa chọn."

"A ——" Tiêu Thần kinh ngạc ra, hắn biết vừa nhất khắc cũng còn đang suy tư lão giả tại sao muốn là hắn, mà cuối cùng cũng không có nghĩ ra đáp án, mà có thể cho hắn đáp án người nhưng căn bản không muốn qua cấp cho hắn đáp án, có thể vốn là không có đáp án, lão đầu cứu Tiêu Thần, không nghĩ tính toán hắn, chỉ là là hắn.

"Tất cả nghi vấn, ta dùng còn lại thời gian nói cho người biết, hắn không tính là như người, bản là một gã giang hồ hiệp khách, hành hiệp trượng nghĩa, cứu tế người nhiều đếm không xuể, nhưng mà nhiều năm trước, hắn trở lại sinh ra thôn nhỏ tử, toàn thôn trên dưới, bao quát hắn một nhà già trẻ, toàn bộ chết hết, hắn chỉ có thấy được đi một lần mờ bóng lưng, hắn giống như điên xông lên, tựa hồ là người nọ không muốn giết hắn, huy tụ giữa phe đi hắn một thân võ công, lưu cho hắn một thân sau khi trọng thương rồi đi, người nọ chính là Hoàng Công.

Từ nay về sau, hắn tìm được nhất bộ công pháp, cũng phóng ra ta, là báo thù, hắn dứt khoát tu luyện Chiêu Quỷ Chi Thuật, mình cũng là nửa người nửa quỷ, đã từng nhiều lần phá hủy Hoàng Công chuyện tốt, mà bảo toàn tính danh, hai năm trước, ta cùng hắn liên thủ mờ quẻ, coi là định hôm nay sẽ thành chuyện, nhưng trong đó có không thể nhận ra Thiên Cơ, đây cũng là hắn cứu người nguyên nhân.

Người mất đã qua đời, không cần ở truy vấn cái khác, người nhớ kỹ, hắn có tín niệm, nguyên nhân không chịu bắt người hồn phách bỏ dưỡng mà bị Quỷ Tu thuật dẫn vật thông khổ, hắn không có hối hận qua. Để trước đây ưng thuận hứa hẹn, hắn buông tha vốn có thể càng đã lâu sinh mệnh, thế giới này, có như người, cũng là người phạm trong miệng thần tiên, nhưng có tín niệm tới tu, đều là này trong thiên địa cường giả chân chính! Lại nhớ kỹ người hứa hẹn, ngày khác ở lâm, chỉ sang, vật. . ."

Lời còn chưa dứt, vốn là trong suốt Thanh Lão hoàn toàn biến mất ở giữa thiên địa.

Tiêu Thần nước mắt đã dừng lại, nhìn Thanh Lão sau khi biến mất, trước mắt hắn tối sầm lại, ngã nhào trên đất.

Sa Tượng Quốc phía Đông biên cảnh, một chỗ ra vào sa mạc lớn trọng trấn xảy ra đại biến sự cố, toàn thành hơn mười vạn người, một đêm giữa đều chết hết, không có để lại một cái người sống.

Tin tức này, đủ để kinh thiên, Sa Tượng Vương thành vương cung bên trong đại điện, loạn tác một đoàn, mọi thuyết xôn xao, Sa Tượng Vương đỡ đầu ngồi ở vương tọa trên, mặt trầm như nước, không nói lời nào.

"Sa Tượng Thân Vệ, toàn bộ xuất động, tra cho ta, nhanh đi!" Hồi lâu sau, Sa Tượng Vương mang theo uể oải, phát ra mệnh lệnh.

Sa Tượng Quốc nhất hoàn mỹ năm nghìn quân sĩ, dẫn vương dụ, hướng Tháp Khắc Trấn chỗ đi vào, nhiên mà hết thấy này, lại cùng Tiêu Thần không còn liên quan, bởi vì giờ khắc này, hắn ly khai Tháp Khắc Trấn đã hơn nửa tháng.

Tiêu Thần ngồi ở hé ra dựa vào song trước bàn, nhìn trong tay ly nước, tự tự không tự chủ trôi dạt đến nửa tháng trước, khi đó hắn từ nhỏ viện sau khi rời đi lập tức ra khỏi thành, nhưng bộ ngực hắn rẽ cây hình dạng căn tu đột nhiên lan tràn ra, một hồi liên bao trùm nửa người, Tiêu Thần cảm giác được mình ở không ngừng thay đổi suy yếu, tựa hồ không bao lâu, sẽ gặp ngủ, cũng nữa vẫn chưa tỉnh lại.

Tiêu Thần chỉ phải dừng bước lại, mặc kệ những thứ này căn tu có cái gì quý, đưa tay liền kéo, kia căn tu phảng phất có ý thức tự chủ thông thường, Tiêu Thần tay mới vừa đụng tới, liền lập tức quần đi tới, vài hơi thở giữa, liền hoàn toàn đem Tiêu Thần cả người đều bị khóa lên, chỉ là Tiêu Thần trong túi thạch châu ở chiếu sáng, một qua bao lâu, căn tu toàn bộ chết héo, Tiêu Thần không việc gì, Tiêu Thần cũng không biết chuyện gì xảy ra.

Tiêu Thần té xỉu phía sau tỉnh lại lần nữa, chu vi phế tích nói cho hắn biết, hết thấy đều là đã phát sinh sự thực, lại lưu niệm cũng không có cách nào trở lại ngày hôm qua, hắn chỉ có ra đi, kế tục tây hành.

Đem Sa Tượng Quốc thân vệ chạy tới Tháp Khắc Trấn thì, thôn trấn giữa là đầy đất hư thi thể, không trung tràn ngập kẻ khác đặc biệt khó chịu mùi thối, cùng với thỉnh thoảng truyền đến tiếng khóc, mười vạn người tiếng khóc, chớ nói điều tra, người thường tại đây loại oán khí đặc hơn địa phương ngay ngời thời gian hơi chút lâu một chút cũng có thể mê thất tâm trí.

Ai có thể nghĩ tới, thì gần năm mươi năm, còn là Sa Tượng Quốc phía Đông biên thủy, năm đó đại nạn lưu lại trấn nhỏ, chung quy khó thoát kiếp số, cũng được, không đầu án oan.

Sau lại Tiêu Thần đi trên con đường lớn, thẳng đến hơn mười ngày mới gặp một chiếc xe ngựa, hắn cả người đổ, hình dạng có thể nói chật vật, chiếc xe ngựa kia nhìn thấy lão đạo đi ở giữa đường Tiêu Thần lại chậm rãi ngừng lại, bỏ mạn buông, hai thiếu nữ từ trước cửa sổ thẩu xuất đầu đến.

Nhìn thấy Tiêu Thần hình dạng phía sau các nàng tân sinh thương hại, để Tiêu Thần lên xe ngựa, tuy nói chỉ là tọa ở bên ngoài, nhưng đối với Tiêu Thần mà nói, này có thể sánh bằng hai cái đùi bước đi phải mạnh hơn.

Mặc dù Tiêu Thần hình dạng thấy thế nào cũng không giống như là kẻ gian, nhưng hai thiếu nữ dám cứu trợ Tiêu Thần, là bởi vì các nàng một người trong đó gọi Tiểu Ngọc, là nhất đẳng nhất cao thủ, mặc dù thua Kiếm Tam, cũng chỉ là bởi vì tuổi tác quá nhỏ, các nàng từ quan ngoại mà đến, muốn đi

hướng Sa Tượng Quốc tham gia một hội luận võ, thuận tiện mang theo Tiêu Thần.

"Trước khi trời tối không đến được Nguyệt Nha Hà Phủ, chúng ta ở nơi này nghỉ ngơi đi, ngày mai sẽ lên đường." Dừng xuống xe ngựa, Tiểu Ngọc nói rằng.

"Ngọc tỷ tỷ, chúng ta còn chưa tới à?" Nhỏ lại người thiếu nữ kia tỉnh táo mắt buồn ngủ, sau đó một bên dụi mắt một bên ôn nhu mở miệng, hình dạng vô cùng khả ái.

"Tĩnh rồi, chúng ta ngày mai sẽ có thể." Tiểu Ngọc đối với thiếu nữ kia cũng ôn nhu đến rồi cực hạn.

Có loại tự giác là không nên quấy rầy người khác hạnh phúc, Tiêu Thần xuống xe ngựa ở phụ cận, lượn nhiều cảnh cây, hiện lên nhất đồng lớn lửa trại, ngồi ở một bên.

Hắn nhắm mắt lại, nhếch miệng lên, gặp phải này hai thiếu nữ trước, hầu như mỗi một buổi tối, hắn đều là như vậy, một đồng lửa, nhất vàng trắng sáng, hoặc là vài điểm tinh đầu, còn có, hàng vạn hàng nghìn côn trùng kêu vang, lúc này hồi tưởng lại, hắn nghĩ, như vậy buổi tối, mới thích hợp nhất hắn.

"Ngốc cười cái gì, một người ngồi bên này, cũng không cùng chúng ta cùng nhau." Không biết lúc nào, Tiểu Ngọc ngồi xuống Tiêu Thần bên người.

"Ta đột nhiên cảm thấy nhân sinh thật là kỳ diệu, chúng ta trước không hề tương quan, mang theo bất đồng con mắt hướng cùng một cái phương hướng đi, liền ở trên đường gặp nhau, ngày mai qua đi, bởi vì bất đồng con mắt, lại nói dừng, tuy rằng và bắt đầu so với không có thay đổi cái gì, nhưng chúng ta trong trí nhớ lại nhiều một hai người." Tiêu Thần trong lòng một mảnh linh hoạt kỳ ảo, chính hắn cũng không biết tại sao mình có thể đột nhiên nói ra lời như vậy.

"Đại khái chính là mọi người thường nói duyên phận đi." Tiểu Ngọc nghe xong Tiêu Thần nói như vậy cũng hơi ghé mắt, này phổ thông nói mấy câu, tựa hồ có loại lắm đặc biệt mùi vị, chỉ là không biết cụ thể là cái gì.

"Ta đến nghĩ duyên tự mình thiên định, phân ở bởi vì, gặp nhau là duyên, các người giúp ta là phân, hữu duyên có phần, có thiên có người." Tiêu Thần ngẩng đầu, tựa hồ toàn bộ tình không đều ở đây chuyển động, trong đầu hắn cái loại này cảm giác kỳ diệu đã ở hắn sau khi nói xong biến mất, lại bắt không nữa điểm.

Đêm tận, bình minh.

Mã xa lái vào Nguyệt Nha Hà Phủ, Tiêu Thần và Tiểu Ngọc hai người phân biệt, các nàng nghỉ ngơi và hồi phục lúc kể tục chạy đi, hắn ở chỗ này đã dừng lại hai ngày.

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Mới vào linh sơn

Nguyệt Nha Hà Phủ trên đường phố, chợ một góc tiếng động lớn ồn ào, Tiêu Thần nghỉ chân, chỉ thấy trung gian một gã đeo kiếm trung niên trên tay nam tử cầm hế ra thiếp vàng bài post đang ở tuyến đọc, nội dung đại thể là: Ba tháng phía sau, Tây Môn kiếm tông quảng yêu thiên hạ hào kiệt, đề cử tiếp theo nhâm tây minh chủ võ lâm. Đốt Minh chủ võ lâm Tiêu Thần biết, nhưng vì cái gì nói tây đâu? Không có suy nghĩ nhiều, Tiêu Thần đối với lần này thì không có hứng thú chút nào, đại nửa ngày, Tiêu Thần đều đang chuẩn bị ra đi phải đồ vật.

Cuối cùng hắn mưa lẫm thất hảo mã, nhất cây trường đao, cùng với một ít quần áo và đồ dùng hàng ngày nước uống lương khô, hắn không có đánh coi là ngày thứ hai lại đi, mặc dù là sắc trời đêm muộn, Tiêu Thần cũng vẫn như cũ dắt ngựa, sải bước đi ra cửa thành.

Về phần mưa sở dụng tiền vật, tự nhiên là Tiêu Thần nghĩ biện pháp "Mượn" đến, ngày sau hữu duyên nhất định là sẽ còn trên.

Lần đi có thể vạn lý, có thể trăm triệu trong, về phần đến tốt cùng là rất xa, Tiêu Thần không biết, hắn ở Nguyệt Nha Hà Phủ chỉ là đại khái nghe được, phía tây đầu cùng chính là Nguyệt Nha đầu nguồn đầu, nhưng không ai đã đến, có thể cùng có người đã đến, nhưng chưa từng có người đã trở lại.

Đường cũng đến được nhận rõ, Tiêu Thần ký mã dọc theo Nguyệt Nha sông nghịch lưu mà lên, hai tháng sau, người ở dần dần rất thưa thớt, đường cũng khó đi rất nhiều, thẳng đến ba ngày trước, Tiêu Thần phải bỏ ngựa, đổi thành đi bộ đi lại, chỉ vì phía trước nói đường đột nhiên biến thành đầu tiểu vách đá, cho dù tốt ngựa cũng là ba không hơn.

Tây xuất Sa Tượng Quốc, còn có hai nước, theo thứ tự là ngọc giống nước và bảo giống nước, hợp thành Tây Vực tam quốc, tương đối tam quốc mà

nói, bảo giống nước ở phía tây nhất, đã là bảo giống quốc chi người, đều biết một chỗ, đó là Nguyệt Nha đầu nguồn đầu, một cái có thần linh che chở địa phương, nơi nào, là thiên đường của nhân gian, không cho bất luận kẻ nào phá hư.

Nguyệt Nha đầu nguồn đầu và Tây Vực sa mạc lớn hoàn toàn là hai người thế giới, khắp nơi là cỏ xanh và các màu hoa tươi, rất có trong suốt thấy đáy nước suối và quanh năm không gặp bão cát lam thiên.

Không ai đi quấy rối cái chỗ này, kia có một cái trấn nhỏ, trấn nhỏ tiếp nhận thương nhân buôn bán, càng mọi người mở ra, trước đây bảo giống quốc quân biết có một chỗ như vậy giờ địa phương đội, từng hạ lệnh thiết kỵ đi trước, muốn phải số tiền lớn mua nơi đây, làm vì mình một chỗ ngưng sơn trang, theo lý thuyết, quốc vương xuất thủ tự nhiên khoát xức, địa phương cư dân chính là dùng tới lưỡng bối tử, đều vậy là đủ rồi.

Kỳ quái là, bảo giống nước đại quân, không cảm quyền ngoại bị lạc phương hướng, tha tự mình vòng lớn, lại trở về xuất đóng cửa thành trước, liên tiếp nhiều lần đều là như thế này, hết lần này tới lần khác đi trước trấn nhỏ thương đội cũng không bệnh nhẹ đến, tổng hội mang về một ít cánh nội hân có cái gì, vương cung bên trong các đại thần khuyến can nói hơn nữa chuyện xuất quái dị, quốc vương cũng liền bỏ đi ý niệm trong đầu.

Thời gian lâu dài, cái kia trấn nhỏ là được tồn tại ở trước mắt thuật lại, rất nhiều người đều đã đến kia trấn nhỏ, hậu lai nhân các cộng đồng tin tưởng là: Chi cần không phải ôm ác ý, là có thể đi tới đó.

Đó chính là phương tây đầu cùng —— Thanh Phong Trấn!

Tiêu Thần lúc này đang đứng ở trấn nhỏ ngoại, nhìn trước mắt này bị bảo giống vương thành mọi người truyền là thần thoại trấn nhỏ.

Đứng yên thật lâu, nhìn thật lâu, ngoại trừ hoàn cảnh ưu mỹ, Tiêu Thần không có nhìn ra nơi đây có cái gì đặc biệt, làm sao sẽ như ngoại giới truyền vậy kỳ dị.

Tiêu Thần không có đi vào, quay đầu nhìn lại, bên cạnh là liên miên bất tuyệt quần sơn, cao thẳng vào tận trời, đại vô biên vô hạn, lưỡng trước đem thường ngày nam tử kia các muốn tự mình chỗ tìm sơn, ở nơi này trong đó, bay trên trời chui xuống đất, tiêu sái tự tại thần tiên mộng, đang ở trước mắt, Tiêu Thần tâm tình chưa từng có kích động như vậy qua.

Hắn lấy ra trong lòng vẫn coi như trần bảo bình nhỏ, bên trong chỉ có một giọt nước, hắn là nhìn không ra, dựa vào cái gì một giọt này nhìn qua như vậy bình thường giọt nước mưa, sẽ khiến đông đảo cường giả mơ ước, liệu mạng đều muốn có được.

Hắn thậm chí không kịp đợi, hiện tại sẽ quăng vào quần sơn ôm ấp, đi tìm kia thuộc về mình tuyệt diễm, nghĩ, Tiêu Thần cười to hướng núi lớn phóng đi.

"Nhìn thế gian đều hỗn loạn, quan hồng trần là thị phi không, hiểu cổ kim oán oán oan oan, biết kiếp sau kéo dài dây dưa dây dưa, hiểu Thiên Địa rên vang giết giết, rõ ràng chỉ tôn si ngốc cười cười, trăm vạn năm trước ta điều không phải hài đồng, trăm vạn năm sau ta sẽ không chấp tới.

Duy chỉ có, tam ngôn, nhất hạnh.

Một lời lán thiên, thiên băng địa hãm, chúng sinh ngã xuống.

Này tới là, lại lán thiên!"

Hoàn vũ trụ vực hư vô trong, một đạo ánh mắt chính nhìn về phía một chỗ bạch sắc cung điện, kia cung điện ở giữa ngời xếp bằng một gã thanh niên, tóc bạc bạch mi không râu.

Thanh niên tóc trắng mắt bỗng nhiên mờ, biểu tình kinh ngạc, kia nhất đoạn văn truyền vào nó trong tai, người khác không biết hàm nghĩa, hắn làm sao có thể không biết.

"Phù Lê, đạo hồn muốn dùng nhất."

"Ừ?" Mới vừa mại khai bộ tử Tiêu Thần đột nhiên lại dừng bước, bởi vì hắn thấy được phía trước cách đó không xa có tự mình thư sinh trang phục lão đầu chính hướng về phía hắn cười.

Tiêu Thần dừng bước lại đi tới kia lão thư sinh trước mặt, "Lão bá, cần trợ giúp sao?"

Lão thư sinh chỉ là lắc đầu, nụ cười trên mặt không thay đổi, điều này làm cho Tiêu Thần có chút không nghĩ ra.

"Nơi đây đã Huyền Thanh Sơn dưới, trận pháp thủ hộ, người muốn lên núi căn bản không có thể, mặc dù có tín vật, người cũng một địa phương dùng." Tiêu Thần thấy được kinh dị sự tình, lão thư sinh môi không nhúc nhích, nhưng một câu nói rõ ràng truyền vào hắn trong tai.

"Mời lão tiên sinh công khai." Tiêu Thần mặt hướng lão thư sinh khê khom người cúi đầu nói rằng.

"Ta muốn người một giọt máu huyết, cho liền cho, không để cho tự tiện." Lão thư sinh dáng tươi cười không thay đổi.

Tiêu Thần điều không phải tu hành giới người, lúc này hắn tự nhiên không rõ một giọt máu huyết đối với tu sĩ mà nói có cái gì dạng hàm nghĩa, chỉ coi là lão thư sinh muốn một giọt máu mà thôi.

"Ta cho người một giọt máu, người dẫn ta lên núi, buôn bán là làm như vậy sao?" Mặc dù đại khái là hiểu lão thư buôn bán tư, nhưng vẫn là nói muốn

xác nhận một phen.

Lão thư sinh chỉ là cười, cũng không trả lời nữa.

"Đáp ứng rồi."

"Được." Lão thư sinh thu hồi dáng tươi cười, đưa tay ở Tiêu Thần mi tâm một điểm, nhất giọt máu tươi xuất hiện ở hán ngón tay bưng.

Lão thư sinh vươn lưng ở sau người tay, ở Tiêu Thần trước mặt mở, ở Tiêu Thần trước mắt nhoáng lên, cái gì cũng không có phát sinh, Tiêu Thần cái gì cũng không có cảm giác được, mà lão thư sinh còn lại là phe phẩy chiết phiến càng chạy càng xa, cuối cùng biến mất ở Tiêu Thần trong tầm mắt.

Tiêu Thần kể tục hướng chân núi đi đến, hồn nhiên không thèm để ý bị lão thư sinh lấy đi nhất giọt máu tươi, mi tâm máu, và trong lòng máu như nhau, đều là bên trong cơ thể máu huyết, đựng sinh mệnh tinh hoa và một tia mệnh lý, nếu là người tu hành xong người khác máu huyết, được không sử nguyên rủa thuật và bậc mệnh thuật, đem máu huyết giao cho người bên ngoài, chính như người nhất tối kỵ, tuy rằng Tiêu Thần điều không phải như người, nhưng người bên ngoài muốn nó máu huyết, hơn phân nửa không có chuyện tốt, thị phi họa phúc, khó với nói nên lời, chỉ nghe theo mệnh trời.

Không biết lão thư sinh muốn hán một giọt máu có gì dùng, Tiêu Thần đồng dạng cũng không biết lão thư sinh đối với hán làm cái gì, chỉ là một đường đi tới quần sơn chân núi cũng không có đã bị bất kỳ ngăn trở nào.

Tiêu Thần không được biết là Huyền Thanh Sơn cũng không phải là phạm đất, là tu sĩ tu hành nơi, chu vi có môn phái trận pháp thủ hộ, tìm người thường không thể tiếp cận, mặc dù ngẫu nhiên xông vào trận pháp cũng sẽ bị lạc phương hướng cuối chuyển đi ra ngoài, một ít hung ác môn phái trận pháp còn tuyệt sát người phạm.

Đứng lại ở dưới chân núi, Tiêu Thần đưa mắt tường nhìn lên đi, đập vào mắt lộ vẻ đại ngọn núi nhỏ.

Huyền Thanh Sơn mạch trườn hơn vạn trong, không khỏi là bay nam núi non trùng điệp ngọn núi cao và hiểm trở, ngọn núi cao nhất Huyền Thanh Phong càng mây mù quấn, cao không gặp đỉnh.

Tiêu Thần khi nào gặp qua như vậy nguy nga núi lớn, nhìn không khỏi có chút nhập thần.

Một lát, Tiêu Thần phục hồi tinh thần lại, tự lẩm bẩm "Nếu như thành thần tiên, ta nhất định phải bay lên."

Mà khi Tiêu Thần bay trở về Huyền Thanh Chủ Phong một khắc kia, hán lại hy vọng đường nào chỉ là đi bộ lên.

Tiêu Thần đi nhanh về phía trước, chuẩn bị leo ngọn núi cao và hiểm trở, thế nhưng chỉ đi ra vài bước liền cảm giác được có vật gì vậy ngăn cản tự mình đi tới, đồng thời càng đi về trước này trở lực càng lúc càng lớn, cuối cùng Tiêu Thần trực tiếp bị đẩy lùi trở về, Tiêu Thần bị đau chậm rãi đứng dậy, lại từ từ tham đi qua, kết quả như trước cũng bay trở về.

Hán vùng xung quanh lòng mây khảm tức, nghĩ đến lão thư sinh trước theo như lời, mặc dù có tín vật cũng không nhất định có thể sử dụng trên, nghĩ đến lúc này chính là thời gian sử dụng tín vật.

Nghĩ, Tiêu Thần đã nghĩ thường thử một chút, Vì vậy xuất ra thanh niên nam tử giao cho mình mấy món đồ, chứa vài nơi cường giả đều muốn cướp đây nước bình nhỏ, một mảnh bạch sắc ngọc phiến, còn có xuất phát tới nay hán vẫn ném thử nhìn, mà đến bây giờ cũng nhìn không hiểu một chữ vô cây.

Bằng chứng vật, chỉ có thể là bạch sắc ngọc phiến, Tiêu Thần đem nắm trong tay, một vội vả ném qua, hán sợ ngọc phiến tiến vào, tự mình còn ở bên ngoài.

Nắm thật chắc bạch sắc ngọc phiến, Tiêu Thần chậm rãi đi về phía trước, lần này không có cảm giác được một điểm trở lực, đến rồi mới vừa rồi bị bắn bay nơi, không trung lại dâng xuất một vòng rung động, sau đó Tiêu Thần cả người liền xuyên qua, cũng không có như vừa như vậy bị bắn ra.

Tiêu Thần tiến nhập Huyền Thanh Sơn đồng thời cửu vị lão giả đồng thời mở mắt, nhìn về phía Tiêu Thần vào núi phương hướng.

Huyền Thanh Phong lão giả cách không truyền âm nói: "Do hán đi đi." Còn lại bát ngọn núi lão giả liền lại nhắm hai mắt lại kể tục mình tường.

Tiêu Thần vừa tiến vào Huyền Thanh Sơn đã bị cảnh sắc trước mắt sợ ngây người.

Tử liên trong ao sinh, linh tuyến thạch thượng lưu, chim hót hoa cỏ hương, tím ý biến sơn dã.

Tiêu Thần thăm nghĩ núi này không hổ là thần tiên chỗ ở nơi, và bên ngoài hoang vắng sa mạc lớn khác hán bất đồng, trước mắt trên cỏ dài đầy chiều cao không đồng nhất cây tử vi hoa, ngẩng đầu nhìn lên, thông thông lung lung thẳng lên sườn núi, khắp núi cây tử vi hoa lấy màu tím là việc chính, còn có chút ít lam sắc và màu đỏ cánh hoa sẫm tập trong đó.

Cây tử vi hoa kỳ vốn là rất dài, lại bị thực với Huyền Thanh Sơn này nhất linh khí sự dư thừa linh sơn, càng sử nó trở nên tứ quý không cấp, quanh năm không điều.

Cây tử vi hoa trong rừng chỉ có một cái đường nhỏ trườn mà lên, một giòng suối nhỏ nương theo đường nhỏ từ trên núi chảy xuôi xuống tới, rót vào hai bên trái phải một cái ao.

Tiêu Thần hướng đường nhỏ đi tới, đi tới ao bên cạnh, chỉ thấy trong ao sinh trước đại lượng liên hoa, phương viên trượng hứa lá sen đem mặt ao cái đặc nghiêm nghiêm thật thật, nhìn không ra ao sâu cạn.

Lại hướng xa xa nhìn lại, Tiêu Thần phát hiện trong ao có một tòa hạc cánh tiểu đình, nhưng cũng không có thông hướng tiểu đình đường, Tiêu Thần rất nhanh thì bình thường trở lại, tiên nhân đều có thể bay, muốn đường làm gì.

Lại ao chu vi, hắn thấy nhất tấm bia đá có khắc "Vô tâm" hai người đại tự, Tiêu Thần tự nhiên không rõ chân ý, cũng liền không suy nghĩ nhiều.

Vậy vậy đâu, Tiêu Thần sẽ bắt đầu lên, đi tới bên con đường nhỏ, phát hiện ven đường có một pho tượng ba trượng cao, hơn trượng rộng thùng thình trên tấm bia đá mọc sát ngân hoa viết "Cây tử vi nói" ba đại tự.

Từ xưa tự thể tàn ra khí thể cường đại khiến Tiêu Thần không dám nhìn hơn, Tiêu Thần nhưng trong lòng ở nói thầm: Một con như vậy đường nhỏ thể nào còn lấy tự mình tên.

Nhưng Tiêu Thần sau lại mới biết được, trước mắt này tàng lớn cây tử vi lâm chính là danh chấn tứ hải huyền sạch cây tử vi nói.

Này cây tử vi nói là Huyền Thanh Sơn hiếm có kỳ cảnh một trong, chột vừa nhìn cây tử vi khắp núi, đẹp như sáng mờ, kì thực từng bước nguy cơ, nhất không lưu tâm chính là tu chân trí thức cũng sẽ bỏ mình ở giữa, càng nhưng hướng là Tiêu Thần này người phạm tiểu quý.

Cây tử vi nói nguyên nhân dài đầy cây tử vi hoa mà được gọi là "Cây tử vi", mà khiến nó tế thân huyền sạch sáu đạo một trong còn lại là Huyền Thanh Sơn người đại thần thông lấy pháp lực mượn trần đầy sơn cây tử vi hoa là trận mâm bố xuất "Cây tử vi giết ma đại trận".

Trận pháp lấy hàng vạn hàng nghìn cây tử vi hoa sinh mệnh lực đại thể trận pháp vận hành linh lực, toàn bộ đại trận giữa hàng vạn hàng nghìn cây tử vi một khối, tức tức tương liên, rút giây động rừng, thì là bị phá hủy một gốc cây trăm bụi cây, cái khác cây cũng sẽ phân ra bộ phận nguyên khí khiến cho lập tức khôi phục sinh cơ.

Trừ phi người mang một lần hành động bị phá hủy chốc lát núi non Thần Thông, bằng không một ngày rơi vào trận này, mơ tưởng sống thêm trước đi ra ngoài, mà cây tử vi nói kéo dài gần vạn lý, phóng nhãn thiên hạ có có ai có này bản lĩnh nhất chiêu hủy tới.

Chính tòa đại trận dưới lại bố có nhất to lớn Tụ Linh Pháp Trận, mỗi mỗi tới nay tự động hấp thu thiên địa linh khí, có thể dùng này phiên cây tử vi lâm quanh năm hoa nở, vĩnh không gặp cảnh khô lá héo úa.

Tiêu Thần thấy này cây tử vi trong rừng còn có một chút trần thủ và phổ thông động vật, cảnh tượng một mảnh tường hòa, nhưng hắn lại hồn nhiên chưa phát giác ra tự mình nhất cử nhất động đều bị người khác nhìn ở mắt trong.

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: Bỏ mình

Một đường đi một chút dừng một chút, không biết là qua bao lâu, thấy sắc trời đã tối xuống, Tiêu Thần dừng lại nghỉ ngơi.

Hắn tìm khóa tương đối tráng kiện cây tử vi cây, đi tới hai bên trái phải không khách khí đặt móng ngồi xuống, mới vừa ngồi xuống lập tức thay đổi tự mình thoải mái tư thế nằm xuống chìm đã ngủ say.

Nửa đêm Tiêu Thần khát nước tỉnh lại, nắm lên túi nước liền đem nước trong hướng trong miệng rót, buông túi nước khi, Tiêu Thần phát hiện ban đêm cây tử vi đường mây mây không thể so ban ngày sai.

Sơn dã trong huyễn quang lóe ra, linh khí nồng nặc.

Rất nhiều dạ hành linh thú tất cả đi ra hấp thụ linh khí, còn có chút bản thân sẽ phát quang nhỏ điệp tiên bay khắp nơi vũ, Huyền Thanh Sơn đêm có vẻ phá lệ u nhã.

Một ngày đêm tinh đầu phảng phất đang ở trước mắt, tựa như xúc tua có thể đụng, Tiêu Thần ngửa mặt lên trời nằm xuống, bắt đầu tự mình đã lâu "Nhìn sao mà suy nghĩ".

"Như tinh thần như nhau sáng sủa, như thần tiên thông thường tiêu sái. . ." Tiêu Thần không chỉ một lần nghĩ như vậy lên, đây cũng là Tiêu Thần suốt đời

tâm nguyện, mặc dù mới vừa mười lăm tuổi, bất quá hấn làm mất đi đến không nhúc nhích điều qua.

Mà giờ khắc này tự mình ly mộng tưởng là gần như vậy, mà Tiêu Thần lại sợ đây hết thảy chỉ là điều kiện không có tác dụng, kết quả là còn là công dã tràng, chẳng biết trầm tư bao lâu, Tiêu Thần dần dần ngủ.

Có thể là quá hưng phấn nguyên do, Tiêu Thần ngủ lâu liền lại một lần nữa tỉnh lại, lúc này đã buồn ngủ hoàn toàn không có, Tiêu Thần hướng trên núi nhìn lại, một mảnh đen kịt, nhưng mơ hồ có thể thấy, cây tử vi lâm đã nhanh đến đầu cùng, Tiêu Thần quyết định ngồi bóng đêm lên.

Tiêu Thần nhanh chóng hướng về phía trước leo đi, thẳng một mồi toàn thân không còn chút sức lực nào, hồn nhiên chưa phát giác ra lúc này họ Đồng Phương bầu trời nổi lên vì bạch. Không lâu sau Tiêu Thần mắt thấy sẽ trời đã sáng, mới thở phào một cái, tùy chỗ ngồi xuống, sau khi nghỉ ngơi lại leo lên.

Như vậy nhiều lần, chẳng biết qua nhiều ít thời gian, Tiêu Thần lại một lần nữa tỉnh lại, lúc này đã mặt trời chói chang nhô lên cao, lúc trước, chu vi cây tử vi cây đều cao hai trượng có hơn, đem đường nhỏ che được nghiêm nghiêm thật thật, Tiêu Thần tự nhiên sẽ không cảm thấy quá nóng, lại nhìn lên, đã có thể thấy cây tử vi đường cuối.

Tiêu Thần nghĩ đến không cần thiết chỉ chốc lát là có thể ra này cây tử vi đường.

Mây nhạt theo gió động, yếu ớt đã sơn hà.

Nhìn phía sau này phiền không lộ cây tử vi lâm, mà tự mình lúc này hầu như thân ở mây trắng giữa, Tiêu Thần đột nhiên có loại cảm giác không chân thật giác, không khỏi nghĩ đến Tiểu Nhị và Tiểu Tam bọn họ lúc này chắc là ở trong thôn nghỉ ngơi, có lẽ đi khai thác cát đi, cũng không biết bọn họ qua thế nào.

Có đôi khi nhân tâm quản lý quả thực rất kỳ quái, mỗi ngày nhìn chính mình, ai cũng sẽ không để ở trong lòng. Nhưng đến một ngày kia đột nhiên mất đi, lại có cảm giác khó có thể dứt bỏ, trở nên thập phần quý trọng hồi ức, mà cho đến lúc này, hồi ức thì có ích lợi gì đâu?

Tiêu Thần sửa lại một chút nỗi lòng đi ra cây tử vi đường.

Cây tử vi đường ở ngoài, nhô lên cao mặt trời chói chang không có cây tử vi cây che, trực tiếp chiếu vào Tiêu Thần trên người, lúc này Tiêu Thần mới biết được, mặt trời này có bao nhiêu độc ác, nhưng chu vi vụ khí quanh quần ở Tiêu Thần bên người, tuy rằng bị phơi cả người làm đau, nhưng may mắn không bị thương, tương phản Tiêu Thần còn nghĩ trên người khí lực tựa hồ lớn chia ra, nhưng lúc này hấn chỉ muốn bước nhanh xông lên sơn đi.

Lao ra vài bước phía sau, nhìn thấy một đoạn ngọc thạch lát sơn đạo, thêm đá tổng cộng ba mươi sáu đập, mỗi mảnh thêm đá cao sai có nhị xích có thừa, Tiêu Thần muốn phải chạy lên đi vẫn còn có chút độ khó.

Thả chậm cước bộ chậm rãi bò lên trên thêm đá, một bước đập đi, kiên đá cứng lại như mặt nước như nhau tạo nên làn sóng nhỏ, cực kỳ ra bản thân nhận thức đồ vật nhiều lắm, Tiêu Thần đã không phải là hết sức ngạc nhiên, kể tục đi lên đi.

Tiêu Thần leo xong thêm đá, đã nghĩ trước nghỉ chân đánh giá, không ngờ hấn chưa thấy rõ cảnh tượng trước mắt, nhưng thật ra một đạo sắc bén kiếm khí trực bức ngực mà đến.

Tiêu Thần dù sao chỉ là ** phạm thai, làm sao chống lại một kiếm này, hơn nữa tốc độ kiếm khí cực nhanh, Tiêu Thần nửa điểm đều không phản ứng kịp, kiếm khí xoa hấn chỗ phải bay qua, dù chưa xuyên thủng trái tim, nhưng là cả ngực trái đã bị kiếm khí hoàn toàn chấn vỡ, thân là người phạm Tiêu Thần chết không thể chết lại.

Tiêu Thần thân thể, không, thi thể như đoạn tuyến phong tranh thông thường bay ra bãi đá, sau đó hướng sơn rơi xuống.

"Đến tột cùng là duyên còn là vô duyên, toàn bộ nhìn lúc này." Chỉ thấy lúc đầu ngăn lại còn lại tám người lão giả trong nháy mắt liền biến mất ở đại điện.

Sau một khắc, lão giả xuất hiện ở cây tử vi đường bầu trời, một bả tiếp được Tiêu Thần thi thể, tiện tay một đạo pháp quyết đánh vào Tiêu Thần thi thể, Tiêu Thần ngực trái liền không đang chảy máu.

Lão giả này chính là Huyền Thanh Sơn đương đại chương giáo —— Kinh Thương Đạo Tôn.

Kinh Thương Đạo Tôn nhìn Tiêu Thần ngực trái vết thương, thờ dài nói: "Mệnh ta cũng vậy!"

Nói xong vung tay lên, Tiêu Thần trong lòng đồ vật toàn bộ phiêu bay ra ngoài, Kinh Thương Đạo Tôn đem kia bạch sắc ngọc phiến thu ở trong tay, nhuộm máu thanh sắc hạt châu lại tiến vào Tiêu Thần trong lòng, sau đó Kinh Thương Đạo Tôn ôm Tiêu Thần hóa thành một đạo lưu quang hướng trên núi bay đi.

Lão giả ôm Tiêu Thần đi tới Thụy Trúc Phong, danh như ý nghĩa, vừa tên thụy trúc, có thể thấy được ngọn núi này lấy trúc tượng trưng.

Chỗ ngồi này thiên phong còn có cùng cây tử vi tàn kiếm nổi danh Thụy Trúc Hải, trúc biển sâu chỗ từ hai đời trước đây đột nhiên bị liệt vào Huyền Thanh Sơn cấm địa.

Huyền Thanh Sơn môn nhân trừ chương giáo và mấy Nhị đại đệ tử, đám người còn lại quân không thể vào, mà nguyên nhân chỉ có mấy đời chương giáo mới biết được.

Kinh Thương Đạo Tôn tu vi kinh thiên, trong chớp mắt liền đi tới trúc biển sâu chỗ, xa xa có thể thấy được trúc biển sâu chỗ chỉ có một gian không lớn trúc lâu, cửa sổ đóng chặt, trước cửa lá trúc hậu tích, nhìn qua không giống có người ở lại.

Kinh Thương Đạo Tôn ôm Tiêu Thần đi tới trúc trước lầu, một vội vã đi vào, trái lại cung kính đi tới cửa mở miệng nói: "Ca Thụ tiền bối, văn bối giờ cao thương có việc muốn nhờ, còn mời đi ra gặp mặt một lần." Nói xong liền không nhiều lắm nói, đứng ở một bên.

Phòng trong đến tột cùng chỗ ở người phương nào, ngay cả Kinh Thương Đạo Tôn bức này thân phận cũng phải tất cung tất kính đối đãi.

Không bao lâu, đóng chặt cánh cửa từ từ mở ra, một già lão giả xuất hiện ở cửa, người này mặc quần áo thanh y, tu mi đều tuyết trắng, nhất đầu tóc bạc vẫn tự mình đạo kẻ, thấy thế nào cũng nhìn không ra có chỗ gì đặc biệt.

Lại nháy mắt, mới vừa rồi còn ở bên trong phòng thanh y lão giả bước ra một bước, sẽ đến Kinh Thương Đạo Tôn trước mắt.

"Ca Thụ tiền bối. . ." Kinh Thương Đạo Tôn muốn lên tiếng nói rõ ràng ý đồ đến, không ngờ thanh y lão giả cũng phát tay cắt đứt.

"Không cần nhiều lời, đi thôi." Thanh y lão giả mặt không biểu cảm nói rằng.

"Cáo từ." Kinh Thương Đạo Tôn nói xong, không đợi lão giả trả lời, liền biến mất ở trúc biển sâu chỗ.

"Khi, mệnh."

Thanh y lão giả đồng dạng tự nói một câu, này phía sau đến tột cùng đại biểu cái gì, một người biết.

Lão giả cất bước, Tiêu Thần phiêu sau lưng hắn đang trở lại trúc bên trong lầu, lão giả tiến nhập trúc lâu phía sau, cánh cửa lại chậm rãi đóng cửa, toàn bộ trúc hải chỉ còn gió thổi lá trúc cả cả thanh.

Có đôi khi số phận nhất sẽ chọc ghẹo người, ở vô tận số mệnh trong luân hồi, nhân lực lượng cũng có vẻ như vậy bé nhỏ không đáng kể.

Cho dù người có thể hô phong hoán vũ, thay trời đổi đất, lại luôn luôn người không biết vui sướng.

Cho dù người cùng trời đồng thọ, tiểu ngạo trời cao, lại luôn luôn người không cảm giác được ấm áp.

Thông thiên triệt địa khả năng, cũng đem gánh vác nâng lên thanh thiên gánh nặng, chung không được Tiêu Diêu suốt đời.

Chặt đứt phạm tâm, dựng thân là tiên, mà tình lại nên dùng cái gì đoạn? Muốn lúc này lấy ở đâu chém?

Chung thứ nhất sinh thủy không được tiêu sái hai chữ.

Bất đắc dĩ trầm ngâm, tiên đạo mang mang, tiên đạo mang mang. . .

Tàn kiếm đạo lối vào, nhất thanh tối sầm lưỡng đạo thân ảnh lúc ẩn lúc hiện, ẩn hiện trong lúc đó, kiếm khí bay ngang, đúng là tàn kiếm đạo hai thủ hộ Thần Thủ đang ở đầu pháp, mà vừa đánh chết Tiêu Thần đạo kiếm khí kia chỉ là trong đó một con tiện tay làm.

Hai thú bởi vì huyết mạch nguyên nhân thủy chung không được hóa thành hình người, hai người vừa là tàn kiếm đạo người thủ hộ, tự nhiên cũng là tàn kiếm cô đạo mất trận thủ hộ, muốn phá trận này, chỉ có đem hai thú đi đầu đánh chết.

Hai thú khổng đại trận giữ được Huyền Thanh Sơn góc.

Mà này nhị thú bản thân tu vi đáng sợ không nói, còn có tàn kiếm đại trận hộ thân, mất trận đã kể hồ cũng là cực mạnh điểm, tru diệt hai thú, không thể nghi ngờ là người si nói mộng. .

Này lưỡng con linh thú chính thời kỳ thượng cổ, thiên địa linh khí biến thành trướng khổng lồ dựng dục ra, tên gọi kiếm nô, trời sinh chính là tu luyện kiếm khí thông linh Thần Thú.

Nguyên nhân đồng thời sinh ra, ai cũng không muốn kêu người nào ca ca, liền muốn lấy tu vi cao thấp đến phán định, thế nhưng thiên địa này linh thú lớn cũng là độc nhất vô nhị, mỗi lần đầu pháp đều là cân sức ngang tài.

Sau lại chịu Huyền Thanh Sơn khai sơn tổ sư đại ân, đáp ứng vô tận năm tháng vẫn thủ hộ Huyền Thanh nhất mạch, Cho đến ngày nay tu vi đã sâu không lường được, nhưng trăm năm một lần tỷ thí, cũng vẫn tiến hành, nhắc tới cũng đúng dịp, ngày hôm nay đúng là trăm năm tới kỳ, hai thú đúng hẹn đầu pháp lại giết lẫn Tiêu Thần.

Tàn kiếm đạo sở dĩ được gọi là, là bởi vì từ Huyền Thanh đạo môn khai phái tới nay, môn nhân đệ tử tất cả chết đi binh khí toàn bộ táng thân hơn thế, vạn chớ không thay đổi.

Tàn binh đoạn kiếm tràn đầy toàn bộ sơn cốc, để qua một bên hơn thế phi kiếm sinh tiền đều là thần binh lợi khí, trên dưới mấy vạn năm thời gian nếu không một sự những thứ này tàn kiếm sét ăn mòn, trái lại khiến cho dựng sinh ra kiếm linh.

Những thứ này kiếm linh đã thông linh vật, bọn họ một có trí khôn, không có tư tưởng, tất cả chỉ dựa vào bản năng hành động, công kích bản linh đặc biệt chỉ một: Hóa thân làm kiếm, liều mình đánh.

Tàn loạn thân thể lập tức sẽ một lần nữa ngưng hình, thuộc về đặc biệt đáng sợ linh khí, nhưng đến tốt cùng vì sao già như vậy thật, chỉ thủ hộ ở tự mình trước mộ, nói vậy trong đó có ẩn tình khác.

Tàn kiếm đạo ở giữa là một tòa cao hơn trăm mét thật lớn kiếm điều, mơ hồ nhưng cảm thụ được kiếm khí xông thẳng trời cao, nếu như nhìn kỹ sẽ phát hiện, kiếm này như điều khắc đúng là danh chấn thái cổ Hiên Viên thần kiếm, mà kiếm này ở vào tàn kiếm đạo ở giữa con mắt cũng rõ ràng.

Tàn kiếm kiếm linh đã thành, nếu không có tương ứng kiếm hoàng áp chế, chắc chắn một mảnh hỗn loạn, nếu ở đây hàng vạn hàng nghìn kiếm hồn dẫn ra ngoài làm ác, hậu quả đem không thể lường được.

Mà Hiên Viên kiếm kiếm điều ở đây, cái này cũng không khó nhìn ra kiếm linh già như vậy thật nguyên nhân.

Cổ ngữ có nói: Hiên Viên xuất mà đàn kiếm bá, Hiên Viên qua mà đàn kiếm tị, thiên hạ kiếm người duy Hiên Viên tôn, kiếm cực kỳ người Hiên Viên độc hường.

Có thể thấy được Hiên Viên kiếm này nãi hoàn toàn xứng đáng kiếm tới hoàng giả, lấy Hiên Viên kiếm điều đến trấn áp chúng kiếm quả thật như một tới chọn.

Kiếm này điều là Huyền Thanh Sơn đời thứ tư tổ sư chỗ điều, lúc đó tàn kiếm đạo đã có một số ít tàn kiếm dụng dụng xuất kiếm linh, đương đại tổ sư lấy ** lực lượng từ nhận thiên phong thu hồi cự thạch điều khắc thành như, đứng ở này tàn kiếm đạo ở giữa, áp chế kiếm linh, có thể dùng tàn kiếm đạo kiếm linh chẳng bao giờ không khống chế được. Lời tuy như vậy, nhưng chỉ dựa vào nhất thạch tới điều là có thể trấn áp đông đảo kiếm linh, từ nay về sau cũng có thể nhìn ra điều khắc kiếm này điều Huyền Thanh tổ sư nhìn trời nói và kiếm đạo cảm ngộ cao.

Sau đó càng nghiêng mấy đời chương giáo lực, lấy hàng vạn hàng nghìn kiếm linh làm trận mâm bày ra thủ hộ nơi đây tàn kiếm nghịch thiên đại trận.

Đại trận người chủ trì nhưng khu sử tất cả kiếm linh ở đại trận bên trong chống chọi địch, đại trận không phá, Huyền Thanh bất diệt, lịch đại tổ sư đối Huyền Thanh Sơn không thể bảo là không dụng tâm lương khổ khổ.

Hai thú đầu pháp chánh kích liệt khi, lại đến vị trí khách không mời mà đến, Kinh Thương Đạo Tôn đi tới tàn kiếm đạo.

Hai thú thấy người tới là Kinh Thương Đạo Tôn, cũng không dám lỗ mãng dừng lại tranh đấu, tiến lên hành lễ, "Tham kiến gia cao thương chương giáo."

Kinh Thương Đạo Tôn khẽ vuốt cằm nói: "Huynh đệ người hai người cuốn vào trận này duyên, nói không rõ lợi hại, có thể các người cũng nhanh có thể phân ra thắng bại."

Hai thú tự nhiên chẳng biết ngộ sát Tiêu Thần việc, đồng thời mở miệng hỏi, "Chương giáo chỉ giáo cho?"

"Các người đầu pháp khi giết làm một gã lên núi bá sư hải tử, trên người người này mang đến kia giọt nước, càng kinh người hơn, trên người hắn có Thanh Minh Châu Ấn." Kinh Thương Đạo Tôn bắt động thanh sắc nói rằng.

"Thanh Minh Châu Ấn, chẳng lẽ hắn là. . ." Hai thú kinh hãi, thanh thú đoạt hỏi trước.

Kinh Thương Đạo Tôn thờ dài, đối hai thú nói rằng, "Là phúc hay họa còn là lưỡng nói việc, có thể có Hiên Viên kiếm hoàng tin tức?"

"Thần kiếm đã chết, bất quá ba tháng trước, Hiên Viên mộ phần từng có một lần kiếm ý bạo phát, cũng không biết và Hiên Viên Hoàng Kiếm có không quan hệ liên." Hai thú cùng kêu lên đáp.

Kinh Thương Đạo Tôn cũng không nhiều làm dây dưa, bàn giao thanh kế tục quan tâm liền xoay người biến mất ở tàn kiếm đạo trên.

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Không chết

Hơn nữa thú rừng trúc trúc hải ở sâu bên trong, Tiêu Thần bị thanh y lão giả mang vào trúc lâu phía sau trực tiếp đặt ở chỉ có nhất cái giường trúc trên, Tiêu Thần trên mặt không một điểm huyết sắc, thân thể đã bắt đầu thay đổi lạnh, thanh y lão giả lại về mặt bình tĩnh nhìn hắn.

"Người đã lộ ra nó, hiện tại liền nhìn nó có đúng hay không lựa chọn người." Thanh y lão giả có chút bất đắc dĩ nói rằng, nói xong theo tay vung lên, Tiêu Thần trong lòng đồ vật toàn bộ tự hành bay ra, lão giả tiếp nhận hạt châu, về phần vài tấm phù triện, cũng trực tiếp phát tay vứt hướng một bên mặc kệ.

Đón lão giả quả đấm bốp động pháp quyết, một đạo bạch quang từ trên tay hất bay ra, trực tiếp không có vào Tiêu Thần trong cơ thể.

Bạch quang tiến nhập Tiêu Thần thân thể khi, Tiêu Thần ngực vết thương không lồ lấy mất thương có thể thấy được tốc độ đang khôi phục, lão giả tay kia lẳng không sờ, kia thanh sắc thạch châu lập tức nát bấy sau đó biến thành một luồng thanh quang, lão giả lại tiện tay nhất dẫn, thanh quang liền theo không có vào Tiêu Thần ngực.

Lúc này Tiêu Thần ngực vết thương đã hoàn toàn phục hồi như cũ, ở thanh quang dưới ảnh hưởng, Tiêu Thần biến báo thể xanh biếc óánh, quang vạm thật lâu không tiêu tan.

"Có thể làm lão phu đều làm, có thể hay không phá kén tỉnh lại liền nhìn chính người." Lão giả làm xong những thứ này phía sau tùy ý ngồi vào bồ đề trên, nhắm mắt không để ý tới nữa Tiêu Thần.

Cái gọi là phá dừng thành điệp, thành công còn lại là chói lợi thái điệp, thất bại cũng chỉ có thể thân hóa thành trần.

Tiêu Thần lúc này thần chí còn chưa thanh tỉnh, chỉ cảm giác mình phảng phất đặt mình trong lò luyện, nhiệt độ cao tùy thời đều có thể đem tự mình hòa tan, thời gian càng lâu, Tiêu Thần thừa thụ thống khổ lại càng quá mức.

Sau một lát, Tiêu Thần thần chí đã hoàn toàn tỉnh táo lại, tương đối, thừa thụ cảm giác thống khổ cũng càng thêm rõ ràng.

"Lại ngất đi người liền vĩnh viễn sẽ không lại đã tỉnh lại, như có thể chống chọi, nói không chừng có cơ hội vấn đỉnh vô thượng đại đạo, ghi nhớ kỹ ghi nhớ kỹ." Một cái xa lạ thanh âm ở Tiêu Thần trong đầu vang lên.

Nghe được thanh âm này, Tiêu Thần dần dần không rõ thần chí lại thanh tỉnh vài phần, hần tù nhớ kỹ vừa ngôn ngữ, thân thể nhiệt độ đang không ngừng lên cao, thừa thụ thống khổ cũng là càng ngày càng kịch liệt, lúc này Tiêu Thần đem hết toàn lực nỗ lực không để cho mình ngất đi.

Cuối cùng Tiêu Thần trên thân thể xé rách thông thường thống khổ không ngừng truyền vào trong óc, Tiêu Thần cảm giác mình lại phải chết, không khỏi nhớ lại Tiểu Nhị Tiểu Tam, nhớ lại tự mình cao ngất mộng tưởng, nước mắt mới vừa chảy xuống liền lập tức bị chưng phát rồi.

Ngay sau đó, lúc đầu tranh đoạt kia giọt nước cường giả đấu pháp quá trình ở Tiêu Thần trong đầu không ngừng hiện lên, Tiêu Thần trong lòng đối sống sót, trở nên mạnh mẽ đại khát vọng bay lên đến một cái chưa bao giờ qua cao độ.

"Sống sót!"

"Nhất định!"

"Ta còn không muốn chết, ta còn có mộng tưởng"

Đám tín niệm vẫn đau khổ chống đỡ Tiêu Thần cuối cùng một tia ý thức bất diệt, Tiêu Thần lúc này từ lâu lưỡng lự ở tan vỡ sát biên giới, một ngày cảm cực không nổi, tất nhiên vạn kiếp bất phục.

Biến đổi lớn nổi lên, một màn lại một mạc xa lạ tràng cảnh ở trong đầu hiện lên, có tam mắt cự lang, có toàn thân là băng người to lớn, có tiên phong đạo cốt thân tiên, còn có chân đạp đài sen phát đà, rất có chỉ là một luồng khói xanh ác quỷ và dài thịt cánh sinh lần đầu hai sừng Tu La, cuối cùng là một cái tóc xanh thanh niên đứng ở đỉnh núi cả tiếng gào thét cái gì. . .

Nằm ở trên giường Tiêu Thần đột nhiên ngồi dậy, trực tuyến thô khí.

Ướt đầm mồ hôi trên người hần mỗi một thốn da thịt, Tiêu Thần ngơ ngác nhìn mình hai tay, trong đầu thờ phảo một cái, cuối cùng rõ ràng tự xem đến quái vật toàn bộ hợp làm một thể, Tiêu Thần không dám tưởng tượng hợp thể phía sau là dạng gì từ, chỉ cảm thấy nhất định không gì sánh được kinh khủng.

May là chỉ là mộng, tự mình cũng không có thay đổi thành quái vật.

Tiêu Thần hướng nhìn bốn phía, toàn bộ trúc bên trong lầu bố trí thập phần ngăn gọn, chỉ trang sức cũng chỉ có một bức họa có xinh đẹp tuyệt trần non sông nói đồ, trừ mình ra nằm nhất cái giường trúc ngoại, cũng chỉ có một cái bàn và mấy cái bồ đề, Tiêu Thần thấy trong phòng còn có những người khác, không khỏi một trận hiếu kỳ, sẽ mở miệng hỏi.

Không ngờ lão giả đột mở miệng trước nói: "Người tên gì?"

"Ta là Tiêu Thần." Tiêu Thần mở miệng thời gian cảm giác có chút nhận không hơn tinh thần, nói xong lại suyễn lên.

"A, Tiêu Thần?" Thanh y lão giả tựa cười không cười nhìn Tiêu Thần chậm rãi nói rằng.

Tiêu Thần tựa hồ cũng nhận thấy được lão giả trong mắt nghiền ngẫm, hần cũng không che giấu.

"Như thần tiên như nhau tiêu sái, tướng tinh thần như nhau sáng sủa diệu thể, ta tên là Tiêu Thần." Tiêu Thần như đinh đóng cột nói rằng.

"Ha ha ha, trẻ em, ngươi cũng biết này tiên đạo mang mang, con đường tu tiên trên có bao nhiêu người ngã vào giữa đường, vạn kiếp bất phục." Lão già nghiêm sắc mặt, nghiêm túc nói với Tiêu Thần.

"Cơ hội lão Thiên cho, làm sao quyết định còn là việc của mình, trở thành bay trên trời chui xuống đất thần tiên là ta nằm mộng cũng muốn chuyện, ta không biết con đường này có bao nhiêu nguy hiểm, cũng không biết ta có thể đi hay không hết, thế nhưng ta sẽ đem hết toàn lực, cuối cùng mặc dù không được, cũng trách không được người khác. Thần tiên gia gia, ngươi để ta làm ngươi đồ đệ đi, ta nhất định nỗ lực." Tiêu Thần không chút do dự nói ra những lời này, vừa khẩn cầu lão già thu tự mình làm đồ đệ.

Nói xong những thứ này Tiêu Thần tim đập kịch liệt, rất sợ lão già không thu tự mình.

"Ngươi khẳng định như vậy ta là thần tiên, nói không chừng ta chỉ là một cứu tinh mệnh của ngươi lão đầu đầu." Lão già vẻ mặt hiền lành nói với Tiêu Thần.

"Ta nhớ rõ ràng ta mới vừa đi ra cây tử vi đường, đã bị một đạo ánh sáng đánh nát ngực, nếu như điều không phải thần tiên, người nào cứu được? Huống hồ, núi này trên ngoại trừ thần tiên còn có thể có cái gì người?" Tiêu Thần tựa hồ không chút nghi ngờ ý nghĩ của mình, bật thốt lên nói ra.

"Ngươi nói đều đối, bất quá có một chút nói sai rồi, lão phu chỉ là ở chỗ, không coi là là Huyền Thanh Sơn người. Nhưng thật ra ngươi nghĩ tu tiên, trong đó trắc trở vượt xa thường nhân gấp trăm lần, nếu là ở này Huyền Thanh Sơn làm người thường, sống hơn trăm tuổi còn là không thành vấn đề, ngươi nhưng nghĩ xong." Lão già không hề phủ nhận, bình tĩnh nói rằng.

"Ta đã quyết định, ta nhất định phải trở thành thần tiên, cầu ngài thu ta làm đồ đệ đi." Tiêu Thần rất sợ lão già không đáp ứng, vội vàng cầu nói.

Lão già trên mặt lộ ra lau một cái khó có thể phát hiện kỳ dị vẻ, hẳn đã không nhớ rõ có bao nhiêu năm không ai như thế nói chuyện với hắn.

"Tốt lắm, Tiêu Thần ngươi lại nghe cho kỹ, ngươi trái tim bị toái, người phạm tội khu đã hẳn phải chết tội thương. Ngươi có phúc không cạn, lại cùng Thanh Minh Châu hữu duyên, trên người lại có chứa thanh minh khí tức biến thành Thanh Minh Châu Ấn, ta lấy này linh vật lần thứ hai cho ngươi tinh lại sinh cơ, ngươi bây giờ người mang thanh minh thần châu linh khí." Thanh y lão già dừng một chút.

Nói tiếp: "Thanh Minh Châu linh lực thể gian lấy làm kỳ, nếu muốn tu hành, chỉ có thể chờ này Thanh Minh Châu linh khí hoàn toàn rót thể, đem ngươi toàn thân khí tức hóa thành thanh minh tới hơi thở, bằng không sớm tu luyện chỉ biết dẫn vào cái khác thiên địa linh khí và thanh minh linh khí xung đột, ngươi chắc chắn bạo thể mà chết.

Mà linh khí rót thể thời gian ta cũng nói không chính xác, lâu thì mười năm, nếu mười năm vừa qua còn chưa hoàn thành, vậy ngươi cả đời này đều muốn cùng đại đạo vô duyên, tương phản, nếu là mười năm hoàn thành rót thể, ngươi xong chỗ tốt cũng cũng đủ làm cho cả Tu Chân Giới trông mà thèm."

Tiêu Thần càng nghe sắc mặt càng trầm, mà thanh y lão già cũng chặt nói tiếp: "Bất quá mọi việc không có tuyệt đối, ngươi nhưng tạm làm lão phu đệ tử ký danh, mười năm lúc làm tiếp dự định, mười năm này lão phu đưa ngươi đi trước Huyền Thanh Sơn tàng kinh các, mười năm tới kỳ vừa đến, ta thì sẽ đi tìm ngươi. Ngươi có bằng lòng hay không?"

"Nguyện ý, ta nguyện ý." Cơ hội không lớn cũng chung quy so với không có được, Tiêu Thần tự nhiên miệng đầy đáp ứng.

Thanh y lão già thoải phong nhất chuyển, "Tiêu Thần, vi sư tên gọi Ca Thụ Hành Vân, làm như lão phu đệ tử ghi nhớ kỹ không thể ở trước mặt người khác nhắc tới danh hiệu ta, càng được làm ra có nhục lão phu danh dự việc, hơn nữa ngươi ở đây ngoại là Huyền Thanh đạo môn đệ tử, nhưng nhớ rõ ràng."

"Là, sư phụ, Tiêu Thần nhớ kỹ." Tiêu Thần nhất tảm đầy mặt mây đen, lập tức mừng rỡ đáp. Đón Tiêu Thần lập tức quỳ xuống, cho Ca Thụ Hành Vân dập đầu vang đầu, này mới đứng dậy đứng ngay ngắn.

"Ngươi lời đầu tiên mình điều chỉnh tốt thân thể, vi sư còn có một số việc muốn đi giao cho, ngươi nhớ kỹ không thể ở trong rừng trúc đi loạn." Ca Thụ Hành Vân chịu dưới đại lễ, nói xong liền mở cửa đi ra ngoài, bước ra một bước liền không có thân ảnh, Tiêu Thần thấy sư phụ Thần Thông như thế được, cũng là kinh hi không gì sánh được.

Ca Thụ Hành Vân đáp ứng ta thay mặt tổ sư tọa trấn Huyền Thanh Sơn, ở Huyền Thanh Sơn nguy cơ khi có thể tạo nên một bả, lại mỗi đời Huyền Thanh chương giáo có để hẳn xuất thủ một lần cơ hội, mà Huyền Thanh Sơn đương đại chương giáo Kinh Thương Đạo Tôn lại đem lần này chỉ có thể cứu Huyền Thanh Sơn với nước lửa cơ hội dùng để cứu trợ Tiêu Thần, phần ân tình này, Tiêu Thần chắc chắn sống mãi khó khăn báo.

Tiêu Thần thấy sư phụ đi rồi, cũng mở cửa đi ra ngoài.

Lưu thủy ướt át, ngọc trúc nhận thiên, gió nhẹ trận trận, lâm lá ào ào.

Tiêu Thần nghĩ là tiến nhập nhất phương lục sắc thế giới.

Ánh vào Tiêu Thần mi mắt là một mảnh xanh biếc rừng trúc, mỗi một bụi cây gây trúc quân so với to cỡ miệng chén té, cao độ cánh đạt trăm trượng có thừa, nhìn trước mắt những thứ này cảnh sắc, Tiêu Thần trong lòng không ngừng kinh ngạc lấy làm kỳ, ở đây hết thấy đều là hẳn nằm mơ cũng không có mơ tới qua.

Ca Thù Hành Vân sau khi rời đi đi trước Huyền Thanh Sơn tàng kinh các chỗ ngọn núi, tàng kinh các chỉ có một người quản lý, lúc này Ca Thù Hành Vân tìm tới hần.

"Bệnh tiểu tử, đi ra." Ca Thù Hành Vân trực tiếp kêu lên.

Tàng kinh các lầu cao có một trăm lẻ tám tầng, mỗi tầng đều phân biệt lấy sao Bắc Đẩu địa sát trong đó một chỉ vì danh, kiến trúc chia làm bảy tòa lầu chính, ở giữa khe hở dùng hàng lang lấy bắc đẩu tới thể lần lượt tương liên kiến thành, khúc chiết xoay, tạo hình kỳ lạ. Từ trên cao nhìn một chút, hoạt thoát là bắc đẩu thất tinh thu nhỏ lại đây.

Tàng kinh các đại môn mở ra một đường mây, một cái đầu từ bên trong dò xét đi ra, kỳ thực nói là một cái dài đầy rom rạ đầu khô lâu càng thỏa đáng, bởi vì này đầu lớn lên thật là làm người không dám khen tặng, một đầu tóc muối tiêu lộn xộn khoác, vẻ mặt không có một chút cơ thể, hoàn toàn chỉ còn xương bọc da.

Viên mắt hăm sâu, ánh mắt khàn khàn, bộ dáng như vậy phải nhiều lời thôi có bao nhiêu lời thôi, thấy thế nào cũng là lớn bệnh sẽ chết người, thảo nào Ca Thù Hành Vân gọi thẳng nó bệnh tiểu tử, quả thật hoàn toàn xứng đáng.

Người này thò đầu ra phía sau hướng bốn phía không ngừng nhìn xung quanh, động tác và này tự mình chức nghiệp tiểu tặc hiểu được liều mạng.

Thấy người tới là Ca Thù Hành Vân, mới đem cánh cửa hoàn toàn mở, nhảy ra ngoài, mở miệng nói: "Nguyên lai là trúc lão đầu a, đến ta đây có gì phải làm sao a?"

"Lười và nguoi kéo, ta có nhất tiểu bối ngày mai muốn đưa đến nguoi này nhìn mười năm sách, nguoi giúp ta chiếu khán được hần." Ca Thù Hành Vân có chút không kiên nhẫn.

"Mụ, nhìn mười năm a! Huyền Thanh Sơn điển tịch giá trị nguoi rất rõ ràng, trúc lão quý nguoi nhưng nghĩ xong?" Lôi thôi lão đầu nổi trận lôi đình, đối Ca Thù Hành Vân cả tiếng kêu lên.

"Ít nói nhảm, tới cùng được chưa?" Ca Thù Hành Vân lười nhiều lời gọn gàng dứt khoát hỏi.

"Được, trúc lão quý, nguoi hung ác, vừa lúc ta một người cũng là buồn chán muốn chết, vừa lúc giải buồn, nguoi đưa đến đây đi, nguoi sẽ chờ lĩnh tự mình tiểu quái vật trở về đi. Sách sách. . ." Lôi thôi người nhe răng trợn mắt nói rằng, sau đó lại một mình nở nụ cười.

"Ta cảnh cáo nguoi, không cho nguoi dạy hần bất kỳ vật gì." Ca Thù Hành Vân như là đột nhiên nhớ tới cái gì, quay lão giả uy hiếp nói

"Dạ dạ dạ, tôn kính Long Trúc tiền bối." Lôi thôi lão già trong miệng nói tôn kính nhưng thần sắc động tác cũng mây may không gặp tôn kính cái bóng, xem ra Ca Thù Hành Vân uy hiếp đối với hần là một bất luận cái gì lực uy hiếp.

"Hanh." Ca Thù Hành Vân không muốn đang cùng lôi thôi lão già nói lên một câu nửa câu, trực tiếp biến mất ở tàng kinh các chỗ ngọn núi.

"Này trúc lão quý thế nào cũng quan tâm tới tiểu bối tới, chẳng lẽ là già đến tịch mịch, thu người nữ đệ tử, nhất định là như vậy, sách sách. . . Bất quá, tại đây nhìn mười năm sách a, nãi nãi, vậy còn không buồn chết người, ai, tiểu bối, thương cảm a." Lôi thôi lão già thấy Ca Thù Hành quả thực ly khai, nói bậy tự nói nói rằng, còn một bên với tới đầu nhắm Ca Thù Hành Vân biến mất địa phương nhìn lại.

...

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Lão nhị

Ca Thù Hành Vân ly khai ở Tàng Kinh Các phía sau lại tới đến Huyền Thanh Sơn ngọn núi cao nhất Huyền Thanh Phong, cũng không nhiều nói đi thẳng tới Huyền Thanh Phong đại điện Thiên Thanh Điện.

Thiên Thanh Điện làm như Huyền Thanh đạo phái môn phái đại đường, nó hình dáng có thể tưởng tượng được.

Làm Huyền Thanh đạo môn quy mô lớn nhất một tòa điện các, nó đặt ở Huyền Thanh Sơn ngọn núi cao nhất Huyền Thanh Phong trên, đại điện mái cong điêu mạnh, nguy nga nghiêm nghị, khí vũ tương đương bất phàm.

Nơi này là Huyền Thanh nhất mạch chiếm đoạt linh mạch trung tâm, là Huyền Thanh Sơn linh khí nhất ngưng tụ địa phương.

Huyền Thanh phái khai sơn tổ sư ở đây lập điện ước nguyện ban đầu nhưng không phải là bởi vì chỗ núi non tối cao, xây ở chỗ này so sánh có khí thế, mà là vì để môn nhân đệ tử có thể rất tốt tu luyện, lúc đó Huyền Thanh Sơn môn nhân đệ tử xa không thể so hiện tại, này một ngọn núi đầu đã đủ các đệ tử tu luyện sử dụng, sau lại Huyền Thanh đạo môn quảng chiêu môn nhân, lúc này mới mở rộng xuất chúng nhiều đỉnh núi cung môn nhân đệ tử tu luyện.

Thượng Cổ trận chiến ấy qua đi tất cả nhân loại hầu như đều có tu luyện cơ hội, một thời nhắc lên một tu chân dậy sóng, theo thái bình ngày lướt qua càng lâu, tu chân nhân sĩ mới càng ngày càng ít, thời kỳ thượng cổ các môn phái trăm nhà đua tiếng, đến bây giờ chỉ còn lại có mấy cái tu chân đại phái và một ít tam lưu tông môn, khiến người bình thường gia ít có biết trên đời còn có tu sĩ, vậy cũng là là loại bi ai đi.

Ca Thụ Hành Vân tiến nhập Thiên Thanh Điện phía sau tìm tới Kinh Thương Đạo Tôn, Kinh Thương Đạo Tôn mới từ Tàn Kiếm Cổ Đạo trở về, đang muốn bãi phỏng Ca Thụ Hành Vân, không ngờ đối phương đã tới cửa.

"Đưa bé kia đã vô sự, ta đem Thanh Minh Châu Ấn đánh vào trong cơ thể hần, tất cả liên nhĩ chính hần tạo hóa, nếu như thuận lợi mười năm phía sau ta muốn để hần bãi nhập Huyền Thanh cánh cửa, ý của ngươi như." Không đợi Kinh Thương Đạo Tôn đặt câu hỏi, Ca Thụ Hành Vân đã đạo mình ý đồ đến.

"Lấy Huyền Thanh đạo pháp để che giấu nó thân phận ngược lại cũng vẫn có thể xem là một chiêu diệu diệu, chỉ sợ hần nhĩ không quá linh khí rót thể tới kỳ." Kinh Thương Đạo Tôn cẩn ngôn đáp.

"Đây cũng không phải là ta ngươi có thể chừng, tất cả chỉ có thể dựa vào chính hần. Còn có một việc, trăm năm trong vòng Hiên Viên Kiếm Hoàng chắc chắn xuất thế, ngươi ở lâu ý nghĩ." Ca Thụ Hành Vân nói.

"A, vậy không sai được, Tàn Kiếm Nô cũng cảm nhận được Kiếm Hoàng khí tức, xem ra Hiên Viên sống lại đã tất nhiên." Kinh Thương Đạo Tôn hơi kinh ngạc, sau đó nói ra bản thân ở Tàn Kiếm Đạo biết được tin tức.

"Để môn nhân đệ tử gia tăng điểm tu luyện, thiên hạ đem phong vân tái khởi, chúng ta không thể rơi xuống tầm thường, ta rời đi trước." Ca Thụ Hành Vân hướng Kinh Thương Đạo Tôn giao cho nói.

"Tự nhiên, tiền bối đi được." Dù sao thân là đứng đầu một phái cũng không có thể mất thân phận, Kinh Thương Đạo Tôn vẫn chưa tự mình tổng xuất Ca Thụ Hành Vân.

Tiêu Thần lúc này chính nằm ở trên giường miên man suy nghĩ, đột nhiên trúc cửa lầu tự mình mở ra, Ca Thụ Hành Vân còn là mặt không biểu cảm đi đến.

Tiêu Thần thấy sư phụ trở về, vội vàng đứng dậy hành lễ sư phụ nói: "Sư phụ, ngài đã trở về, mau ngồi."

Ca Thụ Hành Vân xua tay nói rằng: "Ta cũng liên ngươi này nửa đồ đệ, chúng ta thầy trò không cần câu nệ, này lễ nghi phiền phức không được cũng được."

Sau đó Ca Thụ Hành Vân chỉ vào bên cạnh nhất bộ điểm nói rằng: "Sang đây ngồi xuống, vì sư có mấy lời muốn giao cho."

Tiêu Thần cấp vội vàng đi tới ngồi xong, thái độ rất là cung kính, cũng không đặt câu hỏi chỉ là lẳng lặng nhìn Ca Thụ Hành Vân.

Ca Thụ Hành Vân trầm tư chỉ chốc lát mở miệng nói rằng: "Ngày mai ngươi liền đi trước Tàng Kinh Các, vì sư cùng kia trong coi chào hỏi, ngươi phải nghiêm túc đọc sách, mặc dù mười năm lúc ngươi cùng ta nói vô duyên, bằng vào đây bụng kinh luân tại đây Huyền Thanh Sơn còn là nhưng chiếm nhỏ nhoi, không đến mức suốt đời tâm thường tâm thường vô vi."

"Là, sư phụ, ta nhất định chăm chú đọc sách, không phụ ngài kỳ vọng." Tiêu Thần thẳng thắn nói rằng.

"Mang ngươi đến ta đây cứu trợ là Huyền Thanh Sơn thế hệ này chương giáo, ngươi vĩnh viễn không thể đã quên này phân ân tình." Ca Thụ Hành Vân ánh mắt trở nên phức tạp, tựa hồ có chút nhớ nhung nói với Tiêu Thần nói bị mạnh mẽ giấu ở trong lòng.

"Ừ, tương lai ta nhất định sẽ báo đáp hần, báo đáp Huyền Thanh Sơn." Tiêu Thần nói.

"Ừ, vì sư này còn có mấy món đồ cho ngươi hộ thân, ở Tàng Kinh Các không thể tùy ý lộn xộn bộ phận then chốt, càng không thể ra ngoài gây sự." Ca Thụ Hành Vân nói xong trên tay sáng ngời xuất hiện một món lam sắc bảo bối và một chuỗi ngọc thạch dây chuyền còn có một đem bằng gỗ tiểu kiếm.

Ca Thụ Hành Vân đem đồ vật toàn bộ giao cho Tiêu Thần, nói: "Mỗi món đồ vật một lần, lấy máu nhận chủ, những thứ này mặc dù không là tuyệt thế thần khí, nhưng thời khắc nguy cơ cứu cái mạng nhỏ ngươi vẫn là không có vấn đề, ngươi đi ra ngoài ở bên trái nhà kê nghỉ ngơi một đêm đi, ngày mai ta đưa ngươi đi trước Tàng Kinh Các."

Tiêu Thần bắt được bảo vật phía sau, trong đầu mỹ tư tư, thầm nghĩ: "Lúc này buồn bán lời, không chỉ không chết, còn lượm những bảo vật này."

Có đôi khi Tiêu Thần chính là như vậy không có tim không có phổi, lưu manh tính cách, từ nhỏ mà thành.

Nghĩ Tiêu Thần cắn đứt ngón tay, sẽ nhận chủ, nói tay đứt ruột xót, tuy rằng Tiêu Thần đã mất trái tim, bắt quá cắn đứt ngón tay hãy để cho hần đau đến như răng trợn mắt.

Tiêu Thần đầu tiên đem giọt máu đến lam sắc bổ bào trên, máu vừa đến mặt trên, cánh bị hấp thu, không gặp một điểm hình bóng, mà bổ bào cũng một phản ứng gì.

Tiêu Thần chỉ nói là máu thiếu, lại dùng sức chen lấn nhiều đi ra giọt ở phía trên, mà lần này bổ bào không có hấp thu nữa tiên huyết, giọt máu theo bổ bào chảy xuống phía dưới, Tiêu Thần vội vàng đem bằng gỗ tiểu kiếm nghênh tại hạ mặt, giọt máu rơi vào tiểu kiếm trên, vừa giống như vừa như nhau tan đi vào.

Tiêu Thần tự nhiên không rõ cho nên, cũng sẽ không xen vào nữa, đem ngọc thạch dây chuyền cũng lấy máu nhận chủ lúc, liền đi tiến bên trái trúc lâu.

"Ta có sư phụ, Tiểu Tam, nói không chừng đại ca thật có thể trở về đâu." Tiêu Thần đi vào trúc lâu nằm trên giường dưới phía sau, lại nghĩ tới tiểu tử bạn, mà bây giờ Tiêu Thần trong lòng còn không có người tu đạo đàm nhớt thể gian hồng trần, động lấy trăm nghìn vạn năm là kẻ khải niệm.

Lúc đó hồi ức vĩnh viễn là đơn thuần nhất cũng là chân thành nhất, Tiêu Thần lúc này là thật tưởng ngày sau mang Tiểu Nhị Tiểu Tam đến cùng nhau tu luyện, thế nhưng số phận như khuôn phép, nửa điểm không do người, Tiêu Thần ngay cả mình đều không rõ ràng lắm thời gian tới đem đi về phía phương nào, cũng quan tâm tới nhỏ bạn đến, như vậy chân tình, điều không phải mỗi người đều có, Tiêu Thần đã định trước sẽ không trở thành tự mình vô tình vô nghĩa hạng người.

Tu tiên một đường nguy hiểm không ngừng, hạo kiếp chồng chất, sát nhân đoạt bảo nhìn mãi quen mắt, tu đạo trí thức thủ trọng tu tâm.

Không có một viên kiên định nói trái tim, lấm dề ở trong quá trình tu luyện tẩu hỏa nhập ma, nhẹ thì mê thất tâm trí rơi vào ma đạo, nặng thì tại chỗ bỏ mình, trọng yếu hơn là, tu sĩ nếu không có một viên chí vì chính đạo thành tiên mà liều mạng đấu trái tim, vĩnh viễn không cách nào vẫn định vô thượng tiên đạo.

Ngày thứ hai Tiêu Thần mới vừa tỉnh lại, liền nhận thấy được có chút không tầm thường.

Ngày xưa này trúc hải trong luôn luôn không có gió thổi lá trúc thanh âm, mà giờ khắc này bên ngoài vắng vẻ một mảnh, Tiêu Thần vội vàng đứng dậy mở rộng cửa muốn tìm tòi đến tận cùng.

Cửa vừa mở ra, Tiêu Thần liền thấy Ca Thụ Hành Vân ở trước nhà cách đó không xa đã tọa mình tương, chung quanh hắt hết thấy đều giống như chết vắng vẻ, xa xa gầy trúc vẫn ở chỗ cũ đóng đưa, mà đến nơi này trúc lâu phụ cận liền không có một tia động tĩnh, Tiêu Thần ngửa đầu nhìn chu vi tĩnh gầy trúc hướng Ca Thụ Hành Vân đi tới.

Ca Thụ Hành Vân mở miệng nói: "Tiêu Thần, vì sư chính chờ ngươi đây!"

"Sư phụ, ta đã chuẩn bị xong, tùy thời đều có thể xuất phát." Tiêu Thần hành lễ đáp.

"Ừ, kia thì đi đi." Ca Thụ Hành Vân nói.

Ca Thụ Hành Vân đứng dậy đi tới Tiêu Thần bên người, nói: "Đề ngươi xem một chút này Huyền Thanh Sơn, đi." Nói xong tay áo phát một cái, một mảnh thanh sắc vân vụ xuất hiện ở hai người dưới chân, trong nháy mắt hai người liền thăng lên trên cao.

Tiêu Thần mặc dù điều không phải lần đầu tiên bay trên trời, nhưng lần trước toàn bộ vô ý thức, cũng không biết bay ở trên trời là cảm giác gì, mà lần này là chân chân thiết thiết cảm nhận được bay trên trời cảm giác.

Tiêu Thần trong đầu thập phần hưng phấn, mắt không được hướng chu vi nhìn lại, còn giờ chân lên cổ sức đập đập dưới chân mây xanh, kia mô dạng rất giống tiên Hoàng Cung lão nông.

Tiêu Thần ở trên không nhìn Huyền Thanh Sơn, mới biết được ngọn núi này ra sao chờ hiểm trở, tự mình nếu tưởng dựa vào chính mình leo lên sơn, thật đúng là không gì sánh được trắc trở.

Sương trắng quanh quẩn, Vân Hải bốc lên, chim to cùng ráng màu tề bay.

Huyền Thanh Sơn do cửu tòa chủ phong và hơn tám mươi ngôi thiên ngọn núi cấu thành, cửu tòa chủ phong không có chỗ nào mà không phải là đột ngột từ mặt đất mọc lên ngọn núi cao và hiểm trở, thiên ngọn núi trong, hiểu được còn lại là huyền lơ lửng trên không trung, các sơn sinh trưởng thực vật các không giống nhau.

Thuật lại ở vô tận năm tháng trước đây thái cổ thời đại, Huyền Thanh Sơn chỗ núi non có thập tòa chủ phong, sau lại bị người lấy đại thần thông dời đi một tòa, từ đó về sau này chỉ còn lại có cửu tòa chủ phong.

Trôi nổi ngọn núi ngôi sao vây quanh cửu tòa chủ phong, nói là vây quanh, nhưng sơn cùng sơn trong lúc đó cự ly vẫn là vô cùng xa, chỉ bất quá đối với người tu chân mà nói, đập kiếm phi hành, bất quá thoáng qua việc, không coi là cái gì.

Sơn gian thường xuyên có thể thấy được bạch hạc bay lượn, thường thường còn có lưu quang hiện lên, Ca Thụ Hành Vân nói cho Tiêu Thần đó là Huyền Thanh cánh cửa đệ tử ngự kiếm phi hành, đệ tử bình thường tu luyện tự mình một hai mươi năm cũng liền có thể làm được, không coi là cái gì đại thần thông.

Chỉ chớp lát, Ca Thụ Hành Vân mang theo Tiêu Thần đi tới Tầng Kinh Các.

Lần này Ca Thụ Hành Vân mang theo Tiêu Thần vẫn chưa gọi thẳng bệnh lão nhĩ mà gọi là nói: "Mây không nhai, đi ra, ta đem người mang đến."

Rất nhanh thì có người từ Tầng Kinh Các trong khe cửa nhô đầu ra, chiêu bài thức bốn phía kẻ trộm nhìn mấy lần, thấy là Ca Thụ Hành Vân mới nhảy ra, nhìn Tiêu Thần nói rằng: "Tại sao là tự mình nam . . ."

Vừa mới dứt lời bệnh lão nhân cũng cảm giác không đúng, vừa nhìn mới phát hiện, Ca Thụ Hành Vân sắc mặt đã trầm xuống, bệnh lão nhân lập tức cười theo nói: "Tiểu huynh đệ, người xem sư phụ người lão nhân gia thật tốt a, này Tầng Kinh Các đối với đệ tử bình thường mà nói thế nhưng cấm địa a, lão nhân gia ông ta có thể để người ở đây học tập mười năm, người nhưng phải học tập thật giỏi, không được phụ lão nhân gia ông ta nhất mảnh tâm ý a."

Ca Thụ Hành Vân thấy hướng cũng một nói thêm cái gì, dặn dò Tiêu Thần một câu vạn sự cẩn thận liền rời đi Tầng Kinh Các.

Bệnh lão nhân thấy Ca Thụ Hành Vân đi rồi, thở phào một cái, nói với Tiêu Thần: "Tiểu tử, từ giờ trở đi người theo ta lẫn lộn, ở chỗ này ta là lão đại, người chính là lão nhị, những người khác đều là nhỏ đệ, biết không?"

Tiêu Thần giật mình, nguyên lai mình sư phụ như thế có năng lực, con người mới là có thể ngồi trên lão nhĩ vị trí, nhưng sau lại mới biết được, này không liên quan sư phụ hắn chuyện gì.

"Còn có nghi vấn gì không? Không có nói liền đi theo ta." Bệnh lão nhân đầu thềm Tiêu Thần có phải là thật hay không có nghi vấn, kéo Tiêu Thần trực tiếp vào Tầng Kinh Các, Tầng Kinh Các đại môn lại đóng lại đi đến, khôi phục thường lui tới vắng vẻ.

Dù sao Tiêu Thần tuổi tác còn nhỏ, vừa son thôn trong đến hải tử, chỗ nào so với được với bệnh lão nhân này lão gian trá, tự nhiên miệng đầy đáp không thành vấn đề, bệnh lão nhân tiện tay ở Tiêu Thần cái trán một điểm, một điểm thanh quang không có vào Tiêu Thần Linh Thai, bệnh lão nhân nói cho Tiêu Thần đây là bọn hắn ước định khi lập được thế ngôn, nếu là vi phạm sẽ sống không bằng chết, còn có thể để người trong thiên hạ đều biết mình là tự mình bội bạc tiểu nhân.

Tiêu Thần nhận thấy được thân thể mình trong quả thực nhiều những thứ gì, hơn nữa thấy bệnh lão nhân cũng là vị trí tiên nhân, tự nhiên không dám hoài nghi.

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Luyện thể thuật

Tiêu Thần theo bệnh lão nhân tới trong Tầng Kinh Các bộ phận, Bệnh lão nhân cho hắn một bộ thanh sắc bố bào, muốn Tiêu Thần đổi lại, nói đây là Huyền Thanh Môn thấp nhất bồi đệ tử quần áo và trang sức, thay đổi y phục Tiêu Thần đi tới Bệnh lão nhân nghỉ ngơi địa phương, Bệnh lão nhân lại hỏi Tiêu Thần một lần lời mới vừa nói mình bạch chưa.

"Lão đại ta tên là Vân Vô Nhai, người kêu ta Vân Lão Đại là tốt rồi, ở chỗ này ngoại trừ ta, người là ai mặt mũi đều có thể không mua, nhớ kỹ, ngày hôm nay người trước quen thuộc dưới ở đây, ngày mai bắt đầu đọc sách còn làm việc." Bệnh lão nhân báo cho biết Tiêu Thần tự mình danh hào cùng Tiêu Thần nói tại đây Tầng Kinh Các cần phải chú ý địa phương và cấm kỵ phía sau, lại phân phó Tiêu Thần đến phía sau núi cho mình làm điểm ăn ngon.

Tiêu Thần một người đi tới phía sau núi, phóng nhãn nhìn lại này Tầng Kinh Các phía sau núi, ngoại trừ rậm rạp từng lâm chính là đồng loạn thạch.

Muốn tìm ăn, khó khăn, muốn tìm ăn ngon, khó khăn càng thêm khó khăn.

Tiêu Thần giằng co ban ngày cũng không tìm được đặc biệt gì nguyên liệu nấu ăn, chỉ phải kiên trì cầm lại một đồng tương đối như món đồ vật cho Bệnh lão nhân đưa đi.

Bệnh lão nhân thấy Tiêu Thần ôm một đồng Hoàng Tinh trở về, lúc đó mặt liền tái rồi.

"Người tiểu tử thói này tìm a, đồ chơi này lão tử gặm mấy trăm năm, thật ***** so với ***** còn khó hơn ăn, người vậy mà để ta ăn cái này? Lấy đi lấy đi, giữ lại tự mình khẳng định, tức chết ta."

Tiêu Thần biểu hiện ra không dám bắt năn, nhưng trong lòng thì thầm nghĩ: Người ăn xong ***** a? Chờ ta trở nên mạnh mẽ lại thu thập người. Bất quá lời này hắn là thế nào cũng không dám nói ra.

Tiêu Thần ôm một đồng Hoàng Tinh sẽ đi trở về, Bệnh lão nhân lại bảo nói: "Đề cho, này lưỡng quyền sách ngời trước nhìn xong." Nói xong quăng cơ bản thật đầy tập ở Tiêu Thần trong lòng.

Tiêu Thần trở lại gian phòng của mình, đem một đồng Hoàng Tinh ném ở một bên, cầm lấy Bệnh lão nhân cho mình sách nghiên cứu, Tiêu Thần từ nhỏ thích học tập thừa nhận tự, giản đơn nhìn một ít sách là không thành vấn đề, Tiêu Thần thấy này lưỡng quyền sách theo thứ tự là 《 Huyền Thanh Đạo Môn 》 và 《 Thanh Minh Tu Chân Giới 》.

Trong Tàng Kinh Các gửi là Huyền Thanh Sơn trân quý điển tịch, là bảo vạn toàn, trong Tàng Kinh Các không được có ánh nến, dùng Dạ Minh Châu đại thể ánh nến sáng, Tiêu Thần mượn sáng nắm lên 《 Huyền Thanh Đạo Môn 》 nhìn.

Tiêu Thần từ trong sách biết được, phẩm trong mắt người thần tiên, trên thực tế chỉ là tu tiên nói người tu chân, cũng không phải chân chánh thần tiên.

Huyền Thanh Đạo Môn mới xây vào thập vạn năm trước, truyền thừa đạo môn chính tông nhất huyền môn tâm pháp 《 Huyền Thiên Đạo 》 trải qua thay mặt nhân vật thiên tài không ngừng hoàn thiện và thay đổi, truyền cho tới bây giờ đã chính xác Tu Chân Giới người người trông mà thêm vô thượng tu hành tâm pháp, toàn bộ Huyền Thanh phái đệ tử giai coi đây là tu luyện chủ tâm pháp, lại phụ lấy nó pháp quyết chế địch.

Công pháp cảnh giới và đạo môn thông dụng cảnh giới như nhau, chia làm mười một tự mình cảnh giới, thuật lại chỉ cần có thể đạt được thứ tám cảnh giới là có thể đắc đạo phi thăng hóa thành tiên nhân, nhưng Thanh Minh Giới cho tới bây giờ cũng không có nghe nói qua có người thành tiên.

Tiêu Thần vị trí cái này Tu Chân Giới tên là Thanh Minh Tu Chân Giới, hẳn cũng hiểu được Thượng Cổ thời kỳ đại chiến bề ngoài, toàn bộ Thanh Minh Tu Chân Giới và Huyền Thanh Sơn nổi danh môn phái còn có mấy người, này đều là chính đạo xà tu chân đại phái, còn có còn lại một ít môn phái nhỏ là hơn không thể đếm.

Ngoài ra còn có tà đạo tông môn lấy Tà Đạo Tứ Cung dẫn đầu, yêu tu cũng có tam thánh địa, những thế lực này chính là chính tà giằng co nhất lực lượng trung kiên.

Còn có đặt mình trong cực ngoại thế lực Nam Cương Vu Man nhị tộc và một ít cổ thánh địa, những thánh địa này truyền thừa đều ngọn nguồn Thượng Cổ tham chiến tu sĩ lúc, một bộ phận tu sĩ vô ý thành cánh cửa lập phái, liền lựa chọn một mình ly khai, đem mình một thân pháp quyết mấy đời đơn truyền xuống tới, liền tạo thành hiện tại cổ thánh địa.

Những thánh địa này truyền thụ công pháp mấy đời tương truyền, kỳ lạ không gì sánh được, mỗi một thay mặt đều có tuyệt thế cao thủ sinh ra, đương nhiên cũng không thiếu một ít vô dụng pháp môn.

Trong đó lớn nhất truyền kỳ màu sắc còn muốn số Hiên Viên mộ phần, thuật lại Hiên Viên Thần Kiếm Thượng Cổ đánh một trận phía sau kiếm chết Tiếp Thiên Phong, chấp Hiên Viên tham chiến Kiếm Thần táng thiên, đem Hiên Viên táng với Hiên Viên mộ phần.

Hiên Viên mộ phần chẳng bao giờ đi ra truyền thụ, nó đất chỗ cũng vẫn là tự mình không nhận ra, tương truyền chỉ có Hiên Viên Hoàng Kiếm sống lại, Hiên Viên mộ truyền thụ mới có thể chấp Hiên Viên kiếm xuất thế.

Nổi danh thánh địa còn có Thiên Lan Trạch, Tiếp Thiên Phong, Bất Chu Sơn, Tú Loan Cốc chủng loại.

Ngoại trừ những tu sĩ này thế lực, còn có người phạm trong lúc đó thế lực, trong sách cũng hơi nhắc tới một ít, Tiêu Thần cũng lớn tinh tế hiểu rõ đến, người phạm giữa có tam thế lực lớn phân biệt lệ thuộc Cực Bắc Khu Vực, Giang Nam Ốc Vực cùng với Đông Thắng Đại Lục, ở Tiêu Thần trong lòng đã vô cùng to lớn Sa Tượng Quốc, kể cả Ngọc Tượng Quốc và Bảo Tượng Quốc đang bị gọi Tây Vực lần người, đáng không được nơi thanh nhả.

Tam đất trong lúc đó, cực bắc và Giang Nam quanh năm giằng co, nhỏ chiến sự không ngừng, mà bận tâm một bên nhìn chăm chăm Đông Thắng Đại Lục, cũng không từng phát sinh qua kinh thiên đại chiến dịch, tam quốc đây đó cố kỵ, ai cũng không dám gây chiến, các quốc gia nhân dân tại đây tam chân đỉnh lập cách cực dưới, ngày qua ngược lại cũng coi như thái bình.

Tiêu Thần còn nhớ kỹ một cái tất cả tu chân trí thức đều phải tuân thủ chết quy định, người tu chân không được giao thiệp với người phạm sinh hoạt, người vi phạm thiên hạ cộng giết. Giờ mới hiểu được, lúc đầu Hoàng Công sở tác sở vi, đã xúc phạm quy tắc, thì lúc đó không chết, cũng chung quy sống không quá bao lâu.

Đối với này chết quy định, Tiêu Thần không cần suy nghĩ nhiều, rất nhanh biết nguyên nhân chỗ, mặc dù mình còn chưa chân chính giao thiệp với Tu Chân Giới, bất quá từ Tháp Khắc Trần một chuyện cũng có thể thấy được đến, người tu tiên một ngày tổ cùng người phạm chiến sự, đây tuyệt đối là đối thủ ác mộng.

Tiêu Thần khi còn bé nghe tiên sinh nói qua, kịch liệt tiên nhân không khỏi là mạng chường xé trời, giẫm chân tại chỗ liệt địa tồn tại, một chiêu liền có thể giết địch nghìn vạn lần, tuy nói Tiêu Thần có chút không tin, bất quá cũng đủ để nói rõ người tu tiên đối với phạm nhân mà nói là kinh khủng bậc nào tồn tại.

Tiêu Thần nhìn xong những thứ này, ngẩng đầu thở phào một cái, lại tiếp tục nhìn xuống, phía nội dung cũng là lớn độ dài giới thiệu Huyền Thanh Đạo Môn lịch sử, và bao năm qua đại lục phát sinh sự kiện trọng đại, nhìn xong sách, Tiêu Thần phát hiện trong sách đối tu chân nhỏ phái hưng suy cũng rất có ghi chép, mà đối với người phạm giữa thay đổi triều đại nhưng chỉ là sơ lược, người phạm ở người tu chân trong mắt, và con kiến hôi so với cũng không mạnh hơn bao nhiêu.

Từ nhỏ ở sơn thôn lớn lên, sinh hoạt gian khổ Tiêu Thần so với người khác có càng nhiều thể ngộ, nghĩ tới đây Tiêu Thần cảm giác mình trong đầu lắm khó chịu, trách không được nhân gian cũng không tin có tiên thần tồn tại, nguyên lai là những thứ này cái gọi là tiên nhân đại thể chỉ biết là lực đực với

nhau, cho nhau phân so với, mỗi ngày đều đắm chìm trong thể thăng tu vi trong.

Tiêu Thần càng nghĩ càng giận phen, hần hữu quyền nắm chặt mang đến trước mắt, cắn răng nghiêng lợi nói: "Một ngày nào đó ta muốn cái biển này hết thấy."

Tiêu Thần đập gõ cửa, đợi một hồi thấy không có người đáp ứng sẽ phải rời khỏi, vừa mới chuyển thân lại thấy Bệnh lão nhân lộn xộn cây cỏ ở xuất hiện ở trước mắt, này nhưng làm Tiêu Thần lại càng hoảng sợ, miệng không trách nói hỏi: "Ngươi muốn làm gì?"

"Hắc, thằng nhóc nhỏ, chạy đến lão tử cửa tới hỏi ta muốn làm gì? Ta còn muốn hỏi ngươi có đúng hay không tương mưu tài sát hại tính mệnh đâu!" Bệnh lão nhân lễ thắng khí hùng hỏi ngược lại.

Tiêu Thần một thời nghẹn lời, hình như thực sự là tự mình tới tìm hần.

Bệnh lão nhân thấy Tiêu Thần vẻ mặt cười khúc khích, khoe miệng lộ ra một tia không dễ phát hiện tà cười, nói rằng: "Tiểu tử, nói đi, tìm lão nhân gia ta có chuyện gì?"

Tiêu Thần lấy lại bình tĩnh, nói rằng: "Nơi này có không có rèn đúc thân thể bí tịch?"

"Ngươi nói cái gì?" Bệnh lão nhân giả bộ không có nghe sạch hỏi lần nữa.

Tiêu Thần nhưng không phải người ngu, lập tức hội ý sửa lời nói: "Vân Lão Đại, ngươi này Tàng Kinh Các có hay không rèn đúc thân thể bí tịch a?"

Bệnh lão nhân khẽ vuốt cằm nói: "Tuy rằng này phép luyện thể không bằng Khôi Long Sơn vậy kinh thể hải tục, nhưng là còn không có trở ngại, bất quá, tiểu tử ngươi sau đó điều không phải phải thừa kế Trúc Lão Quý y bát sao? Học này phép luyện thể có chỗ lợi gì?"

"Trúc Lão Quý, vậy là ai a?" Tiêu Thần nói.

"Sư phụ ngươi chứ." Bệnh lão nhân vẻ mặt không sợ nói rằng, đón sắc mặt lập tức kịch biến, "Cái kia, tiểu tử đừng nói cho sư phụ ngươi là ta nói a, ta sau đó không được ngươi cho ta làm ăn."

Tiêu Thần thầm nghĩ, sư phụ tới cùng là ai, bất kể, ngược lại ở Huyền Thanh Sơn là rất có địa vị người.

Tuy rằng ý thức được Ca Thư Hành Vân địa vị siêu phàm, nhưng Tiêu Thần luôn luôn tự mình cố gắng, không chút nào dự định đánh sư phụ cờ hiệu ở Huyền Thanh Sơn tu hành, hần tưởng dựa vào chính mình nỗ lực, để cho người khác coi trọng tự mình, mà không là bởi vì mình bối cảnh.

Tiêu Thần đối Bệnh lão nhân nói: "Ta sẽ không mượn sư phụ danh hào làm bất cứ chuyện gì, đối với ta ngươi cũng không cần bận tâm sư phụ ta, ta sẽ không hướng hần tố khổ."

Bệnh lão nhân còn tưởng rằng Tiêu Thần sẽ mượn này làm khó hần, không muốn Tiêu Thần tự xuất kia một phen nói, thực tại làm hần có chút ngoài ý muốn, tuy rằng ngoài ý muốn, nhưng tuyệt không xấu hổ, Vì vậy cười cười, nói với Tiêu Thần: "Đi theo ta."

Bệnh lão nhân mang này Tiêu Thần đi tới Tàng Kinh Các tầng năm, lấy ra một quyển gọi 《Thối Hồn Luyện Thể》 ngọc giản ném cho Tiêu Thần, nói: "Bộ công pháp kia ở Huyền Thanh luyện thể thuật giữa cũng không nổi danh, mà trong mắt của ta cũng không thua với Khôi Long Sơn đứng đầu phép luyện thể tuyệt thể điển tịch, biết tại sao không?"

Không đợi Tiêu Thần trả lời Bệnh lão nhân có nói tiếp "Bởi vì bộ công pháp này là lão tử viết. Oa ha ha ha. . ."

Tiêu Thần mới vừa rồi còn đặc biệt chăm chú nghe Bệnh lão nhân nói rõ, mà Bệnh lão nhân phía thiếu chút nữa một đề Tiêu Thần suất tự mình lộn nhào.

Bệnh lão nhân thấy Tiêu Thần hình dạng, nghiêm sắc mặt, nghiêm túc nói: "Ta một nói đùa với ngươi, bộ này điển tịch lão tử tìm hơn ngàn năm mới sáng chế, ngoại trừ tự ta một người khác tu luyện qua, cho nên mới không muốn người biết, mà ta Huyền Thanh nhất phái, vừa tập đạo pháp, tự nhiên không có khả năng luyện thể, hoàn hảo tiểu tử ngươi cơ linh, hiểu được cường ngạnh thân thể đối tu đạo tu phật tới người mà nói cũng vô cùng trọng yếu."

Những lão bất tử này chung quy nói cái gì chỉ cần tu vi mạnh, một chiêu pháp quyết dưới cứng rắn nửa thân thể cũng ăn không tiêu, vạn năm trước Khôi Long Sơn quét khỏi cho bọn hần những lão bất tử này một kinh hi, sách sách. . . Không nói, sau đó ngươi gặp gỡ Khôi Long Sơn tu sĩ ngươi sẽ biết. Trở lại chuyện chính, ngươi có muốn hay không học tập lão tử công pháp, có lẽ ta cho ngươi tìm Huyền Thanh Sơn nổi danh nhất phép luyện thể cũng được."

Tiêu Thần lúc này trong lòng đang đang đánh cờ, rốt cuộc là học tập Huyền Thanh Sơn lịch đại tích lũy công pháp được đâu, vẫn là tu hành này thoát nhìn không thể nào đáng tin lão đầu công pháp, theo lý thuyết hần muốn lừa gạt mình nói không cần phải nói nhiều như vậy, trực tiếp cho mình nói là hay nhất, mình cũng sẽ không biết, hần lại không làm như vậy, tới cùng là có ý gì đâu?

Tiêu Thần nghĩ Bệnh lão nhân nhưng không nhìn được "Tiểu tử ngươi nhưng thật ra quyết định nhanh một chút a, không dám muốn ta mang ngươi cầm đừng đất đi, đại lão gia, như tự mình đàn bà tựa như."

Tiêu Thần vừa nghe cũng là nổi giận, tốt như vậy bụng bụng đã bị nói thành nương môn, kêu lên: "Ta đi học ngươi cái này."

Gừng còn là đánh đá chưa ngoa, Tiêu Thần bị Bệnh lão nhân một kích lập tức liền không nén được tức giận.

Bệnh lão nhân vừa nghe Tiêu Thần lựa chọn tự mình công pháp, sắc mặt vui mừng nói: "Hào huynh đệ, thật tinh mắt." Ôm Tiêu Thần ly khai Tầng Kinh Các tầng thứ năm.

Bệnh lão nhân cười khoa trương, nhưng Tiêu Thần chính là vẻ mặt mờ mịt, trầm nghĩ: "Lão đầu tử này, giờ mặt so với trở mình sách còn nhanh, tựa hồ ta không quá hay a! Ta thế nào liền chọn."

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13: Song long

Bệnh lão nhân đem Tiêu Thần đưa gian phòng của mình phía sau, nghiêm túc giao cho Tiêu Thần, từ Tầng Kinh Các lấy ra nửa công pháp được xưng "Thối Hồn Luyện Thể", tự nhiên là có thể kể cả linh hồn và thân thể cùng nhau rèn luyện, Tiêu Thần hiện tại thân thể không thể dẫn vào linh lực, không thể tu luyện để thăng tu vì công pháp, thể nhưng linh hồn này cũng không chúc linh khí.

Nhân sinh mà lưỡng hồn bảy phách, tìm tiên hời cuối con mắt chính là muốn bỏ toàn bộ tự mình hồn, thập toàn mới có thể lâu dài tồn tại, cũng chính là tiên gia nói trường sinh.

Hai người có thể tu luyện đồng nhất pháp môn sử linh khí đạt được hoàn toàn nhất trí, mà vô luận một người thể nào cải biến, coi như là biến thành cây, biến thành cái gì yêu ma quỷ quái, cho dù là biến thành một đồng ****, linh hồn đều là giống nhau, hơn nữa đều là độc nhất vô nhị, chỉ có thể che giấu, không thể cải biến.

Cho nên có thể nói linh hồn tu luyện so với đề thăng linh lực quan trọng hơn. Bệnh lão nhân thấy Tiêu Thần vừa mới bắt đầu còn có thể hơi chút rõ ràng, thể nhưng càng nói thấy Tiêu Thần càng là vẻ mặt mờ mịt đối với mình, cũng biết hẳn không có khả năng rõ ràng tầng thứ này đồ vật, than thở: "Ai, quên đi, bây giờ cùng người nói những thứ này còn hơi sớm, người trước vượt qua mười năm này rồi hãy nói."

"Người chỉ phải nhớ kỹ bộ công pháp kia người tốt nhất tu luyện, sẽ không để cho người có hại, cảnh giới thứ nhất mỗi ngày hoa một canh giờ đến tu luyện, thời gian dài trải lại thương thân. Mỗi ngày luyện công trước được đến báo cho biết ta một tiếng, không phải tiêu từ người lúc nào luyện chết ta cũng không biết."

Còn có một chút, Tầng Kinh Các diễm tịch người tốt nhất nhìn, tận lực đem được thêm kiến thức, công pháp tu luyện cái gì không cần để ý tới, mười năm phía sau nếu có cơ hội, người nhưng học được tình diệu nhất bản lĩnh, trở về đi."

"Tại sao còn chưa đi, nghĩ này ăn a? Lão tử cũng không đồ vật cho ăn, mau dứt, dứt về khăng người nát vụn rở cây đi!" Bệnh lão nhân thấy Tiêu Thần không chút nào ly khai ý tứ, lập tức miệng vỡ mồm.

"Ta đây không phải là kỳ quái sao? Lớn như vậy tiện nghi cứ như vậy cho ta chiếm? Không có một yêu cầu?" Tiêu Thần hơi chút thăm dò điểm Bệnh lão nhân tính tình, ngoài miệng mặc dù nói so cái gì đều khó khăn nghe, được không động cũng không tới kẻ khác khó chịu nổi.

Người như thế, càng theo hẳn càng được ăn gắt gao, ngấm lại tự mình lúc trước tình huống, Tiêu Thần càng kiên định hơn ý tưởng này, Vì vậy đã nghĩ học Bệnh lão nhân đùa giỡn lưu manh.

Nhưng vừa cũng nói, gừng còn là đánh đá chưa ngoa, Bệnh lão nhân nơi nào sẽ không biết Tiêu Thần suy nghĩ trong lòng.

Tiêu Thần vừa nói xong, Bệnh lão nhân lập tức vỗ đầu một cái, như là đột nhiên nhớ tới như nhau, nói: "Người không nói ta còn thiếu chút nữa đã quên rồi, bất quá tạm thời không có gì chuyện, yêu cầu này trước giữ lại, sau đó có việc lấy thêm ra đến dùng, ta cảnh cáo người, không được tuyệt nọ."

Tiêu Thần không dám nói thêm gì nữa, bước nhanh ly khai, rất sợ lại trước nói, lần này mang lên tảng đá đập tự mình chân, chính là hay nhất chứng minh, Tiêu Thần tức giận chỉ phải hướng trong bụng nuốt, ai bảo miệng hắn thiếu tới.

Bệnh lão nhân thấy Tiêu Thần đi xa, trên mặt lập tức cười nở hoa, lắm bầm: "Trúc Lão Quỷ, người đưa tới tiểu tử này nhưng thật biết điều, vậy mà theo ta đùa giỡn lên tên vô lại tới, hắc hắc." Nói xong lại cười ha hả, nhưng đột nhiên lại ngừng lại, vùng xung quanh lông mày khấn tức, tựa hồ đang cố gắng nhớ tới cái gì đến, đón lại lắc đầu đi vào bên trong gian phòng các.

Ly khai Bệnh lão nhân gian phòng phía sau, Tiêu Thần vội vàng trở lại gian phòng của mình xuất ra Bệnh lão nhân cho hắn luyện thể bí tịch nhìn.

Trong sách tổng cộng đem chính bộ phận công pháp phân làm bốn người cảnh giới, theo thứ tự là "Kinh Thương Bất Đảo", "Pháp Bảo Nan Thương", "Phách Thể Vô Song", "Vũ Phá Hư Không" mà đạt được cảnh giới yêu cầu lại không nói.

"Xem ra còn phải đi hỏi Vân lão đầu." Tiêu Thần thở than.

Tiêu Thần đại thể xem một lần chỉnh bộ phận công pháp, sau đó cũng hút một cái lương khí, da đầu có chút tê dại.

Biết được công pháp này phương pháp tu luyện phía sau, Tiêu Thần biết vì sao ít có người luyện, phải nói là ít có người dám luyện, công pháp giới thiệu phương pháp tu luyện mỗi loại đều khó khăn như trên trời xanh.

Đều là một ít theo Tiêu Thần hoàn toàn là muốn chết phương pháp, tuyệt đối điều không phải một người bình thường có thể luyện thành.

Đương nhiên còn có cái khác cao thâm phương pháp, đó là đệ nhất cảnh giới luyện thành phía sau mới có thể tu luyện, phải lấy hồn hậu linh lực làm cơ sở, Tiêu Thần tự nhiên không thể ném thử.

Sau khi xem xong quyết định trước luyện tập lực cánh tay, dù sao trong cuộc sống dùng đến tay địa phương nhiều lắm, nhớ kỹ tu luyện lực cánh tay phương pháp, tưởng lựa chọn một loại trước luyện, thế nhưng nhìn hồi lâu vẫn cảm thấy treo vách núi phương pháp an toàn nhất, không thể làm gì khác hơn là trước ném thử đi treo treo nhìn.

Tiêu Thần nhìn một đồng sách đến đã khuya mới ngủ đi, ngày thứ hai vừa rạng sáng, Tầng Kinh Các phía sau núi vách đá liền xuất hiện một thân ảnh ở lưng lự, tự nhiên chính là Tiêu Thần.

Đi tới nơi này đã sắp có gần nửa canh giờ, hắn muốn gạt Bệnh lão nhân tự mình thường thử một chút, nhưng một mực lưỡng lự do dự, nguyên nhân không có nó, hắn đi tới vách đá khi đi xuống nhìn thoáng qua, để hắn một ý nghĩ.

Thấy chỉ có vân vụ, đừng nói đề, Tiêu Thần đã đánh mắt mau rất lớn tảng đá xuống phía dưới, nửa ngày nghe không được âm thanh, đây càng đề Tiêu Thần cảm giác mình nếu như quả một cái bất ổn, đời này còn không được bàn giao nơi này a? Cho nên vẫn ở vách đá lưỡng lự.

Hắn đột nhiên ngừng lại, hung hăng nói: "Chết thì chết, cũng không phải không chết qua, liều mạng." Vì vậy Tiêu Thần hướng vách đá đi đến.

Lúc này Bệnh lão nhân ở bên trong phòng các đột nhiên kêu: "Phá hủy, nguyên lai là đêm này gốc quên, trách không được cảm giác ngày hôm qua như là ném đồ, ai, tiểu tử chỉ mong ngươi đừng gạt ta trộm luyện a." Nói xong lại không thanh âm, hắn nghĩ lúc này còn sớm, Tiêu Thần có thể còn không có rời giường đâu, một cái nữa tự mình giao hẹn qua, luyện công trước trước tìm đến mình, cho rằng Tiêu Thần ngây ngốc không không dám đến, thiếu chút nữa gây thành đại họa.

Tiêu Thần đi tới vách đá, giao thân xác đi xuống thả, mới vừa buông phân nửa khi, một cái non nốt thanh âm đột nhiên ở Tiêu Thần vang lên bên tai đến "Tiêu tử thôi, ngươi cho ta dừng đi lên."

Tiêu Thần vốn có thần kinh cũng rất khẩn trương, lại bị thanh âm xảy ra thanh âm nhất hù dọa, còn chưa kịp nhìn thanh âm nơi phát ra liền lập tức diệt xuống núi nhai.

"Hỗn đản, lão tử có đáng sợ như vậy sao?" Một con màu đỏ kỳ quái sinh vật dương nanh múa vuốt kêu to.

"Ca ca, cái kia, bề ngoài giống như là ngươi đem hấn dọa ngã xuống. . ." Bên cạnh là mặt khác một con dài không sai biệt lắm bạch sắc kỳ quái sinh vật.

"Hình như cũng là." Màu đỏ kỳ quái sinh vật như có điều suy nghĩ nói rằng, đón lập tức đem mắt tròng rất lớn, hét lớn: "Nói như vậy ta giết người, má ơi, lão tử rốt cục có điểm tiền đồ, vậy mà có thể giết người. Ha ha ha. . ."

"Ca ca, cái kia, chúng ta bây giờ hấn là đi trước cứu hấn đi? Hấn hình như là Huyền Thanh Sơn người." Bạch sắc kỳ quái sinh vật nói rằng.

"Huyền Thanh Sơn, thế nào không nói sớm, hấn muốn chết lão lưu manh sớm muộn gì tìm được trên đầu ta, đến lúc đó ta chuẩn chơi xong." Màu đỏ kỳ quái sinh vật kinh hãi kêu to hóa thành một đạo hồng quang biến mất ở đỉnh núi.

Tiêu Thần rơi xuống vách núi khi, mắt thấy tự mình xuyên qua sương mù - đặc, tốc độ càng lúc càng nhanh đi xuống, cũng một may may biện pháp, Tiêu Thần chỉ nói tự mình sợ là xong, đại đạo chưa, cư nhiên rơi vào tự mình đập chết trước phân, thực sự bất lực, càng làm giận là, mình bị người nào hù dọa ngã xuống cũng không biết, không chỉ có bất lực, đã chết đều là hồ đồ quý.

Nghĩ Tiêu Thần đột nhiên nhắm mắt trở nên hào khí hào nói: "Ai lại cứu ta một lần ta cho hấn đập đầu gọi gia gia." Nói xong giảm xuống tốc độ nhanh hơn.

Lúc này màu đỏ kỳ quái sinh vật đã đuổi kịp Tiêu Thần, hấn lảng không đứng ở Tiêu Thần trước mắt, về mặt cười xấu xa nói: "Không cần gọi gia gia, gọi tiếng đại ca là được."

Tiêu Thần nghe được có tiếng người nói chuyện âm, lập tức mở mắt muốn nói chuyện, lại phát hiện tốc độ quá nhanh tự mình ngay cả mở miệng nói cũng thành vấn đề, môi và da mặt đều trên không trung loạn đảo, chỉ có thể tay chân lung tung khoa tay múa chân.

"Thôi đi ngươi, này vũ nhảy khó coi chết đi được, không sai biệt lắm mau rút cuộc, kéo ngươi đi tới hơn nữa." Màu đỏ kỳ quái sinh vật tên vô lại nói rằng, sau đó hay dùng một đôi tay nhỏ bé bắt lại Tiêu Thần cánh tay đồng thời phóng xuất một mảnh màn sáng bao ở Tiêu Thần.

Nắm Tiêu Thần phía sau vẫn chưa vội vã hướng về phía trước kéo, mà là thuận thế xuống phía dưới bỏ thêm một chút tốc, sau đó cấp tốc cải biến

phương hướng, cái biến dưới trùng lực phương hướng mang theo Tiêu Thần hướng về phía trước bay, chỉ chốc lát sau màu đỏ kỳ quái sinh vật liền mang theo Tiêu Thần xuất hiện ở đỉnh núi.

Bạch sắc kỳ quái sinh vật thấy ca ca đem người cứu về rồi lập tức liền lui sang đây, hai sáng sửa hiện lên xanh lam mắt to nhìn chăm chăm Tiêu Thần hiểu kỳ chuyển tự mình liên tục.

Tiêu Thần ngồi ở đỉnh núi trên từng ngum từng ngum thờ hồn hển, một lát một câu nói cũng không nói lên được, chỉ thấy trước mắt bay hai rất kỳ quái sinh vật, trên lưng dài bốn con như cánh ve vậy cánh, tròn tròn thân thể trên dài đẹp nhưng tóc, còn có lưỡng mảnh đồng nghiệp như nhau cánh tay và có chút ngắn, nhưng trắng kiện chân, tròn tròn trên đầu có lưỡng cây mini sừng hươu, một đôi mắt chiếm toàn bộ mặt tam thành, phía dưới là đen đen lỗ mũi và mặt đỏ đỏ cái miệng nhỏ nhắn.

Màu đỏ kỳ quái sinh vật thể nhưng tỉnh không được, chạy đến Tiêu Thần trước mặt đồng đặc mở miệng nói: "Này, tiểu tử, ngươi tại sao muốn nhảy nhai a? Nếu như ta ở tối nay xuất hiện ngươi liền treo, hiểu không? Nhìn ở ngươi kêu ta đại ca phân thượng, có ủy khuất gì, ta giúp ngươi báo thù đi."

Tiêu Thần chậm khẩu khí, nói rằng: "Ai nói cho ngươi biết ta muốn nhảy nhai a, ta đang muốn luyện công đâu, ai đột nhiên kêu ta một tiếng, ta liền ngã xuống. Cảm ơn ngươi đã cứu ta a, được rồi, các ngươi là vật gì a?"

Tiêu Thần trách cũng thấy nhiều, bây giờ thấy hai kỳ quái sinh vật cũng không cảm thấy nhiều mới mẻ, nhưng dù sao cũng là mười lăm tuổi xuất đầu hải tử, đôi mắt kỳ quái sinh vật, rất hiểu kỳ.

Màu đỏ kỳ quái sinh vật nói rằng: "Ca gọi Nghịch Thương Thiên, là long, là tên khốn kiếp kia thất đức như vậy, như thể bắt người a, đem ngươi hù dọa ngã xuống, bắt quả chó đẻ ở trong lòng, này Huyền Thanh Sơn nhiều đệ tử như vậy bay tới bay lui ai biết là ai hù dọa ngươi ngã xuống, sau đó vạn nhất đến đến rồi ca giúp ngươi báo thù."

"Ca ca, cái kia, hình như là ngươi. . ." Bạch sắc kỳ quái sinh vật sẽ nói vạch trần ca ca.

"Đứng đứng đứng, chính là ta cứu hấn đi lên, chúng ta bây giờ là hàng xóm a, hắc hắc, chúng ta sẽ ngủ ở phía sau núi, lúc rảnh rồi liền đi ra chơi. . ." Nghịch Thương Thiên lập tức tiếp nối muội muội nói hướng Tiêu Thần cáo biệt.

Bạch sắc kỳ quái sinh vật lúc gần đi đôi Tiêu Thần nói: "Ta là Thương Cẩm Vận. . . Cũng là long." Đặc biệt có người tính nháy mắt một cái, ói ra tự mình đầu lưỡi, hình dạng khả ái đến cực điểm.

. . .

Hai kỳ quái sinh vật cấp tốc biến mất ở phía sau sơn, lưu lại Tiêu Thần cũng không hiểu ra sao, hai cái này tiểu tử kia nói đến là đến nói đi là đi. Tiêu Thần tự nói, "Ta được xem thật kỹ sách, quả nhiên ức hiếp ta ít đọc sách, cái dạng này cũng gọi là long? Ta còn là long đâu!"

Sợ bóng sợ gió một hồi, Tiêu Thần nào biết đâu rằng mình bị này tự xưng Nghịch Thương Thiên là long màu đỏ kỳ quái sinh vật phiến xoay quanh.

"Hãy tìm Vân lão đầu đi." Sau đó Tiêu Thần sẽ đứng dậy trở lại.

Bệnh lão nhân thấy Tiêu Thần trẻ như thế còn không có tìm đến mình, giận dữ, "Nếu như ta đi thấy ngươi còn ngủ, ngươi liền chơi xong."

Sau đó bệnh lão nhân biến mất ở gian phòng, sau một khắc liền xuất hiện ở Tiêu Thần trong phòng, thấy Tiêu Thần chần, giường chiếu trưng bày chỉnh tề, Bệnh lão nhân thâm nghĩ phá hủy, lại biến mất ở Tiêu Thần gian phòng.

Tiêu Thần đứng dậy không đi xuất vài bước, Bệnh lão nhân đột nhiên xuất hiện ở Tiêu Thần bên người, liếc nhìn Tiêu Thần đầu đầy mồ hôi, nơi nào sẽ nghĩ đến là hù dọa đi ra. Cho rằng Tiêu Thần gạt mình luyện công, giận dữ nói: "Tốt! Tiểu tử thôi, gạt sự luyện công của ta, không đem lão tử nói để ở trong lòng."

Kỳ thực Bệnh lão nhân thấy Tiêu Thần không có việc gì lại lớn đã sớm đi ra luyện công còn là rất hài lòng, chỉ là không nói nhiều lời xã giao nói mặt mũi liền quá không qua được, hơn nữa này nhưng liên quan đến Tiêu Thần mạng nhỏ, lúc này mới lên tiếng làm khó Tiêu Thần.

"Ách. . . Ta đây không phải là sợ quấy rối lão nhân gia ngài thôi. Hơn nữa ta đây không phải là hảo hảo sao? Được rồi được rồi, ta biết sai rồi, lão đại ngươi xử phạt ta đi." Tiêu Thần tưởng cười ha hả lẫn lộn đi qua, thể nhưng thấy Bệnh lão nhân căn bản không để mình bị đẩy vòng vòng, không thể làm gì khác hơn là nhận sai bị phạt.

"A, thái độ còn có thể, lần này coi như, bắt quả tiểu tử ngươi thật luyện công?" Bệnh lão nhân tựa cười không cười nhìn Tiêu Thần.

Tiêu Thần biết không gạt được, Vì vậy kiên trì nói rằng: "Không có, ta vừa tới, không dám thù."

"Như vậy thân mồ hôi không nên?" Bệnh lão nhân tìm cây hỏi.

"Cái này. . ." Tiêu Thần nhất thời nghẹn lời.

"Hù dọa ra đi?"

"Đối, chính là hù dọa đi ra." Tiêu Thần chính suy nghĩ nói như thế nào đây, đột nhiên có người nói chuyện, liền đón nói ra.

"Hanh! Lười và nguoi kéo, bí tịch giao ra đây." Bệnh lão nhân cũng không muốn tìm cây hỏi để, liền cho Tiêu Thần tự mình dưới bậc thang.

"A, Vân lão đầu nguoi nhỏ mọn như vậy a cái này không để cho luyện?" Tiêu Thần sắc mặt đại biến kêu lên.

"Keo kiệt cái đầu nguoi a, nguoi bây giờ thân thể cường độ xa xa không có đạt được tu luyện yêu cầu này, từ giờ trở đi mỗi ngày từ nơi này chạy đến ngọn núi kia đầu, trích một mảnh tam lá hoa vôi tới ta, bằng không. . . Hắc hắc." Thu hồi bí tịch phía sau Bệnh lão nhân chỉ vào Tiêu Thần phía sau một ngọn núi nói.

Tiêu Thần quay đầu lại vừa nhìn, ngọn núi kia nhìn như rất gần, trên thực tế lại một điểm không gần, bất quá Tiêu Thần nhưng không có ý định buông tha, miệng đầy đáp ứng.

Tiêu Thần thấy Bệnh lão nhân ly khai, nhìn một chút hai kỳ quái sinh vật ly khai phương hướng, lẩm bẩm: "Hai cái này vật nhỏ rốt cuộc là cái gì a?"

Tiêu Thần ám suy nghĩ một hồi, hoàn toàn một manh mối, không thể làm gì khác hơn là tạm thời cho rằng con rắn là Huyền Thanh Sơn linh vật, Vì vậy Tiêu Thần bắt đầu rồi ngày đầu tiên rèn luyện.

"Lại muốn trước xuống núi?"

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14: Lăng Tử Lăng

Kỳ thực không riêng Tiêu Thần không tin, sợ rằng toàn bộ Thanh Minh Tu Chân Giới cũng một vài người dám tin tưởng, này lại chính là từ lâu tuyệt tích Thanh Minh Giới long.

Này hai kỳ quái sinh vật là Thái Cổ đại chiến khi lưu lại đến chết già trứng rồng, này miếng bị ném ra trứng rồng rơi xuống lúc đó một tòa linh sơn một mảnh vách đá dựng đứng trên, cũng chính là hiện tại Huyền Thanh phía sau núi vách núi vách đá dựng đứng, vừa vụn rơi ở một gốc cây Hồng Viêm Phượng Liên trên.

Hồng Viêm Phượng Liên chính thiên địa linh vật, sinh trưởng khi không hề khí tức tỏa ra, thành thực khi chỉ có canh ba chuông được hiệu, thời gian vừa quá, nếu không có sinh linh tiếp xúc liền sẽ lập tức điều linh, hoa lá về, rốt cuộc trong thiên địa hi hữu nhất vài loại linh vật một trong.

Lúc đầu trứng rồng rơi xuống buổi cây này Hồng Viêm Phượng Liên trên khi, vừa vụn đụng tới linh được nở rộ, hấp thu linh vật toàn bộ tinh hoa, trứng rồng dần dần có sinh mệnh, chỉ là còn đang thật sâu ngủ say, mãi cho đến hơn mười năm trước lần thứ hai hấp thu Hồng Viêm Phượng Liên tinh hoa mới lấy ấp trứng.

Tạo thành năm đó trứng chết già nguyên nhân dĩ nhiên là bởi vì đây là miếng song sinh trứng rồng, trứng bên trong linh khí không đủ để phụ xuất hai tiểu Long, mà sử dụng trứng tiến nhập trạng thái chết già, nhưng không biết ấp trứng khi đã xảy ra biến cố gì, phá xác bay ra, một nửa điểm long hình dạng, mà là hiện tại này phúc kỳ quái đáng đập, cũng chính bởi vì hai tiểu Long sanh ra ở Tầng Kinh Các phía sau núi, này mới có ngày hôm nay tiểu Long đã đi xuống Tiêu Thần một màn này.

Hai tiểu Long sau khi sinh, bạch sắc tiểu Long không thích chạy khắp nơi, mỗi ngày ở Hồng Viêm Phượng Liên dưới dựa theo trong trí nhớ công pháp tu luyện, màu đỏ tiểu Long liền mỗi ngày đến Tầng Kinh Các nghe trộm Bệnh lão nhân ở gian phòng lẩm bẩm, lưu manh bản lĩnh học không ít, tu vi cũng còn căn không nổi muỗi muỗi.

Hôm nay sau đó Tiêu Thần mỗi lần chạy bộ, trên vai đều có thể nhiều hơn hai cái thân ảnh, bọn họ dĩ nhiên chính là cây hoa hồng sắc mặt tiểu Long Nghịch Thương Thiên và bạch sắc tiểu Long Thương Cẩm Vân.

Thương Cẩm Vân cũng còn không được tốt lắm, nhưng Nghịch Thương Thiên để Tiêu Thần nhức đầu, mỗi ngày tự xưng đại ca miệng đầy lưu manh ngôn ngữ, hoạt thoát thoát là Bệnh lão nhân phiên bản, Tiêu Thần cũng không tự chủ hướng về bọn họ lẩm bẩm.

Này cũng chánh hảo như Bệnh lão nhân ý, một lớn một nhỏ lưỡng lưu manh thời thời khắc khắc cùng Tiêu Thần, Tiêu Thần lúc này phòng chừng nguy hiểm.

Tiêu Thần nguyên nhân thân thể cường độ chưa đạt được tu luyện 《Thối Hồn Luyện Thể》 yêu cầu, Bệnh lão nhân để hắn chạy sơn đạo trước hơi chút đề cao nhiều thân thể cường độ, hôm nay cự Tiêu Thần ngày đầu tiên chạy ra đã hai năm có thừa.

Một tháng trước, Tiêu Thần thân thể cường độ rốt cục đạt tới tu luyện yêu cầu thấp nhất, một tháng này xuống tới Tiêu Thần mỗi ngày đều đem tốc độ chạy trốn đề thăng tới có khả năng thông suốt đến mức tận cùng, hy vọng có thể có điều đề cao.

Nhưng sự thực là thân thể hần cường độ dùng phương pháp bình thường đã không có khả năng nhắc lại cao, lúc này, là thời gian tu luyện 《Thối Hồn Luyện Thể》.

Bệnh lão nhân đem Tiêu Thần làm hết thấy đều nhìn ở trong mắt, tuy rằng Tiêu Thần thiên phú quả thực không được tốt lắm, thể nhưng hần đồng ý nỗ lực, có thể chịu được cực khổ, từ ngày đầu tiên rèn luyện bắt đầu, Tiêu Thần mỗi ngày chỉ là yên lặng chạy xong sơn đạo, sau đó đi phao nhất hang Bệnh lão nhân vì hần chuẩn bị cho tốt thuốc dục, cho tới bây giờ một oán giận qua một câu mệt, hô qua một tiếng khổ.

Lường năm qua, mỗi ngày như vậy, chưa từng gián đoạn, lại có Thanh Minh Linh Khí không ngừng cải tạo thân thể hần, Tiêu Thần thân thể cường độ ở mỗi ngày thuốc dục và rèn luyện giữa đề cao không có thể như vậy nhỏ tí tẹo.

Tiêu Thần thập phần cảm tạ Bệnh lão nhân, đồng thời, ở trong hai năm này Tiêu Thần ngoại trừ thân thể biến hóa thật lớn bên ngoài, biến hóa thật lớn còn có. . .

"Tiểu lưu manh, ngày hôm qua đâu có, hôm nay là một lần cuối cùng chạy trốn, ngươi còn phải ngủ tới khi nào?" Một cái hơi non nớt thanh âm đột nhiên ở Tiêu Thần cửa gian phòng vang lên.

Đón Tiêu Thần cửa phòng bị một cước đá văng ra, thanh âm này nơi phát ra đúng là tiểu Long Nghịch Thương Thiên.

"Đi đi đi, ta chính ngủ đâu, cút đi một bên chơi." Tiêu Thần nói cho hết lời là lúc, Nghịch Thương Thiên bị một cái trúc phiến gối đầu đập bay.

Tiêu Thần đang cùng Bệnh lão nhân Nghịch Thương Thiên hai năm mỗi ngày tiếp xúc giữa, không nhận thức được hưởng lưu manh cải biến, cuối quang vinh lấy được tiểu lưu manh danh xưng là, điều này làm cho hai tháng trước đến thăm Tiêu Thần Ca Thụ Hành Vân đều có chút nhũ, bất quá hần cũng không nói thêm gì, nhưng thật ra Bệnh lão nhân thỉnh thoảng liền vì mình công tích vĩ đại âm thầm oán.

Nghịch Thương Thiên bị Tiêu Thần dùng gối đầu đập bay phía sau, hung hăng nói: "Tiểu tử ngươi có dũng khí, xem ta như thế nào thu thập ngươi."

Nghịch Thương Thiên vừa nói vừa nhảy đập Tiêu Thần gối đầu, "Ca ca, từ một năm trước bắt đầu, ngươi làm sao chính hần kết quả là điều không phải ngươi không may?" Thương Cẩm Vận cũng đi tới Tiêu Thần Tàng Kinh Các cửa.

"A. . . Ngươi không nói ta còn đã quên." Nghịch Thương Thiên dừng lại như có điều suy nghĩ đáp, "Tiểu lưu manh, ngươi cho ta nhớ kỹ!"

Vừa mới bắt đầu, Tiêu Thần thể nào cũng chơi bất quá lưu manh long, nhưng sau lại Tiêu Thần chậm rãi cũng thành thói quen, học đến nỗi dùng, Nghịch Thương Thiên tưởng chính Tiêu Thần cũng không phải chuyện dễ dàng, ngược lại bình thường ở Tiêu Thần trên tay có hại.

"Phi, một ngày đêm một lần ngươi còn có thể đã quên, ta xem ngươi là nhớ ăn không nhớ đánh, xem chiêu." Tiêu Thần xuất hiện ở Nghịch Thương Thiên trước mặt, một cước bắt hần cho đá ra Tàng Kinh Các đại môn.

Tiêu Thần bây giờ cùng hai năm trước là lớn không giống nhau, thân thể rắn chắc không ít, là cái loại này nhu hòa cường tráng, điều không phải đầy người ngật đập thịt, tự mình đầu cũng cao không ít, mười tám tuổi Tiêu Thần thân cao đã vượt qua tám xích, một đầu màu lam nhạt tóc dài dùng một cái đầu đội buộc ở sau ót, khuôn mặt thanh tú, hai mắt hữu thần, trên mặt đã đầy là kiên nghị.

Chịu Thanh Minh Linh Khí rót thể, Tiêu Thần thân thể chậm rãi và thường nhân bất đồng, tóc cũng từ lúc ban đầu hắc sắc hướng lam sắc thay đổi dần, con ngươi cũng từ từ thay đổi xanh lam, Tiêu Thần vừa mới bắt đầu còn lăm lăm, sau lại Ca Thụ Hành Vân nói cho Tiêu Thần, như Thanh Minh Linh Khí rót thể hoàn thành, đầu hần phát sẽ hoàn toàn biến thành màu lam đậm, đôi mắt cũng sẽ biến thành màu tím đen, toàn bộ chúc bình thường, không cần lo lắng. Qua đi Tiêu Thần mới không hề lo lắng, hiện tại càng đã quên chuyện này.

Nghịch Thương Thiên đột nhiên cảm giác nhất cổ cự lực truyền đến, tự mình từ Tàng Kinh Các trong bay ra, vừa định đứng dậy nhắm chửi người, đã bị đột nhiên xuất hiện bóng đen đặt ở dưới thân.

Nghịch Thương Thiên bị thỉnh linh xảy ra vật nặng ép tới thẳng quái khiếu, đương nhiên, đó là hần tận lực hơi bị, long tộc thân thể cường hãn, cho dù một ngọn núi áp lên, cũng không đến mức áp thương, lúc này quái khiếu, hoàn toàn là làm bộ làm tịch.

Đột nhiên áp lên Nghịch Thương Thiên bóng đen chính là từ Tàng Kinh Các bay ra Tiêu Thần, Tiêu Thần ở đá bay Nghịch Thương Thiên phía sau liền đứng ở cửa cuồng tiếu, bị xuất môn Bệnh lão nhân thấy được, kế tiếp hần cũng bay ra.

"Tiểu lưu manh, này đều lúc nào, thể nào còn đang này lấy ra diên chửi đồng đầu, còn không mau đi cho lão nhân gia ta trích hoa đến pha trà." Bệnh lão nhân về mặt tên vô lại nói rằng.

Bệnh lão nhân sớm biết hai tiểu Long tồn tại, chỉ bất quá hần đến bây giờ cũng một tin tưởng hần các là long.

"Được, lão lưu manh, ngươi hung ác, ta đây phải đi." Tiêu Thần nghiêng răng nghiêng lợi nói rằng, nói xong lúi Nghịch Thương Thiên nhanh chóng chạy về phía sau sơn.

Thương Cẩm Vận ở phía sau kêu lên: "Các ngươi chờ ta một chút." Nói hóa thành một đạo bạch quang thẳng truy Tiêu Thần hai người đi vào.

Đã hơn một năm trước đây, tướng thừa dịp Bệnh lão nhân lúc ngủ đợi giáo huấn một chút hần, không nghĩ tới tự mình phải là đắc thủ, thế nhưng phí nửa ngày sức lực ngay cả đem Bệnh lão nhân cái địa phương kia đều làm không được, trái lại bị Bệnh lão nhân một đòn béo đánh, vậy sau này, Tiêu Thần liền tuyệt tìm Bệnh lão nhân "Bảo thủ "Tâm tư, đối với Bệnh lão nhân, chỉ có thể nhìn trước bị."

Bọn họ rất nhanh đi tới tìm chỗ, nhìn đầy đất tam lá hoa, Tiêu Thần đột nhiên tà tà cười, đối Nghịch Thương Thiên ngoắc nói rằng: "Long ca, sang đây, ta có một ý kiến hay."

"Ta cảnh cáo ngươi đừng đánh ta chú ý, ta sẽ không rút lui." Nghịch Thương Thiên hoài nghi vừa đi vừa nói chuyện.

"Nhìn ngươi nói, ta ta như là loại người như vậy sao?" Tiêu Thần về mặt khờ cười nói, như vậy, miễn bàn có bao nhiêu chân thành.

"Ừ, ngươi không giống vốn là người." Nghịch Thương Thiên nhìn thấy Tiêu Thần như vậy tinh thần sẽ không đánh một chỗ đến, bừa bãi trêu ghẹo nói: "Nói mau lại có cái gì thiêu chủ ý, ta thế nhưng còn nhớ rõ ngươi bị lão lưu manh cho treo ở trên cây gốc dạng."

"Chúng ta hôm nay là một lần cuối cùng tới nơi này, như vậy, chúng ta đem này tam lá hoa toàn bộ rút, cho lão lưu manh mang về, để hần cao hứng một chút, sách sách. . ." Tiêu Thần đối Nghịch Thương Thiên lạng lẽ nói rằng.

"Thiếu đạo đức a thiếu đạo đức, ta thích, cứ làm như vậy, hiện tại bắt đầu xem ai động tác mau." Nghịch Thương Thiên kêu quái dị.

Vì vậy một lớn một nhỏ hai người lưu manh huynh lại bắt đầu rút cây cỏ tranh tài, đáng thương này hảo hảo một mảnh tam lá hoa không đủ chỉ chốc lát, bị chà đạp được hoàn toàn thay đổi.

Tiêu Thần và Nghịch Thương Thiên rút chính vui vẻ, lúc này, một tiếng khê kêu từ bầu trời truyền đến "Mau dừng tay không phải ta. . . A!" Lời còn chưa nói hết, một tiếng thét chói tai vang vọng son gian.

Tiêu Thần và Nghịch Thương Thiên vội vàng quay đầu lại, chỉ thấy trước mắt trên bầu trời một vị thiếu nữ áo lam từ từ bầu trời hạ xuống.

Huyền Thanh Sơn không chỗ điều không phải vạn trượng vách đá dựng đứng, hiểm nhai sai hồ, thiếu nữ này quảng xuống kết quả nhất định là vạn kiếp bất phục, tuy nói ra mời cũng biết là tự mình mỹ nữ, thế nhưng Tiêu Thần và Nghịch Thương Thiên lưu manh quy luật một trong chính là: Thích mỹ nữ, tham sống sống, càng ái tự mình.

Như thế uy vũ chạy tới cứu một cái cùng mình không quan hệ chút nào người, mặc dù là tự mình mỹ nữ, thế nhưng Tiêu Thần còn không có ngốc đến mạo hiểm nguy hiểm tánh mạng cũng muốn đến người anh hùng cứu mỹ nhân hành động vĩ đại.

Nghịch Thương Thiên tuyệt hơn, trực tiếp dùng một đôi tay nhỏ bé mong thương hai mắt, hiển nhiên cũng không có ý định làm chút gì, dùng Bệnh lão nhân nói mà nói chính là, ta lưu manh có thể điều không phải anh hùng.

Kỳ thực Tiêu Thần và Nghịch Thương Thiên không phải là không muốn anh hùng cứu mỹ nhân, hai người thấy đối phương là giá phi kiếm đến đây, bình thường Nghịch Thương Thiên mang theo Tiêu Thần đi nhìn lên nữ tu khi tắm gội cũng không ít bị đuổi giết, thứ hai cao như vậy vách núi ngã xuống có đầy đủ thời gian một lần nữa bước trên phi kiếm, khẳng định đối phương sẽ không thụ thương mới áp dụng quan vọng thái độ,

Mắt thấy thiếu nữ áo lam sẽ té dưới chân núi, Tiêu Thần chính trừng hai mắt tương xem náo nhiệt, Nghịch Thương Thiên cũng cố ý lộ ra một cái khe hở nhìn lên.

Tiêu Thần đột nhiên phát hiện một đôi ngập nước mắt to vô ý thoáng nhìn tự mình, trong mắt một màn kia u oán hiển lộ không thể nghi ngờ.

Tiêu Thần âm thầm thở dài, vẫn là không có ngoan hạ tâm lai, đột nhiên liền xông ra ngoài, đi tới son bên thả người nhảy, một bà tiếp được hạ lạc thiếu nữ, một cước đem hạ xuống phi kiếm đá hướng trên núi, phi kiếm pháp bảo hạng sắc bén, ở Tiêu Thần cự lực đá chân dưới, trực tiếp xen vào núi đá, không tới chuỗi kiếm đơn thuốc mới dừng lại.

Tiêu Thần tiếp được thiếu nữ phía sau thủ đoạn ôm chặt nằng, thủ đoạn nắm son bên nhô ra hòn đá, hai chân cũng đạp ở trên thạch bích, mượn lực nhảy, liền xuất hiện ở đỉnh núi.

Chỉ nghe Nghịch Thương Thiên hét lớn cẩn thận, thương cảm Tiêu Thần chưa đứng vững, liền xảy ra giống như đã từng quen biết một màn, một đạo lôi quang hiện lên, Tiêu Thần quảng, lần thứ hai theo thiếu nữ ngã vào khe núi.

Bất đồng là thiếu nữ bị một kỳ dị lực lượng tạo nên đi, mà Tiêu Thần tự mình còn đang đi xuống, Nghịch Thương Thiên lập tức phi thân xuống nắm Tiêu Thần.

Trở lại đỉnh núi phía sau, thiếu nữ áo lam đứng ở nhất phía sau nam tử, Tiêu Thần thấy tên nam tử này mặc một thân bạch sam, mây kiếm cũng dựng thẳng, vẻ mặt nghiêm túc, một đầu đen thùi tóc dài vẫn tự mình đạo kẻ, tay phải đem một thanh tứ thước dài kiếm lưng ở sau người.

Tiêu Thần bị Nghịch Thương Thiên kéo lên đỉnh núi phía sau, trên người còn từng đột tê dại, hoàn toàn sử không hơn một điểm khí lực, liếc thấy nhiều một người, nói vậy tự mình vừa chính là bị người này đánh rơi vách núi, trong lúc nhất thời trong con giận dữ, vô duyên vô cớ bị đánh, còn kém điểm đã đánh mất mạng nhỏ, đối ai cũng nhìn không được.

Không đợi Tiêu Thần phát tác, bạch y nam tử đoạt mở miệng trước nói: "Lớn mật tặc tử, lại dám mưu đồ xá muội, thực sự đáng chết, ngươi còn có cái

gi nói."Về phần Nghịch Thương Thiên và Thương Cẩm Vận trực tiếp bị loại bỏ, người này nhìn thấy long vậy mà không kỳ quái, điểm ấy để Nghịch Thương Thiên buồn bực đã lâu, bất quá hắn cũng đã quên tự mình một nửa điểm long hình dạng.

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Xuống núi

Tiêu Thần vừa nghe bạch y nam tử trách móc, nhất thời sẽ phát cáu, cảm tình này trắng hành đem mình làm làm giật cướp một cái tính chất kẻ cắp, tay mình hèn, lúc này anh hùng cứu mỹ nhân cứu được một thân phiền phức.

Biết giải thích là vô dụng, Tiêu Thần lưu manh nói rằng: "Không lời nói, ngươi muốn thế nào?" Nói xong đặt mộng ngồi xuống, nhất phó người phải làm sao lưu manh tư thế.

Bạch y nam tử tên là Lăng Tiêu, là Huyền Thanh Sơn cửu đại đạo tôn giữa bài Hành lão thất kiếm trúc đạo tôn môn hạ đệ tử, chính thiên niên vừa ra không thể thiên tài, tu vi ở cùng thế hệ trong hàng đệ tử gần với đại sư huynh mạnh mẽ tồn tại, kỳ muội Lăng Từ Lăng lại bá ở Huyền Thanh Sơn cửu đại đạo tôn đứng hàng thứ đệ ngũ mờ ảo đạo tôn môn hạ, cũng là không thể xuất nhân vật thiên tài.

Lăng Tiêu đối muội cùng chịu không gì sánh được, hôm nay Lăng Từ Lăng sư trưởng Huyền U Chân Nhân phân phó nàng đến này Tàng Kinh Các phía sau núi lấy một ít Tam Diệp Hoa trở lại, cùng chế thuốc tới dùng.

Lăng Từ Lăng mặc dù thiên tư hơn người, nhưng mới vừa mới bắt đầu tu luyện, ngay cả ngự kiếm thuật cũng chỉ học được tự mình đại khái, hóa hậu không đủ, Lăng Tiêu biết được phía sau biết kỹ muội tính cách mạnh hơn, không dám ngoài sáng theo, Vì vậy liền len lén theo đuôi mà đến, mà vừa vừa lúc nhìn thấy Tiêu Thần một cước đá bay muội muội bội kiếm, ôm muội muội, cho rằng Tiêu Thần muốn hành ngạt chuyện, Vì vậy liền cho Tiêu Thần một cái Chương tâm lỗi.

Nếu không phải Tiêu Thần thân thể mạnh hơn thường không ít người, Lăng Tiêu lại thấy Tiêu Thần mặc Huyền Thanh Sơn đạo phục, chỉ là muốn hơi giáo huấn dưới, vẫn chưa toàn lực làm, không có tu vi Tiêu Thần thì là không chết, trọng thương cũng là khó tránh khỏi.

Lăng Tiêu thấy Tiêu Thần vô lễ như thế, sẽ sẽ xuất thủ, muội muội Lăng Từ Lăng vội vàng tiến lên ngăn cản anh cả, bất mãn nói rằng: "Ca, vừa ta phi kiếm không khống chế được, là hắn cứu ta, ngươi đây là để làm chi?"

Tiêu Thần thấy thiếu nữ áo lam vì mình giải thích, thờ dài, thầm nghĩ: Cuối cùng cũng điều không phải cứu một bạch nhãn lang.

Lăng Tiêu thấy muội muội là Tiêu Thần như vậy giải vây, cũng tin tưởng, dù sao mình cũng là bởi vì lo lắng muội muội phi hành bản lĩnh mới cùng đi ra, lại nghĩ đến Huyền Thanh Sơn chọn đệ tử nghiêm ngặt, phẩm hạnh không tốt hạng người là trăm triệu không thể nhận lấy.

Nhưng là phải tự mình hướng một cái không hề tu vi tiểu tử xin lỗi, hắn là kéo không dưới mặt mũi này, Vì vậy vênh vào hung hăng không thay đổi, "Tiêu từ, đã cứu ta muội muội, rốt cuộc ngươi vinh hạnh, muốn đánh nhau đừng chủ ý, ngươi sớm làm hết hy vọng."

Lăng Từ Lăng thấy ca ca vô lễ như thế, chỉ phải xoay người hoà giải nói: "Anh ta cứ như vậy, ngươi đừng thấy lạ. . ." "Lời còn chưa nói hết, Lăng Từ Lăng nhận thấy được bốn đạo con mắt chăm chú nhìn mình chăm chăm, một thời không khỏi có chút sắc mặt nóng lên.

Vừa ở Lăng Từ Lăng từ không trung hạ xuống, Tiêu Thần và Nghịch Thương Thiên chỉ muốn xem náo nhiệt, cũng một nhìn kỹ Lăng Từ Lăng tướng mạo, vừa lại chỉ đứng lại sau lưng Lăng Tiêu, chính là vì Tiêu Thần giải thích thời gian, Tiêu Thần cũng chỉ có thấy được nàng một đầu qua thất lưng thua mộng màu tím tóc dài, bây giờ thấy Lăng Từ Lăng ngay mặt, Tiêu Thần và Nghịch Thương Thiên mới như kinh sợ mỗi ngày người chăm chú nhìn cảnh sắc trước mắt.

Tiêu Thần hai người chỉ cảm thấy đập vào mi mắt không là một người, mà là món tác phẩm nghệ thuật, kiệt xuất nhất cái loại này, Lăng Từ Lăng trên mặt làm sạch được không gặp một tia tạp chất, nõn nà vậy vô cùng mịn màng da thịt hơi ửng hồng, một đôi sáng sủa trong suốt mắt to phảng tựa như trong thiên hạ thuần khiết nhất hồ nước, cái miệng anh đào nhỏ nhắn đóng mở giữa, hàm răng khê cần.

Khoác dưới tóc dài dùng bạch sắc ti mang dịch xuất một luồng ghim lên, xuống chút nữa, nga cánh trắng noãn như ngọc, quần dài màu lam dưới bao vây lấy còn chưa hoàn toàn phát dục hoàn mỹ thân thể, chân đạp một đôi bạch sắc giày vải, trong tay nắm mới vừa rồi bị tự mình đá văng ra trường kiếm, Tiêu Thần không khỏi cảm thán nói: "Cảnh này chỉ ứng với có ở trên trời, nhân gian có thể có vài lần được."

Lăng Từ Lăng nghe Tiêu Thần như vậy tán thưởng tự mình, trên mặt đỏ bừng nóng.

Hơn nữa Lăng Tiêu, thấy Tiêu Thần lưu manh ánh mắt còn hết lần này tới lần khác hợp với như vậy nho nhã từ ngữ, nhất thời giận dữ nói: "Lại móc xuống người mất chó."

So với tên vô lại, Tiêu Thần vừa vặn lão nhị, cũng chỉ có Bệnh lão nhân dám vừa vặn đệ nhất, nghe thấy Lăng Tiêu nói cũng không gấp không giận, chậm rãi mở miệng nói: "Không thấy người." Đang khi nói chuyện mắt nhìn không chớp mắt nhìn chằm chằm Lăng Từ Lăng.

"Trương lai nhất định khủng khiếp." Nghịch Thương Thiên không hài hòa thanh âm vang lên.

Lăng Tiêu thấy thế càng giận dữ, nếu không ngại vì môn quy không được đồng môn tư thù tàn, Lăng Tiêu thật đúng là muốn sống hủy đi Tiêu Thần, Lăng Từ Lăng thấy Tiêu Thần đang khi nói chuyện còn ở nhìn mình chằm chằm, lại nghe Nghịch Thương Thiên không chút nào che lấp lưu manh ngôn ngữ, không khỏi có chút không được tự nhiên, xoay người nói với Lăng Tiêu: "Ca, chúng ta trở về đi, ngược lại những thứ này Tam Diệp Hoa cũng không thể dùng." Nói xong không đợi Lăng Tiêu trả lời liền chân đạp phi kiếm rời đi.

Lăng Tiêu cẩn thận mũi mũi, cũng không cùng Tiêu Thần nhiều lời, hừ lạnh một tiếng theo đuôi đi.

"Này, mũi từ, người cây cỏ. . ." Nghịch Thương Thiên hướng về phía Lăng Từ Lăng ly khai phương hướng rộng to hơn.

Lăng Tiêu huynh mũi hai người sau khi rời đi, Tiêu Thần và Nghịch Thương Thiên mới thu hồi ánh mắt, Thương Cẩm Vận ở một bên cười nói: "Có hai người, vừa con người đều nhanh rút xuống đất, ha ha. . ."

Tiêu Thần nuốt nước miếng một cái, tự nói nói rằng: "Cô nàng này nếu có thể của được tay, chết cũng đáng giá một nửa."

Nghịch Thương Thiên cũng là đồng cảm, chỉ là không giải thích được Tiêu Thần nói phân nửa là có ý gì, lên tiếng hỏi: "Tiêu lưu manh, này giá trị phân nửa nói như thế nào?"

"Long ca, người gốc a? Này đại thụ tuy tốt, làm thế nào cũng chỉ so với được với nửa rừng rậm đi, trong nhà có như thế một cây đại thụ, cho dù chết cũng chỉ muốn tiếc nuối một chém về nhà kia bán cánh rừng." Tiêu Thần lời nói thâm thúy nói rằng.

"Không có vô sỉ nhất, chỉ có người càng không sỉ!" Nghịch Thương Thiên vẻ mặt khinh bỉ nói rằng.

"Lời thừa nói ít, mau thu thập tên đi trở về." Tiêu Thần nói nói xong một người một con rồng lại nhanh chóng đem còn lại Tam Diệp Hoa rút sạch sẽ.

Hạ ngày vào đầu, trời xanh không mây.

Trở lại Tầng Kinh Các thời gian, đã buổi trưa, Tiêu Thần biết hội này Bệnh lão nhân nhất định lại tránh đến kia đi ngủ, đem một đồng Tam Diệp Hoa toàn bộ phóng tới Bệnh lão nhân gian phòng tự mình lưu trữ về phòng đọc sách đi.

Hai năm qua thời gian, Tiêu Thần đã nhìn rất nhiều sách, đối toàn bộ Thanh Minh Tu Chân Giới coi là có tự mình đại khái hiểu, đồng thời tri thức cũng so với không ít tu sĩ muốn quảng nhiều, nếu không phải nhất phó lưu manh tư thế đến coi như là tự mình chân chính văn nhân nhã sĩ,

Bất quá. . . Này lưu manh hợp với văn hóa, đã bảo người tức giận, đây cũng là Tiêu Thần mới vừa nói xuất kia lần tán từ lại khiến Lăng Tiêu giận dữ nguyên nhân chỗ.

Sắc trời tiệm muộn, một vòng mặt trời đỏ không cam lòng rơi xuống núi đỉnh, màn đêm rất nhanh thì bao phủ toàn bộ Huyền Thanh Sơn.

Bệnh lão nhân chậm rì rì cuồng đến rồi gian phòng của mình cửa, cửa vừa mở ra, hần đầu tiên thấy được trong phòng một đồng Tam Diệp Hoa.

Nhất thời, một trận tiếng hô và hai tiếng cười to, trước sau vang vọng Tầng Kinh Các

"Tiêu lưu manh, từ còn đồ long, các người này con lừa a? Mụ nội nó, lão tử làm thịt các người."

Ghé vào Bệnh lão nhân trước cửa sổ xem nào nhiệt Tiêu Thần và Nghịch Thương Thiên dùng tốc độ nhanh nhất trốn.

Tiêu Thần cứu Lăng Từ Lăng ngày đó, cũng chính là rèn luyện chạy bộ ngày cuối cùng, sau khi trở về Bệnh lão nhân đem bí điển giao cho Tiêu Thần, phân phó Tiêu Thần mỗi ngày luyện tập, tự mình sẽ có một đoạn thời gian không rảnh giám sát, để Nghịch Thương Thiên huynh mũi cùng Tiêu Thần luyện công, Tiêu Thần hỏi loại nào phương pháp hay nhất, Bệnh lão nhân chỉ nói cho hần biết một câu, ai tự mình đến, liền tuyệt Tiêu Thần học cấp tốc tìm cách.

Tiêu Thần đã lâu mở 《Thối Hồn Luyện Thể》 bí điển, đem Tiêu Thần thấy đệ nhất cảnh giới "Kinh Thương Bất Đào" Khi, không khỏi thầm mừng thanh lão lưu manh quả nhiên vô liêm sỉ, lời như vậy đem cảnh giới tên gọi chỉ có hần có thể nghĩ ra được.

Tiêu Thần bắt được bí điển ngày thứ hai, Bệnh lão nhân liền từ Tầng Kinh Các chung phát rồi, mà hôm nay Tiêu Thần phải đến Huyền Thanh Sơn dưới chân trấn nhỏ mưa phao thuốc dục dùng lớn hang, nguyên nhân rất đơn giản, ngày đó Bệnh lão nhân thấy Tiêu Thần đem chính ngọn núi Tam Diệp Hoa đều vùi tới làm ra phía sau, mặt đều tái rồi, này Tam Diệp Hoa tuy nói không là linh thảo trân quý gì, thế nhưng luyện đan thời gian để lên một ít có thể sử dụng ra đan dược có cỗ nhân nhát mùi thơm ngát, cho nên rất được Huyền Thanh Sơn nữ đệ tử truy phùng.

Không ít thật người biết Tam Diệp Hoa bị toàn bộ khai thác đi rồi, đều đi tới Tầng Kinh Các tìm Bệnh lão nhân vấn tội, Tiêu Thần lại là một bộ quai cục cung hình dạng ở một bên tổ khổ, nói là Bệnh lão nhân muốn tự mình đi làm, mình cũng không có biện pháp.

Kia thái độ, phải nhiều thành kính thì có nhiều thành kính, Bệnh lão nhân cũng là bất đắc dĩ, trong con tức giận luân khởi Tiêu Thần liền hướng thuốc hang trên đập, này mới có Tiêu Thần xuống núi chuyện này.

Mới vừa sáng sớm, Tiêu Thần cũng đã đứng dậy một người xuống núi, hắn cũng không dám đem này Nghịch Thương Thiên và Thương Cẩm Vận đưa dưới chân núi, chỉ ít ở tự mình một thực lực bảo hộ bọn họ dưới tình huống sẽ không.

Tiêu Thần ly khai Bảo Tượng Quốc vương thành phía sau ngay cũng không có đã đến trấn trên, lần trước đi ngang qua Thanh Phong Trấn khi, cũng chưa kịp đi vào, liền vội vã lên Huyền Thanh Sơn, lúc này hắn liền muốn đích thân đi xem, bị truyền thành thần nói, Thanh Phong Trấn.

Thanh Phong Trấn tọa lạc tại Huyền Thanh Sơn chân núi, cũng là đại lục cực tây nơi, lại đi tây, một người biết là kia, có cái gì, Thanh Phong Trấn thành trấn quy mô đạt được phương viên mười mấy dặm, các loại cửa hàng cái gì cần có đều có, thương khách mỗi ngày lui tới, nói liền không dứt, trấn lý khắc khắc tiếng người ồn ào, vô cùng náo nhiệt.

Hơn nữa chịu Huyền Thanh Sơn linh khí ảnh hưởng, trấn nhỏ cảnh vật chung quanh đặc biệt hợp lòng người, bất đồng sa mạc lớn cái khác chỗ hoang vắng cảnh tượng, đây cũng là trấn nhỏ sở dĩ phồn vinh nguyên nhân chủ yếu.

Mà hoàn cảnh tốt, không ít vùng Trung Nguyên đến Tây Vực sa mạc lớn buôn bán thương nhân đều lựa chọn ở chỗ này giao dịch, nhiều năm qua, có thể dùng trấn nhỏ từ trước kia một cái quanh quẩn thôn nhỏ từ trở nên hiện tại như nhau hưng thịnh, đương nhiên ở đây cư dân cũng đã nghe nói qua ngoại giới nghe đồn, bất quá này đối với bọn họ sinh hoạt không có gì không tốt ảnh hưởng, trái lại bởi vì lúc nào cũng có người bên ngoài lui tới, mà có thể dùng trấn nhỏ náo nhiệt hưng thịnh.

Tàng Kinh Các có thể từ sau sơn trực tiếp không hề ngăn cản xuống đến Huyền Thanh Sơn dưới, thế nhưng chu vi có so với phía trước núi cường đại không ngừng thấp bội bội cảm bảo vệ, nguyên nhân tự nhiên không cần nói cũng biết.

Tuy nói trên người không hề linh lực, bất quá hai năm qua, vẫn dựa theo 《Thối Hồn Luyện Thể》 rèn luyện, Tiêu Thần thân thể so với thông thường tráng hán thể nhưng mạnh rất nhiều, xuống núi này vài trăm dặm sơn đạo không nói chơi.

Tiêu Thần ngay Huyền Thanh Sơn chân núi, lấy ra Bệnh lão nhân cho mình ngọc giản, ngăn trở mình thủ sơn đại trận thông suốt mở một cái chỗ hồng, đi ra Huyền Thanh Sơn.

Tiêu Thần từ lên Huyền Thanh Sơn phía sau, còn là đầu một hồi xuống núi, nhìn lại, Huyền Thanh Sơn còn như trước ngày tự xem đến như vậy nguy nga, thẳng lên tận trời, cao không thể leo tới.

Lại hiện tại tự mình, đã là Huyền Thanh Sơn đệ tử, tuy nói còn chưa chính thức nhập môn, bất quá Tiêu Thần đánh trong đáy lòng thích ở đây, mặc dù là tự mình chỉ nhận thức Bệnh lão nhân, còn có tự mình sư phụ Ca Thư Hành Vân, lưỡng mãnh tiểu Long, còn có ngày hôm qua mới quen Lăng Tiêu huynh muội, tạm thời coi là nhận thức đi, Tiêu Thần vốn là tính cách rộng rãi, cũng không toàn này bọn họ có thừa nhận hay không rúc vào sừng trâu.

Nghĩ đến Ca Thư Hành Vân, Tiêu Thần trong đầu đặc biệt cảm kích, nếu không phải hắn xuất thủ thi cứu, mình bây giờ sợ rằng mộ phần trên đều cỏ dài, không đúng, tự mình ngay cả mộ phần không hề.

Lại nghĩ đến Bệnh lão nhân, theo Tiêu Thần này lão lưu manh đối với mình vẫn cũng vừa là thầy vừa là bạn, tuy rằng miệng đầy nói xằng nói bậy, thế nhưng cũng thật đối với mình được, điểm ấy Tiêu Thần trong đầu nhớ kỹ đặc biệt rõ ràng.

Còn có Nghịch Thương Thiên huynh muội, Tiêu Thần đã coi bọn họ là làm hảo huynh đệ, những thứ này bọn họ đây đó đều rất rõ ràng, không cần phải nói đi ra cũng rõ ràng cảm tình, Tiêu Thần liền là một người như vậy, biết ơn không quên, không nói biểu, chỉ nhớ ở trong lòng, lúc cần đợi thậm chí có thể dâng ra sinh mệnh.

Tiêu Thần thật xa liền thấy rất lớn một cái đền thờ đứng một cái thành nhỏ trước, đền thờ phía trên tám bảng lớn trên in Thanh Phong Trấn ba sức lực bút đại triện, thôn trấn dựa vào mà xây, chu vi cũng thành tường, sơn thể sung đương đại bộ phận rào chắn, còn lại ghế trống địa phương bị trấn trên bách tính dùng trống kiện cộc gỗ nhét vào, chỉ để lại mấy cái ra vào chỗ hồng.

Trấn nhỏ chỗ dựa vào núi nhỏ xây có một tòa đạo quan, đạo quan này tự nhiên là Huyền Thanh Sơn xây, mỗi trăm năm đổi một vị trú quan đệ tử, bảo trấn nhỏ nhất phương bình an.

Đương nhiên, trấn nhỏ địa phương cư dân đối đạo quan này bối cảnh là may may không biết chuyện, chỉ biết là trên núi ở vị trí đạo trường, hàng năm là làng cách làm chuyện, trấn nhỏ hàng năm mưa thuận gió hoà, cư dân hàng năm đều có thể có một lần thượng hương cầu phúc hoạt động, mọi người cũng vui vẻ với tham dự.

Rất nhanh đi tới trấn nhỏ đền thờ dưới, Tiêu Thần hai tay phù ở trên lưng, lầm bầm: "Thần đại gia giá lâm, oa ha ha ha ha. . ."Sau đó nhanh như chớp chạy vào thôn trấn.

Hắn không biết là câu này thuận miệng nói ra nói, ngày sau lại trở thành quý thủ đòi mạng đại danh từ.

Tiêu Thần chạy vào thôn trấn phía sau nơi lộn xộn, chỉ chốc lát liền đem thân ảnh lưu lại cái này náo nhiệt trấn nhỏ, thấy được rất nhiều tân kỳ cổ quái đồ vật, đều là tự mình trước đây chưa từng thấy qua đồ chơi, tìm ban ngày, hắn đem trấn nhỏ đi dạo hơn phân nửa, lúc này mới nhớ tới tự mình đến đây con mắt.

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16: Mặt trắng đại lừa ngọc

Tiêu Thần chọn miệng hình dáng đặc biệt không có trở ngại lớn vại, vừa hơi giả, Tiêu Thần lập tức liền tròn tròn mắt, đón trong đầu đem Bệnh lão nhân tổ tông tam đại đều nắn một lần.

Nguyên lai Bệnh lão nhân lưu cho Tiêu Thần tiền, chỉ đủ mua này một ngum lớn vại, thương cảm Tiêu Thần chẳng bao giờ xuống núi mua qua đồ vật, vừa đem Bệnh lão nhân cho mình tiền đều ăn uống không sai biệt lắm, chỉ phải kiên trì hỏi lão bản: "Đại ca, người này vại, ít điểm được không?"

"Ồi, tiểu huynh đệ, người này có thể nhường cho ta khó làm, ta đây làm nhỏ vốn buôn bán, bắt quá vẫn là quên đi, thuận tiện nghỉ ngơi người nhiều đi! Người xuất bao nhiêu tiền mua?" Lão bản mặt đau lòng nói rằng.

Tiêu Thần cảm kích cười, nói: "Này nhất văn tiền được chưa a?"

Lão bản đáng tuổi cười cứng đờ, sau đó cười nói: "Tiểu huynh đệ người thật biết nói đùa, ha ha. . ."

Tiêu Thần cũng cười nói: "Không có, ta không có nói đùa, ta thật chỉ có nhất văn tiền, không tin ta đào cho người xem." Nói sẽ từ trong lòng ngực ra bên ngoài bỏ tiền.

Lão bản nghe Tiêu Thần không giống như là nói đùa, lúc đó mặt liền tái rồi, này hương thân hương lý đều nhìn đầu! Tự mình đã bị tiểu tử này đùa bỡn, không tìm quay về mặt mũi này, gọi sau này mình thế nào gặp người vì vậy giận dữ nói: "Tiểu tử thói người đùa bỡn ta đâu!"

"Ha ha ha ha. . ."

Tiêu Thần vừa muốn nói, lại bị một trận tiếng cười điên cuồng cắt đứt, xoay người nhìn lại, phát hiện cách đó không xa, một cái mặt trắng thanh niên hòa thượng cười đến trước cúi sau ngửa, Tiêu Thần thấy cười hòa thượng tuổi chừng chừng hai mươi, mặc màu vàng hơi đỏ sắc mặt rộng thùng thình tăng bào, tay phải ở trước bụng dẫn theo một chuỗi màu hổ phách lần tràng hạt, trên đầu trọc tương trước trên đầu chín giới điểm, mặt cười thành một đường may, một ngum răng trắng cũng đến chỉnh tề, khuôn mặt thanh tú, sau đầu mơ hồ sinh quang, vừa nhìn chỉ biết tu vi không sai.

Lão bản nghe được có người cười nhạo, sắc mặt càng thêm khó coi, mắt thấy ngày hôm nay chuyện là không thể thiện hiểu rõ, chính đang nghĩ đối sách.

Tiêu Thần nghe hòa thượng cười to, tuy rằng không tức giận, nhưng người khác nghe trộm mình nói chuyện, vẫn còn có chút khó chịu, mở miệng lên đường: "Người này mặt trắng đại lừa ngọc, cười gì vậy."

Hòa thượng nở nụ cười nhất thời liền cương ở trên mặt, trong ngày thường gọi mình ngọc kẻ trộm có, gọi con lừa ngọc có, gọi Đại Sư cũng có, nhưng như trước mặt tiểu tử này, lại cho mình gán mặt trắng đại lừa ngọc như thể một cái có ý mới xưng hào, không khỏi một trận ác hàn.

Hòa thượng thấy Tiêu Thần mặc Huyền Thanh Sơn đạo bào, càng tin tưởng là một thanh niên lỗ mãng, cho rằng Tiêu Thần là lần đầu xuống núi lịch luyện đệ tử. Sắc mặt liền khôi phục bình thường, đối lão bản nói: "Thí chủ, ta xem vị tiểu huynh đệ này là thật một mang tiền, này miệng lớn vại tiền, hòa thượng ta thay hẳn cho đi." Nói xong móc ra hầu bao liền đem tiền chia ra không kém cho bán vại lão bản. Rồi hướng Tiêu Thần nói: "Tiểu thí chủ, hòa thượng ta đã thay người đem tiền cho, người có thể mang đi này lớn vại." Nói xong liền cười tùm tùm nhìn Tiêu Thần.

Tiêu Thần mỗi ngày và Bệnh lão nhân người nợ tình lẫn lộn cùng một chỗ chỗ nào không hiểu đạo lý đối nhân xử thế, Bệnh lão nhân nói qua, "Thế giới này lắm hiện thực, chia ra lợi ích mới có chia ra nhân tình, vô sự xum xoe, không gian tức đạo, ghi nhớ kỹ phải cẩn thận trên trời rơi xuống đến bánh bao, lớn mới có thể một ngum sẽ phải mạng nhỏ."

Tiêu Thần đối hòa thượng một lộ ra vẻ cảm kích, không nói hai lời, giờ lên lớn vại trực tiếp nhanh chân bỏ chạy. Nhìn lão bản và hòa thượng một trận mục trừng khẩu ngọc, bất đồng là lão bản bóp một cái mồ hôi lạnh, nghĩ vậy sao năm thứ nhất đại học miệng vại, tiểu tử này vậy mà có thể giờ lên bỏ chạy, vừa nếu như tự mình làm khó, tránh không được bị đánh một trận.

Mà hòa thượng giật mình phía sau là một trận mừng như điên, giật mình là Tiêu Thần trên người rõ ràng không có một chút linh lực, là xác xác thật thật đồ thù giờ lên này lớn vại, nếu như Khôi Long Sơn người, hẳn đến còn không sẽ giật mình như thế, nhưng hết lần này tới lần khác Tiêu Thần xuyên là Huyền Thanh Sơn đạo phục, Huyền Thanh Sơn tu là pháp quyết đạo thuật, thân thể mặc dù quanh năm chịu linh khí cải tạo, so với người bình thường tốt hơn nhiều, nhưng muốn nói đồ thù giờ lên này không dưới năm trăm cân lớn vại, đối lại mình tới cũng là trăm triệu không thể nào làm được, huống chi Tiêu Thần rõ ràng một một tia linh lực trong người.

Vui mừng còn lại là, thấy Tiêu Thần không phản ứng tự mình, cũng không nói không được lớn vai, mà là trực tiếp giờ lên lớn vai ly khai, biểu hiện này thì không phải là thanh niên lỗ mãng có thể giải thích, phân minh chính là tưởng chiếm tiện nghi sợ phiền phức, này đến được rồi hòa thượng ần uống, vì vậy hòa thượng không nhanh không chậm hướng Tiêu Thần ly khai phương hướng đi đến.

Tiêu Thần mang lớn vai không để ý người đi đường dị dạng ánh mắt, rất nhanh thì ra Thanh Phong Trấn hướng Huyền Thanh Sơn phương hướng chạy đi, ly Huyền Thanh Sơn còn có không đến hai dặm đường thời gian, đột nhiên thoáng cái ngừng lại, nguyên nhân là hắn thấy tiền phương không đến mười trượng chỗ, vừa gặp phải mặt trắng hòa thượng liền ngồi ở trên một tảng đá lớn, nhìn mình về mặt cười âm thầm.

Mặt trắng hòa thượng thấy Tiêu Thần dừng lại, chậm rãi đứng lên, đi hướng Tiêu Thần.

Tiêu Thần dừng lại nhìn hòa thượng đi tới, đầu mở miệng trước nói: "Đại Sư không biết là đang đợi ta đi."

Hòa thượng nghe thấy Tiêu Thần gọi mình Đại Sư, thiếu chút nữa một bật cười, đáp: "Thôi đi, tiểu tử, chớ giả bộ, lưu manh hai chữ đều viết trên mặt."

Tiêu Thần cho là mình giả bộ cú hảo, không nghĩ tới hòa thượng còn là một lời nói toạc ra, đơn giản không ở che giấu, lớn tiếng nói: "Ai nói cho ngươi biết ta là lưu manh a, ta thế nhưng người gặp người thích hoa gặp hoa nở, băng thanh ngọc khiết thần thiếu gia." Tiêu Thần một trận khoe khoang, thẳng nghe được hòa thượng con ngươi trừng đều nhanh rơi ra đến, sau đó Tiêu Thần thoại phong nhất chuyển, hỏi: "Nói làm sao ngươi biết ta nữ danh là lưu manh a?"

Hòa thượng thấy Tiêu Thần không ở che giấu, cũng không làm tiếp làm, mở miệng nói: "Cái này giản đơn." Đón cai đầu dài tiến đến Tiêu Thần bên tai, nhỏ giọng nói câu "Ta nữ danh là hèn mọn, đã hiểu đi?"

Tiêu Thần bưng tỉnh đại ngộ nói: "Nguyên lai là hèn mọn huynh a? Ngưỡng mộ đã lâu ngưỡng mộ đã lâu."

Hòa thượng phối hợp đáp: "Khách khí khách khí, bản tăng pháp hiệu Mặc Chi."

"Mực nước? Ngươi tên này hào thật là đủ vang dội." Tiêu Thần ngộ giải, trêu ghẹo nói.

"Chi, tiên cô cây." Hòa thượng sớm đoán được Tiêu Thần tất nhiên ngộ giải, vì vậy giải thích.

Tiêu Thần và hòa thượng cứ như vậy ở ven đường ngồi xuống hàn huyên.

Tiêu Thần từ hòa thượng kia biết được, hắn ở Hiền Viên cổ tháp xuất gia, nhập môn đã mau trăm năm, hiện tại đã tam đại mực chữ lột đệ tử, nếu như đặt ở Huyền Thanh Sơn cũng chính là so với chính mình còn lớn hơn đồng lứa.

Mặc Chi hòa thượng lần này là phụng mệnh đến Huyền Thanh Sơn truyền lại trăm năm một lần Tiếp Thiên Phong tân tú bài danh thi đấu thời gian theo sau cử hành, tựa hồ là Tiếp Thiên Phong đã xảy ra một ít vấn đề, nhưng cụ thể là cái gì hòa thượng một nói cho Tiêu Thần, này tựa hồ là tự mình không bí mật nhỏ, Tiêu Thần cũng không tính toán nhiều như vậy.

Lần này ở Thanh Phong Trấn gặp gỡ Tiêu Thần, hoàn toàn là hòa thượng rượu nghiện lên đây, nghĩ đến trong thành giải giải sàm, uống rượu chính vui vẻ đột nhiên nhìn thấy có tự mình Huyền Thanh Sơn đệ tử đến trấn lý đến, liền theo kịp nhìn, cũng không tưởng Tiêu Thần ở trấn lý đi dạo lung tung ban ngày, Mặc Chi hòa thượng cùng quả muốn phát cuồng, đã thấy Tiêu Thần và đi mua vại một màn, đón thì có hòa thượng cười một màn.

Đây đó đều hơi chút hiểu rõ phía sau, một kẻ lưu manh hơn nữa một cái hèn mọn hai người thật là thổ lộ tình cảm, lập tức thành hảo huynh đệ, hai người nói chuyện với nhau một hồi liền đứng dậy chuẩn bị lên núi, đi tới chân núi, Mặc Chi sẽ truyền tin cho Huyền Thanh Sơn quân sự, thỉnh cầu mở ra đại trận, không ngờ Tiêu Thần xuất ra Bệnh lão nhân cho mình hắc sắc lệnh bài sẽ mở ra trận pháp.

Này nhưng làm Mặc Chi hòa thượng sợ đến giật bắn cả mình, Tiêu Thần không biết mình cầm trên tay là lịch đại chương môn mới có thể chấp có tín vật, nhưng Hiền Viên cổ tháp và Huyền Thanh Sơn từ trước đến nay giao hảo, làm như Tam đại đệ tử Mặc Chi làm sao sẽ chẳng biết, kinh sợ về kinh sợ, Mặc Chi thấy Tiêu Thần về mặt không sao cả hình dạng, chỉ biết, hắn xác định vững chắc không biết cầm trên tay là, nghĩ đến nhất định là nó sự không muốn đem thân phận báo cho biết đệ tử, tự mình liền càng không để cửa ra.

Mặc Chi nhìn chăm chăm Tiêu Thần trong tay lệnh bài, trên đó viết "Mười bốn" giờ cao vũ, điều này hiển nhiên là đòi trước Huyền Thanh chương môn danh hào, mà vì sao Huyền Thanh Sơn đòi trước chương giáo tín vật sẽ ở Tiêu Thần trong tay đâu? Đây là được một điều bí ẩn.

Tiêu Thần mở đại trận sẽ gọi Mặc Chi đi vào chung, nhưng Mặc Chi hòa thượng sao dám theo Tiêu Thần đi vào, những thứ này đại phái, không được cho phép, ngoại nhân tiến nhập chắc chắn lọt vào tru diệt, mà thân phận mình không cao, tùy tiện đi vào nhất định là thập chết vô sinh, vì vậy nói cho Tiêu Thần nguyên do phía sau mình mới truyền tin đến Huyền Thanh quân sự chỗ.

Tiêu Thần cáo biệt Mặc Chi mang lớn vai liền quên Tàng Kinh Các đi đến, mặc dù ngày đêm rèn luyện, nhưng thân thể hắn đúng là vẫn còn ** phàm thai, mang này một ngụm một trượng phẩm chất lớn vai lên núi, đối Tiêu Thần mà nói vẫn là một cái khảo nghiệm, Tiêu Thần cũng chỉ được đi một chút dừng một chút đem lớn vai chuyển trên Tàng Kinh Các.

Tiêu Thần cuối đem lớn vai khiêng trở về Tàng Kinh Các, sinh hoạt cũng bước trên dừng hình ảnh quỹ đạo, mỗi ngày đọc sách phao thuốc dục đồng thời luyện Bệnh lão nhân cho hắn bí điển, thỉnh thoảng cùng Nghịch Thương Thiên huynh muội đùa giỡn.

Mà Bệnh lão nhân thủy chung không gặp hình bóng, lúc này Tiêu Thần đến thật thành Tàng Kinh Các lão đại rồi.

Bất quá cũng có một chút bất đồng, từ lần trước gặp qua Lăng Tử Lăng lúc, Tiêu Thần vậy mà sẽ thỉnh thoảng nhớ tới nàng, này nhưng tuyệt đối không phải là bởi vì đối mỹ nữ nhớ mãi không quên cái loại cảm giác này, hắn và Nghịch Thương Thiên không ít đến dùng ngọn núi đi nhìn lên nữ đệ tử tám rửa, trong đó mỹ nữ càng không phải số ít, nhưng chưa bao giờ người nào để Tiêu Thần như vậy.

"Xong xong, ta không biết là thích nàng đi." Tiêu Thần ngồi lúc trước Bệnh lão nhân thường ngồi chỗ đó, trên mặt có thể thấy được khuôn mặt u sầu.

"Xong xong, người không biết là thích nàng đi?" Nghịch Thương Thiên bụm mặt, vô cùng đau đớn hình dạng giả bộ đặc biệt đúng chỗ.

"Ta muốn đi tìm nàng." Tiêu Thần đột nhiên đứng dậy nói đến.

"Đúng, đi tìm nàng." Nghịch Thương Thiên lập tức Ứng Hoà, "A phi, có thể hay không có điểm tiền đồ."

"Bất kể, ta sẽ đi ngay bây giờ." Tiêu Thần tựa hồ hoàn toàn không có nghe được Nghịch Thương Thiên nói.

"Thật xong." Nghịch Thương Thiên nằm ở Tiêu Thần ly khai ghế trên, không ngừng lắc đầu.

Nói làm liền làm, Tiêu Thần thẳng tiếp nhận Tầng Kinh Các phía sau núi, lộ khẩu muốn chọn lên núi đường thời gian mới phát hiện, hắn căn bản cũng không biết nên lựa chọn con đường kia, bởi vì hắn căn bản không biết Lăng Tử Lăng là ngọn núi kia đầu người.

Tiêu Thần vỗ đùi, "Đây mới là chơi xong, lớn như vậy phiền son, ai tự mình tìm nói, một chết ta cũng tìm không được."

Ủ rũ, lại chó không có cách nào khác, Tiêu Thần không thể làm gì khác hơn là trái lại xoay người đi trở về, Tiêu Thần trở về trên đường gặp vài tên cùng đường người, trên người bọn họ ăn mặc và Tiêu Thần không sai biệt lắm y phục.

"Bạn thân, các người quen nhau Lăng Tử Lăng sao?" Có người thì có hy vọng, Tiêu Thần hy vọng có thể từ bọn họ nơi nào nghe được về Lăng Tử Lăng tình huống.

"Người điên." Nghe được Tiêu Thần tiếp lời, một người trong đó quay đầu căm tức nhìn Tiêu Thần liếc mắt, nhận thấy được Tiêu Thần trong cơ thể không có nửa điểm linh lực ba động, chẳng đáng chăm chọc, sau khi nói xong nhanh hơn cước bộ lên giấu trái qua son.

"Ai, nói thế nào đâu." Tiêu Thần trợn mắt, nhưng hai người hoàn toàn không có lại phản ứng hắn, cũng không quay đầu lại, "Đại gia người, tới cùng ai là người điên a?"

Tiêu Thần phải không hiểu, hai người này vì sao như vậy, hắn chỉ là hỏi cái vấn đề mà thôi, liền lọt vào loại này đối đãi, "Nhất định là tu luyện tu phá hủy đầu, cũng là thương cảm."

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17: Ta cái gì cũng không thấy được

Tiêu Thần phải về Tầng Kinh Các liền cần đi ngang qua Tầng Kinh Sơn, Tầng Kinh Sơn là Tầng Kinh Các chỗ ngọn núi trước một tòa núi nhỏ, cũng có thể nói là Tầng Kinh Các làm công địa điểm.

Tầng Kinh Các là Huyền Thanh Sơn cấm địa một trong, tầm thường đệ tử không được tiếp cận, như có đặc biệt nguyên nhân cần muốn đi vào cần phải có sư trưởng hướng môn phái cao tầng xin cho phép.

Nếu như tầm thường đệ tử muốn phải mượn đọc Tầng Kinh Các điển tịch, lại cần đến Tầng Kinh Sơn xin, nhân viên quản lý xác định mượn sách người tư cách phía sau sẽ đem tương ứng điển tịch đưa Tầng Kinh Sơn, mượn sách người dựa theo ở quy định thời hạn bên trong trả là được.

Chỉ là Tầng Kinh Các chỉ có Bệnh lão nhân một cái nhân viên quản lý, này Tầng Kinh Sơn dĩ nhiên chính là do hắn phụ trách, mà hắn đã tiêu thất một đoạn thời gian thật lâu, Tiêu Thần cảm Bệnh lão nhân lệnh bài quản lý nơi đây, hiện tại hắn là ở đây lão đại.

Đến mượn sách đệ tử không nhiều lắm, hơn nữa đưa ra xin không cần điều kiện, người tự mình lưu lại thân phận tin tức là được, Tiêu Thần sẽ bất định khi tới nơi này nhìn, có người cần liền xử lý một chút.

Lúc này Tiêu Thần nguyên bản không dự định đi thăm dò nhìn ghi lại, nhưng hắn thấy được trước kia hai người đệ tử, giận không chỗ phát tiết, vì vậy quyết định đi làm ra một ít chuyện.

"Hắc hắc, lúc nào một cái còn không có luyện khí đệ tử ký danh cũng có thể mượn Tàng Kinh Các tới sách." Trước chằm chọc Tiêu Thần tu sĩ thấy Tiêu Thần đi tới lúc cười to mở miệng.

Người lập tức phối hợp, "Chỉ sợ chữ to cũng không thừa nhận mấy cái đâu."

Tiêu Thần chưa có trở về miệng, đi tới bên cạnh hai người dừng bước lại nhìn bọn họ liếc mắt, lắc đầu, "Ý tứ các ngươi có thể mượn sách?"

Tiêu Thần không có bắt đầu tu luyện, không có linh tính ba động lắm bình thường, tự nhiên cũng không cảm giác được trên người người khác linh tính ba động cảm, hắn cũng không biết hai người trước mắt là tu vi gì, bất quá hắn không cần biết, bởi vì hắn biết hai người tới đây đất con mắt tất nhiên chỉ có một đó chính là mượn sách, mà hắn bây giờ là ở đây lão đại, có cho mượn hay không sách được nhìn sắc mặt hắn.

"Ta luyện khí tiểu viên mãn, không cần thiết bao lâu là có thể đại viên mãn, tự nhiên có thể mượn." Người nói chuyện về mặt về ngạo nghễ, tựa hồ luyện khí tiểu viên mãn là một đặc biệt đáng giá kiêu ngạo cảnh giới.

"Ngươi tu luyện đã bao lâu?" Tiêu Thần trong nháy mắt làm bộ kinh hãi, trong lòng kì thực tràn đầy nghiền ngẫm.

"Ai, bất tài, có hai bảy năm rồi." Nhìn như đang thờ dài, trên thực tế hắn vẫn đang khoe khoang, loại này biểu diễn thực sự quá nát vụn, Tiêu Thần liếc mắt là có thể khán phá, chỉ là hắn không có chút phá mà thôi.

Trong sách có ghi chép, luyện khí là tu hành cảnh giới thứ nhất, đã là có thể dẫn khí nhập thể, bước tiếp theo chính là luyện khí hóa tinh, luyện khí chia làm giai đoạn trước trung kỳ hậu kỳ, hậu kỳ tu luyện tới trình độ nhất định đã bị cười tiểu viên mãn, mà luyện khí cực hạn sắp đột phá cảnh giới thì bị trở thành đại viên mãn.

Nếu như tư chất thượng cấp, tu luyện mười năm là có thể đột phá luyện khí cảnh, tư chất lớp giữa cần mười lăm năm, tư chất kém một chút cần hai mươi năm, người này hai mươi bảy năm còn dừng lại ở luyện khí tiểu viên mãn, có thể nói tài trí bình thường, cuộc đời này cho dù có thể Trúc Cơ, cũng hơn nửa dừng lại Trúc Cơ.

"Oa, hai mươi bảy a." Tiêu Thần kinh ngạc hô to, biểu tình thật là phù khoa.

Bất quá người nọ tựa hồ không có nhìn ra Tiêu Thần căn bản là đang diễn trò, trái lại một bức rất được dùng hình dạng, hắn thậm chí nghĩ Tiêu Thần cũng không có như vậy đáng ghét.

"Sur đệ không cần nản lòng, dẫn khí nhập thể lúc ngươi chăm học khổ luyện, chỉ cần có đại nghị lực, cũng nhất định có thể cùng Sur Huynh như nhau tiến cảnh thần tốc." Trên mặt người kia lộ vẻ mỉm cười, và trước lớn không giống nhau.

"Đa tạ sư huynh chỉ điểm, bất quá thôi. . ." Tiêu Thần nhìn trước mặt người, mục lực về khổ sở.

"Bất quá cái gì, sư đệ chỉ đề ý nói." Người nọ vỗ ngực một cái, một bức Sur Huynh hình dạng, ngay cả cùng hắn cùng đi người đều có chút nhìn không được.

Tiêu Thần đứng thẳng người, "Bất quá ta vẫn là lần đầu tiên nghe được đem mình phế vật đều có thể nói như thế tươi mát thoát tục."

"Ngươi. . ." Tu sĩ kia biến sắc, nổi giận nói không nên lời một câu nói.

Tiêu Thần xoay mặt quay một người khác mở miệng lần nữa: "Ngươi qua đây,

Tiểu đệ tài sơ học thiên, liền nhận thức một cái 'Lớn' tự, ta muốn nhìn ngươi nhận thức mấy cái 'Lớn'."

Người nọ không nghĩ tới Tiêu Thần sẽ như vậy trừ người chữ, nghĩ thầm ai mẹ nó sẽ nhận thức người thứ hai chữ to, đây không phải là ý định tìm gốc sao, bất quá trước hắn nói lời đã rơi xuống đầu đề câu chuyện, lúc này nhận lời.

"Già mồm át lễ phải, răng tiếm miệng lợi tiểu tử, trước giáo huấn ngươi một chút." Bị Tiêu Thần như vậy chằm chọc, hai người thẹn quá thành giận, muốn phải xuất thủ.

Tiêu Thần vui mừng không hãi sợ, luyện khí hóa tinh, ở dẫn khí nhập thể lúc bắt đầu tu hành cảnh giới, cảnh giới này tu luyện chính là muốn đem từ trong thiên địa thu nạp linh khí luyện hóa trở thành sự thật nguyên, mà cảnh giới này lại không chứa được chân nguyên, tu luyện chỉ là quá trình này, cuối con mắt chính là muốn luyện được thân thể sẽ tự động đem linh khí chuyển hóa thành chân nguyên, khi đó cũng chính là luyện khí nơi tuyệt hảo cảnh giới đại viên mãn.

Tiến thêm một bước là có thể trúc liên thai cơ, chỉ có Trúc Cơ tu sĩ mới có thể đem chân nguyên tồn ở trong người, dùng để thả ra pháp thuật, nói cách khác, luyện khí tu sĩ sức chiến đấu, kỳ thực không cần thiết cao bao nhiêu, như thế gian dường như Kiếm Tam loại cao thủ kia thì không phải là luyện khí tu sĩ có thể chiến thắng.

Bất quá nếu là bước chân vào tu hành một đạo, đó cùng người phạm chênh lệch vẫn còn không nhỏ, dẫn khí nhập thể thành công mở ra luyện khí hóa tinh tu sĩ bản thân thọ mệnh liền đạt tới hai trăm tuổi, luyện khí tiểu viên mãn cũng có thể mượn dùng đưa tới linh khí biến thành chân nguyên thả ra một ít pháp thuật.

Mà bây giờ Tiêu Thần, liền thân thể cường độ mà nói, đã vượt qua năm đó Kiếm Tam rất nhiều, ở luyện thể hơn hẳn còn khổ luyện kỹ xảo chiến đấu và chiêu thức, nếu như đem hắn đặt ở thế gian, hẳn có thể rót cuộc siêu cấp cao thủ một trong.

Gần như vậy cự ly thật động lên tay đến, Tiêu Thần tài năng ở bấm tay niệm thần chú trước để lại cũng bọn họ.

Người nọ sau khi nói xong giờ tay lên bấm tay niệm thần chú, đúng là thật ra tay với Tiêu Thần, môn phái quy định khu tu luyện vực bên trong đồng môn không được cho nhau tranh đấu, nếu so với thử luận bàn cần đến riêng nơi sân, nhưng Tăng Kinh Sơn, không ở hạn chế khu bên trong, ở chỗ này xuất thủ, chỉ cần không ác ý trọng thương người, cũng sẽ không bị truy cứu.

Tiêu Thần tay mất lạnh lẽo, muốn phải tiên phát chế nhân, ngay tại lúc Tiêu Thần mới vừa khởi hành nhất khắc, bộ ngực hắn truyền đến một trận đau đớn, loại đau này cảm trong nháy mắt mang tất cả toàn thân, đau nhức đến tận xương tủy, đau nhức đến rồi linh hồn trên, Tiêu Thần trong nháy mắt mặt như giấy bạc, lớn chừng hạt đậu mồ hôi hột đầy khuôn mặt.

Mà lúc này người nọ pháp thuật đã hoàn thành, một cái hai xích hỏa xà từ hắn song phương trong lúc đó bay ra, thẳng tắp đánh về phía Tiêu Thần.

Lúc này Tiêu Thần ý thức đã không rõ, đối với gần đến nguy hiểm một có bất kỳ năng lực chống cự nào, người nọ phóng xuất ra pháp thuật lúc về mặt ngạo nghễ nhìn Tiêu Thần, thấy Tiêu Thần mặt đều hù dọa trắng, càng đắc ý, nhưng hắn rất nhanh thì phát hiện tình huống không đúng, đối diện Tiêu Thần hình dạng không giống như là bị hù dọa được, mà càng giống như là xảy ra biến cố gì, hắn đối với mình pháp thuật hiển nhiên không có làm ra bất luận cái gì chống đỡ.

Hắn giống như mình là người tu hành, hắn tự nhiên rõ ràng, một cái ngay cả luyện khí cảnh giới cũng không có đạt được tu sĩ, nếu như chính diện bị tự mình pháp thuật bắn trúng, kia hơn phân nửa nguy hiểm đến tánh mạng, hắn xuất thủ chỉ là muốn trừng trị Tiêu Thần một phen, đồng môn một hồi cũng không có muốn phải Tiêu Thần tính mệnh.

Hắn lúc này đã hối hận đúng Tiêu Thần sử dụng kia pháp thuật, nhưng hắn cũng chỉ là một gã luyện khí tu sĩ, dùng ra pháp thuật này với hắn mà nói đã là không dễ dàng, muốn phải thu hồi hẳn làm không được, chỉ có mất thấy lửa kia xà bắn trúng Tiêu Thần.

Dù sao cũng là tu sĩ pháp thuật, mặc dù chỉ là cấp bậc thấp nhất pháp thuật một trong, nhưng đối với thân thể mà nói, đã kích cũng là trí mạng, nhiệt độ cao trong nháy mắt đem Tiêu Thần y phục trên người biến thành tro tàn, Ca Thư Hành Vân đưa hắn bảo vật một món cũng không có mang ở trên người, lúc này thân thể trực tiếp bị hỏa xà hóa thành một đoàn hỏa diễm vây quanh.

"Sur Huỳnh, mau dùng thủy chú cứu hắn." Người kia sắc mặt đại biến, hắn mới vừa dùng xong pháp thuật, nếu thứ sử dụng cần thời gian, vội vàng xin giúp đỡ bên người tu sĩ.

Bên cạnh hắn một người cũng lập tức bấm tay niệm thần chú, chỉ là người này tu vi căn không nổi người nọ, lần đầu tiên thì pháp thất bại, mà Tiêu Thần tình huống lại không qua nổi đời.

Hỏa hoạn dập tắt, lộ ra Tiêu Thần cháy đen thân thể, sinh cơ hoàn toàn không có, hai người thấy thế sợ đến mắt hồn mất vía, môn phái cấm đồng môn tự giết lẫn nhau, mặc dù là luận võ luận bàn cũng là điểm đến mới thôi, hôm nay bọn họ trực tiếp diệt sát không có một người sức phản kháng đồng môn, kết quả chỉ có một, phế bỏ tu vi, trục xuất sư môn.

Loại sự tình này giấu diếm là không gạt được, bọn họ lúc này hối hận cũng đã muộn rồi, nhất để xử lý phương pháp chính là đem tình hình thực tế bẩm báo sư môn.

Hai người sẽ phải tay mang theo Tiêu Thần đi gặp sư trưởng, mà giờ khắc này Tăng Kinh Sơn lại lại nữa rồi một người.

Lần sóng hàm hương, giống như Thiên Tiên hạ phạm trần, loại khí chất này nhân gian ít có, người tự nhiên chính là Lăng Từ Lăng, "Hai người các ngươi đang làm gì?"

Mới vừa đi tới nơi này, Lăng Từ Lăng cấp thấy hai người đệ tử mang một cái cháy đen đồ vật, vô ý thức mở miệng.

Hai người nghe vậy quay đầu, thấy được chính đang đến gần Lăng Từ Lăng, trong lúc nhất thời lại đang chờ ra, trong tay Tiêu Thần rơi trên mặt đất cũng không tự biết.

"Nữ. . . Nữ. . . Nữ thần. . ." Hai người bọn họ trong miệng tự lẩm bẩm, thẳng đến Lăng Từ Lăng đi vào lúc bọn họ mới phản ứng được, vừa nữ thần câu hỏi.

"Ta. . . Chúng ta. . . Chúng ta. . ." Hai người ấp úng, không biết nói như thế nào lên.

Thấy thế Lăng Từ Lăng lắc đầu, trông cậy vào bọn họ là không có khả năng, lướt qua bọn họ đi tới Tiêu Thần bên người, nàng liếc mắt một cái liền nhận ra đây là bị đốt trụi người, đảo mắt nhìn về phía hai người ánh mắt sắc bén, hai người này trực tiếp bị hù dọa quỳ ở trên mặt đất không ngừng dập đầu, "Hạo lăng sư thúc, ta không phải cố ý, không phải cố ý. . ."

Tu hành giới xưa nay thì có cảnh giới luận bối phận thuyết pháp, Trúc Cơ ở luyện khí trên, Lăng Từ Lăng bối phận tự nhiên cao hơn hai người.

Lăng Từ Lăng nhập môn ba tháng, từ dẫn tinh thần đến Trúc Cơ, một đường hát vang tiến mạnh, có thể nói thiên tài tuyệt thế, trước không gặp cổ nhân, phỏng chừng phía sau cũng không thể nhận ra người tới, hơn nữa bản thân xuất trần khí chất và nghiêng thế dung nhan, để cho nàng hàng đầu đường như ôn dịch thông thường, trong nháy mắt tịch quyền toàn bộ Huyền Thanh Sơn.

Đông đảo đệ tử trên dưới không người chẳng biết không người không hiểu, đây cũng là Tiêu Thần hỏi hai người có biết hay không Lăng Từ Lăng thời gian bọn họ sẽ nói Tiêu Thần người điển nguyên nhân.

Trúc Cơ cảnh giới mới coi là là căn bản trên và người phạm khác nhau ra, chân chính bước trên đường tu hành, so với luyện khí cảnh, như vân nê, không giống hai người này nàng tự nhiên có thể nhìn ra Tiêu Thần kỳ thực cũng chưa chết, đến hơi thở cuối cùng.

Không cần hai người giải thích Lăng Từ Lăng cũng biết đại khái là chuyện gì xảy ra, lắc đầu, "Còn không đi?"

Nơi đây có trường bồi làm chủ, hai người vội vàng té đứng dậy chặt vật đi xuống núi.

Lăng Từ Lăng đưa tay một điểm, một điểm quang mang từ đầu ngón tay bay ra rơi vào Tiêu Thần trên người, vài hơi thở lúc Tiêu Thần trên người cháy đen bắt đầu tiêu tán, lộ ra Tiêu Thần diện mạo như trước, chỉ là tựa hồ Lăng Từ Lăng cũng quên mất, Tiêu Thần bị hỏa hoạn đốt cháy, một thân phổ thông đạo bào toàn bộ thành tro, trước hoàn hảo, hiện tại nàng cử động này, để Tiêu Thần chân chính người trần trụi bại lộ ở trong không khí.

Lăng Từ Lăng cứu người sốt ruột, nàng chỉ là chăm chú nhìn Tiêu Thần, đem trên mặt hân châu đen hoàn toàn biến mất thời gian, Lăng Từ Lăng ánh mắt căng thẳng, hiển nhiên là nhận ra hân.

"Dĩ nhiên là hân, khí tức từ từ khôi phục bình thường, căn bản không cần gì thủ đoạn cứu trị, cũng là kỳ quái, hân rõ ràng điều không phải tu sĩ." Lăng Từ Lăng hai người ngón tay điểm ở Tiêu Thần cái trán, cảm thụ được Tiêu Thần trong cơ thể khí tức khôi phục, mình cũng bắt đầu kinh ngạc.

Hồi tưởng lại lần trước trải qua, nàng bây giờ còn có nhiều mặt đỏ, lần kia tuy nói mặc dù không cần Tiêu Thần cứu nàng cũng sẽ không có chuyện, nhưng Tiêu Thần rõ ràng điều không phải tu sĩ lại phần đầu quên mình còn là để lại cho hân không cạn ấn tượng, chỉ là nghĩ thêm nữa nàng liền nhú nhú mây, người này tựa hồ không học giỏi.

Nghĩ Lăng Từ Lăng đứng dậy, lần này nàng đến Tầng Kinh Sơn là vì mượn đọc một quyển tu luyện điển tịch, vừa vận dụng tới chuyện này, hiện tại tất cả vô sự, nàng cũng yên tâm đi mượn sách, chẳng qua là khi nàng đứng dậy thời gian, liền đem Tiêu Thần toàn bộ thu hết đáy mắt, bao quát kia. . .

"A!" Kinh hô một tiếng, nàng đỏ mặt xoay người rồi đi, "Ta cái gì cũng không thấy được." Tiệp tay bỏ rơi quần áo áo choàng che lại Tiêu Thần, cũng không kịp còn có chính sự muốn làm, Lăng Từ Lăng ngự kiếm ly khai Tầng Kinh Sơn.

Nằm trên mặt đất Tiêu Thần tự nhiên không biết trong lúc chuyện gì xảy ra, loại tình huống này cũng không phải hân lần đầu tiên trải qua, mới lên Huyền Thanh Sơn thời gian hân bị kiếm nô đánh nát trái tim, vốn là hân phải chết tới thương, dựa vào Thanh Minh Châu Ấn còn sống, từ đó về sau Tiêu Thần vô tâm, Thanh Minh Châu Ấn thay thế hân trái tim.

Hết thấy đều lâm bình thường, chỉ là có đôi khi sẽ như ngày hôm nay như vậy, ngực vị trí truyền đến đau đớn, loại đau khổ này là một loại không thể chịu đựng được thống khổ, mặc dù tinh thần trên có thể chịu đựng được dùng, thân thể cũng chịu không nổi, mỗi lần phát sinh loại hiện tượng này thời gian Tiêu Thần đều có thể như người chết sống lại như nhau, toàn thân không có nửa điểm sinh cơ, tiến tới chậm rãi sống lại, khôi phục bình thường lúc lại không có vấn đề gì.

Hai năm đã xảy ra hai lần, càng kỳ lạ là, phát sinh loại hiện tượng này thời gian, Tiêu Thần bản thân sẽ tiến nhập một loại thần kỳ trạng thái, ở loại trạng thái này dưới, hân thu được nhiều thương tổn đều sẽ không xảy ra chuyện, có thể nói hoàn toàn miễn dịch thương tổn, chỉ là loại tình huống này không thể không, tại nơi trong lúc hân cũng không có thể đủ không chế thân thể mình, bằng không tuyệt đối là phúc không họa.

Đem Tiêu Thần khi tỉnh dậy, đã là đêm khuya, đầy sao đầy trời, gió mát phơ phất, hân ngồi thẳng thân thể, phát hiện mình trên người nhiều một món áo choàng, nắm lên để sát vào có thể nghe thấy được một nhàn nhạt hương vị, Tiêu Thần không biết mất đi ý thức thời gian xảy ra chuyện gì, nhưng hân điều không phải ngốc, hân cuối cùng ký ức là bị hỏa hoạn đốt trụi, mà giờ khắc này trên người hân không có một chút cháy đen vết tích, mượn này hân có thể suy đoán ra không ít chuyện.

Chỉ là không biết cứu Hân là ai vậy, bất quá dùng chân nhớ hân đều biết, cứu hân người chính là này áo choàng chủ nhân, nói chung bất kể là ai, đều là Huyền Thanh Sơn người, chỉ cần thứ này còn đang, chung quy có thể tìm tới, tuy nói hân không cần được cứu, nhưng đối phương hảo ý, Tiêu Thần thế tất yếu ngay mặt nói lời cảm tạ.

Đứng dậy, Tiêu Thần tưởng là làm sao tìm được Lăng Từ Lăng, cái loại này muốn gặp nàng một mặt cảm giác thực sự có chút kỳ diệu, chính hân rõ ràng, tuyệt đối cần lại gặp một lần, bất kể là xuất phát từ nguyên nhân gì, thích cũng tốt, dùng cái gì cũng được, chỉ là để Tiêu Thần phạm sào là không biết làm sao đi tìm.

Nếu như nữa hỏi người khác, trải qua ngày hôm nay chuyện cũng cho hân biết, này không đơn giản.

Tiêu Thần cái mộng trần ở Tầng Kinh Sơn điện các trước đi qua đi lại, trong lòng không ngừng suy tư về đối sách.

"Tầng Kinh Sơn, Tầng Kinh Sơn, Tầng Kinh Các, Tầng Kinh Các, Tầng Kinh. . . Sách, mượn sách, tự mình tới lấy, ta đưa đi?" Tiêu Thần trong miệng toái toái niệm lầm bầm, đột nhiên trước mắt sáng ngời, một cái diệu kế lưu tâm đầu.

Chương 18: Ý kiến hay

Về tới Tàng Kinh Các, Tiêu Thần liên tiếp vài ngày, ngoại trừ tu luyện chính là tính toán hắc kế hoạch, bởi vì muốn tìm được Lăng Tử Lăng, hỏi người không thể thực hiện được, vậy cũng chỉ có áp dụng điểm đặc biệt hành động, hơn nữa mặc dù nghe được, hai tay trống trơn gặp người thế nào cũng không thể nào nói nổi, được mang theo chút lễ vật.

Nghĩ đến lễ vật, Tiêu Thần càng đầy mặt khuôn mặt u sầu, Huyền Thanh Sơn miễn phí cung cấp đệ tử rất nhiều tu luyện tài nguyên, cũng đủ thông thường dùng để tu luyện, thế nhưng ở có núi ngọn núi còn có trả tiền tài nguyên, những tư nguyên này cung cấp tư chất độ chênh lệch, chỉ dựa vào môn phái cung cấp tài nguyên không đủ dùng tu hành có lẽ tu luyện đặc biệt công pháp cực kỳ hao tổn tài nguyên đệ tử.

Tiêu Thần hiểu qua, những thứ này trong điểm đồ vật, chỉ có thể dùng một câu hình dung, "Làm cái gì buôn bán, bảo khổ sẽ ở đó, người người không trực tiếp chém giết đâu?"

Tiêu Thần quyết định đưa lễ gặp mặt thời gian nhìn trúng một chuỗi vòng tay, điều bộ tinh tế, công hiệu tỉ mỉ, mình tưởng khi đeo hiệu quả phi thường tốt, là tiệm kia trong có tiếng trần điểm mấy trăm năm bảo bối, vừa nhìn giới cách, Tiêu Thần lúc đó tìm cách là, thứ này... ít nhất ... Có thể lại trần trước tiệm này mấy trăm năm.

Sau lại hắc cán rằng một cái, quyết định mua thứ này, nếu muốn đưa, sẽ đưa điểm mọi người đều biết, còn là Tiêu Thần tôn chỉ, trang bức muốn giả bộ nguyên bộ.

Để tìm Lăng Tử Lăng và kiếm đủ tiền, Tiêu Thần quyết định ở đệ tử đến Tàng Kinh Sơn mượn sách điểm này làm mưu kế, bởi vì từng đệ tử mượn sách đều phải muốn sớm đến Tàng Kinh Sơn đăng ký, quản lý xét duyệt đệ tử thân phận lúc rồi quyết định có thể hay không mượn sách, thông tri đệ tử lúc bọn họ rồi đến Tàng Kinh Các lấy sách, sau khi xem xong lại trả, quá trình này tuy rằng điều không phải lắm phiền phức, thế nhưng đối với các đệ tử mà nói, ít nhất cũng phải chạy tới chạy lui ba lần.

Huyền Thanh Sơn rất lớn, có núi ngọn núi cự ly Tàng Kinh Sơn rất xa, mặc dù là ngự kiếm phi hành, cũng cần không trong thời gian ngắn, mà các ngọn núi trong lúc đó Truyền Tống Trận sử dụng cần phải bỏ ra một ít đại giới, cấp thấp đệ tử hàng năm có thể có được tu hành tài nguyên vốn là tương đối không nhiều lắm, căn bản vô lực tiền trả truyền tống phí dụng.

Không chỉ có như vậy, thân là tu sĩ nói không chừng lúc nào đột nhiên sẽ tỉnh ngộ việc, nếu là làm lỡ lấy sách thời gian, kia cùng lắm thì chính là chạy nửa một lần một lần nữa mượn, còn nếu là làm trễ nãi trả sách thời gian, như vậy là một khoản không nhỏ phạt tiền, loại sự tình này phát sinh điều không phải một hai lần.

Mặc dù như vậy, Huyền Thanh Sơn như trước không được đầy đủ mặt mở ra Tàng Kinh Các, bí mật trong đó mật không người biết được.

Bệnh lão nhân sau khi rời khỏi Tàng Kinh Sơn sự vụ liền do Tiêu Thần tới đón quản, đối với lần này hắc hiện tại cũng rất là hiểu rõ, cho nên căn cứ hiện trạng Tiêu Thần nghĩ ra một cái không sai chủ ý.

Đó chính là đem có đệ tử đến đăng ký thời gian, để cho bọn họ nhiều đăng ký một ít tin tức, tỷ như tự thân chỗ đang tu luyện ngọn núi, chờ Tiêu Thần xác định thân phận lúc, tự mình đưa đến trong tay hắc, trả ngày sắp tới thời gian hắc lại đi thu hồi lại, mà làm mượn sách đệ tử, chỉ cần tiền trả chút ít phí dụng.

Như vậy tới nay có thể tiết kiệm dưới bọn họ rất nhiều phiền phức, hơn nữa cứ Tiêu Thần hiểu rõ, tự mình chạy ra chạy vào cầm sách đều là cấp thấp đệ tử, bọn họ không có gì thân phận địa vị, hết thấy đều cần thân lực thân vi, đưa trong sách cánh cửa loại sự tình này đối với bọn họ mà nói không chỉ có là phương tiện, càng có thể thể nghiệm đến thượng vị giả cảm giác.

Tiêu Thần mượn này hướng các đỉnh núi chạy khắp nơi, luôn luôn có cơ hội nghe được Lăng Tử Lăng hạ lạc.

Chỉ bất quá Huyền Thanh Sơn đệ tử đông đảo, mặc dù mỗi ngày chỉ có một bộ phận đệ tử đến đây mượn sách, cũng là rất nhiều người, nếu như mỗi người sách đều phải Tiêu Thần tự mình chạy đi nói, hắc chính là thập chân cũng là hoàn toàn không đủ dùng, cho nên bây giờ còn có một cái muốn giải quyết vấn đề, chính là hiệu suất.

Phải giải quyết vấn đề này nói giản đơn kỳ thực cũng rất đơn giản, chỉ cần sử dụng Truyền Tống Trận, hết thấy đều không là vấn đề, nhưng then chốt chính là truyền tống trận này điều không phải không ràng buộc sử dụng, nếu như không đem vấn đề này đối phó, kia Tiêu Thần cái này vĩ đại tìm cách tự nhiên chỉ có thể mắc cạn.

Thân là Tàng Kinh Các nhân viên quản lý Tiêu Thần, tự nhiên rõ ràng Huyền Thanh Sơn Truyền Tống Trận quyền sử dụng hạn, nói như vậy chỉ cần tiền trả nhất định đại giới, bất luận kẻ nào đều có thể đủ sử dụng, mỗi lần truyền tống,

Trước mặt thần ngọn núi tương ứng bên trong ngọn núi, mỗi lần tam miếng một góc Tinh Thạch, thần ngọn núi trong lúc đó truyền tống, mỗi lần thập miếng một góc Tinh Thạch.

Tinh Thạch là Thanh Minh Giới thông dụng tiền, đã nghĩ thế gian tiền đồng vàng bạc như nhau, giá trị từ cao tới cùng đối so với là một cái năm sừng Tinh Thạch bằng một vạn tự mình tứ giác Tinh Thạch, mười vạn tự mình tam giác Tinh Thạch, một trăm vạn lưỡng sừng Tinh Thạch, mười triệu tự mình một góc Tinh Thạch, thông thường nhớ số đều dùng một góc Tinh Thạch làm căn bản đơn vị, bởi vì thường thấy nhất.

Thuật lại mười người năm sừng Tinh Thạch thì có cơ suất hợp thành nhất Mạng Tinh, bất quá đại giới quá lớn, hầu như không ai đi ném thử loại này hợp thành.

Ngoài ra cũng có không cần tiền trả Tinh Thạch là có thể sử dụng Truyền Tống Trận, cái này cần phải có nhất định thân phận địa vị, mà thấp nhất cánh cửa liền là trở thành môn phái tinh anh đệ tử.

Huyền Thanh Sơn là đại môn phái, thiên tư ưu việt người nhiều không thể số, ở trong hoàn cảnh này muốn phải bắt được tinh anh đệ tử xưng hào, không đơn giản.

Cùng cảnh giới bên trong là trước năm trăm mạnh đệ tử, là có thể bị liệt vào tinh anh, đây chỉ là đối với Tứ đại đệ tử mà nói, trở thành Huyền Thanh Sơn Tam đại đệ tử lúc có thể không hạn chế sử dụng Truyền Tống Trận, không cần tiền trả bất kỳ giá nào, bởi vì Tam đại đệ tử trên tu sĩ, là môn phái chân chính hạch tâm, là môn phái cường đại căn bản, trừ lần đó ra môn phái còn có dùng rất nhiều thưởng cho rơi vào trên người bọn họ.

Cho nên ở Huyền Thanh Sơn tu luyện người, vượt lên trước tám phần mười năm mộng cũng muốn trở thành Tam đại đệ tử, cũng vì này mà nỗ lực, về phần Nhị đại đệ tử, kia không ai dám tưởng, toàn bộ Huyền Thanh Sơn như vậy đông đảo như người giữa, Nhị đại đệ tử chỉ có chín người.

Đối với này khác Tiêu Thần mà nói, bất kể là trở thành tinh anh đệ tử còn là trở thành Tam đại đệ tử, vậy cũng là không hiện thực, bởi vì nghiêm chỉnh mà nói, hẳn hiện tại ngay cả tu sĩ cũng còn không tính là, hẳn ngay cả tu luyện bước đầu tiên dẫn khí nhập thể đều còn chưa mở khai, càng không cần phải nói tranh đoạt tinh anh đệ tử xưng hào.

Chỉ bất quá, Tiêu Thần rất rõ ràng, nếu quy tắc là người định, người nọ liền khẳng định có biện pháp giải quyết, có nghe đồn nói Huyền Thanh Phong thuộc hạ một ngọn núi dùng một loại mới trận pháp, trận pháp chỉ cần bắt đầu vận chuyển, là có thể hạn chế tu sĩ, mượn tinh anh đệ tử thử luyện mà nói, trận pháp đặt ra hạn chế người khiêu chiến cảnh giới không được cao hơn muốn khiêu chiến cảnh giới, bằng không không cho phép đi vào.

Đây là một loại lắm phương tiện và công bình trận pháp, bởi vì Huyền Thanh Phong là Huyền Thanh Sơn cử đại thần ngọn núi đứng đầu, người thứ nhất ném thử sử dụng loại này mới khai phá đi ra trận pháp, hiệu quả thần kỳ được, tiết kiệm được mỗi lần có khiêu chiến đều cần bởi vì xét duyệt người khiêu chiến tu vi thời gian, cũng phòng ngừa có người để tinh anh đệ tử danh xưng là mang theo bí bảo ẩn giấu tu vi làm rối loạn kỷ cương.

Bây giờ đối với Tiêu Thần mà nói, đây coi như là một cái cực tin tức tốt, bởi vì liền trước mắt hắn thân thể cường độ mà nói, muốn đánh ngã một cái luyện khí tu làm đệ tử không coi vào đâu việc khó, hẳn có thể làm được ở đối thủ thả ra pháp thuật trước liền đánh bại đối phương, thể thân Luyện khí kỳ năm trăm mạnh đối với Tiêu Thần mà nói, hoàn toàn được không, kể từ đó, hẳn là có thể bắt được tinh anh đệ tử xưng hào, kia đưa trong sách cánh cửa chỉ vấn đề cũng có thể viên mãn giải quyết.

Tiêu Thần chưa từng đi Huyền Thanh Phong, bất quá toàn bộ Huyền Thanh Sơn địa đồ đều ở đây trong đầu hắn, tự nhiên biết nên như thế nào đi, sắc trời còn sớm hắn ly khai Tầng Kinh Các phía sau trực tiếp hướng Huyền Thanh Phong phương hướng bước đi, đó là một tòa phong điệp như lửa ngọn núi, có chút trên cây thật đúng là thiêu đốt hỏa diễm, nơi này là hỏa thuộc tính linh lực tu sĩ thượng cấp tu luyện nơi, sơn chủ là một gã tu vi cao thâm Tam đại đệ tử.

Hao tổn lớn nửa ngày, Tiêu Thần leo lên ngọn sơn phong này, hắn ăn mặc Huyền Thanh Sơn đạo bào, ngọn núi trận pháp có thể phân biệt, dọc theo đường đi cũng gặp phải không ít tu sĩ, Huyền Thanh Sơn không có khả năng có người ngoài lẫn vào, cũng không ai hoài nghi Tiêu Thần, chỉ là chính hắn không có nhận thấy được, tất cả tu sĩ thấy hắn thời gian đều có thể không tự chủ hướng hắn vai vị trí liếc mắt nhìn, cũng không ai cùng hắn chào hỏi.

Gặp mười mấy người đều là như thế này, Tiêu Thần cũng phát hiện một tia mảnh khốc, hắn quan sát dưới phát hiện người khác vai vị trí đều có một nho nhỏ phong điệp đánh dấu, đại biểu này bản thân của hắn là lửa này phong sơn đệ tử.

Mà Tiêu Thần mặc giống như bọn họ đạo bào, không có đánh dấu chỉ có vài trường hợp, nhất là Tiêu Thần còn không có bị bắt vào kia ngọn núi, chỉ có thể rút cuộc Huyền Thanh Sơn đệ tử ký danh, loại thứ hai chính là Tiêu Thần linh lực không có bị kiểm tra đo lường xuất thuộc tính, cho nên bị phân đến thông thường luyện khí ngọn núi, này không có thuộc tính ngọn núi là không có tư cách dấu vết đánh dấu.

Bởi vì tại tu chân giới, linh lực thuộc tính là ước định tu sĩ thiên phú rất trọng yếu một cái tiêu chuẩn, nói như vậy linh lực thuộc tính có ngũ hành, cùng với rất thưa thớt biến dị hợp chất giản đơn biến thành hợp chất phức tạp thuộc tính, như độc, phong, lôi, nội kinh, ánh sáng, âm chờ một chút, thuộc tính trong lúc đó vẫn tồn tại tổ hợp, nếu có nhiều thuộc tính tu sĩ, lại thiên phú dị bẩm, nhất định sẽ bị trọng điểm bồi dưỡng.

Nếu là không có thuộc tính nói, được xưng là không linh tu sĩ, cũng cùng không phải nói sẽ không có tu hành tư bản, không có thuộc tính có thể tu luyện bất luận cái gì thuộc tính công pháp, thế nhưng bất luận cái gì thuộc tính cũng không thể tu luyện tới cực hạn, mà tu hành vốn chính là một cái cực đoan đường, như không thể cùng cực, lại nhất định bình thường, cho nên không có thuộc tính tu sĩ, thông thường khó có làm.

Rõ ràng tình huống lúc Tiêu Thần cũng không có để ý, hắn tới nơi này con mắt chỉ là muốn bắt một cái tinh anh đệ tử xưng hào, người khác thấy thế nào hắn, hắn lại không tồn thất cái gì.

Tiêu Thần dọc theo đường đi sơn, cũng đến không có phát sinh chuyện gì, nói như vậy chỉ cần hắn không thêu dệt chuyện, thế giới này còn là rất hợp

bình, bất quá cũng có không tình hình chung.

Đi ở một cái hướng về phía trước trên thềm đá, đâm đầu đi tới ba người, Tiêu Thần nghiêng người từ một bên đi tới, mà hấn đi tới một người trong đó hai bên trái phải thời gian, người nọ lại không tránh không tránh, thẳng tắp hướng về Tiêu Thần đi tới, mà giờ khắc này Tiêu Thần đã đi ở thềm đá nhát sát biên giới, tránh cũng không thể tránh.

Không gây chuyện thị phi, đây là Tiêu Thần tìm cách, vì vậy hấn đơn giản dừng bước lại nghiêng người, nhưng mà kia người hay là không tránh không tránh, ý kia chính là muốn đem Tiêu Thần đụng xuống sườn núi.

Tiêu Thần thấy người đến lòng mang không tốt, tuy rằng không muốn gây chuyện nhưng cũng phải chuẩn bị sẵn sàng, quanh năm thuốc dục luyện thể, bản thân hấn lực lượng rất lớn, chìm thân đứng vững, chậm đợi sự tình phát triển.

Không ngoài sở liệu người nọ tiếp cận Tiêu Thần thời gian cố ý phát lực va chạm, quả nhiên là muốn phải đem Tiêu Thần đụng xuống sườn núi,) cái này nhỏ nhai điều không phải rất sâu, chỉ có mấy trường hình dạng, nhưng nếu như là thông thường luyện khí đệ tử ngã xuống, là hoàn toàn không có thời gian phản ứng ngự kiếm.

Mà luyện khí đệ tử thân thể chỉ là so với người phạm cường tráng một ít, không so được luyện thể trí thức, loại độ cao này tuy nói không chết cũng không thể thiếu gãy xương gân đoạn, người nọ đứng đồng môn an loại này tâm tư, thực sự có chút ác độc.

Cũng may Tiêu Thần từ lâu làm đủ chuẩn bị, người nọ va chạm chỉ cảm thấy là đánh vào một cây thạch trụ trên, đối phương không nhúc nhích chút nào, hấn bên vai còn lại là truyền đến đau bụng sinh.

Người nọ đảo mắt nhìn về phía Tiêu Thần, ánh mắt sắc bén, Tiêu Thần lại hoàn toàn không thấy hấn, chỉ là đưa mắt nhìn về phía phương xa, tựa hồ căn bản không biết chuyện gì xảy ra, mà bộ dáng như vậy tại nơi người xem ra lại không giống với, hấn cho rằng đây là Tiêu Thần không để hấn vào trong mắt, cố ý như vậy.

Tuổi còn trẻ khí thịnh, thấy Tiêu Thần chỉ là tự mình không có đánh dấu đệ tử, thậm chí ở Tiêu Thần trên người không cảm giác được một tia linh lực ba động, không biết dùng phương pháp gì có thể cùng mình chống lại một chút mà thôi, lại như vậy phương pháp, hấn khẳng định không thể nhẫn nhịn.

"Chính là không linh tu sĩ, ngay cả linh áp đều không cụ bị, lại dám đụng ta, ngươi nếu không cho ta tự mình bàn giao, ngày hôm nay xem ta trị ngươi như thế nào." Người nọ nhìn chằm chằm Tiêu Thần khẩu khí và ánh mắt cũng không thiện.

"Vậy ngươi đến đánh ta a." Thầm thở dài một hơi, biết sự tình tránh cũng không thể tránh, Tiêu Thần đơn giản không hề nhượng nhịn, hấn vốn là tự mình kiêu ngạo người, lúc trước nhượng bộ hấn đã cho đủ "Lễ", nếu sự tình còn là phát triển trở thành như vậy, hấn càng không ngại hành "Bình".

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Người vợ chạy

"Ngươi. . . Được, tốt." Người nọ thật không ngờ Tiêu Thần một cái không linh tu sĩ khi hấn các trên địa bàn còn dám lớn lối như vậy, nổi giận dưới một thời lại không biết làm sao mở miệng.

"Còn đánh nữa thôi đánh ta, không đánh ta đi." Tiêu Thần liếc mắt nhìn hấn, nhìn hấn hình dạng chỉ biết không biết là đại nhân vật gì, hơi hột mở miệng.

"Xem ta không. . ." Người nọ giờ tay lên sẽ bấm tay niệm thần chú, còn bên cạnh một người lập tức ngăn cản hấn.

"Lục sư đệ đừng xung động, vô cớ đứng đồng môn xuất thủ, ta sợ ngươi không may phạt." Ngăn cản họ Lục đệ tử hai bên trái phải một người mở miệng.

"Trần sư huynh, hấn. . ."

"Được rồi, ta tự có định đoạt."

Việc này hấn nhìn ở trong mắt, lại nói tiếp cũng không có thể coi là Tiêu Thần có sai, mà hấn Lục sư đệ cũng không phải nên vì khó khăn Tiêu Thần, chỉ là hôm nay có điểm đặc biệt, họ Lục đệ tử tâm tình cực hồng hét, Tiêu Thần chỉ vì lửa cháy đổ thêm dầu, bất quá hấn thân là sư huynh chỉ là vì họ Lục đệ tử suy nghĩ cũng không có thể để hấn xuất thủ.

Ba người bọn họ từ Hòa Phong Sơn đỉnh núi xuống tới, lần này lên núi bởi vì một việc, chính là họ Trần tu sĩ bạn gái muốn rời khỏi hấn, hấn mang theo tự

xung là tình thánh họ Lục tu sĩ và một người khác lên núi muốn phải vấn hồi bạn gái, nhưng bọn hắn lại bỏ quên một cái vấn đề quan trọng, lưỡng tình cảm cá nhân vấn đề, bên thứ ba tham gia chỉ biết bắt bớ hơn.

Kết quả cũng quả thực như vậy, họ Lục tu sĩ bị đả kích rất lớn, cho nên mới phải một bụng tức giận, xuống núi lại vừa lúc đụng tới một cái không linh tu sĩ, đã nghĩ tắt lửa, mà họ Trần tu sĩ lại càng tức giận, hắn bạn gái làm trò ba người bọn họ mặt và một người nam tu sĩ ly khai, cũng may hắn tu đường không sai, cứng rắn nhịn xuống.

"Vị sư đệ này, ta xem ngươi không ta Hòa Phong Sơn đệ tử, tới đây đất có chuyện gì?" Họ Trần tu sĩ miễn cưỡng cười, quay Tiêu Thần hỏi.

"Vợ lấy chồng chạy, đi ra giải sầu một chút." Tiêu Thần miệng đầy phi ngựa xe.

Chỉ là hắn nói xong câu đó thời gian, lại phát hiện không riêng gì họ Trần tu sĩ đáng tuổi cười cương ở trên mặt, một bên họ Lục tu sĩ và một người khác càng sắc mặt cổ quái.

Họ Trần tu sĩ lúc này thở dài, thầm nghĩ vừa chịu về điểm này tinh thần, cùng hiện tại Trần sư huynh so với thật đúng là không coi là cái gì.

Nhìn tam người biểu hiện trên mặt, Tiêu Thần lắc đầu, thầm nghĩ những tu sĩ này tới cùng là chuyện gì xảy ra, hình như đều rất kỳ quái, hắn còn có chính sự trong người, không thích hợp dây dưa.

Trần tinh tu sĩ cứng ở trên mặt đáng tuổi cười biến thành ngập trời phẫn nộ, một đôi mắt trực câu câu nhìn chăm chăm Tiêu Thần, lao lực tâm lực mới nhịn xuống gièm pha, lúc này bị một ngoại nhân làm trò huynh đệ mặt nhắc tới, họ Trần tu sĩ có nửa tu đường cũng nhịn không được, sẽ bạo phát.

"Đám, có bệnh đúng không, cũng không phải vợ của ngươi mà chạy. . ." Nói còn chưa dứt lời, Tiêu Thần đột nhiên hiểu ra, nhìn ba người biểu tình, hắn lại nhịn không được phá lên cười, "Thật lấy chồng chạy a? Ha ha ha. . ."

"Cố ý, tuyệt đối là cố ý, sư đệ ngươi đừng lời kéo ta, ta muốn làm thịt hắn "

"Sư Huynh, đừng xung động a, làm thịt hắn vợ của ngươi mà cũng không về được. . . A phi, ta đây nói cái gì biểu diễn."

"Ngươi. . . A!" Hét thảm một tiếng quanh quần ở sơn cốc giữa.

Tiêu Thần không để ý tới nữa mấy người hướng trên núi đi đến.

Dọc theo đường đi sơn, chính như trước cái loại này nhìn ánh mắt của hắn không hề số ít, bất quá sinh sự đến không hề có, cũng không lâu lắm Tiêu Thần liền đi tới đỉnh núi, cũng chính là hắn chuyến này tìm chỗ.

Đỉnh núi là một mảnh đất trống trải mang, ở đây mọc như rừng không ít đỉnh đài lầu các, có là đại thánh nghị sự, có là đệ tử ốc xá, không ít độc lập tinh bó động phủ còn lại là trường bối có lẽ kiệt xuất đệ tử mới có thể chính mình.

Tiêu Thần đi tới một khối mùi hương trước tấm bia đá, ngẩng đầu nhìn trên tấm bia đá những tên này, hắn đang suy tư, rốt cuộc muốn chọn ai tới khiêu chiến đâu, trầm ngâm một lúc lâu, Tiêu Thần chọn một cái luyện khí bằng xếp hạng ba trăm hai mươi bảy tên đệ tử làm khiêu chiến đối tượng.

Dựa theo quy củ, chỉ cần Tiêu Thần thắng hắn, như vậy hắn chính là mới ba trăm hai mươi bảy tên, chỉ là Tiêu Thần ở trên tấm bia đá điểm hướng cái tên đó thời gian, một đạo thần niệm truyền vào trong đầu hắn, "Tư cách không đủ."

Tư cách không đủ, Tiêu Thần không rõ, hắn kể tục nhìn về phía Thạch Bi,

Phát hiện ở Thạch Bi phía dưới cùng viết nhất đoạn văn, "Người khiêu chiến mỗi ngày có thể có mười lần cơ hội khiêu chiến, chiến thắng khấu trừ một lần, chiến bại không trừ, mỗi lần khiêu chiến không được cao với mình mười tên." Thấy đoạn văn này lúc Tiêu Thần mơ hồ nghĩ không ổn, hắn không biết mình là xếp hạng nhiều ít vị trí, hơn phân nửa ngay cả năm trăm tên đều không có tư cách đi khiêu chiến.

Tiêu Thần đưa tay đi điểm năm trăm tên tên, thử một lần lúc phát hiện, tự mình quả nhiên không có nghĩ sai, lần thứ hai bị nêu lên tư cách không đủ.

Kể tục nhìn chăm chăm Thạch Bi, Tiêu Thần muốn phải từ phía trên tìm được đáp án, hắn phát hiện lúc trước thấy kia đoạn nói hai bên trái phải còn có một hàng chữ nhỏ, viết "Mới bắt đầu bài danh ước định", chỗ không có cách nào khác, Tiêu Thần chỉ có điểm vào này hàng chữ trên, lúc Tiêu Thần phát hiện Thạch Bi giữa truyền ra nhất giòng nước ấm tiến nhập thân thể hắn, chạy một vòng lúc ly khai, thần niệm truyền vào trong đầu hắn.

"Ước định thất bại, bài danh tự động về là chót nhất, cứu vạn bảy nghìn bảy trăm năm mươi lăm tên." Không đợi Tiêu Thần phản ứng, thần niệm lần thứ hai truyền vào trong đầu hắn, "Cứu vạn bảy nghìn bảy trăm năm mươi bảy tên", trong nháy mắt lại có người dẫn khí thành công, nói cách khác Tiêu Thần giờ khắc này ở luyện khí tầng dưới chót nhất.

Tiếp cận mười vạn người, nếu là dựa vào khiêu chiến, liên tiếp không ngừng một hồi không thua nói, chỉ cần tam tứ năm cũng là có thể bắt được tinh anh xưng hào, biết được kết quả này lúc, Tiêu Thần về mặt khổ qua tư thế, sự tình không nghĩ giống đơn giản như vậy, cái này khó làm, nói không chừng kia vĩ kế hoạch lớn, thật được mắc cạn.

Cũng có không dựa vào khiêu chiến là có thể đề thăng bài danh phương pháp, đó chính là trận pháp tiến hành chiến lược ước định, mà Tiêu Thần hiện tại ngay cả dẫn khí nhập thể đều chưa hoàn thành, ước định chỉ biết và trước như nhau, xếp hạng mặt sau cùng.

"Chuyện này liền khó làm. . ." Tiêu Thần vuốt cằm, mắt lộ ra suy tư về, chỉ là trong lúc nhất thời hắn cũng không nghĩ ra cái gì tốt phương pháp.

"Quên đi, cứ làm như vậy đi." Cuối cùng Tiêu Thần thờ dài, còn là quyết định từ tầng dưới chót nhất bắt đầu.

Nói làm liền làm, chọn lựa một cái cao hần mười tên người, Tiêu Thần một ngón tay đầu điểm xuống đi, tên kia tự sáng lên, Thạch Bi làm trung tâm, một cái thật lớn màn sáng xuất hiện, đây là Huyền Thanh Sơn mới khai phá xuất trận pháp, tấm bia đá này bản thân cũng là một món bảo vật, hần có thể dấu vết dưới ước định người và người khiêu chiến chiến lực tin tức, sau đó tự động bắt chước xuất trước mặt chiến lực tối ưu sử dụng phương thức chứa đựng.

Tới khiêu chiến người không cần thật khiêu chiến bản thân, chỉ cần và Thạch Bi bắt chước đi ra năng lượng thể chiến đấu là được, tuy nói phương thức này không thể làm đến tuyệt đối công bình, thể nhưng ở nhân số đông đảo Huyền Thanh Sơn, không ảnh hưởng các tu sĩ tu hành dưới tình huống, đã phi thường tốt.

Tiêu Thần lần đầu tiên tiến hành như vậy khiêu chiến, với hần mà nói đây là một món chuyện mới mẻ, một cái và hần khiêu chiến người giống nhau như đúc tu sĩ xuất hiện ở Tiêu Thần trước mắt, chiến đấu chính thức bắt đầu, và trước hần gặp được luyện khí tu sĩ như nhau, chiến đấu lúc bắt đầu đội bọn họ chuyện thứ nhất chính là vội vàng bấm tay niệm thần chú.

Mà căn cứ sử dụng pháp thuật uy lực đến xem, thủ quyết trình độ phức tạp lại bất tận tương đồng, chỉ là lại giản đơn pháp thuật luyện khí tu sĩ cũng còn là cần không ít mấy cái thủ quyết mới có thể dùng đến.

Tiêu Thần tác chiến phương châm đặc biệt minh xác, chính là khi hần các pháp thuật hoàn thành trước liền động thủ đánh bại bọn họ, vì vậy ở đối diện người nọ bắt đầu bấm tay niệm thần chú là lúc, Tiêu Thần hai chân rút lực lượng bỗng nhiên nhảy lên xuất, rất nhanh liền đi tới bên người, hướng về phía tu sĩ kia chính là một quyền đánh ra.

Thạch Bi bắt chước đi ra tu sĩ, không riêng gì sức chiến đấu và phương thức chiến đấu, ngay cả thân thể cường độ và phản ứng đều là giống nhau, thấy Tiêu Thần một quyền đá đảo trước mặt, tu sĩ kia kinh hãi trên tay thủ quyết lệch lạc, pháp thuật thất bại trong gang tấc, mà thì là không có sai lầm, hần cũng không có cơ hội lại dùng đến.

Bởi vì sau một khắc Tiêu Thần một quyền đã đem hần đánh bay, chòng chắt ngã trên mặt đất lúc hần vậy mà không đứng dậy nổi đến, trận đầu khiêu chiến thi đấu lúc đó kết thúc, Tiêu Thần một chiêu chế địch đại hoạch toàn thắng.

Bốn phía màn sáng còn không có biến mất, Tiêu Thần đi tới trước tấm bia đá lại điểm một cái cao hơn tự mình mười tên tu sĩ kế tục khiêu chiến, kết quả còn là như nhau, Tiêu Thần thuận sát tu sĩ kia, hần bài danh lần thứ hai bay lên.

Liên tiếp khiêu chiến mười lần, mười lần đại hoạch toàn thắng, đem Tiêu Thần đạt được lần thứ mười thắng lợi thời gian, Thạch Bi thần niệm nói cho Tiêu Thần, càng mười tên thập thắng liên tiếp lúc cuộc kế tiếp chiến đấu nếu như thắng lợi, sẽ thêm vào đề thắng mười người thứ tự, biết được còn có loại này đặt ra lúc, Tiêu Thần mừng rỡ, xem ra cũng không cần tam tứ năm.

Liên tục mười lần càng mười tên đánh ra thập thắng liên tiếp, vốn là một món không nhỏ chuyện, đủ để oanh động một ít tu sĩ, bất quá Tiêu Thần xếp hạng hơn chín vạn tên, này hơn chín vạn tên bài danh trên dưới, cơ hồ là không ai quan tâm.

Liên tiếp cửu thiên, Tiêu Thần mỗi ngày như vậy, mỗi lần đều càng mười tên chiến đấu, mỗi lần đều đạt được thập thắng liên tiếp, ngày thứ mười chiến đấu sau khi chấm dứt, đã lâu thanh âm lần thứ hai ở Tiêu Thần trong đầu vang lên, "Lần đầu tiên liên tục một trăm trận càng mười tên thắng liên tiếp, thường cho thông cáo toàn thể."

Loại này bài danh Thạch Bi mỗi ngọn núi đều có, là bình thường đệ tử kiểm nghiệm tự mình tu vi đồ vật, ngày hôm nay ở Tiêu Thần thắng dưới thập thắng liên tiếp, bị thần niệm thông cáo lúc, tên hần ở trên tấm bia đá biến thành kim màu đỏ, UU đọc sách (www.uukanshu.com) đồng thời lóe ánh sáng.

Rõ ràng như thể biến hóa, tất cả thấy Thạch Bi mọi người phát hiện, vừa nhìn tình huống cận kề, tất cả mọi người kinh hãi, đây quả thực là quá kinh người, càng mười tên mà chiến, thắng liên tiếp một trăm trận, khiêu chiến này người hoặc là ẩn nhẫn thật lâu chưa có tới khiêu chiến, sẽ chính là đột nhiên chiếm được cái gì lớn tạo hóa, bằng không tuyệt đối không có khả năng.

"A liễu" hai chữ trong lúc nhất thời thành luyện khí đệ tử quan tâm trọng điểm, đây là Tiêu Thần ở trên tấm bia đá lưu lại tên.

Lại qua thập thiên, "A liễu" hai chữ lần thứ hai đại phóng tia sáng kỳ dị, Thạch Bi lại một lần nữa thông cáo, "A liễu" càng mười tên mà chiến, thắng liên tiếp hai trăm trận, thưởng cho Nhất Sắc Tiên Chi một đóa, Nhất Sắc Tiên Chi không tính là nhiều trân quý, thưởng điểm nói hoàn toàn sùng bái Thạch cũng có thể mua được, khiến người ta khiếp sợ là Tiêu Thần chiến tích.

"Này a liễu là kia ngôi linh ngọn núi đệ tử, vì sao trước không có nửa điểm danh khí, hiện tại lại đột nhiên cao như vậy điều?" Lén không ít người đã đang nghị luận, đều suy đoán Tiêu Thần thân phận.

"Nhất định là kia ngôi linh ngọn núi bề quan tu hành đệ tử, làm trọng đại đột phá mới tới khiêu chiến, muốn phải đánh một trận thành danh." Các nói xôn xao, đều là suy đoán.

"Người này cũng thực sự là đủ có thể ẩn nhẫn, ta xem này thế... ít nhất ... Còn có thể trở lên nghìn tên đứng hàng thứ."

"Hanh, ta xem hần chính là ý định ẩn nhẫn, là chính là hiện tại thành danh, vì danh đầu lại như này, đức hạnh không cần thiết thật tốt." Có thể thu được

nhiều ít tán dương là có thể thu được nhiều ít chữ bói, mọi người tìm cách không giống với, thấy như nhau, lý giải lại có thể một trời một vực.

Tiêu Thần không biết ngoại giới bình luận, chỉ là mỗi ngày sáng sớm liền chạy tới Hòa Phong Sơn tiến hành hết thập trận khiêu chiến, sau đó nhanh chóng ly khai, về phần phần thưởng kia Nhất Sắc Tiên Chi, sớm bị hấn đứt cho Tàng Kinh Các phía sau núi con thỏ.

Cắt dấu bốn trang

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20: 7 niên độ

"A Liễu" một đường thẳng liên tiếp, đệ tử trong lúc đó truyền đi càng vô cùng kì diệu, có nói nhận thức A Liễu, hấn thiên phú dị bẩm, dài bốn con tay, có nói A Liễu nhưng thật ra là một vị đạo tôn đệ tử thân truyền, chỉ là vì ma luyện tự mình, cho nên từ tầng dưới chót nhất bắt đầu khiêu chiến.

Còn có rất nhiều người không tin những thuyết pháp này, cho rằng "A Liễu" chỉ là ẩn nhẫn lâu lắm, muốn phải mượn này thành danh mà thôi, cũng có một nhóm người đặc biệt kính nể, cũng hãy coi trọng hấn.

Đương nhiên, đối với đông đảo luyện khí tu sĩ mà nói, những thứ này cũng chỉ là số ít, đại đa số người còn lại là quan tâm "A Liễu" tới cùng có thể ngay cả thắng nhiều ít trận.

Năm đó được xưng ngành sinh sinh đánh bẻ bảng xếp hạng kiếm đồng tử, hấn chính là cao thủ khai hoàn ca, dường như hiện tại "A Liễu" như nhau, từ bảng xếp hạng tầng dưới chót nhất một đường khiêu chiến, càng mười tên mà chiến, thắng liên tiếp hơn bốn trăm cục trực tiếp đánh vào trước mười tên, gặp phải đại sư huynh Hiên Viên ngọc hạo mới ngưng được thắng liên tiếp bước tiến.

Hiện tại đột nhiên xuất hiện này "A Liễu" rất có năm đó kiếm đồng tử phong thái, cũng không biết hấn có thể vẫn thắng liên tiếp tới khi nào.

Mà Tiêu Thần kế tiếp biểu hiện còn thật không có để cho bọn họ thất vọng, một tháng trôi qua, Tiêu Thần mỗi ngày thắng liên tiếp, thường cho đều bắt lại rất nhiều, tuy nói đều là không chớp mắt vật nhỏ, chỉ là ý tứ ý tứ, nhưng này ba trăm la thắng liên tiếp ghi lại lại là phi thường dọa người.

"Tới cùng xong chưa." Không ít người đứng Tiêu Thần thắng liên tiếp đã không kinh ngạc, thấy rõ nhiều lắm liền chết lặng, bọn họ bây giờ còn thời thời khắc khắc chú ý vẫn hồng quang lơ lửng "A Liễu" hai chữ, chờ chỉ là một loại kết quả.

"Chẳng lẽ muốn vẫn đánh trên đệ nhất danh đi."

"Kia không có khả năng, quang âm thần quyết người thừa kế ngay luyện khí cảnh, có hấn ờ, có thể đề chết cùng thế hệ, tuyệt người có thể xuất đầu." Cảm kích người ngưng hấn lời đồn.

"Cửu đại thần bí quyết vừa ra, thật có thể đề chết người cùng thế hệ, ai cũng được cúi đầu, A Liễu cho dù kinh diễm, nhưng là tuyệt đối không thể nào vượt lên trước. . ." Mọi người bắt đầu nghị luận.

"Cửu đại thần bí quyết, ta đã biết, A Liễu nhất định là một vị đạo tôn đệ tử thân truyền, hơn phân nửa cũng có truyền thừa cửu đại thần bí quyết tư cách." Người này vừa mở miệng, vốn đã yên lặng trọng tâm câu chuyện lại sống nhảy lên.

"Đúng rồi, cũng chỉ có như vậy mới giải thích được thông, A Liễu dẫn khí thành công, bị Thạch Bì ước định hết lúc đón bệ quan tu luyện thần quyết, hiện tại tu thành trở về, một đường khiêu chiến, là muốn vì mình chính danh." Nói như thế bị rất nhanh bị truyền khắp các đình núi.

Cửu đại thần bí quyết là Huyền Thanh Sơn tối cao tu luyện pháp môn, uy lực kinh thiên, thế nhưng đối với tu luyện giả có gần như khắc nghiệt yêu cầu, ngược lại không phải là môn phái yêu cầu, mà là tu luyện cửu đại thần bí quyết cần cánh cửa.

Ngoại giới tiếng gió thổi Tiêu Thần còn là hết thấy mặc kệ, vẫn ở chỗ cũ thắng liên tiếp trước, nhiều loại thắng liên tiếp thưởng cho dưới, đại phúc độ rút ngắn là bay lên bài danh chỗ cần thời gian, rốt cục có một ngày, hấn lên năm trăm mạnh, chiến thắng thứ bốn trăm chín mươi hai tên đối thủ, cuối cùng đem tự mình đứng vào năm trăm mạnh, thưởng cho là một cái khối màu đỏ ngọc bài, đại biểu Luyện khí kỳ tinh anh đệ tử.

Tiêu Thần cuối cùng là thở phào nhẹ nhõm, hấn không biết đưa tới nhiều phong ba, hấn từ đầu đến giờ, con mắt cho tới bây giờ đều chỉ có một, chính là làm được tinh anh đệ tử xưng hào, hiện tại con mắt đã đạt được, lại hưởng thượng thiêu chiến cái gì, hấn hoàn toàn không có hứng thú, vì vậy Tiêu Thần không dự định tiếp tục nữa.

Vào năm trăm mạnh lúc, mọi người đều đang suy đoán, tới cùng tên thứ mấy mới là "A Liễu" tới hạn, hắn đã thắng liên tiếp hơn một ngàn trận, đánh vỡ năm đó thiên kiều kiếm đồng tử ghi lại, tuy rằng hai người khiêu chiến điều không phải đồng nhất tự mình cảnh giới.

Một chỗ phân nửa đen phân nửa trắng đỉnh núi, chấp tay đứng thẳng một người trẻ tuổi, ngọn núi này bố trí và dùng tu hành ngọn núi không sai biệt nhiều, chỉ là chỉ có một mình hắn, nhìn trên tấm bia đá hồng quang rạng rỡ "A Liễu" hai chữ, hắn cũng nhắc lên hứng thú.

"Có ý tứ, tới cùng là ai?" Không giống với tầm thường đệ tử, hắn thân là thần quyết người thừa kế, bản thân địa vị cũng rất cao, có thể biết sự tình cũng rất nhiều, ngoại giới mau đưa "A Liễu" là thần quyết người thừa kế này lời đồn truyền thành thật, nhưng hắn rõ ràng, hắn ở ngoài kế tiếp thần quyết người thừa kế, còn chưa có xuất hiện, "A Liễu" điều không phải, cũng không thể nào là,

Bằng không sớm đã bị môn phái mang đi tiếp thu thần quyết truyền thừa.

Ở tất cả mọi người suy đoán thời gian, ngày thứ hai "A Liễu" tên cũng không có nửa bài danh biến động, ngày thứ ba cũng là, sau này thời gian rất lâu đều là như vậy, lúc đầu hồng quang đã biến mất, "A Liễu" đã trở thành luyện khí trong hàng đệ tử lớn nhất nghi vấn, vì sao?

Hắn biến mất tựa như xuất hiện như vậy đột nhiên, bài danh vĩnh viễn dừng lưu tại bốn trăm chín mươi hai tên, lúc có người ném thử khiêu chiến "A Liễu" nhưng rất kỳ quái là, tên hắn không thể bị điểm phát sáng, loại tình huống này chỉ có một loại khả năng, A Liễu đã nằm xuống.

Rất nhiều người thờ dài, rất nhiều người nhìn có chút há hê, một viên sao kim gần rơi sáng bầu trời, nhưng ở mọc lên trong quá trình nằm xuống, đây là Huyền Thanh Sơn nhất tôn thất lớn, cũng có người cho rằng "A Liễu" phong mang quá thịnh, đầy mà chiêu tổn hại, nằm xuống là tất nhiên việc.

Tự như cùng xuất hiện liền dụ cho người tranh luận thông thường, Tiêu Thần biến mất đồng dạng dụ cho người tranh luận, bất quá một món đồ vật chỉ có tồn tại thời gian mới có giá trị, bất động "A Liễu" dần dần đậm ra mọi người trà trước sau khi ăn xong.

Tiêu Thần trên thực tế, cảm tình anh ngọc bài, bắt đầu tự mình phát tài đại kế, tự như cùng hắn dự đoán vậy, triển khai đặc biệt thuận lợi, rất nhiều đệ tử đều tiếp thu hắn phương thức này, chỉ cần tốn hao cực nhỏ lượng Tinh Thạch là có thể hưởng thụ được nguyên bộ phục vụ, đối với bọn hắn mà nói, quá nặng nếu có thể hưởng thụ thượng vị giả thể nghiệm, càng làm cho tầm thường đệ tử đối với lần này xua như xua vịt.

Ngay cả mượn sách đệ tử đều phải nhiều rất nhiều, Tiêu Thần làm như thế môn phái cao tầng tự nhiên không phải không biết, nhưng cũng không có áp dụng cái gì thủ đoạn, cũng không có hạn chế Tiêu Thần, nguyên nhân ở trong không được biết.

Tàng Kinh Sơn trên Truyền Tống Trận hầu như thời thời khắc khắc đều ở đây phát quang, Tiêu Thần vắng lai các ngọn núi trong lúc đó, bận tới mệt tới mặt, tuy rằng mỗi lần thu lệ phí rất thấp, nhưng thắng ở lượng lớn, dần dần hắn hầu bao tiệm cô, võ cũng có thể nói mình là người có tiền.

Sinh ra sinh trưởng ở hoang mạc thôn nhỏ, Tiêu Thần lúc nào trong tay từng có như vậy lớn tài vụ, hắn nghĩ loại cảm giác này thật sự là không sai.

Lợi dụng chức vụ tới liền, Tiêu Thần còn thối lui ra khỏi mới sách lược, chính là nếu như muốn sớm bắt được sách, cũng được, chỉ cần nhiều hơn nhiều Tinh Thạch liền không thành vấn đề, hắn giải thích là, có thể ưu tiên xứng đưa, trên thực tế cũng không biết là thế nào hợp tới thao tác.

Hôm nay ban đêm, Tiêu Thần nằm ở Tàng Kinh Các trước đại môn, nhìn bầu trời sao, tính toán tự mình tài phú, khóe miệng lộ ra nụ cười tự đắc.

Nhưng khi hắn nghĩ đến kia xuyên ninh thần vòng tay thời gian, sắc mặt trời trong chuyển nhiều mây rồi đến trời mưa, "Ta này mẹ nó điều không phải trắng bán mạng sao, gian thương."

Ngày cứ như vậy quá, hôm nay biến mất Bệnh lão nhân xuất hiện ở Tàng Kinh Các cửa, mới vừa muốn đi vào lại đột nhiên nghe được Tàng Kinh Các phía sau núi một tiếng huyết sáo dài, đón một trận binh đánh vỡ thanh âm truyền đến.

Bệnh lão nhân lập tức lắc mình đi tới phía sau núi, chỉ thấy nhất đạo thân ảnh mang theo một lục sắc cột nước phóng lên cao, dưới thân là một ngưng nghiền nát lớn vại, bay lên là lúc hai khả ái vật nhỏ, theo đuổi trên đó, xoay quanh ở nó chu vi.

Người này, đúng là Tiêu Thần.

Hiện tại Tiêu Thần đã tuổi tròn hai mươi hai, tí mĩ đếm một chút, đi tới nơi này Tàng Kinh Các đã bảy năm có thừa, luyện tập Bệnh lão nhân lưu lại bí điển cũng đã tròn năm năm, năm năm đến Tiêu Thần không chút nào gián đoạn rèn luyện tự mình thân thể, trong lúc có rất nhiều thứ da tróc thịt bong, mệnh huyền một đường.

Tiêu Thần cắn răng tới đỉnh, năm năm qua ngoại trừ Thối Hồn Luyện Thể đệ nhất cảnh giới chút thành tựu, còn chú liên cứng như sắt thép kiên nghị ý chí, thu hoạch không thể bảo là không lớn.

Ở giữa nó sư Ca Thụ Hành Văn đã tới hai lần, hai năm trước Ca Thụ Hành Văn nói cho Tiêu Thần này luyện thể thuật quả thực hắn là kiên trì, thì là Bệnh lão nhân không cho hắn luyện, ngày sau cũng sẽ an bài, còn bảo cho biết Tiêu Thần Thanh Minh Linh Khí rốt thể coi như thuận lợi.

Phá tan thuốc vại chỉ vì sau đó lại chưa dùng tới thuốc độc, dược vật cường hóa hiệu quả đã làm nhạt đến không, sau này luyện thể chỉ nhưng dẫn vào thiên địa linh khí đến rèn luyện thân thể, có lẽ ăn ăn chứa bá đạo thiên địa linh khí thiên tài địa bảo, bằng không nếu không để mà dược vật tự nhận.

Tiêu Thần lúc này 《 Thối Hồn Luyện Thể 》 đệ nhất cảnh giới đã thành, rốt cuộc chân chánh bước vào luyện thể đại môn, dựa vào lực lượng cơ thể thả người nhưng trên ba mươi trọng có thừa.

Mặc dù không thể đi sơn đảo hải, nhưng là là quyền đá vụn, chân liệt địa, đao kiếm không bị thương, nước lửa khó khăn vào, đương nhiên những thứ này ngón tay đều là sắt thường thường lửa, nếu là nhai trên tu chân trí thức một cái pháp bảo, có lẽ chịu trên một bả chân hòa, ngay cả thân thể mạnh mẽ, nhưng vẫn là khó thoát nhất trọng thương, một cái không tốt còn nguy hiểm đến tánh mạng.

Bệnh lão nhân thấy Tiêu Thần lúc này tình huống, bội cảm vui mừng, thầm nghĩ Tiêu Thần cuối cùng cũng không có cô phụ tự mình một phen tâm huyết.

Hơn nữa Nghịch Thương Thiên huynh muội, năm năm qua, thân thể nhưng những năm qua không ít, vừa mới bắt đầu không đến nửa thước thân thể, hiện tại đã sắp có một thước, một thân nhưng tóc trong suốt sáng, đẹp không ít.

Tiêu Thần vừa rơi xuống đất chỉ thấy biến mất nhiều Bệnh lão nhân xuất hiện ở phạm vi nhìn trong, cũng là cao hứng chặt, lập tức mở miệng kêu lên: "Lão lưu manh, ngươi còn chưa có chết à? Rốt cục bỏ được đã trở về?"

Tiêu Thần khỏe mắt lóe ra, trên mặt thủy tí chưa khô, cũng không biết là lệ còn là nước, chẳng qua cái gì cũng không quan hệ, là đều yếu không được Tiêu Thần đứng Bệnh lão nhân cảm kích.

Lấy Bệnh lão nhân nhãn giới, làm sao sẽ nhìn không ra Tiêu Thần thần sắc khác thường và suy nghĩ trong lòng, nhìn đến nơi đây Bệnh lão nhân yên tĩnh không dao động nội tâm tựa hồ tạo nên một tia rung động, không hiểu tình cảm do trái tim mà sống.

Quay Tiêu Thần nói: "Chỉ ngươi miệng thiếu, lão tử này không tốt được sống thôi. Sang đây, để lão tử nhìn ngươi mấy năm nay có hay không lười biếng." Nói hướng Tiêu Thần bước nhanh tới.

Tiêu Thần đến gần Bệnh lão nhân, một cái hùng ôm, Bệnh lão nhân ra ngoài ý liệu chưa nói trêu ghẹo, chính cảm vui mừng là lúc bụng dưới truyền đến già cảm, Bệnh lão nhân kêu thảm một tiếng, thân thể lên tiếng trả lời quăng.

Tiêu Thần đắc ý cười to nói: "Oa ha ha ha ha. . . Lão lưu manh, ta rốt cục âm đến ngươi một lần đi!"

Vừa Tiêu Thần ôm lấy Bệnh lão nhân, thừa dịp Bệnh lão nhân thả lỏng cơ hội, cấp tốc hướng Bệnh lão nhân tiểu phúc một cước đá ra, Bệnh lão nhân trước đó không hề phòng bị, lại khó có được xúc cảnh sinh tình, cánh bị bị Tiêu Thần thực hiện được, một cước đá bay.

Này một Bệnh lão nhân có thể nào nuốt trôi, đứng dậy nhằm phía Tiêu Thần, kêu to muốn đánh chết hán tiểu tử.

Vì vậy hai người xoay đánh thành một đoàn, và trên đường lưu manh xoay đánh không kém chút nào, đến cùng một yếu đi già tiểu lưu manh tên.

Không hề nghi ngờ Tiêu Thần bị Bệnh lão nhân đánh tự mình mặt mũi bầm dập, bất quá Tiêu Thần vẫn là cười về đến phòng.

Thứ nhất thấy Bệnh lão nhân trở về tâm tình thật tốt, thứ hai, từ lúc chào đời tới nay lần đầu tiên âm đến Bệnh lão nhân, đây càng nếu như Tiêu Thần cười đùa bỡn.

Tuy rằng cuối bị đánh tự mình đầy mặt hoa đào nở.

Trở lại gian phòng của mình phía sau Tiêu Thần mà bắt đầu nhìn các loại điển tịch, những năm gần đây, đọc sách đã trở thành Tiêu Thần sinh hoạt một bộ phận.

Bảy năm qua, Tàng Kinh Các tối trọng yếu thư tịch đều bị Tiêu Thần nhìn tự mình đại khái, Tiêu Thần chỗ nắm giữ tri thức, đúng bất kỳ môn phái nào mà nói đều bút tài phú không lồ, những tin tức này lượng, đủ để khiến Tiêu Thần quan trên trăm hiểu thông tên, tuy nói từ bề ngoài một điểm cũng nhìn không ra đến.

Trừ lần đó ra, Tiêu Thần vì kế hoạch lớn thực hiện phi thường tốt, năm năm đến Tiêu Thần lấy tinh anh đệ tử ngọc bài vắng lai các ngọn núi, mau đệ công tác thuận lợi dị thường, thẳng đến một tháng trước, hán vốn định tuyên bố đình chỉ đưa sách hoạt động, nhưng các đệ tử đã thành thói quen phương thức này, đều kháng nghị, bắt buộc đi Tiêu Thần chỉ có tìm một cái hai năm trước nhận thức béo tiểu tử, đem tất cả sự vụ hết thầy giao cho hán.

Kia nhỏ mập mập đồng dạng là năm trăm mạnh, bài danh ở hơn hai trăm tên, hán và Tiêu Thần quen biết, toàn bộ bởi vì một con heo, lúc đầu Tiêu Thần kết thúc một ngày đêm công tác, đã đói bụng như sét đánh, lại ngoài ý muốn ở cỏ xanh son thấy được một đầu nướng bóng loáng lộn rùng lúc đó Tiêu Thần đầu thêm được là ai gia heo, trực tiếp gió cuốn mây tan, một não ăn tự mình để hướng lên trời, xương tủy cốt tủy chưa từng buông tha.

Tiêu Thần nhưng hạ tối hậu nhất cái xương thời gian, kia nhỏ mập mập vừa lúc trở về, đem ăn vụng tiểu tặc đoạt vừa vặn, thấy Tiêu Thần liền nhận ra được, đúng là cái kia khắp thế giới đưa mau đệ tên, Tinh Thạch buồn bán lời đồng lớn, vì vậy mở miệng muốn Tiêu Thần thường tiền.

Không ngờ vừa nhắc tới thường tiền, Tiêu Thần như điên rồi như nhau, trực tiếp động thủ đem nhỏ mập mập đánh ngã trên mặt đất, chiếu nhỏ mập mập thuyết pháp chính là, quá hung tàn, ta cho tới bây giờ chưa thấy qua ác như vậy người, thân là tinh anh đệ tử hơn hai trăm tên hán, vậy mà không có chút nào chống đỡ lực, chỉ có thể cầu xin tha thứ.

Cũng là khi đó Tiêu Thần có bút ra ly khai tâm tư, hán đều đã chui vào tiền trong mắt, như vậy xuống phía dưới không nhận thức được, khẳng định đúng nói trái tim có ảnh hưởng, tuy nói hán còn chưa bắt đầu tu luyện, nhưng nếu như trái tim trước thành cướp, sau đó tu hành thể tất tắc trở.

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Thiên Địa 1 tạo

Ở Tiêu Thần đọc sách khi, chưa phát giác ra sắc trời đã thả ám, đêm màn trướng cho Huyền Thanh Sơn tạo nên một tầng thần bí thánh khiết cái khăn che mặt, toàn bộ Huyền Thanh Sơn như một đầu cự thú viễn cổ phủ phục ở Tây Vực sa mạc lớn trên.

Đêm, vô luận là ở đâu đều rất yên tĩnh mật, nhất là này vết người rất hiếm Tầng Kinh Các, càng yên tĩnh được an tường.

Tiêu Thần lúc này đã quay trước cửa sổ ngủ thật say, khắp bầu trời tinh đầu như thế gian không lồ nhất trận pháp, yên lặng về bề ngoài thiên hạ thương sinh linh số phận.

Từ xưa nghịch thiên người tu chân chẳng biết bao nhiêu, còn chân chính hể được tiên đạo cũng bất quá thuật lại như vậy.

Tiên đạo đầu cùng như thế nào ngọn núi?

Người, dùng cái gì nghịch thiên? Bất quá tăng thêm cười vật liệu mà thôi.

Có một thuật lại, trong vũ trụ, đại đạo chính tối cao quy tắc, tất cả thế giới vận hành đều do nó nắm giữ, cái gọi là số phận, chính là thứ nhất, vô luận người nghĩ như thế nào nhảy ra ngoài, mặc dù trở lại quá khứ, lại có thể phát hiện, hiện tại tất cả, là bởi vì người trở lại quá khứ mà tính tế, như trước làm không là cái gì, không sửa đổi được cái gì, cuối cùng vẫn được trở lại nhảy lấy đà chỗ.

Lại truyền đạo hồn chính đại đạo cụ giống, trường tồn Thiên Địa vũ trụ, chứng kiến từ không tới có, từ có đến hưng, hẳn biết đi qua, hiện tại, thời gian tới tất cả, nhưng hẳn không thể nói, không thể làm quấy nhiễu, cũng có thuật lại, hẳn thân là đại đạo cụ giống, chính mình ba lần mở miệng và nhất lần cơ hội xuất thủ.

Thế nhân gọi —— tam ngôn, nhất vi.

...

Ngày mai, Tiêu Thần mới vừa tỉnh lại, chỉ thấy Nghịch Thương Thiên chân trước bò tới tự mình trước cửa sổ, trong miệng hô to tự mình, Tiêu Thần nghiêng người, trước trên thân liền từ trước cửa sổ nhảy ra, ôm đồm trước Nghịch Thương Thiên liền bay lên tận trời, Thương Cẩm Vận lại cùng ở một bên.

Thương Cẩm Vận từ nhỏ cũng rất nhu thuận, vô luận Tiêu Thần và Nghịch Thương Thiên làm chuyện gì, nàng chỉ là yên lặng theo.

Có lúc Tiêu Thần và ca ca Nghịch Thương Thiên đến Huyền Thanh Sơn đệ tử tu luyện địa phương quấy rối bị "Truy sát", cũng đều là Thương Cẩm Vận trợ hai người thoát khỏi, miễn cưỡng rút cuộc hoạn nạn huynh đệ đi.

Trời xanh không mây, trắng hà che mặt trời, gió mát từ đến, tiếng thông reo không thịnh hành.

Ngày hôm nay Tiêu Thần như thường ngày, ở đám mây bay lượn, ôm lam thiên, đang ở một người lưỡng long ở trong mây xuyên toa chi tế, Tiêu Thần đột nhiên ánh mắt căng thẳng, đón lớn chừng hạt đậu mồ hôi hột không ngừng từ cái trán toát ra, hình như là chịu được này nhiều thống khổ thông thường.

Thương Cẩm Vận đầu tiên nhận thấy được Tiêu Thần không đứng, liền muốn tiến lên hỏi, lại thấy ca ca Nghịch Thương Thiên như bị đập đuôi xà như nhau, không ngừng trên không trung tán loạn, mà Tiêu Thần cũng nắm chặt hần một chân, Nghịch Thương Thiên kêu to: "Tiểu Vận nhanh đi gọi lão lưu manh. . ."

Nói xong liền không lên tiếng nữa, nỗ lực ổn định thân hình trở về bay, có thể thấy là Nghịch Thương Thiên tốc độ phi hành càng ngày càng chậm, Thương Cẩm Vận phát hiện chuyện quá khẩn cấp, lập tức gia tốc bay trở về Tầng Kinh Các.

Lúc này Tầng Kinh Các nghênh đón hai vị tôn quý khách nhân, một trong số đó chính là Tiêu Thần sư phụ Ca Thụ Hành Vân, có thể cùng đi Ca Thụ Hành Vân đến từ nhiên chỉ có Kinh Thương Đạo Tôn một người.

Bệnh lão nhân vẫn là chiêu bài thức nghênh tiếp phương thức, Ca Thụ Hành Vân bất vi sở động, mà Kinh Thương Đạo Tôn cũng tiến lên hành lễ nói: "Tiền bối đi vào có mạnh khỏe?"

Bệnh lão nhân khẽ vuốt cằm nói: "Không chết được, không chết được, còn có thể sống thêm tự mình mấy nghìn năm đầu, sách sách. . . Đến là tiểu tử

ngươi, còn trẻ như vậy đã đột phá cái cảnh giới kia, tiền đồ vô lượng a."

Kinh Thương Đạo Tôn tu đạo tới nay đã vượt qua hơn hai ngàn tự mình xuân thu, thả tới chỗ nào đều là đức cao nói sâu sắc tiền bối, cũng chỉ có Bệnh lão nhân dám xưng là tiểu tử.

"Tiền bối quá khen, chẳng biết Tiêu Thần nhưng ở?" Kinh Thương Đạo Tôn khiêm tốn nói.

"Ta chỉ biết, các ngươi không có việc gì làm sao sẽ tìm đến lão nhân gia ta, tiểu lưu manh hội này hẳn là đi ra, các ngươi chờ một chút đi."

"Tiểu lưu manh?" Kinh Thương Đạo Tôn nghi ngờ nói

"Hắc hắc." Đúng Bệnh lão nhân cười thần bí.

Tự thủy chí chung, Ca Thụ Hành Vân một nói một câu, chỉ là lẳng lặng ở một bên nhìn, nhưng rõ ràng sắc mặt không tốt.

Lúc này một đạo bóng trắng lấy rất nhanh tốc độ nhằm phía Tầng Kinh Các, ba người quân nhận thấy được, cũng chỉ có Bệnh lão nhân ngừng đầu nhìn lại, phát hiện là Thương Cẩm Vận.

Ngược lại không phải là Bệnh lão nhân tu vi không bằng người, mà là trời sinh tính như vậy,

Cố ý làm tới.

Thấy Thương Cẩm Vận vội vàng như thế, Bệnh lão nhân biết tất nhiên có việc, hơn nữa lớn mới có thể chuyện liên quan đến Tiêu Thần, vì vậy trực tiếp mở miệng hỏi: "Có việc nhanh nhanh nói tới."

Thương Cẩm Vận một đường lấy pháp lực gia trì, dùng tốc độ nhanh nhất chạy tới Tầng Kinh Các, nghe thấy Bệnh lão nhân nói, vì vậy vội vàng nói: "Tiêu Thần có biến, nhanh đi cứu hắn." Nói xong dùng long bào chỉ chỉ Tiêu Thần và Nghịch Thương Thiên chỗ phương hướng.

Ca Thụ Hành Vân sau khi nghe dẫn đầu biến mất ở tại chỗ, tiếp theo là Kinh Thương Đạo Tôn, cuối cùng Bệnh lão nhân mới chậm rì rì bay lên tận trời.

Điều không phải Bệnh lão nhân không vội, mà là thấy Ca Thụ Hành Vân đã đi trước, tự mình lại gấp cũng không đuổi kịp hắn, đơn giản chậm rãi đi trước cũng giống như vậy.

Lúc này một đoàn xinh đẹp ánh sáng màu lam đem Tiêu Thần và Nghịch Thương Thiên cùng nhau bao vây ở bên trong. Tiêu Thần hai mắt nhắm nghiền, cắn chặt hàm răng, cái trán gân xanh to mầu thay thế bạo khởi, mồ hôi từ lâu thấm ướt toàn thân, một luồng ướt đầm tóc xanh dính sát vào nhau ở trên gương mặt, khóe miệng thỉnh thoảng chảy xuống một chút màu đỏ tươi, hình dạng thập phần dữ tợn.

Tiêu Thần lúc này chỉ cảm thấy như đặt mình trong lò luyện, nếu như không may hàng vạn hàng nghìn nghìn trùng gặm ăn, cả người nói không nên lời thống khổ, so sánh với thứ Ca Thụ Hành Vân cứu trị khi thống khổ càng sâu gấp trăm lần.

Nghịch Thương Thiên so với Tiêu Thần cũng không khá hơn bao nhiêu, mặc dù không có Tiêu Thần vậy thống khổ, vừa bên trong long lực nhưng ngay cả cùng máu huyết cuộn cuộn không ngừng chảy về phía Tiêu Thần, mà hắn còn phải bảo trì phi hành, không cho Tiêu Thần té xuống.

Ở Nghịch Thương Thiên sẽ không nhận được khi, Ca Thụ Hành Vân xuất hiện ở Tiêu Thần bên cạnh, thấy thế lập tức phát tay nhất dẫn, Nghịch Thương Thiên và Tiêu Thần xa nhau.

Đón Ca Thụ Hành Vân đánh ra một đạo pháp quyết chui vào Nghịch Thương Thiên trong cơ thể, Nghịch Thương Thiên như trút được gánh nặng thông thường nhắm hai mắt lại, thân thể vẫn như cũ di động với không trung, hiển nhiên là Ca Thụ Hành Vân công.

Xa nhau Tiêu Thần và Nghịch Thương Thiên phía sau, Ca Thụ Hành Vân lập tức bắt tay đè vào Tiêu Thần Linh Thai chỗ, một đạo bạch quang theo Ca Thụ Hành Vân ấn trên Tiêu Thần cái trán chậm rãi chui vào Tiêu Thần trong cơ thể, ở Tiêu Thần trong cơ thể chạy một vòng lúc trở lại trên tay biến mất, hắn trợ Tiêu Thần ngồi xếp bằng lẳng không ngồi xuống, trong nháy mắt bóp ra trăm nghìn tự mình thủ quyết, so với lúc đầu Hoàng Công mạnh không biết gấp bao nhiêu lần.

Phất ống tay áo một cái, tựa hồ trên nhận bầu trời, dưới thông hoàng tuyền, đỉnh đầu và dưới thân lưỡng đạo quang trụ trong nháy mắt mang tất cả Tiêu Thần trên người, phía trên quang trụ có hắc sắc, phía dưới quang trụ có bạch sắc, Tiêu Thần trong người chỗ ở giữa, thân thể phân nửa xanh lam phân nửa tím, rất là quý dị.

Lúc này bầu trời mây trắng đều hướng lam quang phóng tới địa phương xoay tròn tập trung, cả vùng đất từng đạo sáng mờ từ các nơi tụ tập sang đây hội tụ ở từ quang trên, trong sát na có thể nói Thiên Địa biến sắc, gió nổi mây phun.

Làm xong những thứ này, tuy là Ca Thụ Hành Vân cũng lộ ra thật sâu vẻ mệt mỏi, không nói hai lời nhắm mắt điều tức.

Lúc này Kinh Thương Đạo Tôn và Bệnh lão nhân trước sau lần lượt đến, thấy thế không khỏi cả kinh, Bệnh lão nhân vội vàng hỏi: "Trúc Lão Quý, ngươi không có việc gì dẫn động Thiên Địa bốn nguyên linh khí làm gì, đây chính là thương thiên cử chỉ a!"

Ca Thụ Hành Vân chỉ chậm rãi nói ra mấy chữ: "Thanh minh thức tỉnh."

Trong lời nói không che giấu được thật sâu kích động vui sướng tình, đến rồi Ca Thụ Hành Văn cảnh giới này người đã rất khó có vật gì vậy khiến nó động tâm, mà hôm nay lại bộ dáng như vậy, thật là làm người không nghĩ ra nguyên do.

Sau đó Ca Thụ Hành Văn nói với Kinh Thương Đạo Tôn: "Kinh Thương, người đi dưới sự an bài, không thể để cho người tới nơi này, bằng không, giết không tha!"

Kinh Thương Đạo Tôn nhưng biết rõ trong đó lợi hại quan hệ, cũng tin tưởng Ca Thụ Hành Văn thật sau đó tay sát nhân, vì vậy lập tức ly khai.

Tiêu Thần vừa cảm lấy Nghịch Thương Thiên bay lượn thời gian đột nhiên một trận đau nhức từ toàn thân kéo tới, thiên địa linh khí chen chúc chen vào thân thể, đón thân chí một trận không rõ liền ngất đi.

Ngay cả Tiêu Thần tự mình cũng không biết, bởi vì Nghịch Thương Thiên cách mình gần nhất, cho nên thành đệ nhất người bị hại, long tộc máu huyết hạng thiên tài địa bảo, tự nhiên bị không chút khách khí kể cả long lực cùng nhau bị Tiêu Thần hấp thu.

Ca Thụ Hành Văn nếu là trẻ nữa đến nhất khắc, Nghịch Thương Thiên nhất định thất tận máu huyết mà bỏ mình.

Ca Thụ Hành Văn cứu Nghịch Thương Thiên phía sau, lập tức liền rõ ràng nguyên nhân chỗ, nguyên lai là Tiêu Thần Thanh Minh Linh Khí rút thể gần hoàn thành, cần đại lượng linh khí triệt để đem Tiêu Thần thân thể cải tạo là thanh minh linh thể, khiến nó ngày sau có tiếp thu Thanh Minh Châu thân thể.

Mà đây cũng là một cái Thối Hồn Luyện Thể quá trình, cần thừa thụ thống khổ không thể nghĩ ngờ lớn vô cùng.

Chỗ tốt và thống khổ là cùng ở, nếu Tiêu Thần khiêng xem qua dưới cửa ải này, ngày ấy phía sau ở Nguyên Thần dưới tu hành tự nhiên vùng đất bằng phẳng, đối với người thường mà nói bình cảnh sẽ không xuất hiện ở Tiêu Thần trên người.

Ca Thụ Hành Văn không để ý tự mình tổn hại thọ nguyên, thi triển đại thần thông dẫn động Thiên Địa bốn nguyên linh khí trợ Tiêu Thần hoàn thành rút thể.

Hiểu ra này cái gọi là Thiên Địa bốn nguyên linh khí, ngón tay là lúc thiên địa sơ khai, nguyên thủy linh khí hóa thành sơn hà chúng sinh.

Thừa ra nguyên thủy linh khí lại hóa thành bảo trì Thiên Địa quy luật vững bước vận hành tinh khiết nhất bốn nguyên linh khí, trong đó thiên linh là hắc sắc, địa linh là trắng, đang duy trì Thiên Địa ổn định.

Một ngày xói mòn, nhẹ thì Thiên Địa quy luật hỗn loạn, yêu ma mọc lan tràn, đại địa một mảnh hỗn loạn, nặng thì thiên băng địa hãm, thế giới lúc đó hủy diệt.

Ca Thụ Hành Văn là vì số không nhiều lắm có thể trích dẫn Thiên Địa bốn nguyên linh khí người đại thần thông một trong, là Tiêu Thần hành này hành động vĩ đại, Ca Thụ Hành Văn lại cho Tiêu Thần một cái vĩnh viễn khó có thể là báo đại ân huệ.

Thiên Địa như vậy kịch biến,) không riêng Huyền Thanh Sơn đệ tử, toàn bộ Thanh Minh Tu Chân Giới mọi người phát hiện dị thường, trong đó có người mở miệng nói: "Nguyên lai Long Trục ca thụ thân ở Huyền Thanh, Huyền Thanh Sơn được phúc khí a."

Đương nhiên cũng có mấy người mắng: "Ca Thụ Hành Văn lão bất tử kia vậy mà vọng động Thiên Địa bốn nguyên, chẳng lẽ thực sự là lão hồ đồ."

Hiên Viên mộ bên trong, một lần kiếm khí lễ rửa tội, một cái dưới đất sân rộng nhìn một thanh niên luyện kiếm lão nhân đột nhiên xoay người hướng Hiên Viên mộ ở chỗ sâu trong quý xuống, nói: "Chúc mừng Kiếm Hoàng sống lại."

Không biết khi nào Tiêu Thần ý thức đã khôi phục, hần lúc này cảm giác mình thân thể như một đoàn dịch thể, không được ở hai mặt cái sàng giữa qua lại loại bỏ, mà tự mình biến thành dịch thể lại càng ngày càng nhỏ, càng ngày càng thống khổ, tương ứng cái sàng mắt cũng càng ngày càng nhỏ.

Cuối cùng tự mình biến thành một viên đậu cả vỏ cao thấp giọt nước mưa, đón Tiêu Thần lại cảm thấy đến mình bị nhét vào hừng hực trong hỏa diễm không ngừng nung khô, hóa thành khí thể lại biến thành giọt nước mưa, như vậy nhiều lần, nếu không phải Tiêu Thần nhiều luyện thể chú liên cứng như sắt thép ý chí, sợ rằng thống khổ từ lâu sử Tiêu Thần tan vỡ.

Dù vậy, nếu không phải trong lòng một từ nhỏ muốn tìm tiêu sái suốt đời mà sống chấp niệm vẫn đau khổ chống đỡ, Tiêu Thần cũng xác định vững chắc xong đời.

Ở Tiêu Thần tới gần tan vỡ thời gian, như là qua vạn năm thông thường lâu dài thời gian, hần cảm giác mình cuối biến thành một viên đậu cả vỏ lớn hạt châu nhỏ, hạt châu này một phần tư là xanh lam tím thay thế nhan sắc, còn lại ba phần tư còn lại là chỗ trống, như là trống rỗng cái chai như nhau.

Sau đó Tiêu Thần ý thức vừa một trận không rõ, nặng nề đã ngủ mê man.

Tiêu Thần ở đang ngủ mê man tựa hồ có một thanh âm ở hô hoán tự mình, nhưng chỉ tái diễn một câu nói

"Về nhà " "Về nhà " "Về nhà. . ."

Chương 22: Tiên thể thành

Tiêu Thần rơi vào ngủ say đã hai tháng nhiều, Thiên Địa bốn nguyên linh khí ở Ca Thụ Hành Vân tận lực hơi bị dưới, hai năm qua giữa kháng khí đoạn ở rèn luyện Tiêu Thần thân thể và linh hồn.

Tiêu Thần trong óc hai năm qua chỉ tồn tại lúc ban đầu thấy nhất hạt châu, nhan sắc chậm rãi từ tím xanh lam hai màu dần dần hướng màu lam nhạt chuyển biến, đồng thời mỗi ngày còn muốn nhận hết không thuộc mình có thể chịu chịu thống khổ, cái khác ngoại trừ tối sầm liên sẽ không có gì, ý thức giữa Tiêu Thần thậm chí không biết mình là ai, như vậy qua hai năm.

Câu cửa miệng nói: Nào có giấy có thể túi được lửa.

Hai năm giữa Huyền Thanh Sơn phía sau núi kỳ cảnh đã lưu rộng khắp truyền lưu ở các đệ tử giữa, hơn nữa phiên bản còn không ít, có nói là trời giáng bảo vật ở Huyền Thanh phía sau núi, chương giáo và các sư tổ đang ở hợp lực hàng phục bảo vật.

Hiếu được lại nói là này dị tượng chính thông suốt yêu ma sẽ xuất thế dấu hiệu, ngược lại một người trong miệng nói một cái dạng.

Kinh Thương Đạo Tôn biết những thứ này là thế nào cũng không đề ép được, chỉ phải mệnh lệnh rõ ràng đệ tử không thể lại nói, nhưng đông đảo đệ tử ở trong đáy lòng hay là đang nghị luận âm ỉ, những thứ này Kinh Thương Đạo Tôn không quản được, may mà không người nào dám cãi lệnh đến phía sau núi.

Hôm nay Kinh Thương Đạo Tôn và Ca Thụ Hành Vân cùng với Bệnh lão nhân, tam người tới Tiêu Thần tiếp thu lễ rửa tội địa phương, này hai tháng giữa ba người tới đây đất đã không dưới mười lần, Ca Thụ Hành Vân cách mỗi một đoạn thời gian sẽ đến thi pháp một lần lấy bảo đảm Thiên Địa bốn nguyên linh khí không ngừng, lưỡng năm qua, Ca Thụ Hành Vân rõ ràng già nua nhiều.

Nghịch Thương Thiên từ lâu khôi phục như lúc ban đầu, trong hai năm qua hần huynh muội hai người càng một tác cũng không rời coi chừng Tiêu Thần, cũng bởi vậy cũng bị Thiên Địa bốn nguyên linh khí tư nhuận, lớn lên rất nhiều, tuy nói thân thể lớn nhỏ ở không có bất kỳ biến hóa nào, nhưng bất luận là thân thể cường độ, còn là trong cơ thể linh lực, bọn họ đều cảm giác được và hai tháng trước, quả thực dường như vẫn nề, biến hóa rõ ràng nhất là Thương Cẩm Vận, nguyên bản tuyết trắng thân thể, hiện tại từ từ hiển lộ ra một tia âm kim sắc điều vẫn.

"Ca ca người nói Tiêu Thần ngày hôm nay có thể hay không tỉnh lại a?" Thương Cẩm Vận nói.

"Không biết, sẽ phải đi." Nghịch Thương Thiên đáp

Như vậy đối thoại mỗi ngày đều đang lặp lại, đều đã rất nhiều, nhưng mỗi lần muội muội hỏi, Nghịch Thương Thiên đều kiên trì thoải mái muội muội, có thể thấy được Tiêu Thần ở lưỡng long trong lòng chiếm đoạt địa vị vẫn còn rất cao,

Nghịch Thương Thiên thấy Ca Thụ Hành Vân đi tới, liền mang theo muội muội bay qua, hành lễ nói: "Ca Thụ tiên bối, Tiêu Thần không có sao chứ, lâu như vậy đều vẫn chưa có tỉnh lại."

Ca Thụ Hành Vân nói: "Hắn là không ngại, đã đến giờ tự nhiên sẽ tỉnh lại, không gấp được."

Bệnh lão nhân lại không sao cả nói rằng: "Đều nói người tốt sống không lâu, tai họa mất thiên niên, ta xem tiểu tử này hồng rất, khẳng định không chết được, người này còn đồ long cứ yên tâm đi."

Nghịch Thương Thiên cũng không nói chuyện, mang theo muội muội lui sang một bên.

Đột nhiên bao phủ Tiêu Thần từ quang đột nhiên thối lui, lam quang cũng có mơ hồ tiêu tán dấu hiệu, tất cả mọi người cho rằng linh khí không đủ, Ca Thụ Hành Vân sẽ thi triển bí pháp ổn định Thiên Địa bốn nguyên linh khí.

Không ngờ lam quang đột nhiên hoàn toàn biến mất, lộ ra Tiêu Thần diện mạo như trước, lúc này Tiêu Thần trên mặt tràn đầy an tường, hoàn toàn không có vẻ thống khổ, hai màu thân thể dần dần khôi phục bình thường, Tiêu Thần vùng xung quanh lông mày giật giật, sau đó liền mở mắt ra.

Mọi người thấy Tiêu Thần biến hóa, trước kia qua vai toái phát lúc này đã kịp thất lung, tím đen đôi mắt, hiện tại mắt phải đã biến thành thâm thúy lam sắc, mà con mắt trái cũng khôi phục bình thường hắc sắc, đỏ / trần trên ngực trái nhiều hơn một cái gân đoạn lam sắc viên hoàn hình xăm, trên người cơ thể lại an tắng rồi vài phần, hình dạng nhìn qua và trước một có khác nhau chút nào, phảng phất chính là một cái phổ thông suất tiểu tử.

Tiêu Thần thấy tất cả mọi người đang nhìn mình, trong đó còn có tự mình sư phụ, vội vàng đứng dậy hành lễ, Tiêu Thần đứng dậy giữa, mọi người thấy Tiêu Thần thân cao có gia tăng rồi vài phần, so với thông thường đã lớn còn hơi có qua.

Ca Thù Hành Vân hòa ái cười, thủ đoạn nâng lên Tiêu Thần, nói: "Một hồi quay về thúy rừng trúc, vì sư có việc giao cho." Nói xong cũng biến mất ở trên trời.

Bệnh lão nhân thấy Tiêu Thần không nhận biết Kinh Thương Đạo Tôn, tiến lên nói rằng: "Còn không gặp qua Kinh Thương chương giáo."

Tiêu Thần tuy là do Kinh Thương Đạo Tôn mang về Huyền Thanh Sơn, bắt quá khi khi Tiêu Thần đã mất thần chí,

Tự nhiên còn chưa thấy qua Kinh Thương Đạo Tôn, được Bệnh lão nhân giới thiệu mới biết được trước mắt vị này chính là năm đó đem mình đưa đến sư phụ Ca Thù Hành Vân chỗ trị liệu ân nhân.

Tiêu Thần vội vàng tiến lên hành quỳ lạy tới lễ, Kinh Thương Đạo Tôn có thể tự thân nhiên chịu tới, chịu hết Tiêu Thần tới lễ, Kinh Thương Đạo Tôn cũng biến mất ở trên trời.

Lúc này Tiêu Thần thấy Nghịch Thương Thiên huynh muội ở một bên, sẽ đi qua, thế nhưng phát hiện lưỡng con rồng tựa hồ biến hóa rất nhiều, Thương Cẩm Vân còn không cần thiết, nhưng này Nghịch Thương Thiên mình bình thường cũng không ít đắc tội, hiện tại tự mình xác định vững chắc điều không phải người này đối thủ, còn là trước xem tình huống một chút hơn nữa.

Vì vậy Tiêu Thần một là dám đi qua, Bệnh lão nhân thấy Tiêu Thần hình dạng tự nhiên biết sợ bị đánh.

Bệnh lão nhân là ai? Đó là bắt chết người không đền mạng chủ, đặc biệt Tiêu Thần âm hấn lần kia, Bệnh lão nhân lúc nào ăn xong lớn như vậy một, nằm mộng cũng muốn tìm về trận này tử.

Kết quả là, Bệnh lão nhân hét to thanh: "Tiểu lưu manh, ngươi nhìn một chút mặt, ngươi muốn ngã xuống."

Tiêu Thần cả kinh, cúi đầu vừa nhìn tự mình thân ở vạn trượng trên cao, phía dưới phù vân lúc nào cũng trôi qua, mà tự mình dưới chân vô cùng ở đâu đặt chân đồ vật, trước kia không biết còn không cảm thấy, Bệnh lão nhân vừa đề tỉnh, Tiêu Thần lập tức rối loạn đứng mực, thẳng đi xuống.

Bệnh lão nhân thấy thế cười được kêu là một cái xán lạn và đùa bỡn, bởi hấn cùng nhau cười còn có không có tim không có phổi tử côn đồ long Nghịch Thương Thiên, thương cảm Tiêu Thần cứ như vậy rớt xuống, Thương Cẩm Vân muốn đi xuống kéo Tiêu Thần, nhưng Bệnh lão nhân lại ngăn cản Thương Cẩm Vân.

Chơi thì chơi, nhưng người hay là phải cứu, Thương Cẩm Vân và Nghịch Thương Thiên vừa muốn phản kháng, Bệnh lão nhân lại nói giải thích: "Nghe nói tiểu tử này bây giờ là bán tiên tới khu, điểm ấy cao độ quảng không chết hấn, các ngươi không muốn thử xem cao như vậy địa phương đem suất người xuống phía dưới là cảm giác gì a?"

Nghịch Thương Thiên huynh muội biết Bệnh lão nhân sẽ không hại Tiêu Thần, cũng sẽ không lại lo lắng, theo Bệnh lão nhân cùng nhau hướng Tiêu Thần rớt xuống phương hướng bay qua.

Tiêu Thần đột nhiên phát hiện mình thân ở trên cao phía sau, dưới sự kinh hãi, té xuống đám mây, vẫn bay nhanh đi xuống, vừa mới bắt đầu Tiêu Thần còn cầu nguyện có người tới kéo tự mình.

Nhưng cách mặt đất càng ngày càng gần, Tiêu Thần mới biết được, lần này là xong, vì vậy Tiêu Thần nỗ lực hồi tưởng vừa lắng không mà đứng cảm giác, hạ lạc tới thế đột nhiên dừng lại một chút, tiếp được lại nhanh chóng hạ xuống, Tiêu Thần lại hồi tưởng cũng một đưa đến tác dụng, chông chắt đập vào núi trong.

Bệnh lão nhân nhóm đi tới Tiêu Thần rớt xuống địa phương, đều cũng hút một cái lương khí, Tiêu Thần đập ra lỗ lớn có chừng vài chục trượng sâu, phải biết rằng núi này trên bùn đất mặc dù không quá cứng rắn, bất quá nếu áp súc dưới vài chục trượng còn là cần rất lớn lực đạo, có thể thấy được Tiêu Thần cái này nện xuống đến đã bị lực đánh vào hạng thật lớn.

Bệnh lão nhân bây giờ còn thật sợ Tiêu Thần bị đập xuất cái ngoài ý muốn đến, ba người ở hố to trước mặt nhìn một hồi lâu cũng không thấy động tĩnh, cho rằng Tiêu Thần thật bị đập hỏng, đã nghĩ xuống phía dưới nhìn.

Lúc này hố to ven trên, một tay đưa ra ngoài, nắm ven liền hướng tiếp theo kéo, Tiêu Thần mượn lực nhảy lên, Bệnh lão nhân thấy Tiêu Thần về mặt bùn đất, trong miệng còn không ngừng ra bên ngoài nhổ nước miếng, nhất thời vui vẻ, cười thiếu chút nữa đứng lại không được chân.

Tiêu Thần từ trên cao hạ xuống khi, vừa lúc chính diện xuống phía dưới, kết quả bùn đất toàn bộ toàn miệng trong lỗ mũi đi, phí hết nửa ngày sức lực mới bò lên.

Tiêu Thần mình cũng kinh ngạc thân thể mình mạnh mẽ trình độ, cao như vậy địa phương ngã xuống, ngoại trừ đau nhức không được bên ngoài, vậy mà một thụ thương.

Này có thể nhường cho Tiêu Thần vui vẻ phá hủy, Tiêu Thần thăm nghĩ mạnh như vậy thân thể hấn là đạt được 《Thối Hồn Luyện Thể》 cảnh giới thứ hai yêu cầu đi, nói cách khác mình bây giờ thân thể phổ thông pháp bảo đã không cần để ở trong mắt, nghĩ tới đây Tiêu Thần vừa trận đại hi, ngay cả vừa Bệnh lão nhân chính mình chuyện đều để qua sau đầu.

Nhạc Tiêu Thần vừa chạy vừa nhảy hướng Tàng Kinh Các chạy đi, Bệnh lão nhân và Nghịch Thương Thiên huynh muội cũng về tới Tàng Kinh Các.

Bầu trời dị tượng biến mất, lại có thể dùng Thanh Minh Giới một trận sôi trào. . .

Tiêu Thần trở lại Tầng Kinh Các phía sau dọn dẹp dưới thân thể mình, giống như Bệnh lão nhân lên tiếng chào, cảm lấy Nghịch Thương Thiên về tới thủy rừng trúc.

Ở đây vĩnh viễn đều chỉ có một cách điệu, thủy một trong tự thay thế ở đây tất cả miêu tả, u một trong tự thuyết minh ở đây toàn bộ phong tình.

Xa cách mười năm, lần thứ hai về tới đây, phát hiện ở đây phong cảnh như trước, không thay đổi chút nào, chỉ là không khỏi đã là vật là người không.

Không biết vì sao Tiêu Thần đi tới nơi này thời gian, trong lòng tràn đầy cảm khái, bất cần đời tiêu lưu mạnh ở chỗ này không thấy, thủ nhi đại chi nhưng thật ra vị trí thật trọng trí giả.

Hiện tại Tiêu Thần đã không còn là năm đó cái kia thân thể phàm thai, cái gì cũng không biết son thôn tiểu tử, mà hết thảy này có thể nói đều là một người cho, người kia nghiêm ngặt lại nói tiếp, thậm chí không phải là mình sư tôn, cũng không phải mang tự mình trở về Kinh Thương Đạo Tôn, mà là bạch sắc trong thế giới người thanh niên nam tử kia.

Tiêu Thần bình thường nhìn qua đúng là đất địa đạo nói tiêu lưu mạnh, tiểu vô lại, nhưng này nhất khuôn mặt tươi cười phía sau, ẩn dấu là đại trí tuệ, là một vị khoái ý ân cừ rộng rãi hào kiệt.

Không biết, đây mới là Bệnh lão nhân chân chính tương giao cho Tiêu Thần đồ vật, này lợi ích làm đầu hiểm thế, nếu không hiểu được che giấu tự mình, kia nhiều hơn nữa mấy cái mệnh cũng không đủ chết, Bệnh lão nhân dùng lưu mạnh che giấu Tiêu Thần một thân học thức, đây đối với Tiêu Thần mà nói cũng là mạc đại ân huệ.

Tiêu Thần chẳng biết, năm đó thanh y nam tử Huyền Thanh, phụng mệnh thu hồi xuất thế một giọt Thần Thủy, mà cuối không có thể chống lại dùng mê hoặc, muốn phải những chăm không may phản phệ, nhìn thấy năm đó năm tuổi Tiêu Thần thời gian đã chỉ còn một hơi thở, lúc tiến nhập Kim Sa Phần, bỏ rơi chống lại Thiên Cơ, Man Tam Quyền và Hoàng Công.

Thăng đến mười năm phía sau Tiêu Thần cùng nhỏ bạn đánh đồ, tiến nhập Kim Sa Phần tầng hai, kích hoạt rồi Huyền Thanh lưu lại phù trận, mới đem sứ mệnh giao cho Tiêu Thần.

Cách trúc lâu rất xa địa phương để Tiêu Thần Nghịch Thương Thiên thả tự mình xuống phía dưới, đi bộ chậm rãi đi hướng trúc lâu, cự ly rất ngắn, Tiêu Thần cũng đi cực kỳ lâu thông thường, thăng đến trúc lâu rõ ràng đập vào mi mắt.

Tiêu Thần mới thu hồi tư tự, chậm rãi thở phào một cái, nhẹ giọng nói rằng: "Sư phụ, đệ tử đã trở về." Nói xong liền quỳ gối trúc lâu cầu thang dưới.

Nghịch Thương Thiên huynh muội thức thời ly khai nơi đây.

Trúc cửa lâu từ từ mở ra, lộ ra Ca Thụ Hành Vân hơi lộ ra già nua khuôn mặt, tuyết trắng tóc dài chỉnh tề vẫn thành đạo búi tóc,) vẫn là quần áo thanh sam.

Thân ảnh quen thuộc chậm rãi từ trúc bên trong lâu đi ra, chậm rãi nói: "Tiêu Thần người trước đứng lên."

Tiêu Thần nghe vậy đứng dậy đi tới Ca Thụ Hành Vân trước mặt, nói lần nữa: "Sư phụ, ta đã trở về."

Ca Thụ Hành Vân nói: "Đi theo ta." Nói xong Ca Thụ Hành Vân đi hướng trúc hải ở sâu bên trong.

Tiêu Thần bước nhanh đi theo, chỉ chớp lát Ca Thụ Hành Vân mang theo Tiêu Thần đi tới trúc hải ở sâu bên trong một gốc cây cự trúc trước dừng lại, nói là cự trúc là bởi vì này khóa gậy trúc sơ bộ vừa nhìn, đường kính... ít nhất ... Vượt qua hai mươi trượng, chỗ cao cắm thẳng vào tận trời, không thể nhận ra đầu cùng, Tiêu Thần là thể nào cũng không nghĩ ra, này thật lớn gậy trúc trưởng thành cần cần bao nhiêu thời gian.

Tuy rằng Tiêu Thần không rõ sư phụ mang tự mình đến vì chuyện gì, bất quá cũng không mở miệng đặt câu hỏi, chỉ là lẳng lặng chờ.

Ca Thụ Hành Vân chỉ vào cự trúc nói: "Buội cây này cự trúc chính trong thiên địa trân quý nhất linh vật một trong, chặt đứt này trúc lấy trúc trái tìm một trượng tới tài, phụ lấy chân hỏa luyện chế, chắc chắn thành tựu Thiên Địa chí bảo.

Tuy rằng chặt đứt này trúc cần lắm đại thần thông, nhưng từ cổ chí kim có thể chém xuống này trúc cũng là có khối người, biết vì sao nàng đến nay còn lập ở chỗ này sao?"

Tiêu Thần tự nhiên chẳng biết, nghi ngờ nói: "Đệ tử chẳng biết, mời sư phụ làm sáng tỏ."

Ca Thụ Hành Vân cũng không trả lời Tiêu Thần, tự mình nhìn nói rằng: "Ta đem muội cây này linh trúc tặng cùng ngươi, ngươi muốn xử trí như thế nào, ngươi nói ra đến, vì sư nhưng trợ ngươi luyện hóa vật ấy, thành tựu tuyệt thế thần binh. Ngươi nghĩ được trở về nói cho ta biết." Nói xong Ca Thụ Hành Vân quay đầu lại đi hướng trúc lâu.

Tiêu Thần bị Ca Thụ Hành Vân một phen nói đầy bụng nghi hoặc, sư phụ một chút cho mình nói này linh trúc lại lịch và chỗ lợi hại, một chút lại muốn tặng cho tự mình, trong đó khẳng định có cố sự, vì vậy Tiêu Thần vây quanh cự trúc chuyển nó vòng đến.

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 23: Nâng lên trời xanh

Tàng Kinh Các, Bệnh lão nhân đang ở phía sau núi vách đá một người đứng chờ ra, lúc này Nghịch Thương Thiên huynh muội về tới Tàng Kinh Các, nhìn Bệnh lão nhân một người đứng, vì vậy Nghịch Thương Thiên hét to thành: "Lão lưu manh, ngươi nhảy nhai a?"

Thương Cẩm Vân lại không giống với ca ca không có tim không có phổi, bay đến bệnh bên người lão nhân, nói rằng: "Vân tiền bối, ngươi là không nữ Tiêu Thần ly khai đi?"

Bệnh lão nhân bị nói trung tâm chuyện, nhưng cũng không hiện xấu hổ, nói: "Nên đi còn là không giữ được, tiểu lưu manh ngày hôm nay sau đó tiền đồ không thể dự đoán, hân chung quy muốn mình mở ích xuất một mảnh thuộc về mình bầu trời."

Bệnh lão nhân dừng một chút: "Chỉ là tiểu lưu manh không giống với cái khác tu sĩ, ổn thỏa không bị này loạn thế chỗ dung mạo, sau này ngăn trở không thể thiếu. . . Hai người ngươi sau này cũng không tất lại ở chỗ này tàng kinh các, theo tiểu tử này đi ra ngoài xông xông, có thể có thể tìm tới long tộc tế đàn." Nói xong liền xoay người đi hướng Tàng Kinh Các lưu lại Thương Cẩm Vân một người tại nơi ngơ ngác ngây ngốc.

Nghịch Thương Thiên tự nhiên cũng nghe đến Bệnh lão nhân theo như lời, cũng thu hồi vui đùa về, đi tới bên người muội muội.

"Ca ca, chúng ta muốn rời đi nơi này sao?" Thương Cẩm Vân nhỏ giọng hỏi.

"Đúng vậy, chúng ta muốn rời đi nơi này!" Nghịch Thương Thiên cảm khái nói.

Nói xong lưỡng long ngay vách đá, ngơ ngác nhìn phía xa trầm xuống mặt trời đỏ.

Thúy rừng trúc, Tiêu Thần mượn ánh nắng chiều trở lại trúc trước lầu, quay trúc lầu mở miệng nói: "Sư phụ, ta quyết định, ta muốn chém dưới linh trúc."

Ca Thụ Hành Vân ở trúc bên trong lầu nghe được Tiêu Thần nói, chau mày, vừa định đứng dậy xuất môn, đã có nghe Tiêu Thần nói rằng: "Vân năm thiên thu, nâng một người lượng thứ nặng như thể nhâm, nên nghỉ ngơi một chút, ta nguyện thay nâng nâng lên trời xanh!"

Ca Thụ Hành Vân nghe được Tiêu Thần nói như thế, vùng xung quanh lông mày mặt nhăn chặt hơn. . . Đứng dậy xuất môn hỏi: "Tiêu Thần, ngươi biết nâng ý chỉ?"

"Đúng vậy! Sư phụ, nâng truyền lại cho ta chỉ có cô độc và mệt nhọc, nhưng còn có vui sướng, tạo phúc Thiên Địa vui sướng." Tiêu Thần vừa cười vừa nói.

"Mệnh tới đã tới, khi thì không đợi, Tiêu Thần, ngươi lấy ra vì sư mười năm trước giao cho ngươi mộc kiếm." Ca Thụ Hành Vân thờ dài nói.

Nếu là Ca Thụ Hành Vân không nói, Tiêu Thần thật đúng là đã quên Ca Thụ Hành Vân đã cho tự mình vài món bảo vật, hẳn từ trong lòng móc ra một bả tiểu kiếm, chỉ là tiểu kiếm này và lúc đầu lại lớn không giống với biến thành một thanh xanh biếc trúc kiếm, đón trúc kiếm đón gió liền phồng, trong nháy mắt thay đổi làm một thanh năm xích có thừa rộng nhận bảo kiếm, Tiêu Thần nghi hoặc không giải thích được nhìn bảo kiếm trong tay.

Sau đó, ngươi đã bảo bích lưu.

Ca Thụ Hành Vân giải thích: "Đây cũng là kia linh trúc trúc trái tim biến thành, xem ra ngươi đã thực sự trở thành linh trúc chân chính tán thành người, về phần có thể hay không mang đi nâng, còn cần nhìn ngươi tạo hóa, tưởng nâng lên trời xanh, cũng không phải ai cũng có tư cách, mang theo này trúc kiếm, ngươi về nhà trước một chuyến đi, đây là ngươi một lần cuối cùng về hương, ngày sau cần phải chặt đứt trần thế chuyên tâm tu luyện."

"Vì sư truyền cho ngươi 《Tàn Yên Hóa Vũ》." Nói xong Ca Thụ Hành Vân tay phải trước ngón tay, một đạo bạch quang không có vào Tiêu Thần Linh Thai, Tiêu Thần trong đầu liền nhiều nhất bộ tuyệt thế tu luyện thân pháp phương pháp.

Bất quá Tiêu Thần mấy ngày gần ngủ bên trong, chỉ sáng tỏ ngự kiếm bay trên trời thuật, còn lại trong khoảng thời gian gần Tiêu Thần là vô tòng hạ thủ. Mà Ca Thụ Hành Vân muốn Tiêu Thần hồi hương một chuyến, cũng chính giữa Tiêu Thần ý, Tiêu Thần hôn mê vô số lần nghe được về nhà hai chữ, mặc dù không rõ nguyên nhân, nhưng vẫn là quyết định quay về đi xem, thuận tiện nhìn tự mình nhỏ bạn.

Tiêu Thần từ biệt Ca Thụ Hành Vân, ngự kiếm bay đi Tàng Kinh Các.

Giữa ban ngày Ca Thụ Hành Vân bỏ đi lúc, Tiêu Thần vẫn muốn sư phụ tự nhủ nói, vây quanh cự trúc vẫn xoay quanh, ban ngày xuống tới, không hề tiến triển, Tiêu Thần đơn giản bắt tay đè vào cự trúc trên, không ngờ Tiêu Thần tay mới vừa tiếp xúc được cự trúc, một không lồ tin tức nhất thời dừng

mãnh vào trong cơ thể, Tiêu Thần hiểu rõ nói vì sao từ cổ chí kim không người chém xuống cự trúc luyện chế pháp bảo, này cự trúc chính ổn định thiên địa linh vật một trong, một ngày bị hao tổn, chắc chắn Thiên Địa rung chuyển, tai nạn không ngừng.

Mà Tiêu Thần đồng thời cảm nhận được cự trúc nội tâm, có chỉ là tịch mịch và mệt mỏi, đem còn là không che giấu được tạo phúc Thiên Địa vui sướng, chém xuống linh trúc cần gánh vác còn có một phân trời xanh như nhau trầm trọng trách nhiệm.

Này mâu thuẫn tâm tình toàn bộ truyền tới Tiêu Thần trong đầu,

Tiêu Thần dứt khoát làm ra từ không có người ném thử lựa chọn. . .

Tiêu Thần ly khai thùy rừng trúc phía sau trực tiếp bay đi Tầng Kinh Các, có thể thấy Tầng Kinh Các thời gian, Tiêu Thần tốc độ chậm lại, đột nhiên thấy Nghịch Thương Thiên huynh muội hướng mình bay tới, Tiêu Thần hoàn toàn ngừng lại, mới vừa còn muốn hỏi.

Thương Cẩm Vân mở miệng trước nói "Tiêu Thần ngươi muốn rời đi nơi này sao?"

Tiêu Thần thần sắc buồn bã, nói: "Đúng vậy, nên ly khai, ta đi tìm lão lưu manh."

Nghịch Thương Thiên nói: "Không cần, này thì đi đi."

Tiêu Thần rõ ràng Nghịch Thương Thiên chỉ vì sao, vì vậy gật đầu nói: "Cũng tốt, đi thôi."

Tiêu Thần xoay người muốn thôi động phi kiếm ly khai, lại đột nhiên xoay người, lảng không hướng Tầng Kinh Các quỳ xuống.

Lớn tiếng nói: "Lão lưu manh! ! !"

"Ta đi! ! !"

"Ngươi cũng tưởng ta a! ! !"

Đang khi nói chuyện đã lệ rơi đầy mặt, thế nhưng Tầng Kinh Các cuối không có động tĩnh.

Nam nhân, phải kiên nghị, thế nhưng, lại kiên nghị người, cũng có tình, cũng có thể rơi lệ.

Nếu thật như thế nhân nói, người tu tiên đem đoạn thất tình lục dục, vậy như thế nào có thể chặt đứt, lại nên lấy ở đâu đoạn!

Nếu một người đã không có cảm tình, như vậy vẫn định vô thượng tiên đạo lại có ý nghĩa gì, một cái xác không hồn, tu vi cao tới đâu, lại có thể làm gì?

Lúc này Tầng Kinh Các mười năm nhất mạc mạc ở Tiêu Thần trong đầu không ngừng hiện lên, cuối Tiêu Thần nở nụ cười, đứng dậy lau sạch nước mắt, xoay người hét lớn: "Tiểu Nhị, Tiểu Tam thần đại gia đã trở về. . ." "Vì vậy hóa thành một đạo lưu quang đi xa, Nghịch Thương Thiên huynh muội vội vàng đuổi kịp.

Tiêu Thần sau khi rời đi, Bệnh lão nhân xuất hiện ở Tiêu Thần vừa quỳ xuống địa phương, "Hắc hắc, đi."

Vừa Bệnh lão nhân đứng địa phương, hai bên trái phải cỏ xanh toàn bộ trong nháy mắt héo rũ.

Tiêu Thần ly khai Tầng Kinh Các phía sau mang theo Bệnh lão nhân cho mình hắc sắc lệnh bài, thẳng tiếp nhận Huyền Thanh Sơn.

Tiêu Thần gặp lại sau ngày xưa sinh hoạt sa mạc lớn, phong cảnh mãi mãi không thay đổi, hoang vắng sa mạc lớn tiêu ma trước chỗ có sinh vật ý chí, đêm khuya sa mạc lớn đồng dạng đáng sợ, các loại dạ hành côn trùng động vật đều ra ngoài ăn cơm, đối với không hiểu sa mạc lớn người mà nói tuyệt đối là hủy diệt tính tai nạn.

Tiêu Thần nói cho Nghịch Thương Thiên huynh muội, này rộng sa mạc lớn chính là mình lúc đó sinh tồn hơn mười năm địa phương.

Nghịch Thương Thiên huynh muội hóa thành hình xăm một trái một phải nằm ở Tiêu Thần trên tay, lưỡng long nếu là lấy chân thân xuất hiện ở người trước, nhất định là tự mình không phiền toái nhỏ.

Đây là Tiêu Thần tiếp thu Thiên Địa lễ rửa tội khi lưỡng long linh ngộ mới bản lĩnh.

Bọn họ ký ức đặc biệt kỳ lạ, lấy truyền thừa hình thức tồn tại, tu vi cảnh giới đến một tầng thứ lúc, sẽ có một bộ phận đồng hóa ở người thừa kế trong trí nhớ, là người thừa kế mang đến tu luyện có ích cùng với đại lượng tri thức tin tức.

Tiêu Thần ly khai Huyền Thanh Sơn khi thiên cũng đã đen xuống, chỉ là Tiêu Thần nhất khắc chưa dừng lại, một đường ngự kiếm bay nhanh, đường cũ trở về Lạc Tiên Thôn, Thanh Minh Linh Khí rót thể hoàn thành trong cơ thể hắn đã có tương đương chân nguyên tồn trữ, điểm ấy và Trúc Cơ tu sĩ rất giống, chỉ bất quá hắn ngay cả luyện khí tu sĩ cũng còn không tính là.

Đọc theo đường đi, hắn thấy được Bảo Tượng Quốc vương thành, thấy được Nguyệt Nha sông, cũng nhìn thấy Ngọc Tượng Quốc, đi ngang qua Sa Tượng Quốc vương thành thời gian, Tiêu Thần vốn định xuống phía dưới vừa nhìn, nhưng cuối, hắn vẫn là không có xuống phía dưới, nguyên nhân ở trong, chỉ có chính hắn rõ ràng.

Hắn lần này phản hồi là thẳng tắp phi hành, không giống năm đó lúc tới đội, men theo đường mới có thể đi, cho nên hắn trên thực tế cũng không có trải qua Tháp Khắc Trấn.

Qua vài ngày, Tiêu Thần dưới chân xuất hiện một mảnh đã sớm chết héo hồ cây dương lâm, Tiêu Thần vốn có không muốn để ý tới, muốn bay thẳng qua.

Thế nhưng lúc này, Tiêu Thần ở hôn mê khi nghe được "Về nhà "Hai chữ, lúc này lại đang Tiêu Thần bên tai nhớ tới, Tiêu Thần thậm kê cổ quái, sau đó thu hồi phi kiếm, rơi ở trong rừng.

Này phiền héo rũ cánh rừng không có một chút sinh cơ, Tiêu Thần ở trong rừng lung tung đi lại, về nhà hai chữ một mực bên tai tiếng vọng, đi tới hắn phát hiện liếc mắt tình, tựa hồ thanh âm chính là từ tình lý truyền ra như nhau.

Tiêu Thần rất nhanh thì đi tới bên cạnh giếng, kia tiếng vọng thanh âm trở nên đặc biệt gấp, vang vọng Tiêu Thần nhĩ tế.

Dựa theo Tiêu Thần xem qua trong sách giải thích, loại tình huống này điều không phải có bảo vật sắp sửa xuất thế, hô hoán mới chủ đi hàng phục, chính là cực kỳ cường đại oán linh phải tìm gửi thể xuất thế.

Vô luận là loại tình huống đó đều may mắn không thể đại ý, trong đó phiêu lưu không có thể như vậy thông thường lớn, một cái không tốt sẽ hao tổn trong đó, vạn kiếp bất phục.

Tiêu Thần chợt vừa nhìn, giếng này và thông thường giếng nước hình như có chút bất đồng, thế nhưng đến tận cùng là bất đồng nơi nào hắn lại nói không được, chậm rãi đi tới bên cạnh giếng, xuống phía dưới vừa nhìn, cũng không có phát hiện cái gì dị thường.

Giếng này tạo hình lăm kỳ lạ, trên rộng dưới hẹp, trải qua Thanh Minh Linh Khí rót thể, Tiêu Thần thị lực hết sức kinh người, hơn nữa vừa vào lúc giữa trưa, ánh dương quang thẳng tắp chiếu vào tình lý, mà yên tĩnh phía dưới cùng vẫn là một mảnh hắc ám, nhìn không thấy có vật gì vậy.

Cầu phú quý trong nguy hiểm.

Tiêu Thần quyết tâm xuống phía dưới vừa nhìn, vì vậy kêu lên Nghịch Thương Thiên huynh muội, để Thương Cẩm Vận ở miệng giếng thủ hộ, Nghịch Thương Thiên theo tự mình xuống phía dưới, một ngày tự mình có việc cũng tốt có người đi cầu cứu.

Tiêu Thần cảm lấy Nghịch Thương Thiên, chậm rãi giảm xuống, Tiêu Thần lúc này đã đem bích lưu kiếm nắm trong tay, mặc dù mình sẽ không một chiêu nửa thức kiếm quyết.

Nghịch Thương Thiên nâng Tiêu Thần rất nhanh thì xuống đến đáy giếng nơi bóng tối, ở phía trên nhìn lên bề ngoài giống như bóng tối này chỉ có miệng chén cao thấp, nhưng chân chính đến hai bên trái phải Tiêu Thần mới phát hiện, này phiền hắc ám so với thấy đại thể, chỉ ít tự mình nhảy xuống là không thành vấn đề.

Tiêu Thần quyết định thử một lần, để Nghịch Thương Thiên rơi chậm lại một ít, Tiêu Thần mới vừa va chạm vào này phiền hắc ám, đột nhiên toàn thân kích linh linh rung mình một cái, Nghịch Thương Thiên lại càng sâu, toàn thân thẳng run.

Tiêu Thần nhận thấy được Nghịch Thương Thiên dị dạng, dò hỏi: "Long ca, ngươi làm sao vậy?"

"Ta cũng không rõ ràng lắm. Chỉ là có cỗ hàn ý ở trong thân thể đảo quanh, không hiểu sợ hãi, tiểu lưu manh, ta xem phía dưới rất huyền, còn là lên đi, ngày sau tu vi mạnh trở lại không muộn." Nghịch Thương Thiên thanh âm có chút run rẩy.

Tiêu Thần tiếp xúc được dưới chân một mảnh hắc ám khi, ngoại trừ có hàn ý kéo tới, đồng thời hô hoán cũng càng phát ra mãnh liệt, vì vậy Tiêu Thần cắn răng, nói: "Long ca, ngươi đi lên trước đi, ta quyết định đi xuống xem một chút."

Nghịch Thương Thiên tự nhiên không đồng ý, Tiêu Thần giải thích: "Ta có nhiều cảm xúc, này sợ rằng cùng Thanh Minh Châu hữu quan, ta là thanh minh linh thể, sẽ không có chuyện, Long ca ngươi yên tâm, không cần theo tới."

Nghịch Thương Thiên vừa nghĩ quả thực như vậy, vì vậy không kiên trì nữa buông Tiêu Thần liền hướng trên bay đi.

Kỳ thực Tiêu Thần chưa tu luyện qua thần thức làm sao có thể sẽ cảm giác được cái gì Thanh Minh Châu khí tức, mà là nhận thấy được có thể gặp nguy hiểm, mà tự mình lại chống cự không được kia triệu hoán,) kiếm cơ không cho Nghịch Thương Thiên cùng nhau mạo hiểm mà thôi.

Nghịch Thương Thiên buông ra Tiêu Thần phía sau Tiêu Thần cảm trong tay bích lưu kiếm đâm nát dưới chân liền trầm xuống, không ngờ bích lưu kiếm mới vừa tiếp xúc được hắc ám lập tức mất đi không chế và Tiêu Thần mất đi liên hệ.

Tiêu Thần không có phi kiếm ủng hộ, rất nhanh thì không có vào hắc ám, Nghịch Thương Thiên và Thương Cẩm Vận thấy Tiêu Thần đột nhiên biến mất, cũng chỉ được ở miệng giếng lo lắng xuống.

Tiêu Thần rơi vào hắc ám phía sau liền cảm giác mình vẫn đi xuống, này phiền hắc ám phẳng phát là tự mình không đáy thông thường, thế nào cũng không tới cùng, mà Tiêu Thần thân thể mình cũng càng rơi càng băng lãnh, cuối Tiêu Thần hoàn toàn bị đóng băng, rốt cục rơi xuống trên mặt đất.

Tiêu Thần có thể rõ ràng thấy bên ngoài cảnh tượng, thật dày lớp băng ngoại có thật nhiều khắc băng, Tiêu Thần cảm thấy rất kỳ quái, vì vậy nhìn chăm

chú nhìn kỹ, này vừa nhìn, Tiêu Thần quá sợ hãi, những thứ này đó là cái gì khắc băng, rõ ràng là từng cỗ một thi thể bị đóng băng dừng.

Thi thể có người có thú, còn có một chút tự mình từ chưa thấy qua sinh vật, nghĩ đến những thứ này hoặc là trượt chân rớt xuống đã thú, hoặc là cũng giống như mình hiểu kỳ nhân loại, còn có thật nhiều là thân mặc đạo bào phật y tu chân trí thức.

Xem ra lần này mình vận may chấm dứt, hiện tại Tiêu Thần ngay cả nhắm mắt đều làm không được, chỉ phải mắt mở trừng trừng nhìn mình chậm rãi chết đi.

Lúc này Tiêu Thần đột nhiên một trận tâm thần rung mạnh, trong nháy mắt đau đầu muốn nứt ra, Tiêu Thần cố nén thống khổ nỗ lực nhìn lên, chỉ thấy một lam quang chiếu vào tự mình trên thiên linh cái, tựa hồ lại từ thân thể mình đồng Lia xuất cái gì.

Tiêu Thần nhất thời kinh hãi, từ tự mình hiểu biết đến xem, này lam quang là muốn rút ra bản thân linh hồn, này như thế nào được.

Vì vậy Tiêu Thần muốn phản kháng, thế nhưng Tiêu Thần ngay cả thế nào chuyển chân nguyên cũng không biết, phản kháng lại sẽ có hiệu quả gì đâu.

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Trời ghen tỵ

Tiêu Thần dần dần ngất đi, trên đầu hắn bị lam quang lôi ra một đoàn mạo hiểm u quang đồ vật, đây là Tiêu Thần linh hồn, mắt thấy sẽ thoát ly đỉnh đầu, lúc này kịch biến nổi lên, Tiêu Thần trong cơ thể lúc đầu thấy thần bí hạt châu đột nhiên xuất hiện, một chút đem sẽ ly thể linh hồn hút vào, sau đó bắt đầu hấp thu lam quang, lam quang mới vừa tiếp xúc được hạt châu, nhất thời như gặp phải thân nhân thông thường, cấp tốc chạy ào hạt châu.

Đồng thời che lại Tiêu Thần bằng bắt đầu chậm rãi biến mất, Tiêu Thần vẫn còn đang hôn mê, may may chưa phát giác ra trước mắt biến hóa.

Không lâu sau lam quang biến mất, hạt châu phản hồi Tiêu Thần trong cơ thể, phản hồi khi nguyên bản lam quang chỉ vốn chiếm hạt châu một phần tư vị trí, hiện tại đã đứng ở phần nửa, xanh nhạt hạt châu nhìn qua tựa hồ có chút bất đồng, nhưng biến hóa cụ thể lại không nhìn ra.

Qua một đoạn thời gian, Tiêu Thần thức tỉnh, hoạt động hạ thủ chân mới phát hiện, che lại tự mình bằng chẳng biết lúc nào đã biến mất, mà chu vi khắc băng lại không chút nào tan chảy dấu hiệu, như thế để Tiêu Thần có chút không nghĩ ra.

Hướng bốn phía nhìn sang, phát hiện ở chỗ này trung gian vị trí, xuất hiện một viên mới vừa rồi không có hạt châu, nói là hạt châu, kỳ thực gọi tự mình cầu còn càng chuẩn xác, trước mắt hạt châu này đường kính tốc hành tứ xích nhiều, cả vật thể tím đen sắc mặt, u quang quanh quẩn, nhìn qua rất là quý dị.

Vết xe đổ, Tiêu Thần học tự mình quai, cẩn thận chậm rãi tới gần cầu, lúc này vừa ở Tiêu Thần bên tai hô hoán về nhà hai chữ thanh âm đã biến mất, Tiêu Thần không biết rõ rõ ràng nguyên nhân, không dám khinh thường.

Đi tới hạt châu trước thời gian, Tiêu Thần phát hiện bích lưu Thần Kiếm liền rơi ở trước mắt cách đó không xa, hắn nhặt lên Thần Kiếm vừa nhìn, thân kiếm mờ mờ, không một tia linh khí lưu chuyển, mà thân kiếm cũng may may không bị thương, nhìn qua không giống như là bị hao tổn hình dạng.

Tiêu Thần vừa định ngự kiếm ly khai địa phương quý quái này, nhưng phát hiện mình căn bản làm không được, chỉ phải bắt đắc dĩ buông tha.

Nắm chặt bích lưu kiếm, đi tới hạt châu hai bên trái phải, vẫn nhìn cầu, bất quá rất nhanh Tiêu Thần liền thất vọng rồi, cầu vẫn không nhúc nhích, một chút động tĩnh cũng không có, Tiêu Thần cắn răng một cái thầm nghĩ: "Liều mạng, ngược lại chung quy có tự mình kết quả, vẫn chờ cũng không phải biện pháp."

Vì vậy Tiêu Thần đem bích lưu kiếm đặt ở bên hông, hai tay mảnh thôi hướng hạt châu, mới vừa tiếp xúc được hạt châu thời gian Tiêu Thần bỗng nhiên phát hiện, tự mình cũng không có nhận chạm được thực thể, mà là như đồ lên không khí thông thường.

"Mụ, này không bắt người sao?"

Sau đó Tiêu Thần một cái lao đảo điệt vào hạt châu trong, dùng sai lực lượng cảm giác mang tất cả toàn thân.

Tiêu Thần rơi vào hạt châu trong phía sau sẽ đứng dậy, nhưng mới vừa đứng lên phân nửa đã bị vật gì vậy đụng phải đầu, tự mình vậy mà đánh vào cầu trên.

Đây rốt cuộc giải thích thế nào, Tiêu Thần đưa tay mặc hướng chu vi, hạt châu đã biến thành thực thể, Tiêu Thần lúc này không tỳ khí, đơn giản đặt mỏng ngồi xuống, yên lặng theo dõi kỳ biến.

Quả nhiên, một lát sau, hạt châu sáng ngời, hóa thành một đoàn dịch thể nổi Tiêu Thần trước mắt, một đạo hỗn loạn nam nữ nhiều tiếng âm truyền ra

"Thanh minh tiên âm loạn âm dương, lục đạo luân hồi chấn trời cao..."

Những lời này nói ra phía sau, một mảnh màu tím ngọc giản xuất hiện ở Tiêu Thần trước mắt, ngọc giản trên có khắc mấy cái chữ nhỏ, nhìn kỹ rõ ràng là "Lục đạo luân hồi" Bốn chữ, Tiêu Thần đưa tay muốn nắm, không ngờ ngọc giản hình như có linh tính, tự mình tiến vào Tiêu Thần ngực trái biến mất.

Tiêu Thần tâm thần rung mạnh hai mắt nhắm nghiền, đón Tiêu Thần hai tay không ngừng huy động, thể hiện một cái lại một tự mình kỳ quái thủ thế, từng đạo kỳ dị pháp quyết đánh tiến trước mắt hạt châu biến thành dịch thể.

Dịch thể theo Tiêu Thần đánh vào pháp quyết bắt đầu biến hình, đầu tiên là chia làm hai luồng, trong đó một đoàn hóa thành hể ra đàn cổ, cầm dài tứ xích sáu thốn năm, rộng sáu thốn, cao lưỡng thốn, cả vật thể có tím đen sắc mặt, cầm thể hạ bộ bẹp, thượng bộ có hình cung nhỏ ra, chỉnh thể hình dạng y theo phượng thân mà thành, cầm đầu treo nhẹ một chút nhỏ tím linh, nhạc sơn thành bảy bát đồng hình thái, long ngân chỗ xông ra hơn tám nhỏ nhọn, là thất huyền cầm, dây cung sắc mặt lần lượt là vô sắc, vi bạch, ám lục, hời, đạm hoàng, á đỏ, lam nhạt.

Cúi đầu trên có khắc có phức tạp đồ án, bảo hộ chắn và nhận đủ là đen kim chú liên, chỉnh thể vừa nhìn khí phách mười phần lại không mất phiêu dật.

Một đoàn dịch thể hoàn toàn ngưng tụ thành tờ này đàn cổ phía sau, chậm rãi rơi vào Tiêu Thần trước người, đồng thời một ... khác đoàn dịch thể bắt đầu động,

Này đoàn dịch thể không ngừng thành dài, thẳng đến một trượng tám mới ngừng lại được.

Đón thành dài dịch thể không ngừng kiểm chế, hình thành một cái cái bá súng, một cái máu long tương ở ở giữa, phần đuôi tam xoa kỳ lộ ra cái bá súng đỉnh, vừa lúc hành động nhỏ đâm, cái bá súng đỉnh không ngừng biến ảo, cuối hình thành nhất Thanh Long thổ nhận hình dạng, rất là khí phách.

Thương nhận hướng về phía trước hơi uốn lượn, lấy ra cái bá súng không nhìn rõ ràng là đem nhỏ loan đao, mũi thương hai mặt lưỡng con rồng trào đều tự xông ra, lưỡng đạo bán nguyệt tương ở trên đó, thần bí hoa văn cuối cùng hình thành, đúng là một thanh uy vũ chiến kích.

Theo cầm kích hình thành, Tiêu Thần động tác trên tay chậm lại, đem trường kích cũng rơi xuống Tiêu Thần bên người khi, Tiêu Thần động tác trên tay triệt để ngừng lại.

Tiêu Thần đột nhiên mở hai mắt ra, kinh ngạc được cười toe toét, vừa màu tím ngọc giản chui vào Tiêu Thần trong cơ thể khi, Tiêu Thần đã biết tên này là 《 lục đạo luân hồi 》 màu tím ngọc giản ghi chép là nhất bộ tuyệt thế công pháp quyền hạ, tương truyền công pháp này chính nhất bộ theo Thiên Địa mà sống, tìm hiểu Thiên Cơ công pháp, đại thành phía sau nhưng thay trời đổi đất, thậm chí có thể tự mình đại thể Thiên Địa quy luật, thật sự là bộ phận cực kỳ kinh người.

Nhưng mà tu hành quyền hạ tiền đề phải có quyền thượng chủ tâm pháp làm cơ sở, này nghịch thiên tồn tại công pháp, xong quyền hạ Tiêu Thần đã may mắn giữa may mắn, này quyền thượng ở nơi nào, căn bản không muốn người biết, Tiêu Thần còn không có ý đến cho là mình có thể lại xong quyền thượng, tất cả chỉ có thể tùy duyên, nửa điểm cường cầu không được,

Tiêu Thần cũng lớn tinh tế biết dưới Thanh Minh Châu, trong cơ thể mình thần bí hạt châu đúng là Thanh Minh Châu toàn bộ linh lực biến thành, đã chiếm hết phân nửa lam sắc đúng là là thanh minh linh lực, thiếu sót phân nửa, Tiêu Thần tự mình cũng không biết là chuyện gì xảy ra.

Tiêu Thần biết được vừa trước mắt dịch thể chính là Thanh Minh Châu lúc ban đầu hình thái, tên là hồn thạch, chính hàng vạn hàng nghìn linh hồn chìm tụ mà thành, Thanh Minh Châu cũng không phải cuối hình thái, lục đạo luân hồi trong ngọc giản nói rõ hồn thạch cuối hình thái là thế nào tồn tại, Tiêu Thần vô ý thức cứ dựa theo ngọc giản chỗ kỳ, đem hồn thạch rèn thành cuối hình thái.

Phiêu dật thoát tục, như chân tiên lâm thế,

Bá đạo vô cùng, tựa như Ma thần đánh xuống.

Hồn thạch bị Tiêu Thần rèn thành đàn cổ và chiến kích lúc, chu vi hắc ám biến mất không còn, lộ ra một chỗ động, Tiêu Thần ngẩng đầu nhìn lên, miệng giềng cách nơi này kỳ thực cũng không như trong tưởng tượng vậy xa, chỉ là ở mình có thể nhìn tới chỗ đi xuống một điểm.

Tiêu Thần thấy Nghịch Thương Thiên và Thương Cẩm Vân ở đi xuống nhìn mình, nhếch miệng cười, phát tay nói: "Long ca, tiểu Vân, cái này buồn bán lời."

Tiêu Thần còn chưa có nói xong, chỉ thấy bầu trời hắc sắc kiếp vân cuộn cuộn, không ngừng hướng mình bên này bầu trời tụ lại.

Tiêu Thần trước đây ở trong sách thấy qua, này hắc sắc kiếp vân xuất hiện có vài trường hợp, một loại là có người tu vi đột phá đại đạo muốn hỏi đỉnh thiên đồng thời, một loại là có kinh thiên bảo vật xuất thế, Tiêu Thần vừa nghĩ sẽ biết, khẳng định bởi vì mình trong tay bảo vật kinh thiên, mới sẽ đưa tới thiên kiếp.

Tiêu Thần sẽ đem đàn cổ và trường kích ném trên độ kiếp, thế nhưng lại phát hiện bầu trời cũng không có đánh xuống thiên lôi, kiếp vân nhan sắc tái

biến, lần này kiếp vắn từ hắc sắc cấp tốc hướng màu đỏ thay đổi, Tiêu Thần quá sợ hãi, kêu lên: "Long ca, vận tỳ, mau ly khai này, để tránh khỏi đã bị liên lụy, thanh minh huyết lõi sẽ hạ xuống, đây chính là hủy thiên diệt địa tai nạn." Nói Tiêu Thần té khỏi phi kiếm liền hướng xa xa bay đi, Nghịch Thương Thiên huynh muội cũng không dám làm nhiều dừng lại, theo đuổi Tiêu Thần đi.

Tiêu Thần trong miệng thanh minh huyết lõi chính càng cao hơn chờ thiên kiếp lực, toàn bộ Thanh Minh Giới cũng chỉ có trong sách mới có ghi chép có một không hai kỳ quan.

Tiêu Thần và Nghịch Thương Thiên huynh muội nhanh chóng ly khai yên tĩnh trăm dặm có hơn, mà bầu trời kiếp vắn hoàn toàn biến thành xích hồng sắc lúc như trước chưa dừng lại, nhan sắc kể tục thay đổi sâu, hướng đỏ như máu biến hóa, này thật to vượt ra khỏi Tiêu Thần nhận thức, Tiêu Thần cũng chỉ có thể ngơ ngác nhìn bầu trời biến hóa.

Hắc sắc kiếp vắn tên là hạo rõ ràng thật cướp, chuyên môn khảo nghiệm tu vi đột phá đại đạo tu sĩ và kinh thiên chí bảo, đồng đạo tu sĩ, bảy tám phần mười đều có thể ngã xuống nó dưới.

Nếu là kiếp vắn nhan sắc biến thành đỏ đậm, còn lại là linh máu thật cướp, khảo nghiệm là tu vi đột phá thiên đồng thời tu sĩ và nghịch thiên chí bảo, có thể vượt qua đạo này thiên kiếp tu sĩ, càng thấp không tồn nhất, như vậy thiên kiếp, chỉ tồn tại thanh minh giới trong điển tịch, cho tới bây giờ không có người thấy.

Nếu này kiếp vắn nhan sắc tái biến, hoàn toàn biến thành huyết hồng nói, vậy cũng là cùng, máu này mây tên là thiên thần nói cướp, này không chỉ có riêng là thanh minh nhất giới khảo nghiệm, mà là đến từ thiên ngoại giới khảo nghiệm, toàn bộ Thanh Minh Giới ghi chép trong lịch sử cận xuất hiện qua mấy lần, hơn nữa mỗi lần đều kèm theo thay trời đổi đất người đại thần thông xuất thế.

Mà bây giờ này đàn cổ trường kích xuất thế lại đưa tới thiên thần nói cướp, có thể thấy được này hai kiện bảo vật hạng nghịch thiên, lại không may trời ghen tỵ.

Huyết sắc kiếp vắn không ngừng cuộn cuộn, lấy tinh bầu trời làm trung tâm, dần dần hình thành vòng xoáy hình dạng, tinh dưới đàn cổ và trường kích tàn mất ra yếu ớt lam quang và tử quang, bắt đầu xoay tròn.

Trong giây lát đó, bầu trời huyết sắc vòng xoáy giữa một đạo huyết lõi đè xuống, thật lớn Thiên Địa uy áp, trong nháy mắt để yên tĩnh chu vi khô lam băng giải, hóa thành tro bụi, chính là xa ở ngoài trăm dặm Tiêu Thần và Nghịch Thương Thiên huynh muội cũng như gánh nặng, suýt nữa không thở nổi.

Huyết lõi đánh xuống khi, đàn cổ và trường kích cả người tàn ra u quang chống lại, như sóng lớn giữa cuộn cuộn nhất lá nhỏ thuyền, tùy thời có bị diệt nguy hiểm.)

Không lâu sau huyết sắc rút đi, đàn cổ và trường kích không có bất kỳ biến hóa nào, vẫn ở chỗ cũ yên tĩnh trên không xoay tròn.

Lúc này, bầu trời huyết sắc vòng xoáy vừa một trận co rút lại, ngay sau đó, một đạo so với vừa càng sâu thấp bội huyết lõi đánh xuống, ở cổ uy áp này dưới trong vòng mười dặm đại địa bắt đầu da nê.

Lại đàn cổ và trường kích, lúc này vẫn ở chỗ cũ xoay tròn, chỉ bất quá tinh tế vừa nhìn liền sẽ phát hiện, huyết lõi bách cận chia ra, hai người xoay tròn sẽ chậm lại chia ra, mà cuối đạo này huyết lõi còn là hoàn toàn tiêu tán ở trong thiên địa.

Đàn cổ và trường kích quang mang cũng mờ đi vài phần, không đến một hơi thở thời gian, trên bầu trời liên tiếp sáu đạo và vừa thông thường huyết lõi lần lượt đánh xuống, đàn cổ và trường kích đã hoàn toàn đình chỉ xoay tròn, bị gào thét xuống huyết lõi đánh rớt trên mặt đất, mà lúc này đàn cổ và trường kích như kinh đảo giữa bàn thạch thông thường, tán ra u quang, vũng vàng chống chọi huyết lõi.

Sáu đạo huyết lõi qua đi, đàn cổ và trường kích quang mang hoàn toàn biến mất, như phạm vật thông thường nằm trên mặt đất, mà giờ khắc này bầu trời kiếp vắn tái biến, cuộn cuộn máu mây không ngừng hướng vòng xoáy trung tâm vọt tới, chỉ chớp lát máu mây hoàn toàn biến mất ở vòng xoáy bên trong, mà giờ khắc này bầu trời và đại địa giống như chết vắng vẻ, thời khắc phong rồng sa mạc lớn lúc này hoàn toàn yên tĩnh trở lại, trong không khí không mang theo một tia âm thanh, có chỉ là cuộn cuộn kiếp vắn, tán ra trầm trọng áp lực khí tức.

Tiêu Thần toàn thân đã bị mồ hôi thấm ướt, khẽ động cũng không nhúc nhích được, Nghịch Thương Thiên và Thương Cẩm Vận lúc này cũng không khá hơn chút nào, song song run phục trên mặt đất, đại địa lúc này cực kỳ giống chuẩn bị tiếp thu thảm lý và phán quyết tội phạm.

Thay đổi thật nhanh trong lúc đó, hoàn toàn tiêu tán máu mây theo một đạo tráng kiện huyết lõi nghiêm nghị đánh xuống, đại địa một trận run, đàn cổ và trường kích mất thấy sẽ bị máu này lõi đánh thành tro tàn, đàn cổ trường kích cùng Tiêu Thần tâm thần tương liên.

"Không."

Chương 25: Hồi hương

Kéo trái tim gằm lên giận dữ, nhất đạo lam quang từ Tiêu Thần ngực trái không được đẩy đủ viên chỗ hòng vượt qua trăm dặm, nhanh bắn về phía đàn cổ và trường kích, lam quang bắn ra phía sau, Tiêu Thần thổ huyết hôn mê bất tỉnh.

Tiếp thu được lam quang đàn cổ trường kích một lần nữa đổi thành u quang, bất đồng là u quang không ngừng khuếch tán, lấy đàn cổ trường kích làm trung tâm, hình thành một cái cổ quái trận pháp, nếu như Tiêu Thần tỉnh nhất định sẽ phát hiện trận pháp này và tỉnh xuôi theo trên cổ khắc hoa văn có ít nhất tám phần giống nhau.

Một luồng lữ hồn phách không ngừng từ trận trong bay ra, đàn cổ và trường kích bản thể còn lại là không ngừng trở thành nhạt, cảnh tượng và lúc đầu Hoàng Công triệu hồi ra mười vạn hồn phách, có chút tương tự, nhưng cùng trước mắt những thứ này vừa so sánh với, nói là muối bỏ biển đều coi là khách khí.

Đám sương mình mình, quỷ khí tràn ngập.

Trong chốc lát đàn cổ trường kích hoàn toàn biến mất, từng đạo linh hồn tràn ngập trước kia đàn cổ trường kích chỗ bầu trời.

Đây chính là Tiêu Thần bắn ra thanh minh linh quang dẫn động đàn cổ trường kích bản thân có chứa chán nản tỏa hồn đại trận.

Bất đồng là, đàn cổ trường kích lúc này là đem bản thân hóa thành lúc ban đầu linh hồn trên chống chọi thiên phạt, huyết lôi đề xuống khi, từng đạo linh hồn không ngừng tán loạn, mà phía dưới trận pháp phảng phất vô cùng tận thông thường cuộn cuộn không ngừng bay ra linh hồn bỏ tức, bị dài này tiêu tan dưới tình huống, huyết lôi cuối tiêu tán, theo bầu trời một tiếng thờ dài truyền ra, bay lượn linh hồn lại hóa thành đàn cổ trường kích.

Nghịch Thương Thiên quay muội muội nói rằng: "Chúng ta mau dẫn trước tiểu lưu manh ly khai nơi đây, như vậy Thiên Địa biến sắc nhất định có không ít người chính khẩn cấp tới rồi." Nói xong nắm lên hôn mê Tiêu Thần bay về phía đàn cổ trường kích chỗ chỗ, mới vừa tiếp cận hai vật, trường kích đột nhiên hóa thành một đạo lưu quang bắn về phía chân trời, cuối biến mất.

Mà đàn cổ còn lại là hướng Tiêu Thần bay tới, hóa thành một đạo quang mang tiến vào Tiêu Thần ngực trái không trọn vẹn viên hoàn bên trong, ai cũng một phát hiện, Tiêu Thần ngực trái viên hoàn bị bổ toàn bộ một điểm.

Nghịch Thương Thiên mang theo Tiêu Thần và muội muội cấp tốc hướng đông bay đi, ly khai đàn cổ trường kích đất độ kiếp.

Ở Nghịch Thương Thiên huynh muội ly khai sau đó không lâu Kinh Thương Đạo Tôn và một vị Tiêu Thần từ chưa thấy qua lão giả chạy tới hiện trường.

Nhìn dưới mặt đất một mảnh hỗn độn mà trên mặt đất đã không hề sinh cơ và một tia linh khí, hai vị lão nhân đồng thời chau mày, Kinh Thương Đạo Tôn nói: "Sự đệ, ngươi xem đây là cái gì tình huống?"

"Ta xem nơi đây vừa đánh xuống so với thanh minh huyết lôi còn muốn kinh khủng vạn bội thiên kiếp, điều không phải đối phó nhưng hủy thiên diệt địa mà đâu, chính là đồng dạng cụ bị thay trời đổi đất khả năng bảo vật, nhân gian không khả năng sẽ có tu vi như thế tồn tại, này tất nhiên là bảo vật xuất thế, chỉ là nơi đây trăm dặm bên trong không hề linh khí, bảo vật lớn mới có thể một chống được thiên kiếp." Lão nhân này rất nhanh thì đem sự tình phân tích cùng chân tướng kém không xa, hiển nhiên điều không phải phổ thông người tu tiên.

Lão nhân tên gọi kiểm trúc, là Huyền Thanh Sơn bảy tổ sư, và Kinh Thương Đạo Tôn là cùng nhất sư phụ sư huynh đệ, tuy rằng đứng hàng thứ đệ thất nhưng tu vi cũng ở Huyền Thanh Sơn thứ tịch, đương nhiên đây là không suy nghĩ Ca Thụ Hành Văn và Bệnh lão nhân chờ lão bất tử tồn tại dưới tình huống.

Đang khi nói chuyện lại có mấy người đuổi ở đây, người thấy Kinh Thương Đạo Tôn và kiểm trúc đạo tôn ở đây đều tiến lên ôm quyền lên tiếng chào, Kinh Thương Đạo Tôn và kiểm trúc đạo tôn cũng đồng dạng hoàn lễ gặp qua.

Người là một nam một nữ, có Hiên Viên cổ tháp đậm lời phật tôn, Khôi Long Sơn thiên dao đạo tôn, Khôi Long Sơn, Hiên Viên cổ tháp và Huyền Thanh Sơn từ trước đến nay giao hảo, Kinh Thương Đạo Tôn và kiểm trúc đạo tôn đối với hai người cũng khách khí.

Không đợi hai người hỏi, Kinh Thương Đạo Tôn đoạt mở miệng trước nói: "Ta hai người mới vừa ở đây, chính hoài nghi có đúng hay không Thiên Bảo xuất thế, không muốn nhị vị đạo hữu cũng đến chỗ này, vừa lúc đang nhìn."

Đậm lời đạo tôn và thiên dao đạo tôn lúc tới thấy Huyền Thanh Sơn từ lâu người, biết cho dù có bảo vật cũng không tới phiên mình, vì vậy hòa khí Kinh Thương Đạo Tôn hai người khách khí một phen cũng rồi rồi đi nơi đây, Kinh Thương Đạo Tôn và kiểm trúc đạo tôn cũng quay trở về Huyền Thanh Sơn, trận này kinh thiên đại biến cũng đã thành Thanh Minh Giới lại một điều bí ẩn đoàn.

Nghịch Thương Thiên mang theo Tiêu Thần một đường hướng đông phi hành, không biết qua bao lâu, Tiêu Thần dần dần chuyển tỉnh, Nghịch Thương Thiên buông Tiêu Thần cũng báo cho trường kích bay trên trời mà chui tin tức.

Chỉ còn lại có đàn cổ ở lại Tiêu Thần trên người, Tiêu Thần ngồi ở một gốc cây đồ liễu dưới, tâm niệm vừa động, trên ngực trái đàn cổ liền xuất hiện ở trong tay, Tiêu Thần phát hiện,

Đàn cổ củi đầu trên hồn độn đồ án trung gian, xuất hiện "Hoán ngày "Hai người rõ ràng tự thể.

Đây là đàn cổ tên, trải qua thiên thần huyết lôi lúc hoán ngày đàn cổ mới chính thức xuất thế, này đàn cổ nhất định làm bạn Tiêu Thần suốt đời, bắt quá Tiêu Thần thấy thế nào đàn này cũng không bằng ý, tựa hồ ít một chút trọng yếu bộ phận, nhưng lại không nói ra được thiếu ở nơi nào.

Nhưng mà xảy ra trước mắt vấn đề ngoại trừ đàn cổ không đầy đủ ở ngoài, còn có chính là mình nên tu luyện như thế nào uy lực này kinh thiên pháp bảo, này lực đạo luân hồi nhìn như là thiên hạ vô song công pháp, kỳ thực hiện đang không có quyền thượng nói cùng phế vật không giống.

Tiêu Thần trầm ngâm hồi lâu mới đứng dậy, quay bầu trời lớn tiếng nói: "Trường kích, tuy rằng ngươi đã rời đi, bắt quá ta hay là muốn đưa ngươi một cái tên, ngươi từ nay về sau tên là 'Trời ghen tỵ', vĩnh viễn đều là!"

Tiêu Thần còn trẻ trái tim cuồng, không có kị gì.

Nói xong Tiêu Thần thu hồi đàn cổ, một lần nữa gọi ra bích lưu kiếm, ngự kiếm phá không hướng Lạc Tiên Thôn bay đi.

Thiên thần huyết lôi đánh xuống qua đi lưỡng ngày, Tiêu Thần điều chỉnh tốt thương thế chính là ngự kiếm đi nhanh, lúc này đã nhanh đến Lạc Tiên Thôn.

Nguyên bản đi thật lâu lộ trình, hôm nay ngăn ngại không đến thập ngày cũng đã toàn bộ đi hết, trong đó biến hóa có thể nói long trời lở đất.

Tiêu Thần xa xa liền thấy Lạc Tiên Thôn cửa thôn gốc cây liễu kia, dưới tàng cây khối kia chẳng biết tồn tại bao nhiêu năm tháng Thạch Bì, "Roi tiên" hai người chữ to cùng mình lúc rời đi đội một tia chưa thay đổi, hội này đúng là trong thôn người làm cơm thời gian, có thể thấy được cũ nát tiêu sơn thôn trong trập trập khối bếp phiêu khởi, cũng là một mảnh tường hòa cảnh tượng.

Tiêu Thần khoe miệng lộ ra vẻ mỉm cười, roi xuống đất hướng làng đi đến, đi tới cửa thôn khi, Nghịch Thương Thiên huynh muội cũng đã ẩn ở Tiêu Thần trên người.

Tiêu Thần quay trong thôn đất tiếng nói hét lớn: "Thần đại gia đã trở về. . ." Nói xong cũng đi tới dưới cây liễu đứng ngay ngắn.

Tiêu Thần thanh âm vang dội, rất nhanh thì truyền khắp cái này bản thân sẽ không đại thôn từ.

Nghe được có người ở cửa thôn kêu to, chính đang nấu cơm thôn dân đều xuất môn đến, chỉ thấy nhất thiếu niên tóc xanh đứng ở cửa thôn dưới cây liễu, nhìn về phía mọi người.

Tiêu Thần thấy tất cả mọi người đi ra, vì vậy cười ha hả đi tới, vừa đi vừa hướng mọi người chào hỏi

"Thôn Trưởng gia gia, ngươi thế nào cũng đi ra?" Nói Tiêu Thần hướng một vị lão đầu tóc hoa râm đi tới, lưu lại một mặt mờ mờ chúng thôn dân đứng tại chỗ.

Tiêu Thần tuổi nhỏ khi vẫn chịu Thôn Trưởng chiếu cố, trong lòng hắn đã sớm đem hắn coi là tự mình thân gia gia.

Đi tới họ Mã lão giả bên người, Tiêu Thần cười cười: "Thôn Trưởng gia gia, ta đã trở về."

Nguyên nhân Tiêu Thần cải biến quá lớn, Thôn Trưởng một thời cũng không nhận ra Tiêu Thần, chỉ phải hỏi: "Tiểu huynh đệ ngươi là ai a? Làm sao sẽ sẽ nhận được ta?"

Tiêu Thần vừa muốn mở miệng trả lời, chỉ thấy đến một gã cùng mình tuổi tác xấp xỉ thiếu niên và một vị bụng bự thiếu phụ đã đi tới, thiếu niên mặc một thân thợ rèn trang phục và đạo cụ, ngăm đen khuôn mặt tràn đầy mồ hôi, gian khổ sinh hoạt trui luyện thanh niên này thập phần kiên nghị.

Tiêu Thần liếc mắt liền nhận ra người, đúng là xa cách vài chục năm bạn tốt, Tiểu Nhị thiếu phụ bên cạnh lại chính là một vị khác bạn tốt Tiểu Tam, thấy như vậy một màn, Tiêu Thần từ trong đáy lòng đưa bốn, hai người thành phu thê, Tiêu Thần đại hi tùy theo ôn nhu nói: "Tiểu Nhị Tiểu Tam, đại ca đã trở về."

Tiểu Tam vẻ mặt nghi hoặc nhìn Tiêu Thần, Tiểu Nhị tựa hồ nhìn thấu chút gì, phần nộ hỏi: "Ngươi. . . Ngươi là Tiêu Thần?"

"Hắc hắc, còn là Tiểu Nhị mắt hảo sử, đại ca chính là Tiêu Thần." Cái này tất cả mọi người hiểu, nguyên lai trước mắt thiếu niên tóc xanh đúng là rời nhà nhiều Tiêu Thần.

Bảy năm trước, Tiêu Thần ly khai Lạc Tiên Thôn phía sau, chỉ có Tiểu Nhị Tiểu Tam và Thôn Trưởng lưu ý, bọn họ nghĩ tới tìm Tiêu Thần, thế nhưng làng đi ra ngoài cũng chỉ có sa mạc lớn, căn bản vô tông hạ thủ, không có cách nào khác tìm, thời gian lâu dài mọi người cũng dần dần đem Tiêu Thần đã quên.

Nhân hòa sự vật đều là như thế này, một món đồ vật, chỉ có khi hắn tồn tại thời gian mới có giá trị, một ngày biến mất ở mọi người đường nhìn, như vậy vô luận cỡ nào vật trân quý, mọi người cũng chỉ sẽ từ từ quên lãng. . .

Mọi người biết được là Tiêu Thần sau khi trở về, cũng thật cao hứng đều phải kêu đến nhà ăn, Tiêu Thần một phen từ chối phía sau, và mọi người giải thích những năm gần đây tự mình đi về phía, còn nói cho mọi người mình đã là thần tiên.

Nói xong còn té xuất bích lưu kiếm bắt lại Tiểu Nhị bay lên đám mây, này nhưng làm Tiểu Nhị dọa gần chết, đoàn người thấy Tiêu Thần có lớn như vậy bản lĩnh, cười càng cao hứng, các thôn dân nói chuyện với nhau thật lâu, thẳng đến sắc trời đen xuống mới lấy bỏ đi.

Tiêu Thần đi tới dưới cây liễu, ngẩng đầu nhìn bầu trời, khắp bầu trời tinh đấu và bảy năm trước cái kia buổi tối không kém chút nào, mà tự mình lại sớm đã thành bước ra rất lớn một bước.

"Đại ca, cảm ơn ngươi." Tiểu Tam đi tới Tiêu Thần bên người, hiện tại từ lâu cảnh còn người mất, làm người phụ nhiều Tiểu Tam cũng hiểu rất nhiều năm đó không hiểu chuyện, Tiêu Thần năm đó trước khi rời đi nói chuyện với nàng, nàng sau lại cũng bắt đầu rõ ràng.

Tiêu Thần tự nhiên biết Tiểu Tam nói là, mỉm cười, không nói gì, lúc Tiểu Tam ly khai, chỉ còn lại Tiêu Thần một người như trước nhìn tinh không.

Nhìn bầu trời Tiêu Thần dần dần có một tia hiểu ra, có thể đây là trời xanh an bài, làm như người bất luận cố gắng thế nào, có thể thay đổi thay đổi chỉ là phương hướng đi tới, cuối cùng vẫn không sửa đổi được tìm chỗ, tựa như một phạm nhân vô luận sống thế nào, sau trăm tuổi cuối cùng là nhất đời hoàng thổ.

Mà mình làm là tu sĩ bản thân chính là nghịch thiên tu chân, mưu toan cải biến tìm chỗ, con đường này, so với chính mình tưởng tượng còn khó hơn đi.

Tiêu Thần cuối cùng trở lại mình làm nằm ở lại phòng nhỏ, phòng nhỏ bị Tiểu Tam riêng thu thập đi ra, Tiêu Thần mơ mơ ngủ một đêm, đêm nay, Tiêu Thần tâm tình có không nhỏ lột xác, Tiêu Thần cảm giác mình đã khám phá trần thế, yên tâm giữa chấp nhất nhiều nhỏ bạn.

Sáng sớm hôm sau Tiêu Thần liền mọi người cáo từ, phải trở về Huyền Thanh Sơn, hơn nữa nói xong rồi sau đó có thể không hề sẽ đã trở về.

Các thôn dân thần sắc tối sầm lại, đúng là vẫn còn không nói gì.

Tiêu Thần té xuất phi kiếm sẽ phải rời khỏi, trong lúc bất chợt lưỡng đạo lưu quang trong nháy mắt từ xa đến gần xuất hiện ở Lạc Tiên Thôn bầu trời, phía trước là một đạo huyết quang, phía đuôi kịp còn lại là một đạo rất nặng hoàng quang.

Huyết quang ở Lạc Tiên Thôn bầu trời tiêu tán, lộ ra một gã mặc chiến giáp trong tóc đen năm nam tử, nam tử lẳng không mà đứng, quay hoàng quang hét lớn: "Đạm Viêm lão tặc, ngươi có thật không muốn đuổi tận giết tuyệt sao?"

Lúc này phía hoàng quang tán ra một vị mặc màu trắng áo ca sa lão hòa thượng xuất hiện ở trước mắt mọi người, chậm rãi nói: "A di đà phật, Huyết thí chủ lời ấy sai rồi, trừ ma vệ đạo tạo phúc thương sinh linh này ta nói gốc rễ, tại sao đuổi tận giết tuyệt nói đến. Thí chủ còn là thúc thủ chịu trời đi, cũng tốt để lão nạp độ ngươi hướng phật, tẩy đi một thân tội nghiệt."

Bạn đang đọc truyện *Lạc Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 26: Ai vào địa ngục

"Thúc thủ chịu trời? Nằm mơ đi thôi, lão tử chính là chết cũng phải kéo ngươi theo tặc ngục này." Nói xong Huyết Chiến trên người huyết quang tăng vọt, phát tay giữa một mảnh huyết quang đánh phía Đạm Viêm hòa thượng.

Tiêu Thần thấy Đạm Viêm hòa thượng không tránh không tránh sẽ cứng rắn chặn, thậm chí không tốt, phía dưới thôn dân có thể gặp liên lụy, vì vậy vội vàng phi thân nhanh dưới gọi thôn dân né tránh.

Thế nhưng đừng nói Tiêu Thần điểm ấy tu vi có thể hay không đúng lúc cứu thôn dân, đó là có thể thì như thế nào theo kịp trước mắt hai vị này tu vi cao thâm cao thủ tốc độ xuất thủ đâu?

Đạm Viêm hòa thượng thấy máu ánh sáng kéo tới, than nhẹ thanh phật hiệu, hét lớn "Kim Cương Chú", một mặt kim hoàng sắc phật tường lập tức xuất hiện ở trước người, huyết quang âm ở phía trên là tạo nên một tia rung động liên âm âm âm âm nổ tung, dư ba mạng tất cả Lạc Tiên Thôn.

Tiêu Thần chỉ tới kịp kéo này Tiểu Nhị bay ra, toàn bộ Lạc Tiên Thôn đã bị huyết quang nổ tung dư ba chỗ cấp, phòng ốc kiến trúc nhưng thật ra không ngại, chỉ là các thôn dân lập tức từ lòng bàn chân đi lên hóa thành một đồng bạch cốt, sau đó một đồng bạch cốt gặp gió liền biến thành tro tàn, Lạc Tiên Thôn toàn bộ thôn dân lúc đó hài cốt không còn.

Tiêu Thần mắt mở trừng trừng nhìn mọi người chết đi, tự mình không chút nào biện pháp, trong lòng đau đớn có thể tưởng tượng được, Tiểu Nhị đang bị Tiêu Thần kéo ở trên tay có thể may mắn tránh khỏi, bất quá thấy các thôn dân đều chết thảm, lập tức mắng to: "Hỗn đản, thả ta xuống phía dưới."

Tiêu Thần sao đồng ý y theo hấn, mang theo Tiểu Nhị ly khai hai người đầu pháp phạm vi ngoại mới rơi xuống đất.

Vừa đất, Tiểu Nhị xoay tròn cái tát liền cho Tiêu Thần một bạt tai, khóc mắng to: "Ngươi này sát tính, chạy đi tu cái gì thần tiên, bây giờ trở về tới, ngươi cho mọi người mang đến cái gì? A? Mới vừa rồi còn êm đẹp, chỉ là nháy mắt công phu, đã chết, đều chết hết. . . Ngươi ngay cả bằng hữu đều cứu không được, ngươi thành thần tiên, có cái rắm dùng a, còn có mặt mũi mang theo ta chạy, ngươi bây giờ ngay cả người đàn ông cũng không tính!"

Một trận chửi ầm lên, Tiêu Thần bị nói xong tức cười không thể là trả lời, Tiểu Nhị lại quát: "Ngươi nói! Ngươi nói a! A! !Nói một chưa nói xong, đã khóc không thành tiếng.

Sau đó Tiêu Bạch kỳ cuồn cuộn quay về Lạc Tiên Thôn, nâng lên đã thành tro thê tử, nhẹ giọng nói rằng: "Tam, ta tới, nói xong hướng hai bên trái phải tảng đá một đầu đựng vào. . ."

"Không!" Tiêu Thần tê tâm liệt phế rống to hơn.

Tiêu Thần không nghĩ tới Tiểu Hồ như vậy quá kích, căn bản không kịp ngăn cản, Tiểu Hồ cũng đã mệnh tang tại chỗ, Tiêu Thần trong đầu trống rỗng, trong đầu như có vạn đem đao nhọn không ngừng thất cổ.

Trên bầu trời Đạm Viêm thấy mọi người tính mệnh lúc đó bị bắt cắt, chỉ là ngâm thanh phạt hiệu, nói: "Lỗi lỗi. . ."

Huyết Chiến vừa muốn mở miệng, một thanh âm đột nhiên từ hai người dưới chân truyền đến: "Lỗi? Hấn lỗi, cũng là ngươi lỗi?"

Tiêu Thần sắc mặt âm trầm mây may không sợ trước mắt cường giả, ngự kiếm bay về phía hai người chỗ ở trên trời, bên bay vừa nói nói.

Đạm Viêm không chút nào quan tâm, chậm rãi nói: "Huyết Chiến Lão Ma tàn hại nhiều người như vậy mệnh, tự nhiên là hấn lỗi, ta xem ngươi là Huyền Thanh Sơn tiểu bối đi, nghìn vạn lần đừng làm cho tà ngoại đạo mê hoặc."

"Thối lắm! Ma đầu kia muốn giết là ngươi, nếu như ngươi để bị giết, mà không phải chống đối công kích, những người này sẽ chết sao? Các ngươi những thứ này con lừa ngốc, suốt ngày cầu nhau 'Ta không vào địa ngục ai vào địa ngục', vậy sao ngươi không đại thể những thôn dân này xuống địa ngục? Cũng là ngươi mệnh là mệnh, những người dân này mệnh thì không phải là sinh linh sao? Con lừa ngốc, ngươi nói!" Tiêu Thần mất đồ rống to.

Đạm Viêm một trận nghẹn lời, bị một cái tiểu bối nói á khẩu không trả lời được hấn rất là xấu hổ, mà Huyết Chiến lại vỗ tay kêu lên: "Được! Được! Được! Tặc ngốc, ngươi nghe thấy được sao? Lời nói này thế nhưng xuất từ ngươi chính đạo tiểu bối miệng, ngươi dám nói hấn chỗ nào nói sai sao? Ha ha ha ha. . ."

Sau đó Huyết Chiến xoay người nói với Tiêu Thần: "Tiểu bối, đâu có, đây là những thứ này chính đạo nhân sĩ chân chính sắc mặt, bất quá ngươi ngay sau nhưng phải cẩn thận, ha ha ha ha. . ." Nói xong hóa thành một đạo huyết ảnh biến mất.

Đạm Viêm thấy Huyết Chiến thi triển huyết viêm bỏ chạy, biết truy là một có hi vọng, chỉ phải quay đầu nói với Tiêu Thần: "Huyền Thanh Sơn tiểu bối, chuyện hôm nay lão nạp không hề cùng ngươi tính toán, ngươi cũng biết hôm nay lão nạp nếu có thể thu này ma, đem tạo phúc là càng nhiều sinh linh, bỏ tiểu gia là mọi người, này cũng biệt.

Hơn nữa nói điểm không khách khí,

Ta có thực lực này, coi như là ta giết bọn họ, thậm chí giết ngươi, ta cũng một điểm phiền phức cũng không có, người tu chân từ trước đến nay thực lực vì tôn, đem nếu ngày hôm nay thực lực ngươi mạnh ta gấp trăm lần, liền hoàn toàn có thể không bay thổi bụi là có thể cứu những thôn dân này,

Càng nhưng trực tiếp đem ta chém giết, ngôn tấn vu thử, ngươi tự giải quyết cho tốt." Nói xong Đạm Viêm đánh ra một đạo pháp quyết đem phía dưới thôn dân tro cốt cây dương hướng thiên không, sau đó hai tay tạo thành chữ thập, trong miệng tụng niệm kinh văn, nghĩ đến là ở là thôn dân siêu độ.

Như người thế giới, mệnh như cỏ rác. Tiêu Thần này mới rốt cục thiết thân cảm nhận được trong sách những lời này ý tứ, chỉ trong nháy mắt, những thứ này đại tu sĩ sinh mệnh mấy vạn một phần vạn thời gian, trên trăm mảnh sinh mệnh vĩnh viễn tuyên cáo biến mất, đây là hấn thân nhân, bạn hấn.

Mà hấn mắt mở trừng trừng nhìn đây hết thấy phát sinh, không có bất kỳ biện pháp nào, một loại cảm giác vô lực, mang tất cả Tiêu Thần toàn thân. Hấn giờ lên hai tay, chặt nắm chắc thành quyền, như vậy tiên, tu có ích lợi gì!

"Ta không biết muốn cứu vớt thương sinh linh có bao nhiêu, ta thấy chỉ là tự mình ngay cả trước mắt chút người này đều cứu không dưới đến, chỉ ít, nếu như là ta, ta sẽ không mặt lại tự xưng phổ độ chúng sinh." Tiêu Thần chậm rãi nói.

Tiêu Thần lúc này đã hoàn toàn bình tĩnh lại, bình tĩnh thập phần đáng sợ.

Đạm Viêm không thềm nói (nhắc) lại, chậm rãi lắc đầu, sau đó hóa thành một gốc cây phạt sen biến mất ở chân trời.

Tiêu Thần nghĩ Đạm Viêm nói, chỉ cảm thấy tâm tình càng ngày càng trầm trọng, lẽ nào sư phụ theo như lời chặt đứt trần thế thật tuyệt tình như thế tuyệt muốn?

Lẽ nào cái gọi là tu tiên chỉ là đem mình biến thành một cái thuần túy cái xác không hồn?

Có lẽ nói, để lợi ích, thì là đem bản tâm quên mất cũng sẽ không tiếc sao?

Tiêu Thần càng ngày càng hoài nghi mình bước trên tiền đồ lựa chọn có hay không chính xác, thôn dân rõ ràng mới vừa rồi còn ở vui cười, rõ ràng mới vừa rồi còn rất khoái nhạc sống, sau một khắc dĩ nhiên là hải cốt không còn, Tiêu Thần ngửa mặt lên trời gào to một tiếng, quát: "Thế giới này có thật không vô nhân đạo sao?"

Thôn dân ngày xưa vui cười, trên mặt đất trong môn thủ công tình cảnh, thẳng đến bị giết trước còn phát tay tiễn đưa tự mình tình cảnh, bị giết khi đám trong mắt khủng hoảng bất đắc dĩ. Nhất mực mực ở Tiêu Thần trước mắt không ngừng hiện lên, phát sinh tất cả Nghịch Thiên huyền muội hai người cũng có thể đứng sự thật nhìn thấy, nhưng lúc này hoàn toàn không biết như thế nào thoải mái Tiêu Thần.

Lúc này một đạo thanh âm lạnh như băng truyền vào Tiêu Thần trong tai: "Hanh, đây coi là cái gì, người đại thần thông quyết đầu một chiêu dưới không khỏi là sinh linh đồ thân, hủy thiên diệt địa, người tu chân thế giới cũng không ngại thơ đã có người đồng tình người phạm sinh tử, nếu như nội tâm điểm ấy mê man để người sợ đến không dám đi trước nói, chẳng hiện tại cảm lấy kiểm soát cổ quên đi, lẽ mà làm được cái gì?"

Tiêu Thần nghe nói một cái xa lạ thanh âm thuyết giáo, hơi sùng sờ, đón thấy hoán ngày đàn cổ tự hành bay ra, nhất đạo nhân ảnh nổi lên, mới vừa mới mở miệng đúng là bóng người này, đạo nhân ảnh này lại nói: "Này phiên thuộc về người tu chân thế giới, người yếu phải không xứng sống, có lẽ nói không nghĩ hết tất cả biện pháp sống sót người, chỉ có một con đường chết."

Người tu chân thế giới không có tình, chỉ có lợi, chỉ có đắc đạo thành tiên, nếu như muốn không thông điểm ấy, cho dù người Thần Thông lớn hơn nữa cũng không có khả năng sống được lâu dài, đi con đường nào người suy nghĩ thật kỹ, nhớ kỹ.

Lão phu tên một chữ một cái lạnh lẽo tự, ngày sau sẽ trợ người leo lên vô thượng đại đạo, nhưng nếu là người như vậy tiêu tan chìm xuống người không xứng chính mình hiện tại có tất cả, vẫn mê man vĩnh viễn không có kết quả, luôn luôn muốn chọn."

Nói xong bóng người lại không vào hoán buổi trưa không gặp, hoán ngày đàn cổ biến mất ở Tiêu Thần ngực.

Lại nói tiếp bóng người này bối cảnh đó là không gì sánh được đáng sợ, hoán ngày và trời ghen tỵ trên chống chọi thiên thần huyết lôi cướp thứ chín cướp, mắt thấy sẽ nhìn không được hóa thành tro bụi, mà Tiêu Thần trong lúc vô tình lấy thanh minh linh lực dẫn hoán ngày chỗ mang chấn nân tỏa hồn đại trận, phóng xuất ra hàng vạn hàng nghìn linh hồn đang khiêng hạ thiên kiếp, cuối có thể dùng này nghịch thiên pháp bảo xuất thế.

Mà người này ảnh là Thanh Minh Châu ở trăm triệu năm qua tự hành sinh ra hồn, dường như thông linh pháp bảo khí linh như nhau tồn tại, Thanh Minh Châu lai lịch quá mức quý dị, thậm chí không người có thể nói rõ, có thể dùng mượn nó mà sinh ra khí linh, vậy mà biết rõ toàn bộ Thanh Minh Giới tất cả.

Tiêu Thần là hoán ngày đứng đầu, cũng chính là chủ nhân hấn, trợ giúp chủ nhân là hấn nghĩa vụ.

Tiêu Thần nghe lạnh lẽo nói xong, lại nhắm mắt rơi vào trầm tư, một lúc lâu Tiêu Thần đột nhiên mở hai mắt ra, trong mắt mờ mịt không còn sót lại chút gì, thủ nhi đại chi là kiên nghị, hiển nhiên Tiêu Thần đã có tự mình lựa chọn, có tín niệm mình, Tiêu Thần lấy ra phi kiếm ngự kiếm bay về phía Huyền Thanh Sơn.

Có đôi khi, quyết định cao độ điều không phải làm như, mà là tín niệm, một ngày trong lòng có tự mình không gì sánh được kiên định tín niệm, người sẽ để cái này tín niệm đi phần đầu đi nỗ lực, Tiêu Thần hạ quyết tâm, tuyệt không hướng hiện thực thỏa hiệp, như thần tiên như nhau tiêu sái tự do, như tinh thần như nhau sáng sủa diệp thế.

Cái gọi là bắt đầu cũng đã quyết định quy túc, những lời này cuối quyết định Tiêu Thần sau này đường, Tiêu Thần quyết tâm đem chân chính Thiên Đạo hiện ra cho thế giới này, mà Tiêu Thần nghịch thiên tu thân sau này đường nhất định càng thêm nhấp nhô gồ ghề, hấn chính mình cũng không biết có thể hay không giữa đường rồi ngã xuống, thế nhưng hấn tin tưởng vững chắc, sống một ngày đêm liền phải cố gắng hoàn thành tự mình mộng tưởng.

Tu tiên hời là chỉ là tiêu sái hai chữ, không vì thế tục chỗ trói, không cùng thế nhân hợp lưu, ta chính là ta, tự mình muốn mở một cái thuộc về mình nói.

Cho dù không thể cải biến thế giới, mặc dù không thể nghịch chuyển thế nhân tư tưởng, cũng sẽ không vì phạm tự mình bản tâm, tất cả do trái tim mà đi, nhâm đạo gây nên.

Tiêu Thần chỉ cảm giác mình thời gian tới phải đi đường không giống người thường, càng cật hung khó dò, tựa như lạnh lẽo nói, thế giới này không ai sẽ ngại thơ đến không vì lợi ích sở động, Tiêu Thần lúc này trong lòng đã gieo nhất hạt giống, như có thể lớn lên, nhất định cho thế giới mang đến chưa bao giờ có thom.

Hai ngày sau, Tiêu Thần xuất hiện ở thụy rừng trúc Ca Thư Hành Vân trúc trước lầu.

"Sự phụ, ta đã trở về." Tiêu Thần kính cẩn nói. Tiêu Thần đứng có đại ân cùng mình sự phụ, là a từ trong đáy lòng cảm kích tôn kính.

Trúc cửa lầu và ngày xưa như nhau, từ từ mở ra, Ca Thư Hành Vân nói; "Vào đi."

Tiêu Thần bước nhanh đi vào trong nhà, chỉ thấy Ca Thư Hành Vân ngồi xếp bằng ở bờ điểm trên nhìn mình.

Một lúc lâu, Ca Thư Hành Vân nói: "Tiêu Thần, người bây giờ Thanh Minh Linh Khí rút thể đã hoàn thành, mặc dù đã thành liền bán tiên tới khu,) thế nhưng người cũng biết, ưu thế này chỉ là tồn tại đồng cấp dừng giữa trong chiến đấu, mà nếu như đối thủ tu vi cảnh giới cao người nhiều lắm, đồng dạng có thể trong nháy mắt giết chết người."

"Cái này ta biết." Tiêu Thần đáp, đối với lần này Tiêu Thần là thâm tín không nghi ngờ, dường như hai ngày trước tự mình nhìn thấy Đạm Viêm và Huyết Chiến quyết đấu, Tiêu Thần cảm giác chỉ một chiêu thức dư ba mình cũng đem không dưới đến, càng không cần phải nói đi chính diện chống đối. Minh và cường giả chân chính chênh lệch không có thể như vậy nhỏ tí tẹo.

Ca Thụ Hành Vân nói: "Từ ngày mai bắt đầu, ngươi bái nhập Huyền Thanh Sơn môn hạ, học tập Huyền Thanh Sơn tâm pháp, ta công pháp không thích hợp ngươi tu luyện."

Ca Thụ Hành Vân chậm rãi đứng dậy, đưa lưng về nhau Tiêu Thần nói: "Huyền Thanh Sơn tâm pháp nhất gần kề nguyên thủy tự nhiên, cũng dễ dàng nhất cảm ngộ Thiên Đạo, cũng chính là dễ dễ thắng cảnh giới, đương nhiên dễ cũng chỉ là tương đối mà nói, nếu không này vạn năm năm tháng tới nay, Huyền Thanh Sơn cũng sẽ không cũng chỉ có chín vị đại đạo kỳ cường giả.

Mà nhất phái chín đạo tôn, phóng nhãn toàn bộ Thanh Minh Tu Chân Giới đã là nhất đẳng nhất thế lực lớn, người, Huyền Thanh Sơn từ xưa cùng thế không tranh, rất ít tham dự vào chính tà tranh cãi, mỗi lần đại chiến đều tượng trưng tính phái nhiều đệ tử đi trước, chín vị đạo tôn từ không tham dự, cái này cũng tạo thành Huyền Thanh Sơn từ từ suy sụp biểu hiện giả dối, bất quá như vậy cũng tốt, môn nhân đệ tử cũng đều có thể chuyên tâm tu luyện.

Đối với tu luyện tới người mà nói, Huyền Thanh Sơn là hiếm có bảo địa, người ghi nhớ kỹ phải thật tốt tu luyện, ngày sau gặp phải còn lại thần tông đệ tử, không thể tranh cường hạo thắng, càng không thể cùng tới phân so với."

"Sư phụ theo như lời, đệ tử tất khắc trong tâm khảm "Tiêu Thần trịnh trọng đáp, "Sư phụ, ta có một vấn đề muốn hỏi."

"Ngươi nói đi!" Ca Thụ Hành Vân nói.

"Mọi người vì sao tu hành?" Tiêu Thần nghiêm túc nói.

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 27: Vì sao tu hành

"Có ý tứ, ngươi vậy mà hiện tại là có thể hỏi vấn đề này, bất quá, ngươi vấn đề ta cũng không biết, ta chỉ biết là ta vì sao tu hành." Ca Thụ Hành Vân cười to nói.

Tiêu Thần chính không giải thích được khi, Ca Thụ Hành Vân lại nói: "Người khác vì sao tu chân có liên quan gì tới ngươi? Ngươi chỉ phải hiểu tự mình vì sao là đủ rồi, Tiêu Thần, ngươi cũng biết, tới trọng yếu điều không phải nên làm như thế nào, mà là muốn làm gì. Mà muốn phải làm được tùy tâm sở dục, đầu tiên ngươi được có để người trong thiên hạ còn sợ lực lượng, bằng không hết thấy đều là không khẩu bạch thoại.

Ngươi chưa chân chính bước trên tu hành một đường là có thể nghĩ đến điểm này, thực sự không sai, có người chung thứ nhất sống đều đang cố gắng tu luyện, đột phá lại đột phá, kết quả là nhưng không biết tự mình chính mình lực lượng có thể làm gì, tự mình tồn tại ý nghĩa vì sao, cuối hồ đồ bước trên tiên đồ, có hồ đồ rơi vào quỷ đạo.

Vĩnh viễn nhớ kỹ ngươi phải đi, là chính ngươi đường, không có quan hệ gì với người khác, và thế giới này không quan hệ, đáp ở thế giới này trên, ngươi liền sẽ minh bạch, tại sao mình là tu chân!"

Tiêu Thần không hiểu trong đó chân ý, chỉ phải vững vàng ghi nhớ sư phụ theo như lời nói, ly khai trúc lâu, trở lại gian phòng của mình.

Tiêu Thần đã nhiều ngày thực sự quá mệt mỏi, loại này uể oải điều không phải trên thân thể, mà là trong lòng, trước sau trải qua thiên thần nói cướp và bằng hữu qua đời, mà tự mình lại cái gì cũng làm không được, loại này cảm giác vô lực từng một lần ăn mòn Tiêu Thần trái tim, nếu là không bước ra bước tiếp theo, hẳn tất nhiên từ nay về sau tri tri không tiến, cùng vô thượng tiên đạo vĩnh viễn vô duyên.

Đồng thời Tiêu Thần lần thứ hai mình xác tự mình lực lượng bây giờ là cỡ nào nhỏ bé, ngay cả mình đồ trọng yếu đều không bảo vệ được, càng muốn Tiêu Thần thì càng tưởng trở nên mạnh mẽ, như vậy thâm kích, Tiêu Thần lại cũng không muốn phải nhìn, cho nên, tự mình phải đến kinh thiên lực lượng chỉ ít có thể bảo vệ mình chỗ vạ và ái người một nhà không bị thương.

Sáng sớm tỉnh lại, Tiêu Thần mở rộng cửa đi tới vách núi bên, luyện thể việc trước tổ cáo một cái đoạn, bởi vì kế tiếp tu luyện cần phụ lấy chân nguyên cùng nhau mới có thể bắt đầu, mà bây giờ hẳn còn chưa có bắt đầu dẫn tinh thần.

Thanh minh linh lực rốt thế đã hoàn thành, kế tiếp Tiêu Thần liền muốn gia nhập Huyền Thanh Sơn, chân chính bắt đầu tự mình tu hành cuộc hành trình, mà ở trước đó, Tiêu Thần còn có chuyện tình cần muốn xử lý một chút.

Mấy năm qua hần ở Huyền Thanh Sơn các đỉnh núi thường lui tới, mặc dù không có tận lực đi kết giao, nhưng là biết rất nhiều người, tự nhiên rất sớm trước cũng nghe được Lăng Tử Lăng tình huống, lúc nỗ lực là chỉ là đi Huyền Thanh Sơn trong cửa hàng mua kia xuyên An Thần Thủ Liên.

Mâm điểm một cái thu nhập, Tinh Thạch đã cũng đủ, Tiêu Thần dự định ngày hôm nay đi mua ngay dưới ngày đó giới đồ vật, lần thứ hai gặp mặt thời gian sẽ đưa cho y nhân.

Hôm qua đã đi qua, dùng không cách nào cải biến đã từng đến làm hỏng ngày hôm nay ngày mai tâm tình, là trên thế giới nhất tính không ra một trong những chuyện, có thể thần nhiên đối mặt hiện thực, là Tiêu Thần năng lực.

Không suy nghĩ thêm nữa này, Tiêu Thần đi trước cửa hàng một đường tâm tình coi như không tệ, đây là một loại cảm giác thành tựu, khai sáng Huyền Thanh Sơn trước đó chưa từng có một cái hoạt động, phục vụ rất lớn một bộ phận đệ tử, hần cũng từ đó thu được cũng đủ thù lao, những thứ này đều tránh Tiêu Thần rất vui vẻ.

Sắc trời còn sớm, trong khoảng thời gian này là các đệ tử tu luyện giai thời khắc, cho nên dọc theo đường đi cũng không có gặp phải bao nhiêu người, đi tới cửa hàng lúc bên trong càng chỉ có người phụ trách.

"Sur bá, ta nghĩ mua món đồ vật." Tiêu Thần cung kính quay sau quầy lão giả thi lễ một cái, nói rõ ý đồ đến.

"Yêu, tiểu quý đầu, lần này cần mua cái gì?" Ở trên núi mau đệ sách thời gian Tiêu Thần không ít đến quang cổ tiệm này, mà mỗi lần Tiêu Thần mua đều là một ít không người hỏi thăm nhỏ đồ chơi, đúng tu vi không có gì trợ giúp này, Tiêu Thần mua cũng chẳng qua là cảm thấy chơi thật khá.

"Ta muốn cái kia." Tiêu Thần chỉ vào trong điểm dễ thấy nhất vị trí bày đặt một cái hộp gấm, hộp gấm kia mở phân nửa, lộ ra phân nửa chỗ giả bộ vật, đúng là An Thần Thủ Liên.

"Gi?" Lão giả sững sốt, "Người lập lại lần nữa."

Hần đi tới nơi này đã hơn hai trăm năm, vật kia bãi ở chỗ này càng không biết có bao nhiêu tự mình hai trăm năm, hỏi nhiều người, nói mua còn thật không có, nguyên nhân vô cùng đơn giản, kia xuyên vòng tay mặc dù không tệ, nhưng giới cách so với ngang nhau cấp đồ vật,

... ít nhất ... Cao hơn một trăm bội, nói đồng dạng tiền, có thể mua so với cái này được gấp trăm lần đồ vật.

Tu sĩ tài nguyên hữu hạn, loại chuyện này tự nhiên không có người ném thử, cho nên tay này dây xích ở chỗ này mới thả nhiều năm như vậy, cho nên Tiêu Thần nói muốn mua thời gian, lão giả cho là mình nghe lầm, mà trên thực tế tu sĩ lại tại sao có thể có nghe lầm thời gian.

"Sur bá, giúp ta đem An Thần Thủ Liên bọc lại, ta muốn." Không đợi Tiêu Thần lại thuật lại, cửa truyền đến một thanh âm, lão giả nghe xong thanh âm này lúc biểu hiện trên mặt càng thêm cổ quái.

Đây là cái gì ngày?

Lão giả trong đầu chỉ nghĩ vấn, này bị lịch sử phán định tuyệt đối bán không được vòng tay, hôm nay sáng sớm vậy mà thì có hai người muốn mua.

Mà bọn họ hết lần này tới lần khác đều cũng có năng lực mua đi loại người như vậy, lên tiếng trước nhất Tiêu Thần, mấy năm qua sự tích người bình thường đều biết, hần từ đó mò không ít Tinh Thạch, mua tay này dây xích còn là đủ.

Sau lại người lão giả cũng nhận thức, hần mặc dù không có làm chuyện gì đến kiếm Tinh Thạch, đó là bởi vì hần căn bản không cần làm như vậy, phụ thân hần là Huyền Thanh Sơn một vị tu vi ở Nguyên Thần cảnh Tam đại đệ tử, địa vị hần tự nhiên cũng đặc biệt không tầm thường, với hần mà nói muốn mua dưới râu này vòng tay không là việc khó gì.

Chỉ là lão giả đến bây giờ cũng không nghĩ ra, hai người này rõ ràng cũng không ngốc, nhưng vì sao hết lần này tới lần khác đều muốn mua dưới râu này An Thần Thủ Liên đâu?

Hần thai thành hậu kỳ tu vi, biết mình tu vi cuộc đời này vô lực tiến thêm đi tới nơi này làm việc lúc, cũng từng nghiên cứu qua kia xuyên vòng tay, kết quả còn là không có kết quả gì, đây là một chuỗi tầm thường An Thần Thủ Liên, ở mình tưởng thời gian có thể để cho tu sĩ tĩnh tâm.

Mà như vậy một chuỗi tính giới bị để vô cùng vòng tay, hôm nay lại có hai người muốn mua, hần thực sự có chút nhớ nhưng không thông.

"Sur bá, phiền phức giúp ta lấy xuống." Dường như người nọ không nhìn Tiêu Thần thông thường, Tiêu Thần cũng đồng dạng không nhìn trước hần ngôn ngữ, quay lão giả nói rằng.

Lão giả trên mặt lộ ra rõ ràng vẻ khó xử, loại này hình dạng Tiêu Thần liếc mắt là có thể nhìn ra gây nên có gì?, bất quá hần không quan tâm.

"Hắc hắc, có ý tứ, lại có người muốn cướp Phương mỗ đồ vật, niệm tình người còn trẻ, lúc này ly khai không cùng người tính toán." Người này Phương Thanh, hần là một gã Nguyên Thần tu sĩ đệ tử, thường ngày cao cao tại thượng, ở phụ thân động phủ tu hành, rất ít và đệ tử bình thường có tiếp xúc, tự nhiên cũng sẽ không biết có Tiêu Thần như thế nhất người tốt tồn tại.

"Hắc hắc, có ý tứ, lại có người nghĩ đến trong điểm đoạt đồ vật." Tiêu Thần nói như vậy vô hình trong lúc đó liền cho Phương Thanh cài nút tự mình mũi, đến trong tiệm này, ta là tới mua đồ, người là đến đoạt.

Phuong Thanh sừng sốt, nhũu nhũu mảy, hấn không có nghe được Tiêu Thần nói bóng gió, nhưng có thể nghe ra Tiêu Thần giọng nói, "Lời thừa nói ít, cút."

Tiêu Thần lắc đầu, không có lại tiếp lời, chỉ là nhìn về phía lão già, ý tứ cũng lắm rõ ràng, ngơoi nghĩ thù dật chuyện, ta không tiếp, ta các đi các.

"Tiểu quý đầu, ngơoi hay là đi thôi, vật kia vốn có cũng không có gì dùng, ngơoi nhiều năm qua kiếm Tinh Thạch cũng không cho phép, đừng lãng phí, mua nhiều đồ đồ vật, nói không chừng có thể giúp ngơoi khiến cho thành công, bước trên đường tu hành." Lão già nhỏ giọng đúng Tiêu Thần mở miệng, bất quá nhỏ nửa thanh cũng không có khả năng giấu diếm được như người hiểu biết, lão già này cứ coi như là tương Phuong Thanh nhận tự mình bậc thang cho Tiêu Thần.

Không riêng gì lão già, rất nhiều người mấy năm này đều coi Tiêu Thần là thành dẫn tinh thần thất bại, ngay cả tu hành đều không được phé vật, một cái thai thành tu sĩ có thể như vậy đúng Tiêu Thần, đã coi như là hết lòng quan tâm giúp đỡ, một cái khía cạnh khác, kia Phuong Thanh tuy rằng không người, thế nhưng phía sau cũng một vị Nguyên Thần tu sĩ, lão già đắc tội không nổi.

Nghe được lão già nói, Tiêu Thần cũng lớn khái có thể rõ ràng hết thấy, bất quá nếu như thoái nhượng nói, hấn thì không phải là Tiêu Thần.

"Ta tới trước, ta nói muốn sẽ." Tiêu Thần biết rõ lão già cho hấn bậc thang, thế nhưng hấn là cái loại này thà rằng ngã xuống, cũng sẽ không đi bậc thang chủ, tự nhiên không cảm kích.

Nghe vậy lão già vỗ trán một cái, hấn nghĩ không ra không có một người tu vi tiểu tử, dựa vào cái gì lo lắng có thể nói ra loại này từ chối nói đến.

"Tiểu quý đầu, ngơoi. . ." Lão già vừa muốn nói, đã bị Phuong Thanh cắt đứt.

"Sur bá cần gì như vậy, nhân gia không cảm kích, liền giao cho vãn bối đến xử lý đi." Phuong Thanh sắc mặt trầm xuống, Tiêu Thần bác bỏ lão già hảo ý, cùng cấp bác bỏ hấn mặt mũi, hấn làm sao có thể chịu.

Lão già thở dài, Phuong Thanh nhìn như vì mình suy nghĩ, thật chỉ là lễ phép hành sự, ý tứ chân chính là việc này để hấn không được lại nhúng tay làm người tốt, lão già như thế nào sẽ không hiểu, ngại vì Nguyên Thần tu sĩ oai, hấn cũng không có thể sẽ giúp Tiêu Thần.

Lão già chưa kịp Tiêu Thần phát sầu, không ngờ lúc này hấn đã mở miệng trước, "Sur bá, ta còn có việc, đồ vật trước giúp ta bọc lại đi."

"Hanh." Phuong Thanh giận dữ quát một tiếng, hấn trực tiếp đi tới Tiêu Thần bên người, thân hình hấn so với Tiêu Thần lùn vài phần, chỉ có thể hơi chút mang gập đầu mới có thể hung hăng nhìn chằm chằm Tiêu Thần.

"Không có ý tứ,) Sur Huynh ngơoi đã tới chậm." Đừng nói đây là Tiêu Thần muốn tặng cho Lăng Từ Lăng đồ vật, mặc dù là một tấm thường đan được, nếu có người muốn từ trong tay hấn đoạt, hấn cũng tuyệt đối sẽ không thỏa hiệp.

"Phuong mỗ muốn đồ vật, lúc nào đến cũng không muộn." Phuong Thanh không biết Tiêu Thần là thân phận như thế nào, bất quá chính là một cái ngay cả dẫn tinh thần cũng không có thành công không linh tu sĩ, lại sẽ có bối cảnh gì, hấn tự nhiên không hãi sợ.

"Đừng díp, lần này còn liền thật trễ, ta trước tiên là nói về mua." Và Phuong Thanh tự cao có bối cảnh bất đồng, Tiêu Thần là bản tâm cho phép, không trước bất kỳ ai cúi đầu.

Phuong Thanh cười, "Đắc tội ta, sau đó sợ ngơoi nửa bước khó đi!"

Tiêu Thần không hề phản ứng Phuong Thanh, "Sur bá, tự ta cảm." Tiêu Thần tự nhiên có thể nhìn ra lão già làm khó, làm cho phuong tiện chính là cho tự mình phuong tiện, tuy rằng lão già không cho được hấn phuong tiện, nhưng ít ra hấn bây giờ có thể cho đối phuong phuong tiện, có sao mà không làm.

Nói xong Tiêu Thần tự mình khơi mào sẽ gỡ xuống cao hơn hộp gấm, mà một bên Phuong Thanh tất nhiên sẽ không nhìn như không thấy, ở Tiêu Thần nhảy lên thời gian hấn giờ tay lên chính là một ngón tay, một cái giản đơn pháp thuật xuất thủ, hấn thấy, một cái dẫn tinh thần cũng không có không linh tu sĩ, như vậy một chiêu đã đủ rồi.

Đối với hướng về tự bay đến công kích Tiêu Thần không tránh không tránh, hấn có tự mình lo lắng, như vậy yếu công kích, không gây thương tổn được hấn thân thể may.

Mà này ở lão già xem ra liền không giống nhau, Trúc Cơ tu sĩ đúng dẫn tinh thần chưa từng thành công phạm thai công kích, Tiêu Thần không chết cũng là trọng thương, mấy năm qua tiếp xúc hấn đúng Tiêu Thần rất có hảo cảm, trước hai người vẫn chưa chính diện xung đột, hấn lựa chọn nhượng bộ, nhưng bây giờ hấn vẫn là không có lựa chọn khoanh tay đứng nhìn.

Lão già vừa muốn giơ tay lên, lại phát hiện Tiêu Thần tự mình đón nhận công kích kia, hấn cứu viện đã không kịp.

Chương 28: Lựa chọn

Lão già không có thể vượt qua xuất thủ, nhất đạo hóa quang ở giữa Tiêu Thần ngực, nhưng mà trong tưởng tượng sự tình cũng không có phát sinh, Tiêu Thần vững vàng rơi ở trên mặt đất, chỉ có ngực y phục phá tự mình động, mà bản thân hắn không hư hao chút nào, sự tình không ra Tiêu Thần sở liệu, Phurong Thanh tùy ý một kích đối với hắn không có tác dụng.

Tiêu Thần vốn có thể không để ý Phurong Thanh công kích trực tiếp bắt hộp gấm kia, thế nhưng trước hắn đã quyết định cho lão già một cái phương tiện, vậy nhất định sẽ đưa phạt đưa đến tây, nếu để cho lão già xuất thủ, vậy hắn kẹt ở Tiêu Thần và Phurong Thanh trong lúc đó, càng khó làm người, vì vậy Tiêu Thần chủ động đón nhận một kích.

Người lão thành tình, lão già cái thanh này số tuổi cũng có thể thấy rõ rất nhiều thứ, Tiêu Thần này cứ không khỏi để hắn tâm sinh xấu hổ.

Chỉ bất quá ở Tiêu Thần đón nhận công kích thời gian, Phurong Thanh đã thuận thế lấy đi cái bọc kia trước An Thần Thủ Liên hộp gấm, lúc này gặp lại sau Tiêu Thần không ngại cũng là cả kinh.

Hắn con mắt vốn cũng không phải là tình tế Tiêu Thần với số chết, mà là An Thần Thủ Liên, không có thể hung hăng giáo huấn Tiêu Thần một dừng để hắn có chút tiếc nuối, bất quá vật tới tay hắn tâm tình thật tốt cũng lười sẽ cùng Tiêu Thần dây dưa.

Thấy vòng tay bị Phurong Thanh lấy đi, lão già trên mặt vẻ áy náy càng đậm, nhưng chỉ là đứng ở một bên, mà Tiêu Thần nhìn Phurong Thanh, đột nhiên nở nụ cười, "Người thích, đưa người chính là." Nói xong đem một cái túi đựng đồ đặt ở trên quầy, hắn thẳng đi ra cửa hàng.

Đi ở trở lại trên đường, Tiêu Thần nở nụ cười, nụ cười này phía sau bao hàm đồ vật, sợ rằng chỉ có hắn hiểu, mấy năm khổ cực trắng phao phí, tất cả nỗ lực nước chảy về biển đông, nguyên nhân chỉ là bởi vì đối phương là Nguyên Thần tu sĩ nhi tử, mà hắn chỉ là một gã tầm thường đệ tử.

Cuối cùng Tiêu Thần đem tương đương với kia xuyên vòng tay giá trị Tinh Thạch lưu lại, điều không phải giả vờ giả vịt cho ai nhìn, mà là nghĩ thông suốt qua chuyện này nhắc nhở tự mình, chung quy có một số việc là nỗ lực cũng làm không được, không cần chú ý, không cần chấp nhất.

Mà tu hành giới diện mục, đã đứng Tiêu Thần lộ ra một góc, đây là Huyền Thanh Sơn, Tiêu Thần gặp phải đều có thể coi là đồng môn, đồng môn trong lúc đó còn như vậy, vậy nếu như ngày sau chân chính đi lại hậu thế giữa đâu? Tinh huống chỉ biết bắt bắt hơn, thế giới này so với trong sách chỗ miêu tả còn muốn càng thêm không xong.

Trở lại Tầng Kinh Các, Tiêu Thần một người ngồi chung một chỗ trên tảng đá lớn, không biết lúc nào Bệnh lão nhân cũng ngồi ở Tiêu Thần hai bên trái phải.

"Tiểu lưu manh, ngươi đoán ta có biết hay không chuyện gì xảy ra." Bệnh lão nhân nhìn phía xa mau phải xuống núi mặt trời đỏ hoi.

"Ta đoán ngươi không biết." Tiêu Thần tự nhiên trả lời.

"Ngươi có thể nói cho ta biết." Bệnh lão nhân nói tiếp.

"Ta đây sai ngươi biết." Tiêu Thần bĩu môi.

"Ta đoán ngươi ngươi là thiếu đánh." Bệnh lão nhân và Tiêu Thần chính là như vậy, tam câu lời không thể hảo hảo nói đến cùng nhau.

"Nếu như hắn rơi vào tay ngươi, ngươi định xử lý như thế nào?" Bệnh lão nhân đặt câu hỏi, nhìn chăm chăm Tiêu Thần.

Tiêu Thần không biết Bệnh lão nhân tại sao phải biết chuyện này, bất quá này đều không trọng yếu, "Để hắn đem đồ vật trả lại cho ta chứ."

"Còn gì nữa không?"

"Không có."

"Khinh địch như vậy buông tha hắn?"

"Không phải còn có thể thế nào?"

Một phen đối thoại làm xong, bệnh trên mặt lão nhân lộ ra đáng tươi cười, tuy rằng nụ cười kia rất khó nhìn, "Ta đã biết, đây là ngươi lựa chọn, đường vĩnh viễn đều là tự chọn, làm tốt đi xuống chuẩn bị, ngươi nếu chọn lựa như vậy, ngươi đường sẽ rất khó đi."

Tiêu Thần lần thứ hai bĩu môi, "Khó hơn nữa đi cũng có thể đi, phải đi, còn có thể đứng nhìn không được."

"Người còn không hiểu, người lựa chọn là thế nào một con đường, hắc hắc, không cần phải nhiều lời nữa, người tự nhiên sẽ hiểu." Bệnh lão nhân đứng lên, lưng lay lắt lắt đi trở về.

Tiêu Thần không biết là, Phương Thanh mang đi kia xuyên vòng tay lúc, đem đồ vật đưa cho nhất người nữ đệ tử, Phương Thanh đem đồ vật đưa đến nữ đệ tử kia trước mặt thời gian, thấp thỏm bất an trong lòng, bởi vì trước mắt vị này nhân vật, mặc dù là hắn cũng không dám chậm trễ mảy may.

Ở Tiêu Thần trước mặt thần khí phi phàm Phương Thanh lúc này ngay cả nửa điểm ngạo khí cũng không có, nữ đệ tử kia tiếp nhận hộp gấm, mỉm cười, nụ cười kia vẻ đẹp, thoát tục nghiêng thế, Phương Thanh quả thực có chút không dám tin tưởng đây là thật, nhìn mắt đều thẳng, thẳng đến này nữ đệ tử rời đi hồi lâu mới khôi phục bình thường.

"Giành được chiếm được người cười, chết đều đáng giá." Phương Thanh tự lẩm bẩm.

Tam ngày sau, Huyền Thanh Phong xanh thăm đại điện, cửu vị lão giả dự thỉnh mà ngồi, người cầm đầu đứng là chương giáo Kinh Thương Đạo Tôn, chín người trung gian trung gian đứng một cái chừng hai mươi tuổi thiếu niên tóc xanh.

Thiếu niên thần sắc tự nhiên, cực kỳ giống tự mình không ràng thế sự quai cục cung, lẳng lẳng cùng đợi mọi người quyết định, mà kỳ thực đây thật là tự mình quai cục cung sao? Chỉ có Tiêu Thần tự mình biết.

Hôm nay sáng sớm Ca Thư Hành Vân liền mang Tiêu Thần tìm được Kinh Thương Đạo Tôn, nói rõ để Tiêu Thần bá sư ý, Kinh Thương Đạo Tôn triệu tập tám vị sư đệ, quyết định Tiêu Thần thuộc về, đương nhiên trong đó ba vị là Sư Muội.

Chín vị đạo tôn theo thứ tự là Huyền Thanh Phong Kinh Thương Đạo Tôn, mưa roi ngọn núi nghe mưa đạo tôn, tinh tuyết ngọn núi thần vũ đạo tôn, Thanh Hư ngọn núi Thanh Hư đạo tôn, Phiêu Miểu phong mờ ảo đạo tôn, tê phượng ngọn núi roi phượng đạo tôn, ngọc trúc ngọn núi kiếm trúc đạo tôn, bất long ngọn núi trời long đạo tôn, nếu nước ngọn núi bích thủy đạo tôn, chín người này chính là chân chính nâng lên toàn bộ Huyền Thanh Sơn trụ cột vững vàng, phóng nhãn toàn bộ Thanh Minh Giới, cũng là số một số hai tuyệt thế cao thủ, chỉ là rất nhiều người cũng không biết tên, Tiêu Thần bây giờ còn không hiểu đây là một loại thế nào siêu nhiên tâm tính.

Về phần vì sao một cái vô danh tiểu bối nhập môn cần kinh động những người này, vậy dĩ nhiên là có nguyên nhân, Kinh Thương Đạo Tôn đem Tiêu Thần có chứa Thanh Minh Châu Ấn việc nói sau khi đi ra, tất cả mọi người hội ý, cho nên mới phải có chín vị đạo tôn hội tụ nhất đường một màn.

Nghịch Thương Thiên và Thương Cẩm Vân tựa hồ đạt tới một cái tiến hóa giới hạn, lưu tại thúy rừng trúc đột phá.

Nghe mưa, mờ ảo và bích thủy ba người môn hạ đều vì nữ lưu đệ tử, lần này đến đây hoàn toàn là qua đi ngang qua sân khấu từ, chân chính muốn thu dưới Tiêu Thần lại bài trừ Kinh Thương Đạo Tôn, chính là còn lại trong năm người một người trong đó.

Mọi người thấy Tiêu Thần tư chất thông thường, nhưng nếu trên người có Thanh Minh Châu Ấn, vậy tương đương có ý nghĩa, nếu là tu luyện thành công, thậm chí có cơ sẽ tìm được Thanh Minh Châu.

Mấy người các hữu tâm tư, đều muốn mở miệng muốn dưới Tiêu Thần, không ngờ lại bị mờ ảo đạo tôn đoạt mở miệng trước nói: "Ta nhân lấy."

Mọi người nhìn về phía mờ ảo đạo tôn mắt lộ ra vẻ kinh dị, mờ ảo đạo tôn cũng thần sắc tự nhiên nói rằng: "Môn hạ của ta đều vì nữ đệ tử, nhưng Huyền Thanh Sơn một quy định ta Phiêu Miểu phong nhất mạch không thể nhận nam đệ tử đi?"

Lúc này nghe mưa đạo tôn mở miệng nói: "Mờ ảo, Phiêu Miểu phong nhất mạch từ xưa đến nay liền lấy nữ tu vũ tự xưng, hôm nay người muốn thu vào nam đệ tử sợ rằng có chút không ổn đâu?"

Bích thủy đạo tôn cũng mở miệng nói: "Quả thực như vậy, mưa roi, mờ ảo, nếu nước, chính ta Huyền Thanh Môn dưới nữ tu nơi, sư tỷ người nếu thu nam đệ tử, đây là có nhiều rối loạn quy củ.

Mờ ảo đạo tôn nói: "Sư tỷ Sư Muội hảo ý mờ ảo tâm linh, đối với người lời đã nói ra khỏi miệng là trăm triệu không thể nhận quay về, không cần nói nhiều." Nói xong mờ ảo đạo tôn chuyển khẩu hỏi Tiêu Thần, "Tiểu bối người có bằng lòng hay không như môn hạ của ta, người cũng nghe nói, môn hạ của ta đều là nữ tu, người sau khi nhập môn cần tuân thủ quy củ cũng sẽ rất nhiều."

Tiêu Thần ở đại điện mới vừa nhìn thấy tám vị đạo tôn giữa lại có tam vị mỹ nữ, vì vậy từ vừa mới bắt đầu, Tiêu Thần trong lòng ngay gào thét, "Kia vị mỹ nữ thu ta đi."

Mọi người nói cái gì hắn hoàn toàn không nghe được, thẳng đến vừa mờ ảo đạo tôn nói nhận lấy tự mình khi, Tiêu Thần mới trở về đến hiện thực, thấy trong lòng mộng đẹp có thể thực hiện, Tiêu Thần lập tức đi tới mờ ảo đạo tôn trước người, quỳ xuống dập đầu nói đệ tử nguyện vào Phiêu Miểu phong, từ nay về sau nghiêm thủ giới luật, chuyên tâm tu luyện, báo đáp sư môn.

Kia thái độ phải nhiều thành khẩn có bao nhiêu thành khẩn, một phen ngôn từ rất có hùng hồn chịu chết cũng sẽ không tiếc ý, mọi người thấy người bị hại đều đã tỏ thái độ, tự nhiên sẽ không nữa tranh luận, về phần chương giáo ý, cũng hoàn toàn không cần suy nghĩ, dù sao vô luận nguyên nhân gì địa vị mình chắc là sẽ không đã bị dao động, hơn nữa chương giáo thế nào cũng sẽ không làm có tổn hại Huyền Thanh Sơn tiền đồ chuyện đến, nghĩ tới những thứ này, còn lại mọi người cũng liền thoải mái rời đi.

Sau đó mờ ảo đạo tôn mang theo Tiêu Thần trở lại Phiêu Miểu phong, cho Tiêu Thần một mảnh ngọc giản nói cho Tiêu Thần những thứ này là Phiêu Miểu phong môn quy, Tiêu Thần thân là nam tử quy tắc cũng liền nhiều mấy cái, để hắn nhất định phải tuân thủ giới luật, bằng không ôn hòa trọng phạt, sau đó đem Tiêu Thần an bài ở Huyền U Chân Nhân môn hạ là Tử đại đệ tử.

Huyền Thanh Sơn đệ tử thay mặt là dựa theo thực lực đến phân chia, dẫn tinh thần kỳ, luyện khí kỳ, Trúc cơ kỳ là Tứ đại đệ tử, đến thay thành cảnh giới là có thể thăng làm Tam đại đệ tử, nếu là một ngày kia có thể đột phá Thiên Cơ kỳ, đạt được đại đạo kỳ nói là có thể tế thân đạo tôn nhóm, là Nhị đại đệ tử, trở thành vạn chúng chúc mừng người đại thần thông.

Mà tu vi nếu là đột phá đại đạo kỳ, đạt được trong truyền thuyết thiên đồng thời nói, phóng nhãn toàn bộ Thanh Minh Giới, đã là vô địch tồn tại, lúc này sẽ thành là thứ nhất đại đệ tử, có người nói thiên đồng thời lúc còn có càn khôn bí cảnh giới, đây chính là trong thiên địa tất cả mọi người ngưỡng vọng cảnh giới, nếu là tu vi đến nơi này một bước, đây mới thực sự là mang chuông xé trời,) giẫm chân tại chỗ liệt địa.

Bất quá như đã nói qua, thanh minh giới cũng cho tới bây giờ không có người thấy chân chính thiên nhất như người, mặc dù Kinh Thương Đạo Tôn, cũng không phải thiên nhất.

Huyền Thanh Sơn Tứ đại đệ tử là hạo chữ lót, Tam đại đệ tử là huyền chữ lót Nhị đại đệ tử đã ngoài thì có tự mình dành riêng xưng hào.

Tiêu Thần hiện tại sư phụ huyền u chính là Phiêu Miêu phong mờ ảo đạo tôn ngồi xuống đại đệ tử, cũng là Lăng Từ Lăng sư phụ, những thứ này Tiêu Thần hiện nay là hoàn toàn không biết gì cả.

Có đôi khi, tạo hóa chính là trêu người, trùng mục tiêu đã định trước gặp nhau hai người, vô luận như thế nào tị cuối cùng vẫn sẽ gặp lại, mà trong chỗ u minh đã định trước trọn đời sẽ không gặp lại người, lại là thế nào cường cầu cũng là vô dụng công.

Nhiều ít suốt ngày một bên hô nhân định thắng thiên người, lại mỗi ngày đều ở theo thiên ý đi xuống, cuối trần quy về đất cũng không có cái gì làm như, từ xưa nghịch thiên tu hành tu sĩ không ít, còn chân chính nghịch trời không diệt lại có ai, mạnh như muôn đời lưu danh, ghi lại ở sử sách người, cuối cùng không phải là không có sống đến bây giờ sao?

Bởi vậy có thể thấy được, Tiêu Thần nếu muốn dựa theo tự mình mộng tưởng bước trên đường tu tiên, tất nhiên đại nạn không ngừng, hạo kiếp kéo dài.

Cũng thật ứng với câu nói kia, thanh minh đứng đầu, phú quý liên miên, hạo kiếp không ngừng.

Ở mờ ảo đạo tôn dưới sự an bài, Tiêu Thần đi tới mây u ngọn núi.

Huyền U Chân Nhân thu được sư tôn thông tri, truyền lệnh mây u ngọn núi các đệ tử, ở mây u ngọn núi phòng khách tập hợp, ngược lại không phải là nói, Tiêu Thần thân phận có cao cỡ nào quý, tụ tập toàn bộ đệ tử chỉ là một loại hình thức, để mọi người đây đó nhận thức một chút, mặt khác Tiêu Thần làm khai sơn tới nay mây u ngọn núi người thứ nhất nam đệ tử, mới có loại đãi ngộ này.

Tiêu Thần ngự kiếm đi tới mây u ngọn núi, rất nhanh thì tìm được mây u ngọn núi đại điện, mới vừa muốn đi vào, lại gặp vị trí cổ nhân.

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 29: Gặp lại sau Lăng Từ Lăng

Đám đầu đi tới một vị thanh y thiếu nữ, đúng là mình mấy năm trước cứu người, cũng là mấy năm qua này bình thường nhớ tới Lăng Từ Lăng.

Mấy năm không gặp đôi phương vẫn là cùng ngày xưa như nhau, một đầu tím đoạn vậy tóc dài khoác ở sau người, mỹ lệ không rãnh khuôn mặt hơi lộ ra ngây ngô, bất động là, hôm nay đôi phương trước quần áo thanh sắc đạo y, bọc lại một xu với hoàn mỹ thân thể mềm mại. Nhiều một tia thành thực khí tức, ít đi một phần thiếu nữ ngây ngô, so với năm đó, màu tím càng hơn vài phần.

Tiêu Thần nhận ra Lăng Từ Lăng, tựa hồ bởi vì Tiêu Thần thay đổi sách lược lớn, Lăng Từ Lăng hình như không thể nhận ra Tiêu Thần, chỉ là thấy nơi đây lại có một gã nam tử có chút hơi kinh ngạc, sau đó bước nhanh đi vào phòng khách.

Tiêu Thần âm thầm thở phào nhẹ nhõm, đến thấy đến lúc đó Tiêu Thần mới phát giác, nguyên vốn chuẩn bị ở gặp mặt thời gian nói mấy trăm lời đạo đầu, lúc này vậy mà một cái cũng một có thể nói ra miệng.

Ngược lại bởi vì hắn không có thể đem kia tướng đưa nàng lễ gặp mặt đoạt tới tay mà có chút xấu hổ, Tiêu Thần lúc này nghĩ đến là sớm biết rằng hắn là cứng rắn đoạt, đáng tiếc.

Có thể thấy được đến đôi phương phản ứng thời gian, Tiêu Thần trong lòng không khỏi một trận phiền muộn, nguyên lai đôi phương đã sớm đem tự mình quên mất, bất quá ngẫm lại cũng là, tự mình chỉ là một không một tia linh lực tu vi tiểu nhân vật,... này nhân vật thiên tài, làm sao sẽ làm ơn nhớ kỹ tự mình

đầu, thờ dài, vầy vầy đầu, Tiêu Thần bước nhanh đi vào mây u phòng khách.

Vừa tiến vào mây u phòng khách Tiêu Thần thấy bên trong đứng đầy người, hơn nữa trong dự liệu tất cả đều là nữ tu, thủ tọa có hai người, một là tự mình không biết mỹ nữ, có thể ngồi ở chủ vị, chẳng lẽ, đúng là mờ ảo đạo tôn muốn tự mình tìm Huyền U Chân Nhân? Người đứng là vừa gặp phải Lăng Từ Lăng, Tiêu Thần thán một tiếng, nguyên lai cô nàng này nhỏ thân phận không đơn giản.

Tiêu Thần đi lên hai người trước người, hành lễ nói: "Vãn bối Tiêu Thần bái kiến Huyền U Chân Nhân, ách. . . Và vị tiền bối này." Lăng Từ Lăng thấy Tiêu Thần nói như thế, thổi phèo một tiếng liền bật cười.

"Lăng Nhi." Huyền U Chân Nhân mở miệng nói, chỉ là trong giọng nói không mang theo nhất chút trách cứ, chỉ là nhắc nhở một chút mà thôi.

Tiêu Thần âm thầm ghi nhớ, sau đó nói: "Vãn bối chẳng biết tiền bối danh hào, thứ lỗi thứ lỗi."

Lăng Từ Lăng nói: "Ta là sư tỷ của ngươi, điều không phải tiền bối, hơn nữa còn là ngươi tiểu sư tỷ, Tiêu Thần cái này không nghĩ ra được, tự mình tiểu sư tỷ làm sao sẽ và tương lai mình sư phụ bình khôi bình tọa đầu."

Huyền U Chân Nhân nói: "Lăng Nhi, và ngươi nói bao nhiêu lần, ngươi tu vi đã bước vào Thai Thành Kỳ, đã là Huyền Thanh Sơn Tam đại đệ tử, nếu không nhìn ngươi tuổi tác còn nhẹ, đã sớm cho ngươi độc thủ nhất ngọn núi đảm nhiệm người sư, nói chú ý thân phận." Sau đó rồi hướng Tiêu Thần nói: "Ngươi chính là Phiêu Miểu Sư Tổ từ Tăng Kinh Các mang đến đệ tử mới đi?"

Tiêu Thần đáp: "Đệ tử đúng là, Phiêu Miểu Tổ Sư muốn ta bái nhập ngài môn hạ." Tiêu Thần thấy Huyền U Chân Nhân chẳng biết tự mình thân phận chân thật, cũng không kỳ quái, xem ra là sư phụ và Kinh Thương Đạo Tôn trước đó nói qua, để cho mình lấy một gã đệ tử bình thường nhập môn.

"Đã như vậy, ta hãy thu ngươi làm đồ đệ, từ nay về sau ngươi chính là ta Vân U Phong đệ tử, xuống phía dưới ghi nhớ kỹ hảo hảo tu luyện, không thể yếu đi ta Vân U Phong hàng đầu, càng không thể yếu đi Phiêu Miểu phong hàng đầu, ngươi trước đó có từng tu hành qua công pháp gì? Nếu là có đúng sự thật nói đến." Huyền U Chân Nhân nói.

"Đệ tử chỉ luyện qua mấy năm công pháp luyện thể." Tiêu Thần đúng sự thật đáp. Huyền U Chân Nhân nghe vậy thán: "Xem ra vừa một cái tư chất hạng người bình thường, quên đi, này đại đệ tử có Lăng Nhi đã may mắn."

Sau đó nói: "Tiêu Thần, từ xưa thiên thần chẳng phân biệt được giả, ngươi vừa tên thần, vì sư trước ban thưởng ngươi nói hào một cái "Thiên" tự, ngươi là đệ tử đại đệ tử, thuộc về hạo chữ lót, sau đó đạo hiệu Hạo Thiên, xuống phía dưới sau trước thỉnh giáo sư tỷ của ngươi các, luyện tập bản môn trụ cột nhất dẫn tinh thần tâm pháp, chờ ngươi đạt được Luyện khí kỳ sau đó ta lại truyền cho ngươi Huyền Thanh Sơn chủ tâm pháp."

Từ mới vừa mới bắt đầu liền rơi vào trầm tư Lăng Từ Lăng đột nhiên nhãn tình sáng lên, nói rằng: "Ngươi chính là năm đó hủy hoại Tam Diệp Hoa cái kia tiểu lưu manh?"

Tiêu Thần kinh hãi, thấy đối phương nhận ra mình,

Đề sau đó cuộc sống hạnh phúc, Tiêu Thần làm sao có thể sẽ thừa nhận tự mình bản tính, vội vàng mở miệng nói: "Sư tỷ chớ để nói lung tung, ta thế nhưng người đứng đắn a."

Lăng Từ Lăng thấy Tiêu Thần thừa nhận, nhỏ giọng đứng sư phụ Huyền U Chân Nhân nói: "Sư phụ, còn nhớ rõ sao, ta lúc đầu đi khai thác Tam Diệp Hoa, thấy hấn và một cái nhỏ thú đem khắp Tam Diệp Hoa đều cho rút, quỳnh lên dưới, phi kiểm liền mất không chế, may mà hấn đã cứu ta."

Huyền U Chân Nhân nghe Lăng Từ Lăng nói một chút hết, như có điều suy nghĩ mắt giật giật, thầm nghĩ: Tiểu tử này phẩm hạnh cũng không tệ lắm, như vậy hấn đứng ở Vân U Phong ta cũng yên tâm điểm.

Nếu là Lăng Từ Lăng biết Huyền U Chân Nhân suy nghĩ, nhất định sẽ nói nhắc nhở, nhưng vấn đề là nàng không biết. Mà Tiêu Thần lúc này còn lại là về mặt thành thật đứng ở điện hạ, một lúc lâu, Huyền U Chân Nhân mới nói: "Lăng Nhi, ngươi đã nhận thức hấn, vậy hấn nhập môn tu luyện liền giao cho ngươi chỉ đạo, ngươi rất nhanh cũng phải vì người sư."

Tiêu Thần nghe xong trong lòng một trận mừng như điên, thầm nghĩ này ông trời thật là khả ái, lập tức vội vàng nói: "Đa tạ Lăng Nhi sư tỷ."

Bình thường ngoại trừ sư trưởng và ca ca gọi mình Lăng Nhi bên ngoài, còn không có người những người khác gọi như vậy qua tự mình, lúc này Tiêu Thần kêu lên miệng, Lăng Từ Lăng không khỏi lớn xấu hổ, câu giận nói: "Nói cái gì đó ngươi, ai là của ngươi sư tỷ, sư thúc ta đạo hiệu huyền lăng, sau đó gọi huyền lăng sư thúc, nhớ chưa?" Đón chỉ vào phòng khách bên trên lần lượt nói rằng: "Còn không mau đi gặp qua các vị sư tỷ, đây là đại sư tỷ, đó là ngươi nhị sư tỷ, tam sư tỷ ra ngoài làm việc. . ."

Vẫn đem phòng khách người toàn bộ điểm hết, Lăng Từ Lăng mới nói với Tiêu Thần, "Nhanh đi hành lễ a, ngươi là tiểu sư đệ, hiện tại liền không hiểu quy củ, sau đó làm sao bây giờ?" Nói xong nhắm lại một con mắt phun ra khả ái tình bột lười cười.

Tiêu Thần thấy này khuynh thành cười không chỉ mây may không vui, ngược lại có đùng khí phía sau lưng lạnh cả người cảm giác, Tiêu Thần chung quy cảm giác mình tình hình thật đáp lời cách ngôn: Không sợ kẻ trộm trộm, chỉ sợ kẻ trộm nhớ thương.

Lăng Từ Lăng từ nhỏ liền thích mở nhiều không ảnh hưởng toàn cục vui đùa, mọi người cũng đều bắt kẻ so sánh, chính là mới vừa nói xuất những lời này, mọi người cũng là cười coi tởm, thương cảm Tiêu Thần để mỹ nữ tạm thời khom lưng, ai tự mình hướng điều này các vị sư tỷ hành lễ.

Lăng Tử Lăng tuy rằng tu vi kinh người, nhưng tuổi còn nhỏ quá, tâm tính cũng không thành thục, vừa nghĩ tới năm đó Tiêu Thần nhìn mình chằm chằm tình cảnh, liền chọc tức một chút Tiêu Thần, và Tiêu Thần mở lên vui đùa đến, kế tiếp thời gian, Huyền U Chân Nhân dẫn dò Tiêu Thần một việc, liền do Lăng Tử Lăng đem Tiêu Thần dẫn tới tu luyện bắt đầu cuộc sống hàng ngày địa phương, Tiêu Thần nơi ở đang cùng cái khác nữ đệ tử nơi ở không chỉ phương hướng hoàn toàn tương phản, hơn nữa khoảng cách này, thật đúng là không gần.

Tiêu Thần an ủi mình: "Không có việc gì, nam nhân thôi đãi ngộ chính là muốn cao điểm."

"Lần kia cảm ơn người đã cứu ta." Tiêu Thần cùng sau lưng Lăng Tử Lăng, chính tính toán thế nào tiếp lời, không ngờ Lăng Tử Lăng lại mở miệng trước.

Nghe vậy Tiêu Thần nhúc nhủ đầu, ha hả cười nói "Hắn là, hắn là, người bây giờ sẽ bay đi?"

Nghĩ đến lúc đầu trước mắt người này ôm qua tự mình, Lăng Tử Lăng khuôn mặt đỏ lên, "Đó là ta lần đầu tiên, cho nên một thời vô ý, ta cảnh cáo người, người nếu là dám truyền ra ngoài, xem ta như thế nào thu thập người."

"Làm sao có thể, ta luôn luôn thủ khẩu như bình, làm sao sẽ nơi loạn nói, người yên tâm là được." Tiêu Thần nhất vô nhị, nhất phó chính nhân quân tử dạng.

"Ngoan như vậy, thật tốt." Lăng Tử Lăng nhếch miệng cười, thuận lợi vỗ vỗ Tiêu Thần đầu.

Thực sự là phản, cô gái nhỏ này lại dám chụp ta đầu, thù này không báo, gọi người tiếng cô nãi nãi, Tiêu Thần trong lòng cực kỳ khó chịu, lại bị một cái tiểu cô nương như thế vỗ đầu, nếu như cho lão lưu manh và Nghịch Thương Thiên mà biết, mình đời này liền không ngóc đầu lên được.

Nghĩ như vậy, bọn họ đã đi qua rất dài một khoảng cách, cũng không lâu lắm, Lăng Tử Lăng liền mang theo Tiêu Thần đi tới hán nơi ở, nguyên lai Tiêu Thần nơi ở vốn là huyền u trên núi đệ tử tư qua địa phương, sau lại Huyền U Chân Nhân mở ra tư qua nhai, ở đây cũng liền để đó không dùng xuống tới, hiện tại vừa lúc làm như Tiêu Thần này chỉ nam đệ tử nơi tu luyện.

Chỉ là nơi này tuy rằng và những người khác ở một ngọn núi trên, nhưng này trung gian cách tròn một rừng cây, điều này làm cho Tiêu Thần tưởng buổi tối đi ra tốt đẹp nữ gặp gỡ chưa từng viện cớ, lẽ nào người đi ra đi một chút, cần phải đi qua một rừng cây?

Cùng nhau đi tới, Tiêu Thần liền về mặt khổ qua tư thế, lúc này và Lăng Tử Lăng cùng đi tiến tự mình dừng phòng nhỏ, tuy rằng gian phòng không lớn, nhưng trung bày đặc biệt chỉnh tề, cái bàn trên xuống núi một lớp bụi trần, hiển nhiên đã thật lâu một người đến qua.

Tiêu Thần vừa vào cửa tìm đến giường, không để ý Lăng Tử Lăng ở một bên cũng không nhìn trên giường có hoi, liền nằm xuống. Nói Tiêu Thần da mặt dày? Chê cười, Tiêu Thần là ai? Hắn thế nhưng Huyền Thanh Sơn đứng hàng thứ đệ nhị lưu manh, nếu không Bệnh lão nhân cái này lão lưu manh người tinh vững vàng áp hắn một đầu, kia trực tiếp là tên vô lại đến nhà, hắn sẽ mặt đỏ mới là quái sự.

Lăng Tử Lăng thấy Tiêu Thần như vậy cũng không có lại nói chuyện với hắn hứng thú, vãi ra một khối ngọc giản, nói rằng: "Đây là trụ cột nhất dẫn tinh thần pháp môn, một tháng trong vòng luyện không tốt người liền trực tiếp tìm địa phương dụng chết, hanh!" Nói xong cũng muốn xoay người ly khai.

Đi tới cửa khi lại xoay người lại nói: "Hanh, làm như nam nhân sẽ nhiều gánh chịu điểm trách nhiệm, nữ đệ tử nơi ở này thủy hang người mỗi ngày phụ trách rót đầy, các sư tỷ mỗi ngày đều muốn tắm rửa. Không phải nói ta xem người có cái gì mặt đứng ở mọi người trước mặt, nhỏ —— lưu —— manh!" Lăng Tử Lăng đưa tay chỉ Tiêu Thần, nói xong trực tiếp ly khai Tiêu Thần gian phòng.

Mà Tiêu Thần thấy Lăng Tử Lăng trên cổ tay một vật thời gian, ánh mắt căng thẳng, đột nhiên có chút trái tim lạnh, thờ dài một cái, hắn không có biểu hiện ra cái gì.

"Thủy hang? Ta vừa lúc tới đợi thế nào không thấy được, a, ta đã biết, nhất định là nước tiểu vại, đặt ở phòng, chút lòng thành." Tiêu Thần nghe nói muốn rót đầy thủy hang, nhớ lại tự mình đi tới Vân U Phong sở kiến, tựa hồ cũng không có thủy hang trung bày, hơi sùng sờ, cũng liền bình thường trở lại.

Kỳ thực Tiêu Thần không phải là không muốn lớn xum xoe, mà là Tiêu Thần đặc biệt rõ ràng biết mình và Lăng Tử Lăng chênh lệch, nói là khác nhau một trời một vực cũng may không quá phận, tự mình nhập môn thời gian muộn, thiên phú lại không có gì đặc biệt, tưởng vượt qua loại nhân vật thiên tài này, điều không phải Tiêu Thần tự tì, án lẽ thường mà nói, là thật và nằm mơ cũng không kém là bao nhiêu.

Mà những thứ này đều không phải là nguyên nhân chủ yếu nhất, mà là khi hắn thấy Lăng Tử Lăng trên cổ tay mang theo nhiều năm trước hắn đã nghĩ mua đưa nàng An Thần Thủ Liên.

Tiêu Thần sẽ không quên tay này dây xích, nó đã bị Phương Thanh mang đi, mà bây giờ xuất hiện ở Lăng Tử Lăng trên tay, ý vị như thế nào không cần sai đều có thể biết, hoa rơi có ý định, nước chảy vô tình mới là thế gian nhất xa cự ly xa.

Vì vậy đơn giản cho đối phương tự mình hồng ấn tượng, tuyệt tự mình ý niệm trong đầu, mặc dù đang lần này nhìn thấy nàng trước, Tiêu Thần lẩm nhẫm, nhưng thấy đến lúc trái lại nghĩ hết thấy đều bình bình đạm đạm được.

Nằm một hồi, Tiêu Thần đứng dậy cầm lấy Lăng Tử Lăng lưu lại ngọc giản đọc lên bên trong ghi chép nội dung đến, Tiêu Thần sau khi xem xong hiểu này dẫn tinh thần kỳ tu luyện chỉ cần có thể thuận lợi đem thiên địa linh khí từ ngoại giới dẫn vào trong cơ thể bảo tồn xuống tới coi như là thành, có thể nói rất đơn giản, chỉ là chiếu một cái phương pháp, thẳng tha cho mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Dẫn khí nhập thể

Thế nhưng Tiêu Thần tự mình thử một chút mới biết được, nếu quả thật đơn giản như vậy nói, tu sĩ kia đều bay đầy trời, Tiêu Thần dựa theo ngọc giản thuật phương pháp bắt đầu ngồi xếp bằng được, chuẩn bị cảm ngộ thiên địa linh khí tồn tại, mà nhất thời gian uống cạn chun trà trôi qua, Tiêu Thần nhưng thủy chung một nhận thấy được có cái gì bất đồng địa phương.

Nếu nói là linh khí, Tiêu Thần cũng tiếp thụ qua vài lần, nhưng này vài lần đều là lưu ý biết rất nhạt dưới tình huống hoàn thành, đồng thời mỗi lần cũng không dùng cảm ngộ, thiên địa linh khí liền như nước thủy triều chen vào thân thể.

Mà bây giờ, đừng nói thủy triều, chính là một giọt nước cũng không cảm giác được, điều này làm cho Tiêu Thần hoài nghi mình thiên phú là điều không phải kém đến nỗi ngay cả tu luyện đều làm không được nông nổi.

Kỳ thực Tiêu Thần tuy rằng thiên phú không tốt, thế nhưng cũng một kém đến nỗi không thể tu luyện nông nổi, chỉ là này dẫn khí nhập thể chính tu luyện nhất làm cơ sở và then chốt một bước, tổng cộng chia làm là chín tầng cảnh giới. Người bình thường nhưng ở trong vòng một hai năm thành công nắm giữ dẫn tinh thần phương pháp, nếu là thiên tư thật tốt nhưng ở nhỏ trong vòng nửa năm nắm giữ, mà một ít không thể thiên tài lại có thể ở tam trong vòng bốn tháng có thành tựu, mà Tiêu Thần tư chất không được tốt lắm, cho nên chí ít cũng cần tự mình một năm rưỡi năm mới có thể luyện thành.

Chỉ là Tiêu Thần nghe Lăng Tử Lăng nói muốn tự mình trong vòng một tháng luyện thành, nghĩ làm này dẫn khí cảnh giới đặc biệt dễ là có thể đạt được, vì vậy hoài nghi lên tự mình đến.

Hơn nữa, Tiêu Thần ở trên Huyền Thanh Sơn trước, bởi trên người mang theo Thanh Minh Châu Ấn, tự thân luôn luôn không đang tiến hành dẫn tinh thần quá trình, hẳn nhưng không biết trong cơ thể mình đã có tinh thần tồn tại.

Tiêu Thần thử ban ngày cũng không có gì thu hoạch, chỉ có thể trước đem tu hành thả vừa để xuống, đi ra khỏi phòng, đi tới một chỗ đoạn nhai chỗ ngồi xuống, gọi xuất ngực trái mình bên trong hoán ngày, tỉ mỉ nghiên cứu.

Nhẹ nhàng phủ động cảm huyền, một loại tâm thần tư thế ngay cả cảm giác nhất thời từ linh hồn ở chỗ sâu trong truyền đến, đồng thời một tia thiên địa linh khí chậm rãi tiến vào Tiêu Thần trong cơ thể, cảm giác được trong đó dị dạng. Tiêu Thần lập tức đình chỉ phủ động, vừa tuyệt vời cảnh giới lại hoàn toàn không - cảm giác.

Lần thứ hai phủ động cảm huyền, lại có linh khí tiến vào trong cơ thể, Tiêu Thần như vậy nhiều lần thí nghiệm nhiều lần, mới phát giác tự mình đánh đàn thời gian không cần tu luyện, linh khí cũng sẽ tự động tiến nhập trong cơ thể, tuy rằng mỗi lần tiến nhập đều là rất nhỏ một bộ phận, thế nhưng lại hết sức tinh thuần.

Này phát hiện để Tiêu Thần mừng như điên không thôi, nghĩ đến tự mình không cần hạn chế với dẫn tinh thần thuật mới có thể tu luyện, Tiêu Thần nhìn không được một trận cười to. Lúc này, hôn cầm Hàn từ đàn cổ giữa trời lên, cười lạnh nói: "Bực này Thiên Bảo, ngươi lại như vậy dùng, thật sự là lãng phí."

Tiêu Thần chính vui vẻ đâu, đột nhiên nghe được có người gọi nước lã, lập tức cả giận nói: "Ta đồ vật, ta nghĩ thế nào dùng đều, ai cần ngươi lo à?"

"Hắc hắc thật là ngươi sao?" Hàn cười lạnh nói.

"Đương nhiên, không phải vậy còn có thể là ai?" Tiêu Thần không chút do dự đáp.

Hàn cũng không trả lời, hỏi lần nữa, ta hỏi ngươi: "Ngươi mới vừa rồi là điều không phải tương vẫn dùng này hoán mấy ngày gần đây dẫn khí nhập thể tu luyện?"

"Đúng thì thế nào?" Tiêu Thần lễ thắng khí hùng hỏi đáp.

"Ngu xuẩn!" Hàn hừ lạnh nói.

Tượng đất còn có ba phần tính, huống Tiêu Thần vốn cũng không phải là bị khi dễ liền không dám nói lời nào người, bị hai lần vũ nhục, Tiêu Thần đột nhiên giận dữ, nói: "Ngươi trái một cái ngu xuẩn bên phải một cái kẻ ngu si nói, vậy ngươi đến nói một chút coi, thế nào ta mới có thể trong vòng một tháng thuận lợi dẫn khí nhập thể đâu?"

Tiêu Thần trong cơn giận dữ còn không quên chiếm tiện nghi, cái này gọi là Hàn đồ vật, không minh bạch liền xuất hiện ở đàn cổ bên trong, nói không chừng có cái gì không muốn người biết bản lĩnh, vì vậy Tiêu Thần nói tư thế kích.

Nhưng Hàn là ai, bàn về kiến thức chỉ sợ sẽ là mười người trăm cái Thư Hành Văn cũng cân không nổi, mà đánh đá chưa ngoa trình độ cũng là còn hơn Bệnh lão nhân gấp trăm lần, Tiêu Thần muốn đùa giỡn nhỏ mọn làm điểm chỗ tốt, đơn giản là người si nói mộng "Tiểu tử, muốn từ ta chỗ này bộ điểm được phương pháp tu luyện sớm một chút dẫn khí thành công có đúng hay không? Trước gọi tiếng Hàn đại gia lại nói." "Hàn không có sợ hãi nói rằng.

Tiêu Thần trong lòng đem Hàn mắng một lần, có thể hảo hán không ăn thua thiệt trước mặt,

Trước đem bản lĩnh học đối tay mới là vương đạo, vì vậy Tiêu Thần thay đổi vừa thịnh nộ về, khuôn mặt tươi cười đón nhận Hàn nói: "Hàn đại gia, người này nhất định có cái gì tốt phương pháp đi, ngài đừng tìm ta một cái tiểu bối tính toán, liền nói cho ta biết đi."

Hàn cười lạnh tiếng, nói: "Tiểu hồ ly, nói thật cho người biết, này Hoán Nhật Cô Cầm có thể nói là toàn bộ thiên thần giới tốt cùng nhất Thiên Bảo, nó công hiệu người sau đó sẽ từ từ biết được, một trong số đó người vừa cũng cảm nhận được, mỗi lần hút vào linh khí rất ít, cũng đừng quên người còn Dẫn Khí Kỳ chưa từng đạt được."

"Bảo vật cũng là cần tu vi mới có thể phát huy tác dụng, đây cũng không phải là cho người dùng để dẫn tinh thần dùng, ta xem dưới người tham chiếu tu luyện dẫn tinh thần pháp môn, cũng xem là không tệ, người đại khả dựa theo pháp môn chậm rãi tu luyện, bằng tư chất người trong một tháng dẫn khí thành công điều không phải không thể nào."

Thấy Tiêu Thần nghe vậy mặt lộ vẻ đắc ý, Hàn dừng một chút, đón hèn hèn nói: "Mấu chốt là nhất định không thành công thay thế không có khả năng tỷ lệ, nói cách khác, người nghĩ một tháng dẫn khí thành công, còn không bằng nằm mơ đến thực sự. Ha ha ha. . ."

"Ta. . . Ta thật muốn giết người cái này già hỗn đản, bút tích nửa ngày cũng để ta từ từ sẽ đến, nói tất cả đều là lời vô ích, người bỏ trở lại cho ta." Tiêu Thần giận dữ mắng to.

"Hắc hắc, làm sao người biết ta không nói, ta đây không phải là còn kịp nói sao, người nếu như không muốn biết nói, ta đây liền rút về." Nói xong Hàn thân thể mà bắt đầu không có vào hoán này mai.

"Đừng đừng đừng, Hàn đại gia, ta đây không phải là sót ruột thôi, ngài nói ngài nói." Tiêu Thần trong đầu đều nhanh phát điên, năm đó đối mặt Bệnh lão nhân thời gian Tiêu Thần cũng còn có biện pháp ứng phó dưới, mà trước mặt vị này cũng đem mình ăn gấu gao, Tiêu Thần trong đầu đã đem hán coi như đệ nhất học tập đối tượng.

"Người điều không phải muốn giết lão phu sao? Tại sao lại không giết?"

"Cha, Hàn đại gia, người là ta ruột thịt cha, nói cho ta biết đi."

"Cho phép lão phu suy nghĩ dưới."

"Đừng suy tính, ngài nói đi. . ."

Ở Tiêu Thần những nhẽo cứng rắn phao, mọi cách dây dưa dưới, Hàn cuối cùng vẫn nói cho Tiêu Thần nguyên nhân chỗ, cũng nói cho Tiêu Thần hai người tối trọng yếu từ, cảm ngộ và nghị lực.

Đầu tiên muốn yên tĩnh lại tâm tư cảm ứng thiên địa linh khí, chỉ có có thể cảm ứng được linh khí tồn tại mới có thể thực thi bước tiếp theo dẫn vào trong cơ thể, mà này cảm ngộ chính là một cái rất vi diệu quá trình, cái này muốn xem cá nhân thiên tư và ngộ tính, có trong khoảng thời gian ngắn liền có thể cảm ngộ, có hoa phí rất dài cũng không có cái gì hiệu quả, nhưng vô luận như thế nào dạng, quá trình này không tính là rất khó.

Khó khăn là phía cần phải nhớ kỹ loại cảm giác này và đem linh khí dẫn vào trong cơ thể quá trình này, nếu như đem cảm ứng so sánh ở biển rộng trong tìm một quả vô sò, như vậy nhớ kỹ loại cảm giác này sẽ tìm mỗi lần đều có thể chuẩn xác không có lầm tìm được lại nhưng trở lại vô sò.

Mà dẫn khí nhập thể quá trình lại tương đương với dùng hải lý vô sò đến tu một tòa vô sò tòa thành, ba người này giữa chênh lệch không cần nói cũng biết.

Hàn nói cho Tiêu Thần, có thể thỉnh thoảng sử dụng đàn cổ đến hiệp trợ tự mình mau chóng tìm được cái loại cảm giác này cũng nhớ kỹ, vì vậy Tiêu Thần mà bắt đầu chẳng phân biệt được ngày đêm không hề gián đoạn tu hành.

Một tháng tới kỳ rất nhanh thì đi qua, ở Hàn và hoán ngày dưới sự trợ giúp, Tiêu Thần hiện tại đã có thể chuẩn xác lao lên vô sò, đang cố gắng tu kiến tòa thành, nhưng này chắc chắn là một lắm quá trình khá dài.

Ở Tiêu Thần lần đầu tiên cảm ngộ đến thiên địa linh khí thời gian, Hàn nói với Tiêu Thần, tận khả năng nhiều ở ký ức linh khí đặc thù cảnh giới làm nhiều dừng lại, như vậy có thể cho tự mình đối với linh khí cảm giác càng mẫn cảm, đối với linh khí nhận thức khắc sâu hơn.

Đây là đang sau đó trong tu hành không thể lộn trở lại đến một lần nữa luyện tập, cơ hội chỉ có một lần, nhất định phải nắm chặt thật nhiều lợi dụng, đây đối với sau đó sâu xa phát triển mà nói cực kỳ trọng yếu, nếu thắng tiên điều không phải suốt đời sở cầu nói, điểm ấy nhưng thật ra có cũng được không có cũng được, chỉ là đối với muốn phải thành tiên tới người mà nói, bất luận cái gì có thể đề cao tỷ lệ chuyện đều phải muốn làm đến.

Một tháng xuống tới, Tiêu Thần để Vân U Phong các nữ đệ tử đã biết cái gì gọi là hán tử, mỗi ngày ở trên trời rõ ràng trước sẽ đến ly nữ tu các nơi ở mười mấy dặm núi xa tuyền, đem mỗi ngày cần nước rót đầy lớn vại, nữ tu các bắt đầu còn tưởng rằng Tiêu Thần mưu lợi, nhưng sau lại có mấy người thấy được Tiêu Thần là trực tiếp đem phòng ốc cao thấp thủy hang mang đi trang bị đầy đủ nước lại mang trở về, rất nhiều người lúc cũng đều chính mắt

thấy cử động này.

Nhìn Tiêu Thần về mặt cộc lốc đáng tươi cười, bỏ rơi tóc xanh trên vết mồ hôi yên lặng lúc rời đi, mọi người đứng Tiêu Thần một loại hảo cảm do trái tim mà sống, nhìn như đặc biệt đẹp trai, kì thực Tiêu Thần như uống nước đá, ấm lạnh tự biết.

Buổi sáng hôm đó, Tiêu Thần sớm đi tới nữ đệ tử ở lại địa phương vừa nhìn, liền biết mình ngày hôm qua vì sao không muốn lên ở đâu thấy qua có thủy hang. Chỉ vì lúc đó vội vã tiến điện, vội vã thoáng nhìn, không có thể nhìn ra, phòng này nhất món đồ vật, dĩ nhiên là thủy hang.

Việc đã đến nước này, Tiêu Thần chỉ phải yên lặng đi làm, càng làm cho đầu hấn lớn là nơi này cách mang nước nơi lại có mùi mấy dặm xa, lại không có công cụ, dẫn theo nhỏ đứng chạy tới chạy lui nói, một ngày đêm cũng già bộ bất mãn bán vại, Tiêu Thần cắn răng một cái, thử giờ lên thủy hang liền đi.

Ngay từ đầu, chung quy phải cẩn thận mang, thủy hang mới sẽ không rớt xuống, sau lại chậm rãi Tiêu Thần tìm được rồi bí quyết, bằng vào tự thân cự lực, đã có thể vững vàng mang lũ lụt vại chạy son đạo.

Lăng Tử Lăng thấy Tiêu Thần như vậy, cũng là khiếp sợ không nhỏ, nguyên bản nàng cho rằng Tiêu Thần chỉ là thân thể so với thường nhân tốt một chút, này mỗi ngày rót đầy một ngum lớn như vậy thủy hang hẳn khẳng định đùa giỡn lưu manh chối từ, có lẽ mưu lợi, đến lúc đó tự mình nửa tinh thần tinh thần hấn.

Nhưng chân chính nhìn thấy Tiêu Thần mỗi ngày đều ở yên lặng làm đây hết thảy thời gian, nàng đột nhiên có dừng khí xấu hổ cảm giác, phảng phất mình mới là cái kia cổ tình gây sự tiểu cô nương.

Tiêu Thần không biết là, hiện tại làm chuyện, ngày sau chung có hồi báo.

Ngoại trừ giúp đám các sư tỷ mức nước, thời gian còn lại Tiêu Thần đều ở đây rừng cây đã tọa, ký ức linh khí, dựa theo Hàn theo như lời, tuyệt đại đa số người tu luyện pháp quyết gì đều là cây cụ tự mình yêu thích, hoặc là tự mình có thuộc tính đến quyết định, học tập mình am hiểu thuộc tính pháp quyết không sai, khả dĩ không hoàn toàn chính xác.

Bởi vì mỗi người trời sinh liền quyết định thân thể mình và linh hồn thuộc tính, điểm ấy hậu thiên thì không cách nào cải biến, chỉ có đồng thời thỏa mãn thích hợp linh hồn và thân thể tu luyện thuộc tính, mới là tự mình chân chính hẳn là lựa chọn, mà điểm ấy, Cho đến ngày nay đã không có bao nhiêu người lưu ý.

Không biết càng về sau kỳ muốn phải đột phá, điểm ấy càng làm trọng muốn, đại đạo kỳ đột phá, chú ý một cái cực tự, chỉ có thân thể và linh hồn chính mình đồng nhất thuộc tính linh lực, mới có thể đem tự mình toàn bộ hóa thành cực hạn, lấy này đổi lấy đột phá đại đạo kỳ nhỏ ít một chút cơ hội.

Mà chỉ nhỏ này một điểm cơ hội, từ cổ chí kim chẳng biết nhiều ít tu sĩ ở phía trên nuốt hận, lại có bao nhiêu tu sĩ để nhỏ ít một chút cơ hội giết người đoạt bảo, táng tận thiên lương.

Cho tới bây giờ, Tiêu Thần cũng không biết tự mình thân cận với cái loại này thuộc tính, cái đó và thiên tư ngộ tính các loại không quan hệ, hoàn toàn là xem thiên ý, trời sinh.

Tiêu Thần đến bây giờ đều nghĩ vô luận cái gì thuộc tính đối với mình mà nói lực tương tác đều là giống nhau, nói cách khác Tiêu Thần căn bản không biết rõ ràng tự mình linh hồn là thuộc tính, điểm ấy ngay cả Hàn cũng cảm giác rất kỳ quái, bất quá hoàn hảo cái này cũng không ảnh hưởng hấn tu luyện.

Hàn nói cho Tiêu Thần nếu so với bất luận kẻ nào đều mạnh, đầu tiên nếu so với bất luận kẻ nào đều phải cố gắng, hấn để Tiêu Thần tận lực không được nỗ lực đem linh khí dẫn vào trong cơ thể, nếu tìm không được hợp thuộc tính, kia đơn giản ngũ hành thuộc tính đều tới đây khắc sâu thể hội, ngược lại làm như vậy trăm lợi vô hại, chỉ là luôn không đạt được Dẫn Khí Kỳ đề Tiêu Thần làm phiền muộn.

Tiêu Thần tu luyện một tháng thời gian, Lăng Tử Lăng tới tìm Tiêu Thần một lần, thấy Tiêu Thần trong dự liệu một đạt được Dẫn Khí Kỳ, tự nhiên vừa một trân trạch mừng, Tiêu Thần phiền muộn về phiền muộn nhưng cùng mỹ nữ bảo trì hài lòng quan hệ còn là rất trọng yếu, cho nên Tiêu Thần đều nhẫn nại. Sau Lăng Tử Lăng còn chủ động trợ giúp Tiêu Thần tu luyện, điều này làm cho Tiêu Thần trong lòng chỉ điểm phiền muộn cũng tan thành mây khói, tuyệt đối một trắng nhẵn nại.

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 31: Tu La Huyết Trảo

Ngày ngày Tiêu Thần trong tu luyện nhanh chóng vượt qua, đảo mắt, Tiêu Thần đi tới Vân U Phong đã ba tháng, Tiêu Thần cũng thuận lợi tiến nhập Dẫn Khí Kỳ, thế nhưng Tiêu Thần ở cuối cùng cũng không có thể biết mình linh hồn rốt cuộc là cái gì thuộc tính, bất đắc dĩ chỉ phải đem việc này trước thà vừa để xuống.

Tiêu Thần ba tháng là có thể đạt được Dẫn Khí Kỳ, không phải nói Tiêu Thần thiên phú trở nên mạnh mẽ, mà là đang lão quỷ Hàn dưới sự chỉ đạo ít đi rất nhiều đường vòng, hơn nữa Tiêu Thần một ngày một đêm tu luyện, nếu như vậy cũng không thể rất nhanh tiến nhập Dẫn Khí Kỳ nói, Tiêu Thần chính là một đầu đằm chết ở đậu hũ trên cũng không oan.

Dẫn Khí Kỳ tu luyện nói giản đơn, kỳ thực cũng rất đơn giản, chủ yếu chính là đem thiên địa linh khí dẫn vào trong cơ thể chuyển hoá vì mình linh lực, Tiêu Thần đã tiến nhập dẫn tinh thần tầng thứ nhất cảnh giới, nhưng tùy ý dẫn khí nhập thể, cải thiện thân thể các phương diện, đề cao thân thể cường độ, tổng ra trong cơ thể tạp chất, là sau đó luyện khí chuẩn bị sẵn sàng.

Hắn hiện tại thân thể trải qua trước bị Thanh Minh Châu Ấn cải tạo hơn hai năm, sau đó vừa Thanh Minh Linh Khí rót thể và Thiên Địa bản nguyên linh khí lễ rửa tội, đã đem tạp chất bài được không còn một mảnh.

Thêm tới Tiêu Thần mười mấy năm qua tu luyện Bệnh lão nhân luyện thể bí điển Thối Hồn Luyện Thể, thân thể cường độ càng từ lâu đạt tiêu chuẩn, lúc này Tiêu Thần chỉ cần một chút thời gian thân linh lực cùng tự thân hoàn mỹ phù hợp, này Dẫn Khí Kỳ cũng đã đột phá tiến nhập Luyện khí kỳ, chân chính mở ra tu hành cuộc đời.

Cái này cũng cũng không tính là Tiêu Thần mưu lợi, mười năm đến không thuộc mình rèn luyện đúng là vẫn còn hữu hiệu quả, như vậy tính ra, mười năm rèn luyện ngoại trừ luyện thể ở ngoài, cũng đem Dẫn Khí Kỳ tu luyện yêu cầu sớm cho đạt tới, hiểu ra chính là thiên phú tuyệt hảo đệ tử hoàn thành Dẫn Khí Kỳ tu luyện cũng cần không trong thời gian ngắn.

Tiêu Thần vừa tới Dẫn Khí Kỳ liền đuổi kịp Phiêu Miểu Phong ba tháng một lần đệ tử bài vị trí thi đấu, yêu cầu tất cả dẫn tinh thần đã ngoài Trúc Cơ dưới đệ tử đều phải tham gia, dẫn tinh thần đệ tử nói trắng ra là chính là rất mạnh người phạm, Tiêu Thần ý vào thân thể mạnh mẽ đừng nói ở Dẫn Khí Kỳ khỏi này thành tích cũng không tệ lắm.

Chính là luyện khí tu sĩ, hắn đều đã có thể đánh ngã nhất tăng lớn, chỉ ít Huyền Thanh Sơn hai trăm mạnh sau đó luyện khí đệ tử đều không phải là đối thủ của hắn, điểm ấy ở trên tám bia đá sớm đã có tự làm chứng.

Nhưng sau lại gặp phải một gã Luyện Khí Kỳ sư tỷ, đánh Tiêu Thần chặt vật không chịu nổi, đến rồi luyện khí đã ngoài là có thể giản đơn sử dụng pháp thuật, tuy rằng những thứ này nhỏ pháp thuật đánh vào Tiêu Thần trên người không đã thương được hắn, có đúng không khéo tay hay phương thức vận dụng, để Tiêu Thần thời khắc bị vây tiến thối lưỡng nan hoàn cảnh, đặc biệt khó chịu.

Hắn cả người không phải là bị đốt đỏ chính là kết liễu một tăng trong sạch, cuối cùng Tiêu Thần thực sự chịu không nổi, đơn giản chịu thua rồi khỏi, sau đó sẽ tìm quay về bãi, thế nhưng đúng với các sư tỷ, Tiêu Thần tìm không tìm được quay về trận này từ khác nói, mấu chốt là trận này có thể có thể tìm sao?

Đại tái kết quả Tiêu Thần cũng lười quan tâm tới, chỉ là biết đại khái một điểm, vị kia thần bí Tam Sư Tỷ ở Luyện Khí Kỳ bài đệ nhất, sau đó là ngược tự mình đầu hàng Đại Sư Tỷ bài đệ nhị.

Có người nói Huyền U Chân Nhân tại Thiên Cơ Kỳ bài danh cũng lắm dựa vào, đó có thể thấy được Huyền U Chân Nhân chỉ thiếu chút nữa liền có thể bước vào Đại Đạo tới lắm, mà bước này, từ cổ chí kim lại chặn nhiều ít tìm tiên hỏi tu sĩ, phóng nhân toàn bộ Thanh Minh Giới, Thiên Cơ tu sĩ không ít, còn chân chính nhảy vào Đại Đạo nhóm lấy tay đều số sang đây, hai người giữa chênh lệch không thể nghi ngờ là cách biệt một trời.

Trải qua thời gian một năm, Tiêu Thần rốt cục Dẫn Khí Kỳ đại thành, tùy thời có thể đột phá đến Luyện Khí Kỳ, trong một năm này còn có ba lần bài vị trí thi đấu Tiêu Thần mỗi lần đều là đi nhanh về nhanh.

Làm như Phiêu Miểu Phong chỉ đàn ông tưởng không bị người chú ý, kia là căn bản không có khả năng, rất nhanh Huyền Thanh Sơn đệ tử đều biết, Phiêu Miểu Phong dưới lại có một gã nam tu, đương nhiên trong đó ước ao có, đồ kị có, khinh bỉ có, tưởng chờ Tiêu Thần ra ngoài khi tìm phiền toái cũng không ít.

Bất quá Tiêu Thần thật cũng coi là đại môn không ra, cồng trong không mại, ngược lại cũng tiết kiệm rất nhiều phiền phức, chỉ là mọi việc luôn luôn ngoại lệ, mặt trời lên cao, Tiêu Thần và Nghịch Thương Thiên cùng nhau quay về Tàng Kinh Các một chuyến, tuy rằng Tiêu Thần có tinh anh đệ tử ngọc bài, thế nhưng ba tòa nữ tu thần phong thuộc hạ ngọn núi Truyền Tống Trận không đứng ngoại mở ra,

Chỉ có ba tòa thần phong mới được, Tiêu Thần đã lâu xuống núi, cũng không quá nguyên ý dùng Truyền Tống Trận.

Ly khai Vân U Phong, ngự kiếm mà bay, Tiêu Thần và Nghịch Thương Thiên rất nhanh rồi rời đi Phiêu Miểu Phong phạm vi, đáp xuống một chỗ đỉnh núi, đối với Huyền Thanh Sơn địa hình, phỏng chừng có rất ít đệ tử so với Tiêu Thần quen thuộc, mấy năm qua đưa mau đệ, hắn đối với phần lớn địa phương có thể nói là rõ như lòng bàn tay, đi như thế nào đều có thể đi trở về Tàng Kinh Các, chưa nói xong có thể bay đâu.

Có câu gọi, oan gia ngõ hẹp, rơi xuống đất không đi bao lâu, Tiêu Thần bắt gặp một đám người, mà một người cầm đầu, đứng là Phương Thanh.

Đã hơn một năm không gặp, Phương Thanh phong thái như trước, tu vi cũng có tiến bộ, lúc đầu ở trong cửa hàng và Tiêu Thần xung đột chuyện hắn lại không có quên, bởi vì hắn luôn luôn nhắc tới.

Hắn đem từ Tiêu Thần chỗ nào giành được vòng tay đưa cho nàng, nàng cười, lần đầu tiên nhân lấy người khác tặng đồ, đây đối với Huyền Thanh Sơn

nam tu sĩ mà nói, xưng là là một loại vinh dự, cho nên từ Tiêu Thần giành được vòng tay chuyện này trải qua gia công lúc, cũng biến thành hấn anh hùng sự tích.

Nói số lần nhiều lắm, chính hấn cũng đã gần quên sự tình nguyên bản chân tướng, mà lần này hết lần này tới lần khác gặp được người bị hại Tiêu Thần.

Đi qua đã qua, Tiêu Thần nhận ra Phương Thanh, nhưng hấn cũng không định làm cái gì, chỉ là không có nghĩa là Phương Thanh không có đánh coi là, đám người kia lấy hấn dẫn đầu, nghe qua hấn dừng đoạt vòng tay bác giai nhân cười sự tích số lần không ít, lúc này gặp phải một vị khác người bị hại, Phương Thanh như thế nào sẽ bỏ qua cơ hội như thế.

Hơn nữa lần trước Tiêu Thần tuy rằng thái độ cương liệt, nhưng cuối cùng vẫn là nói cái gì cũng chưa nói, tùy ý tự mình mang đi tay xuyên, càng ngốc đến đem sổ sách cũng thanh toán, thời gian cũng không có trở lại tìm hấn phiền phức, vì vậy ở trong mắt Phương Thanh Tiêu Thần dĩ nhiên là thành lập cái loại này không có nửa điểm thế lực không linh tu sĩ, nghe được thân phận của hấn lúc liền không dám lại chuyện xưa nhắc lại.

Hôm nay nếu gặp được, vậy không thể làm gì khác hơn là xin lỗi, để hấn lại đem một lần nói tự mình danh tiếng đá kê chân, nghĩ Phương Thanh tự mình trước nở nụ cười.

"Đây không phải là người đó sao?" Phương Thanh không biết Tiêu Thần tên, nhưng ở đây trừ bọn họ ra đã không có người khác.

Tiêu Thần hơi nhíu mày, nhưng hấn không hề động làm, hấn như trước không muốn phản ứng Phương Thanh, bất quá Phương Thanh nếu quyết định muốn tìm Tiêu Thần phiền phức, hựu khôi sẽ bởi vì Tiêu Thần tỏ ra yếu kém mà buông tha, hấn còn không nói gì thêm, hai bên trái phải một người đã mở miệng.

"Phương sư huynh nói chuyện với người, người nghe không được?" Người nọ trực tiếp đi tới Tiêu Thần trước mặt ngăn cản lối đi.

Ám thờ dài một hơi, tuy rằng sớm có dự liệu, nhưng bây giờ Tiêu Thần đã có thể xác định, có người, mặc dù người như thế nào đi nữa không muốn sinh sự, hấn đều chỉ biết khi người mềm yếu, khi người vô năng, mà nên phát sinh tất cả còn là sẽ phát sinh, sẽ không bởi vì người nhượng bộ mà thay đổi.

Lúc trước là Phương Thanh ở một bên châm chọc, hấn có thể coi như không nghe được, nhưng bây giờ là có người ngăn cản hấn đi đường, nếu như vậy hấn vẫn tách ra nói, đó chính là thật mềm yếu, huống hồ Tiêu Thần lúc này đã xác định, chuyện hôm nay, không có khả năng thiện.

"Đây không phải là mua không nổi đồ vật người đó sao?" Tiêu Thần mô phỏng theo Phương Thanh giọng nói nói rằng.

Nghe vậy Phương Thanh sắc mặt trầm xuống, lúc đầu Tiêu Thần lúc gần đi đợi để lại Tinh Thạch, hấn vốn định cũng cho trên một phần, bất quá lão giả kia kiên quyết không thu, tuy rằng phụ thân hấn là Nguyên Thần tu sĩ, thế nhưng chính hấn dù sao cảnh giới thấp, nếu như ngoài sáng đặc tội lỗi già, sự môn nơi nào tuyệt đối sẽ không đứng ở hấn phương này.

Cho nên hấn cũng không có thể thật và lão giả xé rách da mặt, việc này cũng chỉ có thể thôi, ở sau một có bất kỳ hấn lo lắng tin đồn truyền lưu, càng một có chuyện phiền toái gì phát sinh, hấn cũng vui vẻ được tiết kiệm được một số lớn Tinh Thạch.

Chỉ là việc này trời biết đất biết, người biết ta biết, hôm nay Tiêu Thần nhắc tới, hấn thì như thế nào sẽ nhớ không nổi, hấn ép mua Tiêu Thần trước muốn đồ vật vốn cũng không phải là cái gì có lễ việc, hơn nữa còn không có trả thù lao, cái này tương đối mất thể diện, Tiêu Thần cảm cái này nói chuyện, quả thực đâm tới Phương Thanh chỗ đau.

"Tiểu tử, nói hay nhất chú ý một chút hậu quả." Phương Thanh quả quyết mở mồm uy hiếp.

"Ta cũng muốn nhìn người một chút ngày hôm nay hậu quả." Đối phương người gây sự, Tiêu Thần cũng không cụ mảy may, lời nói không khách khí, đám lớn thiên, thực sự không cách nào cũng có sự phụ, huống chi Phương Thanh ở trong mắt Tiêu Thần cũng không phải cái gì để mất tới nhân vật, cho dù là phụ thân hấn cũng không phải.

Nguyên Thần tu sĩ phóng nhãn toàn bộ Tu Chân Giới có thể coi là cao thâm tu vi, thế nhưng tại đây Huyền Thanh Sơn, tuyệt đối không coi là cái gì, Nguyên Thần trên còn có Thiên Cơ, một bước Nguyên Thần, một bước Thiên Cơ, trong đó khác biệt như mây bùn, càng không cần phải nói còn có càng kinh thiên Đại Đạo Chi Cảnh.

Mà Huyền Thanh Sơn vừa mới liền có không ít Thiên Cơ tu sĩ, cũng có Đại Đạo tu sĩ, Tiêu Thần sự phụ càng ngay cả chương giáo đều phải lễ nhượng tồn tại, nếu là thật nếu bàn về bối cảnh, Phương Thanh ngay cả trước nói chuyện với Tiêu Thần cũng không dám.

Chỉ là tự mình nhân tuyển trách bất đồng, Tiêu Thần từ vừa mới bắt đầu sẽ không có dự định ở sự phụ cái bóng dưới tu hành, tự nhiên sẽ không đối với bất kỳ người nào nhắc tới, tất cả toàn bộ dựa vào đối mặt mình.

Mặc dù hiện tại hấn như vậy ti không nhượng chút nào, cũng là bởi vì có tự mình lo lắng, thêm vào Huyền U Chân Nhân môn hạ tu hành đến bây giờ, Tiêu Thần đã đứng ở luyện khí cửa, đứng chân nguyên linh lực có càng sâu trình tự nhận thức, hiện tại hấn tuy rằng còn không có học tập bất luận cái gì pháp thuật, bất quá đã có thể sơ bộ linh hoạt sử dụng linh lực đối địch.

Ở linh ngộ điểm này lúc, hấn ở môn phái đệ tử bài vị trí giữa tuy rằng vẫn không thể thắng một ít Trúc Cơ Kỳ các sư tỷ, thế nhưng cũng có nhất định sức tự vệ, sẽ không giống ngay từ đầu như vậy chật vật, mà những Tiêu Thần đó không địch lại các sư tỷ, còn là Trúc Cơ cảnh giới giữa không tầm thường tồn tại, Tiêu Thần có thể làm đến bước này, đã rất tốt.

Hiện đang đối mặt đám người kia, Tiêu Thần không hãi sợ, động lên tay đến thì là không địch lại, nhưng nếu như phải đi, không ai có thể ngăn được, lại

nói Tiêu Thần lần trước đã lĩnh giáo qua Phương Thanh công kích, tuy rằng cảnh giới không rõ, nhưng lần trước không có thể bị thương Tiêu Thần, lần này cũng đồng dạng không thể.

"Không biết sống chết, trên." Phương Thanh hừ lạnh một tiếng, vung tay áo lui sang một bên, phía sau vài tên đệ tử cấp tốc ra tay với Tiêu Thần.

Nếu muốn động thủ, Tiêu Thần tự nhiên sẽ không lưu thủ, tùy ý lựa chọn một người cường thế xuất thủ, dẫn khí nhập thể, chuyển hóa thành chân nguyên hội tụ ở trên bàn tay, Tiêu Thần nắm ngón tay thành chộp lộ ra.

Đây chính là hần rõ ràng chân nguyên cách dùng lúc tự hành luyện thành vũ kỹ ——

Tu La Huyết Trảo!

Đây là Tiêu Thần xem Kiếm Tam và kia đại nhân lúc chiến đấu liền nhớ kế tiếp thể gian chiêu thức, lúc này bị Tiêu Thần dùng chân nguyên đại thể Nội Lực dùng ra phía sau, hiệu quả khá vô cùng.

Tiêu Thần vốn là mạnh mẽ thân thể hơn nữa chân nguyên gia trì, uy lực càng gia tăng rồi không ít, bị Tiêu Thần tập trung người nọ vậy mà cảm nhận được một loại băng hàn ý, vô ý thức động tác trên tay vừa chậm, pháp thuật thiếu chút nữa một thả ra ngoài.

"Điều này sao có thể!"

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Xung đột

Tiêu Thần tay trảo dưới thâm vận chân nguyên gia trì, trên mặt nổi nhìn không ra có cái gì đặc biệt biến hóa, tựa như cùng bình thường tay trảo thông thường, mà chính là như vậy bàn tay, vậy mà mạnh mẽ xé nát hai người pháp thuật, một cái hóa xà và một đạo Chưởng tâm lỗi, ở Tiêu Thần nhất trảo dưới với không trung liền tiêu tan thành mây khói.

Đồ thủ phá pháp thuật, đây đối với nhân giới còn thấp Phương Thanh đám người là một loại cái dạng gì kinh ngạc, Tiêu Thần không biết, hần chỉ biết là lúc chiến đấu nên tương chính là kết thúc chiến đấu, đơn giản bài trừ hai người pháp thuật, Tiêu Thần tay trảo đã đến tập trung tu sĩ kia trước mắt.

Một trảo này xuống phía dưới, tu sĩ kia tất nhiên không chịu nổi, trọng thương là nhất kết quả tốt, nhưng trên thực tế Tiêu Thần ở sắp bắt được tu sĩ kia là lúc, rút lui trảo thành chưởng, càng tán đi chân nguyên, chỉ bằng lực lượng cơ thể một cái tát đánh vào đối phương trên mặt, tu sĩ kia lên tiếng trả lời bay ra ngoài, bán miệng răng cũng rơi xuống đầy đất.

Tiêu Thần đau nhức chân kinh rồi muốn ra tay với hần mấy người, trong lúc nhất thời vậy mà quên mất thi pháp, khi hần các ngài người công phu, Tiêu Thần cấp tốc xuất thủ, một người thương một bạt tai, toàn bộ đánh ngã trên mặt đất, đám này luyện khí tu sĩ vậy mà yếu ớt dường như con mèo nhỏ thông thường.

Một bên Phương Thanh thấy thế ánh mắt căng thẳng, lúc này hần mới phát hiện, tựa hồ trước mắt cái này Dẫn Khí Kỳ chưa từng qua tu sĩ cũng không phải dễ khi dễ như vậy, bất quá hần vẫn không có nghĩ Tiêu Thần có tư cách gì có thể cùng hần gọi bán.

"Có chút bản lĩnh, trách không được dám lớn lối như vậy, chỉ là ta lập tức sẽ cho người biết, cái gì gọi là chênh lệch, cái gì gọi là thiên phú không đủ không cách nào bù đắp." Phương Thanh bị Tiêu Thần làm sở kinh, bất quá theo người toàn bộ nằm trên mặt đất hần tựa hồ còn càng vui vẻ hơn một ít, bởi vì kế tiếp mới là hần biểu diễn thời gian.

Mấy người này chỉ là luyện khí tu vi, bị Tiêu Thần đánh ngã cũng không coi vào đâu, mà Phương Thanh bản thân là Trúc Cơ, và Luyện khí kỳ so sánh với khác nhau trời vực, cái loại này chênh lệch, chỉ có đối mặt hơn người mới biết được bao lớn.

Bấm ngón tay thành thuật, Phương Thanh theo tay run một cái, đồng dạng hóa xà thuật, nhưng so với trước này luyện khí đệ tử sở dụng lớn thập bội không nói, trước này lúc có một chút xà hình dạng, mà Phương Thanh sở dụng đồng dạng nhất thuật, lửa này xà nhưng ngay cả trên người lân phiến hoa văn đều rõ ràng có thể thấy được.

Đối mặt như vậy công kích Tiêu Thần không dám khinh thường, đây là cao giai hóa xà thuật, đang cùng các sư tỷ thí thời gian hần gấp qua, uy lực rất lớn, mặc dù là hần dùng chân nguyên hộ thể, lấy thân thể hần cường độ mà nói đều có thể thụ thương, kia hay là bởi vì tranh tài nguyên nhân, không ai hạ sát thủ.

Mà giờ khắc này Phương Thanh đứng Tiêu Thần, rõ ràng không dự định lưu thủ.

"Thử hấn thử một lần." Tiêu Thần vẫn luôn là dùng tánh mạng ở thuyết minh tìm đường chết ý nghĩa người, vốn có tưởng tạm tránh đầu sóng ngọn gió hấn, lúc này đột nhiên tâm sinh nhất kế, hấn muốn phải dùng hiệu quả tốt đến ngoài ý liệu Tu La Huyết Trảo, mạnh bạo hợp lại này cao giai hóa xà thuật, thử xem ai mạnh ai yếu.

Như vậy lỗ mãng, nếu là Tu La Huyết Trảo không địch lại cao giai hóa xà thuật, kia Tiêu Thần kết quả chính là bị trọng thương, thì là Tu La Huyết Trảo thắng cao giai hóa xà thuật, cũng không có thể đối phương sạch sản sinh uy hiếp gì, Tiêu Thần này cứ có thể nói tinh khiết thâm huyệt tiền buôn bán, bất quá hấn sớm đã thành coi này là thành buôn bán trước khi thất ngôn nghiên, mê không sợ đau đầu, hấn đã làm tốt xấu nhất dự định.

"Hanh." Một tiếng hừ lạnh truyền đến, hóa xà trong nháy mắt bốn hội tiêu tán trên không trung, Tiêu Thần tất cả đều là chân nguyên như tiết nước thông thường ly khai thân thể.

"Nhớ kỹ môn quy, tái phạm không buông tha, Phương Thanh, người chó đẻ cho người phụ trên mặt bôi đen." Một người mặc và Tiêu Thần Phương Thanh bất đồng kiểu dáng đạo bào nam tử từ từ không trung bay qua, Tiêu Thần nhìn người nọ thời gian cả người run, đây là bản năng phản ứng, giữa bọn họ chênh lệch, như lạch trời.

Người nọ một tiếng hừ lạnh, phong vân biến sắc, phảng phất bất luận cái gì ở một tiếng này dưới đều là không có tác dụng, chỉ là đang ngăn trở hai người lúc hấn không có dừng lại trực tiếp đi xa, hấn thậm chí không có nhìn Tiêu Thần liếc mắt, nhưng thật ra và Phương Thanh lên tiếng chào, nghĩ đến là nhận thức phụ thân hấn người.

Tiêu Thần có chút kinh hãi, lẽ nào đây là Nguyên Thần tu sĩ? Loại này cường đại đơn giản là quá kinh khủng, đừng nói đối phó, ở trước mặt hấn Tiêu Thần ngay cả mắt nhìn thẳng hấn đều có chút cổ sức,

Đây là một loại tự phát lực uy hiếp, và tu vi có quan hệ.

Đã có trường bối đứng ra, ngại vì nhân tình có lẽ môn quy hai người cũng không thể động thủ lần nữa, chuyện hôm nay chỉ có thể tạm thời thôi, mà liền hiện nay mà nói, Phương Thanh nếu không không có chiếm được tiện nghi, nằm một giọt tùy tùng cũng còn để hấn có chút mất mặt.

Bất quá chuyện hôm nay cũng bị Phương Thanh ghi nhớ, nếu như ngày sau không tìm cơ hội sửa chữa Tiêu Thần, do mặt mũi hấn không qua được, càng không cách nào cùng những thứ này theo người khác một cái công đạo.

Tiêu Thần cùng Nghịch Thương Thiên ly khai, bởi vì bọn họ lựa chọn không đi Truyền Tống Trận, đến Tàng Kinh Các cần đi qua rất nhiều ngọn núi, trong đó có một lần đã bị một ... khác đàn đệ tử gặp được, có người trước gặp qua Tiêu Thần theo mờ ảo đạo tôn quay về Phiêu Miểu Phong, nhận ra hấn.

Mà thôi Tiêu Thần hiện tại ở Huyền Thanh Sơn đệ tử cửu hân giá trị bảng xếp hạng đệ tam địa vị, các đệ tử biết được là thân phận của hấn phía sau, một có một không muốn tìm phiền toái, bởi vì có thể lên bảng xếp hạng trước mười tên, đều là Huyền Thanh Sơn không thể xuất thiên tài, bọn họ tu vi kinh thiên, địa vị bối cảnh càng không đơn giản, đệ tử bình thường như thế nào dám tìm phiền toái.

Mà Tiêu Thần liền không giống nhau, cái này đơn giản là tiến nhập Phiêu Miểu Phong tu luyện liền bay lên đến tên thứ ba tên, bản thân cũng không có gì thần kỳ địa phương, liền là vận khí tốt mà thôi, hơn nữa trước Tiêu Thần đưa mau đệ thân phận cũng cho hấp thụ ánh sáng đi ra, mọi người thì càng là hận đến nha dương dương.

Tiêu Thần ở Huyền Thanh Sơn đưa mau đệ kia mấy năm, tuy rằng phục vụ đại chúng, thế nhưng cũng thật buồn bán lời không ít Tinh Thạch, mặc dù rất lớn một bộ phận bị hấn dùng ở tại dùng địa phương, nhưng hấn như trước trong túi phình.

Một người thua người, sẽ tưởng nỗ lực vượt lên trước, sẽ liền đổ kị hãm hại, mà nói như vậy một cái thua người người là rất khó khăn vượt lên trước người, cho nên bị điểm ký thượng người sẽ chuẩn bị tiếp thu loại thứ hai kết quả, Tiêu Thần hiện tại chính là loại tình huống này.

Đưa điển tịch thu lệ phí loại sự tình này, người khác ngay cả không chút suy nghĩ qua, mà Tiêu Thần không nhưng nghĩ tới, càng làm cũng không tệ lắm, cái này hoạt động hiện tại cũng còn ở thịnh hành, tuy rằng người phụ trách đổi thành một cái nhỏ mập mạp, nhưng hiệu suất cũng cao hơn, rất nhiều đệ tử hiện tại đã không - ly khai cái này.

Đang lúc mọi người làm khó Tiêu Thần thời gian, không ngờ Tiêu Thần chưa nói xong tay, phản kháng ý tứ chưa từng.

Đám kia đệ tử còn không có động thủ, hấn liền trực tiếp thắng trên mặt đất kêu to, thanh âm to không gì sánh được, làm hại kia một đám đệ tử bị nó sư trưởng trừng phạt một phen, nhưng mà lúc tìm phiền toái, trái lại càng nhiều.

Tiêu Thần trở lại Vân U Phong kế tục tu hành, mà một ngày nào đó, toàn bộ Vân U Phong người, đều biết một món chuyện cũ, đó chính là sớm đi năm, tiểu sư thúc Huyền Lăng Ngự Sử phi kiểm thời gian, vô ý diệt xuống sườn núi, toàn bộ được Tiêu Thần động thân cứu giúp, mới không việc gì, khi đó, Tiêu Thần ôm Huyền Lăng sư thúc.

Này thật đúng là điều không phải Tiêu Thần tiết lộ.

"Thối lưu manh, người đi ra cho ta." Lăng Tử Lăng hằm hừ đứng ở Tiêu Thần phòng nhỏ cửa.

Hung hăng đẩy cửa ra, Tiêu Thần lập tức cười theo mặt đi tới, "Huyền Lăng sư thúc a, ngài hôm nay thế nào lúc rảnh rồi tới đây chuyển động a?"

"Ít cho ta già bộ, ngày hôm nay không để cho ta thành thật khai báo, xem ta tha không buông tha được ngươi!" Lăng Tử Lăng vừa nhìn Tiêu Thần như vậy, tinh thần sẽ không đánh một chỗ đến, đối phương rõ ràng cho thấy biết mình đến con mắt, vẫn như cũ giả ngu, nói xong ôm đồm trên Tiêu Thần cái lỗ tai.

"Ngươi nói hay không?" Tiêu Thần sao dám tránh, bị Lăng Tử Lăng bắt vừa vặn.

"Hắc, chê cười, nam tử hán đại trượng phu, ngươi cho là ngươi bắt lỗ tai ta ta sẽ khuất phục sao, ta cho ngươi biết, thì là ngươi không bắt, ta cũng chuẩn bị nói, ai, điểm nhẹ." Đánh cũng đánh không được, là đánh không lại, nói còn nói bất động, Tiêu Thần nhưng rút cuộc gặp được đối thủ.

Cuối cùng Tiêu Thần thành công bán đứng Nghịch Thương Thiên lúc, trận này kiếp nạn mới tính qua đi, ngọc trúc ngọn núi Lăng Tiêu theo thầy sở trường biết được Phiêu Miêu Phong chỉ nam tu đến từ Tầng Kinh Các phía sau, trong đầu mơ hồ nghĩ có điểm không đối đầu, nhưng cụ thể vì sao, hẳn lại không nói ra được.

Điều không phải Lăng Tiêu trí nhớ không tốt, Tiêu Thần năm đó một người phạm tục, tự nhiên vào không được Lăng Tiêu như vậy thiên tài pháp nhãn, không nhớ nổi cũng là lắm bình thường chuyện.

Tiêu Thần đạt được Dẫn Khí Đại viên mãn khi, Hàn nói cho Tiêu Thần đột phá Dẫn Khí Kỳ cần đại lượng linh khí giao thân xác trong một ngum linh khí hóa thành chân nguyên, tương đương với khí thể hoá lỏng, để Tiêu Thần hay nhất ở có linh mạch địa phương đột phá, như vậy tỷ lệ cũng sẽ tăng không ít.

Nhất năm qua, Tiêu Thần cùng mình tiểu sư tỷ Lăng Tử Lăng lẫn lộn rất thuộc, Tiêu Thần vốn là muốn chậm rãi lẫn lộn quen liền đem Lăng Nhi dài treo bên mép, thế nhưng Lăng Tử Lăng nha đầu kia đầu không tiến, cần phải để Tiêu Thần gọi nàng Huyền Lăng sư thúc, Tiêu Thần bị đóng cửa giết vài lần phía sau cũng học quai, lảo lảo thật thật kêu sư thúc.

Đem mình muốn đột phá Dẫn Khí Kỳ chuyện nói cho Lăng Tử Lăng, đối phương cười thiếu chút nữa một ném xuống đất, một năm đã đột phá Dẫn Khí Kỳ, này thật đúng là sẽ nói cười, Lăng Tử Lăng tự nhiên không tin Tiêu Thần.

Tiêu Thần đứng này sư thúc là không có cách, đánh cũng đánh không được, trên thực tế cũng là đánh không lại. Đấu võ mồm? Chê cười, và nhất nữ nói rõ lý lẽ, đây không phải là tìm việc sao?

Tiêu Thần cuối cùng bất đắc dĩ nói: "Nếu không tin, ngươi tự mình đến kiểm tra dưới không thì xong rồi?"

"Lười." Hoàng rừng bữu môi nói rằng, "Lại nói, đẹp đến ngươi, còn thân hơn tự kiểm tra, tưởng chiếm ta tiện nghi a?"

"Sư thúc ngươi xem ta như loại người như vậy sao?" Tiêu Thần giả vờ ủy khuất nói.

"Ừ, phải không như, trực tiếp chính là đi? Hạnh. . ." Lăng Tử Lăng quệt miệng nói.

Tiêu Thần lúc này là thật không tỷ khí, chỉ phải phần nộ nói: "Sư thúc, lão nhân gia ngài liền nói cho ta biết chỗ nào linh khí tương đối sự dư thừa, vẫn bồi đột phá trở lại bẩm báo ngươi, được không?"

"Không được, nếu như ngươi một đột phá làm sao bây giờ? Ta đây không phải là bị lừa bỡn, được đến điểm điểm có tiền, ngươi muốn một đột phá nói. . ." Lăng Tử Lăng như có điều suy nghĩ nói.

Tiêu Thần nghe xong cứ vui vẻ, ha hả cười nói: "Thân ái Huyền Lăng sư thúc, ngươi xem ta còn có cái gì có thể để cho ngươi xảo trá sao?"

Nhất năm qua, Lăng Tử Lăng trợ giúp Tiêu Thần tu luyện không giả,) thế nhưng một năm này xuống tới, Tiêu Thần rất nhiều lần đầu tiên và cả đời cùng bị mất.

Nói thí dụ như lần đầu tiên giúp nữ nhân rửa chân, mỗi lần Tiêu Thần đều tà ác nghĩ đến nếu như tắm thật là tốt biết bao, đương nhiên, vậy chỉ có thể ngẫm lại.

Lần đầu tiên bị nữ nhân nhìn ánh sáng, ngoại trừ định kỳ "Tuần tra" Lăng Tử Lăng ngoại, gian phòng của mình phụ cận bình thường cũng không ai trải qua, mỗi lần tắm Tiêu Thần trực tiếp đứng ở bên nhà trắc liền mờ tắm, mà có một lần liền xảy ra chút ít nhỏ ngoài ý muốn, đến thông tri Tiêu Thần Văn U Phong có tụ Lăng Tử Lăng không cẩn thận liền đem Tiêu Thần cho thấy hết.

Tiêu Thần hạng người tinh, tự nhiên biết Lăng Tử Lăng xấu hổ, kêu to nữ lưu manh bỏ chạy vào nhà trong mặc xong quần áo, sau khi ra ngoài và người không có sao như nhau, hiểu Lăng Tử Lăng xấu hổ tới vậy, bất quá vì thế Lăng Tử Lăng cũng như trước có được một đoạn thời gian, vừa thấy được Tiêu Thần, liền mặt đỏ.

Ngoài ra Tiêu Thần nhiều lần bị Lăng Tử Lăng bức bách nói ra, đem cả đời sư diệt, cả đời tự nguyện bị ức hiếp như vậy có nhục lão lưu manh tin điều ngôn ngữ.

Khi đó Hàn buồn cười gần chết, nguyên lai trên đời này còn có người tự nguyện bị ức hiếp, Tiêu Thần một trận không nói gì, này nếu để cho lão lưu manh đã biết không bồi tự mình da không thể.

Chuyện xuất có nguyên nhân, cho nên Tiêu Thần vừa nghe Lăng Tử Lăng nói điều kiện, nhất thời cứ vui vẻ, lúc này mới lưu manh hỏi, Lăng Tử Lăng thấy Tiêu Thần như vậy, tinh thần sẽ không đánh một chỗ đến, một chữ một cái nói rằng: "Cho ngươi không làm được nam nhân!"

Tiêu Thần một trận ác hàn: Cô nàng này nhỏ quá hung ác đi. Bất quá này ván đã đóng thuyền chuyện Tiêu Thần cũng không thêm để ý, chỉ nói là nói: "Ta đây thắng đâu?"

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Luyện khí hóa nguyên

"Thắng liền thắng chứ, ngược lại người thắng cũng đến Luyện Khí Kỳ, đây coi như là chuyện thật tốt đi." Lăng Tử Lăng không có vấn đề nói.

"Ta đây điều không phải mệt quá, không được, công bình chút, ta thắng nói cũng không cần người không làm được nữ nhân, liền làm nữ nhân ta đi." Tiêu Thần cũng là thuận miệng nói, kỳ thực Tiêu Thần đúng Lăng Tử Lăng hẳn tự mình biết, chẳng qua là khi làm lắm muốn hảo bằng hữu mà thôi.

Muốn nói yêu, Tiêu Thần tuy rằng lưu manh cũng sẽ không tùy tiện như vậy, tuy rằng hẳn không hiểu, nhưng cũng hơi có chút rõ ràng, tu giả thế giới, đúng cảm tình nhìn rất nhạt, có không ít người, tu luyện mấy trăm năm, cũng như trước đọc thân một thân.

Tu giả, động chính là lấy một giáp tính toán thời gian, chọn một cái bầu bạn, có thể có thể cùng đi trên rất dài một đoạn ngày, chỉ khi nào ai đột phá, tiến nhập một cái mới cảnh giới, đối mặt đã đem là thế giới mới, kia bên kia nếu không thể mau chóng đuổi kịp, đoạn này tình, cũng chung đem đi hướng đầu cùng.

Tiêu Thần đối với lần này cũng không lớn lưu ý, lúc đó hẳn ở Tầng Kinh Các thấy mấy thứ này thời gian, khép lại sách, tự nói với mình: Nếu được một người trái tim, không chết dừng, không sanh ly.

Không ngờ Lăng Tử Lăng căn cứ đáp: "Được!" Sau đó chuyển khẩu lại nói, "Thế nhưng được có tự mình kỳ hạn, một ngày đêm."

Tiêu Thần nghe nói được thời gian còn kinh ngạc được cười toe toét, thế nhưng lời kế tiếp Tiêu Thần hiểu, lòng của nữ nhân, kim dưới đáy biển. Vì vậy Tiêu Thần nói: "Một ngày đêm quá ít, ít nhất một tháng." Tiêu Thần vừa mới dứt lời thấy đối phương khóe miệng mỉm cười, Tiêu Thần lúc đó liền hỏi hặn, biết mình xác định vững chắc lại bị gạt.

"Được rồi, một tháng liền một tháng đi, sự thúc ta liền cố mà làm đáp ứng người đi. Ha ha. . . Đi theo ta, ta dẫn người đi thấy sự phụ, dùng linh mạch đầu tiên được nàng lão nhân gia đồng ý." Nói xong cũng xoay người bỏ đi, nếu nói là Tiêu Thần hiện tại tâm tình, kia thật đúng là rất manh.

"Lập tức thì có tự mình tiện nghi lão bà, này sống không mệt." Cái gì một ngày đêm một tháng, Tiêu Thần rất nhanh thì thích hoài.

Thanh tu không ngờ tu tiên nói, trẻ em nói không cố kỵ tiêu dao nhất.

Rất nhanh Tiêu Thần sẽ theo Lăng Tử Lăng đi tới mây u sơn phòng khách, Lăng Tử Lăng hướng Huyền U Chân Nhân nói rõ ý đồ đến phía sau, Huyền U Chân Nhân chậm rãi ngẩng đầu nhìn liếc mắt Tiêu Thần, ít khi, nàng dời ánh mắt: "Hào tiểu tử, đã hơn một năm thời gian liền đạt được Dẫn Khí chín tầng Đại viên mãn cảnh, nói vậy trước đây, dùng qua không ít thiên tài địa bảo đến cải thiện thân thể đi?"

Tiêu Thần nói: "Này thật không có, có thể bởi vì là ta từ nhỏ liền rèn luyện thân thể nguyên do đi!"

"Nói vậy, chính là Khôi Long Sơn vậy chờ luyện thể tuyệt học cũng cần phụ lấy quý hiếm dược liệu, bằng không làm sao có thể có công hiệu này?" Tiêu Thần không câu nệ dè dặt Huyền U Chân Nhân cũng sớm đã có nhiều thói quen, nàng biết Tiêu Thần chỉ là như vậy vừa nói, hẳn chưa bao giờ là một cái vô lễ người, bằng không nàng cũng sẽ không theo đuổi.

"Đệ tử này sẽ không biết, chỉ là này tu vi đề thăng mau chung quy là chuyện tốt đi!" Tiêu Thần ha hả cười nói, hẳn tự nhiên không muốn đối ngoại nhiều người nói Tầng Kinh Các chuyện.

"Chỉ biết ba hoa, bất quá người nói không sai tu vi mạnh là chuyện tốt, Lăng Nhi dẫn hẳn đến Vân U Phong linh mạch, sau khi đột phá liền dẫn hẳn tới tìm ta, người xem được hẳn, đề tránh khỏi ngoài ý." Huyền U Chân Nhân cũng bất quá nhiều dây dưa, trực tiếp phân phó Lăng Tử Lăng.

Lăng Tử Lăng nghe Huyền U Chân Nhân nói Tiêu Thần đã đạt được Dẫn Khí chín tầng đỉnh khi, trong lòng cũng là cả kinh, bất quá lại không biểu hiện ra ngoài, chỉ là ánh mắt phức tạp nhìn Tiêu Thần liếc mắt, sau đó dựa theo sự phụ nói, đem Tiêu Thần dẫn tới Vân U Phong linh mạch chỗ.

Lăng Tử Lăng nói cho Tiêu Thần, mỗi người ở linh mạch thời gian tu luyện chỉ có hữu hạn một tháng, muốn Tiêu Thần mượn linh mạch đột phá tranh thủ sớm ngày đạt được Luyện Khí Kỳ, sau đó liền canh giữ ở linh mạch lối vào, một người ngăn người ra.

Tiêu Thần vừa thông suốt qua lĩnh mạch nhập khẩu, cũng cảm giác được lĩnh khí nồng nặc phủ diện nhi lai, Tiêu Thần thấy là liếc mắt đất tuyền tọa lạc tại cách đó không xa, lĩnh khí nồng nặc chính là tới từ kia mắt đất tuyền, Tiêu Thần không lãng phí thời gian nữa, đi tới nước suối bên cạnh ngồi xếp bằng xuống bắt đầu Dẫn Khí.

Hàn nói qua, Dẫn Khí đến Luyện khí là một cái biến chất hóa, cần đem bên trong đan điền một hơi thở chuyển hóa thành dịch thể, điều này cần không ngừng từ ngoại giới dẫn vào lĩnh khí trước ngưng tụ ra một giọt chân nguyên lộ, để này mới trở thành sự thật nguyên tới lộ quán kinh mạch toàn thân vận hành một cái đại chu thiên,

Lúc này này giọt chân nguyên lộ mới có thể theo kinh mạch vận hành mà không sẽ tiêu tán.

Mà ngày sau Luyện Khí Kỳ tu luyện chính là không ngừng để này giọt chân nguyên lộ lớn mạnh quá trình, đợi được cảm giác này chân nguyên lộ từ một giọt biến thành một con sông lưu thời gian, cũng chính là ngưng trúc thai cơ bước đầu tiên, bất quá cảnh giới này đối với Tiêu Thần mà nói còn quá xa.

Hoảng liễu hoảng đầu, Tiêu Thần đề xuống trong đầu dư thừa tìm cách, trước hoàn thành trước mắt đột phá mới là chính sự, vì vậy bắt đầu không ngừng đem hấp dẫn đến lĩnh khí ở tự mình bên trong đan điền áp súc.

Nghe chỉ là áp súc lĩnh khí mà thôi, nhưng chân chính làm, Tiêu Thần mới cảm nhận được trong này gian nan, phải giữ vững tùy thời Dẫn Khí vào cơ thể không nói, còn phải lúc nào cũng bảo chứng đúng đưa tới lĩnh khí áp súc, khó nhất còn là phải đem lĩnh khí hoàn toàn đặt ở một cái đốt mới được.

Nhất thời gian uống cạn chun trà xuống tới, Tiêu Thần đã đầu đầy mồ hôi, trong cơ thể lĩnh khí cũng là phồng thân thể như muốn vỡ tan thông thường, nhưng bên trong đan điền chỉ ngưng kết một tia hơi nước, ly lĩnh khí thành lộ còn có không nhỏ chênh lệch, Tiêu Thần tự nhiên không dám khinh thường, toàn thân trái tim vui đầu vào đột phá giữa.

Ba ngày sau, Tiêu Thần cảm giác được rõ ràng, tự mình bên trong đan điền có một giọt bọt nước vậy tồn tại, Tiêu Thần biết này nhất định chính là tự mình ba ngày qua thành quả —— chân nguyên lộ.

Bất quá Hàn nói với Tiêu Thần, mỗi lần đột phá, đều là và thường nhân giạt lại cự ly thời cơ tốt, nếu hắn có thể đang đột phá luyện khí khi một hơi thở ngưng tụ ra tam giọt đã ngoài chân nguyên tới lộ, ngày ấy phía sau ở Nguyên Thần kỳ dưới chân nguyên lượng, sẽ vượt qua chỉ ngưng tụ một giọt chân nguyên tới lộ rất nhiều người.

Cho nên Tiêu Thần ở duy trì đã ngưng tụ được chân nguyên tới lộ dưới tình huống, còn muốn một lần nữa ngưng tụ mới, độ khó to lớn, không cần nói cũng biết.

Trải qua hơn hai mươi thiên nỗ lực, Tiêu Thần trong cơ thể đã vừa ngưng tụ được thứ chín giọt chân nguyên tới lộ, này hai mươi ngày đến, đúng Tiêu Thần tâm thần tiêu hao cực đại, lúc này hắn đã sắp tới cực hạn.

Hiện đang đột phá đến rồi máu chốt nhất một chỗ, đó chính là để này giọt chân nguyên lộ quán kinh mạch toàn thân hành nhất đại chu thiên lại trở lại bên trong đan điền, quá trình này càng gian nguy và trắc trở, một cái không tốt không chỉ sẽ dẫn đến chân nguyên tới lộ tiêu tán, cuộc đời này lại không cơ hội lần thứ hai ngưng kết, hành đại chu thiên trên đường hơi có sai lầm còn có thể thương tổn được kinh mạch, lưu lại ám thương, nếu không thể mau chóng chữa trị, từ nay về sau lớn mới có thể cùng Đại Đạo cách biệt.

Huống hồ, lần đầu tiên đột phá, để cứu giọt chân nguyên tới lộ tồn tại ở trong cơ thể, nếu như không có Thanh Minh Châu hơn mười năm cải tạo, cho dù Bệnh lão nhân dùng nhiều hơn nữa thuốc, Tiêu Thần tu luyện cao tới đâu chờ gấp mười gấp trăm lần luyện thể công pháp, cũng không chịu nổi khổng lồ như vậy lĩnh khí, thì là có thể thành công ngưng tụ, kết quả cũng là bạo thể mà chết.

Cho nên Tiêu Thần phải xốc lại hoàn toàn tinh thần đến quan tâm trong cơ thể mình tình huống, hắn muốn khống chế được chân nguyên lộ hướng trong kinh mạch toàn, qua thật lâu, Tiêu Thần mới cẩn thận không chế được chân nguyên lộ trải qua một cái lại một mảnh kinh mạch.

Vừa mới bắt đầu đến còn thuận lợi, nhưng khi chân nguyên lộ theo kinh mạch vận hành tới tới trọng yếu chủ tâm mạch khí, ngoài ý muốn xuất hiện, Tiêu Thần mười năm tiền thân chết qua một lần, hơn nữa còn là bị kiếm khí chấn vỡ toàn bộ ngực trái mà chết, tâm mạch đã sớm nghiền nát, toàn dựa vào Ca Thư Hành Vân dùng Thanh Minh Châu Ấn đến vì hắn kéo dài tánh mạng.

Từ đó về sau, Tiêu Thần lại vô tâm mạch, tất cả trong kinh mạch xu chính là Thanh Minh Châu Ấn, sau lại Tiêu Thần lại chiếm được chân chính Thanh Minh Châu, Thanh Minh Lĩnh Khí sử Thanh Minh Châu tác dụng trở nên càng cường đại hơn.

Lúc này chân nguyên lộ vận hành tới Tiêu Thần tâm mạch vị trí khi bởi vì không có tâm mạch đến vận hành, trị trị không tiến khí, Tiêu Thần vị trí trái tim Thanh Minh Châu Ấn phát sinh một đặc biệt thật lớn hấp lực, này cứu giọt chân nguyên tới lộ tại đây lực hấp dẫn trước căn bản một điểm chống đối năng lực cũng không có, bị Thanh Minh Châu hút vào trong đó.

Lúc này, Tiêu Thần ngực trái thỉnh thoảng viên hoàn sáng ngời, thiếu sót bộ phận bị bỏ toàn bộ một điểm, nhưng đây hết thảy chỉ có tùy thời quan tâm Tiêu Thần Hàn mới biết được.

Tiêu Thần ở chân nguyên tới lộ biến mất khi, lập tức khẩn trương, mãnh mẽ mất, khẩn trương nắm chắc nắm tay, lúc này, Hàn từ hoán buổi trưa xuất hiện, nhìn Tiêu Thần khẩn trương hình dạng, tà tà cười, nói: "Tiêu tử lúc này chơi xong đi? Cảm thụ hạ đan điền tình huống."

Tiêu Thần cũng không kịp phát hỏa, trực tiếp giao trái tim thần chìm đắm ở trong đan điền, Tiêu Thần vừa nhìn tùy theo kinh hải, tự mình trong đan điền rỗng tuếch, ngay cả Dẫn Khí Kỳ tồn tại một ngụm chân khí cũng không có ở đây, sau đó thấy Tiêu Thần vẻ mặt tuyệt vọng ở tại chỗ ngồi xuống, trong

mất về thông khổ mấy may không che giấu được.

Hàn thấy thế cũng không ở cảm Tiêu Thần làm trò cười, trực tiếp nói: "Nếu như ta một đoán sai nói, ngươi đã tiến nhập Luyện Khí Kỳ, mà thân thể ngươi đặc biệt, linh lực chưa tồn ở đan điền, vừa ta thấy ngươi ngực trái lam sắc viên hoàn bổ toàn bộ một chỗ chỗ hồng, sau này ngươi linh lực sẽ tồn với ngực Thanh Minh Châu Ấn bên trong "

"Hơn nữa, mỗi đề thăng một cái lớn cảnh giới, ngươi ngực châu ấn cũng sẽ bị bổ toàn bộ chia ra, này đối với ngươi mà nói là phúc hay họa còn đứng vậy, nói chung ngươi bây giờ không cần lo lắng."

Tiêu Thần nghe vậy liền hướng ngực trái xuất vừa nhìn, nguyên lai trái tim địa phương, một viên xanh lam phân nửa hạt châu tồn tại, một nửa kia, có một tia rất cạn tím ý.

Tiêu Thần còn chưa từng tu luyện qua linh lực dẫn động phương pháp, tạm thời không thể thực nghiệm linh lực có đứng hay không tồn tại hạt châu trong chỉ phải đem sự tình trước bày đặt,) bất quá Tiêu Thần trong lòng vẫn mơ hồ có chút sợ, sợ tự mình thật không có thể tu luyện nữa.

Tiêu Thần sau khi đứng dậy, phát hiện ở đây linh khí đã không lớn bằng lúc trước, nguyên lai điều không phải sư môn không nỡ cho đệ tử đa dụng ở đây linh mạch, mà là linh mạch chứa đựng đủ cũng đủ linh khí cần thời gian, hẳn lần này một hơi thở ngưng tụ ra cửu giọt chân nguyên tới lộ, đã đã tiêu hao hết ở đây đã hơn một năm linh khí chứa đựng.

Sau nửa canh giờ, Tiêu Thần xuất hiện ở linh mạch lối vào, Lăng Tử Lăng cũng mở hai mắt ra, thấy Tiêu Thần đi ra, liền đi tới Tiêu Thần bên cạnh nói: "Chúc mừng ngươi, Tiêu Thần sư diệt, nhất định thất bại đi! Ha ha. . ." Vừa mới dứt lời, tự mình trước hết nở nụ cười.

"Nói làm bầm, nói xong rồi ngươi thua nói cần phải làm lão bà của ta một tháng, nhưng thật ra ngươi chuẩn bị xong chưa." Tiêu Thần đã khôi phục tiểu lưu manh, hung hăng mở miệng nói.

"Hanh, ta còn không biết ngươi có đột phá hay không đâu, còn không coi là, có bản lĩnh chứng minh dưới." Lăng Tử Lăng nói.

"Kia thân ái lão bà Đại Nhân, ngươi muốn chứng minh như thế nào đâu?" Tiêu Thần về mặt hồng cười nói.

"Cái này cho ngươi, có bản lĩnh ngày mai sử xuất cái này đến, còn dám già kêu một câu thử xem, bản tiểu thư hiện tại phải đi, chờ cùng đến." Nói xong Lăng Tử Lăng cho Tiêu Thần một tờ giấy vàng, so tự mình kéo tay phía sau chạy đi liền đi.

Tiêu Thần tiếp nhận giấy vàng phía sau thấy mặt trên ghi chép là một cái sơ cấp nhất pháp thuật, Chương tâm lõi thi triển phương pháp, thông thường Luyện Khí Kỳ đệ tử đều có thể dùng đến, không là khó khăn pháp quyết.

Hiển nhiên Lăng Tử Lăng đưa cái này cho Tiêu Thần cùng lúc muốn thử xem Tiêu Thần có đứng hay không đã đạt được Luyện Khí Kỳ, về phương diện khác tự nhiên là muốn cho Tiêu Thần trước học được này trụ cột nhất đạo thuật, điểm ấy Tiêu Thần không có khả năng chẳng biết, trong đầu đứng Lăng Tử Lăng nhiều vài phần cảm tạ.

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Huyền Thiên Thanh Thần Quyết

Kỳ thực Tiêu Thần mới vừa đi ra lúc tới, Lăng Tử Lăng cũng cảm giác được hẳn có chút không giống, chỉ là không biết vì sao lấy cảnh giới vậy mà không thể xác định hẳn có đứng hay không đột phá, bất quá có rất đại khả có thể, chân chính bước vào tu sĩ nhóm.

Chỉ là Lăng Tử Lăng nghĩ đến tự mình lúc trước và Tiêu Thần đánh đố, trong đầu vừa một mảnh hỗn loạn: Chẳng lẽ mình thật cho hắn làm một tháng lão bà? Nhưng cũng không thể đổi ý đi.

Không được! Tuyệt đối không thể làm cái này tiểu lưu manh lão bà.

Lăng Tử Lăng trong lòng thập phần mâu thuẫn.

Lại nói Tiêu Thần, đạt được Luyện khí kỳ cứ dựa theo trước đây chỉ thị tìm được rồi Vân U Phong đại diện, Huyền U Chân Nhân thấy Tiêu Thần như thế trong khoảng thời gian ngắn liền đạt tới Dẫn Khí Kỳ cũng là hơi có chút kinh ngạc, sau đó đem một mảnh ngọc giản giao cho Tiêu Thần, báo cho biết Tiêu Thần, ngọc giản này chỉ có thể đánh mở một lần, để Tiêu Thần nhất định phải ghi nhớ nội dung, lần thứ hai mở bên trong nội dung sẽ toàn bộ biến mất.

Là một loại mặc dù ngọc phiến mắt, cũng có thể bảo hộ môn phái tâm pháp không bị đánh cắp bản lĩnh, hơn nữa, mỗi một vị trí đạt được Luyện Khí Kỳ đệ tử, đều có thể đưa hướng xanh thăm đại điện, nơi đó có trận pháp sẽ ở đệ tử trong trí nhớ hơn nữa cảm, chỉ cần không phải tu vi vượt lên trước bày binh bố trận người, liền không cách nào mạnh mẽ lấy sưu hồn thuật, đạo được bí tịch.

Xanh thăm đại điện trận pháp là Huyền Thanh Sơn khai sơn là lúc cũng đã bày, lúc đó bắt đầu tổ sư tu vi có người nói đã là tiên, cho nên toàn bộ Thanh Minh Giới vậy cũng tìm không được có thể mạnh mẽ lục soát Huyền Thanh sơn đệ tử hồn tồn tại.

Tiêu Thần bắt được ngọc giản phía sau về tới gian phòng mà bắt đầu nhìn ngọc giản trên nội dung, trước đây ở Tầng Kinh Các thời gian Tiêu Thần liền hiểu được, Huyền Thanh Sơn chủ tâm pháp chính đạo gia tu sĩ người người cũng nghĩ ra được 《Huyền Thiên Đạo》.

Bất quá bởi vì thân thể nguyên nhân vẫn không có cơ hội tu luyện, hiện tại tự mình tu vi đạt được Dẫn Khí Kỳ phía sau mới lấy học tập, Tiêu Thần nhìn kỹ một lần ghi nhớ toàn bộ nội dung hậu tâm thần mới lui đi ra, đương nhiên, hắn có thể thấy, chỉ là bộ phận thứ nhất, còn lại phải chờ hắn đột phá Nguyên Thần kỳ khi, mới có thể được ban cho dư.

Tiêu Thần sửa lại một chút manh mối giữa lúc muốn bắt đầu dựa theo bên trong ngọc giản theo như lời lúc tu luyện đợi, Hàn xuất hiện ở Tiêu Thần trước mặt, nói: "Tiểu tử, đem bộ công pháp kia nội dung để ta xem một lần."

Tiêu Thần ở trong mấy ngày nay đã biết Hàn chắc là sẽ không hại tự mình, vì vậy hoàn toàn đem Huyền Thiên Đạo công pháp báo cho biết Hàn, kỳ thực, Tiêu Thần có chỗ không biết, Huyền Thanh Sơn đệ tử, thậm chí không thể tự chủ đem công pháp này nói ra, đây cũng là chương giáo phong ấn một bộ phận, về phần tại sao hắn có thể nói ra đến, đó là một không nhận ra, hắn chưa từng phát hiện, ngoại nhân lại càng không biết hiểu.

Hàn biết được phía sau hồi lâu mới nói: "Tiểu tử, nếu như ta nhớ không lầm nói, đây chỉ là 《Huyền Thiên Thanh Thần Quyết》 quyển thượng một bộ phận, tu luyện là dương tính linh lực, ở đạo gia trong điển tịch coi là là phi thường ưu tú tồn tại, nhưng chỉ là ưu tú mà không coi là tuyệt thế.

Mà Thượng Cổ thời kỳ, 《Huyền Thiên Thanh Thần Quyết》 ở toàn bộ Tu Chân Giới đều cũng coi là nhất đẳng nhất tu luyện pháp môn, chính là Thượng Giới tu sĩ cũng không có thiếu người hao tổn tâm cơ dự đoán được nó, nguyên nhân không có hắn, chính là bởi vì huyền thiên sạch thần tu luyện đến cực điểm có thể đạt tới đến âm dương giao thái, hình thành nhất ổn định thái cực vực, thái cực vực nhưng khủng khiếp, có thể nói diệu dụng vô cùng "Hàn lời còn chưa dứt liền lâm vào thật sâu hồi ức.

Tiêu Thần thấy Hàn không nói chuyện, cũng không tiện nói, chỉ là lẳng lặng chờ, không lâu sau, Hàn thu hồi nỗi lòng nói: "Tiểu tử, hảo hảo tu luyện pháp môn này, ta đây có quyển hạ 《sạch thần quyết》, ngươi cùng nhau gia tăng luyện được rồi." Hàn nói xong cũng không nói nguyên nhân, giờ tay lên một ngón tay, sạch thần quyết công pháp liền truyền vào Tiêu Thần trong đầu.

Hàn dặn Tiêu Thần, mặt trời mọc khi bắt đầu tu luyện Huyền Thiên Đạo, mặt trời lặn khi bắt đầu tu luyện sạch thần quyết, sau đó biến mất.

Dựa theo Huyền Thiên Đạo khúc dạo đầu bộ phận, Tiêu Thần chậm rãi ném thủ từ ngực trái điều xuất linh lực, khi hắn đem đệ nhất ti linh lực từ ngực trái rút ra thời gian, Tiêu Thần đại hi như điên, nguyên lai Hàn chỗ bảo hoàn toàn chính xác, linh lực điều không phải tiêu thất, mà là thay đổi tự mình địa phương tồn trữ.

Nghĩ tới đây Tiêu Thần cũng không tính toán linh lực vì sao không có chứa đựng ở đan điền, Tiêu Thần chậm rãi quen thuộc điều động linh lực phương pháp, sau đó lại bắt đầu cuộc đời người thứ nhất pháp thuật tu luyện.

Dựa theo trên giấy vàng theo như lời, Tiêu Thần đem linh lực dựa theo yêu cầu từ ngực trái điều được chương,

Một chút phóng xuất bên ngoài cơ thể, nhất đạo lam quang hiện lên, Tiêu Thần trước mặt trên cửa đen nhất mảnh nhỏ, Tiêu Thần thấy thăm than không được, ngay cả cửa này đều không phá hư được.

Tiêu Thần là một lăm mạnh hơn người, đơn giản sẽ không hướng ai cúi đầu, cho nên toàn bộ buổi chiều đều ở đây luyện tập Chương tâm lôi, bất đồng là đem tu luyện địa điểm từ gian phòng chuyển dời đến rừng cây trong.

Tiêu Thần không ngừng từ lòng bàn tay đánh ra Chương tâm lôi, mãi cho đến chạng vạng khi, Tiêu Thần mới cảm giác đánh ra lôi quang càng ngày càng có hết sức, Tiêu Thần rốt cục ngheh đón lần đầu tiên linh lực hao hết.

Nếu như Lăng Từ Lăng ở đây nói nhất định sẽ kinh ngạc cười toe tóe, Tiêu Thần không ngừng luyện tập Chương tâm lôi đủ, tam canh giờ còn nhiều hơn, lúc này mới đem linh lực dùng hết, mà phổ thông vừa tới Luyện Khí Kỳ đệ tử như vậy liên tục sử dụng nói, tối đa gần nửa canh giờ liền không chịu nổi, nói như thế, Tiêu Thần trong cơ thể linh khí ẩn chứa lượng chỉ ít cũng là đệ tử bình thường gấp ba có thừa, hơn nữa, tự nhiên tốc độ khôi phục cũng là người thường nhiều gấp ba.

Gần mặt trời lặn khi, Tiêu Thần bắt đầu tu luyện 《sạch thần quyết》, dựa theo chỉ định phương pháp, Tiêu Thần một lần lại một biến thổ nạp, đem linh lực một lần lại một biến ở trong kinh mạch vận hành, trên đường Tiêu Thần chỉ cảm thấy một tia âm lãnh hàn khí không ngừng ở ngực trái mình tụ tập, nhưng thân thể mình lại không thể không biết hàn lãnh.

Một đêm rất nhanh thì đi qua, Tiêu Thần thân dính nhiều Thần Lộ, lúc này họ Đông Phương bầu trời bắt đầu ửng hồng, mắt thấy sẽ mặt trời mọc, Tiêu Thần này mới dừng lại sạch thần quyết tu luyện, thật sâu thở hắt ra, lại bắt đầu 《Huyền Thiên Đạo》 tu luyện, Huyền Thiên Đạo linh lực vận hành lộ tuyến hòa thanh thần quyết tuyệt nhiên bất đồng, chỉ là đều là mới với ngực trái, rốt cục ngực trái.

Tiêu Thần nhắm mắt lúc tu luyện đợi, một vòng ánh sáng mặt trời lặn lẽ leo lên đỉnh núi, Tiêu Thần lúc này chỉ cảm thấy không giống với 《sạch thần

quyết 》tu luyện, một tia ám áp khí tức xuất hiện ở ngực trái, chậm rãi và tối hôm qua tu luyện đoạt được âm lãnh linh khí kết hợp giao hòa, ám áp linh lực mỗi tầng chia ra, âm lãnh linh khí liền thiếu một phần, hai người chậm rãi bên trái ngực dung hợp hóa thành một đoàn đoàn hơi phiếm từ linh khí đoàn, đồng thời Tiêu Thần cả người cũng không có so với vui sướng sáng khoái.

Huyền Thiên Đạo thời gian tu luyện hơi so với sạch thân bí quyết ngăn nhiều, đem quá dạng bỏ lên trên trên cao thời gian, Tiêu Thần cũng kết thúc Huyền Thiên Đạo tu luyện, sửa sang lại y phục liền hướng gian phòng đi đến.

Tiêu Thần khẳng định Lăng Từ Lăng ngày hôm nay sẽ tìm đến mình, vô luận thắng thua đều có thể đến, đã hơn một năm tiếp xúc dưới, Tiêu Thần cũng biết, Lăng Từ Lăng điều không phải một cái thích trốn tránh người, vô luận kết quả thế nào, bọn ta sẽ trước bước ra bước đầu tiên, điểm ấy và Tiêu Thần rất giống, có thể đây cũng là hai người trở thành bạn tốt nguyên nhân đi.

Tiêu Thần rất nhanh thì về đến phòng, phát hiện Lăng Từ Lăng đã sớm ngồi ở bên trong chờ Tiêu Thần đã trở về, Tiêu Thần liền nói trêu ghẹo nói: "Tiện nghi lão bà, sớm a!" Nói xong không có việc gì như nhau ở Lăng Từ Lăng ngồi xuống bên người.

Lăng Từ Lăng thấy thế lập tức đứng dậy bỏ đi, mặt lộ ra hung quang, trực tiếp muốn đem Tiêu Thần nuốt sống, hung hăng nói: "Ngày hôm qua cho người học xong một?"

Tiêu Thần không nói hai lời giơ tay lên một cái Chương tâm lõi liền đánh tới ngoài cửa một thân cây trên, không có Tiêu Thần trong tưởng tượng đại thụ lập tức biến thành tro bụi, chỉ là thân cây đen một mảnh, thờ dài, thâm nghị, còn kém xa lắm a.

Bất quá nhìn ở Lăng Từ Lăng trong mắt thì không phải là chuyện như vậy, Lăng Từ Lăng không để ý Tiêu Thần đắc ý ánh mắt, lách mình đi tới bị Tiêu Thần bắn trúng trước cây, chính diện chịu đánh thân cây ngoại trừ tối như mực một đặc biệt gì, Lăng Từ Lăng thấy thân cây phía sau khi, không khỏi trừng mắt.

Trên mặt thân tình biến đổi lớn, phía sau thân cây nổ lên một cái động lớn, mà nổ lên địa phương thành đỉnh ốc hình dạng, không có một chút như là đã bị thật lớn trùng kích mà phá hình dạng, Lăng Từ Lăng liền nghĩ tới sự phụ cùng mình theo như lời nội kinh.

Nội kinh này không là cảnh giới gì, mà là một loại chân nguyên đặc tính, giống như lửa tính dễ nổ, nước sự mềm dẻo tính, kim sắc bén tính, mộc sinh sinh không thôi, đất rất nặng ôn thật chờ.

Mà Tiêu Thần chân nguyên cũng tràn ngập nội kinh, loại này do bên trong mà thương chân nguyên, không thể nghi ngờ là để cho đối thủ đau đầu, Lăng Từ Lăng nhìn Tiêu Thần ánh mắt cũng có chút ngạc nhiên, người này trên người tới cùng ẩn tàng rồi nhiều ít bí mật.

Tiêu Thần thấy Lăng Từ Lăng đứng ở cây bên cạnh dờ ra, vì vậy bước nhanh chạy đi, bên chạy trong miệng còn gọi trước: "Tiện nghi lão bà, làm sao vậy? Ta biết ta kịch liệt, ngươi không đáng như thế khiếp sợ đi?"

Tiêu Thần chạy đến đại thụ trước vừa nhìn, mình cũng lại càng hoảng sợ, trước đây thế nào không gặp có loại uy lực này, kỳ quái, chẳng lẽ điều này có thể lực lượng ở nữ tử trước mặt cũng sẽ thay đổi kịch liệt?

Tiêu Thần tự mình cũng không biết, ngày hôm qua ngay cả vô cây đều tác không ra chiêu số, thế nào ngày hôm nay liền thay đổi lợi hại như vậy, không nghĩ ra Tiêu Thần đơn giản không nghĩ nữa, tùy tiện mở miệng nói: "Thế nào, ta ta lợi hại không?"

Lăng Từ Lăng nhìn Tiêu Thần liếc mắt, trong mắt tất cả đều là băng lãnh ánh mắt, Tiêu Thần cũng nhận thấy được không đúng, thu hồi thiếu đánh khuôn mặt tươi cười, nói: "Huyền Lăng sư thúc, ta nói đùa đâu, ngươi đừng nóng giận, ta không được ngươi làm lão bà ta, ách, điều không phải, ta nghĩ nói. . ."

Tiêu Thần dừng một chút nói tiếp: "Ách, cái kia, nói chung coi là ta thua đi, ta sau đó cho ngươi ức hiếp vẫn không được a?" Tiêu Thần mình cũng một phát hiện, hẳn không biết từ lúc nào bắt đầu, đã có nhiều lưu ý Lăng Từ Lăng tâm tình.

Lăng Từ Lăng mặt không đổi sắc, còn là một điểm biểu tình cũng không có, sau đó càng một câu nói cũng chưa nói rồi rời đi rừng cây, còn lại Tiêu Thần cau mày đứng tại chỗ, Tiêu Thần buồn không chỉ là Lăng Từ Lăng không thích hợp, càng nhiều là tự mình vừa một cái Chương tâm lõi, mặc cho Tiêu Thần suy nghĩ nát óc cũng không nghĩ ra được nguyên nhân ở trong, đang ở khổ não khi đột nhiên linh cơ khẽ động, nghĩ đến hoá ngày trong Hàn, vì vậy Tiêu Thần gọi ra hoá ngày, để Hàn đi ra.

Không lâu sau hồn phách vậy Hàn liền xuất hiện ở Tiêu Thần trước mắt, Tiêu Thần nói với Hàn rõ ràng sự tình phía sau, Hàn cũng là hơi có chút do dự, hồi lâu mới nói: "Nhìn qua ngươi linh lực thuộc tính chắc là nội kinh, nhưng nếu như nói là nội kinh nói lại có nhiều không đúng! Kỳ quái."

Tiêu Thần hỏi: "Nội kinh?"

Tiêu Thần có chút kinh ngạc, tự mình vẫn chưa có xác định tự mình linh lực thuộc tính, trước Tiêu Thần cho là mình thật là không có có thuộc tính không linh tu sĩ, chỉ là không nghĩ tới dĩ nhiên là hiếm thấy nội kinh.

Hàn thấy Tiêu Thần hình dạng cho là hẳn không biết linh lực thuộc tính vấn đề, nói: "Linh lực đại thể nhưng chia làm kim, mộc, nước, lửa, đất, lôi, phong cùng với do mộc biến dị độc, do phong biến dị khoảng không, còn có đặc biệt đặc biệt nội kinh,) ngươi linh lực thoát nhìn là thuộc về nội kinh, nhưng biểu hiện ra hiện tượng lại không quá như, nhưng thật ra như. . . Sẽ không, đây là không có khả năng" Hàn hướng Tiêu Thần giải thích, sau đó như là nhớ ra cái gì đó như nhau, nhưng lập tức tự mình liền phủ nhận.

Tiêu Thần vẫn là lần đầu tiên thấy Hàn như vậy nghi hoặc hình dạng, cũng không tiện đặt câu hỏi, nói rằng: "Quên đi, là cũng không quan hệ, uy lực lớn là được."

Hàn gật đầu, nói: "Ngươi tu luyện nửa một trận, đợi được đặc thù lại rõ ràng nhiều có thể là có thể phân biệt." Sau đó lại nói cho Tiểu, "Tiểu tử, ngươi đã tới Luyện Khí Kỳ, là nên lựa chọn nhiều tu luyện pháp quyết lúc, ta kiến nghị ngươi trước luyện kiếm bí quyết, kiếm đạo bác đại tinh thâm, thông nhất có thể dụng trăm, bất quá còn chưa đủ, ngươi còn phải mỗi ngày bắt đầu luyện tập đàn cổ, sau đó ngươi chủ tu chắc chắn là cảm điển, bằng không liền lãng phí này nghịch thiên Hoán Nhật Cổ Cầm."

Tiêu Thần tưởng cũng là chủ tu đàn cổ, phụ lấy phi kiếm, trước đây Bệnh lão nhân nói với Tiêu Thần, kiếm đạo cảnh giới bác đại tinh thâm, độc ngộ kiếm đạo đường như ngộ trăm nói, kiếm ý quy tắc chung trăm ý rõ ràng, nói chính là tìm hiểu kiếm đạo tựa như cùng nhau tìm hiểu đông đảo pháp bảo ý cảnh thông thường, kiếm đạo đại thành thì không luận sử dụng pháp bảo gì, không nói có thể cực hạn phát huy, nhưng đều có thể phát huy ra cực cảnh giới cao uy lực.

Nghĩ vậy, Tiêu Thần quyết định ngày mai phải đi tìm sư phụ Huyền U Chân Nhân hỏi dưới có hay không thích hợp tự mình tu luyện kiếm đạo điển tịch và cảm điển.

Lăng Tử Lăng trở lại nơi ở phía sau, sắc mặt khôi phục bình thường, thế nhưng nàng lúc này tâm tình đặc biệt phức tạp, cuối cùng thở thật dài một cái, lẩm bẩm: "Thái cực, Tiêu Thần, thật xin lỗi." Sau đó liền mặt không biểu cảm bắt đầu rồi tu luyện.

Lăng Tử Lăng trong miệng thái cực đến tột cùng là cái gì, nói với Tiêu Thần xin lỗi vừa vì sao, này sợ rằng chỉ có chính cô ta mới biết được.

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 35: Hoa giữa cây mẫu đơn

Tiêu Thần ở ngày thứ hai tìm được Huyền U Chân Nhân, nói muốn tu luyện kiếm quyết và cảm điển, Huyền U Chân Nhân nghe Tiêu Thần nói muốn tu luyện kiếm quyết cũng không ngoài ý muốn, Huyền Thanh Sơn bảy thành đã ngoài đệ tử tu luyện đều là kiếm quyết, mà khi nghe Tiêu Thần nói muốn tu luyện cảm điển thời gian, Huyền U Chân Nhân sửng sốt.

Tu luyện cảm điển người không phải là không có, tương phản cảm điển người đại thần thông còn không ít, thế nhưng cảm điển tu luyện đúng tâm cảnh tu vì yêu cầu đặc biệt cao, cần phải bỏ ra nỗ lực cũng muốn so với tu luyện cái khác nhiều hơn, tối trọng yếu là cảm điển tu hành ở trên trời cơ thiên kiếp và Đại Đạo thiên kiếp đánh xuống khi uy lực thường thường cũng còn mạnh hơn nhiều, vốn có độ kiếp cũng đã lắm khó khăn, này độ khó lại thêm, nói là liền thập chết vô sinh cũng không quá đáng.

Huyền U Chân Nhân hỏi: "Hạo Thiên, ngươi nhưng nghĩ xong, tư chất ngươi không coi là tuyệt hảo, nếu là tu luyện kiếm quyết còn có nắm vào khỏi Đại Đạo, nhưng tu luyện đàn này điển nói, không phải vì sư khinh thường ngươi, ngươi tể thân Đại Đạo không ngã nhóm cơ hội đều ít được không thể ít hơn nữa, càng không cần phải nói thành tiên."

Lấy Tiêu Thần tính cách mặc dù biết Huyền U Chân Nhân là vì tốt cho mình, nhưng trong lòng vẫn là hết sức khó chịu, vì vậy nói: "Ta quyết định, muốn học kiếm quyết và cảm điển."

Huyền U Chân Nhân lắc đầu, nói: "Cũng được, tất cả tùy duyên, đi theo ta." Nói xong cũng hướng phòng khách đi ra ngoài, đối với đệ tử lựa chọn, nàng chưa bao giờ sẽ gia dĩ quấy rầy.

Tiêu Thần tuy rằng trong lòng khó chịu, nhưng vẫn là theo Huyền U Chân Nhân đi đến, rất nhanh hai người đi tới một tòa thiên điện trước, Huyền U Chân Nhân bóp động pháp quyết vài đạo thanh quang đánh vào trên cửa, thiên điện đại môn từ từ mở ra, có người nói, này trước đây không có cấm chế, lúc này lại có, chắc là phòng ngừa "Người rảnh rỗi" không có việc gì xông loạn.

Cửa mở ra phía sau, Huyền U Chân Nhân dẫn đầu đi vào thiên điện, Tiêu Thần lập tức đuổi kịp, vừa tiến vào chỗ ngồi này điện phủ, Tiêu Thần đầu tiên thấy là từng hàng giá sách, mặt trên tràn đầy giấy chất điển tịch, còn có chính là một ít bình khí và đan dược cái chai chính tề phân loại bày đặt.

Tiêu Thần đang nhìn quan sát giữa, Huyền U Chân Nhân cầm một quyển một tác đến hậu từ xưa thư tịch đi tới trước mặt hắn, nói: "Này 《Cuồng Long Cầm Thủ》 là ta Vân U Phong duy nhất một bộ phận cảm điển, tuy rằng không coi là tuyệt thế vô song, nhưng là có chút tinh diệu, cầm cơ sở bản lĩnh cũng đều lắm kể lại, ngươi trước tu luyện, ngày sau hữu duyên xong càng cao thâm hơn bí điển ở khác làm tu luyện, ghi nhớ kỹ cần thận bảo quản."

Ngoài ra còn có một bộ kiếm quyết, đây là ta Huyền Thanh Sơn trụ cột nhất cũng bình thường nhất kiếm quyết, ta cho ngươi tu luyện ngươi không có ý kiến chớ, nếu không phải vui mừng ta có thể mặt khác cho ngươi nhiều uy lực lớn thi triển hoa lệ cũng có thể."

"Tiểu tử, mau đáp ứng." Hàn thanh âm ở Tiêu Thần trong đầu nhớ tới.

Tiêu Thần tuy rằng kỳ quái, có đúng không Hàn kiến nghị, Tiêu Thần lập tức áp dụng tiếp thu thái độ, đúng Huyền U Chân Nhân nói: "Đệ tử một ý kiến."

Huyền U Chân Nhân khẽ vuốt cằm nói: "Không sai, về phần tại sao cho người tu luyện trụ cột nhất kiếm quyết, người sau đó tự nhiên sẽ biết, vì sư nói cho người biết nói, ngược lại có hại vô lợi, sau khi trở về gia tăng tu luyện, dựa theo Huyền Thanh Sơn quy củ, ba tháng phía sau người đem xuống núi lịch lãm một đoạn thời gian, nhất định phải có điều ngộ mới có thể trở về núi báo cáo, nhớ kỹ."

Tiêu Thần đáp: "Đệ tử nhớ kỹ."

Huyền U Chân Nhân nói: "Vậy trở về đi, vì sư tại đây còn có chút chuyện."

Tiêu Thần ly khai thiên điện phía sau, khẩn cấp hỏi: "Hàn lão đầu, sao để ta chọn cấp thấp nhất kiếm quyết a?" Tuy rằng Tiêu Thần gọi Hàn lão đầu, thế nhưng Hàn hình dáng đến không giống như là tự mình lão đầu, ngược lại là tự mình tuổi còn trẻ suất tiêu từ.

Hàn lãnh hanh một tiếng nói: "Vừa tiểu cô nương kia nói đúng, hiện tại nói cho người biết có hại vô lợi, người còn là tự mình ngộ ra đến tương đối khá, nói chung này cơ sở kiếm quyết người thật tốt được tu luyện, về phần cảm điển, người dựa theo quyển này 《Cuồng Long Cảm Thức》 học tập dưới cơ sở bản lĩnh cũng dễ làm thôi, chiêu thức gì con mắt không cần phải xen vào, ngày sau tự nhiên sẽ có người tu luyện, không có việc gì nhiều tu luyện sẽ, đừng luôn quấy rối lão nhân gia ta." Nói xong Hàn sẽ thấy không để ý tới Tiêu Thần.

Tiêu Thần mặc dù trong lòng nghi hoặc, nhưng vẫn là quyết định nỗ lực tu luyện kiếm này bí quyết và cảm điển.

Đủ từ sáng sớm thấy được chạng vạng, Tiêu Thần mới đem kiếm quyết và cảm điển ghi tạc trong đầu, nhưng chỉ là ký ức, mà không phải lý giải.

Hắn ở cảm điển giữa biết được, cảm tu thủ trọng tâm tinh,

Thế nhân giao trái tim cảnh từ thấp đến cao phân làm bốn người cảnh giới, cái thứ nhất là tinh u cảm trái tim, mà bây giờ trên đời cực mạnh cảm tu cũng chỉ là sơ bộ bước vào người thứ hai cảnh giới, hào đảm cảm trái tim, ngoài ra còn có hai người cảnh giới, ai cũng chỉ nghe nói qua chưa thấy qua.

Tinh u cảm trái tim yêu cầu bình tâm tĩnh khí tu luyện, tâm tĩnh nếu nước lại đại thành.

Hào đảm cảm trái tim lại chú ý tâm tính đừng cảm không bị cản trở, lòng dạ rộng, làm được ôm đồm chúng sinh, hào hùng vạn trượng sẽ thành.

Cực cảm ý, vượt ra khỏi chúng sinh Thiên Đạo ý cảnh, không tổ xé trời đất không thể đại thành Thiên Địa cực ý, hóa thành một khúc nói tạn.

Về phần thái cực cảm trái tim, đó chính là tất cả cảm tu đều hướng về cảnh giới, này cảnh giới vẫn chỉ tồn tại ở trong điển tịch, cũng không có người đạt được, chỉ chỉ là người đại thân thống nhìn trời cực cảm ý trên một cái cảnh giới suy tính và xưng hô.

Trong sách ghi chép "Thái cực cảm ý", ôm đồm sáu đạo Thiên Địa thế giới quy luật, tâm tĩnh đạt được này cảnh giới khây đàn khúc đàn khi, chu vi nhưng tự thành nhất phương Thiên Địa không bị bất luận cái gì quy luật ràng buộc, mình chính là ngày đó, mình chính là kia đất.

Ngoài ra chỉ cần tâm cảnh tu vi đạt được cực cảm ý đã có thể không coi tất cả ảo thuật loại công kích, lòng ta như cảnh, lòng ta như đạo, chiếu sáng Vạn Tượng đối trá, trăm phá thế gian ảo giác.

Về phần kiếm đạo, kia tổng thể mà nói và cảm đạo không sai biệt lắm, chỉ là tâm cảnh tu vi yêu cầu không giống cảm trái tim như nhau hình dáng thay đổi, chỉ phải hiểu một ít sách giữa nói ngược lại cũng không khó, hướng Tiêu Thần tu luyện là trụ cột nhất kiếm quyết, cái này dễ dàng hơn nhập môn.

Huyền Thanh Sơn cơ sở kiếm quyết tổng cộng chia làm là tam đại cảnh giới, phạm kiếm, thiên kiếm, nói kiếm, từng lớn cảnh giới lại phân làm năm nhỏ cảnh giới, ba tháng tu luyện, Tiêu Thần nghĩ đến, ít nhất cũng có thể đạt được phạm kiếm đệ tam cảnh giới.

Tiêu Thần nghe nói cùng mình đồng lứa Huyền Thanh Sơn mới trong hàng đệ tử đời thứ nhất xuất sắc nhất Hiên Viên ngọc hạo, trước đây lựa chọn kiếm quyết cũng là bộ này trụ cột nhất Huyền Thanh kiếm quyết, nhưng đối phương tu hành không đủ trăm năm, cũng đã tu luyện đến thiên kiếm bốn tầng, điều này làm cho Tiêu Thần rất là ước ao.

Hàn còn nói cho Tiêu Thần, cảnh giới tu luyện cao, không nhất định liền kịch liệt, nếu như nói một người miễn cưỡng dùng ra phạm kiếm tầng thứ năm, tuyệt đối đánh không lại đã rơi như thường phạm kiếm tầng thứ tư.

Tiêu Thần tuy rằng một thời không có thể hiểu được, nhưng là nhớ kỹ trong lòng.

Cảm kiếm lưỡng đạo, Tiêu Thần rút cuộc tự mình triệt để Tiểu Bạch, cần từ trụ cột nhất bắt đầu tu luyện, mà quá trình này là Tiêu Thần nhất định phải đi một đoạn đặc biệt đường xa, cứ như vậy, Tiêu Thần hướng tu 《Huyền Thiên Đạo》, mộ luyện 《Thanh Thân Quyết》, thời gian còn lại đều ở đây luyện tập cảm thức và kiếm quyết kiến thức cơ bản.

Một tháng đi qua, hôm nay là một nhóm và Tiêu Thần không sai biệt lắm trong lúc nhất thời đạt được Luyện khí kỳ đệ tử, đi trước Thiên Thanh Đại Điện tiếp thu cảm chế ngày.

Tiêu Thần cũng không ngoại lệ, rất sớm liền đi tới Thiên Thanh Đại Điện ở ngoài trên quảng trường, sau đó không ngừng có đệ tử đi tới, thẳng đến buổi trưa, mới không hề có người sang đây, mà lúc này Thiên Thanh Đại Điện trong đi ra ba người, hai nam một nữ, bọn họ ăn mặc đạo bào cũng là thanh sắc, nhưng vô luận là tạo hình còn là công năng, đều so với tiếp thu cảm chế đệ tử tốt hơn gấp trăm ngàn lần.

Bọn họ ngực ẩn có một gốc cây ngọc trúc, ba người đều là ngọc trúc ngọn núi Thiên Cơ tu sĩ, những đệ tử này đều là lần đầu tiên nhìn thấy tu vi ở trên trời cơ cảnh giới trường bối, trên người bọn họ đã có một loại trở lại nguyên trạng mùi vị, đơn giản sẽ không để cho người cảm thụ được tức giận cái gì thể.

Nhưng lúc cần đợi, bọn họ chỉ dựa vào bộc phát ra khí thể liền cũng đủ kinh thiên, đây là Thiên Cơ tu sĩ.

Thiên Thanh Đại Điện ở ngoài trận pháp là Huyền Thanh Sơn khai sơn tổ sư lưu, điều không phải người bình thường có thể lay động, chỉ cần sử dụng một bộ phận công năng, cũng cần chí ít ba gã Thiên Cơ tu sĩ mới có thể làm được, mà đại trận này mặc dù đang Huyền Thanh Phong, nhưng vẫn là do ngọc trúc ngọn núi không chế.

Ngọc Trúc Phong Chủ, đạo hiệu Kiếm Trúc rất nhiều năm trước liền phía sau Kinh Thương Chương giáo một bước đắc đạo tôn tới phong, chấp chương Huyền Thanh Sơn ngoại giao và hình phạt việc, tu vi kinh thiên, có người nói chỉ ở Kinh Thương Chương giáo dưới, vị này thanh danh thướt khởi với nhiều trước vô cùng ..., là Huyền Thanh Sơn các đệ tử tu hành phương hướng.

Thiên Thanh Đại Điện ở ngoài trên đất trống, đứng đại khái có thể có mấy trăm người, đều là không sai biệt lắm cũng trong lúc đó đến Luyện khí kỳ đệ tử, lúc này đang ở chỗ này chờ môn phái trận pháp gây cấm chế.

Này đối với bọn hắn mà nói cũng chưa tính là chuyện xấu, bởi vì này cấm chế bản thân chỉ là bảo vệ Huyền Thanh Sơn truyền thừa sở dụng, đối với bọn họ cũng không có dùng hạn chế, tương phản mà nói còn là một loại bảo hộ, Huyền Thanh Sơn danh tiếng tại ngoại, người bình thường chờ nếu không phải là có phải lý do, không người nào nguyện ý tùy ý trên chọc.

Đem tu sĩ tu vi đạt được Nguyên Thần Chi Cảnh khi, có thể về tới đây, giải trừ cấm chế, bởi vì Nguyên Thần lúc tu luyện đặc biệt, không thể mang nửa cấm chế, mà cho đến lúc này, Nguyên Thần tu sĩ đã có rất nhiều bản lĩnh có thể bảo vệ mình truyền thừa, cấm chế cũng không cần lại tồn tại.

"Đều tự ngồi xong, lập tức bắt đầu." Trong ba người dẫn đầu là người nữ kia tu, nàng sau khi nói xong ba người tan đến ba phương hướng, đồng thời giơ tay lên bấm tay niệm thần chú.

Theo ba người thủ quyết bóp thành, các đệ tử ngồi xếp bằng trên mặt đất sáng lên thần bí hoa văn, đây là đại trận một bộ phận trận văn, những thứ này hoa văn xuất hiện thời gian không trung ngưng tụ ra một cái quái thú đầu, sừng hươu, long lân, hổ nhân, sư tử, bắt quả đó cũng không phải thực chất, do trận ánh sáng cấu thành, thấy không rõ lắm rốt cuộc là cái gì.

Cái này đầu xuất hiện lúc há mồm phun ra một mảnh màn sáng, bao phủ dừng xếp bằng ngồi dưới đất trên toàn bộ đệ tử, bọn họ trên đầu bắt đầu xuất hiện một cái quang cầu, đây là cấm chế, đồng thời cũng là một loại kiểm tra, đối với một người thiên phú sơ bộ kiểm tra.

Tu hành thiên phú càng cao, bọn họ trên đầu quang cầu tại đây màn sáng dưới sẽ càng chói mắt, quang cầu duy trì liên tục thời gian sẽ lâu, mà sư môn cũng sẽ căn cứ thiên phú, phân biệt cấp cho bất đồng tu hành tài nguyên đãi ngộ, không nói cái gì có công bình hay không, tài nguyên cũng không phải là vô hạn, có thể người tự nhiên nên càng càng nhiều.

Đa số đệ tử trên đầu quang cầu cũng không có bao nhiêu khác biệt, ở màn sáng dưới chậm rãi chìm vào trong đầu hoàn thành cấm chế tiếp thu, còn lại không ít còn lại là trên đầu quang cầu tương đối sáng sủa, nhiều kiên trì một hồi, kia quang cầu mới chìm vào trong đầu, cũng hoàn thành cấm chế tiếp thu.

Cuối cùng chỉ còn lại có số ít một số người quang cầu còn đang chìm nổi, những thứ này đều là thiên phú thật tốt đệ tử, ba gã Thiên Cơ tu sĩ hơi hơi vuốt cằm, mỗi lần chỉ cần có như vậy mấy người, cũng đủ kẻ khác hài lòng, tục ngữ nói thiên quân địch đắc, một tướng khó cầu, tu hành giới không sai biệt lắm cũng là một cái đạo lý, tâm thường người không chỉ phồn vinh, thiên tài lại khó gặp, một cái môn phái muốn phát triển, dựa vào cuối đều là tối cao chiến lực.

Mà này tối cao chiến lực nơi phát ra, chính là thiên tài đệ tử, chỉ có bọn họ mới có càng nhiều có thể, nâng lên lớn đình, tâm thường đệ tử, vĩnh viễn chỉ là sắn lá tới hoa, mà hoa, cũng còn có phân loại.

Ba người lúc này đều nhìn về một gã xếp bằng ngồi dưới đất đệ tử, bởi vì hắn trên đầu quang cầu còn không có biến mất, trái lại từ lúc ban đầu kim hoàng sắc chậm rãi biến thành kim màu đỏ, điều này đại biểu hắn thiên phú còn có tiềm lực kế tục đề thăng, điều này nói rõ, người này càng đến hậu kỳ, đem càng là kinh người, như vậy đệ tử, không thể nghi ngờ chính là hoa giữa cây mẩu đơn.

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Nhìn không thấu

Quang cầu biến thành kim đỏ vè, không trung quái thú kia đầu lần thứ hai phun ra một đạo màn sáng, bất đồng là này màn sáng không hề bao phủ mọi người, tất cả quang cầu chìm vào trong đầu người cũng không ở màn sáng bên trong.

"Tiên thú chúc phúc." Trong đám người có người hô lên một câu nói, lúc trên mặt tràn đầy vô tận thương tiếc.

Đem tiếp thu cấm chế trong hàng đệ tử có người thiên phú qua cao thời gian, liền sẽ khiến trận pháp tiên thú tới hồn chúc phúc, mà chúc phúc đối tượng còn lại là tất cả trên đầu còn có quang cầu người, còn lại người toàn bộ triêm quang chiếm được phúc vận.

Loại này tiên thú chúc phúc không sẽ trực tiếp thể hiện ở tu vi trên, thế nhưng có thể từ căn bản tăng một người số mệnh phúc báo, đây đối với tu sĩ mà nói, là hậu thiên rất khó cải biến, cơ hội không nhiều lắm.

Còn lại mấy người chiếm được tiên thú chúc phúc phía sau, đại thể trên đầu quang cầu đều chìm vào trong đầu, mà trước kia biến thành kim hồng quang cầu, còn đang đỉnh đầu của người kia, đồng thời lần thứ hai biến sắc, lần này thay đổi đến đỏ bùng.

Nhìn ở đây chủ trì trận pháp ba người ánh mắt căng thẳng, quang cầu lần thứ hai biến sắc, nói rõ người này thiên phú tiềm lực còn chưa tới đâu, đây là trăm năm khó có được nhất gặp nhân vật thiên tài, như vậy các đệ tử phái đã sẽ coi trọng.

Đỉnh đầu quang cầu biến đỏ, kia tiên thú đầu quả nhiên lại phun ra một mảnh sáng mờ, lần này bao phủ người, chỉ còn lại có mười người, lần đầu tiên là tăng cường tu sĩ số mệnh phúc báo, này lần thứ hai còn lại là giúp phía dưới đệ tử cải biến một tia mệnh cách.

Tự nhiên sẽ chỉ là hướng địa phương tốt mặt cải biến, loại này tạo hóa, cũng hiếm có, chỉ là không có người phát hiện, Tiêu Thần tuy rằng đang ở sáng mờ bên trong, nhưng này cải biến mệnh cách một luồng khí cơ, cũng không có đối với hắn có hiệu lực.

Còn lại mười người giữa, lại có ba người đỉnh đầu quang cầu chìm vào trong đầu, mà giờ khắc này đỏ bùng quang cầu tái biến, lần này biến thành màu cam.

Ba gã Thiên Cơ tu sĩ hơi biến sắc mặt, thiên niên thiên tài hiện thế, loại này nhất định là môn phái trọng điểm bồi dưỡng đối tượng.

Không trung tiên thú đầu quả nhiên cũng phát sinh nửa biến hóa, ánh mắt nó ngưng là thật chất thông thường, bắn ra lưỡng đạo tinh quang, chiếu rọi còn lại bảy người, tạo hóa lần thứ hai thăng cấp, tất cả đều bởi vì màu cam quang cầu xuất hiện, loại này tinh quang, sẽ để cho bọn họ đang đột phá thái thành cảnh giới ngưng tụ Nguyên Thần thời gian, ít một ít cản trở, đây càng là trực tiếp chỗ tốt rồi.

"Lần này lại có thiên niên thiên tài, thật là lớn vui mừng tới tin." Ba gã Thiên Cơ tu sĩ có rất ít lộ vẻ xúc động thời gian, có thể thấy được này thiên niên thiên tài, trân quý bao nhiêu không.

"Không đúng." Một người trong đó trong ánh mắt lộ ra vẻ kinh ngạc, lối ra thời gian hai người khác cũng nhìn về phía kia màu cam quang cầu.

Đỉnh đầu còn có quang cầu tu sĩ đã chỉ có ba người, nhưng màu cam quang cầu không có chìm vào trong đầu, mà là đang không trung kế tục biến sắc, do màu cam, biến thành màu tím.

Lúc này không trung tiên thú đầu càng ngửa mặt lên trời vừa hô, phát ra thanh âm, thanh âm dường như thực chất, biến thành âm ba, cho còn lại ba người, đưa ra lại một lần nữa tạo hóa.

So với việc cái khác đệ tử hâm mộ và không cam lòng, ba gã Thiên Cơ tu sĩ còn lại là vẻ mặt đầy mặt, bọn họ đã không nhớ rõ bao nhiêu năm chưa từng có như vậy chấn kinh rồi, đây là, vạn năm vừa ra ngút trời tới tư, chỉ cần không chết non, thời gian tới nhất định có cực đại có thể tế thân Đại Đạo nhóm, đây là Huyền Thanh Sơn phúc khí.

Xuất hiện như vậy người, tuyệt đối được cho Huyền Thanh Sơn đại sự, không cần phải nói, người này nhất định sẽ bị đạo tôn thu làm đệ tử, ngăn thay mặt thụ nghiệp, hưởng dụng Huyền Thanh Sơn tất cả tài nguyên, tất nhiên có thể trong thời gian ngắn nhất, Nhất Phi Trùng Thiên.

Trong ba người lại ít một người, lúc này màu tím quang cầu cũng dần dần trầm xuống, rơi vào rồi chủ nhân trong đầu, cấm chế tiếp thu hoàn thành, cái khác hai người còn lại là thu được hần dư quang, theo cùng nhau hưởng thụ lớn tạo hóa, bởi vì ở tiên thú chúc phúc thời gian, quang cầu sẽ không biến mất, cho nên nói, hai người khác vận khí thật tốt.

Đề ba người kỳ quái là, màu tím kia quang cầu vậy mà điều không phải người cuối cùng chìm xuống, khi hần lúc còn có. . . Bao quát Thiên Cơ ba người ở bên trong mọi người, lúc này mới chú ý tới này người cuối cùng người, đỉnh đầu hần. . . Thật sự là có chút làm giật.

Hoa có loại khác, tự nhiên lá cũng không hoàn toàn là như nhau, nói thí dụ như còn có lá khô.

Mà Tiêu Thần lúc này đã bị mọi người cho rằng lá khô, ở trên đầu hần đừng nói quang cầu, ngay cả quang điểm cũng không có xuất hiện,

Đây quả thực là không có khả năng sự tình, bởi vì không có quang điểm xuất hiện liền đại biểu hần không có nửa điểm tu hành thiên phú, nhưng hết lần này tới lần khác hần chính là Luyện khí kỳ, loại tình huống này ngay cả ba người bọn họ cũng là lần đầu tiên gặp phải.

Mặc dù không có quang cầu kế tục biến sắc, nhưng Tiêu Thần còn là lưu tại sóng âm trong, đồng thời đây không phải là tới hạn, không trung tiên thú đầu

lắc lư, ngoại trừ mắt ở ngoài, sừng hươu, long lân, sư tống hầu như đều biến thành thực chất, nó cúi đầu tựa hồ đang ngó chừng Tiêu Thần.

Một qua bao lâu, này tiên thú không riêng gì đầu, còn xuất hiện một con chân trước, nó hướng về Tiêu Thần chỗ phương hướng vỗ nhất móng vuốt.

Này biến đổi sự cố để ba gã Thiên Cơ tu sĩ kinh hãi, bọn họ chỉ mở ra trận pháp một góc, để tiên thú đầu xuất hiện đã là cực hạn, bọn họ xác định tự mình không hề động tay, nhưng này tiên thú tới hồn lại lộ ra một chân, trận pháp tự hành hiển lộ, ba người lập tức bấm tay niệm thần chú, trận pháp này không thể lộn xộn, bằng không hậu hoạn vô cùng, đồng thời cũng đưa tin cho bọn hắc trưởng bối.

Tiên thú tới hồn hướng về phía Tiêu Thần chụp được nhất móng vuốt, nhưng quang ảnh kia móng vuốt cũng không có đủ thương hại đến Tiêu Thần nửa điểm, mà là dường như trước nó tổng xuất tất cả tạo hóa thông thường, đúng Tiêu Thần một có bất cứ tác dụng gì.

Không sai, bất kể là trước số mệnh phúc báo ánh sáng, mãi cho đến cuối cùng trợ giúp ngưng tụ Nguyên Thần tới âm, cũng không có tác dụng ở Tiêu Thần trên người, hắc một mực những thứ này "Tạo hóa" trong, trên đầu nhưng thủy chung không có quang cầu xuất hiện.

Ba gã Thiên Cơ tu sĩ bấm tay niệm thần chú vô dụng, tiên thú tới hồn kể tục giãy dụa, đã lộ ra gần nửa người, tiếng hô không ngừng, không ai nghe hiểu được, chỉ có Tiêu Thần tại nơi rung trời tiếng hô giữa, không biết vì sao vậy mà bắt được mấy cái nghe được tự —— "Trở về, giết thiên!"

Không bao lâu, Kiếm Trúc đạo tôn xuất hiện ở Huyền Thanh đại điện ở ngoài, đang xuất hiện còn có Phiêu Miểu Đạo Tôn và thần vũ đạo tôn, ba người thấy không trung cảnh tượng lúc phát tay đem các đệ tử đuổi về các ngọn núi, những đệ tử kia trước nhất khắc còn đang Thiên Thanh Đại Điện ở ngoài, tiếp theo hơi thở đã xuất hiện ở tự mình tương ứng đỉnh núi, Đại Đạo tu sĩ bản lĩnh, không thể phỏng đoán.

Nhưng Tiêu Thần, vẫn ở chỗ cũ tại chỗ.

Thấy còn có một người lưu lại, Kiếm Trúc đạo tôn cũng không để ý tới nữa, không trung trận pháp trước hết giải quyết.

"Trận pháp tới hồn tự mình hành động, đây quả thực không thể nào, động thủ." Đại trận này vẫn do ngọc trúc ngọn núi nắm trong tay, không ai so kiếm trúc đạo tôn hiểu rõ nó, ở Kiếm Trúc đạo tôn dưới sự chỉ dẫn, ba gã Đại Đạo tu sĩ cùng nhau động thủ, kia ba gã Thiên Cơ tu sĩ thức thời ly khai, có Đại Đạo ở, trăm nghìn vạn Thiên Cơ đều là dư thừa.

Tiên thú tiếng hô không ngừng, nhưng cuối cùng vẫn chậm rãi tiêu tán.

"Đệ tử Hạo Thiên, gặp qua các vị tổ sư." Tiêu Thần gặp qua bọn họ, tự nhiên biết bọn họ thân phận, cấp bậc lẽ nghĩa tuyệt đối không thể thiếu, thật sâu cúi đầu phía sau cung kính vấn an.

Thấy lưu lại người là Tiêu Thần, Kiếm Trúc đạo tôn không nói thêm gì, chuyện hôm nay hơn phân nửa do hắc khiến cho, bất quá Chương giáo có nói, bọn họ không cần nhiều quản.

Phiêu Miểu Đạo Tôn vung tay lên, Tiêu Thần không tự chủ đi tới bên người nàng, "Cáo từ."

Nàng sau khi nói xong mang theo Tiêu Thần ly khai Thiên Thanh Đại Điện.

"Nhìn không thấu." Thần vũ đạo tôn mở miệng.

"Ta cũng nhìn không thấu, Chương giáo từng nói, hắc cũng nhìn không thấu." Kiếm Trúc đạo tôn cười.

"Người nợ ta nhân lấy." Lần này tuy rằng trận pháp biến cố đoạt đi rồi vạn năm thiên tài phong cảnh, nhưng đó là xác xác thật thật xuất hiện, thần vũ đạo tôn tự nhiên cũng biết, mở miệng muốn đồ đệ này.

"Nếu là hắc có thể lại truyền thừa người kia ngọn núi thần quyết, khi bọn hắc này thay mặt lớn lên thời gian, ta Huyền Thanh Sơn lớn mới có thể khôi phục năm đó tới tự." Kiếm Trúc đạo tôn biết đỉnh đầu xuất hiện màu tím quang cầu đệ tử kia thiên phú, giao cho thần vũ đạo tôn lại thích hợp bất quá, nói không chừng có thể lại truyền thừa nhất đại thần bí quyết.

"Tổ sư, ta hình như cũng không có bị dưới cảm chế." Theo Phiêu Miểu Đạo Tôn ly khai, Tiêu Thần mở miệng.

"Ta biết." Phiêu Miểu Đạo Tôn cũng không nhiều nói.

"Kia. . ." Tiêu Thần còn chưa nói hết.

"Không cần nhiều lời." Phiêu Miểu Đạo Tôn không nhiều lắm nói, cũng không chuẩn Tiêu Thần nhiều lời, cũng một chữ cũng không giải thích, cũng không nói làm như thế nào.

Đem Tiêu Thần ở lại Vân U Phong lúc, Phiêu Miểu Đạo Tôn biến mất.

"... này đại thần thông đều thích biến mất sao? Ngày đó ta ta thành đạo, cũng mỗi ngày chơi." Tiêu Thần nhếch miệng cười, hướng về tự mình phòng nhỏ đi đến, kể tục tự mình tu hành.

Thời gian cực nhanh, hai tháng trôi qua rất nhanh, trong thời gian này Tiêu Thần mỗi ngày đều tha cho như nhau sinh hoạt, hắc lúc đầu cũng đánh giá cao mình, hai tháng qua, cũng chỉ là khó khăn lắm có thể sử dụng chỗ phạm kiếm đệ nhất kiếm, lại cũng nhất cao cấp, nghĩ đến cũng là bình thường, phạm

kiếm ngũ trọng, thiên kiếm tứ trọng, mấy ngày liền mới đệ tử đều dùng vài thập niên thời gian, làm sao có thể để Tiêu Thần trong khoảng thời gian ngắn học thành.

Trung gian Lăng Từ Lăng không còn có tới tìm Tiêu Thần, vừa mới bắt đầu Tiêu Thần còn lẩm phiền muộn, nhưng sau lại Tiêu Thần nghĩ đến, trước đây mình ở tu luyện một đường liền nhập cánh cửa cũng không tính, Lăng Từ Lăng làm như sư trưởng đồng lứa nhân vật tự nhiên nên nhiều đố xúc dưới, hiện tại tự mình tu luyện đã đi vào quỹ đạo, đối phương cũng muốn tu luyện.

Nghĩ tới đây Tiêu Thần cũng liền bình thường trở lại, hôm nay ba tháng đã qua, Tiêu Thần tài đánh đàn hơi có nhiều đề cao, nhưng hơi khảy đàn đơn giản một chút nhạc khúc, thi triển âm nhận và cấp thấp ảo thuật chờ một ít công kích bản lĩnh, nhưng cự ly cảm trái tim đệ nhất cảnh giới còn kém rất xa.

Tiêu Thần cũng muốn đứng hạn xuống núi lịch lãm, hôm nay Tiêu Thần đóng kỹ cửa phòng tựa như Vân U Phong phòng khách đi đến, dựa theo quy củ, Tiêu Thần chuyến này sẽ có một vị sư trưởng cùng đi, chỉ có thể xuất thủ một lần, hơn nữa một ngày sư trưởng xuất thủ, vậy tuyên cáo lịch lãm kết thúc, cần phải phản hồi Huyền Thanh Sơn, về phần là ai, đó chính là Huyền U Chân Nhân chuyện.

Rất nhanh Tiêu Thần liền đi tới huyền u sơn phòng khách, trong đại sảnh ngoại trừ luôn luôn đều ở đây Huyền U Chân Nhân và ba tháng không thấy Lăng Từ Lăng ngoại đang không có những người khác,) Tiêu Thần mừng thầm trong lòng, Huyền U Chân Nhân không có khả năng ly khai huyền u ngọn núi, bởi tự mình xuống núi lẽ nào sẽ. . .

Tướng quy tường, cấp bậc lễ nghĩa vẫn không thể hạ xuống, Tiêu Thần tiến lên chấp tay nói: "Đệ tử gặp qua sư phụ, sư thúc."

Huyền U Chân Nhân nói: "Ừ, đến vừa lúc, ta còn sợ ngươi quên ngày đầu, một hồi ngươi liền thu dọn đồ đạc khởi hành xuống núi, nhớ kỹ xuất môn tại ngoại vạn sự cẩn thận, tu luyện không thể chột đứt, đây coi như là ngươi lịch lãm, cũng có thể nói là ngươi tiểu sư thúc lịch lãm, năng tình huống có chút đặc biệt, hiện tại mới xuống núi lịch lãm, cho nên các ngươi muốn giúp đỡ lẫn nhau, nhớ kỹ nhiều làm việc thiện, chuẩn bị cho tốt thì đi đi. Lúc nào nghĩ có điều được, sẽ trở lại, nhớ rằng mang Tiêu Thần đi lĩnh tự mình túi đựng đồ, đã đi xuống sơn đi." Nói xong, Huyền U Chân Nhân đem một khối màu trắng ngọc phiến giao cho Lăng Từ Lăng.

Tiêu Thần tự nhiên có thể nhận ra, cái đó và năm đó đi tới Lạc Tiên Thôn thanh niên nam tử cho mình ngọc phiến là như nhau, hẳn cũng tự nhiên biết, này là có thể ra vào Huyền Thanh Sơn tín vật.

Tiêu Thần chăm chú nghe Huyền U Chân Nhân sau khi nói xong nói rằng: "Đệ tử xin cáo lui." Sau đó theo Lăng Từ Lăng cùng đi ra khỏi phòng khách, Lăng Từ Lăng đem một cái túi lớn cầm túi cho Tiêu Thần, còn nói cho Tiêu Thần sử dụng thời sự hạ, liền hướng dưới chân núi đi đến.

Tiêu Thần không biết Lăng Từ Lăng trong hồ lô bán được đề thuốc gì, cũng không dám loạn đến gần, chỉ là yên lặng theo. Tuy rằng những thứ này Tiêu Thần đã sớm biết, nhưng chân chính túi đựng đồ hẳn còn chưa dùng qua, nhất thời gian cũng là thật tò mò, một hồi kiếm tự mình tảng đá bỏ vào, lại lấy ra đến, chơi sau khi Tiêu Thần tạm thời cũng một vật gì vậy nhưng giả bộ, chỉ phải đem túi đựng đồ rồi rảnh động ở bên hông.

Phía trước đi tới Lăng Từ Lăng đột nhiên ngừng lại, Tiêu Thần nghĩ hoặc nhìn đối phương.

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 37: Sư thúc đồng hành

Chỉ thấy Lăng Từ Lăng trên tay thanh quang lóe lên, một pho tượng đàn cổ xuất hiện ở Lăng Từ Lăng trên tay, Lăng Từ Lăng nói: "Tiểu lưu manh, nghe nói ngươi còn tu luyện cầm đàn, cái này cho ngươi." Nói xong trên tay cầm một cái túi bao vậy đồ vật vứt cho Tiêu Thần.

Tiêu Thần có thể nhìn ra, bỏ bên trong túi chỗ giả bộ vật là, sau khi nhận lấy hẳn mở túi vải ra, nhìn kỹ, toàn bộ cầm thân cả vật thể bích lục, văn lộ ưu mỹ tương có màu trắng lá cây hình dạng ngọc phiến, nhạc sơn tạo hình kỳ lạ, cúi đầu trên có khắc có một chút kỳ quái hoa văn, chỉ ít Tiêu Thần không nhận ra khắc là.

Tiêu Thần nhất đánh đàn dây cung, phát sinh một trận thanh thúy phượng minh tiếng. Tiêu Thần hướng bên cạnh thân tiện tay nhất dẫn, một đạo vô hình âm nhận nhanh bắn ra, ở cách đó không xa trên tảng đá lớn lưu lại một nói thật sâu vết tích, Tiêu Thần thầm nghĩ: "So với hoán ngày, thiên soa địa viễn, nhưng che giấu tai mắt người ngược lại không tệ." Vì vậy mở miệng nói: "Được cảm" Sau đó mượn cơ hội thử dò xét nói, "Tiện nghi lão bà cảm ơn nhiều."

"Thối lưu manh, ai là của ngươi tiện nghi lão bà, ngươi ngày đó không phải nói không cần sao, đã cho ta bẽ quan mấy tháng liền đã quên à?" Lăng Từ Lăng khôi phục ngày xưa hình dạng, đứng Tiêu Thần hung hăng nói rằng.

"Ách, quên đi đi, thân ái Huyền Lăng sư thúc chúng ta đi nhanh đi, một hồi thiên nên đen." Tiêu Thần hiện tại ngay cả ruột đều hồi thanh, đã biết miệng thể

nào cứ như vậy thiếu, đến miệng phì nhục lại như thể bay, mà Lăng Tử Lăng một câu nói tiếp theo, để Tiêu Thần ngay cả hết hy vọng đều có.

Lăng Tử Lăng chỗ nào đồng ý buông tha Tiêu Thần, nói: "Ta còn nhớ rõ người nào đó nói qua, coi là hần thua, đúng hay không a, tiểu lưu manh?"

Tiêu Thần phải đem nước đắng hướng trong bụng nuốt, cười theo nói: "Là là, Huyền Lăng sư thúc nói đúng."

Tiêu Thần lúc này rốt cuộc hiểu, giao thiệp với nữ nhân, nguy hiểm, và nữ nhân thông minh giao tiếp, càng như lý bạc băng, tự mình gặp gỡ chính là hay nhất chứng minh rồi.

Sau đó theo Lăng Tử Lăng chuông bạc vậy tiếng cười truyền ra, Tiêu Thần hai người ngự kiếm hướng Huyền Thanh Sơn dưới bay đi.

Tiêu Thần và hoàng rùng một đường ngự kiếm phi hành, chỉ chốc lát đã đến cây tử vi đường, nhìn dưới chân tràn đầy sơn cây tử vi, Tiêu Thần trong lòng không khỏi cảm khái hàng vạn hàng nghìn.

Liên tưởng đến lần đầu tiên tới ở đây thời gian, tự mình còn là một người phạm tiểu tử, mộng tưởng là giống bây giờ như nhau bay trên trời chui xuống đất, mà bây giờ mình có thể bay, mộng tưởng vừa vắn định vô thượng Đại Đạo, Tiêu Thần thầm nghĩ trong lòng: "Quả nhiên trái tim cao bao nhiêu liền có thể có thể đi thật xa."

Thân ở bất đồng cao độ, thấy đồ vật hoàn toàn bất đồng, nếu như lúc đầu Tiêu Thần một đáp ứng thanh y nam tử, hoặc có lẽ bây giờ cũng đã chết đi, Tiêu Thần liền nghĩ tới Lạc Tiên Thôn thâm kịch, sắc mặt có chút âm trầm, hoặc giả hứa, lúc đầu ta một đáp ứng, ta một lý khai làng, Đạm Viêm và viêm giả ma cũng sẽ không xảy ra hiện tại làng, trong lúc bất chợt, Tiêu Thần tựa hồ hiểu rõ chút gì, nhưng lại không bắt được.

Có thể, không có nhiều như vậy có thể, mỗi một lần lựa chọn, đều ở đây trông nguyên nhân, không biết, khi nào báo dĩ quả.

Lại thấy được cây tử vi đường bên cạnh vô tâm hồ, Tiêu Thần lần đầu tiên lên núi sau khi thấy được là hơn lưu ý dưới Tầng Kinh Các trong về nơi đây ghi chép.

Ở Tầng Kinh Các trong điển tịch Tiêu Thần biết được, này vô tâm hồ dưới phong ấn là một thanh binh khí, phong ấn đến bây giờ đã hơn vạn năm.

Này binh khí vừa mới bắt đầu làm như tiên gia thần binh giết địch, sau lại nhiễm phải tiên huyết nhiều lắm, thần binh dần dần biến thành ma binh, phản phệ chủ nhân, bị ma đạo cao thủ cướp đi.

Bởi vì ma binh tiền thân là thần binh, phật đạo hai nhà khắc chế ma binh pháp bảo đối với nó hoàn toàn không có tác dụng, sau lại ở một lần chính tà đại chiến giữa bị Huyền Thanh Sơn Chương giáo đoạt lại, phong ấn tại này vô tâm hồ dưới.

Vô tâm trong ao lá sen chính trong thiên địa ít có có thể tinh lọc ma tính linh vật một trong, đương đại Chương giáo muốn dùng cái này đến tinh lọc ma binh, trong hồ đình đài đứng là phong ấn trận pháp mất trận, cũng là tinh lọc linh khí nhất sự dư thừa địa phương.

Không lâu sau, Tiêu Thần thu hồi ánh mắt, Lăng Tử Lăng vãi ra lệnh bài lúc Huyền Thanh Sơn đại trận mở ra một góc, hai người lúc đó ra Huyền Thanh Sơn.

Tiêu Thần và Lăng Tử Lăng lần này xuống núi tìm chỗ là Đông Thắng Đại Lục, đường xa xa xôi, Tiêu Thần còn chưa đạt được ích cốc cảnh, dĩ nhiên là được tới trước Thanh Phong Trấn mưa nhiều nước trong lương khô.

Lăng Tử Lăng chẳng bao giờ xuống sơn, mới tới chợ biểu hiện mạnh hơn Tiêu Thần không được bao nhiêu,

Cũng đủ hoa ban ngày đem toàn bộ Thanh Phong Trấn đi dạo một lần, mới mưa thứ tốt.

Trong lúc Tiêu Thần không chỉ có sung đương ví tiền, còn sung đương hàng cái.

Tiêu Thần nhất nhắc lại sự phụ cho kinh phí hoạt động hữu hạn, nhưng Lăng Tử Lăng mắt liếc tai ngo, thẳng đến mua hài lòng mới nói: "Tiểu lưu manh, có đúng hay không không sai biệt lắm?"

Tiêu Thần trên tay đã cầm đầy Lăng Tử Lăng mua nhỏ đồ chơi, còn kém trực tiếp dùng túi đựng đồ giả bộ. Nghe được Lăng Tử Lăng đặt câu hỏi, Tiêu Thần bản năng phản ứng nói: "Mua nữa điểm cũng thành."

Lăng Tử Lăng kích động cười, nói: "Thật? Chúng ta đây nữa chơi sẽ. Nói xong không nhìn Tiêu Thần về mặt hắc tuyến, lại vào chợ."

Lăng Tử Lăng đi ra ngoài không đến hai bước liền có một người dáng dấp thoảng anh tuấn thư sinh đánh nam tử hướng nàng đã đi tới, nhìn qua hơn hai mươi tuổi, thư sinh trang phục ngược lại cũng như vị trí văn nhân nhà sĩ.

Tiêu Thần còn đang tại chỗ chửi mình, không gặp có người đi tới, nhưng thật ra Lăng Tử Lăng hiếu kỳ nhìn người, thư sinh thấy Lăng Tử Lăng, chấp tay nói: "Tiểu thư, ta thấy ngươi mua nhiều như vậy nhỏ đồ chơi, nói vậy nhất định lắm thích đi, tại hạ kinh doanh một chút tiểu điểm, cũng là bán một ít đồ chơi, không biết tiểu thư có thể hay không hành diện đánh giá?"

Lăng Tử Lăng lần đầu tiên tiếp xúc ngoại nhân, lại thấy đối phương nho nhã lễ độ hiền lành dạng, còn nói có chơi thật khá, liền có nhiều tâm động, chọc tức một chút Tiêu Thần, vì vậy đáp: "Tốt, kia đi thôi."

Tiêu Thần nghe Lăng Tử Lăng thanh âm, cũng nói chuyện với mình, ngẩng đầu nhìn lên, đã nhìn thấy Lăng Tử Lăng theo thư sinh ly khai một màn, Tiêu Thần khinh bỉ nhìn thoáng qua thư sinh, nhỏ giọng thăm thì nói: "Mặt người dạ thú, nhìn người chơi hoa dạng gì." Nói xong Tiêu Thần đi theo.

Nguyên bản Tiêu Thần muốn gọi dừng Lăng Tử Lăng, nhưng vừa nghĩ, thứ nhất Lăng Tử Lăng tu vi đã đạt được thai thành cảnh giới, mạnh hơn tự mình thể nhưng nhiều lắm, tương cũng sẽ không lỗ, thứ hai già bị nàng ức hiếp, cũng nên để cho nàng ăn một, tự mình theo cũng sẽ không có chuyện, vì vậy Tiêu Thần liền yên tâm thoải mái theo đuôi bất kể.

Tiêu Thần theo Lăng Tử Lăng đi tới trong trấn một tòa hình dáng có chút hào khí nhà cửa, cánh cửa biển trên viết Đồng phủ, Lăng Tử Lăng quay đầu lại thấy Tiêu Thần theo tới, có ý dừng Tiêu Thần nói: "Tiểu lưu manh, người ở đây chờ ta dưới, bản tiểu thư đi một chút sẽ trở lại." Nói xong chớp mắt cười liền tiến vào.

Thư sinh cho rằng Tiêu Thần là Lăng Tử Lăng cùng, ngay cả mắt cũng không nhìn thẳng Tiêu Thần liếc mắt, liền nhảy vào đại môn, Tiêu Thần muốn đi theo vào, lại bị cửa người hầu ngăn cản, Tiêu Thần cũng lười cùng bọn họ xung đột, đem Lăng Tử Lăng mua vật nhỏ toàn bộ cất vào trong túi đựng đồ, một cái lắc mình liền từ đầu tường lưu đi vào.

Tiêu Thần thấy Lăng Tử Lăng theo thư sinh đi tới một tòa nhỏ trong đình, thư sinh gọi người mang ra nhất cái rượu, xuất ra rất nhiều ngạc nhiên cổ quái đồ chơi, Tiêu Thần nhìn mắt tròn xoe, khinh bỉ thăm nghĩ: "Như thế chút ít đồ đã nghĩ dối tự mình nỡ nữ, nằm mơ, nằm mơ."

Lăng Tử Lăng vui mừng thưởng thức trước đồ vật, sau đó thư sinh gọi hạ nhân lên hai chén trà, Tiêu Thần vừa một trận khinh bỉ, thời cơ không sai biệt liền muốn động thủ? Trà này có chuyện, ta dùng chân cũng có thể nghĩ ra được.

Lăng Tử Lăng thiên tính hoạt bát thiện lương, vào đời không sâu, đối với người không chút nào lòng phòng bị, ở Huyền Thanh Sơn, mọi người đều là người một nhà, tự nhiên không có người gia hại, nhưng tại đây trần thế, cái dạng gì mọi người có, cái dạng gì chuyện đều sẽ phát sinh, nếu không phải Tiêu Thần này giáo hoạt đặc trưng con tiểu hồ ly như nhau tiểu lưu manh ở, Lăng Tử Lăng không thể thiếu có hại, bất quá tự thân tu vi bãi ở chỗ này, người phạm thể giới, lại có người nào thật bất lợi cho nàng.

Quả nhiên như Tiêu Thần sở liệu, Lăng Tử Lăng sẽ uống trà, Tiêu Thần trong đầu điên cuồng hét lên nói: "Mụ, thật là có dễ lừa gạt như vậy người, vì sao ta ta liền phiền không đến đâu." Sau đó Tiêu Thần lắc đầu, "Đúng, nhất định là ta quá thiện lương."

Lăng Tử Lăng uống xong hương trà phía sau, đã cảm thấy có chút không đúng, mí mắt càng ngày càng chìm, Lăng Tử Lăng lập tức nhắc tới chân nguyên chống lại, nhưng thoát thai tu vi lúc này không có mấy tác dụng, Lăng Tử Lăng nghĩ đến Tiêu Thần, sẽ mở miệng kêu cứu, nhưng nói còn chưa tới bên mép, người trước mềm ở tại trên bàn đá.

Lúc này thư sinh mới lộ ra cười âm thầm, liền muốn động thủ đem Lăng Tử Lăng chuyển dời đến gian phòng, nhưng tay còn không có đụng tới Lăng Tử Lăng, hần liền phát hiện, bàn tay mình đã tê chỗ cổ tay hạ xuống, một thời còn chưa nghĩ đau đớn, đoạn cổ tay chỗ, huyết như suối phun như nhau tuôn ra.

Sau đó thư sinh hét thảm một tiếng, trên trán mồ hôi hột cút lặn xuống, nhưng thư sinh cứng rắn một đã bất tỉnh, chỉ thấy hần lập tức từ trong lòng lấy ra một cái bình, đem bên trong màu đỏ bột phấn toàn bộ ngã vào miệng vết thương, đoạn cổ tay chỗ huyết lập tức đình chỉ chảy xuôi.

Thư sinh lúc này mới nhìn lại, hần thấy là Tiêu Thần ôm một pho tượng bích lục đàn cổ chậm rãi từ đầu tường hạ xuống.

Lúc này Tiêu Thần chỗ nào như là hèn mọn cùng, thư sinh sợ đến sắc mặt tái nhợt, cắn chặt môi.

Lại Tiêu Thần, hần sắc mặt băng lãnh, hoàn toàn thu hồi bình thường cười xấu xa, hạ xuống đầu tường phía sau, chậm rãi hướng đình đi tới, thư sinh thấy thể xuất ra nhất dao găm muốn cầm Lăng Tử Lăng làm uy hiếp, nhưng nếu để cho một phạm nhân ở trước mặt mình thực hiện được, kia Tiêu Thần thẳng thần tự mình cất cổ quên đi.

Chỉ thấy Tiêu Thần tay trái mang cầm, tay phải phủ dây cung, một tiếng thanh thúy tiếng đàn, một đạo âm nhận cấp tốc bay ra, thư sinh tay kia chừng kể cả dao găm lên tiếng trả lời hạ xuống, lúc này thư sinh cũng không pháp dùng thuốc cầm máu, ở một bên hạ nhân từ lúc thư sinh lần đầu tiên đoạn cổ tay khi liền hù dọa đứng tại chỗ run.

Tiêu Thần nói: "Lòng thích cái đẹp, mọi người đều có, thì là con cóc ăn thịt thiên nga cũng không có gì kỳ quái, nhưng nam nhân nếu là vô liêm sỉ đến nước này, kia sống có ích lợi gì, vốn nên tiễn người một đoạn đường, nhưng người đối với ta đồng bạn xuất thủ, tội thêm một bậc, không chỉ có không xứng làm nam nhân, ngay cả chết người cũng không xứng."

Nói xong Tiêu Thần tay phải ở cầm huyền trên ngay cả phát tam dưới, ba đạo âm nhận bay ra, lưỡng đạo bay thư sinh hướng hai chân, một đạo hướng trong quần vọt tới, ba đạo huyết quang hiện lên, thư sinh ngã xuống đất, từ nay về sau mất đi tứ chi, không, chắc là năm chi.

Tiêu Thần mặt không biểu cảm đi qua thư sinh bên người, thu hồi đàn cổ, ôm lấy Lăng Tử Lăng, đứng hai bên trái phải người hầu nói: "Lập tức trị liệu, hần còn có thể bảo trụ mạng nhỏ." Nói xong, kiểm quang lóe lên, Tiêu Thần đã dắt Lăng Tử Lăng ngự kiếm bay khỏi trấn nhỏ.

Tên kia người hầu hù dọa hai chân như nhũn ra, lảo đảo: "Thần. . . Thần tiên. . ." Nói xong cũng đặt mộng ngồi trên đất.

Chương 38: Sa mạc lớn bầu trời đêm

Lúc này, một vị trang phục cà lơ phát phơ thanh niên xuất hiện ở trạch cửa viện, vừa nhìn cũng biết là ăn chơi trác táng, nhìn thấy trong đình cảnh tượng thê thảm, lập tức bay chạy tới, kêu lên: "Triệu Đại Sư, người làm sao vậy?"

Lúc này thư sinh đã hôn mê, chạy tới nam tử hướng người hầu quát: "Các người mau, nhanh đi gọi đại phu!" Sau đó hỏi ngồi dưới đất người hầu nói: "Người nào làm?"

Người hầu kia run nói rằng: "Thần. . . Thần tiên. . ."

Thanh niên nam tử lập tức cho người hầu kia một bạt tai "Ban ngày làm cái gì mộng, mau kể lại đem việc trải qua nói ra."

Người hầu kia bị đánh một bạt tai, thanh tỉnh không ít, lấy lại bình tĩnh đem việc trải qua nói một lần mới rời đi, đối với lần này thanh niên nam tử cũng là không hề biện pháp, chỉ có thể lo lắng suông.

Thanh niên nam tử này là Thanh Phong Trần đại thiện nhân Đồng Văn con trai độc nhất Đồng Thiên Đức, nhưng phụ thân ưu điểm nửa điểm bị kế thừa, suốt ngày và một đám hồ bằng cầu hữu sống phóng túng, may mà không có gì lớn khuyết điểm, Đồng Văn cũng không để ý tới.

Mấy tháng trước, Đồng Thiên Đức làm quen một gã thần bí Triệu Thư Sinh, chính là bị Tiêu Thần phé đi vị kia, từ kia bắt đầu càng làm lướt qua lửa, Thanh Phong Trần cách mỗi mười ngày nửa tháng sẽ có thiếu nữ bị làm bẩn, nhưng hỏi tới, đương sự lại mảy may không biết chuyện, người nhà ngoại trừ sốt ruột và bất đắc dĩ, không có bất kỳ biện pháp nào.

Rất nhiều người cũng hoài nghi Đồng Thiên Đức đoàn người, nhưng này hóa tên vô lại tuy rằng chơi bời lêu lổng, nhưng thương thiên hại lý việc đến cũng chưa làm qua, không có chứng cứ có sức thuyết phục cứ bọn họ cũng không dám nói lung tung.

Chỉ là gia có khuê nữ nhân gia đều phá lệ cẩn thận rồi đứng lên, có thể coi là như vậy cũng còn chưa phải đoạn có nữ tử bị làm bẩn, mọi người tưởng yêu ma gây nên, chỉ phải thừa nhận không may, mọi người càng như vậy cho rằng, Đồng Thiên Đức càng là cần rờ, càng về sau chính là mới ra gã và xuất giá không lâu sau tân nương cũng lù không may độc thủ.

Đồng Thiên Đức sở dĩ như thế làm xằng làm bậy, nguyên nhân là Triệu Thư Sinh cho hắn một ít dược vật, chỉ cần nghĩ cách khiến người ta ăn vào có lẽ nghe thấy được, không chỉ sẽ cho người hôn mê, còn có thể làm cho đối phương mất đi một đoạn thời gian ký ức, lúc đầu Đồng Thiên Đức còn chưa tin, sau lại Triệu Thư Sinh cho thấy thân phận lại làm trò Đồng Thiên Đức mặt không nhận ra hôn mê một vị nhà giàu tiểu thư cũng làm thành chuyện tốt phía sau, Đồng Thiên Đức mới tin dùng.

Triệu Thư Sinh đáp ứng là Đồng Thiên Đức cung cấp dược vật, yêu cầu chỉ là ở tại quý phủ, Đồng Thiên Đức tự nhiên đồng ý.

Triệu Thư Sinh nguyên là Đồng Thắng Đại Lục hay xuân cánh cửa đệ tử, môn phái này điều không phải môn phái tu chân, nhưng ở đồng thắng tu chân vòng xú danh cũng không nhỏ, nguyên nhân là nên môn phái có đại lượng dược vật đứng cấp thấp tu sĩ cũng có tác dụng, được hiệu và tu sĩ chân nguyên mảy may không xung đột.

Mượn họ Triệu tu sĩ cho Đồng Thiên Đức bí thuốc mà nói, tuy rằng dược hiệu không đủ để tu sĩ lưu lạc ký ức, nhưng hôn mê và cảm tham chính chân nguyên còn là lại chỗ khó tránh khỏi, đây cũng là Lăng Từ Lăng chân nguyên vô hiệu nguyên nhân, mà hay xuân cánh cửa tam đại bí thuốc càng ngay cả Nguyên Thần kỳ tu sĩ, không nghĩ qua là cũng sẽ trước nói.

Chính đạo người sớm là người người muốn giết, thế nhưng từ không tìm được qua kỳ môn phái chỗ, cũng chỉ có thể theo đuổi mặc kệ, này hay xuân cánh cửa cũng đến thức thời, bọn họ cũng không dám đối với đại hình tông môn đệ tử động thủ, cũng là có thể sinh tồn xuống tới nguyên nhân.

Họ Triệu tu sĩ bất an với ngắn ngủi trăm năm tính mệnh, muốn tu tiên nói, lại chịu không nổi tịch mịch tu luyện năm tháng, vì vậy liền nghĩ đến thu thập lò tinh khí nhắc tới thăng tu vị, xuất hiện ở Huyền Thanh Sơn địa giới, là chính là tùy thời bất nhiều Huyền Thanh Sơn xuống núi lịch lãm nữ đệ tử đám đương làm lò.

Hắn tuy rằng tu vi thấp không được, nhưng biết người vẫn rất có một bộ, đem Lăng Từ Lăng xuất hiện ở Thanh Phong Trần khi, triệu tu liếc mắt liền nhận ra được, đại thể thăm dò Lăng Từ Lăng tính nét phía sau liền nhảy ra ngoài dụ dỗ, nếu không phải Tiêu Thần ở, hậu quả không thể lường được.

Lúc này Tiêu Thần đã mang theo Lăng Từ Lăng mở ra Thanh Phong Trần trăm dặm có thừa, Tiêu Thần tu vi vốn thân liền mới vừa bước vào Luyện Khí Kỳ không lâu sau, tuy rằng chân nguyên hùng hậu, trước đây tự mình ý vào thân thể mạnh mẽ phi hành một điểm không cần cương khí hộ thể.

Nhưng bây giờ muốn bên bay bên phóng xuất cương khí bảo vệ Lăng Từ Lăng, rất nhanh hắn cũng đã cảm giác được chân nguyên có chút chống đỡ hết nổi, dần dần lực bất tòng tâm,

Ngay cả binh ôn phi hành đều có chút trắc trở, Tiêu Thần biết tiếp tục như vậy nữa, không đủ một khắc đồng hồ, thì có rơi xuống nguy hiểm

Vì vậy lập tức tìm tự mình có thảm thực vật che còn cát ngừng lại, rơi xuống đất, Tiêu Thần phát hiện đây chỉ có nhất mảnh nhỏ chết héo hồ cây dương rừng, căn bản không được che ánh dương quang tác dụng.

Tiêu Thần quyết định thật nhanh, lập tức cỡi đạo bào cửa hàng ở hồ cây dương cảnh khô trên, phía dưới lập tức xuất hiện một mảnh râm mát.

Tiêu Thần đem Lăng Tử Lăng đặt ở râm mát dưới, trong lòng hồi hận xấu hổ vô cùng, nếu không phải đối phương là một người phạm, nếu không phải là mình có như vậy nhất chút bản lĩnh, kia Lăng Tử Lăng . .

Tiêu Thần càng nghĩ càng cảm giác mình hỗn đản, để xem náo nhiệt, để tưởng nho nhỏ trả thù dưới, để đồng bạn độc thân phạm hiểm, tự mình thực sự là quý là nam nhân.

Tiêu Thần đẩy lòng âm thầm phát thệ, loại chuyện này lại không để ý có thể cảm Lăng Tử Lăng an toàn đi mạo hiểm, chết cũng không có thể.

Ở Tiêu Thần khôi phục chân nguyên thời gian, toàn bộ Thanh Phong Trấn nhưng nổ tung nổi, trên đường vài đội nhân mã nơi lục soát, trấn nhỏ cư dân cũng không biết đã xảy ra chuyện gì, chỉ biết là đồng người lương thiện gia công tử ở tróc nã một cái tóc xanh thanh niên, nói là hấn bắt cóc Đồng gia người.

Kỳ thực này không liên quan Đồng gia chuyện, Đồng Vân là một đại thiện nhân, sẽ không ức hiếp bách tính, lại không biết như vậy quấy rầy bách tính, này hoàn toàn là Đồng Thiên Đức mắt thấy họ Triệu tu sĩ đời này là phế đi, tự chủ trương, muốn thay mình núi dựa lớn xuất đầu.

Lúc này Tiêu Thần đã sớm xa ở hơn trăm dặm ra, chỗ nào là đám người kia có thể tìm được, cuối cùng, Đồng Thiên Đức cũng chỉ có thể không giải quyết được gì.

Tiêu Thần tu vi không cao, nhưng tự thân chân nguyên tốc độ khôi phục mau kinh người, hai canh giờ phía sau, toàn thân chân nguyên liền đã hoàn toàn khôi phục, thở thật dài nhẹ nhõm một cái, Tiêu Thần từ từ mở mắt, lúc này mặt trời ở trên trời vị trí đã phát sinh nhiều biến hóa, mơ hồ có thể chiếu đến Lăng Tử Lăng trên mặt, nhưng Lăng Tử Lăng còn không chút nào thức tỉnh dấu hiệu.

Tiêu Thần lập tức đứng dậy đem y phục cửa hàng đến có thể che nắng vị trí, trở về lại lẳng lặng nhìn Lăng Tử Lăng, trong lòng không hiểu một trận đau đớn, Tiêu Thần thầm nghĩ: "Chớ không phải là mình thích nàng, sẽ không, cũng sẽ không, đây chỉ là bằng hữu giữa quan tâm lẫn, ta hiện tại muốn làm chuyện còn rất nhiều, muốn nhất tâm tu luyện, không thể tưởng chuyện khác."

Tiêu Thần chỉ cảm thấy càng muốn trong lòng càng loạn, đơn giản không ở suy nghĩ, chân nguyên khôi phục, hấn nhẹ nhàng ôm lấy Lăng Tử Lăng, bước trên phi kiếm hướng đông nơi bay đi, mặc dù bây giờ chính trực buổi trưa, một ngày đêm giữa nóng nhất thời gian sẽ đến, nhưng Tiêu Thần bay trên trời cao, tất phong trước mặt thổi tới, mang đi nên có nhiệt độ cao.

Đến buổi tối, Lăng Tử Lăng còn không có chuyển tỉnh, Tiêu Thần buổi trưa xuất phát đến bây giờ, đã ngừng ba lần. Trên không trung toàn lực phi hành nửa canh giờ, linh lực sẽ toàn bộ hao hết, phải dừng lại tiêu tốn hai canh giờ hai bên đến khôi phục, cứ như vậy vẫn tha cho.

Lần thứ ba dừng lại khi thiên đã tối hấn xuống tới, may mà là Tiêu Thần tìm được rồi nhất mảnh nhỏ ốc đảo, ban đêm Tiêu Thần quyết định không ở chạy đi, phải biết rằng, đi ra sa mạc lớn còn cần thời gian rất lâu, mà ban đêm sa mạc lớn là vô cùng nguy hiểm, Lăng Tử Lăng lúc này không có tỉnh lại, nếu như ở chân nguyên hao hết thời gian xảy ra điều gì ngoài ý muốn, hai người kia lớn mới có thể lúc đó chết, cho nên Tiêu Thần phải dừng lại.

Ngày đêm giao thác lúc, cũng thành sa mạc lớn an tĩnh nhất thời gian, mà phần này sự yên lặng cũng rất mau liền muốn mất đi, nhân sinh, làm sao điều không phải như vậy, ở sinh mệnh trận chiến cuối cùng, đột nhiên hiểu ra đây dựa suốt đời làm phức tạp người sao mà nhiều, nhưng là chỉ có thể, mỉm cười mà chết, vì vậy mà bị thương, thương hơn người, bỏ qua người, lại vĩnh viễn không cách nào vãn hồi.

Có thể coi là như vậy, cũng vẫn có cuộn cuộn không ngừng người giẫm lên vết xe đổ, đạo lý ai cũng hiểu, lại không người có thể dè xuống đạo lý sống cả đời.

Tiêu Thần làm đã trở về một đồng cũi đốt, sa mạc dư ôn còn chưa thối lui, hiện tại châm lửa còn nóng nhiều, hấn đem mình y phục từ hồ cây dương chi trên lấy xuống, cửa hàng ở hạt cát trên, càng làm Lăng Tử Lăng cất xong, lúc này mới ngẩng đầu nhìn lên sao đến.

Mình đã thật lâu một nhìn như vậy qua sao, từ Lạc Tiên Thôn sau khi trở về, Tiêu Thần chẳng phân biệt được ngày đêm đều đang tu luyện, vẫn không có thời gian như vậy ngơ ngác nhìn bầu trời, hiện tại lại một lần nữa thấy, không khỏi có chút xuất thần, hồn nhiên chưa phát giác ra Lăng Tử Lăng anh ninh tiếng, mí mắt giật giật, sau đó chậm rãi mở mắt.

Nhìn chu vi trời đã tối rồi xuống tới, lại thấy hai bên trái phải Tiêu Thần trước trên thân đối với bầu trời dờ ra, Lăng Tử Lăng không khỏi sắc mặt hơi đỏ lên, sáng sớm phát sinh chuyện, Lăng Tử Lăng còn nhớ rõ, không cần nghĩ cũng biết là Tiêu Thần cứu mình, nghĩ vậy, Lăng Tử Lăng nếu không không có đùa bỡn, trái lại cau mày, như là chống lại trước cái gì thông thường, trong lòng tựa hồ trầm hơn nặng.

Đã lâu mới khôi phục lại, Lăng Tử Lăng đối với Tiêu Thần nói: "Tiểu lưu manh, nhìn cái gì chứ?"

Tiêu Thần nhìn nhập thần, một thời không có phản ứng sang đây, thuận miệng đáp: "Ta ở một người lẳng lặng đối với bầu trời, chậm rãi già đi."

Như thế u nhả một câu nói từ Tiêu Thần này mười phần tiểu lưu manh trong miệng nói ra, đem Lăng Tử Lăng kinh ngạc há to miệng, nửa ngày nói không

nên lời một câu.

Lúc này Tiêu Thần mới phản ứng được, lập tức lắc đầu xoay người nói với Lăng Tử Lăng: "Huyền Lăng sư thúc ngươi chừng nào thì tỉnh?"

Lăng Tử Lăng giả vờ thần bí nói: "Cai đầu dài lại gần, ta cho ngươi biết."

Tiêu Thần thành thật cai đầu dài xít tới, Lăng Tử Lăng nhanh chóng ở Tiêu Thần mặt trên hôn một cái, nói: "Không nói cho ngươi."

Tiêu Thần bị thỉnh linh xảy ra hạnh phúc chấn kinh đến mức trừng khẩu ngốc, nửa ngày một phục hồi tinh thần lại, Lăng Tử Lăng còn lại là che miệng cười đùa bốn.

Một lúc lâu, Tiêu Thần mới sống lại, nói: "Ngươi, ách. . ."

Lăng Tử Lăng nhìn Tiêu Thần dạng, cười càng mừng hơn, nói: "Thối lưu manh, ngươi tới cùng muốn nói gì nha?"

Tiêu Thần nuốt nước miếng một cái nói: "Có thể hay không trở lại một chút a?"

"Đi tìm chết, đừng có nằm mộng, ngày hôm nay cảm tạ ngươi đã cứu ta, mới báo đáp ngươi." Lăng Tử Lăng chính kinh nói rằng.

"Hắn thật là một người tốt, sớm biết rằng không đánh hắn." Sau đó, Tiêu Thần thần sắc rõ ràng tối sầm lại, nói: "Huyền Lăng sư thúc, xin lỗi. . ."

Lăng Tử Lăng chẳng biết tại sao nhìn Tiêu Thần, Tiêu Thần cũng may may không biết làm sao, chỉ phải thờ dài nói: "Ai, quên đi, không có gì, sau đó ta sẽ không để cho ngươi lại gặp được loại chuyện này."

"Yêu yêu yêu, tiểu lưu manh dài bản lãnh, ngươi sư thúc ta còn cần ngươi chiếu cố, ngươi đừng cho ta thêm phiền phức cũng không tệ." Lăng Tử Lăng giả vờ kinh ngạc nói.

"Ta. . . Nhấn nại." Tiêu Thần một trận nghẹn lời, không có biện pháp, tu vi quả thực không bằng người.

Bất quá như thế nhất ồn ào, bầu không khí rõ ràng buông lỏng rất nhiều, hai người hàn huyên vài câu phía sau, Tiêu Thần mà bắt đầu tu luyện, Lăng Tử Lăng cũng bắt đầu tu luyện.

Nắm chặt mỗi một khắc nhắc tới thăng tu vi, cường giả đều không phải là lẩn lộn đi ra, đạo lý này, Tiêu Thần và Lăng Tử Lăng cũng không có so với rõ ràng.

Hai người mới vừa vào định không lâu sau, một trận kinh hải Thiên Địa thật lớn uy áp trong nháy mắt đặt ở lần trên người bọn họ, Lăng Tử Lăng tại chỗ thổ huyết, mà Tiêu Thần đã thanh minh linh thể, chỉ là uy áp nói, không đến mức thương tổn được Tiêu Thần, nhưng hắn vẫn cảm nhận được biến như biến áp lực.

Tiêu Thần không hoài nghi chút nào, nếu như đối phương tưởng nói, tự mình trong nháy mắt cũng sẽ bị đập vụn, hắn gian nan ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời, Tiêu Thần nhìn thấy là một gã nam tử tóc đen lẳng không mà đứng, áp lực thật lớn nơi phát ra, chính là kia dưới so sánh nhỏ nhỏ thân thể, trong lòng hắn có dũng khí cảm giác, nếu như nhắm mắt lại, may may cũng sẽ không nhận thấy được người này tồn tại.

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Bái Tượng

Tiêu Thần một điểm không nghi ngờ đối phương này một thân tu vi, muốn giết chết tự mình nói, và nghiền chết một con kiến không khác nhau nhiều.

Mặc cho Tiêu Thần tưởng bề đầu cũng không nghĩ ra đối phương làm sao sẽ xuất hiện ở nơi này, thì tại sao sẽ đối với mình hai người tạo áp lực, hắn cũng sẽ không ngại cho rằng áp lực này thả ra không là hướng về phía tự mình đến.

Tiêu Thần ngạnh kháng áp lực, chậm rãi đứng dậy chấp tay nói: "Văn bói Tiêu Thần gặp qua tiền bói."

Tiêu Thần còn không có gốc đến tự giới thiệu, nếu như đối phương là hữu hảo nói, vạn nhất đối phương và Huyền Thanh Sơn có cừ oán, báo ra khỏi nhà, không phải là đem mạng nhỏ cũng giao ra sao.

Trên bầu trời hắc y thấy Tiêu Thần có thể đứng vững áp lực này đứng dậy hành lễ, hơi có chút kinh ngạc, sau đó biến mất ở trên trời, sau một khắc đã xuất hiện ở Tiêu Thần trước mặt, Lăng Từ Lăng thấy người tới đứng ở Tiêu Thần trước mặt, trong lòng căng thẳng, rất sợ người gây bất lợi cho Tiêu Thần.

Tiêu Thần vẻ mặt thông dong nhìn đối phương, người một thân hắc bào, tóc đen khoác ở sau người, đã gần gót chân, thập phần anh tuấn trên mặt ngũ quan đoan chính, một đôi huyết sắc con ngươi ở ban đêm đặc biệt thấy được, người này khỏe miệng nhỏ nhẹ cây dương, cũng không nói được một lời đứng ở Tiêu Thần trước mặt, một lúc lâu hắc bào nhân mới nói: "Các ngươi là Huyền Thanh Sơn đệ tử?"

Tiêu Thần biết loại sự tình này là không gat được, giả nói lừa dối chỉ biết chọc giận đối phương, chẳng thành thật trả lời, vì vậy nói: "Là."

Hắc y nhân lại nói: "Ta cùng với Huyền Thanh Sơn ân oán không nhỏ, hôm nay giết các ngươi cũng sẽ không có người ta nói ta nửa câu điều không phải, các ngươi còn có cái gì di ngôn?"

Hắc bào nhân đứng là thương thánh động thiên Động Chủ, thế vừa vận đen kỳ lân hắc viêm, bản thể hắn là một con hỏa thuộc tính mực kỳ lân, vừa vận ra ngoài trở về, lần này tại đây đụng tới Tiêu Thần hai người hoàn toàn là vừa khớp.

Đen kỳ lân không được Đại Đạo thời gian, Huyền Thanh Sơn bắt long đạo tôn từng có một lần gặp được hắn, muốn bắt để làm linh thú, may là thoải đáng khi thương thánh động thiên Động Chủ cứu giúp mới miễn đi một kiếp, hiện tại tu vi mạnh, gặp phải Huyền Thanh Sơn người nào có buông tha đạo lý.

Lúc này mới phóng xuất uy áp áp bách Tiêu Thần và Lăng Từ Lăng hai người, mà đen kỳ lân trời sinh tính chơi thật khá, lại không muốn trực tiếp dùng uy áp giết chết hai người, lúc này mới lên tiếng trừu đùa.

Lăng Từ Lăng vừa nghe trong lòng thâm than không ổn, ánh mắt nhìn về phía Tiêu Thần, Tiêu Thần nghe hắc y nhân nói, trong lòng lại không nửa phần may mắn, lập tức hô to nhỏ rừng đi mau, đồng thời đánh về phía Lăng Từ Lăng.

Nói thì chậm đó là mau, Tiêu Thần vừa nhào tới Lăng Từ Lăng bên người khi, nhất đạo hỏa quang theo nhau mà tới, Tiêu Thần không kịp vận khởi chân nguyên chống đỡ, trên thực tế cũng không có gì dùng, chỉ phải ôm cổ Lăng Từ Lăng, thô to hỏa trụ lập tức thôn phệ Tiêu Thần hướng phương xa phun đi, Lăng Từ Lăng bị Tiêu Thần che ở trước người, ngoại trừ cảm giác được cực nóng nhiệt độ cao ngoại cũng không có bị tổn thương gì.

Hỏa quang gần người trong nháy mắt, Tiêu Thần trên người liên nhiễm qua xanh biếc xanh lam lưỡng đạo quang mang, hình thành lưỡng đạo màn sáng, chống đối hỏa trụ, nhìn kỹ, đây chính là lúc đầu Ca Thư Hành Vân đưa cho Tiêu Thần hai kiện phòng ngự pháp bảo.

Nhưng chỉ trong nháy mắt, hai màu màn sáng lần lượt nghiền nát, hỏa trụ nhìn như dư uy không giảm như trước đánh phía Tiêu Thần, có phía trước kia nhất trong nháy mắt, Tiêu Thần cũng điều động nổi lên một tia thanh minh linh lực bảo hộ ở bên ngoài cơ thể, nhưng điều này hiển nhiên không nhiều lắm tác dụng.

Chút nào không ngoài suy đoán, hỏa quang che mất Tiêu Thần, mặc dù Tiêu Thần toàn lực phòng thủ cũng không có khả năng đỡ một kích này, huống chi vội vội vàng vàng xuất thủ, kết quả tự nhiên bị kích xong việc.

Lăng Từ Lăng yên tĩnh mới nhớ tới là Tiêu Thần giúp mình đỡ được công kích, lập tức ngẩng đầu nhìn lại, Lăng Từ Lăng thấy là một mảnh đỏ đậm hỏa quang, Tiêu Thần mặt ở hỏa quang chiếu rọi dưới, cũng bày biện ra đỏ thông thường đỏ đậm.

Thống khổ toàn bộ ở trên mặt hiển hiện ra, Tiêu Thần hàm răng đã giảo ra máu, huyết một lưu lại, khô ở tại khỏe miệng, vùng xung quanh lòng mày mặt nhàn mau ngay cả ở tại cùng nhau, không có một giọt mồ hôi hột lưu lại, bởi vì sớm đã bị chung phát rồi.

Lăng Từ Lăng kinh hãi, tự mình cũng không kịp vận khởi chân nguyên hộ thể, càng chưa nói tu vi còn rất thấp Tiêu Thần, nghĩ tới đây, nhìn Tiêu Thần khô ở khỏe miệng vết máu, Lăng Từ Lăng nước mắt lập tức rơi xuống, Tiêu Thần dùng thân thể cứu mình mệnh!

Tiêu Thần từ vừa vẫn quan sát này hắc bào nam tử,

Khi hắn hỏi còn có cái gì di ngôn thời gian, Tiêu Thần bắt được trong mắt hắn một tia quang mang, có lẽ là chẳng đáng mới để cho Tiêu Thần nhận thấy được, nhưng kết quả là Tiêu Thần đã nhận ra, hắn muốn công kích Lăng Từ Lăng.

Tiêu Thần lập tức phấn đấu quên mình đánh về phía Lăng Từ Lăng, Tiêu Thần lúc đó lắm thanh tỉnh, hắn rõ ràng, loại thời điểm này, Lăng Từ Lăng là không kịp nhắc tới linh lực tự cứu, tự mình thanh minh linh thể có thể còn có một chút hy vọng, vì vậy Tiêu Thần mới dùng thân thể mình đỡ một kích.

Nhưng tu hành cảnh giới cao nhất cường giả công kích thấp nhất cảnh giới con kiến hôi, lại tại sao có thể có ngoại ý muốn, vô luận như thế nào Tiêu Thần cũng không có may mắn tránh khỏi có thể, phía sau hắn Lăng Từ Lăng cũng sẽ nhanh chóng bộ hắn rạp khuôn theo.

Sự thực chứng minh Tiêu Thần là may mắn, thứ nhất, vừa một kích chỉ là hắc bào nhân tiện tay thi triển, mặc dù là Đại Đạo một kích, nhưng uy lực kỳ thực điều không phải cực đại, thứ hai, Tiêu Thần có hai kiện pháp bảo hộ thể, hơn nữa thanh minh linh thể, Tiêu Thần thật khiêng hạ một kích này, nhưng này một đầu bộ lông và một bộ quần áo là không giữ được, Tiêu Thần chỉ còn phía trước nửa người y phục, phía sau lưng đưa đến lưỡng lạc hoàn toàn hóa thành tro tàn.

Tiêu Thần tuy rằng bản thân bị trọng thương, thế nhưng thanh minh linh thể thực sự bá đạo, hai người cuối cùng được lấy bảo mệnh, nhưng đây hết thấy chưa từng ý nghĩa, hắc bào nhân thực lực băng sơn còn chưa lộ một góc, cũng đã để Tiêu Thần và Lăng Từ Lăng hoàn toàn mất đi phản kháng tâm tư.

Nếu không ngoài suy đoán, Tiêu Thần cùng Lăng Từ Lăng kết quả còn là, khó thoát khỏi cái chết.

Hắc bào nhân sẽ xuất thủ lần nữa thời gian, một trận du dương thanh thúy phượng minh từ trong thiên địa bốn phương tám hướng vọt tới, hắc bào nhân nghe được tiếng đàn phía sau động tác trên tay dừng lại, lập tức toàn bộ tinh thần đề phòng, có thể thấy được hắc bào nhân hết sức kiêng kỵ thanh âm nơi phát ra.

Tiêu Thần và Lăng Từ Lăng sắc mặt vui vẻ, Tiêu Thần lập tức ôm Lăng Từ Lăng lắc mình đến một bên, nhưng vừa buông lỏng Lăng Từ Lăng, Tiêu Thần phía trước y phục, không, chắc là miếng vải, lập tức rớt xuống đất, Tiêu Thần toàn thân không hề bí mật đứng ở Lăng Từ Lăng trước mắt.

Lăng Từ Lăng sắc mặt đỏ lên lập tức xoay người sang chỗ khác, điều không phải Tiêu Thần da mặt dày đến vô địch, mà là hắn không dám có chút thả lỏng, cũng không kịp mình bây giờ hình tượng, cứ như vậy đứng ở Lăng Từ Lăng bên người.

Tiêu Thần chỉ thấy ngực trái mình hoán ngày bay ra, đồng thời bay ra còn có gần như là hư vô trạng thái Hàn, hắn ôm hoán ngày, lăng không giẫm chặn tại chỗ, giờ tay nhắc chân trong lúc đó, đạo vận thiên thành, bát phương thiên địa linh khí đều tránh lui, bầu trời như trước trắng sáng sao thưa, nhưng tựa hồ thiếu một xóa sạch thần, lúc này trong thiên địa, duy mắt này không quá rõ ràng một thân ảnh.

Không nói được một lời, không lâu sau, Hàn lăng không ngồi xếp bằng xuống, hoán ngày sắp đặt ở hai đầu gối trên, chậm rãi nhắm mắt lại, tay ở cảm huyền trên nhanh chóng nhảy lên, từng tiếng trầm thấp đàn cổ tiếng vang lên, đồng thời Hàn ngâm nói:

"Trống trận lên, vũ lười mác, điểm binh Bái Tượng, máu nhuộm bầu trời xanh, sơn bỏ vào trên đất, gãy hồng kỳ, đoạn thương mâu, dưới trướng dừng sĩ dứt đoạn đầu, chuông vàng minh, gót sắt trú, nhất tướng công thành vạn cốt khô. . ."

Theo Hàn ngâm xướng, cong giữa tình cảnh nhất mạc mạc theo tiếng ngâm xướng cùng xuất hiện sau lưng Hàn, mở mạng bầu trời một mảnh huyết hồng vô hạn rộng chiến trường trên, trống trận lời lên, hồng kỳ lăm lăm, nhiều đội binh sĩ chờ xuất phát, trên điểm tướng đài, vài tên người khoác kiên giáp tướng lĩnh quì một gối, đồng thời bái hướng Hàn.

Chỉ nhìn một cách đơn thuần chiêu thức ấy, chính là Tiêu Thần theo không kịp cảm tu tới cao công phạt lớn thuật.

Tiêu Thần chỉ thấy Hàn tay phải ở cảm huyền trên khinh thiêu một chút, tất cả đại quân mục tiêu nhắm thẳng vào đen viêm, sau đó, phía sau kỵ binh bộ binh lập tức bắt đầu xung phong, đồng thời cung binh nổ xe vạn mũi tên tề phát.

Trống trận nổ vang, thiết kỵ xông ra, hò hét có tiếng xông thẳng cừu tiêu.

Hắc bào nam tử như lâm đại địch, toàn lực vận khởi màu đỏ quang mang ở chống đối, chỉ thấy vô số binh sĩ và vũ tiễn đánh vào màn sáng trên, một con chi mừa tên gãy, đám binh sĩ huyết phun như dừng tuyến, mỗi người phá thành mảnh nhỏ, có thể rõ ràng thấy mỗi một đợt binh sĩ hi sinh đôi lấy là màu đỏ màn sáng chia ra lờ mờ và hắc bào nam tử sắc mặt một trận tái nhợt.

Trên mặt đất phục thi trăm vạn, máu chảy thành sông, nhuộm đỏ bầu trời xanh, khắp nơi là cụt tay cụt chân, đoạn kích tàn mâu, nghiêm nhiên nhất phó núi thây biển máu Tu La tới cảnh.

Cuối cùng màu đỏ màn sáng ở một trận tên nổ dưới sự công kích từng mảnh nghiền nát, đen viêm một ngum nghịch huyết phun ra, lúc này Hàn động tác trên tay tái biến, Bái Tượng trên đài tướng lĩnh đều đứng dậy muốn chiến, đen viêm lập tức sắc mặt kịch biến, cũng không quay đầu lại ly khai chiến trường, lúc này Hàn hai tay ấn dây cung, tiếng đàn hơi ngừng, phía sau chiến trường cùng với xuất hiện vật sở hữu toàn bộ biến mất, bầu trời lại khôi phục thành nguyên dạng.

Hàn chậm rãi đứng dậy ôm hoán mấy ngày gần đây đến Tiêu Thần bên người, nghiêm túc nói: "Vừa ngươi đều thấy được đi, đây là Đại Đạo tu vi dùng hoán ngày có thể phát huy được thực lực, này kỳ thực chỉ là một chiêu ảo thuật công kích, này một khúc tên ngươi lại nhớ cho kĩ 《 Bái Tượng 》 chỉ cần Đại Đạo tu vi và hào đảm cảm trái tim là có thể dùng ra, nếu không phải lão phu không thể quá độ thi triển, chỉ cần chư tướng vừa ra, hắn định chết không thể nghi ngờ."

Dừng một chút, Hàn nói tiếp: "Như vậy công kích lão phu trong vòng mười năm tới đa có thể sử dụng một lần, cho nên nỗ lực đề thăng tự mình tu vi mới là kế hoạch lâu dài, bên cạnh ngươi cô bé này thân phận không đơn giản, lại thấy qua ngươi Hoán Nhật Cổ Cầm và lão phu, là giết là tống, ngươi tự mình xử lý đi, nhưng nhớ kỹ, nếu như bí mật này tiết lộ ra ngoài, ngươi nhiều hơn nữa vài cái mạng nhỏ cũng không đủ ném." Nói xong Hàn có hay không vào đàn cổ, hoán ngày cũng rơi vào tay Tiêu Thần.

Lăng Từ Lăng không biết lúc nào đã xoay người lại, nhìn Tiêu Thần ôm đàn cổ, đột nhiên kêu lên một tiếng: "Lưu manh a!"

Tiêu Thần lớn huỳnh, này mới phát giác, mình bây giờ là sạch sẽ đứng lại ở trong gió.

Tiêu Thần lập tức từ trong túi đựng đồ xuất ra một bộ áo vải mặc, trong miệng còn không dừng nói rằng: "Thua thiệt thua thiệt, hôm nay là triệt để thua thiệt, ai, tại sao lại bị thấy hết, ta đây băng thanh ngọc khiết thân thể, hình như chỉ có lão lưu manh xem qua, ai. . ."

Lăng Từ Lăng càng nghe càng mặt đỏ, cuối cùng rốt cục vẫn phải thẹn quá thành giận, Tiêu Thần lại tự thực ác quả.

Tiêu Thần và Lăng Từ Lăng đùa giỡn một hồi, yên tĩnh trở lại, lúc này Lăng Từ Lăng nghiêm túc hỏi: "Thối lưu manh, ngươi tới cùng có bao nhiêu ta không biết bí mật a?"

"Vây còn ngươi? Vài năm liền từ Dẫn Khí tu luyện tới Thai Thành." Tiêu Thần cũng thu hồi vui đùa vẻ, trịnh trọng nói rằng.

"Ta. . ."Lăng Từ Lăng một thời ghen lời.

Tiêu Thần lại nói: "Thế nhưng, thì là không biết đây đó bí mật, chúng ta qua bắt đồng dạng rất tốt sao? Cho nên bí mật cái gì, căn bản không trọng yếu, mỗi người đều có tự mình bí mật, có thể chia sẻ, có lại chỉ có thể tự mình biết, nói không nói ra, do người làm chủ, chỉ khi nào nói ra, tạo thành ảnh hưởng lại không phải do người."Nói xong Tiêu Thần liền ngẩng đầu nhìn bầu trời.

Lăng Từ Lăng nghĩ Tiêu Thần nói, dần dần có một tia phương hướng, lên tiếng nói: "Đúng vậy, tựa như có thống khổ, vĩnh viễn chỉ có thể tự mình một người thừa thụ, tiêu lưu manh, sang đây, ta cho người biết tự mình bí mật."

Tiêu Thần hoài nghi nhìn về phía Lăng Từ Lăng, ánh mắt ở hồi, không có vấn đề đi?

Lăng Từ Lăng thấy thế câu giận nói: "Tôi hay không,) không đến kéo đến. Hạnh. . ."

Tiêu Thần vừa nghĩ, sẽ không vừa tưởng tự mình mình một chút đi, nghĩ tới đây, Tiêu Thần liền đi tới, trong tưởng tượng môi thom không có phù xuống, Lăng Từ Lăng đối với Tiêu Thần nói một câu nói, Tiêu Thần chấn kinh đến triệt để hóa đá.

Lăng Từ Lăng nhìn này Tiêu Thần ngốc dạng, hung hăng nói: "Ta cảnh cáo người, không được nói cho người khác biết a, đặc biệt ca ca ta, nếu là cho hắn biết, người sẽ chờ chết đi!"

Tiêu Thần nói: "Yên tâm đi."Ngồi xếp bằng xuống, bắt đầu rồi tu luyện.

Lăng Từ Lăng thấy thế cũng ngồi xong bắt đầu mình tưởng

Thấy tận mắt chứng một hồi đỉnh quyết đầu phía sau, Tiêu Thần như có sở ngộ, đầy đầu đều là Hàn dùng ra này chiêu thức.

Trăm vạn hùng binh, thiết huyết chiến tướng, hắn không biết hắc viêm mạnh bao nhiêu, nhưng dù sao cũng là Đại Đạo kỳ cường giả, thì là so ra kém Kinh Thương Đạo Tôn, cũng sẽ không có nhiều sai, thế nhưng ở chiêu thức kia trước mặt, lại không còn sức đánh trả chút nào, đây hết thấy, Tiêu Thần nằm mộng cũng muốn tự mình tự mình đến, nhưng mục tiêu này đối với Tiêu Thần mà nói, còn đang quá mức xa xôi.

Nghe được Lăng Từ Lăng tự nói với mình bí mật khi, Tiêu Thần càng càng phát ra cảm thấy tự mình nhỏ bé, và chân chính người đại thần thông so với, tự mình ngay cả chỉ con kiến hôi cũng không tính.

Vì mình trong lòng mộng tưởng, Tiêu Thần chắc chắn nỗ lực gấp trăm lần với thường nhân nỗ lực, Tiêu Thần trong đầu từ bước trên tiên đồ nhất khắc lên, liền chưa từng có buông tha qua, cái này mộng tưởng, chắc chắn vĩnh viễn kèm theo Tiêu Thần đi tới.

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 40: Vương thành

Một đêm tu hành, thẳng đến tảng sáng lúc, hai người mới thu công mở mắt ra, tu luyện người không giống với người phàm, tiến hành cả đêm đã tọa, hoặc là thổ nạp, hoặc là mình tưởng, thường thường so sánh trùm đầu ngủ một giấc còn muốn có tinh thần, dù sao tu luyện mới là tu giả căn bản.

Sa mạc lớn phong cảnh, thường nhân căn bản không cách nào đều được hưởng, nguyên nhân không có nó, người thường đứng là vẫn còn chỉ có thể cúi đầu với thiên nhiên, này trong biển cát hướng sớm tối mộ, không thể nghi ngờ cảnh sắc tráng lệ dị thường, nhưng thường thường nương theo cũng là cực nhanh biến hóa khí trời, màn đêm một chút, sa mạc lớn giữa từ mặt trời có ngọn lửa bắt đầu cấp tốc âm lên, không cần hai canh giờ, thân ở trong đó người liền có thể trải qua một lần từ đông đến hạ.

Lúc này, Tiêu Thần đang đứng ở nhô cồn cát thượng khán vừa mặt mày rạng rỡ mặt trời, không biết đang suy nghĩ gì, Lăng Từ Lăng sửa sang lại y phục, sau đó đi tới Tiêu Thần bên cạnh, nhìn Tiêu Thần tranh tia sáng đầu, không khỏi xi cười ra tiếng.

Đêm qua hắc viêm một cây đuốc, thiêu hủy không chỉ là Tiêu Thần y phục, một đầu qua vai tóc xanh, cũng đốt sạch, bởi điều không phải tầm thường tới lửa gây thương tích, sợ rằng Tiêu Thần trong khoảng thời gian ngắn chắc là sẽ không dài ra tóc.

"Huyền Lăng sư thúc, cái này sơn lịch lãm, rốt cuộc là luyện cái gì? Trước sư phụ cũng không có nói rõ." Tiêu Thần tự nhiên nhận thấy được có người tới bên cạnh mình, không cần nghĩ cũng biết là Lăng Từ Lăng.

"Ta không biết, sư phụ cũng một nói cho, chỉ nói là để chúng ta nghĩ đến lúc rồi, trở về đi." Tiêu Thần không có quay đầu, Lăng Từ Lăng đồng dạng cũng không có nhìn Tiêu Thần.

Tiêu Thần không có hình tượng chút nào đuổi người, nói tiếp: "Ngươi là sư thúc, đi đâu ngươi tới quyết định đi."

"Ta là sư thúc, ta lệnh cho ngươi nghĩ biện pháp." Lăng Từ Lăng đối với hôm qua việc, tựa hồ không chút nào để ở trong lòng, lúc này khôi phục ngày xưa hình dạng.

Tựa hồ đã sớm ngờ tới kết quả này, Tiêu Thần nhưng thật ra hiếm thấy không có tỏ khổ, nói thẳng: "Ta nghĩ xong, chúng ta đi trước Bảo Tượng Quốc vương thành đi, sau đó sẽ thương lượng đi đâu."

"Nói như vậy ngươi đã sớm nghĩ xong, hỏi ta chỉ là đi chạy theo hình thức lạc?" Lăng Từ Lăng mạn bất kinh tâm nói rằng.

"Đúng vậy, a phi, điều không phải." Tiêu Thần vui tươi hơn hờ trả lời, sau đó cấp tốc đổi giọng, "Ta đây là cấp tốc thi hành mệnh lệnh, mới vừa vừa nghĩ đến."

"Lời thừa nói ít, dẫn đường." Lăng Từ Lăng cũng không phải thật ở tính toán, nói xong đá một cước hạt cát.

Tiêu Thần tự nhiên cũng không muốn ở trong sa mạc ở lâu, gọi ra bích lưu, ngự kiếm thẳng lên tận trời, Lăng Từ Lăng theo đuôi phía sau, trong nháy mắt, cũng đã bay ra rất xa.

Bảo Tượng Quốc, tọa lạc tại Tây Vực sa mạc lớn cực kỳ dựa vào tây vị trí, nếu là từ trên cao nhìn xuống, liền sẽ phát hiện, chính quốc gia bản đồ giống như một chỉ ngang mũi giả giống, đồng dạng, đều là Tây Vực tam quốc Sa Tượng Quốc và Ngọc Tượng Quốc, chính thể xem ra cũng là tượng hình, chỉ bất quá so với Bảo Tượng Quốc không lớn lắm.

Bảo Tượng Vương Thành ở vào "Bảo giống" mất vị trí, là một tòa đồi dào thành thị, cũng là Bảo Tượng Quốc kinh tế văn hóa và trung tâm chính trị, toàn bộ vương thành chiếm phương viên hơn ngàn trong thổ địa, bên trong thành kiến trúc, san sát nối tiếp nhau, trên đường phố lúc nào cũng ngựa xe như nước, tiếng người ồn ào, ở vào ở giữa vương cung giống như một chỉ sư tử, quân lâm trước toàn bộ vương thành, vương cung trước là một mảnh cực kỳ rộng sân rộng, lúc này tụ tập rất nhiều người đi đường vây xem, không biết là ở cử hành cái gì hoạt động.

Mà lúc này, Tiêu Thần và Lăng Từ Lăng cũng vào Bảo Tượng Vương Thành, nhìn trước mắt hùng vĩ thành thị, cùng với như vậy đông đảo người đi đường, Lăng Từ Lăng trong mắt đều là bất khả tư nghị.

"Tiêu lưu manh, đây là người phạm sinh hoạt địa phương sao?" Lăng Từ Lăng mang theo một cái màu trắng cái khăn che mặt, nhìn một bên Tiêu Thần, không khỏi mở miệng hỏi. Đây là vào thành trước Tiêu Thần cố ý để cho nàng mang theo, dùng Tiêu Thần nói mà nói, Lăng Từ Lăng sinh hế ra hại nước hại dân khuôn mặt, không che lên đến chính mình sẽ bị người khác đánh.

"Đúng vậy, có rất nhiều thứ ăn ngon đều là trên núi không có, đợi lát nữa ta dẫn ngươi đi ăn." Tiêu Thần nhìn trước mắt Lăng Từ Lăng, khó có được không có chuyện phỉếm,

Kiên trì vì nàng giảng thuật này tự mình chỗ biết rõ người phạm thế giới.

Một ngụm nuốt trọn trong tay nhục bính, Tiêu Thần mở miệng nói rằng "Chúng ta đi mua chút binh khí đi."

"Pháp Khí sao? Chúng ta điều không phải đều có sao? Để làm chi còn đi mua, lẽ nào người phạm luyện khí thuật còn cao hơn Huyền Thanh Sơn rõ ràng?" Lăng Từ Lăng sau khi nghe được không giải thích được nhìn Tiêu Thần.

"Ngươi cũng nói, đó là Pháp Khí, Pháp Khí a, vài thứ kia có thể tùy tiện dùng đi đối phó người phạm sao? Dập đầu trước liền tàn, đụng sẽ chết." Tiêu Thần vỗ cái trán nói rằng.

"A." Lăng Từ Lăng nhẹ giọng lên tiếng, thể hiện một bức đặc biệt rõ ràng hình dạng.

"Đi thôi, trước đi chung quanh một chút, đụng tới binh khí điểm là có thể mua." Tiêu Thần đắc ý đi nhanh đi về phía trước, Lăng Từ Lăng thưởng thức tay này trên có khắc Tiêu Thần chữ ngắn thò, cũng đi theo.

"Nhìn, chính là chỗ này, ta trước đây đã tới." Tiêu Thần hướng về một cái lộ về "Thiệt" tự chiêu bài cửa hàng bước nhanh tới, một bên quay đầu về Lăng Từ Lăng nói rằng.

"Lão bản, lão bản, đem kia phương thiên kích mang ra đến, ta muốn." Tiêu Thần mới vừa vào cửa, còn không có gặp người, liền la lớn.

"Vị thiếu hiệp kia, mời vào bên trong, xin hỏi ngươi nếu như kia một thanh phương thiên kích đâu?" Nghe được tiếng la, sau quầy đi ra một gã tiểu nhị, cười nghiêng hướng Tiêu Thần.

Tiêu Thần mọi nơi quan sát lúc, chỉ vào một chỗ đầy treo đao kiếm tường đứng tiểu nhị nói rằng: "Dì? Trước đây điều không phải lộ về sao? Tất cả đều là màu đỏ chuôi này lớn kích."

"Ta tới đây cũng có mấy năm, này chưa từng có treo qua thương kích loại binh khí, thiếu hiệp không biết là nhớ lộn đi?" Tiểu nhị nở nụ cười là Tiêu Thần giải thích.

"Ác, vậy trách không được, đem lão bản của các người gọi ra, ta tự mình hỏi một chút hần." Tiêu Thần một bức hiểu ra hình dạng, sau đó lắc đầu nói rằng.

"Này. . . Thiếu hiệp này nhưng làm khó nhỏ, nếu không ta mang người xem một chút chúng ta đây đừng thương kích, đều là nhất lưu mặt hàng." Tiểu nhị một bức thật khó khăn hình dạng.

"Không được, ta chính là muốn chuỗi này màu đỏ lớn kích." Tiêu Thần bất mãn nói rằng.

Lúc này, Lăng Tử Lăng cũng đi tới trong cửa hàng, liếc mắt liền thấy ôm hai tay, cả lơ phát phơ Tiêu Thần và đứng ở một bên, vẻ mặt vẻ khổ sở tiểu nhị.

Nàng không cần nghĩ cũng biết nhất định là Tiêu Thần lại muốn xuất không biết là yêu cầu gì đến làm khó người ta, vì vậy đi tới Tiêu Thần bên cạnh.

"Tiểu lưu manh, người đây là đang để làm chi? Đồ vật mua xong?" Lăng Tử Lăng tuy rằng không giống thông thường tu giả vậy cao cao tại thượng, nhưng là không có nghĩa là nàng không cao ngạo, tự nhiên sẽ không đồng nhất tự mình xa lạ người phạm nói.

"Người này vậy mà nói ở đây không có, phân biệt chính là gạt ta." Tiêu Thần liếc mắt một cái tiểu nhị, nói với Lăng Tử Lăng.

"Ồ ào cái gì, Vương Tài, người làm như thế nào buôn bán?" Nội đường giữa truyền ra một cái có chút thanh âm già nua.

"Chương quỹ, vị thiếu hiệp kia không nên nói muốn mua mấy năm trước động ở này màu đỏ lớn kích." Tiểu nhị thấy chương quỹ vén rèm cửa lên đi ra, chỉ vào lúc trước Tiêu Thần chỉ kia mặt tường nói rằng.

"A?" Chương quỹ nhìn về phía tiểu nhị chỉ địa phương, có chút giật mình, ngược lại nhìn về phía Tiêu Thần nói: "Vị thiếu hiệp kia, chẳng lẽ người mấy năm này chưa từng ở Tây Vực?"

"Chương quỹ nơi nào lời ấy?" Tiêu Thần thấy lão bản đi ra, lại nói trước và buôn bán chút nào không thể làm chung nói, có chút nghi hoặc.

"Mấy năm trước, vùng Trung Nguyên lớn võ lâm minh chiếu cáo thiên hạ võ lâm đồng đạo, anh hùng bảng bài danh thay đổi, ở vùng Trung Nguyên đường Hán Thành tiến hành đệ nhất thiên hạ võ đạo sẽ, ta tây võ lâm tổng tuyển cử gần cử hành, lời người nói đồ bà kích, mấy năm trước tiêu điểm liền làm luận võ tổng tuyển cử điểm có tiền đưa cho vương cung." Già chương quỹ nhìn Tiêu Thần một người đầu trọc, mà bên người chỗ đứng lại nữ tử ăn mặc cũng không như Tây Vực người trong, liệu định đối phương là nhiều năm trước theo trường bối tới đây gặp qua đồ bà kích.

"Nguyên lai là như vậy a, vậy có phải hay không ta thắng tranh tài, là có thể chiếm được." Tiêu Thần yếu hơn đảm chiêu, sau đó tùy ý nói rằng.

Chương quỹ nghe vậy, sắc mặt trầm xuống, lạnh lùng nói: "Đó là tự nhiên, bất quá, hồ xuy đại khí, cũng không sợ nhanh đầu lưỡi, tổng tuyển cử luận võ, cộn lựa là ta Tây Vực cực mạnh mười người, người tiểu oa nhi này cũng dám vọng tưởng?"

"Ha ha. . . Liên quyết định như vậy, Huyền Lăng sư thúc, chúng ta đi tham gia luận võ đi." Trái lại Tiêu Thần, tựa hồ không nghe được chương quỹ nói, cũng có lẽ, nghe được chương quỹ khẳng định trả lời, phía nói hần nửa câu cũng nghe vào.

Nói xong, Tiêu Thần cười lớn ra cửa hàng, Lăng Tử Lăng không nói thêm gì, chậm rãi đi ra ngoài.

"Hanh, hiện tại thanh niên nhân, mỗi một người đều nhẹ như vậy di động, cũng nên chịu chút vị đắng." Nói xong, chương quỹ đứng một bên làm sợi bông che mặt Lăng Tử Lăng cũng không nhiều nhìn, vén rèm cửa lên, về tới nội đường.

Tiêu Thần ở cửa hàng ngoại hướng nhìn bốn phía, cùng lúc chờ Lăng Tử Lăng, cùng lúc muốn nhìn một chút chương quỹ theo như lời tổng tuyển cử luận võ, ở địa phương nào tiến hành.

"Tiểu lưu manh, này hơn nửa ngày, người rút cuộc muốn để làm chi a?" Lăng Tử Lăng đi tới Tiêu Thần bên người, thực sự đoán không được Tiêu Thần trong hồ lô bán thuốc gì.

"Ta trước đây tại đây thấy qua một thanh lớn kích, đặc biệt đẹp, khi đó ta rất muốn, nhưng là lại mua không nổi, cuối cùng chỉ có thể buông tha, hiện tại lại về tới đây, tự nhiên tưởng thu vào tay." Tiêu Thần tựa hồ vẫn chưa có hoàn toàn thích ứng tu giả nhân vật này, sở hành việc, chỉ sợ sẽ không ở người thứ hai tu sĩ sẽ tha cho xuất hiện.

"Chúng ta điều không phải xuống núi thử luyện sao? Kia làm những thứ này làm gì?" Lăng Tử Lăng tự nhiên sẽ không nhận đồng Tiêu Thần thuyết pháp.

"Vậy người nghĩ nên để làm chi đâu?" Tiêu Thần hỏi ngược lại.

Lăng Tử Lăng một thời ghen lời, xuống núi là lúc, quả thực Huyền U Chân Nhân cũng không có nói rõ ràng muốn tự mình hai người xuống núi cụ thể phải làm những gì, nhưng nàng đứng Tiêu Thần nhưng chưa từng có chịu thua tập quán, "Hanh, như vậy tùy người liền."

"Đừng nhìn ta như vậy, lẽ nào thử luyện liền nhất định là đi sơn dã lớn trạch, chém giết mấy con không ra hồn tiểu yêu trách, sau đó cầm chiến lợi phẩm trở lại trên núi? Người tu đạo, trước tu tâm, người xem này hồng trần, chẳng lẽ không đúng luyện trái tim địa phương tốt sao?" Tiêu Thần thấy Lăng Tử Lăng không hồn giận hình dạng, nhìn phương xa đoàn người, chậm rãi nói rằng.

"Người tu đạo, trước tu tâm." Lăng Tử Lăng nghĩ Tiêu Thần theo như lời, tuy rằng nghe vào cũng không có như cùng nghe đạo tôn giảng đạo cái loại này

hiểu ra, nhưng vẫn như cũ dụ cho người suy nghĩ sâu xa, nhưng đừng quên, người trước là phương này thế giới cảnh giới cao nhất, mà Tiêu Thần chỉ là tu vi vừa đột phá luyện khí tiểu tử, tại đây tu giả thế giới, quá nhiều.

Tiêu Thần không có nói thêm nữa, đi tới một bên sạp nhỏ trước hỏi thăm luận võ nơi sân vị trí, chỉ chốc lát, hứng thú tinh tế bùng bùng trở lại Lăng Từ Lăng bên người.

"Huyền Lăng sư thúc, ta biết ở đâu, chúng ta cùng đi tham gia đi, khẳng định chơi rất khá." Tiêu Thần nở nụ cười, nhìn ra được, hẳn là thật rất vui vẻ.

Đây hết thầy đều bị Lăng Từ Lăng nhìn ở trong mắt, nàng không có xuống son, tính cách có hiếu động, nghe Tiêu Thần đâu có chơi, cũng muốn thử xem, vì vậy vui vẻ đáp ứng.

"Chúng ta bay qua đi, ta vừa hỏi bán đồ vật tiểu ca, hẳn nói cho ta biết luận võ nơi sân ở vương cung trước trên quảng trường, cách nơi này còn cách một đoạn, nếu như đi tới nói quá chậm." Tiêu Thần hoạt động tay chân, chuẩn bị cất cánh.

"Đứng lại cho ta." Lăng Từ Lăng đi tới Tiêu Thần phía sau, đá hấn nho nhỏ chân một cước, nói rằng, "Tất cả tu giả đều phải tuân thủ thiết lại, người lễ nào quên mất."

"Huyền Lăng sư thúc, người đừng kích động a, cũng không phải ngự kiếm, đi theo ta." Tiêu Thần đương nhiên biết tu giả thiết lại một trong, tuy rằng hấn cho tới bây giờ một đề ở trong lòng, nhưng cũng không muốn ban ngày ban mặt bại lộ thân phận.

Tiêu Thần mặc kệ Lăng Từ Lăng có đồng ý hay không, lôi kéo Lăng Từ Lăng tay, trên chân phát lực, mạnh vừa nhảy, lập tức phóng người lên, văng văng rơi vào một chỗ nóc nhà trên.

Lăng Từ Lăng không nghĩ tới, chỉ là Luyện Khí Kỳ Tiêu Thần, vậy mà đã cụt bị cường hãn như vậy thân thể.

"Đừng quên, ta thế nhưng luyện qua." Tiêu Thần lôi kéo Lăng Từ Lăng đứng ở nóc nhà, đắc ý nói rằng.

Lăng Từ Lăng lúc này mới nhớ tới, nhiều năm trước, Tiêu Thần còn không có bước vào tu giả hàng, liền dám ở vách núi bên cứu mình, nói vậy như thế năm qua là đang tu luyện thể thuật, kia hôm nay có thể như vậy, cũng đến không kỳ quái.

Tiêu Thần lôi kéo Lăng Từ Lăng ở vương thành nóc nhà bay vọt, tốc độ cực nhanh, thẳng truy bầu trời phi điều, dẫn tới trên đường dân chúng một trận ghê mắt.

Gần nửa canh giờ chạy như bay, đứng Tiêu Thần mà nói không coi vào đâu, hẳn mang theo Lăng Từ Lăng cũng là như vậy, lúc này hai người bọn họ đã rơi trên mặt đất, trước mắt là một cái rất lớn sân rộng, tụ tập đại lượng đoàn người.

"Còn không buông tay?" Đã rơi ở trên mặt đất, nhưng Lăng Từ Lăng thấy Tiêu Thần không có một chút buông tay ý tứ đã nghĩ lôi kéo tự mình đi, không khỏi ra nhắc nhở.

"Đã quên, đã quên, chúng ta đi qua nhìn một cái." Tuy rằng trong lòng không muốn, cũng đứng là Tiêu Thần cố ý không nghĩ đứng lên, bất quá nếu đối phương đã lên tiếng, mình cũng chỉ phải trái lại buông tay ra.

Toàn bộ thiên hạ bị phân chia thành: Tây Vực sa mạc lớn, Đông Thắng Đại Lục, cực bắc băng nguyên, Giang Nam Ốc Vực và Trung Châu đại địa mấy cái bộ phận, không có ai biết vì sao như thế phân, Tây Vực sa mạc lớn, người ở thưa thớt, chiếm đoạt diện tích cũng không tính lớn, ngay cả nơi đây ba lớn nhất quốc gia, ở Giang Nam vùng Trung Nguyên và cực bắc xem ra, chỉ có thể coi là vào không được thượng lưu tiểu quốc gia.

Nhưng dù vậy, ở đây cũng như trước không được phép coi thường, giang hồ võ lâm cũng theo đại lục bị thành đông tây nam bắc, bốn người võ lâm, lại do lớn võ lâm mình chung quy lĩnh, một qua hai mươi năm, liền một lần nữa đề cử lớn mình chủ võ lâm, đồng thời thay đổi anh hùng bảng bài vị trí ngoại trừ vùng Trung Nguyên xuất mười lăm người dự thi ở ngoài, từng địa vực nhưng xuất mười tên cao thủ tham dự bài vị trí thi đấu, danh liệt đầu bảng người, chính là đương đại lớn mình chủ võ lâm, mà hiện giữ lớn mình chủ võ lâm, chính là Tây Vực Tây Môn kiếm tông tông chủ, cái này cũng ở khinh thường Tây Vực những người đó trên mặt, hung hăng ngay cả rút hai mươi năm bặt tai.

Còn có mấy năm liền vừa anh hùng bảng bài vị trí thi đấu, từ Tây Vực đến vùng Trung Nguyên, đường xá xa xôi, ngày đi nghìn dặm cũng cần tam năm mới có thể chạy tới đường Hán Thành, là sự cố tham gia tranh tài người, cần phải ở mấy ngày gần đây bên trong xác định nhanh lên đi trước.

Tiêu Thần và Lăng Từ Lăng cũng chen vào đoàn người, nói đến sợ rằng không ai bất kỳ một cái nào tu sĩ sẽ tin tưởng, hai người tu sĩ vậy mà dường như phổ phường bách tính thông thường xuất hiện ở chen chúc trong đám người.

"Vị này quân gia, tiểu đệ muốn hỏi một chút báo danh địa phương ở chỗ nào?" Tiêu Thần đi tới một chỗ bày bàn địa phương, đối với đứng ở một bên mặc quân y trung niên hán tử nói rằng.

"Hôm nay là bốc cáo, ngày mai mới bắt đầu báo danh." Tuy rằng chia vào tự mình đầu trục, bất quá này quân sĩ cũng có thể nhìn ra Tiêu Thần đại khái tuổi tác, thấy đối phương là một thanh niên nhân, còn muốn báo danh tranh tài trở nên nổi bật, không khỏi có chút cười nhạo.

"Như vậy a, ta đây ngày mai trở lại cầm." Tiêu Thần vừa nghe, có chút tiếc nuối, tiếc nuối không thể mã sơn đem đồ bà kích bắt được tay, bất quá lời này đứng ở kia quân sĩ trong tai chính là không có nhận thức, bắt đắc dĩ đối phương nhìn Tiêu Thần nở nụ cười, không thuận tiện phát tác.

Tiêu Thần lui về Lăng Từ Lăng bên người, "Ngày mai báo danh, chúng ta trước tìm địa phương ngủ đi."

"Người qua đây, ta bảo chứng không đánh chết người." Lăng Từ Lăng làm sao nghe không hiểu Tiêu Thần là cố ý như vậy.

Nửa ngày thời gian thoáng qua tức tặc, mắt thấy thiên sẽ đen, Bảo Tượng Vương Thành đường phố lên một lượt ngọn đèn dầu, ngọn đèn đêm đường phố chiếu và ban ngày thông thường, tuy rằng đã hoàng hôn, nhưng đường phố cũng có người lại cũng không có giảm bớt, trái lại đèn màu thông minh dưới, càng lộ vẻ náo nhiệt.

Tiêu Thần và Lăng Từ Lăng từ vương cung sân rộng ly khai, phố lớn ngõ nhỏ, đi tới nào tính kia, lúc này cũng còn đang ngọn đèn dầu dưới bước chậm.

Tu giả nhưng không tồn tại đi một ngày đêm sẽ cảm giác bị một loại thuyết pháp này, bất quá dù vậy đến rồi tất cả mọi người nên nghỉ tạm thời gian, bọn họ cũng còn là cần tìm một chỗ đặt chân.

"Liên cái này, cùng nhau đi tới, liên nhà này khách điểm lâu tới cao, chúng ta vào đi thôi." Tiêu Thần đứng ở một chỗ khách điểm trước, chỉ vào treo đây đèn màu khách điểm, đối với Lăng Từ Lăng nói rằng.

"Người có thể lại buồn chán điểm sao?" Lăng Từ Lăng đã không muốn lại phản ứng Tiêu Thần.

"Chương quỹ, cho ta tự mình chỗ cao nhất gian phòng." Đây đã trở thành Tiêu Thần phong cách, người chưa đến, tiếng tới trước.

"Ồ, vị khách quan kia, chỗ cao nhất này gian phòng, nhưng không tiện nghi a, ngại nhất định phải?" Lúc này, một cái đình mang thai trung niên nam tử một tay cầm từ sa hồ thủ đoạn vuốt cái bụng, hướng Tiêu Thần đi tới.

Tiêu Thần tròn mắt, mở miệng nói "Người xem ta như là không có tiền người sao?" Nói, Tiêu Thần ở trung niên nam tử trên bụng vỗ vỗ.

Trung niên nam tử uống một hóp trà, từ đầu đến chân đánh giá Tiêu Thần, chỉ chốc lát, mở miệng nói rằng, "Thật đúng là như."

"Xi." Lăng Từ Lăng đứng ở cửa, nghe được hai người đối thoại, không khỏi cười ra tiếng.

Tránh không được xấu hổ, Tiêu Thần giả bộ ho khan, sau đó tay sâu vào trong ngực sẽ bỏ tiền, "Phá hủy, dùng không có."

"Phốc." Mang thai chương quỹ một miệng nước trà, văng Tiêu Thần bán miệng, "Cừ thật, thật là có can đảm, thật đúng là dám cầm Tiền đại gia làm trò cười a."

"Tiền chương quỹ, nói điều không phải nói như vậy, này xuất môn tại ngoại, ngại là được tự mình phương tiện, đưa chúng ta huynh muội hai người gian phòng đi, bảo chứng thâm tạ!" Đối mặt tình cảnh này, Tiêu Thần lập tức khôi phục như thường, ôm Tiền chương quỹ về mặt xán lạn đáng tươi cười.

"Ha ha a. . . Ít cho ta giả bộ! Thừa dịp Tiền đại gia tâm tình tốt, cút nhanh lên." Tiền chương quỹ cười ha ha đẩy ra Tiêu Thần ôm vào tự mình trên vai tay, sau đó lập tức chìm mặt đuổi người.

Tu giả, mặc dù là nhất không lưu Dẫn Khí Kỳ tu sĩ, phóng tới thể gian hơi thêm luyện tập, cũng là nhất đẳng nhất cao thủ võ lâm, mà Tiêu Thần và Lăng Từ Lăng, một cái Luyện Khí Kỳ, người sau càng ngưng tụ nói thai cao cấp tu sĩ, đối thành thường nhân, hơi có bất kính liền là tử tội, mà giờ khắc này bọn họ vậy mà lấy người phạm tiểu nhân vật định vị đến cùng người phạm sản sinh cùng xuất hiện, phóng nhân toàn bộ tu hành giới, cõi xuống này nhị vị, sợ rằng lại tìm không được một người.

"Người. . ." Tiêu Thần lắc đầu, quay đầu lại đi về phía cửa, trong miệng cũng nói "Đầu năm nay, thể phong nhật hạ a, mở lớn như vậy tự mình khách điểm, ngay cả hai gian phòng hào hạng đều không nở mướn." Thanh âm nói chuyện to lớn, không riêng Tiền chương quỹ, ngay cả ở đại đường bên trong đi lại mọi người toàn bộ nghe được.

Nhìn Tiêu Thần ra cửa, Tiền chương quỹ cầm trong tay từ sa hồ vút xuống đất, hung hăng nói "Lão tử mở khách sạn bình dân, đến cá nhân đều mướn, lão tử ăn không khí a."

"Làm sao bây giờ, Huyền Lăng sư thúc, không có tiền ở trọ, chúng ta muốn ngồi chồm hổm đường cái." Tiêu Thần nhìn bên người Lăng Từ Lăng, trên mặt thật có chút áy náy.

"Ta mặc kệ, người nghĩ biện pháp." Lăng Từ Lăng càng mừng rỡ nhìn Tiêu Thần kinh ngạc, về phần có thể hay không dùng khách điểm, nàng cũng không thêm để ý, dù sao người tu hành, không ngủ một đêm không coi là cái gì.

"Có biện pháp, ta dẫn người đi nướng." Tiêu Thần đứng lại ở trên đường, ngón trỏ nhẹ nhàng gõ khuôn mặt, sau đó trước mắt sáng ngời.

"Mặc kệ người, chính người đi thôi." Lăng Từ Lăng thể nhưng chân chánh thấy hắn không đáng tin cậy.

"Sư thúc, người là ruột thịt sư thúc a, điểm ấy tín nhiệm cấp cho đi?" Tiêu Thần nhất phó muốn khóc hình dạng, lời Lăng Từ Lăng một tay.

"Buông tay, cẩn thận ta đánh người." Lăng Từ Lăng bắt đắc dĩ, chỉ phải uy hiếp nói.

"Không được, người không đi với ta, sẽ không tha." Tiêu Thần vừa chuyển mặt, không dám nhìn Lăng Từ Lăng.

"Thả không tha?"

"Không tha."

"Lập lại lần nữa."

"Đừng đánh, ta tha."

Ngoài miệng không buông tha, cuối cùng Lăng Tử Lăng còn là theo chân Tiêu Thần ra khỏi thành, một lần nữa về tới sa mạc lớn đã ngoại, trên đường Tiêu Thần tiêu thất nhất đoạn ngắn thời gian, cũng không biết đi đã làm gì, khi trở về trên tay cũng không có đồ gì.

Đốt lên một đồng lửa, Tiêu Thần liền bắt đầu vội vàng sống, sa mạc lớn giữa cũng không như trong rừng rậm dễ tìm như vậy ăn cái gì, qua một canh giờ, bầu trời đã hoàn toàn tối xuống, Tiêu Thần không biết kia tìm đến nhất khối lớn vải trắng, bên trong bọc một đồng đồ vật, phình không biết cái gì.

"Không biết vì sao, trong túi đựng đồ không thể thả sống đồ vật, nhất bỏ vào liền chết, không thể làm gì khác hơn là dùng tay cầm." Tiêu Thần cầm trong tay đồ vật hướng trên mặt đất vừa để xuống, bắt đầu từ trong túi đựng đồ lấy ra một ít đã chết đi động vật.

"Tràng diện quá máu tanh, Huyền Lăng sư thúc ngươi tới trước nơi khác đi dạo, một hồi trở về ăn cái gì là được." Tiêu Thần nhưng chưa quên này còn có tự mình khó khăn tỷ Hậu sư thúc, hẳn thì không dám trước nàng mặt xử lý muốn xuống bụng đồ vật.

"Mặc kệ ngươi." Lăng Tử Lăng đứng lên, bữu môi, còn là đi tới một bên, mặc dù là tu giả, nhưng đồng thời nàng cũng là tự mình một trải qua trần thế nữ hài, máu tanh tràng diện, nàng không muốn nhìn hơn.

Từ sau khi xuống núi, nàng vẫn luôn đang suy nghĩ, sư phụ và đại ca đều tự nói với mình, tu giả thế giới làm sao tàn khốc, làm một tu giả đối mặt người phạm lại là như thế nào cao ngạo, nhìn trần thế thế tục như coi con kiến hôi các loại, nhưng mấy ngày nay cùng với Tiêu Thần, hẳn lại không chút nào phát hiện sư phụ và anh cả theo như lời tất cả.

Tiêu Thần làm Huyền Thanh Sơn tu sĩ, phóng tới toàn bộ Tu Chân Giới đều là thân phận hiển hách người, nhưng này xuống núi lịch lãm, lại lấy người phạm hơn nữa còn là người phạm giữa không chớp mắt thân phận thâm nhập thế gian, cử chỉ ăn nói, đều không có nửa điểm làm ra vẻ, tựa hồ vốn nên như vậy.

Muốn phải một món thế gian bình khí, tình nguyện khó khăn tham gia tranh tài, mà không nguyện mạnh lấy hào đoạt, phải biết rằng, lấy Tiêu Thần Luyện Khí Kỳ hơn nữa luyện thể thực lực, thế gian tìm không được bất kể đối thủ nào, nhưng hẳn không có đi làm.

Thả rằng lưu lạc lộ túc sơn vùng đông nội - ngoại ô ngoại, cũng không nguyện trọng lực lượng ức hiếp người phạm, mặc dù bị tu giả trong miệng con kiến hôi văng về mặt nước trà, Tiêu Thần cũng chưa làm khó dễ, đây hết thấy tất cả, đều ở đây phá vỡ trước Lăng Tử Lăng đối với Tu Chân Giới vốn cũng không hiểu rõ hơn.

Nàng dần dần phát hiện, tùy tâm, theo tính, đây mới là tu chân chân chính hẳn là chính mình tư thái, tuy rằng Tiêu Thần còn là tu vi thấp tiểu nhân vật, có thể loại tâm tính này, nếu như một ngày kia vẫn định đem là cao thủ, tương nhất định sẽ cải biến hiện tại tu chân giới.

Nhưng, tự mình ở ngoài, người người đều có thể dễ dàng tha thứ sao? Đáp án là chỉ.

"Huyền Lăng sư thúc, có thể tới rồi." Lăng Tử Lăng đang suy nghĩ trước, chợt nghe Tiêu Thần tiếng la, nàng thở dài, xoay người lại đi hướng lửa trại.

"Những thứ này chán không nên?" Lăng Tử Lăng đi tới lửa trại trước, thấy trên mặt đất vài giường chăn đệm đặt chung một chỗ, mở miệng hỏi.

"Vừa mượn đến, ha ha, như vậy ngồi liền thoải mái hơn đi." Tiêu Thần cười, hóa quang chiếu hẳn khuôn mặt tươi cười, lộ ra chân thành, ai cũng có thể nhìn ra.

Lăng Tử Lăng lại cũng không có ngồi xuống, mà là chỉ vào chỗ nói rằng: "Ngươi làm sao có thể bắt người gia đồ vật, mau cầm trả lại cho nhân gia."

Trên mặt hẳn có chút không vui, vừa còn tưởng rằng Tiêu Thần bất đồng, hiện tại hẳn vậy mà cũng không sự cố cảm người khác chán.

Tiêu Thần thả tay xuống giữa cảnh, đi tới Lăng Tử Lăng bên người, thúc nàng đi tới chỗ trước, "Huyền Lăng sư thúc, ngươi cứ yên tâm ngồi đi, nặc, ngươi xem bên kia, nhiều đồ như vậy, ngày mai ta đưa cho bố Trang lão bản không thì xong rồi." Tiêu Thần chỉ vào một bên nhất đồng lớn da thú nói rằng.

"Hanh, coi như ngươi thức thời." Lăng Tử Lăng nghe xong Tiêu Thần nói, trong lòng không hiểu buông lỏng, ngồi xuống chỗ trên.

Trên lửa khảo đồ vật còn chưa khô, Tiêu Thần cầm nhất cùng cảnh lung tung đùa dỡn, "Xin lỗi Huyền Lăng sư thúc, vừa ra tới để ngươi đứng ở hoang giao dã ngoại."

"Ừ, ta cũng hiểu được, vậy sao ngươi bồi thường đâu?" Lăng Tử Lăng cùng với Tiêu Thần thời gian cũng không ngắn, nói tới nói lui cũng lắm tùy ý.

"Việc nhỏ, đâu có." Tiêu Thần thả tay xuống giữa cảnh, từ trên lửa gỡ xuống một khối nướng chín cục thịt, đưa tới Lăng Tử Lăng trước mặt, "Hay nhất cho ngươi ăn."

"Da mặt thật dày a ngươi." Lăng Tử Lăng tiếp nhận thịt quay, nhẹ nhàng kéo xuống một cái thả vào trong miệng.

Tiêu Thần ngồi nghiêm chỉnh, vẻ mặt vẻ nghiêm túc, mở miệng nói rằng: "Mặc dù ngươi là sư thúc, cũng không có thể oan uổng ta, ngay cả lão lưu manh, a điều không phải, bệnh lão đầu tất cả nói, ta da mặt thế nào như vậy mỏng, tương lai nhưng thế nào lẫn lộn a." Hình nói chẳng bao giờ nhất trí qua, vậy cũng là Tiêu Thần kỳ quái địa phương.

"Bệnh lão đầu? Vậy là ai?" Lăng Từ Lăng chậm rãi lập lại trong miệng thực vật.

"Tàng Kinh Các lão đại, đừng nhìn ta như vậy, ta thế nhưng lão nhị, còn có Long ca, tiểu Vận, bọn họ cũng không xuống sơn." Tiêu Thần lần đầu tiên đứng người bên ngoài nhắc tới Tàng Kinh Các chuyện cũ, trên mặt tràn đầy đáng tươi cười, Lăng Từ Lăng cũng có thể nhìn ra, nụ cười như thế là xuất phát từ chân tâm, mà không phải là giả ý làm ra về.

Trên thực tế, nàng còn phát hiện, Tiêu Thần mỗi làm một chuyện, đều có thể giao trái tim tình trực tiếp viết trên mặt, phảng phất mây may không hiểu được ẩn dấu, không có nửa điểm tâm cơ, thật là như vậy sao? Này sợ rằng chỉ có Bệnh lão nhân và Nghịch Thương Thiên huynh muội mới biết.

"Dừng lại để làm chi, nói tiếp hết." Lăng Từ Lăng cũng muốn cời xuống, tới cùng cái dạng gì hoàn cảnh, bồi dưỡng được Tiêu Thần loại này Tu Chân Giới ngoại tộc.

"Ăn một chút gì trước, đói bụng rồi." Tiêu Thần nhưng không có nói tiếp, trái lại triệt hạ nhất khối lớn thịt, đặt ở trong miệng lớn nhai.

"Bệnh lão đầu, hẳn tự xưng Vân Vô Nhai, kỳ thực chính là tự mình lão bắt từ lão lưu manh, Long ca, ngoại trừ đều dài hơn sừng, hẳn từ đầu đến chân một nửa điểm như long, nhưng mỗi ngày tự xưng là thần long, hẳn nói hẳn gọi Nghịch Thương Thiên, tiểu Vận là Long ca muội muội, hai người bọn họ dài không sai biệt lắm, chính là nhan sắc không giống với, chờ trở lại ta dẫn ngươi đi xem bọn họ." Tiêu Thần một hơi thở đem Tàng Kinh Các ở chung nhiều lão bằng hữu giới thiệu cho Lăng Từ Lăng, "Được rồi, Long ca, chính là tiết lộ bí mật tên."

"Tiểu lưu manh a tiểu lưu manh, ta chỉ biết ngươi là người như thế, bạch hạt ta cây long nhãn." Tiêu Thần vừa mới dứt lời, trên tay hồng quang lóe lên, bay ra Nghịch Thương Thiên.

"Mụ, ngươi chừng nào thì theo tới, ta thế nào một phát hiện." Tiêu Thần cũng một phát hiện Nghịch Thương Thiên lúc nào liền thiếp trên tay mình, cùng nhau xuống núi.

"Đừng kéo cái này, ngươi vậy mà đề chính là một mỹ nữ liền bán đứng huynh đệ, ta thật sự là quá thương tâm." Nghịch Thương Thiên sợ đánh cánh ve vậy cánh, bay ở Tiêu Thần trước mắt, trong mắt lộ vẻ bi thống vẻ, thở dài, xoay người nói với Lăng Từ Lăng: "Tiểu muội muội, ta với ngươi nói, tiểu lưu manh này là người tốt, ngươi phải tin ta a."

Tiêu Thần làm sao không biết, Nghịch Thương Thiên đây là tướng ở Lăng Từ Lăng trước mặt biểu hiện, lời nói này dụng ý hiển nhiên cũng không phải khoe tự mình, mà là có ý định để Lăng Từ Lăng cảm giác mình nếu nói đến ai khác nói vậy, người khác còn giúp mình, nhân phẩm cao thấp quyết đoán.

Không có biện pháp, cái này không có biện pháp, một thời đại ý, bị vật nhỏ này gài bẫy, không để ý Tiêu Thần thỏa hiệp ánh mắt, Nghịch Thương Thiên bay đến Lăng Từ Lăng trên vai, trát liễu trát mắt to. Bất quá, muốn phải Lăng Từ Lăng ăn một bộ này, đó cũng là không có khả năng, Lăng Từ Lăng phải đánh bay Nghịch Thương Thiên, cười nói với Tiêu Thần: "Không có việc gì, ta tin tưởng ngươi."

"Huyền Lăng sư thúc, ngươi có thể đừng cười sao? Chuyện gì cũng từ từ." Tiêu Thần tuyệt đối sẽ không quên cái nụ cười này, lúc đầu cũng là như thế này nhất khuôn mặt tươi cười, lại làm cho Tiêu Thần đủ đã trúng mười mấy Chương tâm lỗi.

"Ha ha. . . Tiểu lưu manh a tiểu lưu manh, ngươi cũng có ngày hôm nay, xem ta không đưa cái này nói cho lão lưu manh." Bị quét bay Nghịch Thương Thiên thấy như vậy một màn, cũng thoải mái cười to.

"Đều tại ngươi miệng thiếu."

"Ngươi còn có mặt mũi nói ta?"

Tiêu Thần má trái trên vẻ nhất con thỏ, má phải trên vẻ một con heo, mà Nghịch Thương Thiên còn lại là ngồi ở Lăng Từ Lăng vai bên cạnh trên, vẫn không nhúc nhích mang một bả cách dùng thuật huyền hóa ra đến tán.

"Hai người các ngươi đừng nói nhảm, nhanh lên vào thành, nhỏ con ruồi, không cho phép ngươi động, bị người khác phát hiện ngươi là sống ngươi sẽ chờ chết đi." Lăng Từ Lăng tựa hồ nghĩ như vậy không có chút nào không thích hợp địa phương.

Tiêu Thần mang một cái dùng chân thắt bọc lại bọc lớn, cùng sau lưng Lăng Từ Lăng, hai người một con rồng, rớt cuộc long đi, cứ như vậy vào Bảo Tượng Vương Thành.

"Huyền Lăng sư thúc, chúng ta bây giờ đi đâu?" Vào thành, nhìn Lăng Từ Lăng không ở đi về phía trước, Tiêu Thần thấu tới hỏi.

"Ngươi trước đem mấy thứ này đưa cho bố trang, sau đó đi vương cung sân rộng, ngươi không phải là muốn binh khí sao?" Lăng Từ Lăng tuy rằng ngoài miệng một tiện nghi qua Tiêu Thần, nhưng nàng vẫn nhớ Tiêu Thần muốn phải luận võ phần thưởng.

"Được rồi." Tiêu Thần vừa nghe, có thể bắt được thêm nhỏ dải đã lâu binh khí, mang một cái lớn hơn mình bọc lớn, ở trên đường phố chạy như bay, khiến không ít người đi đường ghé mắt.

"Liên chút tiền đồ này, à!" Nghịch Thương Thiên nhìn tình cảnh này, yếu ớt thở dài.

"Người nghĩ một cái cán dù sẽ phải nói sao?" Lăng Tử Lăng không có nghiêng đầu, thanh âm truyền tới Nghịch Thương Thiên trong tai, hắn không dám tái phát xuất một điểm thanh âm.

Mà thôi mà thôi, so với tiểu lưu manh, ta rốt cuộc có cốt khí.

Bảo Tượng Vương Thành một chỗ trên đường phố, một nhà bố trang buổi sáng mở rộng cửa, liền phát hiện chánh đường bên trong trưng bày bố khâm thiếu mấy cái, mọi nơi tìm kiếm lúc lại không tìm được, chính đang nghi ngờ thời gian, một người đầu trục thanh niên mang nhất bọc lớn đồ vật đi tới trong điểm, đóng gói vật đúng là một bố khâm, đang muốn mở miệng hỏi, kia nam tử đầu trục lại ly khai tiểu điểm, lão bản mở vừa nhìn, có hơn mười trương hoàn chỉnh da thú, cùng với cái khác một đồng sa mạc lớn giữa khó có thể tìm được vật phẩm.

Tiêu Thần vừa đi thứ nhất trong lúc đó, bất quá thời gian uống cạn chun trà, Lăng Tử Lăng tuy rằng mang theo cái khăn che mặt, nhưng đi qua ngạo nhân vóc người lại cho dù ai cũng có thể đón được năng tất nhiên tuyệt mỹ, này một hồi công phu, đã có không ít người đến đây đến gần, bất quá bất kể là ai, Lăng Tử Lăng thủy chung không nói được một lời, ngược lại cũng không ai động thủ động cước.

"Lúc này mới vào thành cánh cửa, chúng ta còn là nhanh lên một chút đi đi, một hồi khẳng định nhiều người." Tiêu Thần bước nhanh chạy đến Lăng Tử Lăng trước người nói rằng.

Lăng Tử Lăng tà tà phui liếc mắt Tiêu Thần, không nói gì, Tiêu Thần tự nhiên biết đối phương đã đáp ứng, không để ý trên đường người đi đường, kéo Lăng Tử Lăng, phi thân lên, lên nóc nhà lúc, triển khai khinh công, một đường bay vọt, ở Tiêu Thần nhảy lên đồng thời, Lăng Tử Lăng cũng cất vào pháp thuật, một cái tát đánh bay Nghịch Thương Thiên.

Nghịch Thương Thiên cũng không có biện pháp, chánh sở vị, yêu ai yêu cả đường đi, tuy rằng hắn không thương Tiêu Thần, nhưng hắn cũng không có thể thật và Lăng Tử Lăng chia vào khó, chỉ phải bắt đắc dĩ nhận xuống.

Tiêu Thần một đường bay vọt, chỉ chớp lát, liền đi tới vương cung sân rộng trước, đại xuất Tiêu Thần dự liệu là, tuy rằng canh giờ còn sớm, thế nhưng trên quảng trường đã là kín người hết chỗ, chân chính báo danh ít, hay là xem náo nhiệt chiếm đa số, Tiêu Thần đi tới một chỗ bàn trước.

"Ta muốn ghi danh dự thi." Tiêu Thần đi thẳng vào vấn đề nói rằng.

"Môn phái, sư thừa, đến từ quốc gia nào." Người binh lính kia theo thông lệ cộng sự, nhất nhất hỏi.

"Không có cửa đầu phái, tự học thành mới, ở tại sa mạc lớn giữa." Hiển nhiên Tiêu Thần muốn chiếm là vậy không hạn chế thân phận ba trăm tự mình danh ngạch một trong.

"Báo dưới tên, đến bên kia chờ khảo hạch." Tựa hồ đã sớm tập mãi thành thói quen, đối với Tiêu Thần theo như lời, cũng không có ngoài ý muốn.

"Khảo hạch? Mấy cái ý tứ?" Tiêu Thần không giải thích được.

"Chính là cần đi qua khảo hạch mới có thể báo danh, không phải danh ngạch hữu hạn, cái gì a mèo a chó đều báo lại tên, kia còn đến mức nào." Thấy không ai đang chờ đợi, tên này quân sĩ cũng cho Tiêu Thần nói đơn giản dưới.

Vừa nói như vậy, Tiêu Thần cũng rõ ràng, không dây dưa nữa, trở lại Lăng Tử Lăng bên người nói rằng, "Huyền Lăng sư thúc, người cũng đi chứ."

"Ta mới đối với người như thế buồn chán." Lăng Tử Lăng tự nhiên sẽ không theo Tiêu Thần như vậy hồ đồ.

Mặt trời dần dần lên cao, trên quảng trường đoàn người cũng càng ngày càng nhiều, báo danh người cũng theo đó nhiều hơn, Tiêu Thần ở một bên phát hiện, báo danh người cũng giống như mình đi tới nơi này mới tham gia khảo hạch chiếm đa số, còn lại đều là từ mặt khác hai nước đi qua chọn lựa lúc mới đến, như vậy người chỉ cần báo ra chỗ nước và tên, liền có thể tiến nhập vương cung nghỉ ngơi, mà cũng giống như mình người, toàn bộ đều ngây ngốc ở một bên, chờ buổi chiều khảo hạch.

Khảo hạch nội dung, Tiêu Thần còn không rõ ràng lắm.

"Tiểu Ngọc, chính là bên kia, chúng ta hãy đi trước đăng ký đi." Hai người từ Tiêu Thần và Lăng Tử Lăng bên người đi qua.

Tiêu Thần nghe được tên này thời gian, trong lòng chấn động, ẩn sâu đã lâu hồi ức lần thứ hai bị câu dẫn ra, hắn nhìn lại, lại chỉ có thấy được hai người đi xa phụ nữ bóng lưng, lác đác, khóe miệng lộ ra lau một cái cười khổ, chính muốn ly khai, lại bị người dè xuống vai bên cạnh.

Phía sau động thủ người, bất kể là có ý gì, luôn luôn trước phải bắt, Tiêu Thần mạnh đỉnh đầu vai, thuận thế xuất thủ phản trừ đối phương cổ tay, nhưng người vậy mà cũng không phải thường nhân, cấp tốc biến chiêu tưởng phản cầm Tiêu Thần, còn không kịp xoay người, Tiêu Thần đã cùng người đấu vài lần hợp.

Cuối cùng Tiêu Thần bị chế trụ cổ tay, người nọ liền muốn hai tay bắt chéo sau lưng Tiêu Thần lớn cánh tay, không ngờ Tiêu Thần nhất cánh tay vậy mà ti văn bất động, người nọ đang muốn vận kinh, Tiêu Thần đã hồi qua thân lại.

Mạnh nhất kiếm, đơn giản liền thu cánh tay về, trước mắt đứng là một gã tóc hoa râm nam tử, mặc nhất rộng thùng thình áo bào trắng, trên đầu mang theo mũ, Tiêu Thần luôn cảm thấy gương mặt này, giống như đã từng quen biết.

"Tiểu tử, cũng không tệ lắm, nhìn ngươi vừa nhìn chăm chăm vào tiểu nữ, chẳng lẽ các ngươi quen biết?" Nam tử này một phen thử dưới, thấy Tiêu Thần điều không phải dễ như trở bàn tay, ngoài miệng ngôn ngữ cũng khách khí vài phần.

"Một, nhìn lầm rồi, đại thúc, ngươi khí lực ghê gớm thật." Tiêu Thần ngược lại cũng không có gì nhưng giấu diếm, lại không biết đúng người phạm mưu đồ cái gì, chỉ là mới vừa mới nghe được có người kêu sa kỳ mã, vô ý thức quay đầu nhìn lại mà thôi.

"Nguyên lai là hiểu lầm a, ha ha, còn tuổi nhỏ, công phu thật không sai, ngươi cũng tới tham gia này thập tịch tranh tài?" Nếu đối phương không muốn nhiều lời, cũng một toát ra địch ý, bạch y nam tử cũng vui vẻ được lúc đó yết qua.

Thấy phụ thân thật lâu chưa đến, lúc trước kia hai gã phụ nữ lại chiết thân đi trở về, đứng dịp thấy hấn đang cùng Tiêu Thần nói chuyện với nhau, vì vậy hai người đi tới.

"Cha, vị này chính là?" Một tên trong đó lục y phụ nữ nhìn Tiêu Thần hỏi.

"A, vị này chính là mới vừa rồi nhận thức tiểu hữu." Sau đó, hấn lại quay đầu nói với Tiêu Thần, "Đây cũng là tiểu nữ, thiếu hiệp nhưng tăng gặp qua?"

Tiêu Thần không có tiếp lời, mà đứng ở lục y phụ nữ hai bên trái phải nam tử kia, lại nhẹ di một tiếng, Tiêu Thần đảo mắt nhìn lại, đó là cả người trước bạch y trung niên nam tử.

"Là ngươi?" Nam tử kia thử thăm dò mở miệng nói rằng.

"Kiếm Tam?" Tiêu Thần cũng nhìn thấu chút mảnh khoé, đồng dạng thử mở miệng, Kiếm Tam trên lưng không có kiếm, chính thể cái biến cũng có chút không nhỏ, Tiêu Thần không có trước tiên nhận ra.

"Tiêu Thần? Ngươi là Tiêu Thần?" Lục y phụ nữ cũng giật mình cười toé toé.

"Đây chẳng phải là ta ta sao?" Tiêu Thần phát hiện mình tựa hồ là một có cái gì đặc biệt ngôn ngữ tương đối mắt trước vị này có nhân nói lên.

Khả năng này chính là người phạm cùng tu giả chênh lệch đi, lẽ nào để Tiêu Thần cùng các nàng đàm lý tưởng, đàm tu luyện, những thứ này cũng không thể, càng mới có thể, lần này gặp nhau lại dừng, cũng chính là vĩnh quyết.

Tiêu Thần năm đó đi trước

"A, các ngươi thật đúng là nhận thức?" Bạch y lão giả cũng hơi giật mình dưới, hấn nhưng không nhớ rõ nữ nhi mình nhận thức như thế nhất hào nhân vật lợi hại.

"Cha, hấn chính là ta ở sa mạc lớn giữa nhận thức Tiêu Thần, ta rất sớm trước đây và ngươi đã nói." Tiểu Ngọc thoát nhìn rất vui vẻ hình dạng.

"Tiểu Ngọc? Chính là cái kia và Tiêu Thần ngủ qua?" Một thanh âm từ Lăng Tử Lăng trên vai truyền đến, không cần tưởng, dĩ nhiên chính là Nghịch Thương Thiên không thể nghi ngờ, ở đây hấn có ý kêu Tiêu Thần tên, hiển nhiên là sợ kêu tiểu lưu manh người khác không biết.

"Người nào, nói mò gì a?" Sa kỳ mã năm đã qua ba mươi, nhưng lúc này còn là hơi một trận mặt đỏ.

"Điều không phải? Chẳng lẽ là cái kia bị Tiêu Thần nhìn ánh sáng sờ ánh sáng?" Nghịch Thương Thiên thanh âm lần thứ hai truyền đến, nhưng lúc này lại thay đổi tự mình địa phương.

"Nói bậy!" Tiểu Ngọc đỏ hơn, đồng thời bị người nói xấu, cũng có chút tức giận.

"Ta biết, đó nhất định là Tiêu Thần tuyên bố muốn lấy hết cái kia!" Thanh âm xa xa truyền đến, ngay cả Lăng Tử Lăng cũng cho rằng Nghịch Thương Thiên đã chạy xa, nhưng chỉ có Tiêu Thần thấy, người này liền ở trước mặt mình giả trang mặt quý.

"Nhìn ánh sáng sờ ánh sáng? Thỏ, ngươi điểm phúc không cạn thôi." Lúc này Lăng Tử Lăng chậm rãi đi tới Tiêu Thần bên người, yếu ớt nói rằng.

"Người này đầu lại rút, đừng nghe hấn hồ bóp." Nói xong, Tiêu Thần một cái tát đem Nghịch Thương Thiên đánh rơi trên mặt đất, một cước đạp dừng.

"Khác thường tính, không ai tính." Nghịch Thương Thiên bất mãn la hét, chỉ là thanh âm quá nhỏ, căn bản không ai nghe được."Hanh." Lăng Tử Lăng làm sao sẽ đơn giản tin tưởng Tiêu Thần, nhưng là không nói lời gì nữa.

Sau đó ở Tiểu Ngọc giảng thuật dưới Tiêu Thần biết được bạch y lão giả tên là Sa Bố, là cha nàng, các nàng phụ nữ hai người và Kiếm Tam đi qua là Sa Tượng Quốc khảo hạch, Sa Bố càng lấy Sa Tượng Quốc đệ nhất cao thủ danh nghĩa, đến đây Bảo Tượng Vương Thành dự thi.

Về phần Kiếm Tam tại sao phải và Tiểu Ngọc quen biết, Tiêu Thần không muốn đi sai, cũng không quan tâm.

Chương 41: Kiếp này, lúc đó sau khi từ biệt

"Nguyên lai, người đã là Đại Tướng Quân a, chúc mừng chúc mừng." Ở một phen nói chuyện với nhau giữa, Tiêu Thần biết được Kiếm Tam trở thành nhất tên tướng quân.

"Không cần khách khí, người?" Kiếm Tam hình tượng và trước cái biến rất lớn, thế nhưng tính cách nhưng vẫn là như nhau, cả người còn là làm cho lạnh như băng cảm giác.

"Đi tự mình địa phương, học chút võ công, bây giờ cùng ta Huyền Lăng sư thúc ngẫu nhiên đi tới nơi này, sẽ tới góp tham gia náo nhiệt." Coi như là cố nhân, Tiêu Thần cũng sẽ không nói với bọn họ xuất thân phận mình, mặc dù Kiếm Tam năm đó thấy tận mắt tu giả.

Mấy người đều rất là vô cùng kinh ngạc nhìn Lăng Từ Lăng, Lăng Từ Lăng chưa lấy chân diện mục kỳ nhân, nhưng mấy người cũng có thể nhìn ra Tiêu Thần tuổi tác và Tiêu Thần xấp xỉ, nghĩ không ra dĩ nhiên là Tiêu Thần trưởng bối.

"Nguyên lai người mới là tiểu tử này trưởng bối, không bằng đến khoa tay múa chân khoa tay múa chân." Sa Bố trời sinh tính hiếu chiến, mới vừa rồi cùng Tiêu Thần động thủ, hẳn một chiếm được tiện nghi, biết được Tiêu Thần và nữ nhi mình là bạn cũ phía sau, ngại vì trưởng bối thân phận, không thuận tiện tiếp qua nhiều dây dưa, mà giờ khắc này biết được, Tiêu Thần có sư trưởng ở đây, tự nhiên nhịn không được ngửa ngửa.

"Người không xứng." Lăng Từ Lăng lạnh lùng nói ra ba chữ này, một ngừng đầu, thậm chí một mắt nhìn thẳng Sa Bố.

"Người. . . Hảo hảo hảo!" Lấy Sa Bố Sa Tượng Quốc đại công tôn sư, bị người làm nhục như vậy, giận dữ phản cười, không để ý tiệc rượu, phát chiêu công hướng Lăng Từ Lăng.

Sa Bố không đến sáu mươi tuổi, một thân khí lực còn chưa bắt đầu suy nhược, lại tu luyện La Sát Tông nội công nhiều, Nội Lực thâm hậu, phóng nhân toàn bộ Tây Vực sa mạc lớn, cũng là khó gặp địch thủ, lần này đến Bảo Tượng Quốc cũng là lấy Sa Tượng Quốc đệ nhất cao thủ danh nghĩa mà đến, lúc này ra chiêu, mặc dù không có thương tổn người chi tâm, nhưng là chỉ ở một chiêu chế địch.

"Thật lớn con tặc, không bằng uống chén rượu giảm nhiệt." Tiêu Thần thấy Sa Bố đứng Lăng Từ Lăng xuất chương, trong lòng hơi giận, nhưng không thuận tiện phát tác, sinh lòng nhất kế, giờ lên một chén rượu liền đón nhận Sa Bố trọng chương.

Một cái chớp mắt, Sa Bố một chương đã lướt qua bàn rượu, Tiêu Thần cũng chánh hảo chống lại, Sa Bố chỉ cảm thấy bị Tiêu Thần bắt được bàn tay lại nếu kim sắt kẹp lấy, không thể động đậy, chỉ phải tùy ý Tiêu Thần nhét vào chén rượu sau đó cưỡng chế nắm lên bàn tay, kinh hãi hơn, Tiêu Thần đã buông tay ra, chén rượu vững vàng bóp ở trong tay mình.

"Quả nhiên không sai, đi ra." Sa Bố thu tay về, uống cạn rượu trong ly, sau khi nói xong xoay người đi hướng ngoài cửa.

"Huyền Lăng sư thúc, đệ tử đi một lát sẽ trở lại." Tiêu Thần biết Lăng Từ Lăng không thích cùng ngoại nhân nhiều lời, chào hỏi lúc, theo Sa Bố ra cửa. Tiêu Ngọc lạnh lùng nhìn Lăng Từ Lăng liếc mắt, hừ lạnh một tiếng, nếu không phải đối phương là Tiêu Thần trưởng bối, làm nhục như vậy phụ thân, chỉ sợ nàng tại chỗ sẽ trở mặt.

Kiếm Tam không nói gì, nhiều năm trước liền tể thân cao thủ vô lâm nhóm hán, không khó nhìn ra vừa Tiêu Thần một ngón kia, nhìn như bình thường, trên thực tế, làm không tầm thường, hẳn không nghĩ tới, mấy năm không gặp trước đây tay trái gà không chặt tiểu tử, hôm nay cũng được một gã cao thủ, vậy hẳn trưởng bối, công phu lại đem làm sao?

Lăng Từ Lăng ngoảnh mặt làm ngơ, nhìn như không thấy, càng không có nói nửa nửa tự, kỳ thực đây cũng là người phạm và tu giả tìm cách trên chênh lệch, Lăng Từ Lăng chỉ bất quá nói ra một cái làm phổ thông sự thực mà thôi, Sa Bố mặc dù được xưng đương đại cao thủ, nhưng nếu như muốn và Lăng Từ Lăng động thủ, liền đúng như cùng con kiến ở đối với vạn trượng yêu thú kêu gào, có thể nói một câu không xứng, đã là nhìn ở Tiêu Thần mặt mũi, mà lời này nghe vào Sa Bố và Tiêu Ngọc chò trong tai, lại biến thành nhục nhã.

Tiểu Ngọc và Kiếm Tam lúc ra cửa, Tiêu Thần và Sa Bố đã đối mặt đứng ngay ngắn, trận chiến này, Tiêu Thần cực kỳ xấu hổ, thắng, chính là quét Sa Bố và Tiểu Ngọc mặt mũi, tuy nói không liên quan khấn yếu, nhưng dù sao cũng là bạn cũ, làm như thế pháp không khỏi không thích hợp, nếu là không thắng, kia rơi chính là Lăng Từ Lăng mặt mũi, bởi vậy, sau này mình ngày, chỉ sợ là không có cách nào khác qua. .

"Cùng nhau động thủ đi." Nói xong, Sa Bố đã phát chiêu.

Tiêu Thần tự tự hỗn loạn, lung tung ứng phó Sa Bố, theo người ngoài còn lại là Tiêu Thần bị Sa Bố làm cho chỉ có thể phòng, còn không cánh trên, nhưng chỉ có Sa Bố biết, vô luận mình tại sao công kích, Tiêu Thần thủy chung có thể ứng phó như thường, thì là hẳn xem ra Tiêu Thần sơ hở trăm chỗ, có thể không ngại không nhiều dư lực tinh thần công phá.

"Có" Tiêu Thần đột nhiên cười, tự tự cũng về tới trong chiến đấu, hẳn lúc này mới phát hiện,

Sa Bố mỗi khi công kích lúc, liền chuyển hướng mình khí lực yếu ớt địa phương, nếu không phải dựa Thanh Minh Linh Thể, chỉ sợ sớm đã bị đánh rã rơi đầy đất.

Ngay cả một bên Tiểu Ngọc và Kiếm Tam cũng nhìn ra Tiêu Thần chiêu thức vụng về, mà bọn họ nhưng không biết vì sao đối mặt như vậy đối thủ, Sa Bố vậy mà đánh lâu không công.

Hai người đứng một chướng, sau đó đều tự xa nhau, Tiêu Thần vững vàng đứng tại chỗ, Sa Bố lại lui về phía sau mấy bước, lập tức, Sa Bố vận khí la sát công, quanh thân phát sinh ngưng thật màu tím quang vụ, đồng thời vận khởi la sát công.

Tiêu Thần phát hiện này la sát công lại chính là năm đó và Kiếm Tam động thủ kia đại nhân sở dụng công phu, vì vậy nhìn tay phải, nhếch miệng cười, lại trên tay phải điều tới một tia chân nguyên, có thể dùng toàn bộ tay phải phát sinh thanh sắc quang mang."

Tu La giận dữ!" Sa Bố vận khí Nội Lực, bị bám một mảnh tím ảnh, một quyền đánh phía Tiêu Thần, hẳn dùng tới tám phần mười công lực, hẳn tự tin, lấy hẳn tám phần mười công lực la sát công oai, phóng nhãn Tây Vực, có thể tiếp được người ít lại càng ít.

"Tu La Huyết Trảo."

Đây là Tiêu Thần sớm nhất học được chiêu thức, nhiều luyện thể cuộc đời giữa, Tiêu Thần đã nghiên cứu được thấu triệt, có thể nói thu phóng như thường.

Hai đại la sát tông sát chiêu va chạm, đồng dạng tu luyện la sát công Tiểu Ngọc nhìn ở trong mắt, vô cùng khiếp sợ, một đạo chói mắt quang mang hiện lên, hai người hợp lại vài phần, đứng đối diện, Sa Bố trên người từ quang vờn quanh, mà Tiêu Thần còn lại là bình thân không có gì lạ, vừa va chạm, Tiêu Thần cứng rắn mà diệt Sa Bố quyền thượng phóng ra ngoài Nội Lực, mình cũng cấp tốc triệt hồi chân nguyên, ngoại nhân xem ra, rõ ràng là lực lượng ngang nhau.

"Đánh không lại a, ta nhận thua." Tiêu Thần vỗ tay một cái, xoay người rồi đi.

Và Tiêu Thần đối chiến Sa Bố so với bất luận cái gì đều rõ ràng, này thoát nhìn lắm tuổi còn trẻ Tiêu Thần, thực lực hơn mình xa, lúc này chịu thua, đã cho đủ mặt mũi, hẳn kinh nghiệm lời đời, tự nhiên rõ ràng Tiêu Thần này cử là muốn bảo toàn tự mình mặt mũi phía sau, mong muốn tự mình không được đang dây dưa, lập tức, tâm lý không khỏi có điểm cảm kích.

"Hong trần, lại vô ngã lo lắng!" Tiêu Thần đi qua Kiếm Tam và Tiểu Ngọc bên người khi, nói câu hai người bọn họ thế nào cũng nghe không rõ nói.

Lại phục hồi tinh thần lại, Tiêu Thần và Lăng Tử Lăng đã đi rồi đi ra, "Ta phải đi, buổi chiều khảo hạch, ta cũng không đi, này đại tái, ta không có hứng thú." Tiểu Ngọc nhìn Tiêu Thần, muốn nói gì, lại phát hiện, lời đến khóe miệng, lại nói không nên lời, do dự nửa ngày, mới mở miệng nói: "Người ở đây phương tây tìm được rồi muốn tìm đồ sao?"

"Không sai." Tiêu Thần không có phủ nhận, cũng không có nhiều lời.

"Vĩnh biệt." Nói, Tiểu Ngọc chảy xuống một giọt lệ, mấy năm trước, nàng ở ven đường cứu trợ một cái tiểu tử, ngăn ngại bán nguyệt ở chung, nàng thích hẳn, kết quả chưa nói một câu ly biệt, hai người vội vã sau khi từ biệt, nàng chưa từng nghĩ tới từ đó về sau, chính là nhiều vội vã, nàng đang đợi, vài năm sau gặp lại sau, nàng chỉ có thể rung rung nói ra vĩnh quyết.

"Kiếp này, lúc đó sau khi từ biệt." Tiêu Thần nghiêm sắc mặt, trong mắt không chút do dự nào, hẳn xuất ra vài tấm phù triện và một lọ đan dược, đưa đến Kiếm Tam trong tay.

"Thế sự vô thường, ta người vốn có thầy trò duyên, chỉ là tới cùng không phân, hôm nay người mặc dù đã không đối thủ của ta, nhưng khi ngày theo như lời vô địch tịch tịch, người còn muốn nếm cả, ta người hiện tại bất đồng thế giới, một câu trân trọng, ta người, lúc đó sau khi từ biệt." Tiêu Thần tự nhiên có thể nhìn ra, Kiếm Tam trong mắt chiến ý, chỉ là đã không có ý nghĩa gì, hẳn muốn bại Kiếm Tam, chỉ bất quá ngay lập tức việc.

"Chư vị, lúc đó sau khi từ biệt." Tiêu Thần giơ tay lên vung lên, nhất đạo thanh quang hiện lên, bích lưu đột nhiên xuất hiện.

"Huyền Lăng sư thúc, chúng ta đi thôi." Tiêu Thần không có việc gì nhưng không dám tùy ý loạn dụng Lăng Tử Lăng, giả vờ cung kính nói rằng.

Lăng Tử Lăng ở có người ngoài khi, luôn luôn không thể nào phản ứng Tiêu Thần, huy tụ giữa, trên mặt làm sợi bông rơi xuống, một đạo từ quang hiện lên, một thanh thanh tú trường kiếm nâng lên Lăng Tử Lăng, bay lên không, cuối cùng kia một hồi đầu, Kiếm Tam và Tiểu Ngọc thấy là hé ra dung nhan tuyệt mỹ, thậm chí, đều là nữ tử Tiểu Ngọc cũng lại hưng không dậy nổi đồ kị, có chỉ là khổ sáp.

Thấy Lăng Tử Lăng ly khai, Tiêu Thần cũng lập tức hóa thành một đạo kiếm quang, giữa ban ngày, bay thẳng phía chân trời, cho dù có ngoại nhân thấy, thấy không rõ là, chỉ có thể nhìn đến lưỡng đạo quang mang phóng lên cao, chỉ nói là quốc gia rầm rộ dấu hiệu, truyền ra phía sau, toàn bộ Bảo Tượng Vương Thành đều ở đây chúc mừng.

"Này. . ." Sa Bố đứng tại chỗ, ngơ ngác nhìn Tiêu Thần và Lăng Tử Lăng biến mất địa phương, một thời nói không ra lời.

"Kiếp này, lúc đó sau khi từ biệt. . . Nguyên lai là ý tứ này. A." Kiếm Tam thì thảo tha cho Tiêu Thần theo như lời nói như vậy, sau đó nhắm mắt nhất tiếng cười khê, người là tiên, ta làm người, kiếp này lại vô duyên.

Ngự kiếm bay ở trên trời, Tiêu Thần chỉ cảm thấy trong lòng buồn lòng rất nhiều, phảng phất cũng hiểu chút gì, không khỏi một tiếng huyt sáo dài.

"Thò, ngươi mù kêu to cái gì à?" Lăng Tử Lăng lúc này cũng không như lúc trước lạnh như vậy băng băng hình dạng.

"Lỗ tai ta dài sao? Ta tam cánh hoa miệng sao? Ta cái đuôi ngắn, a điều không phải, ta có đuôi sao? Cũng không có đi, vì sao gọi thò?" Tiêu Thần đặc biệt không giải thích được, hôm nay vừa mở mắt thấy Lăng Tử Lăng, nàng vẫn gọi mình thò.

"Nặc." Lăng Tử Lăng lấy ra một con có khắc Tiêu Thần chữ nê thò, ở Tiêu Thần trước mắt hoảng hốt hoảng.

Nhìn Lăng Tử Lăng cầm trên tay nê thò, Tiêu Thần lựa chọn cầm miệng.

"Bây giờ đi đâu?" Một qua bao lâu, Tiêu Thần ngự kiếm bay đến Lăng Tử Lăng bên cạnh hỏi.

"Trung Châu, huyền hoàng núi non." Lăng Tử Lăng chống màn sáng, trên cao tạt phong thổi không đến nửa điểm.

"Ừ? Hiền Viên mộ phần?" Lấy Tiêu Thần học thức, tự nhiên biết đại danh đỉnh đỉnh huyền hoàng núi non, mà có thể dùng huyền hoàng núi non hưởng dự thiên hạ, đúng là cổ thánh địa Hiền Viên mộ,) cũng gọi Hiền Viên mộ phần, chỉ là chẳng biết, vì sao Lăng Tử Lăng muốn đi huyền hoàng núi non có tính toán gì không.

"Đúng, chính là muốn đi chỗ đó, bất quá không nghĩ tới, ngươi vậy mà biết Hiền Viên mộ phần." Lăng Tử Lăng cũng nghiêng đầu nhìn Tiêu Thần liếc mắt, ra ngoài ý liệu, hẳn nhập môn thời gian ngắn như vậy, vậy mà sẽ biết Hiền Viên mộ phần.

"Ta ta biết nhiều thứ, bất quá vì sao ngươi đột nhiên muốn đi kia đâu, theo ta được biết, Hiền Viên mộ phần đã trăm năm không có đối với ngoại mở bỏ qua." Tiêu Thần nhân cơ hội đắc ý nói.

"Đây là sư tổ phân phó, trái lại theo là được." Lăng Tử Lăng hiển nhiên là không dự định sớm báo cho biết Tiêu Thần nguyên do trong đó.

"Ngươi không nói ta cũng biết, hắc hắc." Tiêu Thần tà tà cười, không quan tâm nói rằng.

Lần trước Tiêu Thần mang theo Lăng Tử Lăng còn không đoạn phóng xuất chân nguyên bảo vệ nàng, khôi phục căn bản căn không nổi tiêu hao, hôm nay Tiêu Thần một mình phi hành, tự nhiên không cần suy nghĩ chân nguyên vấn đề, mà Lăng Tử Lăng tuy rằng một đường phóng xuất màn sáng chống đối kinh phong, nhưng nàng tu vi so với Tiêu Thần mạnh hơn nhiều, chỉ là chạy đi nói, càng nhất chút vấn đề cũng không có.

Hai người ngự kiếm bay nhanh, ngay lập tức thiên lý.

Tiêu Thần và Lăng Tử Lăng phải đến Trung Châu, ngắn nhất lộ trình phải đi qua Thiên Lan Trạch, Thiên Lan Trạch ở lịch đại truyền thụ cùng Huyền Thanh Sơn quan hệ đều lắm tốt, Tiêu Thần và Lăng Tử Lăng hai người, dự định đi ngang qua thời gian, đến Thiên Lan Trạch đánh giá.

Thiên Lan Trạch ở vào Tây Vực sa mạc lớn và vùng Trung Nguyên chỗ giao tiếp, lòng tú trạch rõ ràng, phong thổ đặc dị, tự nhiên cảnh sắc di nhân, hơn nữa Thiên Lan Trạch còn là thế nhân biết, nhiều ít nhân gian văn nhân nhà thơ mỗi phùng xuân mùa hạ toàn bộ từ thế giới các nơi toàn bộ tụ tập mà đến, ngâm thơ đối nghịch, nơi một mảnh văn nhã thư hương khí tức, mà trước tên cổ thánh địa, Thiên Lan Trạch ở, liền nắp trong lớn trạch trong.

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: Thiên Lan Trạch

Hàng năm tháng sáu bán, Thiên Lan Trạch còn có một cái hội chùa, này hội chùa có chút bất đồng, nguyên nhân là này hội chùa là chuyên môn là văn nhân chỗ làm, trong thiên hạ thư phòng đồ dùng, ở chỗ này đều có thể thấy, mà mộ danh đến đây du tử thi nhân cũng là nhiều không kể xiết, đông đảo văn nhân nhà sĩ tại đây hội chùa trên, thưởng thức trà luận đạo, cửu nhi cửu chi, Thiên Lan Trạch trở thành các giới văn nhân tụ hội địa phương tốt.

Của mọi người nhiều văn nhân theo đề nghị, Thiên Lan Trạch càng thành một cái tượng trưng, thư phòng đồ dùng nếu là không có khắc trên Thiên Lan Trạch ba chữ, ở cái khác trước mặt bằng hữu là căn bản không đáng huyền diệu, bởi vậy cũng có thể dùng Thiên Lan Trạch thành tự "Đệ nhất thiên hạ nhà "Danh hào, ở đây chủ nhân, cũng chính là Thiên Lan Trạch ở cổ thánh địa truyền thụ các, phụ trách quản lý đây hết thảy, cho nên Thiên Lan Trạch cũng là nhất tiếp cận trần thế thánh địa.

Thiên Lan Trạch lớn như vậy địa phương, nhưng trị an cũng thần kỳ được, có người tu chân quản lý địa bàn, thổ phi cường đạo tị tới còn thua, chỗ nào

còn biết được quấy rối.

Đương nhiên Thiên Lan Trạch bày ra cho thế nhân chẳng qua là một ít nước từ trên núi chảy xuống sông hồ, chân chính thánh địa thiên lan ở không bị người phạm biết.

Thiên Lan Trạch truyền thụ mấy đời ở tại thiên lan ở, đệ tử tu luyện là tự mình Thượng Cổ thời kỳ liền truyền thừa công pháp 《Càn Khôn Động Phách》, trăm năm một lần Tiếp Thiên Phong chính đạo con người mới đệ tử bài vị trí lúc trước thập mạnh, luôn luôn Thiên Lan Trạch truyền thụ nhỏ nhoi, có thể thấy được Thiên Lan Trạch công pháp không giống tầm thường.

Mỗi một thay mặt truyền thụ tu vi đạt được Nguyên Thần Kỳ thời gian, nhưng kế thừa thiên lan thánh khí Toái Thần Thương, Toái Thần Thương công kích bản lĩnh cực kỳ đặc biệt, chuyên đánh tu sĩ Nguyên Thần nói thai, và Thiên Lan Trạch truyền thụ giao thủ không nghĩ qua là chính là hồn phi phách tán, ngay cả chuyển thể trùng tu cơ hội cũng không có, thực tại kẻ khác khó lòng phòng bị.

《Càn Khôn Động Phách》 hơn nữa Toái Thần Thương, để Thiên Lan Trạch truyền thụ ổn ở Thanh Minh Giới cường giả rừng rậm.

Bây giờ đang là tháng sáu đầu, các nơi văn nhân nhã sĩ đều đi trước Thiên Lan Trạch, dọc theo đường đi nơi có thể thấy được quần tam tụ ngũ thơ từ có thể người chuyện trò vui vẻ, toàn bộ Thiên Lan Trạch một mảnh thư hương.

Nhưng ngày này, Thiên Lan Trạch nghênh đón một đôi hoi lộ ra kỳ dị phối hợp, dung mạo như thiên tiên mỹ nữ bên người theo một vị thanh niên đầu trọc, đầu này ánh sáng, so với hòa thượng đều tiêu chuẩn, hai người này chính là mới vừa rồi chạy tới Thiên Lan Trạch Tiêu Thần và Lăng Từ Lăng.

Lấy Lăng Từ Lăng kính sợ nếu Thiên Nhân tướng mạo, khẳng định không thể thiếu phiền phức, nghĩ tới những thứ này, Tiêu Thần vừa một trận nhức đầu, chỉ phải thương lượng với Lăng Từ Lăng lại dùng cái khăn che mặt che lấp, ít xuất điểm danh tiếng.

Không ngờ Lăng Từ Lăng câu nói đầu tiên để Tiêu Thần á khẩu không trả lời được, vừa Tiêu Thần thương lượng với Lăng Từ Lăng mang cái khăn che mặt thời gian, Lăng Từ Lăng nói câu ta muốn cho toàn thế giới người đều biết ta đáng đáp ra sao, người quần được sao?

Tiêu Thần thảm thán chỉ có thể cẩn thận chút, quả không ngoài Tiêu Thần nói, hai người lấy người phạm thân phận đi ở trên đường cái thời gian, vô luận là ai từ bên người đi qua đều có thể dừng lại nhìn hơn vài lần, không ít người càng một lần lại một biến tái diễn Tiêu Thần lần đầu tiên thấy Lăng Từ Lăng khi ca ngợi câu nói kia, Lăng Từ Lăng đặc ý đối với Tiêu Thần thẳng chớp mắt.

Tiêu Thần này trong đầu đã có thể buồn bực, rõ ràng tự mình lớn lên đi, ngược lại cũng còn thấy qua đi, tuy rằng toàn bộ trên đầu không có một cọng lông, nhưng và Lăng Từ Lăng cùng đi nói, sẽ chính là trực tiếp bị người bên ngoài ánh mắt trực tiếp loại bỏ, sẽ chính là đem mình làm bảo tiêu hạ nhân.

Cho dù như vậy, Tiêu Thần cũng chỉ có thể chịu đựng theo ở Lăng Từ Lăng bên người, tuy nói... này văn nhân nhã sĩ đạo đức tố chất rất cao, nhưng ai biết có thể hay không có sói xen lẫn trong bầy dê trong. Tiêu Thần nói qua phải bảo vệ Lăng Từ Lăng, mặc dù mình còn cần nhân gia bảo hộ, nhưng cũng sẽ không bởi vì một chút chuyện nhỏ liền lùi bước.

Cứ như vậy, Tiêu Thần cùng Lăng Từ Lăng ở trên đường cái bị người không để mắt đến ban ngày, thẳng đến đã khuya, Lăng Từ Lăng mới nói muốn tìm địa phương nghỉ ngơi, Tiêu Thần tùy tiện chọn gia thanh tịnh khách sạn bình dân, vừa tiến vào khách sạn bình dân, thì có Tiểu Nhị trước tới hỏi thăm, mà khi hắn nhìn thấy Lăng Từ Lăng khi, sống ở tại chỗ, một câu nói cũng không nói được, Tiêu Thần nhéo một cái mỡ hoi, ho nhẹ tiếng nói: "Tiểu Nhị, thấy có khách người cứ như vậy a?"

Ở quầy hàng nhìn sổ sách lão bản thấy mình Tiểu Nhị thất thố như vậy, ngẩng đầu nhìn lên, cũng là hoi ngẩn ra rất nhanh thì khôi phục thái độ bình thường, vội la lên: "Hai vị khách quan, là ăn còn là ở trọ a?"

Tiêu Thần nói: "Ngốc a người, cái điểm này đương nhiên là ở trọ ăn một con rồng, cho ta hai gian sạch sẽ một chút gian phòng."

Lão bản còn chưa trả lời, Lăng Từ Lăng cũng giành nói trước: "Để làm chi hai gian a, còn nói ta, người mới là lãng phí, lão bản một gian là tốt rồi."

Lão bản thấy thế có chút hơi khó, nói: "Này. . ."

"Được rồi, lão bản liền chiếu nàng nói làm đi, phiền toái." Tiêu Thần vẻ mặt hắc tuyến nói.

"Không phiền phức, khách quan trên lầu mời, Tiểu Nhị, còn không dẫn đường." Lão bản cười nói.

"Được ghim cương, mời khách quan." Tiểu Nhị một tiếng chiêu bài thức muốn uống, liền mang theo Tiêu Thần và Lăng Từ Lăng đi lên lầu.

Lão bản trở lại quầy hàng khi nhẹ giọng tự nói nói rằng: "Ai. . . Thật là trắng đồ ăn cũng làm cho heo vậy quanh. . ."

Tiêu Thần và Lăng Từ Lăng hạng nhì lực, lão bản thanh âm tuy nhỏ, ở Tiêu Thần và Lăng Từ Lăng nghe tới, và trực tiếp tự nhủ xuất không có gì khác nhau, nghe được lão bản nói như thế, Tiêu Thần một cái lao đảo, thiếu chút nữa một trực tiếp ngã vào trên thang lầu, Lăng Từ Lăng còn lại là che miệng cười không được, phía trước dẫn đường Tiểu Nhị thấy hai người đột nhiên như vậy, gãi đầu một cái, mây may không rõ cho nên.

Rất nhanh Tiểu Nhị liền mang theo Tiêu Thần và Lăng Từ Lăng đi tới khách phòng, Tiêu Thần phân phó Tiểu Nhị câu đem thức ăn mang lên phía sau liền khép cửa phòng lại.

Tiêu Thần đóng cửa phòng phía sau thấy Lăng Từ Lăng cười đến thẳng khom lưng, Tiêu Thần đem lão bản này hận đến răng đều là ngứa chi chốc lát

Tiêu Thần linh cơ khẽ động, cười xấu xa trước đi hướng Lăng Từ Lăng. Lăng Từ Lăng thấy Tiêu Thần không có hảo ý đi tới, vô ý thức hỏi: "Thối lưu manh ngươi muốn làm gì?"

"Không phải nói thật là trắng đồ ăn đều tránh heo cùng sao? Không thể trắng lưng này lớn oan uổng đi, ngược lại nhân gia đã hiểu lầm, không bằng liền đùa mà thành thật đi. Hắc hắc." Tiêu Thần vừa cười vừa nói.

Ta cảnh cáo ngươi chớ làm loạn a, lại nói: "Ngươi là đối thủ của ta sao?" Lăng Từ Lăng so đo nắm tay về mặt không sao cả nói rằng.

Tiêu Thần vừa nghe, nở nụ cười nhất thời cương ở trên mặt, nhìn Lăng Từ Lăng đặc ý hình dạng, Tiêu Thần sao có thể nuốt xuống khẩu khí này, vì vậy linh cơ khẽ động, hét lớn: "Lão bà, ngươi điem nhẹ, từ từ sẽ đến, a! Đừng kéo a! A a. . ." "Hô to hét, Tiêu Thần tự mình giả vờ cười dâm dăng.

Lăng Từ Lăng nghe xong chỉ cảm thấy trên mặt đốt không được, không nói hai lời, trực tiếp huy tụ đem Tiêu Thần xóc tự mình lộn nhào, lấy Tiêu Thần thân thể cường độ, tự nhiên là không đau không đương, sẽ mở miệng nói, không ngờ Lăng Từ Lăng xuất thủ lần nữa, Tiêu Thần lập tức cảm giác thân hăm vùng bụn, nửa điem khí lực cũng không dùng được đến, mà Lăng Từ Lăng còn lại là gọi ra nhất thanh trường kiếm, nắm trong tay hướng Tiêu Thần đi tới.

"Gọi, đón gọi." Lăng Từ Lăng tựa cười không cười nói rằng, Tiêu Thần nào dám nhiều lời nửa tự.

"Cho ngươi đón gọi, không nghe được a?" Lăng Từ Lăng cầm kiếm ở Tiêu Thần trên mặt vỗ vỗ, sau đó mũi kiếm ngón tay hướng Tiêu Thần hạ thế.

"Huyền Lăng sư thúc, ta sai rồi, này nhưng không được a." Tiêu Thần ở Huyền Thanh Sơn Tàng Kinh Các thời gian thử qua đoạn ngón tay sống lại, nhưng hấn cũng không dám thử xem có thể hay không đoạn dương sống lại, chỉ phải mở miệng cầu xin tha thứ.

Bất quá Lăng Từ Lăng kia sẽ bỏ qua hấn, cuối cùng Tiêu Thần ở gian phòng thê lương kêu lên tròn nửa canh giờ, Lăng Từ Lăng mới cời ra pháp thuật.

"Cho ta đàn hoàng một chút, để cho người khác hiểu lầm nói, xem ta như thế nào thu thập ngươi." Lăng Từ Lăng ngồi ở một bên trước bàn, thường thức trước giữa trường kiếm.

Nói chưa dứt lời, vừa nói cái này, Tiêu Thần mới đột nhiên nhớ tới, vì vậy nói rằng: "Sẽ không, ngược lại là người đều sớm liền cho là như vậy."

Lăng Từ Lăng nói: "Có ý tứ?"

Tiêu Thần nói: "Huyền Lăng sư thúc a, ngươi là thật không biết, còn là lại muốn hăm hại ta a, chúng ta này cô nam quả nữ hai người dùng một gian phòng, người khác có thể không nghĩ như vậy, vậy thật là có bị bệnh."

"A? Kia có quan hệ gì a." Lăng Từ Lăng kinh ngạc nói

"Ừ, là không quan hệ, yên tâm đi, người khác nói là người khác chuyện, ta vẫn có chút tin tưởng ngươi sẽ không đối với ta làm cái gì." Tiêu Thần nghiêm túc nói.

"Thối lưu manh ngươi đi chết, bản tiểu thư sẽ đối với ngươi làm cái gì." Lăng Từ Lăng đầu tiên là gật đầu nói được, sau đó lập tức rõ ràng Tiêu Thần nói bóng gió, lập tức miệng vỡ mắng.

"Ta mặc kệ, ngươi dọn ra ngoài," Lăng Từ Lăng nói tiếp.

Tiêu Thần nào sẽ thả qua tốt đẹp nữ cùng tồn tại một phòng cơ hội, vì vậy nói: "Ta hiện tại đi ra nói, kia hiểu lầm càng lớn hơn!"

Lăng Từ Lăng nói: "Vì sao."

Tiêu Thần nói: "Ngay từ đầu ngươi đã nói một cái phòng, hiện tại ta đi ra, người khác không chỉ đã cho ta với ngươi có nhất chân, hơn nữa ta vừa kia vừa thông suốt bị trắng cầu xin tha thứ, hiện tại đi ra ngoài nhân gia còn không nói ngươi chỉ ăn không rửa chén a?"

"Cái gì gọi là nghĩ đến ngươi theo ta có nhất chân, còn có, cái gì gọi là chỉ ăn không rửa chén?" Lăng Từ Lăng có nề nếp nói rằng.

Tiêu Thần tà tà cười nói: "Nam nhân, không giải thích." Nói xong còn tự cho là tiêu sái lau một chút đầu tóc.

Lăng Từ Lăng cũng sẽ không lúc đó buông tha Tiêu Thần, lập tức sang đây đối với Tiêu Thần chính là một trận quyền cước.

Sáng sớm Tiêu Thần sau khi thu công, nhìn một bên Lăng Từ Lăng mình tưởng còn chưa kết thúc, nhẹ nhàng đứng dậy mở cửa phòng đi ra ngoài, trả tiền lúc, Tiêu Thần phát hiện mới vừa từ trên người Sa Bố thuận lợi đất tới hầu bao cũng là mau thấy đầy, đường còn chưa đi phân nửa.

Tiêu Thần sau khi trở lại phòng, Lăng Từ Lăng đã làm ở gương đồng trước chỉnh lý tóc, này có thể nói là rất nhiều cô gái xinh đẹp một loại tập quán đi, rõ ràng chỉnh lý lúc và trước hầu như không có gì cải biến, vừa ý trong giống như là vô ý thức nghĩ là chỉnh lý phía sau khéo léo, đối với lần này Tiêu Thần cũng không có gì cái nhìn, dù sao mình là một đại nam nhân, cũng không thể suốt ngày nghiên cứu nữ nhân.)

Tiêu Thần đợi một hồi lâu, Lăng Từ Lăng mới đứng dậy, nói: "Thối lưu manh, ngày hôm nay đi đâu?"

Tiêu Thần nói: "Đương nhiên là đến thăm thiên lan ở, đây chính là nhân gia địa bàn, thuận tiện làm ít tiền, sách sách. . ."

"Vậy được rồi, thế nhưng ngươi tìm được đường sao?" Lăng Tử Lăng hỏi.

"Cá nhân ta cho rằng đi, người dài chân chỉ dùng để đến chạy trốn, dài miệng đầu chính là dùng để hỏi đường." Tiêu Thần kéo nói.

"Ngươi liền mò mẫm đi, mặc kệ ngươi, đi mau, ta trước đây ở trên núi chột nghe nói Thiên Lan Trạch phong cảnh mỹ lệ, ta ngày hôm nay phải thật tốt thưởng thức một phen, có người không đi nói coi như." Lăng Tử Lăng không sao cả nói rằng.

"Làm sao có thể không đi, ta cũng muốn đi xem đầu." Tiêu Thần giả vờ chính kinh đáp nhưng trong lòng lại là muốn đến: "Ta không đi, ta không đi có thể thành sao? Nói không chừng đã bị bắt cóc, lại nói, bởi mỹ nữ chơi đùa, sau đó nói ra, ước ao chết lão lưu manh."

Lăng Tử Lăng và Tiêu Thần cùng đi ra khỏi gian phòng, đến dưới lầu khi, lão bản và Tiểu Nhị cười khanh khách nhìn Tiêu Thần và Lăng Tử Lăng, nụ cười này bị Lăng Tử Lăng và Tiêu Thần mất thấy ở giữa, Tiêu Thần nhưng thật ra không sao cả, mà Lăng Tử Lăng cũng sắc mặt đỏ lên, hung hăng trừng Tiêu Thần liếc mắt.

Vừa ra khỏi cửa, thấy tất cả đều là thư sinh nho sĩ trang phục người, Lăng Tử Lăng vốn có muốn cho Tiêu Thần mua đi chiết phiến cầm ở trong tay giả bộ giả vờ giả vịt, nhưng Tiêu Thần nói nghĩ tới một cái ý kiến hay, Tiêu Thần đem toái ngọc cầm từ trừ vật mang giữa lấy ra nữa, đến trên đường mua một cái cầm túi mặc bộ lưng ở sau người, đồng thời Tiêu Thần thu hồi bắt cần đòi cười, thủ nhi đại chi là hơi giọng lên khóe miệng hơn nữa nhu hòa thần quang, không biết nhìn qua, thật đúng là sẽ coi Tiêu Thần là thành cầm giới Đại Sư, chính là Lăng Tử Lăng nhìn về phía Tiêu Thần cũng tìm không ra chỗ nào như lưu manh.

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 43: Vô Thần

Cứ như vậy Tiêu Thần và Lăng Tử Lăng vừa đi vừa chơi, dần dần ly khai đường phố, đến rồi cơ bản không gặp người yên địa phương, Tiêu Thần và Lăng Tử Lăng lập tức ngự kiếm bay lên, hướng về Thiên Lan Trạch họ Đông Phương Thiên Lan Cư bay đi, hiển nhiên Tiêu Thần biết Thiên Lan Trạch địa chỉ, sáng sớm nói chỉ là vui đùa.

Không lâu sau, Tiêu Thần giống như Lăng Tử Lăng sẽ đến một cái hồ nước bên, xa xa có thể nhìn thấy phía trước trong hồ có một tòa nhỏ tạ.

"Nói vậy đó chính là Thiên Lan Cư, này phiến hồ phải là Thiên Lan Đại Trạch giữa Minh Lan Trạch." Tiêu Thần nói, "Đi thôi, chúng ta đi qua."

Nói xong Tiêu Thần và Lăng Tử Lăng hóa làm lưỡng đạo lưu quang hướng giữa hồ bay đi, Tiêu Thần và Lăng Tử Lăng đi tới Thiên Lan Cư trước cửa không xa, Tiêu Thần ý bảo Lăng Tử Lăng mở miệng trước, dù sao mình ở trên danh nghĩa hậu bối, không thể rối loạn bối phận.

Lăng Tử Lăng tiến lên phía trước nói: "Huyền Thanh Sơn Phiêu Miêu Phong Huyền Lăng không mời mà tới, mong rằng cư sĩ cho phép vào cửa."

Thanh âm như oanh đề thông thường êm tai, Tiêu Thần ở một bên chờ, một lúc lâu nhỏ tạ đóng chặt cửa mở ra, bên trong đi ra một vị thanh niên tóc đen, Tiêu Thần thấy vậy người vóc người trung đẳng cùng mình không sai biệt lắm, mi thanh mục tú, ngũ quan đoan chính, hai mắt hữu thần, vừa nhìn này tu vi liền thấp không được, một đầu đen thui tóc dài vừa lúc kịp thất lưng, trên đầu dùng trắng nhợt sắc mặt ngọc trăm bó buộc dùng tóc, mặc một thân màu trắng Cẩm Y, thất lưng hệ tơ vàng đai lưng,

Tiêu Thần thầm nghĩ: "Sinh nhất phó mặt trắng nhỏ được túi da."

Người thấy Lăng Tử Lăng và Tiêu Thần phía sau không kiêu ngạo không siểm nịnh nói rằng: "Tại hạ Vô Thần, chẳng biết Huyền Thanh Sơn hai vị đạo hữu đến ta Thiên Lan Cư vì chuyện gì?" Còn chưa có đi ra, Vô Thần liền phát hiện có tự mình tu sĩ đến, không nghĩ tới mở rộng cửa vừa nhìn cũng hai người, một người là Thai Thành tu vi, tên còn lại lại nhìn không ra nữa điểm.

Lăng Tử Lăng có lễ đáp: "Tại hạ Huyền Lăng, vị này chính là ta sư đệ Hạo Thiên."

"Hắc! Tận nghi lão bà, ngươi không sao chứ? Ta lúc nào lại thành người sư đệ?" Tiêu Thần há to mồm nói.

Vô Thần cười to nói: "Huyền Lăng đạo hữu không cần gò bó, ta cũng vậy tự mình thích tự tại người. Hạo Thiên đạo hữu, vốn có người muốn vừa vắn ta một tiếng tiền bối, nhưng ở ta nơi này không chú ý những thứ này, chúng ta ngang hàng mà giao."

Lăng Tử Lăng nghe xong Tiêu Thần nói, lại nghe Vô Thần nói như vậy, hận không thể ăn Tiêu Thần, nhưng khi trước người khác mặt không tiện phát

tác, vì vậy nhỏ giọng đứng Tiêu Thần nói: "Thối lưu manh, ngươi chờ, ta muốn ngươi chờ coi." Tiêu Thần lập tức phối hợp sắc mặt đại biến.

Không nói còn đừng lo, Lăng Từ Lăng vừa nói Tiêu Thần biến sắc, đều bị Vô Thần nhìn ở trong mắt, cái này khiến cho hắn càng tin tưởng hai người là đạo lữ. Ha ha cười nói: "Hai vị, này thân thiết làm trò ngoại nhân không tốt sao, ha ha ha, trước vào đến lại nói." Nói xong làm tự mình mời thủ thế, Lăng Từ Lăng thấy lại bị người ngộ giải, nhưng hết lần này tới lần khác không thể nào phân bác, càng làm này sổ sách ghi chép Tiêu Thần trên đầu, dần dần tiến nhập nhỏ tạ.

Mà Tiêu Thần là con rận nhiều không sợ giáo, loại phiền toái này, Tiêu Thần hầu như miễn dịch, theo Lăng Từ Lăng người hiểu biết ít vào nhỏ tạ, Vô Thần theo kịp, lặng lẽ đứng Tiêu Thần nói: "Hạo Thiên huynh, kịch liệt a, loại này mỹ nữ cũng có thể đuổi tới tay, bội phục."

Tiêu Thần tên vô lại cười nói: "Chút lòng thành, lúc rảnh rồi ta lưỡng nghiên cứu một chút."

"Ha ha, ta đây nên hảo hảo học một ít." Vô Thần cười nói.

Ba người lần lượt vào nhỏ tạ ở phía sau, Tiêu Thần và Lăng Từ Lăng mới phát hiện, nhỏ tạ chỉ là tự mình trang sức, có nhất cái lối đi thông vào nước để, nói vậy nơi nào mới là chân chính cổ thánh địa Thiên Lan Trạch.

Lối đi này cũng không phải rất dài, ở Vô Thần dưới sự hướng dẫn, rất nhanh liền đi tới đáy hồ, Tiêu Thần luôn cảm thấy có cái gì không đúng, danh khí to lớn như thế Thiên Lan Trạch, há có thể đơn giản như vậy liền tiến vào.

Bất quá hắn nghĩ đến chắc là cùng Vô Thần mang đội nguyên do, hơn nữa quả thực không dễ làm mất hứng môn phái người khác bĩ ảm, cũng liền không nói gì thêm.

Đây là một cái cùng ngoại giới hoàn toàn cắt đứt địa phương, nhìn không thấy bên ngoài đáy hồ cảnh sắc, cũng không có một giọt hồ nước chảy vào đến.

"Nhà của ta các trưởng bối đi vào liền thủ tiếp luyện đúc một món đồ vật, liền do ta đến chiêu đãi nhị vị đi, đừng thấy lạ." Dù sao cũng là Huyền Thanh Sơn đệ tử, nên có lễ số, mặc dù là khách sáo, cũng không có thể thiếu.

Nói, Vô Thần mang theo Tiêu Thần và Lăng Từ Lăng đi vào một chỗ tảng đá xây tạo phòng ốc bên trong.

"Cũng là chúng ta quấy rối, chỗ nào còn có thể trách móc." Hiện tại Tiêu Thần, làm sao chẳng biết trong đó từng đạo, hắn có thể nói gặp người tiếng người nói, gặp quỷ nói chuyện ma quỷ, một phen ứng đối, tự tại thông dong.

Đều tự ở bên trong đại sảnh sau khi ngồi xuống, Vô Thần tỷ số mở miệng trước nói: "Chẳng biết nhị vị dự định đến kia lịch lãm đâu?"

"Nghĩ đến Trung Châu đi đạo." Bệnh lão nhân giáo dục, Tiêu Thần thời khắc ghi chép trong lòng, còn không đến mức không giữ lại chút nào đúng một cái mới quen người thẳng thắn thành khẩn.

"Đây thật là đúng dịp, gia phụ giao cho ta, bọn họ luyện khí trong khoảng thời gian này, để ta đi ra bên ngoài đi một chút." Vô Thần cười nói. "Một mặt vui đầu khổ tu cũng không thấy hiệu quả tốt bao nhiêu, thỉnh thoảng đi ra xem một chút cũng là không sai.

"Kia không đạo hữu dự định lúc nào xuất phát đâu." Tiêu Thần nghe Vô Thần nói như thế từ, đại khái có thể đoán được nó dụng ý, lại cố ý hỏi.

"Đại khái qua nhiều thời gian." Tiêu Thần không đề cập tới, Vô Thần lại cũng không nói, hai người âm đầu tâm cơ, một bên Lăng Từ Lăng còn không nhìn ra.

Kế tiếp nói chuyện, Lăng Từ Lăng cũng gia nhập trong đó, nhưng đối với cùng lên đường một chuyện, Tiêu Thần cũng chỉ tự không đề cập tới, dù sao không là người quen, cũng không bao nhiêu lời muốn nói, tham quan xong Thiên Lan Trạch ở, Tiêu Thần và Lăng Từ Lăng liền cáo từ ly khai, đây là Vô Thần ở không nhẫn nại được.

"Không bằng chúng ta cùng nhau ra đi, làm sao?" Vô Thần trong lòng đã đem Tiêu Thần mắng một lần, hắn vừa nói chuyện với nhau giữa Trải qua ám chỉ, Tiêu Thần phân minh đã đọc hiểu, nhưng nhưng là không nói, cứng rắn muốn tự đi ra.

Cứ như vậy, ngày sau nếu là có chuyện thương lượng liền không dễ làm, dù sao ngay từ đầu cũng đã lâm vào bị động. Nhưng Vô Thần còn đánh giá thấp Tiêu Thần vô liêm sỉ trình độ, "Ta vừa định yêu ngươi cùng chúng ta một đạo, không nghĩ tới để ngươi nói ra trước đã, cũng tốt cũng tốt."

Tiêu Thần một phen nói, cho dù ai nghe tới đều là thân mật có thừa, người tốt cũng làm, chỗ tốt cũng chiếm hết, nhưng Vô Thần chỉ phải bất đắc dĩ nói tạ ơn "Chúng ta đây khi nào khởi hành?" Nếu định rồi xuống tới, Vô Thần lẽ ra hỏi rõ.

"Đương nhiên là, nghỉ sớm không nên chậm trễ, ngươi báo cáo trưởng bối trong nhà, chúng ta bây giờ thì đi đi." Tiêu Thần từ vừa tiến đến cũng cảm giác có cái gì không đúng, mà một đường cẩn thận dưới, không có phát hiện có cái gì dị thường.

Này khiến cho hắn được trong lòng bất an càng thêm mãnh liệt, phải biết rằng, không biết nguy hiểm thường thường mới là đáng sợ nhất.

"Này thì không cần, gia gia ta giao phó cho, bọn họ luyện khí trong lúc không nên quấy nhiễu, chúng ta trực tiếp ly khai là được." Vô Thần đứng dậy nói rằng, sau đó ly khai chỗ ngồi.

"Sư thúc, ta cảm giác có điểm không đúng, người này nhất định là có chuyện gạt chúng ta, sau đó đề phòng điểm." Tiêu Thần biết Lăng Từ Lăng không rành thể sự, cố ý nói nhắc nhở.

Lăng Từ Lăng không nói gì, nhưng nhớ kỹ Tiêu Thần nói như vậy, nàng biết, Tiêu Thần bình thường không tự mình chính kinh hình dạng, nhưng tâm tư kín đáo, lại không biết lung tung bố trí người nào, lúc này nhắc nhở, nhất định là phát hiện cái gì.

"Đã như vậy, vậy chúng ta bây giờ thì đi đi." Tiêu Thần thấy Vô Thần đã đứng dậy, cũng không có ý định tại đây dilly dally ở lâu.

Vì vậy, Tiêu Thần nhóm ba người, đường cũ trở lại trên mặt hồ, Vô Thần khởi động nhỏ tạ chu vi mê huyền tới trận, này giữa trận pháp tác dụng đại thể dùng để mê hoặc người phạm, không để cho bọn họ phát hiện bí mật trong đó mật, ngược lại cũng không nguy hiểm gì.

Nếu không phải cẩn thận rơi vào trận pháp, chỉ là sẽ bị lạc phương hướng, chuyển chuyển sẽ đi được mặt khác địa phương.

Tiêu Thần ba người ly khai Thiên Lan Trạch phía sau, vẫn hướng đông phi hành, bởi Tiêu Thần Lăng Từ Lăng hai người và Vô Thần chỉ là mới quen, nhưng lại đối có lòng đề phòng, dọc theo đường đi trong dự liệu rất ít nói chuyện với nhau.

Bầu không khí không đúng, Vô Thần cũng có thể phát hiện, nhưng là không biện pháp gì, bất quá hần cũng phát hiện, Tiêu Thần là có chuyện trong lòng tính toán, vì vậy không nói gì, nhưng Lăng Từ Lăng cho hần cảm giác cũng phát ra từ nội tâm lạnh như băng.

Là thật không muốn nói chuyện với mình, chắc là không muốn cùng bất kỳ kẻ nào nói nói."Huyền Lăng đạo hữu, chúng ta một đường tới rồi, cũng có mấy người canh giờ, không bằng dừng lại nghỉ ngơi một chút."

Lại được rồi một đoạn đường, Vô Thần mở miệng nói rằng."Cũng tốt, thỏ, chúng ta đi xuống đi." Tuy nói không phiền lụy, nhưng nếu đối phương nói, cũng không cần thiết bởi vì này chờ việc nhỏ lên tranh chấp, vì vậy bắt chuyện Tiêu Thần dừng lại.

Ba người thu chui ánh sáng, chậm rãi rơi xuống trên mặt đất, thấy Tiêu Thần thanh quang lóe lên, một bả nhỏ chiều cao kiếm xuất hiện ở trong tay, Vô Thần ánh mắt nhất ngưng liếc mắt liền nhìn thấu kiếm này bất phạm, Thiên Lan Cự một ... khác nghe tiếng thiên hạ công phu, chính luyện khí.

"Hạo Thiên đạo hữu, người kiếm này có thể để ta nhìn kỹ?" Vô Thần cũng thừa kế Thiên Lan Cự làm có phong cách, đứng tĩnh diệu đồ vật cuồng nhiệt.

"Tự nhiên có thể." Nói xong, Tiêu Thần đem gờ tay lên một cái, Bích Lư chậm rãi bay đến Vô Thần trong tay, Vô Thần tiếp nhận Bích Lư, hần không dám vọng tự mình rót vào chân nguyên dò xét, đây là tu giả tối kỵ.

Nhưng trường kiếm vào tay lúc, một loại cực kỳ cường liệt bài xích cảm giác truyền ra, Vô Thần có một loại cảm giác, coi như là Thai Thành hậu kỳ có thần niệm, nếu như mạo muội lấy thần niệm tra xét kiếm này, chắc chắn trả giá thật lớn.

Kiếm này, không phải người bình thường chỗ đúc.

Đây là Vô Thần lúc này trong lòng ý nghĩ duy nhất, quan nó thần kiếm, tinh mỹ không gì sánh được, tuy nói tu sĩ không cần kim thiết vật đúc Pháp Khí cũng có rất nhiều, nhưng Vô Thần cũng coi như thấm nhuần luyện khí nhiều.

Kiếm này phân minh chính là, tự nhiên sinh thành, đã là vật như vậy, không khỏi là có hiếm thấy Thần Thông bảo vật, hần không biết vì sao trước mắt như vậy một món bảo vật, cũng chỉ có thông thường trung phẩm linh khí khí tức.)

Vô Thần nghĩ đến, nhất định là bị sư môn trưởng bối phong ấn đứng lên. Nghĩ lại vừa nghĩ, Vô Thần vừa nghe Lăng Từ Lăng nói, Tiêu Thần chỉ là mới vừa đạt được Luyện Khí Kỳ.

Xuống núi lịch lãm, chỉ Luyện Khí Kỳ là có thể xong môn phái lớn như vậy thủ bút ban cho, ở Huyền Thanh Sơn trong hàng đệ tử địa vị, chỉ sợ phi phạm, mà như vậy đệ tử Huyền Thanh Sơn tự nhiên không cho sơ suất, kia trước mắt chỉ là Thai Thành lúc đầu Lăng Từ Lăng, chỉ sợ cũng cũng giản đơn.

Chỉ một món đồ vật, liền đọc lên đại lượng tin tức, thậm chí đem Tiêu Thần và Lăng Từ Lăng ở Huyền Thanh Sơn địa vị cũng đoán được tự mình đại khái, Vô Thần tâm tư, không thể không nói có chút hơn người.

Mà Tiêu Thần cũng sẽ không không có đánh coi là, hần đem Bích Lư mượn cho Vô Thần, làm sao không là một loại ám chỉ, nếu không có thần nhìn thấu mình và Lăng Từ Lăng ở Huyền Thanh Sơn địa vị bất phạm, kia vô luận hần có tính toán gì không, cũng phải điểm lượng một chút, nếu như hần ngay cả này cũng không nhìn ra được, vậy hần chỉ là đùa giỡn tiểu thông minh mà thôi, tự nhiên không đủ gây cho sợ hãi.

Tiêu Thần đoán không lầm, Vô Thần khi biết những thứ này, đem Bích Lư trả lại cho Tiêu Thần lúc, trong lòng lại lần nữa tính toán.

Bích Lư kiếm vừa đi nhất phần trong lúc đó, ai cũng không nói gì, nhưng là đã hoàn thành một hồi đấu.

"Đây là địa phương nào, phụ cận cũng không biết có người hay không gia." Tiêu Thần thu hồi Bích Lư phía sau, nhìn chung quanh.

"Nhân gia? Tu giả cảm can thiệp người phạm, người không phải không biết đi?" Vô Thần vừa nghe, có chút vô cùng kinh ngạc.

"Ai nói muốn làm thiệp, tìm tự mình cư trú nơi coi là cái gì can thiệp, còn là tu giả từ nhỏ cũng chỉ có thể ngủ ngoài trời?" Tiêu Thần một phen lí do thoái thác, cũng không phải không có lý. Đối với lần này, Lăng Từ Lăng từ lâu nhìn quen, cũng không nhiều ít cái gì, nhưng Vô Thần cũng không tiếp thụ được, nói cái gì cũng không chịu theo Tiêu Thần đến người phạm trong nhà.

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Tinh Đồng

Tiêu Thần ba người rơi xuống đất chỗ, là nhất lớn cánh rừng, chột vừa nhìn đi, cổ thụ che trời, già đặng vòn quanh, phổ biến đều là mấy người ôm hết đại thụ, dưới tàng cây cỏ đại mọc thành bụi, che ở tất cả mặt đất, thậm chí không có một cái cỏ thể đi lại đường.

Lăng Tử Lăng uy hiếp Tiêu Thần, nếu như tìm không được người, sau đó vẫn gọi thỏ.

Ngoài ra, ở trong rừng đi lại thời gian, Tiêu Thần một lần nữa gọi ra Bích Lư, rót vào chân nguyên, Tiêu Thần cầm kiếm đi ở phía trước nhất, một đường cỏ đại bay tán loạn, cứng rắn chém ra một con đường, như vậy sử dụng phi kiếm, sợ rằng Tu Chân Giới cũng không dễ dàng sẽ tìm một người.

Vô Thần đứng Tiêu Thần ấn tượng từ ban đầu cho là hán ông cụ non, đến bây giờ biến thành tính trẻ con chưa hẳn, đương nhiên, đây cũng không phải là Tiêu Thần toàn bộ hình thái.

"Loại địa phương này làm sao có thể có người phạm ở lại, người thấy vừa kia cái tát lớn con muỗi không?" Vô Thần tuy nói không muốn cùng người phạm hợp lưu, nhưng vẫn là và Tiêu Thần cùng nhau vào cánh rừng.

"Yên tâm đi, ta vừa ở trên trời liền thấy, thì ở phía trước, có tự mình làng." Tiêu Thần vừa đi vào đề quay đầu nói rằng.

"Cao như vậy địa phương người có thể thấy, ta xem người khoác lác bản lĩnh ngược lại không tệ." Vô Thần có chút không tin, dù sao cao như vậy khoảng không, nếu phải biết rằng mặt đất tình huống, phải phóng xuất thần niệm, nhưng hán không tin Tiêu Thần có Thai Thành hậu kỳ tu vi, không phải một ít kế hoạch đều phải thất bại.

Lăng Tử Lăng đối với Tiêu Thần Thanh Minh Linh Thể hiểu rõ cũng không nhiều, nàng cũng sẽ không biết Tiêu Thần trái mắt thấy lực lượng làm sao kinh người.

Tiêu Thần cũng không có hồ suy đại khí, hán bị Thanh Minh Châu cải tạo phía sau, thị lực cực kỳ kinh người, nghìn ngoài vạn lý còn có thể nhìn rõ mọi việc, có thể thấy thôn trại tự nhiên cũng không ngạc nhiên.

"Thì là người thật thấy được, bay thẳng đi qua không thì phải?" Vô Thần có chút bất đắc dĩ, vì sao tu giả cần chân bước đi, hướng cây bị sẽ không có đường có thể đi.

"Vừa còn nói không thể làm thiệp người phạm, không thể để cho phạm người biết, như thế bay qua?" Tiêu Thần quay đầu lại nói xong còn giả vờ lắc đầu hình dạng.

"Người. . ." Tuy rằng Vô Thần có chút tâm cơ, nhưng những thứ này trắng ra tìm gốc nói như vậy, mười người Vô Thần cũng cảm không nổi nữa Tiêu Thần.

Lăng Tử Lăng đi ở mặt sau cùng, tự nhiên không thấy phía trước hai người, chỉ thấy nàng giờ tay lên giữa, một cái tát vút bay không biết lúc nào ngồi ở trên bả vai mình Nghịch Thương Thiên.

Không biết đi rất xa, đem Tiêu Thần đem cuối cùng một mảnh cỏ đại chặt đứt lúc, một cái trống trải bãi cỏ xuất hiện ở ba người trước mắt, ở đây rất lớn một mảnh trên cỏ, không có một thân cây, xa xa có thể thấy một cái thôn trại, chứng minh Tiêu Thần nói không cần.

"Thấy không? Ta đáng giá lừa các người sao?" Thấy thôn trại phía sau, Tiêu Thần xoay người, đối với Vô Thần và Lăng Tử Lăng đắc ý nói rằng.

Lúc này, Nghịch Thương Thiên bay đến Tiêu Thần trước mắt, hét lớn: "Anh người bị đánh, người có quản hay không "

"Ai dám đánh người a?" Tiêu Thần nói phân nửa, đột nhiên nhìn về phía Lăng Tử Lăng, "Mặc kệ."

Tiêu Thần nơi nào sẽ không biết Nghịch Thương Thiên chỉ người, Lăng Tử Lăng tự như cùng là Tiêu Thần khắc tinh thông thường, hán nào dám xuất đầu.

Nghe nói Tiêu Thần lời ấy, Nghịch Thương Thiên phát hỏa, phấn khởi liền ở Tiêu Thần trên đầu trực đá một cước, Tiêu Thần làm sao có thể nhẫn nại được, đưa tay phải bắt Nghịch Thương Thiên, một người một thú, cứ như vậy đuổi theo chạy hướng thôn trại.

Lăng Tử Lăng mặt không đổi sắc, cất bước chậm rãi đi về phía trước, Vô Thần cũng không biết Tiêu Thần và Nghịch Thương Thiên quan hệ, nhưng hắn cũng không quan tâm.

"Thôn này. . . Có cổ quái." Tiêu Thần đứng ở cửa thôn, Nghịch Thương Thiên ngồi ở trên bả vai hắn, một điểm cũng nhìn không ra hai người bọn họ vừa đánh nhau.

"Có cái gì cổ quái?" Nghịch Thương Thiên không giải thích được, mở miệng hỏi.

"Người xem, trong thôn một người cũng không có, sắc trời mau tối lắm, cũng không người một nhà đốt đèn." Tiêu Thần thần tình khó có được nghiêm túc.

"Thỏ, người ngốc đứng lại này để làm chi?" Đây là Lăng Tử Lăng và Vô Thần cũng đi tới cửa thôn.

"Thôn này hình như không ai." Tiêu Thần nghe được Lăng Tử Lăng thanh âm đáp.

"Thấy không, ta nói cái gì tới, này thỏ người còn liền đương định." Lăng Tử Lăng nhát nhếch miệng, tựa hồ không có chuyện gì so với Tiêu Thần kinh ngạc càng làm cho nàng vui vẻ.

"Ta trước vào xem." Vô Thần xung phong nhận việc, nói xong liền người thứ nhất vào làng.

"Thỏ, chúng ta không đi vào sao?" Lăng Tử Lăng nói.

"Trước hết chờ một chút." Tiêu Thần dự định thử xem tự mình linh thể "Công năng".

Bình thường không cần chân nguyên, ta đây con mắt trái thị lực đã kinh người như vậy, nếu là rớt vào chân nguyên, không biết sẽ có thay đổi gì.

Nghĩ đến, Tiêu Thần lập tức điều động chân nguyên đi phía trái mắt rớt vào, mà kết quả lại không có gì thay đổi, rớt vào con mắt trái chân nguyên không có một tia tổn hao, mà trái con mắt chỗ kịp cũng không thay đổi chút nào.

Chẳng lẽ là ta nghĩ pháp có sai lầm? Tiêu Thần lại thử vài lần, nhưng đều là không công mà thôi.

"Đã sớm nói người ngu ngốc, người còn không phục." Ở Tiêu Thần tưởng buông tha kế tục ném thử thời gian, trong đầu vang lên một thanh âm, người nói chuyện, đúng là Hàn.

"Lão già này, có chuyện nói thẳng, đừng quanh co lòng vòng." Quanh năm không mở miệng, mở miệng liền chửi mình ngu ngốc, Tiêu Thần đứng này đường đi không rõ, nhưng lại đối với mình vô cùng tốt người, chưa từng có lời hữu ích, có câu thời gian ngoại trừ.

Nếu không phải Hoán Nhật bí mật không thể để cho bất luận cái gì biết, hơn nữa Hàn cũng không có cái gì địa phương có thể mưu đồ tự mình, Tiêu Thần đã sớm nói cho Ca Thụ Hành Vân.

"Hanh, người này toàn thân cao thấp đều bị Thanh Minh Linh Khí cải tạo, cho dù có cái gì năng lực đặc thù, cũng cần Thanh Minh Linh Khí kích phát, phổ thông chân nguyên làm sao có thể hữu hiệu quả." Hàn cũng không cùng Tiêu Thần lời vô ích, nói thẳng ra trong đó yếu điểm.

"Thanh minh linh lực." Nghe Hàn vừa nói, Tiêu Thần cũng biết nên làm như thế nào, hắn ngực trái hạt châu có một nửa là lam sắc, nói vậy đó chính là thanh minh linh lực, bất quá hắn trước đây cũng đã ném thử, hắn chỉ có thể điều động một tia giữa một tia, cũng không biết có đủ hay không dùng.

Lập tức, Tiêu Thần nhắm hai mắt lại, dựa theo trước đây lục lợi phương pháp, toàn tâm điều động ngực trái hạt châu bên trong lam sắc linh lực.

Thời gian qua thật lâu, Lăng Tử Lăng nhìn đứng ở tại chỗ vẫn không nhúc nhích Tiêu Thần nhắm hai mắt lại, thần tình chuyên chú, tuy rằng không biết đối phương đang làm gì thế, nhưng là có thể thân thể to lớn sai đến thời khắc này không thể quấy nhiễu, nàng liền vậy tay, để Nghịch Thương Thiên đi qua, Nghịch Thương Thiên cực không tình nguyện bay đi.

"Thay đổi con rùa đen đến xem." Lăng Tử Lăng nhỏ giọng nói với Nghịch Thương Thiên.

"Ca ca ta thế nhưng long, làm sao có thể thay đổi vương bát!" Nghịch Thương Thiên tự nhiên thà chết chứ không chịu khuất phục, nhưng kết quả chính là bị Lăng Tử Lăng nắm bắt mặt, tùy ý để kỳ biến hình.

"Mở mắt, quét sạch thế giới, lớn giới đương thiên, giới này tam lần, quan thế gian muốn quan, không muốn quan tới giống." Một đạo không phân rõ nam nữ thanh âm ở Tiêu Thần trong đầu vang lên, không đợi hắn có phản ứng, mắt không tự chủ được mãnh mở.

Con này mắt, có chút bất đồng.

Tiêu Thần vận chuyển thanh minh linh lực, thấy cái này thôn nhỏ từ bầu trời còn quán một ít sương mù màu đen, những sương mù này kiên quyết điều không phải mới xuất hiện, nhưng hắn vừa quan sát thôn này thật lâu, lắm xác định, mới vừa rồi không có thấy vụ khí, hiển nhiên, là tự mình dùng thanh minh linh lực rớt con mắt trái mới có thể thấy, lại một bên Lăng Tử Lăng, cũng là nghi hoặc nhìn mình, nàng cũng không có thấy vụ khí.

"Mở này Tinh Đồng, này lúc, người là Quan Thế Âm."

Và vừa như nhau thanh âm lại đang Tiêu Thần trong đầu nhớ tới, Tiêu Thần triệt hồi thanh minh linh lực, lẳng lặng đứng tại chỗ, hần Tiêu Thần chờ, chờ thanh âm kia tái xuất hiện, nhưng đây hết thấy như cảnh trong mơ thông thường, thanh âm kia không có tái xuất hiện.

"Tĩnh Đồng. . ." Tiêu Thần trong miệng tự lẩm bẩm.

"Ngôi sao gì đồng, thô, ngại vừa chuyện gì xảy ra?" Lăng Tử Lăng thấy Tiêu Thần đã đi tới, mở miệng hỏi.

Tiêu Thần không trả lời, Lăng Tử Lăng chỉ thấy Tiêu Thần trái con mắt lóe lên, nòng phảng phát thấy được trên bầu trời nhất phát sáng tinh hình, vừa giống như thấy được toàn bộ vũ trụ, trong lúc nhất thời không có thu hồi ánh mắt, thời gian hơi chút lâu một chút, Lăng Tử Lăng chỉ cảm thấy giống như một tự mình hắc động, đang hút phệ trước tự mình ánh mắt, tự mình tinh thần, ký ức, thậm chí ý thức.

Lăng Tử Lăng chau mày, sẽ thu hồi ánh mắt, nhưng phát hiện mình thế nào cũng không có biện pháp dời đường nhìn, trong lòng có chút kinh khủng, đang muốn mở miệng là lúc, tất cả hoặc như là không phát sinh thông thường, trước mắt mình vẫn là Tiêu Thần kia trương thấy thế nào, thế nào khiếm biến mất.

"Không có ý tứ, Huyền Lăng sư thúc, còn không thuận thực." Tiêu Thần vận chuyển Tĩnh Đồng khí, cũng nhìn thấy Lăng Tử Lăng vừa hình dạng, vội vàng xin lỗi.

Tĩnh Đồng lần đầu tiên mở ra mới có kinh người như vậy hiệu quả, Tiêu Thần hiện tại tu vi là tuyệt đối không thể nào làm được.

Đây là Tĩnh Đồng? Vậy nó tác dụng là cái gì chứ? Nay người khác nhìn không thấy vụ khí, lại là vật gì? Mang theo nghi vấn, Tiêu Thần xoay người nhìn về phía lăng.

Tiêu Thần không biết thấy vụ khí là vật gì, càng thêm không hiểu này vụ khí có tác dụng gì, bất quá xuất phát từ cẩn thận, hần vẫn không muốn tự mình nếm thử, càng không muốn để Lăng Tử Lăng đi nếm thử, cũng may đã có người không quan tâm vọt vào.

Lúc này, lúc trước cũng đã đi vào Vô Thần chính hướng về Tiêu Thần hai người đi tới, Tiêu Thần mở miệng hô to: "Có phát hiện gì sao?"

"Thực sự là kỳ quái, thôn này nhìn qua không giống như là hoang phế, nhưng bên trong không có một người." Vô Thần cũng là kỳ quái, đi hơn nửa làng, một người cũng không, sợ Tiêu Thần và Lăng Tử Lăng sốt ruột chờ,) vì vậy liền quay trở về cửa thôn.

"Bất kể, chúng ta cũng đi xem, có thể nhân gia có cái gì tập tục, buổi tối đều tập trung vào một chỗ." Tiêu Thần ở trong điện tịch thấy qua, có nhiều chỗ dừng dân có đặc biệt kỳ quái phong tục tập quán, trời vừa tối liền tập trung lại làm chuyện, loại khả năng này cũng không phải là không có.

Tiêu Thần đoàn người mang theo cảnh giác, chậm rãi đi vào làng, chính như Vô Thần nói, toàn bộ làng thoạt nhìn cũng không cổ xưa và hoang vu, có trước cửa nhất miếng nhỏ đất trồng rau trong còn dài mới mẻ sơ quả, hiển nhiên là bình thường có người xử lý, cũng không biết vì sao, chính là không thấy bóng dáng.

"Không được, ta phải vào nhà đi xem một chút." Đi tới đi tới, Tiêu Thần đột nhiên dừng lại nói rằng.

"Như vậy, không tốt sao?" Vô Thần và Lăng Tử Lăng cũng ngừng lại, mở miệng đúng là Lăng Tử Lăng.

"Không có việc gì, ta lại không đi đoạt đồ vật." Nói, Tiêu Thần cũng không quan nhiều như vậy, trực tiếp tìm một gia đình, đẩy cửa mà vào.

Lăng Tử Lăng và Vô Thần còn lại là đứng tại chỗ không có theo Tiêu Thần đang đi vào.

Chỉ chốc lát, Tiêu Thần liền từ gia đình kia đi ra, trong miệng không biết lẩm bẩm cái gì.

"Thế nào, trong phòng có ai không?" Chờ Tiêu Thần đi tới trước mặt, Vô Thần mở miệng nói.

"Bên trong không có một người, thế nhưng bếp trên trong nồi nước đều vẫn là nhiệt." Tiêu Thần than buông tay, bắt đầu nói rằng.

"Nói như vậy những thôn dân này là không lâu mới biến mất, đi đâu chứ?" Vô Thần một thời cũng không nghĩ ra này là chuyện gì xảy ra.

"Các người tại đây chờ ta, ta bay đi lên xem một chút." Nói xong, Tiêu Thần lấy ra Bích Lư, đầu tiên là rất nhanh chạy đến làng ngoại, sau đó ngự kiếm thẳng lên thiên không, hần cũng không muốn một đầu ghim vào vụ khí trong.

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 45: Hoang vu thang trời

Lúc trước là sợ kinh động địa phương cư dân, cho nên mới một đường bộ hành, lúc này phát hiện trong thôn vậy mà một bóng người chưa từng, lúc này bay lên trời không nhìn xuống, Tiêu Thần phát hiện toàn bộ làng từ về ngoài đến phòng ốc sắp hàng, đều không có gì thần kỳ địa phương, nhưng thôn này người, đã xác định, là không lâu mới thân bí biến mất.

Lại đổi lại phương vị nhìn nhiều một hồi, Tiêu Thần còn là không có cái gì đặc biệt phát hiện chỉ phải lại vận chuyển Tinh Đồng nhìn lại.

Ánh mắt có thể đạt được chỗ, đã nhìn không thấy làng, bởi Tiêu Thần từ cao nhìn xuống, thấy chỉ là một mảnh nông đậm hắc vụ, cũng là không có chút nào quy luật khả tuần, bất đắc dĩ Tiêu Thần không thể làm gì khác hơn là thu Tinh Đồng, ngự kiếm đánh xuống đi.

"Còn là đều nhìn không ra." Tiêu Thần lắc đầu, bày tỏ tự mình không có biện pháp giải thích trước mắt đây hết thấy.

"Có thể hay không, bọn họ ra làng?" Lăng Từ Lăng hỏi.

"Này cũng không biết, có thể thôn này ngày hôm nay có cái gì hoạt động, cần toàn thôn nam nữ già trẻ tham gia cũng nói không chừng." Chuyện cho tới bây giờ, Tiêu Thần cũng không có rất tốt giải thích, nếu như nói mình thấy được hắc vụ, đó cũng không nói không có khác nhau, dù sao mình làm có thể thấy hắc vụ người đều không có gì phát hiện, kia càng không cần phải nói hai người nhìn không thấy người.

"Vậy chúng ta bây giờ trực tiếp rời đi nơi này đi." Vô Thần mở miệng nói rằng, nghe xong Tiêu Thần nói như vậy, tựa hồ thật tìm không được cái khác giải thích, yêu quái quỷ phá cũng không phải không có khả năng, nhưng có thể một chút làm cho cả làng người biến mất không để lại một tia vết tích yêu quái, cũng chướng mắt này một thôn làng người.

"Không được, ở đây không thể nghi ngờ là có người, chúng ta như thế ly khai sao được." Tiêu Thần một miệng phủ quyết.

"Vậy ngươi muốn thế nào?" Vô Thần cau mày nói.

"Ít nhất cũng phải điều tra rõ, những người này đi đâu, còn có bầu trời hắc vụ là." Tiêu Thần lúc này trên mặt không có trêu đùa vẻ, hiển nhiên, hần lời nói này là chăm chú.

"Cái gì hắc vụ?" Lăng Từ Lăng nghi hoặc nhìn Tiêu Thần nói rằng.

"Các người nhìn không thấy, ta cũng vậy vừa mở ra Tinh Đồng, mới có thể thấy, chính là ta con mắt trái, vừa người cũng thấy đấy." Nếu muốn giải quyết vấn đề, Tiêu Thần tự nhiên sẽ đem tất cả có thể dùng tới đầu mối nói hết ra.

"Nhìn không thấy hắc vụ. . . Kia hơn phân nửa chính là yêu vật quỷ phá." Chuyện xuất quỷ dị, như vậy chuyện, chỉ sợ cũng chỉ có tu giả, có lẽ có chút đạo hạnh yêu quái gây nên.

"Vậy kế tiếp làm sao bây giờ, người ngay từ đầu liền thấy hắc vụ, bây giờ còn là không biết thôn dân đi đâu, chỉ sợ là bởi vì thấy được cũng không dùng đi." Lăng Từ Lăng một phen suy đoán không kém chút nào, Tiêu Thần quả thực không từ hắc vụ trông được xuất cái gì đến.

"Chỉ có một biện pháp, ta đi vào này đoàn trong sương mù nhìn." Tiêu Thần dứt khoát nói rằng.

"Không được." Lăng Từ Lăng một miệng phủ quyết, "Ngay cả là cái gì cũng không biết đồ vật, một mình người tự mình nhỏ Luyện Khí Sĩ dựa vào cái gì tìm kiếm." Nói xong, Lăng Từ Lăng không đợi Tiêu Thần phản bác, cái trước chui ánh sáng trùng hướng thiên không.

"Mụ, liền này còn nói ta." Tiêu Thần vận khởi Tinh Đồng, nhìn Lăng Từ Lăng hướng hắc vụ phóng đi, chính hần cũng gấp vội vàng phi thân thẳng lên.

Có ta thiên hạ, thế nào đến phiên người tới mạo hiểm.

Phi thân đuổi theo Lăng Từ Lăng, lần này cử động quả thực lỗ mãng, cũng là Tiêu Thần không hề nghĩ ngợi liền làm xuất quyết định.

"Lưỡng người điên." Vô Thần cười khò cũng muốn đuổi kịp, Tiêu Thần thanh âm làm mất đi bầu trời truyền đến "Người lưu lại nơi này, vạn nhất chúng ta có việc, còn có người xin giúp đỡ."

Vô Thần vừa nghĩ cũng đúng, vì vậy dừng động tác lại, nhìn bầu trời, hần không có Tinh Đồng, nhìn không thấy hắc vụ, chỉ có thấy được rõ ràng là trong suốt bầu trời, nhưng Lăng Từ Lăng bay đột nhiên liền tiêu thất, sau đó Tiêu Thần cũng đã biến mất, nhìn Tiêu Thần và Lăng Từ Lăng đều biến mất sau đó, Vô Thần cấp tốc ly khai làng, trở lại cây trong rừng khoanh chân ngồi xuống.

Lăng Từ Lăng nghe Tiêu Thần nói làng bầu trời bị vụ khí bao phủ thời gian, mới vừa cất cánh liền thả ra chân nguyên vòng bảo hộ, vừa năng đột nhiên cảm giác hộ thể chân nguyên và vật gì vậy sinh ra ma sát, chỉ trong nháy mắt, cái loại cảm giác này liền tiêu thất, lúc này trước mắt lại hoàn toàn đen xuống, lúc này chỉ là sắp tới hoảng hồn, không có khả năng như vậy hắc ám, chỉ giải thích chính là, năng đã vào vụ khí.

Nhưng Tiêu Thần lại cùng Lăng Từ Lăng bất đồng, hần ở cất cánh trước cũng đã vận chuyển Tinh Đồng, hần có thể rõ ràng thấy trước mắt tất cả, bao quát tự mình làm sao tiến nhập này trong hắc vụ.

Nghiêm chỉnh mà nói, hai người bọn họ cũng không có tiến nhập cái gọi là vụ khí, Tiêu Thần vừa rõ ràng thấy, này vụ khí chỉ là một loại môi giới, tương

đương với một cánh cửa, bọn họ vào cửa trong thế giới.

Hắc ám biến mất, Lăng Từ Lăng đứng ở một cái đại lộ trong lúc đó, trên đường còn đó có thể thấy được thật sâu vết bánh xe, hai bên đường bị đánh quản lý lắm sạch sẽ, các loại dấu hiệu đều cho thấy, đây là một cái bình thường có người đi đường đường.

Lăng Từ Lăng mọi nơi quan sát lúc, hướng về tiền phương đi đến, thẳng tắp đường không biết thông hướng nào, càng không biết địa phương nào mới là bắt đầu, Lăng Từ Lăng cứ như vậy vẫn đi về phía trước.

Tiêu Thần ở Lăng Từ Lăng tiến nhập hắc vụ lúc, rất nhanh cũng vọt vào, nhưng Tiêu Thần sau khi đi vào, thấy là một mảnh hủ bại, cảnh khô lá héo úa, trên bầu trời tràn ngập một mực khí tức, đông nghịt tầng mây, phảng phất tùy thời có thể mưa to mưa tầm tã, dưới chân là một cái màu trắng táng đá lát đường nhỏ, tiền phương chính là thêm đá, vẫn đi lên, sau đó đi xa, Tiêu Thần nhìn không thấy lại xa địa phương, nhưng không thấy được Lăng Từ Lăng trong lòng tràn đầy cường liệt bất an.

"Minh người đại môn, hoang vu thang trời, tiểu tử thôi, thế nào chơi đến nơi này tới." Hàn thanh âm mang theo một tia cực kỳ hiếm thấy khiếp sợ, thân ảnh hiện lên sau lưng Tiêu Thần.

"Đây là địa phương nào?" Nơi đây Vô Thần không ở, Tiêu Thần vừa định hỏi, Hàn lại tự mình đi ra.

"Trong lúc sinh tử, đi lưu chi tế, một bước sống, một bước chết, này cầu thang đi tới đầu, liền trở thành minh người, cũng chính là đã chết." Ngữ không sợ hãi người chết không ngớt, Hàn mới ra hiện, một phen lí do thoái thác, hù dọa Tiêu Thần sắc mặt tái nhợt, hắn cũng không chỉ là sợ chết đi, sợ hơn bây giờ còn chưa thấy Lăng Từ Lăng, có thể hay không đã đi lên thêm đá.

"Tiểu tử, nhanh lên ly khai đi, nơi này cũng không phải ngươi không đi, cũng sẽ không đi hướng mình giới, ngươi quay đầu lại nhìn." Thấy Tiêu Thần không có hồi ly khai biện pháp, Hàn chỉ biết Tiêu Thần không muốn ly khai, chỉ có thể nói nhắc nhở.

Tiêu Thần về phía sau nhìn lại, một mặt tường chính hướng mình chậm rãi áp sang đây, tường kia trên vậy mà tương khảm trước vô số cụt tay cụt chân, vô luận là đầu, tay vẫn chân, đều ở đây trên tường lung tung gãy dựa.

"Bị mấy thứ này nắm, sẽ trở thành một thành viên trong đó, ý thức cũng sẽ tiêu tán, trở nên giống như bọn họ, kết quả so với chết còn thâm." Thấy Tiêu Thần trong mắt không giải thích được, Hàn giải thích.

"Huyền Lăng sư thúc!" Tiêu Thần không nói gì, xoay người hướng trên thêm đá hô to chạy đi.

"Ai, tới cùng còn là hài tử." Hàn một tiếng thở dài phía sau, theo đuôi Tiêu Thần đi.

Lăng Từ Lăng còn đang cái kia trên đường lớn không ngừng về phía trước, hồn nhiên chưa phát giác ra nàng mỗi đi qua một bước, phía sau tất cả cảnh vật liền hóa thành mảnh nhỏ tiêu tán.

Con đường này nàng nhìn không thấy đầu cùng, cũng không nghĩ ra đầu cùng là, lúc này Lăng Từ Lăng cũng không có bị cái gì mê hoặc, nàng biết mình đang làm gì, nàng thậm chí biết, đây là địa phương nào, nhưng không chỉ vì sao, nàng không có dừng bước lại.

"Tìm được rồi." Tiêu Thần hướng về thêm đá một đường chạy vội, lúc này hắn rốt cục đi tới thêm đá thông hướng một chỗ đài cao, hắn thấy được đã đi rồi cực xa Lăng Từ Lăng.

Hắn thậm chí thấy được không bao lâu nữa, Lăng Từ Lăng sẽ bước vào một đạo đại môn, cánh cửa kia đang chảy máu, không ngừng chảy máu, Lăng Từ Lăng lại như không thấy được như nhau, càng đi càng gần, Tiêu Thần kinh hãi, vừa chạy vừa rống "Huyền Lăng sư thúc, mau dừng lại."

Nghe được Tiêu Thần tiếng gào, Lăng Từ Lăng duy nhất một thứ dừng bước, quay đầu nhìn Tiêu Thần, khoe miệng giương lên, Diễm Diễm cười.

Nụ cười này, đủ để khuynh thành, phúc hết hắc thế giới, Tiêu Thần còn đang về phía trước chạy đi, nhưng toàn bộ thế giới ảm ảm nghiền nát, một đạo rất mạnh liệt bạch quang sáng lên, chiếu Tiêu Thần cho dù liều mạng mở to hai mắt, cũng nhìn không thấy bất kỳ vật gì.

Tiêu Thần bên cạnh, Hàn thân ảnh bay, hắc mặt lộ vẻ rõ ràng thông suốt về, lúc này cười khanh khách nhìn phía xa bóng người, tại đây nghiền nát trong thế giới, Tiêu Thần tiêu thất, Lăng Từ Lăng cũng đã biến mất, duy chỉ có lưỡng đạo ở bạch quang giữa thấy không rõ thân ảnh đứng đối diện.

"Nếu như ngươi nói cho hắc biết, ta lập tức giết hắc." Hàn đối diện bóng người mở miệng nói, thanh âm là một cái giọng nữ dễ nghe.

"Hắn sớm muộn sẽ biết, hắc thậm chí có có thể, đi ra này nhất giới, đến lúc đó lại nên như thế nào?" Hàn cũng không nói gì đáp ứng cùng hay không, mà là tựa cười không cười nhìn bóng người kia.

"Không ai có thể đi ra này nhất giới, qua nhiều năm như vậy, so với hắc không biết thiên tài mấy vạn bội thiên tài, cũng còn vây ở này." Bóng người kia thanh âm bình tĩnh, mảy may không vì Hàn nói như vậy mà động.

"Ngươi không hiểu thanh minh." Hàn nói xong không đợi bóng người đáp lại, trực tiếp biến mất ở tại chỗ.

"Huyền Lăng sư thúc!" Tiêu Thần mở choàng mắt, chính là rống to một tiếng.

"Phát cái gì thần kinh, không phải nói muốn vào hắc vụ tra xét sao? Thế nào đột nhiên liền choáng váng?" Lăng Từ Lăng về mặt bất đắc dĩ nhìn Tiêu

Thần nói rằng

"Ừ?" Tiêu Thần chau mày, chẳng lẽ lúc trước tất cả đều là ảo tưởng? Ra mời Lăng Từ Lăng Vô Thần cũng như thường, nếu là ảo cảnh, vì sao chỉ có ta một người rơi vào? Tiêu Thần trong lòng bị nghi hoặc chiếm.

"Người không đi, ta đi." Lăng Từ Lăng nhìn Tiêu Thần khẽ hừ một tiếng phía sau lại đang ngẩn người, bĩu môi nói.

"Không được." Tiêu Thần một miệng phủ quyết, "Không làm rõ ràng đây là cái gì, chúng ta còn chưa phải muốn mạo muội hành động." Tiêu Thần sợ vừa ảo cảnh giữa tất cả trở thành hiện thực.

"Đi cũng là người nói, bây giờ nói không đi cũng là người, người ngày hôm nay chuyện gì xảy ra?" Lăng Từ Lăng bất mãn nói rằng.

"Quên đi, nói chung chúng ta đi ra ngoài trước đi, đợi được ban đêm quan sát lúc lại nói." Vô Thần cũng phát hiện Tiêu Thần có điểm không bình thường, nhưng là không nhiều nói, đi ra đánh tự mình giảng hòa.

Tiêu Thần còn đang suy tư lúc trước chuyện, hẳn không biết kia ảo cảnh giữa tự mình, còn có Lăng Từ Lăng cuối cùng thế nào.

Tiêu Thần nghĩ thầm sau đó tìm cơ hội đem Hàn gọi ra, vừa hỏi sẽ biết, và còn lại hai người cùng đi ra khỏi làng, ở cánh rừng trước trên đất trống ngồi xuống, điểm lửa trại thời gian, Vô Thần cần pháp thuật, thiếu chút nữa không cùng Tiêu Thần đánh nhau, Tiêu Thần theo như lời là, lửa trại chính là muốn tự mình động thủ điểm, không phải liên không có ý nghĩa.

Vô Thần bắt đầu đi Tiêu Thần bộ này lý do thoái thác, nhưng biết rõ đây dựa tiếp tự mình chỉ sợ cũng không phải là đối thủ, chỉ phải để Tiêu Thần tự mình động thủ đốt lên lửa trại.

Ba gã tuổi còn trẻ tu giả ngồi vây quanh một đồng lửa trước, trong miệng đàm luận không chỉ là tu luyện, còn có tự mình đang thiêu đốt lý tưởng, lúc này bọn họ chí cao ngất, bọn họ lời nói hùng hồn chung có một ngày tốt nói thẳng tiên, trăm năm phía sau, thiên niên phía sau, nếu nhắc lại tới nay, đều tự có thể lấy cái gì tội vọng tưởng một cái công đạo.

Xong thành tiên chính mỗi một tự mình tu giả suốt đời mong muốn, nhưng mà, vây ở một bước kia mấy nghìn năm không tiến thêm tấc nào nữa người, toàn bộ Thanh Minh Tu Chân Giới cho tới bây giờ, nhiều đêm không xuê.

Rậm rạp trong rừng rậm, thỉnh thoảng truyền ra một tiếng thú rống, nhưng Tiêu Thần ba người tâm tư nhưng không có phát ở từng lâm, mà là cách đó không xa quý dị thôn nhỏ tử.

Lúc này đêm đã khuya, trong thôn không có động tĩnh gì, cũng không có cái gì kỳ quái sự tình phát sinh.

Nhưng nếu quyết định muốn nhúng tay chuyện này, cũng liền không để ý tới do bỏ võ nửa chừng, có thể đối với người thường mà nói nháy mắt một cái không nháy mắt nhìn chăm chăm vật gì vậy suốt đêm là gần như không có khả năng chuyện, nhưng đối với tu giả mà nói, như vậy việc nhỏ, thực sự giản đơn.

Thẳng đến tảng sáng lúc, Tiêu Thần phát hiện bao phủ ở làng bầu trời vụ khí, đột nhiên biến mất, sau đó một ít quang điểm dường như trời mưa thông thường rơi vào trong thôn.

"Có biến, đi mau." Tiêu Thần không biết Lăng Từ Lăng và Vô Thần có đúng hay không có thể thấy, nhưng nếu hắn đã thấy, lập tức mở miệng nhắc nhở, đang khi nói chuyện, đã hướng về làng chạy như bay.

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Tiến rừng cây nhỏ

Lăng Từ Lăng và Vô Thần nghe được Tiêu Thần bắt chuyện phía sau, cũng đứng dậy bước nhanh đi theo Tiêu Thần.

Tiêu Thần người thứ nhất đi tới thôn khẩu, trên bầu trời hắc vụ tiêu thất, quang điểm cũng đã biến mất, phóng nhãn nhìn lại, làng ở nắng sớm mơ hồ có thể nhìn ra đường viền, nhưng cùng ban ngày như nhau, trong thôn trên đường nhìn không thấy một bóng người, Tiêu Thần tiến đến một chỗ bên cửa sổ nhìn thấy.

Này vừa nhìn, Tiêu Thần cả kinh, trong phòng trên giường hẹp, nằm một cái lộ ngõ sen cánh tay và một cái tuyết trắng bắp đùi, đang ở ngủ say thiếu nữ.

Tiêu Thần này cả kinh, cũng không phải là bởi vì thấy nửa thân trần nữ tử, mà là bởi vì hấn các ba người căn bản không thấy được có bất kỳ người vào làng.

Lúc này, Lăng Từ Lăng và Vô Thần cũng đi tới trong thôn, Tiêu Thần xoay người đi tới mặt khác nhất gian phòng phía trước cửa sổ nhìn thấy, không ngạc nhiên chút nào, trong nhà vẫn như cũ là đang ở ngủ say người, liên tiếp thay đổi vài chỗ phòng ốc, đều là như vậy.

Nhìn Tiêu Thần cử động, Lăng Từ Lăng và Vô Thần cũng học nhìn một chút, thấy cảnh tượng và Tiêu Thần thấy độc nhất vô nhị.

Ít khi, ba người ở cửa thôn chỗ tụ lên.

"Này chuyện gì xảy ra?" Lăng Từ Lăng tỷ số mở miệng trước.

"Không biết, ta có thể xác định, ban ngày thật không có người, buổi tối cũng không thấy có người trở về, nhưng bây giờ, vậy mà..." Lăng Từ Lăng không biết nguyên nhân, Vô Thần tự nhiên cũng không biết.

"Chẳng lẽ là những điểm sáng kia?" Tuy rằng Tiêu Thần cũng như trước không biết vì sao, nhưng suy nghĩ trong lòng, hay là muốn nói ra.

"Đây chính là hàng thật giá thật người phạm thôn nhỏ, biến thành quang điểm, này sợ rằng có chút gượng ép." Tiêu Thần suy nghĩ, Vô Thần và Lăng Từ Lăng cũng nghĩ đến, nhưng đây cơ hồ là không có khả năng.

"Chúng ta đi trước đi, chờ trời đã sáng trở lại tìm người hỏi một chút." Tiêu Thần đề nghị.

"Hiện tại chỉ có thể như thế." Lăng Từ Lăng và Vô Thần đang không có biện pháp khác thời gian, cũng chỉ có thể tạm thời nghe Tiêu Thần.

"Một bước sống, một bước chết." Lăng Từ Lăng và Vô Thần đi ra làng phía sau, Tiêu Thần nghe được Hàn thanh âm

Nghe nói này âm, Tiêu Thần chấn động so với thấy không người trong thôn có người ngủ say còn khiếp sợ, "Vậy cũng là thật? Người đã cứu chúng ta?"

"Thật cũng tốt, giả cũng tốt, kia đều không phải là nhằm vào mà đến, cái khác chớ để hỏi nhiều." Hàn vậy mà thật chịu bóng người kia uy hiếp, không có nói cho Tiêu Thần tình hình thực tế, nói vậy bóng người kia trong miệng "Hấn" đối với hàn lai nói vô cùng trọng yếu.

Tiêu Thần biết Hàn không muốn nói thêm, chỉ phải cưỡng chế trước trong lòng nghi hoặc không dây dưa nữa, theo Lăng Từ Lăng hai người đang trở lại vẫn chưa hoàn toàn dập tắt lửa trại chỗ, cùng đợi hừng đông.

Đã không cần quan sát, mấy người đơn giản khoanh chân nhắm mắt minh tướng, dùng tới có thể lợi dụng mỗi một khắc thời gian nhắc tới cao tu vi, là trở thành cường giả cơ bản nhất tiên đề, đề thăng tu vi thời thời khắc khắc đều là tu giả nhất chuyện trọng yếu.

Lúc tu luyện đợi, thời gian phẳng phất sẽ trôi qua rất nhanh, mấy người mở mắt ra khi, mặt trời đã ba lão Cao.

Tiêu Thần đứng dậy, tượng trưng tính hoạt động hạ thân thể, nói rằng: "Chúng ta vào thôn."

Lăng Từ Lăng và Vô Thần cũng không có ý kiến bất đồng, nhưng là không phản ứng Tiêu Thần, và Tiêu Thần cùng đi hướng làng.

Vốn có thể mặc kệ, ngày hôm qua liền rời đi, nhưng Tiêu Thần hết lần này tới lần khác muốn xen vào, Vô Thần không nghĩ ra, là để Tiêu Thần không nên làm như vậy, chỉ có Lăng Từ Lăng đại khái có thể đoán được một ít, Tiêu Thần làm như vậy nguyên nhân, sợ rằng chỉ là bởi vì muốn làm như vậy, mà mình có thể lưu lại nguyên nhân, có thể cũng nên và Tiêu Thần cùng nhau làm như vậy.

Lấy ba người bọn họ tốc độ, sau một lát liền đi tới thôn khẩu, bọn họ phát hiện, nguyên bản không có một bóng người, lặng yên không một tiếng động làng, trên đường thỉnh thoảng sẽ có thôn dân trải qua, thường thường có thể nghe được trận trận sang sang cười mừng tiếng.

"Một hồi đi vào thì nói ta các là vũ lâm nhân sĩ, đi ra ngoài tìm tìm được liệu mới đi tới nơi này, cũng không cần nói làng chuyện." Thế nào mở miệng, Lăng Từ Lăng không biết, Vô Thần càng chưa bao giờ tiết cùng người phạm cùng lưu, nhưng Tiêu Thần có thể nói quen việc dễ làm, giao phó xong lúc, hấn dẫn đầu đi vào làng.

Tốt xấu không ngat, Tiêu Thần gặp mấy người đầu tiên chính là đêm qua bị hấn thấy nửa thân trần thiếu nữ, Lăng Từ Lăng và Vô Thần ở sau người, Tiêu Thần chỉ phải kiên trì tiến lên hỏi: "Cô nương,

Quấy rối dưới, tại hạ A Liễu, có thể không báo cho biết trong rừng này có hay không trăm năm nhân sâm." Nói xong, Tiêu Thần chân thành nhìn ở nhà mình vườn giữa tưới đồ ăn thiếu nữ.

"Chớ đều biết, nhân sâm dài trên núi." Nghịch Thương Thiên mặc dù là hình xăm trạng thái, nhưng không ảnh hưởng hấn và Tiêu Thần nói chuyện với nhau, nghe nói Tiêu Thần hỏi nhân gia trong rừng có người hay không tổ thời gian, Nghịch Thương Thiên thiếu chút nữa không một cái tát chụp trở mình Tiêu Thần.

Thiếu nữ nghe vậy ngẩng đầu, nhìn một thanh niên, chia vào một cái tranh tia sáng đầu nhìn mình, một thời mặt đỏ cúi đầu, thả tay xuống giữa bầu, nói nhỏ: "Không biết, người chờ một chút, ta đi hỏi một chút cha ta."

"Này mẹ nó thật là có không biết." Nếu như lúc này Nghịch Thiên điều không phải hình xăm trạng thái, nói vậy biểu tình nhất định đặc sắc.

Tiêu Thần nào dám để cho nàng thật đi hỏi cha hán, nhanh lên mở miệng nói: "Vậy không nên phiền toái, ba người chúng ta ở trong rừng hoang du đã mấy ngày, chưa từng ăn thật ngon qua một bữa cơm, ngươi có thể hay không giúp chúng ta làm tốt hơn ăn, nặc, cho ngươi tiền." Nói, Tiêu Thần móc ra nhất lớn thỏi bạc nguyên bảo.

"Tiền? Chính là có thể ở bên ngoài đổi đồ vật cái loại này tăng giá?" Thiếu nữ tựa hồ cảm không chính xác tiền vì vật gì, mặt lộ vẻ vẻ nghi hoặc, sau đó lại nói tiếp. "Ta đây cũng không làm chủ được, ta còn là đi hỏi một chút cha ta đi." Nói xong cũng muốn hướng trong phòng đi.

"Đưa cái này đưa cho phụ thân ngươi." Tiêu Thần cười trên tay cầm đồng bạc bảo quảng đến thiếu nữ trên tay.

Cũng không lâu lắm, thiếu nữ mang theo một cái trung niên hán tử từ trong nhà đi tới, này trên tay nam tử cầm Tiêu Thần tổng xuất đồng bạc bảo, đi tới Tiêu Thần trước mặt khi, đưa tay đem bạc đưa cho Tiêu Thần, ngoài miệng nói rằng: "Vị trẻ tuổi này, bạc thì không cần, ăn bữa cơm mà thôi, giúp ta đem sau nhà này miếng nhỏ đất đào lên một cái là được." Nhưng trong mắt khát vọng, Tiêu Thần toàn bộ nhìn ở trong mắt.

Cười hắc hắc, Tiêu Thần đem bạc nắm ở hán tử trong tay, nói rằng: "Đại thúc, yên tâm đi, bạc nhận lấy, đất ta cũng sẽ giúp ngươi trở mình hết."

Trung niên hán tử mặt lộ ra vẻ kinh nghi, nhìn Tiêu Thần, không nói gì, nhưng thật ra một bên thiếu nữ vui nói rằng: "Kia thật sự là quá tốt, lát nữa ta cho các ngươi khai thác cái nấm."

Trung niên hán tử xấu hổ cười cười, sờ sờ nữ nhi đầu, để Tiêu Thần nhóm về đến nhà, mà Tiêu Thần cũng cười hướng thiếu nữ ly khai phương hướng đi theo, Lăng Từ Lăng không nhiều lắm phản ứng, chỉ là theo chân nam tử hướng trong nhà đi đến, duy chỉ có Vô Thần, nhất phó gấp quý hình dạng nhìn Tiêu Thần ly khai bóng lưng, hán lúc này trong lòng có chút điều không phải tư vị, như vậy tu sĩ, hán chưa thấy qua, tất nhiên có thể quý gối gọi người phạm đại thúc, rõ ràng là trợ giúp nhân gia, còn chăm chú đi thỉnh cầu, không nói thấy, hán trước đây thậm chí chưa nghe nói qua.

Trung niên nam tử nói mình họ Trương, tên gọi đại thụ, sau đó bắt chuyện Tiêu Thần ba người ngồi xong phía sau, xuất ra một cái lưng la, nói để nữ nhi đi trong rừng hái chút cái nấm, Tiêu Thần không để ý Lăng Từ Lăng trừng mắt, xung phong nhận việc nói phải bởi thiếu nữ cùng đi, cô gái kia mặt đỏ trước cúi đầu không nói, Tiêu Thần tự nhiên không khách khí cho rằng đối phương ngầm cho phép, vì vậy trên lưng lưng la giống như thiếu nữ cùng nhau vào rừng cây nhỏ.

"Hán như vậy, thật không có chuyện gì sao?" Tiêu Thần và thiếu nữ sau khi rời đi, mở lớn cây cũng ly khai, lưu lại Lăng Từ Lăng và Vô Thần hai người ngồi ở bên trong phòng, lúc này, Vô Thần mở miệng hỏi.

"Ngươi ngón tay là?" Lăng Từ Lăng hỏi ngược lại.

"Và người phạm gần như vậy." Vô Thần nói.

"Kia có quan hệ gì." Lăng Từ Lăng về mặt không sao cả nói rằng.

"Tiếp tục như vậy, ta sợ hán đã quên Tu Chân Giới thiết lại, đến lúc đó sợ rằng sẽ không tốt." Vô Thần lời nói này nhìn như là Tiêu Thần suy nghĩ, kì thực cũng đang thử thăm dò, thử Tiêu Thần ở Huyền Thanh Sơn địa vị làm sao, nếu là địa vị cực cao, mặc dù gặp chuyện không may, cũng tất nhiên có trường bối đứng ra bảo vệ hán.

"Chỉ sợ hán cho tới bây giờ không để ở trong lòng qua." Lăng Từ Lăng không biết Vô Thần trong lời nói huyền cơ, nhưng nàng có thể nói trừ ra Nghịch Thiên huynh muội và Bệnh lão nhân ở ngoài hiểu rõ nhất Tiêu Thần người, như vậy vừa nói cũng phù hợp Tiêu Thần suy nghĩ, tự nhiên là lời nói thật, cũng để cho Vô Thần tìm không ra một điểm có thể dùng tin tức.

"Ngươi tên là A Liễu, ngươi... Ngươi..." Tiêu Thần đi ở thiếu nữ bên cạnh, thiếu nữ mở miệng muốn hỏi chút gì, nhưng tựa hồ nghĩ không thích hợp, lại không hỏi lên.

"Hỏi ta tóc đi đâu rồi?" Tiêu Thần cười, thấy thiếu nữ nhìn mình đầu trực lại không nói chuyện, tự nhiên đoán được đối phương muốn hỏi cái gì.

"Ừ." Thiếu nữ cúi đầu nói nhỏ.

"Bị hỏa thiêu." Tiêu Thần nói, không nửa câu hư cấu.

"Khoác lác." Thiếu nữ ngẩng đầu, nhìn Tiêu Thần, trong mắt một màn kia oán trách, hiển lộ không thể nghi ngờ, hiển nhiên là cho rằng Tiêu Thần phiền nàng.

"Ta đường đường nam tử hán, đáng giá lừa ngươi sao." Tiêu Thần bất đắc dĩ, này nói lão người người tin, nhất nói thật ra, cũng còn không có người tin.

"Vậy ngươi trên mặt tại sao không có vết thương? Ngươi bao nhiêu tuổi?" So với vừa thiếu nữ e thẹn thiếu rất nhiều, vấn đề cũng nhiều hơn.

"Bởi vì chỉ có tóc cháy a, ca ca ta đã mười tám tuổi." Tiêu Thần hai tay hướng ra phía ngoài nhất than, nhếch miệng vừa cười vừa nói.

"Như vậy a, vậy cũng chỉ lớn hơn ta lưỡng tuổi mà thôi." Thiếu nữ nhọt nhọt cười.

Tiêu Thần phát hiện, trước mặt này quần áo mộc mạc thiếu nữ, cũng không phải rất đẹp, so với Lăng Từ Lăng càng kém không biết nhiều ít,) nhưng bản

thân lại có một loại tinh thuần không rãnh khí chất.

"Đến rồi, chính là cánh rừng cây này, ở đây cái nấm rất nhiều, nhớ kỹ không được thái thái sắc mặt, có độc không có thể ăn." Từ vừa mới bắt đầu không nói được một lời, càng về sau một đường đàm tiếu, lúc này thiếu nữ nhắc nhở Tiêu Thần đã đến tìm chỗ.

"Bắt đầu đập cái nấm!" Tiêu Thần hô to một tiếng, buông lưng la liền hướng một cái phương hướng đi đến, kế tiếp thời gian, Tiêu Thần đem tất cả màu sắc tiên diễm cái nấm toàn bộ dùng chân đập nát vụn.

"Được rồi, tiểu muội muội, từ nơi này khai thác đi qua, bảo chứng không có một độc cái nấm." Tiêu Thần trở lại thiếu niên bên người, vỗ ngực nói rằng.

"Không nên gọi ta tiểu muội muội, ta là Trương Tiểu Mỹ." Thiếu nữ đang ở khom lưng khai thác trước cái nấm, đột nhiên nghe nói Tiêu Thần nói, đứng lên nói rằng.

"Tiểu mỹ a, ha ha a..." Tiêu Thần nhìn Trương Tiểu Mỹ hướng mình chỉ phương hướng đi đến, đứng tại chỗ cười.

"Được rồi, các ngươi này buổi tối có cái gì tốt chơi a?" Tiêu Thần không có thể như vậy tham luyến "Tiểu mỹ" sắc mặt, mới theo Trương Tiểu Mỹ đi ra khai thác cái nấm, chính sự hân cũng chưa từng có quên, không sai biệt lắm và Trương Tiểu Mỹ hồn thực mới mở miệng hỏi.

"Buổi tối? Không biết, thôn chúng ta người buổi tối đều không được, khi trời tối liền tất cả đều giấc ngủ." Trương Tiểu Mỹ khom người, cũng xoay đầu lại hướng Tiêu Thần nói rằng.

"Ác, chúng ta ở trong thành, buổi tối còn ra đi thả pháo hoa đâu." Tiêu Thần tựa ở trên một cây đại thụ nói rằng.

"Cái gì là pháo hoa a?" Trương Tiểu Mỹ hiển nhiên lần đầu tiên nghe nói.

"Một loại rất kỳ quái đồ vật, buổi tối bay đến bầu trời, như bầu trời nở hoa như nhau, được rồi, kia vài ở trong thôn gặp qua có lẽ gặp phải cái gì kỳ quái sự tình sao?" Tiêu Thần nhận điện thoại lời nói khách sáo.

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 47: Dị biến

"A, chuyện gì chứ?" Tiêu Thần vừa nghe, tinh thần chấn động, nhưng ngoài miệng cũng không sao cả nói rằng.

"Này. . ." Trương Tiểu Mỹ mặt đỏ ửng tượng bên cạnh ánh nắng chiều, mở miệng ấp úng nói không ra lời.

Mất thấy sẽ có đầu mối, Tiêu Thần làm sao có thể lúc đó bỏ qua, vì vậy hỏi tới: "Không có việc gì, này liền hai chúng ta, lát nữa com nước xong chúng ta muốn đi, ta cuối cùng sẽ không nói cho người khác biết đi?"

"Ta tháng trước ăn một loại cái nấm, sau khi ăn xong ta chóng mặt, khi đó ta còn tưởng rằng ta ăn vào độc cái nấm, nhưng ngày thứ hai lại không sao, thế nhưng, từ ngày đó bắt đầu, ta buổi tối ngủ, chỉ cần. . . Chỉ cần. . . Chỉ cần ăn mặc y phục sẽ rất khó chịu." Nói rằng cuối cùng, Trương Tiểu Mỹ thanh âm đã nhỏ không thể nghe thấy, nếu không phải tu sĩ lực cảm linh mẫn, người bình thường là trăm triệu nghe không hiểu.

"Cái này ta biết. . ." Tiêu Thần sau khi nghe xong một loại Như Vân tiêu rơi vào vực sâu cảm giác du nhiên nhi sinh, không tự chủ đáp, dù sao đêm qua Tiêu Thần cũng là thật thấy nhân gia nửa thân trần hình dạng, "Ta là nói, loại này cái nấm ta biết." Sau đó Tiêu Thần cấp tốc đổi giọng.

Trương Tiểu Mỹ cũng không có nghe xuất Tiêu Thần câu nói đầu tiên ý tứ, nhưng lúc này như trước khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng, "Từ đó về sau, ta cũng chưa từng ăn cái nấm."

"Đến, ta giúp ngươi đào, đã đói bụng đã chết, đào hết quay về đi ăn com." Tiêu Thần cũng mất kế tục tìm hiểu hứng thú, tựa hồ bọn họ thật không biết buổi tối tụ tập thể thất tung sự tình.

Qua hơn một canh giờ, Tiêu Thần lưng nhất lưng cái sọt đủ loại kiểu dáng cái nấm và Trương Tiểu Mỹ về tới trong thôn.

Khi trở về, Trương Tiểu Mỹ và Tiêu Thần đều là nở nụ cười, Vô Thần âm thầm nghĩ tới, lão này đem giết! Tuy rằng hắn đã hơi có chút thói quen Tiêu Thần trên mặt bình thường lộ vẻ đáng tươi cười, nhưng rõ ràng có thể nhìn ra ngay từ đầu e thẹn không thôi thiếu nữ lúc này giống như Tiêu Thần treo đầy đáng tươi cười, cũng đủ để nói rõ, hai người này quan hệ là ở ngăn ngừa một canh giờ trở nên tốt như vậy.

Trở lại mở lớn cây trong nhà, Trương Tiểu Mỹ tiếp nhận Tiêu Thần trên lưng lưng cái sọt rồi rời đi Tiêu Thần ba người chỗ gian nhà.

"Thỏ, chơi thật vui về a." Trương Tiểu Mỹ sau khi rời đi, Lăng Từ Lăng vừa cười vừa nói.

"Tạm được, a điều không phải, ai nói ta đi chơi, ta thể nhưng gương cho binh sĩ, tìm hiểu tin tức đi." Ngồi ở một bên Tiêu Thần nói đứng lên.

"Vậy người đều dò thăm cái gì?" Lăng Từ Lăng và Vô Thần này hơn một canh giờ đứng ở mở lớn cây trong nhà, kia mở lớn cây lại không ở, hai người không hề thu hoạch.

"Người đừng nói, ta còn thật hiểu được như vậy một chút." Tiêu Thần ngھnھ đầu, đặc ý nói rằng.

"Thỏ, người là da ngựa ngứa, lại thừa nước đục thả câu có tin ta hay không đánh người." Lăng Từ Lăng nhất không muốn nhìn thấy chính là Tiêu Thần ở trước mặt mình đặc ý hình dạng, vì vậy nói uy hiếp nói.

Thấy Lăng Từ Lăng lên tiếng, Tiêu Thần nào dám nhiều lời, nhanh lên đứng sự thật bẩm báo "Thôn này người căn bản không biết mình buổi tối sẽ biến mất." Tiêu Thần đem vừa từ Trương Tiểu Mỹ kia nghe được đầu mối duy nhất một nói cho Lăng Từ Lăng và Vô Thần.

"Cái gì? Các nàng không biết? Cái này càng kỳ quái." Vô Thần sau khi nghe được, cũng lớn cảm nghi hoặc.

"Chỉ có thể chờ lát nữa hướng đại thúc hỏi thăm hạ." Tiêu Thần một lần nữa ngồi xuống lại.

Ba người hết đường xoay xở, trong lúc nhất thời ai cũng không nói gì, trong đó, Vô Thần đề nghị không hề quản việc này, ăn cơm xong liền trực tiếp ly khai, Tiêu Thần tới không có nhìn Vô Thần liếc mắt.

"Một điểm đầu mối cũng không có, thế nào điều tra? Thế nào quản này nhân sự?" Tuy rằng có thể có việc cầu người, nhưng Vô Thần còn là chịu không nổi Tiêu Thần thái độ, nhin không được mở miệng.

"Đã nhân sự, người đi là được, không ai muốn cầu người lưu lại." Tiêu Thần nhân nhậ mở miệng nói rằng.

Nói như vậy vô tình, nếu là Vô Thần lại không có phản ứng, cũng không phải nổi danh thánh địa truyền nhân.

"Hanh, nói bất đồng, bất tương là mưu, cáo từ." Vô Thần hừ lạnh một tiếng, đứng dậy đứng Lăng Từ Lăng ôm quyền nói.

"Thỏ, người. . ." Lăng Từ Lăng nhìn về phía Tiêu Thần trong ánh mắt, có chút trách cứ ý, nhưng nói còn chưa dứt lời, Tiêu Thần liền mở miệng cắt đứt "Đi được." Nói xong cũng đứng Vô Thần liền ôm quyền, Lăng Từ Lăng dù sao vẫn là và Tiêu Thần một đạo, tuy rằng không hiểu,

Nhưng cũng không có ngăn cản.

Vô Thần ly khai mở lớn cây gia, không để ý ở trong viện Trương Tiểu Mỹ hỏi, thẳng đi ra sân, hướng thôn đi ra ngoài.

"Thỏ, người không sao chứ, làm rất tốt thôi đuổi nhân gia đi?" Vô Thần đi rồi, Lăng Từ Lăng nhin không được nghi hoặc hỏi.

Tiêu Thần không có trước tiên trả lời, mà là như trút được gánh nặng vậy thở dài một cái, sau đó mới lên tiếng: "Vừa nếu như hấn không đi, thiếu không được đánh một trận."

Tiêu Thần lời ấy, Lăng Từ Lăng càng thêm nghe không hiểu, nghi ngờ nói: "Vì sao?"

"Mọi người đều biết, tu giả, mỗi một người đều cao ngạo không được, chớ đừng nói chi là những thứ này tự xưng là càng hơn người thánh địa truyền thụ, trước hấn theo chúng ta ra đi, chính là mang theo con mắt, nếu chịu vừa kia lần ác nói còn có thể nhin xuống, vậy hấn chỗ mưu đồ, khẳng định phải chúng ta xuất thủ, một cái không tốt, chúng ta chúng ta có nguy hiểm đến tính mạng." Tiêu Thần lúc này không có trêu đùa, nghiêm túc nói ra lời nói này.

Lăng Từ Lăng từ nhỏ ở Huyền Thanh Sơn tu luyện, quen biết đều là đồng môn, lại có anh cả chăm sóc, chỗ nào đã biết nhân tâm hiểm ác đáng sợ, Tiêu Thần theo như lời, nàng cũng không có suy nghĩ đến, "Có thể chi là người suy nghĩ nhiều." Nàng biết Tiêu Thần sẽ không hại nàng, nhưng vẫn là không muốn tán thành hấn thuyết pháp.

"Muốn thực sự là suy nghĩ nhiều, vậy tốt nhất." Tiêu Thần tự nhiên sẽ không và Lăng Từ Lăng tranh chấp, nhếch miệng không sao cả cười.

"A Liễu ca ca, còn có vị tỷ tỷ này, cha ta nói chuẩn bị một chút, có thể ăn cơm." Hai người lúc nói chuyện, Trương Tiểu Mỹ đi tới cửa, xấu hổ nói rằng.

"Đã biết, chúng ta tới ngay." Tiêu Thần cười đáp.

"Ta đây đi trước." Trương Tiểu Mỹ xấu hổ cười, xoay người ly khai.

"Tiêu Thần ca ca, chúng ta đi ăn cơm đi," Lăng Từ Lăng học Trương Tiểu Mỹ thanh âm nói với Tiêu Thần.

". . ." Tiêu Thần không nói gì, hấn rõ ràng, lúc này vô luận nói cái gì, kế tiếp đều là thu không được trận, đơn giản cảm miệng không nói, cố ý chạy đến Lăng Từ Lăng đi theo phía sau.

Thấy thế Lăng Từ Lăng bật cười, bên đi ra phía ngoài vừa nói nói, "Người có thể có điểm tu sĩ hình dạng sao?"

Đi tới ngoài phòng, mở lớn cây đã đem bàn ở trong viện tử cất xong, mặt trên bày đặt vài bát đồ ăn, mặc dù không phong phú, nhưng nhìn qua lại đặc biệt có tư vị, theo Trương Tiểu Mỹ đem nhất chén lớn cái nắm đặt lên bàn ăn, kể cả mở lớn cây cùng nhau, mấy người vây ngồi xuống.

"Còn có tự mình tuổi còn trẻ đi ra, không đợi hán sao?" Mở lớn cây mới vừa rồi cũng thấy Vô Thần ly khai, lúc này cũng không thấy Vô Thần, không khỏi hỏi.

"Không cần, hán không trở lại." Tiêu Thần cầm lấy chiếc đĩa.

Mở lớn cây không có hỏi nhiều, tự mình nhìn ăn lên đồ vật.

"Đại thúc, thôn này có hay không phát sinh qua cái gì kỳ quái sự tình?" Tiêu Thần trong miệng nhai cái nắm, mơ hồ hỏi.

"Chúng ta tiểu thôn này, ngay cả ngạc nhiên chuyện cũng không lớn có thể nhìn thấy, kỳ quái chuyện lại càng không có." Mở lớn cây nghe vậy, để đĩa xuống, chậm rãi nói rằng.

"Không thể nào? Ta nghe nói trong thôn người buổi tối chưa bao giờ đi ra ngoài, đây là tại sao vậy chứ?" Đối phương rõ ràng không muốn nhiều lời, có thể bởi vì là ngoại nhân nguyên do đi, nhưng Tiêu Thần làm sao sẽ bỏ qua, thế phải tìm trọng tâm câu chuyện đột phá.

Quả nhiên, Tiêu Thần này nhất hỏi tới tác dụng, mở lớn cây cau mày nhìn đang ở ăn cái gì Trương Tiểu Mỹ liếc mắt, tựa hồ đang trách cứ nàng như nhau, "Về chuyện này, ta cũng không biết, đây là chúng ta làng tổ huấn."

"Tổ huấn? Nói như vậy, đại thúc người cũng không biết vì sao? Cũng cho tới bây giờ không buổi tối đi ra ngoài qua lạc?" Tiêu Thần nghi ngờ nói.

"Đúng, cho tới bây giờ không ai dám vi phạm tổ huấn, cũng liền không ai ở buổi tối đi ra ngoài qua." Mở lớn cây lắc đầu định nói rằng.

Tiêu Thần không hỏi nhiều nữa, hán biết, lại hỏi tiếp cũng sẽ không có kết quả, ngược lại sẽ bị người hoài nghi, nói rằng tổ huấn, dù sao điều không phải mỗi người đều có thể giống như hán không để ở trong lòng, lại nói tiếp, vậy hay là người khác sống bước ngoặt, có đôi khi phải đánh vỡ nhất vài thứ, mới có thể thấy mặt khác một ít.

"Sắc trời cũng không còn sớm, nhị vị là ngủ lại nhà của ta, hay là muốn ly khai?" Mở lớn cây và Trương Tiểu Mỹ thu thập chén đĩa phía sau, Trương Tiểu Mỹ trực tiếp về tới gian phòng, mở lớn cây còn lại là tìm được rồi Tiêu Thần và Lăng Từ Lăng.

"Như không chê quấy rồi, chúng ta ở nơi này ngủ lại một đêm, ngày mai lại lên đường đi." Sự tình còn không có điều tra rõ, Tiêu Thần tự nhiên sẽ không rời đi, hơn nữa, ở tại chỗ này, hán tự có tính toán.

"Vậy tối nay các người liền tại đây phòng trống nghỉ ngơi đi, tuy rằng các người điều không phải bản thôn người, nhưng là nhớ kỹ, buổi tối không thể đi ra ngoài." Mở lớn cây cũng không có nhiều lời, bàn giao vài câu, liền trở về gian phòng.

"Thò, làm sao bây giờ?" Lăng Từ Lăng biết Tiêu Thần vì sao lưu lại, nhưng không biết hán muốn làm gì.

"Phân công nhau quan sát bọn họ phụ nữ, nhìn tối nay có thể hay không biến mất." Tiêu Thần thấp giọng nói với Lăng Từ Lăng.

Đợi giữa, thời gian biến mất tốc độ hình như cũng biến thành cực kỳ thông thả, mọi cách khó nhìn dưới, cái này trong rừng thôn nhỏ tử, rốt cục nghênh đón mặt trời lặn.

Bầu trời dần dần tối xuống, Tiêu Thần quan sát mở lớn cây không có bất cứ dị thường nào, Lăng Từ Lăng nhìn Trương Tiểu Mỹ cũng không có bất cứ dị thường nào.

Ở trên trời sắc mặt hoàn toàn trở tối thời gian, dị biến nổi lên, Tiêu Thần thấy nguyên bản nằm ở trên giường mở lớn cây, đột nhiên ngồi dậy, Tiêu Thần ánh mắt nhất ngưng, chăm chú nhìn mở lớn cây.

Trương dưới cây lớn giường, mở mắt, nhưng trong mắt vô thần, Tiêu Thần vừa nhìn chỉ biết lúc này mở lớn cây không có ý thức tự chủ, chỉ thấy mở lớn cây mở cửa, chậm rãi đi hướng sân, Tiêu Thần vừa quay đầu lại, cũng phát hiện Trương Tiểu Mỹ, trần như nhộng xuất hiện ở trước mắt, phía sau còn lại là cổ nén ý cười Lăng Từ Lăng.

Tiêu Thần vừa tới tự mình lau mồ hôi, Lăng Từ Lăng hiển nhiên là biết lúc này Trương Tiểu Mỹ không có ý thức, tuy rằng mở to mắt, nhưng sẽ không đúng bất kỳ vật gì làm ra phản ứng, lại là cố ý để Tiêu Thần khó chịu nổi.

Tiêu Thần dù sao điều không phải người bình thường, thấy một bên muốn cười Lăng Từ Lăng phía sau, hán thu hồi ánh mắt, nhìn chằm chằm chậm rãi đi tới Trương Tiểu Mỹ, nháy mắt một cái không nháy mắt.

Mười sáu mười bảy tuổi thiếu nữ, thân thể phát dục đã thành thực phân nửa, cũng đã có "Khả quan tính". Thấy Tiêu Thần như vậy rõ ràng ánh mắt nhìn chằm chằm đừng nữ nhân,) Lăng Từ Lăng thầm nghĩ còn đánh giá thấp hán vô liêm sỉ trình độ, giậm chân một cái, đi tới Tiêu Thần bên người, bắt lại lỗ tai hán.

"Nhìn đủ rồi chưa?" Lăng Tử Lăng tàn bạo nói rằng

"Thật đúng là không." Tiêu Thần không để ý trên lỗ tai truyền đến đau đớn, như trước mạnh mẽ.

"Kia động thủ a, ngược lại nhân gia hiện tại sẽ không phản kháng." Lăng Tử Lăng buông tay ra, một bả đem Tiêu Thần thổi hướng Trương Tiểu Mỹ.

Tiêu Thần một cái lắc mình, tránh thoát Trương Tiểu Mỹ, ở một bên nói rằng: "Chính sự quan trọng hơn, chờ người sẽ không phản kháng lại nói." Nói xong, Tiêu Thần theo Trương Tiểu Mỹ đi ra ngoài.

"Hanh, đồ lưu manh." Lăng Tử Lăng hừ một tiếng, cũng đi theo ra ngoài, về phần Tiêu Thần theo như lời, nàng cũng sẽ không để ở trong lòng.

Đi tới trong viện tử, Tiêu Thần phát hiện, không riêng gì mở lớn cây phụ nữ, từng nhà trong viện tử đều đứng người, bọn họ đại thể đều là quần áo xóc xếch, có cái mỏng trần tiểu hài tử, trần trước trên thân người đàn ông vạm vỡ, đương nhiên còn có trần trường nam nữ, nhưng bọn hắn mỗi một người đều và trương cha con như nhau, hai mắt vô thần mở to, vẫn không nhúc nhích.

Tiêu Thần đang lẳng lẳng quan sát, Lăng Tử Lăng còn lại là mặt đỏ đứng ở một bên.

Tiêu Thần không dám khinh thường, toàn lực vận khởi Tinh Đồng, hắn thấy mỗi người trên đầu đều có một bó quang mang chiếu xạ, nếu không phải mở Tinh Đồng, thường nhân căn bản nhìn không thấy, trừ phi là Nguyên Thần tới tu, nhưng tùy ý sử dụng thần niệm, bằng không coi như là thông thường tu sĩ, cũng không phát hiện được.

Tiêu Thần ngừng đầu theo quang mang nhìn lại, bao phủ lằng lằng cũng xuất hiện, chùm tia sáng chính là từ trong sương mù bắn ra.

Chỉ chớp lát, tất cả thôn dân thân thể dần dần làm nhạt, biến thành quang điểm, bay về phía hắc vụ, Tiêu Thần không có ngăn cản, trên thực tế, hắn cũng không biết nên như thế nào ngăn cản.

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: Điều bình đẳng

Những điểm sáng này tưởng sáng sớm hạ thông thường chính tề, nhưng lần này là bay về phía không trung, tới gần hắc vụ khi, những thứ này chính tề quang điểm đột nhiên tan loạn cả lên, không có bay vào hắc vụ, ở vụ khí dưới lung tung bay nhảy lên.

"Này. . . Chẳng lẽ là. . ." Thấy thứ tình cảnh, Tiêu Thần nghĩ đến tự mình rơi vào hoàn cảnh khi thấy cuối cùng một màn, khi đó toàn bộ thế giới đều bề nát, Hàn nhưng không có minh xác nói cho hắn biết chân tướng, liên hệ tới vừa nghĩ, Tiêu Thần suy đoán: Bởi vì kia trong hắc vụ thế giới bề nát, nguyên bản hắn là đi đến cái thế giới kia quang điểm, không có nơi đi.

Nếu quả thật là như vậy, như vậy kế tiếp, lại sẽ làm sao?

Quả nhiên không ra Tiêu Thần sở liệu, những điểm sáng này hỗn loạn phi hành một lúc sau, lại chậm lại, nhưng rõ ràng không giống sáng sớm Tiêu Thần sở kiến, lần này những điểm sáng này trước sau hỗn loạn rơi xuống, thậm chí không có dựa theo bay lên quy luật, rất nhiều người hạ xuống phía sau không có rơi xuống trong nhà mình.

Tiêu Thần thấy, rơi ở trước mặt mình cũng không phải trương cha con, mà là hai người lão đầu.

Tiêu Thần không có mạo muội hành động, mà là tiếp tục nhìn bầu trời, hắn thấy, hắc vụ chậm rãi trở thành nhạt, cuối cùng triệt để biến mất trên không trung.

"Làm sao bây giờ?" Lăng Tử Lăng đứng ở sân một bên, nàng nhìn không thấy hắc vụ, nhưng là có thể thấy thôn dân biến thành quang điểm bay lên trời không, lung tung bay sau khi lại hạ xuống, rơi ở đây đều không phải trương cha con, biến thành những người khác.

Tiêu Thần đi tới một cái lão đầu bên người, ngồi xổm xuống tra xét một phen mới lên tiếng: "Bọn họ tất cả bình thường, ta không đoán sai nói, này hắc vụ trời vừa tới liền đem thôn dân hút vào đi, tới ban ngày lại đem bọn họ nguyên dạng thả lại đến, nhưng thôn dân thoát nhìn cũng không như bị thương tồn qua.

Không biết nguyên nhân gì sở trí, nhưng này vô cùng có khả năng, đúng thôn dân vô hại, lúc này không có thể hít vào đi, thả khi trở về cũng không có nguyên dạng trả về. Như vậy xem ra, có thể thật là có thay đổi. Chúng ta cẩn thận một chút." Tiêu Thần phân tích hết, đi tới Lăng Tử Lăng bên người.

"Nơi đây không thích hợp ở lâu, chúng ta tới trước thôn ngoại, lại một đêm, nếu quả thật không đầu mối gì, liền rời đi nơi này." Tiêu Thần cũng có tự mình hiểu lấy, tự mình dám nhỏ nhỏ Luyện Khí Sĩ, ngay cả nguyên do đều không biết rõ, thì càng không cần đàm trợ giúp.

Sau đó, Tiêu Thần để Lăng Từ Lăng trước đi ra làng, hắn không biết những thôn dân này, tự nhiên không có khả năng dám bọn họ trở lại, hắn ngự kiếm tầng trời thấp phi hành, tìm Trương gia phụ nữ.

Làng vốn cũng không lớn, cũng không lâu lắm, Tiêu Thần liền thấy mở lớn cây nằm ở một cái nhà giữa, hắn không quản những người khác, gió lên mở lớn cây liền bay trở về Trương gia, phóng tới trên giường phía sau, Tiêu Thần lại bay ra ngoài.

Tiêu Thần tìm được Trương Tiểu Mỹ thời gian, nàng ngửa mặt nằm ở người một nhà đất trồng rau trên, được xào bắt xào, Tiêu Thần rơi xuống đất nơi, đem tất cả mỹ cảnh thu hết đáy mắt, bao quát, thon dài giữa hai chân. . .

"Khái . . . Khái, người đâu?" Tiêu Thần giả bộ không nhìn thấy, hết nhìn đông tới nhìn tây đi tới Trương Tiểu Mỹ bên người, "Di, thế nào ở chỗ này đây? Ha ha. . ." Nói xong, Tiêu Thần ôm lấy Trương Tiểu Mỹ liền bay trở về, Lăng Từ Lăng không ở, hắn không cần cố ý bộ dáng gì nữa, Tiêu Thần vốn cũng không phải là đồ háo sắc, một đường thậm chí không nhiều hơn nữa liếc mắt nhìn, sẽ đưa Trương Tiểu Mỹ về đến nhà.

"Ca ca, ta muốn. . ." Tiêu Thần xoay người vừa muốn mở rộng cửa ly khai, phía sau truyền đến Trương Tiểu Mỹ thanh âm, thiếu chút nữa không để Tiêu Thần đụng ở trên cửa.

"Tiểu tử, Thanh Tâm Chú!"

Hắn thanh âm đột ngột truyền vào Tiêu Thần trong tai, Tiêu Thần cảm thấy cực kỳ phiền táo, sau đó, cả kinh, lập tức khoanh chân ngồi xuống, bóp xuất thủ bí quyết, trong miệng thấp giọng nhớ kỹ Thanh Tâm Chú.

Tiêu Thần nhắm hai mắt lại, nhưng vẫn là thấy Trương Tiểu Mỹ ngồi dậy, mắt không còn là lúc trước vô thần hình dạng, mà là tràn đầy mị hoặc. Hắn biết, mình đã lâm vào trong ảo cảnh.

"Ca ca. . ." Từng tiếng vô cùng sức dự dõ rên rì tràn đầy Tiêu Thần nhĩ tế, người trần trườg Trương Tiểu Mỹ lúc này đã đi tới Tiêu Thần bên người, một tay chính khẽ vuốt Tiêu Thần khuôn mặt, không riêng gì ảo cảnh, Tiêu Thần trong lòng rung mình, thâm nghĩ không tốt.

Tiêu Thần toàn tâm thần đều đắm chìm trong Thanh Tâm Chú giữa, không dám có chút phân thần, mặc dù nhận thấy được đang ở trước mắt Trương Tiểu Mỹ, cũng không có bất kỳ biện pháp nào.

Thấy Tiêu Thần không hề mà động,

Trương Tiểu Mỹ bảo trụ Tiêu Thần đầu, Tiêu Thần toàn bộ bộ mặt đều bị chôn ở Trương Tiểu Mỹ trước ngực, nhân nhạ hương vị bị Tiêu Thần hút vào trong mũi, Tiêu Thần nhanh lên đóng ngũ giác, nhưng như cũ không có tránh cho hạ thể như sắt.

"Thối lưu manh, nguoi. . ." Đang ở Tiêu Thần không biết làm sao chi tế, Lăng Từ Lăng thanh âm đột nhiên truyền đến, đương nhiên, Tiêu Thần đã sớm nghe không được.

Lăng Từ Lăng đi tới thôn ngoại, thấy Tiêu Thần thật lâu không có đi ra, liền dự định trở lại thăm một chút, đi tới cửa thôn Trương gia khi, Lăng Từ Lăng vừa vào cửa liền thấy được lúc trước một màn, Tiêu Thần trên thân quần áo và đồ dùng hàng ngày chẳng biết lúc nào đã bị Trương Tiểu Mỹ cời ném ở một bên, Trương Tiểu Mỹ ôm ấp Tiêu Thần đầu, ngồi ở Tiêu Thần trên đùi, phảng phất không nhìn thấy tự mình như nhau, ở tùy ý giãy dựa thân thể, nếu không phải quần còn mặc lên người, Lăng Từ Lăng thậm chí cho rằng hai người này đã lãnh nghề cá nước thân mật.

Lăng Từ Lăng không nghĩ tới Tiêu Thần sẽ là như thế này người, lập tức sẽ xoay người rời đi, lại mãnh dừng bước lại, "Lớn mật yêu nghiệt!" Lăng Từ Lăng xoay người lại, vãi ra nhất hạt châu, đây là một viên lớn chừng hột đào màu tím hạt châu, bay về phía Trương Tiểu Mỹ thời gian từ quang đại thịnh, đồng thời, Lăng Từ Lăng ở tung màu tím hạt châu phía sau, lại lấy ra một cái nhỏ linh, nhớ kỹ khẩu quyết nhẹ nhàng đựng đưa.

Đồng thời, ở từ quang chiếu rọi xuống, Trương Tiểu Mỹ mặt lộ vẻ vẻ thống khổ, nhưng như cũ không có ly khai Tiêu Thần.

Tiêu Thần lập tức sẽ khôi phục như thường, Trương Tiểu Mỹ nhếch miệng đối với Lăng Từ Lăng cười, sau đó thả ôm Tiêu Thần đầu tay, ở Lăng Từ Lăng không rõ cho nên chi tế, Trương Tiểu Mỹ bộc phát ra khác hẳn với bản thân lực lượng, một bả xé nát Tiêu Thần quần.

"Nguoi. . ." Lăng Từ Lăng tu vi không thấp, nhưng ít trải qua thực chiến, vừa thân con gái, đột nhiên thấy, một thời có chút bối rối —— tuy rằng điều không phải lần đầu tiên thấy, nàng tiểu đỏ mặt nhất tăng lớn, động tác trên tay cũng ngừng lại.

Nhưng dù sao tu vi xảy ra kia, ngăn ra dưới lập tức phục hồi tinh thần lại, nàng tự nhiên rõ ràng, nếu như lúc này Tiêu Thần và Trương Tiểu Mỹ giao hợp, vậy hắn liền thật xong, nhưng vừa nghĩ người trong lúc đó, đã bỏ lỡ ngăn cản thời cơ tốt nhất, giờ phút này có thể mất thấy gần phát sinh tất cả.

"Mẹ, loại chuyện tốt này đều có người đưa tới cửa, há có thể tiện nghi nguoi." Lăng Từ Lăng thậm chí hai mắt nhắm nghiền, chuẩn bị hai người xong việc phía sau, cùng nhau đánh chết, sở dĩ không có lập tức xuất thủ, toàn bộ bởi vì nàng và Tiêu Thần quen biết mấy năm, lại tình chúc đồng môn, Lăng Từ Lăng lúc này nghĩ là, không cứu Tiêu Thần, chỉ ít cũng để cho hắn hưởng thụ một lần nhân sinh cuối cùng lạc thú.

Ở Lăng Từ Lăng chân chờ chi tế, một cái hơi non nớt lại THU thanh âm đột nhiên truyền đến, Lăng Từ Lăng không cần nghĩ cũng biết là ai, nàng đột nhiên mở mắt, thấy Nghịch Thiên cầm lấy Tiêu Thần nhất cánh tay, bay đến một bên, lập tức, không đang chân chờ, ra sức thôi động màu tím

hạt châu, trên tay chuông bạc đã rời biến mất, thủ nhi đại chi là một thanh màu tím trường kiếm, bóp động pháp quyết lúc, trường kiếm cực nhanh bắn về phía Trương Tiểu Mỹ.

Nàng không giống thông thường tu sĩ, coi người phạm là con kiến hôi, nhưng không có nghĩa là nàng sẽ coi trọng phạm tánh mạng người, huống chi, này bị yêu tà cưỡi người người phạm

Tiêu Thần đã hoàn toàn thanh tỉnh, nhìn một màn trước mắt, cũng là có nhiều khiếp sợ, ám than mình còn là quá yếu, tùy tiện một cái yêu tà, liền thiếu chút nữa để cho mình xong đời.

Màu tím hạt châu toả ra quang mạng dường như xiềng xích thông thường khóa Trương Tiểu Mỹ quanh thân, nàng ngay cả một ngón tay cũng không lại có thể nhúc nhích, chỉ có thể mắt mở trừng trừng nhìn một thanh phi kiếm bắn thẳng đến bộ ngực mình.

"Đỉnh" nhỏ bên trong căn phòng nhỏ, lưỡng kiếm chạm vào nhau, đều tự bay ngược.

"Người có ý tứ?" Lăng Tử Lăng tiếp nhận cũng bay trở về phi kiếm, bình tĩnh mở miệng hỏi. Nhưng lúc này, nàng là thật nổi giận.

"Như vậy một kiếm, ngay cả Tiểu Mỹ cũng muốn chết." Tiêu Thần cầm trong tay Bích Lưu đứng ở Lăng Tử Lăng đối diện, lúc này toàn thân hần chỉ có nửa đoạn ống quần và vớ.

Tình huống đã sáng tỏ, ở Lăng Tử Lăng phi kiếm muốn đánh chết cưỡi người Trương Tiểu Mỹ yêu tà vật khi, Tiêu Thần cầm kiếm đỡ.

"Chân thực thật quá ngu xuẩn, có bản lĩnh, chính ngươi đến." Lăng Tử Lăng trong lòng giận dữ ở ngoài, càng cảm thấy ủy khuất.

"Chúng sinh đều là mệnh, đều bình đẳng, làm sao có thể lung tung hại tánh mạng người." Tiêu Thần biết Lăng Tử Lăng đã nổi giận, nhưng vẫn không có nhượng bộ.

"Chúng sinh, vĩnh viễn bất bình đẳng." Lăng Tử Lăng thu hồi Pháp Khí, xoay người ly khai Trương gia, đây là lần đầu tiên, Lăng Tử Lăng thật nổi giận tinh thần, nguyên nhân cũng không đơn thuần là bởi vì Tiêu Thần cứu Trương Tiểu Mỹ, sợ rằng càng là bởi vì hần để tự mình, thiếu chút nữa hại hần vạn kiếp bất phục người xuất đầu.

Một tiếng thanh thúy phượng minh tiếng, Tiêu Thần chưa cùng trên Lăng Tử Lăng, mà là ngay tại chỗ ngồi xếp bằng, lấy ra Hoán Nhật, khải đàn là cuồng long cầm điển chỗ nhớ cơ bản nhất hàng yêu cong.

Theo du dương tiếng đàn truyền ra, mặc dù không có màu tím hạt châu cảm tham chính, nhưng Trương Tiểu Mỹ vẫn như cũ cảm giác hăm sâu vùng bùn, khó có thể nhúc nhích, trên mặt giấy dựa và vẻ thông khổ không ngừng hiện lên, Tiêu Thần động tác trên tay càng lúc càng nhanh, cuối cùng mạnh nhất thức cuồng tảo, nứt ra bạch cổ tiếng vang vọng bên trong gian phòng, một cái hồng nhật quang đoàn từ trên người Trương Tiểu Mỹ bay ra, Tiêu Thần không kịp ngăn cản, chỉ có thể mắt thấy nó bay vào trong trời đêm.

"Cám ơn ngươi. . ." Trương Tiểu Mỹ trong miệng truyền ra cực kỳ suy yếu ngôn ngữ, sau đó xụi lơ té trên mặt đất.

Tiêu Thần không để ý tự mình quần hình dáng, đem Trương Tiểu Mỹ ôm lên giường, mới từ trong túi đựng đồ xuất ra một bộ quần áo và đồ dùng hàng ngày sau khi mặc vào, ly khai Trương gia.

Trương Tiểu Mỹ nằm ở trên giường, cũng tròn tròn mắt, vừa phát sinh tất cả, tuy rằng điều không phải chính cô ta ý nguyện, nhưng nàng cũng rõ ràng nhớ kỹ, ở Lăng Tử Lăng phi kiếm nhanh bắn mà đến thời gian, nàng thậm chí cảm thấy từ vong mùi vị, sau lại lại bị Tiêu Thần cứu xuống tới, nàng lúc này suy nghĩ trong lòng, vậy mà điều không phải đúng đây hết thấy chân giả hoài nghi, mà là nghĩ đến, tình này nghi, chung có một ngày, cần trả lại cho Tiêu Thần.

"Huyền Lăng sư thúc, ngươi đừng nóng giận, có được hay không, ta cái cổ thả này, mặc cho ngươi xử trí." Nếu có người hoài nghi Tiêu Thần tu vi, kia thuộc về bình thường việc, nhưng nếu như hoài nghi hần độ dày da mặt, đó chính là ngu ngốc.

"Đừng đến phiền ta, chính ngươi cắt cổ đi thôi." Lăng Tử Lăng cũng không quay đầu lại, tức giận nói rằng.

"Muốn xóa sạch tới khi nào a?" Tiêu Thần một tay không ngừng ở trên cổ ma sát, nhất bên mở miệng hỏi.

Lăng Tử Lăng xoay người nhìn lại, thiếu chút nữa bật cười, nhưng sau đó sắc mặt lại trầm xuống, "Người có thể hay không có điểm chánh hình."

"Đương nhiên không được." Tiêu Thần thần nhiên nói rằng, "Như vậy sẽ tương đối bình thường."

"Mặc kệ ngươi, ta không muốn quản lý ngươi, ngươi bỏ đi." Lăng Tử Lăng trong lòng không hài lòng, cũng không nhanh như vậy biến mất.

"Bao lâu thời gian?"

"Ba ngày!"

"Một canh giờ!"

"Không được, ít nhất hai ngày."

"Một ngày đêm, nhiều hơn nữa ta khóc cho người xem."

"Sẽ không, người khóc a, người khóc a, người không khóc ta đánh tới người khóc."

...

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 49: Cái nắm rừng

Đêm tận bình minh, đều tỉnh lại thôn dân rất lớn một bộ phận phát hiện mình ngủ trước hào hạo nằm ở trên giường, bây giờ lại điều không phải ngủ ở nhà khác trong viện tử, chính là nằm ở trên đường lớn, thậm chí, phát hiện mình cái móng trần, có lẽ ôm người khác lão bà, có lẽ bò tới người khác lão công dưới thân, một cái thôn nhỏ từ đều xuất đều là chửi bới và nói chuyện với nhau tiếng, nhưng trở lại vừa nhìn, không có gì cả mắt.

Duy chỉ có mở lớn cây, từ trong phòng đi ra, nhìn thôn dân, không nghĩ ra, lúc này Trương Tiểu Mỹ cũng đã tỉnh, nàng không mặc quần áo, hai tay ôm đầu gối ngồi ở trên giường, nàng suốt đêm đều không có ngủ, đầy đầu miên man suy nghĩ, nhưng nàng biết, nàng lại không để ý sẽ thấy thiếu chút nữa cùng nàng phát sinh phu thê tới thật a Liễu ca ca.

Chuyện dừng vài ngày, Tiêu Thần và Lăng Tử Lăng ở cánh rừng bầu trời, chính ngự kiếm bay nhanh, cùng ngày, bọn họ cũng không có vội vã ly khai làng, liên tiếp quan sát vài ngày, không biết nguyên nhân gì, làng bầu trời không nữa hắc vụ xuất hiện, thôn dân cũng không tạm biệt biến mất.

Vì vậy Tiêu Thần và Lăng Tử Lăng rời rời đi từ từ, hướng về làng phía sau vẫn phi hành, nguyên nhân là một ngày nào đó, Nghịch Thương Thiên rõ thông thường hướng cái hướng kia bay đi, Tiêu Thần và Lăng Tử Lăng đều đang theo không kịp hần tốc độ, lại không thể theo đuổi mặc kệ, bắt buộc đi chỉ phải một đường đi nhanh, một đường tìm kiếm.

"Huynh Lăng sư thúc, người có nghe nói hay không qua hàng thiên thuyền?" Tiêu Thần không có chân nguyên hộ thể, nói cũng là lớn tiếng thở ra đến, mới không còn bị gió thổi để cho người khác nghe không được.

"Đương nhiên nghe nói qua, bất quá đó là thiên nhai hải các đặc biệt phi hành công cụ, nghe đồn tốc độ nhanh kinh người, làm sao vậy?" Mấy ngày trước, qua ước định tới kỳ, Lăng Tử Lăng lại bắt đầu phản ứng Tiêu Thần.

"Nếu là có cái vật kia, ta cũng không tin này long thăng nhãi con dám bay lớn lối như vậy." Trước đây, Huyền U Chân Nhân đã nói, Tiêu Thần từ nhỏ giống như người khác có không giống với tư duy.

"Thỏ, người sùng vật này tới cùng lấy ra cái gì điên a?" Lăng Tử Lăng biết, không thể theo Tiêu Thần trọng tâm câu chuyện nói xong, không phải chỉ biết một lần lại một lần đánh vỡ tự mình đúng hạn cuối nhận thức.

"Ta cũng không biết, tuy rằng trước đây cũng bình thường lấy ra, nhưng không lấy ra lợi hại như vậy qua, không có việc gì, ta có thể tìm tới hần, hần thì ở phía trước cách đó không xa, không có động tĩnh, cũng không biết chết chưa." Tiêu Thần thuần túy thanh phi kiếm coi là món đồ chơi, một hồi đánh ngã đại thụ, một hồi xông thẳng xuống, có mấy lần không kịp không chế, ngay cả người cầm ở trong đất.

Lăng Tử Lăng cùng với Tiêu Thần ngày, mặc dù đối với nàng tu vi đề thăng không nhiều lắm trợ giúp, cũng không có để cho nàng có làm trưởng bối cảm giác, nhưng nàng cảm giác mình chưa bao giờ có thả lỏng, kia về mặt thời khắc bảo trì xán lạn mỉm cười, tựa hồ thật có thể bị nhiễm người chung quanh, mặc dù là người phạm, bọn họ gặp được mọi người, hần đều có thể vui sướng và người khác ở chung.

Có đôi khi Lăng Tử Lăng thậm chí sẽ nghĩ tới, nếu có một ngày đêm, hần tu vi vẫn đình Đại Đạo, vậy hần chỗ ở chung người cũng tất nhiên là Đại Đạo cường giả, vậy có phải hay không, nụ cười này cũng cũng sẽ bị nhiễm bọn họ, có đúng hay không, có thể bị nhiễm thế giới.

"Phía trước? Ta thế nào không thấy được." Nghe nói Tiêu Thần nói Nghịch Thương Thiên ngay tiền phương cách đó không xa, Lăng Tử Lăng đưa mắt vừa nhìn nơi đó có hần thân ảnh, không khỏi hỏi.

"Ta cũng không thấy được a." Tiêu Thần nghiêng đầu qua chỗ khác cười nói, "Ta cảm giác được."

Lăng Tử Lăng khẽ hừ một tiếng, không nói gì, nhưng lại một lần nữa nghĩ phản ứng người này thật là nhiều dư hơn nữa không cử chỉ sáng suốt.

"Thấy không, không sẽ ở đó sao?" Hai người lại lướt qua mấy cái thật cao tán cây, Tiêu Thần chỉ vào phía trước trong rừng nói rằng, cũng Nghịch

Thương Thiên chớp này cánh, dừng ở giữa không trung.

Không cần Tiêu Thần nói, Lăng Từ Lăng cũng nhìn thấy Nghịch Thương Thiên, bởi vì Nghịch Thương Thiên chỗ phía dưới cũng không có rừng cây che đường nhìn, mà là một cái phương viên hơn mười dặm cây cối chân không giải đất, nhưng rất lớn một cái không gian bên trong, dài thật lớn cái nấm, phóng nhãn nhìn lại, từng cái nấm đều có thể so với phòng ốc cao thấp, nhan sắc càng tiên diễm yêu dị, hình thái cũng các không giống nhau.

Lớn như vậy cái nấm, Tiêu Thần chưa thấy qua, cũng chưa nghe nói qua, Lăng Từ Lăng tuy rằng từ nhỏ thân ở Huyền Thanh Sơn vực này thanh tú nơi, gặp qua kỳ dị tới cảnh cũng không ít, nhưng quý dị như vậy cái nấm rừng, nàng cũng là lần đầu tiên nhìn thấy.

Nhan sắc càng tiên diễm,

Độc tính càng mãnh liệt. Tiêu Thần lúc này đột nhiên nhớ lại ngày đó đào cái nấm thời gian Trương Tiểu Mỹ tự nhủ nói.

Trước mắt những thứ này cùng hoa như nhau đẹp, càng son lớn bằng nhỏ cái nấm, Tiêu Thần quyết định đụng cũng sẽ không đi đụng một chút.

"Long ca, ngươi đang làm gì thế đâu?" Tiêu Thần thử tới gần Nghịch Thương Thiên hỏi.

"Không đúng, không đúng." Nghịch Thương Thiên không trả lời Tiêu Thần, ngây ngô trên không trung tự lẩm bầm.

"Cái gì không đúng?" Lăng Từ Lăng cũng đi tới Tiêu Thần và Nghịch Thương Thiên hai bên trái phải.

"Tiêu Thần, nơi đây không đúng!" Nghịch Thương Thiên nhìn Tiêu Thần, vốn có khả ái không gì sánh được mắt to, lúc này thoát nhìn lại có một loại dữ tợn cảm giác, "Nhưng lại không thể rời đi."

"Mấy cái ý tứ?" Tiêu Thần chưa từng có gặp qua như vậy Nghịch Thương Thiên, nhưng bắt đắc dĩ thật sự là thật không có nghe hiểu hần tướng biểu đạt ý tứ.

"Ta lúc trước rõ ràng cảm thấy, rõ ràng cảm thấy." Nghịch Thương Thiên có chút nói năng lộn xộn.

"Nơi này có cái gì, nhất định có, Tiêu Thần, mau xuống phía dưới tìm." Không đợi Tiêu Thần và Lăng Từ Lăng đặt câu hỏi, Nghịch Thương Thiên chặt nói tiếp.

"Ngươi ít nhất phải nói cho muốn tìm cái gì? Muốn tìm cái nấm nói, khắp nơi đều có, ngươi cũng phải nói cho ta biết tìm kia đóa đi." Tiêu Thần ngự kiếm dựng thân cùng không trung, lúc này cũng ôm tay nhìn Nghịch Thương Thiên.

"Yêu thú, không đúng, Thần Thú, vừa ta rõ ràng cảm thấy một loại du nhiên nhi sinh sợ hãi, đây là huyết mạch trên áp chế, ta nói không rõ ràng, chỉ trong nháy mắt, ta đi tới nơi này khi, cái loại cảm giác này đã tiêu thất." Nghịch Thương Thiên nhắm mắt lại, bình phục quyết tâm tình, mới chậm rãi nói rằng.

"Lợi hại như vậy, kia tìm được rồi chẳng phải là bằng muốn chết?" Tiêu Thần đầu óc loại thời điểm này phảng phất nhất là hảo sử, một chút liên nghĩ đến có quan hệ mạng nhỏ vấn đề.

Tiêu Thần nói xong than buông tay, nhìn Nghịch Thương Thiên, lại gặp đến Lăng Từ Lăng một trận bạch nhãn.

"Điều không phải, tuyệt đối điều không phải, cái loại này khí tức, tuy rằng khiến người ta sợ hãi, nhưng là cực kỳ suy yếu, thậm chí suy yếu đến rồi ngay cả tự thân khí tức đều ẩn không giấu được, cho nên cần bản không cần lo lắng." Nghịch Thương Thiên loạng choạng đầu lớn nói rằng.

Tất cả mọi người biết, càng là cường đại tu giả có lẽ linh vật yêu vật, thì càng sẽ che giấu mình khí tức, nếu như ngay cả che lấp khí tức đều làm không được, vậy nhất định là, ngoại trừ toàn lực chứa thương có lẽ bỏ chạy sở dụng ở ngoài, lại không nửa phần dư thừa lực lượng, nghe Nghịch Thương Thiên nói xong, Tiêu Thần khẽ cắn môi, bài trừ: "Chính là một chữ, khô."

Tuy nói quyết định muốn xuống phía dưới tìm Nghịch Thương Thiên theo như lời thần kỳ giống, nhưng như vậy làm sao này phiền rậm rạp cái nấm trong rừng đi lại, cũng là cần phải thận trọng thi suy nghĩ vấn đề.

Hiển nhiên, Tiêu Thần không có nghĩ như vậy, ở Lăng Từ Lăng suy tư ứng phó tới sách thời gian, Tiêu Thần đã cùng Nghịch Thương Thiên từ không trung đánh xuống.

"Bảo chứng không đụng." Lúc này rơi ở trên mặt đất Tiêu Thần tự nói một câu, trên tay cầm rút đầy chân nguyên Bích Lưu kiếm cổ sức văng ra ngoài, Bích Lưu trên không trung đánh chuyển, chém toái một cái lại một tự mình cái nấm, ở phía trước khai xuất một cái lối nhỏ.

"Dừng tay." Tiêu Thần tiếp được bay trở về Bích Lưu, đang ở đắc ý khi, lại truyền đến Lăng Từ Lăng quát tiếng.

Tiêu Thần không rõ cho nên, quay đầu nhìn từ không trung hạ xuống Lăng Từ Lăng, động tác trên tay ngược lại cũng ngừng lại.

"Lưỡng người ngu ngốc, nhìn gặp các ngươi đều làm cái gì?" Lăng Từ Lăng nhìn chằm chằm Tiêu Thần và Nghịch Thương Thiên, hàm hừ nói rằng.

Thế nào ngay cả ta cũng cùng nhau mắng lên? Nghịch Thương Thiên trong lòng âm thầm kêu khổ.

Tiêu Thần xoay mặt nhìn sang, lập tức lại càng hoảng sợ, một ít màu sắc rực rỡ yên vụ đang ở trước trước bị tự mình chém rơi cái nắm trên từ từ sinh ra, cũng rất nhanh tỏ khắp trên không trung, không bao lâu, tiền phương một miếng đất lớn vực đều bị bao phủ ở tại màu sắc rực rỡ trong sương mù.

Thấy những thứ này, Tiêu Thần cười khúc khích nhìn về phía Lăng Từ Lăng, nhưng từ trong mắt đối phương, ngoại trừ bất đắc dĩ, Tiêu Thần cũng không nhìn thấy cái khác, cũng không có trách cứ ý, hần như đầu, nói rằng: "Huyền Lăng sư thúc, làm sao bây giờ?"

"Hỏi ta để làm chi? Tự xem trước làm." Lăng Từ Lăng thẳng thắn nghiêng đầu sang chỗ khác.

Tiêu Thần cũng không biết Lăng Từ Lăng có đứng hay không biết chút ít cái gì, nhưng hần lúc này nhưng không có tự chủ trương, mà là đứng ở một bên lẳng lặng chờ Lăng Từ Lăng mở miệng.

"Đi, chém cây trở về." Thấy Tiêu Thần không có lại quấy rối, cũng không lâu lắm, Lăng Từ Lăng mở miệng lần nữa.

"Được rồi." Hết quát một tiếng, Tiêu Thần ngự kiếm bay ra cái nắm rừng, nhìn rồi đi Tiêu Thần, Lăng Từ Lăng thở dài một cái, sau đó nhìn tràn ngập trên không trung màu sắc rực rỡ vụ khí.

Chỉ chớp lát, Tiêu Thần vác một gốc cây mấy người ôm hết đại thụ quay trở về lúc trước đặt chân địa phương.

Thấy Tiêu Thần khiêng một cây đại thụ hạ xuống, Lăng Từ Lăng có dừng khí muốn mắng người xung động, mấy người ôm hết đại thụ tại đây trong rừng rậm khắp nơi đều là, nhưng một mặt không ngừng đi xuống rơi bùn đất, khiêng ở Tiêu Thần trên người này khóa, chỗ nào là bỏ tới, đây rõ ràng chính là rút lên đến.

Luyện khí kỳ cũng không thể sử dụng thần thông gì thuật, mà khí lực cũng chỉ là so với người phàm đại thể, chém một thân cây dễ, nhưng thì là người dùng tới thập bội khí lực, cũng mơ tưởng rút lên cây này, mà trước mặt vị này sư diệt, còn lại là thật thật tại tại rút lên đến, điều này làm cho Lăng Từ Lăng cũng có chút ghê mắt.

"Huyền Lăng sư thúc, này khóa đủ chưa?" Tiêu Thần rơi trên mặt đất, nhìn Lăng Từ Lăng không nói lời nào, mở miệng hỏi.

"Dò vào vụ khí trong thử xem, nhìn này vụ khí có hay không hủ thực tính." Lăng Từ Lăng chỉ vào vụ khí nói rằng.

Nghe được chỉ thị phía sau, Tiêu Thần khiêng chính cây liền đi về phía trước, thấy vỡ vụn cái nắm sinh ra khỏi độc thời gian, Tiêu Thần tự nhiên cũng có thể nghĩ đến thử, nhưng hần nhưng không có hành động, mà là chờ Lăng Từ Lăng nói ra mới đi, nhìn như kết quả đều giống nhau, nhưng ý nghĩa cũng bất đồng, khán phá cũng không nói toạc, biết lại không đi làm, Tiêu Thần so với năm đó, thành thực rất nhiều.

Đi tới vụ khí tràn ngập khu, Tiêu Thần hai tay ôm thân cây, đem tán cây một đầu chậm rãi với vào vụ khí trong, cứ như vậy một lát sau, Tiêu Thần rút ra cắm vào trong sương mù đại thụ,) toàn bộ tán cây không có rõ ràng biến hóa, chỉ ít có thể xác định, loại độc này vụ cũng sẽ không trực tiếp ăn mòn vật thể.

Minh xác điểm ấy, Tiêu Thần khiêng đại thụ trở lại Lăng Từ Lăng bên người nói rằng: "Bẩm báo Huyền Lăng sư thúc, đại thụ không có dị thường."

Nghe xong Tiêu Thần thuật, Lăng Từ Lăng nhìn thoáng qua trên tay hần đại thụ, quả thực không hề biến hóa, thở phào nhẹ nhõm, từ trong túi đựng đồ xuất ra hai quả dược hoàn, đưa cho Tiêu Thần một quả, nói rằng: "Đây là Huyền Thanh Sơn tị độc đan, ăn vào nhưng miễn thu trăm độc chỗ xâm."

Tiêu Thần nhận lấy đan dược, nói rằng: "Có thứ này sớm lấy ra nữa a, còn thử tự mình cái quý gì."

"Người nói cái gì?"

"Huyền Lăng sư thúc chờ." Tiêu Thần lớn tiếng nói, nói xong, giá cất cánh kiếm liền ra cái nắm rừng, đi tới một cái hố sâu trước, đem trên vai khiêng đại thụ trồng đi vào, "Nói chỉ là cho người mượn dùng một chút."

Ở Tiêu Thần bay đi khi, hần không thấy được, hần tài dưới cây to này, lá cây bắt đầu chậm rãi thay đổi hoàng, sau đó héo rũ.

Trở lại cái nắm rừng khi, Lăng Từ Lăng không có hỏi, Tiêu Thần chưa nói, hai người ăn vào tị độc đan, liền hướng vụ khí đi đến.

"Lý do an toàn, Huyền Lăng sư thúc, người ở đây chờ một chút, hay là ta trước đi thử một chút." Mắt thấy muốn đi tiến vụ khí, Tiêu Thần rất nhanh dời bước, đi tới phía trước, quay đầu lại nói với Lăng Từ Lăng.

Tiêu Thần có hảo ý, Lăng Từ Lăng cũng không nhiều nói, dừng lại cước bộ.

"Thật không có chuyện, bất quá, Huyền Lăng sư thúc, nếu không người ở đây chờ một chút quên đi, ta đi xem là được." Tiêu Thần chạy ra vụ khí phạm vi, không có chút nào không khỏe.

"Ít nói nhảm, phía trước đi đầu." Vô luận là làm như sư trưởng, còn là làm như Lăng Từ Lăng, bọn ta không cho phép tự xem trước Tiêu Thần một người đi phạm hiểm.

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 50: Luân Thai Kính

Tiêu Thần đại khái cũng đoán được kết quả, không nói thêm cái gì, cất bước đi vào trong sương mù, Lăng Tử Lăng sau đó đi vào theo. Những sương mù này ngoại trừ ảnh hưởng đường nhìn ở ngoài, trả lại cho người một loại sềnh sệch cảm giác, Tiêu Thần giờ tay lên vừa nhìn, tựa hồ là vụn khí dính vào rãnh tay trên.

Hắn có chút bận tâm, vì vậy mở ra Tinh Đồng, một lần nữa nhìn một chút trên tay, lại hướng nhìn bốn phía, cũng không có phát hiện đặc biệt gì, chỉ có thể quay đầu lại nói rằng: "Huyền Lăng sư thúc, còn là khởi động chân nguyên hộ thuẫn đi."

Tiêu Thần phía sau không ai tiếp lời, "Huyền Lăng sư thúc?" Hắn lại bảo một câu, vẫn không có người nào tiếp lời, không khỏi dừng bước lại xoay người nhìn lại. Quay người lại, Tiêu Thần thấy là từ quang vụt sáng trước, mơ hồ có thể thấy thân ở trong đó Lăng Tử Lăng, nguyên lai Lăng Tử Lăng ở tiền vào sương mù thời gian cũng đã phóng xuất chân nguyên hộ thể, chỗ nào cần Tiêu Thần nhắc nhở.

Mà làm như Thai Thành Kỳ tu sĩ, chỉ là giản đơn phòng hộ, thậm chí chưa nói tới tiêu hao, đương nhiên, hiện tại Tiêu Thần nhất định là làm không được.

"Dừng lại để làm chi, đi nhanh lên." Màu tím màn sáng gây trở ngại dưới, Tiêu Thần nhìn không thấy Lăng Tử Lăng trên mặt nụ cười đắc ý.

Tiêu Thần quay người lại liền về phía trước kế tục đi đến, Nghịch Thương Thiên đã sớm bám vào Tiêu Thần trên cánh tay trái, hóa thành hình xăm. Không bằng, đến điểm mãnh liệt, Tiêu Thần vừa đi vừa nghĩ đến. Lúc trước chỉ là mở ra thẳng tắp một con đường, hắn cũng không ngại thơ tin tưởng mình vận khí có tốt như vậy, có thể trùng hợp tìm đến muốn tìm đồ vật, không, có thể điều không phải đồ vật.

Nghĩ đến phải đi làm, lúc này Tiêu Thần cũng không kịp những thứ này là điều không phải đọc cái nắm, càng âm thầm tự nói với mình, đã ăn xong tị độc đan, coi như là độc cái nắm cũng không cần lo lắng.

Tiêu Thần cảm trong tay Bích Lưu kiếm, cả người bắn ra, giờ tay lên hai bên huy vũ, nơi đi qua tất nhiên có tảng lớn cái nắm nghiền nát ở kiếm quang mũi kiếm dưới, dường như lúc trước này cái nắm như nhau, sinh ra màu sắc rực rỡ vụn khí.

Thấy như vậy một màn, và Tiêu Thần thời gian dài ở chung Lăng Tử Lăng, tự nhiên cũng hiểu hắn đánh cái gì chú ý, không có đi ngăn cản, lấy ra tự mình bội kiếm, huy tụ giữa liền bay ra ngoài, mang theo màu tím ngọn lửa đuôi, nơi đi qua đồng dạng là tảng lớn cái nắm nghiền nát, nhưng tốc độ cũng nhanh hơn Tiêu Thần lên rất nhiều.

Cũng không lâu lắm, vốn cũng không lớn một mảnh cái nắm rừng, ở Tiêu Thần và Lăng Tử Lăng trắng trợn phá hư dưới, đã bị dòi bình thất thất bát bát.

Nhưng mới xảy ra vấn đề là, theo cái nắm nghiền nát, vụn khí cũng nồng đậm, tầm nhìn đã đặc biệt thấp, những sương mù này trên không trung ngưng mà không tan, gió thổi qua cũng không có ảnh hưởng gì, Lăng Tử Lăng tuy rằng đã Thai Thành Kỳ tu vi, nhưng muốn thi triển có thể lan đến hơn mười dặm hô phong thuật vẫn còn có chút làm không được.

Roi vào đường cùng, chỉ có thể phân công nhau chậm rãi tìm kiếm, lúc này Tiêu Thần đi tới còn dư lại không nhiều lớn cái nắm dưới, chính nghi hoặc cái này cái nắm tại sao không có bị phá hư thời gian, lại nghe được cái nắm phía có động tĩnh.

Có phát hiện này, Tiêu Thần tinh thần chấn động, cẩn cẩn dục dục đi đường vòng cái nắm phía, đi qua nồng đậm vụn khí, Tiêu Thần thấy được một con mèo nhỏ chính ngồi chồm hồm ngồi dưới đất, đồng dạng nhìn mình.

Này con mèo nhỏ cả vật thể hắc sắc, chỉ có thính tai, đuôi tiêm và bốn con bàn chân mặt trên từng điểm một mới là màu trắng, tuy rằng không phải người, nhưng nhất xanh biếc nhất xanh lam hai con mắt nhìn qua lấp lánh hữu thần.

Không thể nào, lẽ nào nghịch thiên đồ vật đều đáng yêu như vậy? Dù sao hắn nghe Nghịch Thương Thiên cả ngày đều ở lời nhại mình là long. Tiêu Thần thử đến gần này con mèo nhỏ, ngay từ đầu con mèo nhỏ không có động tĩnh, chờ Tiêu Thần tiếp cận đến không đủ một trượng xa thời gian, này con mèo nhỏ đột nhiên động, nhanh chân liền trước xa xa chạy đi.

Tiêu Thần tự nhiên không chịu bỏ qua, nếu là con mèo nhỏ này chính là Nghịch Thương Thiên theo như lời Thần Thú, liền chạy như vậy Tiêu Thần không biết được hối hận thành cái dạng gì, vì vậy hắn chạy đi chạy vội đuổi theo.

Này con mèo nhỏ tốc độ chạy trốn không thật là nhanh, mặc dù là chạy trước, nhưng rất nhanh thì cũng bị Tiêu Thần đuổi theo, Tiêu Thần vào trước là chủ cho rằng đây là Thần Thú, càng tin tưởng là bản thân bị trọng thương mới chạy không hài lòng.

"Huyền Lăng sư thúc, tìm được rồi, nhanh lên ngăn nó." Một đường đuổi theo con mèo nhỏ, thẳng đến chạy tới gần, Tiêu Thần mới phát hiện cách đó không xa Lăng Tử Lăng, vì vậy mở miệng hô lớn.

Nghe được Tiêu Thần tiếng la,

Lăng Tử Lăng vô ý thức xoay người lại, chỉ thấy Tiêu Thần hướng về tự mình chạy như bay đến, tình thế vừa nhìn, mới phát hiện Tiêu Thần chạy phía trước trước một con mèo nhỏ, kia Tiêu Thần để cho mình ngăn cản chính là này con mèo nhỏ, vì vậy Lăng Tử Lăng nhẹ nhàng nhất phát ổng tay áo, một mảnh màu tím quang mang tráo hướng này con mèo nhỏ.

Nguyên bản ở cực nhanh chạy trốn con mèo nhỏ đột nhiên nhảy dựng lên, mà màu tím quang mang đối với nó không có tạo thành bất kỳ ảnh hưởng gì, Lăng Tử Lăng hiển nhiên thật không ngờ, bằng tự mình Thái Thành tu vi thi triển bản lĩnh, vậy mà không có bắt một con mèo nhỏ, vì vậy giờ tay lên vừa vung lên, đồng dạng một đạo màu tím quang mang xuất hiện lần nữa tại đây con mèo nhỏ phía trước.

Lăng Tử Lăng bản lĩnh lần thứ hai mất đi hiệu lực, này con mèo nhỏ xuyên qua màu tím quang mang, nhảy tới trên người nàng, Lăng Tử Lăng như rụng mảy, nghi hoặc vì sao tự mình cảm tham chính hai lần mất đi hiệu lực thời gian, Tiêu Thần cũng đi tới Lăng Tử Lăng trước người, thấy con mèo nhỏ ghé vào Lăng Tử Lăng trên người, hẳn không dám lại loạn xuất thủ, chỉ là nhìn.

Con mèo nhỏ này nhảy đến Lăng Tử Lăng trên người phía sau nhưng không có làm ra bất cứ thương tổn gì Lăng Tử Lăng cử động, chỉ là đầu không ngừng ở trên người nàng cọ, giống như là tìm được rồi thân nhân thông thường. Lăng Tử Lăng giờ tay lên ôm lấy con mèo nhỏ, sau đó nhìn về phía Tiêu Thần, hỏi: "Đừng nói cho này chính là các ngươi muốn tìm Thần Thú."

Nhìn không ngừng ở Lăng Tử Lăng trước ngực cọ con mèo nhỏ, Tiêu Thần cố nén ước ao, nói rằng: "Khẳng định điều không phải, đem hỗn đản này con mèo nhỏ cho ta, ta tới kiểm tra dưới."

"Không được, đều nói không phải, còn kiểm tra cái gì?" Lăng Tử Lăng nhất nói từ chối, không biết vì sao, nàng đặc biệt thích này con mèo nhỏ, tựa hồ có dùng khí cảm giác thân thiết, mà nàng tin tưởng vững chắc, phạm là thích đồ vật, nhất định là không thể để cho Tiêu Thần đụng.

Thấy Lăng Tử Lăng không để cho, Tiêu Thần cũng tạm thời không có biện pháp khác, chỉ phải thu hồi tâm tư, "Chúng ta đây nhanh lên tìm đi, ta luôn cảm thấy ở những sương mù này giữa ngây ngô lâu không thích hợp."

"Ngươi không nói ta cũng biết, muốn tìm hãy mau." Lăng Tử Lăng vuốt ve trong lòng con mèo nhỏ nói rằng.

Sau khi nghe xong, Tiêu Thần và Lăng Tử Lăng lại muốn phân công nhau tìm kiếm Nghịch Thương Thiên theo như lời vật, không ngờ Tiêu Thần vừa mới chuyển thân, không đi xuất vài bước trên mặt đất liền truyền đến rung động, đột nhiên kịch liệt rung động suýt nữa để Tiêu Thần đứng lại không được chân, nhưng mà không chỉ có như vậy, theo rung động truyền đến, vốn có lẳng lặng tràn ngập trên không trung vụ khí, lúc này lại theo động, Tiêu Thần cảnh giác lui về phía sau bộ.

Hắn phát hiện những sương mù này chính đang chậm rãi trầm xuống, bị mặt đất hấp thu. Đi chưa được mấy bước, Tiêu Thần phía sau đụng phải vật gì vậy, loại cảm giác này, Tiêu Thần không quay đầu lại cũng biết phía sau là Lăng Tử Lăng, vừa rung động thời gian, Lăng Tử Lăng cũng dường như Tiêu Thần thông thường, chậm rãi lui về phía sau, ở không biết rõ rõ ràng tình hình thời gian, hai người bọn họ không hẹn mà cùng lựa chọn trước hội hợp, đây là đối với đối phương một loại không nói gì tin nhiệm.

Vụ khí còn đang từ từ trầm xuống biến mất, Tiêu Thần hai người còn lại là lưng tựa lưng đứng chung một chỗ nhìn.

"Trước bay đi lên xem một chút." Không làm chút gì, lúc đó rơi vào bị động, đây không phải là Tiêu Thần tính cách, vì vậy dẫn đầu đề nghị.

Lăng Tử Lăng không nói gì, nhưng sáng lên kiếm quang đã đủ để nói rõ đúng Tiêu Thần theo như lời nói như vậy tán thành, thấy thế Tiêu Thần cũng không kéo dài, trực tiếp buông tay ra giữa Bích Lưu, bước trên lúc giống như Lăng Tử Lăng cùng nhau hướng về phía trước bay đi. Nhưng bình thường không biết nhiều dễ dàng ngự kiếm thuật, lúc này lại gặp rất lớn trắc trở, trên phi kiếm thăng tốc độ thật chậm, tựa hồ bỏ vào rất lớn trở lực, Tiêu Thần kinh hãi, quay đầu lại nhìn về phía Lăng Tử Lăng, lại phát hiện Lăng Tử Lăng vị trí chỗ ở chỉ là cao hơn tự mình một ít, nói vậy cũng là bị nơi đây ảnh hưởng.

Tiêu Thần cấp tốc bóp động thủ bí quyết, gia tăng chân nguyên phát ra, mong muốn mượn này một lần hành động đột phá trở ngại, xong đại lượng chân nguyên ủng hộ, Tiêu Thần dưới chân Bích Lưu thanh quang đại thịnh, mà Tiêu Thần bay lên tốc độ cũng sắp vài phần, đồng thời, Tiêu Thần phát hiện vụ khí trầm xuống tốc độ cũng nhanh hơn.

Tiêu Thần và Lăng Tử Lăng còn không có bay lên trên cao, nhưng nơi đây vụ khí đã toàn bộ bị hút vào trong lòng đất, lúc này Tiêu Thần mới phát hiện, không trung khắp nơi đều là rậm rạp trong suốt sợi tơ, mình và Lăng Tử Lăng trên người bị bao lấy một tầng, càng là đi lên, đã bị lạp xả càng chặt, đây cũng chính là vì sao bay lên gian nan nguyên nhân.

Hết lần này tới lần khác những thứ này trong suốt tuyến làm cho xúc cảm rất nhỏ, chính là dây dưa ở trên tay cũng rất khó cảm giác được, trách không được Tiêu Thần từ tiến vào sương mù thì có loại sênh sếch cảm giác.

"Không tốt, Huyền Lăng sư thúc, đi nhanh lên!" Tiêu Thần hình như nhớ ra cái gì đó, vội vàng la lớn.

Nhưng chỉ thấy Lăng Tử Lăng lắc đầu, đóng nhắm mắt mới lên tiếng: "Không còn kịp rồi."

Hắc sắc thổ địa, phương viên hơn mười dặm, chính giữa có một chỗ nổi lên bãi đá, trên thạch đài mặt nổi một mặt cái gương, tất cả trong suốt sợi tơ đầu nguồn đều là này mặt cái gương, mà tràn ngập ở mảnh không gian này vụ tức cũng không được chìm vào trong lòng đất, mà là bị này mặt cái gương phía dưới bãi đá hấp thu.

Này bãi đá lúc trước giấu ở cái nấp trong rừng, Tiêu Thần và Lăng Từ Lăng đều không nhìn thấy, sau lại hai người bọn họ phá hủy hầu như tất cả cái nấp, khiến vụ khí tràn ngập, cũng không có thể thấy này bãi đá.

Lúc này vụ khí biến mất, toàn bộ mặt đất đều rõ ràng hiện ra ở hai người trước mắt, do đó, bãi đá và cái gương cũng tiến nhập trong mắt bọn họ.

Di động ở giữa không trung Tiêu Thần tròn to mắt, nhìn dưới mặt đất bãi đá và cái gương, trong mắt hắn ngoại trừ khiếp sợ và ngoài ý muốn, rất có thật sâu ngưng trọng, tuy là lần đầu tiên nhìn thấy, nhưng này kính không chỉ Tiêu Thần có thể nhận ra,) đổi thành bất kỳ một cái nào có điểm thường thức tu sĩ, cũng đều có thể nhận ra, đơn giản là này kính hàng đầu thực sự quá lớn.

Vô luận môn nào phái nào đều có đối với nó ghi chép, hơn nữa nội dung đều giống nhau: Luân Thai Kính, chiếu thiên hoang, trong kính thương sinh linh thông thường cao, cầu kiếp trước, hồi kiếp sau, chỉ ở ngược lại một mặt giữa, kính đen kính phát sáng, sinh tử tới trước.

Thuật lại này kính bên trái khắc luân, hữu biên khắc thai, cho nên mọi người gọi Luân Thai Kính, là một mặt nhưng chiếu chiếu ra kiếp trước kiếp này, quá khứ vị lai, chân trời góc biển thần vật, đi tới trước kính người bất luận tu vi cao thấp, đều phải chuyển động một lần cái gương, bằng không liền không thể ly khai.

Mà này kính có một mặt là hắc sắc, không thể chiếu vật, mặt khác mới và phổ thông cái gương như nhau, này hai mặt đại biểu là chuyển động cái gương người sinh tử, nếu là dừng lại khi đối mặt chuyển động người một mặt là hắc sắc, kia người này tới hồn lập tức cũng sẽ bị hút vào trong kính, nếu như là phát sáng một mặt, lại nhưng gõ hỏi một lần Thiên Cơ.

Là phúc hay họa, bất đồng người không có cùng thuyết pháp, này kính hàng đầu quá nhiều, chỉ là thấy qua này kính người cũng rất ít, truyền thuyết này vật có thể xuất hiện ở trong thiên địa bất kỳ chỗ nào, lại mỗi một lần bị sử dụng lúc lại sẽ một lần nữa biến mất.

Lại bất luận thuật lại chân giả, mỗi một tự mình nhìn thấy này kính tu sĩ đại khái đều cùng lúc này Tiêu Thần có không sai biệt lắm tìm cách đi, gặp quý, không đúng, còn không bằng gặp quý, thế nào lại là thứ này.

Nhìn bên người sợi tơ và phía dưới cái gương, Tiêu Thần một cái đầu hai người lớn, này nếu như chuyển sáng hoàn hảo, nếu như biến thành đen. . . Tiêu Thần không dám nghĩ, hắn chưa bao giờ thích đánh bạc, huống chi lần này tiền đánh cuộc là mạng nhỏ.

Một bên Lăng Từ Lăng cũng không biết ở trong lòng làm thế nào dự định, bất quá Tiêu Thần cũng không có ý định hỏi, dù sao muốn đúng như điển tịch ghi chép, vậy không quản làm thế nào dự định cũng phải đến bàn trang điểm vậy đi.

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51: Mệnh lên sóng gợn

Thờ dài một cái, Tiêu Thần dẫn đầu thu phi kiếm, mặc cho thân thể rơi trên mặt đất, không giống bay lên như vậy, Tiêu Thần hạ xuống khi không có đã bị bất luận cái gì trở lực, nhưng chỉ muốn ném thử rồi xa Luân Thai Kính này trở lực lại sẽ lập tức xuất hiện. Tiêu Thần cầm lấy Bích Lư chém về phía những thứ này trong suốt sợi tơ thời gian, lần này sợi tơ liền bám vào kiếm phong trên, theo kiếm cùng nhau động, căn bản cũng không có nửa phần gắng sức.

Một phen ném thử phía sau, Lăng Từ Lăng cũng rơi xuống đất trên, nàng cũng ném thử thoát khỏi những thứ này sợi tơ, nhưng cũng giống vậy không công, mặc kệ kết quả thật xấu, lúc này chỉ có thể chuyển động cái gương.

Hai người tới Luân Thai Kính trước, hết thấy đều như thuật lại vậy, hắc sắc bãi đá, nhuộm đen chu vi tiếp xúc được tất cả, trên thạch đài nổi cái gương một mặt phát sáng, một mặt đen, bên trái có khắc luân tự, hữu biên có khắc thai tự. "Người đi trước đi." Tiêu Thần nhàn nhạt nói rằng.

"Người đi trước." Lăng Từ Lăng cũng hết sức bình tĩnh.

"Lần này không được, người đi." Tiêu Thần lần đầu tiên, vi phạm Lăng Từ Lăng ý nguyện.

Nhìn Tiêu Thần, Lăng Từ Lăng trên mặt lộ ra dáng tươi cười, sau đó nàng không nói nữa, lướt qua Tiêu Thần từ từ đi hướng Luân Thai Kính.

Đến rồi lúc này, Tiêu Thần cũng không có một chút sợ hãi, dù cho có cơ hội, hắn chỉ là không muốn một người rời đi nơi này, cũng không muốn, để Lăng Từ Lăng nhìn mình biến mất.

"Nếu như ngươi chuyển tới hắc sắc, ta sẽ không vòng vo." Tiêu Thần thầm nghĩ, nhưng cười nhìn Lăng Tử Lăng đi lên bàn trang điểm.

Lúc này Lăng Tử Lăng trong lòng đồng dạng không có sợ, cũng không do dự, tuy rằng không thể đoán được Tiêu Thần cụ thể tìm cách, nhưng là đoán tự mình đại khái, hiện tại tự mình đứng ở sẫm lớp xe trước kính mặt.

Lăng Tử Lăng nâng tay phải lên, chậm rãi sờ hướng Luân Thai Kính, dịu dàng một thước một khoảng cách, liên tiếp là sống hay chết lựa chọn, số phận không thể nắm giữ ở trên tay mình, vô lực, bất đắc dĩ, đại khái là tất cả đứng ở nơi này Luân Thai Kính trước tu sĩ nội tâm chân thực vẽ hình người.

Gần, Lăng Tử Lăng tay ly Luân Thai Kính cũng chỉ có mấy tấc, vốn là chậm rãi di động tay, Lăng Tử Lăng đột nhiên tăng nhanh tốc độ, mãnh liệt đặt tại cái gương trên.

Tiêu Thần mở to hai mắt nhìn, rất sợ đây là cuối cùng nhìn Lăng Tử Lăng cơ hội, Lăng Tử Lăng tay đụng tới Luân Thai Kính thời gian, một nhu hòa lực lượng nhẹ nhàng văng ra bàn tay nàng, đồng thời cái gương trên không trung nhanh chóng xoay tròn.

Này chuyển động không chỉ là một mặt trong truyền thuyết cái gương, càng người trước mắt số phận, sinh tử chỉ đợi cái gương dừng lại là lúc.

"Ngươi không chuyển tới hắc sắc, ta cũng sẽ không chuyển." Tiêu Thần đứng lại sau lưng Lăng Tử Lăng cách đó không xa thì thảo nói rằng.

Tiêu Thần nói nhỏ bị Lăng Tử Lăng rõ ràng nghe vào trong tai, trong lòng tựa hồ ấm áp, nhưng khoảng cách lại khôi phục như thường.

"Kiếp này, cũng không quá!" Luân Thai Kính đình chỉ chuyển động, đồng thời trong kính truyền ra một cái già nua giọng nữ, không chỉ là Lăng Tử Lăng, đứng ở phía sau Tiêu Thần cũng nghe được thanh âm này.

Sáng loáng một mặt cái gương nổi Lăng Tử Lăng trước mắt, kết quả tự nhiên không nên nhiều lời, như nhau thuật lại, phát sáng một mặt, chính là tạo hóa, bất quá cũng có không cùng địa phương, trước kính sở cầu, điều không phải do tự mình mà nói, mà là đang sờ ở cái gương trên trong nháy mắt, do cái gương để phán đoán, nhắm thẳng vào bản tâm muốn biết nhất vấn đề.

"Kiếp này, cũng không quá. . . Kiếp này? Cũng? Rốt cuộc là cái gì. . ." Lăng Tử Lăng chau mày, nhất phó suy tư không được hình dạng, Tiêu Thần nghe không hiểu, không nghĩ tới thân là lời ấy đối tượng Lăng Tử Lăng vậy mà cũng một thời không phải biết trong này hàm nghĩa.

Lăng Tử Lăng ly khai bàn trang điểm, kế tiếp liền đến phiên Tiêu Thần, nếu tồn tại lưỡng chủng kết quả, kia xuất hiện loại nào đều cũng có có thể, Tiêu Thần vừa làm ra dự định, một thời không có vội vã leo lên bàn trang điểm.

"Huyền Lăng sư thúc, ngươi đi trước đi, mang theo người này." Tiêu Thần nói, trên tay cầm Nghịch Thương Thiên hình xăm hoá đi ra.

"Tiểu lưu manh, ngươi. . ." Ngoại giới phát sinh tất cả, Nghịch Thương Thiên biết, lúc này há mồm nhưng không biết nên chút gì.

"Ta là ngươi sư thúc, lần này thử luyện phụ trách ngươi an toàn, thì là ngươi hồn đã chết, ta cũng phải đem thân ngươi khu mang về Huyền Thanh Sơn." Lăng Tử Lăng luôn luôn trực tiếp, lúc này nói càng kiên quyết cự tuyệt Tiêu Thần, sống muốn dẫn người, chết muốn dẫn thi.

Tiêu Thần khổ sáp cười, cuối,

Hắn vẫn là không có nói thêm nữa, hướng về bàn trang điểm đi đến, hắn biết, Lăng Tử Lăng nhìn qua thiên chân vô tà, trên thực tế dường như tự mình thông thường, làm ra quyết định, sẽ không thay đổi.

"Ngươi không thể đụng vào này cái gương." Tiêu Thần đến gần Luân Thai Kính khi, Hàn thanh âm truyền vào lỗ tai hắn.

Nghe vậy, Tiêu Thần ngăn ra, Tiêu Thần rất sớm trước đây chỉ biết, hắn giới bên ngoài hô hoá, hắn có thể nghe được, nhưng xuất không được thì không phải là Tiêu Thần có thể hai bên, mới vừa mới nhìn đến Luân Thai Kính thời gian, Tiêu Thần vẫn ở ném thử câu thông Hàn, nhưng không bất kỳ phản ứng nào, nghĩ không ra vào lúc này xuất hiện.

"Tĩnh Động!" Tiêu Thần khẽ quát một tiếng, toàn lực vận chuyển Tĩnh Động nhìn về phía Luân Thai Kính.

Tiêu Thần con mắt chỗ kịp, ngoại trừ bình thường có thể thấy sẫm lớp xe kính ở ngoài, ở Luân Thai Kính lúc còn có một cái hư ảnh đi qua một cây rất nhỏ rất nhỏ hắc tuyến và cái gương tương liên, này hư ảnh cũng bất quy tắc, càng nhìn không ra là vật gì.

"Ngươi có thể thấy?" Thấy Tiêu Thần như vậy, Hàn nói hỏi, trong lời nói vô cùng kinh ngạc lại hiển lộ không thể nghi ngờ.

"Bóng đen này là cái gì?" Tiêu Thần lần này phản vấn rốt cuộc thăm chấp nhận Hàn vấn đề.

"Này cũng ngươi sao biết được nói đồ vật, nhớ kỹ, ngươi không thể đụng vào này cái gương." Hàn không trả lời Tiêu Thần vấn đề, mà là tha cho vừa bàn giao việc.

"Vì sao?" Tiêu Thần biết Hàn sẽ không gia hại tự mình, nhưng vẫn là muốn biết nguyên nhân. "Luân Thai Kính cũng không phải là vật vô chủ, điểm ấy, đã đủ chưa." Hàn ném ra một cái nặng ký tin tức, để Tiêu Thần và Lăng Tử Lăng triệt để chấn kinh rồi.

Cái này trong truyền thuyết đồ vật đúng là có chủ người, loại thuyết pháp này so với nhìn thấy Luân Thai Kính còn muốn cho người khiếp sợ, một món đồ vật, đã có thể không nhìn thấy nó người tu vi, càng có thể không nhìn thấy nó người, để nó tuân thủ nó quy tắc.

Nghe đồn có Đại Đạo đình tu vi người đã từng nỗ lực làm trái Luân Thai Kính, không có chuyển động cái gương liền muốn rời đi, kết quả lại là không làm gì được Luân Thai Kính phóng xuất sợi tơ, cuối cùng người này tưởng hủy hoại Luân Thai Kính cứ chỉ càng khiến nó hài cốt không còn.

Chỉ là vô chủ đồ vật đã như thế được, lúc này Hàn vậy mà nói đây không phải là vật vô chủ, vậy nó chủ nhân, lại nên cường đại tới trình độ nào.

"Ta còn là tướng đưng, ta muốn nhìn một chút tự mình." Hàn câu nói kia đại biểu cho cái gì, Tiêu Thần rất rõ ràng, nhưng hắn vẫn muốn phải lần kia biết trước tạo hóa.

"Vậy chỉ dùng Hoán Nhật đi, ngươi nếu có thể thấy, liền đem Hoán Nhật đặt ở nơi thấy vật trên, ngươi có ba hơi thở thời gian." Hàn cũng không có lại thiếu Tiêu Thần buông tha, gọn gàng dứt khoát nói cho Tiêu Thần biện pháp giải quyết.

"Chờ một chút, nàng vừa đụng tới cái gương, sẽ có hậu quả gì không?" Thăng đến vừa Hàn mới ra ngoài, mà kia trước, tưởng không biết Luân Thai Kính là có chủ vật, đồng thời Lăng Từ Lăng đã chuyển động.

Mắt lạnh lẽo khôi phục tạp nhìn Lăng Từ Lăng liếc mắt, nói rằng: "Ta chỉ là một khí linh, bất quá biết nhiều thứ một ít mà thôi, nàng có sao không, ta không nhìn ra."

Nghe nói Hàn nói như thế, Tiêu Thần cũng không tiện hỏi nhiều nữa, chỉ có thể yên lặng cầu khẩn Lăng Từ Lăng không muốn xảy ra chuyện, Tiêu Thần tay phải đi phía trái ngực lau một cái, lam quang lóe lên, đàn cổ Hoán Nhật liền xuất hiện ở trong tay hắn, này cầm Lăng Từ Lăng trước đây gặp qua, nhưng lúc này lại nhìn thấy khí, cái loại này chấn động cảm giác vẫn đang không có giảm bớt, nàng đã từng cũng đã gặp tiên khí, trước mắt nho nhỏ này luyện khí sĩ chỗ cầm đàn cổ, toả ra khí tức mây may không thể so nàng gặp qua tiên khí yếu.

Tiêu Thần hai tay mang cầm, đi lên bàn trang điểm, dựa theo Hàn theo như lời, ở Tĩnh Đồng dưới trạng thái, hắn đem Hoán Nhật cầm đặt ở hư ảnh trên, Hoán Nhật mới vừa tiếp xúc được hư ảnh, Luân Thai Kính và hư ảnh trong lúc đó tương liên kia cây hắc sắc dây nhỏ đột nhiên tiêu thất.

Tiêu Thần nghĩ đến Hàn nói chỉ có ba hơi thở, lúc này lập tức hiểu được là có ý gì, vì vậy không dám lãng phí thời gian, lập tức liền đem tay ấn lên Luân Thai Kính.

Cái gương trên không trung xoay tròn, nhưng nhưng không thấy dừng tự động, mặc dù không có dừng lại, nhưng vẫn là có già nua giọng nữ truyền đến,

"Mệnh lên sóng gọn sao, vô thủy vô chung, không mệnh người."

Tiêu Thần sùng sốt.

Một bên Lăng Từ Lăng cũng nghe được thanh âm này, không giống tự nhiên như vậy không nghĩ ra, này giản đơn mấy chữ nói đã hiểu không có thể lại rõ ràng.

Không mệnh người, nói là không có tài, quan, tiền chờ tất cả số mệnh tới mệnh, nghiêm chỉnh mà nói, đây cũng là một loại mệnh cách, ít có thể tồn tại mệnh cách, đối với tu giả mà nói là thật thật tại tại phệ vật mệnh cách.

Nếu là loại này mệnh cách là một người phạm tặc chính mình, kia người này vừa không vận may, cũng không môi vận, vô cùng đơn giản giải quyết xong suốt đời, cũng là một loại viên mãn mỹ hảo.

Nhưng cơ duyên đối với người tu đạo mà nói, có không gì sánh được ý nghĩa trọng yếu, có thể là đột phá cơ hội, cũng có thể là tình ngộ cơ hội, nói chung nếu là không có tất cả số mệnh, kia đã gần như đã định trước, người này, đem suốt đời bình thường.

Ba hơi thở đã qua, Tiêu Thần cũng ly khai Luân Thai Kính, tò khắp trên không trung trong suốt sợi tơ có còn hay không biến mất, trái lại toàn bộ bãi đá đều đang chấn động, lúc này trong suốt sợi tơ hội tụ thành một bó ánh sáng, bắn vào Tiêu Thần Linh Thai bên trong, Tiêu Thần cảm giác được trong cơ thể mình xảy ra kỳ dị nào đó biến hóa, chỉ là mặc hắn sưu tầm cũng không phát hiện đó là cái gì, chỉ là xuất hiện như vậy biến hóa, muốn tới cùng Hoán Nhật áp kính cứ chỉ thoát không khỏi liên quan.

"Thất bại trong gang tấc, là ai tính kế lão phu, bị ta phải biết, chắc chắn nó lấy ra hồn luyện cốt!" Ở một chỗ u ám nơi, truyền ra một cái nghiêng răng nghiêng lợi thanh âm, sau đó lại lâm vào giống như chết vắng vẻ.

Chu vi thế giới như cái gương thông thường nghiền nát, không trung trong suốt sợi tơ tiêu thất, hắc sắc thổ địa cũng khôi phục như thường, trong đó Luân Thai Kính cũng là theo chu vi nghiền nát, cùng nhau biến mất.

Dưới ánh mặt trời, nơi đây ngoại trừ nghiền nát cái năm, lại không cái khác kỳ dị chỗ, chuyển này ngoại trừ lảm nhảm trong truyền thuyết đồ vật, xong hai câu không nữa điểm tác dụng nói và tìm được một con hồn đàn con mèo nhỏ ở ngoài, Tiêu Thần hai người có thể nói hào vô sở hoạch, đương nhiên,) hắn tự nhiên không biết sợ ý một chút, đã đắc tội một cái đáng sợ địch nhân.

Tới trước Bảo Tượng Quốc, sau đó vừa Thiên Lan Trạch, gần đây càng tại đây cây trong rừng ở lại mấy ngày, Trung Châu hành trình, đã làm trễ nãi không ít thời gian, lúc này, cũng nên là ra đi lúc.

"Người nhất định phải mang theo con này hồn đàn con mèo nhỏ cùng nhau?" Ở một chỗ dưới bóng cây, Tiêu Thần thanh âm truyền ra.

"Người mới hồn đàn, ta chính là muốn dẫn trước nó." Lăng Từ Lăng giơ tay lên sờ sờ ghé vào trên bả vai mình con mèo nhỏ.

Trải qua Tiêu Thần và Nghịch Thương Thiên nghiên cứu và quan sát, con này tiểu hắc mèo quả thực chỉ là một con phổ thông con mèo nhỏ, trong cơ thể nó không có nửa phần yêu khí, Huyền Thanh Sơn dùng để phân biệt yêu quái vài loại Pháp Khí đối với nó sử dụng khi cũng là không có nửa điểm tác dụng.

Tu sĩ nuôi chỉ thể gian con mèo nhỏ làm sủng vật, cũng chỉ có Tiêu Thần người bên cạnh mới có thể làm ra chuyện như vậy.

Tiêu Thần mới thu được năng lực —— Tinh Đồng, mặc dù không có dạy người hấn, nhưng ở vài lần sử dụng dưới, Tiêu Thần dần dần cũng lục lọi ra một ít Tinh Đồng năng lực, đương nhiên phương pháp sử dụng Tiêu Thần hiện tại chỉ biết rót vào Thanh Minh Linh Khí.

Này con mắt, có thể thấy thông thường tu sĩ cần dùng thần niệm mới có thể bắt được đồ vật, mà thần niệm ly thể, lại chỉ ít cũng tốt cụ bị Thai Thành hậu kỳ tu vi.

Mà trước đó không lâu, lấy ánh mắt lạnh lùng giới, vậy mà sẽ bởi vì Tiêu Thần có thể thấy Luân Thai Kính phía sau hư ảnh mà kinh ngạc, hiển nhiên này mắt, còn có rất nhiều Tiêu Thần chính mình cũng không biết năng lực.

"Vậy chính người phụ trách cho hấn bắt cá." Tiêu Thần bĩu môi nói.

"Hanh, bắt đã bắt." Lăng Từ Lăng hừ nhẹ một tiếng, khởi động cương khí hộ thể, ngự kiếm bay lên trên cao.

"Trung Châu, thần đại gia tới." Tiêu Thần hét lớn một tiếng, cũng ngự kiếm đi theo Lăng Từ Lăng.

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 52: Khốn kiếp con mèo nhỏ

Tuy rằng mấy ngày nay cũng không như ngày xưa ở trên núi như vậy có quy luật tu hành công pháp, nhưng Tiêu Thần chân nguyên trong cơ thể hay là đang không ngừng tăng, mà trải qua trái hạt châu nhiều lần dịch luyện, Tiêu Thần chân nguyên trong cơ thể ngoại trừ tinh thuần không rảnh ở ngoài càng không thông thường ngưng thật, này vì hấn ngày sau Trúc Cơ bán rơi kiên cố cơ sở.

Luân Thai Kính một chuyện phía sau, Tiêu Thần và Lăng Từ Lăng một đường không có tiếp tục dừng lại, một mực trên cao ngự kiếm hướng Trung Châu bước đi, mỗi khi xông lên tận trời nhìn trên đầu lam thiên, dưới chân mây trắng, Tiêu Thần tâm tình đều có thể tốt, ngày xưa mộng tưởng, hiện tại đã trở thành hiện thực, mà hôm nay mộng tưởng, chung có một ngày cũng sẽ thực hiện.

Lăng Từ Lăng và Tiêu Thần cách xa nhau không xa, không giống với Tiêu Thần chính mình Pháp Bảo Nan Thương thân thể, Lăng Từ Lăng ngự kiếm lúc phi hành cân phóng xuất chân nguyên hộ thể, Tiểu Hắc mèo bị Lăng Từ Lăng lấy tự mình cực kỳ hình tượng tên, Tiểu Hắc.

Lúc này cùng đi ngày thông thường ghé vào Lăng Từ Lăng trên vai, tham trước đầu nơi nhìn tới nhìn lui. Bọn họ bay khỏi Huyền Thanh Sơn không bao lâu, cự ly Trung Châu còn rất xa, bất quá hai người cũng không có dừng lại ý tứ, thông thường chính là ngự kiếm phi hành, bầu trời ngày ngó phiến liên rơi xuống đất, mặc kệ loại nào địa hình, đều có đặc biệt phong cảnh, nhìn thôi phong cảnh, sửa sang xong tâm tình, lại xuất phát.

Trung Châu khi tới vào đông, tuy rằng bầu trời còn không có tuyết bay, nhưng đã hiện đầy đông nghịt tầng mây, rất nhiều người đều biết, đây là lão Thiên đang nổi lên cuối năm kia một hồi đại tuyết.

Trung Châu phồn hoa nhất thành thị tên viết đường Hán Thành, nơi này là Trung Châu nhất giải đất trung tâm, cũng là vùng Trung Nguyên Đế Quốc Hoàng Thành, thế gian nhiều một lần lớn võ lâm minh bài vị trí, minh chủ lựa chọn sử dụng, đều ở đây thành này tiến hành. Vùng Trung Nguyên Hoàng Cung, chiếm thành này hai ba phần mười địa vực, xa hoa trình độ, nghe rộn cả người, là danh phủ kỳ thực thiên hạ đại thể người chỗ nơi, sống là nam nhi không có một không muốn vào này Hoàng Cung là chức, đây là một loại vinh quang.

Đương nhiên, đây hết thấy chỉ là nhằm vào người phạm mà nói, mà ở tu giả thế giới, đường Hán Thành đại biểu hàm nghĩa đã có chỗ bất đồng, các tu sĩ không quan tâm tiền tài, cũng không quan tâm nhân gian vinh hoa phú quý, đúng thiên hạ này người phạm lấy tới là quang vinh Hoàng Cung càng thêm bất tiết nhất cố. Nhưng mà, đường Hán Thành tại tu chân giới, đại biểu là bảy thần tông một trong —— Hiến Viên Chùa Cổ.

Bất luận đến từ phương nào, đem đi về phía chỗ nào, nếu đi ngang qua Hiến Viên Chùa Cổ, sẽ không có không dừng lại thăm viếng đạo lý. Hiến Viên Chùa Cổ tên là Tu Chân Giới bảy thần tông một trong, lại không đơn giản chỉ có tu sĩ biết được, càng hiển hóa hậu thế giữa, hưởng thụ thiên hạ đèn nhang, không chỉ ... mà còn Trung Châu người người biết rõ, chính là phương hướng các đại lực, đều hướng dự nổi danh.

"Này, thò, chúng ta đi qua nơi này, cũng không đi đi Hiên Viên Chùa Cổ, như vậy thật có thể chứ?" Lăng Tử Lăng ghé vào trên bàn, vừa cho Tiểu Hắc dứt nước, bên nói với Tiêu Thần.

"Yên tâm đi, ta cũng không phải đại nhân vật gì, nhân gia nào có thời gian rồi quản chúng ta." Tiêu Thần còn lại là ngồi ở bệ cửa sổ trên, chăm bắt tay vào làm.

Từ lúc lưỡng mảy ngày trước, Tiêu Thần và Lăng Tử Lăng cũng đã tiến nhập Trung Châu địa vực, bọn họ chuyến này tìm chỗ huyền hoàng núi non ở Trung Châu dựa vào bắc nơi, vì vậy Tiêu Thần kiến nghị tới trước đường Hán Thành nghỉ ngơi và hồi phục dưới ra lại phát.

Không nghĩ tới vừa vào đường Hán Thành, không riêng gì Tiêu Thần, chính là Lăng Tử Lăng cũng không muốn đi, ở trên trời là được thấy, đường Hán Thành quy mô so với Bảo Tượng Vương Thành lớn gấp trăm lần còn không chỉ, xa ở trên không liên có thể nghe được trên đường hi hi nhưong nhưong đoàn người thanh âm.

Đi tới đường phố lúc, đầy đường phồn hoa càng làm cho người không kịp nhìn, đủ loại kiểu dáng lật vặt, quầy ăn vặt, trái rộng cao thấp đường phố, phòng ốc kiến trúc xa hoa có thừa, giải đất trung tâm càng phồn hoa dị thường.

Có chút tầng trệt vậy mà có thể đạt được mấy trăm tầng có hơn, điều này làm cho Tiêu Thần phải tán thán, thế gian cũng có chút khủng khiếp kỹ sư, cũng có không được đại trí tuệ.

Lần trước Tiêu Thần từ Sa Bố kia thuận đến túi tiền còn chỉ dùng một cái đồng bạc bảo, Tiêu Thần lúc này trên người tiền tài còn có rất nhiều, lấy hần tính cách, dĩ nhiên là ở tầng cao nhất lâu để ở, chuyến đi này, để Tiêu Thần đã biết cái gì gọi là tác đất tác vàng, hai ngày xuống tới, một quốc gia đại công túi tiền, liền cho bọn hắn dùng tự mình thất thất bát bát.

"Nếu để cho sự phụ biết chúng ta đi ngang qua Hiên Viên Chùa Cổ cũng không vào đi thăm viếng, vậy cũng tránh không được ai huân, đến lúc đó ta liền toàn bộ thôi trên đầu người.

"Lăng Tử Lăng nói lời này thời gian không có chút nào lo lắng hình dạng, nói rằng giao cho Tiêu Thần thời gian càng không có nửa phần không khỏe, xem ra Lăng Tử Lăng tự tin ăn chắc Tiêu Thần.

"Tùy tiện thôi, đến lúc đó ta hãy nói ra cánh cửa tại ngoại, tất cả toàn bằng sự thúc an bài, đến lúc đó, hắc hắc. . ." Tiêu Thần tự nhiên sẽ không đem Huyền U Chân Nhân răn dạy để ở trong lòng.

"Người dám nói liền thử nhìn một chút." Lăng Tử Lăng không chút nào tỏ ra yếu kém.

"Thử liền thử." Tiêu Thần cũng không hựt hơi.

"Hanh, chúng ta đây liền đi gặp một chút hần và còn." Lăng Tử Lăng giọng mũi khê hừ một tiếng, không để ý tới Tiêu Thần đi đùa Tiểu Hắc.

"Huyền Lăng sư thúc, nếu không chúng ta cũng đừng đi hòa thượng niệm kinh địa phương." Cũng không lâu lắm, Tiêu Thần trở mình dưới bệ cửa sổ, cười ở một cái ghế trên đối với Lăng Tử Lăng nói rằng.

"Không được." Lăng Tử Lăng nhất nói từ chối.

"Một cái yêu cầu." Tiêu Thần cắn răng nói.

"Ba cái."

"Hai cái!"

"Thành giao."

...

"Huyền Lăng sư thúc, người nghe nói không, ngày mai vùng Trung Nguyên sân rộng muốn cử hành lời đài tranh tài, chọn trúng võ lâm minh giỏi nhất mười lăm người người." Sắc trời tối xuống, Tiêu Thần và Lăng Tử Lăng đều còn không có dự định lập tức rời đi, lúc này Tiêu Thần nói ra vừa đi dưới lầu đi bộ khi nghe được tin tức.

"Ta lại không giống người suốt ngày chạy loạn, làm sao sẽ nghe nói? Huống hồ, đó cùng ta có quan hệ gì?" Lăng Tử Lăng không sao cả nói rằng.

Đi tới vùng Trung Nguyên thành hai ngày, ngoại trừ buổi tối tu luyện, Tiêu Thần cũng không có nửa khắc đồng hồ là yên tĩnh, ý vào sẽ không dễ dàng liền một thân thể, suốt ngày chạy đông nhảy lên tây, gặp phải chơi thật khá ăn ngon còn có thể cho Lăng Tử Lăng mang nhiều trở về.

"Đương nhiên là có quan hệ, ta nhưng là phải đi lấy tự mình đệ nhất danh." Tiêu Thần xoa tay nói rằng.

"Thò, người có thể bình thường điểm sao? Thật chịu không nổi người." Lăng Tử Lăng bĩu môi nói rằng.

"Thế nào liền không bình thường?" Tiêu Thần giả vờ nghi hoặc hình dạng, hỏi.

"Mặc kệ ngươi, ngươi xem một chút có người tu sĩ nào giống như ngươi vậy." Nói xong, Lăng Từ Lăng quay đầu đi chỗ khác.

"Để làm chi được giống như người khác, bọn họ cũng không phải Tiêu Thần." Tiêu Thần phẫn nộ xoay người bò lên trên bệ cửa sổ.

"Đâu có, đối đãi vì sao. . ."

"Cho ta lăn xuống đây." Lúc trước người nói còn chưa dứt lời liền bị Tiêu Thần cắt đứt, đồng thời Tiêu Thần bắn người lên đến, xoay người phòng hảo hạng, lấy sét đánh không kịp bưng tai tới thể bắt được người nói chuyện.

Một thanh ném ở gian phòng trên mặt đất, Tiêu Thần mở miệng nói: "Lại dám trộm nghe chúng ta nói chuyện, tiểu tử chán sống sai lệch đi."

Một bên Lăng Từ Lăng cũng là hơi có chút kinh ngạc, mặc dù nói mình và Tiêu Thần cũng còn không chính mình thân niệm, nhưng nhận biết cũng là vượt xa thường nhân, bị người đánh cắp trộm đạo gần vậy mà không hề phát hiện, mà đơn giản liền bị Tiêu Thần đến đến, tự nhiên không biết là lợi hại gì vai.

"Đi ngang qua, đi ngang qua."

Bị Tiêu Thần ngã trên mặt đất là một thanh niên nam tử, người này mặc lục sắc trường sam, tóc rối bù, dài mi thanh mục tú, nhưng trán trong lúc đó còn giữ một tia cái tuổi này ít có tính trẻ con, bên hông lộ về một thanh hình dáng thật tốt bảo kiếm, lúc này và chủ nhân cùng nhau thăng ở trên sàn nhà.

"Đi ngang qua, ta cũng thuận lợi, thuận lợi." Nói một quyền đánh vào thanh niên trên mặt.

"Đại hiệp tha mạng." Thanh niên bị đau, nhìn Tiêu Thần lại luân khởi nắm tay đến, lập tức mở miệng cầu xin tha thứ.

Điểm ấy nhỏ xiếc, tự nhiên không gạt được Tiêu Thần, huống hồ, ai sẽ "Đi ngang qua" trong thành tối cao địa phương.

"Nói đi, vì sao theo ta, không phải nhìn ta không xoá sạch ngươi ba cái răng." Đối phương cầu xin tha thứ, Tiêu Thần quyền thứ hai cũng không có đánh tiếp.

"Đại hiệp, các ngươi là thần tiên đi, có thể hay không mang theo ta cùng nhau a?" Thanh niên chống đất đứng lên, vừa nói.

Người nói vô tâm, người nghe hữu ý, thanh niên xem ra hết sức bình thường ngôn ngữ, có thể nhường cho Tiêu Thần và Lăng Từ Lăng trong lòng kinh hãi, nếu là thân phận bại lộ, tránh không được phiền phức, kia Tiêu Thần và Lăng Từ Lăng hai người cũng không có thể lại đứng ở đường Hán Thành.

Tiêu Thần và Lăng Từ Lăng nhìn nhau liếc mắt, sau đó hai người đều lắc đầu, sát nhân diệt khẩu, tự nhiên là điều kiện tốt nhất phương pháp, giết một hai người phạm, cũng không có người tu sĩ nào làm không được, đây cũng là đơn giản nhất trực tiếp phương pháp, Tiêu Thần và Lăng Từ Lăng đều lập tức nghĩ đến, nhưng cũng không có tính toán này.

Theo Tiêu Thần, này cùng mình ý nguyện không hợp, nếu là làm, tuy rằng xong hết mọi chuyện, nhưng cái khó nói sẽ không bởi vậy ở nói trong lòng lưu lại tỳ vết nào, theo Lăng Từ Lăng liền càng đơn giản hơn, muốn giết muốn quả ném cho Tiêu Thần đi quán quýt.

Này lục y thanh niên không biết, bởi vì mình tùy ý vừa nói, mạng nhỏ đã không khỏi mình làm chủ, tất cả trước mặt hai người một ý niệm.

"Chúng ta điều không phải thần tiên, ngươi đi đi, chuyện hôm nay không thể và người bên ngoài nói lên, đương nhiên nói cũng không ai tin tưởng ngươi, giấu ngươi ngày sau miệng sống ngăn cản, hôm nay ngày như vậy rình việc, không thể làm tiếp, bằng không khó thoát khỏi cái chết." Tiêu Thần tự nhiên không có khả năng thừa nhận tự mình là tu giả việc.

Không nói người phạm nghe trộm tu giả nói chuyện, việc này chính là tu giả trong lúc đó, nếu nghe trộm nhất phương không để cho xuất đối phương một hợp lý bàn giao, kia một hồi ác chiến nhất định là tránh không được, như Tiêu Thần và Lăng Từ Lăng như vậy đồng ý cho hẳn một người phạm tặc một con đường sống, có thể tại đây Tu Chân Giới, không còn có.

Lục y thanh niên có chút không nghĩ ra, tự mình nhìn đi tới trước bàn ngồi xuống nói rằng: "Ta là Tây Môn rền vang, buông tha trong nhà kiếm thuật, chính là tin tưởng vững chắc trên đời này có thần tiên, chờ tu hành tiên thuật."

Tự xưng Tây Môn rền vang tên này lục y thanh niên tựa hồ còn không có ý thức được sự tình tầm quan trọng.

"Chớ để dây dưa, mau nhanh ly khai đi." Tiêu Thần không muốn có lý sẽ người này, tuy nói không để ở trong lòng, nhưng hắn vẫn không muốn hiện tại liền làm ra quy tắc ở ngoài chuyện đến.

"Ta. . ." Tây Môn rền vang còn muốn nói nữa, Tiêu Thần mắt lạnh nhìn sang, Tây Môn rền vang chỉ cảm thấy như đọa vết nứt, người trước mắt trong ánh mắt để lộ ra băng lãnh, để hắn đến bên mép nói phải mạnh mẽ nuốt xuống.

Tây Môn rền vang không phải người ngu, lúc này rốt cục lĩnh hội, nếu như dây dưa nữa, nói không chừng đối phương liền sẽ động thủ sát nhân. Vì vậy đứng dậy ôm quyền cúi đầu, liền muốn ly khai.

"Cầm cái này, một năm sau ta sẽ trở về, đến lúc đó làm tiếp dự định." Vẫn không có lên tiếng Lăng Từ Lăng ở Tây Môn rền vang phải ly khai thời gian, đột nhiên mở miệng, cũng đưa ra một khối màu trắng ngọc phiến, Tiêu Thần thấy, đây không phải là có linh vật, chỉ là phổ thông bạch ngọc, mặt trên khắc đầy chữ nhỏ.

Nghe vậy đã xoay người Tây Môn rền vang lại hồi quá thân lai, tiếp nhận ngọc phiến khi lại kinh hô: "Đây không phải là nhà của ta gia truyền kiếm thuật sao? Tại sao sẽ ở trên tay người?"

"A, thú vị, bất quá, người đi đi, có thể muốn, cũng có thể không được." Lăng Tử Lăng khó có được trước mặt người ở bên ngoài cười, sau đó lập tức bình thường trở lại.

"Cáo từ." Tây Môn rền vang còn là thu hồi ngọc phiến mới ly khai.

"Huyền Lăng sư thúc, người đây là. . ." Tiêu Thần đối với lần này cũng là không giải thích được.

"Thỏ, người vừa diễn không tệ lắm, thật là có điểm từ lão đầu mùi vị." Lăng Tử Lăng đáp phi sở vấn, "Vừa ta âm thầm thi thuật, người này chính mình nhân long khí, cứ dựa theo quy củ cho hần thiên từ kiếm nhập môn thiên."

"Này vậy là cái gì tình huống." Tiêu Thần càng thêm không giải thích được.

"Người cho là, Huyền Thanh Sơn nhiều đệ tử như vậy là không nên đâu?" Lăng Tử Lăng không trả lời Tiêu Thần, mà là hỏi ngược lại.

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 53: Tam đại tiên duyên một đại tiên

"Cái này ta còn thật không biết." Tiêu Thần luôn luôn lưu manh, càng sẽ không cảm thấy thừa nhận tự mình vô tri là mất mặt sự tình.

"Huyền Thanh Sơn mỗi mười năm đều có thể mở ra một lần sơn môn, đến lúc đó thiên hạ tất cả tu hành không đủ nhất một giáp người cũng có thể đến Huyền Thanh Sơn tham gia đệ tử cọn lựa, tấn tu, môn phái nhỏ đề cử đệ tử ưu tú chờ một chút, đây là Huyền Thanh Sơn đệ tử chính yếu nơi phát ra." Lăng Tử Lăng chậm rãi nói rằng, đối với Tiêu Thần phản ứng, vô luận như thế nào kỳ quái, năng đều đã sẽ không cảm thấy ngoài ý muốn.

Tiêu Thần nhất phó quai cục cung hình dạng cười ở trên cái băng nhìn Lăng Tử Lăng, nhìn cặp kia phát sáng lưng trông, thậm chí tinh thuần không rảnh mắt to, Lăng Tử Lăng đều có chút hoài nghi này mắt có đúng hay không dài lộn chỗ.

"Còn có chính là ra ngoài đệ tử, đều có thể bị yêu cầu mang theo một ít 'Thiên Từ Kiếm' nhập môn phương pháp tu luyện, đã là nghĩ có linh tính người, cũng có thể ban thưởng phương pháp tu luyện, một năm lúc nếu có thể luyện được một tia chân khí, là được mang về sư môn, tiền thêm một bước khảo hạch." Lăng Tử Lăng đón đem Huyền Thanh Sơn chiêu thu đệ tử sự tình cho Tiêu Thần nói xong.

"Kỳ quái, ta trước đây thế nào không biết." Tiêu Thần nghi hoặc nhìn trần nhà nói rằng.

Sau khi nói xong Tiêu Thần bỗng nhiên nhất ngộ, nguyên lai lúc đầu khắc đây tự vô cây chính là Thiên Từ Kiếm, nhưng mà khi đó hần cái gì cũng xem không hiểu, càng chưa nói tu luyện, nhìn như vậy đến nói, nếu không có Thanh Minh Châu, hần muốn phải tu hành phòng chừng chính là không có gì có khả năng.

"Không kỳ quái, bởi vì đây là viết ở môn quy phía." Nghe vậy Lăng Tử Lăng lập tức liền biết được vì sao Tiêu Thần không biết.

"Ác, là cái kia a, trách không được, ha ha." Tiêu Thần vỗ tay một cái, cười nói.

Đã là đệ tử mới, ai cũng là quy củ trước đem môn quy quen ghi tạc trái tim, phía này không nhiều một chút nội dung, tự nhiên thuận tiện cũng liền nhớ kỹ, như Tiêu Thần như vậy trực tiếp đem môn quy vứt góc, chỉ sợ cũng coi là không thể ra, từ ở phương diện khác mà nói, Tiêu Thần cũng là khó khăn có thể vừa thấy "Kỳ tài".

"Vậy là cái gì nhân long khí đâu?" Tiêu Thần đọc nhiều sách vở phải không sai, nhưng đều là nhiều Tu Chân Giới bí ẩn, có lẽ thần kỳ đại sự món, những thứ này vụn vặt việc nhỏ tự nhiên không thể nào biết bị ghi chép với trong điển tịch, điều này sẽ đưa đến Tiêu Thần cuộc sống thực tế giữa vô tri.

"Giản đơn nói, chính là có người giữa Hoàng Đế mệnh, như vậy mọi người có tu hành có thể, bất quá cũng rất ít có buông tha thể gian vinh hoa và trên vai trách nhiệm xuất gia." Lăng Tử Lăng không cách nào lý giải, vì sao Tiêu Thần sẽ Huyền Thanh Sơn đệ tử.

"Hiểu, chúng ta ngày mai đi tham gia tranh tài đi, lần trước ở Bảo Tượng Quốc sẽ không đi." Tiêu Thần còn chưa phải hết hy vọng, muốn tham gia thể gian luận võ.

"Người còn có xấu hổ hay không a, thân là tu sĩ già nghĩ cùng người phạm tội thì." Lăng Tử Lăng cũng là bất đắc dĩ, Tiêu Thần luyện khí tu vi hơn nữa luyện thể oai, và người phạm tội thì quả thực tựa như người đàn ông vạm vỡ ực hiệp tiểu hải tử, đã không phải là không biết xấu hổ có thể khái quát.

Tiêu Thần cười, nói rằng: "Chủ yếu là có phần thường, không được tốt trực tiếp đạt."

"Mặc kệ người, muốn đi tự mình đi." Lăng Tử Lăng nói xong quả thực không hề phản ứng Tiêu Thần.

Tiêu Thần vây quanh Lăng Tử Lăng nói hồi lâu lời hữu ích Lăng Tử Lăng vẫn là không có một điểm phản ứng, không thú vị dưới không thể làm gì khác hơn là chuẩn ra khách sạn bình dân, chạy đến đường Hán Thành trên đường cái, không biết lại muốn đi đâu "Thám hiểm".

"Cha, ta có thể hỏi người chuyện này sao?" Đường Hán Thành, một chỗ xa hoa bên trong trạch viện, cả người trước lục sắc trường sam thanh niên chính khom người đối với một người thư sinh trang phục trung niên nam tử, người này đúng là lúc trước bị Tiêu Thần bắt sau đó Lăng Tử Lăng tổng xuất Thiên Từ Kiếm Tây Môn rền vang.

"Về cái gì?" Trung niên nam tử ôn hòa nói rằng.

Người này chính là Tây Môn rền vang phụ thân, Tây Môn trắng rậm, càng đương đại lớn võ lâm minh đệ nhất cao thủ, người giang hồ vừa vặn, lớn minh chủ võ lâm, cho dù ai cũng sẽ không nghĩ tới, thiên hạ võ công đệ nhất lớn minh chủ võ lâm người ấy, dĩ nhiên là sẽ không nửa điểm võ công Tây Môn rền vang.

Về phần tại sao đến từ tây võ lâm Tây Môn trắng rậm sẽ ở tại đường Hán Thành trong, thì càng được giải thích, lớn võ lâm minh quy định, vô luận ai làm minh chủ, một năm được có thời gian rất lâu phải ở lại đường Hán Thành giữa.

"Về nhà chúng ta kiếm quyết." Thấy Lăng Tử Lăng cho mình màu trắng ngọc phiến và nhà mình gia truyền kiếm quyết giống nhau như đúc phía sau,

Tây Môn rền vang vẫn canh cánh trong lòng, vừa về tới nhà liền không nhịn được tìm tới phụ thân.

"A? Nói nghe một chút." Tây Môn trắng rậm có chút kinh ngạc, hắn con trai mình hắn biết rõ, từ khi bắt đầu biết chuyện, không biết vì sao chung quy là hết muốn tu tiên, trong nhà tuyệt thế kiếm pháp bày ở trước mặt hắn cũng bắt vì sợ động, hắn không nghĩ tới hôm nay nhi tử vậy mà sẽ hỏi lên kiếm quyết.

Tây Môn rền vang không nói gì, mà là yên lặng lấy ra trong lòng màu trắng ngọc phiến đưa cho phụ thân.

"Này. . ." Nếu là mới vừa rồi Tây Môn trắng rậm chỉ là có chút kinh ngạc nói, vậy hắn thấy ngọc phiến này thời gian chính là chán kinh rồi, nếu không phải nhà này truyền kiếm quyết hắn vẫn mang ở trên người, hắn lúc này đều phải hoài nghi nhi tử lúc nào trộm đi kiếm quyết.

Tây Môn trắng rậm tiếp nhận ngọc phiến tiến đến trước mắt tỉ mỉ đoan trang, vô luận là ngọc phiến về ngoài, còn là trên đó chỗ khắc nội dung, đều là Tây Môn gia thời đại tương truyền kiếm quyết không có lầm.

"Cái này, người từ đâu làm ra." Tây Môn trắng rậm thần tình nghiêm túc, hiển nhiên việc này quan hệ quá nhiều.

"Người khác đưa." Tây Môn rền vang thường thấy phụ thân nghiêm túc hình dạng, lúc này xem ra cũng không có gì ngoài ý muốn.

"Nhất phải nói vậy, như vậy kiếm quyết, người bên ngoài có không sâu giấu còn mà thôi, làm sao sẽ đơn giản tặng người, lại không nói thật, cẩn thận trọng phạt." Tây Môn trắng rậm có chút tức giận, thứ nhất là trách nhi tử không khẩu bạch thoại, thứ hai còn lại là nghe nói Tây Môn gia coi như trân bảo kiếm quyết bị nói không đáng một đồng, lại tùy ý đưa tặng.

"Cha, ta đáng giá lừa người sao? Đây là người khác đưa." Tây Môn rền vang ngược lại cũng không sợ phụ thân uy hiếp.

"Kia hắn ở đâu, dẫn ta đi gặp hắn." Tây Môn trắng rậm như có mây, quả thực, con trai mình không thích học võ, nhưng nếu là nói sẽ lời nói dối lừa gạt mình, đó cũng là sẽ không.

"Sớm đi, ta cũng không biết đi đâu." May mà Tây Môn rền vang tốt xấu vẫn là đem Tiêu Thần theo như lời nói như vậy ghi tạc trong lòng, không nói ra Tiêu Thần và Lăng Tử Lăng.

"Trên đời này vậy mà sẽ có người thứ hai sẽ ta Tây Môn gia kiếm quyết, còn là, kiếm này bí quyết vốn cũng không phải là Tây Môn gia có một? Như vậy vì sao như thế năm không ra thế?" Tây Môn trắng rậm trong lúc nhất thời manh mối rối loạn, này màu trắng ngọc phiến xuất hiện, ý vị như thế nào, hắn nghĩ không ra, cũng không nghĩ ra.

"Cha, từ giờ trở đi, ta muốn học kiếm." Đồng thời, Tây Môn rền vang cũng chưa nhớ Lăng Tử Lăng dặn, có thể thành hay không tiên bay trên trời, toàn dựa vào này thời gian một năm, từ thấy ngọc phiến và nhà mình truyền kiếm pháp như nhau khi, Tây Môn rền vang liền hồi hận, hồi hận không có sớm một chút nghe phụ thân nói như vậy học tập gia truyền kiếm quyết, như vậy cũng không cho tới thời khắc này chỉ có thời gian một năm.

"Ai. . . Tây Môn gia kiếm quyết độc nhất vô nhị, người chính trực tập võ tốt thì giờ, khi đó, người chết sống không luyện, hiện tại, vốn tưởng rằng vô song kiếm pháp, bị người tiện tay tường đưa, người cũng qua hoàng kim thì giờ, lại nói muốn tập kiếm." Nhi tử hồi tâm chuyển ý, vốn nên là đại hi việc, nhưng lúc này Tây Môn trắng rậm cũng nửa điểm cũng không cao hứng nổi.

Ấn Lăng Tử Lăng theo như lời, này "Thiên Từ Kiếm" là Huyền Thanh Sơn chọn lựa đệ tử một loại phương thức khác, nhưng tại sao phải cùng Tây Môn

gia truyền lại đời sau kiểm quyết giống nhau như đúc đâu? Đáp án hiển nhiên dễ thấy, Tây Môn gia lại từ xưa không có khả năng so qua Huyền Thanh Sơn, hơn nữa mấy đời đều là người phạm, kia kiểm pháp này nhất định chính là đã từng Huyền Thanh Sơn tiền bối giao cho Tây Môn gia tổ tiên vật, mà kia tổ tiên không có đạt được yêu cầu.

Về phần tại sao ngọc phiến không có bị thu hồi, này sợ rằng vừa mặt khác nhất cái cọc bí ẩn, cũng lại không chứng minh thực tế có thể khảo sát, chỉ xác định chính là này "Thiên Từ Kiếm" làm Tây Môn gia kiểm pháp truyền tới.

Mà nay ngày Tây Môn rền vang lần thứ hai thu được kiểm pháp này, này có thể chính là duyên, Tây Môn gia từ mấy đời trước liền bắt đầu tiên duyên, về phần thế hệ này, Tây Môn rền vang có thể hay không được này duyên phận, bước vào người tu hành thế giới, còn không có người sao biết được nói.

Tây Môn gia mấy đời tiên duyên, hôm nay Tây Môn rền vang nếu có thể ở trong vòng một năm luyện được một tia chân khí, kia coi như là giai lớn vui mừng, nếu là luyện không ra, năm nào tuổi đã qua, tập võ khó hơn nữa có thể trọng dụng, kia Tây Môn gia thế hệ này liền muốn suy nhược, đồng dạng cũng là chung kết dây dưa mấy đời duyên tới duyên đi.

Trung Châu trong đại lục trái tim, đường Hán Thành Hoàng Cung trước, so với Sa Tạng Quốc vương cung sân rộng không biết lớn gấp bao nhiêu lần một cái trên quảng trường, tất cả lớn nhỏ bày ra hơn vạn lối dài, lại từng chung quanh lối dài đều bu đầy người đàn, tràng diện tới to, thiên hạ hiếm thấy.

Mà hôm nay đúng là đường Hán Thành đại nhật tử, cũng là Trung Châu giang hồ võ lâm đại nhật tử, ngày hôm nay đem tuyển ra đại biểu toàn bộ Trung Châu võ lâm tham gia lớn võ lâm bài vị trí thi đấu cực mạnh mười lăm người.

Trung Châu hào kiệt sớm liền đi tới đường Hán Thành, chuẩn bị tại đây cọn lựa giữa thi thố tài năng, ôm phát tài, thành danh các loại con mắt cao thủ võ lâm, cũng sẽ ở này đường Hán Thành xuất hiện, thịnh hướng như thế, hai mươi năm vừa mới được vừa thấy.

Báo danh đã sớm kết thúc, có lối dài đã bắt đầu rồi tranh tài, theo chung quanh lối dài trập trập gọi, tiếng hoan hô, một người tiếp một người dự thi người hoặc là thắng dưới, hoặc là cầu xin tha thứ, hoặc là bị ném ra lối dài, nhất sóng nhận nhất sóng tranh tài, đem bầu không khí thời hướng về phía cuồng nhiệt.

Tại đây loại bầu không khí dưới, bất luận tranh tài trước là muốn trước điểm đến mới thôi,) còn là toàn lực ứng phó người, đều không tự chủ dùng ra cường lực nhất lượng.

Tiêu Thần lúc này đang ở một chỗ trên lối dài cùng đối thủ chiến đấu, Lăng Tử Lăng ngoài miệng không hợp ý nhau, nhưng lúc này cũng là mang theo cái khăn che mặt đứng ở dưới lối dài nhìn Tiêu Thần.

Tiêu Thần đối thủ là một gã thân sắc âm trầm nam tử, đứng ở Tiêu Thần đối diện, sweeney có chút kịch liệt, hần không nghĩ tới, ngay từ đầu hay dùng mình am hiểu dây dưa đấu phương pháp đánh Tiêu Thần đánh, càng về sau dĩ nhiên là không đã thương được Tiêu Thần nửa phần, trái lại tự mình muốn thời khắc cẩn thận tránh Tiêu Thần mỗi một lần công kích, hần bắt đầu vô ý bị Tiêu Thần một quyền đánh tới ba sườn khi, mơ hồ nghĩ ở mình am hiểu giảm bớt lực kỹ xảo dưới, xương sườn đã rạn nứt.

Nói đến tranh tài, Tiêu Thần cũng là tương đương bức bối, không có một thân thần lực, lại không có biện pháp ở trong khoảng thời gian ngắn bắt một gã người phạm, đơn giản là hần mỗi lần cự lực đều có dùng ở trên không chỗ cảm giác, trái lại trước mắt người phạm, kỹ xảo chiến đấu cực kỳ cao siêu, luôn có thể né qua công kích mình mà công kích được tự mình, tuy rằng không dương không đau, nhưng tâm lý quả thực rất không thoải mái, lúc này Tiêu Thần có dùng khí một cái Chương tâm lôi đánh chết đối thủ xung động.

"Ta chịu không nổi." Tiêu Thần hét lớn một tiếng, nâng tay phải lên chỉ vào bầu trời, quanh thân đều ở đây thanh quang vờn quanh dưới, tia sáng này ở tay phải hần trên càng dường như thực thể thông thường ngưng tụ, nguyên lai Tiêu Thần chuẩn bị sử dụng Tu La Huyết Trảo.

Mãnh liệt đập một cái đất, Tiêu Thần nhảy lên bảy tám trượng cao, trên không trung một cái xoay người, tay phải hướng xuống dưới, dường như Lưu Tinh thông thường hung hăng nện xuống.

"Rốt cục không nhịn được sao, hắc hắc." Trên lối dài nam tử tà cười một tiếng, thân thể bắt đầu uốn éo, không biết chuẩn bị làm sao tiếp chiêu.

Thình thịch một tiếng vang thật lớn, Tiêu Thần tranh tài lôi đài lật ra bụi, người vây xem mỗi một tự mình có thể thấy bụi trong chuyện gì xảy ra.

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 54: Phàm kiếm

Vậy xem đoàn người đầu ho khan, đội bụi lạc định lúc, bọn họ phát hiện trước mắt không có lời đài, chỉ có nhát khúc gỗ cộc đứng trập trên, mặt trên đứng đúng là Tiêu Thần, mà đối thủ của hắn còn lại là than ngồi dưới đất, tròng mắt mắt há to miệng, hai cái đùi không được run lên.

Người khác chẳng biết, Lăng Tử Lăng thế nhưng rõ ràng biết mới vừa mới chuyện gì xảy ra, nàng đỡ cái trán than thở: "Thực sự là sẽ xằng bậy."

Theo tài phán tuyên bố Tiêu Thần thắng lợi, đoàn người cũng liên tiếp đi tan, đến nơi khác xem tranh tài đi, Tiêu Thần nhảy xuống cộc gỗ đi tới Lăng Tử Lăng bên người, đặc ý nói rằng: "Đẹp trai đi."

Vừa Tiêu Thần ngưng tụ chân nguyên ở trên tay từ không trung nện xuống, mục tiêu cũng không phải đối thủ của hắn, mà là cả lời đài, bằng không chịu này một kích không nói người phạm, mặc dù đồng dạng là Luyện khí tu sĩ, cũng là chỉ có trọng thương một con đường, ở Tiêu Thần một kích này dưới, toàn bộ lời đài bị chấn thành đầu gỗ mảnh vụn, dưới chân kia một cây hay là hắn tận lực lưu lại đùa giỡn đẹp trai.

Sau đó trong tranh tài, Tiêu Thần mặc kệ gặp phải cái gì đối thủ, đều đánh thập phần khó chịu, nguyên nhân đều là giống nhau, tuy rằng những thứ này đối thủ đều là phạm nhân, nhưng các loại kỹ xảo chiến đấu đều đặc biệt kỹ càng, càng đi về phía sau tranh tài càng là như vậy.

Nếu không có Tiêu Thần cạy vào Thanh Minh Linh Thể, sớm cũng không biết bị phân thân bao nhiêu lần, may là như vậy, mỗi một cuộc tranh tài, Tiêu Thần nhìn qua đều đặc biệt chật vật.

Nhưng mà những thứ này đánh cũng không phải trắng ai, Tiêu Thần dần dần cũng lực lợi ra tự mình phương thức chiến đấu, gắng đạt tới từng chiêu giữa, không để lại một tia dư lực đến phòng ngự, phương thức này cũng không phải cạy vào cường hãn khí lực ức hiếp người phạm mới nghĩ ra được.

Tiêu Thần lúc này tu luyện Thối Hồn Luyện Thể mới khó khăn lắm nhập môn, hơn nữa Thanh Minh Linh Khí cải tạo, thân thể cường độ đã đạt được cực kỳ mạnh mẽ trình độ, nếu là ngày sau tu vi tăng, luyện thể thuật đại thành, kia dùng loại phương pháp này tác chiến, sợ rằng tương tự gần như tất cả tu giả ác mộng.

Theo một hồi lại một cuộc tranh tài, Tiêu Thần chiêu thức biến đổi tái biến, đã có tinh diệu mùi vị, mắt thấy chính là ba mươi tiến mười lăm cuối trận chung kết, Tiêu Thần đứng ở dưới đài, có chút kích động, mấy ngày này tiếp theo chờ nhất cao thủ, lại nên có cái gì tinh diệu tới chiêu.

"Mười ba số lời đài, người dự thi chuẩn bị, Lý Đại Xuyên." Tài phán đọc lên dự thi người tên phía sau, nhìn không được khuôn mặt vừa kéo súc, hắn nghĩ không ra, Trung Châu cả vùng đất kiệt xuất nhất ba mươi nhân trung, vậy mà sẽ có từ chưa từng nghe qua danh hào, còn gọi Lý Đại Xuyên như thể đất con báo tên người, dưới đài người nghe nói phía sau cũng là một trận nghị luận, đơn giản chính là đùa cợt người này không phạm các loại.

"Tên này thật là đủ đất." Lăng Tử Lăng cũng không nghĩ tới, những người phạm tục trong thế giới nhân kiệt người trong kiệt, vậy mà sẽ có gọi loại này tên người.

Mà khi hắn thấy bên cạnh Tiêu Thần yên lặng đi hướng lời đài thời gian, nàng cũng không nhìn được khoe miệng một trận co quắp, cuối cùng cười ra tiếng.

Không riêng Lăng Tử Lăng, dưới đài không ít người đều nở nụ cười, bọn họ lúc trước thấy qua Tiêu Thần tranh tài, chỉ là này trước tranh tài đều không ghi danh tên, chỉ nhớ đánh số, cho nên thẳng đến lúc này Tiêu Thần lên sân khấu, bọn họ mới nhận ra được.

"Nguyên lai hắn gọi Lý Đại Xuyên a."

"Ha ha ha ha. . . Dĩ nhiên là hắn."

"Chịu không nổi."

. . .

Này còn chưa đánh liền tạo thành có thể so với trận chung kết oanh động, Tiêu Thần mặc kệ thắng thua đều muốn bị đường Hán Thành người nhớ kỹ.

"Tranh tài bắt đầu."

Tên là Vu Hoa người dự thi là một gã từ từ nhắm hai mắt trung niên nhân, nhân xưng "Người mù khoái thoát", được này xưng hào, dù thấy một thân mắt mù, lấy cước pháp nghe tiếng.

"Tên hết sức sống, nghe người khí tức năm không đủ ba mươi, vậy mà có thể đi tới này, thực sự là hậu sinh khả ỷ a." Vu Hoa ôm quyền thi lễ nói rằng, cũng không có cùng người bên ngoài thông thường cười nhạo Tiêu Thần danh hào.

"Đầu có đầu có, tròng người những lời này, một hồi ta hạ thủ nhẹ một chút." Tiêu Thần cũng không quản Vu Hoa có nhìn hay không xong, đồng dạng ôm quyền nói rằng.

"Vậy tại hạ đi đầu đã cảm ơn, mời." Vu Hoa cũng không có nổi giận, chậm rãi nói rằng.

"Cũng là người trước hết mời đi, ta vừa ra tay sẽ không người chuyện gì." Tiêu Thần vốn là muốn học tập các gia võ công tinh diệu kỹ xảo, tự nhiên không muốn động thủ trước.

Nếu không phải lúc trước không ít người gặp qua Tiêu Thần chiến đấu,

Tuy nói chặt vật nhưng mỗi khi lại có thể đánh bại đối thủ, đã sớm tại hạ mặt mắng to lên.

Vu Hoa cũng không lời vô ích, dưới chân đạp một cái, lưu lại một tàn ảnh trên mặt đất, đá chân phăng phát trong nháy mắt liền xuất hiện ở Tiêu Thần trước mắt.

Nếu là mấy ngày trước Tiêu Thần, một cước này nhất định phải nói hấn về mặt, nhưng trải qua đã nhiều ngày bị đánh, Tiêu Thần cũng không đến mức không có bất kỳ ứng phó tới sách.

Hắn biết rõ, nếu là mau tránh ra một cước này, kia liền tiếp công kích lại hội công đến, đến lúc đó vẫn đang tránh không được chặt vật, lập tức hấn tay trái nắm lên quyền, tay phải một cái thẳng quyền, ý ở một tay đón đỡ một cước này, một tay đánh bay địch nhân.

Thay đổi bất kỳ người nào, cử động này cũng không có nghĩ đang tìm chết, thành danh đã lâu Vu Hoa sử dụng chiêu này Vô Ảnh Cước, dù cho ngay cả đại võ lâm minh chủ Tây Môn Vọng Nguyệt đều chỉ có thể toàn lực phòng thủ, có lẽ tách ra.

Thấy Tiêu Thần này cử động, Vu Hoa khỏe môi nhếch lên cười nhạt, trên chân khí lực lại thêm ba phần, hấn thấy, Tiêu Thần kết quả nhất định cụt tay trọng thương, này cuộc tranh tài, đã thành kết cục đã định.

Kình phong đập vào mặt, cắt Vu Hoa khuôn mặt làm đau, trong mắt càn cầu trước nước mắt, toàn trường người đều ngây dại, hình ảnh dừng hình ảnh ở trên trong nháy mắt, Vu Hoa toàn lực một cước đá vào Tiêu Thần trong tay trái, trong tường tượng gãy xương gân đoạn không có xuất hiện, tên là Lý Đại Xuyên thanh niên nhân quả cũng không xuất hiện, mà là Vu Hoa vẫn duy trì đá chân tư thế định trên không trung, Tiêu Thần hữu quyền thiếu chút nữa liền hồ ở trên mặt hấn.

"Thực sự là không thú vị." Theo Vu Hoa chịu thua, Tiêu Thần đi xuống lối đài, này không hấn muốn phải kết quả, nhưng không thể thật để cho Vu Hoa thật đá ở trên mặt, cũng chỉ có thể như thế, hấn không có hạ thủ công kích, dù cho hấn có nắm chắc không bị thương đến Vu Hoa, bởi vì hấn nghĩ không có ý nghĩa.

"Lý Đại Xuyên thắng lợi, ngày mai buổi trưa, tham gia loạn đấu bài vị trí." Theo tài phán cả tiếng thét to, hôm nay tranh tài tuyên bố kết thúc.

Cái gọi là loạn đấu bài vị trí, chính là thắng lợi mười lăm người cùng nhau chiến đấu, trước hết bị nốc-ao chính là mười lăm tên, y theo loại này thôi, thắng dưới người cuối cùng khi kết thúc tranh tài, còn lại một người chính là giữa võ lâm minh đệ nhất danh.

Tiêu Thần tìm cách vô cùng đơn giản, hấn mặc kệ có thể hay không nhiều loạn nhân gian trật tự, lại không biết quản tạo thành kết quả, thậm chí hấn cũng không phải là vì thắng lợi phần thưởng, lúc này hấn chỉ là muốn thông qua cùng nhân gian cao thủ võ lâm so chiêu, nhắc tới thắng tự mình kỹ xảo chiến đấu.

Hôm nay trình diện khán giả nhân số càng nhiều, nhưng không giống ngày xưa, thi đấu trận chu vi đều thiết nổi lên chướng ngại vật trên đường, do Hoàng Gia binh sĩ trong coi, dù sao những cao thủ này so chiêu, sợ ý một chút, đối với bình người thường mà nói cũng là trí mạng.

Dự thi mọi người nhìn đứng ở thi đấu trận trên đang ở hết nhìn đông tới nhìn tây Tiêu Thần, bọn họ có chút nan dĩ tương tín, một chiêu đánh bại Vu Hoa người tần nhiên trẻ tuổi như vậy, bọn họ tự vẫn là không bản sự này, ở dưới đài đốc chiến cũng làm tài phán một trong Tây Môn Vọng Nguyệt cũng là nhiều hứng thú nhìn Tiêu Thần, nếu như Tây Môn rền vang ở đây nói, nhất định có thể nhận ra Tiêu Thần đến.

Một gã trên thân người đàn ông vạm vỡ cổ sức gỗ lớn la, biểu thị tranh tài chính thức bắt đầu, mười lăm người đứng ở trống trải thi đấu trận trên, ai cũng không có động trước, chuyện liên quan đến bài danh, bọn họ cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Đương nhiên trong bọn họ có không ít cũng là thương lượng xong, liên thủ trước đem một nhóm người đá ra bên ngoài sân, sau đó tự mình lại công bình cạnh tranh, đây đối với liên thủ người, coi là là phi thường có lợi một loại bản lĩnh.

Mà loại thủ đoạn này, mặc dù tài phán biết, cũng không có thể nói cái gì, Tiêu Thần độc thân tham chiến, ngay từ đầu cũng đã rơi vào bị động, bắt quá hấn không chút nào để ở trong lòng, hấn vốn là như vậy dự định, một người, đồng thời đối chiến còn lại mười bốn người.

Dự thi người, có mang theo quyền sáo cái bao tay, có sử trường thương, hữu dụng đao kiếm, còn có sử dụng ám khí, tất cả tất cả, đều là quy tắc cho phép, Tiêu Thần trên tay cũng dẫn theo một thanh tầm thường thiết kiếm, đây là hấn đến thợ rèn cửa hàng "Mượn", hấn muốn thử xem tự mình phạm kiếm và thể gian kiếm pháp so sánh với, thì như thế nào.

Yên lặng theo dõi kỳ biến không có thể như vậy Tiêu Thần phong cách, thấy nửa ngày không một người nói chuyện, cũng không ai động thủ, Tiêu Thần dẫn theo kiếm đi ra vài bước, mang kiếm nhất nhất ngón tay qua người ở tại tràng, cất cao giọng nói: "Các người cùng đi đi."

Thì là ở đây đều là tông sư cấp nhân vật, tu dưỡng cực cao, nhưng Tiêu Thần làm trò nhiều người như vậy nói như vậy khiêu khích nói như vậy, hãy để cho bọn họ đều có tức giận.

"Đồng dục, động thủ trước kết quả hấn." Một gã cầm trong tay cương đao lão giả giận dữ đến, đang khi nói chuyện, nước miếng văng tung tóe.

Lão giả này nói xong, những người khác cũng cam chịu hấn thuyết pháp, đang hướng Tiêu Thần bức lại.

Tiêu Thần trào phúng cười cười, mở miệng nói rằng: "Nhìn gặp các người hiện tại sắc mặt! Để chính là một cái bài danh, ngấm lại đã mất là." Tiêu Thần nói xong, quả đám nâng kiếm nghênh hướng mười bốn người.

Những người này là tông sư không giả, nhưng ở nỗi danh dưới đã lâu lắm, đã chậm rãi, nhiều một loại chấp niệm, một loại đứng hờ danh chấp nhất, mang theo loại này chấp niệm, công phu làm sao có thể đi vào bộ? Đây cũng là một loại cướp, một loại trái tim cướp.

Mọi người tự nhiên sẽ không đem Tiêu Thần theo như lời nói như vậy để ở trong lòng, bọn họ không biết cái gì trái tim cướp, càng không cảm thấy coi trọng tự mình hàng đầu có cái gì không đúng, bọn họ không có tu hành, thông suốt đến địa vị hôm nay, có hôm nay nỗi danh, bọn họ không hề đi tự hỏi còn lại đường, tự nhiên sẽ không thật khi thấy tự mình nội tâm cướp.

Tiêu Thần động, quả đấm huy động thiết kiếm, thi triển Phàm Kiếm Tam Trọng —— Kiếm Độ Thiên Hà. Tiêu Thần không có điều động chân nguyên, chỉ bằng vào thân thể lực thi triển kiếm pháp.

Đón nhận Tiêu Thần là một gã sử thương người đàn ông vạm vỡ, hai tay hấn phần nắm thân thương, cứng rắn khiêng Tiêu Thần một kiếm.

Tiêu Thần trong tay vốn là thiết kiếm bình thường, lại không Nội Lực hoặc là chân nguyên ủng hộ, còn đối với nơi nếu chuyên dùng, vừa dùng để tranh tài binh khí, tất nhiên điều không phải vật phẩm, hai người đụng nhau, kết quả chút nào không ngoài suy đoán, Tiêu Thần trong tay thiết kiếm nó cây nghiền nát, trên mặt đại hán thần sắc vui vẻ, liền phải phản kích.

Tiêu Thần trên mặt không có bất kỳ biểu lộ gì, hấn bỏ lại chuỗi kiếm trong tay, đưa ngón trỏ ra và ngón giữa, kẹp lấy một mảnh nghiền nát mũi kiếm, chỉ điểm một chút hướng người đàn ông vạm vỡ.)

Người đàn ông vạm vỡ gặp nguy không loạn, một cây lớn thương vũ động như luân, phòng thủ kín kẽ, nhưng tất cả chỉ là phí công, Tiêu Thần kiếm chỉ đã rút vào chân nguyên, chuẩn xác điểm vào lớn trên cán thương, ngấm đen huyền thiết lớn thương trong nháy mắt hóa thành bột mịn, Tiêu Thần kiếm chỉ dư thể không giảm nhắm thẳng vào người đàn ông vạm vỡ yết hầu.

Người đàn ông vạm vỡ sắc mặt biến đổi, nhưng ngay cả phản kháng tâm tư cũng không có, vừa đánh nát hấn binh khí một kích, hấn khắc sâu linh hội đến rồi cái gì gọi là lực lượng, hấn hối hận bây giờ mới biết, trước mắt thanh niên đầu trọc muốn giết mình, dễ như trở bàn tay, cũng biết thì thế nào, tất cả, đều đã không còn kịp rồi.

Tiêu Thần kiếm chỉ chỉ ở người đàn ông vạm vỡ yết hầu trên phá vỡ lớp da, liền xoay người công hướng một người khác, nói đến mạn, kỳ thực người đàn ông vạm vỡ binh khí bị hủy đến yết hầu bị đánh trúng, chỉ phát sinh ở nửa hô hấp trong lúc đó, bọn họ phản ứng không kịp nữa, cũng không có năng lực phản ứng.

Kế tiếp không đến ba hơi thở thời gian, mặc cho một loại cao thủ võ lâm làm sao làm, cũng không có miễn cho binh khí bị hủy, muốn hại bị lưu lại ký hiệu số phận.

Tổng cộng mười bốn người, ngờ ngác đứng tại chỗ, bọn họ tất cả kiêu ngạo, buồn cười tôn nghiêm, ở trong khoảnh khắc, bị trước mắt thanh niên nhân đánh nát, đâm nát dưới chân, bọn họ muốn khóc, nhưng không thể, bọn họ muốn chết, nhưng ở Tiêu Thần kiếm chỉ chạm đến muốn hại trong nháy mắt, bọn họ lại khát vọng sống, không có dũng khí đối mặt, càng không dũng khí đi tìm chết, lúc này trong lòng bọn họ đau khổ, không người có thể thể hội.

Nếu có thể bước qua cái này chém, vốn là thế gian thiên tài bọn họ, còn có đề thăng không gian.

Thế gian, thi triển Huyền Thanh Sơn phạm kiếm, dùng người phạm kiếm, cứu vớt một đám người phạm.

Tiêu Thần dùng hành động thuyết minh hấn nói, hấn đọc.

Ta nghĩ thành tiên, lại không pháp ngồi xem người khác đi lên tuyệt lộ, chỉ sợ bọn họ là phạm nhân.

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55: Ta đây không phải thổ.

Huyền Hoàng Sơn Mạch kéo mấy triệu dặm, nơi đây tuy rằng điều không phải trong thiên địa linh khí nhất nòng nặc nơi, nhưng thắng ở toàn bộ núi non đều là linh mạch, chính đệ nhất thiên hạ lớn linh mạch, cũng chính bởi vì như vậy, Huyền Hoàng Sơn Mạch dựng dục trên toàn thế giới tứ thành nhiều các loại yêu, thú, còn có bảy thành nhiều luyện đan dược liệu, trong đó càng thiếu hung hiểm nơi, có hiểm địa thậm chí ngay cả Đại Đạo cường giả đi hướng đều có ngã xuống nguy hiểm.

Chính cái gọi là, tạo hóa chung thần tú, mà mặc dù nhiều thế chưa đi ra truyền thụ, nhưng vẫn là thiên hạ giàu nhất nỗi danh thánh địa, Hiên Viên Mộ, vào

chỗ với Huyền Hoàng Sơn Mạch giữa một chỗ hiểm địa, nơi đây tên là, Đọa Long Cốc.

Nơi đây sơn thế hiểm rút, lại sơn hình quái dị, ba núi vây quanh, một mặt lâm một đạo thác nước lớn, tràn đầy linh hoa linh cây cỏ, mà chu vi trên núi rồi lại là không có một ngọn cỏ, hơn nữa trên đó khoảng không thời khắc lẫn quần đường như ngoài bầu trời cương như gió tạt phong, có thể dùng nội ngoại gần như hoàn toàn cắt đứt, thuật lại nơi đây là cổ đại trong năm do đại thần thông tu sĩ liên hợp bố trí mà thành địa hình, bọn họ lợi dụng nơi đây, chém qua chân long!

"Tốt, ngươi dám gạt ta." Lăng Từ Lăng ở Tiêu Thần trên bấp chân đá một cước, hung hăng nói rằng.

"Ta làm sao dám lừa ngươi, Huyền Lăng sư thúc, ngươi lại đang nói đùa." Tiêu Thần giả bộ qua trước chân, vẻ mặt cười - quyền rũ.

"Hanh, còn không biết xấu hổ nói không có, là tự ngươi nói tìm không được, hiện tại lại đột nhiên có thể tìm tới, còn muốn ngụy biện." Lăng Từ Lăng nhìn chăm chăm Tiêu Thần, vốn có giả vờ hung ác hình dạng, xuất hiện ở trên mặt hẳn lại thành một loại khác mỹ.

"Đồ trang sức trang nhã đậm lau chung quy thích hợp..." Lăng Từ Lăng nhìn chăm chăm Tiêu Thần, Tiêu Thần cũng không dám quay đầu chỗ khác, chỉ có thể như nhau nhìn nằng, lúc này không khỏi ca ngợi nói.

"Lại, lại liền phạt ngươi sau đó cũng không chuẩn trốn mất." Nghe được Tiêu Thần khoe tự mình, Lăng Từ Lăng có chút ngoài ý muốn, đi tới thể gian thời gian dài như vậy, nằng cũng biết mình ở nhân loại thâm mỹ giữa, thuộc về hoàn mỹ nhất kia một tầng thứ, nhưng muốn nói ca ngợi tới từ, lần này hơn nữa nhiều năm trước lần kia, Tiêu Thần tổng cộng cũng đã nói hai lần.

"Thông thường không đều phải nói 'Lại liền đào ra ánh mắt ngươi' sao?" Phạt người không được mở mắt, loại này nghiêm phạt cũng còn là Tiêu Thần lần đầu tiên nghe nói.

"Ta muốn ánh mắt ngươi để làm chi? Không mở không là được rồi." Lăng Từ Lăng tựa hồ cũng không cảm giác mình nói có cái gì không đúng, sau đó bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, mở miệng nói: "Đừng nghĩ ngăn trọng tâm câu chuyện, lại dám gạt ta."

"Sư thúc Đại Nhân a, ta là thật không có lừa ngươi, vốn có ta là không biết, vừa làm giác mộng, liền mơ tới." Luận tròn tròn mắt mù chuyện phiếm, Tiêu Thần xưng là hành gia.

"Ngươi..." Lăng Từ Lăng nhất thời im lặng, chỉ có thể hàm hừ hướng về phía Tiêu Thần một trận quyền chân.

"Lấy mình cần, không đoạt chỗ không nên, thí chủ tuệ tâm, bản tăng bội phục." Hai người ở trong rừng dừa giỡn là lúc, một cái thanh âm ôn hòa từ đằng xa truyền đến.

Đang đánh ồn ào Tiêu Thần và Lăng Từ Lăng nghe vậy cũng ngừng lại, nhìn về phía xa xa, Tiêu Thần chỉ thấy chủ nhân thanh âm là một gã ăn mặc màu đỏ tăng y trung niên tăng nhân, lúc này chính cười ha hả nhìn mình và Lăng Từ Lăng.

"Tục ngữ nói, nhất gặp ni cô, phùng đánh bạc phải thua, Huyền Lăng sư thúc, đây đều là đầu trục, gặp phải hòa thượng cũng phải xui xẻo." Lúc đầu Đạm Viêm một chuyện phía sau, Tiêu Thần bản năng đáng ghét lên những thứ này ăn chay niệm kinh hòa thượng, lần này lướt qua Hiền Viên Chùa Cổ chưa từng đi vào, vậy mà vào lúc này gặp, vừa hẳn một phen lời tuy là đứng trước Lăng Từ Lăng theo như lời, nhưng kẻ ngu si đều biết nói là cho đại hòa thượng nghe.

"Thí chủ lời ấy sai rồi, ngươi không cũng giống vậy trên đỉnh không chút nào sao?" Áo đỏ hòa thượng nghe vậy không hề động giận dữ, nhìn Tiêu Thần cũng là trên đầu trống trơn, vì vậy cãi lại.

"Ha ha, ngươi đại hòa thượng này tu vi thực sự quá cạn, ngăn ngại vài hơi thở giữa, đã phạm vào Phật Môn vọng sân hai giới, Đại Sư không cảm thấy mất mặt, không đúng, ném phạt sao?" Tiêu Thần biết mình cũng là đầu trục một cái, nhưng vẫn là như lúc trước vậy lên tiếng, là cũng là thử trước mặt hòa thượng, bất quá lúc này xem ra, cũng là không có gì đạo hạnh người.

"A, kia thí chủ ngươi cũng nói một chút bản tăng phạm dưới kia hai điều giới luật?" Áo đỏ hòa thượng đầu tiên là nghe đối phương nói mình xúi quẩy, lại nghe nói mình phạm giới, cũng không nhịn được hỏi lại.

"Ai, đây cũng phạm nhất giới, xem ra Đại Sư lục căn không sạch sẽ,

Còn là sớm làm hoàn tục đi, chúng ta đi trước." Tiêu Thần xoay người muốn chạy, không trả lời vấn đề, ngược lại nói áo đỏ hòa thượng tái phạm giới.

"Nói không rõ ràng, sao có thể cho ngươi đi được." Áo đỏ hòa thượng thấy Tiêu Thần không nói muốn đi, một cái lắc mình, lập tức liền vọt tới Tiêu Thần trước mặt ngăn cản.

"Chẳng lẽ Đại Sư còn muốn u mê không tỉnh ngộ?" Tiêu Thần thiên phú kỹ năng phát động, trào phúng toàn bộ khai hỏa, tựa hồ chỉ sợ đại hòa thượng này không động thủ.

Lăng Từ Lăng không rõ trong lời nói huyền cơ, trái lại nghĩ Tiêu Thần thần kinh, không cùng người khác xung đột tâm lý liền khó chịu.

"Thật đúng là làm như ta không dám sao?" Nói xong áo đỏ hòa thượng buông ra vốn là tạo thành chữ thập hai tay, hướng Tiêu Thần một chương võ xuất.

"Kìa ta liền miễn phí cho ngươi đem thứ trường bối, giáo dục một chút ngươi." Tiêu Thần đã thăm dò áo đỏ hòa thượng tâm tính tu vi không đủ, mà phạt gia tu luyện chủ ý trước tu phạt trái tim, lại tu phạt hành, Tiêu Thần liệu định hấn tu vi sẽ không cao, này mới ra tay.

"Lời ngươi nói câu nói đầu tiên, chính là vọng ngữ!" Tiêu Thần mang chưởng chống lại áo đỏ hòa thượng một chưởng, vừa nói, "Ta sư thúc tâm tính như sen, nói bất quá bằng trái tim tự nhiên, mà ngươi lại về là tuệ tâm, đây là vọng ngữ, cho ngươi chỗ phạm đệ nhất giới."

Và Tiêu Thần đối chưởng, áo đỏ hòa thượng chỉ cảm giác mình vồ vào tảng đá lớn trên, không đứng, coi như là tảng đá lớn hấn cũng tự tin có thể chụp toái, nhưng không có thể lay động Tiêu Thần bàn tay, lại nghe thấy Tiêu Thần nói như vậy, trong lòng cũng là chấn động, hấn là đệ tử của Phật, lúc này cũng chợt tỉnh ngộ, nhìn về phía Tiêu Thần ánh mắt có chút bất đồng, nhưng bây giờ đã thể cười cợt.

Áo đỏ hòa thượng đứng vững thân hình, hai tay tạo thành chữ thập, than nhẹ một câu phạt hiệu, sau đó một quyền đánh hướng Tiêu Thần.

Tiêu Thần thích nhất chính là cứng đối cứng, thấy đối phương không có thi triển pháp thuật, hấn cũng vui vẻ ý cứng rắn khiêng, đồng dạng một quyền đánh ra.

"Ta nói đầu trục xúi quẩy, ngươi lại phản ki ta cũng không phát, đây là, sân, cho ngươi chỗ phạm, đệ nhị giới." Vừa học được đúng lực lượng gần như tì mĩ không chế Tiêu Thần, tự nhiên sẽ không đang cùng đệ giai tu sĩ lực lượng đụng nhau trên thất lợi, này cử động va chạm, hấn một quyền đánh bay áo đỏ hòa thượng.

"Này..." So với bị Tiêu Thần đánh bay, áo đỏ hòa thượng trong lòng càng khiếp sợ, Tiêu Thần nói, tự tự giết trái tim, trước kia hấn cho rằng Tiêu Thần chỉ là nói bậy, lúc này liên tục hai lần bị nói giữa, hấn tâm thần, đã rối loạn.

"Còn có hành vi phạm tội, có hay không muốn ta nhất nhất nói ra đâu, Đại Sư?" Tiêu Thần một quyền đánh bay áo đỏ hòa thượng phía sau, lập tức đoạt công tột, một cái tiên chân, ở giữa áo đỏ hòa thượng má trái, ở Tiêu Thần cự lực tiên chân dưới, áo đỏ hòa thượng bay ra bảy tám trượng có hơn mới hạ xuống.

Đây hết thầy phát sinh quá nhanh, từ hòa thượng nói, đến thời khắc này nằm trên mặt đất, bất quá hơn mười hơi thở thời gian, nhưng nghe nghe thấy Tiêu Thần nói như vậy, lại áo đỏ hòa thượng, Lăng Từ Lăng cũng hiểu, Tiêu Thần vẫn chưa mò mẫm, mà là ngay từ đầu thì là kể lên đại hòa thượng này.

Vừa mới bắt đầu chiến đấu, nói mấy câu liền làm cho đối phương phá hủy tâm thần, nơi chốn bị quản chế, nàng có thể dễ dàng nhìn ra, Luyện khí tầng tám áo đỏ hòa thượng, thực lực không phát huy ra phân nửa, đã bị Tiêu Thần đánh ngã trên mặt đất, nhưng vì sao Tiêu Thần biết coi bói kể một cái làm không nhận thức đệ tử của Phật đâu?

"Ngươi là bò sao? Thế nào như thế thích đánh nhau." Lăng Từ Lăng không biết Tiêu Thần ra sao con mắt, nhưng không có nghĩa là nàng không muốn biết.

"Điều không phải, ta là con cua." Tiêu Thần lại lại chuyện phiếm vừa thông suốt.

"Cái gì con cua?" Lăng Từ Lăng nghi ngờ nói, nàng nhưng không nhớ rõ cảm tình trong có cái gì con cua, "Ngươi làm gì thế vừa thấy mặt đã đánh người gia."

"Không biết, nhưng ta luôn cảm thấy tiên hạ thủ vi cường, nhiều lần không đánh chết hấn là được, trước đánh ngã, có chuyện gì đều dễ thương lượng, vạn nhất nếu là ta bị đánh ngã, vậy cũng chuyện gì cũng không dùng thương lượng." Tiêu Thần mở ra tay, lắc đầu, rất là tùy ý nói rằng.

Nguyên lai này áo đỏ hòa thượng lần này đại họa, chỉ vì gặp được Tiêu Thần, và hấn nói hay không nói, nói cái gì, không nữa điểm quan hệ.

"Ngươi có thể hay không nói điểm đạo lý a, thật chịu không nổi ngươi." Lăng Từ Lăng ngoài miệng trách cứ Tiêu Thần, nhưng không thật trách cứ, "Lo lắng để làm chi, còn không mau đi xem một chút hấn thế nào."

"Ai nha, yên tâm đi, ta đánh người, lực đạo ta rõ ràng, liền lực đạo này, một đầu bò đều đá không chết, làm sao có thể đá chết một người tu luyện hòa thượng." Tiêu Thần một phen nói thật là có lý, cũng không biết hấn theo như lời bò, là bò.

Áo đỏ hòa thượng bị Tiêu Thần một cước đá bay phía sau, có chút ý nghĩ ngất đi, nhưng là không ngất đi, càng không nguy hiểm tánh mạng, từ dưới đất bò dậy phía sau, đại hòa thượng sừng lên thật cao trên mặt có thể nhìn ra rõ ràng xấu hổ vẻ.

Chinh dưới tầng y, đi tới Tiêu Thần trước người, hai tay tạo thành chữ thập than nhẹ tiếng phạt hiệu phía sau mở miệng nói rằng: "Nhiều Tạ thí chủ chỉ điểm, tiểu tăng thụ giáo, thụ giáo."

"Đâu có đâu có, Đại Sư đầu thật là cứng rắn." Tiêu Thần thân nhiên chịu tột, không thể không biết không được tự nhiên, mặc dù hấn vốn không có chỉ điểm ý.

Nghe vậy, áo đỏ hòa thượng chỉ có thể cười khan hai tiếng, liền cáo từ rời đi, đến chẳng biết tại sao, đi được chẳng biết tại sao, này ngừng đánh, nào đó ý nghĩa đi lên nói, rốt cuộc bạch ai.

Không giống với Tiêu Thần nhìn không ra áo đỏ hòa thượng tu vi, Lăng Từ Lăng còn lại là ở trong lòng hơi có chút tán thưởng, Luyện khí tầng tám, bị cấp thấp tu sĩ về mặt, sau có thể tâm bình khí hòa rời đi, tuy rằng tâm tính tu luyện không đủ, nhưng ít ra một cái hướng phạt chỉ tâm đoan đoan chính chính, không giống người nào đó, nghĩ tới đây, Lăng Từ Lăng tự mình tất cả gạt mình, không biết khi nào thì bắt đầu, nàng làm sao sẽ vô ý thức cảm người khác và Tiêu Thần so sánh.

...

Vài canh giờ phía sau, ở Tiêu Thần dưới sự hướng dẫn, đã đến gần Đọa Long Cốc.

"Cái gì? Người nói hần là Luyện khí tầng tám tu sĩ?" Tiêu Thần miệng đại trương, hiển nhiên bị kinh sợ không nhẹ.

"Người chó đực ý, hần một thân tu vi còn không có dùng ra phân nửa, nếu như thật để cho hần dùng xuất toàn lực, bị đánh còn chưa nhất định là ai đâu!" Lãng Tử Lãng đứng Tiêu Thần hiểu rõ, nếu như không gọi nước lũ, kế tiếp hần nên đắc ý tự mình không dứt.

"Phân nửa? Đó cũng là Luyện khí bốn tầng a." Tiêu Thần chăm chú một chữ một cái nói với Lãng Tử Lãng, "Ta nhưng là mới vừa mới bắt đầu Luyện khí người a, nói như vậy, ta con mẹ nó là cái thiên tài a."

Kỳ thực Tiêu Thần muốn nói là, người đi xem bia đá kia bảng xếp hạng, nhiều ít Luyện khí đỉnh không đều bị ta đánh ngã.

Vừa một lần tình lý trong ngoài ý liệu, Lãng Tử Lãng ngăn cản Tiêu Thần đắc sát tuyên cáo thất bại, lúc này Tiêu Thần mặt mày hớn hờ, về đắc ý, so với cao đầu Trạng nguyên thư sinh nghèo càng sâu vài phần.

Kỳ thực Luyện khí tầng tám thực lực, coi như là phân nửa cũng so với Luyện khí tầng bảy mạnh hơn nhiều, đơn giản như vậy thường thức, lấy Tiêu Thần ở Tầng Kinh Các nhiều đọc sách kinh nghiệm, không có khả năng không biết, nhưng lúc này còn là bộ dáng như vậy, kia cũng chỉ có một giải thích —— làm bộ làm tịch, hần biết Lãng Tử Lãng bắt hần nước lạnh là không muốn xem hần đắc sát, mà hần giả vờ không biết chuyện, liền muốn đắc ý.

Tiêu Thần nói, cũng để cho Lãng Tử Lãng suy tư đứng lên, nghiêm chỉnh mà nói, Tiêu Thần thật là vừa mới bắt đầu Luyện khí không lâu sau, lại phùng xuống núi lịch lãm, không hảo hảo ngưng khí, sợ rằng ngay cả Luyện khí tầng hai cũng còn không đột phá, mặc dù tu hành luyện thể thuật, nhưng muốn nói bởi vậy là có thể chiến bại Luyện khí tầng tám tu sĩ, tuy nói may mắn, nhưng là không có khả năng, thực lực tuyệt đối trước mặt, bất luận cái gì may mắn đều là không tồn tại.

Nói như thế, lẽ nào Tiêu Thần thật có khiêu chiến cao cấp luyện khí sĩ thực lực? Tuy nói như trước chỉ có thể coi là Tu Chân Giới nhỏ con tôm, nhưng Tiêu Thần tu luyện tới nay, mới bao lâu thời gian? Thì có như thành tựu này, có thể thiên tài danh xưng là, ngày sau không hề chỉ là hần tự xưng.

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Đầu trục đánh hoà thượng

Huyền Hoàng Sơn Mạch kéo mấy triệu dặm, nơi đây tuy rằng điều không phải trong thiên địa linh khí nhất nòng nặc nơi, nhưng thắng ở toàn bộ núi non đều là linh mạch, chính đệ nhất thiên hạ lớn linh mạch, cũng chính bởi vì như vậy, Huyền Hoàng Sơn Mạch dựng dục trên toàn thế giới tứ thành nhiều các loại yêu, thú, còn có bảy thành nhiều luyện đan dược liệu, trong đó càng thiếu hung hiểm nơi, có hiểm địa thậm chí ngay cả Đại Đạo cường giả đi hướng đều có ngã xuống nguy hiểm.

Chính cái gọi là, tạo hóa chung thần tú, mà mặc dù nhiều thế chưa đi ra truyền thụ, nhưng vẫn là thiên hạ giàu nhất nổi danh thánh địa, Hiền Viên Mộ, vào chỗ với Huyền Hoàng Sơn Mạch giữa một chỗ hiểm địa, nơi đây tên là, Đọa Long Cốc.

Nơi đây sơn thế hiểm rút, lại sơn hình quái dị, ba núi vây quanh, một mặt lâm một đạo thác nước lớn, tràn đầy linh hoa linh cây cỏ, mà chu vi trên núi rồi lại là không có một ngọn cỏ, hơn nữa trên đó khoảng không thời khắc lẫn quần đường như ngoài bầu trời cương như gió tạt phong, có thể dùng nội ngoại gần như hoàn toàn cắt đứt, thuật lại nơi đây là cổ đại trong năm do đại thần thông tu sĩ liên hợp bố trí mà thành địa hình, bọn họ lợi dụng nơi đây, chém qua chân long!

"Tốt, người dám gạt ta." Lãng Tử Lãng ở Tiêu Thần trên bấp chân đá một cước, hung hăng nói rằng.

"Ta làm sao dám lừa người, Huyền Lãng sư thúc, người lại đang nói đùa." Tiêu Thần giả bộ qua trước chân, về mặt cười - quyền rũ.

"Hanh, còn không biết xấu hổ nói không có, là tự người nói tìm không được, hiện tại lại đột nhiên có thể tìm tới, còn muốn ngụy biện." Lãng Tử Lãng nhìn chăm chăm Tiêu Thần, vốn có giả vờ hung ác hình dạng, xuất hiện ở trên mặt hần lại thành một loại khác mỹ.

"Đồ trang sức trang nhã đậm lau chung quy thích hợp..." Lãng Tử Lãng nhìn chăm chăm Tiêu Thần, Tiêu Thần cũng không dám quay đầu chỗ khác, chỉ có thể như nhau nhìn nàng, lúc này không khỏi ca ngọng nói.

"Lại, lại liền phạt người sau đó cũng không chuẩn tròn mắt." Nghe được Tiêu Thần khoe tự mình, Lăng Từ Lăng có chút ngoài ý muốn, đi tới thể gian thời gian dài như vậy, nàng cũng biết mình ở nhân loại thăm mỹ giữa, thuộc về hoàn mỹ nhất kia một tầng thứ, nhưng muốn nói ca ngợi tới từ, lần này hơn nửa nhiều năm trước lần kia, Tiêu Thần tổng cộng cũng đã nói hai lần.

"Thông thường không đều phải nói 'Lại liền đào ra ánh mắt người' sao?" Phạt người không được mở mắt, loại này nghiêm phạt cũng còn là Tiêu Thần lần đầu tiên nghe nói.

"Ta muốn ánh mắt người để làm chi? Không mở không là được rồi." Lăng Từ Lăng tựa hồ cũng không cảm giác mình nói có cái gì không đúng, sau đó bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, mở miệng nói: "Đừng nghĩ ngăn trọng tâm câu chuyện, lại dám gạt ta."

"Sư thúc Đại Nhân a, ta là thật không có lừa người, vốn có ta là không biết, vừa làm giấc mộng, liền mơ tới." Luận tròn tròn mắt mù chuyện phiếm, Tiêu Thần xưng là hành gia.

"Người..." Lăng Từ Lăng nhất thời im lặng, chỉ có thể hằm hừ hướng về phía Tiêu Thần một trận quyền chân.

"Lấy mình cần, không đoạt chỗ không nên, thí chủ tuệ tâm, bản tăng bội phục." Hai người ở trong rừng dừa giẫm là lúc, một cái thanh âm ôn hòa từ đằng xa truyền đến.

Đang đánh ồn ào Tiêu Thần và Lăng Từ Lăng nghe vậy cũng ngừng lại, nhìn về phía xa xa, Tiêu Thần chỉ thấy chủ nhân thanh âm là một gã ăn mặc màu đỏ tăng y trung niên tăng nhân, lúc này chính cười ha hả nhìn mình và Lăng Từ Lăng.

"Tục ngữ nói, nhất gặp ni cô, phùng đánh bạc phải thua, Huyền Lăng sư thúc, đây đều là đầu trục, gặp phải hòa thượng cũng phải xui xẻo." Lúc đầu Đàm Viêm một chuyện phía sau, Tiêu Thần bản năng đáng ghét lên những thứ này ăn chay niệm kinh hòa thượng, lần này lướt qua Hiền Viên Chùa Cổ chưa từng đi vào, vậy mà vào lúc này gặp, vừa hấn một phen lời tuy là đúng trước Lăng Từ Lăng theo như lời, nhưng kẻ ngu si đều biết nói là cho đại hòa thượng nghe.

"Thí chủ lời ấy sai rồi, người không cũng giống vậy trên đỉnh không chút nào sao?" Áo đỏ hòa thượng nghe vậy không hề động giận dữ, nhìn Tiêu Thần cũng là trên đầu trống trơn, vì vậy cãi lại.

"Ha ha, người đại hòa thượng này tu vi thực sự quá cạn, ngăn ngại vài hơi thở giữa, đã phạm vào Phật Môn vọng sân hai giới, Đại Sư không cảm thấy mắt mặt, không đúng, ném phạt sao?" Tiêu Thần biết mình cũng là đầu trục một cái, nhưng vẫn là như lúc trước vậy lên tiếng, là cũng là thử trước mắt hòa thượng, bất quá lúc này xem ra, cũng là không có gì đạo hạnh người.

"A, kia thí chủ người cũng nói một chút bản tăng phạm dưới kia hai điều giới luật?" Áo đỏ hòa thượng đầu tiên là nghe đối phương nói mình xúi quẩy, lại nghe nói mình phạm giới, cũng không nhịn được hỏi lại.

"Ài, đây cũng phạm nhất giới, xem ra Đại Sư lục căn không sạch sẽ,

Còn là sớm làm hoàn tục đi, chúng ta đi trước." Tiêu Thần xoay người muốn chạy, không trả lời vấn đề, ngược lại nói áo đỏ hòa thượng tái phạm giới.

"Nói không rõ ràng, sao có thể cho người đi được." Áo đỏ hòa thượng thấy Tiêu Thần không nói muốn đi, một cái lắc mình, lập tức liền vọt tới Tiêu Thần trước mặt ngăn cản.

"Chẳng lẽ Đại Sư còn muốn u mê không tỉnh ngộ?" Tiêu Thần thiên phú kỹ năng phát động, trào phúng toàn bộ khai hỏa, tựa hồ chỉ sợ đại hòa thượng này không động thủ.

Lăng Từ Lăng không rõ trong lời nói huyền cơ, trái lại nghĩ Tiêu Thần thần kinh, không cùng người khác xung đột tâm lý liền khó chịu.

"Thật đúng là làm như ta không dám sao?" Nói xong áo đỏ hòa thượng buông ra vốn là tạo thành chữ thập hai tay, hướng Tiêu Thần một chưởng vỗ xuất.

"Kia ta liền miễn phí cho người đem thứ trường bối, giáo dục một chút người." Tiêu Thần đã thăm dò áo đỏ hòa thượng tâm tính tu vi không đủ, mà phạt gia tu luyện chú ý trước tu phạt trái tim, lại tu phạt hành, Tiêu Thần liệu định hấn tu vi sẽ không cao, này mới ra tay.

"Lời người nói câu nói đầu tiên, chính là vọng ngữ!" Tiêu Thần mang chưởng chống lại áo đỏ hòa thượng một chưởng, vừa nói, "Ta sư thúc tâm tính như sen, nói bất quá bằng trái tim tự nhiên, mà người lại về là tuệ tâm, đây là vọng ngữ, cho người chỗ phạm đệ nhất giới."

Và Tiêu Thần đối chưởng, áo đỏ hòa thượng chỉ cảm giác mình vỗ vào tảng đá lớn trên, không đúng, coi như là tảng đá lớn hấn cũng tự tin có thể chụp toái, nhưng không có thể lay động Tiêu Thần bản tay, lại nghe thấy Tiêu Thần nói như vậy, trong lòng cũng là chấn động, hấn là đệ tử của Phật, lúc này cũng chợt tỉnh ngộ, nhìn về phía Tiêu Thần ánh mắt có chút bất đồng, nhưng bây giờ đã thể cười cợt.

Áo đỏ hòa thượng đứng vững thân hình, hai tay tạo thành chữ thập, than nhẹ một câu phạt hiệu, sau đó một quyền đánh hướng Tiêu Thần.

Tiêu Thần thích nhất chính là cứng đối cứng, thấy đối phương không có thi triển pháp thuật, hấn cũng vui vẻ ý cứng rắn khiêng, đồng dạng một quyền đánh ra.

"Ta nói đầu trục xúi quẩy, người lại phản ki ta cũng không phát, đây là, sân, cho người chỗ phạm, đệ nhị giới." Vừa học được đúng lực lượng gần như tỉ mỉ không chế Tiêu Thần, tự nhiên sẽ không đang cùng đệ giai tu sĩ lực lượng đụng nhau trên thất lợi, này cử động va chạm, hấn một quyền đánh bay áo

đồ hòa thượng.

"Này..." So với bị Tiêu Thần đánh bay, áo đồ hòa thượng trong lòng càng khiếp sợ, Tiêu Thần nói, tự tự giết trái tim, trước kia hắn cho rằng Tiêu Thần chỉ là nói bậy, lúc này liên tục hai lần bị nói giữa, hắn tâm thần, đã rối loạn.

"Còn có hành vi phạm tội, có hay không muốn ta nhất nhất nói ra đâu, Đại Sư?" Tiêu Thần một quyền đánh bay áo đồ hòa thượng phía sau, lập tức đoạt công tột, một cái tiên chân, ở giữa áo đồ hòa thượng má trái, ở Tiêu Thần cự lực tiên chân dưới, áo đồ hòa thượng bay ra bảy tám trượng có hơn mới hạ xuống.

Đây hết thấy phát sinh quá nhanh, từ hòa thượng nói, đến thời khắc này nằm trên mặt đất, bất quá hơn mười hơi thở thời gian, nhưng nghe nghe thấy Tiêu Thần nói như vậy, lại áo đồ hòa thượng. Lăng Từ Lăng cũng hiểu, Tiêu Thần vẫn chưa mò mẫm, mà là ngay từ đầu thì là kể lên đại hòa thượng này.

Vừa mới bắt đầu chiến đấu, nói mấy câu liền làm cho đối phương phá hủy tâm thần, nơi chốn bị quản chế, nàng có thể dễ dàng nhìn ra, Luyện khí tầng tám áo đồ hòa thượng, thực lực không phát huy ra phân nửa, đã bị Tiêu Thần đánh ngã trên mặt đất, nhưng vì sao Tiêu Thần biết coi bói kể một cái làm không nhận thức đệ tử của Phật đâu?

"Người là bò sao? Thế nào như thế thích đánh nhau." Lăng Từ Lăng không biết Tiêu Thần ra sao con mắt, nhưng không có nghĩa là nàng không muốn biết.

"Điều không phải, ta là con cua." Tiêu Thần lại lại chuyện phiếm vừa thông suốt.

"Cái gì con cua?" Lăng Từ Lăng nghi ngờ nói, nàng nhưng không nhớ rõ cảm tình trong có cái gì con cua, "Người làm gì thế vừa thấy mặt đã đánh người già."

"Không biết, nhưng ta luôn cảm thấy tiên hạ thủ vi cường, nhiều lần không đánh chết hắn là được, trước đánh ngã, có chuyện gì đều dễ thương lượng, vạn nhất nếu là ta bị đánh ngã, vậy cũng chuyện gì cũng không dùng thương lượng." Tiêu Thần mở ra tay, lắc đầu, rất là tùy ý nói rằng.

Nguyên lai này áo đồ hòa thượng lần này đại họa, chỉ vì gặp được Tiêu Thần, và hắn nói hay không nói, nói cái gì, không nữa điểm quan hệ.

"Người có thể hay không nói điểm đạo lý a, thật chịu không nổi người." Lăng Từ Lăng ngoài miệng trách cứ Tiêu Thần, nhưng không thật trách cứ, "Lo lắng để làm chi, còn không mau đi xem một chút hắn thế nào."

"Ai nha, yên tâm đi, ta đánh người, lực đạo ta rõ ràng, liên lực đạo này, một đầu bò đều đá không chết, làm sao có thể đá chết một người tu luyện hòa thượng." Tiêu Thần một phen nói thật là có lý, cũng không biết hắn theo như lời bò, là bò.

Áo đồ hòa thượng bị Tiêu Thần một cước đá bay phía sau, có chút ý nghĩ ngất đi, nhưng là không ngất đi, càng không nguy hiểm tánh mạng, từ dưới đất bò dậy phía sau, đại hòa thượng sung lên thật cao trên mặt có thể nhìn ra rõ ràng xấu hổ về.

Chính dưới tầng y, đi tới Tiêu Thần trước người, hai tay tạo thành chữ thập than nhẹ tiếng phật hiệu phía sau mở miệng nói rằng: "Nhiều Tạ thí chủ chỉ điểm, tiểu tăng thụ giáo, thụ giáo."

"Đâu có đâu có, Đại Sư đầu thật là cứng rắn." Tiêu Thần thần nhiên chịu tới, không thể không biết không được tự nhiên, mặc dù hắn vốn không có chỉ điểm ý.

Nghe vậy, áo đồ hòa thượng chỉ có thể cười khan hai tiếng, liền cáo từ rời đi, đến chẳng biết tại sao, đi được chẳng biết tại sao, này ngừng đánh, nào đó ý nghĩa đi lên nói, rốt cuộc bạch ai.

Không giống với Tiêu Thần nhìn không ra áo đồ hòa thượng tu vi, Lăng Từ Lăng còn lại là ở trong lòng hơi có chút tán thưởng, Luyện khí tầng tám, bị cấp thấp tu sĩ về mặt, sau có thể tâm bình khí hòa rồi đi, tuy rằng tâm tình tu luyện không đủ, nhưng ít ra một cái hướng phật chi tâm đoan đoan chính chính, không giống người nào đó, nghĩ tới đây, Lăng Từ Lăng tự mình tất cả gạt mình, không biết khi nào thì bắt đầu, nàng làm sao sẽ vô ý thức cảm người khác và Tiêu Thần so sánh.

...

Vài canh giờ phía sau, ở Tiêu Thần dưới sự hướng dẫn, đã đến gần Địa Long Cốc.

"Cái gì? Người nói hắn là Luyện khí tầng tám tu sĩ?" Tiêu Thần miệng đại trương, hiển nhiên bị kinh sợ không nhẹ.

"Người chó đực ý, hắn một thân tu vi còn không có dùng ra phân nửa, nếu như thật để cho hắn dùng xuất toàn lực, bị đánh còn chưa nhất định là ai đâu!" Lấy Lăng Từ Lăng đứng Tiêu Thần hiểu rõ, nếu như không gọi nước lũ, kể tiếp hắn nên đặc ý tự mình không dứt.

"Phân nửa? Đó cũng là Luyện khí bốn tầng a." Tiêu Thần chăm chú một chữ một cái nói với Lăng Từ Lăng, "Ta nhưng là mới vừa mới bắt đầu Luyện khí người a, nói như vậy, ta con mẹ nó là cái thiên tài a."

Kỳ thực Tiêu Thần muốn nói là, người đi xem bia đá kia bảng xếp hạng, nhiều ít Luyện khí đỉnh không đều bị ta đánh ngã.

Vừa một lần tình lý trong ngoài ý liệu, Lăng Từ Lăng ngăn cản Tiêu Thần đặc sắc tuyên cáo thất bại, lúc này Tiêu Thần mặt mày hớn hờ, về đặc ý, so với cao đầu Trọng nguyên thư sinh nghèo càng sâu vài phần.

Kỳ thực Luyện khí tầng tám thực lực, coi như là phân nửa cũng so với Luyện khí tầng bảy mạnh hơn nhiều, đơn giản như vậy thường thức, lấy Tiêu Thần ở Tầng Kinh Các nhiều đọc sách kinh nghiệm, không có khả năng không biết, nhưng lúc này còn là bộ dáng như vậy, kia cũng chỉ có một giải thích —— làm bộ làm tịch, hần biết Lăng Từ Lăng bát hần nước lạnh là không muốn xem hần đắc sát, mà hần giả vờ không biết chuyện, liền muốn đắc ý.

Tiêu Thần nói, cũng để cho Lăng Từ Lăng suy tư đứng lên, nghiêm chỉnh mà nói, Tiêu Thần thật là vừa mới bắt đầu Luyện khí không lâu sau, lại phùng xuống núi lịch lãm, không hảo hảo ngưng khí, sợ rằng ngay cả Luyện khí tầng hai cũng còn không đột phá, mặc dù tu hành luyện thể thuật, nhưng muốn nói bởi vậy là có thể chiến bại Luyện khí tầng tám tu sĩ, tuy nói may mắn, nhưng là là không có khả năng, thực lực tuyệt đối trước mặt, bất luận cái gì may mắn đều là không tồn tại.

Nói như thế, lẽ nào Tiêu Thần thật có khiêu chiến cao cấp luyện khí sĩ thực lực? Tuy nói như trước chỉ có thể coi là Tu Chân Giới nhỏ con tôm, nhưng Tiêu Thần tu luyện tới nay, mới bao lâu thời gian? Thì có như thành tựu này, có thể thiên tài danh xưng là, ngày sau không hề chỉ là hần tự xưng.

(*) mình chép y nguyên ông tác giả, đọc chương sau mới thấy ông tự nhầm chương...

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 57: Thiên Tinh Chi Lộ

"Ừ, phía trước không phải là Đọa Long Cốc. . . Ngạch. . ." Tiêu Thần nói xong mới ý thức tới nói lỡ miệng.

"Đọa Long Cốc? Kia là địa phương nào? Còn nói không gạt ta, người đi chết đi." Chính đang suy tư Lăng Từ Lăng nghe được Tiêu Thần mở miệng, cũng nói ra một chỗ nàng chưa nghe nói qua địa phương, liền nghĩ tới và ảo đồ hòa thượng gặp nhau trước chuyện.

"Đừng nói chuyện, đi theo ta, người bình thường nhưng vào không được đâu." Tiêu Thần giả vờ thần bí, ở Lăng Từ Lăng bên tai nhẹ nhàng nói rằng.

Tuy rằng Lăng Từ Lăng biết Tiêu Thần lại đang kiểm soát, nhưng bắt đắc dĩ còn là đi theo, đi qua rừng cây, hai người bọn họ đi tới sơn bên rộng giải đất, nhất đi xem một chút có thể thấy dưới chân trụ lùi núi đá, và trong sơn cốc bay nhanh xoay tròn vụ khí, còn loáng thoáng có thể thấy một ít trong cốc cảnh tượng.

"Đây là Đọa Long Cốc, có người nói này toàn bộ sơn cốc đều là trước đây tu sĩ bố trí đi ra, bọn họ ở chỗ này chém giết một cái Chân Long." Ra rừng cây, bên tai đều là rỗng rỗng tiếng gió thổi, Tiêu Thần nói, dĩ nhiên chỉ dùng để kêu.

"Chúng ta không phải muốn đi Hiên Viên Mộ sao? Thế nào chạy tới đây?" Lăng Từ Lăng nhẹ giọng nói rằng.

"Người nói cái gì? Ta không nghe được." Bằng Tiêu Thần thánh lực, tuy rằng Lăng Từ Lăng phát ra tiếng hơi nhẹ, nhưng nếu nói là nghe không được, đó là không có thể, hơn nữa thì là Tiêu Thần không cần gọi ra, nói chuyện bình thường Lăng Từ Lăng cũng là có thể nghe được.

Đạo lý này, Lăng Từ Lăng cũng rõ ràng, nàng biết Tiêu Thần đang giả bộ ngốc, nhưng đã có nhiều thói quen, vì vậy cả tiếng đem vừa nói như vậy lặp lại một lần.

"Đây chính là vì cái gì không ai có thể tìm tới Hiên Viên Mộ nguyên nhân." Tiêu Thần đứng ở một chỗ vườn đình núi trên tảng đá lớn, hai tay chống nạnh, thần sắc đặc biệt đắc ý.

"Chẳng lẽ. . ." Nghe đến đó, Lăng Từ Lăng cũng có chút rõ ràng Tiêu Thần ý tứ.

"Chính là như vậy, Hiên Viên Mộ, ở nơi này Đọa Long Cốc giữa." Tiêu Thần nhảy xuống tảng đá lớn, đi tới Lăng Từ Lăng bên người.

"Người xem, những thứ này gió, vĩnh hằng tồn tại, trình độ sắc bén, chỉ sợ và Thiên Ngoại Cương Phong như nhau, nếu chỉ là như vậy, kia cũng sẽ không không người biết phía dưới là cái gì, những thứ này gió chân chính kịch liệt địa phương, là có thể huyền hóa ra ảo cảnh, này hoàn cảnh đặc biệt bá đạo, có thể trực tiếp thương kịp linh hồn, coi như là Đại Đạo tu giả, cũng chỉ có thể chống lại chỉ chốc lát." Tiêu Thần đem này phóng tới Tu Chân Giới đều có thể kích khởi con sóng gió động trời bí ẩn ầm ầm tai nói ra.

Bốn mặt không có một tia gió thổi qua, mà nhìn dưới chân, cũng chỉ có bị gió to cuộn cuộn nổi lên lẫn lẫn quần mây mù, nhưng nhìn, Lăng Từ Lăng đều có trung tâm quý cảm giác, nàng mơ hồ nghĩ, tu vi càng cao người, đứng ở đây sở thụ ảnh hưởng lại càng lớn.

"Có người nói này nhìn như mây mù đồ vật, kỳ thực điều không phải mây mù, mà là năm đó bị chém giết chi long oán khí, mãi mãi tới nay, nguyên rửa nơi

đây." Tiêu Thần ở trên vách núi đi qua đi lại nói rằng.

"Long chi oán?" Về long chi oán khí, Lăng Từ Lăng nhưng thật ra có nghe thấy, Chân Long chính hiềm thế Thần Thú, là trong thiên địa cường đại nhất giống một trong, "Sống mà dòm tiên, thành lại cùng ngày" đây là tất cả điển tịch đúng long miêu tả.

Mà loại này Thần Thú thọ mệnh một số gần như với trời, đồng thời còn là một mảnh thiên địa khí vận thêm thân chi thú, trường thọ, cường đại, điềm lành, là thật long đại danh từ, mỗi một tôn thành niên Chân Long đều sẽ không dễ dàng chết đi, chỉ khi nào chết đi, bất luận vì sao mà chết, tất nhiên sản sinh ngập trời đại oán, này oán niệm, nguyên rửa trời xanh, nguyên rửa chúng sinh, bức này oán niệm nếu là toàn bộ nguyên rửa một người, kia bị nguyên rửa người thì là so với này Chân Long sinh tiền còn mạnh hơn lớn, cũng tất nhiên chỉ có chờ chết một đường, vì vậy mặc dù là tu vi hơn xa Chân Long đại thân thông tu giả, cũng không dám bắt giết Chân Long.

Mà Tiêu Thần theo như lời, nơi này có tu giả chém giết qua Chân Long, hơn nữa lưu lại long chi oán còn lại là nguyên rửa mảnh sơn cốc này, nếu thật sự là như thế, kia trước mắt mảnh sơn cốc này trình độ hung hiểm, không cần nói cũng biết.

Vậy có thể chém giết Chân Long tồn tại, lại nên thế nào cường đại?

"Người làm sao sẽ biết những thứ này?" Như vậy bí ẩn việc, Lăng Từ Lăng là lần đầu tiên nghe nói, nàng tin tưởng, coi như là cao giai tu sĩ, cũng không vài người có thể được biết bức này bí ẩn, mà Tiêu Thần nho nhỏ một cái luyện khí sĩ, lại là như thế nào biết được những thứ này? Nàng nghĩ không ra, càng không nghĩ ra.

"Vừa cùng nhau mơ tới.

" Tiêu Thần cười hắc hắc.

Những thứ này bí ẩn, coi như là Huyền Thanh Sơn Tàng Kinh Các cũng là không có ghi chép, những thứ này đều là Bệnh lão nhân lúc rỗi rảnh tùy ý nói cho Tiêu Thần, cũng dặn Tiêu Thần không thể nơi nói lung tung —— sau khi ăn xong toái ngữ, Tiêu Thần tự nhiên không định đem những thứ này nói cho Lăng Từ Lăng, dù sao quen về quen, có ít thứ còn chưa phải muốn nói ra được.

"Còn mơ tới cái gì, mau nhanh cho ta nói ra một lượt." Lắng Lăng Từ Lăng thông minh, vừa nghe liền biết Tiêu Thần không muốn đề cập, nàng cũng thức thời không ở ép hỏi.

"Ta còn mơ tới người gả cho ta. . ."

"Đi tìm chết đi người, gả cho heo ta cũng sẽ không gả cho người."

"Nguyên lai người thích heo a? Khẩu vị thực sự là đặc biệt."

"Cút!"

. . .

"Chính là chỗ này." Đi ở phía trước Tiêu Thần trước mắt sáng ngời, gia tốc chạy về phía trước nơi.

Tiêu Thần trước mắt là một chỗ xông ra vách núi hòn đá, tại đây núi đá trên, như vậy hòn đá cũng bất luận cái gì chỗ độc đáo, nhưng lúc này Tiêu Thần cũng ở chỗ này ngừng lại, tỉ mỉ quan sát, không biết đang tìm cái gì.

"Huyền Lăng sư thúc, không nên tới, người sẽ ở đó đợi lát nữa." Tiêu Thần tay trái cầm Bệnh lão nhân cho hắc sắc bài tử, tay phải không ngừng biến hóa thủ thế, phân minh thực sự bóp động nào đó thủ quyết.

Theo Tiêu Thần tay phải không ngừng bóp động, chỗ này xông ra trên hòn đá sáng lên yếu ớt lam quang, hòn đá chu vi trở nên vận vận.

"Đây là. . . Tàng Không Chi Thuật." Nhìn trước mắt cảnh tượng, Lăng Từ Lăng thì thào nói rằng.

"Mở." Hét lớn một tiếng, Tiêu Thần cầm trong tay hắc sắc bài tử nhưng về phía trước mặt không gian vận vận chỗ.

Hắc sắc bài tử ly khai Tiêu Thần tay phía sau bay đến nổi lên u quang chỗ, chậm rãi chuyển động, theo bài tử chuyển động, u quang phảng phất bỏ vào cái gì dất thông thường, xuyên thấu qua nguyên bản không ra ánh sáng bài tử, chiếu trên không trung, dần dần buộc vòng quanh một cánh cửa đường viền đến.

Từng đạo do u quang cấu thành thêm đá liên tiếp trước hòn đá và không trung cánh cửa, thoát nhìn thật là quái dị, thấy những thứ này phía sau, Tiêu Thần mới thở phào một cái, xoay người nói rằng: "Ta cũng lần đầu tiên, thoát nhìn cũng không tệ lắm."

Nói xong, Tiêu Thần dẫn đầu đi lên hòn đá, giẫm chặn tại chỗ nhảy lên u quang cấu thành cầu thang, hướng về không trung chi cánh cửa đi đến.

Không cần bất chuyện, Lăng Từ Lăng cũng theo Tiêu Thần lên cầu thang, đi tới Tiêu Thần phía sau.

"Huyền Lăng sư thúc, đưa tay cho ta." Nói, Tiêu Thần đưa tay ra.

"Ừ?" Lăng Tử Lăng không có đưa ra tay, mà là nghỉ hoặc nhìn Tiêu Thần.

"Huyền Lăng sư thúc có chỗ không biết, loại này ẩn dấu phương pháp tên là Tàng Không Thuật, này thuật tác dụng vốn là đem vốn là tồn tại đồ vật giấu ở hư vô trong không gian, lúc cần đợi lại thì triển Tàng Không Chi Thuật khiến cho hiện thân, nhưng tình huống lần này có chút đặc biệt, là ở trong không gian hư vô, mở ra nhất cái lối đi, ta sợ chúng ta đi vào liền đi rồi ra." Thấy Lăng Tử Lăng không chịu, Tiêu Thần giải thích cặn kẽ nói.

Tàng Không Chi Thuật, Lăng Tử Lăng cũng có nghe thấy, tuy rằng không bằng Tiêu Thần biết kể lại, nhưng cũng biết hẳn không có nói sai, vì vậy bắt tay đặt ở Tiêu Thần trong tay, nàng không khỏi khuôn mặt đỏ lên.

Lăng Tử Lăng mặt đỏ cũng bị Tiêu Thần nhìn ở tại trong mắt, có thể Tiêu Thần tính cách, làm sao sẽ dự đoán được đây là bất kỳ một cái nào nữ hài đều có thể có e thẹn.

Kéo Lăng Tử Lăng phía sau, Tiêu Thần tay kia cách không nhất dẫn, hắc sắc bài từ liền bay trở về trong tay hắn, đồng thời trước mắt ánh sáng cánh cửa cũng bắt đầu không ổn định đứng lên, hẳn không dám ở lâu, mang theo Lăng Tử Lăng tức khắc liền bước vào trong môn.

Ở Tiêu Thần và Lăng Tử Lăng vào không trung chỉ phía sau cửa, cầu thang và cánh cửa đều biến mất, hòn đá cũng không bắt lộn cái gì xuất chúng chỗ, hình như lúc trước việc căn bản không có phát sinh qua như nhau.

Tiến nhập Tàng Không Chi Thuật mở thông đạo phía sau, Tiêu Thần hai người đầu tiên là tiến nhập một mảnh vô biên hắc ám, trong mắt nhìn không thấy bất kỳ vật gì, so với thường nhân nhạy cảm nhiều ngũ giác cũng mất đi tác dụng, nếu không phải trên tay truyền ra âm áp, bọn họ thậm chí không biết đối phương còn bên người.

Như vậy trạng thái không có duy trì liên tục bao lâu, đại khái hơn mười hơi thở lúc, Tiêu Thần cùng Lăng Tử Lăng dần dần khôi phục nghe nhìn, bọn họ đứng ở một cái thập phân rộng cầu thang trung gian, này cầu thang hẳn không tồn tại, phía dưới là nhìn không thấy đáy vực sâu, trái phải hai bên lại là có thêm vô số tinh thần đang lóe lên, ngoài ra, không gần một đoạn đường, thì có một cây trắng kiện không gì sánh được cây cột đứng sừng sững, nhìn không thấy phía dưới lập ở nơi nào, cũng nhìn không thấy phía trên đỉnh ở địa phương nào.

Dưới chân mỗi một đạp thang lầu trên, đều có khắc bất đồng hoa văn, Tiêu Thần nhìn một chút, hoàn toàn không hiểu những thứ kia là cái gì, thậm chí không dám nhìn hơn, bởi vì mới vừa rồi hắn mới nhìn mấy lần, thì có loại đầu vàng mắt hoa cảm giác.

"Đây là địa phương nào?" Lăng Tử Lăng quan sát hết bốn phía, mở miệng hỏi.

"Nếu như tất cả thuận lợi nói, nơi này chính là. . ." Tiêu Thần trong thanh âm mang theo một tia không xác định, "Thiên Tinh Chi Lộ!"

"Thiên Tinh Chi Lộ? Có ý tứ?" Hiên nhiên Lăng Tử Lăng là lần đầu tiên nghe nói.

"Ta cũng không biết có ý tứ, chỉ biết là tên mà thôi." Tiêu Thần không có nói sai, nơi này là điều không phải Bệnh lão nhân đề cập qua Thiên Tinh Chi Lộ hẳn đều còn không có mười phần nắm chắc, về phần cái gì là Thiên Tinh Chi Lộ,) hẳn không biết, Bệnh lão nhân năm đó nhắc tới Thiên Tinh Chi Lộ khi, nói cũng liền là một cái tên mà thôi.

"Không có nguy hiểm gì đi?" Lăng Tử Lăng hỏi.

"Yên tâm đi, nếu quả thật là Thiên Tinh Chi Lộ, chỉ cần không nhảy xuống, là không có bất kỳ nguy hiểm nào." Tiêu Thần định liệu trước nói rằng.

Thiên Tinh Chi Lộ, cụ thể hàm nghĩa đã không người biết, nhưng ở này Tu Chân Giới, như trước có số người cực ít biết nó tồn tại, Thiên Tinh Chi Lộ, tựa hồ tồn tại ý nghĩa chính là từ ngoại giới tiến nhập Đạo Long Cốc tất trải qua đường, mọi người chỉ biết là trên đường bất kỳ vật gì đều thì không cách nào bị hư hao.

Ở Thiên Tinh Chi Lộ trên, người có thể tùy ý thả ra tu vi, tùy ý thi triển chiêu số, cũng có tu giả tưởng tìm kiếm nơi đây chi mê, ly khai thêm đá, nhưng cũng không có trở lại nữa, từ cổ chí kim bất luận loại nào tu vi người, toàn lực ngay cả ở chỗ này lưu lại nửa phần đều làm không được.

Tiêu Thần và Lăng Tử Lăng ở trên bậc thang đi rất xa một đoạn đường trình, chu vi cảnh tượng đều là giống nhau, vốn có kỳ dị tình không mỹ cảnh, nhưng thấy nhiều rồi, cũng không có gì mới mẻ cảm.

"Huyền Lăng sư thúc, người xem, nguyên lai tên này không là người ngoài lấy a." Tiêu Thần nhìn chung quanh dưới, thấy được tiền phương súc lập một tòa Thạch Bì, mặt trên có khắc "Thiên Tinh Chi Lộ" bốn người chữ to, chu vi còn có khắc một ít chữ nhỏ.

Đến gần lúc, Tiêu Thần đã nghĩ nhìn này cực nhỏ chữ nhỏ, nhưng con mắt chỗ kịp, toàn bộ chữ nhỏ thì dường như bị mờ thượng một tầng sợi bông, lập tức trở nên mơ hồ, Tiêu Thần hoài nghi mình hoa mắt, xoa xoa con mắt một lần nữa nhìn sang, kết quả còn là như nhau.

Bí mật bất truyền, xem ra đây là không muốn để cho người thấy. Đây là Tiêu Thần trong lòng ý nghĩ duy nhất, đương nhiên đồng dạng gặp gỡ cũng phát sinh ở Lăng Tử Lăng trên người, hai người nhìn nhau, lắc đầu, kể tục đi đến.

Chương 58: Đọa Long Cốc

Tu sĩ cũng có phải biết thường thức, tình huống như vậy chính là khắc tặc chủ nhân muốn để lại tin tức, nhưng Tiêu Thần hai người nhìn không thấy, chỉ có thể nói rõ, bọn họ còn chưa có tư cách nhìn, nếu là muốn dùng mạnh, ắt gặp phản phệ, tuy rằng Tiêu Thần cũng nghĩ tới vận khởi Tinh Đồng thử một lần, nhưng cuối cùng vẫn không có hành động, nguyên nhân rất đơn giản, thì là mưu lợi thấy được, cũng còn là đều không làm được, chẳng không nhìn.

"Con đường này thật là an tĩnh a." Bốn phía cảnh tượng đều một cái dạng, Tiêu Thần cũng nhìn có chút ngán, lúc này chính nhìn Lăng Tử Lăng cũng bước đi.

"Ta thể nhưng hết sức muốn nhìn ngươi một chút ngã xuống sẽ như thế nào." Lăng Tử Lăng cười khanh khách nhìn Tiêu Thần nói rằng.

"Đừng, Huyền Lăng sư thúc, ngươi xem, này đen thùi lùi, thì là ta ngã xuống ngươi cũng nhìn không thấy." Tiêu Thần cũng không dám đánh bạc, vạn nhất Lăng Tử Lăng thật đem hắc ném xuống, trời biết sẽ phát sinh cái gì.

"Ngươi suy nghĩ nhiều, ai muốn nhìn ngươi hình dạng, ta chỉ là muốn nhìn ngươi một chút có thể hay không chết mà thôi." Lăng Tử Lăng chẳng đáng liếc Tiêu Thần liếc mắt.

"Mà thôi. . ." Tiêu Thần chỉ cảm thấy phía sau phát lạnh, nhanh lên quay người lại chạy đến phía trước đi.

Chỉ chớp lát, Tiêu Thần chạy vội dưới, đã vượt qua Lăng Tử Lăng rất lớn một khoảng cách, hắn thấy được tiền phương cảnh sắc có chút bất đồng.

Ở đây màu trắng cầu thang tựa hồ đến rồi đầu cùng, đi lên trước nữa đã không có đường, mà phía dưới vẫn là nhất mảnh hư vô, ở màu trắng cầu thang cuối cùng nhất đạp hai bên trái phải, sáng bạch quang, xuyên thấu qua này ánh sáng, có thể nhìn đi ra bên ngoài cảnh tượng.

Tiêu Thần nhìn đi ra bên ngoài là một mảnh bãi cỏ, dài đầy các màu hoa nhỏ, thái điệp nhẹ nhàng, thỉnh thoảng còn có chuồn chuồn lập trên cây cỏ tiem, hồn nhiên một bức xuân ý trang nghiêm, sinh cơ bừng bừng điển viên bức tranh.

Tiêu Thần lúc này lại lộ vẻ do dự, Lăng Tử Lăng còn có đến, hắn lại không muốn ở chỗ này chờ.

"Là ở đây chờ nàng đâu, hay là đi tìm nàng, quên đi, trở lại tìm nàng đi." Trừ trừ thật lâu, còn không thấy Lăng Tử Lăng đến, Tiêu Thần cuối cùng vẫn hạ quyết tâm.

"Huyền Lăng sư thúc, ta đã thấy cửa ra." Tiêu Thần triển khai thân thể lực, đường cũ chạy vội mà quay về, trong chớp lát, liền gặp Lăng Tử Lăng.

"Vậy ngươi trở về làm gì?" Lăng Tử Lăng đứng Tiêu Thần cũng là hết chỗ nói rồi, nhưng lại không thể chung quy không phản ứng.

"Ta một người không dám đi qua." Tiêu Thần thẳng thắn nói, bất quá lại nửa câu sau nhưng chỉ là ở trong lòng nói rằng, "Sợ tìm không được ngươi."

"Ngươi là ta đã thấy lòng dũng cảm nhất tiểu nam nhân." Lăng Tử Lăng xem thường nói rằng.

"Nói xong với ngươi nhận thức rất nhiều nam nhân như nhau." Tiêu Thần không sao cả bĩu môi, sau đó nói rằng, "Lại nói, ta nhất tho phải nhiều lớn mặt từ a, cũng không phải con cọp."

"Hừ, đừng cho là ta không biết ngươi đùa giỡn tâm tư gì, ta chính là phải gọi ngươi tho, tho, chết tho, nhất gan tho." Lăng Tử Lăng tự cho là xuyên qua Tiêu Thần tâm tư, đặc ý nói rằng.

Nhưng nàng nào biết, này vốn là Tiêu Thần trong kế hoạch chuyện, Bệnh lão nhân nói với hắn, nếu muốn khiến người ta đối với ngươi khác sâu ấn tượng, bước đầu tiên, cũng là đơn giản nhất chính là đối với nàng dùng dành riêng xưng hô, để cho nàng dùng dành riêng xưng hô gọi ngươi, đây chính là vì cái gì Tiêu Thần chung quy đang kêu Lăng Tử Lăng sư thúc thời gian, trước hơn nữa Huyền Lăng hai chữ nguyên nhân căn bản.

"Lại bị ngươi khám phá, ai, ngươi thì không thể đàn điểm sao?" Tiêu Thần nhất phó vô cùng đau đớn hình dạng.

"Dựa vào cái gì a." Lăng Tử Lăng thần sắc ngạo nghễ.

"Chỉ bằng. . ."

"Nói nhảm nữa ta đem ngươi ném xuống." Tiêu Thần mới vừa mở miệng, lập tức đã bị Lăng Tử Lăng cắt đứt, nhìn một bên vực sâu, rụt cổ một cái, tới cùng vẫn là không có nói.

Một đoạn nhỏ nhạc đệm qua đi, Tiêu Thần hai người cũng đi tới màu trắng cầu thang đầu cùng, Tiêu Thần phát hiện có thể thấy ngoại giới địa phương.

"Huyền Lăng sư thúc a, ta xem lúc này lôi kéo cũng không bảo hiểm, nếu không ngươi ôm ta phải." Tiêu Thần chỉ vào bạch quang, nói với Lăng Từ Lăng, trên mặt đầy là chân thành, một đôi mắt to trong suốt tinh thuần.

Lăng Từ Lăng nhất không thể gặp chính là Tiêu Thần bộ dáng này, đôi thành bất kỳ một cái nào cùng hắn không quen biết người, thấy bộ biểu tình này đều có thể cho rằng đó là một thuần khiết lớn hài tử, nhưng Lăng Từ Lăng điều không phải, lúc này nàng đã ở nỗ tung sát biên giới, cắn răng nói: "Muốn chết ngươi liền chỉ tự mình tiếng."

"

"Chỉ ——"

"Đi tìm chết đi ngươi." Lăng Từ Lăng vừa mới dứt lời, Tiêu Thần lập tức học "Chỉ" một tiếng, đôi lấy là Lăng Từ Lăng nén giận một cước.

Ở Tiêu Thần tận lực làm như dưới, nhìn qua giống như là hắn bị Lăng Từ Lăng một cước đá bay, thẳng tắp không có vào bạch quang trong.

Lăng Từ Lăng đá bay Tiêu Thần phía sau, lắc đầu, bắt đầu dĩ cười phía sau cũng nhảy vào bạch quang trong, lần này không có tiến nhập Thiên Tinh Chi Lộ khi thời gian dài như vậy 5 giác quan thất, thậm chí không có cái gì đặc biệt cảm giác, thật tựa như chỉ là vượt qua một cái ngưỡng cửa như nhau giản đơn.

Lăng Từ Lăng lúc này thân ở một cái lục sắc thể giới, thanh tuyến bích cây cỏ, điệp vũ mùi hoa, từ xa nhìn lại, còn có vài đám thanh tuyến, ba quang lân lân.

Không chỉ có như vậy, ngoại trừ rõ ràng khí tức đập vào mặt, Lăng Từ Lăng chỉ cảm thấy này so với ngoại giới nồng nặc chẳng biết gấp bao nhiêu lần thiên địa linh khí, đều chen chúc tới, chỉ đợi tu sĩ một cái ý niệm trong đầu, sẽ cuốn cuộn chui vào trong cơ thể.

Hiển nhiên, đứng ở nhất bờ đầm nước Tiêu Thần cũng cảm thấy nơi đây bất phàm, nhưng trên mặt hắn nhưng cũng không dễ dàng.

"Kỳ quái, kỳ quái." Thấy Lăng Từ Lăng cũng đến chỗ này, Tiêu Thần cắn một cây cỏ non đi hướng Lăng Từ Lăng.

"Ngươi ở đây làm bằm cái gì?" Lăng Từ Lăng lúc này tâm tình không tệ.

"Thực sự là kỳ quái quá, đây không phải là bị long chi oán nguyên rửa sao? Thế nào lại là bộ dáng này, không nên a." Tiêu Thần nói ra lòng nghi ngờ.

"Đây chẳng qua là nghe đồn mà thôi, nói không chừng sự thực điều không phải như vậy đâu." Nghe vậy Lăng Từ Lăng cũng hiểu được có chút kỳ quái, nhưng rất nhanh thì bình thường trở lại, điển tịch chỗ ghi chép, lại không tất cả đều là tin cậy.

"Là ta dễ tâm vào chuyện vụn vặt, trước tư thế, lỗi, lỗi." Tiêu Thần nói xong hai tay tạo thành chữ thập, hợp với trụ lúi đầu, rất giống tự mình tiểu sa di.

Lăng Từ Lăng bật cười, đưa tay ở Tiêu Thần trên đầu gõ một cái, kỳ thực nàng mỗi lần thấy Tiêu Thần đầu trục đều sẽ nghĩ tới lúc đầu Tiêu Thần phẫn đầu quên mình cứu tự mình một màn kia, tuy rằng nàng không dễ cập tới, nhưng cho tới bây giờ chưa ghi tội.

"Ngươi nói một mình ngươi nữ, cũng đổ kị ta dài đẹp trai a, dưới nặng như vậy tay." Tiêu Thần che đầu nói rằng.

"Hai người các ngươi thật không biết xấu hổ, ban ngày ban mặt, vậy mà như thế chẳng biết cảm thấy thẹn." Một cái trong sáng thanh âm từ hai người phía sau truyền đến, nó tiếng trung khí mười phần.

Lúc này Tiêu Thần trong lòng tương đương khó chịu, mới bị một cái hòa thượng đùa cợt phía sau, hiện tại lại là người nào, hắn mặt đen lại xoa người, thấy cách đó không xa đứng một cái nhìn qua hai mươi ba hai mươi bốn tuổi thanh niên nam tử.

Người này một đầu tóc đen bị dây cột tóc giản đơn buộc ở sau ót, khuôn mặt thanh tú, tinh con mắt mày kiếm, trong mắt ánh mắt trong suốt, nhưng trong đó tính trẻ con, đơn giản liền có thể nhìn ra, nghĩ đến cũng là, này Đạo Long Cốc người trong, như thế nào sẽ nhúng chàm ngoại giới tang thương đâu.

Hắn mặc trên người áo tang, tay trái đem một thanh rộng nhận trường kiếm lưng ở sau người, tay phải lại bị băng gạc khóa lên, treo ở trên cổ.

Tiêu Thần nhìn không thấu người này tu vi, trên thực tế, hắn có thể so với Luyện khí tu vi, có thể bị hắn nhìn thấu người cũng không nhiều, nhưng không ảnh hưởng trong lòng hắn tính toán, làm sao mới có thể bắt người này.

Người không biết không sợ, không thể so Tiêu Thần, Lăng Từ Lăng thế nhưng mới vừa thấy người trước mắt, liền nhìn thấu hắn Thai Thành trung kỳ tu vi, nếu là tu sĩ tâm thường, nàng còn không cụ, nhưng thuật lại nơi tu sĩ, lại có người nào là dễ đối phó, lúc này trong lòng nàng tính toán là như thế nào mạng Tiêu Thần thoát thân.

Dù sao lấy nàng đúng Tiêu Thần hiểu rõ, có thể thật dễ nói chuyện mới là gặp quý.

"Này, mặt trắng nhỏ, hai vợ chồng ta ân ái, thay phiên ngươi quán sao?" Quả nhiên không ra Lăng Từ Lăng sở liệu, Tiêu Thần trời sinh liền tự mình mang trào phúng, mới vừa vừa mở miệng, liền đem lửa đốt lên.

Tiêu Thần sát ngôn quan sắc, hơn nữa trong lòng một phen tính toán dưới, liệu định người này hơn phân nửa chính là cô thánh địa Hiên Viên mộ phần người, nếu là như vậy, vậy hẳn có thể tu vi cực cao, nhưng tâm tính lại không bị nhiễu ít lịch lãm, như vậy cái liền không đánh nổi.

Thối một bước nói, thì là đánh nhau, bằng mình có thể đi tới nơi này Đọa Long Cốc, hẳn cũng sẽ không thật đem mình thế nào, huống hồ, Tiêu Thần biết rõ, bên người này sư thúc, bình thường không hiện sơn bất lộ thủy, nhưng mấy năm trong năm liền cũng không sẽ ngượng kiếm tu luyện tới Thai Thành Kỳ thiên tài đệ tử, đối phó mạnh hơn tự mình trên một hai nhỏ cảnh giới người, chắc là sẽ không có chút vấn đề.

Thực sự không được, báo ra sư môn nói, chỉ cần không phải có thù địch nhân, ai lại sẽ nguyện ý tự mình tự tìm phiền phức, đi đắc tội một cái thần tông môn phái.

"Ta. . ." Áo tang thanh niên nghe vậy nghẹn lời, sau đó lại nói, "Các người tự tiện xông vào Đọa Long Cốc, ta muốn bắt các người đi gặp gia gia." Một phen nói trước không đáp phía sau, nói có chút nói năng lộn xộn.

"Quả thế." Tiêu Thần thầm nghĩ trong lòng.

Không ngờ không đợi Tiêu Thần nói, áo tang thanh niên buông ra tay trái, mặc cho kiếm trong tay chảy xuống, ở trường kiếm vừa muốn lúc rơi xuống đất rơi, chỉ thấy hắn buông ra tay trái cũng lên ngón trỏ và ngón giữa, đầu ngón tay tốt nhất sáng lên quang mang, trên không trung hoa động, theo hắn trên không trung hóa xuất từng đạo tàn ảnh, hạ xuống trường kiếm điện xạ ra, thẳng đến Tiêu Thần và Lăng Tử Lăng hai người mà đến.)

"Hoàn toàn thanh niên lỗ mãng cũng khó đối phó a." Tiêu Thần than thở, sau đó lập tức gọi ra Bích Lư chặt nắm trong tay xông về bay tới trường kiếm.

Hắn không biết đối phương tu vi gì, cũng không có nắm chắc nhất định có thể ngăn dừng bay tới trường kiếm, nhưng hắn biết rõ, cũng hết sức kiên định, tự mình nắm xuống trước, sẽ không để cho Lăng Tử Lăng xuất thủ.

Tiêu Thần đem hết toàn lực, huy kiếm chém về phía phi kiếm, leng keng này tiếng nổ lớn, trong khoảnh khắc, Tiêu Thần đã đang bay kiếm lực lượng điểm yếu chặt bỏ hơn mười kiếm, nhưng bay tới trường kiếm uy năng không giảm chút nào, như trước trực bức Tiêu Thần ngực mà đến.

Tiêu Thần biết, không phải là mình giảm bớt lực kỹ xảo không đủ, thật sự là kiếm này lực lượng quá mức cường đại, đã vượt qua hắn cực hạn nhiều lần.

Quyết định thật nhanh, Tiêu Thần xác định tự mình chặn không ra phi kiếm phía sau, lập tức đem Bích Lư để ngang trước ngực, tùy ý phi kiếm chia vào thân kiếm đặt ở bộ ngực mình.

Tiêu Thần tưởng bằng vào tự mình thân thể mạnh, hơn nữa Bích Lư kiếm tiên, cứng rắn ăn một kiếm này.

Nhưng nếu như đối phương thực sự là cô thánh địa Hiên Viên mộ phần người, như vậy chuyên tu kiếm đạo chỉ tu một kiếm, có thể đơn giản như vậy sao?

"Cái gì? Đây. . ." Đại xuất Tiêu Thần sở liệu, ngay Tiêu Thần làm xong có thể làm tất cả chuẩn bị lúc, áo tang thanh niên phi kiếm đánh vào dán tại bộ ngực hắn Bích Lư trên, Tiêu Thần chỉ cảm thấy một không thể kháng cự cự lực từ trên mũi kiếm truyền đến, sau đó kịch liệt thống khổ trong nháy mắt liền mang tất cả toàn thân.

Chỉ trong nháy mắt, Tiêu Thần liền bị nội thương, khoe miệng tràn đầy huyết, Tiêu Thần chỉ cảm thấy cả người muốn nứt ra, tứ chi đã dùng không ra nửa điểm khí lực, lúc này Tiêu Thần quanh thân gân mạch dĩ nhiên trọng thương.

"Ngu ngốc!" Áo tang thanh niên thấp hét lên một tiếng, tay trái rạch một cái, bay ra trường kiếm đảo quanh cũng toàn, lại bay trở về trước người hắn.

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 59: Hiên Viên Huyền Thiên

Hắn không nghĩ tới không ai có thể ngốc thành như vậy, dám dùng thân thể nhận phi kiếm, càng thêm không nghĩ tới, như vậy tên, thậm chí ngay cả tự mình tiện tay một kích đều không tiếp nổi, vì vậy hắn thấy thể lập tức cắt kiếm thu chiêu.

Mà cử động này lại cùng hắn mắng ngu ngốc Tiêu Thần như nhau ngu ngốc, tu giả đầu pháp, nào có ở chiếm cứ ưu thế dưới tình huống thu chiêu, như vậy cử động, nếu là đúng tay còn có dư lực, trở tay sát chiêu, tự mình tất nhiên rơi vào vạn kiếp bất phục nơi.

Này cử động, trực tiếp chứng minh áo tang thanh niên ra đời chưa sâu, thậm chí, chẳng bao giờ lỗi đời, cũng có thể nhìn ra người này tâm địa thiện

lương.

"Lấy khí ngự kiếm, quả nhiên danh bất hư truyền." Tiêu Thần nằm trên mặt đất, tiền huyết cũng tróc một chút nội phủ mảnh nhỏ khi hắn đang khi nói chuyện cùng nhau từ trong miệng chảy ra.

"Tiêu Thần." Thấy thế, Lăng Từ Lăng quá sợ hãi nói.

Nàng không biết áo tang thanh niên sở dụng chiêu số, nguyên bản theo nàng, mặc dù đối thủ là Thai Thành trung kỳ tu vi, nhưng cũng sẽ không mạnh hơn tự mình trên nhiều ít, đi qua luyện tập phía sau Tiêu Thần đã có thể dễ dàng tiếp được tự bay kiếm, mặc dù đối phương là trung kỳ tu sĩ, thì là Tiêu Thần thất thủ không tiếp nổi kiếm chiêu, chịu nhiều vết thương nhẹ, coi như là để hắn lấy tự mình giáo huấn.

Nhưng lúc này, không nghĩ tới Tiêu Thần từ xuất kích đến bị thua, khoảng chừng trong nháy mắt bên trong, hơn nữa phần mình đã thương tổn được căn bản, hắn đứng Tiêu Thần thân thể cường độ coi như là có chút hiểu rõ, nhưng vẫn như cũ chịu này trọng thương, chỉ có thể nói rõ đối thủ công kích quá mức bá đạo.

"Tiêu Thần, người thế nào?" Lăng Từ Lăng phi thân nhảy đến Tiêu Thần bên cạnh, không để ý theo Tiêu Thần khoe miệng lưu lại tiền huyết nhuộm đỏ áo lụa, đem Tiêu Thần giúp đỡ tựa ở chân của mình trên. Lúc này nguyên lai một con đều là ghé vào Lăng Từ Lăng trên vai Tiểu Hắc, cũng nhảy đến trên mặt đất, dùng lông xù đầu nhỏ cọ trước Tiêu Thần.

Ngày xưa đã là Lăng Từ Lăng chủ động tiếp lời, Tiêu Thần không có một lần sẽ không trả lời, mà lần này, Tiêu Thần không nói gì, điều không phải hắn không muốn nói, mà là lúc này hắn đã hôn mê, bất tỉnh nhân sự.

Lăng Từ Lăng khóc, nước mắt nhỏ, đánh vào Tiêu Thần trên mặt, đáng tiếc hắn nhìn không thấy, cũng không - cảm giác.

Trong hoảng loạn, Lăng Từ Lăng một thời quên đem tùy thân mạng theo chữa thương đan dược nuốt cho Tiêu Thần ăn vào.

"Thò, người tỉnh tỉnh." Lăng Từ Lăng khóc sùi nói rằng, "Mau tỉnh lại."

"Người chó khóc, ta cũng không biết hắn sẽ ngu ngốc như vậy." Áo tang thanh niên lúc này cũng đi tới Lăng Từ Lăng trước mặt, nhìn trọng thương hôn mê Tiêu Thần và một bên khóc Lăng Từ Lăng, hắn trái lại nghĩ cực kỳ hồ thẹn.

"Cút ngay." Lăng Từ Lăng mặt đen lại, lạnh giọng nói rằng.

"Thế nhưng . . ."

"Ta cho người cút ngay!" Áo tang thanh niên còn muốn mở miệng, nhưng Lăng Từ Lăng đã tung một viên màu tím hạt châu, mang theo sấm gió chi thế, đánh về phía hắn.

Áo tang thanh niên tự nhiên có thể nhìn ra Lăng Từ Lăng có Thai Thành lúc đầu tu vi, đối mặt nó nén giận một kích, cũng không dám khinh thường, nhưng cũng chỉ là mang kiếm đem hạt châu dẫn hướng một bên, "Các người những người này thế nào kỳ quái như thế, ta là muốn nói ta đây có chữa thương đan dược, mau nhanh này hắn ăn vào." Nói xong, áo tang thanh niên ừm khuất vãi ra một cái bình nhỏ.

Viết "Huyền Vân Đan" bình nhỏ chuẩn xác bay đến Lăng Từ Lăng bàn chân trước, đứng trong đất, mà bản thân hắn quả thực quay người đi.

Lăng Từ Lăng cũng không dám loạn dùng tự mình không biết, lại là người khác cho đan dược cho Tiêu Thần dùng, bất quá trải qua này một lần hành động, nàng cũng nhớ lại tự mình có chữa đan dược, vì vậy nàng lập tức từ trong túi đựng đồ lấy ra đan dược, duy nhất cho Tiêu Thần này hạ vài loại.

Tiêu Thần nằm ở tựa ở Lăng Từ Lăng trong lòng, mắt đóng chặt, may mà hô hấp có tiếng đã trở nên đều đặn.

"Này, cho hắn tìm một chỗ dưỡng thương." Lăng Từ Lăng lau khô nước mắt, hướng về phía xa xa áo tang thanh niên nói rằng.

"A." Áo tang thanh niên nghe vậy thần sắc vui vẻ, tựa như làm sai chuyện bị tha thứ tiểu hài tử như nhau.

Sau đó, áo tang thanh niên đi tới Lăng Từ Lăng bên người, tay trái nhất dẫn, Tiêu Thần lẳng không bay lên, sau đó hắn liên tục điểm mấy cái, từng đạo kim sắc kiếm quang chui vào Tiêu Thần trong cơ thể, chữa trị thụ thương nội tạng.

"Các người là ai? Làm sao sẽ đi tới Địa Long Cốc?" Ôn định Tiêu Thần phía sau, áo tang thanh niên hướng Lăng Từ Lăng hỏi.

"Chúng ta là Huyền Thanh Sơn tu sĩ, tìm đến Hiên Viên Mộ.

"Lăng Từ Lăng cũng có thể đoán được, nơi này tất nhiên còn có cao cấp hơn tu sĩ, nếu là lời nói dối lừa dối, sợ rằng ngày sau gặp lại liền không có phương tiện.

"Các người tìm Hiên Viên Mộ làm cái gì?" Áo tang thanh niên trên mặt lộ ra một tia vẻ cảnh giác.

Muốn hỏi làm gì, Lăng Từ Lăng một thời còn nói không nên lời, vốn có nàng hai người chỉ là xuống núi lịch lãm, tới đây đất cũng không có ôm cái gì con mắt, chỉ là làm lịch lãm giữa vừa đứng mà thôi, lúc này áo tang thanh niên hỏi tới, nàng trái lại đáp không được.

"Quên đi, lát nữa gia gia sẽ hỏi các ngươi." Áo tang thanh niên mang theo Lăng Từ Lăng hướng một chỗ ngọn núi đi đến.

Lăng Từ Lăng mới phát hiện, sơn cốc này tuy rằng bị quần sơn vờn quanh, nhưng cũng hình tròn, mà là cong cong hướng một cái phương hướng duyên thân, lúc này áo tang thanh niên mang nặng đi qua rất lớn một cái chân núi, đã nhìn không thấy vừa đặt chân thảo nguyên.

Tiêu Thần ở phun ra bội phục nói như vậy phía sau, theo lâm vào hôn mê, chính hắn thương thế, hắn so với bất luận kẻ nào đều rõ ràng, ở kiếm khí vào cơ thể trước, hắn cũng không nhận ra áo tang thanh niên ngự kiếm phương pháp điều không phải dùng linh lực, mà là dùng tinh thần, đây là kiếm tu đặc biệt ngự kiếm phương pháp, so với tâm thường phi kiếm, chẳng biết mạnh nhiều ít.

Cũng chính là Tiêu Thần, chính mình độc nhất vô nhị Thanh Minh Linh Thể, hơn nữa nhiều thuốc dục luyện thể, mới có thể khiêng dưới áo tang thanh niên một kiếm này, nếu là đối thành bất kỳ một cái nào cùng giai tu sĩ dám như thế, kết quả sợ rằng chỉ có thể là trong nháy mắt bạo thể.

Ăn vào đại lượng Huyền Thanh Sơn chữa thương đan dược phía sau, Tiêu Thần thương thế đã chiếm được khống chế, khi hắn bán tiền chỉ khu cường đại chữa trị công năng dưới, không cần bao lâu, là có thể khôi phục, nhưng lúc này Tiêu Thần lâm vào lớn hơn nửa nguy cơ trong, ở hắn thể giới tinh thần, xuất hiện một cái nghiền nát không được đầy đủ viên hoàn, này viên hoàn không có đối với hắn tạo thành bất cứ thương tổn gì, nhưng ngăn cản trước hắn tỏ sang đây.

"Đất nếu có thiếu, trời bỏ chi, trời nếu có thiếu, nói bỏ chi, mệnh nếu có thiếu, lúc này lấy ở đâu bỏ?" Viên hoàn bên trong truyền ra một cái phân không ra là nam hay nữ thanh âm.

"Ta ra lệnh về ta, thiếu không thiếu, bỏ không bỏ, đều do ta nhất định!" Tiêu Thần sau khi nói xong, mình cũng nghĩ cả kinh, hắn không biết tại sao mình nói như vậy, nói ra phía sau, hắn cũng không biết có ý tứ.

"Đây cũng là ngươi nói sao?" Thanh âm kia vang lên lần nữa, "Đưa ngươi, thiếu đất chi trước, lửa thiếu."

Tiêu Thần chỉ cảm thấy trong đầu trống rỗng nhiều hơn một loại Thần Thông phương pháp sử dụng, còn không kịp tỉ mỉ kiểm tra, hắn tự tự đã bị kéo về thực tế trong.

Tiêu Thần mở mắt ra, phát hiện mình lơ lửng trên không trung, chính đang chậm rãi hướng về địa phương nào di động, Tiêu Thần chỉ có thể nhìn đến bầu trời, nhìn không thấy Lăng Từ Lăng, nhưng hắn có thể nghe được hai người nói, biết một người khác là áo tang thanh niên.

Hắn không nói gì, đang hồi tưởng này vừa ở thế giới tinh thần giữa phát sinh chuyện, vậy không biết danh tiếng âm nói cho nói đưa hắn đồ vật, cũng chính là trong đầu hắn nhiều hơn Thần Thông sử dụng phương pháp, giờ khắc này ở hắn lảng lạng cảm ngộ giữa, cũng hiểu này thuật sử dụng phương pháp.

Tên này là hỏa thiếu Thần Thông, không có tu vi hạn chế, tu vi càng cao, uy lực càng lớn, tu vi thấp, cũng có thể dùng, nhưng uy lực hữu hạn, mà đối với Luyện khí tu vi Tiêu Thần mà nói, này không thể tốt hơn. Tiêu Thần còn hiểu được, từ trên lý thuyết mà nói, này thuật uy lực, không có đầu cùng, có thể theo tu vi vẫn tăng.

Trước, Tiêu Thần chiến đấu hầu như toàn dựa vào này cường ngạnh thân thể cứng rắn đập đầu, gặp mấy người cũng không có quá mạnh mẽ, chính là không lâu gặp phải kia Luyện khí tăng tám áo đỏ hòa thượng, đối phương cũng là dùng lực lượng cơ thể đang chiến đấu, hơn nữa bị Tiêu Thần rối loạn tâm thần, một thân tu vi không phát huy ra được, Tiêu Thần mới có thể thắng vậy dễ dàng.

Nhưng dù sao tu giả chiến đấu, vẫn là lấy pháp thuật, pháp bảo là việc chính, hôm nay Tiêu Thần khinh thường, chịu này trọng thương chính là hay nhất ví dụ, này hay là đối phương không có sát tâm, nếu là cánh trên chính là sát chiêu, Tiêu Thần lúc này đã chết.

Này Thần Thông pháp thuật, Tiêu Thần có thể nói đốt đặc cán mai, chỉ biết dùng cơ bản nhất Chưởng tâm lôi một loại uy lực cực kỳ hữu hạn tiểu thuật, dùng chỉ đối địch, sợ rằng chỉ là lãng phí tinh thần, Tiêu Thần chính hắn không chú ý, nhưng trên thực tế, thân là tu giả, phương pháp thuật rất cuộc cực kỳ thiếu thốn, ngay cả thông thường luyện khí sĩ, đều có thể học thượng mấy cái uy lực hơi lớn hơn một chút pháp thuật.

Mà Tiêu Thần, hắn sơ bộ lựa chọn là kiếm và cầm, kiếm quyết tự nhiên có tội luyện nói trái tim, thể ngộ ý cảnh chi liền, nhưng khu sử phi kiếm khắc địch, đó là Thái Thành Kỳ tu sĩ mới có thể sử dụng chiêu số, mà cầm bí quyết thì càng không cần phải nói, loại này công pháp, hậu kỳ uy lực cường đại vô cùng, nhưng giai đoạn trước tu luyện lúc đối địch, lại hơi lộ ra mềm nhũn.

Tiêu Thần cầm kiếm song tu, lớn mới có thể khiến hắn ở Nguyên Thần Kỳ trước, vô luận tu hành, hay là đối với địch, đều đặc biệt gian nan. Hôm nay trọng thương hôn mê, lại nhân họa đắc phúc, chẳng biết tại sao liền học xong lửa thiếu thuật, đồng thời Tiêu Thần bây giờ có thể đủ sử dụng, này với hắn mà nói, có thể nói đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi.

Dù sao thì là trở lại Huyền Thanh Sơn, có thể cung cấp Luyện khí đệ tử học tập, lại muốn có chút uy lực Thần Thông pháp thuật cũng là ít lại càng ít, nhưng Tiêu Thần lại cũng không có rất cao hưng, bởi vì hắn không biết thế giới tinh thần bên trong và ngực trái đồ án giống nhau như đúc đồ vật là.

Nếu là vật kia có ý thức tự chủ, kia giúp mình con mắt là, có thể tùy ý tổng xuất đây chờ Thần Thông thuật tồn tại, trên người mình lại có cái gì có thể cho nó mưu đồ, còn có, trong cơ thể mình Thanh Minh Châu, vậy là cái gì?

Tiêu Thần trước đây cũng nghĩ tới, lại không miệt mài theo đuổi, lần bị thương này tỉnh lại, lần thứ hai nhớ tới mấy vấn đề này, hắn chỉ cảm thấy, đây hết thảy sợ rằng không đơn giản, nhưng này phía sau bị ẩn dấu chân tướng, hôm nay hắn, còn kém quá xa, ngay cả biết là cái gì cũng không đủ cách, càng dùng đâm đi làm dự, đi cải biến.

Sư phụ Ca Thụ Hành Vân nói với Tiêu Thần, hắn vốn đã sinh cơ đoạn tuyệt, toàn dựa vào Thanh Minh Châu Ấn, mới lấy trừ hàng, lúc đó hắn không

hiều tưởng, chỉ cảm thấy có thể còn sống là tốt rồi, nhưng bây giờ hân mơ hồ cảm giác được, chỉ sợ đây chờ thể nào luân cũng không tới phiên trên đầu hân chuyển tốt, cần hân trả giá thật lớn, cũng là không thể phỏng chừng. Chỉ là đây hết thấy cụ thể là cái gì, chỉ có không ngừng cường đại, mới có cơ hội đựng vào.

"Huyền Lăng . . . Sự thúc" vừa mở miệng, Tiêu Thần mình cũng sợ đến không nhẹ, hân biết mình bị thương nặng, nhưng không nghĩ tới sẽ như vậy, mở miệng khi thanh âm

Khàn khàn, cực kỳ suy yếu, ngay cả một mạch nói xong một câu nói khí lực đều vận lên không được.

"Ừ?" Đang ở đi tới Lăng Từ Lăng dừng bước lại, "Thỏ, người rốt cục tỉnh."

"Hân mới đã bất tỉnh bao lâu thời gian a, đã nói rốt cục. . ." Áo tang thanh niên không cảm thấy được toát ra một câu, không may đến Lăng Từ Lăng một trận bạch nhãn.

"Qua mấy ngày là khỏe, này nói cũng quá phí sức." Tiêu Thần một chữ một cái nói xong một câu nói, toàn thân đều ở đây đau đớn, một cái ngón tay

Cũng không nhúc nhích được. "Vậy nhân cơ hội an tĩnh sẽ đi, chúng ta lập tức đến Hiên Viên Mộ." Nhìn thường ngày mỗi một phút đồng hồ an tĩnh yên tĩnh Tiêu Thần thành lập hiện tại bộ dáng như vậy, Lăng Từ Lăng trong lòng cũng không hơn gì, dưới so sánh, nằng thà rằng bị Tiêu Thần quán quít lấy phiền đến phiền đi, cũng không muốn nhìn hân nằm an tĩnh.

Tiêu Thần không nói gì thêm, bởi vì hân lúc này trạng thái thật đặc biệt không xong, có thể tỉnh lại đã không dễ dàng, muốn hoàn toàn khôi phục cũng không biết phải tới lúc nào.

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 60: Mới vào Hiên Viên mộ phần

Cấp thấp tu sĩ vẫn là lấy thân thể là việc chính, bọn họ không có cường đại chân nguyên ủng hộ thân thể cấp tốc khôi phục, càng không có thừa tái bản thân linh hồn và tu vi Nguyên Thần, nói cách khác, cấp thấp tu sĩ, thân thể bị hủy, cũng sẽ chân chính chết đi.

Chỉ có sửa thành Nguyên Thần sau đó, mới có thể mất đi thân thể cũng không chết, một ngày mất đi vốn có thân thể, kia Nguyên Thần thân thể đối mặt còn lại là sẽ đoạt nhà, sẽ chuyển thế, hai người khác nhau là đoạt nhà có thể rất nhanh để Nguyên Thần một lần nữa tìm được kí chủ, tuy rằng tu vi cũng sẽ đại phúc độ giảm xuống, nhưng giả lấy thời gian, vẫn có thể hoàn toàn khôi phục.

Sau đó người còn lại là lấy Nguyên Thần thân thể, nhập chủ còn không có thành hình thai nhi trong, lại này thai nhi sau khi sinh liền lập tức có tu hành thiên phú, đồng thời có thể một đường không bình cảnh vẫn tu luyện tới trước cảnh giới.

Đoạt nhà có thương tích trời hợp, sẽ để ngày sau đột phá trở nên hết sức trắc trở, hơn nữa có nghe đồn, đoạt nhà chi khu, không thể tu hành tới nói đây. Dưới so sánh, chuyển thế trùng tu lại tốt hơn không ít, không tồn tại ngày sau khó có thể tu luyện vấn đề, nhưng đồng dạng, chuyển thế trùng tu người, tu vi phải đạt được Thiên Cơ trên, mới mới có thể.

Chuyển thế chi tu nếu không có cường giả hoặc môn phái che chở, khôi phục tu vi mong muốn cực kỳ xa vời, chỉ vì mỗi một tên chuyển thế chi tu, đối nó tu giả mà nói, đều là hình người linh được.

Tiêu Thần mở mắt lần nữa khi, đã là ban đêm, hân phát hiện mình nằm ở trên giường, trong phòng im ắng, ngoài cửa sổ cũng không có một chút thanh âm, hân thử tưởng động động thủ ngón tay, kết quả truyền đến là một trận thẳng vào cốt tủy đau nhức, Tiêu Thần cắn răng rất qua đi, mới phát hiện mình toàn thân cao thấp năng động địa phương ngoại trừ đầu lưỡi, cũng chỉ có con người.

Chỉ cần không thử trước đi động, hân thậm chí đã không - cảm giác thân thể mình tồn tại, hân không thấy được Lăng Từ Lăng, nghĩ đến lúc này nằng đã nghỉ ngơi.

Lúc trước Lăng Từ Lăng nói nhanh đến Hiên Viên Mộ, lại nghe được áo tang thanh niên nói, kia nơi đây, tám chín phần mười chính là Hiên Viên mộ phần bên trong, thanh niên kia, chính là Hiên Viên mộ phần kiếm tu.

Tự ý vào Đọa Long Cốc, nếu còn lưu hữu tính mệnh ở, phương diện này kỳ hoặc, đại khái ngay lão lưu manh cho mình hắc sắc trên bảng hiệu. Chỉ là chẳng biết, lão lưu manh và này Hiên Viên mộ phần có cái gì sâu xa, vì sao ở đây ta nhất định phải tới nơi đây.

Quên đi, bất kể là ở đâu con mắt, lão lưu manh cũng sẽ không hại ta, qua ít ngày nữa, hết thầy đều sẽ rõ. Tiêu Thần trong lúc rảnh rỗi, trong đầu hồi tưởng phát sinh chuyện, đã đoán được tự mình đại khái.

Ở huyền u ngọn núi, Tiêu Thần biết được tự mình rất nhanh phải xuống núi lịch lãm thời gian, hần quay về qua một lần Tàng Kinh Các, nói với Bệnh lão nhân qua đi, Bệnh lão nhân đem trước đây cho hần mượn xuất hành phía sau núi chỉ dùng hắc sắc bài tử giao cho hần, cũng nói cho Tiêu Thần sau khi xuống núi nhất định phải đi một chuyến Hiên Viên mộ phần.

Tiêu Thần còn nhớ rõ lúc đó Bệnh lão nhân theo như lời câu nói kia, "Ta nhớ kỹ Luyện khí thử luyện, là muốn có sư trưởng cùng đi, thế nào đối phó hần, chính là chính người chuyện, này Hiên Viên mộ phần, người không đi không thể."

Khi đó, hần không biết hồi sự Lăng Từ Lăng bởi tự mình xuống núi, về thế nào "Đối phó" sư trưởng, còn để Tiêu Thần buồn một đoạn thời gian rất dài, nhưng Bệnh lão nhân cuối cùng câu kia không đi không thể, để Tiêu Thần hết sức lưu ý. Lúc này hơn phân nửa đã vào Hiên Viên Mộ, kia lúc này điều quan trọng nhất chuyện, chính là khôi phục thương thế, thấy ở đây chủ nhân, hay nhất có thể xác định lão lưu manh vì sao nói không đến không thể.

Nghĩ như vậy, Tiêu Thần ném thử điều động ngực trái bên trong linh lực đến chữa trị nội phủ, hần cũng rõ ràng đã biết thứ lỗ mãng, bởi vì hần không nghĩ tới, tu khí kiểm tu công phạt lực sẽ cường đại như vậy và bá đạo, lấy về phần mình đoán được đối phương thân thể to lớn tu vi, vẫn như cũ trọng thương mà phần.

Tuy rằng ở phương diện khác nói, đây cũng là chuyện tốt, nếu như là Lăng Từ Lăng và áo tang thanh niên đối mặt, kia trong khoảng thời gian ngắn không có khả năng phân ra thắng bại, thậm chí muốn phải không nỗ lực điểm đại giới liền thủ thắng cũng không thể, kể từ đó, mặc kệ chuyện này cái gì con mắt, và chủ nhân xung đột, cũng đã mất tiên cơ,

Không nói hai người đem nửa bước khó đi, cũng không kém là bao nhiêu, đương nhiên, đây hết thấy, là Tiêu Thần không biết áo tang thanh niên hành sự phương pháp điều kiện tiên quyết, an ủi mình.

Tiêu Thần nằm trên giường ba ngày sau, rốt cục có thể xuống đất bước đi, giản đơn hoạt động hạ thân thể, ở giữa hần sinh hoạt đều là Lăng Từ Lăng đang chiếu cố,

Điều này làm cho Tiêu Thần đặc biệt ngoài ý muốn, hần nghĩ không ra hần vị này sư thúc lại vẫn sẽ chiếu cố người khác.

Có thể có mỹ nữ chiếu cố, Tiêu Thần cũng sẽ không miệng thiếu, trái lại mong muốn thân thể này tối nay khôi phục, nhưng trời không chịu người nguyện, Tiêu Thần tốc độ khôi phục ngay cả trung gian đến thăm hần áo tang thanh niên đều nghĩ bất khả tư nghị.

Từ sau khi bị thương vừa qua khỏi ba ngày, Tiêu Thần cũng đã có thể giùng giàng xuống giường, cùng ngày, đến thăm Tiêu Thần Lăng Từ Lăng thấy hần đứng ở cửa sổ thời gian, cũng lấy làm kinh hãi, sau lại một phen kiểm tra phía sau, phát hiện Tiêu Thần trong cơ thể ngũ tạng thương thế đã được không sai biệt lắm, còn lại gân mạch chỉ thương lại không dễ dàng như vậy khôi phục.

"Nghe nói Hạo Thiên đạo hữu đã có thể động, gia gia để ta mang bọn người trước đi đạo, chờ thương thế hần hoàn toàn phục hồi như cũ, có việc muốn hỏi hần." Nói là áo tang thanh niên, hần lúc đầu sử dụng rộng nhận trường kiếm lúc này chánh phụ ở lưng trên, trong lời nói, đều bị tiết lộ ra thiện ý.

Lăng Từ Lăng nói cho Tiêu Thần, áo tang thanh niên tên là huyễn trời, Hiên Viên Mộ người, toàn bộ đều họ Hiên Viên, tên đầy đủ là Hiên Viên Huyền Thiên áo tang thanh niên, là đương đại Hiên Viên Mộ truyền nhân duy nhất, năm ấy hai mươi hai, nhưng đã là Thái Thành trung kỳ, lập tức đem bước vào hậu kỳ kiểm tu.

Biết được những thứ này phía sau, Tiêu Thần càng thêm may mắn lúc đầu động thủ điều không phải Lăng Từ Lăng, không phải mặc dù là Lăng Từ Lăng có không muốn người biết con bài chưa lật, chỉ sợ cũng không đối phó được này cổ thánh địa truyền nhân duy nhất.

"Tại hạ Hạo Thiên, đạo hữu gọi Tiêu Thần là được." Tiêu Thần ôm quyền đối với Hiên Viên Huyền Thiên nói rằng.

"A, Tiêu Thần đạo hữu, ta là huyễn trời, ngày đó ta không phải cố ý thương người." Hiên Viên Huyền Thiên không có ý tứ cười cười.

Này thanh niên lỗ mãng, không giống như là giả bộ, thế nào cũng cùng Tiêu Thần một cái dạng, cái gì gọi là không phải cố ý thương, này. . . Vài ngày ở chung, Lăng Từ Lăng âm thầm thở dài, nàng biết này tu vi cực cao Hiên Viên Huyền Thiên, là một thuần túy lớn hải tử, đối với đạo lý đối nhân xử thế, hoàn toàn không hiểu, càng thêm không có gì tâm cơ, chỉ là, lời này vốn là bằng trái tim, nhưng Tiêu Thần sẽ lo lắng cái này sao?

"Không có việc gì, ta cũng không phải cố ý cho người thương, nếu đều không phải cố ý, chúng ta đây liền hoà nhau đi." Tiêu Thần cũng là nở nụ cười, đại xuất Lăng Từ Lăng sở liệu, hần vậy mà không để ý Hiên Viên Huyền Thiên trong lời nói mang đậm

"Này. . ." Hiên Viên Huyền Thiên mơ hồ nghĩ Tiêu Thần thuyết pháp có chút không đúng, nhưng lại nói không nên lời không đúng chỗ nào.

"Thế nào, lẽ nào người là cố ý?" Tiêu Thần thanh âm giảm thấp xuống vài phần nói rằng.

"Không, chúng ta coi như hoà nhau đi." Hiên Viên Huyền Thiên không biết không đúng chỗ nào, lại sợ Tiêu Thần hiểu lầm, vì vậy không do dự nữa, sáng khoái đáp ứng nói.

Không phải cố ý đã thương người đâu có, lẽ nào thụ thương còn có thể cố ý đưa? Này vậy mà có thể gọi hoà nhau, nếu không phải Lăng Từ Lăng hiểu rõ Tiêu Thần, chỉ sợ cũng phải hoài nghi Tiêu Thần có đúng hay không đâu xảy ra vấn đề, càng không nói là, Hiên Viên Huyền Thiên, vậy mà hình như là thật không biết đạo lý trong đó.

"Ha ha. . . Hào huynh đệ." Tiêu Thần cười lớn vỗ vỗ Hiên Viên Huyền Thiên vai.

"Huynh đệ? Ta không có huynh đệ." Hiên Viên Huyền Thiên không hiểu Tiêu Thần nói.

"Ai nói, sau đó ta chính là đại ca ngươi, ngươi không phải có huynh đệ sao?" Tiêu Thần nghiêm sắc mặt, chăm chú nói rằng.

"Thật sao? Thật tốt quá, ta trước đây liền vẫn muốn người ca ca." Hiên Viên Huyền Thiên cười mị lên mắt.

"Đây là tại sao vậy chứ?" Không biết có phải hay không là diễn trò, Tiêu Thần phối hợp hỏi.

"Bởi vì có ca ca nói, có thể theo ta luyện kiếm." Hiên Viên Huyền Thiên cũng là chăm chú đáp.

"Thò, ngươi làm cái gì?" Lăng Tử Lăng tiến đến Tiêu Thần bên tai nhẹ giọng nói rằng.

"Sau đó nói cho ngươi biết." Tiêu Thần cũng góp quá ... Đi nhỏ giọng nói rằng.

Nói xong, Tiêu Thần đi tới Lăng Tử Lăng phía trước, nói với Hiên Viên Huyền Thiên, "Điều không phải muốn dẫn đại ca đi dạo sao, dẫn đường đi."

Hiên Viên Huyền Thiên có chút nghi hoặc, cảm giác Tiêu Thần rất kỳ quái, nhưng trừ hấn ra gia gia ở ngoài, hấn chưa thấy qua ngoại nhân, thì là nghĩ kỳ quái, cũng hiểu được có cái gì không đúng, khi hấn trong thế giới, tựa hồ còn không có thiện ác thị phi chi phân.

"Đại ca?" Hiên Viên Huyền Thiên thì thầm nói rằng, nói hấn nghi hoặc vòng vo đảo mắt con ngươi, đi về phía trước.

Tiêu Thần đi ở Hiên Viên Huyền Thiên bên người, "Ta nghe nói ngươi mới hai mươi hai tuổi, ta so với ngươi còn lớn hơn, đương nhiên là đại ca a."

Nhìn hai người đi xa, Lăng Tử Lăng cũng đi theo, nhưng nàng nghĩ như thế nào cũng nghĩ không thông, Tiêu Thần làm như vậy nguyên nhân là cái gì, nhưng nếu hấn nói sẽ tự nói với mình, vậy cũng không vội với một thời.

Tiêu Thần trước cũng phát hiện, ở đây tuy rằng điều không phải không có thiên lý, nhưng sáng nơi phát ra nhưng cũng không phải là ánh dương quang, nói vậy tất nhiên là trong lòng đất, thánh địa truyền thuyết, không có thiên lý, nơi đây hơn phân nửa chính là Hiên Viên mộ phần, lúc này hấn và Hiên Viên Huyền Thiên đi tới, Hiên Viên Huyền Thiên nói cho hấn biết, hấn dường như địa phương dưới đất sâu rộng bên cạnh, lúc này dưới chân bọn họ thông đạo đi thông Kiếm Trì.

Tiêu Thần hướng nhìn bốn phía, lối đi này là một cái đường hầm, trên vách tường cắm cây đuốc, nhưng không có chút nào bị thiêu đốt tiêu hao vết tích, Hiên Viên Huyền Thiên nói cho Tiêu Thần, đây là đặc biệt linh mộc chế thành cây đuốc, chỉ là thiêu đốt, vạn năm cũng sẽ không dập tắt, sau đó Hiên Viên Huyền Thiên lại nói cho Tiêu Thần, để cho tiện khổng chế, trong lòng đất tất cả cây đuốc đều bị thống nhất trận pháp ngay cả ở tại cùng nhau, cái này cũng tuyệt Tiêu Thần muốn mang đi mấy cái "Nghiên cứu" tâm tư.

"Sẽ đi qua một đoạn chính là Kiếm Trì, Kiếm Trì cũng gọi là Tẩy Kiếm Trì, tác dụng chính là tẩy kiếm." Hiên Viên Huyền Thiên hướng Tiêu Thần và Lăng Tử Lăng chăm chú giới thiệu.

Sau khi nghe xong, Tiêu Thần một trận nhức đầu, giới này thiệu, và chưa nói có cái gì khác nhau, nhưng hấn không biểu hiện ra ngoài, trái lại một bức bình tĩnh đại ngộ hình dạng, nhìn một bên Lăng Tử Lăng cũng là trừng mắt mắt, nàng cho rằng đúng Tiêu Thần hiểu rõ đã đủ nhiều, nhưng lúc này mới phát hiện, nàng đúng Tiêu Thần hiểu rõ, xa xa thiếu.

Cũng không lâu lắm, nhóm ba người đi tới Hiên Viên Huyền Thiên nói hồi lâu, Tiêu Thần cũng không tương tượng ra đến hình dạng thế nào Kiếm Trì bên cạnh.

Tiêu Thần đầu tiên thấy là một khối thật to tảng đá lớn bia, trước mắt tấm bia đá này, thực sự điều không phải một cái chữ to là có thể khái quát, Tiêu Thần hơi chút ngẩn đầu, vậy mà nhìn không thấy Thạch Bì chi đỉnh, nhưng ở hỏa quang chiếu rọi xuống, cũng thấy rõ "Kiếm Trì" hai cái triện thể chữ to.

Lại nhìn sang, còn lại là một cái hồ to, này hồ to bên cạnh, cũng không như thông thường ao như nhau quy tắc, mà là dường như thiên nhiên hình thành thông thường, hồ to có phân nửa bị nước bao phủ, mặt nước không có một tia sóng gợn, như một mặt cái gương, phản xạ chu vi hỏa quang, chiếu nơi đây, như ban ngày.

Tiêu Thần thấy một bên Hiên Viên Huyền Thiên, trong mắt lộ ra thật sâu kiêu ngạo và hướng tới vẻ, lấy kiếm này hồ là ngạo, nhưng vì sao hướng tới, Tiêu Thần không biết nguyên nhân ở trong.

"Này trong ao mỗi một giọt nước, đều ngưng tụ kiếm khí, mặc dù là sắt thường ở đây ngâm phía sau, cũng có thể biến thành linh khí." Hiên Viên Huyền Thiên theo như lời, sẽ không có giả, nhưng loại thuyết pháp này, cũng quá mức kinh người.

Mỗi một món linh khí chú thành, ngoại trừ cần luyện khí người đại lượng tâm lực, và chứa nhiều trên các loại tài liệu, còn cần tiêu hao dẫn linh vật, là đồ vật khai linh, còn chưa nhất định có thể thành công, linh khí cũng là tu sống có thể đúc tối cao chờ pháp bảo, đi lên nửa tiên khí, nghịch tiên khí, đều không phải là tu sĩ có thể đúc đi ra.

Mà Hiên Viên Huyền Thiên vậy mà nói sắt thường ngâm nước này, cũng có thể làm cho kỳ thành là linh khí, kia ao nước này, ít nói cũng có thể sản xuất số lấy trăm vạn kế linh khí, vậy làm sao rất cao.

"Đáng tiếc, ta còn chưa tới Nguyên Thần Chi Cảnh, vẫn không thể thanh kiếm bỏ vào." Hiên Viên Huyền Thiên thờ dài nói rằng, thanh âm có chút thất lạc, tựa hồ là mình không phải là Nguyên Thần tu vi mà thất lạc.

Lại không biết, hai mươi hai tuổi chỉ năm, tu luyện tới Thai Thành trung kỳ, phóng nhãn toàn bộ Tu Chân Giới. Lại có bao nhiêu người có thể so với?

"Đại ca, tẩu tử, các người tại đây ở lâu một hồi, có thể cảm ngộ đến nói, liền coi như các người điều không phải kiếm tu, cũng hết sức mới có lợi, ta tới trước phía trước chờ các người." Nói xong, Hiên Viên Huyền Thiên không thấy được Lăng Từ Lăng sát nhân ánh mắt, trực tiếp đi xa.

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 61: Trong hồ Kiếm Các

"Nương tử, hần đã đi rồi." Tiêu Thần trong lòng sáng khoái vô cùng, thậm nghĩ này huynh đệ kêu giá trị.

"Hừ!" Lăng Từ Lăng đem sát nhân ánh mắt từ trên người Hiên Viên Huyền Thiên chuyển dời đến Tiêu Thần trên người.

"Thành thật giao cho, lại nghĩ thế nào tai họa tiểu hài tử." Tiêu Thần không để ý Lăng Từ Lăng ánh mắt cùng với đối diện, một lát sau, Lăng Từ Lăng cũng cảm hần không biện pháp gì, chỉ phải thôi.

"Hần một cái đại lão gia, ta thế nào tai họa, còn có a, người gặp qua lớn như vậy hài tử?" Tiêu Thần đã sớm ngờ tới Lăng Từ Lăng sẽ đặt câu hỏi, bất quá hần vốn cũng không có dự định giấu diếm, thì là nàng không hỏi, Tiêu Thần cũng chuẩn bị nói cho hần biết.

"Ít nói nhảm, nói mau." Lăng Từ Lăng không kiên nhẫn nói rằng, ăn xong vài lần một lúc, Lăng Từ Lăng sớm liền hiểu không cùng Tiêu Thần dây dưa đạo lý.

"Là, Huyền Lăng sư thúc." Tiêu Thần ôm quyền cúi đầu, nhất phó văn bối hướng trưởng bối bảm báo tư thái nói rằng, "Người nghĩ a, hần là được xưng thần bí nhất thánh địa, Hiên Viên mộ phần truyền thụ, truyền nhân duy nhất, sau đó hần chính là chỗ này lão đại, sau đó mới bước chân vào giang hồ, điều không phải, trở thành Tu Chân Giới, có như thế tự mình tiểu đệ, người nói nhiều phương tiện, người xem ta nhiều cơ trí."

"Người cũng không nhìn một chút, chỉ người kia chút bản lãnh, còn trở thành Tu Chân Giới đầu, tùy tiện đến tự mình tiểu yêu tiểu quỷ đều có thể cho người diệt." Lăng Từ Lăng chẳng đáng nói rằng, nhưng đối với Tiêu Thần theo như lời nói, nàng vẫn còn có chút tìm cách, lấy đúng Tiêu Thần hiểu rõ, Tiêu Thần không biết là cái loại này suốt ngày bẻ quan tu luyện khổ tu, về hần theo như lời trở thành Tu Chân Giới, ngược lại cũng hết sức phù hợp hần tính cách.

"Người đừng nhìn ta như vậy, ta thế nhưng tự mình có lý tưởng người. . ."

Cứ như vậy, Tiêu Thần và Lăng Từ Lăng nói chuyện tào lao một trận, đem Hiên Viên Huyền Thiên để cho bọn họ cảm ngộ nơi đây ý cảnh việc hoàn toàn vứt đến rồi sau đầu.

Tiêu Thần để Hiên Viên Huyền Thiên gọi đại ca của mình, kỳ thực cũng thật là không có cái gì con mắt, hần ở dưỡng thương trong lúc, nghe Lăng Từ Lăng nói qua hần hôn mê phía sau Hiên Viên Huyền Thiên biểu hiện, không biết vì sao, hần cũng cảm giác tốt, còn chân chính đối mặt Hiên Viên Huyền Thiên thời gian, hần cảm giác mãnh liệt hơn, đây là một loại phát ra từ nội tâm cảm giác, về phần tại sao, Tiêu Thần tự mình cũng không biết.

Lúc này, hai người bọn họ đang ở hướng Hiên Viên Huyền Thiên ly khai phương hướng đi tới, "Nguyên lai là hữu hạn quản thúc, ta nói làm sao có thể thần kỳ như vậy đâu." Tiêu Thần vừa đi vừa nói chuyện.

"Mỗi một món linh khí đều là luyện khí sư tâm huyết, làm sao có thể đơn giản như vậy liền luyện thành, nói người ngốc người còn không thừa nhận." Lăng Từ Lăng đứng Tiêu Thần, luôn luôn chẳng đáng.

"Nói đến đây tự mình, ta thế nhưng có bảo bối đâu." Nói, Tiêu Thần lấy ra Bích Lưu, ở Lăng Từ Lăng trước mắt khoa tay múa chân.

"Liền cái này phá kiếm a, ta xem còn không bằng thượng phẩm Pháp Khí đâu." Lăng Từ Lăng chưa có tiếp xúc qua Bích Lưu, cũng không biết Tiêu Thần từ đâu làm ra, tự nhiên cũng không biết Tiêu Thần thường dùng chuỗi này rộng nhận kiếm rốt cuộc là cái gì phẩm cấp đồ vật.

"Đây chính là kiếm tiên a, kiếm tiên, hiểu không?" Tiêu Thần không vui, đây là sự phụ Ca Thư Hành Vân tặng cho, tuy rằng chính hần cũng không biết kiếm này công hiệu, nhưng cũng không có thể ở Lăng Từ Lăng trước mặt biểu hiện ra ngoài.

"Người biết cái gì là tiên khí sao?" Lăng Tử Lăng quay đầu nhìn Tiêu Thần.

"Người chớ đắc ý, cái này không được, ta còn có." Nói, Tiêu Thần mặc niệm khẩu quyết, gọi ra Hoán Nhật đến, "Đàn này chung quy. . ."

Tiêu Thần lời còn chưa nói hết, đột nhiên trong lòng chấn động, một không thể kháng cự uy áp từ thông đạo ở chỗ sâu trong truyền đến, không đợi Tiêu Thần phản ứng, liền khiến động thương thế, khiến cho phun ra một ngụm máu tươi.

Một bên Lăng Tử Lăng cũng là vùng xung quanh lòng mày khấn tức, hiển nhiên cũng giống vậy thừa thụ lớn lao áp lực, chỉ bất quá nàng không có mang thương, đến không giống sắc mặt, nếu là Tiêu Thần lúc trước không có chịu này trọng thương, tự nhiên cũng sẽ không thất thố như vậy, uy áp, nếu như đặt ở tu sĩ trong lúc đó, chỉ có thể là cao giai tu sĩ đứng cấp thấp tu sĩ thả ra, loại này uy áp và tu vi có quan hệ, còn có một loại là Thiên Địa uy áp, đây là tự nhiên tồn tại, nhất trước tên chính là thiên kiếp hạ xuống trước thời gian, độ kiếp tu sĩ đổi mặt.

Có nữa chính là bảo vật, được trời quan tâm thần vật, có tự mình mang đạo vận, có thể cung cấp nhân sâm ngộ, có còn lại là mang theo cực kỳ kinh khủng uy áp, loại này bảo vật không khỏi là công phạt châu báu.

Lúc này Tiêu Thần và Lăng Tử Lăng đã bị áp lực,

Nếu không xuất Tiêu Thần sở liệu, liền là đến từ Hoàng Kiếm Hiên Viên.

Huyền Thanh Sơn Tàn Kiếm Đạo có Hiên Viên Kiếm khác, Tiêu Thần chưa thấy qua, hẳn tự nhiên cũng không biết, kiếm kia khắc tác dụng là trấn thủ kiếm linh, mà nơi đây tên là Hiên Viên Mộ, là xác xác thật thật táng trước hoàng kiếm, nhưng vì sao đột nhiên thả ra uy áp, này liền không được biết rồi.

Huống hồ, Tu Chân Giới đều công nhận một sự thật là, Hiên Viên Kiếm chết đi đã có rất nhiều năm.

May là này uy áp không có kéo dài bao lâu, liền biến mất đi, không phải lấy Tiêu Thần hiện tại trạng thái, sợ rằng chống không được bao lâu, thương thế lại đem tái phát nặng thêm.

"Đại ca, các người không có sao chứ." Hiên Viên Huyền Thiên từ đằng xa trong thông đạo chạy đến, thấy Tiêu Thần che ngực quỳ một chân trên đất, không khỏi hô.

"Không có việc gì, huyền trời, chúng ta kẻ tục đi thôi." Tiêu Thần miễn cưỡng cười cười, đứng lên nói rằng.

"Tiểu Thiên, trực tiếp dẫn bọn hần đến Kiếm Hoàng các." Không kịp một thân, nhưng nghe thấy nó tiếng, một cái có chút thanh âm già nua chẳng biết từ đâu vang lên, không riêng Hiên Viên Huyền Thiên, ngay cả Lăng Tử Lăng và Tiêu Thần cũng rõ ràng lọt vào tai.

Thanh âm này chỉ nói một câu nói, sẽ thấy không vang lên, nhưng ngẩn ngui này một câu nói công phu, Tiêu Thần và Lăng Tử Lăng đồng thời cảm thấy kia như núi xuyên thông thương uy nghiêm, và đại dương như nhau thâm trầm, mặc dù không có truyền ra bất luận cái gì uy áp, nhưng bọn hần không hoài nghi chút nào, chủ nhân thanh âm tu vi nhất định ở lúc đầu gặp mấy hắc viêm trên.

"Đây là ta gia gia thanh âm." Hiên Viên Huyền Thiên vừa cười vừa nói, nụ cười kia đặc biệt xán lạn, Lăng Tử Lăng phảng phất đã gặp ở nơi nào.

"Vừa lại xuất hiện, Hiên Viên hoàng uy." Hiên Viên Huyền Thiên nói tiếp, "Đi thôi, ta mang bọn người đi Kiếm Hoàng các thấy gia gia ta." Hiên Viên Huyền Thiên không hiểu nổi vì sao gia gia sẽ hiện tại để hần mang Tiêu Thần đi Kiếm Hoàng các, trước nói cũng chờ Tiêu Thần thương thế phục hồi lúc nữa, bất quá hần chỉ cảm thấy gia gia làm việc luôn luôn có đạo lý, hẳn tự nhiên không có hoài nghi.

Tiêu Thần thương thế nặng thêm, một đường không nói nữa, ở Lăng Tử Lăng nâng đỡ theo Hiên Viên Huyền Thiên thông qua mấy cái và vừa như nhau thông đạo, ở giữa Hiên Viên Huyền Thiên nhiều lần tưởng công lên Tiêu Thần, đều ở đây không giải thích được giữa bị Tiêu Thần trừng không ít bạch nhãn.

Không bao lâu, ở Hiên Viên Huyền Thiên dưới sự hướng dẫn, ba người đi tới một chỗ trong lòng đất hồ nước trước, trong hồ có nhát tòa thật to lầu các thức kiến trúc, mặc dù cách xa nhau rất xa, cũng rõ ràng có thể thấy được.

Ba người dưới chân là đám lăng không trôi nổi bãi đá, bãi đá trong lúc đó cách xa nhau ba Trượng Tam xích ba phần, mỗi ba giờ bãi đá phía sau, đều có một trọng đại bãi đá, lấy tự mình suy cho cùng ý, cửu số lượng cực kỳ, như vậy chân ý, cận có một đạo cực kỳ, mới có thể hưởng dụng, nhìn thấy cảnh này, không cần Hiên Viên Huyền Thiên giới thiệu, Tiêu Thần đã dám khẳng định, kiếm này hoàng các, chính là Hiên Viên Kiếm chỗ, nhưng Hiên Viên Kiếm đã sớm chết rồi, vì sao không có đưa vào kiếm mộ, mà là đặt ở nơi đây đâu? Khả năng này chỉ có nơi đây chủ nhân, mới có thể đã biết.

Bãi đá gần bó thông đồ trực cấp lên cao, tốc hành lầu các nhập khẩu, bãi đá dưới là đen kịt trong lòng đất hồ nước, nhưng mặt nước lại hiện lên kim quang, kim quang này nơi phát ra lại là cả lầu các, trong hồ lầu các tàn mất ra chói mắt cũng không chói mắt nhu hòa kim quang, chiếu sáng toàn bộ trong lòng đất không gian, cũng cho toàn bộ trong lòng đất hồ độ lên một tầng viền vàng.

Tiêu Thần vô lực lướt qua rộng chừng ba trượng nhiều bãi đá, hần đầy cỏi lòng mong được nhìn về phía Lăng Tử Lăng, Lăng Tử Lăng bắt đắc dĩ, hần trọng thương phải không tranh sự thực, thì là biết Tiêu Thần tưởng nhận điện thoại chiếm tiện nghi, năng cũng không thể cự tuyệt.

Nguyên bản nàng định dùng pháp lực nâng lên Tiêu Thần, nhưng chỉ muốn vừa động thủ, Tiêu Thần liền quý hào thông thường tê liệt xuống phía dưới, nói hần còn bị một loại là không thể bị chân nguyên bao vây thương, Lăng Tử Lăng thực sự không cách nào, mới chuẩn bị đem hần để tay lên tự mình vai.

Lăng Tử Lăng đã nâng lên Tiêu Thần cánh tay, nhìn Tiêu Thần kia nở nụ cười, nàng có một quyền đánh tới xung động, nhưng vào lúc này, Hiên Viên Huyền Thiên từ một bên đã đi tới, một thanh tiếp nhận Tiêu Thần tay, đặt ở tự mình trên vai, hấn tay trái ôm ấp Tiêu Thần kích thước lưng áo, phát lực dẫn đầu bước lên bãi đá.

"Khốn kiếp, ta muốn giết ngươi. . ." Hiên Viên Huyền Thiên mang theo Tiêu Thần, theo hấn phát sinh tê tâm liệt phế tiếng gầm gừ, dần dần đi xa, sau đó chính là Lăng Tử Lăng một chuỗi chuông bạc làm để nghe cười khê.

Vượt qua đen kịt như mực, lại phản xạ kim quang trong lòng đất hồ, Hiên Viên Huyền Thiên mang theo Tiêu Thần và Lăng Tử Lăng đi tới kiểm các trước.

Tiêu Thần về mặt cầu xin, tàn bạo nhìn chăm chăm Hiên Viên Huyền Thiên, Hiên Viên Huyền Thiên sau khi thấy không rõ cho nên, lộ ra thật sâu vẻ nghi hoặc, một bên Lăng Tử Lăng còn lại là tâm tình thật tốt, lúc này trong miệng hừ nhỏ cong.

Nhảy xuống người cuối cùng tảng đá lớn thai, ba người liền đứng ở kiểm các cửa chính ở ngoài, Tiêu Thần ngẩng đầu nhìn lại, trước hết đập vào mi mắt là móc sắt ngăn hoa viết Kiểm Hoàng các ba cái chữ to thật lớn bằng hiệu, sau đó mới là lối kiến trúc chờ, nghiêm chỉnh mà nói, Kiểm Hoàng Các chủ thể kiến trúc và thông thường lầu các không bao lớn khác nhau, bát giác ban công, hạc cánh mái cong, bệ cửa sổ cửa lầu khắc hoa khắc lữ. Bất đồng duy nhất là, thứ lầu các phẳng phát mỗi một phiến ngói, mỗi thốn đầu gỗ đều ở đây phát quang, tòa lầu này các mỗi một chỗ, đều là trong lòng đất kim quang nơi phát ra.

Nhìn xong Kiểm Hoàng các còn muốn chỗ cao nhìn lại, Tiêu Thần phát hiện mình thân ở địa cung trong, mượn Kiểm Hoàng các phát sinh kim quang, Tiêu Thần còn phát hiện, tự mình ly có thể thấy đỉnh chớp tường, lại có trăm dặm xa, dưới đất này Hiên Viên Mộ, chiếm đoạt không gian to lớn, Tiêu Thần này mới có sơ bộ nhận thức.

Hiên Viên Huyền Thiên buông Tiêu Thần sau này trước đi tới Kiểm Hoàng các trước cửa, đánh ra vài đạo Tiêu Thần và Lăng Tử Lăng đều xem không hiểu pháp quyết phía sau, Kiểm Hoàng các đại môn từ từ mở ra một đường may, tuy nói là một đường may,) nhưng cũng đủ nườn người Tiêu Thần song song đi qua.

Vào sau đại môn, ba người đi tới đại đường, ở đây chỉ là tầng thứ nhất, Tiêu Thần không có phát hiện có hàng hiên thông hướng càng cao chỗ, cũng nhìn không thấy tầng cao hơn, ngẩng đầu nhìn lại, vốn là sàn gác địa phương, cũng chỉ có nhất mảnh hư vô.

Tầng thứ nhất này đại đường trong, để cái bàn, mặt trên trần thiết trước tế điện sở dụng vật, bàn trước mặt đứng một gã tóc hoa râm người, nhìn không thấy hấn mặt, chỉ vì hấn là đưa lưng về phía đại môn mà đứng, nhưng mặc cho ai cũng có thể liếc mắt nhìn ra, người này vóc người cực cao, đặc biệt vĩ ngạn, khí độ càng bất phàm.

"Tiểu Thiên, ngươi đi lên trước đi, ta có mấy lời tương hồi bọn họ một chút." Đưa lưng về nhau Tiêu Thần người mở miệng nói rằng, thanh âm này cùng bọn họ vừa ở Kiểm Trì chỗ nghe được, thanh âm chính là đồng nhất tự mình.

"Được, gia gia ta đi trước." Hiên Viên Huyền Thiên vui sướng lên tiếng, sau đó liền đi tới đại đường một chỗ bên sừng, không biết dùng pháp thuật gì, quang mang lóe lên, liền biến mất.

"Ta nghe tiểu Thiên nói, hai người ngươi đều là Huyền Thanh Sơn đệ tử." Đưa lưng về phía Tiêu Thần và Lăng Tử Lăng người, đang khi nói chuyện cũng xoay người lại, người này đầu đội vải trắng mảnh, thanh âm một bức giữ đạo hiểu hình dạng.

Tiêu Thần chỉ là nhìn hấn một cái, thì có loại khó có thể hô hấp cảm giác, trước mắt đứng rõ ràng liền là một người, nhưng để Tiêu Thần cảm giác được, đây không phải là người, đây là một thanh âm sâu trong vô kiểm tuyệt thế hung kiếm, không cần xuất kiếm, cũng đã có thể để cho đối diện người khác, đánh mất tất cả ý chí chiến đấu, nghe đồn Hiên Viên Mộ đứng đầu người, từ kẻ thừa Hiên Viên ức chế thời gian, nhất định phải mang theo trắng lĩnh, cả đời là Hiên Viên Kiếm giữ đạo hiểu, nguyên lai cũng là thật.

"Hiên Viên tiền bối, đắc tội, Tinh Đồng!" Tiêu Thần cường chế trước trong lòng bất an và sợ hãi, vận khởi Tinh Đồng, nhìn về phía người trước mắt.

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62: Thanh Minh Chi Chủ

"A?" Được xưng là Hiên Viên tiền bối lão nhân nhiều hứng thú đánh giá Tiêu Thần, mặc cho Tiêu Thần phát huy một hồi mới hỏi, "Ta hết sức muốn biết, ngươi nhìn thấy gì."

"Nhân Vương Kiếm!" Tiêu Thần mục trừng khẩu ngọc, vô ý thức nói rằng, "Này. . . Nguyên lai, đây là thật, tiền bối là đương đại Nhân Vương Kiếm chủ."

Lăng Tử Lăng không có Tiêu Thần như vậy độc nhất vô nhị Tinh Đồng, nhìn không thấy Tiêu Thần có thể thấy, lúc này cũng nghe không hiểu Tiêu Thần nói.

"Tiểu cô nương, ngươi cũng lên đi." Lão nhân nói thanh âm không cao, nhưng có một không cho nghi vấn ý.

Thậm chí không đợi Lăng Tử Lăng tiếp lời, nàng dưới chân sáng lên và Hiên Viên Huyền Thiên lúc rời đi như nhau quang mang, trong nháy mắt biến mất ở Kiếm Hoàng các một tầng, Tiêu Thần không có gặp.

Nếu là người trước mắt tưởng muốn gây bất lợi cho tự mình, vậy hẳn hai người chỉ dùng đưa cái cổ là được, không có nửa phần cơ hội, thì là Hãn có thể xuất thủ, có thể phát huy lúc đầu khiến Đại Đạo hắc viêm thụ thương chiêu thức, mặt đối với người này, cũng không có nửa phần cơ hội.

"Hiên Viên tiền bối mời xem cái này tự mình." Nói xong, Tiêu Thần đem Bệnh lão nhân cho mình hắc sắc bài tử đem ra.

Hắn biết người trước mắt để Lăng Tử Lăng ly khai nguyên nhân, phát hiện ngoại nhân đi vào Địa Long Cốc phía sau, không có làm khó dễ, trái lại dẫn tới Hiên Viên Mộ, đây không phải là thánh địa nhân tâm thiện lương có thể giải thích, chỉ có thể chính là, có thể đi vào Địa Long Cốc người, tất nhiên đều là Hiên Viên Mộ tán thành người.

Tiêu Thần chưa từng tới Hiên Viên Mộ, Lăng Tử Lăng cũng là lần đầu tiên xuống núi, nghĩ như thế, đây hết thảy nguyên nhân, ngay bệnh lão đầu cho mình trên bảng hiệu, đây cũng là một loại tín vật, có lẽ một loại tín hiệu, cho nên hắn cũng không nhiều hỏi, trực tiếp hai tay đưa lên hắc sắc bài tử.

Lão nhân thấy hắc sắc bài tử mà không có một chút ngoài ý muốn hình dạng, trái lại khóe miệng lộ ra lau một cái mỉm cười, "Quả nhiên là lão tiểu tử này."

"Ta đến sai sai, ngươi là Vân Vô Nhai đệ tử?" Lão nhân nhìn Tiêu Thần nói rằng.

"Tiền bối đoán không đúng, ta điều không phải hắc đồ đệ." Tiêu Thần nghiêm trang nói rằng, sờ không trúng người trước mắt tính cách, Tiêu Thần không dám nói lung tung.

"Vậy kỳ quái, trọng yếu như vậy vật, hẳn khởi sẽ giao cho ngoại nhân." Lão nhân sờ sờ râu mép nói rằng, cũng là cảm giác có chút kỳ quái.

"Hắn là đại ca của ta." Không đợi lão nhân hỏi lại, Tiêu Thần tự xuất và Bệnh lão nhân quan hệ.

Lão nhân vẻ mặt bất đắc dĩ, lắc đầu nói rằng: "Hồ đồ, thực sự là hồ đồ, càng già càng khôn kiếp."

"Kia sư phụ ngươi Huyền Thanh Sơn vị ấy đạo tôn đâu?" Lão nhân thông thả tới lui vài bước phía sau nói rằng.

Tiêu Thần ôm quyền ở bên mặt một lần hành động, nói rằng: "Gia sư không chính xác đề cập hãn danh hào, hãn cũng không phải Huyền Thanh Sơn đạo tôn."

Nghe vậy lão nhân không có vẻ tức giận, mà là nhắm vào Tiêu Thần vẫy vẫy tay, "Ngươi qua đây."

Tiêu Thần không dám chậm trễ, lập tức đi tới lão nhân trước người, lẳng lặng đứng, cũng không mở miệng hỏi cái gì.

Tiêu Thần vóc người ở trong nhân loại đã coi là xuất chúng, nhưng đứng ở trước mặt lão nhân lại hơi gầy yếu, càng thấp hơn nửa cái đầu.

Lão nhân giơ tay lên đặt ở Tiêu Thần trên đầu, nhắm hai mắt lại, Tiêu Thần không dám lộn xộn, chỉ là cầu khẩn hắn dùng một cái tay trượt, thuận tiện đem mình kết liễu.

Một lúc lâu, lão nhân cầm mở tay ra, mở mắt ra nói rằng: "Thanh Minh Châu Ân, ngươi là lần này bị chọn trúng người sao? Kia sư phụ ngươi, thế nhưng Ca Thụ Hành Vân?"

Tiêu Thần không biết lão nhân làm cái gì, toàn thân hắn từ trong tới ngoài không có chút nào dị thường và không thích hợp, nhưng đối phương lại nói cho đúng ra, vô luận là sư phụ còn là Bệnh lão nhân đều nhiều lần giao cho hắn không thể để cho ngoại nhân biết được tin tức.

Tiêu Thần không có tiếp lời, trong lòng cảnh giác, thì là biết vô dụng, cũng bắt đầu phòng bị suy nghĩ trước lão nhân.

"Tiểu hữu ngươi không cần khẩn trương, nếu Vân Vô Nhai để ngươi tới nơi này, ngươi tự nhiên hẳn là tin tưởng hắn, tấm bảng này ngươi mang sẽ đi lại giao cho hắn là được." Lão nhân nhìn thấu Tiêu Thần bất an, cao giọng nói rằng.

Sau đó đem từ Tiêu Thần trong tay cầm đến bài tử lại trả lại cho Tiêu Thần, về phần bài tử phát sanh biến hóa gì, Tiêu Thần không biết, nếu đối phương không có báo cho biết, hắn cũng không muốn biết.

"Dựa theo quy củ, hẳn là đưa các ngươi đến Hiên Viên ảo cảnh một lần,

Bất quá, ngoại lệ cho người ba lần cơ hội, người nên nắm chặt được." Lão nhân tiếp tục lí miệng, cũng không biết hấn theo như lời Hiên Viên ảo cảnh vậy là cái gì nơi đi.

"Người cũng lên đi." Nói xong còn chưa phải thấy lão nhân làm cái gì, Tiêu Thần cũng giống như Lăng Tử Lăng biến mất ở tầng thứ nhất.

"Hoàng Thượng, mang người xuất mộ người, đã xuất hiện, cũng không biết phải bao lâu, người mới có thể sống lại. . ." Tiêu Thần sau khi biến mất, lão nhân xoay người, đối với trên bàn một cái linh vị nói rằng.

Bị chọn trúng người là, ở tự mình trước còn có người nào bị chọn trúng qua, bọn họ đều thế nào, Tiêu Thần không biết, hấn hiện tại thậm chí không dám đi tìm kiếm, không dám đi biết, hấn so với ai khác đều hiểu, tự mình thân ở vòng xoáy, là cả tu hành giới nhất thượng tăng một nhóm người bí mật.

Ở trong mắt bọn họ, mình và một con kiến không khác nhau chút nào, Tiêu Thần không biết cùng đội mình là cái gì, nhưng hấn đặc biệt rõ ràng, hấn có thể xuất hiện ở đây trận vòng xoáy giữa, chỉ là bởi vì Thanh Minh Châu Ấn quan hệ.

Nếu không phải có thể đạt được ngang nhau thực lực, vô luận là cái gì, hấn đều không có năng lực đi cải biến, hấn trở nên mạnh mẽ trái tim, kiên định hơn.

Tiêu Thần đặt mình trong truyền tống ánh sáng giữa, nghe nhìn hoàn toàn bị phong bế, nhưng là chỉ trong nháy mắt, liền lần nữa khôi phục sang đây, lúc này hấn đến tới chỗ nhìn qua là so với lâu một đại đường còn muốn rộng nhiều một chỗ khác phòng.

Theo lý mà nói đây là không có khả năng, bởi vì từ bên ngoài nhìn, toàn bộ lầu các trên dưới đều là thông thường phẩm chất, nhưng này xác xác thật thật là mặt trên so với phía dưới còn muốn rộng, nguyên nhân ở trong, chỉ có thể dùng bốn chữ để giải thích, tu di giới tử.

Lăng Tử Lăng và Hiên Viên Huyền Thiên đứng ở một tòa tế đàn trước, tòa tế đàn này lóe kim quang, chu vi có thạch trụ lăng không pháp phòng, còn có một tầng màn sáng bao phủ, tựa hồ ngay cả một bụi cũng không muốn để nó rơi vào trên tế đàn.

"Đây là? Giới tử không gian?" Tiêu Thần liền đi hướng hai người, bên mở miệng hỏi.

Thấy Tiêu Thần đi tới, Lăng Tử Lăng không có gì dư thừa động tác, trái lại Hiên Viên Huyền Thiên nhìn qua thật cao hứng, "Đại ca, người biết giới tử không gian a?" Hiên Viên Huyền Thiên cao giọng nói rằng, "Nơi này chính là giới tử không gian."

Đi tới gần bên, Tiêu Thần tỉ mỉ quan sát tế đàn đến, hấn chỉ thấy cả tòa tế đàn do màu trắng ngọc thạch đúc, từ phía dưới cùng đến chỗ cao nhất phân làm ba máy, mỗi thai chỉ có ba máy thêm đá, vốn có trình viên hình cái vòng thế giới, bị lan can chia làm chín phần, lại cũng là suy cho cùng chỉ thế.

Lại tế đàn ở giữa nhất, là một chỗ nhìn như hoàng kim chế tạo bàn thai, mặt trên có khắc một cái thái cực đồ, thái cực đồ chu vi còn lại là cửa khóa không biết tên, nhan sắc khác nhau bảo thạch, mỗi một tự mình bảo thạch đều phóng xuất cùng tự thân nhan sắc tương đồng quang mang, chín đạo quang mang hướng về phía trước thiết lập tại một cái treo trên bầu trời bạch ngọc mâm trên.

Ngọc này mâm trên, bày đặt hai đoạn đoạn kiếm, thân kiếm phong cách cổ xưa, hoa văn lộn xộn, lại như có bản tí ở phía trên, cũng biện không nhận ra là, cùng cảnh vật chung quanh so sánh với, này hai đoạn đoạn kiếm âm đậm không ánh sáng, và hai khối sắt vụn như nhau.

Nhưng Tiêu Thần biết, đây cũng không phải là sắt vụn, ở lớn như vậy thế lầu các giữa, vừa nặng phục bố trí lại xuất đồng dạng đại thể, loại này bố trí chỗ ngưng tụ số mệnh, căn bản không thánh vật không thể thừa thụ, kia trước mắt này hai đoạn đoạn kiếm, tự nhiên chỉ có thể là, Hoàng Kiếm Hiên Viên.

"Đây là. . . Hiên Viên Kiếm?" Tiêu Thần hỏi dò, con mắt đơn giản chính là tương xác nhận một chút.

"Không sai, đây là Hiên Viên Thần Kiếm, đáng tiếc đã chặt đứt hết sức nhiều năm" Hiên Viên Huyền Thiên báo cho biết chính là Hiên Viên Kiếm thời gian, trên mặt lộ ra, là tự hào, nhưng mà đến thanh âm lại tràn đầy thất lạc, hiển nhiên Hoàng Kiếm bỏ mình cho Hiên Viên bộ tộc mang đến đã kích là phi thường thật lớn.

Bất quá như đã nói qua, nếu như Hiên Viên Kiếm không chết đi, kia Nhân Vương cảm Hiên Viên Kiếm xuất thế nói, có thể này toàn bộ Tu Chân Giới, không ai chịu đựng được lên một kiếm oai, lão Thiên là đức bình, như vậy phá hư thế giới cân đối, có thể trong chỗ u minh sẽ không được phép, cho nên mới ở trên cổ tu sĩ chết hết thời gian, để Hiên Viên Kiếm, cũng cùng nhau từ nay về sau mai táng.

"Nếu đều chết hết, vậy tại sao còn coi chừng đâu?" Tiêu Thần nhất không hiểu nơi ở nơi này trong, tuy rằng Hiên Viên Kiếm ở trên cổ vô cùng ... Tu sĩ xuất hiện lớp lớp niên đại đều là nhất đẳng nhất thần khí, nhưng cũng chính bởi vì như vậy, thời đại này, không còn có người có thể đem nó đúc lại, nếu như vậy, thì tại sao Hiên Viên nhất mạch còn muốn thời đại bảo vệ căn bản không có mong muốn đâu?

"Bởi vì, Kiếm Hoàng còn có thể sống lại!" Trả lời Tiêu Thần là Hiên Viên Huyền Thiên gia gia, cái kia vĩ ngạn lão nhân, Tiêu Thần đem hấn gọi, Nhân Vương.

"Sống lại?" Không chỉ ... mà còn là Tiêu Thần, Lăng Tử Lăng cũng là lần đầu tiên nghe nói, trái lại Hiên Viên Huyền Thiên cũng là một bộ chuyện đương nhiên hình dạng.

"Thanh minh chính chủ là lúc, Kiếm Hoàng ý thức đã bắt đầu sống lại, ở các người tới đến này lúc, Kiếm Hoàng lại có động tĩnh." Nhân Vương bình tĩnh nói rằng.

"Thanh Minh Chi Chủ, phủ quý liên miên, hạo kiếp không ngừng, nghịch loạn âm dương, trên sửa Càn Khôn, thiên sát cô tình!" Lăng Tử Lăng thì thảo

nói ra toàn bộ Tu Chân Giới tu sĩ đều biết nhất đoạn văn, "Tiền bối theo như lời thanh minh, lẽ nào chính là cái này?"

Lăng Tử Lăng ánh mắt phức tạp, vừa Nhân Vương nói, đã đặc biệt rõ ràng chỉ rõ, Hiên Viên Kiếm lần thứ hai sống lại, là bởi vì mình hai người đến chỗ này, mà lúc trước còn nói, Thanh Minh Chi Chủ mới có thể để Hiên Viên Kiếm có phản ứng, năng rõ ràng mình và thanh minh không có bất cứ quan hệ gì, kia không phải là nói, Tiêu Thần chính là Thanh Minh Chi Chủ.

"Hắn không nói cho người biết sao? Người bị Thanh Minh Châu Ân, hẳn dĩ nhiên chính là Thanh Minh Chi Chủ hậu tuyền người, mà bằng vào châu ẩn cũng không có khả năng để Kiếm Hoàng có này phản ứng, vậy đã nói rõ, Thanh Minh Châu, đã nhận chủ, hẳn là chân chính Thanh Minh Chi Chủ!" Nhân Vương một phen nói không có chút nào dừng lại nói xong, nhưng Lăng Tử Lăng sắc mặt đã trở nên rất khó coi.

"Tiền bối, người. . ." Tiêu Thần hiển nhiên cũng không nghĩ tới, Nhân Vương sẽ vào lúc này đem hắn bí mật nói cho Lăng Tử Lăng, dù sao chỉ Thái Thành Kỳ Lăng Tử Lăng, hay là bọn hắn đại cục trung ngoại người mà thôi,) như vậy bí mật, không nên báo cho biết với nàng mới đúng.

"Ta trong lòng hiểu rõ, còn là, người dự định cả đời cũng không nói cho hắn?" Nhân Vương không có đánh coi là báo cho biết Tiêu Thần nguyên nhân ở trong, trái lại hỏi.

"Đây cũng không phải, nhưng lúc này. . . Ai" Tiêu Thần biết việc đã đến nước này, nói cái gì đều đã chậm, hắn thở dài là, hắn còn chưa đủ mạnh lớn, nếu Thanh Minh Chi Chủ nguyên rủa là thật, vậy hắn có bản lĩnh gì đến bảo hộ người bên cạnh.

"Này không phải toàn bộ xong, người tâm lý quan tâm nàng, tin tưởng nàng, thân người phụ nguyên rủa, ứng nghiệm chỉ là sớm muộn việc, nếu như nàng nguyện ý từ trước đến nay người một đạo, thật chẳng lẽ phải đến chết dừng là lúc, mới có thể báo cho biết? Cũng có lẽ, người cây vốn không muốn làm cho nàng đi ở bên cạnh người." Nhân Vương một phen nói, những câu thấy máu, từ từ rõ ràng, nói Tiêu Thần chỉ có thể cắn răng, đáp không hơn bất luận cái gì một câu.

Nhân Vương nói một điểm không sai, Tiêu Thần vốn biết mình phải đi đường, cũng biết thân là thanh minh chính chủ, cần gánh chịu tất cả, đừng hắn bây giờ cùng Lăng Tử Lăng như vậy thân cận, nhưng hắn làm mất đi không nhúc nhích qua không an phận chỉ tưởng, hắn không muốn, lại không dám.

Hắn tu vi còn thấp thời gian, Thanh Minh Chi Chủ mang đến tất cả, còn không có rõ ràng như vậy, hắn cũng không cần chỉ lo lắng cho bên người mang đến kiếp nạn, bệnh lão đầu nói với hắn, chân chính kiếp nạn, cũng là cần phải có tư cách thời gian, mới có thể đánh xuống.

Tiêu Thần dự định, trở lại Huyền Thanh Sơn lúc, liền chuyên tâm tu luyện, thời cơ không sai biệt lắm phải đi tìm Bệnh lão nhân có lẽ sư phụ cầu tình, tự mình ly khai Huyền Thanh Sơn, một bên hoàn thành lúc đó bay trên trời chui xuống đất, bồi khắp thiên hạ nguyện vọng, một bên lịch lãm, đồng thời cũng tách ra tất cả thân cận người, nhưng lúc này Nhân Vương đã nói ra, kia trước tất cả dự định, tự nhiên thất bại, đi con đường nào, lại cần một lần nữa tính toán.

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 63: Lấn trời một sừng

"Thỏ, người thực sự là nghĩ như vậy sao?" Nhìn Tiêu Thần biến hóa sắc mặt, Lăng Tử Lăng đã đoán được đáp án, nhưng nàng vẫn hỏi đi ra.

"Huyền Lăng sư thúc, ta. . ." Tiêu Thần há mồm, lại không nói ra, hắn không muốn giả nói lừa dối Lăng Tử Lăng, nhưng cũng nói không nên lời trong lòng dự định.

"Không cần nói, ta hiểu." Lăng Tử Lăng thần sắc ảm đạm rồi xuống tới, việc này đã không cần đáp án.

Lăng Tử Lăng vốn tưởng rằng Tiêu Thần suốt ngày quần quít lấy tự mình, tùy tiện, tuy rằng nàng không rõ ràng lắm hắn lai lịch, nhưng cảm giác được hắn và tu giả một điểm đều không giống với, hắn có chính hắn phương thức làm việc, tuy rằng nhìn qua cổ tình gây sự, nhưng không có một lần là thật cổ tình gây sự.

Nàng vốn tưởng rằng, có thể cùng này đùa giỡn sư diệt, cùng nhau tu luyện, tu vi cao, như Tiêu Thần nói, trở thành Tu Chân Giới, nàng thậm chí còn chờ mong qua, khi hắn thân bước Đại Đạo thời gian, cũng có thể ở bên cạnh hắn, nhìn hắn đáng tuổi cười, bị nhiễm toàn bộ Tu Chân Giới, nhưng đây hết thảy, chỉ bởi vì bốn chữ, toàn bộ thất bại.

Thanh Minh Chi Chủ, như vậy người tại sao phải lưng đeo trên như vậy số phận, nàng một thời không thể tiếp thu, nàng không thể tin được, như vậy Tiêu Thần, muốn một người lưng đeo nguyên rủa, gánh vác áp lực thật lớn, nhất đường đi xuống, chỉ có thể, một người.

"Thì là khó có thể lựa chọn, cũng chung quy đối mặt, nếu là chờ có tình, chảy nước mắt ly khai thì là ai?" Nhân Vương mặc kệ hai người gút mắt, tự mình nhìn nói rằng.

Hiên Viên Huyền Thiên đứng ở một bên, gãi đầu một cái, không rõ bọn họ đang nói cái gì.

"Đây là Kiếm Hoàng bản thể, kiếm hồn tiêu tán ở tại giữa thiên địa, Kiếm Thần sống lại phía sau, còn phải tìm toàn bộ kiếm hồn, đúc lại thân kiếm, Kiếm Hoàng mới có thể rốt cuộc phục sinh." Nhân Vương nhìn trên tế đàn chìm nổi bạch ngọc mâm, chậm rãi nói rằng.

"Kiếm Thần?" Tiêu Thần nhủ nghi ngờ nói, hẳn trước đây ở Tầng Kinh Các xem qua về pháp bảo bình khí giới thiêu, có chút cường lực pháp bảo, luyện thành là lúc cần phong vào hồn phách, có thể làm cho pháp bảo uy năng nhân, cũng có thể trình độ lớn nhất nắm trong tay pháp bảo.

Cũng có chút pháp bảo luyện thành thời gian không có phong ấn hồn phách, nhưng ngày sau lại tự nhiên ra đời khí linh, loại này pháp bảo càng thêm rất thừa thớt, thường thường cụ có quý thần khó lường chỉ có thể, nhưng này Hiên Viên Kiếm, nghe Nhân Vương theo như lời, có kiếm hồn, đây chính là Hiên Viên Kiếm linh, nhưng kiếm này thần nói đến, Tiêu Thần cũng vẫn sờ vị vấn.

"Kiếm Hoàng gặp may mắn, vốn là Thanh Minh Giới thiên địa khí vận chỗ về, kiếm thành kiến linh, linh chia làm hai, thần là ý thức, hồn là lực lượng." Nhân Vương mắt lộ ra hồi ức nói rằng.

"Thiên địa khí vận chỗ về? Lễ nào này Hiên Viên Kiếm là Thần Khí?" Nghe vậy, Tiêu Thần kinh hãi.

"Lại há là chính là. . . Mà thôi, không cần nhiều lời, hiện tại sẽ đưa các ngươi tiến nhập Hiên Viên ảo cảnh." Nhân Vương nhắm mắt lại, không muốn nhiều hơn nữa nói.

"Làm phiền tiên bối." Tiêu Thần chấp tay khom người chào, thành khẩn nói rằng.

Tiêu Thần đứng vị lão nhân trước mắt này, tự đáy lòng kính nể, hẳn người bị tuyệt thế tu vi, lại là Nhân Vương Kiếm chủ, lại nhiều năm qua vẫn cam nguyện tại đây không gặp thiên nhật trong lòng đất, là sớm đã chết đi không biết bao nhiêu năm một thanh kiếm thủ mộ, cam nguyện buông tha như thế tu vi hẳn là được hưởng trên đời nghe tiếng, vạn tộc giai hướng.

Tiêu Thần đi tới nơi này phía sau, lần đầu tiên nhìn Nhân Vương đưa ra lưng ở sau người tay, quả đấm bóp động thủ bí quyết, tốc độ cực nhanh, Tiêu Thần ngay cả tàn ảnh đều nhìn không thấy, vài hơi thở lúc, Nhân Vương phát ổng tay áo một cái, bao phủ tế đàn màn sáng mở ra một cái cao cở một người lỗ hồng.

"Đi thôi, đó là một hết sức thần kỳ thế giới." Nói xong, Nhân Vương mang theo Hiên Viên Huyền Thiên cùng nhau biến mất tại đây trống trải bên trong không gian.

"Hiện tại không người ngoài, nói đi, người tới cùng có bao nhiêu chuyện gạt ta." Lúc này Lăng Tử Lăng hết sức bình tĩnh nói rằng.

"Kỳ thực cũng không nhiều ít." Tiêu Thần trộm nhìn lên Tiêu Thần liếc mắt, cấp tốc đưa ánh mắt chuyển hướng nơi khác, sau đó nói rằng: "Kỳ thực ta đã chết qua một lần, dựa vào sự phụ dùng Thanh Minh Châu mới để cho ta còn sống, sau lại ngay Tầng Kinh Các gây người nhiều năm, lại sau đó, sự phụ dẫn Thiên Địa bốn nguyên linh khí là ta thức tỉnh, cuối cùng đến rồi huyền u ngọn núi."

"Nói như vậy trước đây Huyền Thanh Sơn hơn hai năm Thiên Địa dị tượng chính là người dẫn động?" Tiêu Thần theo như lời nhìn như bình bình đạm đạm, vô cùng đơn giản, nhưng này nghe vào bất luận cái gì trong tai,

Người nọ cũng sẽ không bình tĩnh.

Người chết phục sinh, đó là từ cổ chí kim không biết nhiều ít cao thấp tu sĩ đều ở đây khát vọng thu được lực lượng, sinh mệnh là lớn nhất kỳ tích, một ngày mất đi, tuyệt đối không thể挽回, mặc dù có sinh thêm nhiều cơ, cũng không được.

Có chuyện môn nghiên cứu linh hồn tu sĩ, bọn họ cuối cùng lại địa phương đều là, linh hồn lực, không thể nói, từ xưa đến nay, cũng không có bất luận cái gì tồn tại có thể sáng tạo linh hồn, hoặc là tìm quay về đã mất đi linh hồn.

Ngay cả Thiên Địa bốn nguyên linh khí, như thế duy trì Thiên Địa quy luật lưu chuyển căn bản, cũng chỉ có có chút cường đại tu sĩ ở đầu pháp khi có thể dẫn động một tia, nhưng Tiêu Thần lại hưởng dụng nó dài đến hai năm còn nhiều hơn, đây là bất kỳ tu sĩ nào cũng không dám tưởng, đứng toàn bộ thế giới tạo thành ảnh hưởng, cũng là không thể đo lường.

Huyền Thanh Sơn Tầng Kinh Các, không đứng đợi từ mờ ra, mỗi tên đệ tử đột phá lớn cảnh giới khi mới được phép tiến nhập Tầng Kinh Các một lần, mỗi lần chỉ có thể nhìn trong đó ba phân điển tịch, mà Tiêu Thần ở trong Tầng Kinh Các gây người gần mười năm, hẳn nắm giữ tin tức, đối với bất kỳ môn phái nào mà nói đều là một khoản bảo tàng khổng lồ.

"Trách không được, trời sinh lưng đeo nguyên rửa, như vậy vọng động Thiên Địa bốn nguyên, chỉ sợ là bị, trời chỗ nguyên rửa." Lăng Tử Lăng thờ dài trong lòng, trong lòng nói rằng.

"Nói cho đúng điều không phải ta dẫn động, mà là ta sự phụ cho ta dẫn động." Đến rồi lúc này, Tiêu Thần cũng không có ý định giấu giếm nữa.

"Quên đi, những thứ này không liên quan chuyện ta, người phải làm sao cũng không quan chuyện ta." Lăng Tử Lăng không biết mình nên chút gì, cũng không biết đề tài này thế nào tiếp tục nữa, đơn giản liền thôi.

"Cũng tốt, ta sau đó chậm rãi nói cho người biết, hiện tại chúng ta tiến Hiên Viên ảo cảnh đi, có người nói này ảo cảnh có thể trống rỗng tặng người một hồi tạo hóa, hơn phân nửa là thật." Tiêu Thần cũng cần thời gian, lúc này cũng không muốn nhiều trong vấn đề này dây dưa, vì vậy đề nghị tiến nhập Hiên Viên ảo cảnh.

"Ừ, người đi trước đi." Lăng Tử Lăng nhẹ khề lên tiếng.

Tiêu Thần mai khai bộ tử, hướng về lúc trước bị Nhân Vương mở ra tự mình chỗ hổng màn sáng đi đến, chỉ chốc lát liền biến mất, Lăng Tử Lăng cũng theo đuôi phía sau, tiến nhập màn sáng trong.

"Đẹp yên Vạn Yêu Cốc!" Một con thuyền thật lớn trên chiến thuyền, phát sinh chấn động Thiên Địa tiếng reo hò.

Đây là một con thuyền bay ở trên trời thật lớn chiến thuyền, nhìn một cái, ước chừng có thể có vạn trượng dài, mấy nghìn trượng rộng, trên thuyền có một tòa đồng dạng thật lớn lầu hình kiến trúc, kiến trúc trên cầm tinh đồ chiến kỳ, vừa tiếng hô, chính là từ nay về sau trên lầu phát sinh, như vậy chiến thuyền, không chỉ một chiến thuyền, mà là rậm rạp với trên bầu trời.

Bầu trời dưới, là một chỗ sơn cốc, cỏ mọc che trời, xanh um tươi tốt, màu thủy khắp bầu trời, vụ khí lượn lờ, nhất tòa núi cao trên, bay lưu trực hạ một to lớn thác nước, trùng sóng nghịch gãy, quay về xuyên thẳng tiết, cuối cùng hóa thành một cái bao la hùng vĩ Hoàng Hà, xa xa chảy tới.

"Thiên Vương, này Vạn Yêu Cốc yêu khí tận trời, chỉ sợ bọn họ sớm có chuẩn bị." Lớn nhất một con thuyền trên chiến thuyền, một gã người khoác ngân giáp binh sĩ quỳ một chân trên đất, hướng một gã ngồi ở xa hoa da hổ ghế dựa lớn trên người nói.

"Ha ha. . . Chính là yêu khí, đếm xia đến làm gì, lại nói, này Hoa Quả Sơn khi nào ngưng tụ qua yêu khí, cái này càng là nói rõ bọn họ lúc này chốt dạ." Ngồi ở ghế dựa lớn trên người một thân cầm bảo, ung dung chỉ tư thế, hiển lộ không thể nghi ngờ.

"Thần Quân có lệnh, bên phải quân tiến công!" Vừa một cái rung trời tiếng hô, sau đó liền có chừng phân nửa chiến thuyền từ trên cao giảm xuống, rất có vô số ngân gia giáp, kim giáp binh sĩ từ trên chiến thuyền bay ra, thẳng đến phía dưới sơn cốc đi.

"Lần này, tất phải san bằng ngài lão ồ!" Tại đây nhiều giảm xuống trên chiến thuyền, một gã mặc tử kim chiến giáp đầu lĩnh đứng ở ban công trên, khoe môi nhếch lên nhất tia cười lạnh.

Định thần nhìn lại, người này, trừ ra mi dưới lông con mắt, trên trán trống rỗng nhiều hơn một con dựng thẳng suy nghĩ con người, con này mắt chăm chú nhắm, giống như một mảnh kim sắc dấu vết.

Đây là Tiêu Thần như thân ở cảnh trong mơ thông thường thấy cảnh tượng, hẳn điều không phải trong hình bất kỳ người nào từng ngọn cây cọng cỏ, nhưng rõ ràng thấy được đây hết thấy, khi hẳn kinh nghi hơn, tràng cánh cấp tốc kéo gần, Tiêu Thần thấy được một gã ngân giáp binh sĩ, đang cùng một đầu mây trượng cao to gấu chó đã đầu.

Ki xe buýt chương liền tiếp chụp được, chỗ đứng vào chỗ, cự thạch toái, cây cối cũng, mà ngân giáp binh sĩ trái hiểm bên phải tị, thường thường lấy trường thương quay về đâm, nhưng không phá được gấu to phòng ngự, tương phản, hẳn chỉ cần đánh phải một chút, chỉ sợ cũng được đầu rơi máu chảy.

Tiêu Thần lúc này mơ hồ có dũng khí cảm giác, vô luận là gấu to, còn là ngân giáp binh sĩ, tu vi đều vượt qua xa Đại Đạo, này phô thiên cái địa đều là ngân giáp binh sĩ, nhiều như vậy vượt lên trước Đại Đạo tu sĩ, này chỉ sợ không phải một cái thế giới mới đúng.

Còn có này mặc kim giáp binh sĩ, tu vi lại nên thế nào?

Tiêu Thần còn tưởng tiếp tục xem tiếp, nhưng tư tự đã kéo về thực tế giữa, hẳn phát hiện mình dường như không có đi tiến màn sáng như nhau,) còn đứng tại chỗ, nếu như điều không phải quay đầu thấy Lăng Tử Lăng đã không ở, có thể hẳn thật tưởng đang nằm mơ.

Nhưng kia mới vừa rồi là cái gì, không phải nói này ảo cảnh có thể tặng người tạo hóa sao? Vậy những thứ này lại coi là là tạo hóa?

Nhìn màn sáng trên chỗ hổng còn đang, Tiêu Thần nghĩ đến Nhân Vương nói cho mình ba lần cơ hội, đây còn có hai lần, vì vậy lại đi vào màn sáng trong.

Kim quang lóe lên, Tiêu Thần lần thứ hai bước vào trong cái khe, nhưng mà, hẳn cũng và lần trước như nhau, nghe nhìn lập tức vô dụng, lâm vào mắt đi ngũ giác giác quan thứ sáu tình huống, nhưng loại trạng thái này không duy trì liên tục bao lâu, Tiêu Thần lại lấy nhất người đứng xem độ lớn của góc, đi tới một cái thế giới khác.

Tiêu Thần có thể khẳng định, đây là vừa tự xem đến thế giới đã phát sinh chiến tranh, nhưng lúc này lại không ngân giáp thiên binh và gấu to, tự xem đến cũng không phải rừng cây chi cảnh, mà là, huyết sắc bầu trời.

Loại này đỏ, không giống như là mặt trời lặn chiếu rọi, càng giống như là, bị tiên huyết chỗ nhuộm.

Tại đây huyết hồng trên bầu trời, chỗ cao nhất bay nhất thanh nhất kim hai đóa ngưng thật đám mây, nguyên bản rậm rạp phi hành chiến thuyền, lúc này còn dư lại lác đác không có mấy, có không ít tuy rằng còn đang phi hành, nhưng nghiêng nát vô cùng nghiêm trọng, tựa hồ tùy thời cũng có thể hạ xuống đi.

Ngoài ra, bầu trời cũng không thiếu người đang chiến đấu, con mắt chỗ kịp, Tiêu Thần vậy mà không nhìn thấy một cái ngân giáp và kim giáp thiên binh, đại bộ phận đều là cầm bảo lâm mang, mà cùng bọn họ đánh nhau, cũng đều là hóa thân hình người, nhưng còn cất giữ Yêu Tộc đặc thù người. Hẳn tuy

ràng nhìn không ra cảm bào người tu vi, nhưng hóa thân yêu quái, bốn chữ này cũng cũng đủ để Tiêu Thần trong lòng kinh hãi, loại này thuật lại Yêu Tộc, không có một điều không phải tu luyện thành công Đại Yêu, nó cảnh giới, dĩ nhiên vượt qua, tiên!

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 64: Hiên Viên ảo cảnh

Tiêu Thần ánh mắt không ngừng ờ đảo qua chiến đoàn, đột nhiên, hắn thấy được trước thấy kia mệnh lệnh tiến công, đầu sinh ba con mắt người, Tiêu Thần nghĩ đến, hẳn nếu có thể không chế phân nửa binh quyền, nhất định là nhất thượng cấp một trong những nhân vật, lúc này tham gia chiến đấu không nói, vậy mà búi tóc tán loạn, trên người chiến giáp càng nhiều chỗ tổn hại, thoát nhìn vô cùng chật vật.

Và người này chiến đấu cao to thân ảnh, liệu định cũng là một gã Yêu Tộc đại tướng, Tiêu Thần tập trung nhìn vào, này cao to thân ảnh, đầu sinh lưỡng đúng sừng cong, hé ra mặt người sống trước ngư nhân, bờ mũi, cổ hầu như và đầu như nhau to, cường tráng thân thể, như tinh thép đúc kim loại, trong tay nắm chặt một thanh lớn nhận chiến phù.

Hắn lúc này cũng là có nhiều thờ dốt, trạng thái nhưng thật ra so với ba con mắt người mạnh không ít, người sáng suốt đều có thể nhìn ra, như vậy xuống phía dưới, thắng bại rất nhanh đem thấy rõ cuộc.

Tiêu Thần muốn nhìn một chút trên mặt đất tình hình, nhưng hắn lúc này lại không có thể không chế tự mình góc nhìn dời đi, phảng phất, hẳn là trận chiến tranh này nhân chứng, lại không thể làm bất cứ chuyện gì.

"Rống ——" một tiếng rống giận rung trời, rõ ràng không có làm truyền tới Tiêu Thần trong tai, hắn thấy trên bầu trời tất cả giao chiến người, bất luận địch ta, bao quát đầu sinh sừng trâu cự hán và ba con mắt chiến tướng, đều ngừng trong tay động tác, đang ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời.

Tiêu Thần nhìn không thấy trên mặt đất tình hình chiến đấu, nhưng toàn bộ thế giới đột nhiên yên tĩnh lại, hắn cũng có thể đại thể đoán được, trên mặt đất giao chiến người, khẳng định cùng trên bầu trời những thứ này thông thường không giống, đang ở hắn nghĩ hoặc chỉ tế, huyết sắc trên bầu trời đột nhiên nổi lên một điểm kim mang, trong khoảnh khắc liền chiếu sáng phía chân trời, Tiêu Thần có thể thấy huyết sắc bầu trời, đều bị kim mang thủ nhi đại chi.

"Sai rồi, đều sai rồi!" Đó là một pho tượng lớn vô cùng thân ảnh, cả người bị kim quang bao vây, lần thứ hai phát sinh rống giận, chỉ là này có thể so với thiên uy tiếng hô giữa, Tiêu Thần vậy mà nghe được nhất chút bắt đặc dĩ và thê lương.

"Đại thánh!"

"Đại thánh!"

"Đại thánh!"

Tại đây kim sắc thân ảnh xuất hiện khi, dừng lại chỉ chốc lát thế giới trong nháy mắt sôi trào lên, từng mãnh hoan hô gọi, liên tiếp, từ thế giới này, bầu trời, trong lòng đất, mỗi khắp ngõ ngách vang lên.

"Ha ha ha. . . Hừ Từ, nhìn ngươi hoa quả son, nhìn này Vạn Yêu Cốc, nhìn những súc sinh này!" Có chút chật vật ba con mắt thần tướng bứt ra lui nhanh, bay đến một mảnh mây xanh trên, lớn cười nói.

"Con lừa ngốc!" Tiêu Thần có thể nghe ra, này hai chữ đã kim sắc thân ảnh cắn răng phun ra, sau đó hắn thấy trên bầu trời bao vây lấy thật lớn thân ảnh kim quang tản ra đi, lộ ra thân ảnh ấy tướng mạo sẵn có.

Người khoác từ kim chiến giáp, lộ ở bên ngoài đầu và tay, trên tay rõ ràng có thể thấy được một quả tinh xảo nhẫn, toàn thân che lấp kim hoàng sắc bộ lông, mỗi một cây, đều trong suốt trong sáng, ánh sáng màu sáng, quyền này thể dĩ nhiên là một con, vượn và khi.

Bị hàng vạn hàng nghìn Yêu Tộc gọi đại thánh con này vượn và khi, lúc này hai mắt đỏ như máu, biểu tình dữ tợn, song quyền nắm chặt, trực câu câu nhìn bầu trời vẫn tồn tại thanh sắc và kim sắc hai mảnh đám mây.

"Hôm nay lão Tôn mặc dù chỉ là nửa bước nguyên nói, nhất định phải bắt ngươi đầu chó!" Sau đó đại thánh giờ lên cánh tay phải từ cạnh phía sau nhào lên, một cái đen kim gậy to liền xuất hiện ở trong tay, Tiêu Thần mặc dù không có hình thể, nhưng vẫn như cũ có thể cảm giác được này gậy to truyền ra uy áp.

Hắn suy đoán, mặc dù là Đại Đạo đình người, tại đây đen kim gậy to trước mặt, không nói ra tay, thậm chí ngay cả quỳ lạy, đều không cần thiết có tư

cách, cũng chính là hấn không có hình thể, không phải cũng không có thể thấy này loại bảo vật.

"Chuyện cho tới bây giờ, còn mạnh hơn ra về ta đây, hiện tại Vạn Yêu Cốc bên trong, yêu thánh chỉ còn một đầu bò, yêu vương thập không tồn nhất, yêu đem yêu binh càng còn dư lại không có mấy, người, đã thua!" Ba con mắt thần tướng đứng ở mây xanh trên, đặc ý đặc biệt, sau đó gọi ra binh khí, lao xuống đụn mây trực bức đại thánh.

Thấy thế, đại thánh cúi đầu nhìn một chút, sau đó trên không trung thả người nhảy, đứng gần chém ở trên người mình công kích nhìn như không thấy, hướng về phía kim sắc đám mây, thẳng tắp bay đi.

Ba con mắt thần tướng thấy thế giận dữ, sau đó vừa vui vẻ, trên tay lực đạo lại thêm vài phần, tựa hồ tưởng một lần hành động đánh gục đối thủ.

Nhưng mà, không như mong muốn, ở ba con mắt thần tướng cho là mình công kích thuận lợi thời gian, hấn biến mất sạch sẽ, không để lại một tia vết tích, thậm chí ngay cả có thể nói bắt diệt thần hồn,

Cũng không có để lại nửa phần, mà hết thấy này nguyên nhân, chỉ là và đại thánh một lần gặp thoáng qua.

"Này. . . Lẽ nào đại thánh đã vượt qua chúng nói cướp?" Lúc trước và ba con mắt thần tướng giao chiến cao to thân ảnh tự lẫm lẫm.

Cùng mình giao thủ ba con mắt thần tướng tu vi, hấn đặc biệt rõ ràng, tuy rằng không bằng tự mình, nhưng là tư thế đi không xa, lúc này chống lại bọn họ Yêu Tộc đại thánh, vậy mà không chịu nổi một kích!

"Tu vi đã vượt lên trước nghịch thiên, điều này sao có thể!" Kim quang giữa truyền ra một thanh âm, không biết là nói cho ai nghe, hoặc là tự mình tự nhủ.

"Ngũ hành tu đi, di sơn đảo hải." Kim sắc đám mây cấp tốc biến mất ở trong mắt Tiêu Thần, xuất hiện là một tòa đài sen, trên đó an tọa trước một gã bụng bự Phật Đà, lúc này hấn miệng niệm chú ngữ, tay phải hướng về đại thánh dè xuống.

Trên bầu trời một tòa bàn tay hình thái núi lớn đột nhiên xuất hiện, núi lớn chân núi nộ hải bốc lên, trên đó ngũ hành linh quang đại tác phẩm, cận một thức này Thần Thông, liền so với thiên uy càng sâu.

"Nhất côn kinh thiên." Đại thánh mặt không đổi sắc, càng không có làm bất luận cái gì dừng lại, chỉ là giờ tay lên chém ra một gậy, cũng chỉ có một đạo cơn ảnh bay ra, nhìn không rõ hình, và phía trên Thần Thông so sánh với, chẳng biết yếu đi nhiều ít.

"Người này hướng sống áo cà sa, nhìn lần này có thể hay không bảo người mạng chó." Không uy thế chút nào một cái cơn ảnh xuyên qua thanh thế lớn ngũ hành sơn Thần Thông, theo bầu trời núi lớn đổ nát, nộ hải chung khô, linh quang tan tuyệt, cơn ảnh đánh vào ngòi ở ngay cả trên đài Phật Đà trên người, đầu tiên phát sinh một màn là trên người hấn vài trắng ngân tuyến áo cà sa hóa thành mảnh nhỏ, sau đó hấn cũng đang, như đánh nát cái gương thông thường, từng mảnh nghiền nát.

"Phật tổ?"

"Tại sao có thể như vậy?"

"Phật tổ đã chết!"

"Hầu Tử đã trở về, hấn. . . Bị giết Phật tổ."

"Đại thánh, đại thánh, đại thánh. . ."

"Ta với người từ lâu đánh một trận, thiếu người một mạng, hôm nay liệu định người không tham dự trong đó, người đi đi." Đại thánh một lần hành động đánh chết Phật tổ lúc, nhưng không có ở công hướng thanh sắc đám mây, mà là lập trên không trung nói rằng.

"Tam giới duyên định, ngũ hành trở về vị trí cũ, lực đạo luân hồi, sang, chúng linh, hồn quy thiên luân." Đại thánh hai tay tạo thành chữ thập, lập trên không trung than nhẹ nói, Tiêu Thần phân minh thấy, vị này giờ tay lên liền khiến Thiên Địa biến sắc Yêu Tộc đại thánh, rơi xuống nước mắt.

Nhìn đến nơi đây, Tiêu Thần góc nhìn không khỏi hướng mặt đất chuyển đi, nhưng không đợi hấn nhìn xuống đất mặt cảnh tượng, tự tự lại bị kéo về thực tế giữa, lúc này hấn vẫn như cũ đứng ở tế đàn ở ngoài.

"Không đúng, trung gian còn thiếu chút gì, trận chiến tranh này ta chỉ có thấy được mới đầu và kết cục, chuyện gì xảy ra, lại hoàn toàn chẳng biết, thậm chí, liên kết cục là không thấy gì cả." Tiêu Thần đứng tại chỗ, nhủ mảy, tự lẫm lẫm, "Đó là một cái thể nào thể giới, này là ai, nghịch thiên là tu vi gì, nửa bước nguyên nói, vậy là cái gì? Đây hết thấy, và ta lại có quan hệ gì?"

Tiêu Thần trong đầu không ngừng hiện lên một cái lại một cái ý niệm trong đầu, nhưng là không có đầu mối, mà ở chỗ này, Tiêu Thần lại không dám mạo muội triệu hồi ra hàn lai hồi, chỉ phải dè xuống trong lòng nghi hoặc, chuẩn bị một lần cuối cùng tiến nhập màn sáng.

Màn sáng bên trong, chính là Hiên Viên ảo cảnh, Lăng Tử Lăng sau khi tiến vào, cũng không có như Tiêu Thần thông thường, không có hình thể, đi đến rồi không biết là kia thể giới, mà là chân chân thiết thiết, xuất hiện ở Thanh Minh Giới cả vùng đất.

Mênh mông vô bờ cả vùng đất, chỉ có cô linh linh một ngọn núi độc lập, chu vi không có rừng cây, không có sông, càng không có bóng người, Lăng Tử

Lăng dẫm nát trần đầy da nê trên đất, hướng về ngọn núi lớn này, từ từ bước đi, nàng lúc này quên mất đây là ảo cảnh, càng quên mất tại sao mình sẽ đi tới nơi này, nhưng nàng nhớ kỹ mình là ai, nàng có dùng khí cảm giác, nhất định phải đi gần ngọn núi lớn này.

Mà nơi đây bất đồng duy nhất, cũng chỉ có trước mắt ngọn núi lớn này, dứt bỏ hư vô mờ ảo cảm giác không nói, lúc này nàng có thể đi địa phương, cũng chỉ có ngọn sơn phong này.

Lăng Từ Lăng không có dùng tu vi lực, điều không phải nàng không muốn, mà là đang nơi đây, nàng một thân tu vi dường như tiêu thất thông thường, chỉ có thể vận dụng một tia, ngay cả một thanh binh khí đều không có biện pháp triệu hồi ra đến, càng không cần phải nói, ngự kiếm phi hành.

Bởi vậy, nàng chỉ có thể đi bước một hướng về ngọn núi đi đến, chu vi tĩnh ngay cả một điểm tiếng gió thổi cũng không có, bầu trời nhất bích như tẩy, không gặp một chút xú đám mây.

Nơi đây cũng không có ban ngày hoàng hôn, Lăng Từ Lăng không biết mình đi bao lâu, rốt cục đi tới dưới chân núi, nàng nhìn thấy một cái thế giới, trườn thẳng lên, nàng không có suy nghĩ nhiều, theo thềm đá bắt đầu lên, chinh ngọn núi lớn, không khí trầm lắng, không có một cây lục sắc cây cỏ, màu đỏ hoa, tất cả đều là cảnh khô lá héo úa từ vong chi cảnh, cả vật thể xám trắng sơn thể, càng nhuộm đậm loại này suy bại cảnh tượng.

Cũng không lâu lắm, Lăng Từ Lăng đi hết thềm đá, xuất hiện ở một cái sơn động trước, cái sơn động này nhìn qua như là một cái tu sĩ động phủ,) nhưng rõ ràng đã hoang phế thật lâu, cái động khẩu trước cửa động lại một tầng thật dày bụi, nếu là núi này có sống mệnh, sợ rằng tơ nhện đều đã hiện đầy cửa.

Lăng Từ Lăng đi tới cửa, không để ý trên cửa bụi, giơ tay lên đẩy ra đại môn, đi vào động phủ lúc, Lăng Từ Lăng cảm giác được vẫn là một mục khí tức, không có bất kỳ sinh mệnh dấu hiệu, toàn bộ bên trong sơn động, không gian đều không phải rất lớn, đối diện trước đại môn phương hướng, đứng thẳng một cái pho tượng, mặt trên móng thật dày một lớp bụi trần, Lăng Từ Lăng đi tới pho tượng trước, giơ tay lên phẩy tay áo một cái, dùng chỉ có thể vận dụng một tia tu vi lực, thổi ra pho tượng trên bụi.

Đã không có bụi che lấp, pho tượng hình dạng rõ ràng chiếu vào Lăng Từ Lăng trong mắt, đây là một cái tốt nhất nhan sắc pho tượng, chỗ khác là một cái tuyệt mỹ nữ tử, một thân tử y, tóc dài khoác ở sau người, trong mắt có lau một cái ai cũng có thể nhìn ra u thương, có thể dùng toàn bộ pho tượng, như vật còn sống thông thường.

Lăng Từ Lăng theo pho tượng nhìn một chút đến, phát hiện nàng dưới chân ngọc trên đài, có khắc mấy cái chữ nhỏ, nàng cúi đầu dài tiến tới vừa nhìn, phát hiện mấy cái này chữ nhỏ viết là: Đòi này, ngươi không ở.

Lăng Từ Lăng than khẽ, đòi bước ở trong sơn động đánh giá chung quanh đứng lên, nhưng nàng không nữa phát hiện sơn động này có cái gì đặc biệt địa phương, chỉ phải xoay người hướng động đi ra ngoài. Cho đến Lăng Từ Lăng đi tới cửa, động này phủ trong cũng không có phát sinh bất kỳ biến hóa nào.

Bản năng dùng nhìn bằng mắt thường đến ngoài động thể lương chi cảnh, ở Lăng Từ Lăng bước ra một bước thời gian, dần dần vận vẹo, không đủ một hơi thở trong lúc đó, Lăng Từ Lăng đi ra động phủ, nhưng bên ngoài cảnh tượng cũng là đại biến. Lúc này Lăng Từ Lăng đứng ở một chỗ đầm nước trước, không giống với lúc trước không khí trầm lắng, nơi đây phương thảo nhân nhân, hồng hoa tươi đẹp tươi đẹp, rất có thanh Khê róc rách, xa xa còn lại là bích thủy núi xanh, một vòng điểm dương cao treo ở trên trời.

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 65: 13 ngôi ngọc thai

Lúc này đứng là chính ngọc thập phần, ánh dương quang ở trên mặt hồ bỏ ra một mảnh toái kim, toàn bộ lớn sông ba quang lân lân, toàn bộ cảnh tượng nhu hòa hơn nữa cực phú sinh cơ. Lăng Từ Lăng biết mình là tiến nhập ảo cảnh bên trong, đột nhiên xuất hiện loại cảnh tượng này cũng không cảm thấy kinh ngạc, nàng hiện tại nghỉ chân nhìn mặt hồ, sau đó lại hướng nhìn bốn phía.

Chỉ chớp lát nàng phát hiện, tuy rằng nơi đây không giống lúc trước vậy hoang vu, nhưng vẫn không có sinh mệnh dấu hiệu, trong nước không cá, không trung không chim, này, cũng giống như vậy từ địa.

Lăng Từ Lăng xoay người nhìn lại, phía sau dĩ nhiên là nhất mảnh hư vô, tự mình chỉ cần lui về phía sau một bước, sẽ gặp rơi vào trong đó, phía sau mình là một mảnh lớn sông, mà dưới chân lại đồng thời bị hắc sắc vực sâu chặn, không có dòng nước xuống phía dưới, cũng nhìn không thấy bất kỳ vật gì, giống như một bức họa đến rồi giấy sát biên giới, đột nhiên không có.

Lăng Từ Lăng lắc đầu, xoay người, lần thứ hai đối mặt với này phiến đầm nước, nàng phát hiện, vừa không có thể điều động nửa phần tu vi, lúc này đã

khôi phục như thường, nàng không có dừng biện pháp, chỉ phải ngự kiếm hướng về lớn sông trung gian bay đi.

Từ không trung nhìn tiếp, Lăng Từ Lăng phát hiện này lớn sông giữa nước cực kỳ mát lạnh, nếu không phải quá sâu, sợ rằng dùng mắt thường đều có thể trực tiếp thấy đáy hồ.

Lăng Từ Lăng thừa nhận đúng một cái phương hướng, một đường cực nhanh phi hành, bầu trời mặt trời luôn luôn cao treo, chẳng bao giờ di động qua, nàng không biết bay bao lâu, quay đầu lại đã nhìn không thấy đen kịt vực sâu, lúc này, Lăng Từ Lăng thấy được sạch sẽ trên mặt hồ, nhiều đi ra vài miếng lá sen, này lá sen đều là phương viên mấy trượng cao thấp, tán loạn trôi ở trên mặt hồ, Lăng Từ Lăng dừng lại chui ánh sáng, rơi ở trong đó một mảnh trên.

Rơi xuống lá sen trên trong nháy mắt, nàng trong lòng xuất hiện lần nữa dường như mới vừa rồi ảo cảnh thấy ngọn núi khi như nhau cảm giác, Lăng Từ Lăng không có suy nghĩ nhiều, bám tay niệm thần chú một đầu ghim vào trong nước, hướng về đáy nước lên đi.

Không bao lâu, Lăng Từ Lăng liền đã đến đáy nước, nàng nhìn thấy nhất tòa thủy phủ, đại môn đã bị nước bùn bao trùm non nửa, mặt trên vẫn không có bất luận cái gì chữ, nàng mang vung tay lên, đại môn cấp tốc mở, rơi xuống một ít nước bùn, để trong suốt trong nước, nổi lên một chút khăn khăn, đại môn mở ra khi, xuất hiện một tầng như bọt biển nhất món đồ vật ngăn lại cửa, không có một giọt nước tiến nhập thủy phủ.

Lăng Từ Lăng không tốn sức chút nào tiến nhập trong phủ, điều này hiển nhiên cũng là một chỗ tu sĩ động phủ, cũng là hoang phế thật lâu, tuy rằng ở chỗ sâu trong đáy nước, nhưng trong phủ không có một giọt nước, lặn xuống là lúc, Lăng Từ Lăng từ bên ngoài đã thấy, này tòa thủy phủ quy mô cũng không phải rất lớn.

Sau khi đi vào càng chứng minh rồi điểm ấy, giản đơn một tòa phòng khách, ở ngoài liền lại không bất kỳ vật gì, đột nhiên, Lăng Từ Lăng ánh mắt căng thẳng, ánh mắt dừng lưu tại phòng khách khác hậu một tòa pho tượng trên, đại khái là bị vây đáy nước nguyên do, pho tượng này trên không có bịt kín bụi.

Lăng Từ Lăng đến gần phía sau rõ ràng thấy đây cũng là một cái màu sắc rực rỡ pho tượng, chỗ điêu khắc cũng là một gã mặc tử y tuyệt mỹ nữ tử, nhưng cùng trước vừa so sánh với so sánh, rõ ràng có thể nhìn ra không là một người. Lăng Từ Lăng trong lòng nghi hoặc, ánh mắt từ trên dời đến pho tượng dưới chân.

Nàng nhìn thấy ngọc thai thời gian, trong lòng chấn động, trong mắt hiện ra hết khiếp sợ và suy tư, đơn giản là ngọc này thai trên có khắc và trước giống nhau như đúc mấy cái chữ nhỏ: Đời này, người không ở.

Thế gian tuyệt không có trùng hợp như thế việc, nhưng đây rốt cuộc là có ý gì? Trong lúc nhất thời, Lăng Từ Lăng trong đầu hiện lên vô số ý niệm trong đầu, nhưng không có một cái có thể giải thích việc này. Lăng Từ Lăng rõ ràng biết, tự mình thân ở Hiên Viên ảo cảnh bên trong, vốn có nên thu được kinh thể tạo hóa nơi, nhưng để cho mình thấy hai cái bất đồng đã có tương đồng khác tự pho tượng, là ý gì?

Nàng có thể vững tin, pho tượng kia cũng không có gì thần kỳ địa phương. Bất đắc dĩ nơi đây cũng giống như trên một cái động phủ thông thường, chẳng những không có bất luận cái gì thần kỳ chỗ, càng không nửa điểm vết tích nhưng tìm kiếm, mang theo nghi hoặc, Lăng Từ Lăng sẽ phải rời khỏi thủy phủ, nàng đã làm tốt vừa ra khỏi cửa, phải đi đến thế giới kia chuẩn bị.

Lăng Từ Lăng không có dừng lại, trực tiếp khu động chui ánh sáng đi qua cửa màn sáng, nhưng không có như lần trước như nhau, vừa ra khỏi cửa đã đến một người địa phương, ra cửa phía sau, thủy phủ đại môn tự động chậm rãi khép lại, mà Lăng Từ Lăng lại là xuất hiện ở đáy nước.

Xem ra, như vậy một chỗ tràng cảnh, chính là để ta thấy như vậy pho tượng.

Có lẽ nói, thấy pho tượng dưới chỗ khác tự, đã như vậy, như vậy một chỗ, hơn phân nửa chỉ cần thấy được pho tượng kia, coi như là đạt tới nào đó lý ra điều kiện, nhưng vì cái gì, lần này ra cửa vẫn không có lý khai đâu? Lăng Từ Lăng nghĩ, hướng mặt nước đi nhanh đi?

"Phốc."

Chui ánh sáng bao vây lấy phi kiếm, xông phá mặt nước, mang theo Lăng Từ Lăng bay ra, ngay Lăng Từ Lăng thân thể hoàn toàn lý khai mặt nước lúc, toàn bộ lớn sông kể cả phía trên không gian vận vẹo đứng lên, trong chốc lát, Lăng Từ Lăng liền bị vô tận hắc ám nghiêm nghiêm thật thật bao lấy, nàng nhìn không thấy bất kỳ vật gì, cũng nghe không hiểu bất kỳ thanh âm gì.

Tại đây dạng trong bóng tối, tựa hồ không có thời gian trôi qua, có lẽ nói khiến người ta căn bản không - cảm giác thời gian trôi qua, không biết qua bao lâu, hắc ám chậm rãi tán đi, Lăng Từ Lăng phát hiện, lần này mình đứng ở trong một rừng cây, phóng nhãn nhìn lại, cổ thụ che trời, già đấng loạn dây dưa, đem bầu trời che được nghiêm nghiêm thật thật, dưới tàng cây khắp nơi đều là thấp bé bụi cây, hoàn toàn cắt đứt già trong rừng được không địa phương.

Lăng Từ Lăng không có làm nhiều dừng lại, càng không hạ quan sát rừng cây, trực tiếp cương khí phóng ra ngoài, một đường hoàn toàn lấy thủ đoạn bạo lực bẻ gãy nghiền nát vậy đem chặn đường bụi gai cảnh cây đều chấn vỡ.

Nàng đang tìm, tìm kiếm trong lòng cái loại này cảm giác kỳ dị, do đó lần thứ hai tìm được động phủ, muốn đi nhìn, đi nghiệm chứng trong lòng đoán rằng.

Có hai lần trước kinh nghiệm, Lăng Từ Lăng phát hiện, như vậy ảo cảnh thế giới, bản thân không bao lớn, cũng không có nguy hiểm, chỉ đặc điểm liền là trừ thực vật, không có sống đồ vật, hơn nữa, hẳn là mỗi đến một chỗ ảo cảnh thế giới, đều chỉ cần không ngừng đi tới, liền nhất định có thể đến.

Sơ sánh với hai lần trước vô tâm làm, lần này còn lại là chủ động đi trước, tốc độ tự nhiên một trời một vực, không đến thời gian uống cạn chun trà, Lăng Từ Lăng đã ở cây trong rừng phát hiện một chỗ tu sĩ động phủ, động phủ này dường như thiên nhiên hình thành, là do rất nhiều mây người ôm hết đại thụ uốn lượn xoay quanh, chặt chẽ sinh trưởng mà thành.

Lăng Từ Lăng có chuyện trong lòng, trực tiếp vào cây động trong, mới vừa tiến vào, liền tìm kiếm khắp nơi pho tượng.

Sự thực quả nhiên như Lăng Từ Lăng sở liệu, cây này trong động cũng có một pho tượng màu sắc rực rỡ pho tượng đứng sừng sững, vẫn là quần áo tử y, nhưng tướng mạo cũng bất đồng với lúc trước hai cái, mà ở sắp đặt pho tượng ngọc trên đài, khắc chữ nhỏ thành linh chính là: Đòi này, người không ở.

Thấy chữ nhỏ phía sau, Lăng Từ Lăng không có dừng lại, cấp tốc ly khai cây động, nhưng nàng ở trong rừng đi về phía trước hồi lâu, không gian vạn vẹo cũng không có xuất hiện, mà nơi đây cũng lại không người thứ hai động phủ.

Nàng không biết nguyên nhân ở trong, chỉ có thể ở trong rừng không hề tìm chỗ đi trước, nhưng này cánh rừng tựa hồ vô cùng vô tận, vô luận Lăng Từ Lăng làm sao thôi động tu vi bay nhanh, mặc dù bay vào trên cao, cũng như trước nhìn không thấy cánh rừng sát biên giới.

Đang ở Lăng Từ Lăng do dự khi, không gian một trận vạn vẹo, nàng bị dẫn tới một người ảo cảnh trên thế giới, đây là một chỗ băng sơn, chút nào không ngoài suy đoán, nàng ở trong núi băng tìm được rồi động phủ, cũng nhìn thấy cô gái áo tím, đồng dạng thấy được tương đồng chữ: Đòi này, người không ở.

Sau đó, Lăng Từ Lăng phát hiện, này ảo cảnh thế giới chuyển biến không phải là mình thấy pho tượng, mà là có cố định thời gian, thì là mới vừa gia nhập liền thấy pho tượng, cũng phải chờ đã đến giờ, mới sẽ bắt đầu vạn vẹo, tiến nhập kế tiếp thế giới, trong đó cần thời gian, cũng mỗi lần đều không giống nhau, hơn nữa, nàng cũng không dám xác định, nếu như đã đến giờ không nhìn thấy pho tượng, sẽ phát sinh cái gì.

Lăng Từ Lăng không dám đi nếm thử, này Hiền Viên ảo cảnh tuy rằng nàng không biết lai lịch, nhưng nếu có thể sáng tạo như vậy một cái lại một tự mình thế giới, như thế nào sẽ giản đơn.

Phía sau đến lúc trong, Lăng Từ Lăng không ngừng ở ảo cảnh trên thế giới tìm động phủ, thấy đều là tướng mạo các không giống nhau, nhưng đều mặc trước tử y pho tượng, từng pho tượng dưới, đều có khắc sáu tự: Đòi này, người không ở.

"Đã thấy mười hai tự mình, đây rốt cuộc là cái gì?" Theo thấy một cái lại một tự mình pho tượng, Lăng Từ Lăng lòng nghi ngờ càng sâu.

"Thứ mười ba tự mình!" Lăng Từ Lăng đẩy ra một cánh gậy trúc làm thành đại môn, nàng theo thói quen nhìn về phía trong phòng chính hậu phương, tưởng tìm kiếm kia đã xem qua nhiều lần pho tượng.

"Không có?" Lăng Từ Lăng tại đây trong phủ không nhìn thấy nữ tử pho tượng, tròng mắt nhìn, lại lần nữa xem ra một lần, kết quả y nguyên, này trong phủ, không có pho tượng, nhưng có cả pho tượng ngọc thai.

Lăng Từ Lăng đi tới ngọc bên đài, nhìn kỹ lại, ngọc này thai cùng phía trước nhiều lần nhìn thấy giống nhau như đúc, nhưng mặt trên không có bày đặt pho tượng, cũng không có khắc tự.

Lăng Từ Lăng xoay người ở bên trong phòng mọi nơi tìm tìm ra được, kết quả tự nhiên không thu hoạch được gì.

Tự nhiên, bên trong nhà này cũng không có một điều gì thần kỳ chỗ, Lăng Từ Lăng dè nặng trong lòng nghi hoặc,) đi ra ngoài phòng, nàng đã có nhiều chán ghét, như vậy tha cho quá trình, tràn đầy không hiện nay hành, càng không biết khi nào mới là đầu cùng.

Trong phòng rất tối, ngoài phòng rất sáng, Lăng Từ Lăng đi hướng cửa thời gian, phát hiện có một đạo thân ảnh, đứng ở cửa, bởi tia sáng vấn đề, nàng thấy không rõ lắm người hình dạng, nhưng đã vô ý thức thanh phi kiểm gọi ra, di động ở trên đầu.

"Huyền Lăng sư thúc!" Người trong thanh âm có chút kinh nghi, đón chậm rãi đi hướng Lăng Từ Lăng.

Nghe vậy, Lăng Từ Lăng cũng là cả kinh, lẳng lặng nhìn người đi vào.

"Thò! Tại sao là ngươi." Theo người đi vào, Lăng Từ Lăng cũng thấy rõ ràng hấn hình dạng, đúng là Tiêu Thần.

Về mặt xán lạn đáng tươi cười, cũng coi là Tiêu Thần nhân, thấy Lăng Từ Lăng phía sau, hấn mờ miệng nói rằng: "Tại sao không thể là ta."

Lăng Từ Lăng thấy Tiêu Thần, trong lòng cũng là vui vẻ, "Ngươi tại sao lại ở chỗ này?"

"Ta cũng buồn bức, ta một cước bước vào màn sáng, liền xuất hiện ở này trong rừng trúc, thấy này cửa mở ra, liền đi vào lạc, không nghĩ tới ngươi cũng ở đây!" Tiêu Thần sờ sờ đầu nói rằng.

Vừa mới dứt lời, Tiêu Thần và Lăng Từ Lăng sắc mặt kịch biến.

"Ta tại đây gặp ngươi, này..." Tiêu Thần thay đổi bình thường hiền lành, mặt trầm như nước.

Lăng Từ Lăng thần sắc đồng dạng ngưng trọng, không biết tâm lý ở tính toán cái gì.

"Nếu như đây là ảo cảnh, vậy thì tương đương với, ta tiến nhập ngươi cảnh trong mơ, có lẽ ngươi tiến nhập ta cảnh trong mơ, lại có lẽ, hai người chúng ta

cảnh trong mơ trùng hợp, làm đồng nhất giấc mộng." Tiêu Thần trầm giọng mở miệng nói.

"Chúng ta phải nghĩ biện pháp đi ra ngoài." Lăng Từ Lăng cũng biết, nếu quả thật là như vậy, như vậy ảo cảnh, chỉ sợ là có người ở âm thầm thao tác.

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 66: Duyên định 3 sống

Lăng Từ Lăng lo lắng, Tiêu Thần càng thêm lo lắng, hẩn bí mật càng thêm không thể cho ai biết, thân là Thanh Minh Châu chọn trúng người, điểm ấy tuy rằng bí ẩn nhưng cũng không có thiếu người biết, nhưng mình đã có Thanh Minh Châu, đồng thời trong đó phân nửa luyện thành không biết là cái gì phẩm cấp Hoán Nhật Cổ Cầm, Nghịch Thương Thiên và Thương Cầm Vận thân là chân chính Thần Long, những bí mật này, bất kỳ một cái nào tiết lộ, đều đủ để khiến Tiêu Thần trở thành oanh động Thanh Minh Tu Chân Giới tiêu điểm, quan trọng hơn là, bằng hẩn thực lực bây giờ, đừng nói tự bảo vệ mình, ngay cả phản kháng đều làm không được, nếu muốn là dựa vào sư môn, dựa vào sư phụ bảo hộ, như vậy cùng Tiêu Thần ban đầu tư tưởng trái lại, làm như vậy hậu quả chính là khiến nó hình thành tâm kiếp, cuộc đời này đem cùng vô thượng tiên đạo, chân chính xa rời.

Này Tiêu Thần lo lắng nhất chuyện, sợ rằng đã phát sinh, bất quá cũng có thể có thể không có, hẩn lúc này muốn làm chính là tron sớm ly khai này ảo cảnh.

"Đi." Tiêu Thần thấp giọng nói rằng, sau đó muốn đi ra gian nhà.

"Không cần, này ảo cảnh dùng bình thường phương pháp là ra không được, tự nhiên cũng không nhất định phải đến ngoài phòng." Lăng Từ Lăng nói để Tiêu Thần lưu lại.

Sau đó, Lăng Từ Lăng chỉ là nói cho Tiêu Thần nằng đã đi qua vài tự mình như vậy ảo cảnh thế giới, cũng không có nói cho Tiêu Thần nằng nhìn thấy pho tượng và khắc chữ chuyện, nằng đi tới nơi này rộng tuếch gian nhà trước, trong lòng cũng xuất hiện và trước tiến nhập có pho tượng động phù khi như nhau cảm giác, nhưng sau khi đi vào lại không thấy được bất kỳ vật gì, nằng ngược lại không phải là tưởng lừa dối Tiêu Thần cái gì, chẳng qua là cảm thấy này không nên nói cho người khác biết.

Tiêu Thần nghe vậy, tự nhiên sẽ không hoài nghi Lăng Từ Lăng, vì vậy ngay trong nhà chuyển động đứng lên, hẩn con mắt thứ nhất nhìn thấy được ngọc thai, bước nhanh đi tới lúc, ti mi đánh giá, mà Lăng Từ Lăng ở Tiêu Thần đi tới trước đã sớm nhìn mấy lần, cũng không có phát hiện cái gì, cũng không có tận lực nói cho Tiêu Thần.

"Hắc hắc, xem ta." Tiêu Thần vốn là lạc quan người, trong lúc nhất thời không nghĩ tới đi ra ngoài phương pháp, cũng không có gấp, trái lại đột nhiên nở nụ cười.

Quen thuộc Tiêu Thần Lăng Từ Lăng nghe được Tiêu Thần tự mình nhìn cười, phản ứng đầu tiên chính là chuẩn không chuyện tốt, vì vậy nhìn về phía Tiêu Thần.

Chỉ thấy Tiêu Thần không biết lúc nào đã nhảy lên ngọc thai, trong tay cầm Bích Lưu, ở ngọc trên đài chậm rãi khắc trước cái gì, sau khi thấy, Lăng Từ Lăng đã, rất nhanh đi tới ngọc trước đài, muốn ngăn cản Tiêu Thần, mà khi nằng đến đến lúc đó, Tiêu Thần đã hoàn thành trong tay "Công tác", lúc này chính quá đầu nhìn rất nhanh đi tới Lăng Từ Lăng.

"Người không có việc gì làm loạn chút gì?" Bất đồng Tiêu Thần, Lăng Từ Lăng nhưng biết rõ ngọc này thai không đơn giản, nằng cũng không biết Tiêu Thần làm như thế, sẽ dẫn đến hậu quả gì, nhưng trong lòng vẫn còn có chút lo lắng.

Nói xong, Lăng Từ Lăng nhìn về phía ngọc thai, nằng cũng muốn biết Tiêu Thần vừa làm cái gì.

Ánh vào Lăng Từ Lăng mi mắt, là nhóm đẹp chữ nhỏ, nó nội dung là: Tím lắng, thân đại gia, làm này nhất mộng. Lạc khoản còn lại là Tiêu Thần hai chữ.

Lăng Từ Lăng có chút tức giận, đồng thời khuôn mặt đỏ lên, chỉ là hừ một tiếng, không có nói trách cứ Tiêu Thần.

"Thế nào, ta viết chữ đẹp đi." Luận giả ngu, người nào dám với Tiêu Thần so với, hẩn tự nhiên là thấy được Lăng Từ Lăng biểu tình biến hóa, cố ý ngăn trở tâm câu chuyện.

Không đợi Lăng Từ Lăng hội thoại, một tiếng thanh thúy kiếm minh có tiếng từ ngoài phòng truyền đến, đây là một loại tín hiệu, lúc trước, Hiên Viên Huyền Thiên nói với Tiêu Thần hai người, tiến nhập hoàn cảnh lúc, nếu là nghe được kiếm minh tiếng, còn lại là đại biểu tiến nhập ảo cảnh thời gian gần kết thúc, mặc kệ tiến nhập người thu được cái gì tạo hóa, chính đang làm gì, sau một lát, đều có thể cường chế bị đá ra Hiên Viên ảo cảnh.

"Chúng ta rời khỏi nơi này trước lại nói." Lăng Từ Lăng không cùng Tiêu Thần dây dưa, lên tiếng nói. Tuy rằng trong lòng nàng cũng không thiếu nghi hoặc, còn cần thời gian đi nghiệm chứng, nhưng thời gian đã không kịp, nàng cũng không có giống như Tiêu Thần chiếm được nhiều lần tiền nhập cơ hội, chỉ phải thôi.

Tiêu Thần nhảy xuống ngọc thai, đuổi kịp đã xoay người bỏ đi Lăng Từ Lăng, hai người bọn họ ai cũng không có chú ý tới, bị Tiêu Thần khắc chữ ngọc thai đột nhiên sáng ngời, Tiêu Thần mới vừa khắc đi tới chữ, trong nháy mắt tràn đầy tang thương ý, tựa hồ đã tồn tại muôn đời năm tháng.

Tiêu Thần trước Lăng Từ Lăng một bước ra cửa, hần từ trong môn đi ra khi, phát hiện mình đã không có ở chỗ rừng trúc trong.

Mà là đi tới Kiếm Hoàng các tế đàn trước, trước mắt rõ ràng có thể thấy được ở trên tế đàn chìm nổi bạch ngọc mâm, cùng với ngọc mâm trên Hiên Viên Kiếm đoạn kiếm, mà tế đàn màn sáng mở một cái chỗ hồng, vừa mình chính là từ chỗ hồng giữa đi vào, lại đi ra.

Rời đi ảo cảnh thế giới trước, Tiêu Thần phân minh thấy được Lăng Từ Lăng đã lùi đầu tiên mình một bước ra cửa, mà giờ khắc này hần quan sát hồi lâu cũng không có ở trong đại sảnh thấy Lăng Từ Lăng thân ảnh, càng không nhìn thấy nàng từ chỗ hồng giữa đi ra.

Trên thực tế, Lăng Từ Lăng đúng là ở Tiêu Thần trước liền ra cửa, nhưng không có giống như Tiêu Thần trực tiếp ly khai ảo cảnh thế giới, đem Lăng Từ Lăng đập lúc ra cửa, không có xuất hiện ở trong rừng trúc, cũng không có ly khai ảo cảnh thế giới, mà là phát hiện mình vậy mà thân ở trong tình không.

Có thể bởi vì là ảo cảnh thế giới, này trong tình không không có trời ngoại chảy loạn, cũng không có trận gió cắt mặt, chỉ là giống như chết vắng vẻ, hơn nữa không ngừng lóe ra đông đảo tinh thần.

"Duyên ở thanh minh, muôn đời không có kết quả!" Một cái giả nua lại rõ ràng có chút mê thanh âm không biết từ đâu truyền đến, chấn động toàn bộ trời cao đều đang run rẩy.

"Di, duyên định tam sinh, có thể tranh một cái chớp mắt. Ha ha ha. . . Cùng trời đất, quả nhiên kỳ nhạc vô cùng." Mang theo điên cuồng ý thanh âm lần thứ hai truyền ra, Lăng Từ Lăng sau khi nghe được trong nháy mắt biến mất ở tại này trong tình không.

Ở Kiếm Hoàng các giữa, Tiêu Thần thấy tế đàn ngoại màn sáng phát ra oánh oánh quang mang, chỗ hồng bắt đầu chậm rãi hợp lại, mà Lăng Từ Lăng lại vẫn không có xuất hiện, hần trong lòng có chút lo lắng, nhưng lúc này Nhân Vương và Hiên Viên Huyền Thiên cũng không ở, chính hần cũng không dám xông bậy, chỉ có thể ở tại chỗ cấp bách đợi.

Tế đàn màn sáng chỗ hồng mất thấy sẽ hoàn toàn đóng, Tiêu Thần thậm chí đã chuẩn bị cho tốt kêu Nhân Vương đi ra, đúng lúc này, trên tế đàn quang vựng lưu chuyển, Lăng Từ Lăng xuất hiện ở Tiêu Thần trước mắt.

Theo Lăng Từ Lăng xuất hiện, tế đàn màn sáng cũng hoàn toàn xác nhập lên, còn không chờ Tiêu Thần hỏi, Lăng Từ Lăng dẫn đầu nhìn Tiêu Thần lắc đầu một cái, sau đó tự mình nhìn nhắm hai mắt lại, hiển nhiên không hy vọng Tiêu Thần hỏi nhiều.

Tiêu Thần trước sau ba lần tiền nhập Hiên Viên ảo cảnh, hai lần trước, lấy nhất người đứng xem thân phận, chứng kiến một hồi không hoàn chỉnh hiếm thế tiên yêu đại chiến, sau đó lần thứ ba tiền nhập màn sáng thời gian, hần lập tức liền bị dẫn tới một mảnh rừng trúc trong, tuy rằng trước cũng đã biết là ảo cảnh, nhưng thân ở trong đó thời gian, Tiêu Thần thật đúng là không có biện pháp phân rõ rõ ràng tự mình bản thể có phải là thật hay không ở chỗ này, có lẽ chỉ là do ảo cảnh biến ảo tự mình chỉ là ý thức rút vào.

Sau đó liền Tiêu Thần vừa vào nhà liền thấy được Lăng Từ Lăng, hần thấy Lăng Từ Lăng thời gian, bởi thân ở trong ảo cảnh, hần không dám đơn giản tin tưởng trước mặt vật sở hữu, liền ở trước tiên ném thử phát động Tinh Động, bất quá hần lại bị Lăng Từ Lăng tiền nhập ảo cảnh thế giới quần cảnh, không cách nào thôi động Tinh Động.

Hần cũng chỉ được bị ép đi tin tưởng, lúc hần phát hiện, ở trong phòng cũng vô pháp sử dụng túi đựng đồ, nhưng không ảnh hưởng hần triệu hồi ra trong cơ thể Bích Lưu, nhưng là chỉ có thể như vậy, thì là có thể lấy ra vũ khí, cũng không cách nào rút vào nửa điểm chân nguyên, sau đó theo Lăng Từ Lăng sau khi ra cửa, chẳng biết tại sao liền ra ảo cảnh.

Nhân Vương nói này tiền nhập này ảo cảnh người bằng trống rỗng nhiều hơn một hồi lớn tạo hóa, nhưng Tiêu Thần tựa hồ không phát hiện mình được cái gì tạo hóa, ngược lại bình thêm nhiều nghi hoặc và phiền lòng việc.

Về phần Lăng Từ Lăng, nàng ở một lần lại một lần xuyên toa có ở đây không cùng tràng cảnh, gặp được tượng mạo bất đồng, nhưng dưới chân đều có khắc tương đồng chữ mười hai tự mình nữ tử màu khác, tuy rằng nàng còn không rõ ràng lắm, cái đó và nàng có quan hệ gì, nhưng nàng càng lưu ý là, nàng và Tiêu Thần hai người cuối cùng vì sao có thể ly khai cái kia ảo cảnh, dù sao dựa theo nàng nhiều lần kinh nghiệm đến xem, tiền nhập như vậy ảo cảnh thế giới phải thấy cô gái áo tím màu khác dưới ngọc trên đài chỗ khắc chỉ chữ, mới có thể xuất phát ly khai ảo cảnh điều kiện.

"Khắc chữ!" Lăng Từ Lăng bỗng nhiên mở to mắt, ánh mắt không ngừng đảo quanh, cũng không quản một bên vẽ mặt nghi hoặc nhìn mình Tiêu Thần, tự lần thứ hai nhảy lên.

Nghĩ đến khắc chữ, Lăng Từ Lăng liền tưởng đến cuối cùng cái thế giới kia giữa, nàng gặp phải Tiêu Thần phía sau, Tiêu Thần tại nơi ngọc trên đài cũng trước mặt chữ nhỏ.

"Chẳng lẽ. . . Này người cuối cùng ngọc thai vốn là khiến người ta khắc chữ?" Lăng Từ Lăng trong lòng hiện ra một cái lớn gan suy đoán."Mà Tiêu Thần chỗ khắc chỉ chữ, và phía trước cũng không cùng, đây cũng sẽ tạo thành hậu quả gì?"

Nhiều lắm bí ẩn, Lăng Tử Lăng không nghĩ ra, càng đoán không ra, liền liền rời đi ảo cảnh thể giới trước tự mình thân ở ánh sáng ngọc trong tinh không, chỗ nghe được kia khiến thiên địa rung động có tiếng, là có ý gì, vì sao tự mình sẽ nghe được, năng cũng giống như vậy không nghĩ ra.

Nếu là ảo cảnh, mình và Tiêu Thần cũng không có bệnh nhẹ đi ra, lẽ ra là thông qua trong đó nào đó khảo nghiệm, mà này cái gọi là tạo hóa, lẽ nào chính là này liên tiếp bí ẩn?

Lăng Tử Lăng trong lòng cũng có và Tiêu Thần đồng dạng không giải thích được, đối với Hiên Viên ảo cảnh trống rỗng tổng xuất tạo hóa việc không giải thích được.

Hai người mang tâm sự riêng, ai cũng không nói gì, cứ như vậy lẳng lặng đứng ở Kiếm Hoàng các giữa, mà nơi đây, ngoại trừ hai người, liền chỉ có trung gian giống như chết vắng vẻ tẻ nhạt và mặt trên Hiên Viên Kiếm đoạn kiếm.

"Chẳng biết hai vị tại đây Hiên Viên ảo cảnh giữa, chiếm được vị ấy tiên nhân di trạch đâu?" Ở tẻ nhạt màn sáng chỗ hồng hợp lại phía sau không lâu sau, Tiêu Thần và Lăng Tử Lăng đang trầm mặc giữa, chờ được Nhân Vương và Hiên Viên Huyền Thiên, lúc này mở miệng là Nhân Vương, trên mặt hắn cũng hiếm thấy xuất hiện ý cười, trong đó tự hào, và Hiên Viên Huyền Thiên nhắc tới Hiên Viên Kiếm như nhau.

"Tiên nhân di trạch?" Tiêu Thần trong lòng cả kinh, tựa hồ đối với nơi đã sớm biết tiến nhập ảo cảnh người sẽ được cái gì dạng tạo hóa, nhưng đồng thời Tiêu Thần cũng đang nghi ngờ, chẳng lẽ Nhân Vương điều không phải không chế ảo cảnh người, không phải làm sao sẽ đối với mình hai người ở ảo cảnh giữa gặp gỡ nửa điểm chẳng biết đâu.

Phải biết rằng, tuy rằng Tiêu Thần không biết Lăng Tử Lăng ở ảo cảnh giữa chiếm được thể nào tạo hóa, nhưng chính hắn trước sau ba lần tiến nhập ảo cảnh, muốn nói tiên nhân nhưng thật ra nhìn thấy không biết nhiều ít, nhưng đừng nói tiên nhân công pháp, ngay cả tiên nhân răm chưa từng nghe thấy được qua, di trạch nói đến, càng tăng thêm cười vật liệu.

Nghe thấy Nhân Vương nói như vậy phía sau, Lăng Tử Lăng trong lòng cũng có tự mình dự định, đồng dạng, năng không biết Tiêu Thần ở ảo cảnh giữa đã trải qua cái gì, mà năng cũng biết, Tiêu Thần điều không phải sẽ đem tất cả tâm sự thả ở trên mặt người, cũng liền không trông cậy vào từ sắc mặt hắn nhìn lên xuất chút gì đến, năng lúc này làm lựa chọn, và Tiêu Thần đạt thành kinh người nhất trí, đó chính là giấu diếm không nói.

"Ha ha, thu hoạch không nhỏ, đa tạ tiên bối thành toàn." Lăng Tử Lăng không có đoán sai, Tiêu Thần quả nhiên cũng đứng ảo cảnh việc không hề không đề cập tới.

Nếu không phải thật không biết tình, đó chính là giả ý thử. Tiêu Thần trong lòng đã đem việc này có thể liệt xuất, nhưng mặc kệ thể nào, lấy thân phận đối phương, cũng không có toát ra ác ý, vậy mình hai người càng không đáng không cảm thấy được chủ động cùng chi giao ác, chẳng giả vờ ngây ngốc, yên lặng theo dõi kỳ biến.

"Không cần nhiều lời, này là chính các ngươi tạo hóa, cũng là tổ truyền quy củ." Nhân Vương nhưng không có lại truy vấn, sau đó nói tiếp, "Thánh địa lưu người không quá nửa tháng, sau đó ta để huyền trời cùng các ngươi tại đây địa cung bên trong mọi nơi kiến thức một phen, lúc các ngươi liền ly khai đi."

"Toàn bằng tiên bối phân phó." Tiêu Thần chấp tay nói rằng, sau đó Lăng Tử Lăng cũng đứng trước Nhân Vương thi lễ một cái liền đi theo Hiên Viên Huyền Thiên ly khai Kiếm Hoàng các.

Vô luận là Tiêu Thần còn là Lăng Tử Lăng, lúc này đều có chuyện trong lòng, mà Tiêu Thần đến Hiên Viên Mộ con mắt cũng đã đạt được, ly khai nơi đây đối với hai người mà nói cũng là lập tức nhất lựa chọn tốt, về phần có đúng hay không trở về núi, còn đợi hai người châm chước chi phía sau có kết luận.

Sau đó vài ngày, Hiên Viên Huyền Thiên mang theo Tiêu Thần và Lăng Tử Lăng đến rồi Hiên Viên Mộ địa cung kiếm mộ, đục kiếm phường các nơi, mấy ngày kế tiếp, bọn họ cũng đem toàn bộ thánh địa đi thăm tự mình thất thất bát bát, coi là Tiêu Thần hôn mê ngày, ngày mai chính là bán nguyệt chi kỳ, Tiêu Thần hai người cũng gần ly khai Hiên Viên Mộ, năng và Lăng Tử Lăng trong khoảng thời gian này đạt thành chung nhận thức, ly khai nơi đây, liền quay về Huyền Thanh Sơn.

Dù sao loại này thử luyện môn phái cũng không có hạ đạt yêu cầu gì, chỉ là để mới nhập đạo đồ đệ từ, ly mở một lần Huyền Thanh Sơn.

Đương nhiên, loại này thử luyện ước nguyện ban đầu, là để lấy vì sư môn trưởng bối mang theo đồ đệ từ mới đi hướng cái khác môn phái, hoặc là bá sơn, hoặc là tham quan, làm cho con người mới đồ đệ từ biết Huyền Thanh Đạo Môn và cái khác môn phái bất đồng, để cho bọn họ mang theo đối với môn phái tự hào, đúng thời gian tới ước mơ, tại đây trong núi sâu tu hành, bắt đầu đi, lần này lịch lãm người là Tiêu Thần, mà phụ trách sư trưởng cũng Lăng Tử Lăng, như vậy hai cái Tu Chân Giới thanh niên lỗ mãng, ngay cả đi ngang qua Hiên Viên Chùa Cổ, bọn họ đều lựa chọn không nhìn, như thế nào sẽ trái lại đến dừng môn phái.

Lần này tới đến Hiên Viên Mộ, cũng tất cả đều là Bệnh lão nhân an bài, những thứ này Tiêu Thần không có nói cho Lăng Tử Lăng, không phải là bởi vì không tín nhiệm, dù sao ngay cả mình nhất không muốn người biết bí mật, Lăng Tử Lăng đều đã biết được, càng không cần phải nói việc này, chỉ bất quá hôn lại mặt người, đều phải có tự mình không gian.

"Đại ca, bước trên bên kia lỗ ống kính, nó sẽ đem các ngươi truyền tống đến Địa Long Cốc ở ngoài." Trước Tiêu Thần và Lăng Tử Lăng mới vừa gia nhập Địa Long Cốc khi thấy trên cỏ, Hiên Viên Huyền Thiên như trước ăn mặc một thân áo tang, tay phải động ở trước bụng, lúc này chính cười hướng Tiêu Thần phát tay nói dừng.

Đã mai khai bộ từ Tiêu Thần không quay đầu lại, chỉ là đưa lưng về phía Hiên Viên Huyền Thiên nâng tay phải lên, nhẹ nhàng huy động, chỉ có Lăng Tử

Lăng có thể thấy, lúc này Tiêu Thần khóe môi nhếch lên mỉm cười.

Không nói gì, là biệt ly hay nhất sanh tiêu, nếu lại gặp lại, tất cả đại khả ngồi xuống đất mà nói, nếu lại vô duyên, liền để này biệt ly, không để lại chờ đợi chỗ trống.

Tiêu Thần hai người tiệm hành tiệm viễn, cuối cùng cùng nhau bước vào lỗ ống kính, biến mất ở tại Đọa Long Cốc lục sắc trên cỏ, Hiên Viên Huyền Thiên cũng chiết thân hướng về địa cung nhập khẩu đi đến.

Quen biết bán nguyệt, Tiêu Thần cùng Hiên Viên Huyền Thiên lấy gọi nhau huynh đệ, Tiêu Thần tuy rằng lời thôi lách thép, càn mọi việc theo tính làm, nhưng ít có người biết, hần, kỳ thực cũng không vọng ngôn, lại không biết tùy ý xác định tự mình coi trọng người, nếu hôm nay Tiêu Thần gọi Hiên Viên Huyền Thiên một tiếng huynh đệ, vậy hần chính là hần vĩnh viễn huynh đệ, thì là sau đó hần không hề thừa nhận, Tiêu Thần cũng sẽ không đổi thay đổi tìm cách.

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 67: Trở về núi

Tiêu Thần và Lăng Từ Lăng ly khai Huyền Thanh Sơn đã có thời gian rất lâu, Vân U Phong trên không ít cây cối hoa cỏ đã hiện ra khô bại vè, đương nhiên, những thứ này đều là vật tầm thường, mà bên trong vườn thuốc chỗ loại linh hoa linh thảo, như trước cùng bọn họ lúc rời đi thông thường, hoặc xanh ngắt tươi tốt, hoặc muôn hồng nghìn tía, may may không bị tiết biến hóa ảnh hưởng.

Huyền Thanh Sơn bảo hộ sơn đại trận thần kỳ, sợ rằng không có người nào có thể nói rõ ràng, trận này uy lực tạm thời không đề cập tới, bình thời ngoại trừ ngăn cản người bên ngoài ác ý công kích, có lẽ tu sĩ tiến nhập, nhìn trời đợi tự nhiên không có nửa điểm ảnh hưởng, nước mưa nhưng rơi, gió to có thể thổi qua, nhưng nếu là có người thi thuật hành vân bố vũ, rồi lại vào không được.

Muôn đời tới nay, đại trận thủ hộ này phương này linh sơn, phương này linh sơn dưỡng dục không biết nhiều ít sinh linh, thành cũng không biết nhiều ít kinh thể đại tu.

Hôm nay, Huyền Thanh Sơn bầu trời mây đen rậm rạp, hơn nữa vào đông tiết, sợ rằng không nên lâu ngày, liền muốn phiêu dưới lông ngỗng đại tuyết.

Lúc này đang có lưỡng đạo chui ánh sáng, hướng về phía Huyền Thanh Sơn cực nhanh bay tới, lưỡng đạo chui ánh sáng sắp tới gần Huyền Thanh Sơn mạch là lúc, lại đồng thời giảm xuống, rơi vào chân núi, người đến là một nam một nữ, chỉ thấy nam tử xuất ra một quả hắc sắc lệnh bài, về phía trước tung, hắc sắc lệnh bài đình trệ trên không trung một lát sau, lại bay trở về trong tay nam tử, hần quay đầu đứng bên cạnh nữ tử nói rằng: "Huyền Lăng sư thúc, chúng ta đi thôi."

Hai người này, đúng là ly khai Huyền Thanh Sơn nhiều ngày do phản hồi Tiêu Thần và Lăng Từ Lăng hai người, Tiêu Thần sau khi nói xong bước đi đến cây tử vi đường đường bia trước, chống nạnh hô lớn: "Thần đại gia, đã trở về!"

Về mặt xem thường nhìn Tiêu Thần, cuối cùng vẫn không nói gì, chỉ là thẳng ngự kiếm bay về phía Vân U Phong.

Đắc ý cười to một phen lúc, Tiêu Thần cũng cực nhanh đuổi kịp Lăng Từ Lăng, Huyền Thanh Sơn ngọn núi cao nhất, bất luận kẻ nào không được bay thẳng mà lên, nhưng nó ngọn núi nhưng không có cái này hạn chế, mặc dù là ngự kiếm phi hành, nhưng là dùng một hồi lâu, Tiêu Thần và Lăng Từ Lăng mới đi tới Phiêu Miêu Phong phạm vi, ly tu hành Vân U Phong, còn có một giai đoạn trình.

Đoạn đường này, Tiêu Thần dính sát Lăng Từ Lăng phi hành, mà Lăng Từ Lăng ở Huyền Thanh Sơn hàng đầu, thực tại không nhỏ, nghiêng thế vè và kinh thiên chi tư đồng thời xuất hiện ở trên người một người, người này, vô luận đến kia, chắc chắn vạn chúng chúc mục, Lăng Từ Lăng hiển nhiên thuộc về như vậy người, mà Tiêu Thần là Huyền Thanh Sơn nữ tu nơi chỉ nam tu, danh tiếng này tuy nói càng thêm không nhỏ, hầu như người người đều biết, nhưng nhận được Tiêu Thần, còn thật không có mấy người.

Tiêu Thần cứ chỉ, không thể nghi ngờ đang gây hấn với trước tất cả thấy cảnh này nam tu, nhưng Tiêu Thần là ai? Mặc dù tới gần Lăng Từ Lăng nhất cánh tay đã không biết bị xoay thanh nhiều ít địa phương, hần vẫn như cũ khuôn mặt tươi cười mà chống đỡ, chính là không chịu ly xa bán thôn.

Mang theo chứa nhiều lấy lòng cùng không tốt ánh mắt, Lăng Từ Lăng và Tiêu Thần cuối biến mất ở nam tu phạm vi nhìn, đi tới Vân U Phong, bọn họ sau khi rời đi, đã có một người nghiêng răng nghiêng lợi, người nọ đứng là thấy được đây hết thầy Phương Thanh.

"Tiểu tử, sớm muộn gì để ngươi biết lợi hại."

"Trước đi với ta thấy sư phụ, sau đó ngươi thích kia đi đâu." Ở Vân U Phong hạ xuống phía sau, Lăng Tử Lăng đứng phía sau Tiêu Thần nói rằng

Một lần nữa đứng ở Vân U Phong trên đất, Tiêu Thần cũng có giữa khác cảm giác, tuy rằng lúc này Vân U Phong không giống lúc rời đi vậy u nhã, nhưng cây rụng lá, héo tàn hoa, khô vàng cây cỏ, lại có khác một phen ý nhị. Tiêu Thần theo Lăng Tử Lăng đạp tảng đá phôi thành đường nhỏ, chậm rãi đi hướng Huyền U Chân Nhân nơi tu luyện.

Rất khó được, ở Lăng Tử Lăng lúc nói chuyện Tiêu Thần không có tiếp lời, ngược lại không phải là hấn đối tính, mà là bởi vì hấn đang ở mất công cầu tứ, nhất gặp được Huyền U Chân Nhân khi, thế nào tìm từ, thế nào bàn giao lần này thử luyện.

Vân U Phong chỉ là nữ tu chi ngọn núi một chỗ, ngọn núi tuy lớn, nhưng chỗ tu luyện cũng rất rộng, chỉ chốc lát, Tiêu Thần và Lăng Tử Lăng liền đi tới Huyền U Chân Nhân chỗ tu luyện, u trúc ở.

U trúc ở chính Vân U Phong duy nhất một chỗ sơn động, là nhiều lần đảm nhiệm Vân U Phong chủ nhân tu luyện ở lại nơi, chỉ vì bên trong động ngoài động, đen trúc mọc thành bụi mà được gọi là.

"Đệ tử Huyền Lăng, mang theo thử luyện đệ tử Hạo Thiên, bái kiến sư phụ." Ở u trúc ở cái động khẩu, Lăng Tử Lăng đứng ở Tiêu Thần trước người, cung kính đối với sơn động nói rằng.

Bên trong sơn động không có bất kỳ đáp lại nào, động cửa đóng kín,

Cũng không có bất cứ động tĩnh gì, ở cửa ngậy người một lúc sau, Lăng Tử Lăng chỉ nói sư phụ không ở, có lẽ ở bế quan tu luyện, vì vậy và Tiêu Thần ly khai u trúc ở.

"Qua mấy ngày trở lại đi, đến lúc đó ta tới gọi ngươi, bây giờ trở về tới, phải nắm chặt thời gian tu luyện." Ly khai U Trúc Cư sau, Lăng Tử Lăng còn muốn đi báo cho biết huynh trưởng.

"Ác, không thành vấn đề, nhưng ta phải đi trước Tàng Kinh Các một chuyến." Tiêu Thần biết Lăng Tử Lăng có việc, tự mình làm sao điều không phải đâu, vì vậy miệng đầy đáp ứng nói.

"Kỳ quái, ngươi đi đâu và ta có quan hệ gì." Lăng Tử Lăng cười nhạo nói.

"Ách. . . Được rồi, Huyền Lăng sư thúc gặp lại sau." Tiêu Thần một thời ngâm miệng, nhưng chỉ có thể lên tiếng nói chia lìa.

"Quý mới chịu muốn gặp ngươi." Nói xong Lăng Tử Lăng không để ý tới nữa Tiêu Thần, thẳng đi xa.

"Cô nàng này càng ngày càng khó đối phó rồi, ai. . ." Thấy Lăng Tử Lăng như vậy, Tiêu Thần lắc đầu thấp giọng nói rằng.

"Cái này kêu là, trời tạo nghiệt, hoàn hảo nói, tự mình làm bậy, không thể sống." Không biết lúc nào, Nghịch Thương Thiên đã ly khai Tiêu Thần cánh tay, bay ở bên cạnh hấn, lúc này một bức nhìn có chút hã hê hình dạng.

Tiêu Thần quay đầu lại, thất vọng nhìn Nghịch Thương Thiên liếc mắt, nói rằng "Long ca a, ngươi là thật khờ còn là giả ngu, ta đây không phát đạt, ngươi còn có thể dễ chịu, ngươi làm cho đem ô đồng hình ảnh, thế nhưng mỹ đến ta hiện tại đều quên không được a."

"Cũng trách ngươi không cốt khí, ta phía sau núi mặt đều cho ngươi ném xong, bị nhất đàn bà dạy bảo cùng cái gì như nhau." Nghe Tiêu Thần yét tự mình vết sẹo, Nghịch Thương Thiên đương nhiên không vui.

"Gặp gỡ thiên địch, thiên địch." Tiêu Thần về mặt cười khở, thì thảo nói rằng.

"Ngươi chính là nhìn thấy mỹ nữ chân liền mềm nhũn."

"Đều là là thiên địch, cái này, người là không có biện pháp."

"Mất mặt, ta muốn nói cho lão lưu manh."

"Ha ha, một cái mang ô. . ."

Một người một thú, không ngừng hồ khám trước đi đến, sau đó Tiêu Thần ngự kiếm trực tiếp hướng về Thụy Trúc Hải bay đi, ly khai lâu như vậy, nếu đã trở về, chuyện thứ nhất đương nhiên là muốn bái thấy mình ân sư.

Nghịch Thương Thiên tồn tại, Ca Thư Hành Vân là biết, cho nên hấn cũng không cần ẩn dấu, trực tiếp ghé vào Tiêu Thần trên đầu, đi tới Thụy Trúc Hải giữa phòng nhỏ trước.

Tiêu Thần biết, mình tới đến khẳng định không thể gạt được sư phụ, hấn đứng ở dưới bậc thang, không có vội vã vào nhà, nhìn xung quanh bốn phía, ở đây cảnh sắc không có một tia biến hóa, đầy đất lá trúc, bền vững trong quan hệ gây trúc, phát động trúc sao gió.

Phòng nhỏ cánh cửa từ từ mở ra, đứng ở cửa thỉnh linh chính là Ca Thư Hành Vân, lúc này trên mặt hấn lộ ra một tia đặc biệt hiếm thấy ý cười, bước ra một bước, không ngác nhiên chút nào đi tới Tiêu Thần trước người.

Tiêu Thần thu hồi vui đùa về, thần tình bình yên, thấy sư phụ đi tới trước người mình khi, không chút do dự quỳ gối quỳ lạy, "Đệ tử Tiêu Thần, bái kiến sư tôn." Đệ tử đối sư hành quỳ lạy lực, thiên kinh địa nghĩa, Tiêu Thần tự nhiên không có nửa phần tìm cách.

Ca Thù Hành Vân thần nhiên chịu dưới Tiêu Thần đại lễ, sau đó hất vung tay áo, Tiêu Thần liền từ dưới đất đứng lên, "Tiêu Thần, lần này xuống núi, tu vi có thể có đề cao?"

"Đệ tử chẳng biết." Tiêu Thần cung kính trở lại nói, hần cũng quả thực không biết mình tu vi có hay không đề cao, bởi vì hần thân thể đặc biệt, không muốn tầm thường Luyện khí tu sĩ vậy, nhìn thẳng trong cơ thể, liền có thể nhìn ra tu vi.

"Kia, có từng được cái gì bảo vật?" Ca Thù Hành Vân không có nghiên cứu tí mĩ, hỏi tiếp.

"Cũng không có được bảo vật." Tiêu Thần vẫn như cũ tình hình thực tế trả lời. "Kia lần này xuống núi, người thu hoạch, là?" Ca Thù Hành Vân lại nói. "Hiểu rõ sau này chiến đấu phương pháp, thấy được hai cái phim truyện đoạn, tuy rằng không biết cái gì, nhưng ta cảm giác trong đó dính dáng rất sâu, cùng ta duyên phận rất sâu, mặt khác, còn hiểu rõ nhất thức Thần Thông, tên là Hóa Khuyết." Tiêu Thần đem hần nghĩ là tạo hóa chuyện, toàn bộ nói ra.

"A, đó là cái gì dạng Thần Thông." Ca Thù Hành Vân đối với mình đệ tử được ngộ Thần Thông, tựa hồ hết sức cảm thấy hứng thú.

"Có thể hút ra trong phạm vi nhất định tất cả hỏa linh lực, đại thành khi, có thể hút ra lửa chi mệnh cách, nhưng tự mình thu nạp, cũng có thể chuyển tặng người khác." Tiêu Thần đem mình trong đầu đối với này thuật miêu tả, nhất nhất nói cho Ca Thù Hành Vân.

"Đính mệnh Thần Thông, tất nhiên bắt phạm, người lại cẩn thận sử dụng." Sau khi nghe xong, Ca Thù Hành Vân không có hỏi nhiều.

Sau đó Tiêu Thần đón giảng thuật dọc theo đường đi gặp mấy việc, bao quát trong rừng thôn nhỏ hắc vụ, cái nằm trong rừng Luân Thai Kính, không có một chút quên, hần mong muốn sư phụ có thể cho hần giải thích nghi hoặc.

"Hắc vụ việc, ta chưa thấy, cũng không có thể nói cho người biết cái gì, về phần người nói trở ra thân hãm hoang vu thang trời, ta đến nghĩ tới một cái có thể, trong rừng cây kia, có thể có có vô cùng minh khí tức đồ vật tồn tại, hơn nữa còn là đặc biệt tinh thuần minh khí tức, nhiều tồn tại dưới.

Tự nhiên mở ra mình người nơi chỗ hồng, do đó ở chỗ kia tạo thành một chỗ truyền tống miệng, các người bước vào phía sau, mới tiến nhập hoang vu thang trời, về phần thế nào đi ra, người chính mình cũng không biết, ta tự nhiên không có khả năng biết." Ở bên trong cái phòng nhỏ, Ca Thù Hành Vân cũng tận lực là Tiêu Thần giải thích.

"Không mệnh người." Ca Thù Hành Vân thì thảo nói rằng, "Vậy cũng là là một loại khác tạo hóa, ta không thể nói cho người biết cái gì, con này có thể do chính người đi tìm đáp án."

"Luân Thai Kính chính thiên cổ kỳ vật, có thể gặp được bản thân liền là một loại tạo hóa, nhìn thấy này kính người, rất nhiều ngay cả mình cũng sẽ không phát hiện, tự mình đứng luân hồi chỉ đạo, sẽ có một chút không giống với nhận thức, mà loại này nhận thức, nếu là ngày sau có cơ hội đạt được kia nhất cảnh giới, đem hưởng thụ vô cùng." Tiêu Thần không có nói cho Ca Thù Hành Vân lúc đầu Hàn đối với mình theo như lời, Luân Thai Kính là có chủ vật một chuyện, có quan hệ Hàn sự tình, hần không muốn để cho người khác biết, cho dù là tự mình sư phụ kiên quyết sẽ không gây bất lợi cho tự mình.

Lần trước bị Lăng Từ Lăng biết, chỉ do hành động bất đắc dĩ. Liền ngay cả mình và Lăng Từ Lăng vừa ly khai Huyền Thanh Sơn, liền suất nữa chết Hắc Viêm Chi Thủ, chuyện này hần cũng không có đúng sư phụ nhắc tới, bởi vì hắc viêm chính Đại Đạo tu vi, mà mình và Lăng Từ Lăng như vậy trong mắt đối phương nhỏ tu sĩ, lại có thể may mắn tránh khỏi, như vậy chuyện muốn nói đối giấu diếm, thật sự là khả năng không lớn, với Tiêu Thần cuối quyết định, không hề không đề cập tới.

"Người bây giờ là Huyền Thanh Sơn đệ tử, như vô sự, liền trở lại người chỗ tu luyện đi thôi." Sắc trời đem muộn, Ca Thù Hành Vân khiến Tiêu Thần rời đi. Sư phụ nói như vậy, Tiêu Thần nào dám không theo, chỉ có thể ngự kiếm ly khai Thụ Trúc Hải, nhưng hần nhưng không có dự định nhanh như vậy trở lại Vân U Phong, bởi vì hần còn có lo lắng nơi, lo lắng người.

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 68: Thiên Tuyên Các

Sắc trời đã hoàn toàn tối xuống, này vào đông muốn tuyết buổi tối, mây đen che đầy bầu trời, cũng nhìn không thấy ánh trăng, càng nhìn không thấy dù cho nhất ngôi sao, ở trong trời đêm, nhất đạo thanh quang phá vỡ màn đêm, ở trên trời chợt lóe lên, thanh quang chỗ đi xa phương hướng, đúng là Huyền Thanh Sơn Tàng Kinh Các, mà thanh quang trong người, dĩ nhiên chính là Tiêu Thần không thể nghi ngờ.

Ly khai Thúy Trúc Hải lúc, không có lập tức trở lại Vân U Phong, mà là ngự kiếm hướng về Tàng Kinh Các chỗ phía sau núi đi, dọc theo con đường này chỗ qua đỉnh núi không có khác lan ngọc thể đỉnh đài lầu các, cũng không có ánh sáng màu tươi đẹp linh được điển, có chỉ là một ít nhìn qua cũng không có người ở, từng lăm rậm rạp núi xanh.

Lướt qua những thứ này vết người rất hiếm đỉnh núi, Tiêu Thần rốt cục đi tới sinh hoạt nhiều phía sau núi, Tàng Kinh Các.

Cực đại Tàng Kinh Các, chỉ sáng yếu ớt quang mang, đây là tu kiến khi sở dụng Dạ Minh Châu ở phát quang, nếu không có như vậy, chỉ sợ cũng là một mảnh đen nhánh, phải biết rằng, Bệnh lão nhân cũng sẽ không chịu khó đến mỗi đêm còn làm cho này Tàng Kinh Các đốt ngọn đèn dầu.

Trên không trung nhìn này quen thuộc kiến trúc, Tiêu Thần tâm tình vô cùng tốt, ở chỗ này, hẳn biết lão đại —— Bệnh lão nhân, nhận thức Nghịch Thương Thiên và Thương Cẩm Vân, tự xưng là Long huynh muội, cũng là ở chỗ này, hoàn thành Thanh Minh Linh Khí rót thể, tự mình bình thường người phạm chi khu, cũng có và Thiên Kiêu Môn đầu vô mong muốn.

Tại đây Tàng Kinh Các trong, hẳn học được rất nhiều tu sĩ triệt để một kiếp đều học không đến tri thức, cũng biết toàn bộ Thanh Minh Giới vô số bí ẩn.

Này Tàng Kinh Các, đối với Tiêu Thần mà nói, ý nghĩa đặc biệt, hơn nữa có cực kỳ đặc biệt tình cảm.

Trên không trung ở một sẽ, Tiêu Thần thu hồi trường kiếm, nhảy đến trên mặt đất, bước bước đi hướng Tàng Kinh Các.

"Thùng thùng đông. . ." Đi tới trước cửa Tiêu Thần ra sức gõ Tàng Kinh Các đại môn, thanh âm ở yên tĩnh này trong trời đêm, truyền đi cực xa.

"Là người nào thẳng nhóc nhỏ không muốn sống." Một cái có chút già nua, càn phá tiếng phá tinh thần thanh âm từ bên trong cửa truyền đến.

Tiêu Thần nhẹ nhàng cười, cũng không có tiếp lời, cứ hần hiểu, Bệnh lão nhân cũng là là tu vi cực kỳ thâm hậu tu giả, tuy rằng bình thường nhìn không ra nửa điểm thân là cao cấp tu giả kiêu ngạo và tự trọng, nhưng Tiêu Thần vẫn như cũ vững tin, mình tới đến, hẳn không có khả năng không biết.

Đại khái là không có nghe được bên ngoài người đáp lời, qua một hồi lâu, toàn bộ Tàng Kinh Các đột nhiên hoàn toàn sáng lên, bảy tòa cực đại lầu các, và liền và thông nhau lầu các hàng lang, toàn bộ sáng lên hóa quang, trong nháy mắt đem phía sau núi chiếu như ban ngày, đột nhiên biến hóa, cũng dọa Tiêu Thần vừa nhảy, sau đó, Tàng Kinh Các đại môn "Két" một tiếng, từ từ mở ra, cuối hoàn toàn mở rộng ra.

Một cái thân ảnh gầy nhỏ ở hòa quang chiếu rọi dưới, từ trong môn từ từ đi ra, rom rạ thông thường rồi bờ tóc, hăm sâu hốc mắt, bệnh nặng sẽ chết sắc mặt, không qua nổi một trận gió to thân thể, tạo thành lúc này Tiêu Thần trước mắt Bệnh lão nhân, lão lưu manh, Vân Vô Nhai.

Tiêu Thần tập trung nhìn vào, này kia là hóa quang, mà là lớn nhất những Dạ Minh Châu đó bị kích hoạt, phát ra như vậy sáng sủa như lửa quang mang.

Trước đây Bệnh lão nhân nói với Tiêu Thần, loại này Dạ Minh Châu cần lấy tu vi lực rót vào, mới có thể kích hoạt phát sinh quang mang, mà hôm nay như vậy, tự nhiên chỉ có một loại khả năng, lão lưu manh kích hoạt rồi tất cả Dạ Minh Châu, chỉ để lại Tiêu Thần một cái, nghênh tiếp.

Nghĩ tới đây, Tiêu Thần một thời trong lòng có chút cảm động, tựa như cùng một cái về nhà thăm đến nhà ngọn đèn dầu như trước, đường dưới thân nhân đợi hải từ.

"Tiêu lưu manh, ngươi có vào hay không đến? Muốn tới cho ta nhanh nhen điểm, không đến chút nhanh lên." Tuy rằng làm như thế, nhưng lấy Bệnh lão nhân tính cách tự nhiên sẽ không nói ra.

"Lớn như vậy chiến trận, chẳng lẽ ngươi nghĩ thừa nhận ta đem lão đại?" Bệnh lão nhân không nói, Tiêu Thần biết, tự nhiên cũng sẽ không nói.

"Đem lão đại? Ta xem ngươi là ngựa da." Chính hướng trong phòng đi đến Bệnh lão nhân quay đầu lại cười hắc hắc nói rằng.

"Không tốt." Tiêu Thần biến sắc, thăm nghĩ trong lòng, hẳn trong trí nhớ Bệnh lão nhân lộ ra khuôn mặt tươi cười thời gian, từ không ngoại lệ, đều là tự mình muốn phải nắm mốc thời gian.

"Đi đệ nhị các, chọn nhất thức Thần Thông, những chuyện khác sau đó lại nói." Bệnh lão nhân bảo trì vừa đáng tươi cười nói rằng.

Nhìn Tiêu Thần kinh hồn táng đảm, hết lần này tới lần khác lại không dám mở miệng hỏi, nghe được Bệnh lão nhân nói để cho mình vào Tàng Kinh Các Thiên Tuyền Các chọn Thần Thông lúc, hẳn càng thêm không rõ ràng lắm này lão lưu manh đánh cái quỷ gì chủ ý.

Tuy rằng Tiêu Thần là Tàng Kinh Các Nhị đương gia, nhưng lão đại của mình đã lên tiếng, hẳn dù có tất cả nghi hoặc, cũng chỉ có thể mang theo đi hướng Thiên Tuyền Các, chọn Thần Thông pháp thuật.

Vào thiên xu các phía sau, Tiêu Thần liền hướng này mặt khác vừa ra khỏi miệng, cũng là thông hướng Thiên Tuyền Các thông đạo trốn đi đi, Bệnh lão nhân còn lại là đóng cửa đại môn, chấp tay sau đi đi vào gian phòng của mình bên trong, chưa cùng trước Tiêu Thần.

Đi qua thất tinh hàng lang, Tiêu Thần rất nhanh liền đi tới Thiên Tuyền Các, Huyền Thanh Sơn Tàng Kinh Các, cùng sở hữu bảy tòa lầu, phân biệt lấy bắc đầu thất tinh trực thứ mệnh danh, mỗi tòa lầu các đều có đặc biệt công năng, trưng bày điển tịch cũng là bất đồng chủng loại, Tiêu Thần đi tới đệ nhị tòa lầu các, cất giấu chính Huyền Thanh Sơn Thần Thông công pháp, mà Tiêu Thần ngày người rất nhiều năm thứ một tòa lầu các, còn lại là bãi phóng thông sử, bí ẩn, kỳ văn chờ các loại điển tịch nơi.

Lầu các trong lúc đó, có thất tinh hàng lang tương liên, tuy rằng tên là hàng lang, nhưng thật và ngoại giới cũng không tương thông, là một loại giá trị phong ấn lực thông đạo, muốn vào người thứ ba tòa lầu các, trước hết qua đệ nhị ngồi, nếu muốn vào đệ nhị ngồi, lại trước hết tiến đệ nhất ngồi đại môn.

Tiêu Thần vừa muốn bắt đầu chọn Thần Thông công pháp, lại thấy tự mình dưới chân có một quyển hơi mỏng sách nhỏ, Tiêu Thần nhặt lên phía sau chỉ thấy trên đó viết, "Tàng Kinh Các quy định", Tiêu Thần nghi hoặc, thứ này hẳn trước đây chưa thấy qua, này Thiên Tuyền Các, hẳn cũng là lần đầu tiên tới, vì vậy mở ra nhìn.

", trắng để ta cảm động." Một lát, Tiêu Thần đem sách nhỏ chống chất ngả trên mặt đất.

Hắn vốn cho là, Tàng Kinh Các toàn bộ sáng lên, là Bệnh lão nhân nghênh tiếp tự mình một loại phương thức, hắn còn tưởng rằng Bệnh lão nhân đổi tính, hãy nhìn đến này sách nhỏ trên nội dung phía sau, hắn lại một lần nữa phát hiện, mình ở bệnh trước mặt lão nhân, còn quá trẻ.

Mặt trên mình xác viết, mở ra Thiên Tuyền Các lúc lầu các, phải thấp sáng thất tinh châu, lại không viết nguyên nhân, buồn cười tự mình còn tưởng rằng là lão lưu manh để nghênh tiếp mình mới thấp sáng Tàng Kinh Các.

"Bất kể, trước tìm tự mình Thần Công bí tịch lại nói." Tiêu Thần đem sách nhỏ ngả trên mặt đất, âm thầm đem Bệnh lão nhân khách sáo một phen lúc, xoa xoa tay đi hướng trưng bày ngọc giản đám ngăn tủ.

Và thiên xu các bất đồng, Thiên Tuyền Các cũng không có rất nhiều tầng, mà là một cái rất cao một cái phòng khách, có thể trực tiếp thấy nóc nhà, bên trong không có một quyển giấy chất thư tịch, tất cả lớn nhỏ trong học tủ trưng bày đều là nho nhỏ ngọc giản, từng ngăn tủ đều có một tầng hơi mỏng màn sáng che chở, nghĩ đến chắc là chống bụi chi dùng.

Tiêu Thần đại thể nhìn một lần, Thiên Tuyền Các bên trong tất cả trong học tủ ngọc giản, ngăn vụn, muốn từ nhiều như vậy trong ngọc giản chọn đến một cái Thần Công, sợ rằng vẫn có không nhỏ độ khó, quan trọng hơn là, Tiêu Thần không biết mình linh lực là thuộc tính, thích hợp học tập công pháp gì.

Cứ như vậy, Tiêu Thần như mù con ruồi như nhau, ở Thiên Tuyền Các không ngừng lật tới lật lui, vốn có hắn định tìm điểm đặc biệt ngăn tủ, nhìn nhìn lại trưng ký trách ngọc giản, nói không chừng chính là Thần Công, nhưng trên thực tế là, ở đây ngọc giản toàn bộ đều là một cái dạng, từ vẻ ngoài trên căn bản nhìn cũng không được gì, hơn nữa ở đây vẫn bản rõ ràng quy định, không tuyển định trước, không thể nhìn bên trong nội dung.

Bất quá Tiêu Thần là ai, Tàng Kinh Các Nhị đương gia, ở đây quy củ, ngoại trừ Bệnh lão nhân, không phải là hắn định đoạt sao, vì vậy Tiêu Thần tự nói với mình, lão lưu manh không có giao cho, vậy chính là ta mình làm chủ, sau đó, hắn lại thật đám ngọc giản lật xem.

Ngày xưa đến Tàng Kinh Các chọn công pháp người, đều có Bệnh lão nhân có lẽ cái khác trường bồi theo, không chọn xong trước, đó là trăm triệu không thể tự ý nhìn lên trong ngọc giản nội dung, nào có như Tiêu Thần như vậy, đêm khuya một mình vào đây, muốn làm gì thì làm.

Xa vùi đã dần dần trở nên trắng, không bao lâu, liền muốn bình minh, mà lúc này, Tiêu Thần vẫn như cũ vui đầu vào Thiên Tuyền Các ngăn vụn ngọc giản trong, một đêm nhìn lên.

Ngay từ đầu, Tiêu Thần còn nhìn cầm lên ngọc giản là tu luyện như thế nào, càng về sau, hắn trực tiếp là ấn tên tới chọn, tên quá đất, trực tiếp ném một bên, không khí phách, trực tiếp ném một bên, suốt cả đêm, hắn cũng chưa có xác định dưới đến mình rốt cuộc muốn cái gì.

"Bất kể, tùy tiện sờ một cái." Tiêu Thần cắn răng một cái, ở trưng bày ngũ hành kim chúc tính khu vực, tiện tay cầm lên nhất cái ngọc giản, dán tại trên trán liền quan sát.

"Cái gì thứ đồ hư mà, ta ăn nhiều đem tảng đá biến thành vàng." Nói xong, Tiêu Thần tiện tay đem vừa lấy ra ngọc giản thả trở lại.

Tiêu Thần từ từ nhắm hai mắt, tay phải vuốt cái trán, "Một lần cuối cùng." Nói xong, hắn lại cầm lên nhất cái ngọc giản nhìn lại.

Trên thực tế, hắn theo như lời một lần cuối cùng, đã không biết là thứ bao nhiêu lần một lần cuối cùng, bắt đầu hắn hao tổn hơn nửa đêm loạn trở mình, lúc hắn nghĩ đến tự mình có Hỏa Khuyết thuật, hút ra hỏa linh lực lúc, kia ngũ hành kim chúc tính nhất định uy lực đại tăng, hơn nữa hắn lại không biết tự mình linh lực thuộc tính, vì vậy liền xác định ở kim chúc tính khu vực tìm, vì vậy từ sau nửa đêm lên, hắn liền đang lập lại trước kia "Một lần cuối cùng."

"A, ta mau điên rồi."

"Lần này tuyệt đối một lần cuối cùng."

Lại qua hơn một canh giờ, nếu là sáng sủa ngày mùa hè, sợ rằng mặt trời đã thẳng lên thiên không, mà Tiêu Thần cũng rốt cục đứng thẳng lôi kéo đầu đi ra Thiên Tuyền Các, đi tới thiên xu các Bệnh lão nhân cửa gian phòng.

"Thình thịch." Tiêu Thần một cước đá văng ra Bệnh lão nhân cửa phòng, nhưng hình dạng nhìn qua cũng hữu khí vô lực.

"Lão lưu manh,) ta đã chọn xong, người giúp ta xem một chút đây là gì?" Tiêu Thần vào cửa phía sau, cũng không thấy Bệnh lão nhân có ở nhà hay không, cúi đầu nói rằng.

"Tiểu tử thôi, thiếu hút đi ngươi, lại quấy rầy lão nhân gia ta Thanh Mộng." Bệnh lão nhân bày đầu ngồi ở trên giường hung hăng nói rằng, "Di, ta nói như thế nào lại, ai, xem ra là chịu hãm hại quá sâu."

Bệnh lão nhân nhìn Tiêu Thần hình dạng, đột nhiên tinh thần tỉnh táo, cười ha ha một tiếng, nói rằng: "Tiểu lưu manh a tiểu lưu manh, nhất định là nhìn lên

đi, a, ha ha ha. . ."

Tiêu Thần chậm rãi ngẩng đầu, nhìn Bệnh lão nhân liếc mắt, sau đó nói rằng: "Mau nhanh trước giúp ta xem một chút, đây là cái gì đồ chơi, nếu như cái đầu dài phát triển thành vàng cái gì, liền ném đi, ta không học."

Nguyên lai, bởi vì có thể kiểm tra, Tiêu Thần sợ phía còn có được, vì vậy thì là chọn đã có điểm muốn phải, cũng muốn trước thả vừa để xuống, thường xuyên qua lại, chờ hấn tướng lộn trở lại tìm đến trước xem trọng ngọc giản thời gian, phát hiện đã không tìm được, chỉ có thể tái diễn cảm lấy buông, cuối cùng hấn thực sự chịu không nổi, tiện tay bắt một cái rồi rời đi Thiên Tuyền Các.

Bệnh lão nhân tiếp nhận Tiêu Thần ngọc giản trong tay, hỏi "Cảm giác gì?"

"Sự trường các, quả nhiên dụng tâm lương khổ." Tiêu Thần lúc này nghĩ là, cuối cùng mình cũng là tiện tay chọn một cái, này suốt đêm bận việc, rốt cuộc không tốt, không khỏi nhận đồng lên chọn quý tác đến.

Kỳ thực cũng không phải mỗi người đều giống như Tiêu Thần như vậy, nếu như đối tự mình bình thường đệ tử, cho bọn hấn như vậy cơ hội, bảo đảm có thể rất nhanh chọn đến thích hợp tự mình công pháp, đáng tiếc, Tiêu Thần không là bọn hấn, bọn họ cũng không phải Tiêu Thần.

"Ai u, tiểu tử thôi, tay nghề không tệ lắm, cái này còn không lại." Bệnh lão nhân đem ngọc giản cầm trong tay cân nhắc, sau đó nói rằng.

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 69: Chọn Thần Thông

"Là?" Tiêu Thần vầy vầy đầu, cụt hứng chi tư không còn sót lại chút gì.

Bệnh lão nhân đem ngọc giản vứt đến Tiêu Thần trong tay nói rằng: "Tự xem."

Tiêu Thần cảm ngọc giản lên dán tại cái trán, một lát, mới để xuống, lúc này Tiêu Thần phản cũng không có gì nhưng củ kết, bởi vì bất kể như thế nào, công pháp này là đã lựa chọn xong, tự nhiên không có khả năng đổi lại, lại nói, công pháp này, cũng hết sức thích hợp Tiêu Thần tiêu chuẩn, đệ nhất, nó tên khí phách, đệ nhị, nó thi triển hoa lệ.

"Vạn Kiếm Quyết! Không sai, ta thích." Tiêu Thần đã đem trong ngọc giản chỗ ghi chép công pháp ghi xuống.

"Cầm đến." Bệnh lão nhân vươn tay.

"Cái gì?" Tiêu Thần nghi hoặc nhìn hấn.

"Người ngọc giản trong tay, thứ này được trả lại, người không biết?" Bệnh lão nhân liếc si như nhau ánh mắt nhìn Tiêu Thần nói rằng.

Tiêu Thần đệ ra ngọc giản trong tay, nói rằng: "Vì sao ở bên trong ta không thể ký ức trong ngọc giản nội dung?"

"Muốn biết a? Người xin ta a." Bệnh lão nhân lần thứ hai tiếp nhận Tiêu Thần ngọc giản trong tay, ngồi ở trên giường hai chân vắt chéo, đắc ý nói rằng.

"Sớm muộn gì được đánh người." Tiêu Thần không nói gì, bất đắc dĩ phóng xuất lời hung ác.

"Không có việc gì liền rút nhanh lên đi, lão tử này không chào đón nam nhân." Bệnh lão nhân cũng không thèm để ý Tiêu Thần theo như lời, trực tiếp dưới lên lệnh đuổi khách.

Tiêu Thần nháy con mắt nói rằng: "Người xác định?"

"Thế nào, còn nếu ta nói đệ nhị. . ." Bệnh lão nhân hình như nhớ ra cái gì đó, đột nhiên đổi giọng "Đem đồ vật cầm đến."

"Muốn phải a? Người xin ta a." Tiêu Thần ôm tay, nghiêng đầu nói rằng.

Nói ra những lời này lúc, Tiêu Thần từ Bệnh lão nhân phòng trong cửa sổ giữa trực tiếp bay ra ngoài, chỉ thấy Bệnh lão nhân trong tay cầm một quả hắc sắc lệnh bài, trên mặt tràn đầy ý cười.

"Tiêu lưu manh a, người đây là đáng đời, người biết không?" Nghịch Thương Thiên bay ở Tiêu Thần trước mắt, cười nước mắt chảy ròng.

Kỳ thực vừa Tiêu Thần mới vừa nói xong, liền lập tức hối hận, có thể bởi vì ly khai Bệnh lão nhân một đoạn thời gian thật lâu phía sau, đã quên tự mình họ gì, lúc này mới đưa tới này "Bay ra" ngang hàng.

Tiêu Thần từ dưới đất bò dậy, một lần nữa từ trước cửa sổ bò vào Bệnh lão nhân trong phòng, cần phải để Bệnh lão nhân nói cho hắn nói Nhân Vương và Hiên Viên Mộ cổ sự, lúc, Bệnh lão nhân ở Tiêu Thần từ trên lặn đã cộng thêm ôm bắt đuôi dưới, còn là nói cho hắn một ít bí ẩn việc, mà Tiêu Thần cũng đem và Ca Thư Hành Vân theo như lời chỉ nói, cho Bệnh lão nhân lập lại một lần.

Nhưng Bệnh lão nhân vẫn là không có đem này hắc sắc lệnh bài bí mật nói cho Tiêu Thần, hắn chỉ nói là, có ít thứ, không đạt được cái kia cao độ mà tiếp xúc được, chỉ biết mang đến cho mình hủy diệt tính tai họa, Tiêu Thần tự nhiên cũng biết, Bệnh lão nhân nói như vậy chính là nói cho hắn biết, không có thực lực thời gian, biết càng nhiều, ngược lại không phải là chuyện tốt, hắn cũng rõ ràng đạo lý này, cũng không đang dây dưa.

Lúc, Tiêu Thần không có ở Tầng Kinh Các ở lâu, lưu lại Nghịch Thương Thiên lúc, ngự kiếm bay đi Vân U Phong, chuyến này hắn cũng không có thể nhìn thấy Thương Cẩm Vận, Bệnh lão nhân nói cho hắn biết, Thương Cẩm Vận đang ở lột xác, tâm thần hoàn toàn nội liễm, không thích hợp quấy rối.

Lúc này đã là vào lúc giữa trưa, bầu trời vẻ lo lắng, không gặp một tia ánh dương quang, Tiêu Thần đi tới Vân U Phong thời gian, phòng khách vắng vẻ, không ai, hắn các sư tỷ, cũng chẳng biết đi đâu, Tiêu Thần chung quanh đi vòng vo một hồi không thấy được người phía sau, hướng mình ở vách đá phòng nhỏ đi đến.

Tiêu Thần đi qua tán bộ chỉ dùng quen thuộc rừng cây, rất nhanh liền đi tới vách đá, mùa này, tầm thường cây cối hoa cỏ đã khô bại, vốn là thanh đằng ngu dốt lạc điệu khâu vách đá, cũng mất ngày xưa sinh cơ, Tiêu Thần phòng nhỏ mỏng thượng một tầng thật dày bụi, xem bộ dáng là thời gian rất lâu không người đến qua.

Tiêu Thần theo tay vung lên tay áo, đơn giản liền phát đi toàn bộ phòng nhỏ bên ngoài bụi, đẩy cửa trở ra, hắn thấy vô luận là trên bàn còn là trên giường cũng đều mỏng thượng một lớp bụi trần, hắn bấm tay niệm thần chú sử dụng một cái trụ cột nhất gió nguyên rửa, bên trong cái phòng nhỏ trống rỗng quất nổi lên một trận gió xoáy, cuốn tất cả bụi bặm, từ cửa, bên cửa sổ biến mất.

Làm xong những thứ này phía sau, Tiêu Thần không có vội vã đã tọa mình xuống, cũng không có tu luyện Vạn Kiếm Quyết, mà là nằm vật xuống trên giường, mở to mắt bắt đầu nhớ lại, mấy năm nay,

Đoạn này thời gian.

Từ lên núi đến bây giờ, đã qua rất nhiều năm, người khác sanh đã xảy ra nghiêng trời lệch đất biến hóa, lúc này hắn bay lượn ở chân trời thời gian, có lúc sẽ nghĩ tới, đã từng tự mình, mộng tưởng chính là như bây giờ, khi đó, hắn cho rằng như vậy chính là tiêu sái tự do.

Mà giờ khắc này hắn mộng tưởng là vấn đề Đại Đạo, tiểu ngao thiên hạ, lúc này hắn cho rằng đó chính là tiêu sái tự do, còn chân chính thông suốt đến thời khắc này chỗ mộng tưởng cảnh giới lúc, lại có cảm giác cái gì mới là tiêu sái tự do đâu?

Chân chính tiêu sái tự do, rốt cuộc là cái gì? Là che trời tu vi, còn là vạn người kính ngưỡng địa vị, hay hoặc là, đắc đạo phi thăng lúc, tiên thế giới.

Tiêu Thần không biết, bởi vì hắn vừa không có che trời tu vi, cũng không phải vạn người kính ngưỡng, càng thêm chưa từng đi tiên giới, tất cả tất cả, chỉ có chờ chính hắn, chậm rãi vạch trần.

Trở lại Vân U Phong phía sau, Tiêu Thần vẫn đứng ở vách đá, dường như ngày xưa thông thường, Huyền Thiên Đạo hòa thanh thần bí quyết tuần hoàn tu luyện, tuy rằng hắn không thấy mình tu vi tình hình, nhưng là có thể rõ ràng cảm giác được, tự mình tu vi ở chia ra chia ra chậm rãi tăng cường, Tiêu Thần nghĩ đến, cách đột phá Luyện Khí Kỳ, dĩ nhiên không xa.

Lúc đầu cùng Lăng Tử Lăng cùng nhau đi trước tu tức ở muốn bá kiến sư phụ Huyền U Chân Nhân không có kết quả phía sau, nói cho Tiêu Thần lần sau lần thứ hai đi trước thời gian, trở lại kêu lên Tiêu Thần, này nhaoáng lên, hơn nửa tháng đã qua, Tiêu Thần không ly khai vách đá, cũng không đợi được Lăng Tử Lăng tìm đến mình, chính hắn cũng không có quá nhiều tìm cách, dù sao hắn vốn là quyết ý, lẻ loi một mình.

Ở mấy ngày này, Tiêu Thần ngoại trừ tu luyện ắt không thể thiếu nội tu tâm pháp, đã ở luyện tập vừa thu được Vạn Kiếm Quyết và trước học được Hòa Khuyết thuật.

Vạn Kiếm Quyết là ngũ hành kim chúc tính nhất môn thần thông, tu luyện đến cực điểm có thể đủ để gọi hàng vạn hàng nghìn có chứa kim chúc tính linh lực lượng kiếm quang công kích, ngược lại không phải là nói liền nhất định phải kim chúc tính linh lực lượng chi người mới có thể tu luyện, chỉ bất quá cùng loại linh lực tu sĩ tu luyện sẽ tương đối dễ dàng, uy lực cũng sẽ lớn hơn nữa vài phần.

Mà mấy vấn đề này, nhưng không có lại Tiêu Thần trên người xuất hiện, ở Vạn Kiếm Quyết trong quá trình tu luyện, bất luận là luyện tập, còn là uy lực, Tiêu Thần cũng không có gặp phải quá lớn trắc trở, nửa tháng tu hành, tuy nói lý thông hiểu đạo lý còn kém xa lắm, nhưng Tiêu Thần đã có thể sơ bộ vận dụng cái này Thần Thông.

Làm như Luyện Khí Kỳ Tiêu Thần, trong cơ thể linh lực lượng, so với đồng dạng là Luyện Khí Kỳ cái khác tu sĩ nhiều chẳng biết nhiều ít, Vạn Kiếm Quyết, kể cả phương pháp tu luyện cùng nhau bị Tiêu Thần ghi nhớ, còn có về này thuật một ít nói rõ, sư môn tiên bối mình xác ở bên trong nhắc tới, này thuật nhưng tu luyện tới Thai Thành hậu kỳ, thuộc về không thấy nhiều sẽ thành kế lâu dài thuật, Luyện Khí Kỳ toàn lực nhưng gọi ra nhiều nhất trăm đạo kiếm quang công kích, nhưng sẽ hao hết linh lực.

Nhưng đi qua Tiêu Thần tự thể nghiệm phía sau, hắn phát hiện, tuy rằng hắn bây giờ còn làm không được triệu hồi ra trăm đạo kiếm quang, nhưng hơn mười đạo kiếm quang triệu hoán, với hắn mà nói tựa hồ dễ dàng, chính là tha cho trên mười lần, cũng sẽ không tiêu hao hết hắn linh lực.

Hắn còn phát hiện, sử dụng Hỏa Khuyết thuật phía sau, lại dùng Vạn Kiếm Quyết, mỗi một đạo kiếm quang đều là phát sáng trên vài phần, mà uy lực, cũng sẽ mạnh hơn không ít, này cho Tiêu Thần một cái thoải mái, để hắn nghĩ, chỉ ít tự lựa chọn công pháp khi, điểm xuất phát là chính xác.

Nửa đêm, Tiêu Thần độc thân một thân ngồi xếp bằng ở vách đá, hắn từ từ nhắm hai mắt, thần mòi đậm nhiên, như có như không quang vừng ở quanh người hắn thoáng hiện, lúc này Tiêu Thần đang ở tu hành sạch thân bí quyết công pháp, mà giờ khắc này, hắn hồn nhiên chưa phát giác ra, về lo lắng thật lâu bầu trời màu xám, rốt cục nhìn không được bỏ ra băng tuyết, lòng ngỗng vậy đại tuyết từ bầu trời phiêu dưới, bay là tả, cũng không lâu lắm, Tiêu Thần dĩ nhiên trắng đầu, không chỉ có như vậy, hắn giữa chân mày, vai và trên đùi đều chậm rãi bao trùm lên một tầng hoa tuyết.

Tiêu Thần giống chẳng biết, ngồi ở tại chỗ vẫn không nhúc nhích, cứ như vậy, một đêm thời gian, ở tuyết bay trong, lặng yên rồi biến mất, ngày thứ hai bình minh là lúc, hơn phân nửa phiên Huyền Thanh Sơn mạch, đều được ngân trang làm khóa thể giới, xa xa từng ngọn hùng vĩ núi lớn, phảng phất một con chỉ thật lớn sắp giống.

Toàn bộ Vân U Phong, tự nhiên không ngoại lệ bị phủ thêm tuyết áo khoác, ở nhất chỗ vách đá xông ra tảng đá lớn trên, ở nơi này sáng sớm lại nhiều một cái ngồi dưới đất người tuyết, này tự nhiên chính là tu luyện nhất ngủ đêm Tiêu Thần, lúc này, đại tuyết đã hoàn toàn bao trùm đầu hắn, hắn mất, toàn thân hắn mỗi khắp ngõ ngách.

Canh giờ đã không sai biệt lắm, Tiêu Thần thu công mở mắt, thấy là từng mảnh một màu trắng mông lung, nguyên lai, hắn mở mắt ra thấy, là tuyết đọng, đem hắn bọc lại tuyết đọng, Tiêu Thần biểu hiện lắc lắc đầu, này khẽ động, trên đầu hắn tuyết đọng lần lượt chảy xuống, có còn lại là theo hắn cổ áo, rơi xuống lưng.

Tiêu Thần kích linh linh nhảy dựng lên, trên người tuyết đọng toàn bộ chảy xuống, một cái trần đầy màu trắng thể giới, xuất hiện ở trong mắt hắn.

Tiêu Thần cúi người nắm lên một thanh tuyết đọng, cố sức sờ, một thanh hoa tuyết biến thành một cái tiểu tuyết cầu, sau đó hắn tiện tay hướng về xa xa đã rơi xuống Diệp đại cây ném ra, tuyết cầu đánh trúng thân cây, nho nhỏ tuyết cầu mang theo Tiêu Thần cự lực, ở đánh thân cây thời gian tuy rằng tứ phân ngũ liệt, nhưng là để một cây đại thụ hoảng hốt hoảng, cành khô trên tuyết đọng nhất tầng lớn rơi xuống.

Tiêu Thần tay trái ôm tay phải, tay phải vuốt dưới cằm, một chân trên mặt đất điểm nhẹ, một bức như có điều suy nghĩ hình dạng, nhưng không biết ở tính toán cái gì,) cái tư thế này vẫn giăng co thời gian uống cạn chun trà, Tiêu Thần mới động.

Lúc này, trên bầu trời đại tuyết đã đình chỉ, trên mặt tuyết xuất hiện một chuỗi vết chân, theo vết chân nhìn lại, có thể từ phía sau lưng nhìn ra, lưu lại vết tích người, là một nữ tử, nàng người khoác một món áo choàng, một vòng nhung tóc bao lại cái cổ và nửa cái đầu, cô gái này lúc này chính hướng về Tiêu Thần chỗ vách đá bước đi, phía sau để lại một chuỗi vết chân.

Đem tên nữ tử này đi qua rừng cây, đi tới vách đá khi, ánh mắt nhất ngưng tụ, có chút kinh ngạc, cô gái này, tự nhiên chính là —— Lăng Tử Lăng.

Nàng nhìn thấy một người mặc đạo bào thanh niên, chính cần cần dục dục đem nhất nhánh cây cắm ở một cái tuyết trên thân người, cực kỳ giống một con giò tay lên.

Mà toàn bộ huyền nhai biên thượng trên đất trống, đáp nổi lên rất nhiều người tuyết, những thứ này người tuyết hình thái không đồng nhất, Lăng Tử Lăng tuy rằng không nhận ra, nhưng không trở ngại nàng xem xuất, một ít người tuyết đại biểu đồ vật, tỷ như có hai cái nho nhỏ, phía sau cắm vài miếng khô vàng đại diệp tử, này định lại chính là Nghịch Thương Thiên huynh muội, còn có cái khác một ít, Lăng Tử Lăng không nhận ra.

Lúc này, Tiêu Thần cũng phát hiện Lăng Tử Lăng, chỉ thấy hắn chạy đến một bên dưới tàng cây, nâng lên nhất phùng hoa tuyết, tạo thành tuyết cầu, ném Lăng Tử Lăng.

"Chết thò, ngươi muốn chết a." Lăng Tử Lăng ôm Tiểu Hắc, đang lúc thất thần, tuyết cầu rơi vào trên đầu nàng, tuyết này cầu Tiêu Thần không có lực lượng niết, cũng không dùng lực lượng ném, đụng tới Lăng Tử Lăng thời gian lập tức tán ra, rơi vào nàng đầu đầy đều là hoa tuyết.

"Truyện cười, ta lúc nào không có ở muốn chết." Tiêu Thần ôm tay, đắc ý nói rằng.

Nghe vậy Lăng Tử Lăng một thanh kéo trên người áo choàng, đem Tiểu Hắc phóng tới áo choàng trên phía sau khom lưng nâng lên nhất lớn vốc tuyết, hung hăng tạo thành tuyết cầu phía sau, đập hướng Tiêu Thần.

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 70: Thiên Cơ

Tu sĩ vốn là bất úy tầm thường vào đông hàn lĩnh, mà Lăng Tử Lăng lại phủ thêm thật to áo choàng, nghĩ đến chỉ là muốn phụ họa dưới ngoại giới khí trời đi, nằng nằng Ngư Sư phi kiếm phương pháp, không chế được tuyệt cầu, mặc cho Tiêu Thần làm sao tránh, cuối cùng không có thể tránh được một kiếp.

Tiêu Thần dắt áo chân động rớt xuống tuyết đọng thời gian, vừa nói: "Ném tuyết còn có thể dùng pháp thuật, ngươi có muốn hay không như thế xấu, có bản lĩnh chỉ cho lấy tay."

"Ngươi là không bản lĩnh dùng pháp thuật đi?" Lăng Tử Lăng chẳng đáng nói rằng.

Sau đó, Tiêu Thần và Lăng Tử Lăng dường như thế gian nhỏ bạn thông thường, ở trong tuyết lên gây trọt tuyết, bất đồng duy nhất là, Tiêu Thần chỉ có thể lấy tay vốc tuyết, đang làm thành tuyết cầu ném ra, mà Lăng Tử Lăng bên kia còn lại là mỗi lần huy tụ, đều có thể bị bám nhất tầng lớn hoa tuyết đem Tiêu Thần hoàn toàn bao trùm, Tiểu Hắc ngay từ đầu còn lão lão thật thật ngốc tại chỗ, cũng không lâu lắm, cũng chạy lên tuyết đất. Được ở chỗ này tuyết đọng bị Tiêu Thần lộng tẩu không ít đập người tuyết, lại đập nhiều lần, bằng không sợ rằng Tiểu Hắc vừa ly khai áo choàng cũng sẽ bị tuyết che mất, ngăn ngại gần nửa canh giờ, Tiêu Thần đã không biết bị chôn bao nhiêu lần.

"Thỏ, ngươi tại sao phải trên Huyền Thanh Sơn tu luyện?" Lăng Tử Lăng ôm tắt cái ngồi ở vừa triệt hạ áo choàng trên, Tiểu Hắc còn lại là ghé vào nằng vai bên cạnh trên, đang khi nói chuyện, không trung toát ra bạch khí.

"Bởi vì mộng tưởng." Tiêu Thần thảng ở một bên, thờ hồn hên hi hi nói rằng.

"Kia thân nhân ngươi đâu?" Lăng Tử Lăng hỏi tiếp.

Sau đó chỉ nghe Tiêu Thần thờ dốc có tiếng, hẳn lại cũng không có tiếp lời, Lăng Tử Lăng nghiêng đầu nhìn về phía Tiêu Thần, trong lúc đó hẳn từ từ nhắm hai mắt, khỏe môi nhếch lên lau một cái mỉm cười, chậm rãi nói rằng: "Ồ Thúy Trúc Hải, ở Tầng Kinh Các, ở trước mặt ta."

Lăng Tử Lăng sững sốt, sau đó há miệng, có chút giật mình, nằng trước đây nghe Tiêu Thần nói qua, hẳn có sự phụ, ở Thúy Trúc Hải bên trong, mà Tầng Kinh Các còn lại là hẳn đến Vân U Phong trước sinh hoạt nhiều địa phương, nơi nào nghĩ đến là Nghịch Thương Thiên, và hẳn đề cập qua Thương Cẩm Vân và kia lão lưu manh sở tại nơi, mà trước mắt, chỉ có tự mình một người.

"Thỏ, ngươi. . ." Lăng Tử Lăng một thời không biết nói cái gì.

"Một ngày nào đó, ta sẽ rời đi nơi này, một người đi trải qua chúng ta sống, đi tìm xin ta Đại Đạo, ngươi biết ta bí mật, ta là bị Thanh Minh Châu chọn trúng người, lưng đeo lão Thiên nguyên rùa, thập thời gian liền chết, cũng chẳng có gì lạ, nhưng ta cũng vô pháp quyết và hiện tại tất cả phân rõ giới hạn, ta tới cùng còn là một cái không hảo hiệp người, các ngươi là ở bên cạnh ta thời gian dài nhất người, ta có thể cho các ngươi hứa hẹn, là vĩnh viễn không làm thương hại." Tiêu Thần tự mình nhìn nói xong, thờ dài một tiếng, đứng dậy đi hướng phòng nhỏ.

Lăng Tử Lăng cũng đi tới Tiêu Thần bên trong cái phòng nhỏ, toàn bộ gian nhà, trang sức ngăn gọn, bị bắt thập thật chỉnh tề, Tiêu Thần sau khi đi vào ngồi ở trên giường, không biết đang suy nghĩ gì. "Hôm nay sự phụ đã xuất quan, sau khi trở về chúng ta còn không có bái kiến qua nằng, hôm nay tới chính là muốn gọi ngươi cùng đi gặp sự phụ."

Lăng Tử Lăng nói rõ hôm nay ý đồ đến. Tiêu Thần từ trên giường nhảy xuống, nói rằng: "Kia thì đi đi." Tiêu Thần lại khôi phục cười xán lạn đáng tươi cười hình dạng, tựa hồ đây mới là, thích hợp nhất hẳn tư thái.

Lăng Tử Lăng đi ra phòng nhỏ, Tiêu Thần theo sau lưng, chỉ chốc lát, hai người liền đi tới Vân U Phong phòng khách ở ngoài. Tiêu Thần tại ngoại liền thấy, lúc này trong phòng đã đứng không ít sự tỷ, nghĩ đến vừa Lăng Tử Lăng nói hôm nay Huyền U Chân Nhân xuất quan, nói vậy các đệ tử đều có thể tới phòng khách, sau đó hẳn sở một cái tự mình trụ lui đầu, thăm nghĩ: Lúc này hình tượng là rốt cuộc toàn bộ bị hủy, đáng chết hắc viêm, ngày sau đừng làm cho ta tu vi so với ngươi cao, không phải sớm muộn đốt ngươi toàn thân tóc.

Ở Tiêu Thần như đi vào cõi thần tiên khi, Lăng Tử Lăng đã đi vào phòng khách, Tiêu Thần phục hồi tinh thần lại, lập tức tiểu bào đi theo, vào phòng khách lúc, Tiêu Thần không có ở chỗ ngồi chính giữa nhìn lên đến Huyền U Chân Nhân thân ảnh, chắc là còn không có đến, nhưng thật ra những thứ này sự tỷ thấy tự mình hình dạng phía sau, có đã bật cười.

Tiêu Thần nhìn chung quanh, sau đó đứng vững nói rằng: "Nhìn cái gì, ta lại thay đổi đẹp trai, ngươi không đồ kị a?"

"Yêu, tiểu sư đệ nói kia nói a, sự tỷ ta còn có thể đồ kị ngươi đầu trọc a?" Nói là Tiêu Thần Tam Sư Tỷ, cô gái này thường ngày và Tiêu Thần quan hệ cũng không tệ lắm, chính là nhiều nghịch ngợm,

Rất thích trêu ghẹo Tiêu Thần.

Tiêu Thần không nói gì, đứng thẳng lời kéo đầu đi đến đại sảnh phía trước đứng ở Lăng Tử Lăng bên cạnh, lúc này toàn bộ phòng khách cũng yên tĩnh lại, đều đang lẳng lặng cùng đợi Huyền U Chân Nhân xuất hiện.

Tại đây dạng bầu không khí dưới, Tiêu Thần chỉ cảm thấy cả người không được tự nhiên, nhưng lại không thể ly khai, chỉ có thể ở mọi cách dẫn vật giữa, chậm đợi thời gian trôi qua. Không biết qua bao lâu, Tiêu Thần hầu như muốn đứng đang ngủ, mà lúc này hẳn chỉ nghe Lăng Tử Lăng và các vị sự tỷ cùng kêu lên nói rằng: "Cung nghênh sự phụ xuất quan."

Nghe vậy Tiêu Thần cả kinh, lập tức ngẩng đầu tròn to mắt nhập nhèm mắt buồn ngủ, chỉ thấy theo một trận vụ khí biến mất, Huyền U Chân Nhân liền xuất hiện ở phòng khách chỗ ngồi chính giữa trước. Một thân thanh trắng hai màu lẫn lộn đáp đạo bảo, thần tình túc mục, trang chính, nhìn qua hơn - ba mươi tuổi hình dạng, người này chính là Vân U Phong đứng đầu, Huyền U Chân Nhân.

Nàng ở Tiêu Thần và Lăng Từ Lăng sau khi rời đi, liền bắt đầu rời bế quan, lần này bế quan, là là trùng kích Thiên Cơ hậu kỳ cảnh giới, mà giờ khắc này nhìn qua, nàng tựa hồ tâm tình thật tốt, không khó nghĩ đến, nàng cũng đã thành công đột phá cảnh giới.

Tại đây Huyền Thanh Sơn, bối phận là dựa theo tu vi đến phân chia, Thai Thành dưới, là Tứ đại đệ tử, phân tán ở các ngọn núi tu hành, mà một khi đột phá Thai Thành, là có thể thăng làm Tam đại đệ tử, trạch một chỗ ngọn núi tu hành, càng nhưng thu nạp đệ tử.

Về phần Nhị đại đệ tử, toàn bộ Huyền Thanh Đạo Môn, cũng chỉ có chín vị mà thôi, bọn họ quý vì cửu thần phong đứng đầu, Huyền Thanh cửu Đại Đạo tôn, lấy Kinh Thương Đạo Tôn đứng đầu chín người này, không có chỗ nào mà không phải là bước qua Đại Đạo lạc trời thành danh đại tu sĩ, cũng là Huyền Thanh Sơn chân chính trụ cột vững vàng.

Đạt được như vậy cảnh giới phía sau, bọn họ đơn giản không hiện ra trước mặt người khác, chín người thay phiên, cách mỗi mười năm liền mở ra thần phong giảng đạo, đó là Huyền Thanh Sơn ít có thịnh hội, các đệ tử đều có thể chen chúc tới, chức vị nghe nhỏ tí tẹo đạo pháp, để cho mình đột phá Đại Đạo, có nhất chút hy vọng khả tuần.

Nhưng phóng nhãn toàn bộ Thanh Minh Tu Chân Giới, Đại Đạo đã ngoài tu sĩ đều là lông phượng và sừng lân, so sánh một cái môn phái cường đại hay không, cũng không phải là hoàn toàn dựa vào Đại Đạo tu giả số lượng nhiều ít, còn có chính là này tiếp cận Đại Đạo tu sĩ.

Thai Thành trên, là Nguyên Thần, Nguyên Thần lúc là Thiên Cơ, Thiên Cơ lúc, mới là Đại Đạo, Thiên Cơ toàn bộ xưng là: Hay lĩnh Thiên Cơ, này đây Nguyên Thần thân thể, ngộ ra được một tia Thiên Cơ, nếu có thể nắm, là được tể thân Đại Đạo nhóm.

Là sự cố, ở Huyền Thanh Sơn, mặc dù cùng là Tam đại đệ tử, nhưng trong đó bất đồng cũng là thiên soa địa viễn, mà Vân U Phong đứng đầu, Huyền U Chân Nhân, dĩ nhiên rào bước tiến lên Thiên Cơ hậu kỳ, ly Đại Đạo, bất quá một bước xa, tu vi như thế, mặc dù điều không phải Đại Đạo, nhưng phóng nhãn toàn bộ Tu Chân Giới, cũng được cho đều biết cao thủ.

"Hôm nay có may mắn bước vào hay lĩnh Thiên Cơ một bước cuối cùng, án tìm ta Huyền Thanh Sơn lệ cũ, đem khai đàn giảng đạo, hiện tại mà bắt đầu đi." Huyền U Chân Nhân đứng ở trên đài, chậm rãi nói rằng. Mà người ở tại tràng, không có một có Tiêu Thần khiếp sợ, tuy nói đi tới Vân U Phong đã có ít ngày, nhưng Cho đến ngày nay, Tiêu Thần mới biết được trước mặt Huyền U Chân Nhân, dĩ nhiên là một vị Thiên Cơ kỳ cao cấp tu sĩ, còn là hậu kỳ Thiên Cơ kỳ.

Điều này đại biểu cường đại, Tiêu Thần mặc dù không có ruột thịt thân thể sẽ qua, nhưng vô luận là từ trong điển tịch thấy, còn là Bệnh lão nhân đối với hần nhắc tới một việc, đều có thể trắc diện nhìn ra thân là Thiên Cơ tu sĩ cường đại, mặc dù thân thể bị hủy, chỉ cần thẳng một tia Nguyên Thần bất diệt, là được chuyển thể, có lẽ đoạt nhà trùng tu, hồi phục ngày xưa tu vi cũng chỉ cần hết sức trong thời gian ngắn.

Có thể nói, Thiên Cơ tu sĩ, chỉ cần không gặp Đại Đạo chi tu, tại đây phiến dưới bầu trời, hầu như đã là bất diệt tồn tại, mà Đại Đạo tu sĩ rất thưa thớt trình độ, tự nhiên không cần nhiều lời, thường ngày liền thì là tương, cũng không phải là có thể gặp phải.

Kế tiếp Huyền U Chân Nhân nói chút gì, Tiêu Thần không có nghe được, hần tâm thần còn đắm chìm trong chấn động và trong ký ức, thẳng cang về sau Huyền U Chân Nhân mở miệng nói: "Hạo Thiên, chuyển này lại bất luận thu hoạch làm sao, sau khi trở về, liền chỉ có chuyên tâm tu luyện, thường tận thường nhân không thể thường nổi khổ, nhận hết thường nhân không thể chịu chi cô, mới có thể đúc liền một viên kiên định nói trái tim, ta lần này giảng đạo, lấy ngươi tu vi, còn không cần nghe, lát nữa ngươi tự hành rời đi là được, qua đi trở lại thấy ta, ta có khác giao cho."

Nghe vậy, Tiêu Thần tự tự mới trở lại trong hiện thực, hần chấp tay cúi đầu, nói tiếng đệ tử sau khi cáo từ, trực tiếp đi ra phòng khách, một lần nữa về tới đại học thế giới. Hần tự nhiên sẽ không cho rằng Huyền U Chân Nhân không muốn để cho hần nghe đạo pháp, chính hần cũng biết, tu luyện một đường, đều là một bước một cái vết chân, vượt cấp mà tu, tất nhiên sẽ không có kết quả gì tốt, tự nhiên cũng sẽ không đem chuyện hôm nay để ở trong lòng.

Ly khai phòng khách phía sau, Tiêu Thần một lần nữa trở lại vách đá, nhìn trong gió người tuyết, Tiêu Thần cười, từng bước từng bước đem những thứ này người tuyết nhìn một lần, mới bấm tay niệm thần chú luyện tập nấu cơm thiếu thuật và Vạn Kiếm Quyết.

Hiện tại Tiêu Thần, chỉ là một gã nho nhỏ Luyện khí tu sĩ, nhưng hần đã có tự mình chấp nhất lý do, có thể bởi vì thân là bị Thanh Minh Châu chọn trúng người, thời gian tới đã định trước sẽ có không được thành tựu, nhưng đồng thời hần cũng mang theo lão Thiên nguyên rủa, giống như chính hần theo như lời, nói không chừng lúc nào, hần liền chết.

Luân Thai Kính trước, không mệnh người, nói cũng là hần, không mệnh, không có tất cả phúc sông, không có nửa phần số mệnh, ngay cả hồng số phận cũng không có,) như vậy hần, thời gian tới thế nào, tất cả đều được dựa vào hần hiện tại đến quyết định, thân là tu sĩ, đã có một viên không giống với cái này người tu hành thế giới trái tim, là tâm thường suốt đời, hoặc là chấn động Thiên Địa một đời, không ai có thể nói sạch.

Có thể, đúng là như vậy, ngay cả thiên cổ kỳ vật, Luân Thai Kính, cũng nói không nên lời hần thời gian tới. Ở nhật phục nhất phục trong tu luyện, Tiêu Thần rốt cục có thể thuần thực sử dụng Vạn Kiếm Quyết và Hóa Khuyết thuật, hơn nữa vẫn tu luyện cơ sở kiếm quyết, cũng có thể thuần thực sử dụng phạm kiếm cuối cùng nhất trọng, đồng thời có thể sử dụng ra thiên kiếm. Mà bây giờ thời gian, cự ly Huyền Thanh Sơn trăm năm đệ tử đại bị, càng ngày càng gần.

Vừa một cái ngày xuân trời quang, từ khoảng không nhìn quan sát, có thể thấy Vân U Phong giữa sườn núi có một chỗ hoa đào mọc thành bụi tuyết diệu

nơi, này có một rất lớn thủy đàm, khi giá trị trọng xuân, chu vi đều là nở rộ hoa đào, mà toàn bộ thủy đàm bị một cái từ đỉnh núi chảy xuống dòng suối nhỏ đi qua, không ngừng đổi mới trong đàm nước, sau đó chảy về phía dưới chân núi.

Con suối nhỏ này tên gọi hoa đào khô, mà cái này thủy đàm, và Tiêu Thần có lớn lao sâu xa, chỉ vì bỏ vào đông, Tiêu Thần ở Vân U Phong mỗi ngày môn bắt buộc một trong chính là khiêng phòng ốc cao thấp thủy hang tới đây đất thịnh trên tràn đầy nhất lớn vại nước, sau đó đi lên mười mấy dặm sơn đạo trở lại chỗ tu luyện.

Lúc này Tiêu Thần đang nằm ở cây đào dưới, hưởng thụ ngày xuân trong mặt trời mọc trước sự yên lặng, một cái so với Tiêu Thần lớn hơn rất nhiều thủy hang bãi ở bên cạnh hắn, thủy hang trong cũng có hay không đựng nước, nghĩ đến Tiêu Thần cũng là đến nơi đây không có bao lâu, mà dựa theo Tiêu Thần tính cách, trước hưởng thụ, hay là trước mức nước loại này trình tự không ảnh hưởng kết quả việc, hắn chắc là sẽ không tuyển chọn, muốn như thế nào liền thế nào.

Tiêu Thần trong miệng ngâm một cọng cỏ, khoe môi nhếch lên mỉm cười, đầu gối lên song giường trên, gối một chân, trong đầu không biết đang suy nghĩ gì.

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 71: Trọng Lâm Thạch Bi

Không bao lâu, Tiêu Thần xoay người đứng lên, nhất tay vịn lớn vại, đứng vững lúc, dùng một chân ra sức đẩy, toàn bộ lớn vại ngang bị hấn giờ lên, kế tiếp hấn hai chân nhảy, đem toàn bộ lớn vại bỏ vào thủy đàm trong, toát ra một đồng bọt khí và một mảnh bọt nước lúc, lớn vại toàn bộ chìm vào trong nước.

Lúc này Tiêu Thần đã bỏ đi mặc áo, thả người nhảy, một người cắm vào trong nước, mà lúc này lớn vại còn đang trầm xuống, ly đáy đàm còn cách một đoạn, Tiêu Thần ở trong nước dụng cả tay chân gia tốc lặn xuống, rất nhanh thì vượt qua lớn vại, đứng ở thủy đàm bề trên, nhìn hạ xuống lớn vại, Tiêu Thần mượn lực hướng về phía trước bỗng nhiên trên di động, hai tay vững vàng nâng đại cương dưới đáy, nguyên bản trầm xuống lớn vại bị Tiêu Thần chia vào rất nhanh hướng mặt nước phóng đi.

Bị bắm nhất tầng lớn bọt nước, Tiêu Thần nâng lớn vại chạy ra khỏi mặt nước, vững vàng rơi xuống đất lúc, Tiêu Thần cứ như vậy hai tay thẳng tắp mang một cái phòng ốc cao thấp thủy hang hướng trên núi bước đi.

Ngày hôm nay đối với Tiêu Thần mà nói là một cái đại nhật tử, mà trải qua một phen kiểm tra, Huyền U Chân Nhân nói cho Tiêu Thần, hấn linh lực dự trữ lượng, đã vượt qua Luyện Khí Kỳ, vì thế cảm thấy kinh ngạc đồng thời, nàng cũng để cho Tiêu Thần chuẩn bị cho tốt đột phá Luyện khí, tiến nhập và người phạm chân chính không giống với Trúc Cơ Kỳ.

Mang nước như vậy công tác, đối với này khi Tiêu Thần mà nói, đã là một bữa ăn sáng, nếu không Bệnh lão nhân không chịu để cho Tiêu Thần tu luyện Thối Hồn Luyện Thể đệ nhị trọng nói, có thể Tiêu Thần khí lực so với bây giờ còn muốn càng mạnh vài phần.

Về phần tại sao không cho Tiêu Thần tu luyện, Bệnh lão nhân cũng trước sau như một không để cho bất kỳ giải thích nào, chỉ có một câu nói, trái lại ngày ngộ là được, mà Tiêu Thần cũng cho tới bây giờ cảm Bệnh lão nhân không có cách nào.

Ngày hôm nay đối với Tiêu Thần mà nói là một cái đại nhật tử, mà trải qua một phen kiểm tra, Huyền U Chân Nhân nói cho Tiêu Thần, hấn linh lực dự trữ lượng, đã vượt qua Luyện Khí Kỳ, vì thế cảm thấy kinh ngạc đồng thời, nàng cũng để cho Tiêu Thần chuẩn bị cho tốt đột phá Luyện khí, tiến nhập và người phạm chân chính không giống với Trúc Cơ Kỳ.

Trúc Cơ chính thức liền thai cơ ý, người tu hành, có cái này cơ sở, ngày sau mới có thể ngưng tụ nói thai, thoát thai hoá cốt lúc, lại tu thành Nguyên Thần, có Nguyên Thần thân thể, mới có thể cảm ngộ Thiên Cơ Đại Đạo.

Này Trúc Cơ một bước, vô luận đối với người tu sĩ mà nói, đều là trọng yếu nhất, cũng là ắt không thể thiếu một bước, mà Tiêu Thần rốt cục cũng muốn bắt đầu bán ra bước này, hấn nghe nói Huyền U Chân Nhân nói như vậy phía sau, cũng là hưng phấn dị thường.

Bởi vì không gì sánh được trọng yếu, cho nên tất cả đi tới bước này đối mặt đột phá tu sĩ đều có thể hết sức cẩn thận đối đãi, Trúc Cơ một chuyện, tình hình chung chỉ có tự mình độc lập hoàn thành, như vậy tự mình đối với mình thai cơ mới có thể làm được trình độ lớn nhất quen thuộc, là ngày sau kết thành nói thai bản rơi kiên cố cơ sở.

Mà cái này đột phá quá trình và Dẫn Khí vào cơ thể bất đồng, ngoại trừ cực kỳ trắc trở ở ngoài, nó còn kèm theo nhất định phiêu lưu, nếu như không có làm tốt hoàn toàn chuẩn bị, rất có thể sẽ bởi vì thất bại mà phá hủy căn cơ, sau đó cũng không có cơ hội nữa đột phá.

Mà Trúc Cơ trong quá trình phiêu lưu, thông thường có thể đủ chia làm lưỡng chủng, một loại là chân nguyên lượng theo không kịp tiêu hao, một loại là tâm chí không kiên, chịu không nổi cái loại này rút đi phạm thể ngao luyện.

Người trước cần tu sĩ chuẩn bị đại lượng khôi phục đan dược, cái này coi như giản đơn, sau đó người lại ngoại vật không thể lên nhiều trợ giúp lớn tác dụng, chỉ có dựa vào tu sĩ tự mình chịu đựng.

Tiêu Thần tuy nói chân nguyên trong cơ thể lưỡng kinh người nhiều, thể nhưng trời biết hần đột phá cần có đúng hay không càng nhiều, vì vậy hần tự nhiên cũng cần chuẩn bị một ít khôi phục đồ dùng.

Những năm trước đây hần ở Huyền Thanh Sơn chạy mau để thời gian tích lũy Tinh Thạch, lần trước mua kia An Thần Thủ Liên dùng thất thất bát bát, nhưng còn dư lại không ít, mua Trúc Cơ đột phá dùng đan dược không thành vấn đề.

Trên thực tế từng muốn Trúc Cơ tu sĩ môn phái đều có thể cho vay không ít đan dược lấy cung đột phá khi bổ sung, nhưng Tiêu Thần so với bất luận kẻ nào đều coi trọng chuyện này, hần lý niệm là nhiều đâu có, vạn nhất thiếu đâu.

Vì vậy, hần đang chuẩn bị đột phá hai ngày trước ly khai Vân U Phong, muốn đi có bán đan dược ngọn núi mua cần vật tư.

"Nghe nói không, bài danh Thạch Bì muốn sửa chữa." Tiêu Thần đi ở trên sơn đạo, nghe được hai bên trái phải đệ tử ở nói chuyện với nhau.

"Ừ, nghe nói, cũng là kỳ quái, ta nghĩ cũng không vấn đề gì a."

"

"Người biết cái gì, có tự mình gọi A Liễu đệ tử, xếp hạng năm trăm mạnh rất lâu rồi, tuy nói là hơn bốn trăm, nhưng không biết vì sao, hần vậy mà không thể bị khiêu chiến, chuyện này điều không phải một ngày đêm hai ngày, chỉ là các người những thứ này bài danh thấp không biết."

"Lại có đây chờ sự tình, vậy làm sao trước chưa nói sửa chữa?"

"Hải, đó chính là tổ sư gia các chuyện, bọn họ ngày có vạn việc, Luyện khí Thạch Bì, tự nhiên không có khả năng lúc nào cũng quan tâm."

Tiêu Thần nghĩ chân ít khi lại ly khai kể tục đi tới, nếu là không có nghe thể mấy người nói chuyện với nhau, hần thậm chí đều đã quên mất chuyện này, năm đó để không ràng buộc sử dụng Truyền Tống Trận, hần cứng rắn đi làm tự mình tinh anh đệ tử danh hiệu, sau lại hần mới biết được, nguyên lai Bệnh lão nhân cho hần cái kia hắc sắc lệnh bài so cái gì chó má tinh anh đệ tử lệnh bài tốt dùng nhiều.

Kia tinh anh đệ tử lệnh bài một ngày đêm chỉ có thể truyền tống năm lần, vượt qua như nhau muốn bỏ tiền, biết được tin tức này lúc Tiêu Thần thiếu chút nữa tại chỗ liền ném đồ chơi kia mà.

Bình trước thử một lần tâm tình, Tiêu Thần phát hiện vậy mà không giao tiền cũng còn có thể truyền tống, ở phía sau đến nhiều lần thực nghiệm giữa, hần rốt cục xác định là màu đen kia lệnh bài tác dụng, lúc này Tiêu Thần liền thật trực tiếp đem kia tinh anh đệ tử bài từ ném.

Bây giờ nghe người nhắc tới, hần mới lại nghĩ tới, về phần hần vì sao không thể bị khiêu chiến, chính hần cũng không rõ ràng lắm, hơn phân nửa bởi vì lúc đó hần cũng Luyện khí đệ tử cho nên không có bị Thạch Bì ghi lại, thể nhưng vì sao có thể biểu hiện tên hần, hần có giải thích không rõ ràng lắm, nói chung chính là rất kỳ quái, vậy coi như là Thạch Bì phá hủy đi.

Tiêu Thần làm người luôn luôn không thấp điều, bất cứ chuyện gì đều phải xuất chúng, nghe được Thạch Bì muốn duy tu, kia vô luận nguyên nhân gì, tên hần hơn phân nửa là cũng bị xóa đi, mà hần lập tức sẽ đột phá Luyện khí, sau đó sợ rằng ở không có cơ hội ở tám bia đá này trên lưu danh, vì vậy hần làm một cái quyết định.

"Ngày hôm nay ta sẽ đem tên đồ lên đệ nhất danh." Nghĩ Tiêu Thần cải biến phương hướng đi hướng ngọn sơn phong này Thạch Bì sở tại.

Thạch Bì đã không chỉ Huyền Thanh Phong thuộc hạ ngọn núi có, mấy năm qua đã phổ cập đến rồi tất cả đỉnh núi, Tiêu Thần cũng không cần tận lực trở lại Hóa Phong Sơn.

Tiêu Thần trên người như trước ăn mặc không có in lại đánh dấu đạo bào, bởi vì hần đến bây giờ cũng còn chưa có xác định linh lực thuộc tính, theo lý thuyết hần như vậy tu sĩ hần là bị phân không linh tu sĩ dành riêng ngọn núi, nhưng bởi vì hần là Phiêu Miểu Phong người, cho nên tại đây điều lệ ở ngoài.

Đây là Huyền Thanh Sơn đứng nữ đệ tử thêm vào chiếu cố, không linh tu sĩ ngọn núi không có bất kỳ một cái nào nữ đệ tử, Tiêu Thần vừa xưa nay Phiêu Miểu Phong người thứ nhất nam tu sĩ.

Trước tám bia đá, vây quanh không ít đệ tử, biến ảo thi đấu trận xuất hiện ở trên đất trống, có đệ tử chính đang khiêu chiến, hai người đấu pháp sấm gió trận trận, uy thế không nhỏ, hiển nhiên là Luyện khí trong hàng đệ tử người nổi bật.

Chỉ chớp lát, trận pháp huyền hóa ra đến đệ tử bị đánh bại, người khiêu chiến bài danh biến động. Tiêu Thần phát hiện người này dĩ nhiên là xếp hạng trước ba mươi mạnh sừng, hần bài danh từ hai mươi bảy biến thành hai mươi mốt, chỉ kém một gã là có thể tiến nhập hai mươi mạnh.

Mặc kệ người kia là ai, bảng xếp hạng trước năm trăm mạnh bị môn phái ban thưởng tinh anh đệ tử xưng hào, trước một trăm tên còn lại là siêu cấp tinh anh đệ tử, mà hai mươi mạnh, lại được xưng là, thiên kiêu đệ tử.

Có thể được xưng là thiên kiều đệ tử, bất kể là ở đâu tự mình cảnh giới, đều là Huyền Thanh Sơn thiên tài chân chính, chắc chắn đã bị môn phái trọng điểm bồi dưỡng, tất cả tài nguyên ưu tiên.

Về phần thiên kiều đệ tử trên, còn có một cái xưng hô, tiếng xưng hô này từng cảnh giới, chỉ có một đệ tử có thể được hưởng, bởi vì tưởng muốn tiếng xưng hô này, chỉ có một điều kiện, đạt được đệ nhất danh, bị người thay thế được, lại xưng hào cũng giống vậy bị thay thế được.

Nắng gắt.

Mặt trời chỉ có thể có một, nắng gắt là các đệ tử hướng về xưng hào, như nhau Thai Thành cảnh giới nắng gắt, đại sư huynh Hiên Viên ngọc hạo, phóng nhãn thiên hạ, thế hệ trẻ hân đã tiếp cận vô địch, một người tồn tại đề chết cùng thế hệ tất cả tu sĩ, đồng thời Thai Thành cảnh, tâm thường đệ tử ngay cả ra tay với hân dũng khí cũng không có.

Không đề cập tới nắng gắt, lại nói kiếm đồng tử, từ Luyện khí bắt đầu một đường hát vang, đánh bẻ bảng xếp hạng, cùng thế hệ trong như nhau vô địch, ngoài ra còn có Lăng Tiêu, Lăng Tử Lăng, cổ miệng ức hoa, câu vịnh hạng người, đều là Huyền Thanh Sơn mới một đời thiên kiều, thời gian tới chắc chắn khơi mào Huyền Thanh Sơn đòn đông.

Người nọ xếp hạng thứ hai mươi một tên, hân quả quyết lựa chọn buông tha, không ai so với bọn hân những thứ này tiếp cận thiên kiều đệ tử người rõ ràng, này thiên kiều đệ tử đại biểu cho cái gì, hai mươi và hai mươi một, kém chỉ là một thứ tự, nhưng thực lực kém, căn bản không có thể giảng đạo lý, hân vững tin không có nửa điểm cơ hội.

"Rời khỏi lần này khiêu chiến." Đệ tử kia phun ra mấy chữ này phía sau, trận pháp biến ảo chiến đấu nơi sân biển mất, hân bài danh định ở tại hai mươi một.

Tiêu Thần từ trong đám người đi ra, hân đến con mắt vốn là khiêu chiến, nhưng nếu thấy được, hân cũng sẽ không ngồi yên không lý đến, "Người bỏ qua người thời gian tới."

Tiêu Thần đi tới đệ tử kia hai bên trái phải thời gian, đột nhiên nghi chân mở miệng.

"Hừ,) người biết cái gì?" Đệ tử kia không lo lắng khiêu chiến hai mươi tên vốn cũng không mau, Tiêu Thần như thế trước mặt mọi người lại nói, hân tức giận cấp trên, tức giận hừ một tiếng nhìn Tiêu Thần.

Tiêu Thần hơi gò má nhìn tu sĩ kia liếc mắt, khẽ thờ dài, "Đều nói tu tiên tu là nói, là trái tim, ta xem người thực sự là ở Luyện khí."

Như vậy sự tình Tiêu Thần gặp phải không tính là thiếu, không một lời và liền lửa giận công tâm, này kia có một chút tu sĩ hình dạng, Tiêu Thần tự mình rõ ràng khán phá không nói phá đạo lý, nhưng hân hết lần này tới lần khác sẽ nói toạc, hân tưởng rõ ràng hơn nhìn, tu sĩ hình dạng.

"Trẻ em cũng dám khẩu xuất cuồng ngôn." Tu sĩ kia bản thân thân là trước ba mươi mạnh, hân kết bạn người tự nhiên cũng là và hân không sai biệt lắm, thậm chí ngay cả thiên kiều đệ tử hân cũng có tiếp xúc, mà trước mặt Tiêu Thần, hân từ chưa thấy qua, tất nhiên điều không phải tiếp cận tự mình đẳng cấp người, hân lại có thể tùy ý hạ người vô danh trách mắng.

Tiêu Thần lắc đầu, hân không muốn tranh luận cái gì, nếu như hân nói, đổi thành một cái Trúc Cơ tu sĩ mà nói, đối phương chỉ biết nói tiền bối nói có lý, đổi thành một cái Thai Thành tu sĩ mà nói, đối phương sẽ cảm thấy Tiêu Thần theo như lời rất đúng, nếu là đổi thành Nguyên Thần, thậm chí Đại Đạo tu sĩ mà nói, đối phương sẽ đem hân nói coi như chân lý.

Học không trước sau, người thành đạt vì sư, đạo lý này ở tu hành giới hoàn toàn không thể dùng, học có trước sau, cường giả là sư.

"Không dám chính là không dám, tránh ra." Tiêu Thần chưa Luyện khí trước là có thể đánh tới năm trăm mạnh, hôm nay luyện lên đại thành, sao lại sợ đối phương.

Người nọ nghe thấy Tiêu Thần nói như vậy, càng giận dữ không thể yét, "Được, vừa lúc ở tấm bia đá này trước, cho người kiến thức một chút trời cao đất rộng."

"Cũng tốt, cho người mở mắt một chút." Trước tấm bia đá, đệ tử có thể xin luận bàn, đối phương mở miệng, Tiêu Thần sẽ không ép chiến.

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72: Khiêu chiến thiên kiều

Hai người ở đầu ngón tay linh lực nhanh nở ra, ngón tay như bút trên không trung họa xuất một cái ký hiệu, Thạch Bì chiếu sáng, huyền hóa ra một cái luận bàn chi công dụng đất.

Hai người luận bàn bắt đầu, người nọ dù sao ở Luyện khí trước ba mươi mánh, ở tất cả Luyện khí trong hàng đệ tử coi như là rất nổi danh người, người vậy xem hơn phân nửa đều nghĩ người nọ chắc chắn đại bại Tiêu Thần.

Tuy rằng trước Tiêu Thần nói không có nhằm vào bọn họ, thế nhưng cũng cùng nhằm vào bọn họ không sai biệt lắm, bởi vì ở chỗ này vậy xem đệ tử không có một có thể tiến nhập trước ba mươi mánh, Tiêu Thần nói người nọ nhất gan, làm sao không phải nói mọi người nhất gan, theo bọn họ, Tiêu Thần chỉ là một không biết trời cao đất rộng vai hề.

Hai mươi mánh được xưng là thiên kiều đệ tử, chỉ đại biểu trước một việc, đó chính là bọn họ là thật chính thiên kiều, mặc dù hai mươi tên và hai mươi mốt tên chỉ kém một cái thứ tự, nhưng chỉ có từng thấy người mới biết được, cái gì gọi là cùng giai vô địch, xếp hạng trước hai mươi những người đó, mánh điều không phải nhỏ tí tẹo.

Thậm chí không có đạo lý, bọn họ tồn tại để môn phái có thể hưng thịnh, cũng bởi vì bọn họ tồn tại, để không thể bước lên trong đó đệ tử đánh mất vô địch trái tim, bọn họ mới là thật vô địch, bọn họ mới thì không cách nào vượt quá cao son.

Đệ tử kia trong lòng bất đắc dĩ, chỉ có hán tự mình biết, Tiêu Thần nói như vậy, quả thực đau nhói hán, còn đối với này, Tiêu Thần không cảm thấy có cái gì không đúng, nếu là nói hiện thực, này cũng không xin ý kiến phê bình là hiện thực sao?

Gio tay lên bấm tay niệm thần chú, một thanh tuyến đột nhiên xuất hiện ở Tiêu Thần đỉnh đầu, suối nước nghiêng xuống, đây là đệ tử kia pháp thuật, Tiêu Thần nhận được pháp thuật này, này suối nước sẽ tạm thời che lại tu sĩ chân nguyên, nếu là trúng chiêu đem cực kỳ bị động, rốt cuộc một cái rất tốt pháp thuật, tầm thường Luyện khí đệ tử không bản lĩnh dùng ra.

"Đây là Thanh Khê Phong Linh Chi Thuật, có thể chính mắt thấy được thật sự là quá tốt." Có đệ tử liếc mắt một cái liền nhận ra pháp thuật này, cái này cường đại pháp thuật ở Luyện khí trong hàng đệ tử hàng đầu rất lớn.

"Người nọ ta làm sao nhìn có điểm nhìn quen mắt." Mặt khác có đệ tử nhíu suy tư.

"Đúng rồi, là hán! Cái kia gọi Tiêu Thần." Nghĩ Tiêu Thần nhìn quen mắt chẳng biết một cái, rất nhanh có người nói ra thân phận của hán.

"Phiêu Miểu Phong Tiêu Thần, dĩ nhiên là hán." Có người nói xuất "Tiêu Thần" hai chữ, rất nhanh tất cả mọi người hiểu, cái danh này thực sự vang dội, tuy rằng tính chất không giống với, nhưng tên này như nhau đại biểu trước đây không gặp cổ nhân, muốn đòi Huyền Thanh Sơn nữ ngọn núi người thứ nhất nam tu sĩ.

"Tập hàng vạn hàng nghìn sủng ái làm một thân, ta nếu như hán, đòi này chết đều đáng giá." Một bộ phận đệ tử tâm trí hướng về, hiển nhiên điều không phải hướng tới Tiêu Thần, mà là hướng tới hán sinh hoạt.

"Không biết xấu hổ da đồ vô sỉ, một đại nam nhân vậy mà thật không biết xấu hổ nương nhờ nữ ngọn núi." Tự nhiên cũng có người bởi vì ước ao đồ kỳ không làm nên chuyện gì, đơn giản liền hận lên, rõ ràng Tiêu Thần cùng bọn họ không có bất kỳ ăn tết, nói không chừng trả lại cho hán các đũa qua sách.

Một đám vậy xem đệ tử sôi trào lên, và Tiêu Thần đối chiến người nọ tự nhiên cũng đã nhận ra động tĩnh, biết được người trước mắt là Tiêu Thần, hán nhân tình sáng lên, cái này trên bảng nổi danh tên, nếu là hôm nay gây ở tại trong tay mình, vậy mình hàng đầu, chỉ biết càng vang dội.

Nghĩ hán ra sức hơn tiến công, đồng dạng là luận bàn, mà hán điểm xuất phát đã thay đổi, tu sĩ tu tâm, trái tim mới là khó khăn nhất tu, cũng là mới tu hành căn bản.

Đối mặt pháp thuật suối nước công kích, Tiêu Thần bỏ đi mau tránh ra ý niệm trong đầu, tùy ý kia suối nước toàn bộ rơi tại trên người mình, lúc Tiêu Thần cảm nhận được một loại cảm giác kỳ diệu, suối nước không có đối với hán tạo thành thương tổn, thế nhưng hán linh lực lại cảm giác như là trở nên sênh sếch đứng lên, muốn phải điều động hết sức trắc trở.

Đích thân thể nghiệm qua, Tiêu Thần thâm nghĩ pháp thuật này quả nhiên thần kỳ, nếu là tu sĩ tầm thường giữa một chiêu này, kia tiếp được trong chiến đấu hơn phân nửa không có huyền niệm, một cái không thể sử dụng chân nguyên tu sĩ ở người bình thường tu sĩ trước mặt, có thể nói không có bất cứ cơ hội nào.

Bất quá đối với Tiêu Thần mà nói không phải như vậy, dựa vào luyện thể lực, hán hiện tại đã có thể hoành hành Luyện khí cảnh giới, mặc dù không dùng tới một tia linh lực, đối với hán cũng sức chiến đấu không bao lớn ảnh hưởng.

Tu sĩ kia thấy Tiêu Thần trúng chiêu, khoe miệng lộ ra chẳng đáng đáng tươi cười, đối mặt và hán không sai biệt lắm tu sĩ,

Pháp thuật này vào tay tác dụng cũng không phải muốn che lại linh lực, bởi vì này pháp thuật tuy rằng thần kỳ, nhưng hóa giải phương thức cũng không ít, càng nhiều thời gian chỉ là dùng để kiểm chế đối thủ, là tiếp theo chiêu làm chuẩn bị.

Không nghĩ tới Tiêu Thần vậy mà không chịu được như thế, trực tiếp đã bị suối nước hoàn toàn trúng mục tiêu, như vậy kết quả đối với tu sĩ kia mà nói

không thể tốt hơn, đối phó không có một người chân nguyên tu sĩ, hấn có = rất nhanh lần thứ hai bấm tay niệm thần chú công kích, con mắt là một chiêu đánh ngã Tiêu Thần.

Chỉ là hấn tính toán đánh quá tốt, mà Tiêu Thần hết lần này tới lần khác điều không phải tinh du đèn, không nhìn trên người cảm giác kỳ dị, Tiêu Thần một cái bước xa lao ra, mặc dù tu sĩ kia là Luyện khí tu sĩ giữa kiêu kiêu giữa, nhưng Tiêu Thần hay là đang hấn hoàn thành thủ quyết trước lần người đến trước mắt hấn.

Gio tay lên chính là một quyền đánh ở trên mặt, một trận đau nhức và đầu say xe trong nháy mắt để trên tay hấn pháp thuật hoàn toàn dừng lại, hấn giống như một tự mình bao tải bị té xuống đất.

Đầu còn đang phát mộng, Tiêu Thần tiếp theo công kích đã đến, tu sĩ kia bị dẫn theo ngực y phục kén lên vút hướng phương xa, như vậy nhiều lần vài lần, tu sĩ kia rốt cục mất đi ý thức.

Tiêu Thần vỗ tay kết thúc công việc, mà một bên xem náo nhiệt các tu sĩ đã hoàn toàn tròn tròn mắt, bọn họ đi tới Huyền Thanh Sơn tu luyện có vài thập niên, nhưng chưa từng có gặp qua như vậy đấu pháp, một cái xếp hạng hai mươi một tên siêu cấp tinh anh đệ tử, cùng cùng giai tu sĩ trong chiến đấu, chỉ thả ra một cái pháp thuật đã bị đánh bại.

Hơn nữa bị đánh bại phương thức càng làm cho người bắt phá đầu cũng không có nghĩ tới, bị người như bao tải như nhau trực tiếp đập hôn mê.

Lại hướng Tiêu Thần thời gian, kia nở nụ cười, bản thân không vấn đề gì, nhưng bọn hấn thấy cũng không do run run một cái, thân là một cái tu sĩ, không dùng pháp thuật đến quyết thắng phụ, hết lần này tới lần khác lựa chọn loại này nhất phương pháp nguyên thủy, kia người trước mắt này là có nhiều ác thú vị.

Huyền Thanh Sơn là một cái tu đạo môn phái, luyện thể trí thức đặc biệt rất thừa thốt, nhiều tập quán tự hỏi để cho bọn họ không có trước tiên nghĩ đến Tiêu Thần có thể là luyện thể trí thức.

Đến lúc này, đã không có người nghĩ Tiêu Thần lời mới vừa nói có vấn đề gì, cái này cũng là tự nhiên, người thắng cái gì cũng có đạo lý.

"Ta nói tu sĩ tu là trái tim, bởi vì ta tu vi và địa vị thấp, các người khinh thường không nhìn, hôm nay ta vẫn còn tưởng lại nói nhất liên, đối mặt cao sơn ngay cả leo tìm cách cũng không có sao, các người dựa vào cái gì nghĩ một ngày kia có thể đi lên đỉnh núi?" Thạch Bi biến ảo chiến đấu nơi sân tiêu tán, Tiêu Thần đứng ở trên đất trông nhìn quét đám người chung quanh.

"Thiên kiều đệ tử mạnh bao nhiêu ta là không biết, đó là bởi vì ta không có đã ném thử, hai mươi một tên siêu cấp tinh anh đệ tử, ở ta đánh ngã trước hấn, ta đồng dạng không biết hấn mạnh bao nhiêu, nhưng ta rõ ràng, hấn là Luyện khí, ta cũng vậy Luyện khí, chỉ cần là Luyện khí, hấn có thể rất mạnh, ta là có thể rất mạnh." Mặc kệ đám người chung quanh phản ứng, Tiêu Thần đột nhiên rất muốn nói hết lời, mặc kệ lời này người khác nghe tới là nhiều tự cho là đúng.

"Dựa theo quy củ, hấn tiếp nhận rồi ta khiêu chiến, ta thắng hấn, bài danh trao đổi, ta bây giờ là hai mươi một tên, vậy kế tiếp, ta muốn làm điều không phải lùi bước, ta phải tiếp tục đi lên đi chiến." Tiêu Thần đi tới trước tấm bia đá, bia đá kia trên trước hai mươi một tên tên đã biến mất, mới ra hiện giờ là "A Liễu" hai chữ.

"A Liễu, Tiêu Thần chính là A Liễu?" Mấy năm trước đại sự món không có nhanh như vậy bị người quên lãng sạch sẽ, thấy A Liễu hai chữ thời gian rất nhanh thì có người nhớ lại đã từng hai chữ này điên cuồng.

"Yếu vô âm tán lâu như vậy, A Liễu lại lần nữa xuất hiện, chúng ta trước đây suy đoán quả nhiên không có sai." Có người còn từ nhớ kỹ A Liễu.

Có người nhắc tới, có chút quên lãng người cũng rất nhanh nhớ lại một năm kia Thạch Bi phong vân, "Ta đợi lúc đó liền suy đoán, A Liễu là một cái ẩn nhân người, muốn phải bỗng nhiên nổi tiếng, trước đây như vậy, đánh tới tinh anh đệ tử lúc biến mất, đó chính là hấn dùng hết tích sức lực lượng, hiện tại xuất hiện, vừa bỗng nhiên nổi tiếng, trực tiếp lên thứ hai mươi một tên."

"Lần này hấn mục tiêu, tuyệt đối là thiên kiều đệ tử không sai được." Có người dám khải, trên tấm bia đá trước hai mươi tên đã thật lâu không có đổi động tới, điều không phải mấy ngày này kiều đệ tử tư chất thiếu không có thể đột phá, hai mươi bởi vì này những người này một mục đề nặng tự mình cảnh giới, muốn phải đem mỗi một tự mình cảnh giới đều đảm đến hoàn mỹ mới đột phá.

"Đã tâm không nhỏ, cứ ngày xưa kinh nghiệm đến, hấn lần này nắm chắc." Mấy năm trước quan tâm Tiêu Thần đệ tử đều biết, Tiêu Thần từ chót nhất vị trí bắt đầu Thạch Bi khiêu chiến, một đường hát vang, không có một hồi bại tích, hôm nay xuất hiện lần nữa thế tất yếu hiệp năm đó sấm gió chi thế, nhắm thẳng vào thiên kiều đệ tử.

Tiêu Thần hành động xác nhận bọn họ suy đoán, hấn đi tới trước tấm bia đá thời gian đưa tay chỉ điểm tên thứ mười một vị trí một cái tên, tên kia chữ sáng lên.

Thạch Bi phát quang, huyền hóa ra chiến đấu nơi sân,) mà lần này kết giới chu vi lại xuất hiện kim long hoa văn, đây là chuyên môn là trời kiều đệ tử huyền hóa ra nơi sân, có thể tại đây loại trong sân khiêu chiến, bản thân đã đại biểu người khiêu chiến thực lực.

Một đám vây xem tu sĩ cũng là kích động, loại này tràng cảnh tuyệt đối là không được thấy nhiều, bất kể là người nào cảnh giới, thiên kiều đệ tử rất ít sẽ có người khiêu chiến, bởi vì bọn họ thực sự quá mức cường đại.

Kim quang rạng rỡ lúc, một cái do Thạch Bi huyền hóa ra đến "Tên thứ mười một" xuất hiện ở trong chiến trường, xuất hiện lúc trong nháy mắt động thủ

bấm tay niệm thần chú, tốc độ cực nhanh ngay cả Tiêu Thần cũng bị là cả kinh.

Cái loại này tốc độ tay đơn giản là quá mức không thể tưởng tượng nổi, trong nháy mắt hoàn thành phức tạp rành tay bí quyết, một cái pháp thuật đánh ra đường như thuận phát, muốn làm đến điểm ấy cần không chỉ là đúng pháp thuật thuần thực, còn cần đúng tự thân chân nguyên tuyệt đối hoàn mỹ nằm trong tay.

Thi pháp muốn bấm tay niệm thần chú, nguyên nhân căn bản là cần để cho chân nguyên phối hợp với pháp thuật cần, thủ quyết chỉ là điều hòa tác dụng, đi qua thủ quyết, đem chân nguyên hoàn mỹ nhất điều hòa cho pháp thuật, tu vi đột phá Trúc Cơ lúc mới có thể nhảy qua tay bí quyết cái này bước(đi).

Nói cách khác, nếu như điều không phải phải, như vậy tên thứ mười một tu sĩ thậm chí đã có thể không bóp thủ quyết mà thuận phát pháp thuật, bất quá bây giờ tình huống cũng không sai biệt lắm.

Tiêu Thần cho tới bây giờ chưa bao giờ gặp loại tình huống này, đối mặt trong nháy mắt liền bay đến trước mặt pháp thuật, hắn có thể nói không có bất kỳ chuẩn bị gì, bất quá dựa vào vẫn tu luyện thể gian tinh diệu vũ kỹ thân thủ, hắn trước tiên làm ra phản ứng, tránh được pháp thuật công kích.

Nhưng tu sĩ pháp thuật, như thế nào sẽ đơn giản như vậy, ở Tiêu Thần tách ra lúc, kia pháp thuật cũng không có biến mất, mà là theo sát phía sau lần thứ hai đi theo Tiêu Thần.

Vốn có muốn phải ngạnh kháng Tiêu Thần, đột nhiên nghĩ đến một cái tốt một chút từ.

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 73: Thiên chữ Hạo

Đối mặt lần thứ hai kéo tới pháp thuật, Tiêu Thần lần thứ hai lắc mình tránh thoát, không ngoài dự liệu, kia pháp thuật lần thứ hai theo công kích, Tiêu Thần lần thứ hai mau tránh ra, cứ như vậy vẫn tái diễn, hơn mười thứ hai phía sau, kia pháp thuật trông rỗng tiêu tán.

Một màn này ở vậy xem người xem ra chính là Tiêu Thần bị đánh được đầy đất bò loạn, căn bản cũng không có một điểm hoàn thủ dư lực, mà Tiêu Thần tự mình cũng mỉm cười, đi qua lần này ném thử hắn phát hiện một sự thật, tu sĩ pháp thuật mặc dù sẽ tập trung công kích đối tượng, thể nhưng pháp thuật bản thân cũng không sẽ vẫn tồn tại.

Nếu như muốn cho nó vẫn tồn tại ở truy đuổi đối thủ, như vậy thi thuật giả cũng đồng dạng cần gây chân nguyên ủng hộ, chỉ bất quá Tiêu Thần suy đoán điều này cần chân nguyên lượng sẽ xa xa nhỏ lần thứ hai thả ra một cái pháp thuật, cho nên tu sĩ trong chiến đấu thường thường đều không ngại khu sử một cái pháp thuật, biết bản trúng có lẽ bị đối thủ hóa giải.

Ngoài ra còn có một điểm, Tiêu Thần thôi trắc pháp thuật có thể tồn tại thời gian là hữu hạn, cũng không phải vẫn cung cấp chân nguyên là có thể vẫn duy trì hơn nữa theo thời gian tăng cường, tiêu hao khẳng định cũng không phải giản đơn toán cộng, tất nhiên là càng lúc càng lớn, thích hợp thời gian thi thuật giả cũng chỉ có thể thủ tiêu pháp thuật.

"Hôm nay kiểu đệ tử quả nhiên quả nhiên điều không phải nói không." Tiêu Thần trong lòng âm thầm suy nghĩ, trước bấm tay niệm thần chú thi pháp tạo thành chấn động đến bây giờ Tiêu Thần mới tiêu hóa sạch sẽ, này viết đệ tử có thể xưng là thiên kiều, quả nhiên bất phạm, chỉ là pháp thuật vận dụng chiêu thức ấy liền vượt lên trước trước kia hai mươi một tên đệ tử rất nhiều.

Kế tiếp chiến đấu Tiêu Thần bằng vào luyện thể chi khu, không để cho bất kỳ một cái nào pháp thuật trúng mục tiêu, nhưng thật ra để đối thủ chân nguyên tiêu hao không ít, sở dĩ gặp phải loại tình huống này, hoàn toàn là bởi vì Tiêu Thần không sợ tiêu hao thể lực.

Cũng chính là Tiêu Thần, nếu như đổi thành chia lìa luyện thể trí thức, Tiêu Thần sở dụng ứng phó phương pháp liền hoàn toàn không thể dùng, bởi vì muốn phải tránh một cái pháp thuật, độ khó không nhỏ, cần hết sức chăm chú, mỗi một lần mau tránh ra cần tốn hao thể lực và tâm lực tuyệt đối không thể so thi thuật giả ít.

Cứ thế mãi, mặc dù là luyện thể trí thức thể năng cũng không qua nổi tiêu hao, mà thể lực đối với luyện thể trí thức mà nói, là trọng yếu nhất, tiến công phòng thủ chờ một chút tất cả một loạt tiền đề đều là cũng đủ thể lực.

Tiêu Thần Thanh Minh Linh Thể hơn nữa nhiều thuốc dục, cùng cảnh giới trong, hắn thân thể nhưng coi là khó tìm sánh vai người, như vậy lợi dụng tự nhiên không nói chơi.

Tên thứ mười một tu sĩ chân nguyên tiêu hao thật lớn, thể nhưng không có đối với Tiêu Thần tạo thành bất cứ thương tổn gì, nhưng bởi vì phương pháp

thuật sử dụng tinh diệu vô song, các loại phối hợp càng không để cho Tiêu Thần có nửa điểm nhưng thừa dịp cơ hội, cho tới bây giờ cũng không có bị Tiêu Thần lần người tiến lên.

Không gì hơn cái này tiêu tan hao tổn nữa, hẳn hơn phân nửa cũng bị Tiêu Thần ngạnh sinh sinh hao hết chân nguyên mà đánh bại.

"Ta cũng để cho ngươi nhìn ta một chút pháp thuật." Đi qua mười mấy hiệp chiến đấu, Tiêu Thần đại khái thăm dò tu sĩ này bản lĩnh, trong lòng cũng đã sớm tính toán được rồi đối địch chi sách, bây giờ là thời gian nhất sóng bạo phát bắt cuộc khiêu chiến này thắng lợi.

Tiêu Thần giẫm chân tại chỗ về phía trước muốn tiếp cận tu sĩ kia, một tay lưng ở sau người cũng ở trong tối tự mình bấm tay niệm thần chú, tu sĩ kia lên tay vừa một chiêu Hóa Xà Thuật, hóa xà tuy nói không bằng lúc đầu Phương Thanh sử dụng trông rất sống động, nhưng là cực kỳ bất phàm, này thuật uy lực Tiêu Thần vừa đã biết, tuyệt đối thật lớn, hẳn hiện tại thân thể bị trực tiếp trúng mục tiêu cũng sẽ chịu bị thương.

"Hóa xà sau đó là tường lửa." Tiêu Thần nói nhỏ giữa đã tránh khỏi Hóa Xà Thuật, ở Tiêu Thần né qua hóa xà thời gian thả ra một cái Hỏa Tường Thuật, hai người một đường một mặt giáp công Tiêu Thần, chiêu này ba lần tất thối Tiêu Thần, Tiêu Thần liệu định đối thủ nhất định sẽ dùng này trước hay dùng qua hiệu quả không sai tổ hợp pháp thuật.

Tiêu Thần còn không có tiếp cận hẳn, một đạo thật lớn tường từ dưới đất mọc lên, mặt trên thiêu đốt hùng lực hỏa diễm, đúng là một cái cao cấp phòng ngự phương pháp, Hỏa Tường Thuật.

"Chính là hiện tại." Tiêu Thần trong lòng cười thầm, hẳn chờ chính là hiện vào giờ khắc này.

Tiêu Thần hướng về phía tường lửa không tránh không tránh vọt tới, theo người ngoài hẳn tuyệt đối là cháy hồng đầu, mặc dù là luyện thể trí thức, nhưng như trước thân thể phàm thai, như vậy trực tiếp xông tới Hỏa Tường Thuật sau đó một cái kết quả, chính là tự rước lấy nhục.

Tiêu Thần vô hạn đến gần tường lửa thượng hỏa ngọn lửa, hóa xà cũng sắp đủ đến hẳn thời gian, "Hỏa Khuyết." Đột nhiên bí thuật phát động,

Hóa xà và tường lửa hư không tiêu thất, Tiêu Thần không có cách trở rơi vào kia tên thứ mười một tu sĩ trước mặt, hạ xuống thời gian trên tay hẳn pháp thuật hoàn thành.

Bỗng nhiên hướng trên mặt đất vỡ, người pháp thuật theo đuôi phát động, đúng là Tiêu Thần ma hợp không sai biệt lắm "Vạn Kiếm Quyết". Tên là Vạn Kiếm Quyết, trên thực tế hiện tại hẳn có thể đủ để gọi đi ra kiếm quang xa xa không đạt được "Vạn", bất quá này thuật ở Luyện khí này nhất cảnh giới giữa, đã là bài danh hết sức dựa vào Thần Thông, như vậy hoàn toàn trúng mục tiêu đối thủ, Luyện khí cảnh giới tu đạo sĩ, tuyệt đối khiêng không được.

Ở kiếm quang dưới, Thạch Bì huyền hóa ra đến đệ tử bị đánh tan, nếu là thật người, ở Tiêu Thần Vạn Kiếm Quyết dưới, đệ tử kia hơn phân nửa đã chết.

Chút nào không ngoài suy đoán, Tiêu Thần thắng hạ cuộc khiêu chiến này, kế tiếp, tên hẳn tất nhiên lên tới tên thứ mười một, trở thành thiên kiều đệ tử một trong.

Thạch Bì lóe ra, tên thứ mười một vị trí vẫn tự thay đổi, nhưng mà xuất hiện nhưng cũng không là "A Liễu" hai chữ, mà là ——

Hạo Thiên!

Tiêu Thần chiến bại thiên kiều, tự nhiên mọi người đều chú ý tới hẳn, tất cả mọi người thấy được trên tấm bia đá biến hóa, đem "Hạo Thiên" hai chữ xuất hiện thời gian, trên mặt tất cả mọi người thần sắc đại biến, nếu như nói trước A Liễu tên xuất hiện thời gian bọn họ khiếp sợ và ngoài ý muốn, kia lúc này bọn họ biểu tình tuyệt đối là trầm trọng, bởi vì Hạo Thiên hai chữ này, ý nghĩa phi phàm.

Huyền Thanh Sơn, vô luận là đời thứ mấy đệ tử trong lúc đó, đều lưu truyền một cái thuật lại, đó là kẻ Huyền Thanh Sơn tổ sư khai sơn kia một đời sau đó, Huyền Thanh Sơn cường thịnh nhất một cái thời đại, lúc đó kinh diễm toàn bộ thế giới "Tứ Tuyệt Thiên" liền Huyền Thanh Sơn bốn vị đạo tôn.

Đó là tứ pháp Tuyệt Thiên thời đại, bốn vị đạo tôn mỗi một tự mình đều là vạn năm khó gặp thiên tài, mỗi một tự mình cũng làm cho cùng thế hệ buồn bã thất sắc, thậm chí có đồn đãi nói, bốn người sanh ở đồng nhất tự mình thời đại, là Huyền Thanh Sơn may mắn, cũng là bất hạnh, thiên tài không thể xuất, thế hệ này phong nhã hào hoa, đời kế tiếp nhất định lộ vẻ sầu thảm.

Ngoại giới mọi thuyết xôn xao, nhưng bất kể như thế nào, kia một đời Huyền Thanh Sơn tứ Tuyệt Thiên, đánh bể lâm tinh cốc tứ thánh thiên, áp đảo Hiên Viên Chùa Cổ năm giới kim cương, đồng dạng ngạo thị Bồng Sơn các bình hải bảy tử.

Lúc đó Khôi Long Sơn sáu tiểu Long, lớn viêm hoàng triều ba thần nguyên soái, thanh sen am tu hành thần ni, cùng tứ Tuyệt Thiên so sánh với, cũng buồn bã thất sắc, đương đại tứ Tuyệt Thiên, lại được xưng là tứ pháp tuyệt, trong đó lực lượng pháp tuyệt đạo hiệu chính là "Thiên".

Ngay từ đầu Hạo Thiên, sau lại Huyền Thiên, cuối cùng lực lượng pháp Tuyệt Thiên.

Năm đó đúng là hẳn hóa giải kia một hồi suy tụt nửa để Huyền Thanh Sơn phá vỡ kiếp nạn, nhưng này kiếp nạn sau đó, Huyền Thanh Sơn tứ Tuyệt Thiên biến mất ở thế giới này, Huyền Thanh Sơn quả thực cô đơn.

Về kia trường kiếp nạn, là một cái thuật lại, càng một cái cảm ký, chỉ là để các đệ tử biết "Thiên" tên cửa hiệu đối với Huyền Thanh Sơn đặc biệt ý nghĩa.

Hôm nay cái này đạo hiệu lại xuất hiện, kia đại biểu hàm nghĩa, tuyệt không tầm thường.

Có lẽ nói rõ Huyền Thanh Sơn đã quyết định, lực lượng pháp Tuyệt Thiên đi về cõi tiên, có lẽ cái khác, nguyên nhân không người có thể đoán được, nhưng vô luận tình huống gì, được ban cho dưới "Thiên" tên cửa hiệu, trong đó nhất định có cố sự.

Mọi người nhìn về phía Tiêu Thần thời gian, trong ánh mắt đều mang phức tạp, người trước mắt, là năm đó xuất hiện A Liễu, là thiên tái nữ ngọn núi chỉ nam tu Tiêu Thần, là thừa kế "Thiên" Hạo Thiên.

Tổng hợp lại nhất suy nghĩ, không ai ngốc đến bây giờ còn cho rằng Tiêu Thần bình thường, mặc dù là thấp bồi đệ tử cũng có thể đoán được, sau lưng của hắn sợ rằng có khó có thể tưởng tượng phức tạp đánh cờ đang tiến hành.

Nguyên bản có người khiêu chiến thiên kiều đệ tử thành công tất nhiên sẽ tạo thành oanh động, mới gia nhập thiên kiều đệ tử nhóm tu sĩ danh tiếng tất nhiên đại động, mà bây giờ tất cả mọi người trầm mặc, loại chuyện này không gat được, rất nhanh thì sẽ bị tất cả mọi người biết, phía sau nhiều rắc rối phức tạp chuyện cũng tự mình sẽ có người đi hao tâm tổn sức.

Vậy xem người nhìn Tiêu Thần, trong mắt bọn họ có một loại phức tạp, trong lúc nhất thời bọn họ vậy mà không biết thế nào biểu đạt trong lòng đúng Tiêu Thần cái nhìn, may mắn sao, có lẽ vậy, cường đại sao, khẳng định, kết cục đâu, không ai hiểu.

Tiêu Thần không biết trong lòng bọn họ suy nghĩ, hắn hôm nay đi tới nơi này không có ý định phải khiêm tốn, khiêu chiến chơi tên thứ mười một sau đó hắn lại đi tới trước tấm bia đá, đưa tay liền ngón tay đốt lên đệ nhất danh vị trí tên.

Thế nhưng trên tấm bia đá tên cũng không có gì thay đổi, Tiêu Thần trên mặt lộ ra vẻ nghi hoặc, lại thử một lần, kết quả còn là không có bất kỳ biến hóa nào.

Không thể không nói, cái này Thạch Bi công năng thập phần cường đại, Tiêu Thần liên tục ném thử hai lần sau đó trên tấm bia đá hữu thần đọc trực tiếp cho Tiêu Thần truyền âm, bảo cho biết từng cảnh giới trước thập mạnh không thể bị Thạch Bi bắt chước đi ra, tưởng muốn khiêu chiến chỉ có thể làm chân nhân khiêu chiến, đối phương ứng chiến sau đó mới có thể tiến hành.

Biết được tin tức này sau đó,) Tiêu Thần thở dài, cứ như vậy, hắn chính là không có cơ hội, hắn đang sắp đột phá, không có khả năng có thời gian chờ đối phương ứng chiến, chỉ có thể thôi.

"Mà thôi, không hoàn mỹ bản thân liền là một loại hoàn mỹ." Tiêu Thần tiêu sái xoay người, hắn muốn phải bước trên Truyền Tống Trận ly khai nơi đây, lần này ly khai Vân U Phong hắn là nên vì Trúc Cơ làm tốt mười phần chuẩn bị.

"Đứng lại." Tiêu Thần vừa muốn bước vào Truyền Tống Trận, một thanh âm từ phía sau gọi hắn lại.

Tiêu Thần ánh sáng nghe thanh âm cũng biết là ai gọi hắn lại, xoay người nhìn lại quả nhiên không sai, Phương Thanh liền đứng ở cách đó không xa nhìn hắn, trên mặt thần sắc trước đây không có gì bất đồng.

Trước sau như một chẳng đáng.

"Có việc?" Tiêu Thần nhàn nhạt mở miệng.

"Đi tới Phương Chính ngọn núi cũng không cùng đại sư huynh chào hỏi sao?" Phương Thanh trên mặt lộ ra nghiền ngẫm đáng tươi cười, nói xong nhìn Tiêu Thần.

Ngọn núi này tên là Phương Chính, vừa lúc chính là Phương Thanh tu luyện chỗ ngọn núi, hắn tu vi đã là Trúc Cơ Hậu kỳ, ở chỗ này nghiêm nhiên chính là đại sư huynh thân phận, hắn lúc này mở miệng đúng Tiêu Thần nói như vậy, về tình về lý đều đứng đúng chân, may mắn không giống như là tìm gốc, hắn con mắt chính là muốn dựa thế để Tiêu Thần cúi đầu.

Ngược lại không phải là Phương Thanh cần phải tự hạ thân phận nhằm vào một cái Luyện khí tu sĩ, mà là từ hắn nhìn thấy Tiêu Thần nhất khác bắt đầu, liền thấy thế nào cũng không đúng mắt, lần đầu tiên ở trong tiêu điểm đối với hắn khẩu xuất cuồng ngôn, sau đó lại một lần nữa gặp phải Tiêu Thần càng nửa điểm về tôn kính cũng không có, ngại vì các loại nguyên nhân, Phương Thanh vẫn không có thành công thu thập đến Tiêu Thần, hôm nay gặp lại sau làm khó dễ là tất nhiên việc.

Phương Thanh tính toán Tiêu Thần tự nhiên có thể nhìn ra, hắn nhất nhếch miệng, kể thượng tâm đầu.

Vậy xem các tu sĩ không có kinh ngạc ra, nhưng thật ra quần tam tụ ngũ tình tứ nói nhỏ trước cái gì, đều tự ly khai.

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 74: Hạo Thiên thua

Tiêu Thần hướng về phía Phương Thanh thì lễ một cái, nhẹ giọng mở miệng nói: "Tiểu đệ Hạo Thiên, gặp qua Đại Sư Tỷ."

Tiêu Thần vừa dứt lời, chu vi truyền ra một trận tiếng cười, Phương Thanh dài mi thanh mục tú, rốt cuộc tuần tú lịch sự, nhưng thể nào cũng không đến mức bị coi như là một nữ, Tiêu Thần nói như vậy hiển nhiên là cố ý làm tổn, mọi người cũng cơ bản đều có thể nhìn thấu Tiêu Thần và Phương Thanh không đúng đường, nhưng vẫn là không nhịn được cười ra tiếng.

"Người. . ." Phương Thanh nhìn thấy Tiêu Thần hình dạng đầu tiên là sững sốt, sau đó nghe được có người cười nhạo sau đó mới kịp phản ứng, Tiêu Thần rõ ràng liền là cố ý muốn gây tự mình mất mặt.

"Nếu đại sư tỷ vô sự, vậy tiểu đệ xin được cáo lui trước." Tiêu Thần mặt không đổi sắc, sau khi nói xong liền hướng Truyền Tống Trận đi đến.

"Người đứng lại đó cho ta." Phương Thanh đã bất chấp duy trì hình tượng, trực tiếp lớn tiếng hát dừng Tiêu Thần.

Đi hướng Tiêu Thần, Phương Thanh lúc này đã nổi giận, "Vài lần ba lần đối phó với ta, hôm nay phải cho người chút dạy dỗ."

Tiêu Thần cậy vào là tự mình luyện thể lực, thêm chi nơi này là Huyền Thanh Sơn, đồng môn trong lúc đó có thể động thủ, nhưng tuyệt đối không thể tính tệ người bị thương tàn phế, cho nên hấn mới dám và Phương Thanh như vậy gọi nhíp.

Bất quá Tiêu Thần tựa hồ cũng quên mất một việc, Phương Thanh chính Nguyên Thần tu sĩ sau đó, bản thân tu vi cũng lớn nói Trúc Cơ Hậu kỳ, hai người bọn họ thực lực kém quá lớn, mà tại tu chân giới, nói toạc lớn thiên, cuối cùng vẫn là cần nhờ thực lực đến quyết định địa vị, hấn làm nhục như vậy Phương Thanh, trên thực tế rốt cuộc dưới phạm thượng.

"Hôm nay sẽ dạy cho người, cái gì gọi là tôn sư trọng đạo." Phương Thanh giờ tay lên một cái Chương Tâm Lôi bỏ ra, tốc độ cực nhanh là thật chính thuần phát.

Tiêu Thần thậm chí chưa kịp tránh liền trực tiếp bị trúng mục tiêu, trên người hấn truyền đến một trận cảm giác tê dại giác, hành động cũng trì hoãn vài phần, đứng chịu đòn tuyệt đối điều không phải Tiêu Thần phong cách, mặc dù đối thủ là Trúc Cơ tu sĩ hấn cũng làm theo dám động thủ.

Tiêu Thần tự biết nếu như chỉ bằng vào cảnh giới, trở lại trăm tám mươi cái mình cũng điều không phải Phương Thanh đối thủ, có thể nhất tranh chỉ có tự mình luyện thể lực, cho nên muốn cùng Phương Thanh tranh đấu, chỉ có gần người một con đường có thể đi.

Trúc Cơ, chính tu sĩ chân chính ý nghĩa trên và người phạm phạm chia mở một cái đại quan, trúc liền thai cơ, mới có sau đó tất cả có thể, cho nên Trúc Cơ tu sĩ và Luyện khí tu sĩ so với, một cái bầu trời, một chỗ dưới, căn bản không so được.

Ở Vân U Phong thời gian Tiêu Thần và không ít Trúc Cơ sư tỷ giao chiến qua, mỗi lần hấn đều bị thu thập hết sức chật vật, dần dần coi như là nắm giữ một ít đối chiến kỹ xảo, nhắc tới cũng giản đơn, chính là lẩn người cận chiến.

Tiêu Thần phát hiện mặc dù là Trúc Cơ tu sĩ, chỉ cần bị hấn gần người, cũng đồng dạng khó thoát bị hấn vén san bằng vận rủi, cho nên hấn biết rõ, hôm nay muốn thắng, chỉ có nghĩ hết tất cả biện pháp tiếp cận Phương Thanh.

Phương Thanh điều không phải lần đầu tiên và Tiêu Thần động thủ, thân là Trúc Cơ tu sĩ, hấn có ý nghĩ của mình, hấn đã sớm suy đoán Tiêu Thần là luyện thể trí thức, còn đối với giao cho một cái Luyện Khí Kỳ luyện thể trí thức với hấn mà nói, không có bất kỳ độ khó.

Tiêu Thần còn đánh giá thấp Trúc Cơ tu sĩ, hấn muốn phải gần người, thể nhưng không có bất cứ cơ hội nào, trước hấn đối chiến Luyện Khí Kỳ thiên kiều đệ tử thời gian cũng cảm giác được muốn phải gần người là khó khăn như vậy, là dựa vào chấy thiếu bí thuật mới một chiêu chế địch, thể nhưng đừng quên, mặc dù là thiên kiều đệ tử, nhưng đây chẳng qua là Luyện Khí Kỳ.

Hiện tại hấn đối thủ là một cái Trúc Cơ hậu kỳ cao thủ, vô luận là linh lực còn là pháp thuật lý giải, pháp thuật uy lực, pháp thuật vận dụng đều xa điều không phải Luyện khí đệ tử có thể bằng được.

Rất nhanh Tiêu Thần liền ném được vị đắng, một cái nhớ Chương Tâm Lôi dường như dài quá mắt thông thường không ngừng rơi vào Tiêu Thần trên người, tuy rằng không đã thương được hấn căn bản, thể nhưng thân thể cũng càng ngày càng trì độn, cảm giác tê dại càng ngày càng mạnh.

Vừa lại bị đánh một cái, một cái trông rất sống động hòa xà lại đánh tới trước mắt, Tiêu Thần bất đắc dĩ, chỉ có lần thứ hai triển khai Hóa Khuyết thuật, nhưng bởi vì hấn và Phương Thanh cảnh giới kém hấn nhiều lắm, hấn lúc này dùng ra Hóa Khuyết thuật chỉ có thể hơi chút suy yếu lửa kia xà một ít.

Cái gọi là cái gì cũng có thể thử khi tuyệt vọng, Tiêu Thần lúc này cũng không quản ngũ hành lửa khắc kim, đối mặt công tới hòa xà hấn phóng ra Vạn Kiếm Quyết, hơn mười chuỗi kiếm quang bay ra chặn hòa xà.

Nhưng mà ngày vui ngắn chẳng tày gang, Luyện Khí Kỳ pháp thuật vốn là không có một chút có thể có thể thắng được Trúc Cơ pháp thuật,

Hơn nữa thuộc tính lại bị chánh chánh khắc chế, Tiêu Thần triệu hồi ra kim chúc tính kiếm quang ở hòa xà trước mặt trong nháy mắt tiêu tán, hòa xà mang theo dư thế đánh vào Tiêu Thần trên người.

Không nữa bị biện pháp, Tiêu Thần chỉ có cứng rắn ăn này một cái pháp thuật, ở hóa xà trùng mục tiêu Tiêu Thần thời gian Phương Thanh triệt hồi linh lực, hẳn không có muốn Tiêu Thần tính mệnh ý tứ.

Hỏa quang tán đi, Tiêu Thần không có đã bị nhiều thương tổn, nhưng hình dạng liền đặc biệt chặt vật, vẻ mặt đen kịt, một thân đạo bào cũng phá đổ nát vụn.

Toàn thân cái loại này tê dại vô lực và nóng rực cảm giác chưa tán đi, hẳn nằm trên mặt đất không có trước tiên đứng lên, Tiêu Thần thâm nghĩ lần này thác đại, trang bức không được bị. . . , lúc này hẳn cũng chỉ có cười khổ.

Phương Thanh đi tới Tiêu Thần trước mặt, đưa chân đá đá Tiêu Thần, hẳn lúc này tâm tình thật tốt, vẫn chúng mắt Tiêu Thần rốt cục bị hẳn đâm nát dưới chân, không biết vì sao, đối mặt một cái nho nhỏ Luyện khí tu sĩ, hẳn lại có một loại thật không dễ dàng cảm giác.

"Người nếu có thể đủ thấy rõ vị trí của mình, nắm đó theo ta tranh, người không được, đồ vật ta mang đi, hiện tại Huyền Lăng sư thúc như trâu bảo như nhau mang ở trên tay, hiện tại người như trước không được, chó chết như nhau quỳ rạp trên mặt đất, tiểu tử, người là Tiêu Thần thì như thế nào, người là Hạo Thiên thì như thế nào, không thực lực, người cũng chỉ có thể nằm trên mặt đất hãy nghe ta nói." Phương Thanh nhìn Tiêu Thần lạnh lùng nói rằng.

Theo lý mà nói, Phương Thanh cảnh giới cao hơn Tiêu Thần nhiều lắm, lấy thân phận của hẳn đối mặt một cái Luyện khí tu sĩ, đánh ngã là chuyện đương nhiên, không nên có loại này lỗi ra ác khí cảm giác, nhưng lúc này hẳn lại hết lần này tới lần khác không nhận được nghĩ muốn trào phúng Tiêu Thần.

Nằm trên mặt đất Tiêu Thần không nói gì, con mắt khép hờ, không biết đang suy nghĩ gì, Phương Thanh thấy thế càng con tức, một cước đâm nát Tiêu Thần trên mặt, "Chớ nên có điểm chó hình dạng."

Tiêu Thần vẫn không có nói, lúc này trên người hẳn cảm giác tê dại giác đã biến mất không sai biệt lắm, hẳn đưa tay dẹp Phương Thanh chân, giùng giàng từ dưới đất bò dậy, lao đảo đi mấy bước, hẳn vỗ vỗ trên người bùn đất, xoay người đi xuống chân núi, đối mặt chu vi mọi người chỉ trở hẳn không có nói một câu.

"Quả nhiên." Tiêu Thần lắc lắc đầu thấp giọng lầm bầm, khoe miệng lộ ra lau một cái trào phúng, không đi xuất vài bước, Tiêu Thần cười ra tiếng.

"Ha ha ha, ha ha ha. . . Quả nhiên." Chỉ là bất luận kẻ nào đều có thể nghe được, tiếng cười kia muốn phải che giấu tâm tình, căn bản không che giấu được, đó là một loại thất lạc.

Không ai khó hơn nữa là Tiêu Thần, bọn họ đều là đồng môn, Phương Thanh không quen nhìn Tiêu Thần, nhưng trước kia một phen cử động đã coi như là giáo huấn, thấy Tiêu Thần như vậy hẳn cũng không có kể tục làm khó dễ, huống hồ hẳn thấy, hẳn cho Tiêu Thần giáo huấn, đã cũng đủ.

Tiêu Thần dường như Lưu Tinh thông thường xuất hiện ở người khác trước mặt, cũng cùng Lưu Tinh thông thường rất nhanh buồn bã, hẳn ly khai Phương Chính ngọn núi.

Lúc này Tiêu Thần tâm tình có thể nói hồngбетấu, tài nghệ không bằng người bị người đánh bại hẳn không sẽ để ý, hẳn cảm được lên, đương nhiên cũng thả dưới, để hẳn cô đơn nguyên nhân cũng không phải chiến đấu kết quả, mà là Phương Thanh cuối cùng một phen nói.

Trước đó vài ngày Tiêu Thần ở Vân U Phong nhìn thấy Lăng Tử Lăng thời gian, ngẫu nhiên phát hiện trên tay nàng mang theo kia xuyên vòng tay, rất giống trước đây bị Phương Thanh mang đi kia xuyên, hôm nay kết hợp Phương Thanh nói như vậy, vậy không sai được.

Tiêu Thần dừng bước lại, chậm rãi thở dài, nhắm hai mắt lại, Phương Thanh, Nguyên Thần tu sĩ sau đó, thân phận thiên phú đều cũng cao hơn qua tự mình, tuy rằng không muốn nói, nhưng sự thực là hẳn đứng là tuần tú lịch sự, ngoại trừ phẩm tính có chút còn trẻ hết sức lòng bông, thật đúng là chọn không ra cái gì mao bệnh.

Như vậy thanh niên tài giỏi đẹp trai, hình như thật không có lý do gì để sự ty các sự muội đáng ghét, vấn đề này Tiêu Thần trước đây vẫn không có suy nghĩ qua, chính là hẳn làm có thể cho người khác lưu lại ấn tượng, cũng không có nghĩ tới người khác là sẽ đáng ghét, có lẽ thích hẳn.

Biết hôm nay lúc này, hẳn nhắm mắt hồi tưởng thời gian mới phát hiện, hình như tự mình thực sự là rất đáng ghét, sai lầm rồi sao? Sai kia? Không, tuy rằng ta không biết, nhưng ta tuyệt đối không tính là sai, ta hiện tại cũng không hối hận hiện tại trạng thái.

Tiêu Thần mở mắt ra, cô đơn cụt hứng về toàn bộ biến mất, thù nhi đại chi là kiên định, tuy rằng một bộ quần áo phá đổ nát vụn, nhưng ti không ảnh hưởng chút nào bước chân hẳn, ly khai Phương Chính ngọn núi, Tiêu Thần ngự kiếm bay lên, thay đổi thân quần áo sạch, đi trước môn phái bán đan dược địa phương.

Hắn lần này ly khai Vân U Phong vốn chính là vì mua đan dược, Phương Chính ngọn núi việc chỉ rốt cuộc một cái nhỏ nhạc đệm, nếu đã qua, Tiêu Thần sẽ không lại canh cánh trong lòng, chỉ là hẳn đồng thời cũng làm một cái quyết định.

Đi tới Tiêu Thần quen thuộc cái kia cửa hàng, đã thật lâu chưa có tới ở đây, bên trong người phụ trách vẫn là lấy trước lão giả kia, nhìn thấy Tiêu Thần vào cửa cũng có viết vô cùng kính ngạc.

Tiêu Thần lấy nam tu thân phận gia nhập nữ ngọn núi, chuyện này năm đó ở Huyền Thanh Sơn truyền sôi sùng sục, lão giả tự nhiên cũng có nghe thấy, vừa mới Tiêu Thần hay là hẳn trước liền nhận thức người, không ít chuyện tốt đệ tử đón mua đồ danh dự thường xuyên đến hỏi việc này.

Hắn không nghĩ tới Tiêu Thần hôm nay sẽ đi tới nơi này, "Thế nhưng có thời gian dài không có tới." Lão giả mở miệng rốt cuộc cùng Tiêu Thần chào hỏi.

"Thời gian tu luyện chặt, cũng không thể giống như trước như nhau chạy loạn khắp nơi, tiền bối, ta muốn mua một nhóm khôi phục chân nguyên đan dược, lập tức muốn Trúc Cơ." Tiêu Thần đi thẳng vào vấn đề, nói thẳng sáng tỏ ý đồ đến.

"A?" Lão giả ánh mắt lộ ra kinh ngạc, lúc này mới bao lâu, lần trước nhìn thấy Tiêu Thần, hắn còn vì dẫn khí thành công, bây giờ lại sẽ Trúc Cơ, loại tu luyện này tốc độ, thật sự là có chút dọa người.

Người bên ngoài đều chỉ biết là Tiêu Thần tu luyện không đến ba năm liền chuẩn bị Trúc Cơ, trên thực tế trước hắn bảy năm, cũng không phải nhân rồi, con này có thể rút cuộc một cái hậu tích bạc phát kết quả.

"Không có biện pháp, thiên phú dị bẩm" Tiêu Thần không có dư thừa giải thích cái gì.

"Năm đó chuyện này, lão phu nên nói lời cảm tạ, không thể là báo, đưa người nhiều đan dược đi, tự mình chọn." Năm đó Tiêu Thần cử chi, lão giả vẫn nhớ kỹ, tu sĩ nhất sợ sẽ là thiếu người nhân tình, đó là nhân quả, luôn sẽ có báo ứng một ngày đêm, có thể còn, tuyệt đối không khát nợ.

"Đa tạ tiền bối." Tiêu Thần mỉm cười.

"Mười ba số quỹ, tự mình chọn, vị trí từ trên xuống dưới đối ứng cũng là phẩm chất." Lão giả tu vi không cao lắm, nhưng rất lớn tuổi, có thể nhìn ra Tiêu Thần không muốn nhiều lời cũng không kỳ quái.

Tiêu Thần ôm quyền, "Đa tạ tiền bối." Nói xong xoay người hướng lão giả theo như lời quầy hàng đi đến.

Lão giả đứng ở quầy hàng sau đó, chống cằm, nửa hí mắt.

Chỉ chớp lát, Tiêu Thần ôm một đồng chai chai lọ lọ trở lại trước quầy mặt, buông thời gian bình lịch cách bằng thanh âm nghe được lão giả sợ toàn bộ nát.

"Này. . . Người đây là?" Lão giả nghi hoặc nhìn Tiêu Thần, không rõ vì sao hắn sẽ cảm đến nhiều như vậy.

"Nhiều đầu có, vạn nhất không đủ dùng đâu." Tiêu Thần nhếch miệng cười, lời nói này tuyệt đối thật tình.

Lão giả nhu liễu nhu huyết Thái Dương, nhìn trước mắt này một đồng đan dược, hắn có dừng khí không lời chống đỡ cảm giác, "Nói như vậy, đồng đồ này, đủ một trăm đệ tử Trúc Cơ dùng, đã hiểu?"

"Ác, vậy hắn là là được rồi." Tiêu Thần gật đầu.

"Điều không phải, ta nói người đem com ăn cũng chưa dùng tới nhiều như vậy a." Lão giả bắt đắc dĩ, đối phương hoàn toàn xuyên tạc ý hắn.

"Không có việc gì không có việc gì, tiền bối hảo tâm biếu tặng, văn bối sao dám chối từ, đừng nói đem com ăn, chính là đem ăn ta cũng phải cho nó ăn xong rồi." Tiêu Thần như trước làm bộ nghe không hiểu lão giả ý tứ, nói hào khí vạn trượng.

"Người. . ." Đối mặt như vậy Tiêu Thần, lão giả thực sự không biết nên thế nào nói tiếp.

"Đêm đó bối cáo từ trước, tu luyện sự quan trọng đại." Tiêu Thần đem một đồng chai chai lọ lọ toàn bộ thu vào túi đựng đồ, ôm quyền cúi đầu sau đó cấp tốc ly khai.

Lão giả rời quầy đi tới mười ba số quỹ vừa nhìn, tức giận đến cả người run run, kia cảnh tượng, há chỉ nếu như nhân tâm đau, quả thực chính là kẻ khác sợ, nguyên bản thả mười ba số quỹ địa phương đã trông không, ngăn tù và mặt trên đan dược tất cả đều không gặp, mà Tiêu Thần ôm đến quầy hàng chỉ là một bộ phận, trên thực tế hắn hợp với thuốc quỹ cùng nhau toàn bộ mang đi.

Lão giả hiện tại mới coi là thật rõ ràng, một câu kia "Tiền bối hảo tâm biếu tặng, văn bối sao dám chối từ" nói có bao nhiêu chân thành.

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 75: Hàn Trúc Chi Hơi Thở

Cùng bình thường như nhau, đem lũ lụt vại phóng tới chỗ cũ sau đó, Tiêu Thần hừ cười nhỏ vòng qua Vân U Phong phòng khách, trực tiếp đi hướng

Huyền U Chân Nhân động phủ —— U Trúc Cư.

Tiêu Thần đi tới Vân U Phong phía sau vẫn biết U Trúc Cư tồn tại, nhưng chưa từng có đã tới, lần này Huyền U Chân Nhân lúc đầu cũng đã nói rõ, để hấn ở U Trúc Cư đột phá, nghĩ đến có thể đi vào nhất vị mỹ nữ sư phụ "Khuê phòng", Tiêu Thần tâm tình càng tốt.

Vân U Phong đỉnh núi nơi cũng không phải rất lớn, vòng qua phòng khách sau đó, Tiêu Thần rất nhanh liền đi tới U Trúc Cư cái động khẩu, không giống lần trước động cửa đóng kín, Tiêu Thần mới vừa đi qua rừng trúc, liền thấy U Trúc Cư động cửa mở ra, hiển nhiên Huyền U Chân Nhân là biết Tiêu Thần đến.

Đây cũng là Tiêu Thần vẫn luôn đang hâm mộ năng lực, Thai Thành Hậu kỳ tu sĩ mới có thể chính mình thần niệm lực, Tiêu Thần ở trong điển tịch thấy qua, này cái gọi là thần niệm có chút kỳ diệu, nói đơn giản đến chính là nhắm mắt lại cũng có thể thấy đồ vật, nhưng lại nhìn rõ ràng hơn.

Thậm chí có thể thấy mất cũng nhìn không thấy đồ vật, về điểm ấy, Tiêu Thần dùng tự mình Tinh Đồng âm thầm đối lập qua, tác dụng nhưng thật ra không sai biệt lắm, nhưng "Nhắm mắt lại" cũng có thể nhìn đồ vật, đây là Tiêu Thần tha thiết ước mơ "Thần Công".

Hấn thử nghĩ qua, có thần niệm sau đó, hấn thậm chí có thể nhắm mắt làm bộ mình tưởng, mà dụng thần đọc nhìn lên mỹ nữ các sư tỷ, nếu như gặp được tám. . . Lỗi, lỗi, tu luyện người, có thể nào như vậy. Tiêu Thần âm thầm nói câu tự mình cũng không tin nói, sau đó nhẹ nhàng đi vào U Trúc Cư.

Bước vào U Trúc Cư, Tiêu Thần cảm giác đầu tiên và trong tưởng tượng khuê phòng một trời một vực, tuy rằng hấn không biết có phải hay không là các khuê phòng làm cho cảm giác bất đồng, nhưng hấn lúc này cảm thụ được, là một loại thật thật tại tại u lãnh, từ đi vào trước tiên lên, một loại sâu tận xương tủy hàn ý liền bao phủ hấn.

Nếu không nguyên nhân sư môn trưởng bối triệu hoán, mà hấn cũng quả thực không có đi sai chỗ, Tiêu Thần thậm chí sẽ quay đầu bước đi, loại này không tầm thường nơi, than thượng tuyệt đối chính là muốn phát sinh không tầm thường chuyện, dùng Bệnh lão nhân nói mà nói chính là, được không lạ gì, hồng cang không lạ gì.

Tiêu Thần cố nén hàn ý, hướng duy nhất một cái lối đi đi đến, Tiêu Thần phát hiện, nguyên lai động này bên trong cũng không phải trụi lủi thạch bích, đương nhiên cũng không có lộ vẻ bức hoạ cuộn tròn, mà là sinh trường rất nhiều hắc sắc gây trúc, thậm chí không cần suy nghĩ, Tiêu Thần chỉ biết, đây nhất định là cho động này phủ mệnh danh u trúc.

Đi vào động phủ phía sau, Tiêu Thần không có phát hiện bất luận cái gì động tĩnh, cũng không có bất luận cái gì chỉ thị, bất quá hấn cũng tạm thời không cần bất luận cái gì chỉ thị, bởi vì đường chỉ có một cái, ngoại trừ đi, còn là đi.

Không biết đi bao lâu, Tiêu Thần cảm giác hàn ý càng ngày càng nặng, mà lối đi này cũng sắp tận, điều này làm cho hấn hơi chút thở phào nhẹ nhõm, nếu là như thế đi thẳng dưới, hấn biết mình là không kiên trì được lâu lắm, tối đa gần nửa canh giờ, tự mình sợ rằng ngay cả máu đều có thể bị đông cứng kết.

"Này u trúc đường mòn, tự vị làm sao?" Đi qua thông đạo phía sau, Tiêu Thần đi tới một cái hơi lớn hơn một chút thạch thất trong, hàn ý cũng không có biến mất, nhưng Huyền U Chân Nhân thanh âm cũng truyền vào hấn trong tai,

"Tự vị không sai." Tiêu Thần cố nén không có đánh chiến môi nói rằng.

Thấy Tiêu Thần bộ dáng như vậy, Huyền U Chân Nhân khoe miệng vậy mà lộ ra ý cười, nếu để cho Tiêu Thần một đám sư tỷ thấy, sợ rằng lại là một loại khác kinh ngạc, Tiêu Thần thấy Huyền U Chân Nhân lưng đối với mình đứng lại ở thạch thất giữa.

"Ta nghe nói sớm đi năm tại Thiên Xu Các góc quá thời gian rất lâu, mong rằng đối với với này Trúc Cơ một chuyện, cũng có chút hiểu rõ đi, hôm nay ta nghĩ cho người tinh tế nói lên một lần, người này này ném thử xây liền Thai Cơ." Nói, Huyền U Chân Nhân xoay người, chậm rãi hướng Tiêu Thần đi tới.

"Đệ tử cần tuân giáo huấn." Đối với loại tu vi này cao thâm vô cùng mỹ nữ, vừa tự mình sư phụ, Tiêu Thần không dám có nửa điểm bì khí lưu lộ, nói không tốt đối phương một cái không vui, lập tức liền đem mình đóng băng tự mình mười năm tám năm, thậm chí cả biệt một giáp.

"Trúc Cơ, là tu sĩ rút đi phạm thể bước đầu tiên, vô cùng trọng yếu, bước này, thậm chí quan hệ ngày sau Đại Đạo Kiếp, nửa điểm không cho qua loa, ta kể tiếp muốn nói việc, người cần phải dụng tâm lắng nghe, không thể sai lậu nửa phần." Huyền U Chân Nhân lần thứ hai nói nhắc nhở,

Xem ra nàng đối với chuyện này, cũng là không gì sánh được coi trọng.

Sau đó này trọng yếu nhất một bước, đối với Tiêu Thần mà nói, lại ý vị như thế nào đâu? Đây hết thấy, còn phải chính hấn ruột thịt thân thể sẽ.

Kể tiếp nhất đoạn ngắn trong thời gian, Huyền U Chân Nhân cho Tiêu Thần tỉ mỉ giảng thuật Trúc Cơ trong quá trình cần phải chú ý đồ vật, nếu như nói Luyện khí là một cái đem khí thể hoá lỏng quá trình, như vậy Trúc Cơ lại là phải đem dịch thể động lại, hai người nhìn như nguyên lý kém không xa, trong đó độ khó lại là hoàn toàn bất đồng.

"U Trúc Cư bên trong Hàn Trúc Chi Hơi Thở tài năng ở người đột phá thời gian cho người ổn định tâm thần, ở bắt đầu trước người nhưng đã tọa thụ nạp, trong phạm vi chịu được, thu nạp càng nhiều, đối với người trợ giúp càng lớn." Giao phó xong Trúc Cơ hiểu ra chi tiết phía sau, Huyền U Chân Nhân nói tiếp.

Nghe vậy, Tiêu Thần cả kinh, loại này chỉ là đặt mình trong trong đó cũng đã Hàn tận xương tủy khí tức, nếu là thu nạp vào cơ thể, sợ rằng nó bằng hàn trình độ còn có thể tăng thêm nữa không ít, nếu là thông thường Luyện khí tu sĩ, sợ rằng không đợi thu nạp nhiều ít, trước hết cho đông lạnh phá hủy.

"Không chỉ có như vậy, thu nạp Hàn Trúc Chi Hoi Thở đối luyện thể tu sĩ, cũng là một loại không nhỏ trợ giúp, bởi vì người tu luyện qua luyện thể phương pháp, ta mới phá lệ cho người tới đây đất Trúc Cơ, thông thường Luyện Khí Kỳ đệ tử, là trăm triệu không chịu nổi loại này hàn ý." Huyền U Chân Nhân thấy Tiêu Thần biểu tình, tựa hồ cũng đoán được Tiêu Thần đang suy nghĩ gì.

Tiêu Thần cắn răng một cái, mở miệng nói: "Đa tạ sư phụ ý tốt, đệ tử tận lực thu nạp."

Nói xong, Tiêu Thần ở một cái bồ điểm trên ngai xếp bằng xuống, điều chỉnh một phen sau đó bắt đầu thu nạp nơi đây Hàn Trúc Chi Hoi Thở, chỉ hút vào một điểm, Tiêu Thần liền kích linh linh đầu động liễu vài cái, này Hàn Trúc Chi Hoi Thở hút vào trong cơ thể thời gian, Tiêu Thần mới phát hiện nó so với chính mình trong tưởng tượng, còn muốn hàn lãnh.

Hắn có thể cảm giác được hơi thở lạnh như băng tiến nhập trong cơ thể phía sau, từ miệng mũi, đến Đan Điền, cuối cùng tiến nhập ngực hạt châu, khí tức đi tới kia, kia chính là lạnh lẽo một mảnh.

Theo Tiêu Thần không ngừng hút vào Hàn Trúc Chi Hoi Thở, hắn cũng dần dần thích ứng loại này hàn lãnh, thổ nạp cũng khôi phục bình thường, thấy này sau đó, Huyền U Chân Nhân xoay người đi hướng động phủ càng sâu chỗ, lưu lại Tiêu Thần một người tại đây thạch thất trong.

Tuy rằng bên trong tu chân giới, không ít môn phái ở đệ tử Trúc Cơ thời gian đều là lại sư môn trưởng bối từ bên cạnh hiệp trợ, nhưng Huyền Thanh Sơn không ở nhóm này, Tiêu Thần hết sức đã sớm biết, ở Huyền Thanh Sơn, người có thể ở sư trưởng kia hỏi đến nhận chức ở đâu tu luyện không rõ đồ vật, cũng có thể bằng vào tự mình nỗ lực xong sung túc tài nguyên, nhưng bất luận người biểu hiện làm sao, cũng mơ tưởng đang đột phá có lẽ tu luyện trên đường xong nhỏ tí tạo ngoại lực tương trợ.

Thời gian không ngừng ở biến mất, Tiêu Thần hút vào Hàn Trúc Chi Hoi Thở cũng càng ngày càng nhiều, tùy theo mà đến là khu chi không đi hàn ý, lúc này Tiêu Thần vùng xung quanh lông mày khẩn tức, hút vào đại lượng Hàn Trúc Chi Hoi Thở phía sau, Tiêu Thần cảm giác hiện tại cả người đều đã không có một điểm nhiệt độ, ngay cả huyết lưu truyền lưu đều ở đây lấy một loại rất chậm tốc độ đang tiến hành, tiếp tục nữa nói, cả người hắn đều có thể bị từ trong tới ngoài đông băng đứng lên.

Không được, thật vất vả tới một lần, nhiều lắm hút một chút. Vốn có Tiêu Thần đã chuẩn bị đình chỉ thu nạp, nhưng nghĩ lại vừa nghĩ, rất nhanh thì bỏ đi ý niệm trong đầu.

Vì vậy Tiêu Thần lại lần nữa ngưng thần bắt đầu kế tục thu nạp Hàn Trúc Chi Hoi Thở, lần này Tiêu Thần vận chuyển lên toàn thân tu vi, tăng nhanh thu nạp tốc độ, toàn bộ U Trúc Cư giữa Hàn Trúc Chi Hoi Thở, rất nhanh hướng về Tiêu Thần trong cơ thể vọt tới, băng hàn ý so với vừa mạnh rất nhiều, Tiêu Thần cả người lại run rẩy, nhìn kỹ nói, hắn giữa chân mày đã bắt đầu xuất hiện trong sạch.

Lúc này Tiêu Thần trạng thái đặc biệt không xong, không xong tới trình độ nào, chỉ có chính hắn rõ ràng, vừa hắn nhanh hơn tốc độ thu nạp Hàn Trúc Chi Hoi Thở phía sau, phát hiện mình vậy mà không dừng lại được, thủy triều thông thường Hàn Trúc Chi Hoi Thở điên cuồng dũng mãnh vào trong cơ thể, đi qua quanh thân sau đó tiến nhập ngực hạt châu giữa, mà trong cơ thể hắn sớm mà bắt đầu kết băng, từ ngực trái hạt châu vị trí chỗ ở bắt đầu, hướng toàn thân lan tràn.

Giữa chân mày xuất hiện trong sạch, đơn giản là trong cơ thể hắn đã hoàn toàn đông lại, ngay cả máu đều đã bị đông cứng thành cứng rắn khối băng, tiếp tục như vậy, nếu lại không giải quyết, Tiêu Thần thân thể chắc chắn ở trong khoảng thời gian ngắn hoàn toàn hoại tử, hắn không có Nguyên Thần, thân thể từ vong kết quả chính là chân chính từ vong.

Động phủ ở chỗ sâu trong Huyền U Chân Nhân tâm tính toán thời gian, nghĩ đến mặc kệ thành công hay không, Tiêu Thần Trúc Cơ đều phải làm kết thúc, vì vậy hướng Tiêu Thần chỗ ở thạch thất đi tới, mà nàng vừa ly khai chỗ ở thạch thất sau đó, lập tức phát hiện dị thường.

Tiêu Thần chỗ ở thạch thất ngưng tụ đại lượng Hàn Trúc Chi Hoi Thở, như vậy nhiều Hàn Trúc Chi Hoi Thở, ngay cả Thai Thành tu sĩ đều có thể bị khoảng cách đông lạnh dừng, nàng không biết chuyện gì xảy ra, nhưng là có thể xác định Tiêu Thần tất nhiên gặp chuyện không may, vì vậy hóa thành quang mang, lóe lên mà tan.

Tiếp theo một cái chớp mắt Huyền U Chân Nhân xuất hiện ở Tiêu Thần chỗ ở thạch thất trong, đi tới bên trong thạch thất, nàng cũng không khỏi được vì thể đất hàn lãnh mà có chút kinh hãi, có thể làm Thiên Cơ Hậu kỳ tu sĩ kinh hãi, đủ để nhìn ra lúc này Tiêu Thần tình cảnh có bao nhiêu nguy hiểm.

Đem Huyền U Chân Nhân thấy Tiêu Thần thời gian, ánh mắt lộ ra trầm trọng, lúc này Tiêu Thần đã hoàn toàn biến thành nhát ngói tượng đá, bất luận là trong cơ thể, còn là bên ngoài cơ thể, đều đã là băng cứng, nhưng hết lần này tới lần khác Huyền U Chân Nhân còn có thể Tiêu Thần trên người cảm giác đều một tia sinh cơ, tuy rằng cực kỳ yếu ớt, nhưng là chân thực tồn tại.

Ở Huyền U Chân Nhân nên vì Tiêu Thần giải trừ đông băng thời gian, Tiêu Thần biến thành khắc băng bắt đầu xuất hiện vết rạn, đón che lại Tiêu Thần băng cứng hướng hai bên chảy xuống, mà Tiêu Thần cũng mở mắt.

"Này mẹ nó, cũng quá lạnh một chút." Tiêu Thần không nhìn thấy Huyền U Chân Nhân, sau khi nói xong đứng dậy, hai tay không ngừng nới cánh tay trên ma sát.

"Hừ." Một tiếng hừ lạnh truyền đến, Tiêu Thần bị lại càng hoảng sợ, nhìn chung quanh dưới, thấy được ở chỗ lối đi Huyền U Chân Nhân.

"Vi sư theo như lời nói, người toàn bộ coi như gió thoảng bên tai sao?" Huyền U Chân Nhân mở miệng lần nữa nói rằng.

"Sư phụ, ngài hãy nghe ta nói, này khá tốt ta, ta hảo hảo hút vào hàn khí, không ngờ hàn khí này như là coi trọng ta, sổ chết hướng trong thân thể ta toàn,

ta lúc đó ngay cả nói chuyện cũng làm không được." Sự thực và Tiêu Thần thuật kém không xa, nhưng Tiêu Thần hết lần này tới lần khác đem mình tận lực nhanh hơn tốc độ cho nói không có.

Huyền U Chân Nhân đi tới thạch thất phía sau cũng nhìn thấu nơi đây dị thường, không lẽ như vậy Hàn Trúc Chi Hối Thờ, quả thực điều không phải Luyện khí tu sĩ có thể dẫn động, đúng Tiêu Thần nói cũng tin vài phần, "Hiện tại bắt đầu Trúc Cơ, thành công hay không đều lập tức ly khai nơi đây." Huyền U Chân Nhân nói xong, hóa thành quang điểm, biến mất ở tại chỗ.

Huyền U Chân Nhân sau khi rời đi, trong thạch thất Hàn Trúc Chi Hối Thờ cũng dần dần khôi phục bình thường, xây liền Thai Cơ trình tự, Tiêu Thần dĩ nhiên quen ghi tạc trái tim, hắn cũng thu nạp nhiều đủ Hàn Trúc Chi Hối Thờ, vạn sự đã chuẩn bị, kế tiếp chính là một bước cuối cùng.

Tiêu Thần ngồi xếp bằng xuống phía sau, tâm thần đắm chìm trong trong cơ thể, hắn còn nhớ rõ, lần trước hắn đột phá Dẫn Khí thời gian, so với đồng dạng Dẫn Khí thông thường tu sĩ đột phá, khó khăn không biết gấp bao nhiêu lần, nhưng sau khi đột phá, thực lực cũng mạnh rất nhiều, lần này Trúc Cơ, nói vậy cũng là trắc trở chống chọi, nhưng nghĩ tới đột phá Trúc Cơ phía sau thực lực đại tăng mỹ hảo, Tiêu Thần nghĩ, khó khăn đi nữa cũng là đáng giá.

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 76: Trúc Cơ vô vọng

Tiêu Thần hết sức chăm chú đem ngực trái bên trong chân nguyên điều xuất, hành liên quanh thân sau đó, dừng ở đan điền chỗ, thử đối tiến hành áp súc, toàn thân chân nguyên áp súc thành trạng thái cố định, mà mỗi một lần áp súc, chỉ có thể sản sinh hạt cát một loại cao thấp thể rắn chân nguyên, chỉ có không ngừng tha cho quá trình này.

Áp súc mà thành trạng thái cố định chân nguyên ở đan điền bên trong hình thành trẻ con quả đấm lớn nhỏ sau đó, liền hoàn thành Trúc Cơ, ở sau khi hoàn thành, tu sĩ linh hồn liền sẽ từ từ hướng về Thai Cơ bên trong ngưng tụ, ở toàn bộ linh hồn dung nhập sau đó, chính là Trúc Cơ đại thành ngày, đương nhiên đây hết thảy, lại nói tiếp giản đơn, mà làm, lại là phi thường trắc trở.

Tiêu Thần không chế được chân nguyên chậm rãi áp súc, quá trình này đặc biệt thông thả, Tiêu Thần biết không gấp được, chỉ có thể như vậy tiến hành theo chất lượng, đầy quanh thân chân nguyên bị Tiêu Thần toàn bộ áp rúc vào đan phạm vi, mà lúc này Tiêu Thần cái trán chớp mũi chậm rãi xuất hiện mồ hôi hột, bởi vì hắn bất luận cố gắng thế nào, quá trình này lại không nửa điểm tiến triển.

Tiêu Thần có chút nóng nảy, ngừng áp súc, tỉ mỉ hồi tưởng Huyền U Chân Nhân tự nói với mình Trúc Cơ chi tiết, đồng thời bỏ qua lần này áp súc, áp hướng về phía Đan Điền chân nguyên lại rải đến rồi toàn thân, Tiêu Thần cẩn thận bắt đầu rồi mới nếm thử.

Trải qua nếm thử sau đó, Tiêu Thần thần tình ngưng trọng, tâm tình càng ngày càng không xong, bởi vì bất luận hắn thế nào nếm thử, thậm chí không có nửa điểm xuất sai chỗ, từng bước một lặp lại rất nhiều lần, nhưng mỗi lần đều chỉ có thể đem chân nguyên áp súc đến Đan Điền phạm vi, liền không cách nào tiến thêm một bước, một thân chân nguyên lúc đó hao hết.

May là chuẩn bị đan dược, Tiêu Thần ăn sau đó ngồi xếp bằng khôi phục chân nguyên, Tiêu Thần không lo lãng hao tổn khi quá dài, hắn tốc độ khôi phục đặc biệt kinh người, không lâu sau đợi chân nguyên đều khôi phục sau đó, hắn lại bắt đầu nếm thử.

Lúc đầu Tiêu Thần chỉ cảm thấy là mình ở cái gì đột ra lệch lạc, nhưng nhiều lần nếm thử sau đó, hắn phát hiện mình ở toàn bộ trong quá trình cũng không có xuất hiện cảm giác, vì vậy mặc dù hắn là Tiêu Thần, trong lòng cũng xuất hiện lo lắng tâm tình, hắn không cam lòng lúc đó buông tha cơ hội lần này.

Vì vậy một lần nữa điều chỉnh chân nguyên bắt đầu rồi mới nếm thử, bởi trong lòng tâm tình bất ổn, lần này nếm thử rất nhiều địa phương cũng không bằng trước đây, thậm chí không có đến cuối cùng kia bộ, chân nguyên thì có loại không bị khống chế cảm giác, Tiêu Thần xuất mồ hôi trán, quynh lên dưới, chân nguyên tan rã, tản ra không lồ chân nguyên trong nháy mắt ở trong người bạo phát, Tiêu Thần chỉ cảm thấy ngũ tạng như đốt, nhin không được phun ra một ngụm máu tươi.

Người tu hành, tu tâm làm trọng, mà ở như vậy trọng yếu hơn đột phá trạm kiểm soát thời gian, lại càng cần bình tâm tĩnh khí, mà Tiêu Thần như vậy hầu gấp, tránh không được cướp cò, này coi như là hắn cảnh giới thấp, thân thể cường hãn, nếu là hắn muốn đột phá cảnh giới cao tới đâu nhiều, có lẽ thân thể giống như một vậy tu sĩ, lúc này đây cướp cò, thấp có tám/ cửu có thể bị hủy hán tu luyện căn cơ.

Thở huyết sau đó Tiêu Thần bỗng nhiên cảnh giác, thăm nghĩ tự mình lỗ mẫn, đối với này sau quả, Tiêu Thần tự nhiên biết, ở may mắn đồng thời, hắn vội vàng một lần nữa điều trị tán loạn chân nguyên.

Lau khô khóe miệng vết máu, Tiêu Thần quyết định làm tiếp nếm thử, vì vậy hắn lại lần nữa từ ngực trái hạt châu bên trong điều xuất chân nguyên, rậm rạp quanh thân sau đó bắt đầu áp súc, lần này hắn không có tận lực đi lưu ý cái gọi là chi tiết, chỉ là dựa theo phương pháp, chậm rãi tiến hành, nhưng

hiển nhiên, có một số việc, không được là không được, người tâm tính cho dù tốt, cũng không có thể cải biến, kết quả cuối cùng vẫn là chân nguyên áp súc tiến Đan Điền phía sau lại không cách nào tiến thêm.

Tiêu Thần tản ra chân nguyên, mặc cho chảy vào hạt châu bên trong, sau đó mở mắt ra đứng dậy, thở dài một câu sau đó, đối với động phủ ở chỗ sâu trong nói rằng: "Đệ tử chưa có thể đột phá, xin được cáo lui trước."

Sau khi nói xong, Tiêu Thần liền từ trước đến nay khi đường nhỏ đi đến, hẳn cũng không quản động phủ ở chỗ sâu trong Huyền U Chân Nhân có đúng hay không nghe được tự mình theo như lời nói như vậy, như vậy báo cho biết một tiếng, cũng là chỉ do lễ phép, đem Tiêu Thần sẽ phải rời khỏi thạch thất thời gian, phía sau truyền đến Huyền U Chân Nhân thanh âm "Thu nạp số lượng không lỗi như vậy Hàn Trúc Chi Hối Thờ, đột phá vậy mà sẽ thất bại, Hạo Thiên, người có phải là không có dựa theo vì sư theo như lời đi làm?"

"Đệ tử nhiều lần ném thử sau đó, phát hiện ta mặc kệ làm như thế nào, chân nguyên thủy chung chỉ có thể áp súc đến trong đan điền, liền lại không cách nào tiến hành." Đối với lần này, Tiêu Thần cũng không có cái gì nhưng giấu diếm, toàn bộ đúng sự thật nói cho Huyền U Chân Nhân.

"Người qua đây."

"Huyền U Chân Nhân không có hỏi cái gì, mà là để Tiêu Thần đi tới bên cạnh mình."

Tiêu Thần đến gần Huyền U Chân Nhân khi mới phát hiện, mỹ nữ này sư phụ, so với một loại nữ tử cao hơn trên không ít, tuy nói không bằng tự mình, nhưng là tư thế đi không xa, nhưng hẳn biết, tu vi thành công sau đó, là có thể cải biến tự mình hình dáng, trước mắt vị này chính là điều không phải biến thành như vậy, liền không được biết rồi.

Huyền U Chân Nhân giờ cánh tay lên, bàn tay đặt ở Tiêu Thần thiên linh, một lát sau, nàng lắc đầu nói rằng: "Thân thể người và thường nhân sai biệt quá lớn, tu vi ở Nguyên Thần trước, đều là đối với thân thể tu luyện, trước đó vài ngày kiểm tra thời gian, người chân nguyên lượng, đã vượt qua tâm thường Trúc Cơ tu sĩ, nếu là vẫn không cách nào Trúc Cơ, hơn phân nửa, người thật cùng con đường vô duyên."

Huyền U Chân Nhân một phen nói, càng đi về phía sau càng để Tiêu Thần kinh hãi, Tiêu Thần biết đối phương căn bản không có cần phải nói chuyện giật gân, nói như thế, tự mình sợ rằng thật Trúc Cơ vô vọng, về phần nguyên nhân, cũng không có ai so với chính hắn rõ ràng, trong cơ thể hắn vô tâm, dựa vào là một viên Thanh Minh Châu, không cách nào Trúc Cơ, xác định vững chắc chính là hạt châu nguyên do, mà việc này, chỉ có thể qua đi hỏi Hàn, những người khác không có biện pháp nói cho hắn biết nguyên nhân.

Tiêu Thần mặt lộ vẻ uể oải, cũng không nói lời nào, chỉ là lẳng lặng đứng ở Huyền U Chân Nhân trước mặt.

"Hạo Thiên, người cũng không tất như vậy, không thể tu đạo, còn có thể luyện thể, thiên hạ thành danh đại tu giữa, luyện thể chi sĩ đồng dạng cũng có, đối đãi qua đi báo cáo sư tôn sau đó, người đi Tăng Kinh Các chọn luyện thể phương pháp, cũng không nhưng chậm trễ tu hành." Huyền U Chân Nhân không biết Tiêu Thần tu luyện Thối Hồn Luyện Thể thuật, nhưng một phen hảo tâm Tiêu Thần cũng có thể rõ ràng cảm thụ được.

"Đa tạ sư phụ, đệ tử cáo từ trước." Tiêu Thần thở dài cúi đầu, sau đó liền rời đi U Trúc Cư.

Đối với Huyền U Chân Nhân mà nói, này không có ảnh hưởng gì, nàng mong muốn tự mình môn hạ đệ tử người người thành công, nhưng không có khả năng người người thành công, nếu không thể toàn bộ, kia cho dù ai tiếp thu thất bại số phận, cũng không là trách.

Ly khai U Trúc Cư sau đó, Tiêu Thần mang theo đầy đầu nghi hoặc vòng qua phòng khách và các sư tỷ chỗ tu luyện, đi hướng vách đá, nếu là lấy hướng, khẳng định không thể thiếu tốt đẹp lệ sư tỷ mỹ nữ nói chuyện với nhau một hồi, nhưng lúc này trong lòng hắn tất cả đều là vì sao không thể Trúc Cơ nghi hoặc, tự nhiên cũng sẽ không có loại tâm tình này.

Rất nhanh, Tiêu Thần liền đi tới tự mình ở lại phòng nhỏ bên cạnh, mùa này, Tiêu Thần phòng nhỏ bên cạnh cảnh sắc đẹp đến quá phận, hơn mười loại không biết tên hoa đại nở rộ đám đám, vách đá già đẽ đẽ cũng toả sáng trắng cấp, đem vách núi làm đẹp thành một mảnh dày xanh biếc, rừng cây nhỏ bên trong phi điều chiêm chiếp, trước cửa không một khối to đất trống, ngoại trừ thêm đá đường nhỏ ở ngoài, đều dài hơn ra xanh biếc xanh biếc cỏ nhỏ.

Đi vào phòng trong, Tiêu Thần liền bắt đầu triệu hoán Hàn, Tiêu Thần vốn tưởng rằng Hàn dường như thường ngày, không để cho nửa điểm phản ứng, nhưng sự thực cũng Tiêu Thần mới vừa triệu hoán hết không bao lâu, Hàn giống như hư huyền thân ảnh liền di động hiện tại hắn trước mắt.

Không đợi Hàn đặt câu hỏi, Tiêu Thần lập tức mở miệng nói: "Hàn lão đầu, vì sao ta thể nào ném thử cũng không thể hoàn thành Trúc Cơ một bước cuối cùng?"

"Này thật kỳ quái sao?" Hàn không đáp phản vấn.

Nghe vậy Tiêu Thần sùng sốt, nghi ngờ nói: "Này không kỳ quái sao?"

"Vậy người lại nói nói 'Trúc Cơ' hai chữ, là ý gì." Hàn bình tĩnh nói rằng.

"Trúc Cơ, toàn bộ vừa vặn là xây liền Thai Cơ, Thai Cơ là nói thai chi mới, Nguyên Thần gốc rễ, Đại Đạo chi cơ, cũng là cụ bị Nguyên Thần trước, linh hồn chỗ dung thân, Trúc Cơ quá trình chính là ngưng tụ này nhất 'Hồn đá tảng' quá trình." Đối với cảnh giới rõ ràng nhỏ, Tiêu Thần tận lực hiểu qua, trả lời Hàn vấn đề, tự nhiên không thành vấn đề.

"Vậy người vì sao phải Trúc Cơ?" Hàn lần thứ hai phản vấn.

"Này. . ." Tiêu Thần trong mắt vẻ nghi hoặc càng rõ ràng hơn, Trúc Cơ chính tu luyện căn bản, là rút đi phần thể bước đầu tiên, vì sao Trúc Cơ, loại vấn đề này, giống như hỏi vì sao ăn như nhau, nhưng hán nghĩ Hàn không có khả năng như thế buồn chán.

Chờ một chút, vì sao ăn, bởi vì đã đói bụng, bởi vì thân thể cần, cao cấp tu sĩ, cũng là không cần ăn. Ta hiểu được, vì sao Trúc Cơ, bởi vì đây là tu luyện căn bản, bởi vì đây là rút đi phần thể bước đầu tiên, mà ta, đã sớm cụ bị cái này "Căn bản", Thanh Minh Linh Khí rút thể sau đó, sớm thì không phải là phần thể, trách không được lão lưu manh nói ta là bán tiên chi khu, nguyên lai là như vậy.

Nhìn Tiêu Thần ánh mắt sáng lên, không đợi Tiêu Thần phản ứng, Hàn không nói một tiếng biến mất.

"Đã như vậy, vậy kế tiếp, chỉ cần đem chân nguyên chuyển hóa thành linh lực, ta coi như là Trúc Cơ đại thành, nghĩ không ra dĩ nhiên là như vậy." Có đôi khi, hạnh phúc đến chính là đột nhiên như thế, Tiêu Thần tâm tình thật tốt, gào to một tiếng phía sau, chuẩn bị nói cho Lăng Tử Lăng tin tức này.

Nguyên lai, không biết từ lúc nào bắt đầu, trong lòng hán, ngoại trừ tiêu sái suốt đời chí nguyện to lớn, còn nhiều hơn một cái Lăng Tử Lăng.

Chỉ là muốn đến Phương Thanh nói như vậy, hán lắc đầu, nếu quyết định, Tiêu Thần tất nhiên sẽ đi quán triệt tới cùng.

Huyền Thanh cửu thần phong một trong ngọc trúc ngọn núi trên một chỗ chỗ tu luyện, một gã áo lam thanh niên chính khâm ngồi xếp bằng, bên cạnh hán lơ lửng một thanh tứ thước dài kiếm,) người này đây là nhiều năm trước đem Tiêu Thần đánh rớt xuống sơn nhai người, Lăng Tử Lăng huynh trưởng, Lăng Tiêu.

Lúc này hán chính đang bế quan, nghĩ đến chính là bởi vì là càng ngày càng gần trăm năm đại bi, này giữa tranh tài, trực tiếp đem Huyền Thanh Sơn tất cả cùng thể hệ tu sĩ tổng ra thứ tự, càng là dựa vào, càng có thể được đến môn phái coi trọng, có thể thu được cơ hội cũng liền càng nhiều.

Như vậy cảnh tượng không chỉ phát sinh ở ngọc trúc ngọn núi, như vậy người, cũng không chỉ Lăng Tiêu một người, Huyền Thanh Phong, Phiêu Miểu Phong, nghe mưa ngọn núi cửu thần phong, cùng với thần phong dưới rất nhiều linh ngọn núi đều có như vậy bế quan nghênh tiếp đại bi tu sĩ.

Mà lần này tranh tài, nhất định là Hiền Viên ngọc hạo, Lăng Tiêu, cổ miệng ức hoa, kiếm đồng tử chờ ngút trời tài bộc lộ tài năng thịnh yến.

Trúc Cơ Kỳ tu sĩ phải hoàn thành tu luyện, ngưng tụ Thai Cơ là thứ nhất bộ, kế tiếp tu luyện còn lại là đem Luyện khí biến thành chân nguyên, toàn bộ chuyển hoá thành linh lực, sau đó chính là Trúc Cơ đại thành, nếu nói là chân nguyên oai, thể gian tuyệt đỉnh cao thủ Nội Lực còn có thể vừa so sánh với.

Nhưng biến thành linh lực sau đó, chính là chất bay vọt, nếu như lúc đầu ở đường Hán Thành Tiêu Thần chính mình linh lực nói, vậy hán thi triển Tu La Huyết Trảo tuyệt đối sẽ không chỉ phá hủy một cái lõi đài, như vậy ngưng tụ linh lực, đủ để phá hủy phương viên mấy dặm.

Không qua bao lâu thời gian, Tiêu Thần có vị sư tỷ đi tới hán tu luyện ở lại phòng nhỏ, lúc này Tiêu Thần đang ở phòng nhỏ ngoại luyện tập vũ kỹ, thấy sư tỷ tới chơi, hán cười ghênh liêu thượng khứ.

"Tiểu sư đệ, sư phụ nói người có thể đi Tàng Kinh Các." Nói xong, nàng như tránh rắn rết một loại, rất nhanh ly khai vách đá. Tiêu Thần giương miệng sờ sờ mặt, "Ta có đáng sợ như vậy sao?"

Sau đó hán trở lại phòng trong, đem lớn quần cộc thay cho, mặc vào quần áo và đồ dùng hàng ngày, ngự kiếm ly khai từ vách đá bay đi Tàng Kinh Các.

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 77: Luyện thể thứ 2 trọng

Tình tế kể đến, Tiêu Thần đã có mấy cái tháng không có nhìn thấy Nghịch Thương Thiên và lão lưu manh, Tiêu Thần cũng có chút buồn bức, ngày xưa Nghịch Thương Thiên thường thường còn có thể cùng Thương Cẩm Vận cùng đi vách đá tìm xem Tiêu Thần, đặc biệt Nghịch Thương Thiên còn có thể cùng Tiêu Thần một lần đi ra ngoài đi tản bộ một chút, mà gần đoạn thời gian lại một lần cũng không xuất hiện qua.

Cuộc sống ngày ngày trôi qua, Tiêu Thần ở Vân U Phong cũng không có gì vạn chủng chúc mục biểu hiện, nữ ngọn núi chỉ nam tu hàng đầu, đã ở năm tháng cọ rửa dưới dần dần nhạt đi, chỉ thỉnh thoảng sẽ có đệ tử trà trước sau khi ăn xong hơi chút đề cập, hư danh vắng vắng như thử, nói đậm, rất nhanh cũng liền phai nhạt.

Đi tới Tàng Kinh Các khi, Tiêu Thần thật xa liền thấy Bệnh lão nhân ngồi ở hé ra đằng quần thúc ghế nằm trên, cầm trên tay một quyển giấy chất thư tịch

ở lật xem, bìa sách trên rỗng tuếch, Tiêu Thần không biết bên trong là cái gì nội dung, nhưng hần nghĩ đến, lão lưu manh đọc sách, hơn phân nửa không biết là thứ tốt gì.

"Lão lưu manh, thần đại gia đã trở về!" Còn ở trên không, Tiêu Thần liền buông tha phi kiếm, xông thẳng xuống, ngoài miệng bên hô to.

"Rốt cuộc là ai lưu manh đâu, tiểu tử thôi." Bệnh lão nhân đã sớm phát hiện Tiêu Thần, chỉ là lười phản ứng hần, lúc này đối phương đã mở miệng, hần sao có thể mặc cho kiều ngạo.

Bệnh lão nhân biết Tiêu Thần thân thể cường hần, cũng không sợ hần rút bễ, Tiêu Thần vốn là thẳng tắp nhảy xuống, không có gì bất ngờ xảy ra chính là hai chân chắm đất, nhiều lắm cắm vào trong đất, mà ở hần mới vừa vừa muốn chắm đất đợi, Bệnh lão nhân quý mị một loại ly khai ghé nằm, lắc mình đi tới Tiêu Thần hạ lạc địa phương. Tiêu Thần lúc đó liền thâm nghĩ không tốt, nhưng gắn liền với thời gian đã tới, Bệnh lão nhân một cước đá vào Tiêu Thần mất cả chân chỗ, thương cảm Tiêu Thần mang theo từ thiên mà đem cự lực, lớn mặt hướng dưới đập xuống đất.

Tuy rằng không bị thương, nhưng là sẽ đau, Tiêu Thần đứng lên thời gian, thấy Bệnh lão nhân không có việc gì như nhau đang cầm sách nằm ở đằng ghé tự mình nhìn phe phẩy, Tiêu Thần cũng không dám tìm gốc, ai tự mình đánh không lại người khác đâu.

"Tiểu lưu manh, thế nào đi không bao lâu, lại đã trở về?" Bệnh lão nhân mang sách, thanh âm từ lời bạt mặt truyền đến.

"Người còn có mặt mũi hỏi a, đệ nhị trọng phương pháp tu luyện, có thể cho ta đi?" Tiêu Thần vuốt trên người bùn đất, phát hiện bởi suất quá nặng, có đã chụp không dưới đến, phải giặt quần áo mới được.

Bệnh lão nhân nghe vậy đem sách hợp lại, đứng lên phía sau đem sách còn đang dang ghé, nhìn Tiêu Thần nói: "Đã sớm nói, không đến Trúc Cơ, không để cho luyện, chẳng lẽ ngươi tiểu tử này đã Trúc Cơ?"

Tiêu Thần chính thức bắt đầu thời gian tu luyện còn rất ngắn, tuy rằng Bệnh lão nhân biết hần bị Thanh Minh Châu linh khí lễ rửa tội qua, nhưng muốn ở ngắn như thế trong thời gian đạt được Trúc Cơ Kỳ, đây cũng là có chút không có khả năng.

"Đó là tự nhiên." Tiêu Thần khua một cái mi, nói rằng.

"Cút sang đây." Bệnh lão nhân trực tiếp mở miệng quát dẹp đường.

"Làm gì?" Tiêu Thần không có vấn đề nói.

"Người ở ta nơi này không có có thể tin độ, tự nhiên là trước phải sau khi kiểm tra lại nói, chẳng lẽ ngươi nói là là được." Bệnh lão nhân nhìn Tiêu Thần, khô cây quýt da một loại trên mặt lộ ra đáng tươi cười.

Tiêu Thần thân thể đặc biệt, lúc đầu Huyền U Chân Nhân cũng không có thể nhìn ra mảnh khỏe, còn đối với mới là Thiên Cơ Hậu kỳ tu sĩ, Bệnh lão nhân ở trong mắt Tiêu Thần, tuy rằng thân phận đặc biệt, hần nghĩ đến tu vi cũng nhất định không kém, nhưng luôn cảm thấy không biết là Đại Đạo, thậm chí Tiêu Thần chưa thấy qua hần sử dụng lợi hại gì điểm chiêu số, tỷ như lóe lên sẽ cái loại này.

Vì vậy cũng không nhưng trái tim Bệnh lão nhân có thể nhìn ra cái gì, về phần không có Thai Cơ một chuyện, cảm Thanh Minh Châu mà nói chuyện, nghĩ đến vẫn tương đối dễ lừa gạt đi qua.

Vì vậy Tiêu Thần bước đi đến Bệnh lão nhân trước người, nói rằng: "Muốn cởi quần áo sao?"

"Muốn chết ngươi liền chỉ tự mình tiếng, lão tử đứng nam nhân không có hứng thú." Bệnh lão nhân bạo nhảy dựng lên, ở Tiêu Thần trên đầu chính là một ngón tay mãnh liệt đập.

Sau đó Bệnh lão nhân nắm lên Tiêu Thần một tay, Tiêu Thần còn lại là lập tức nói rằng: "Còn nói không có hứng thú!"

"Câm miệng!" Bệnh lão nhân tiện tay ở Tiêu Thần trên đầu vỗ, sau đó Tiêu Thần há mồm lại không phát ra được thanh âm nào.

Bệnh lão nhân cầm lấy Tiêu Thần cổ tay, tròn mắt vòng vo vài vòng sau đó, hướng phía Tiêu Thần cái mông chính là một cước, "Tiểu tử thôi, ngay cả ta cũng dám lừa gạt, Thai Cơ cũng không có còn dám nói Trúc Cơ."

Tiêu Thần bưng cái mông,

Cũng nói rằng: "Truyện cười, ta cao như vậy cấp tu sĩ, muốn là Thai Cơ, trời sinh thì có." Nói, Tiêu Thần giặt lại mặc áo, lộ ra ngực trái, mặt trên mấy cái không tròn vẹn viên hoàn, lại bị bỏ toàn bộ một điểm, cái này cũng càng có thể nói rõ Tiêu Thần đã đột phá lớn cảnh giới, dựa theo Hần suy lý, mấy cái này không tròn vẹn viên hoàn, chỉ có ở Tiêu Thần đột phá lớn cảnh giới thời gian, mới sẽ từ từ bỏ toàn bộ.

Thấy Tiêu Thần trên ngực trái đồ án, Bệnh lão nhân cũng hơi ghé mắt, dù sao Thanh Minh Châu cho dù ai cũng chỉ là nghe thấy, tác dụng chỉ có dùng qua nhân tài mới có thể biết, bởi vì Tiêu Thần dùng qua, cũng giống vậy không biết, hần biết Tiêu Thần điều không phải cái loại này tham công liệu lĩnh người, lúc này đến muốn phương pháp tu luyện, nghĩ đến cũng là có nhất định nắm chặt.

Huống hồ hần ở Tiêu Thần trong cơ thể phát hiện chân nguyên đang ở chuyển biến thành linh lực, đây cũng là Trúc Cơ tu sĩ trên người mới phải xuất hiện tình huống, nhưng hần cũng không có thể xác định Tiêu Thần tu vi, nguyên bản giản đơn chuyện, lúc này cũng là có chút không dễ làm.

Bệnh lão nhân chấp tay sau đít, đi qua đi lại, một lát sau đó mới lên tiếng: "Công pháp có thể cho ngươi, nhưng ngươi cảm giác không đúng thời gian, lập tức dừng lại tu luyện, quay về tìm ta."

Tiêu Thần miệng đầy đáp ứng hết, sau đó theo Bệnh lão nhân vào thiên xu các, bệnh sau đó lão nhân dùng đem Tiêu Thần dẫn tới gian phòng của mình, trước đây Tiêu Thần nơi ở cũng còn đang, không có thay đổi gì.

"Công pháp này từ đệ nhị trọng bắt đầu, liền muốn mượn ngoại lực đến tu luyện, ta sẽ cùng sư phụ ngươi nói, cho ngươi đến Tàn Kiếm Đạo đi luyện thể."

Bệnh lão nhân xuất ra một quyển ó vàng tập, mặt trên chỉ viết trước bốn chữ, "Pháp Bảo Nan Thương".

Thấy này tập, Tiêu Thần nhớ lại năm đó thấy công pháp này giới thiệu văn tắt: Đệ nhất trọng cảnh giới "Trải qua đoạt không ngã",

Tu luyện tới này cảnh giới người, tâm thường đao kiếm khó khăn thương mây may, chính là bị thương thông, cũng sẽ không cũng. Cho đến ngày nay, Tiêu Thần vẫn như cũ nghĩ này giới thiệu văn tắt quả nhiên là Bệnh lão nhân viết, thẳng như vậy trắng, như thế lời vô ích.

"Trước đây thuốc dục, và tầng thứ nhất tu luyện, chỉ là là luyện thể bản rơi cơ sở, từ tầng thứ hai này bắt đầu, mới rốt cuộc luyện thể trí thức chân chính tu luyện công pháp." Bệnh lão nhân không có vội vã đem sách đưa cho Tiêu Thần, mà là nhìn tập, lời nói thâm thúy nói rằng.

Trước đây Tiêu Thần tại Thiên Xu Các đọc sách thời gian thấy qua Nguyên Thần tu sĩ pháp bảo, chỉ là nhìn văn tự tự thuật, Tiêu Thần đều có thể mơ hồ cảm giác được pháp bảo lợi hại, nhưng Bệnh lão nhân tiếng người thân thể, có thể tu luyện tới cứng rắn khiêng pháp bảo, này lúc đó Tiêu Thần vừa sợ vừa nghĩ, nhưng Cho đến ngày nay, Tiêu Thần đã không phải là trước đây cái kia cái gì cũng đều không hiểu son thôn tiêu tử, đối với này Trúc Cơ Kỳ mới được phép tu luyện luyện thể thuật, hân ô rất lớn mong muốn.

"Ít nói nhảm, mau cho ta." Tiêu Thần tâm lý nghĩ như thế nào, ngoài miệng thiên không thể nào nói.

"Cầm, trở lại nói cho ngươi biết kia tiểu mỹ nhân sư phụ, đã nói Chương giáo triệu hoán, cần ly khai Vân U Phong một đoạn thời gian, sau đó sẽ trở về, ta dẫn ngươi đi Tàn Kiếm Đạo, còn lại chuyện không cần phải xen vào."

Bệnh lão nhân đem tập ném cho Tiêu Thần, giao cho nói.

Chẳng lẽ hân nhận thức Huyền U Chân Nhân? Nghe xong Bệnh lão nhân theo như lời nói, Tiêu Thần cả kinh, thầm nghĩ vì sao đối phương sẽ biết mình có tự mình tiểu mỹ nhân sư phụ, hoặc là. . . Lão lưu manh lạnh lẽo đến Vân U Phong xem qua tự mình, nghĩ, Tiêu Thần trong lòng ám áp, hân càng tin tưởng là người sau.

"Lưu manh long và hân muội đâu?" Lúc gần đi, Tiêu Thần quay đầu vừa hỏi.

"Tiểu Vận lột xác còn chưa kết thúc, lưu manh long sau khi trở về cũng rất nhanh bắt đầu lột xác, nhất thì bản hội còn không biết biến thành cái gì." Bệnh lão nhân nói.

Biết được hai tiểu Long không ngại phía sau, Tiêu Thần cảm tâm động đã lâu bí tịch, ly khai Tàng Kinh Các, hướng Vân U Phong bay đi, đợi hân báo cáo Huyền U Chân Nhân sau đó, liền muốn lập tức bắt đầu tu luyện.

"Lão lưu manh, ta đã dựa theo ngươi nói và sư phụ nói, bắt quá ta hiếu kỳ, sau nàng hỏi tới, ta nên Chương giáo triệu hoán ta đi làm cái gì." Tiêu Thần trở lại Vân U Phong phía sau, tìm được rồi Huyền U Chân Nhân, dựa theo Bệnh lão nhân giao cho và Huyền U Chân Nhân bẩm báo.

Huyền U Chân Nhân không có hoài nghi cái gì, dù sao không ai dám cảm Chương giáo hàng đầu nói đùa, vì vậy để Tiêu Thần vạn sự cẩn thận sau đó, liền cho phép hân ly khai Vân U Phong một đoạn thời gian.

"Nói như thế nào là ngươi chuyện, cũng không phải ta và nàng nói Chương giáo triệu hoán." Bệnh lão nhân một bức ai nhận thức ngươi hình dạng.

Tiêu Thần biến sắc, thầm nghĩ không tốt, nói tiếp: "Ngươi đừng nói cho ta, căn bản không cùng Chương giáo chào hỏi."

Bệnh lão nhân cười, cười rất vui vẻ, "Tiểu lưu manh, rốt cục trưởng thành, này đều có thể đoán được."

Như vậy một bức trưởng bối nhìn văn bối tiền đồ sau đó, chân thành đáng tươi cười tự đáy lòng xuất hiện hình dạng, để Tiêu Thần thẳng phát điên.

"Nói như vậy ta còn là người thứ nhất mượn Chương giáo hàng đầu giả danh lừa bịp người lạc?" Tiêu Thần đã không biết nên khóc hay nên cười, gật đầu nói rằng.

"Làm Huyền Thanh Sơn nhất đặc biệt ngươi, làm sao có thể chỉ bình thường tu luyện đâu, bắt quá mượn Chương giáo hàng đầu không giả, giả danh lừa bịp hay là muốn không được." Bệnh lão nhân ý ở tức chết Tiêu Thần, tự nhiên bỏ đá xuống giếng.

Tiêu Thần biết rõ, lần này mượn tên mạo gat, đã thành sự thực, lại đây dựa tiếp cũng sẽ không đổi thay đổi, hiện tại hân duy nhất có thể làm chính là cầu khẩn Huyền U Chân Nhân sẽ không đích thân hướng Chương giáo hỏi, dù sao Thiên Cơ tu sĩ, ở môn phái nào đều rốt cuộc lực lượng trung kiên, muốn phải gặp mặt Chương giáo cũng không có bao nhiêu trắc trở.

Sau đó Bệnh lão nhân mang theo Tiêu Thần đột ngột từ mặt đất mọc lên, thẳng đến Tàn Kiếm Đạo, "Nhảy xuống". Không sai, chính là nhảy đi qua, ra

thiên xu các sau đó,) Bệnh lão nhân lôi kéo Tiêu Thần, vận kinh liên nhảy dựng lên, cái nhảy này lên không tốc độ cực nhanh, mau hơn Tiêu Thần gặp qua bất luận cái gì một đạo chui ánh sáng.

Cái nhảy này cao độ, Tiêu Thần tự vấn, cần ngự kiếm bay thẳng thật lâu mới có thể đạt được, trên tay truyền đến lực xả cự lực, Tiêu Thần không hoài nghi chút nào, nếu như một người bình thường, nói không chừng Bệnh lão nhân cái nhảy này có thể trực tiếp gạt hẳn vừa nhảy cánh tay.

Mây trắng ở trước mắt cực nhanh xẹt qua, bọn họ đang ở kịch liệt hạ lạc, đem hai người rơi xuống đất thời gian, đã đi tới nơi một sơn, mà nơi một sơn ly Tàng Kinh Các, đã có mười mấy dặm xa, cái nhảy này, đã ra khỏi mười mấy dặm, Tiêu Thần không có cảm giác được nửa điểm tu vi ba động, nói rõ, cái nhảy này, Bệnh lão nhân toàn dựa vào thân thể lực.

"Thực sự không hiểu nổi, vì sao sư phụ gọi người Bệnh lão nhân, liên này sức mạnh, có bệnh mới là kỳ kỳ." Tiêu Thần tự đáy lòng nghĩ, muốn là như thế này người dứt bỏ rồi hình dạng phía sau, nói hẳn có bệnh nói, kia khỏe mạnh thời gian, đã không thể tưởng tượng là dạng gì.

Bệnh lão nhân cũng không trở về đến Tiêu Thần, chỉ là cười cười, sau đó mang theo Tiêu Thần kể tục nhảy lấy đà, từ Tàng Kinh Các chỗ phía sau núi, đến Huyền Thanh Sơn mạch phía trước núi Tàn Kiếm Đạo, ở Bệnh lão nhân lên xuống giữa liên đã tới, mà sau đó vài lần toát ra, càng làm cho Tiêu Thần kinh hãi, tốc độ cực nhanh, không thể tưởng tượng nổi, Tiêu Thần trong lòng mình yên lặng tính toán, nếu như tự mình ngự kiếm phi hành nói, ít nhất cũng phải gần nửa canh giờ, đúng Bệnh lão nhân ước định, lại cao một ít.

Đứng ở Tàn Kiếm Đạo lối vào, Tiêu Thần thấy đi xuống có thật cao ngọc thạch cầu thang, đủ ba mươi sáu bậc, tự mình đặt chân địa phương, còn lại là nhiều trước đây, tự mình bỏ mình nơi, hôm nay lần thứ hai đứng ở đây, Tiêu Thần có một loại cảm giác không chân thật giác, xa nhớ năm đó tự mình, có từng nghĩ tới sẽ tương hiện tại như vậy đứng ở đây.

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 78: Kiểm nô

Tiêu Thần thu hồi tư tự, nhìn đi trước, đây là một cái sơn cốc, sơn cốc trái phải hai bên không có thực vật, có là biến thành màu đen tảng đá, và dưới chân vẫn kéo dài bạch ngọc sân nhà, đập lên như nước mặt một loại sẽ nổi lên sóng gợn.

"Đây là Huyền Thanh Sơn chôn kiếm nơi, bên trong sát khí rất mạnh, hơi lơ là còn có thể có thể bị lạc tâm trí, mặc dù không hãi sợ sát khí, nơi đây còn là kiếm khí ngang dọc, không nghĩ qua là, cũng sẽ chơi xong." Bệnh lão nhân giới thiệu nơi đây, buông lỏng nói hai kiện có thể triệt để chơi xong chuyện.

Tiêu Thần không có tiếp lời, Bệnh lão nhân nói tiếp: "Nhưng cũng chính là như vậy, sát khí rèn luyện tâm trí, kiếm khí rèn luyện thể chất, tu luyện này đệ nhị trọng, nơi đây nhất định là điều kiện tốt nhất nơi, dù sao công pháp này, hắc hắc, người đến lúc đó liền biết."

"Nơi đây còn có hai thù hờ chi thú, nếu như quen thuộc, bảo đảm tại đây Huyền Thanh Sơn không ai nguyện ý đắc tội người." Bệnh lão nhân mặc kệ Tiêu Thần có chấp nhận hay không, tự mình nhìn nói.

Trên thực tế không cần Bệnh lão nhân nói, Tiêu Thần vừa đi vào sơn cốc thời gian, cũng đã cảm giác được nơi đây ngay cả trong không khí đều có một loại sắc bén mùi vị, chỉ là thân ở trong đó, quanh thân da thịt có chút ngứa, loại cảm giác này càng đi vào trong, càng mãnh liệt, sau lại ngứa cảm giác đã biến thành dường như đao cắt, lấy Tiêu Thần thân thể đều có chút mơ hồ phát đau nhức.

"Phương pháp tu luyện rất đơn giản, trong sách tất cả đều có, kế tiếp ngày, người liền ở chỗ này tu luyện, hai năm phía sau, tham gia môn phái đại bi." Bệnh lão nhân chấp tay sau lưng, nói xong thả người nhảy, lưu lại Tiêu Thần một người ở trong sơn cốc.

Nhìn Bệnh lão nhân rất nhanh biến thành một cái điểm đen nhỏ biến mất, Tiêu Thần ngay tại chỗ ngồi xuống, mở ra trên tay Thái Hồn Luyện Thể đệ nhị trọng phương pháp tu luyện.

Thiên chuy bách luyện xuất tinh kim, đoán thể cũng là một cái đạo lý, chỉ có đang không ngừng phá hư và sống lại làm giữa không ngừng lưỡng lự, mới có thể luyện ra cực mạnh thân thể, công pháp này lớn nhất đặc điểm, chính là cần tại đây ở giữa tu luyện, đây là Thái Hồn Luyện Thể đệ nhị trọng công pháp mới đầu thuật nói như vậy, sau đó liền là như thế nào tại đây phá hư và sống lại giữa phương pháp tu luyện, may là Tiêu Thần sớm có chuẩn bị, vẫn là không nhận được phía sau lưng lạnh cả người, này không phải luyện thể a, đây rõ ràng chính là luyện khí.

Dựa theo trong sách thuật, Tiêu Thần cho ra một cái kết luận: Lần này luyện thể chỉ cần giữ lại một hơi thở là được.

Nhìn một lúc sau, Tiêu Thần thu hồi tập, đánh giá chu vi, nơi đây cự ly cửa sơn cốc đã có rất lớn một khoảng cách, mà trước mắt có vài tự mình lối rẽ, không biết đi thông địa phương nào, Tiêu Thần tùy tiện chọn một con đường đi tới, trên vách núi đá khắp nơi đều có cấm trường kiếm, những thứ này

Kiểm hình thức đa số là như nhau, chỉ có một số ít bất đồng, cũng còn có cái khác một ít không kiểm loại bình khí, xem ra này chôn kiếm nơi, chỉ là gọi chung, cũng không phải chỉ chôn kiếm.

Càng đi vào trong, trên da thịt truyền đến cắt đứt cảm giác lại càng mạnh nứt ra, chậm rãi, Tiêu Thần trên da đã xuất hiện từng đạo đỏ vết, đây là đạt tới da cực hạn chịu đựng báo trước, lại đi vào trong nói, nhất định sẽ bị tách ra da.

Nhưng Tiêu Thần nhìn công pháp nội dung sau đó, cũng không thêm đề ý, Bệnh lão nhân đề cho mình lưu lại nơi này tu luyện hai năm, chỉ còn một hơi thở sống hai năm, còn là sớm một chút thích ứng được.

Quả nhiên, Tiêu Thần đi tới không đến trăm bộ, từ mu bàn tay bắt đầu, thứ nhì trên đùi trên mặt, không ngừng bị tràn ngập ở trong không khí kiếm khí rạch ra, đỏ tươi huyết không ngừng chảy ra, hần không có đi quản, như trước hướng ở chỗ sâu trong đi đến, lần này còn chưa đi ra năm mươi bộ, trên người hần lại xuất hiện đại lượng vết thương. Tiêu Thần đi qua bạch ngọc trên sàn nhà, vết máu loang lổ, bất quá kỳ quái là, máu này tích không có tồn tại bao lâu, liền giống như là bị sàn nhà hấp thu một loại, mà bạch ngọc sàn nhà nhan sắc còn lại là không có biến hóa chút nào.

Tiêu Thần tại Thiên Xu Các thời gian xem qua về Huyền Thanh sáu đạo giới thiệu, này Tàn Kiếm Đạo ở giữa nhất, là tàn nhận nghịch thiên trong trận trái tim, Hiên Viên Kiếm kiếm khắc cũng là bị lập ở chỗ đó, Tiêu Thần đi thẳng, chính là muốn đi tận mắt nhìn kiếm này khắc, bắt đầu đi lúc này Tiêu Thần đã đến cực hạn, quanh thân khắp nơi đều là vết thương, hần còn tận lực dùng chân nguyên bảo vệ mắt bộ phận, nhưng không biết vì sao, nơi đây kiếm khí, không có một đạo là hướng về phía mắt mà đến.

Tiêu Thần biết, nếu là kiên trì nữa hướng ở chỗ sâu trong đi, có thể còn có thể đi một khoảng cách, nhưng thì là có thể thấy kiếm khắc, cũng ngại ngơ không dài lâu, trung tâm nhất chỗ kiếm khí,

Kinh khủng không cần thiết chỉ chốc lát là có thể đem tự mình lãng trí, vì vậy Tiêu Thần xoay người tưởng đi ra ngoài, hần muốn làm là ở kiếm khí bạc nhược địa phương đợi vết thương khôi phục phía sau, kể tục đi vào, như vậy phá hư và sống lại quá trình, là Thôi Hồn Luyện Thể đệ nhị trọng yêu cầu bước đầu tiên.

Tiêu Thần thối lui đến Tàn Kiếm Đạo ngoại vi, khoanh chân ngồi xuống, không có điều động chân nguyên chữa thương, mà là mặc cho thân thể lực tự động chữa trị vết thương. Tiêu Thần lần này đến đây Tàn Kiếm Đạo tu luyện, chỉ có Bệnh lão nhân biết. Bao quát Lăng Tử Lăng ở bên trong, Tiêu Thần không có nói cho bất luận kẻ nào, hai năm qua bên trong có thể đem thân thể rèn luyện đến mức nào, chỉ có Tiêu Thần mình có thể quyết định.

Về môn phái đại bi, Tiêu Thần cũng biết, đây là Huyền Thanh Sơn thịnh yển, là Huyền Thanh Sơn thanh kiệt tài giỏi đẹp trai thịnh yển, đại bi quy tắc, phạm tuổi tác bất quá trăm người, giai có thể tham gia, cùng cảnh giới đứng cùng cảnh giới.

Sử dụng binh khí pháp bảo, giai do môn phái thống nhất cho vay, không được tự mình mang, đây là vì phòng ngừa có người dựa vào pháp bảo chi lợi đề người dẫn đến tranh tài bất công mà cố ý quyết định quy tắc.

Mà cùng cảnh giới trước một trăm tên, lại được phép vượt cấp khiêu chiến, trừ lần đó ra, tranh tài còn có tự mình hạn chế, tu vi đã đạt được Nguyên Thần Chi Cảnh đệ tứ, không được tham gia tranh tài, này nhất quy tắc vô số năm qua có hiệu lực cơ hội hầu như không có, ngưng tụ Nguyên Thần là tu sĩ đệ nhất cửa ải đại nạn, tu sĩ tâm thường chớ không phải là mấy trăm năm cảm ngộ và tiềm tu, nơi mới có cơ hội đột phá, tướng ở trăm năm bên trong đột phá, cũng khả năng không lớn.

Nhưng thật ra có nghe đồn, cổ đại trong năm, linh dược vật tư đặc biệt sung túc, có mấy người chia lìa nghịch thiên linh dược nhưng trợ tu sĩ cảm ngộ Đại Đạo Thiên Cơ, do đó khiến cho ngưng tụ Nguyên Thần khi trở nên giản đơn không ít. Nhưng hôm nay, Thiên Địa đã thay đổi, đại lượng quý trọng linh dược tuyệt tích, như công hiệu này dược vật, cận đại càng chưa từng xuất hiện qua.

Như là Hiên Viên ngọc hạo, Lăng Tiêu, kiếm đồng tử chờ thêm vào Huyền Thanh Sơn nhiều, trực tiếp bị đạo tôn thu làm đệ tử không thể thiên tài, chỗ đó chính là cùng thế hệ đệ nhất, thậm chí vượt cấp khiêu chiến thành công, này không phải là bởi vì bọn họ coi trọng hư danh.

Chỉ là làm vạn chúng chúc mừng thiên tài chỉ tu phải làm gánh chịu đồ vật, bọn họ lưng đeo này danh thiên tài, hưởng dụng Huyền Thanh Sơn phong phú nhất tu hành tài nguyên, ở trong mắt tất cả mọi người, bọn họ chói mắt, bọn họ ưu tú, bọn họ ngạo thế cùng thế hệ, đây hết thảy, đều là chuyện đương nhiên.

Nếu là có ai không may mắn không có vào tay thành tích tốt, vậy liền sẽ trên lưng vốn không nên trên lưng bêu danh, đây là nhân tâm.

Mọi người chỉ thấy những thiên tài cao cao tại thượng, thực lực siêu quần đồng thời, lại có mấy người sẽ nghĩ tới đây hết thảy phía sau, đại biểu ý tứ, cần thừa thụ áp lực, có thể, thiên tài quá ít, cũng ý nghĩa có thể gánh chịu trọng trách người quá ít.

Tiêu Thần làm như một gã đệ tử bình thường, hần tìm cách và mấy ngày này từng chỉ mới có hơi bất đồng.

Mặc kệ thế nào kiểm tra, ta không Thai Cơ, tự nhiên chỉ có thể rút cuộc Luyện Khí Kỳ, đến lúc đó ta tham gia Luyện Khí Kỳ tu sĩ tranh tài. Hắc hắc. . . Sau đó "Vượt cấp" khiêu chiến Trúc Cơ Kỳ, hắc hắc. . . Ở nơi này hai năm phía sau, nói không chừng có thể khiêu chiến mới vừa tiến vào Thai Thành Kỳ, vạn nhất nếu là thành công, càng hai cái cảnh giới khiêu chiến, bảo đảm đánh một trận thành danh, hắc hắc hắc đen.

Tiêu Thần tự mình tưởng nhớ lại trước, trong miệng không ngừng phát sinh âm mưu tiếng cười, bởi vì điều không phải ở mình muốn tu luyện, chỉ là để thân thể tự mình khôi phục, thì là miên man suy nghĩ cũng sẽ không có ảnh hưởng gì.

"Lão đệ, ngươi nói tiểu tử này cười gì đâu?" Cách Tiêu Thần cách đó không xa một cái cự thạch phía sau, lúc này có hai cái đầu lớn lộ ra đến xem Tiêu Thần, mới vừa rồi là một người trong đó mở miệng.

"Kêu người nào lão đệ đâu, ta nghĩ có thể là có bị bệnh không, người xem, hắc một thân đều là huyết." Một người cũng mở miệng nói rằng.

Thanh âm tuy rằng yếu ớt, nhưng Tiêu Thần cũng không phải người phàm, thì là đang làm trước mộng ban ngày, nhưng là không ảnh hưởng hắc đối ngoại giới cảm thụ, nghe được thanh âm phía sau, Tiêu Thần lập tức cảnh giác mở mắt ra, mà thứ vị là thấy Tiêu Thần mở mắt ra, hai cái đầu lớn cấp tốc lùi về cự thạch sau đó, muốn làm ấn dấu hình dạng, nhưng đây hết thấy rõ ràng đã bị Tiêu Thần nhìn ở tại trong mắt.

Tiêu Thần nghĩ thứ vị, vì vậy đứng lên chậm rãi đi hướng cự thạch, đi hướng cự thạch trong quá trình, Tiêu Thần lần thứ hai nghe được bọn họ nói chuyện với nhau "Lão đệ, chúng ta có muốn hay không đánh chết hắc a?"

"Kêu người nào lão đệ đâu, còn là đừng đánh chết đi, lần trước không cẩn thận đánh chết tự mình, còn hết lần này tới lần khác chính là mang theo Thanh Minh Châu khí tức."

"Lão đệ, sẽ không trùng hợp như vậy, nào có nhiều như vậy mang Thanh Minh Châu khí tức người, chúng ta còn là đánh chết hắc đi, không phải một hồi hắc liền phát hiện chúng ta."

"Kêu người nào lão đệ đâu, như vậy, chúng ta đem tay hắc chân cắt là được, chia lìa đánh chết."

"Lão đệ, đầu cũng phải thiết a."

"Kêu người nào lão đệ đâu, cắt còn không liền chết."

Tiêu Thần càng nghe càng nghĩ phát lạnh, này lưỡng đầu đất, vậy mà thương lượng là có muốn hay không đem mình đánh chết, có lẽ cắt thành nhân còn cái gì, nhưng Tiêu Thần là ai, làm sao sợ bọn họ, vì vậy khinh thủ khinh cước bò lên trên cự thạch.

"Lão đệ các, các người đang nói gì đấy?" Tiêu Thần đột nhiên từ cự thạch trên nhảy xuống, thủ đoạn ôm một cái, mở miệng nói rằng.

"Kêu người nào lão đệ đâu?" Hai cái kỳ quái tên lần này trăm miệng một lời đất nói rằng.

"Gọi các người lưỡng đầu, lão đệ các." Tiêu Thần cũng không e ngại, vừa cười vừa nói.

"Lão đệ, chúng ta đều là lão đệ, ai, vậy sau này cũng không cần tranh ai là đại ca a?" Một người trong đó loạng choạng đầu lớn nói rằng.

"Ai, thật đúng là như vậy, lão đệ." Một người suy tư sau một lát, vui vẻ nói rằng.

Tiêu Thần giương miệng, khiếp sợ vẻ phản, nửa bên mặt đều ở đây co quắp, cái này chẳng lẽ chính là, trong truyền thuyết không đầu óc? Không đúng a, đầu này nhìn thật lớn a.

"Đại ca, người thật đúng là người tốt, giúp chúng ta đại mạng." Tiêu Thần còn đang dư chấn trong, không biết nên điểm lúc nào, lại nghe thể dạng một thanh âm.

Tiêu Thần im lặng, nhìn kỹ trước mắt hai cái linh trí là số không đồ vật, nhất thanh tối sầm, so với một loại người trưởng thành cao hơn không ít, nhưng ở ba sườn các nhiều hơn tứ cánh tay, hơn nữa một đôi chân to, so với người bình thường muốn lớn.

"Lão đệ, các người. . . Các người là vật gì?" Tiêu Thần lần đầu tiên cảm giác không biết nên chút gì, chỉ có thể tùy ý hỏi.

"Kêu người nào lão đệ đâu?" Thanh hắc lưỡng trách đồng thời nói rằng.

"Ngạch. . ." Tiêu Thần ngậm miệng.

"Đại ca, kêu người nào lão đệ đâu? Chúng ta đều là lão đệ." Còn là lưỡng trách đồng thời mở miệng.)

Tiêu Thần thế mới biết tự mình sẽ sai ý, sau đó vỗ thanh trách nói rằng: "Gọi người đấy, lão đệ."

"Vậy người được một lần nữa hỏi, chỉ gọi ta thì không thể hỏi 'Chúng ta' là vật gì." Thanh trách hồn nhiên ngôn ngữ, để Tiêu Thần có dừng khí đã lâu "Cảm động", quả muốn chảy nước mắt.

"Lão đệ, người là ai?" Tiêu Thần hỏi lần nữa, hắc cảm giác mình linh trí, không bao lâu liền sẽ giống như bọn họ.

"A, đại ca, ta điều không phải đồ vật." Thanh trách không cần (phải) nghĩ ngợi liền đáp.

"Vậy là người?" Thấy hắc sau khi trả lời liền nhìn mình, Tiêu Thần chỉ phải lần thứ hai đặt câu hỏi.

"Người vừa không gọi lão đệ, ta không nói." Lúc nói những lời này, thanh trách không có một chút do dự.

Nếu không trên mặt đều là phạm vết máu, nói không chừng có thể thấy Tiêu Thần lúc này vẻ mặt hắc tuyến, hắc âm thầm tự nói với mình, nhin xuống, nói không chừng sau đó thì tốt rồi.

Trải qua Tiêu Thần một phen đặc biệt cố hết sức hỏi, rốt cuộc biết nhiều hữu dụng đồ vật, này nhất thanh tối sảm hai cái trách đồ vật, chính kiếm nô.

Không có tên, Tiêu Thần đơn giản đem thanh sắc là tiểu Thanh, hắc sắc là Tiểu Hắc, bọn họ phụ trách thủ hộ nơi đây, cũng duy trì nơi đây "Linh" trật tự, nghe vừa nói chuyện phía sau, kết hợp tự mình gặp gỡ, hiển nhiên năm đó chính là thiếu chút nữa bị bọn họ một trong số đó cho "Không cẩn thận" hại chết.

Bọn họ từ Thượng Cổ trong năm sau khi sinh, vẫn ở tranh luận ai là đại ca, ai là lão đệ vấn đề, này thiên cổ vấn đề khó khăn, bị Tiêu Thần một câu lão đệ các giải quyết rồi, bọn họ quyết định để Tiêu Thần làm đại ca, hai người bọn họ đều là lão đệ, như vậy bọn họ địa vị liền ngang hàng.

Này vừa nói từ, Tiêu Thần tỉ mỉ vừa nghĩ, đừng nói, còn giống như rất có đạo lý.

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 79: Sát khí chi thân thể

Tiêu Thần ở Tàn Kiếm Đạo luyện thể trong khoảng thời gian này, bởi vì thu hai cái tiện nghi tiểu đệ, cũng không có khô khan, chỉ ít Tiêu Thần mỗi lần cùng bọn họ nói chuyện với nhau, đều có một loại vài thập niên sống uống phí cảm giác, bọn họ thể giới quan, giản đơn đến dẫn người không thể tin, nếu không nhiều lần xác nhận, trời biết này lưỡng đồ vật hay sống một chút cũng không có tận năm tháng nhân vật hung ác.

So với vừa mới bắt đầu, Tiêu Thần luyện thể cũng có nhất định hiệu quả, có thể thừa thụ dừng càng sâu chỗ kiếm khí mới có thể bị cắt da, hơn nữa tốc độ khôi phục cũng sắp rất nhiều, chỉ là đi tới vừa có thể tách ra da địa phương, không đợi tiếp theo chỗ bị cắt, trên một chỗ vết thương là có thể khôi phục tự mình thất thất bát bát, nếu là Tiêu Thần có thể làm được bị cắt trong nháy mắt là có thể khôi phục, vậy hẳn liền có thể thử đột phá bây giờ có thể đi đến cực hạn.

Đến chỗ này đã ba tháng Tiêu Thần phát hiện, nơi đây thỉnh thoảng sẽ có linh thể kiếm bay qua, mà mỗi khi có loại này kiếm lúc bay qua, hai kiếm nô liền sẽ nhanh chóng xuất hiện, nắm kiếm quang, đầu tiên là trên mặt đất đập loạn loạn đập vừa thông suốt, sau đó dẫn theo hướng ở chỗ sâu trong đi đến.

Đối với hai ít trí kiếm nô cường đại, Tiêu Thần cũng có chỗ linh giáo, trước đó vài ngày, Tiêu Thần cùng bọn họ cùng nhau từ ở chỗ sâu trong đi, ngay từ đầu còn không có gì, càng về sau, Tiêu Thần trên thân thể trong nháy mắt liền gặp phải đại lượng vết thương thời gian, hai kiếm nô vẫn như cũ đánh rầm không có, đồng thời hăng hái bưng bưng cho Tiêu Thần giới thiệu giải đất trung tâm kiếm khắc và kiếm linh.

Hiển nhiên, bọn họ tùy ý ra vào giải đất trung tâm là không có bất kỳ áp lực, mà bọn họ lúc đó nói cho Tiêu Thần khi, từ nhập khẩu đến trung tâm lộ trình, hẳn còn chưa đi hết một phần mười, Tiêu Thần sau khi nghe xong, khiếp sợ tình, tốt đỉnh.

Mà sau Tiêu Thần mất công hỏi thăm bọn họ kiếm quang là, bọn họ vì sao làm như vậy thời gian, lại để cho hắn hoài nghi một lần tự mình linh trí, kiếm nô trả lời rất đơn giản, đây là kiếm linh, không quai chạy đến, chúng ta thu thập hẳn một dừng liền đem hắn ném trở lại, đại ca, ngươi đây cũng không nhìn ra được, ngươi có đúng hay không ngốc a?

Căn cứ hai kiếm nô bình thường theo như lời nói như vậy, Tiêu Thần suy đoán ra, Bệnh lão nhân để cho mình tới đây đất luyện thể con mắt, sợ rằng hơn phân nửa liền là hướng về phía ở đây "Linh" mà đến, mà Bệnh lão nhân theo như lời sát khí, Tiêu Thần không có cảm thụ được, mà ở đây kiếm khí ngang dọc nguyên nhân hơn phân nửa là bởi vì chôn kiếm nhiều lắm, tự nhiên hình thành.

Chỉ cho nên sẽ có sát khí, chỉ sợ là bởi vì này sinh tiền là thần binh lợi khí, không cam lòng mai một nơi đây một loại vô hình chi oán, số lượng nhiều, liền tạo thành sát khí.

Thối Hồn Luyện Thể đệ nhị trọng tu luyện công pháp bên trong nói là, đem sát khí luyện vào thân thể trong, dường như Trúc Cơ như vậy không ngừng áp súc, việc này Tiêu Thần mới vừa nhìn đến lúc đó, trong lòng khiếp sợ, không cách nào nói nên lời.

Sát khí nãi vô hình vật, tựa như cùng Vân U Phong U Trúc Cơ bên trong Hàn Trúc Chi Hơi Thở, vậy coi như là một loại linh khí, Tiêu Thần cũng chỉ là đi qua hút vào trong cơ thể khi hàn lãnh mới có thể cảm nhận được, mà sát khí so với linh khí còn muốn hư vô mờ mịt, càng không cách nào hút vào trong cơ thể.

Về sát khí, hiện nay đã biết là có thể đúng trường kỳ thân ở trong đó người tâm trí tạo thành cực kỳ ác liệt ảnh hưởng, rất có thể khiến nó tính tình đại biến, có lẽ tẩu hỏa nhập ma, đương nhiên, trừ lần đó ra, sát khí còn có một cái công năng, đó là có thể quấy rầy pháp bảo Thần Thông.

Tiêu Thần không nghĩ tới, chính là như vậy hư vô đồ vật, này luyện thể trong bí tịch vậy mà nói muốn đem nó luyện vào thân thể trong, đồng thời áp súc, như vậy thân thể, chỗ hàm sát tính thần nặng, có thể nói nghịch thiên.

Nhưng đồng dạng tồn tại một cái thiên vấn đề khó khăn không nhỏ, nếu là thật có thể hành, kia luyện thể người, làm sao có thể chống lại sát khí xâm lấn, chỉ là ở vào sát khí trong, liền mới có thể kẻ khác bị lạc bản tính, nếu là luyện liền một bức như vậy thân thể, vậy thì đồng nghĩa với mình cũng thành sát khí, hơi lơ là, chính là vạn kiếp bất phục đất thâm kết quả.

Ở sau khi khiếp sợ, Tiêu Thần tỉ mỉ suy tư đi sau hiện, nếu thật luyện thành như vậy thân thể, kia thì có ý nghĩa gì chứ, này sát khí lại không thể đề cao thân thể cường độ, nhưng đồng thời hấn cũng không khỏi không bội phục sáng tạo công pháp này người điên cuồng, Bệnh lão nhân nói đây là hấn tự nghĩ ra công pháp, nếu còn có đến tiếp sau lượng nặng, nói vậy hấn đã luyện thành, nhưng Tiêu Thần nhớ tới Bệnh lão nhân hình dạng khi, lại nhú mày.

Nếu là luyện đến đệ tứ trọng, lẽ ra tinh thần sung mãn, thân thể so với một loại tu sĩ còn tốt hơn không biết nhiều ít,

Nhưng vì cái gì lão lưu manh một bức bệnh nặng sẽ chết về đâu? Chớ không phải là, tu luyện được vấn đề, nhưng hấn không để ý tới do muốn hại ta, này. . . Trong lúc nhất thời, Tiêu Thần nghĩ tới rất nhiều.

Đoán thể trí thức, giờ tay nhắc chân trong lúc đó, nhưng tay không nhận pháp bảo, một quyền một cước có thể sánh bằng pháp bảo oai, nhưng càng cao cấp pháp bảo, chỗ mang uy năng thì càng đáng sợ, có còn có chứa năng lực đặc thù, chính mình loại pháp bảo này tu sĩ, cơ hồ là đoán thể tu sĩ không thể chống lại, bởi vì thì là người tiếp được pháp bảo uy năng, cũng đỡ không được năng lực đặc thù, đây cũng là toàn bộ Thanh Minh Giới, đoán thể tu sĩ xa xa ít hơn so với một loại tu sĩ một trong những nguyên nhân.

Nhưng Tiêu Thần không chỉ một lần đã nghe qua, đại tu trong, cũng có luyện thể trí thức, vậy những thứ này người, lại là như thế nào ứng đối cái nào cao cấp linh khí, thậm chí tiên khí đâu?

Sát khí hai chữ ở Tiêu Thần trong đầu chợt lóe lên.

"Ta hiểu được."

Nghĩ tới đây, Tiêu Thần cuối cùng cũng hiểu vì sao Thối Hồn Luyện Thể tại sao muốn xin đem sát khí ngưng tụ đến thân thể trong, này là làm hết sức tính toán lâu dài, có thể nói, công pháp này không phải vì này dừng lại với Thái Thành tu sĩ mà tu luyện, nó tồn tại, là muốn để luyện thể trí thức, có thể chính diện Nguyên Thần đã ngoài, có thể khống chế pháp bảo tu sĩ đấu sức mà tồn tại.

Nguyên lai, Bệnh lão nhân đã sớm cho Tiêu Thần cửa hàng một con đường, một cái thì là tu đạo vô vọng, cũng có thể trở nên mạnh mẽ đường, cũng có lẽ là, để Tiêu Thần thấy được một cái không tầm thường thế giới, điều không phải tiêu đã tiểu nháo, cuối con mắt là cùng kia Đại Đạo chi tu cùng thai mà vũ.

Luyện sát khí vào cơ thể, cùng cấp là để thân thể có thể không nhìn một ít đặc biệt pháp bảo năng lực đặc thù, mà càng là tu luyện tới Hậu kỳ, người tu đạo có thể nắm giữ pháp bảo liền càng lợi hại, những thứ này pháp bảo cũng rất ít không cụ bị năng lực đặc thù, nếu muốn cùng như vậy tu sĩ chiến đấu.

Đầu tiên được có đồng dạng đẳng cấp pháp bảo, có lẽ đó là có thể đủ phá giải đối phương pháp bảo, bản về pháp bảo năng lực đặc thù, ngàn vạn, các không giống nhau, muốn phải phá giải, nói dễ vậy sao.

Sát khí luyện thể này một lần hành động, không thể nghi ngờ là nhất lao vĩnh dật giải quyết rồi tất cả luyện thể trí thức lo lắng vấn đề, Tiêu Thần không biết chia lìa luyện thể trí thức là như thế nào giải quyết loại vấn đề này, nhưng Bệnh lão nhân sáng chế công pháp, xác xác thật thật được không.

Lại mà nói chi, Tiêu Thần cũng không phải là đơn thuần luyện thể trí thức, bản thể hấn bị Thanh Minh Linh Khí cải tạo thành để bán tiền chi thân thể, luyện thể bất quá dệt hoa trên gấm, còn nói ra giữa thân vật, Thanh Minh Châu, có phần nửa hóa thành trên người hấn Hoán Nhật Cổ Cầm.

Lúc đầu nhìn thấy Hàn khu động Hoán Nhật đơn giản đánh tan Đại Đạo tu sĩ thời gian, Tiêu Thần liền hiểu này cảm bất phàm, hơn nữa Hàn chi là khí linh, đối phó Đại Đạo tu vi người, nhiều mới có thể vận dụng một lần.

Nếu như Tiêu Thần tu vi vấn đỉnh Đại Đạo, vậy có thể phát huy ra uy lực, chắc chắn càng kinh người hơn, ngoài ra, làm Thanh Minh Châu chọn trúng người, và Tinh Đồng một loại năng lực, hấn còn có nhiều lắm không có khám phá ra, những thứ này cũng là một loại thực lực, nếu là dứt bỏ thiên phụ nguyên rủa diễm này, Tiêu Thần có thể nói gặp may mắn, nhưng là chính vì vậy, nghĩ đến lên trời không cho phép như vậy tồn tại, cho nên mới phải đối nguyên rủa đi.

Nghiêm chỉnh mà nói, Tiêu Thần vẫn là tu đạo là việc chính, luyện thể là phụ, mà nay nếu có thể được luyện thành sát khí chi thân thể, hợp với hấn chiến đấu vũ kỹ, sợ rằng cùng giai trong, hấn phùng địch thủ.

Nghĩ tới tương lai, Tiêu Thần cảm xúc dâng trào, hận không thể hiện tại liền chính mình sát khí chi thân thể, hiện tại liền chính mình Đại Đạo tu vi, đi rong ruổi trong thiên địa, đi ngao du tứ hải, đi chiến, đi đấu.

Nhiên xin tiên hỏi nếu thật sự là như thế giản đơn, kia cũng sẽ không toàn bộ Tu Chân Giới, chỉ có này đều biết một ít Đại Đạo tu giả, đắc đạo thành tiên người, càng vô tận năm tháng đến, chỉ ở trong truyền thuyết xuất hiện qua, kết quả là, ngay cả không cam lòng, cũng chỉ có thể luân canh nhất vốc hoàng thổ.

Suy nghĩ cẩn thận Bệnh lão nhân dụng tâm lương khổ, cùng với sát khí chi thân thể chính mình vô hạn có thể sau đó, Tiêu Thần khẩn cấp muốn phải đi vào Tàn Kiếm Đạo nhất giải đất trung tâm, đi đón xúc kiếm linh, đi đón xúc sát khí.

Nhưng tu hành không khỏi là một bước một cái vết chân, là một cái tiến hành theo chất lượng quá trình, điểm ấy Tiêu Thần rất rõ ràng, cho nên tuy rằng

hắn hết sức khát vọng, nhưng không có mạo muội hành sự, mà là một lần lại một lần hướng về trong sơn cốc đi đến, cả người đầm máu là lúc lại lui ra ngoài, như thế chẳng đoạn nhiều lần dưới, Tiêu Thần thân thể bất luận là cường độ, còn là khôi phục năng lực đều ở đây nhưng tra nghĩ chậm rãi tăng cường.

Ở Tiêu Thần như vậy đơn điệu trong tu hành, hai năm chỉ kỳ đã qua hơn phân nửa, mà giờ khắc này Tiêu Thần hai kiếm nô huỳnh đệ, nói cho Tiêu Thần hắn đã đặc biệt tới gần Tàn Kiếm Đạo giải đất trung tâm.

Kỳ thực không cần bọn họ báo cho biết, Tiêu Thần đã có thể thấy nhất tòa thật to kiếm hình thạch điêu, nếu lúc đầu Tiêu Thần ở Hiên Viên Mộ giữa coi là thấy chuỗi này đoạn kiếm tổ hợp hoàn chỉnh nói, giống như Tàn Kiếm Đạo trung tâm này thạch điêu giống nhau như đúc, lúc này hắn đã có thể xác định, này thạch điêu điêu khắc chính là Hiên Viên Hoàng Kiếm.

"Hoàng kiếm oai, ngự thống chúng kiếm, điêu khắc kiếm này tiền bối quả thực dụng tâm lương khổ, hơn nữa tựa hồ tàng đá kia, vốn cũng không phạm" Nhìn thạch điêu, Tiêu Thần lẩm bẩm.

"Thứ này tác dụng còn không nhỏ, trước đây không có thứ này thời gian, những thứ này kiếm linh chạy loạn khắp nơi, toàn bộ Tàn Kiếm Đạo khắp nơi đều là, bất đều bất không tới, có đôi khi còn có thể đi ra ngoài, sau lại có một ngày, có người bàn hồi tàng đá này, hao tổn hơn một trăm năm hay là hơn hai trăm năm, điêu khắc thành như vậy, đừng nói, còn rất có dùng.

Từ khi đó bắt đầu, những thứ này kiếm linh liền đàng hoàng, liền thỉnh thoảng sẽ có một hai cái chạy ra ngoài, bắt lại cũng phương tiện." Mỗi lần Tiêu Thần hướng Tàn Kiếm Đạo ở chỗ sâu trong chạy đợi, tiểu Thanh Tiểu Hắc đều có thể theo bọn họ đại ca, lúc này tiểu Thanh cho Tiêu Thần giảng thuật kiếm này khắc lại lịch.

"Thứ này điêu khắc được sau đó, người nọ liền chết, chẳng biết tại sao." Tiểu Thanh nói xong sao, Tiểu Hắc nói tiếp.

Tiêu Thần cả kinh, điêu khắc như vậy một cái thạch điêu, hao tổn nhất hai trăm năm ước chừng, điêu khắc sau khi hoàn thành, điêu khắc người càng bỏ mình, trong này nguyên do sợ rằng không đơn giản, chỉ bất quá này hai kiếm nô không biết đại biểu trong đó hàm nghĩa mà thôi.

Tiêu Thần lúc này tuy nói thân thể các nơi không ngừng bị kiếm khí rạch ra, nhưng cũng sẽ ở trong khoảnh khắc khôi phục lại, "Hắn là bởi vì điêu khắc kiếm khắc mới chết?"

"Đúng, hắn vừa tới điêu khắc thời gian, khí huyết cường thịnh, lại điêu khắc trong lúc mới chậm rãi suy nhược." Tiểu Hắc tiếp tục nói, tựa hồ bất mãn bị đoạt nói cơ hội, tiểu Thanh hung hăng trừng mắt Tiểu Hắc.

"Hồn Luyện Chi Thuật" bốn chữ từ Tiêu Thần trong đầu hiện lên, căn cứ kiếm nô tìm từ đến xem, kiếm này khắc hình thành, tương đương không đơn giản, không biết là kia một đời Huyền Thanh Sơn tiền bối, hơi bị bỏ ra tất cả sinh cơ và hồn lực lượng, tự mình kết quả so với từ vong còn có thể liên.

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 80: Hồn Luyện Chi Thuật

Hồn Luyện Chi Thuật, là luyện khí thuật một loại, cũng là cực kỳ hiếm thấy lại trác trở một loại, luyện khí người, ở luyện khí trong quá trình, đem tự thân khí huyết, thần hồn, cùng nhau chậm rãi luyện vào luyện chi khí giữa.

Luyện khí tốc độ không thể quá nhanh, nhanh bảo vật luyện thành khí, luyện khí người còn có sinh cơ và hồn lực lượng lưu ở trong người, lại bảo này vật có thiếu, uy lực giảm bớt nhiều, nhưng cũng không có thể qua mạn, chậm luyện khí người khí huyết và hồn lực lượng đều đã hao hết, nhưng bảo vật còn không có luyện thành, như vậy không trọn vẹn không được đầy đủ bảo vật, cũng không nhiều lắm tác dụng.

Chỉ có ở bảo vật luyện thành trong nháy mắt, luyện khí người cũng rút vào cuối cùng một tia sinh cơ và hồn lực lượng, như vậy luyện thành bảo vật mới là viên mãn, mà như vậy bảo vật thường thường đều chính mình quý thần khó lường khả năng, có thể phát động này thuật luyện khí người, tu vi ít nhất tại Thiên Cơ Hậu kỳ, này thuật luyện liên bảo vật, căn cứ luyện khí người tu vi bất đồng, phẩm cấp cũng bất đồng, nếu là Đại Đạo viên mãn người phát động, kia luyện thành phía sau bảo vật phẩm cấp có thể đạt được chấn động thiên hạ nghịch tiền khí.

Đương nhiên, mặc dù là Thiên Cơ Hậu kỳ tu sĩ khó khăn lắm phát động này thuật, nhưng chỉ cần có thể hoàn thành, luyện thành bảo vật, cũng chỉ ít sẽ tiền khí, nói cách khác, nếu như trước mắt này bức tượng đá chỉ dùng để Hồn Luyện Chi Thuật chỗ điêu khắc, kia nhất định là một món tiền khí đã ngoài cấp bậc pháp bảo.

Ở Thanh Minh Tu Chân Giới, mỗi một món tiền khí xuất thế, đều đủ để khiến thiên hạ thần tông và tà tông chờ chính mình Đại Đạo tu sĩ môn phái động

tâm nhất tranh, Tiêu Thần thường lui tới lúc nào cũng nói mình chỗ mang Bích Lư là tiên kiếm, kỳ thực chính hắn rất rõ ràng, Bích Lư kiếm hàm nghĩa phi phạm, kiếm bản thân lại không có gì năng lực đặc thù, ngoại trừ không thể phá vỡ ở ngoài, hắn đến nay không có phát hiện Bích Lư đặc biệt, nói là kiếm tiên, kỳ thực kém rất nhiều.

Kiểm tiên ở toàn bộ Thanh Minh Giới trình độ hiếm hoi và Đại Đạo tu sĩ một loại, người bình thường đơn giản là không thể nhìn thấy, càng không cần phải nói có một kiện tiên khí, phải biết rằng lớp giữa môn phái, ngoại trừ số rất ít ở ngoài, người mạnh nhất chính là Nguyên Thần tu sĩ, như vậy môn phái thường thường cả môn phái cũng không có một món tiên khí, có lẽ cường thịnh một ít có thể có một kiện, mà muốn trở thành cao đẳng môn phái, muốn chính mình Thiên Cơ tu sĩ và tiên khí cũng chỉ là một người trong đó điều kiện.

"Nghĩ tới, người nọ là Huyền Thanh Sơn kia một đời Chương giáo, tu vi đặc biệt rất cao." Tiêu Thanh nói rằng.

"Chương giáo!" Tiêu Thần kinh hãi, tuy rằng trước hắn cũng đã đoán, có thể là Huyền Thanh Sơn đại nhân vật điều khắc, không nghĩ tới dĩ nhiên là Chương giáo.

Hắn chưa thấy qua kia một đời Chương giáo, cũng không biết hắn là tu vi gì, nhưng Tiêu Thần nhận thức Huyền Thanh Sơn đương đại Chương giáo, có thể trở thành là Chương giáo, tu vi tự nhiên là Huyền Thanh Sơn đệ nhất, về phần có đúng hay không Đại Đạo viên mãn tu vi, này không được biết, nhưng có khả năng phi thường lớn.

Nếu quả thật là như vậy, như vậy kiếm hình thạch điều chính là nghịch tiên khí, cần dùng nghịch tiên khí coi như áp trận vật, này Tàn Kiếm Đạo trong đó huyền bí, Tiêu Thần lại được một lần nữa phán đoán.

Hiểu ra nghịch tiên khí đại biểu, là thế giới này cực hạn, ngoại trừ Hồn Luyện Chi Thuật và huyết tế thuật, không thể dùng tâm thường phương thức xong, cho dù có trăm món tiên khí, cũng đối không đến một món nghịch tiên khí.

Mỗi một món nghịch tiên khí, đại biểu đều là cường giả huy hoàng cô đơn, có lẽ núi thủy biến máu, nơi đây dùng tới nghịch tiên khí, kia nó tác dụng nếu chỉ là trấn áp kiếm linh nói, kia nơi đây kiếm linh kinh khủng, không cần nói cũng biết.

"Lần này có thể sâu hơn vào một ít, nghe các người nói xong, ta cũng đặc biệt tưởng nhớ tận mắt nhìn này thần kỳ đồ vật." Tiêu Thần và hai kiếm nô còn đang thâm nhập, vết thương trên người cũng càng ngày càng nhiều, khép lại tốc độ cũng không có trước rất nhanh.

Tiêu Thần thân thể một lần có thể cung cấp khép lại lực là nhất định, vết thương càng nhiều, bị chia làm phân số thì càng nhiều, khép lại tốc độ cũng liền càng chậm, nếu chỉ là một chỗ vết thương, sợ rằng mất thường cũng còn nhìn không thấy bị cắt, cũng đã khỏi hẳn.

Khi hắn các vô hạn tới gần giải đất trung tâm thời gian, Tiêu Thần đột nhiên phát hiện, trên người bị một lần rạch ra vết thương không hề tăng nhanh, trái lại có điều giảm thiểu, nhưng khép lại tốc độ, cũng trở nên rất chậm, một cái vết thương, cần một đoạn thời gian rất dài mới có thể khép lại, này tốc độ khôi phục rõ ràng cho thấy căn không nổi bị phá hư tốc độ, chỉ chốc lát, Tiêu Thần vết thương trên người càng ngày càng nhiều, đồng thời khép lại càng ngày càng chậm, nếu là hắn lại cố ý thâm nhập, chắc chắn thể không bán thốn hết da.

Nhìn thứ tình hình,

Tiêu Thần kinh hãi, nhìn trên người bị rạch ra địa phương, lộ ra nhàn nhạt đỏ đen khí, chính là loại khí tức này ở ảnh hưởng vết thương khôi phục, theo vết thương tăng nhanh, Tiêu Thần cảm giác tâm phiền ý loạn, cả người đều trở nên nóng nảy đứng lên, đây là ngày xưa chưa từng có xuất hiện qua tình huống.

Trái lại Tiểu Hắc tiểu Thanh hai huynh đệ, cùng sau lưng Tiêu Thần, tất cả như thường, và ngay từ đầu không chút nào biến hóa, tựa hồ nơi đây kiếm khí đối với nó các chút nào không ảnh hưởng một loại, Tiêu Thần lấy tay xúc đụng một cái vết thương, toàn tâm đau đớn cảm giác mạng tất cả toàn thân.

Mà loại này đen đỏ khí lấy tay lại xúc không gặp được, ngoại trừ ảnh hưởng vết thương khôi phục, còn ảnh hưởng tâm trí, đây là vật gì, Tiêu Thần trong lòng đã có đoán rằng, kế tiếp trong thời gian, hơn phân nửa chính là muốn tài năng ở loại này đen đỏ khí quấy rầy dưới khôi phục thân thể, mới có thể bắt đầu luyện vào sát khí.

"Ảnh hưởng này vết thương phục hồi như cũ, hơn phân nửa chính là sát khí." Tiêu Thần nhìn đầu ngón tay trên vết thương quanh quẩn đen đỏ khí, tự mình nhìn nói rằng.

"Đây là vật gì?" Tiểu Thanh ngay Tiêu Thần bên người, nhìn ngón tay hắn trên như khói vụ vậy đen đỏ khí, hiểu kỳ hỏi.

"Thế nào, các người không biết sát khí?" Hai kiếm nô trên người không có nửa điểm vết thương, tự nhiên sẽ không xuất hiện loại hiện tượng này, nhưng nghe bọn hắn trong lời nói tiết lộ ý tứ, này hai kiếm nô tựa hồ từ Tàn Kiếm Đạo xuất hiện thời gian, vẫn sống ở nơi đây.

Vì sao ngay cả Bệnh lão nhân như vậy ngoại nhân đều biết sát khí, bọn họ sẽ không biết đâu, kia cũng chỉ có một giải thích, nơi đây sát khí không thể ảnh hưởng bọn họ mấy may.

Nhưng mới vấn đề lại xuất hiện, bọn họ lại là như thế nào làm được, Tiêu Thần không giải thích được, nhưng là không vội mà hỏi, dù sao thực sự là sát khí, hắn cũng phải trước sống quá cửa thứ nhất.

"Không biết." Tiểu Hắc hồi đáp.

Tiêu Thần trong lòng tự có tính toán, cũng không có lại truy vấn, hắn lúc này trạng thái không cần lạc quan, quanh thân giăng đầy vết thương, đồng thời

tốc độ khôi phục đã có thể xưng là con rùa tốc, hầu như nhìn không thấy vết thương lại khép lại.

Hắn biết, này đã đạt đến vóc người này thân thể hôm nay có thể cực hạn chịu đựng, nếu như sâu hơn vào, có lẽ lại ở chỗ này ở lâu, nhất định sẽ bắt đầu thương tổn được căn bản, như vậy nói, chính là cái được không bù đắp đủ cái mất, vì vậy Tiêu Thần dứt khoát để kiếm nô mang theo tự mình ly khai.

Cũng chính là như vậy không cần lưu lại đi trở về đi dư lực, điều này làm cho Tiêu Thần có thể càng triệt để hơn khiêu chiến tự mình cực hạn, mỗi lần đều như vậy ngay cả dời bước đều làm không được thời gian, để Tiêu Hắc tiểu Thanh dẫn hắn đi ra ngoài.

Lần này ném thử là Tiêu Thần hất kim vì chỉ cách Tàn Kiếm Đạo trung tâm lần gần đây nhất, cũng là lần đầu tiên phát hiện bị kiếm khí rạch ra miệng vết thương có trở ngại chỉ vết thương khép lại đen đỏ khí quanh quần.

Điều này làm cho vốn có lòng tin tràn đầy Tiêu Thần, phải một lần nữa kế hoạch thời gian, nguyên bản hắn dựa theo nhiều lần ném thử trải qua sang đây xem, trở lại ba tháng, hắn là có thể đến Tàn Kiếm Đạo trung tâm, chính thức bắt đầu tiến nhập luyện thể bước tiếp theo.

Nhưng này thử ném thử để hắn hiểu, cuối cùng đoạn này đường tuy rằng điều không phải rất dài, nhưng nếu muốn đi qua, khó khăn kia sợ rằng so với phía trước dài rất nhiều đoạn này lớn hơn nhiều, một cái không tốt, thậm chí nguy hiểm đến tánh mạng.

Tiêu Thần từ trước đây thật lâu bắt đầu, cũng không cần lui về tầng ngoài nhất tu dưỡng vết thương, mà là chỉ thối lui đến kiếm khí hơi chút nhược điểm địa phương, chính là khôi phục chỉ so với phá hư tốc độ nhanh một vài chỗ, như vậy chờ vết thương được không sai biệt lắm sau đó lại tiếp tục một vòng mới thâm nhập.

Lần này thâm nhập đến trước đây chưa bao giờ đã ném thử ở chỗ sâu trong, mang theo một thân vết thương và đen đỏ khí rời khỏi, Tiêu Thần phát hiện thì là thối lui đến bình thường có thể mặc cho vết thương tự nhiên khôi phục địa phương, đen đỏ khí cũng không có tán đi, vẫn như cũ như hủ cốt chi thử một loại quanh quần ở vết thương trên, ngăn cản nó khép lại.

Như vậy trạng thái giằng co thật lâu, Tiêu Thần ném thử điều động chân nguyên đến chữa trị vết thương, nhưng hiệu quả lại cực kỳ bé nhỏ, hắn không có ném thử điều động thanh minh linh lực, có thể thanh minh linh lực hợp với Thanh Minh Linh Khí cải tạo qua thân thể có thể rất nhanh để vết thương phục hồi như cũ.

Nhưng Tiêu Thần đến chỗ này vốn chính là vì luyện thể mà đến, nếu là như vậy dùng linh lực chữa trị thân thể, vậy vi phạm ước nguyện ban đầu, đây không phải là Tiêu Thần muốn phải kết quả.

Vì vậy Tiêu Thần để Tiêu Hắc tiểu Thanh hai huynh đệ đi làm việc của mình, mà chính hắn còn lại là ngồi xuống yên lặng tu luyện tâm pháp, mặc cho đen đỏ khí và tự thân chữa trị năng lực tranh đấu.

Này nhìn như bình tĩnh cử động, không người biết, Tiêu Thần nhin thế nào thống khổ, mỗi lần bản thân khí huyết lực và đen đỏ khí dây dưa cùng một chỗ tranh đấu thời gian, Tiêu Thần mỗi một chỗ vết thương đều có thể truyền đến đau nhức tới linh hồn vậy đau nhức, loại này dây dưa tranh đấu, mỗi trong nháy mắt, đều đang tiến hành.

Mặc dù tốt vài lần thiếu chút nữa nhin không được vận dụng thanh minh linh lực đến chữa trị vết thương, nhưng tới hậu quan đầu đều cần răng tới đỉnh, nhưng là bởi vì như thế, hắn muốn phải tĩnh tâm tu luyện, cũng là làm không được.

Tiêu Hắc tiểu Thanh hai kiếm nô đã ly khai, Tàn Kiếm Đạo bên trong vẫn như cũ kiếm khí ngang dọc, mà Tiêu Thần cũng dần dần thích ứng chữa trị vết thương khi thống khổ, tuy rằng vết thương trên người còn chưa lành, nhưng hắn đã có thể đem tâm thần đắm chìm trong đề thăng tu vi trong.

Ở tự thân khí huyết lực và đen đỏ khí đấu tranh thời gian,) Tiêu Thần phát hiện, đen đỏ khí mỗi bị tiêu hao chia ra, hắn tự thân khí huyết lực liền cường thịnh chia ra, như vậy hiện tượng, để Tiêu Thần có thể xác định, này đen đỏ khí chính là sát khí, mà để khí huyết lực cùng chỉ dây dưa tranh đấu quá trình, chính là Thối Hồn Luyện Thể đệ nhị trọng giữa theo như lời luyện sát khí vào cơ thể.

Phát hiện này, để Tiêu Thần kích động không thôi, trong lòng hắn đã tính toán được, đợi được bị sát khí quanh quần vết thương hoàn toàn phục hồi như cũ phía sau, hắn sẽ thấy thử đi vào có chứa sát khí kiếm khí trong.

Mà thân thể hắn đang hút thu một bộ phận sát khí sau đó, lại luyện hóa sát khí chắc chắn so với lần đầu tiên dễ không ít, như vậy ngày xưa, còn lại thời gian cũng đủ Tiêu Thần để thân thể cường độ và sự khôi phục sức khỏe trở lên một tầng lầu.

Qua bảy ngày, Tiêu Thần thân thể đã hoàn toàn khôi phục, nguyên bản vết thương trên đen đỏ khí đã đều bị hắn luyện hóa vào cơ thể, hắn có dùng khí cảm giác, thân thể mình lần này khôi phục phía sau, có thể rõ ràng cảm giác được mạnh hơn vài phần.

Ngày hôm nay, Tiêu Thần gọi tới Tiêu Hắc và tiểu Thanh, chuẩn bị lần thứ hai thâm nhập Tàn Kiếm Đạo, lần trước hắn chạy tới có thể thấy kiếm khắc địa phương, lần này hắn chuẩn bị gần chút nữa một ít, mặc dù không thể đi đến kiếm khắc dưới, cũng muốn gần chút nữa một ít.

Dù sao nơi đây quy tắc hắn đã suy nghĩ ra hơn phân nửa, càng tới gần kiếm khắc, bài xích lực càng mạnh, cũng liền ý nghĩa sát khí càng mạnh, hắn cần sát khí đến luyện thể, nhưng đây không phải là một bước là có thể đạt được, nếu như sát khí vượt lên trước thân thể hắn và ý niệm có thể cực hạn chịu đựng, kia Tiêu Thần bị sát khí ăn mòn tâm trí cũng bất quá là sớm muộn việc.

Sự tình quả nhiên không ra Tiêu Thần sở liệu, lần này hắn đi tới lần trước thân nhuộm sát khí nơi, trần như nhộng trên người tuy rằng cũng là gần đây vết thương, nhưng còn chưa đủ để lấy để hắn ở đây dừng lại, luyện hóa qua sát khí thân thể, đứng sát khí rõ ràng có chống lại lực.

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 81: Luyện hóa sát khí

Những thứ này đen đỏ sát khí tuy rằng vẫn ở chỗ cũ ngăn cản trước khí huyết lực chữa trị Tiêu Thần vết thương, nhưng hiệu quả rõ ràng không bằng lần trước cường liệt, bởi vì Tiêu Thần vết thương ở sát khí giữa đã ở lấy mất thường có thể thấy được tốc độ chậm rãi chữa trị.

Tàn Kiếm Đạo quy tắc ở chỗ này đồng dạng áp dụng, càng đi trung gian đi, vô luận là kiếm khí còn là sát khí đều ở đây tốc độ cực nhanh tăng cường, Tiêu Thần mới đi ra khỏi hơn mười trượng cự ly, liền cảm thấy áp lực rất lớn.

Bản thân khí huyết lực, mơ hồ có chút theo không kịp sát khí trình độ, Tiêu Thần lại cắn răng đi về phía trước vài bước, vượt qua một trượng không đến cự ly phía sau, nếu không dám kể tục.

Tiêu Thần rõ ràng, có thể đi ở đây, đã là hãn cực hạn, nếu là lại cạy mạnh, tất nhiên cái được không bù đắp đủ cái mất, với là chuẩn bị để Tiêu Hắc và tiểu Thanh mang tự mình đi ra ngoài.

"Lão đệ các. . ." Không ngờ, Tiêu Thần mới vừa vừa mở miệng, một thanh linh thể kiếm xông thẳng Tiêu Thần ngực bắn nhanh mà đến, Tiểu Hắc và tiểu Thanh sau lưng Tiêu Thần cách đó không xa.

Sở dĩ bọn họ không có ở Tiêu Thần bên người, là bởi vì nơi đây vô luận sát khí còn là kiếm khí, ở gặp phải bọn họ sau đó đều có thể như có linh trí một loại nhiều khai, Tiêu Thần phát hiện phía sau liền để cho bọn họ sau lưng tự mình theo, lúc này Tiêu Thần động liên tục bắn đều mắt công, đối mặt nhanh bắn mà đến kiếm linh, căn bản không có bất kỳ biện pháp nào.

Hắn càng không kịp kêu cứu, này kiếm linh đã đi tới bộ ngực hắn trước không đủ một thước địa phương, Tiêu Thần cắn răng, tại đây khoảng cách quá nhỏ thời gian, điều động ngực Thanh Minh Châu bên trong Thanh Minh linh lực.

Hắn là chỉ là để thân thể có thể hơi chút khẽ động, được tách ra ngực muốn hại, dù sao hắn đã bị như vậy từng đánh chết một lần, trái tim bị Thanh Minh Châu đại thế phía sau, chuyện liên quan đến tính mệnh, hắn không dám đi đánh bạc Thanh Minh Châu có thể hay không đỡ một kiếm này.

Dù sao vội vàng trong lúc đó, Tiêu Thần chỉ điều ra một tia Thanh Minh linh lực, căn bản không đủ để chữa trị thân thể, chỉ có thể mắt mở trừng trừng nhìn kiếm linh gần đâm vào ngực.

Ở trong nháy mắt đó, kiếm linh vào Tiêu Thần vốn là vết thương ngực, Tiêu Thần giương mắt nhìn, lại không có một chút biện pháp, nhưng mà Tiêu Thần nghiêng đòn cũng kiếm linh phá thể, ngực trái mình lam quang lóe lên, xuất hiện vài vòng không trọn vẹn lam sắc viên hoàn, kiếm linh tiếp xúc được lam quang sau đó, bị hút vào viên hoàn trong.

Kiểm linh biến mất, Tiêu Thần bình yên vô sự, đây hết thảy phát sinh ở trong nháy mắt, lam sắc không trọn vẹn viên hoàn hấp thu kiếm linh sau đó, quang mang chậm rãi phai đi, cuối cùng biến mất, Tiêu Thần thân thể không có nửa điểm không khỏe.

"Đây là cái gì tình huống?" Tiêu Thần đứng tại chỗ, tự lẩm bầm.

Đây là Tiểu Hắc và tiểu Thanh huynh đệ cũng đi tới Tiêu Thần bên người, bọn họ tự nhiên có thể cảm giác được kiếm linh, nhưng nơi đây đã cực kỳ tới gần Tàn Kiếm Đạo trung tâm, cũng là kiếm linh thường lui tới hoạt động nơi.

Thường thường có kiếm linh bay qua, bọn họ chỉ coi là rất bình thường bất quá chuyện, lại hoàn toàn đã quên kiếm linh không có linh trí, hội công đánh tất cả sinh linh, sẽ không công kích bọn họ chỉ bởi vì bọn họ lại lịch đặc biệt.

Khi bọn hắn phát hiện kiếm linh tốc độ cao nhất công kích Tiêu Thần thời gian, muốn ngăn cản đã không kịp, ngược lại không phải là bọn họ tu vi quá thấp, mà là bọn hắn tại chỗ liền rối loạn thần, nghĩ là đại ca sau khi chết bọn họ nên làm cái gì bây giờ, mà không phải trước tiên nghĩ đến thế nào cứu đại ca, có như vậy hai cái lão đệ, Tiêu Thần chỉ có thể cười khổ.

Thấy đại ca không có việc gì, tiểu Thanh vượt đầu nói rằng: "Đại ca, người thế nào không có việc gì a, ta nhớ kỹ mấy thứ này tuy rằng dần, nhưng vẫn là rất lợi hại."

"Ta còn muốn biết tại sao vậy chứ." Này Thanh Minh Châu cho mình in lại vết tích, Tiêu Thần quả thực không biết đều có chút thần bí gì tác dụng.

"Đại ca, ta dạy cho ngươi một loại Thần Thông, chuyên môn đối phó mấy thứ này." Tiểu Hắc tiến đến Tiêu Thần bên người nói rằng.

"Ngày hôm nay còn là đi ra ngoài trước, nếu bay một thanh kiếm sang đây, không đúng liền cho ta đâm chết." Tiêu Thần đối với Tiểu Hắc theo như lời Thần Thông một chuyện, không có để ở trong lòng, hẳn biết này hai huynh đệ Thần Thông cơ hồ là thiên phú tính, người khác căn bản học không được.

Tiểu Hắc tiểu Thanh mang theo Tiêu Thần đến rồi kiếm khí bạc nhược một ít nơi, nơi đây còn không có sát khí, bởi vì lấy Tiêu Thần hiện tại thân thể hình, còn không cách nào ở sát khí giữa khôi phục thân thể, có lần trước luyện hóa sát khí khơi dòng.

Lần này Tiêu Thần rất nhanh thì đem miệng vết thương sát khí đều chuyển hóa làm khí huyết lực,

Nhưng lần này tuy rằng luyện hóa càng nhiều sát khí, nhưng loại này thân thể cường độ đề cao cảm giác lại là xa xa không bằng lần trước rõ ràng.

Ba ngày qua đi, Tiêu Thần không có triệu hoán Tiểu Hắc tiểu Thanh, nhưng bọn hắn hai huynh đệ lại xuất hiện ở Tiêu Thần trước mắt, nhìn Tiêu Thần trên thân thể sát khí đã toàn bộ biến mất, Tiểu Hắc mở miệng nói rằng: "Đại ca, chúng ta tới dạy một mình ngươi Thần Thông, bảo quản ngươi thu thập những thứ này đồ tồi."

"Đúng đúng đúng, đại ca, rất đơn giản." Tiểu Thanh phụ họa nói.

Nghe vậy, Tiêu Thần trong lòng âm áp, hẳn tự nhiên có thể đơn giản nghĩ đến, Tiểu Hắc tiểu Thanh hai huynh đệ bởi vì lần trước kiếm linh bắn trúng tự mình, tuy rằng không có việc gì, nhưng bọn hắn còn là cảm giác sâu sắc tự trách, chỉ bất quá không biết nên thế nào biểu đạt mà thôi.

Bọn họ bản tính đơn thuần, tự nhiên sẽ không nói cái gì đó lời hay chữ, lúc này chấp nhất muốn dạy mình Thần Thông, sợ rằng không đơn giản, Tiêu Thần cũng nhận chân.

"Lão đệ các, lần trước chuyện không trách các ngươi, nhà mình huynh đệ, không cần bồi thường cái gì." Tiêu Thần nói hết sức trực tiếp, đúng hai cái này tiện nghi lão đệ, Tiêu Thần lựa chọn trực tiếp nhất phương thức.

"Đại ca, này Thần Thông vốn có cũng phải cần dạy ngươi, nếu như ngươi sẽ không này Thần Thông, ngươi bây giờ tu vi đến rồi Tàn Kiếm Đạo trung tâm cũng là nửa bước khó đi." Tiểu Thanh nói rằng.

Nhiều ngày tiếp xúc, Tiêu Thần biết này hai huynh đệ đặc biệt kiên định, thử hỏi, để tranh tự mình sinh ra trước sau, đầu vô số năm kiếm nô, cấp cho tạo hóa, ngươi có thể thôi được?

Vì vậy hẳn không có từ chối nữa, ôm bọn họ cái cổ, Tiểu Hắc tiểu Thanh lúc đứng lên đợi, Tiêu Thần chân đã với không tới đất, hẳn bị bọn họ mang theo đi xa, Tiểu Hắc nói nơi đây không có sẵn đồ vật, không có phương tiện dạy.

Tiêu Thần phát hiện, Tiểu Hắc tiểu Thanh mang theo hắn Tàn Kiếm Đạo ở chỗ sâu trong đi đến, tí mỉ vừa nghĩ, đại khái liền xác định bọn họ muốn dạy cho mình Thần Thông hơn phân nửa và kiếm linh có quan hệ, về phần hẳn các nơi nơi đây không có sẵn đồ vật, sợ rằng nói chính là không có kiếm linh, dù sao bọn họ bình thường đều thanh kiếm linh là đồ vật.

Cũng không lâu lắm, Tiểu Hắc tiểu Thanh liền dẫn Tiêu Thần đi tới lần trước Tiêu Thần bị kiếm linh tập kích địa phương, nhưng bọn hắn hiển nhiên còn không có dừng lại ý tứ, như cũ kế tục thâm nhập, Tiêu Thần vết thương trên người càng ngày càng nhiều, sát khí cũng càng ngày càng đậm.

Còn chưa tới hạn cực chịu đựng, lúc này Tiểu Hắc tiểu Thanh cũng ngừng lại, lúc này Tiêu Thần thấy, tự mình nơi sống yên ổn, cách kiếm khắc chỉ có hơn mười trượng cự ly, mà kiếm khắc chu vi rậm rạp tất cả đều là linh thể kiếm, không hề quy tắc lung tung phi hành, đại khái là cảm giác được Tiêu Thần tồn tại, trong đó có không ít kiếm quang lập tức hướng về phía Tiêu Thần nhanh bắn mà đến.

Tiêu Thần không có lo lắng sẽ bị kiếm linh gây thương tích, dù sao Tiểu Hắc tiểu Thanh dám mang tự mình tới đây, liền có nắm chắc bảo tự mình không ngại.

Ở một mảnh kiếm linh nhanh bắn về phía Tiêu Thần thời gian, chỉ thấy tiểu Thanh mang vung tay lên, một thanh dài gần trăm trượng quang thể đại kiếm từ trên trời giáng xuống, vững vàng đâm vào trước người bọn họ cách đó không xa, phóng xuất từng vòng quang mang, phức tạp lên bọn họ, bay tới kiếm linh phảng phất mất đi mục tiêu một loại, lại bắt đầu lung tung phi hành.

"Đây là Thần Thông người thứ nhất cách dùng, để kiếm linh không cảm giác được bản thân sinh cơ tồn tại." Tiểu Thanh nhìn Tiêu Thần nói rằng.

"Kế tiếp xem ta." Tiểu Thanh biểu hiện hết, Tiểu Hắc cũng không dám lạc hậu, lướt qua Tiêu Thần đi tới kiếm quang trước.

Tiêu Thần chỉ thấy Tiểu Hắc giơ cánh tay lên, trên không trung họa xuất không biết tên quỹ tích phía sau, to lớn kiếm quang thân kiếm phát ra một tia cực kỳ thật nhỏ, dường như sợi tơ một loại quang mang, những ánh sáng này mỗi một sợi, đều tìm tới một cái kiếm linh.

Trong nháy mắt liền có ngàn vạn kiếm linh bị sợi ánh sáng kết nối với, sau đó đều cứng cứng ở tại không trung, vẫn không nhúc nhích, Tiêu Thần đối với lần này tức là chấn động, những thứ này do vật mà diễn sinh ra linh, căn bản không có thần trí, muốn phải điều khiển tức là trắc trở, mà trước mắt Tiểu Hắc, dễ dàng liền chế ngự số lượng nhiều như vậy kiếm linh, thực sự kinh người.

Ở Tiêu Thần khiếp sợ hơn, Tiểu Hắc động tác không có kết thúc, kế tục huy động cánh tay đồng thời, bị sợi ánh sáng kết nối với kiếm linh bắt đầu có quy tắc ở trên trời bay động, ngàn vạn kiếm linh, bị Tiểu Hắc chỉ huy bay trên trời đến bay đi, thấy cảnh này Tiêu Thần, dùng khiếp sợ đã không thể hình dung.

"Điều khiển kiếm linh, này. . . Đây là Thượng Cổ thất truyền thuật." Tiêu Thần ngơ ngác nhìn thiên thiên vạn vạn kiếm linh bay tới bay lui, trong miệng thì thảo nói rằng.

"Thế nào, đại ca, các người nhận ra này Thần Thông?" Một bên tiểu Thanh nghe Tiêu Thần nhắc tới Thượng Cổ thất truyền thuật, không khỏi mở miệng hỏi.

"Đây chẳng lẽ là trong truyền thuyết, Ngự Thiên Kiếm Thuật? Cũng không như a." Tiêu Thần nhúu nói rằng, trong đầu tất cả đều là về này thuật ghi chép hiện lên.

"Đại ca nói đùa, chống lại tự quyết bên nói từ Thần Thông, chúng ta thế nào. . ." Nói được phân nửa, tiểu Thanh bỗng nhiên ngừng lại, có chút không dám nhìn Tiêu Thần.

"Thần thông gì?" Thấy thế, Tiêu Thần tự nhiên rõ ràng tiểu Thanh vì sao như vậy, hơn phân nửa là nói ra không thể nói chuyện ngữ, Tiêu Thần cố ý hỏi.

"Không, không có gì, đây là ngự kiếm thuật, điều không phải Ngự Thiên Kiếm Thuật,) là phỏng theo Ngự Thiên Kiếm Thuật sáng chế công pháp." Tiểu Thanh rõ ràng tặng khẩu khí, điều này làm cho Tiêu Thần càng xác định hần suy đoán.

"Này. . ." Tiêu Thần nhìn khắp bầu trời phé vật kiếm linh, rung động trong lòng cũng không có bởi vì biết được điều không phải Ngự Thiên Kiếm Thuật mà giảm thiểu.

"Ngự kiếm thuật, không thể ngự kiếm, chỉ có thể ngự linh, đối phó những thứ này kiếm linh, nếu đại ca người có thể học được cái này, ỏn thỏa dễ không ít, gọi ra tàn kiếm quang thời gian, cũng có thể giấu diếm được những thứ này kiếm linh nhận biết." Tiểu Hắc đang thi triển Thần Thông, tiểu Thanh còn lại là ở một bên cho Tiêu Thần giải thích này bí thuật tác dụng.

Tiêu Thần ngực Thanh Minh Châu có thể hấp thu kiếm linh, cũng không biết có thể hay không lại thả ra ngoài, nếu là có thể nói, đem này kiếm linh hấp thu tự mình hơn mười vạn, một tá cái liền toàn bộ thả ra ngoài, ai có thể đỡ nổi, Tiêu Thần ôm mỹ hảo ước mơ, nhìn khắp bầu trời kiếm linh.

Về phần có thể hay không, cũng Tiêu Thần dám đi lấy thân thực nghiệm, một cái không tốt, tặng mạng nhỏ, vậy thật cái gì cũng không có.

Tiêu Thần lúc này suy nghĩ trong lòng là, mau nhanh học được một thức này Thần Thông, không nói trộm kiếm linh việc, đây đối với hần luyện thể mà nói cũng là một cái thiên đại tin tức tốt.

Tiểu Hắc ở Tiêu Thần trước mặt khoe khoang thật lâu sau đó, mới dừng lại hoa động cánh tay, trên bầu trời bay lượn kiếm linh cũng dần dần ngừng lại, sau đó Tiêu Thần thấy liên tiếp ở kiếm linh trên sợi ánh sáng nhất nhất ngăn ra, những thứ này bị điều khiển kiếm linh khôi phục nguyên lai hình dạng, bắt đầu ở không trung không quy tắc du đãng.

Sợi ánh sáng từ kiếm linh trên ngăn ra phía sau, dường như xúc tua một loại cấp tốc rút về to lớn kiếm quang trên, này bị tiểu Thanh xưng là tàn kiếm quang to lớn kiếm quang thu hồi tất cả sợi ánh sáng sau đó, bỗng nhiên biến mất, nếu không phải trên mặt đất chính tể lẽ sách chân thực tồn tại, Tiêu Thần thậm chí hoài nghi đây hết thảy có phải là thật hay không phát sinh qua.

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 82: Ngự kiếm thuật

Thu hồi Thần Thông, Tiểu Hắc nhảy đến Tiêu Thần trước mặt, mở miệng nói: "Thế nào, đại ca? Muốn học đi."

Tiêu Thần nhếch miệng cười nói: "Lợi hại như vậy, dĩ nhiên muốn học."

Thăng thần, đây là Tiêu Thần đứng kiếm nô hai huynh đệ nguyên tắc, hai cái này lão đệ, không cần chia ra hư tình giả ý, càng dùng quanh co lòng vòng, được chính là được, không tốt chính là không tốt, không cần thêm nửa phân che giấu.

"Muốn học, ta dạy cho người a." Tiểu Hắc tận lực nghehnh đầu, đặc ý nói rằng.

"Ta cũng dạy." Tiểu Hắc lên tiếng, Tiểu Thanh tự nhiên không cam lòng lạc hậu, nói tiếp.

"Đại ca kia liền không khách khí." Tiêu Thần cũng theo Tiểu Hắc Tiểu Thanh nở nụ cười, đáng tươi cười như nhau, nghe rằng trọn mắt nhắm mắt, đây là kiếm nô hai huynh đệ chiêu bài đáng tươi cười, lúc này Tiêu Thần cùng bọn họ cười cũng giống nhau như đúc.

Cứ như vậy, Tiểu Hắc Tiểu Thanh lại mang Tiểu Thần về tới ngoại vi, chuẩn bị đợi Tiểu Thần thân thể khôi phục, hơn nữa có thể chống đỡ sát khí thời gian, sẽ dạy hắn ngự kiếm thuật, trợ hắn hoàn thành luyện thể.

Còn lại thời gian lại trôi qua non nửa, Tiểu Thần cũng có thể có ở đây không suy nghĩ kiếm linh dưới tình huống, vô hạn tới gần trung tâm nhất, mỗi lần Tiểu Thần đi trước, đều do Tiểu Hắc có lẽ Tiểu Thanh triệu hồi ra tàn kiếm quang, che đầy kiếm linh cảm giác.

Hôm nay bọn họ tam huynh đệ, lại tới giải đất trung tâm, lần này Tiểu Hắc Tiểu Thanh chuẩn bị là Tiểu Thần hộ pháp, để hắn tùy tâm luyện tập đã sớm dạy cho hắn thi triển phương pháp ngự kiếm thuật, bất luận cái gì một loại Thần Thông, rõ ràng thi triển phương pháp cũng chỉ là bước đầu tiên, bỏ một ít cảm kỹ thuật, không khỏi là cần đại lượng luyện tập mới có thể thông hiểu đạo lý, sẽ cùng tinh thông, là hai cái tuyệt nhiên bất đồng cảnh giới.

Mà Tiểu Hắc Tiểu Thanh hai huynh đệ cái gọi là hộ pháp, không phải vì Tiểu Thần tách ra kiếm khí và sát khí, chỉ là bảo chứng Tiểu Thần có thể ở trong quá trình tu luyện, lưu hạ tối hậu một hơi thở không chết, đây là kích phát tiềm năng, cũng là rèn luyện ý chí, bất luận kẻ nào cũng không thể đại thế.

Tiểu Thần đi ra vài bước, nhắm hai mắt lại, dựa theo đã sớm quen ghi tạc trái tim phương pháp sử dụng, sẽ bắt đầu ném thử triệu hoán tàn kiếm quang.

Chờ một chút, nếu là ta dùng Thanh Minh linh lực đến thi triển, lại sẽ như thế nào? Đã muốn lên tay, Tiểu Thần đột nhiên nghĩ đến, ngực trái mình bên trong chứa đựng Thanh Minh linh lực, mà này Thanh Minh linh lực tựa hồ so với hắn chân nguyên ở trình tự trên cao hơn trên không ít, như chân nguyên không làm gì được sát khí, sau lại thực nghiệm giữa, Thanh Minh linh lực có thể đem nó tan rã.

Lại tỷ như, hắn dùng Thanh Minh linh lực thi triển Vạn Kiếm Quyết thời gian, triệu hồi ra kiếm quang càng hung hiểm hơn và ngưng thật, không dễ dàng tiêu tán, tuy nói có tất cả chỗ tốt, nhưng đồng dạng, Tiểu Thần muốn phải điều động Thanh Minh linh lực cần nhất đoạn ngắn thời gian, hơn nữa mỗi lần chỉ có thể điều động một tia, liên tục điều động thời gian, độ khó càng thành tăng lên gấp bội, muốn dùng ở bình thường chiến đấu, quả thực người si nói mộng.

Lúc này muốn thi triển bí thuật, Tiểu Thần đột nhiên nghĩ đến Thanh Minh linh lực.

Nghĩ đến liền hành động, ngược lại Tiểu Thần đến nay không có phát giác dùng Thanh Minh linh lực sản sinh qua cái gì bất lương hậu quả, vì vậy hắn bắt đầu tồn tư từ ngực trái hạt châu giữa điều động Thanh Minh linh lực.

Thanh Minh linh lực điều động vẫn như cũ gian nan, qua một hồi lâu, Tiểu Thần trên tay mới bắt đầu có động tác, chỉ thấy Tiểu Thần thần tình chuyên chú, hai tay giơ lên, trên không trung hóa xuất một mảnh tàn ảnh, sau một lát, không trung đột ngột sáng ngời, một thanh kiếm quang đột nhiên xuất hiện, lúc này Tiểu Thần hai tay bỗng nhiên xuống phía dưới nhất dẫn, kiếm quang cực nhanh rơi, cắm ở Tiểu Thần phía trước cách đó không xa, lúc này Tiểu Thần mới nhìn rõ tự mình triệu hồi ra đến tàn kiếm quang đáng đáp ra sao.

Rõ ràng đó có thể thấy được, Tiểu Thần triệu hồi ra đến tàn kiếm quang, so với Tiểu Thanh triệu hồi ra đến, nhỏ rất nhiều rất nhiều, hơn nữa Tiểu Thần triệu hồi ra đến tàn kiếm quang và Tiểu Thanh triệu hồi ra đến đáng đáp tuyệt nhiên không cho, Tiểu Thanh lần trước triệu hồi ra tàn kiếm quang chính là cùng nhau màu lam đậm kiếm quang, mà giờ khắc này Tiểu Thần triệu hồi ra đến còn lại là một thanh thân kiếm do năm nhan sắc cấu thành kiếm quang, tuy rằng thể tích và uy thế nhỏ rất nhiều, nhưng Tiểu Hắc và Tiểu Thanh đều mơ hồ nghĩ, Tiểu Thần triệu hồi ra đến tàn kiếm quang tựa hồ so với chính bọn nó triệu hồi ra đến muốn càng thêm ngưng thật một ít.

Đi qua này ngự kiếm thuật bước đầu tiên, liền có thể rõ ràng nhìn ra Tiểu Thần và Tiểu Hắc Tiểu Thanh ở tu vi chênh lệch thật lớn, triệu hồi ra tàn kiếm quang, chỉ là ngự kiếm thuật bước đầu tiên, Tiểu Thần đón bắt đầu rồi bước thứ hai, hai tay biến đổi tư thế,

Hay là đang không trung hóa động.

Chỉ chớp lát, Tiểu Thần chỉ cảm thấy điều động đi ra Thanh Minh linh lực lập tức sẽ bị tiêu hao hết, nhưng ngự kiếm thuật còn không có thi triển ra, tiếp tục như vậy, thì không cần không cần bản thân phổ thông chân nguyên để thay thế Thanh Minh linh lực thi thuật, Tiểu Thần tuy rằng không muốn, nhưng đây cũng là không có cách nào sự tình.

Một cái pháp thuật tuy rằng bị phân bộ đến thi triển, nhưng đúng là vẫn còn không thể làm làm hai cái pháp thuật, thời gian cần bản không cho phép Tiểu Thần lần thứ hai dùng lại điều động Thanh Minh linh lực, Tiểu Thần chỉ có thể cầu khẩn thừa ra Thanh Minh linh lực có thể nhiều chống một hồi.

Trên thế giới tới cùng vẫn là không có nhiều ít kỳ tích có thể thấy được, Tiểu Thần tuy rằng liều mạng ở duy trì Thanh Minh linh lực, nhưng cuối cùng vẫn cung ứng không được thi triển pháp thuật cần, phải đổi dùng bản thân phổ thông chân nguyên, lại một lát sau, ngự kiếm thuật thi triển đã tiếp cận vĩ thanh, theo Tiểu Thần một cái động tác sau cùng, hướng tàn kiếm quang trên một điểm, năm màu sợi ánh sáng từ trước mặt hắn cách đó không xa ngũ sắc quang kiếm trên bay ra.

Không chỉ ... mà còn là tàn kiếm quang thể tích, ngay cả bay ra sợi ánh sáng cũng là không lớn bằng Tiểu Hắc thi triển khi vậy nhiều, chỉ hơn mười mảnh sợi ánh sáng phân biệt dính vào không trung du đang kiếm linh, ở sợi ánh sáng và kiếm linh tương liên trong nháy mắt, Tiểu Thần cảm giác mình trong đầu nhiều hơn nhất vài thứ, hắn rõ ràng có thể cảm giác được những thứ này bị sợi ánh sáng dính trên kiếm linh muốn tránh thoát không chế, mà muốn phải duy trì loại trạng thái này, Tiểu Thần phải không ngừng cho tàn kiếm quang rót vào chân nguyên, do đó không chế được kiếm linh.

Đây là một cái đặc biệt thần kỳ pháp thuật, ở Tiểu Thần gia tăng chân nguyên rót vào sau đó, hắn có thể cảm giác được, kiếm linh dần dần đã không có phản kháng, hắn có thể ở một cái trong phạm vi nhỏ tùy ý không chế được những thứ này kiếm linh, cái đó và hắn tu vi có quan hệ, nếu là hắn tu vi cao hơn một ít, tin tưởng có thể tăng lớn hơn một chút có thể không chế kiếm linh phạm vi, bất quá may là như vậy, Tiểu Thần cũng hiểu được đặc biệt thỏa mãn.

Có thể không chế kiểm linh, đã là thêm vào tặng, nguyên bản hẳn cần nhất là ở không đỡ được kiểm linh thời gian, lợi dụng tàn kiểm quang biến mất sinh cơ, không đến mức lúc tu luyện bị kiểm khí hoặc là kiểm linh uy hiếp sinh mệnh.

Tiêu Thần đã có thể không chế kiểm linh, nếu là hẳn suy đoán là thật, như vậy lần này Tàn Kiểm Đạo hành trình, đem có vượt qua dự liệu thu hoạch, nghĩ đến có loại khả năng này tính, Tiêu Thần đang không chế kiểm linh thời gian, hai mắt nhắm nghiền, giao trái tim thần đắm chìm trong ngực trái hạt châu trong.

Chỉ chốc lát, Tiêu Thần kinh hi từ ngực trái viên hoàn ẩn ký xuất, phóng xuất ra một cái kiểm linh, cái này kiểm linh không có bị ngũ sắc sợi ánh sáng dính dừng, mới vừa bị Tiêu Thần thả ra ngoài, liền bay về phía xa xa.

Nhưng Tiêu Thần vui sướng trong lòng, lại không có vì vậy mà giảm thiểu, tuy rằng ăn cắp kiểm linh cho mình sử dụng tìm cách thất bại, nhưng đồng thời, Tiêu Thần cũng xác định, ngực trái mình chỗ không tròn vẹn viên hoàn ẩn ký, ngoại trừ có thể để vào Hoán Nhật, còn có thể dung nạp kiểm linh, lần trước bị hấp thu kiểm linh, đã bị tồn tại ngực trái mình bên trong một cái lam sắc trong không gian, Tiêu Thần ý thức tiến nhập cái không gian kia thời gian, ngoại trừ thấy Hoán Nhật đặt ở một cái trên thạch đài, còn phát hiện ngày đó biến mất kiểm linh, bị lam quang bao vây lấy, khe động cũng không có thể động.

Đây là Tiêu Thần lần đầu tiên giao trái tim thần chìm vào viên hoàn ẩn ký, phát hiện trong cơ thể mình vậy mà vẫn tồn tại như vậy một cái không gian, hơn nữa, nhìn bộ dáng như vậy, trưng bày Hoán Nhật bãi đá ở không gian này ở giữa, không gian này tồn tại, hơn phân nửa và Hoán Nhật thoát không khỏi liên quan, về phần tới cùng có tác dụng gì, Tiêu Thần một lúc vẫn chưa biết được.

Đồng thời Tiêu Thần vừa đoán đến bãi đá, cùng sở hữu hai tòa, trưng bày Hoán Nhật, là một tòa hắc sắc, còn bên cạnh một tòa màu trắng bãi đá, mặt trên trống không một vật. Khi đó Tiêu Thần có dừng khi cảm giác, đem màu trắng trên thạch đài dọn lên nên bãi vật phẩm phía sau, nơi đây đem thay đổi bất đồng, bất quá đây chỉ là một loại hư vô mờ ảo cảm giác.

Ngay cả liền ở trong tay hoán đều không thể phải biết ảo diệu trong đó, càng không cần phải nói ngay cả là cái gì cũng không biết mặt khác như nhau đồng cấp chia lìa đồ vật.

Lẽ nào, là bay đi chiến kích? Tiêu Thần nghĩ đến lúc đầu thiên kiếp qua đi, chuỗi này bán nguyệt chiến kích phá không bay đi việc, hơn phân nửa chính là vật ấy, nhưng đây cũng nên như thế nào tìm kiếm? Tiêu Thần không có tiếp tục suy nghĩ xuống phía dưới, tự mình tu vi không đủ, tưởng nhiều hơn nữa cũng vô ích, vì vậy hẳn kể tục quan sát không gian này.

Toàn bộ bên trong không gian ngoại trừ bãi đá và khi đó còn không có thả ra ngoài kiểm linh, vắng vẻ không có vật gì khác nữa, vì vậy ở phóng ra kiểm linh sau đó, Tiêu Thần tâm thần về tới trong hiện thực. Điều khiển bầu trời bị ngũ sắc sợi ánh sáng dính dừng mười mấy kiểm linh, hướng về phía ngực trái mình từ từ bay tới, Tiêu Thần muốn ném thử, ném thử thanh kiểm linh thu nhập trong cơ thể không gian.

Nếu là này cử động thành công, nhưng ngày sau những thứ này kiểm linh đem trở thành hẳn bảo mệnh bản linh, nhìn kiểm linh hướng về phía Tiêu Thần bay tới, Tiểu Hắc Tiểu Thanh không nói gì, bởi vì bọn họ đã thấy những thứ này kiểm linh trên đều hợp với một cây sợi ánh sáng. Này đã nói lên những thứ này kiểm linh đã bị Tiêu Thần điều khiển, nếu không có hẳn muốn tự sát, những thứ này kiểm linh là không có khả năng cho Tiêu Thần tạo thành thương tổn.

Nguyên bản đứng thẳng trên không trung bay về phía Tiêu Thần kiểm linh, ở tới gần Tiêu Thần thời gian, đổi thành mũi kiếm trước ngón tay, hướng về Tiêu Thần ngực trái, đâm sang đây.

Tiêu Thần không biết làm sao sử dụng trong cơ thể không gian, chỉ có thể ý vào ở ngự kiếm thuật dưới tác dụng, kiểm linh không thể thật đối với mình tạo thành vết thương trí mệnh hại, lớn mật đi chứng thực trong lòng suy đoán.

Tiêu Thần ngực trái không thể nghi ngờ chính là Tiêu Thần Mệnh Môn, bởi vì hẳn vô tâm, chỉ cần hành động trái tim Thanh Minh Châu Ấn xảy ra vấn đề, lấy Tiêu Thần không đến Nguyên Thần tu vi.) chỉ có một con đường chết. Nhưng ngay cả Tiêu Thần chính mình cũng không biết là, hẳn ngực trái Thanh Minh Châu Ấn tuy rằng chuyện liên quan đến tính mạng hẳn, nửa điểm không cho sơ thất.

Nhưng đồng dạng, này trí mạng địa phương, cũng là Tiêu Thần toàn thân cao thấp, cực mạnh địa phương, mạnh đến thậm chí ngay cả chính hẳn cũng không thể đứng cái chỗ này tạo thành thương tổn.

Hơn mười người kiểm linh ở Tiêu Thần dưới sự khống chế, lần lượt đâm về phía hẳn ngực trái, đem kiểm linh tới gần thời gian, Tiêu Thần trong tay bóp một cái mồ hôi, đây là một lần ném thử, nếu là thất bại, liền ý nghĩ ít chiếm được một cái bảo mệnh bản linh.

Người thứ nhất đâm về phía Tiêu Thần kiểm linh, cách hẳn bên trái ngực không đến một tấc thời gian, và lần trước như nhau, Tiêu Thần ngực trái Thanh Minh Châu Ấn dẫn nhập vào cơ thể ra, trên không trung biến thành lam sắc không tròn vẹn viên hoàn, kiểm linh ở va chạm vào viên hoàn thời gian, biến mất không còn chút tung tích, chỉ để lại sợi ánh sáng trên không trung chấp chờ, thấy cảnh này, Tiêu Thần tâm thần đại chấn, đón không chế kiểm linh bay tới.

Không hề ngoại lệ, phạm là va chạm vào lam sắc viên hoàn kiểm linh, đều biến mất, chỉ chốc lát, ngũ sắc tàn kiểm quang phát sinh sợi ánh sáng toàn bộ vắng vẻ tung bay trên không trung, khi hẳn tâm thần tiến nhập không gian này thời gian.

Phát hiện trước bị dính trên kiểm linh tất cả đều bị Tiêu Thần thu vào trong cơ thể này lam sắc trong không gian, tất cả kiểm linh đều bị trùm lên một tầng lam quang, không thể nhúc nhích nửa điểm. Hẳn lần thứ hai ném thử thả ra kiểm linh thời gian, bao vây kiểm linh lam quang biến mất, bên trong kiểm linh cũng biến mất, mà hẳn lại có thể thấy ở trong người không gian biến mất kiểm linh từ trước mắt bay xa.

Tiêu Thần nhin không được kể tục khổng chế soi ánh sáng dính trên kiếm linh, sau đó khổng chế được hướng ngực trái mình bay tới, không có ngoài ý muốn, không trọn vẹn lam sắc viên hoàn xuất hiện, hấp thu kiếm linh, nhưng lần này bị Tiêu Thần khổng chế được bay tới kiếm linh chỉ có phân nửa bị lam quang hấp thu.

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 83: Đại Sư huynh

Sau đó không trọn vẹn lam sắc viên hoàn liền biến mất ở không trung, mà bay hướng Tiêu Thần kiếm linh khi hấn ngực trái để lại từng đạo sâu thấy tới xương vết thương, đây là hấn phản ứng mau, đúng lúc khổng chế được kiếm linh kết quả.

Trải qua này thử một lần, Tiêu Thần tưởng đại lượng hấp thu kiếm linh, ngày sau coi như bảo mệnh bản lĩnh tìm cách chỉ có thể thất bại, bất quá có thể "Trộm đi" gần trăm kiếm linh, Tiêu Thần trong đầu đã sớm mừng đến mặt cười thành đoá hoa. Nếu là không sẽ Ngự Kiếm Thuật, đều là Trúc Cơ tu sĩ, ai có thể đối phó gần đây trăm kiếm linh, chính là Thai Thành tu sĩ, không đến Hậu kỳ, thậm chí viên năn, gấp gờ như vậy quy mô kiếm linh, cũng chỉ có quay đầu chạy ra phần.

Mặc dù chỉ hấp thu gần trăm kiếm linh, nhưng Tiêu Thần đã có một lần, ở Nguyên Thần một chút tu sĩ trong tay mạng sống, thậm chí đối với chống chọi tư bản, bây giờ còn tồn tại một cái vấn đề trọng đại chính là, Tiêu Thần gọi ra Tàn Quang Kiếm tác dụng phạm vi khổng lớn.

Mà những thứ này kiếm linh một ngày ly khai trong cơ thể hấn không gian phía sau, nếu là không kịp dùng ngũ sắc soi ánh sáng dính dừng, sẽ gấp bay xa, không cách nào lần thứ hai lợi dụng, nếu là duy nhất không đem bọn họ toàn bộ thả ra ngoài. Gặp gờ Thai Thành Kỳ cao thủ, cũng không được nhiều tác dụng, có lợi có hại, như vậy mưu lợi mà xong "Thực lực" còn là chỉ có thể ở nhất trong lúc nguy cấp sử dụng.

Ở Tiểu Hắc và Tiểu Thanh chiếu cố cho, Tiêu Thần triệt hồi Tàn Quang Kiếm, bắt đầu lại từ đầu, nhiều lần luyện tập, thăng đến đã tiêu hao hết một tia linh lực cuối cùng thời gian, mới ly khai chỗ tu luyện, phản hồi sát khí bạc nhược địa phương, một bên luyện hóa sát khí, một bên khôi phục chân nguyên.

Nhiều lần sau khi luyện tập, Tiêu Thần lại thi triển Ngự Kiếm Thuật, đã là dễ như trở bàn tay, lại không biết lãng phí nửa nửa điểm chân nguyên, triệu hồi ra Tàn Quang Kiếm, cũng so với ngay từ đầu muốn lớn một chút, phát sinh soi ánh sáng cũng nhiều một chút, nhưng sau đó Tiêu Thần thể nào ném thử, đều không thể lại hút vào một cái kiếm linh tiến nhập trong cơ thể.

Trừ lần đó ra, luyện thành sát khí thân thể, Tiêu Thần vừa mới mới vừa khởi bước, cự ly bí diễn giữa thuật "Sát khí ngưng kết", còn kém rất xa, đây cũng không phải là nhất thời trong chốc lát có thể luyện thành.

Bệnh lão nhân để cho mình ở chỗ này tu luyện hai năm, khẳng định điều không phải yêu cầu luyện thành sát khí tới thân thể, dù sao đây là không có khả năng, thì là không có nửa điểm trở lực, lại chính mình vô hạn sát khí cung luyện hóa, cũng không phải trong vòng hai năm có thể làm được.

Hướng hồ, này luyện thành sát khí tới thân thể, bảo trụ tâm trí không đánh mất, mới là khó khăn nhất, điểm này, theo Tiêu Thần trong cơ thể khí huyết lực giữa sát khí càng ngày càng nhiều, hấn tràn đầy linh hội.

Thiên không ưu ái, lấy chuyện cần bỏ tới, mặc dù bị Thanh Minh Linh Khí cải tạo là Bán Tiên Thân Thể, nhưng Tiêu Thần đang tu luyện trên thiên phú như trước và trước không có khác nhau, tư chất thường thường, miễn cưỡng tu luyện.

Đây là Tiểu Hắc Tiểu Thanh đúng Tiêu Thần đánh giá, điều này làm cho Tiêu Thần chỉ có thể cười khổ, không lời chống đỡ, Tiểu Hắc Tiểu Thanh sẽ không nói lời nói dối, cũng sẽ không suy nghĩ Tiêu Thần sau khi nghe được tâm tình làm sao.

Tuy rằng thiên tư không đủ, nhưng Tiêu Thần thật hết sức nỗ lực, đi tới Tàn Kiếm Đạo bắt đầu tu luyện phía sau, hầu như không ngủ không nghỉ, đem mỗi trong nháy mắt đều dùng ở tại đề thăng tu vi và luyện thể trên, may là như vậy, hai năm trôi qua, Tiêu Thần cũng chỉ là khó khăn lắm luyện thành Huyền Thiên Đạo tầng thứ nhất.

Đem một phần nhỏ chân nguyên chuyển hóa thành linh lực, cách sạch thân bí quyết tầng thứ nhất đạt thành, đều còn có một đoạn ngắn cự ly, dứt bỏ từ Dẫn Khí đến Trúc Cơ chỉ dùng hết sức trong thời gian ngắn, đây là Thanh Minh Châu tặng, thực tế hấn tốc độ tu luyện, quả thực rất chậm.

Không cần phải nói Lăng Từ Lăng Lăng Tiêu như vậy ngút trời tới tư, ngay cả rất nhiều sư tỷ, Tiêu Thần đều so ra kém, tầm thường tài, bốn chữ đem Tiêu Thần thiên phú khái quát được không để lại một điểm kiêu ngạo, vừa không mệnh người, hai người kết hợp đến trên người một người, này giống như là hoàn toàn đoạn tuyệt này người đường tu hành.

Nhưng vô luận là hấn biết được tự mình tư chất bình thường, còn là ban đầu ở Luân Thai Kinh trước nghe được không mệnh người, đây hết thảy, không

để cho Tiêu Thần hoài nghi tới tự mình, không hề động điều qua quyết tâm, càng không có để hấn nghĩ tới buông tha mộng tưởng.

Như thần tiên như nhau tiêu sái tự do, như tinh thần như nhau sáng sủa diệu thể, vĩnh không làm trái ban đầu trái tim, vĩnh viễn không thối lui nửa bước, không hối hận với hành, không hổ với tâm, đây là Tiêu Thần ——

Tiên đạo.

Mất thấy hai năm tới kỳ liền tới, mặc kệ có nghĩ là, Tiêu Thần cũng phải ly khai nơi đây, thứ nhất, lấy hấn hiện tại tu vi chịu tải có thể ý chí, cũng nửa không chịu nổi càng nhiều sát khí.

Thứ hai, Huyền Thanh Sơn trăm năm một lần môn phái thi đấu tới kỳ, đã chỉ có mấy tháng, không vì tranh danh đoạt lợi, trên thực tế Tiêu Thần trong mắt căn bản không có danh lợi, càng không muốn qua danh lợi sau đó có thể mang đến cái gì, hấn muốn chỉ là vạn chúng chúc phúc!

Cao điệu, kiêu ngạo, cuồng!

Đây là Tiêu Thần.

Tùy tâm, theo tính, tùy duyên.

Đây cũng là Tiêu Thần.

"Hạo Hân Sư Muội, này Thanh Linh Thiểm thủ trọng 'Linh' thứ trọng 'Nhệ', người tu phương hướng vừa vặn ngược." Ở Huyền Thanh Phong tương ứng Huyền Mộc ngọn núi trên, một gã mặc Huyền Thanh Sơn Tứ đại đệ tử quần áo và trang sức nữ tử đang luyện tập pháp thuật, vừa vặn kết thúc một vòng lúc tu luyện đợi, một cái tao nhã giọng nam truyền vào trong tai nàng, thanh âm này nàng mơ hồ nghĩ có chút quen thuộc, nhưng một lúc lại nghĩ không ra là ai.

Bị gọi Hạo Hân nữ tử xoay người sang chỗ khác, thấy là một gã đồng thanh âm nửa điểm không tương xứng thanh niên, đồng dạng trước một thân Huyền Thanh đạo phục, cũng Tam đại đệ tử mặc quần áo và trang sức, một đầu tóc hồng tùy ý khoác ở sau người, lấp lánh hữu thần mắt to, toát ra cuồng ngạo ánh mắt, một đạo vết sẹo dựng thẳng trước mặt, khó có được vậy mà bảo vệ mắt, đây cũng là Huyền Thanh Sơn trên dưới không người chẳng biết Đại Sư huynh Hiên Viên Ngọc Hạo.

Hiên Viên Ngọc Hạo từ lên núi đến nay ngày, tu hành hơn chín mươi năm, tu vi đã đạt đến Thái Thành Đại viên mãn, mà hấn từ lúc rất nhiều năm trước đây, cũng đã đột phá Trúc Cơ đạt được Thái Thành, trở thành Tam đại đệ tử cũng có rất nhiều năm, sở dĩ còn cất giữ Đại Sư huynh xưng hô, nguyên nhân có hai, hấn là Huyền Thanh Sơn Chuông giáo, Kinh Thương Đạo Tôn đệ tử thân truyền, đây là thứ nhất, nhiều năm qua, thì là trở thành Tam đại đệ tử sau đó, hấn đúng tuổi không sai biệt lắm đồng môn, cho tới bây giờ lấy Sư Huynh tự xưng, đây là thứ hai, lâu ngày, mọi người cũng đều tập quán gọi hấn là Đại Sư huynh.

Hạo Hân phát hiện này nam tử tóc đỏ lúc này chính ôm tay, đứng ở vách núi bên cạnh, nhiều hứng thú nhìn mình.

"Đa tạ Đại Sư huynh." Hạo Hân cúi đầu, nhẹ giọng nói rằng.

"Sư Muội không cần khách khí, Sư Huynh chỉ là đi ngang qua nơi đây, thấy người tu luyện là Thanh Linh Thiểm, sớm đi năm Sư Huynh vừa mới cũng tu luyện qua, liền tiện thể chỉ điểm một phen." Hiên Viên Ngọc Hạo cười ha ha một tiếng, "Sư Huynh còn có việc, đi trước."

Nói xong, không có ở lâu nữa khác, dưới chân quang mang lóe lên, một thanh trường đao xuất hiện ở chân hấn để, nâng hấn trong nháy mắt liền đi xa, chỉ trên không trung để lại một đạo quang ảnh.

Hạo Hân nhìn Đại Sư huynh ly khai, cũng không có làm cái gì, chỉ là quay người lại yên lặng là môn phái thi đấu mà nỗ lực luyện tập.

Hiên Viên Ngọc Hạo, liền là một người như vậy, hấn nhớ kỹ dùng hầu như tất cả sư đệ Sư Muội tên, đối đãi bất luận cái gì một vị đồng môn, đều giống nhau, tri vô bất ngôn, ngôn vô bất tấn, đây là một vị để tất cả đồng môn đều đó kị không đứng dậy Sư Huynh.

Ly khai Huyền Mộc ngọn núi sau đó, Hiên Viên Ngọc Hạo trước giả chui ánh sáng thẳng tắp đi trước Tầng Kinh Các chỗ phía sau núi đi, ở một tháng trước, hấn kết thúc bế quan, báo cáo sư tôn sau đó, liền muốn đến Tầng Kinh Các đi xem, tưởng chọn nhất môn công pháp, là môn phái thi đấu làm thật đầy đủ chuẩn bị.

Tầng Kinh Các chỗ phía sau núi, thiên xu các trước cây trong rừng, để hai thanh đẳng quán thúc ghế nằm, hai thanh ghế nằm lay động lay động, mặt trên thẳng theo thứ tự là Bệnh lão nhân và Tiêu Thần.

Ghế nằm đều tự bày đặt một đồng thể gian hoa quả, và thật to ống trúc, nghĩ đến bên trong hơn phân nửa là mát lạnh lạnh lẽo nước suối.

Ở ba ngày trước, Tiêu Thần kết thúc ở Tàn Kiếm Đạo tu luyện, chưa có trở lại Vân U Phong, mà đi thẳng tới Tầng Kinh Các, lúc đầu hấn thấy Bệnh lão nhân thẳng đẳng ghế phía sau, tìm ba ngày, tỉ mỉ chế tác cái thanh này đẳng ghế thả ở bên cạnh cho mình, hôm nay buổi sáng, lại đã Thanh Phong Trần mua một đồng hoa quả, ở Bệnh lão nhân đáp ứng thỏa mãn hấn một cái yêu cầu lâu nặng dưới, phần đi ra phân nửa.

"Lão lưu manh, ta sẽ xin người tùy tiện đưa ta một món Tiên Khí được." Một mảnh đại diện từ đáp ở trên mặt, Tiêu Thần mở miệng nói rằng.

"Mấy năm nay sách, đều đọc được heo trong bụng đi, người cho là Tiên Khí là rau cải trắng sao?" Bệnh trên mặt lão nhân đồng dạng đang đáp một

mảnh đại diện từ, lười biếng nói rằng.

Tiêu Thần đưa tay cầm dưới trên mặt lá cây phía sau nói tiếp: "Đúng người khác mà nói điều không phải, người nói một mình người đỉnh núi lão đại, còn có thể điều không phải cái trắng sao?"

"Người còn là một cái đỉnh núi lão nhị đâu." Bệnh lão nhân như trước lười biếng nói rằng.

"Lão lưu manh, đối đãi được nói thành tín, đây chính là người chính mồm đáp ứng chuyện." Nhắc tới cái này, Tiêu Thần lại nghĩ tới này vô tri năm tháng mình là cỡ nào, thiên chân khả ái.

"Trước đây người còn thiếu ta một cái yêu cầu đâu, cái này coi là hoà nhau đi, suy nghĩ kỹ một chút." Bệnh lão nhân làm sao bởi Tiêu Thần dây dưa.

"Vậy không được, các luận các, thiếu người yêu cầu, người tùy tiện nói, người thiếu ta, cũng phải còn phải đưa ta." Tiêu Thần đã không phải là năm đó cái kia tiểu Thanh mới thiếu niên, ở Tầng Kinh Các này "Hồng trần đại nhiệm hàng" giữa rớt nhiều lần, dần dần, sẽ không nơi chốn bị quản chế, thỉnh thoảng cũng vẫn có thể nắm giữ một ít chủ động.

Tiêu Thần tìm cách, không thể bảo là không kẻ khác tán thưởng, hắc ám nho nhỏ Trúc Cơ tu sĩ, có thể có cái gì có thể cho để Bệnh lão nhân mưu đồ,) mà trái lại lại bất đồng.

Đối phương ít nhất cũng là Thiên Cơ kỳ đại tu sĩ, tùy tiện một điểm nhỏ đồ chơi, cũng có thể làm cho Trúc Cơ tu sĩ hưởng thụ không gì sánh được, như vậy một cái yêu cầu đổi một cái yêu cầu, nhìn như hoà nhau, kì thực Tiêu Thần phải ăn thua thiệt, hắc tự nhiên sẽ không đáp ứng.

"Người. . ." Bệnh lão nhân không nghĩ tới Tiêu Thần sẽ từ chối, một lúc ngậm miệng.

"Ta cái gì ta, nhanh lên cầm đến." Tiêu Thần thừa cơ truy kích, thế phải xảo trá Bệnh lão nhân một phen.

"Người xem, có người đến, lát nữa lại nói." Bệnh lão nhân lung tung một ngón tay, đưa tay bắt trên mặt lá cây, đứng dậy đi xa.

"Lão lưu manh!" Tiêu Thần cắn răng bài trừ mấy chữ phía sau cũng đứng dậy đi theo Bệnh lão nhân.

Lúc này, Tiêu Thần thấy Bệnh lão nhân chỉ phương hướng, có một đạo cầu vồng bay tới, hắc không có thần niệm, tự nhiên không có khả năng cảm ứng, duy có mắt thấy được, mới có thể xác định.

"Thằng nhóc nhỏ, lăn xuống đến!" Bệnh lão nhân chống nạnh hét lớn một tiếng, Tiêu Thần chỉ nói kẻ ngu si mới có thể nghe người dong dài, không nghĩ tới người lại Bệnh lão nhân một tiếng gào to giữa, té xuống đụn mây, thẳng tắp hướng về dưới chân núi rơi xuống.

Tiêu Thần cả kinh, ngo ngắc nhìn rơi người, trái tim lý tưởng là, chẳng lẽ vừa một cái và năm đó Lăng Từ Lăng vậy mới vừa học được ngự kiếm người, bị Bệnh lão nhân nhất hù dọa, trực tiếp dọa cho ngã xuống đi?

Cũng không phải mỗi người đều muốn Tiêu Thần thân thể biến thái, vừa ngự kiếm người, từ cao như vậy độ ngã xuống, kết quả chỉ có chết không thể chết lại.

Vì vậy Tiêu Thần lập tức gọi ra Bích Lưu, liều mạng thôi động chân nguyên, dùng cuộc đời có thể đạt được tốc độ nhanh nhất bay về phía rơi người.

Bệnh lão nhân không có mở miệng, cũng không có ngăn cản, chỉ là cười tủm tỉm nhìn Tiêu Thần, hơi hơi vuốt cằm.

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 84: 3 chiêu cơ hội

Tiêu Thần tốc độ cực nhanh, ở sau người lưu lại một chuỗi tàn ảnh, hơn nữa người nọ rơi địa phương cách Tiêu Thần chỗ nơi cũng không có rất xa, vài hơi thở sau đó, Tiêu Thần liền xuất hiện ở người nọ bên cạnh, Tiêu Thần nhìn trước mắt này nam tử tóc đỏ, mắt lộ ra vẻ nghi hoặc, "Tại sao là một nam?"

Tiêu Thần thấy vậy người nhắm chặt hai mắt, tựa hồ là ngất đi, không có suy nghĩ nhiều, dẫn theo hắc cổ áo liền bay về phía Tầng Kinh Các, người này đúng là đi trước Tầng Kinh Các Đại Sư huynh, Hiên Viên Ngọc Hạo, không biết cái gì, Bệnh lão nhân đột nhiên làm khó dễ, Tiêu Thần không cảm giác được Bệnh lão nhân kia vừa hô lực, nhưng thân là người bị hại Hiên Viên Ngọc Hạo, phân minh cảm thấy biến cả rít gào một loại khí thế và không thể chống chọi, trong nháy mắt liền mất đi ý thức, có một chút Tiêu Thần không có đoán đúng, lấy Hiên Viên Ngọc Hạo tu vi, hơn nữa hắc vốn cũng là pháp

thể song tu tu sĩ, điểm ấy cao độ ngã xuống, thì là không có chuẩn bị, cũng tối đa gây tay gãy chân, sinh mệnh tuyệt đối sẽ không gặp nguy hiểm

Không bao lâu, Tiêu Thần dẫn theo Hiên Viên Ngọc Hạo rơi vào Tầng Kinh Các trước cửa, hần tiện tay đem Hiên Viên Ngọc Hạo ném vào một bên, "Thiết, là một nam, sớm biết rằng không đi cứu."

Bệnh lão nhân trên mặt nhìn không được một kéo, thầm nghĩ trong lòng: "Toàn bộ Huyền Thanh Sơn, dám như thế tiểu bối, tuyệt đối chỉ có một mình ngươi." Ngoài miệng còn lại là nói rằng: "Muốn ngươi xen vào việc của người khác."

"Ta nói Lão lưu manh, ngươi cũng không biết xấu hổ, nhân gia mới có thể ngự kiếm, đã bị ngươi dọa cho hôn mê." Tiêu Thần vẻ mặt xem thường nhìn Bệnh lão nhân.

"Ha ha a. . ." Bệnh lão nhân chỉ là kỳ lạ cười nói: "Ngươi nếu có thể đón hần ba chiêu, ta sẽ đưa ngươi một món Tiên Khí."

"Nói thế có thật không?" Tiêu Thần vui vẻ, mở miệng nói.

Tiêu Thần nghĩ là, sẽ bị Bệnh lão nhân một tiếng liền hù dọa ngắt đi người, có thể có thật lợi hại, thương cảm ở Tiên Khí mê hoặc dưới, hần đến quên mất, đây hết thấy đều là hần một bên tình nguyện cho rằng.

"Truyện cười, ta đáng giá lừa ngươi?" Bệnh lão nhân liếc mắt một cái Tiêu Thần, nghênh đầu lớn tiếng nói.

Nghe vậy, Tiêu Thần trong lòng mơ hồ có chút bất an, hần luôn cảm thấy Bệnh lão nhân điều không phải một cái sẽ để cho mình có hại người, lần này tưởng cầm Tiên Khí, sợ rằng không có tự mình nghĩ đơn giản, bất quá lời đã nói ra khỏi miệng, trước không nói hần không có quyết nợ thói quen, chính là hần nghĩ, Bệnh lão nhân cũng không phải sẽ đồng ý, kết quả tất nhiên là cưỡng bức lợi dụ dưới, để Tiêu Thần buông tha trước lược thuật trọng điểm xin một chuyện.

Kết quả xấu nhất bất quá tự mình hạnh khổ xuống núi một chuyến mua được hoa quả trắng phân một nửa cho Bệnh lão nhân, nếu là thắng, tự mình là có thể xong một món Tiên Khí, loại này buôn bán, sợ rằng không có người nào phải không không muốn làm.

"Tới thì tới, chờ hần tỉnh lại lại nói." Tiêu Thần than buông tay, nói xong trở lại cây trong rừng nằm xuống.

Ở ba ngày trước, Tiêu Thần kết thúc Tàn Kiếm Đạo tu luyện, cuối cùng đoạn thời gian đó tu luyện, để hần miễn cưỡng luyện ra tầng Sát Khí Chi Bì, đến rồi sau lại tu luyện, Tiêu Thần đã không phải là để vốn là tồn tại kiếm khí tự hành cắt thân thể, mà là tự mình dùng Ngự Kiếm Thuật khống chế kiếm linh để thay thế, kể từ đó, mỗi lần cắt vết thương, chỗ mang sát khí quá nặng, vết thương cũng càng sâu.

Đại lượng luyện tập dưới, hần Ngự Kiếm Thuật dĩ nhiên tiếp cận lò hỏa thuần thanh cảnh, ngoài ra, ở Tiêu Thần lúc rời đi đội, trong cơ thể không gian còn nhiều hơn hút vào mười mấy kiếm linh, trong cơ thể hần không gian cầm cổ kiếm linh số lượng đã vượt qua trăm cái.

Còn có không đến hai tháng, chính là môn phái thi đấu, Tiêu Thần đi tới Tầng Kinh Các, thứ nhất thả lỏng dưới căng thẳng hai năm thần kinh, nhưng nhất chủ yếu vẫn là hần muốn cho Bệnh lão nhân giải thích cho hần hai năm qua không ở Vân U Phong nguyên nhân.

Cứ như vậy, hần Tiêu Thần ngay Tầng Kinh Các gặp người ba ngày, Nghịch Thương Thiên huynh muội lột xác vẫn không có kết thúc, Bệnh lão nhân nói cho Tiêu Thần, những linh thú này, ngũ một giấc đều là mấy trăm năm, này lột xác đến một nghìn tám trăm năm, kia đều không phải là chuyện, Tiêu Thần cũng không có hỏi nhiều nữa, dù sao lột xác nói như vậy, chỉ có chuyện tốt.

Tiêu Thần đi vào rừng cây nằm xuống phía sau, Bệnh lão nhân cũng theo đuôi phía sau, đi tới đằng bên cạnh - ghé dựa, khom lưng cầm lên một cái lê, ngậm lớn gặm, thương cảm này nặng gút như lửa chính ngọc, Đại Sư huynh bị "Phoi thầy hoang dã", loại này gấp gờ, chỉ sợ hần là một lần trải qua, đồng thời có thể là cuộc đời này duy nhất một lần.

Đại Sư huynh thân phận, tại đây phía sau núi Tầng Kinh Các,

Đã không có mây may tác dụng, Bệnh lão nhân là hoàn toàn không để vào mắt, mà Tiêu Thần còn lại là, căn bản không nhận thức.

Không biết qua bao lâu, rừng cây bên trong tiếng ve kêu trập trập, hai thanh thật to đằng ghế đã không có nửa điểm động tĩnh, mà Tiêu Thần và Bệnh lão nhân còn thẳng ở phía trên, hiển nhiên, hai người này là đang ngủ, lúc này nằm ở dưới ánh nắng chói chan Đại Sư huynh Hiên Viên Ngọc Hạo cũng dần dần chuyển tỉnh.

Trải qua một đoạn thời gian thật lâu bạo phơi nắng, trên mặt đất đã sớm nóng và hóa lò một loại, Hiên Viên Ngọc Hạo sau khi tỉnh lại, vuốt nóng lên mặt đất, sau đó gãi đầu một cái, phát hiện một đầu tóc hồng cũng nóng không được.

Hần phi thân nhảy lên, tu vi lực vận chuyển, bị phơi nắng thật lâu không khỏe vừa mất mà tan, hần hồi tưởng vừa việc, nhưng vô luận như thế nào đều không nghĩ ra, Tầng Kinh Các trong coi, tại sao lại đột nhiên làm khó dễ, kia vừa hồ, hần bây giờ lòng vẫn còn sợ hãi, cái loại này tuyệt đối áp chế, để hần cảm giác sâu sắc vô lực, lúc này tỉnh lại, hần rất nhanh liền nhìn đến rừng cây giữa cảnh tượng.

Thật to đằng ghế, ngủ say trước hai người, một người hần nhìn không ra tu vi, đó là Bệnh lão nhân, tên còn lại hần thấy thế nào cũng chỉ là Luyện khí tu sĩ, lại cho hần một loại cảm giác nguy hiểm, đó là Tiêu Thần.

Hiên Viên Ngọc Hạo áp hạ giọng nói rằng: "Vân tiên bối, vân bối Hiên Viên Ngọc Hạo, đã báo cáo sư tôn, tiến nhập Tầng Kinh Các một lần, mong rằng tiên bối được một phương tiện."

Bệnh lão nhân vẫn không nhúc nhích, phảng phất không có nghe được một loại, mà trên thực tế, Hiên Viên Ngọc Hạo nói là lúc, vận lên một chút tu vi lực, ngay cả một bên Tiêu Thần đều rõ ràng nghe vào tai, Bệnh lão nhân không có khả năng nghe không được, lúc này đáng đáp, tất nhiên là cố ý sở trí, Tiêu Thần sao lại không biết hấn dùng ý, đơn giản chính là để cho mình đi tiếp đãi.

Vì mình Tiên Khí, Tiêu Thần bỏ người lên, đi hướng Hiên Viên Ngọc Hạo, Tiêu Thần không có nể thử đi dò thám biết người tu vi, bởi vì Tiêu Thần không có bản sự này, không có thần niệm lực, coi như là cảnh giới so với hấn thấp người, hấn cũng nhìn không ra đối phương tu vi, càng không cần phải nói cảnh giới cao hơn hấn.

"Tiểu tử, Vân Lão Đại đang ngủ, ngươi còn là đi về trước đi." Tiêu Thần ngáp nói rằng.

Thấy một thanh niên ngáp đi tới, Hiên Viên Ngọc Hạo sắc mặt như thường, hấn có thể xác định, người này niên linh không lớn, bộ dáng như thế chính là tướng mạo sẵn có, "Ta đã xin chỉ thị sư tôn Kinh Thương Chương giáo, muốn tiến thiên quyền các một lần, mong rằng sư đệ được một phương tiện."

Lấy Hiên Viên Ngọc Hạo thân phận như vậy nói với Tiêu Thần nói, đã cũng coi là buông xuống tất cả tư thái, nếu là tầm thường đệ tử, sợ rằng không có người nào không sâu cảm vinh hạnh, nhưng bất đắc dĩ hấn gặp được Tiêu Thần, cũng chỉ có thể trách hấn thời vận không tốt.

Tiêu Thần vừa nghe đối phương vậy mà vừa vận Kinh Thương Đạo Tôn vi sư tôn, kia người này hơn phân nửa chính là Hiên Viên Ngọc Hạo.

Hiên Viên Ngọc Hạo!

Tuy rằng Tiêu Thần không biết người trước mắt, thế nhưng Hiên Viên Ngọc Hạo hàng đầu mặc dù là hấn, cũng là thường xuyên có nghe thấy, cái kia thân như nhau nam tử trẻ tuổi, ở Huyền Thanh Sơn đại biểu tuyệt đối thuật lại, trẻ tuổi đệ nhất nhân, đúng là vị đại sư kia huynh.

Nghĩ tới đây, Tiêu Thần thuận liền nhớ tới tự mình trước một loạt hành vi, điều này làm cho Tiêu Thần trong lòng nhất thời lạnh hơn phân nửa, ở sâu trong nội tâm găm thét muốn ăn sống rồi Bệnh lão nhân, hấn không có khả năng không biết người này thân phận, nhưng may may không nhắc nhở còn không nói, càng là cố ý kéo tự mình xuống nước, Tiêu Thần lúc này biểu tình cương ở trên mặt, nhưng cũng không có duy trì bao lâu, hấn rất nhanh làm quyết định.

Tiêu Thần thâm thụ Kinh Thương Đạo Tôn đại ân, hơn nữa cũng biết thân phận đối phương, về tình về lý đều cho đối phương cho đi, bất quá lúc này Tiêu Thần mưu đồ Bệnh lão nhân Tiên Khí, hơn nữa đã có thể xác định, người trước mắt tám chín phần mười chính là trong truyền thuyết Hiên Viên Ngọc Hạo, và loại tu luyện này nhiều năm nhân vật thiên tài so chiêu, đừng nói ba chiêu, một chiêu đều quá.

Vì vậy Tiêu Thần lúc này dự định chính là, mặc kệ đối phương là ai, đều lập tức đánh đuổi, như vậy hấn Tiên Khí còn có chút hi vọng.

"Ngươi đi vài lần liên quan gì ta, Vân Lão Đại không ở, ở đây ta làm chủ, đi nhanh lên." Tiêu Thần cũng không kịp đắc tội Hiên Viên Ngọc Hạo phía sau, tự mình ngày gặp qua thế nào, lúc này kiên trì nói rằng.

"Hừ, nói khoác mà không biết ngưng." Hiên Viên Ngọc Hạo nghe vậy một tiếng hừ lạnh, sau đó xa xa liền ôm quyền, nói rằng: "Mong rằng Vân tiên bối được một phương tiện, chớ để để Chương giáo mặt mũi khó chịu nổi."

"Tiểu tử lời ấy sai rồi, lão phu chỉ là đang ngủ, làm sao có thể cùng Chương giáo mặt mũi nói đâu?" Bệnh lão nhân lười biếng thanh âm truyền đến.

"Chỉ là tiểu tử thói này nói xằng nói bệnh, vậy làm sao có thể coi là đến trên đầu ta đâu?" Bệnh lão nhân một bên hướng Tiêu Thần và Hiên Viên Ngọc Hạo đi tới, vừa nói.

"Vô tri tiểu tử, không đề cập tới cũng được, vậy vẫn bối đi trước Thiên Quyền Các." Hiên Viên Ngọc Hạo làm sao sẽ không nhìn ra hai người này phân minh chính là một đường, tuy rằng không biết đối phương vì sao như vậy, nhưng hấn không xa quá nhiều dây dưa.

Nghe được Bệnh lão nhân lúc nói chuyện, Tiêu Thần tâm đã chìm đến rồi đáy cốc, Bệnh lão nhân lúc này nói, hiển nhiên là không muốn Hiên Viên Ngọc Hạo ly khai nơi đây, Tiêu Thần thầm nghĩ: Đây cái, đúng sai đánh không thể.

"Tiểu tử mời chậm, tiểu tử thói này tuy nói nói xằng nói bệnh, bất quá dù sao cũng là ở đây chủ sự một trong, hấn nếu nói không đồng ý ngươi đi, ngươi sợ rằng còn là không vào được." Bệnh lão nhân nhìn Tiêu Thần, cười khanh khách nói rằng.

Quả thế!

Tiêu Thần thầm than một tiếng, biết cuộc tỷ thí này, thế ở phải làm, nắn câu cáo già sau đó mở miệng nói: "Cho ngươi ba lần ra chiêu cơ hội, ta nếu thua nữa, liền cho ngươi đi vào."

Bệnh lão nhân nghe vậy, hơi thấy khác biệt, sau đó lại mỉm cười cười, hấn cười Tiêu Thần có thể đem nhận người khác ba chiêu nói như vậy hoa lệ mà không thất mặt mũi.

Tiêu Thần cũng là có khổ khó nói, nếu là mở miệng nói có thể tiếp được người khác ba chiêu để lại được, đây cũng quá roi mặt mũi, bất đắc dĩ không thể làm gì khác hơn là đem mặt khác.

Hiên Viên Ngọc Hạo mặt lộ vẻ vẻ nghi hoặc, hoàn toàn đoán không ra một già một trẻ này hai người tới cùng muốn làm gì, bất quá hấn cũng không có nghĩ tới bọn họ sẽ gây bất lợi cho tự mình, dù sao trước mắt này có vẻ bệnh lão nhân, mỗi lần sư tôn đều căn dặn không thể mất cấp bậc lễ nghĩa, hấn tự

nhien không cần nhiều suy nghĩ, về phần Tiêu Thần, thấy thế nào đều là Luyện Khí Kỳ tu sĩ, có thể làm sao gây bất lợi cho tự mình?

Nghĩ đến điểm này, mặc kệ đối phương xuất phát từ cái gì mục đích, hắn đều phải xuất thủ trước sau đó mới có thể biết.

"Thế nào, chẳng lẽ ngươi sợ?" Tiêu Thần kiểm Hiên Viên Ngọc Hạo mắt lộ ra suy tư về, không khỏi lo lắng, vì vậy nói tự thế ki.

Nếu là trong ngày thường, Đại Sư huynh Hiên Viên Ngọc Hạo đứng như vậy khiêu chiến tối đa cười bỏ qua, nhưng ngày hôm nay có chút bất đồng, hắn không biết vì sao một già một trẻ này sẽ hết sức nhắm vào mình, hắn chỉ có thể ngheh chiến, vì vậy không gian phản cười nói: "Vậy thì mời sư đệ chỉ giáo."

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 85: 1 chiến Đại Sư huynh

Hiên Viên Ngọc Hạo chấp tay một cái, trong mắt nhưng không có một tia chiến ý, hắn đứng ở Tầng Kinh Các trước cửa trên đất trống, thình thoảng phát qua một tia gió mắt kéo hắn một đầu màu đỏ tóc dài, hơi tung bay.

Hắn đối diện còn lại là Tiêu Thần, mặc một bộ Huyền Thanh Sơn Tử đại đệ tử quần áo và trang sức, bị hắc viêm thiêu hủy tóc lúc này đã một lần nữa dài ra, một đầu màu lam đậm giữa tóc dài xõa trên bờ vai, và Hiên Viên Ngọc Hạo tạo thành cường liệt đối lập.

Cùng Đại Sư huynh Hiên Viên Ngọc Hạo chính diện đối chiến, Tiêu Thần nghĩ tới, đồng thời không chỉ một lần, nhưng bây giờ Tiêu Thần nhưng không có vẻ vui sướng, bởi vì mặc kệ nói như thế nào, Tiêu Thần tu hành thời gian còn đang quá ngắn, hiện tại hắn, muốn phải dựa vào thực lực của chính mình đánh bại Hiên Viên Ngọc Hạo, đây là không có khả năng.

Lúc này, cũng hắn và Đại Sư huynh chính diện quyết đấu thời gian, hắn còn không có nghĩ thơ đến cho rằng so với tu sĩ tầm thường cường hãn nhiều thân thể là có thể trợ giúp hắn vượt qua hai cái cảnh giới mà chiến.

Bất quá nếu sự tình đã phát triển đến trình độ này, thì là Tiêu Thần một nghìn một vạn một không muốn, cũng chỉ có thể kiên trì trên, hướng chỉ, còn có một món Tiên Khí làm thưởng cho, điều này làm cho Tiêu Thần ở phát hiện trận chiến này không cách nào tránh khỏi sau đó, có một cái cuối cùng thoải mái.

"Ta xem ngươi tuổi tác ở ba mươi trên dưới, cái tuổi này có Luyện khí đỉnh thực lực, tuy nói không sai, nhưng cũng chỉ có thể coi là không sai, chiêu thứ nhất, ta liền dùng Luyện Khí Kỳ chiêu thức." Hiên Viên Ngọc Hạo nói xong, tay phải nghiêng ngón tay hướng thiên không, vừa lộn cổ tay, một đạo tia sáng màu vàng từ khép lại ngón trở và ngón giữa bắn ra, bốn xích có thừa là lúc dừng lại, đứng là lấy tu vi ngưng tụ kiểm.

Riêng là chiêu thức ấy công phu, chính là lúc này Tiêu Thần theo không kịp, bởi vì hắn chân nguyên trong cơ thể còn có rất lớn một bộ phận không có chuyển hóa thành linh lực, mà như vậy kiểm chỉ tuy rằng không khó, nhưng yêu cầu toàn thân chân nguyên chuyển hóa linh lực sau đó mới có thể sử dụng, đơn giản mà nói, chính là muốn Trúc Cơ Đại viên mãn tu sĩ mới có thể thi triển, lại không thể thời gian dài duy trì, càng chưa nói chiến đấu, đây là Luyện khí chiêu thức? Nếu như không đọc qua sách, thật đúng là cho ngươi mộng. Tiêu Thần trong lòng âm thầm nói rằng.

"Động thủ đi." Tiêu Thần đồng dạng khép lại ngón trở và ngón giữa, bày ra kiểm chỉ, bất quá cũng không giống như Hiên Viên Ngọc Hạo, có ánh sáng mũi nhọn bắn ra.

"Kiểm Độ Thiên Hà", nghĩ không ra Hiên Viên Ngọc Hạo lên tay chính là Huyền Thanh Sơn cơ sở kiểm chiêu, phạm kiểm đệ tam trọng, Kiểm Độ Thiên Hà.

Tiêu Thần hiện tại đã có thể sử dụng thiên kiểm, đối với phạm kiểm cũng đã sớm lạn thực vụ hung, hắn còn như vậy, kia từ lúc Tiêu Thần bắt đầu tu luyện Huyền Thanh Sơn cơ sở kiểm chiêu thời gian, cũng đã có thể sử dụng thiên kiểm một chiêu cuối cùng Hiên Viên Ngọc Hạo, và Tiêu Thần so với, thì như thế nào?

Đáp án không cần nói cũng biết, tự nhiên là Hiên Viên Ngọc Hạo sử dụng càng phải hơn hẳn, càng có thể phát huy ra lực lượng, dù vậy, đối mặt Hiên Viên Ngọc Hạo mãnh liệt một kiểm, Tiêu Thần không có lùi bước, hắn đồng dạng cử động ngón tay thi triển đồng dạng Kiểm Độ Thiên Hà đón nhận, tuy rằng Tiêu Thần tu vi không đủ để để cho hắn yên tâm xuất kiếm ánh sáng, nhưng nhiều năm rèn luyện thân thể, lại luyện vào sát khí, như vậy một ngón tay, so với chân chính bảo kiểm không kịp nhiều nhien.

Chia chia tương đối, ánh mắt giao tiếp, Hiên Viên Ngọc Hạo nhìn về phía Tiêu Thần trong mắt, có một tia thường thức, hắn đang cùng Tiêu Thần ngón tay va chạm trước trong nháy mắt, triệt hồi kiểm quang, đồng dạng lấy thân thể lực đánh về phía Tiêu Thần ngón tay.

Ở bốn ngón tay tương giao thời gian, Hiên Viên Ngọc Hạo phát hiện, luyện thể nhiều năm tự mình, lại đang thân thể lực trên không có chiếm được nửa phần tiện nghi, đối phương chẳng qua Luyện Khí Kỳ đệ tử, mặc dù từ nhỏ luyện thể, cũng không thể nào dùng thân thể lực chính diện cùng mình đối kháng, phát hiện này, để hắn rất là cảm thấy hứng thú.

Đồng dạng cảm giác Tiêu Thần cũng có, khi hắn điểm ở Hiên Viên Ngọc Hạo ngón tay trên thời gian, Tiêu Thần chỉ cảm giác mình ngón tay điểm vào một ngọn núi trên, không có lay động nửa điểm, tuy nói chính hắn cũng không có thụ thương, hắn cũng nhìn thấy Hiên Viên Ngọc Hạo trên tay kiếm quang đột nhiên dập tắt, vừa một kích, là hai người dứt bỏ tất cả tu vi một lần thân thể va chạm, kết quả là, thế hoà.

Nói là thế hoà, kỳ thực không phải, Hiên Viên Ngọc Hạo chính Thái Thành Hậu kỳ tu sĩ, tu vi càng cao, có thể lợi dụng linh lực luyện thể trình độ càng cao, nếu là Tiêu Thần có tu vi như thế, hắn cũng có thể khiêng dùng so với hiện tại nhiều không biết gấp bao nhiêu lần sát khí, thân thể hắn tự nhiên có thể tùy theo rèn luyện đến càng cao một tầng thứ, cho nên tại đây chiều thứ nhất sống mái với nhau giữa,

Còn là Tiêu Thần thắng.

"Không sai, không sai." Hiên Viên Ngọc Hạo nhếch miệng nhất cười nói.

"Đại Sư huynh cũng không gì hơn cái này, trở lại." Tiêu Thần ngoài miệng khi nào thua qua người khác, lời nói này nói ra khỏi miệng khi, nghe vào là vậy tự nhiên.

"Kế tiếp, ta muốn sử dụng là Trúc Cơ khi luyện thành chiêu thức, Thanh Linh Thiểm." Hiên Viên Ngọc Hạo như trước dẫn đầu nói rõ muốn sử dụng chiêu thức.

"Thanh Linh Thiểm?" Tên này, Tiêu Thần không xa lạ gì, tuy rằng chính hắn không có tu luyện qua, bất quá hắn vẫn như cũ biết, này Thanh Linh Thiểm, được xưng Trúc Cơ Kỳ cực mạnh công pháp, là một môn tập thân pháp và công kích làm một thể tiến công tính pháp thuật, tốc độ cực nhanh, biến hóa nhiều, kẻ khác khó lòng phòng bị, Hiên Viên Ngọc Hạo sử dụng công pháp này, tất nhiên càng thêm linh động, Tiêu Thần trong lúc nhất thời vậy mà nghĩ không ra tự mình nên dùng công pháp gì đến đối kháng.

"Cơ sở kiếm chiêu, khẳng định theo không kịp hắn tiết tấu, Hoán Nhật không thể dùng, kiếm linh không thể dùng, cảm thức không kịp thi triển, ngành kháng càng sớm muộn muốn thua, tới cùng nên như thế nào." Tiêu Thần trong nháy mắt, tinh tế nhớ lại tự mình tất cả bản lĩnh, mới phát hiện mình hội thần thông thực sự quá ít, lâm địch là lúc, căn bản không đủ để ứng phó đối thủ chiêu thức, vì vậy hắn âm thầm quyết định, đánh xong này lần này, nhất định phải quán quít lấy Bệnh lão nhân đi Tàng Kinh Các nhiều trộm nhiều bí tịch đi ra.

Mà lúc này việc cấp bách là nhanh lên ứng đối Hiên Viên Ngọc Hạo lập tức công Thanh Linh Thiểm, ở Tiêu Thần có chút không biết làm sao thời gian, Hiên Viên Ngọc Hạo hai tay triển khai càng lên trên cao, hoa kỳ quái quỷ tích hướng về phía Tiêu Thần đá tới.

"Có!" Tiêu Thần đột nhiên nghĩ đến một chiêu thật lâu không có sử dụng công phu, kế tiếp, bằng vào Tiêu Thần luyện tập đã nhiều năm vũ kỹ, và Hiên Viên Ngọc Hạo chu toàn thật lâu, bọn họ đều ở đây chờ, Hiên Viên Ngọc Hạo chờ Tiêu Thần sai lầm, mà Tiêu Thần còn lại là đang chờ đợi Hiên Viên Ngọc Hạo sử dụng sát chiêu, hai người bọn họ đấu ra thích thú, tựa hồ đã sớm đã quen bọn họ chiêu thức đã qua ba.

"Đại Sư huynh, ba chiêu đã qua, ngươi đã thua." Đột nhiên Tiêu Thần cả tiếng hô lên.

Tiêu Thần nhớ kỹ, Đại Sư huynh làm sao sẽ không nhớ được, vừa hắn chỉ biết đã qua ba chiêu chi hạn, nhưng hắn cực kỳ lâu cũng không có gặp gỡ Tiêu Thần như vậy luyện thể đối thủ, nghĩ đến có thể cùng đối phương đấu chiến nhẹ nhàng vui vẻ, cũng quên mất chiêu số ước hẹn, hắn cũng không có mở miệng, không ngờ một lúc hưng khởi, đến trái lại trước nói.

"Đại Sư huynh, ngươi vào đi thôi, ngươi nếu như chăm chú nói, ta khẳng định không tiếp nổi một chiêu." Nhìn Hiên Viên Ngọc Hạo lắc đầu sẽ phải rời khỏi, Tiêu Thần nói.

"Đại trượng phu, có cái nên làm có việc không nên làm, thắng thì thắng, thua thì thua, ta còn sẽ giựt nợ sao, sư đệ thân thể rèn luyện cũng không tệ lắm, đáng tiếc, ài. . ." Hiên Viên Ngọc Hạo ra leng keng hữu lực, không có một tia làm ra vẻ, cuối cùng thở dài, lại chẳng biết tại sao.

"Vậy thì mời Đại Sư huynh, tiếp ta một chiêu." Tiêu Thần không có đón trọng tâm câu chuyện kể tục, tự mình nhìn nói rằng.

"Ừ?" Bệnh lão đầu một tiếng nhẹ ồ, hắn cảm giác được, Tiêu Thần đang khi nói chuyện đợi, ánh mắt có chút bất đồng, Bệnh lão nhân không có ngăn cản, nhưng là phải không chỉ vì ở đầu, thở dài.

"Sư đệ không cần khách khí, cứ việc đánh tới." Nghe vậy, Hiên Viên Ngọc Hạo thân nhiên tiếp thu Tiêu Thần đề nghị.

Tiêu Thần đứng tại chỗ, quanh thân hiện lên thanh quang, mà chính hắn không có phát hiện, Hiên Viên Ngọc Hạo cũng không có thể nhìn ra, này thanh quang không chỉ đột hiện ra Tiêu Thần có thể so với Trúc Cơ lúc đầu đỉnh núi tu vi, nhìn đến nơi đây, bệnh lão nhân trên mặt cũng không có toát ra sắc mặt vui mừng.

Trái lại trầm hơn vài phần, bởi vì hắn có thể rõ ràng thấy, Tiêu Thần nhập vào cơ thể phát sinh thanh quang, trong đó còn kèm theo một chút đen đỏ vẻ, sau một lát, hắn từ trong túi đựng đồ lấy ra toái ngọc cầm, ngay tại chỗ ngồi xếp bằng xuống.

Tiêu Thần nhẹ nhàng ở trên cung nhất phủ, cảm huyền rung động, phát ra thanh thúy tiếng phượng hót, Tiêu Thần đã hai mắt nhắm nghiền, mà giờ khắc này bệnh lão nhân trên mặt âm trầm lại là hoàn toàn tan hết, thủ nhi đại chi là sai ngạc vẻ, theo Tiêu Thần ngón tay ở cảm huyền trên nhảy lên, trên người

hắn thanh quang từ từ hướng về hai tay hắn hội tụ, đứng ở đối diện Đại Sư huynh cảm nhận được một loại khác khí tức, hắn nghĩ hiện tại Tiêu Thần, có chút mờ ảo.

Cũng không phải Tiêu Thần trở nên mạnh mẽ, Tiêu Thần thường ngày tu luyện tinh u cảm tâm, lúc này ở tiến nhập trạng thái phía sau, hơn nữa tự thân chỗ mang một thân bí khí hoàn toàn tiêu tán, tự nhiên làm cho một loại linh hoạt kỳ ảo mờ ảo đột ngột cảm giác.

Đồng thời, Hiên Viên Ngọc Hạo cũng cảm thấy Tiêu Thần cũng không phải Luyện Khí Kỳ đơn giản như vậy, mãnh liệt như vậy chân nguyên ba động, chỉ cần là một bình thường Thai Thành tu giả đều có thể xử độc lên, đây là thuộc về Trúc Cơ trung kỳ trên mới có thể phát sinh.

Một khúc du dương khúc đàn theo Tiêu Thần ngón tay nhảy lên mà quanh quẩn ở phía sau trên núi vô ích, tựa hồ chu vi chim nhỏ càng ngày càng nhiều dừng ở ba người chu vi, tựa hồ chúng nó cũng đang hưởng thụ này âm luật mà quên mất phi hành.

Khúc đàn vẫn còn tiếp tục, bệnh lão nhân trên mặt đã không có mấy may về lo lắng, trái lại trong mắt lưu lộ vui mừng, đơn giản là hắn thấy được, ở Tiêu Thần ngón tay đạn động cảm huyền thời gian, thanh quang lộ ra đen đỏ khí chậm rãi biến mất.

Đột nhiên, Tiêu Thần hai tay vừa nhấc đề một cái, tay phải không ngừng về phía trước xóa sạch dây cung, mà tay trái lại là một cây cây chọn cảm huyền, rõ ràng là đàn cổ, lại phát ra tiếng rỗng ngâm, vào thời khắc này, dừng lại ở chung quanh phi điều tẩu thú toàn bộ chấn kinh trốn xa, một loại khí tức bén nhọn tràn ngập ở hai người chiến trường chu vi, Hiên Viên Ngọc Hạo không hiểu cảm thấy một tia cảm giác nguy hiểm, xuất hiện này giữa cảm giác có thể chỉ có một, đó chính là Tiêu Thần phát sinh công kích đủ để đối với hắn tạo thành uy hiếp.

Mặc dù Tiêu Thần là Trúc Cơ trung kỳ, nhưng Trúc Cơ trung kỳ có thể đứng Thai Thành Hậu kỳ tạo thành uy hiếp, quyền này để người không thể tương tượng nói, càng không cần phải nói, lấy Thai Thành Hậu kỳ tu vi đã bị Trúc Cơ trung kỳ uy hiếp người hay là hắn, lúc này, trên mặt hắn nghiêm sắc mặt, nhìn về phía Tiêu Thần thời gian, cũng có một ít từ đầu đến giờ trước cũng không có coi trọng.

Trên đất trống, long ngâm trận trận, không duyên cớ khởi phong, đem Hiên Viên Ngọc Hạo tóc dài thổi ở sau ót, tuy rằng nhìn bằng mắt thường không đến, nhưng hắn thần niệm nhưng ở trong nhảy mắt bắt được Tiêu Thần công kích buông xuống, đó là một vòng một vòng sóng gợn nhất môn đồ vật, từ Tiêu Thần trên đầu gối toái ngọc cảm phát sinh, hướng phía Hiên Viên Ngọc Hạo bao phủ mà đến.

Hiên Viên Ngọc Hạo đạp đất phía sau nhảy dựng lên, bay đến không trung sau đó, đầu nghiêng xuống phía dưới đối với Tiêu Thần chỗ phương hướng chính là rống to một tiếng, Hiên Viên Ngọc Hạo tiếng rống to này, giống như một chỉ phần nộ sư tử phát sinh, Bệnh lão nhân ở một bên, thấy được Hiên Viên Ngọc Hạo phát sinh sóng âm, giống như một một đặc biệt thật lớn cái phao.

Trong nháy mắt, lưỡng đạo tuyệt nhiên bất đồng âm ba đụng vào nhau, đầu tiên là cân sức ngang tài, nhưng không đủ chỉ chốc lát, chiến trường chu vi sư tử hồng tiếng càng phát ra to rõ, mà tiếng rỗng ngâm lại có vẻ có chút trung khí không đủ, mặc dù nhìn không thấy âm đột công kích, cũng có thể phán đoán, Tiêu Thần không địch lại Hiên Viên Ngọc Hạo, bại trận bất quá vấn đề thời gian.

Tiêu Thần cái trán chớp mũi rịn mồ hôi, khẽ đàn một đôi tay cũng có chút run rẩy, lúc này hắn đang khổ cực duy trì tiếng rỗng ngâm.

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 86: Trở về núi

"Rống!" Ở Tiêu Thần đau khổ ủng hộ là lúc, một tiếng so với vừa vang dội gấp trăm lần sư tử hồng vang lên, tiếng rỗng ngâm trong nháy mắt liền bị bao phủ, tiếng đàn hơi ngừng, chính hắn cũng là thổ huyết rồi ngã xuống, bất quá hắn rồi ngã xuống trước, vô luận là Bệnh lão nhân, còn là Hiên Viên Ngọc Hạo đều thấy được khoe miệng hắn mỉm cười và khinh động môi, tựa hồ muốn nói: "Đây mới là Đại Sư huynh."

Tiêu Thần biết mình thất bại, sở dĩ đau khổ kiên trì, là bởi vì hắn muốn cho Đại Sư huynh dùng ra thực lực chân chính, kia sợ không phải toàn bộ thực lực cũng tốt, đem hết toàn lực đi liều mạng, không lưu lại cho mình hối hận cơ hội.

Ở cuối cùng lúc, cũng không phải là Hiên Viên Ngọc Hạo thật bị ép dùng xuất thực lực của chính mình, mà là hắn đọc đã hiểu Tiêu Thần kiên trì, tận lực trở nên, cảnh giới trên dưới chênh lệch, Hiên Viên Ngọc Hạo đơn giản đánh tan này đáng kính sư đệ.

Tiên huyết nhiễm đỏ Tiêu Thần vật áo, vừa thổ huyết thật mạnh, lúc này nằm ở bên cạnh hắn Toái Ngọc Cầm trên cũng dính lên không ít vết máu, bích lục cảm, đỏ tươi huyết, Tiêu Thần thua triệt triệt để để, cảnh giới chênh lệch xảy ra kia, lại làm sao có thể thủ thắng.

Tiêu Thần cũng tốt, Hiên Viên Ngọc Hạo cũng tốt, bọn họ chỉ là thấy được nông cạn mặt đồ vật, mà Bệnh lão nhân cũng thấy được càng nhiều, nho nhỏ này đánh một trận, đúng Tiêu Thần mà nói cực kỳ trọng yếu, hai từ năm đó, sát khí đúng Tiêu Thần ảnh hưởng là không nhận thức được, sẽ đối với hắn

tạo thành thế nào hậu quả không có người có thể nói rõ ràng

Sắt khí ăn mòn hậu quả, cũng chỉ có một, nhẹ thì nhập ma, nặng thì điên cuồng mà chết, Tiêu Thần vận chuyển chân nguyên thời gian sản sinh Hắc Hồng Chi Khí, phân minh chính là sắt khí đã đối với hắc tạo thành ăn mòn, cũng may Tiêu Thần còn có phương pháp áp chế, chậm chậm lại, tự nhiên sẽ hoàn toàn nhỏ tiêu tán.

Đây chỉ là nông cạn trình tự mặt trái hiệu quả tiêu trừ, nghiêm trọng hơn là đã đúng Tiêu Thần tâm thần tạo thành ảnh hưởng, đây càng là cần thời gian rất lâu, đồng thời tận lực dưới mới có thể tiêu trừ.

"Đi thôi, lần thi đấu này sau đó, liền chuẩn bị đột phá Nguyên Thần đi?" Đối với Hiên Viên Ngọc Hạo ý đồ đến, Bệnh lão nhân rất rõ ràng, đơn giản đề lần thi đấu này, còn đối với nơi dừng lại ở Thai Thành Hậu kỳ viên mãn đã một đoạn thời gian rất dài, nếu không phải là vì lần này trăm năm thi đấu, sợ rằng đã đột phá Nguyên Thần Chi Cảnh.

"Đúng vậy, cảnh giới không đề ép được, lần thi đấu này sau đó, chỉ có thể đột phá." Hiên Viên Ngọc Hạo đối với vừa việc, cũng không có chú ý, tuy rằng đến bây giờ hắc vẫn như cũ không rõ tại sao muốn và Tiêu Thần đánh một trận.

"Cũng không phải thời gian áp càng dài lại càng tốt, tất cả tùy duyên." Bệnh lão nhân nói chấp tay sau lưng đi hướng cây trong rừng đằng ghế.

Hiên Viên Ngọc Hạo đứng tại chỗ, con ngươi vòng vo chuyển, như có điều suy nghĩ đi hướng Tàng Kinh Các đại môn, thương cảm Tiêu Thần không một người quản hắc, cứ như vậy nằm ở mặt trời chói chang dưới, hôn mê bất tỉnh.

Huyền Thanh Sơn trăm năm một lần môn phái đệ tử thi đấu bắt đầu thi đấu sắp tới, như vậy thịnh yên, toàn bộ Tu Chân Giới không biết nhiều ít tu giả muốn phải thấy tận mắt chứng.

Đáng tiếc, như vậy tranh tài, Huyền Thanh Sơn chưa bao giờ đối ngoại mở ra, cũng sẽ không mời bất kỳ một cái nào khác môn phái tu sĩ để làm khán giả, đây là một loại cơ mật, như vậy tranh tài có thể đơn giản nhìn ra trong môn phái đệ tử tu vi tình huống, tự nhiên không thể để cho ngoại nhân thấy.

Thời gian càng ngày càng gần, chuẩn bị tham gia tranh tài mỗi một vị trí tu sĩ, trong lòng hoặc nhiều hoặc ít đều có chút lo lắng, coi như là trước bề quan, cũng đều xuất quan, là thi đấu làm cuối cùng chuẩn bị.

Hoặc củng cố tu vi, hoặc luyện tập công pháp, toàn bộ Huyền Thanh Sơn, mỗi một sư động dài phủ chỗ ở cửa, không khỏi là đông như trẩy hội, đến đây thỉnh giáo đệ tử xếp hàng rất dài đội ngũ, người càng nói liền không dứt, khắp nơi đều là một bức tu luyện được bầu không khí, nếu là vẫn như vậy, sợ rằng không nên bao nhiêu năm, Huyền Thanh Sơn liền có thể xuất thế một nhóm ưu tú tu sĩ.

Đương nhiên, cánh rừng lớn, cái gì chim đều có, tỷ như, có người liền không có nửa điểm sót ruột hình dạng, đang ở nơi nào đó rừng cây, một lần lại một biến "Tàn bộ."

Mấy ngày trước, ban đêm, Tiêu Thần từ hôn mê tỉnh lại, phát hiện mình còn đang thẳng lúc trước và Hiên Viên Ngọc Hạo chiến đấu địa phương, mà giờ khắc này Bệnh lão nhân và Hiên Viên Ngọc Hạo đều đã không ở. Hắc có chút cổ hết sức đứng dậy, nhìn bốn phía, phát hiện lúc này mặt trời đã mau phải xuống núi, mà trong rừng hai thanh đẳng quán thúc ghế nằm cũng còn ở tại chỗ,

Chỉ là cái ghế bên cạnh hoa quả đã toàn bộ không có.

Tiêu Thần cười khổ lắc đầu, nhớ tới ban ngày chiến đấu, Tiêu Thần có một loại thật sâu cảm giác vô lực, ban ngày hắc khảy đàn khúc đàn thời gian, Hiên Viên Ngọc Hạo đứng tại chỗ, không quan tâm, tùy ý hắc sức lực lượng, bằng không Tiêu Thần liền phát chiêu cơ hội cũng không có liền muốn thua. May là như vậy, Tiêu Thần toàn lực khảy đàn cuồng long cầm điện ghi chép khúc đàn, phát huy ra mình có thể đạt được điều kiện tốt nhất xoay ngang, nhưng vẫn là ở đối phương phát lực là lúc, không có nửa điểm phản kháng cơ hội, trong lòng hắc không có nửa điểm về may mắn, nhưng lại có nhất định phải chiến thắng Hiên Viên Ngọc Hạo tìm cách, nhất định phải thắng.

"Thiên long ngâm" ở đối phương Thần Thông dưới tan vỡ nhất khắc lên, Tiêu Thần chính hắc sợ rằng cũng không có phát giác, cho tới bây giờ cùng thể không tranh hắc, ý nghĩ trong lòng xảy ra một ít biến hóa, biến hóa này cũng Bệnh lão nhân lo lắng nhất chuyện, bất quá tựa hồ ai cũng không có nhận thấy được.

Tiêu Thần đi vào Tàng Kinh Các, thiên xu các bên trong, hai bên đường đi sáng ónh ónh quang mang, chiếu sáng đi tới đường, Bệnh lão nhân bên trong gian phòng không có một chút sáng từ trong môn lộ ra, Tiêu Thần cũng không có đi qua, hắc quay người trở lại tự mình chỗ ở nơi.

Ban ngày đánh một trận, tuy rằng hắc thổ huyết hôn mê, nhưng trên thực tế không có đã bị nhiều ít thương tổn, Hiên Viên Ngọc Hạo cũng không có dưới nặng tay thương Tiêu Thần, hắc chỉ là bỏ vào tự thân chân nguyên phản phệ, lấy Tiêu Thần thân thể khí huyết lực, lúc này đã khôi phục non nửa, không nên bao lâu, liền có thể khôi hắc.

Ngày thứ hai, Tiêu Thần tìm được rồi Bệnh lão nhân, quán quít lấy muốn Thần Thông bí tịch, mặc cho đánh mặc cho mắng, hắc chết sống không chịu buông ra Bệnh lão nhân bắt đầu, Bệnh lão nhân cũng quả nhiên là một nhân vật, chính là Tiêu Thần như vậy dây dưa dưới, cũng cứng rắn để hắc giằng co vài ngày, mới đáp ứng để Tiêu Thần đi lấy bí tịch.

Tàng Kinh Các quy tắc, một lần chỉ có thể mang nhất cái ngọc giản đi ra, đồng thời chỉ có tại Thiên Xu Các mới có thể ký ức bên trong ngọc giản cho phép.

Lần này Tiêu Thần không có giống lần trước như vậy, hắc quả quyết chọn lựa công pháp sau đó, vốn muốn cùng Bệnh lão nhân cáo từ, trở lại Vân U

Phong, nhưng ở tìm kiếm khắp nơi Bệnh lão nhân thời gian, vừa vận dụng phải Nghịch Thương Thiên và Thương Cẩm Vận.

"Long ca, tiểu Vận, các ngươi rốt cục đi ra, ta còn lo lắng xuất biến cố gì, đặc biệt lưu manh long, bình thường vô ác bất tác, thật đúng là sợ hãi cứ như vậy bị lão Thiên thu." Tiêu Thần nhìn thấy lưỡng long phía sau, đặc biệt đùa bỡn, nhưng mừng đến chảy nước mắt, ôm nhau nói tình, như vậy bầu không khí không thích hợp hẳn, vì vậy mới nói như vậy từ.

"Nói cái gì đó, tiểu lưu manh, có tin ta hay không đem ngươi sổ nợ rồi mà toàn bộ cáo ngươi sư thúc." Nghịch Thương Thiên tại chỗ liền nhe răng uy hiếp nói, một bên Thương Cẩm Vận không nói gì, nhưng là là cười rất vui vẻ.

Tiêu Thần một phen khổ tâm, cuối cùng cũng không có không tốt, trải qua như vậy một phen trêu đùa sau đó, bọn họ đều quên biệt ly buồn, chỉ còn lại có gặp lại vui sướng.

Sau lại Tiêu Thần mang theo Nghịch Thương Thiên và Thương Cẩm Vận sau khi rời đi núi, đi tới Vân U Phong, xa cách hai năm, một lần nữa trở lại chỗ tu luyện, chuyện thứ nhất dĩ nhiên chính là báo cáo sư trưởng.

Tiêu Thần ở U Trúc Cư nói với Huyền U Chân Nhân từ còn lại là: Chương giáo ban thường bảo vật, hần bế quan hai năm, rốt cục đại công cáo thành, mặc dù không có Thai Cơ, nhưng tu vi đột phá đến rồi Trúc Cơ cảnh, nói Tiêu Thần còn thả ra do chân nguyên chuyển hóa mà đến linh lực.

Huyền U Chân Nhân mặc dù có chút hoài nghi, nhưng Tiêu Thần có thể phóng xuất linh lực, xác xác thật thật là Trúc Cơ tu sĩ mới có thể làm được chuyện, về Chương giáo kia, năng căn bản không có nghĩ tới Tiêu Thần dám mượn tên hành sự, vì vậy để Tiêu Thần lừa dối đi qua.

Trở lại vách núi bên phòng nhỏ, hần phát hiện bên trong cái phòng nhỏ sạch sẽ, không có giống lần trước như nhau, chất đồng một lớp bụi trần, hần về tới đây thời gian, đã là buổi tối, đứng ở vách đá, có thể mơ hồ thấy xa xa có đứng hay không có câu lưu quang xẹt qua.

Đó là xuyên toa ở trong trời đêm đồng môn, có thể thấy nguy nga Huyền Thanh Chủ Phong, sáng sủa hùng vĩ Thiên Thanh Đại Điện, mỉm cười, hần khoanh chân ngồi xuống, trong đầu một mảnh linh hoạt kỳ ảo, tiến nhập trạng thái tu luyện.

Sáng ngày thứ hai, Tiêu Thần kết thúc tu luyện phía sau, đi tới các sư tỷ tu luyện địa phương, nâng lên kia lớn vai, hướng về hoa đào đàm đi đến, giờ lên lớn vai phía sau, Tiêu Thần phát hiện nguyên bản phóng đại vai địa phương, có một cái thật sâu dấu, có thể đơn giản nhìn ra, này lớn vai đã thật lâu không có di động qua.

Đi qua sơn đạo thời gian, Tiêu Thần phát hiện hai bên đường cỏ xanh hoa dại, so với những địa phương khác muốn tươi tốt rất nhiều, hơi chút vừa nghĩ, hần liền hiểu nguyên nhân chỗ, trước đây hần mỗi ngày mang lớn vai từ nơi này trải qua, hoặc nhiều hoặc ít chung quy ở vậy ra một ít nước, thời gian dài dục dục, có thể dùng hai bên đường hoa cỏ dài đặc biệt được, mặc dù là vô tâm chi là, nhưng là là nhất cái cộc công đức.

Ở hoa đào đàm, Tiêu Thần gặp hai năm không gặp Huyền Lăng sư thúc, năng một người ở trong rừng hoa đào luyện tập một loại Tiêu Thần xem không hiểu công pháp, Tiêu Thần khiêm tốn lớn vai, muốn phải đi qua chào hỏi, nhưng cuối cùng bước, kẻ tục đi mức nước.

Lăng Tử Lăng cũng căn bản không có nhìn Tiêu Thần liếc mắt, liền phá không bay đi, Tiêu Thần cười khổ, hần hai năm trước và Phụng Thanh việc, chỉ sợ sớm đã truyền khắp Huyền Thanh Sơn, tuy rằng lần kia thất bại không có đối với Tiêu Thần trong lòng tạo thành cái gì ảnh hưởng, nhưng này vẫn là thật thật tại tại phát sinh qua, không phải do người khác thể nào suy nghĩ.

Thấy Lăng Tử Lăng phản ứng như vậy, hần không thể nói thêm cái gì, đồng dạng, người khác làm sao đối đãi tự mình, đó cũng không phải là có thể do tự mình chủ quan quyết định.

Nếu đã quyết định không để ý tới, Tiêu Thần sẽ không tiếp tục quán quýt việc này.

Đem thủy hang đặt lên đỉnh núi khi, Tiêu Thần thấy được một vị nữ tử, người này hần nhận thức, tính tình phi thường tốt một vị sư tỷ, thấy Tiêu Thần khiêm tốn lớn vai sang đây phía sau, năng một bức rõ ràng vẽ, mở miệng nói rằng: "Hạo Thiên sư đệ, ngươi chừng nào thì trở về?"

"Hạo Tiếp sư tỷ a,) ta đem qua trở về, đã Trúc Cơ thành công, thế nào, mãnh liệt đi." Tiêu Thần vừa nói liền cẩn thận buông lớn vai, sau đó đắc ý cười.

"Đây là chuyện tốt, môn phái thi đấu mau bắt đầu, mọi người tu luyện đều bắt được chặt, ngươi cũng nỗ lực lên, ta đi trước." Hạo Tiếp nói xong, khẽ cười xoay người rời đi, nhưng Tiêu Thần không biết có phải hay không là tự xem sai rồi, Hạo Tiếp hình như đỏ mặt.

Kỳ quái, thì là hai năm không gặp, cũng là người quen cũ a, lại vẫn sẽ mặt đỏ.

Ngày hôm nay đến phiên nàng bỏ lấy nước, đi tới thủy hang chỗ, lại không nhìn thấy thủy hang, chính đang nghi ngờ thời gian thấy được Tiêu Thần, năng vốn định nhiều và Tiêu Thần trò chuyện vài câu, nhưng môn phái thi đấu sắp tới, các đệ tử đều đang cố gắng đề cao sức chiến đấu, cho dù là chia ra, cũng có thể làm cho mình bài danh dựa vào một ít.

Nàng không đi không được, mặt đỏ vì chuyện gì, chỉ có chính cô ta hiểu.

Tiêu Thần trở lại Vân U Phong sau đó, cũng không có một ngày một đêm tu luyện, ngoại trừ bắt buộc Huyền Thiên Đạo hòa thanh thần bí quyết, Tiêu Thần và Nghịch Thương Thiên hầu như đều ở đây Vân U Phong chạy loạn, "Thỉnh thoảng" sẽ "Không cẩn thận" thấy một vị sư tỷ tắm rửa, càng sẽ ở "Tần bộ" thời gian đụng tu luyện Sư Muội.

"Hạo Thiên, ngươi suốt ngày chơi bời lêu lổng, đây là gọi làm gì?" Hạo Tiếp lại một lần nữa đụng tới Tiêu Thần thời gian, nhin không được chất vấn,

nhưng như trước mặt đó.

"Sư tỷ được, chúng ta đang tản bộ đâu." Tiêu Thần lúc nói chuyện, cười ha ha một tiếng, nở nụ cười phá lệ ánh dương quang, tựa hồ ở kẻ ra một món hết sức chuyện bình thường.

"Tan. . . Tản bộ?" Nhìn một gốc cây bị Tiêu Thần đụng lệch ra đại thụ, Hạo Tiệp giương cái miệng nhỏ nhắn nói rằng.

"Cái này thôi, ngoài ý muốn, ngoài ý muốn." Tiêu Thần không có ý tứ nháy vài cái mắt.

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 87: Vóc người cực kỳ thấp bé người

"Ta nói được chậm một chút đi, ngươi còn không tin." Nghịch Thương Thiên ngồi ở Tiêu Thần vai nói, thủ đoạn dắt Tiêu Thần cái lỗ tai nói rằng.

Lúc này Nghịch Thương Thiên hình dạng và trước so sánh với, có một ít bất đồng, nguyên bản mỏng như cánh ve, hình cũng giống cánh ve hai đôi cánh bằng phía trên một điểm, lại dài ra một đôi, tuyết trắng lông chim, như chim cánh như nhau.

Cứ chính hấn theo như lời, hấn hôm nay đánh Tiêu Thần, hãy cùng ức hiếp hài tử tựa như, bất quá chân thực tình huống thế nào, điểm ấy tin tưởng không được bao lâu thời gian, Tiêu Thần tự nhiên sẽ tìm cơ hội tự mình chứng thực.

Tiêu Thần và Nghịch Thương Thiên nói, nhân cơ hội hướng xa xa chạy đi.

Hạo Tiệp còn muốn nói chuyện, lại bị hai bên trái phải một cái nữ tu cắt đứt "Sư tỷ, quên đi, nghe nói hấn không thể Trúc Cơ, cuộc đời này tu luyện, rốt cuộc chấm dứt."

"Tin via hề, làm sao có thể tin tưởng, trước đó vài ngày hạo Thiên sư đệ mới vừa lúc trở về còn nói cho ta biết hấn đã thành công Trúc Cơ." Hạo Tiệp lắc đầu cắt đứt bên người một sư muội ngôn ngữ.

Những lời này nói rất nhỏ tiếng, nhưng Tiêu Thần làm sao sẽ có thể nghe không được đâu, hấn không có làm ra bất kỳ phản ứng nào, tiếp tục thả lỏng sinh hoạt, nghênh tiếp ba ngày sau môn phái thi đấu.

Phản bác, chưa bao giờ là Tiêu Thần làm như, đem sự thực xảy ra muốn phải phản bác người trước mặt, bất luận cái gì lưu ngôn phi ngữ đều sẽ lập tức đình chỉ, không có thực tế ủng hộ phản bác nói như vậy, ở trong mắt người khác vĩnh viễn đều là có tật giật mình vô lực nguy biện.

Đối với Hạo Tiệp nói như vậy, hãy để cho Tiêu Thần trong lòng âm áp, loại này tình nghĩa đồng môn, để Tiêu Thần thích vô cùng cái chỗ này.

Ba ngày thời gian, trong chớp mắt, hôm nay sáng sớm, Vân U Phong tất cả tu sĩ, đều tề tụ ở Vân U Phong đại đường bên trong, bao quát nhất không giống người thường, nam tu Tiêu Thần, hấn lúc này đứng ở trong đội ngũ, phía trước là sư tỷ, phía là Sư Muội, chu vi tất cả đều là nữ tu, trắng diện có chút quái dị.

"Toàn bộ dựa vào bên phải đứng lại, đọc đến tên đi tới bên trái." Đại đường ngay phía trên, tự nhiên chính là Huyền U Chân Nhân, lúc này lên tiếng cũng là nàng.

"Hạo Tiệp, hạo nếu, hạo cầm, hạo bình, hạo phân, hạo đồ, hạo giai..." Huyền U Chân Nhân điểm đến rồi liền tiếp tên, ngoại trừ Tiêu Thần ở ngoài đệ tử đều biết, bị điểm đến toàn bộ đều là Trúc Cơ Kỳ tu sĩ.

"Hạo Thiên." Huyền U Chân Nhân niệm xong Tiêu Thần tên sau đó, hai tay chấp ở sau lưng, không có lại tiếp tục.

Tiêu Thần ly khai phía bên phải đội ngũ, đi hướng bên trái khi, không ít đứng lại ở bên phải đệ tử đều ở đây nhỏ giọng nghị luận, nội dung đơn giản chính là giật mình nguyên bản truyền lưu Tiêu Thần không thể Trúc Cơ, lúc này vì sao hiện tại sẽ bị điểm đến tên, những thứ này điểm đến tên tất cả đều là Trúc Cơ tu vi đã ngoài.

"Bên trái chính là ta Vân U Phong toàn bộ Trúc Cơ trên tu sĩ, bên phải còn lại là Trúc Cơ dưới, Dẫn Khí Kỳ đệ tử toàn bộ rời khỏi đại đường chờ, lưu lại tất cả đều là trăm năm thi đấu người dự thi, bọn ngươi Dẫn Khí tu sĩ, tuy rằng không thể dự thi, nhưng là muốn tùy bọn hấn cùng nhau đi trước xanh thắm thai." Huyền U Chân Nhân sau khi nói xong, có một phần nhỏ nữ tu lục tục thối lui ra khỏi đại đường.

"Về đại tài, đi tự nhiên có người sẽ cùng các người nói ti mi, ở đây ta trước hết không đề cập nữa, nếu không có những chuyện khác, hiện tại liền chuẩn bị xuất phát." Dội tất cả Dẫn Khí tu sĩ lý khai đại đường phía sau, Huyền U Chân Nhân nói tiếp.

"Sư phụ, chờ một chút." Có thể ở vào thời điểm này có ngọn, ngoại trừ Tiêu Thần, còn có thể là ai.

"Chuyện gì." Nghe vậy, Huyền U Chân Nhân nhìn về phía Tiêu Thần, không riêng Huyền U Chân Nhân, ở đây hầu như tất cả mọi người nhìn về phía Tiêu Thần.

"Muốn hỏi một chút, có thể chờ hay không ta trước nhà vệ sinh lại đi." Tiêu Thần nói nếu thiên lôi cuộn cuộn, cả kinh đang ngồi người mục trừng khẩu ngốc.

"Huyền Thanh Chủ Phong trên, chính người đến chính là." Rốt cuộc là Thiên Cơ đại tu, cũng không có bởi vì Tiêu Thần nói như vậy tác động tâm tình, tùy ý nói rằng.

Sau đó, Huyền U Chân Nhân lại lập lại một bên, nếu không có nó chuyện, liền thối lui đến đại điện ở ngoài, lập tức liền muốn xuất phát.

Đi tới đại điện ở ngoài, Tiêu Thần cũng theo mọi người đứng, Huyền U Chân Nhân đi ra thấy Tiêu Thần nói rằng: "Người không phải muốn đi nhà vệ sinh sao, còn đang này làm gì?"

"Khỏi bẩm sư phụ, ta đột nhiên không muốn đi, còn là với các người cùng đi đi." Tiêu Thần nhìn qua không có ý tứ nói rằng.

"A,

Không được!" Huyền U Chân Nhân ngay miệng phủ quyết, "Thì là không muốn đi, cũng cho ta ở chỗ này, chờ ta đi người mới có thể đến, cho người thời gian một nén nhang, nếu tới chậm, người liền không nên quay về kia đi."

"Này..." Tiêu Thần giật mình, giương miệng, nhưng không biết nên chút gì.

Sau đó Huyền U Chân Nhân phát ống tay áo một cái, người ở tại tràng, vô luận là Trúc Cơ Luyện khí, còn là Dẫn Khí tu sĩ, toàn bộ đều dưới chân nhẹ một chút, tự động xuất hiện màu trắng mây mù, hướng về bầu trời đi lên, nguyên lai là Huyền U Chân Nhân mang theo các nàng đi trước.

Duy chỉ có Tiêu Thần một người bị lưu tại tại chỗ, tuy rằng phiền muộn, nhưng còn phải trách chính hấn mua dây buộc mình, nghĩ đến chỉ có một nén nhang, Tiêu Thần lập tức gọi ra Bích Lưu, ngự kiếm bay thẳng hướng Huyền Thanh Phong.

"Huyền Thanh Chủ Phong, cảm vô ích." Tiêu Thần còn không có tiếp cận Huyền Thanh Phong, nghe được hét lớn một tiếng, sau đó không có bất kỳ thanh âm gì.

Nghe vậy Tiêu Thần kinh hãi, ở cuồng quét dưới, nhưng thật ra đã quên này gốc, Huyền Thanh Phong là Huyền Thanh Sơn ngọn núi cao nhất, từ xưa luật sắt, mọi người không được bay thẳng mà lên, người vi phạm chỉ có một loại kết quả xử lý, giết không tha! Phụ trách chấp hành này nhất luật sắt là mỗi mặc cho rõ ràng hoàng ngọn núi thần vũ đạo tôn.

Tiêu Thần cũng không dám lấy thân thử nghiệm, tuy rằng hấn không ít làm như vậy, nhưng chuyện liên quan đến thân gia tính mệnh, Tiêu Thần luôn luôn có thể làm ra chính xác phán đoán.

"Xong." Tiêu Thần rơi vào Huyền Thanh Phong chân núi, ngửa mặt thở dài một tiếng, nhìn trước mắt này cao vót trong mây ngọn núi, không thể phi hành, muốn ở thời gian một nén nhang bên trong leo lên đi, mặc dù là Tiêu Thần, cũng đặc biệt trắc trở.

"Ta anh ninh một đời, lần này lại... Ai, quả nhiên, có thể hãm hại ta, chỉ có tự ta." Tiêu Thần đơn giản ngồi ở trên thềm đá, lẩm bẩm.

"Ta lần đầu tiên nghe được đem mua dây buộc mình nói như vậy kiểu ngạo." Tiêu Thần che mặt thở dài, phát hiện cả người tài thấp bé, nhưng mặc Huyền Thanh Sơn Tam đại đệ tử quần áo và trang sức đồng từ đáng đáp người đứng ở trước mắt.

Tiêu Thần không có đi chú ý đối phương ăn mặc, mà là trước tiên phát hiện người vóc người, đây cũng không phải là một cái ả chữ có thể hình dung, đây không phải là thường ả, tuy rằng Tiêu Thần ngồi, nhưng hấn không chút nghi ngờ, tự mình đứng lên đến nói, người này tuyệt đối chỉ có tự mình tất cái cao, không có biện pháp, Tiêu Thần chính là như vậy một cái chỉ có thể nhìn đến người khác chỗ thiếu hụt người.

"Lão đệ a, người đây là muốn lên núi tranh tài a?" Tiêu Thần hiềm thấy không có mở miệng liền yết người khuyết điểm.

"Đúng vậy." Vóc người này cực kỳ thấp bé người không có phản bác, thuận miệng đáp ứng nói.

"Còn là ca ca ta công người đi thôi, như vậy có thể còn có thể vượt qua." Tiêu Thần đứng vóc người này cực kỳ thấp bé chỉ người nói.

"Kia thật cảm tạ sư huynh a." Vóc người này cực kỳ thấp bé người, một tiếng đáp ứng xuống tới.

"Không có biện pháp, đi thôi." Tiêu Thần thăm nghĩ, sau đó thật đem trước mắt vóc người này cực kỳ thấp bé người tiện tay bỏ vào trên bả vai mình, điên cuồng hướng về phía trước nhảy tới, đem trong hai năm qua luyện thể thành quả, hoàn toàn thể hiện rồi đi ra, đáng tiếc chỉ có một tiểu bắt điểm chứng kiến.

"Sur Huynh, người tên là gì?" Ngồi ở Tiêu Thần trên vai, vóc người cực kỳ thấp bé người hỏi.

"Tiêu Thần, còn người?" Tiêu Thần toàn lực thi triển gân cốt khí huyết lực, không có dư thừa khí lực nói chuyện tào lao, .

"Đạo hiệu huyền trần."

"Huyền trần, huyền chữ lót!?" Tiêu Thần lập lại huyền trần nói như vậy, sau đó dưới sự kinh hãi, thiếu chút nữa một bước đạp không.

"Này thật kỳ quái sao?" So sánh với Tiêu Thần, huyền trần tựa hồ không có một chút phản ứng.

"Sur thúc a, người đây là rồi rãnh buồn chán cầm ta làm trò cười đâu, tại sao muốn gọi sur huynh của ta đâu?" Tiêu Thần cũng không biết mình, bằng không, hẳn cũng sẽ không có loại này không nói gì cảm giác, bởi vì mỗi một một nhận thức Tiêu Thần người, bọn họ suốt ngày đều ở đây loại cảm giác này dưới dày vò, hết lần này tới lần khác không thể đánh hẳn về mặt.

"Là người trước gọi ta lão đệ, ta mới gọi sur huynh người, lại nói, trên người ta xuyên Tam đại đệ tử quần áo và trang sức, là một Huyền Thanh Sơn mọi người có thể nhận ra, ta làm sao biết người là một người mù." Huyền trần chậm rãi mở miệng nói rằng.

"Người mới là người mù đâu, tin hay không đem người ném xuống." Tiêu Thần vừa nghe, lập tức nói uy hiếp, hoàn toàn quên mất đối phương là Thai Thành tu sĩ này nhất gốc.

"Khác a Sur Huynh, cao như vậy ngã xuống, còn phải một lần nữa bò lên." Huyền trần vươn một tay cầm lấy Tiêu Thần cái cổ, tựa hồ thật sợ Tiêu Thần đem hắn ném xuống một loại.

"Buông tay, ta đúng nam nhân không có hứng thú."

"Không được, người đem ta ném xuống làm sao bây giờ."

Hai người có một câu không một câu tranh luận giữa, rất nhanh đi tới đỉnh núi, đứng ở Huyền Thanh Phong Thiên Thanh Đại Điện trước trên quảng trường thời gian, bọn họ còn không có dừng lại, lúc này hai người đều là mặt đỏ tới mang tai, ra mòi đội không được trên thi đấu trận, liền muốn trước đánh nhau.

Lúc này đứng ở trên quảng trường người đã vượt qua mấy vạn, mỗi người bọn họ thành đàn, phân ra không quá rõ ràng giới hạn, nhưng có thể nhìn ra, mọi người, âm thầm chia làm chín bộ phận, không rõ ràng giới hạn còn lại là tại đây cửu đại bộ phận trong kế tục phân hoá, cửu đại bộ phận, đại biểu phải không cùng thần phong chủ núi, giới hạn còn lại là thuộc về đồng nhất thần phong dưới, bất đồng ngọn núi chỉ sửa.

Dường như Tiêu Thần và huyền trần như vậy đứng ở dọc theo quảng trường, tranh luận được mặt đỏ tới mang tai người, không còn có, đang lúc mọi người ánh mắt dưới, mặc dù lấy Tiêu Thần độ dày da mặt, cũng vẫn có một ít lộ về xúc động, không khỏi dừng lại trong miệng nói như vậy, không nghĩ tới huyền trần lại là không quan tâm, vẫn như cũ lạnh nhai.

"Nhỏ Ái Tử, rút xa một chút đi người." Tiêu Thần thực sự chịu không nổi, đưa tay cầm lấy huyền trần để dưới đất, từ phía sau lưng đá hắn cái mông một cước, sau đó nhanh chân chạy xa, tìm kiếm Vân U Phong đội ngũ.

Thấy như vậy một màn, không ít người cũng hít một hơi lương khí, Tiêu Thần không biết vóc người này cực kỳ thấp bé người là ai, hết sức bình thường, bởi vì hẳn ngay cả Đại Sur huynh cũng không nhận ra,) nhưng người ở tại tràng, hầu như đều biết, Tiêu Thần vừa đá người là ai.

Huyền trần bị Tiêu Thần đá một cước sau đó, cũng không nói gì nữa, nhìn Tiêu Thần chạy xa phía sau, ha hả cười, chấp tay sau lưng đi hướng một hướng khác.

Huyền trần, là hắn đạo hiệu, nhưng Huyền Thanh Sơn các đệ tử, đối với hắn khác một cái xưng hô càng quen thuộc, đó chính là: Tiểu sư đệ kiếm đồng tử.

Tự mình nhập môn cho tới bây giờ, tu hành cung hơn bảy mươi năm, từ bắt đầu Luyện Khí Kỳ đến bây giờ Thai Thành Hậu kỳ, nhất tâm thám hiểm Huyền Thanh Sơn cơ sở kiếm chiêu, hiện tại hắn là duy nhất một có thể sai bảo nói kiếm, hơn nữa là nói kiếm thức thứ hai, nhưng tu vi ở Nguyên Thần dưới tu sĩ.

Đây cũng là bị gọi kiếm đồng tử nguyên nhân, hắn bình thường bị sư trưởng, các sư huynh đệ nhắc tới và Đại Sur huynh, Lăng Tiêu, cổ miệng ức hoa chờ tương đối, nhưng mấy người chưa từng chân chính đã giao thủ, đến tốt cùng ai càng tốt hơn, không ai dám chắc chắn.

Nói đến đặc điểm, Đại Sur huynh Hiên Viên Ngọc Hạo một đầu hiếm thấy hóa hồng tóc dài, mà kiếm đồng tử cùng vóc người cực kỳ thấp bé, ngoài ra, hắn và Đại Sur huynh tương phản, ngoại trừ trường bối ở ngoài, hắn nhìn thấy ai cũng là kêu Sur Huynh, tuy rằng có rất ít người dám vừa vặn hắn sư đệ, nhưng tiểu sư đệ danh xưng là, còn là bất hình nhi tử, truyền khắp toàn bộ Huyền Thanh Sơn.

Năm đó về kiếm đồng tử nghe đồn cũng có thể nói là vang dội toàn bộ Huyền Thanh Sơn, từ Luyện Khí Kỳ lần đầu tiên tham gia đệ tử bài vị trí khiêu chiến bắt đầu, một đường quá quan trọng, hát vang tiến mạnh, mỗi lần càng mười tên mà chiến, vẫn giết Luyện khí tên thứ hai lần, mà khi Hiên Viên Ngọc Hạo đã sớm Trúc Cơ, hai người không có thể đánh một trận.

Đây tuyệt đối rất cuộc Huyền Thanh Sơn nhất cái cộc lớn chuyện ăn năn, sau đó bằng vào hôm nay tung kiếm nói tư chất, độc ngộ kiếm đạo, cái sau vượt cái trước đuổi kịp Lăng Tiêu và Hiên Viên Ngọc Hạo hạng người, đồng dạng bước lên Huyền Thanh Sơn thiên kiều nhóm.

UU đọc sách hoan nghênh quảng đại bạn đọc quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở UU đọc sách! Điện thoại di động người sử dụng mời được xem

Nếu như thích 《 lục tiên phong thiên 》, xin đem địa chỉ trang web đi qua QQ, YY chia bằng hữu ngài, hoặc đem địa chỉ trang web tuyên bố đến thiếp đi, nhỏ nhẹ bác, diễn đàn.

Tặng thêm canh tân nhắc nhở, có chương mới nhất khi, sẽ gửi đi bưu kiện đến ngài hòm thư.

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 88: Thiên Thanh Thai

Khi gần nhiều năm, mặc dù trước đây nhận thức, hiện tại cũng sớm đã bị quên nữ ngọn núi chỉ nam tu Tiêu Thần, mặc trên người rõ ràng là Tứ đại đệ tử quần áo và trang sức, nhưng là thật đá kiếm đồng tử một cước phía sau, vừa đi mất, điều này làm cho mọi người giật mình không nhỏ, này so với trên đầu con cạp đập con ruồi, còn nguy hiểm hơn gấp trăm lần.

Tiêu Thần lại không có nghĩ như vậy, một cái Thai Thành đệ tử, có thể cùng tiểu bối đánh thời gian dài như vậy nước bọt trượng, đủ để nói rõ đối phương không là người tầm thường, nếu không có xuất thủ làm khó, vậy dĩ nhiên không có việc gì, trên thực tế cũng cùng Tiêu Thần suy nghĩ chênh lệch không bao nhiêu, nhưng thật ra những thứ này chỉ thấy nổi danh, lại không được bản thân các tu sĩ suy đoán lung tung, lại tư thế đi khá xa.

Dùng Tiêu Thần nói mà nói, bọn họ đã thua, một người so với người ưu tú một điểm, người sẽ đổ kị, nhưng nếu như so với người ưu tú được nhiều lắm, người sẽ truy đuổi, sẽ sùng bái, người trước càng chạy càng xa, người sau đem dừng lại không tiến lên.

Tiêu Thần ở trong đám người chui tới chui lui, tìm được Phiêu Miêu Phong tương ứng đệ tử cũng là vô cùng đơn giản, mà hắn đi tới Phiêu Miêu Phong tương ứng đệ tử đứng lại địa phương phía sau, lại qua một hồi lâu, mới tìm được trong đó thuộc về Vân U Phong đội ngũ, lúc này Huyền U Chân Nhân đã không có và các đệ tử cùng một chỗ.

Một đám nữ tu thấy Tiêu Thần sau đó, không ít đều ở đây cười khê, những thứ này các sư tỷ đều là nhận thức Tiêu Thần, này đến không là cười nhạo, chẳng qua là cảm thấy buồn cười mà thôi, rất có tương đối tốt các sư tỷ sang đây nói chuyện với Tiêu Thần.

Tiêu Thần giống như một sẽ không khổ sở vai hề, dáng tươi cười vĩnh viễn đều theo thói quen treo ở trên mặt, dùng một câu không biết kia nghe tới nói mà nói chính là, một cái yêu cười người, vận khí chắc là sẽ không quá kém, thời gian lâu dài, mọi người cũng đều cũng tiếp nhận rồi hần loại này lí do thoái thác.

Đại bộ phận sư tỷ và Tiêu Thần quan hệ cũng không tệ, ở Vân U Phong ngày, các nàng không có người nào coi Tiêu Thần là làm ngoại tộc để đối đãi, mà là coi như thân mật nhất sư đệ, mặc dù Tiêu Thần bình thường "Tân bộ" bị nắm đến, mặc dù hần nửa điểm không chú ý mình hình tượng.

"Tam Sư Tỷ, người nói cho ta nghe một chút đi lần này tham gia tranh tài đều có chút nhân vật lợi hại gì đi." Tiêu Thần mở to sáng sủa mắt to, nhìn Tam Sư Tỷ hạo mưa.

Loại này sát thương tính ánh mắt, toàn bộ Vân U Phong ngoại trừ chưa từng thử qua Huyền U Chân Nhân, chỉ có Lăng Từ Lăng có thể miễn dịch, cái gọi là không để ý đến chuyện bên ngoài, dùng ở Tiêu Thần trên người lại thích hợp bất quá, mặc dù đúng Tiêu Thần bất đắc dĩ, nhưng sau lại hạo mưa liếc Tiêu Thần liếc mắt, còn là bắt đầu êm tai giảng thuật này Huyền Thanh Sơn mọi người đều biết nổi danh nhân vật.

"Nhân vật số một, cũng là lần này đại tái nổi bật nhất tiêu điểm, tự nhiên chính là Đại Sư huynh Hiên Viên Ngọc Hạo, hần tu luyện không đủ trăm năm, đã là Thai Thành Hậu Kỳ Đại Viên Mãn, chỉ nửa bước đã bước vào Nguyên Thần Chi Cảnh đại môn, ánh sáng là như thế này, còn chưa đủ để lấy nói rõ hần kinh điểm

Hắn đạt được Thai Thành Hậu Kỳ Đại Viên Mãn đã là ba mươi năm chuyện lúc trước, lấy Đại Sư huynh thiên tư, ba mươi năm bên trong không có như phá, hiển nhiên là có chút không có khả năng, với là một loại thuyết pháp liên lưu truyền ra, nói là, Đại Sư huynh Hiên Viên Ngọc Hạo có ý đề nặng tu vi, là chính là lúc này đây trăm năm thi đấu, một lần hành động thành danh." Hạo mưa theo như lời, Tiêu Thần chỉ biết là một nửa, về Hiên Viên Ngọc Hạo tự mình áp chế tu vi việc, hần cũng không được.

"Còn gì nữa không, còn gì nữa không?" Tiêu Thần xoa xoa tay nói rằng.

"Cổ Khẩu Úc Hoa, giống như Hiên Viên Ngọc Hạo, nàng là Thánh Vũ Đạo Tôn trực hệ đệ tử, tu vi cũng là Thai Thành Hậu Kỳ Đại Viên Mãn, mặt

khác, người nên biết, có thể tham gia lần thi đấu này, đều là niên linh không đủ trăm năm tu sĩ, nàng là trong cơ thể chính mình Thượng Cổ gia tộc của người chết huyết mạch.

Trời sinh đúng ngũ hành thủy thuộc tính có đặc biệt khùng khiếp lực tương tác, bất luận cái gì thủy thuộc tính Thần Thông ở trên tay nàng đều có thể trở về rỗng tăng ba phần uy lực, tu luyện là Huyền Thanh tam đại thánh điển một trong nước để chân kinh, sức chiến đấu so với tự thân cảnh giới mạnh hơn trên không ít, cũng là lần này nhảy qua cảnh giới khiêu chiến điểm nóng một trong."

Hạo mưa lại nói xuất một người, đây là một cái Tiểu Thần hoàn toàn không có nghe nói qua người, đương nhiên, Tiểu Thần hoàn toàn chưa nghe nói qua người còn có rất nhiều.

Đón hạo mưa cho Tiểu Thần nói Lăng Tiêu, còn có cái khác thần phong đứng đầu đệ tử đắc ý, những thứ này đều là chân chính thiên chi kiêu tử, bao quát kiếm đồng tử, nhưng chưa nói cho hắn biết, kiếm đồng tử chính là huyền trần.

Những người này,

Đều có nhảy qua nhỏ cảnh giới năng lực tác chiến, cuối cùng, hạo mưa nhắc tới Lăng Tử Lăng, Lăng Tử Lăng thời gian tu luyện so sánh với trước này muốn ngắn trên không ít, nhưng tu vi đã cùng cố Thái Thành lúc đầu, đạt được Thái Thành Kỳ niên linh, so với bọn hắn đều phải nhỏ rất nhiều.

Nói cách khác, chính là đang tu luyện trên, Lăng Tử Lăng thiên phú so với bọn hắn còn cao hơn một chút.

"Chúng ta ở nơi này trên quảng trường đánh nhau?" Tiểu Thần vừa ra nói, lập tức đem lần này trăm năm nhất gặp môn phái thi đấu rơi chậm lại mấy cái đẳng cấp, biến thành một đồng người tụ chung một chỗ đánh nhau.

"Nói khó nghe như vậy, là tỷ thí, sư phụ bàn giao ở chỗ này chờ là được, ta cũng vậy lần đầu tiên, không biết." Hạo mưa đối với người sư đệ này vẫn còn có chút hiểu rõ, hắn có thể nói ra lời như vậy, cũng không ngạc nhiên.

"Thứ, nhất, lần a, sách sách." Tiểu Thần một chữ một cái nói rằng, không biết hắn biểu đạt là, không đợi hạo mưa phản ứng, hắn nói tiếp, "Ta nói không đúng sao? Nhiều người như vậy, không phải là tụ chung một chỗ đánh nhau sao?"

"Cũng có thể nói như vậy." Hạo mưa không phải không thừa nhận, này thi đấu, coi như là trăm năm một lần, trên căn bản cũng là đánh nhau, ngoại trừ bài trừ những lời này, nàng vậy mà không lời chống đỡ.

"Yên lặng." Tiểu Thần còn muốn nói điều gì, lại bị một thanh âm cắt đứt, thanh âm này là một cái giọng nữ, nghe không lớn, nhưng truyền khắp này chiếm hơn mười vạn người sân rộng, người khác có thể chẳng biết, nhưng Tiểu Thần và tất cả Vân U Phong đệ tử, đối với thanh âm này quen đi nữa tất bất quá, bởi vì này chủ nhân thanh âm chính là các nàng sư phụ, Huyền U Chân Nhân.

Tiểu Thần thất kinh, có thể ở lớn như vậy trường hợp ra lệnh, Huyền U Chân Nhân thân phận có thể thấy được đóm, kỳ thực khiếp sợ bao quát Vân U Phong đệ tử, cũng chỉ có Tiểu Thần một người mà thôi, Huyền U Chân Nhân đang đột phá đến Thiên Cơ Hậu kỳ sau đó, vẫn như cũ thành Huyền Thanh Sơn cao tăng một trong.

Hiểu ra mặc dù ở Huyền Thanh Sơn, Thiên Cơ tu sĩ cũng bất quá hơn hai trăm người, trong đó hơn phân nửa đều là lúc đầu và trung kỳ tu sĩ, Thiên Cơ Hậu kỳ tu sĩ cũng bất quá hơn mười người mà thôi.

Đối với này chuyện sẽ khiếp sợ, chỉ có thể nói Tiểu Thần kỳ quái, ngoại trừ Tiểu Thần ở ngoài, tất cả Vân U Phong đệ tử đều biết Huyền U Chân Nhân đột phá đến Thiên Cơ Hậu kỳ phía sau ý vị như thế nào, cũng biết sau đó phạm là đại hình hoạt động, tất nhiên có nàng tham dự chủ trì, bởi vì Đại Đạo tu sĩ đơn giản sẽ không xuất hiện trước mặt người khác, cho nên mấy ngày này cơ Hậu kỳ tu sĩ đã đại biểu Huyền Thanh Sơn tối cao quyền lực.

"Huyền. . ." Tiểu Thần chữ thứ nhất mới vừa nói ra khỏi miệng, liền thấy Lăng Tử Lăng đã xoay người đi xa.

Tiểu Thần mang theo vẻ mặt đáng ghét ở trong gió nhẹ, không biết làm sao, sự tình quả nhiên và hắn trước đây dự liệu một loại, hai người cứ như vậy xa lạ.

Huyền U Chân Nhân sau đó nói gì đó, Tiểu Thần một câu nói đều không nghe được, liền nghe được lúc bắt đầu "Yên lặng", lúc này Tiểu Thần đứng ngay ngắn chuẩn bị dốc lòng nghe thời gian, chỉ nghe được Huyền U Chân Nhân nói câu, "Lập tức đi trước Thiên Thanh Thai", sau đó đi vào Thiên Thanh Đại Điện.

Sau đó không bao lâu, trước đại điện trên quảng trường phát ra ánh sáng màu trắng, nhưng người ở tại tràng ai cũng không có động, vững vàng đứng trên mặt đất, chỉ có Tiểu Thần cúi người xuống, tỉ mỉ đánh giá sàn nhà.

Tiểu Thần cúi người xuống phía sau thấy bạch quang bắt đầu lóe ra, cuối cùng bỗng nhiên sáng lên, hắn trực giác trên lưng bỏ vào nhất cổ cự lực, ép tới hắn thẳng không đứng dậy, cuối cùng, Tiểu Thần cả người đều nằm trên đất, chói mắt bạch quang sau đó, tất cả mọi người khỏi phục phạm vi nhìn.

Ngoại trừ Tiểu Thần quỳ rạp trên mặt đất, những người khác đều không bệnh nhẹ, bò người lên, Tiểu Thần bắt đầu thói quen hướng nhìn bốn phía. Mục đích chỗ kịp, này kia là thai a, đây rõ ràng chính là một mảnh mặt đất toàn bộ dùng tảng đá phổ đứng lên đại lục, nhìn một cái, căn bản nhìn không thấy giới hạn, cũng nhìn không thấy bất kỳ trang sức gì vật, tựa hồ liền là một khối thường thường đại địa.

"Đây là Thiên Thanh Thai, lão phu Kinh Thương, các vị đệ tử, trước không nên lộn xộn." Một cái già nua, nhưng không mất uy nghiêm thanh âm trên không trung vang lên.

"Kính Thương Chương giáo!"

"Ta nhận được thanh âm này."

"Trời ạ, lẽ nào có thể thấy Kính Thương Chương giáo?"

Theo thanh âm này hạ xuống, đoàn người sôi trào, Tiêu Thần thật không ngờ, Kính Thương Đạo Tôn một cái lão đầu, vậy mà có thể có như vậy nhân khí.

Sau đó, mọi người chỉ thấy bằng phẳng trên mặt đất, quang vừng lưu chuyển, các màu quang mang dây dưa xoay quanh vận vẹo, chỉ chớp lát, cao sơn đại xuyên, kỳ phong lớn sóng, đất bằng phẳng dựng lên, lần này nghiêm nhiên thành một chỗ Phong Linh tú sông nơi.

"Những thứ này đều là lần này thi đấu sở dụng thi đấu trận, từ trái sang phải, các hữu truyền tổng miệng, từng truyền tổng miệng, chỉ có thể truyền tổng đối ứng cảnh giới người, phía dưới liền chuẩn bị vào bàn đi." Mở miệng còn là Kính Thương Đạo Tôn, lại không người thấy hắn ở nơi nào.

Kính Thương Đạo Tôn đang nói lạc định, này Thiên Thanh Thai quả nhiên lần lượt xuất hiện mấy cái truyền tổng miệng, Tiêu Thần nhất nhất đếm."Luyện khí, Trúc Cơ, Thai Thành, Nguyên Thần, Thiên Cơ, Đại Đạo, ồ thế nào còn có một cái?" Tiêu Thần dò số chỗ ngồi, phát hiện đếm xong phía sau, còn dư lại một cái.

"Không thể nào, Dẫn Khí Kỳ cũng muốn tranh tài?" Trên thực tế, trăm năm thi đấu, tu vi thấp nhất là Luyện khí, tối cao là Thai Thành, không có Dẫn Khí tu sĩ, sau đó Nguyên Thần, Thiên Cơ, Đại Đạo, theo thứ tự là thiên niên, hai nghìn năm, ba ngàn năm một lần tỷ thí mới có thể dùng được.

Thiên niên Nguyên Thần chỉ so với, hai nghìn năm Thiên Cơ chỉ so với, ba ngàn năm Đại Đạo chỉ so với, về phần Đại Đạo thi đấu trận sau đó cái kia truyền tổng miệng,) là Thiên Thanh Thai cấm kỵ, kia đại biểu là Đại Đạo trên tu vi thi đấu trận, nhưng Thanh Minh Tu Chân Giới, tu vi cao nhất người, cũng còn đứng ở Đại Đạo.

Đó là một cảnh giới gì, không người biết, tự nhiên không ai dám đi ném thử truyền tổng, truyền tổng miệng sau khi xuất hiện, không nữa bắt luận cái gì nhắc nhở, còn lại chính là dự thi tu sĩ căn cứ tự thân tình huống thực tế, tìm được đối ứng truyền tổng miệng tiến nhập thi đấu trận.

Toàn bộ mọi người tiến nhập thi đấu trận sau đó, trăm năm thi đấu liền chính thức bắt đầu, đến lúc đó sẽ có tài phán xích đặc biệt phù khiến tiến nhập thi đấu trận.

Dự thi chi người đã tiến vào hơn phân nửa, Vân U Phong tu sĩ càng đã sớm toàn bộ đi vào, chỉ có Tiêu Thần còn đứng tại chỗ, không biết đang suy tư điều gì.

Tiêu Thần không có Thai Cơ, nhưng tu vi có thể so với Trúc Cơ, hắn không biết mình nên đi người nào thi đấu trận, nếu là không có truyền tổng miệng, hắn tự nhiên không chút do dự thay đổi sẽ chọn Luyện Khí Kỳ thi đấu trận.

Bất quá lúc này hắn cẩn thận tự mình đi Luyện Khí Kỳ truyền tổng miệng thời gian, truyền tổng miệng đem hắn phân biệt là Trúc Cơ, đồng dạng, hắn cũng sợ đi Trúc Cơ truyền tổng cánh cửa khi, bị phân biệt thành Luyện khí, hắn không biết như vậy sẽ phát sinh cái dạng gì hậu quả, nhưng hắn không muốn ném thử, lại không dám cầm mạng nhỏ mình nói đùa.

Càng ngày càng nhiều tu sĩ tiến nhập truyền tổng miệng biến mất, Tiêu Thần còn đang tại chỗ đặc bộ, hắn đến bây giờ cũng không có hạ quyết tâm, tới cùng sửa đi hướng người nào truyền tổng miệng.

"Bất kể." Thiên Thanh Thai thi đấu bên ngoài sân còn lại tu sĩ càng ngày càng ít, Tiêu Thần cắn răng một cái, đi hướng đại biểu cho Luyện Khí Kỳ truyền tổng miệng. Tiêu Thần đi tới truyền tổng miệng màn sáng trước, mãnh liệt vừa nhảy, toàn bộ đi qua màn sáng, sau đó, và mọi người giống nhau, quang mang lóe lên, Tiêu Thần biến mất ở tại tại chỗ. Đi qua truyền tổng cánh cửa sau đó, Tiêu Thần trái lại có loại nhàn nhạt ưu thương.

"Ta quả nhiên cũng Trúc Cơ Kỳ."

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 89: Môn phái thi đấu

Tiến nhập nơi so tài phía sau, Tiêu Thần phát hiện, này mặc dù nói là nơi so tài, nhưng và thế gian luận võ nơi kém nhiều lắm, ở đây không có lời dài, càng

không có cái gọi là thánh phòng, có chỉ là một có núi lại nước, có hỏa sơn, có mây đen trong sơn cốc.

Rất nhiều người bay trên không trung, không biết đang nhìn cái gì, Tiêu Thần theo bọn họ ánh mắt nhìn sang thời gian, cái gì cũng không có phát hiện.

"Tiên nhập thi đấu trận phía sau, tất cả chờ người phụ trách đến rồi làm tiếp an bài." Đây là Huyền U Chân Nhân vừa ở Thiên Thanh Đại Điện ở ngoài theo như lời nói như vậy trong đó một câu, hiển nhiên Tiêu Thần nửa câu cũng không có đứng ở trong tai, nhìn bọn họ vẫn không nhúc nhích, còn tưởng rằng là xảy ra biến cố gì.

"Nhất đối nhất, một nén nhang phía sau, tranh tài chính thức bắt đầu." Đây là một cái thanh âm nam tử, Tiêu Thần chưa từng nghe qua, chỉ là thấy một cái trung niên văn tử không trung đột nhiên xuất hiện, cầm trên tay một quả màu trắng ngọc thạch, lúc trước thanh âm, bắt đầu từ trong miệng hắn phát sinh.

Trung niên văn sĩ đang nói lạc định sau đó, bầu trời xuất hiện mấy cái cực đại bọt biển, không biết bên trong bao vây là, nhưng không để cho Tiêu Thần chờ lâu lắm, thật lớn bọt biển xuất hiện sau đó lại bắt đầu cấp tốc trở nên trong suốt, dần dần kiểm lộ ra bên trong đồ vật.

Ngẩng đầu nhìn bầu trời không chỉ là Tiêu Thần một người, bị truyền tống tới đây một thi đấu trận người, hầu như đều chú ý tới bầu trời xuất hiện bọt biển, lúc này mọi người phát hiện, này là mỏng bao vây là đám và trước người nói chuyện như nhau văn sĩ hơn phân nửa người, như vậy tu sĩ, đại khái vừa nhìn, tổng cộng có mấy nghìn người.

"Tất cả trọng tài đã trình diện, tranh tài gần bắt đầu, lần thi đấu này còn là như nhau, Phiêu Miểu Phong đứng nghe mưa ngọn núi, Huyền Thanh Phong nội chiến, còn lại sáu ngọn núi rút thăm quyết định. Lão phu huyền tiến, may mắn đảm nhiệm vốn thi đấu khu tông tài xử." Còn là nói chuyện lúc trước cái kia trung niên văn sĩ, cho ở đây mọi người giải thích bầu trời xuất hiện người thân phận, và tới đây đất mục đích.

Lão giả sau khi nói xong, hướng về bầu trời vung tay lên, từ bọt biển giữa hiển lộ mấy nghìn tên tu sĩ lập tức hóa thành lưu quang bay đi bất đồng phương hướng, nơi đây nói là nơi so tài, trên thực tế cũng không có lối dài sân rộng các loại đồ vật, có là các loại địa hình, chỉ bất quá bị dùng đặc biệt tiêu ký họa xuất đại khái phạm vi, cũng chính là tranh tài phạm vi, người dự thi đến xác định trong phạm vi tùy ý làm, quy tắc và tất cả tranh tài không sai biệt lắm, không thể giết người, ra phạm vi thì là thua.

Lúc này đã có rất nhiều đệ tử bắt đầu tìm được tự mình tương ứng thần phong khu vực đứng ngay ngắn, Huyền Thanh Sơn đạo phục, bốn đời tam đại Nhị đại đệ tử các không giống nhau, ở bốn đời đệ và Tam đại đệ tử giữa, bọn họ nói dùng trên căn cứ tương ứng thần phong bất đồng, còn đang mắng-sét và ngực tú lên bất đồng sự vật phân chia.

Như Huyền Thanh Phong chính là một cái sạch chữ, mà Kiếm Trúc ngọn núi còn lại là vài cộng gây trúc, Phiêu Miểu Phong tú là mây, nghe mưa ngọn núi tú sóng gợn chờ, muốn phân chia mờ rất đơn giản, liếc mắt liền có thể nhìn ra, không bao lâu, các thần phong tương ứng đệ tử đã đứng ngay ngắn, lặng lẽ cùng đợi tranh tài bắt đầu.

"Luyện khí tranh tài, tùy ý sử dụng binh khí, tranh tài bắt đầu, nghe được tên đệ tử, dùng tốc độ nhanh nhất chạy tới thi đấu trận, vượt lên trước thập hơi thở thời gian, liền rút cuộc tự động bỏ quyền." Huyền tiến thanh âm lần thứ hai vang vọng toàn bộ thi đấu trận.

"Hạo Thiên, Hạo Sơ, vào nhất hào trận." Tiêu Thần đang ở đánh giá chung quanh toàn bộ nơi so tài và giấu thi đấu người, đột nhiên nghe được một cái có chút quen thuộc tên, hắn một lúc không muốn đến, cũng không có để ý, kế tục nhìn chung quanh.

"Hạo Thiên!"

"Vừa trọng tài đại nhân nói kêu là Hạo Thiên?"

"Ta không có nghe lầm chứ?"

"Đạo này số, lại . ."

Hai năm trước Tiêu Thần bài danh Thạch Bi chuyện cũng không có truyền khắp Huyền Thanh Sơn, thẳng đến vừa trước, như trước còn có rất nhiều người không biết Hạo Thiên cái danh hiệu này đã có người kế thừa, lúc này nghe nói, toàn trường một mảnh chấn động.

"Hạo Thiên, vào nhất hào trận." Thanh âm kia vang lên lần nữa, toàn bộ không gian quanh quẩn tất cả đều là loại này ai ai vào bàn thanh âm, người phụ trách thấy cái này đạo hiệu thời gian đồng dạng cũng giật mình không nhỏ, bất quá hắn cũng không có biểu hiện ra ngoài, thấy người chưa tới, làm theo phép kêu nữa một lần.

"Vào bàn? Hạo Thiên! Hấn / mẹ!" Nghĩ đến vào bàn, Tiêu Thần đột nhiên nhớ tới, Hạo Thiên không phải là gọi mình sao,

Từ lần đầu tiên nghe nhìn thấy lần thứ hai nghe, thời gian tuyệt đối là đã vượt qua năm hơi thở, thậm chí nhiều hơn, vì vậy Tiêu Thần bỗng nhiên đột ngột từ mặt đất mọc lên, hướng về nhất hào nơi sân liễu mạng phóng đi.

"Hạo Sơ thực sự là vận khí tốt, trận đầu vậy mà bất chiến mà thắng." Ở nhất hào nơi sân ở ngoài, có người nhận ra trận trên người dự thi, Hạo Sơ, lúc này nàng một người đứng ở một chỗ trên đất, nàng đối thủ là Hạo Thiên, nhưng chẳng biết tại sao, vào bàn thời hạn đã mau nêu qua, nhưng còn chưa có xuất hiện.

"Vốn cuộc tranh tài."

"Chính thức bắt đầu." Phụ trách nhất hào thi đấu trận trọng tài nguyên vốn đã cho rằng Tiêu Thần sẽ không trở lại, đang muốn mở miệng tuyên bố Hạo

Sơ thắng lợi thời gian, Tiêu Thần từ thiên mà đem, cũng ngắt lời hắn.

"Hừ, kéo kéo dài kéo, lần sau không được viện dẫn lẽ này nữa." Trọng tài sắc mặt không được tốt nhìn, đúng Tiêu Thần đệ nhất ánh như cũng là kém không ít, cũng không biết hắn có thể hay không ở kế tiếp trong tranh tài, tận lực "Chiếu cố" Tiêu Thần.

"Sur tỷ, động thủ đi." Tiêu Thần đứng ở Hạo Sơ đối diện, mỉm cười nói rằng.

Vốn tưởng rằng sẽ không xuất hiện đối thủ một lần nữa đứng ở trước mặt mình, Hạo Sơ không biết là nên đùa bỡn hay là nên làm gốc đem đơn giản được thắng lợi cảm thấy đáng tiếc, "Mời." Nàng lễ phép tính trả lời một câu sau đó, bắt đầu bấm tay niệm thần chú.

"Tại sao là một nam?" Bên ngoài sân một gã vậy xem tu sĩ nghi hoặc hỏi hướng hắn một gã đồng bạn.

"Không biết, chẳng lẽ hắn là?" Tên kia đồng bạn hiển nhiên cũng là giống như hắn không rõ cho nên.

"Ta đã biết, hắn chính là mấy năm trước vào Vân U Phong tu hành tên kia nam tu." Một vị khác vậy xem tu sĩ đoán được Tiêu Thần thân phận.

"Trách không được sẽ cùng nữ tu tranh tài."

Tiêu Thần không sao cả chậm rì rì đi hướng Hạo Sơ, Hạo Sơ không biết Tiêu Thần dụng ý, sinh lòng nghi hoặc dưới, thiếu chút nữa rối loạn trên tay pháp quyết, Tiêu Thần trên mặt mang dáng tươi cười, chậm rãi dời bước, không riêng gì Hạo Sơ nghi hoặc, ngay cả khi hắn các bầu trời trọng tài cũng là nghi hoặc.

Nhìn đối thủ bấm tay niệm thần chú, Tiêu Thần lại cái gì cũng không có làm, phải biết rằng, một ngày đối phương thủ quyết bóp hết, bắt đầu thi pháp thời gian, không có làm bất kỳ chuẩn bị gì Luyện khí đệ tử, làm sao có thể tiếp được cùng giai chuẩn bị thật lâu pháp thuật, này cử động ở đa số trong mắt người, và chịu thua không thể nghi ngờ.

"Phong nhận!" Nhìn sắp đi tới trước mặt mình Tiêu Thần, Hạo Sơ thở nhẹ một tiếng, bấm tay niệm thần chú tay phải chỉ về phía trước, một đạo thanh sắc quang nhận đột nhiên xuất hiện, bay về phía Tiêu Thần.

Phong nhận là cùng Chương Tâm Lô một cái cấp bậc Luyện Khí Kỳ cơ sở pháp thuật, từ lúc Tiêu Thần còn chưa có bắt đầu lúc tu luyện đạo, là có thể cứng rắn ăn một cái Lăng Tiêu phát sinh Chương Tâm Lô, càng không cần phải nói hiện tại hắn, mặc cho gió này nhận bắn trúng, thậm chí cũng sẽ không đau một chút.

Kết quả tất cả khán giả và Hạo Sơ theo dự liệu, phong nhận chuẩn xác tập trung Tiêu Thần ngực, đạo bảo bị họa xuất một cái lỗ hồng, Tiêu Thần cũng dừng bước lại cúi đầu nhìn bộ ngực mình liếc mắt.

"Tiểu tử này, chứ không phải là đầu có chuyện đi? Lại bị một kích liền đánh bại."

"Ngay cả một kích phong nhận đều không tiếp nổi, có thể vừa đạt được Luyện Khí Kỳ mà thôi, thật đúng là dám đến tranh tài."

Thi đấu trận ở ngoài, nghị luận âm ỉ, Tiêu Thần ngẩng đầu nhìn bên ngoài sân người, cười cười, bước cước bộ, dừng và vừa như nhau tốc độ hướng về Hạo Sơ đi đến, vừa nàng công kích đúng Tiêu Thần mà nói, dường như không tốt, không đau không đương.

Thấy rõ ràng giữa tự mình pháp thuật người, lúc này lại như không có việc gì như nhau, hướng phía tự mình đi tới, Hạo Sơ hoảng loạn được rõ ràng, hầu như đã quên mình còn có sức chiến đấu, từng bước một lui về phía sau.

Mà bên ngoài sân khán giả cũng không có rõ ràng chuyện gì xảy ra, bọn họ chỉ thấy Hạo Sơ công kích kết kết thật thật đánh vào Tiêu Thần trên người, nhưng đối phương chỉ là dừng lại tới xem một chút bị đánh giữa địa phương, sau đó lại tiếp tục đi đến, sau đó chính là đối phương cái gì chưa từng làm, Hạo Sơ mình mở mối sợ được thắng lui về phía sau.

Người ở tại tràng, ngoại trừ Tiêu Thần, đại khái chỉ có bọn họ tràng địa thượng vô ích trọng tài nhìn thấu mãnh khỏe, Hạo Sơ công kích đúng là đánh trúng Tiêu Thần, đồng thời cũng không có thể rút cuộc không có hiệu quả, trong nháy mắt liền cắt Tiêu Thần đạo bảo, đánh vào bộ ngực hắn, nhưng công kích này không phải là không có thấy hiệu quả, mà là đúng Tiêu Thần mà nói, công kích này căn bản quá yếu, tựa như gió nhẹ mang theo lá cây đánh vào trên người một người, làm sao có thể sẽ thụ thương đâu.

Tiêu Thần kể tục từng bước một tới gần Hạo Sơ, lúc này Hạo Sơ hoảng loạn đã không chỉ là biểu hiện ở một đường lui về phía sau, đã viết ở trên mặt.

"Nhất hào trận, Hạo Thiên thắng." Hạo Sơ còn đang lui về phía sau, nàng trong mắt chỉ có đi bước một tới gần Tiêu Thần, hoàn toàn quên mất mình đã đi tới nơi sát biên giới, lúc này nàng một chân đã thối lui ra khỏi thi đấu trận, theo trọng tài thanh âm vang lên, nàng mới phản ứng được mình đã thua.

Nhìn nàng hình dạng, lại như rõ ràng nhất thở dài một hơi, này cho thấy nàng tâm lý tố chất thiếu, chỉ là như vậy, cũng đã có chút thấy ngốc nghếch.

"Tại sao muốn sợ ta đâu? Ngươi còn có thể làm rất tốt." Tiêu Thần còn là đi tới ngơ ngác đứng tại chỗ Hạo Sơ trước mặt, mỉm cười nói rằng.

Đúng vậy, tại sao muốn sợ hắn đâu? Lúc này Hạo Sơ bỗng nhiên phát giác, tự mình vẫn sợ lui về phía sau, nhưng bây giờ hồi tưởng nhưng không biết tại sao mình lui về phía sau, vì sao sợ, nàng tâm tình có chút phức tạp, không chỉ là bởi vì thua tranh tài, càng nhiều hình như là hiểu cái gì.

"Nếu như tâm tồn sợ hãi, nguyên bản có thể làm tốt chuyện, cũng sẽ trở nên làm không được." Tiêu Thần bỏ lại những lời này phía sau, giống như một

một lão già, chấp tay sau lưng ly khai nơi sân.

Trọng tài tuyên bố Tiêu Thần thắng lợi sau đó, ở trong tay một khối ngọc phiến trên tìm một chút, sau đó cũng bắt đầu gọi tiếp theo sóng dự thi người.

Tiêu Thần đi ngang qua thật nhiều nơi sân thời gian phát hiện, Luyện Khí Kỳ tỷ thí, kỳ thực thật hết sức buồn chán, có không ít đều là ở trọng tài tuyên bố tranh tài lúc bắt đầu đợi, song phương đều đứng tại chỗ bấm tay niệm thần chú, sau đó phóng xuất pháp thuật, trước hoàn thành thủ quyết dĩ nhiên là có thể thắng.

Có lẽ cơ linh điểm, phóng xuất pháp thuật phía sau mà bắt đầu tránh, mau tránh ra đối phương công kích, cũng có thể rất nhanh thắng.

Tiêu Thần chép miệng một cái, hần thấy, tuy rằng những đệ tử này thực lực đặt ở thể gian đều có thể được cho trong chốn võ lâm cao thủ, cần phải thật động lên tay đến, không nói khác, có thể thắng được năm đó Kiếm Tam đều rất ít, càng không cần phải nói Tây Môn Vọng Nguyệt những thứ này tuyệt đỉnh cao thủ. Nguyên nhân rất đơn giản, ở người bấm tay niệm thần chú thời gian, đã cũng đủ chết nhiều lần.

Luyện Khí Kỳ tu sĩ, trong cơ thể đã có thể gian cao thủ võ lâm khổ tu vài thập niên Nội Lực mới có thể bắt đầu chuyển biến chân nguyên, hơn nữa Dẫn Khí Kỳ linh mẫn khí đúng thân thể cải tạo, bọn họ đều chính mình thể gian tuyệt đỉnh cao thủ thân thể và công lực. Nhưng kỹ xảo trên, sai thực sự nhiều lắm, vậy cũng là là tu giả một loại bi ai đi, giống như là có tiền không biết xài như thế nào.

Tiêu Thần nghĩ không thú vị, thẳng thắn tìm cá nhân ít địa phương ngồi xuống, lẳng lặng chờ đợi mình tranh tài, lúc này, có một người đi tới Tiêu Thần bên cạnh, Tiêu Thần ngay cả đầu cũng không có thiên một chút.

"Hạo Thiên sư huynh, cảm ơn ngươi, ta nghĩ lần này tham gia tranh tài thu hoạch, ta đã chiếm được." Người này đúng là mới vừa rồi cùng Tiêu Thần tranh tài Hạo Sơ, lúc này sắc mặt nặng nề, đứng ở Tiêu Thần bên cạnh, nhìn ngó dưới đất Tiêu Thần, nhẹ giọng nói rằng.

"Chuyện tốt, chuyện tốt." Tiêu Thần nghiêng đầu nhìn này Hạo Sơ tùy ý nói rằng.

Hạo Sơ không biết nên nói cái gì, càng không biết kế tiếp nên, cúi đầu không nói được một lời.

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 90: Hạo Hỏa

"Đứng làm gì, ngồi xuống cùng nhau xem bọn hần vờ ngớ ngẩn chứ." Nhìn Hạo Sơ hình dạng, Tiêu Thần làm sao sẽ không biết nàng lúc này xấu hổ.

"Này. . . Ừ." Hạo Sơ đầu tiên là một trận vô cùng kinh ngạc, nghi hoặc vì sao Tiêu Thần sẽ để cho mình ngồi xuống, sau đó lại thoải mái, nhẹ giọng trả lời trả lời một câu.

"Sư phụ nói, mặc kệ tu vi cao thấp, mặc kệ thắng hay thua, lần tranh tài này đi là có thể có thu hoạch." Hạo Sơ ngồi ở Tiêu Thần bên cạnh, nhưng rõ ràng đó có thể thấy được, nàng có chút câu nệ.

"Nói không sai, thua thắng cũng chỉ là kết quả, chỉ có quá trình mới là thu hoạch." Không biết Tiêu Thần có hay không đem Hạo Sơ theo như lời nói như vậy nghe vào, chỉ là theo nàng ý tứ nói rằng.

"Sư Huynh, ngươi tại sao tới tham gia tranh tài đâu?" Hạo Sơ thử hỏi.

"Vì sao? Không biết, có thể thử nghĩ để tưởng tất cả mọi người biết ta đi." Tiêu Thần còn là một bộ dường như không có việc ấy hình dạng, như trước hết sức tùy ý nói rằng. Nhưng hần nhưng không biết, này một câu đơn giản để tất cả mọi người biết ta, đại biểu cho cái gì.

"Ngươi nghĩ cảm Luyện khí khu đệ nhất danh?" Nàng trước đây nghe nói qua, ở Phiêu Miểu Phong tương ứng huyền u ngọn núi, có một vị đặc biệt đệ tử, này là một gã ở nữ ngọn núi nam tu, lúc đó thịnh truyền một lúc tin đồn.

Bởi vì Tiêu Thần phía sẽ không có gì kẻ khác chú mục biểu hiện, mà dần dần bị mọi người quên lãng, cho tới giờ khắc này Tiêu Thần một lần nữa xuất hiện ở mọi người trong tầm mắt. Chỉ là nàng không nghĩ tới, đối phương lại có đây chờ đã tâm.

"Luyện khí khu đệ nhất, có lẽ vậy." Tiêu Thần quay đầu nhìn Hạo Sơ liếc mắt, trả lời từ chối cho ý kiến.

"Hạo Thiên, Hạo Hỏa vào số một trận." Ở Tiêu Thần và Hạo Sơ nói chuyện với nhau trong lúc, tổng cộng hơn ba vạn tên Luyện khí tu sĩ, vòng thứ nhất

tranh tài hơn một vạn năm ngàn trận đã kết thúc, kế tiếp liền muốn tiến hành là trận thứ hai, nghĩ không ra Tiêu Thần lại đang ở một nơi sâu tỷ thí.

"Ta đi." Tiêu Thần nhàn nhạt nói xong, sau đó đứng dậy đi nhanh hướng thi đấu trận.

"Hạo Thiên sư huynh, cảm ơn ngươi, nếu như trở lại một hồi, ta có thể làm rất tốt." Hạo Sơ cũng đứng lên, đối với đi xa Tiêu Thần hô.

Tiêu Thần không có phản ứng gì, thân hình không có một chút dừng lại, rất nhanh liền đi tới số một nơi sân.

Khi trọng tài thấy Tiêu Thần tên của đội, cũng là một trận kinh ngạc, số lượng như vậy đông đảo đệ tử, vậy mà sẽ có hai lần thua cho ở một cái nơi sân xuất hiện, hơn nữa còn là biểu hiện có chút kỳ lạ hẳn.

Chút nào không ngoài suy đoán, đứng ở Tiêu Thần trước người, còn là một gã nữ tu, về phần nguyên nhân, sẽ từ thi đấu quy tắc nói lên.

Bởi Huyền Thanh Sơn đệ tử nhiều lắm, thi đấu quy định, đầu tiên là các đại thần ngọn núi trong lúc đó so đấu, tất cả đệ tử dự thi, thập thành đi cửu sau đó, mới vừa rồi quấy rầy bắt đầu bài danh, vì vậy, bắt đầu rất nhiều cuộc tranh tài, đều là đối mặt đồng nhất thần phong tương ứng đệ tử.

Mà Phiêu Miểu Phong và nghe mưa ngọn núi là Huyền Thanh Sơn hai tòa nữ tu thần phong, từ xưa đều là ở trong tranh tài chống lại, Tiêu Thần làm nữ tu chỉ nam tu, phải đối mặt đông đảo và nữ tu đối chiến tranh tài.

Đứng ở Tiêu Thần đối diện là một vị tóc ngắn nữ tu, một đầu đen được chiếu sáng mái tóc, vừa đủ đến vai, nhìn qua cũng không phải thật chính tề, nhưng lại có một loại dị dạng dã tính vẻ đẹp, chỉ là Tiêu Thần nghĩ không ra, một gã nữ tu, đạo hiệu dĩ nhiên là một cái hỏa tự.

"Hạo Thiên, ngươi chính là Tiêu Thần đi, thật là không biết xấu hổ, một cái nam lại đang nữ ngọn núi tu hành." Mở miệng chính là tổn hại người, này Tiêu Thần lãnh nghề việc, lại bị người đoạt trước, còn đối với mới hiển lộ ra nhiên đã sớm biết thân phận mình, quả nhiên so sánh với Hạo Thiên, còn là Tiêu Thần nổi tiếng khá lớn.

"Đúng vậy, ta là Tiêu Thần." Tiêu Thần không giận, bình thản đáp.

Điều này làm cho Hạo Hỏa chuẩn bị cho tốt đội Tiêu Thần phản bác một cái, hãy nói ra một bụng nói, căn bản không có cơ sẽ nói ra, nàng chỉ phải hừ lạnh một tiếng nói: "Động thủ đi."

"Cũng là ngươi tới trước đi, không muốn ức hiếp nữ hài tử." Tiêu Thần than buông tay, hẳn đứng Luyện Khí Kỳ tranh tài vốn cũng không có nhiều hứng thú.

"Ai nói ta là nữ, miệng chó trong nở ra không ra răng ngà." Hạo Hỏa vừa nghe Tiêu Thần nói như vậy, lập tức nổi giận, nói liền bên nắm tay niệm thần chú, thay đổi chạy hướng Tiêu Thần.

"Ha ha ha. . . Măng chửi người cảnh giới cao nhất biết là cái gì không?" Tiêu Thần bất động thanh sắc lui về phía sau trước,

Vừa nói.

Chỉ vừa đối phương một động tác, Tiêu Thần liền đoán được người này điều không phải tầm thường Luyện khí đệ tử, nàng đứng một loại pháp thuật thủ quyết đã thuộc lòng trong ngực, hơn nữa hiểu được bất động như chuông, xuất thủ như gió, cái đó và đứng tranh tài thi pháp thanh niên lỗ mãng, không có thể như vậy một cái cấp bậc đối thủ.

Nhưng Tiêu Thần vẫn không có để ở trong lòng, bằng hẳn hiện tại thân thể, không mượn binh khí dưới tình huống, Luyện Khí Kỳ đã không có người có thể thương tổn được hẳn, trên thực tế, Luyện Khí Kỳ tu sĩ có thể khu sử cũng bất quá là cấp thấp Pháp Khí này nhất cấp khác binh khí mà thôi, bằng không đại tài cũng sẽ không tùy ý tự hành mang theo binh khí, này tự nhiên còn là không thể gây thương tổn được Tiêu Thần.

Làm một tên Luyện Khí Kỳ tu sĩ, Hạo Hỏa quả thật không tệ, nàng một bên tiếp cận Tiêu Thần, một bên nhanh chóng bóp động thủ bí quyết, đại khái nàng đã tính toán qua, tài năng ở vô hạn tới gần Tiêu Thần nhất khắc, phát sinh trong tay pháp thuật.

Bóp động thủ bí quyết cũng không phải chỉ cần tay tốc độ nhanh là có thể được, còn cần tự thân vận chuyển chân nguyên trong cơ thể, theo thủ quyết biến động mà biến động, không đi qua đại lượng khắc khổ luyện tập, mơ tưởng làm được đề cao tốc độ.

Vốn có hết thầy đều ở dựa theo Hạo Hỏa dự đoán đang tiến hành, nhưng Tiêu Thần ngoài cười nhưng trong không cười biểu tình, để Hạo Hỏa không hiểu cảm thấy có chút phiền táo, hơn nữa đối phương trước đặt câu hỏi, vì vậy nàng liền theo hỏi: "Là?"

Nếu bị quản chế, bên kia nơi chôn bị quản chế, ở Hạo Hỏa hỏi ra là lúc nào, quyền chủ động đã ở Tiêu Thần trên tay, chỉ thấy Tiêu Thần dừng ở thi đấu bên sân duyên, nói rằng: "Đó chính là ngay cả mình đều mất."

Hạo Hỏa không biết Tiêu Thần chỉ, hung ác tiếng nói: "Khốn kiếp, ngươi có ý tứ?" Đang khi nói chuyện, Hạo Hỏa động tác trên tay nhưng không có dừng lại, nàng cách Tiêu Thần còn có hai trượng thời gian, chuẩn bị pháp thuật đã hoàn thành, chỉ thấy nàng song chưởng khê đầy, hai thất hỏa điểm hình thành cự lang từ nàng song chưởng trong lúc đó bay ra, trong nháy mắt trở nên so với Tiêu Thần còn lớn hơn.

Tiêu Thần tu vi không đến Thai Thành, không có cách nào khác nhìn ra tu vi của người khác sâu cạn, nhưng đi qua hiện tượng, hẳn đại khái có thể đoán được, tên này là Hạo Hỏa nữ tử, tu vi sợ rằng đã đạt đến Luyện khí đỉnh núi, tùy thời đều có thể đủ Trúc Cơ.

Dù vậy, Tiêu Thần cũng một cách tự tin ngành kháng pháp thuật này, nhưng thứ nhất bị pháp thuật này cự lang nuốt nói, khó bảo toàn này một bộ quần áo có thể giữ được hay không, thậm chí ngay cả tóc có thể giữ được hay không còn đúng vậy, thứ hai nghĩ tới một cái rất tốt chơi phương pháp.

Tiêu Thần mặc kệ gần nhào tới trên người Hỏa Lang, đứng tại chỗ nói rằng: "Người nói ta là nam nhân, nương nhờ nữ ngọn núi tu hành không biết xấu hổ, vừa lại nói mình là nam nhân, nhưng người đã ở nữ ngọn núi tu hành a."

Hạo Hỏa nghe vậy, tức giận đến nghiêng răng nghiêng lợi, chỉ mong ngắm này hai thất Hỏa Lang có thể đem Tiêu Thần đốt thành tro bụi, nàng lại thấy, ở Hỏa Lang cự ly Tiêu Thần không đến một tấc địa phương, nàng thậm chí đã thấy Tiêu Thần giữa dài tóc xanh bị Hỏa Lang kéo dãn sóng thổi bay, kế tiếp liền muốn bị Hỏa Lang thôn phệ, nhưng nàng lại thấy, Tiêu Thần hướng về phía tự mình cười, cố ý đem mặt tiến đến Hỏa Lang trên lỗ mũi, nhất cọ dưới, lập tức mau tránh ra, không có bị thương tổn được nửa điểm, mà hai thất Hỏa Lang công kích còn lại là toàn bộ thất bại.

Hỏa Lang mất đi mục tiêu phía sau, trùng thế vẫn như cũ không giảm, thẳng lao thẳng về phía mặt đất, cuối cùng hóa thành hai luồng thật lớn Hỏa Tinh, nhìn qua cực kỳ đẹp, có thể công đánh chiêu thức, cuối cùng lại dùng làm xem xét, cho dù ai cũng không cao hứng nổi.

Nguyên bản lửa này sói thuật Hạo Hỏa là có thể điều khiển, đã thi triển ra, thì là một kích không trúng, nàng cũng có thể kế tục điều khiển truy kích địch nhân, nhưng khi nhìn đến Tiêu Thần động tác và dáng tươi cười trong nháy mắt, nàng sợ ngây người, cái loại này tốc độ, dĩ nhiên là một cái Luyện Khí Kỳ tu sĩ có thể đạt được.

Tuy rằng nàng rất nhanh phản ứng lại, thế nhưng thời gian đã không kịp để cho nàng điều khiển Hỏa Lang.

Tiêu Thần đứng ở Hỏa Lang nổ tung Hỏa Tinh bên cạnh, dùng ngón tay trở đâm đâm mặt, nói rằng: "Huynh đệ, bắn sai lệch."

"Hừ, ai là của người huynh đệ, trở lại." Hạo Hỏa mặc dù kinh hãi nhưng không loạn, nàng rất rõ ràng tranh tài không có phân ra thắng bại, còn muốn tiếp tục nữa.

"Tiểu tử, sợ rồi sao, thế nào không đón đỡ, có bản lĩnh chớ núp a." Tiêu Thần mới vừa muốn nói chuyện, bên ngoài sân cho rằng nhiệt tâm khán giả đến là giành trước lên tiếng.

Tiêu Thần khom lưng từ nhặt lên một tảng đá, hướng phía người nọ ném tới, hẳn chỉ là tùy tiện dùng nhiều khí lực, mặc dù này ném một cái dưới, đánh thật, cũng chỉ có thể đúng những thứ này Luyện Khí Kỳ tu sĩ tạo thành nhỏ nhỏ thương tổn.

Người nọ nghiêng người dễ dàng hiện lên, hướng về phía Tiêu Thần cười đắc ý, còn chưa mở miệng, cũng bị Tiêu Thần lập tức cắt đứt: "Có bản lĩnh chớ núp a." Đưa tới người vậy xem cười vang.

Người nọ mặc cỡ mặt đỏ tới mang tai, lại nghĩ không ra lúc này còn có thể nói cái gì, vì vậy chỉ phải phân nộ mà ly khai nơi đây.

"Ta biết người không phục, như vậy, ta cho người dùng lại lần nữa, đều là nam nhân thôi, được công bình chút." Tiêu Thần đuổi xong đa sự người phía sau, đối với Hạo Hỏa nói rằng.

"Hừ, người cũng đừng hối hận." Hạo Hỏa một điểm không già mồm cãi láo, mặc dù nàng biết, đây đã là đối phương biến tướng ở để cho mình, nhưng nếu tưởng thắng, vậy thì phải nắm mỗi một cái cơ hội, vì vậy lần thứ hai bắt đầu bấm tay niệm thần chú.

Đại khái là không tin Tiêu Thần sẽ tốt bụng như vậy, ở nàng bấm tay niệm thần chú thời gian, vẫn như cũ bảo trì phương tiện hành động tư thế, rất sợ Tiêu Thần nhân cơ hội đánh lên, đối với lần này Tiêu Thần chỉ có thể nhún nhún vai, không biết tâm lý đánh cái gì chủ ý.

Cũng không lâu lắm, Hạo Hỏa lần thứ hai vỗ ra Hỏa Lang thuật, Tiêu Thần mơ hồ nghĩ, lần này hai thất Hỏa Lang nếu không không có bởi vì trước tiêu hao qua chân nguyên mà uy lực không đủ, ngược lại càng ngưng thật vài phần, nghĩ đến đang đi động giữa bấm tay niệm thần chú, đúng Hạo Hỏa mà nói cũng vẫn còn có chút ảnh hưởng.

Hai thất thật lớn Hỏa Lang cùng vừa như nhau, hướng về phía Tiêu Thần bay thẳng mà đến, Tiêu Thần rất nhanh dậm chân, làm ra một bức nóng người hình dạng, ở Hỏa Lang đã tới thời gian, cung hạ thân thể, đem hai thất Hỏa Lang cách hẳn không đủ một tấc thời gian, Tiêu Thần và vừa như nhau, đem mặt phóng tới trong đó một con Hỏa Lang trên lỗ mũi nhất cọ, liền muốn mau tránh ra.

Hạo Hỏa cười nhạt, lần này nàng có chuẩn bị, đem Tiêu Thần làm ra cử động này thời gian nàng liền lập tức bóp ra một cái thủ quyết, Hỏa Lang bỗng nhiên khí thế tăng nhiều, lấy mắt thường khó phân biệt tốc độ lộ ra nhất trào, đây hết thấy đối với một cái Luyện Khí Kỳ tu sĩ mà nói, dĩ nhiên là hoàn mỹ, nhưng Hạo Hỏa vô lực phát hiện, Hỏa Lang lộ ra móng vuốt như thế nào đi nữa hữu lực, đúng là vẫn còn theo không kịp Tiêu Thần tốc độ, thất bại trong gang tấc.

Tiêu Thần vọt đến một bên phía sau, Tiêu Thần đưa ngón trở ra đâm đâm tự mình mặt, có Hạo Hỏa điều khiển, hai thất hỏa điểm cự lang cũng không có đụng trên mặt đất, lại hướng về phía Tiêu Thần nhào tới.

Thấy Hỏa Lang lại tới, Tiêu Thần nhanh chân bên ba, điều này làm cho tất cả xem tranh tài tu sĩ đều có một loại hận không thể đi tới đánh hấn xung động, từ bắt đầu tranh tài đến bây giờ, Tiêu Thần chỉ là nhảy lên đến nhảy lên đi, một cái pháp thuật đều không hữu dụng qua, lúc này lại đang và pháp thuật thi chạy, này nơi đó có nửa điểm tu sĩ đấu pháp hình dạng.

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 91: Nhân tâm ban đầu

"Tiểu tử, là nam nhân cũng đừng chỉ có thể chạy." Lại là một gã nhiệt tâm người xem không nhịn được mở miệng, không biết Tiêu Thần lại sẽ đánh như thế nào phát hấn.

Tiêu Thần nhận đúng người nói chuyện, người kia vừa vịn đến gần sân so tài sát biên giới, mấy có lẽ đã bước chân vào sân so tài phạm vi, Tiêu Thần mạnh mẽ gia tốc tiến lên, không đợi người kia phản ứng, một cái néo hấn ngăn cản ở trước người mình.

"Người đi người tới a." Nhìn Hòa Lang vọt tới, Tiêu Thần xách tu sĩ kia nói.

"Không. . . Không. . . Không được." Tu sĩ kia khi nào gặp qua như thế làm liều phải trả người, bất quá nói một câu, lại gặp đối đãi như vậy.

"Không được đừng nói chuyện." Nghe vậy, Tiêu Thần tiện tay đem hấn ném tới bên ngoài sân, lại bắt đầu chạy, nhìn chặt vật không chịu nổi.

Có thể Hạo Hóa là người cảm ngậm bồ hòn mà im có khổ khó nói, thao túng Hòa Lang vốn cũng không dễ dàng, mà Tiêu Thần mỗi lần đều tại cực đoan thời điểm mau tránh ra, này làm nàng thao túng càng hao tổn tinh thần phí sức, như thế đi xuống, không cần thiết chốc lát không cần Tiêu Thần xuất thủ, chính nàng cũng sẽ ngã xuống, nhưng nếu là giờ phút này buông tha, nàng không biết mình còn có thể dựa vào cái gì chiến thắng cái này đáng ghét nam nhân.

Lần này tham gia trận đấu, có thể là nàng cuộc đời này một lần cơ hội duy nhất, giống vậy có thiên tài hào quang nàng, người kế tiếp nữa trăm năm bên trong, không ra ngoài dự liệu nói, định có thể đột phá Nguyên Thần Huyền cảnh, mà lần thất bại này, ắt sẽ kèm theo nàng cả đời, không thể lại tẩy đi, nghĩ tới đây, nàng liều mạng thúc giục chân nguyên, không chể lười này chó sói truy kích Tiêu Thần.

Đời người chính là như vậy, có người thành công, tất nhiên đã có người thất bại, đã có khả năng, tại sao người không thể là thua hoặc là thắng cái đó đây?

Tiêu Thần nhìn ra đứng ở trên sân thi đấu một người khác —— Hạo Hóa, nàng ánh mắt thay đổi, vì vậy hấn cũng không có chơi đùa tâm tư, lưng đeo đồ vật mà chiến đấu, sẽ cho người trở nên mạnh mẽ.

Bởi vì vì tín niệm, cho nên có thể mạnh hơn, như vậy chiến đấu người, vô luận thắng bại, đều nên được đến đối thủ tôn kính.

Bất đắc dĩ, chỉ thấy Tiêu Thần thay đổi phương hướng, hướng về phía Hạo Hóa chạy đi, Hòa Lang chính là đi theo Tiêu Thần phía sau, theo sát, người khác không đoán được Tiêu Thần ý tưởng, Tiêu Thần ý tưởng rất đơn giản, chạy đến Hạo Hóa trước mặt, mau tránh ra Hòa Lang công kích, thuận tiện chính mình phát lực, đánh tan Hòa Lang bao hàm phần lớn cuồng bạo chân nguyên, khiến cho không đến nỗi chân chính thương tổn đến Hạo Hóa.

Hấn đã trải qua nhìn ra Hạo Hóa đã là đau khổ chống đỡ hai con Hòa Lang, thực tế uy lực đã trải qua không lớn bằng lúc trước, càng là không làm được ở Hòa Lang công kích được chính nàng trước khiến cho chuyển hướng, Tiêu Thần không có biện pháp khác, bởi vì không hữu hiệu biện pháp gì đánh bại nàng, đều biết đối với nàng tạo thành đã kích, vậy để cho nàng thua ở trên tay mình, có lẽ có thể giảm ít một chút hận đi.

Tiêu Thần không sợ người khác ghi hận, hấn sợ Hạo Hóa chính mình không cách nào đi ra hận, hận một người, bị hận người cũng không thống khổ, mình mới thống khổ chứ, đối đãi một cái vừa mới quen biết đệ tử, Tiêu Thần có thể làm đến bước này, phần tình nghĩa này, cho dù không người biết được, cũng đủ rồi.

Cùng đời chỗ bất đồng chuyện phương pháp, đây là Tiêu Thần dành riêng, tình nguyện làm tất cả mọi người trong sinh mệnh vĩnh viễn mất trái nhân vật, chỉ cần thế giới này qua tốt.

Tiêu Thần cũng không có nhận ra được, hấn tâm, đang ở hướng Nhân một chữ này đến gần, đây là một cái không thể nói đạo tâm, càng là một loại cường đại đến tột đỉnh lực lượng.

Sự tình dựa theo Tiêu Thần kế hoạch tiến hành, hấn xông về Hạo Hóa, Hòa Lang theo đuôi phía sau, xuống trong nháy mắt, chính là Tiêu Thần mau tránh ra, Hạo Hóa mình bị chính mình pháp thuật đánh bại, hết thấy đều sẽ kết thúc.

Gần, một trọng, nửa trọng, Tiêu Thần cực nhanh xuống, này nửa trọng không tới khoảng cách, không cần 10% lần hô hấp là có thể vượt qua.

Tiêu Thần bóng người kể cả sau lưng Hòa Lang, ở trong mắt Hạo Hóa không ngừng phóng đại, nàng nhìn thấy Tiêu Thần sáng rực con mắt, cặp mắt kia, tinh khiết không rãnh, trong suốt được hấn một đứa bé sơ sinh mới có thể nắm giữ, khoe miệng tà tà nụ cười, cùng này đôi trong veo mắt, vốn nên hoàn toàn xa lạ, chỉ hai dạng đồ vật đồng thời xuất hiện ở Tiêu Thần trên mặt lúc, Hạo Hóa không nhìn ra một chút vi hòa cảm.

Tiêu Thần cách Hạo Hỏa còn không tới 5 tấc địa phương, Hạo Hỏa đột nhiên ánh mắt tụ họp một chút, chẳng biết tại sao, trong nháy mắt liền chảy ra nước mắt, tiếp lấy năng lực tốt không do dự về phía trước một nghiêng.

Tiêu Thần Tự Nhiên thấy được Hạo Hỏa cử động này, hần thản nói không được, Hạo Hỏa này hơi hơi một nghiêng,

Hoàn toàn làm rối loạn Tiêu Thần tất cả kế hoạch, chính là chỗ này chút xíu chỉ kém, hần đã vô lực ở mau tránh ra lúc công kích sau khi, lại đánh tan Hỏa Lang bên trong chân nguyên.

Nếu là như vậy Hỏa Lang chính diện đánh trúng Hạo Hỏa, Tiêu Thần không có nửa điểm nắm chặt Hạo Hỏa có thể hay không lúc đó mất mạng, ta không giết Bá Nhân, Bá Nhân lại bởi vì ta mà chết, như vậy thứ nhất, chẳng những Hạo Hỏa muốn tìm cái chết vô nghĩa, Tiêu Thần trong lòng cũng sẽ tạo thành một cái vô cùng khó có thể vượt qua Tâm Kiếp.

Mẹ, này điên bà nương đánh ý định quỷ quái gì, ta thật hần / mẹ là không muốn làm tiếp đầu trục rồi, Tiêu Thần cắn răng một cái, trong lòng bất đắc dĩ nghĩ đến, đồng thời cũng làm ra quyết định.

Tiêu Thần ở suýt xảy ra tai nạn đang lúc, điều động trong cơ thể có thể so với Trúc Cơ sơ kỳ hùng hậu lực lượng, lực lượng này bên trong, chẳng những có chân nguyên, còn có một bộ phận đã trải qua chuyển hóa linh lực, ở nơi này vô cùng trong thời gian ngắn, Tiêu Thần liều mạng điều động chân nguyên linh lực, chủ bảo vệ rồi chính mình cái ót.

Giờ phút này Hạo Hỏa cũng đóng góp Tiêu Thần trước mắt, trong điện quang hỏa thạch, năng hân hướng Tiêu Thần Tiêu Thần đôi môi, biến hóa này, so với năng đột nhiên nghiêng về trước còn dễ cho Tiêu Thần không biết làm sao, Tiêu Thần trợn mắt, chỉ thời gian đã trải qua không cho phép hần suy nghĩ nhiều, chỉ thấy hần tự tay ở Hạo Hỏa thân đến trước hần, đem năng đầu đề thấp, sau này vác hoàn toàn ngăn cản Hỏa Lang đánh, như vậy dưới sự bảo vệ Hạo Hỏa, ít ỏi sẽ phải chịu nửa điểm thương tổn.

Mà Tiêu Thần sát khí luyện dưới da còn Bán Tiên khu, cũng sẽ không có đáng ngại, xuống trong nháy mắt, vốn nên nổ tung Hỏa Lang lại không có đúng kỳ hạn tới, ngược lại bình tĩnh cùng không việc gì như thế.

Giờ phút này Hạo Hỏa nhưng là hân vào Tiêu Thần lòng ngực.

"Điện nha đầu!" Ngoại trừ ba chữ kia, Tiêu Thần lại không nghĩ ra còn có cái gì có thể hình dung Hạo Hỏa.

Tình cảnh gió êm sóng lặng, không riêng gì Hỏa Lang không có nổ tung, toàn bộ ở Nhất Hào sân ánh sáng xem so tài đệ tử, đều giống như gặp quỷ bình thường trợn mắt, có còn há to miệng, xảy ra chuyện gì, bọn họ không hiểu, nhưng bọn hần thấy được, bản lĩnh đối địch liều mạng giết hai cái người, lúc này chính Vật Ngã Lưỡng Vong, nóng nảy trào dâng ôm nhau, ngay cả sau lưng Hỏa Lang đều không quản, nếu không phải trọng tài xuất thủ, nhất định bị đưa đi thấy Diêm Vương.

Đáng thương Tiêu Thần một phen khổ tâm, giờ phút này tự trối mình, bị mọi người tưởng tượng thành bộ dáng như thế, bất quá cho dù hần biết mọi người trong lòng ý tưởng, dự tính cũng sẽ không giải thích, Tiêu Thần đòi người tín điều, ta nhân sinh, không giải thích, chỉ Tiêu Thần mỗi lần nói ra những lời này thời điểm, thật ra thì trong lòng của hần nghĩ (muốn) nhưng là, nếu như hữu dụng nói, ta còn là nguyện ý giải thích một chút.

"Ho khan một cái. . . Hai vị, trận đấu còn không có kết thúc đây." Trên trường đấu không trọng tài ho nhẹ một tiếng nói.

Cái này Không Phải Tiêu Thần không muốn buông ra, thật sự là bởi vì Hạo Hỏa giờ phút này hai tay chỉ ôm Tiêu Thần sau lưng, Tiêu Thần lại sợ phát lực đã thương năng, phé tốt đánh khi lực mới tránh ra khỏi.

Lúc này, Tiêu Thần nghĩ (muốn) tát mình nấy cái miệng, thế nào đem bay trên trời đến lão đầu này quên, loại này trận đấu ngoài ý muốn, có trọng tài tại chỗ, tất nhiên có thể không chế, cái nào yêu cầu chính mình can thiệp vào, buồn bực thuộc về buồn bực, chỉ Tiêu Thần không có hối hận, hần cũng chính là suy nghĩ một chút mà thôi, mới vừa rồi chuyện nếu là phát sinh nữa, hần hần vẫn sẽ như thế.

"Vậy rốt cuộc người nào thắng đây?" Này trọng tài đối với (đúng) Tiêu Thần ánh tượng thật tốt, mặc dù không biết rõ hai người này đến tột cùng chuyện gì xảy ra, nhưng hần làm sao biết không nhìn ra, Tiêu Thần mới vừa rồi cử động, rõ ràng chính là nghĩ (muốn) bảo vệ đối thủ của hần, như vậy tu sĩ, hần gặp qua quả thực quá ít quá ít.

"Này không bày rõ ra sao? Đương nhiên là ta thắng." Tiêu Thần cũng là được, tình cảnh như vậy xuống, mặt không đỏ, tim không đập mạnh, toàn bộ đối đáp trôi chảy, không chút nào cân nhắc tại chỗ người xem có thể hay không tiếp nhận.

Trọng tài mặt lộ vẻ nghi hoặc, mở miệng nói: "Thế nào rõ ràng, ta thế nào không nhìn ra."

"Ài, năng đều được đỡ ta mới có thể đứng ổn, còn chưa đủ rõ ràng?" Tiêu Thần dám đem chỉ ôm hần Hạo Hỏa nói là đỡ hần, này không chớp mắt nói bừa công phu, coi như là để cho tất cả mọi người tại chỗ đều mở mang kiến thức.

Kiểm Hạo Hỏa không có phản đối, trọng tài cũng muốn sớm kết thúc một chút này hoang đường trận đấu, vì vậy tuyên bố Nhất Hào trận Hạo Thiên chiến thắng sau, để cho Tiêu Thần hai người mau rời đi sân so tài.

"Huynh đệ, có thể buông ta ra đi, có gì thì nói." Rời đi sân so tài sau, Tiêu Thần không để ý người xem ánh mắt, thuận thế ôm Hạo Hỏa rời đi, đi xa xa.

Nhất Hào trận chung quanh tu sĩ, phảng phất vào thời khắc này đã trải qua quên mất nói thế nào, ở Tiêu Thần cùng Hạo Hỏa rời đi rất lâu sau đó, vẫn một mảnh nha Thước không tiếng động, xem ra hôm nay kiến thức dài có chút lớn, bọn họ yêu cầu tiêu hóa.

"Không muốn." Thay đổi khí phách khí khái đàn ông, Hạo Hòa thẹn thùng nói.

"Đây không phải là giao thiệp, đây là mệnh lệnh." Tiêu Thần hơi hơi dùng sức, tùy tiện liền rời đi nàng ôm trong ngực.

Mới vừa rồi ở cuộc so tài trên trận, Không Phải hấn không có năng lực cự ra, nếu là thật làm như vậy rồi, đối với (đúng) Hạo Hòa một người đàn bà mà nói là một loại tổn thương, Tiêu Thần ở dưới tình huống như vậy, cân nhắc đến hay là người khác, cái này có phải hay không có thể nói, chân chính dụng tâm lương khổ, Không Phải thời khắc đặc biệt phát sinh đây.

Bị Tiêu Thần tránh thoát sau, Hạo Hòa nhìn Tiêu Thần, khoe mắt còn lưu lại vết, thủy uông uông mắt to, để lộ ra là một loại bất lực, cái này làm cho Tiêu Thần không làm được xoay người vừa đi, chỉ đành phải ngồi ở nàng bên người, thở dài, mở miệng nói: "Tại sao."

Tiêu Thần ngồi xuống, Hạo Hòa lập tức đem đầu gối ở Tiêu Thần trên vai, Tiêu Thần tránh cũng không phải, không tránh cũng không phải, bất đắc dĩ chỉ có thể buông trôi bỏ mặc, lại nghe Hạo Hòa nghiêm túc nói: "Ta thấy được ngươi tâm."

Một câu nói này, Hạo Hòa nói ra lúc mặc dù rất nghiêm túc, nhưng là chỉ là nghiêm túc đã, nhưng là nghe vào Tiêu Thần trong tai lại giống như kinh thiên phích lịch.

Lấy Tiêu Thần thông minh, khẳng định nghe được Hạo Hòa nói ra câu nói kia thời điểm, cũng đã đoán được, đàn bà này khi nhìn đến chính mình con mắt trong nháy mắt đó, đọc lên trong lòng mình ý tưởng, giờ phút này Tiêu Thần tâm tình phi thường nặng nề, nếu là hấn bí mật bị biết được, không nói trước với hấn mà nói có ảnh hưởng gì, đây đối với Hạo Hòa mà nói cũng là một loại nguy hiểm trí mạng.

"Người . . Ai . . ." Tiêu Thần muốn nói gì, cuối cùng chẳng qua là há miệng, không thể nói ra tới.

Tiêu Thần không biết nên làm sao bây giờ, chính mình người mang Thanh Minh châu biến thành pháp bảo, nắm giữ có thể sửa chữa luân hồi công pháp, hai thứ này vô luận bên nào tiết lộ, đến lúc đó không chỉ Tiêu Thần, ắt sẽ còn nhiều người hơn bị cuốn vào, đây tuyệt đối là một tràng tai nạn.

Luôn luôn ý tưởng rất nhiều Tiêu Thần, giờ phút này cũng trầm mặc, loại chuyện này, một cái không xử lý tốt chính là vạn kiếp bất phục, cho dù là Hạo Hòa không sẽ tiết lộ ra ngoài, chỉ Tiêu Thần ở lâu Tầng Kinh Các, hấn biết được thế giới này tồn tại tinh thông mệnh bổ thuật người đại thần thông.

Chính mình năm xưa không hiểu chuyện, từng khiến cho chính mình tinh huyết rơi vào trong tay người khác, nếu là vạn nhất bên trong vạn nhất, vừa vạn bị dùng để đối với (đúng) Thanh Minh châu tiến hành bói toán, tự có Thanh Minh châu che đậy thiên cơ, đối phương khẳng định không có cách.

Mà Bói Toán Chi Thuật, Huyền Chi Hựu Huyền, cho dù không tính được tới Tiêu Thần, cũng có thể rơi vào cùng hấn có liên quan nhân thân bên trên, nếu đối tượng chính là Hạo Hòa đây, một cái nho nhỏ Luyện Khí Sĩ, làm sao có thể thoát khỏi bói toán?

Nghĩ (muốn) càng nhiều, Tiêu Thần tâm tình thì càng nặng nề, nghĩ tới nghĩ lui, nhưng thủy chung không nghĩ tới một cái lưỡng toàn biện pháp.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 92: Quang Âm Thần Quyết

Thật ra thì biện pháp không phải là không có, ngược lại, còn vô cùng đơn giản, chỉ cần Tiêu Thần giết chết Hạo Hòa, toàn bộ thiên cơ vận mệnh đều biết cắt đứt, mặc hấn Thiên vương lão tử cũng không tính được một chút, chỉ ý tưởng này thậm chí không có ở Tiêu Thần trong lòng thoáng qua, nói rõ hấn liền với ý nghĩ cũng không có nhúc nhích qua, như thế tâm tính, ở nơi này người lừa ta gạt tu chân thế giới, ý chỉ có ——

Lắm tai nạn.

Không người có thể nói rõ, mỗi người ý tưởng bất đồng, lựa chọn bất đồng, người bên cạnh không thể loạn nói, càng không thể chắc chắn, chỉ có tự mình đi việc trải qua, đi thực hành, cho dù nửa đường bỏ mình, cũng là dứt khoát.

"Người nhìn thấy gì?" Tiêu Thần đứng dậy, cuối cùng vẫn không hề rời đi.

"Ta thấy được người kia xông về ta trước, suy nghĩ trong lòng toàn bộ." Hạo Hòa cũng đứng lên, rất tự nhiên kéo Tiêu Thần cánh tay nói.

Tiêu Thần không có tránh thoát, tình huống bây giờ đã không phải là tránh thoát tay nàng liền có thể cải biến, "Ngươi nói tiếp."

"Trước tiên ta hỏi ngươi, khi đó trong lòng ngươi nghĩ (muốn) thật là 'Tình nguyện làm tất cả mọi người trong sinh mệnh vĩnh viễn mất trái nhân vật, chỉ cần thế giới này qua tốt '. Ngươi là làm sao làm được?" Hạo Hỏa hỏi ngược lại.

"Không cần làm gì, ta thật như vậy nghĩ (muốn) mà thôi." Tiêu Thần không có gì hay giấu giếm, nếu bị nói trúng tâm sự, thần nhiên thừa nhận liền có thể.

"Thật như vậy nghĩ, ha ha. . . Tỷ tỷ nếu có thể nghe được câu này, thật là tốt biết bao." Hạo Hỏa vừa nói, nước mắt lại chảy xuống.

Tiêu Thần không nói gì, yên lặng nghe Hạo Hỏa nói chuyện, chỉ giờ phút này hần khê nhú mảy, hần biết, tiếp đó, sẽ bị cuốn vào cái gì bất hòa bên trong rồi, cô sự là không thể tùy tiện nghe, đây là bệnh ông già giao cho Tiêu Thần chỉ lý một trong, chỉ dưới mắt, hần vừa không có lựa chọn, nếu không có nghĩ qua động thủ giết người, kia Tiêu Thần có thể làm là được bảo vệ nàng.

"Hạo Thiên, Hạo Thái, vào 3001 số trận." Lúc này, một cái thanh âm ở nơi này ra trận đấu bên trong không gian vang lên, cái này lại đến phiên Tiêu Thần so tài.

"Ta cùng ngươi đi." Hạo Hỏa tựa hồ thật không rõ sự tình nghiêm trọng đến trình độ nào.

"Được." Tiêu Thần ôm nặng nề tâm sự, đi nhanh bên trên sân so tài.

Đây là một nơi trên mặt nước sân so tài, to lớn trong hồ nước lớn, nổi lơ lửng cực lớn Hà Diệp, Tiêu Thần tới đến lúc sau đã có một tên Nữ Tu đứng ở một mảnh Hà Diệp trên, Hạo Hỏa đứng ở sân so tài phạm vi ra, nhìn Tiêu Thần bước lên Liên Diệp, trong mắt lóe lên chân tình không nghĩ là làm gây lên.

Tiêu Thần không có tâm tình tiếp tục chơi đùa, dù là đối phương là mỹ nữ Sur Tỷ như thế, Tiêu Thần thật ra thì căn bản không quan tâm cái gì mỹ nữ, hần chỉ là ưa thích nào mà thôi, chỉ nếu là không có tâm tình, coi như người trước mắt coi hết đứng ở trước mặt hần, hần cũng như cũ sẽ yên lặng.

Trọng tài toàn bộ đều Bay ở trên sân thi đấu không, thứ nhất phán xét thắng bại, tới phòng ngoài ý muốn, này trọng tài chứng kiến đi tới Hạo Thiên lại là một gã Nam Tu, cũng chút yếu kém khác, bất quá hần đối với (đứng) nữ đỉnh duy nhất Nam Tu chuyện cũng có nghe thấy, Tiêu Thần chính là người kia cũng không kì lạ.

"Bắt đầu!" Tên này trọng tài nhẹ nói rồi câu bắt đầu sau, liền yên lặng nhìn phía dưới hai người.

Trận đấu đã trải qua tiến vào vòng thứ ba, chỉ có thể đứng trận đấu bóp Thủ Quyết tu sĩ đã bị đào thải không sai biệt lắm, tiếp theo trong trận đấu biểu hiện, đều là chân chính Luyện Khí tu sĩ hần có thực lực.

Nghe được sau khi bắt đầu, Tiêu Thần lác người một cái, đi tới Hạo Thái ngay phía trước, động tác sắp đến ngay cả không trung trọng tài đều là ánh mắt căng thẳng, sau đó Tiêu Thần đưa ra một tay, nhìn như chậm chạp về phía trước đẩy một cái, hần không để ý chút nào người trước mặt một tên Nữ Tu, Tiêu Thần bàn tay ép ở đối phương mềm mại trên ngực.

Hạo Thái nhìn Tiêu Thần, trong mắt ngoại trừ lửa giận, còn then thùng, nàng theo lên núi, tu hành đến nay, ngay cả dư thừa Nam Tu cũng không nhận ra, hôm nay lại bị không quen biết người sờ bộ vị nhạy cảm, nàng trong lúc nhất thời quên nên làm gì.

Trên thực tế, nàng cũng không kịp làm gì, Tiêu Thần công kích vẫn chưa kết thúc, hần cũng không có dừng lại thi lực lượng, Hạo Thái ngực bởi vì đè ép mà biến hình đồng thời, nàng không khỏi kêu thành tiếng, đồng thời nàng cả người đều té bay ra ngoài.

Lau qua định rõ giới hạn, rơi vào bên ngoài sân, lần này trận đấu, nàng chẳng những thua, còn bị chiếm tiện nghi, đương nhiên, đây là chính nàng là bị chiếm tiện nghi.

Nàng không minh bạch, chỉ trọng tài nhưng là nhìn rõ rõ ràng ràng, chợt lách người, đẩy một cái, thắng được trận đấu, nhìn như cực kỳ đơn giản, nhưng hần biết, một cái Luyện Khí tu sĩ muốn làm điểm này, khó như lên trời, cho dù là Trúc Cơ tu sĩ, tuy nói đối phó một cái Luyện Khí Kỳ vô cùng đơn giản, chỉ muốn làm như vậy thu phát tùy tâm, không bị thương người khác chút nào, đều là vô cùng không dễ dàng, trừ phi là thành tựu phi phạm Luyện Thể cái đó sĩ.

Hạo Hỏa ở một bên chứng kiến lần cảnh, tự cười nhạo cười, nàng nghĩ đến chính mình mới vừa rồi cùng Tiêu Thần lúc chiến đấu giữ vững, là biết bao vô lực, buồn cười biết bao, nguyên lai thắng bại, chỉ ở đối phương nhất niệm chi gian.

Chỉ thay đổi ý nghĩ nghĩ đến, một người như vậy, lại sẽ vì mình không tiếc chính mình bị thương, nếu không phải nàng đối với chính mình kỹ năng thiên phú có gần như mù quang tín nhiệm, nàng đều muốn hoài nghi Tiêu Thần là không phải cố ý làm bộ.

"Cái loại này ý tưởng, tuyệt đối không giả!" Hạo Hỏa nhẹ giọng nói nhỏ, giờ phút này Tiêu Thần đã tới bên người nàng.

"Ngươi nói đi." Tiêu Thần tâm tình không tốt, nhưng hần còn kém đến đem tâm tình mang cho người khác, mở miệng nói chuyện lúc, cũng không có gì khác thường.

"Ta nhìn thấy ánh mắt ngươi trong nháy mắt, ta yêu ngươi, ta có thể nhìn ra trong lòng ngươi có nghi ngờ cùng cố kỵ, đầy đủ mọi thứ, tranh tài kết thúc sau đó, ta tới Vân u đình, toàn bộ nói cho ngươi biết." Hạo Hỏa giống như bề ngoài như thế, phóng khoáng lởi lạc, nói chuyện làm việc càng là đơn giản trực tiếp, một cô gái, lại có thể như thế chủ động.

"Một vấn đề cuối cùng, ngươi có thể chứng kiến một người toàn bộ sao?" Tiêu Thần hay lại là ném thử hỏi một chút, ôm một tia hy vọng cuối cùng.

"Không thể." Hạo Hòa ngòn ngọt cười, xinh đẹp như vậy mặt, ở nụ cười này tô điểm xuống, đủ làm người ta ngốc say.

Tiêu Thần trong lòng buông lỏng một chút, mặc dù vẫn không thể hoàn toàn khẳng định, chỉ đem so với trước suy nghĩ tình huống, đã trải qua tốt nhiều lần.

"Vấn đề đình Tur Quá Nhai, tùy thời cung kính chờ đợi." Ở Tiêu Thần biến thành trong lúc, Hạo Hòa chính đang lau chùi khóe mắt giọt lệ.

Tiêu Thần âm thầm thở dài, hẳn không nghĩ ngờ Hạo Hòa lời muốn nói yêu hẳn nói như vậy, hẳn thở dài chỉ là bởi vì, nếu là yêu hẳn, ắt sẽ còn lau không xong nước mắt, ngày thua nguyên rửa, đã sớm để cho Tiêu Thần quyết định một mình đi tới Thiên Hoang.

Sau đó trong tranh tài, Tiêu Thần cũng không có gặp phải lợi hại gì đối thủ, thường thường hẳn ra sân đều là một cái động tác liền kết thúc trận đấu, dần dần, Hạo Thiên tên ở Luyện Khí khu sân so tài truyền ra tới.

Đây là Tiêu Thần một cuộc tranh tài cuối cùng, cuộc tranh tài này sau đó, sẽ sinh ra Luyện Khí khu cuộc so tài khu đệ nhất nhân, thua Tự Nhiên danh liệt thứ yếu, Tiêu Thần đối thủ là đến từ Ngọc Trúc đỉnh thuộc quyền ô mai tuyết phong Luyện Khí chín tầng tu sĩ, tu tập Huyền Thanh núi Cửu Đại Thần Quyết một trong Quang Âm Quyết cơ sở thiên chương, thực lực không phải chuyện đùa, có thể chiến đấu đến bây giờ, tuyệt không phải may mắn.

Cửu Đại Thần Quyết, chính là Huyền Thanh núi trong truyền thừa tinh túy bên trong tinh túy, có thể người tu hành, đầu tiên nhất định phải nhận phẩm thông qua nặng nề khảo nghiệm, thứ yếu chính là tư chất, Cửu Đại Thần Quyết đối với (đúng) người tu hành có gần như hà khắc yêu cầu, đồng thời còn chú trọng một cái duyên phận, duyên không tới, dù cho có tài năng kinh tế cũng không thể tu luyện thành công.

"Đó là Hạo Nhai, Luyện Khí Kỳ kinh điển nhất đệ tử, nghe nói hẳn đã trải qua thành công chọn trúng Quang Âm Quyết, bây giờ đang tu luyện cơ sở thiên chương, ngày sau leo lên nguyên Thần Chi Cảnh, chân chính bắt đầu tu luyện Quang Âm Quyết thời điểm, ắt sẽ cùng đại sư huynh bọn họ cùng sân khấu mà múa." Ở Luyện Khí khu toàn bộ tu sĩ đều chú ý cuộc tranh tài này bên ngoài sân, một tên thuộc về Huyền Thanh Phong đệ một dạng mở miệng nói.

"Sư huynh nói không sai, nếu là Hạo Nhai sư huynh có thể ở trong vòng ba mươi năm Trúc Cơ, kiểm trúc đạo tôn đem hẳn thu làm đệ tử." Theo quần áo trang sức bên trên nhìn qua, người nói chuyện là Ngọc Trúc đỉnh thuộc quyền.

"Hạo Thiên sư huynh cũng không phải ăn chay, theo trận đấu đến bây giờ, hạo Thiên sư huynh còn không có sử dụng qua một cái pháp thuật, toàn bộ trận đấu đều chỉ dùng một chiêu liền thắng." Lại một tên tự mình nói nói.

"Hừ, hẳn chỉ bất quá vận khí tốt mà thôi, hẳn là không gặp phải lợi hại sư huynh Sư Tỷ." Điều này hiển nhiên là một cái không ủng hộ Tiêu Thần người.

"Nói như vậy, Hạo Hòa Sư Tỷ chưa tính là lợi hại? Hạo kiệt sư huynh đây?" Đây là một cái ủng hộ Tiêu Thần đệ tử.

"Ha ha, ngươi không nói ta còn không nhớ ra được, ban ngày Hoa ngày, trước mặt mọi người tình chàng ý thiếp hai người, cái này còn có thể có cái gì tốt nói."

Ngươi một câu, ta một câu, đều nói có lý, rõ ràng là tới xem so tài, ngược lại làm giống như là bọn hắn đang so cuộc so tài, mà trận đấu người lại còn không nói gì.

"Hạo Thiên sư huynh, xin chỉ giáo." Hạo Nhai nói như vậy, không kiêu không vội, quả thật là Vương Giả nên có khí chất.

"Không nên khách khí, sư đệ mời." Tiêu Thần một phen, đứng mực, hẳn biết, người trước mặt là một gã cường giả chân chính, mặc dù còn không có thành hình, chỉ đã trải qua có bóng dáng.

Hai người cũng không có ở nói chuyện, Hạo Nhai lập tức bắt pháp quyết, đồng thời chân cũng động, Tiêu Thần ánh mắt căng thẳng, đây là bước Cương, phân phối bước Cương Thủ Quyết, Zetsu không tầm thường, chỉ Tiêu Thần không biết đối phương sử dụng là loại công pháp nào.

Hai năm trước, Hạo Nhai Luyện Khí Đại Viên Mãn, mới vừa đi ra Ngọc Trúc đỉnh Quang Âm Thần khu, liền thấy được xếp hạng trên tấm bia đá "Hạo Thiên" hai chữ, đem hẳn thành công chọn được Quang Âm Thần Quyết thời điểm từng hướng sư môn tấu lên, nghĩ (muốn) phải thừa kế "Thiên" danh xưng là số, chỉ sư môn đáp lại là, số này đã có chủ.

Nhiều năm chưa từng xuất thế chữ "Thiên" số có chủ, Hạo Nhai kể từ lúc đó liền mượn "Hạo Thiên", hôm nay tiến hành trận chiến cuối cùng, hẳn rất là vui vẻ yên tâm, không có uổng phí Bạch mong đợi, tiếp theo liền nhìn đối phương biểu hiện.

Chỉ hai cái hô hấp thời gian, Hạo Nhai đã trải qua hoàn thành pháp thuật chuẩn bị, hẳn hai chân lập định, hai tay công lên sau lưng, chột hất về phía trước một cái, tay trái tay phải bên trên phân biệt bay ra một đạo nước sơn đen như mực, một vệt ánh sáng sáng như kính quang mang, xông thẳng Tiêu Thần mà tới.

Tiêu Thần không biết Kỳ Tinh chất, không dám mạo hiểm nhưng dùng thân thể ném thử, quan trọng hơn là, hẳn có loại trực giác, này không thể dùng ** đụng chạm, tựa hồ cho dù là hẳn hiện tại tại thân thể, cũng sẽ bị thương tổn đến, Tiêu Thần lần đầu tiên, ở nơi này cuộc so tài khu dùng hết pháp thuật.

Chỉ thấy Tiêu Thần tay trái ngón tay thật nhanh nhảy lên, trên không trung để lại liên tiếp tàn ảnh, trong nháy mắt, đã trải qua hoàn thành Thủ Quyết, hẳn

phải dùng vô cùng đơn giản, đúng là lãng tử lãng để cho hần luyện tập pháp thuật thứ nhất, trụ cột nhất Chương Tâm Lôi.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 93: Có một không hai Luyện Khí 【 đại chương 】

"Đùng đùng" hai tiếng phích lịch tiếng, lưỡng đạo Tử Sắc Lôi Quang theo Tiêu Thần trong bàn tay bay ra, phân biệt đánh trúng mình ám hai tia sáng, tất cả mọi người đều nhìn thấy màn này, lưỡng đạo lôi Quyết đánh ra, trong nháy mắt hoàn thành, đây là một loại như thế nào thuần thực, đối với thuật này hiểu sâu, đã đến cực kỳ đáng sợ trình độ.

Chỉ này lôi Quyết đánh trúng hai tia sáng sau đó, phảng phất đối với (đúng) này hai tia sáng không có tạo thành phần nửa ảnh hưởng, hai tia sáng mang thể đi không giảm, trực kích Tiêu Thần, chỉ Tiêu Thần phảng phất không có nhận ra được bình thường, phát ra lưỡng tia chớp sau đó, trên tay lại không động tác.

"Hừ hừ, Chương Tâm Lôi cũng mơ mộng hão huyền đối kháng Quang Âm Quyết, thật là không biết tự lượng sức mình, bây giờ không cách nào đi." Trong đám người, không biết ai lạnh giọng nói một câu.

Vừa dứt lời, Hạo Nhai phát ra hai tia sáng mang đột ngột biến mất, Đúng, chính là biến mất, ở tới gần Tiêu Thần trong nháy mắt, biến mất không được một chút dấu vết.

Không phải là bởi vì Tiêu Thần cao hơn Hạo Nhai rồi bao nhiêu cảnh giới, là Tiêu Thần đặc thù chân nguyên thuộc tính lập công, trước đây thật lâu, Tiêu Thần liền phát hiện, hần dùng chân nguyên phóng ra pháp thuật lúc, ngoại trừ chỗ sử dụng pháp thuật mang có hiệu quả, còn có một cái cực kỳ công hiệu thần kỳ.

Đó chính là sẽ không bị khắc chế, ngược lại có thể khắc chế đã biết toàn bộ thuộc tính, Ngũ Hành Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ, toàn bộ ở hàng ngũ này, lần này có hiệu quả, chứng minh lại có quang âm hai loại trong hàng.

Đỡ được trước mắt công kích sau, Tiêu Thần liền muốn phản công, cho dù Hạo Nhai bắt pháp quyết tốc độ rất nhanh, chỉ Tiêu Thần có nắm chắc tại hần hoàn thành Thủ Quyết trước đến gần hần, chỉ cần bị chính mình gần người, Luyện Khí Kỳ Hạo Nhai dù cho có ngày bản lĩnh lớn, cũng phải ngoan ngoãn bị quản chế.

Nghe đến liền làm, Tiêu Thần thân hình chợt lóe, mờ ra cực nhanh xông về Hạo Nhai, thấy vậy hình, Hạo Nhai ánh mắt căng thẳng, mặc dù trước hần đã thấy qua Tiêu Thần trận đấu, chỉ chân chính đến phiên mình đối mặt thời điểm, lại vừa là một loại cảm giác khác.

Hần chỉ cảm thấy Tiêu Thần ở trong nháy mắt đó là biến mất, lại lúc xuất hiện, đã tới trước mắt hần, bất quá có thể chiến đấu đến thời khắc này, Hạo Nhai cũng không phải là sống đánh không kêu, chỉ thấy hần hai tay nhấc một cái, chỉ biến hóa hai lần, liền ngừng lại.

Lúc này, Tiêu Thần công kích cũng đã đến, Tiêu Thần không có dám thẳng công kích, hần sợ Hạo Nhai không chịu nổi một quyền của mình, bởi vì hần mình cũng không có khảo nghiệm qua, hiện tại hần, một quyền có thể tạo thành tổn thương bao lớn.

Tiêu Thần đưa tay ra, tùy tiện liền dè lên Hạo Nhai trước người, một khắc kia chính là Hạo Nhai trúng chiêu lúc, chỉ Tiêu Thần ngạc nhiên phát hiện, công kích mình xuyên qua Hạo Nhai, nhưng hần vẫn không có một chút dùng sức cảm giác, này chỉ có thể có một cái giải thích, Tiêu Thần đánh trúng chẳng qua là ảo ảnh.

Chỉ bên ngoài sân người chứng kiến nhưng là Tiêu Thần một quyền đánh xuyên Hạo Nhai, Luyện Khí tu sĩ bị đánh xuyên, sống sót hi vọng rất nhỏ, không nghĩ tới cuối cùng này một cuộc tỷ thí lại nào xảy ra nhân mạng, hơn nữa còn là Cửu Đại Thần Quyết người thừa kế một trong Hạo Nhai, bởi như vậy, Tiêu Thần kết quả không biết sẽ như thế nào.

"Không đúng, đây chẳng phải là Hạo Nhai, các ngươi nhìn, trọng tài đều không lên tiếng đây." Rốt cuộc Không Phải toàn bộ đều là giống nhau, vẫn có người biết nhìn thấu bất đồng.

Trải qua này người vừa nhắc, mọi người ríu rít nhìn về phía trọng tài, phát hiện trọng tài quả thật không có động tác gì, này đã nói lên, trận đấu vẫn chưa kết thúc.

Sự thật cũng xác thực như thế, Tiêu Thần đang công kích đến Hạo Nhai ảo ảnh trong nháy mắt, liền phát hiện không đúng, nhưng hần vẫn không có ở

trên sân chứng kiến Hạo Nhai bóng người, hẳn một thời không hiểu này là vì sao, giờ phút này Tiêu Thần trước tiên nghĩ đến chính là tình đồng.

Nếu là mở ra tình đồng, vậy không quân Hạo Nhai công pháp như thế nào tình diệu, hẳn dù sao chẳng qua là Luyện Khí tu vi, nếu muốn nhìn thấu, dễ như trở bàn tay, chỉ Tiêu Thần nghĩ (muốn) đến lúc đó lập tức buông tha, nếu là đúng phỏ Luyện Khí Kỳ người đều dùng tới Thanh Minh Linh Thể kỹ năng đặc thù, vậy thì thật quá không lên đường rồi.

Giống vậy, Tiêu Thần cũng xem qua Hạo Nhai trận đấu, minh bạch Hạo Nhai là thuần khiết người tu đạo, Tự Nhiên không thể nào ở Luyện Khí Kỳ liền nắm giữ Tiêu Thần như thể bình thường đặc biệt Luyện Thể tu đều không bên trên tốc độ, càng không thể nào nắm chắc thuần di như vậy không gian thuật, giờ phút này biến mất chỉ có mấy loại nguyên nhân, chế tạo huyền cảnh, hoặc là ẩn núp thân hình, vô luận là loại nào tình huống, hẳn cũng không thể đi xa.

Gần trong nháy mắt, Tiêu Thần đã đem hình thức phân tích thất thất bát bát, lập tức hần lập tức rút lui quyền ra chân, giống như trước một cái càn quét, đúng như dự đoán, nhìn qua Tiêu Thần rõ ràng đá vào không trung, chỉ trên chân hần lại truyền đến chân thực xúc cảm, hẳn đoán hoàn toàn chính xác, giờ phút này Hạo Nhai hai tay bảo hộ ở ngực hướng một bên bay ra, ở Tiêu Thần dưới sự công kích, hẳn lại cũng không có dư lực ẩn núp.

Tiêu Thần một cước này, dò xét là chủ yếu mục đích, chỉ dùng 3 phần khí lực, để ứng biến, Hạo Nhai bị nói lên sau cũng không có bị tổn thương bao lớn, bất quá Tiêu Thần ứng biến nhanh hay lại là làm hần có chút kinh ngạc.

Mặc dù kinh hải nhưng không loạn, Hạo Nhai ở bay ngược trên đường thuận thế bắt Thủ Quyết, này mới vừa rồi hoàn toàn bất đồng, chỉ tốc độ giống vậy nhanh kinh người, tại hần rơi xuống đất trong nháy mắt đồng thời cũng hoàn thành pháp thuật chuẩn bị, chỉ thấy toàn bộ sân so tài bên trong xuất hiện chín giống nhau như đúc Hạo Nhai, sau đó lại chia, biến thành tám mươi một cái.

Tiêu Thần thấy như vậy một màn giống vậy có chút giật mình, hẳn lúc trước đọc qua liên quan tới loại này pháp thuật điển tịch, hẳn đối với hần bên trong độ khó khá có chút hiểu, loại pháp thuật này ở Luyện Khí Kỳ, đã có thể được xem là cao vô cùng sâu, ít ỏi khả năng bị Luyện Khí Kỳ tu sĩ nắm chắc.

Nhưng tương tự, dùng được loại pháp thuật này, ở Luyện Khí Kỳ trong chiến đấu, mấy có lẽ đã có thể lợi cho chỗ bất bại.

Cấp bậc thấp tu sĩ không có Thần Niệm, chỉ pháp thuật huyền hóa ra ảo ảnh cùng chân thân giống nhau như đúc, muốn phải dựa vào mắt thường phân biệt ra là không có khả năng, đương nhiên, cũng có thể xem mặt so vận khí, nếu là một đòn thế thì, kia ảo ảnh tự nhiên sẽ biến mất, nhưng này hình dáng tỷ lệ có thể bao lớn, giống vậy một đòn không trúng chính mình tất nhiên bại trận, như vậy cơ suất lại nhiều đến bao nhiêu?

Chỉ Tiêu Thần Không Phải tu sĩ tầm thường, hẳn có rất nhiều loại biện pháp có thể phá thuật này, nhưng hần lần này, lựa chọn một loại hần rất sớm trước liền đạt được, hơn nữa bắt đầu yên lặng luyện tập, chỉ cho tới bây giờ không có dùng qua pháp thuật.

Đây cũng là "Tàn khối bước", tám mươi một cái Hạo Nhai chỉ thấy Tiêu Thần dưới chân trở nên hư ảo, dần dần, hẳn bắt đầu không thấy rõ Tiêu Thần vị trí thật, trong mắt của hần Tiêu Thần, tựa hồ biến thành Thanh Yên, trên không trung đã không có hình người, chỉ có thể đại khái nhận ra, hẳn vẫn Tiêu Thần, Tiêu Thần giống như Thanh Yên bình thường trên không trung bay lên.

Tiêu Thần giật mình Hạo Nhai có thể học được phân thân ảo ảnh pháp thuật, Hạo Nhai hơn giật mình Tiêu Thần giờ phút này thi triển pháp thuật, như vậy trải qua, hẳn căn bản là không có cách biết Tiêu Thần sẽ theo kia bắt đầu công kích, Phân Thân Thuật mang đến ưu thế không còn sót lại chút gì.

Tiêu Thần di chuyển, giữa trong sân Thanh Yên đột nhiên tụ hợp một chút, Tiêu Thần xuất hiện ở Hạo Nhai ảo ảnh trước, Tiêu Thần không có lựa chọn công kích trước mặt một cái, mà là dừng ở cái đó Hạo Nhai trước, không chút hoang mang cho gọi ra Bích lưu, bấm một cái Thủ Quyết, đây là Ngự Kiểm Phi Hành thuật, Tiêu Thần đứng ở Bích lưu trên, bắt đầu xuyên qua lần lượt Hạo Nhai.

"Thật là đáng ghét." Hạo Nhai thầm thở dài một câu, Tiêu Thần trước chỗ có động tác, tàn khối bước cũng được, vọt tới ảo ảnh trước kia cũng tốt, cũng chỉ là làm cho chân chính Hạo Nhai nhìn, giờ phút này Ngự Kiểm hướng qua một cái cái ảo ảnh, mới là hần chân chính mục đích.

Như vậy thứ nhất, cho dù công kích được rồi giả thân, bởi vì Tiêu Thần Ngự Kiểm mà đi, Hạo Nhai căn bản công kích không tới hần, cộng thêm Phi Kiểm tốc độ nhanh, các loại (chờ) Hạo Nhai khi phản ứng lại sau khi, Tiêu Thần có nắm chắc ít nhất phá hần tám phần mười ảo ảnh, nếu là ngay từ đầu liền kêu gọi Phi Kiểm nói, nói không chừng còn không có đến gần cũng sẽ bị nhìn ra dụng ý, những thiên tài này nhân vật có thể không có một là đèn cạn dầu.

Kết quả đúng như Tiêu Thần đoán, đem Hạo Nhai kịp phản ứng Tiêu Thần dụng ý thời điểm, đã tới không kịp ngăn cản, tại hần bất pháp quyết ứng biến thời điểm, chừng hơn bảy mươi cái ảo ảnh bị Tiêu Thần xông phá, hẳn một thức này pháp thuật, chưa thấy tác công, cũng đã mất đi hiệu lực.

"Vũ Long." Hạo Nhai cắn răng, đặc ý pháp thuật bị phá, mà đối phương lại không có bỏ ra giá cả cao bao nhiêu, hẳn có chút tức giận, đồng thời cũng cảm thấy nặng nề áp lực.

Giờ phút này hai cánh tay hần vây quanh này Tử Sắc vàng sáng, hai tay nắm chặt thành quyền, hướng Tiêu Thần đập tới, Tiêu Thần thấy vậy thu tay trái một lần, cầm lên Bích lưu kiểm, quanh thân lóe Thanh Quang, chờ đợi Hạo Nhai công kích tới tạm thời giữa, quanh người hần Thanh Quang ngưng tụ đến bên trái trên tay.

"Cuồng Long Đầu Chùy." Hạo Nhai lấy rất nhanh độ đánh tới rồi Tiêu Thần trước người, Tiêu Thần nhìn ra, Hạo Nhai cũng không có sử dụng vũ kỹ kỳ xảo, nghĩ đến này Vũ Long thuật, hẳn là sử dụng pháp thuật cường hóa cánh tay, mà gần người cùng địch nhân Bác Kích, chiêu này đối phó đừng tu sĩ có lẽ có thể được, chỉ dùng để đối phó Tiêu Thần, đó không thể nghi ngờ là nghịch đại đao trước mặt Quan công.

Ở Hạo Nhai công kích đánh ra một khắc, Tiêu Thần chiêu thức chuẩn bị cũng đã hoàn thành, chính thức hần ở Phạm Trần liền học được Tu La Huyết

Trảo!

Tiêu Thần một cái cánh tay trái, trước dò thành chộp, đồng thời tiến lên đón Hạo Nhai hai quả đấm, đây là một lần chân chính va chạm, Hạo Nhai hộc máu hạ xuống, đứng ở Tiêu Thần trước mặt cách đó không xa, mà Tiêu Thần đứng tại chỗ, đạo bào tay áo trái đã hoàn toàn không có ở đây, hóa thành trên đất từng miếng vải vụn, lộ ra Tiêu Thần cánh tay trái hoàn mỹ cơ bắp.

Vốn cuộc tranh tài thắng bại, thông qua hai người giờ phút này tư thế cũng có thể tùy tiện nhìn ra, Tiêu Thần dưới cánh tay trái buông xuống, chỉ cánh tay phải bình nhấc, Bích lưu kiếm mũi kiếm chỉ ở Hạo Nhai cổ họng trước không tới nửa tấc vị trí, giờ phút này chỉ cần Tiêu Thần nghĩ, hơi hơi phát lực liền có thể tùy tiện mang đi Hạo Nhai tánh mạng, kết quả tranh tài, rõ ràng không thể lại rõ ràng.

"Đoạt giải nhất cuộc chiến, Hạo Thiên thắng." Cho dù hai người va chạm kịch liệt, chỉ trọng tài hay lại là thấy rõ vừa mới phát sinh toàn bộ, hẳn không thể không đối với (đứng) Tiêu Thần từ trong thâm tâm cảm thấy tán thưởng.

Mới vừa rồi Tiêu Thần Tu La Huyết Trảo chống lại Hạo Nhai Cuồng Long Đầu Chùy thời điểm, hai loại chân nguyên va chạm, trong nháy mắt muốn nổ tung lên, nhức mắt ánh sáng mạnh hoàn toàn che đậy người xem tầm mắt, nhi tại không bên trong trọng tài nhưng là chứng kiến, Tiêu Thần một tay dùng được Tu La Huyết Trảo ở chân nguyên đo bên trên cũng không thấy được so Hạo Nhai nhiều ra bao nhiêu, nhưng ở va chạm trong nháy mắt, hẳn rõ ràng chứng kiến, Tiêu Thần tay phải liên tục từ đầu đến cuối lay động, ở đó vô cùng trong thời gian ngắn, không biết bao nhiêu lần đụng vào Hạo Nhai hai quả đấm trên, cuối cùng, Tiêu Thần thu hồi trên tay chân nguyên, sức nổ hoàn toàn là Hạo Nhai chân nguyên phát ra, nếu là mới vừa rồi Tiêu Thần muốn phải làm chuyện xấu, chỉ cần thuận tay công kích một chút, Hạo Nhai hai tay thì phải báo hỏng.

Trọng tài sau khi nói xong hướng về phía Tiêu Thần gật đầu một cái, trong mắt có thể nhìn ra rõ ràng tán thưởng, rồi sau đó bay về phía xa xa, kia là tất cả Luyện Khí đi khu trọng tài tập hợp nơi.

Trọng tài sau khi rời đi, toàn bộ trận đấu khu, sôi trào, vì tranh tài kết thúc, cũng vì hạng nhất sinh ra, chỉ càng nhiều là một vốn một lời lần cuộc so tài giết mình, tại chỗ cơ hồ toàn bộ tu sĩ, đều biết Hạo Nhai, cũng đều tin chắc hẳn đem tùy tiện đoạt được lần này trận đấu số một, chỉ trên thực tế rồi hẳn thua, bại bởi một cái tuy nói nổi tiếng rất lớn, chỉ rất nhiều người đều là lần đầu tiên chứng kiến người xa lạ trong tay,

Những thứ này người xem bên trong, bắt ngờ liền có Hạo Hòa, Hạo Sơ Hạo Vũ các loại (chờ) quen thuộc Tiêu Thần người, bọn họ giờ phút này ý nghĩ trong lòng không đồng nhất.

Hắn lại thật hạng nhất, Hạo Sơ suy nghĩ, chính mình đã từng cùng Tiêu Thần ngồi xuống đất mà nói, bây giờ, nàng lại cảm thấy, sợ rằng cũng đã không thể ngồi ở bên cạnh hắn, bởi vì khoảng cách quá xa xôi.

"Luyện Khí khu trận đấu, lúc đó kết thúc, Phiêu Miêu Phong xuống, Vân u đình Hạo Thiên, vinh thu được đệ nhất, Thiên Thanh trên đài, gặp nhau biểu hiện Top 100, ngoài ra, top 10 sẽ được khiêu chiến vượt cấp tư cách, vượt cấp cuộc chiến ở mười ngày sau bắt đầu, toàn bộ tu sĩ, bắt đầu thối lui." Thanh âm quen thuộc ở mỗi người vang lên bên tai, đây chính là ngay từ đầu tên kia văn sĩ trung niên, Luyện Khí khu trận đấu người tổng phụ trách.

Sau đó, tại chỗ mấy chục ngàn tên Luyện Khí tu sĩ bắt đầu hướng truyền tống miệng đi tới, theo từng cái tu sĩ bị truyền tống mà ra, truyền tống tốc độ cũng càng lúc càng nhanh.

Luyện Khí khu trận đấu đã trải qua kết thúc, có người lấy được so với tốt thứ tự mà mừng rỡ không thôi, Tự Nhiên cũng có người bởi vì xếp hạng gần chót mà thương tiếc hối hận, đòi người bách thái, đây là một trong số đó, có người cười vui có người ưu, chỉ giống như bọn họ sư trưởng từng nói, bất kể lấy được như thế nào thành tích, chỉ phải đi sẽ có thu hoạch, thắng bị cực lớn khích lệ, là sau này giữ mà càng cố gắng, thua bị khích lệ, cũng bắt đầu cố gắng.

Thu được hạng nhất, Tiêu Thần không có kích động, thậm chí trong lòng không có bao nhiêu ba động, nghe được trọng tài tuyên bố thời điểm, tâm tình của hắn còn không bằng Hạo Hòa cùng một ba động lớn, giờ khắc này ở không có gấp rời đi săn so tài, mà là đứng ở một nơi dưới bóng cây, yên lặng đang ngắm người, một bên ngược lại đứng không ít người, Tam Sư Tỷ, Hạo Hòa, Hạo Nhai, Hạo Sơ đám người.

"Hạo Sơ? Ngươi có tìm ta có chuyện gì sao?" Tiêu Thần thử kêu Hạo Sơ tên.

"Không có, Hạo Thiên sư huynh, chúc mừng ngươi." Hạo Sơ nhỏ đầu, nhẹ nói nói, nàng lưu lại nguyên nhân, chính nàng cũng không biết, với không nghĩ tới Tiêu Thần lại sẽ chủ động nói chuyện cùng nàng.

"Vây còn ngươi, Hạo Nhai sư đệ." Tiêu Thần quay đầu hỏi hướng Hạo Nhai.

"Hạo Thiên sư huynh, ta chỉ là muốn biết, ngươi là Luyện Thể tu sĩ sao?" Hạo Nhai không có bởi vì không có thể lấy được hạng nhất mà rất như đưa đấm, nhìn qua hắn cùng bình thường không hề có sự khác biệt.

"Đúng, cũng không phải, ngươi rất xuất sắc." Tiêu Thần lời nói này ngược lại bình tâm mà phát, Luyện Khí Kỳ Hạo Nhai có thể làm đến bước này, nhưng là gánh được cho giới lắm.

"Tam Sư Tỷ, chúng ta về nhà nói nói được chưa?" Nhìn Tam Sư Tỷ, Tiêu Thần không đoán được nàng lưu lại dụng ý.

"Ngươi và nàng chuyện gì xảy ra?" Hạo Vũ chỉ Tiêu Thần bên người Hạo Hòa nói.

Nàng lần này thi đấu, cũng lấy được phi thường chói mắt thành tích, cùng nàng ở Vân U Phong đệ tử xếp hạng như thế, cũng là hạng ba, đang cùng Hạo Nhai trong tranh tài tích bại.

Nghe vậy, Tiêu Thần đau cả đầu, cái này làm cho hắn giải thích thế nào, nói không có gì, quý đều sẽ không tin tưởng, dưới con mắt mọi người, thân lâu như vậy, xong rồi nói không có gì, sợ rằng sẽ gặp hơn sắc bén lời nói, nếu là thừa nhận có cái gì, vậy càng là oan uổng chết Tiêu Thần, vốn là thật không có gì, nhưng hôm nay phát sinh như vậy chuyện sau đó, hắn giờ phút này lại thừa nhận, kia quan hệ bọn hắn coi như là như vậy tọa thật.

Uổng công ôm mỹ nhân về, này sợ rằng đổi thành ai cũng biết vui trộm, chỉ Tiêu Thần lại chỉ có thể ngoài mặt vui, khổ ở trong lòng.

Quyết định một mình hắn, thế nào đi tiếp thu? Không quen biết bọn họ, thế nào đi yêu nhau?

"Chuyện như vậy rồi. . ." Tiêu Thần nghĩ tới nghĩ lui, vẫn là quyết định không thể nói là mình bị Hạo Hóa cưỡng hôn, nếu hắn không là nói ra lời như vậy sau, lại không thể tiếp nhận Hạo Hóa, sau này Hạo Hóa ở Huyền Thanh núi, nên như thế nào đi đối diện với mấy cái này đồng môn, mà Tiêu Thần chính là con rận quá nhiều rồi không sợ cắn, ngược lại đã bị bình luận không biết xấu hổ, nhuyền chân tôm (sợ vãi hà~~), hơn nữa cái tên trộm phụ lòng, hắn cũng gây không được.

"Người. . . Ai, thôi." Nhiều năm sống chung, Hạo Vũ biết, Tiêu Thần giờ phút này rõ ràng không muốn nhiều lời, thở dài một cái, sau đó liền đi về phía truyền tông miệng.

Ở Hạo Vũ sau khi đi, Hạo Sơ nói với Tiêu Thần rồi câu sau khi cáo từ, cũng rời đi Luyện Khí khu sân so tài, nhà đi xuống chính là Hạo Nhai, hắn không nói gì, tự ý đi tới truyền tông trên miệng biển mất, nơi đây chỉ còn lại có Tiêu Thần cùng Hạo Hòa hai người.

Hạo Hòa Tự Nhiên khoác ở Tiêu Thần cánh tay, mà Tiêu Thần nhưng là nhẹ nhàng kéo xuống tay nàng, hắn giờ phút này có chút bất đắc dĩ, lắc đầu nói: "Hạo Hòa, ta trước vẫn không có đối với bất kỳ người nào làm ra trả lời, chỉ là bởi vì sợ người ngày sau ở Huyền Thanh núi bị người chỉ điểm, chỉ cũng không có nghĩa là giữa chúng ta thật có cái gì, người tự thu xếp ổn thỏa."

Nói xong, Tiêu Thần cũng không quay đầu lại hướng truyền tông miệng ra đi, Hạo Hòa đứng tại chỗ, biểu tình có chút đờ đẫn, trở ra đơn hoàn toàn không hợp, nước mắt không có ý chí tiến thủ trần mi mà ra, nàng vốn tưởng rằng Tiêu Thần lúc trước mấy lần đối với (đúng) người trả lời bên trong, đã là thâm chấp nhận hai người quan hệ, nàng vốn tưởng rằng, có thể cùng Tiêu Thần ở Huyền Thanh núi, đồng thời cặp tay tu chân, cùng đi đến bạc đầu, chỉ giờ phút này nàng mới phát hiện, này thật chẳng qua là nàng cho là.

Tiêu Thần nghe được Hạo Hòa khóc sù sùi, hắn nghĩ (muốn) đối với (đúng) mỗi một người tốt, nhưng hắn cuối cùng không làm được để cho mỗi một người đều tốt, hắn vô cùng rõ ràng, giờ phút này nếu như hắn quay đầu, cho Hạo Hòa mang đi, là sâu hơn tổn thương, lại không thấy tương lai, sao không lúc đó để cho tương lai tuyệt vọng, sớm đi chặt đứt độc, hết nghĩ, có lẽ có thể tự nhiên nhiều lắm.

Tất cả mọi người đều rời đi Luyện Khí khu sân so tài sau đó, vốn là sơn cốc rừng rậm, đại xuyên hồ trạch đủ loại địa hình tạo thành sân so tài, từ từ biến thành một khối rộng rãi trống trải quang trường, quang trường do đá màu trắng xây thành, nhìn trước mắt quang trường, toàn bộ Luyện Khí tu sĩ trong lòng đều cảm thấy, kia sân so tài, phảng phất liên cho tới bây giờ chưa từng xuất hiện, bọn họ cũng cho tới bây giờ không có đã tham gia trận đấu.

Chỉ ở quang trường này đột ngột có một tòa Thạch Bi lao ra, nói cho bọn hắn biết, hết thảy các thứ này đều là thật sự phát sinh qua, Cự Đại Thạch Bi, ước chừng cao trăm trượng, phía trên có khắc rậm rạp chằng chịt tên.

Những tên này đều có một cái đặc điểm, cơ hồ toàn bộ đều là chữ Hạo mở đầu, trong đó có một trăm, lóe kim quang, xếp hạng phía trên nhất, đương nhiên đó là Hạo Thiên hai chữ, còn lại đều là ở lần tranh tài này bên trong lấy được Top 100 người.

Kia tấm bia đá này tác dụng, liền chỉ có một, đó chính là ghi lại toàn bộ lấy được Luyện Khí khu Top 100 người tên, những người này, đem cùng Huyền Thanh núi đồng thời, trường tồn cùng thế giới.

Theo Tiêu Thần chiến thắng Hạo Nhai, Luyện Khí khu trận đấu toàn bộ kết thúc.

Mà kết thúc trận đấu, chỉ có Luyện Khí khu, bởi vì Luyện Khí tu sĩ khôi phục phi thường nhanh, có trọng tài tồn tại, phân ra thắng bại liền đủ rồi, cũng sẽ không xuất hiện thương đến căn bản tình huống, cho nên toàn bộ hơn ba chục ngàn tên tu sĩ trận đấu, sớm nhất hoàn thành.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 94: Khiêu chiến vượt cấp 【 đại chương 】

Nếu so sánh lại, Trúc Cơ Kỳ trận đấu, liền muốn chậm rất nhiều bởi vì Trúc Cơ tu sĩ cùng Luyện Khí tu sĩ có trên căn bản khác nhau, nếu nói là Luyện Khí tu sĩ là phi thường cường tráng phạm nhân nói, kia xây thành thai cơ thành công Trúc Cơ các tu sĩ chính là theo trên căn bản tuột Phàm Cốt, chân chính trên ý nghĩa cùng phạm nhân phân ra.

Trúc Cơ tu sĩ có thể sử dụng công pháp thần thông, cũng vượt qua xa Luyện Khí tu sĩ, bọn họ căn cứ tự thân chân nguyên thuộc tính, đều tự công pháp tu hành, mặc dù cũng có lập lại, chỉ tổng thể mà nói, công pháp chủng loại còn là nhiều khó khăn lấy tính toán.

Trừ lần đó ra, Trúc Cơ tu sĩ theo sơ kỳ đến Hậu kỳ Đại Viên Mãn, thực lực cũng là khác nhau trời vực, ở Trúc Cơ Kỳ trên căn bản, trận đấu lại phân ra hai loại, một loại là Trúc Cơ trước Trung kỳ, một loại là Hậu kỳ trở lên.

Hay lại là giống như Luyện Khí khu trận đấu như thế, đầu tiên là cái đại thần đỉnh đối lập trận đấu, đi trước đào thải, rồi sau đó mới là hỗn hợp xếp hạng trận đấu, mà Trúc Cơ Kỳ tu sĩ số lượng ở Huyền Thanh núi là nhiều nhất, so khác cảnh giới người cộng lại đều còn nhiều hơn.

Các loại nguyên nhân cộng lại, khiến cho Trúc Cơ khu trận đấu, so Luyện Khí khu thời gian dài hơn rất nhiều, đây cũng là tại sao Luyện Khí trước 10 khiêu chiến vượt cấp cuộc so tài phải chờ tới mười ngày sau mới bắt đầu nguyên nhân.

Về phần thai thành khu trận đấu, đó mới là lần này cuộc so tài chân chính trên ý nghĩa trận đấu, lựa chọn trọng tài nhất định phải tu vi ở Nguyên Thần trở lên, mà tu luyện tới Nguyên Thần, nói dễ vậy sao, cho dù là Huyền Thanh núi, có có thể có bao nhiêu Nguyên Thần tu sĩ, lại bỏ ra bề quan, đi ra ngoài, vốn là phụ trách yếu vụ người, có thể rút ra điều ra làm trọng tài lại có thể có bao nhiêu.

Ngoài ra, thai thành tu sĩ nếu muốn phân ra thắng bại, kia làm sao là có thể nương tay, một chiêu bên dưới, nhẹ thì bị thương tháo chạy, nặng thì thương đến căn bản, nếu là vận khí quả thực quá nát, chính là bỏ mình chiến trường, cũng có khả năng.

Có thai thành Hậu kỳ Đại Viên Mãn tu sĩ, ví dụ như Hiên Viên Ngọc hạo, Cổ miệng ức hoa, kiểm đồng một dạng các loại, bọn họ chiến lực so tầm thường Nguyên Thần tu đều cao hơn một chút, nếu là những ngày qua kiểu tỷ thí, nguyên thần sơ kỳ tu, nhưng là vụn vặt không có năng lực ngăn cản.

Lại thai thành tu sĩ, đã trải qua nắm giữ có thể ngẫu nhiên xảy ra động Tiên Khí năng lực, mặc dù nói không chắc có thể khống chế, chỉ nếu là Tiên Khí, chỉ cần phát huy một chút xú uy lực, đồng vị thai thành tu, lại sao có thể đỡ nổi.

Vì vậy thai thành trận đấu còn nhiều hơn một điều quy định, không được sử dụng chính mình mạng theo pháp bảo, những thứ này thai thành tu sĩ trên người lưng đeo là Huyền Thanh núi tương lai, bất kỳ một tên tổn thất, đều tại suy yếu Huyền Thanh chân núi cơ.

Chỉ nếu như có nhiều lắm hạn chế, tu sĩ không phát huy ra vốn là chắc có chiến lực, đây cũng là Huyền Thanh không muốn nhìn thấy, nếu không có song toàn biện pháp, kia vì giảm bớt này xảy ra chuyện xác suất, chỉ có thể thông qua như vậy một chút quy định.

Thấy được trên quảng trường xuất hiện trên tám bia đá xếp hạng sau đó, tuyệt đại đa số Luyện Khí tu sĩ đều trở lại chính mình tu luyện đỉnh núi, không cần cần thời gian bao lâu, bọn họ liền có thể quên cuộc tranh tài này, mà khôi phục ngày xưa sinh hoạt.

Tu người sinh hoạt, chính là ngày lại một ngày, năm lại một năm là đề cao tu vi mà tu luyện, tu luyện nữa, không có một lựa chọn lưu lại, bao gồm Tiêu Thần.

Lần này trận đấu, đối với Luyện Khí tất cả đệ tử mà nói, vội vã tới, vội vã đi, nhưng lại thành tựu một người tiếng tốt, hẳn chính là Tiêu Thần, toàn bộ Luyện Khí Kỳ đệ tử đều biết Hạo Thiên danh tự này, này chữ "Thiên" số bảng hiệu vốn là có ý nghĩa đặc biệt.

Bây giờ hẳn còn chiến bại Quang Âm Thần Quyết, lấy được hạng nhất, ý nghĩa hẳn đã là Trúc Cơ lấy loại kém nhất người, vượt qua thành danh đã lâu Hạo Nhai, còn cấu kết giống vậy nổi tiếng bên ngoài Hạo Hóa, điểm này càng làm cho Tiêu Thần chỉ có thể cười khổ.

"Tiểu manh lưu a tiểu manh lưu, người thật đặc biệt sao chẳng ra gì a, cấu kết một sư Thúc không tính là, lại cấu kết một sư tỷ, người đặc biệt sao không biết Lão Tử đặc biệt sao còn không có một người sao?" Nghịch Thương Thiên rất Nhân Tính Hóa công lấy sau lưng tay nhỏ, bay trên trời tới bay đi, trên mặt vô cùng đau đớn thần sắc cho dù ai thấy đều sẽ cảm động.

"Ta đặc biệt sao là bị dụ dỗ, người ta phải nói mấy lần mới hiểu." Tiêu Thần vừa nhìn thấy nghịch Thương Thiên như vậy, khí sẽ không đánh một nơi đến, nghịch Thương Thiên không biết từ đâu nghe ngóng hẳn và Hạo Hóa chuyện,

Sau đó theo Tiêu Thần trở lại Vân u đỉnh sau đó, nhìn về phía Tiêu Thần liền vẫn luôn là cái biểu tình kia.

"Ha ha ha ha. . ." Nghịch Thương Thiên đột nhiên cười thân thể phát run, "Người thật là đủ không biết xấu hổ, người, còn người khác cấu kết người, người tình lại đi."

"Người đây đã trải qua vừa nói lần thứ ba rồi, có thể nói điểm khác sao?" Tiêu Thần cũng đúng là không lời nào để nói, dù sao sự thật chính là như vậy.

"Tiểu manh lưu a tiểu manh lưu, người thật đặc biệt sao chẳng ra gì a, cấu kết một sư Thúc không tính là, lại cấu kết một sư tỷ, người đặc biệt sao không biết Lão Tử còn đặc biệt sao không có một người sao?"

"Có tin ta hay không quát người?"

"Cướp bạn gái của ta, bây giờ còn muốn quát ta, người quả nhiên không phải là người a!" Vừa nói vừa nói, Tiêu Thần tội lại biến thành cướp hẳn bạn gái.

Cứ như vậy, một người một thú, ở nơi này hình dáng lặp lại tuần hoàn đang dây dưa, vượt qua một ngày, nếu muốn hỏi bọn hắn còn có thể lại không trò chuyện điểm sao?

Tiêu Thần có thể nói cho người biết, thật đúng là có thể, ở tranh luận không có kết quả thời điểm, nghịch Thương Thiên đại độ bỏ qua Tiêu Thần, chỉ phải nhường Tiêu Thần dẫn hắn đi tìm Hạo Hỏa, khoảng cách khiêu chiến vượt cấp cuộc so tài còn mấy ngày.

Hạo Hỏa trước kia cũng nói ở Tiêu Thần ở sau khi cuộc tranh tài kết thúc đi tìm nàng, chỉ vẫn không có đến, vừa vặn hôm nay Tiêu Thần mang theo nghịch Thương Thiên lặng lẽ đi tới Thánh Vũ đỉnh thuộc quyền Shisui đỉnh, nơi đây đúng là Hạo Hỏa chỗ tu luyện.

"Nhỏ tiếng một chút, muốn bị phát hiện có thể sẽ không hay rồi." Nghịch Thương Thiên nằm ở Tiêu Thần trên đầu, nhỏ giọng nói.

"Kinh sợ cái gì, chuyện này người liên quan (khô) còn thiếu à?" Tiêu Thần không khách khí nói.

"Đừng nói chuyện." Nghịch Thương Thiên nói nhỏ.

"Được, chờ một chút." Tiêu Thần đáp lại.

Tiêu Thần cùng nghịch Thương Thiên đã sớm liền đi tới Shisui Phong đệ Tử Tu luyện địa phương, vốn là nghịch Thương Thiên ý là trực tiếp đi tìm Hạo Hỏa, chỉ Tiêu Thần bóp cổ nói cho hắn biết:

"Lão Tử bây giờ là nhạy cảm nhân vật, nếu như bị phát hiện xuất hiện ở nơi này, vậy cũng không cần giặt sạch, nhảy xuống biển trong đều vô dụng."

Cuối cùng, bọn họ hay lại là lựa chọn một cái so sánh phương pháp tốt, đó chính là ôm cây đợi thỏ, chờ Hạo Hỏa lúc xuất hiện, bọn họ lại đi ra, vì vậy cứ như vậy, bọn họ theo lớn sớm, nằm ở trong cỏ, thẳng đến trời tối, chỉ cuối cùng đều không thấy Hạo Hỏa.

"Đều là người nghĩ ý xấu, hại ta đi theo người ngốc liệt bẹp ở trong cỏ một ngày." Ban đêm, Vân u trên đỉnh núi, nghịch Thương Thiên lại bắt đầu than phiền Tiêu Thần.

Tiêu Thần đứng lên, đi tới nghịch Thương Thiên trước mặt, nhéo hắn dài màu trắng lông chim cánh nói: "Cánh ở nơi này, người thế nào không tự bay đi tìm đây?"

"Cũng đúng. . . Cái rắm a! Ta muốn là nhận biết nàng, còn dùng người dẫn ta đi tìm." Nghịch Thương Thiên ở trên trời bay, nho nhỏ tay nắm thành quyền đầu.

"Vậy người còn nói cái rắm!" Tiêu Thần trở tay một cái tát đem nghịch Thương Thiên đánh bay, hét lớn.

Nghịch Thương Thiên còn muốn bay trở về Tiêu Thần phòng nhỏ, chỉ còn chưa tới cửa, Tiêu Thần đã trải qua chốt đóng cửa lại, hắn thiếu chút nữa lại đụng phải trên cửa.

Tiêu Thần đứng ở trong phòng, có chút nhức đầu, đến bây giờ hắn còn chưa có xác định, Hạo Hỏa có phải hay không biết hắn toàn bộ đã qua, nếu là thật, vậy hắn lại nên xử lý như thế nào.

Nhắm mắt thờ dài một cái, Tiêu Thần quyết định không nữa đi quán quít, thuyền đến đầu cầu Tự Nhiên thẳng, lật cũng được, lúc này vô vị dây dưa, cũng không có thể có kết quả, vì vậy Tiêu Thần chuẩn bị đến vách đá đi tu luyện, tăng cao tu vi mới là đạo lý cứng rắn, nếu là hắn bây giờ có đại đạo tu vi, kia cho dù bị người ta biết rồi, thì như thế nào!

Tiêu Thần mới vừa mở mắt, phát hiện một cái lông xù đồ vật chắn trước mắt, đây không phải là nghịch Thương Thiên, lại là ai, ?

"Người thế nào đi vào." Tiêu Thần theo bản năng hỏi.

Nghịch Thương Thiên bay khỏi Tiêu Thần rồi một đoạn ngắn khoảng cách, một mặt ghét bỏ nhìn hắn nói: "Tiểu manh lưu, người đừng ngốc, cửa sổ mở ra đây."

"Oành" Tiêu Thần mở cửa, đi ra ngoài, "Chớ theo ta, cẩn thận ta đánh người."

"Người đều ngu, ta không đi theo người, người có thể bị chính mình ngốc chết."

"Người mới ngốc chết đây, cút nhanh lên."

Ở dưới ánh trăng, Tiêu Thần đi về phía thường ngày ngồi tĩnh tọa vách đá, mà nghịch Thương Thiên chính là bay với sau lưng Tiêu Thần, như vậy một đôi tổ hợp, nếu là sau này thật là mạnh mẽ rồi, lại sẽ cho Tu Chân Giới mang đến bao nhiêu cố sự, bao nhiêu sóng gió.

Mười ngày kỳ hạn, trong chớp mắt, ở trước mặt trong một ngày, trải qua hơn nửa tháng kịch chiến, Thiên Thanh Thai Trúc Cơ khu trận đấu cũng toàn bộ kết thúc, Top 100 sẽ bị vĩnh viễn khắc sâu tại Trúc Cơ trên tấm bia đá.

Đám người còn lại, chỉ có thể làm cho này những người này thành tự tiếng tốt đá đặt chân, nhưng này thì như thế nào, lựa chọn tham gia trận đấu là mình, vậy dĩ nhiên là hắn là tự lựa chọn gánh chịu trách nhiệm.

Ngoại trừ Top 100, còn quá mức một trăm vị trí, này một trăm vị trí toàn bộ để lại cho một trăm tên sau đó tu sĩ, toàn bằng tự nguyện, số người đủ rồi mới thôi.

Mà những danh ngạch này, tác dụng chỉ có một, nghênh đón đến từ Luyện Khí khu cuộc so tài khu top 10 khiêu chiến vượt cấp, này một trăm vị trí, là một thanh kiếm 2 lưỡi, chọn trúng người, có thể cùng chân chính đệ tử tinh anh đối chiến, ý vào tu vi cao thâm, thậm chí còn có thể thể nghiệm một chút dây xéo thiên tài vui vẻ.

Nhưng tương tự, nếu là bị người khiêu chiến đánh bại, cũng ắt sẽ đem một đời danh tiếng toàn bộ đập vào, phải biết, bị vượt đại cảnh giới đánh bại nói, thả đến chỗ nào đều là cực kỳ mất thể diện chuyện.

Lời tuy như thế, chỉ này một trăm vị trí, một khi thả ra, cũng ngay lập tức sẽ bị người đoạt không, các hoài mục đích 100 người tụ chung một chỗ, nghênh đón này đến từ cảnh giới khiêu chiến, chỉ vô luận bọn họ vì loại nào mục đích, bọn họ cũng không muốn thua.

Khiêu chiến vượt cấp cuộc so tài không có đặc định địa điểm, ngay tại Thiên Thanh Thai màu trắng viên đá xây thành trên quảng trường, Trúc Cơ tu sĩ không được sử dụng Pháp Khí, chỉ Luyện Khí tu sĩ có thể sử dụng, đây chính là quy tắc.

Phụ trách đốc chiến mỗi cuộc tranh tài đều sẽ có ba người, ba người này phải là thiên cơ kỳ đại tu sĩ, bởi vì trước tới tham gia khiêu chiến vượt cấp đều là Huyền Thanh núi tinh nhuệ nhất đệ tử, bọn họ, một chút không thể có sai lầm.

Cho dù chẳng qua là cùng Trúc Cơ tu sĩ động thủ, xin cứ ngày qua sửa phi cơ sĩ, mới có thể bảo đảm bọn họ không sơ hở tí nào, Huyền Thanh đối với (đúng) đệ tử thương yêu, mưu đồ sâu vô cùng.

"Vị trí như là đã quyết định, các người 100 người, tới trước hồng quang định rõ phạm vi chờ, người khiêu chiến lập tức tới ngay." Nói chuyện là phụ trách đốc chiến một tên gây ghét lão già, hần đương nhiên đó là thiên cơ tu vi.

Đối với lão già nói, tại chỗ bị chọn trúng Trúc Cơ tu sĩ ai cũng không dám có phân nửa chần chờ, thật nhanh đi tới chỉ định vị trí đứng ngay ngắn, chờ an bài.

Thiên Thanh Thai là môn phái thi đấu mới có thể còi mở địa phương, ngoại trừ dự thi người, những người không có nhiệm vụ không lên đây. Với là trừ tới trước tới tham gia khiêu chiến vượt cấp mười tên đệ tử, nơi đây lại không nữa Luyện Khí tu sĩ.

"Khải bẩm Huyền Mặc Chân Nhân, Luyện Khí khu Thập Cường đã tới Thiên Thanh Thai." Một tên mặc Huyền Thanh núi Tam Đại Đệ Tử quần áo trang sức Đại Hán, hướng về phía mới vừa rồi tên kia gây ghét lão già, cung kính nói.

"Ừ, khiêu chiến cuộc so tài, lập tức bắt đầu." Lão già một bức bình chân như vại đáng vẻ, không nhanh không chậm nói."Phía dưới tuyên bố, khiêu chiến vượt cấp một loại dụng cụ đo lường là, điều thứ nhất, người khiêu chiến có thể tự đi buông thả tư cách, điều thứ hai, người khiêu chiến có thể cầm tự thân Pháp Khí, bị người khiêu chiến là không thể,

Điều thứ ba, trong quá trình trận đấu, không thể ác ý giết người, điều thứ tư, đối thủ nhận thua lúc, không thể truy kích nữa." Đại Hán thanh âm như sấm, rất nhanh thì tuyên đọc xong rồi quy tắc tranh tài.

"Các người cũng đều nghe rõ chưa vậy?" Đại Hán chống nạnh hét lớn."Biết." Tiêu Thần cũng rống to, gào xong trùng trùng nhìn Đại Hán, nhưng là, ngoại trừ Tiêu Thần trở ra, không có một người lên tiếng.

Bao gồm bị khiêu chiến một trăm tên Trúc Cơ tu sĩ, tại chỗ nhân đại nửa đều nhìn về Tiêu Thần, Tiêu Thần với không việc gì như thể cười một tiếng.

"Nhìn cái gì vậy, hỏi các người, chỉ có một mình hần nghe chưa? Hỏi lần nữa, nghe được đều cho ta lớn tiếng chút, đều nghe rõ ràng chưa?" Đại Hán thấy vậy, có lòng cho Tiêu Thần giải vây, lên tiếng hỏi lần nữa.

"Nghe rõ ràng!" Mặc dù không nguyện, chỉ lại không người nguyện ý đắc tội vị này Đại Hán, chỉ vì hần chẳng những tính khí cực kỳ hỏa bạo, hơn nữa còn là Nguyên Thần Huyền cảnh tu sĩ, làm việc càng là ai mặt mũi đều không mua.

Thấy vậy hình, Tiêu Thần biến biến miệng, nhỏ giọng nói câu "Cần gì chứ?" Thanh âm tuy nhỏ, chỉ người ở tại tràng đều là tu sĩ, tất cả đều nghe lọt vào trong tai, này tùy ý một câu nói, không biết lại cho Tiêu Thần kéo bao nhiêu cừu hận.

"Trận đấu, Hạo Thiên khiêu chiến, là ai, đứng ra." Đại Hán tiếp lấy an bài trận đấu chuyện.

"Lại là tiểu tử nguoi!" Chứng kiến Tiêu Thần chậm rãi đi ra đội ngũ, Đại Hán trên mặt lộ ra một nụ cười.

"Có thể không phải là ta tiểu tử sao?" Tiêu Thần vui vẻ ngồi trọng tài tuyến, nếu đối phương mở miệng trước, hần nào có không đáp lý.

"Ha ha, người muốn khiêu chiến ai đó? Trước mặt 100 người, người có thể tự đi chọn lựa đối thủ." Đại Hán cười ha ha một tiếng nói.

Tiêu Thần gãi đầu một cái, làm cho mình chọn, hần đã có nhiều chút không biết làm sao, rồi sau đó lăm bầm, "Sợ nhất chọn đồ."

Nghe được câu này kia một trăm tên Trúc Cơ tu sĩ, sắc mặt rồi rít hơi trầm xuống, mà còn lại chín tên Luyện Khí tu vi tu sĩ chính là biểu hiện ra vẻ giạt mình bọn họ rất rõ, Tiêu Thần tuyệt đối không ngốc, nói ra những lời này, hoặc là tận lực, hoặc là tùy ý.

Nhìn mọi người sắc mặt đều phát sinh biến hóa, Tiêu Thần lập tức ý thức được tại sao, nhưng hắn nói ra những lời này lúc đến thật là chẳng có cái gì cả nghĩ, bất quá lời đã cửa ra, Tiêu Thần vui vẻ càn khác người một chút, tà tà một cười nói: "Xin lỗi, quên mất, không phải thứ gì."

Đem Tiêu Thần câu nói này ra miệng thời điểm, cho dù là phụ trách an bài Đại Hán, khỏe miệng cũng không nhận được co quắp một cái, lúc này mới ra sân mấy hơi thời gian, đã đem này một trăm tên Trúc Cơ tu sĩ toàn bộ đắc tội lên.

"Người này tính cách như thế sống còi, có thể đứng ở chỗ này tiến hành vượt cấp, cũng đủ nói rõ thiên phú và thực lực, như thế có ý tứ tu sĩ, sau này đi vào thế giới, hẳn càng là có ý tứ rất." Đại Hán âm thầm nghĩ ngợi.

"Hãy bớt nói nhảm đi, quản hắn khi gió là không phải thứ gì, vội vàng cho ta chọn." Đại Hán cũng không muốn mặc cho Tiêu Thần nói bậy đi xuống, chỉ lời nói này đi ra, lại có mấy phần cùng Tiêu Thần một xướng một họa mùi vị. "Ừ." Tiêu Thần chấp tay một cái, đi tới một trăm tên Trúc Cơ tu sĩ trước, bắt đầu đánh giá.

Khoảnh khắc, Tiêu Thần thở dài nhẹ nhõm, nói: "Ta quả nhiên vẫn là không am hiểu chọn đồ vật, không đúng, là người, các người ai muốn bị ta đánh, chính mình đi ra đi."

Nếu là mới vừa rồi hai câu, đã kể tội này một trăm tên Trúc Cơ tu sĩ, kia Tiêu Thần giờ phút này từng nói, đơn giản là ngay mặt đánh mặt, lỗ lỏ khiêu khích.

Dù là Đại Hán nghe, cũng không nhận được là Tiêu Thần lau vệt mồ hôi, thầm nói, hạng nhất tiêu tử, lại có thể lớn lối như thế, càng không cần phải nói đều là Luyện Khí tu vi chín người, trong những người này, cũng liền Tam Sư Tỷ Hạo Vũ còn có thể miễn cưỡng giữ trấn định.

Dù sao nàng cùng Tiêu Thần mang thời gian dài nhất. Lời đã nói đến phân thượng này rồi, nếu là lại không người đứng ra, vậy coi như thật là cho toàn bộ Trúc Cơ tu sĩ mất thể diện, vì vậy, rốt cuộc có một vị mập mạp Trúc Cơ tu sĩ đứng dậy.

Chỉ trạm này đi ra, mặc dù sẽ không yếu đi Trúc Cơ tu sĩ uy phong, nhưng là gián tiếp thừa nhận nghĩ (muốn) bị Tiêu Thần đánh.

"Bắt đầu!" Thấy trận đấu cái đó người đã chọn, Đại Hán trực tiếp tuyên bố bắt đầu, tại hắn vừa dứt lời lúc, không trung đồng thời xuất hiện ba gã tu sĩ, trên người bọn họ xuyên mặc dù cũng là Tam Đại Đệ Tử quần áo trang sức.

Nhưng cùng ngày đó Huyền bụi vừa so sánh với, vậy coi như hoa lệ rất nhiều không cần nhiều lời, ba vị này nhất định lại chính là lần này trận đấu đốc chiến cũng là bảo vệ người, thiên cơ kỳ đại tu sĩ.

Tiêu Thần lần đầu tiên đối mặt Trúc Cơ tu sĩ, hắn không biết Trúc Cơ tu sĩ có bao nhiêu thực lực, giống vậy, mặc dù bệnh ông già nói cho hắn biết, hắn nắm giữ có thể so với Trúc Cơ tu sĩ sơ kỳ linh lực chuyển hóa độ, hơn nữa chân nguyên đo, lại đủ cùng Hậu kỳ tu sĩ sánh bằng.

Chỉ là chân thật chiến lực, chính hắn cũng không phải rất rõ, lần trước cùng Hiên Viên Ngọc hạo chiến đấu, bị đối phương một chiêu giết trong nháy mắt, ngay cả tự mình phán đoán một chút cũng không kịp.

Tiêu Thần nghĩ (muốn) nhân cơ hội này, vừa vận thử một chút chính mình cân lượng. Gần như biến thái cường độ thân thể, không thích hợp sớm kỳ nhân, Tiêu Thần quyết định vốn cuộc tranh tài sử dụng Bích Lưu, lợi dụng tàn khối bước, cộng thêm chính mình có một không hai toàn bộ Tu người vũ kỹ, phối hợp Phàm kiếm, thậm chí Thiên Kiếm tới đối chiến.

Tiêu Thần theo Tây Môn Vọng Nguyệt kia đạt được kia chuyên tu kỹ pháp sách nhỏ, cũng chăm chỉ tu luyện sau đó, còn không có thật đang toàn lực phát huy qua, đáng thương này mập mạp Trúc Cơ tu sĩ, đã bị Tiêu Thần coi là vật thí nghiệm.

Hai người đi tới một nơi bị ánh sáng vây lại trong sân, đối diện mà chiến đấu, Tiêu Thần lập tức lấy ra Bích Lưu, liền muốn cướp công, ở Tiêu Thần lấy ra Bích Lưu thời điểm, không người đề ý chuỗi này toàn thân bích lực rộng nhận kiếm.

Chỉ có tên kia gầy đét lão già, nửa hí mắt, nhìn về phía Bích Lưu, nhìn tiếp hướng Tiêu Thần, Tiêu Thần cũng không biết gầy đét lão già đang nhìn chính mình, nhưng hắn rõ ràng đột nhiên cảm thấy một loại không hiểu áp lực, chỉ gần trong nháy mắt, liền tan biến không còn dấu tích.

Này nhìn một cái, so Tiêu Thần xuất ra Bích Lưu còn muốn cho gầy đét lão già cảm thấy hứng thú, bởi vì hắn một dưới mắt, lại không nhìn thấu Tiêu Thần tu vi, chỉ có thể thông qua chân nguyên cộng hưởng đại khái đoán được, Tiêu Thần nắm giữ có thể so với Trúc Cơ Hậu kỳ chân nguyên đo, chỉ linh lực chuyển đổi độ chỉ tương đương với mới vừa bước vào Trúc Cơ.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 95: Như vậy như vậy như vậy 【 đại chương 】

Hai cái này phát hiện, để cho gầy đét lão già đối với (đúng) Tiêu Thần phi thường có hứng thú. Phải biết, tại hần thiên cơ kỳ cường đại thần thức bên dưới, lại không nhìn thấu một cái Luyện Khí hoặc là Trúc Cơ tu sĩ tu vi, này vốn là cực kỳ không tương tượng nổi chuyện.

Tu sĩ, lại có thể thỉnh thoảng cầm giữ có nhiều như vậy chân nguyên, phải biết này lời muốn nói Hậu kỳ tu sĩ chân nguyên đo, nói là đem linh lực cũng chuyển đổi thành chân nguyên sau đó, chỉ Trúc Cơ Kỳ tu luyện, vốn là đem chân nguyên chuyển hóa thành linh lực quá trình, ai lại sẽ lại đem linh lực đổi thành chân nguyên đây.

Không có đem lượng nhất định chân nguyên chuyển hóa thành linh lực nói, cũng không thể đột phá giai đoạn trước cùng Trung kỳ mà đạt tới Hậu kỳ, có thể như đã nói qua, trước mắt liền sống sờ sờ đứng một cái, hần làm sao biết không có hứng thú.

Lại nói Tiêu Thần, vũ kỹ thành tựu quả thật vô cùng được, giờ phút này hần cho dù bỏ ra một thân tu vi, lần nữa đặt mình trong Phàm Nhân Giới, cũng sẽ làm là Tây Môn Vọng Nguyệt cái cấp bậc đó cao thủ, giờ phút này phạm nhân vũ kỹ, hợp với Tu người chân nguyên, đem phát ra ánh sáng, giờ phút này lóe lên ở cuộc so tài trên trận.

Ngày sau có lẽ cũng sắp lóe lên ở toàn bộ Tu Chân Giới, giờ phút này ở trên sân thi đấu, Tiêu Thần trong tay Bích Lư kiếm, thi triển là phạm gian tương đối vũ kỹ đứng đầu —— Hành Vân Kiếm Pháp, chỉ thấy Tiêu Thần tả hữu đẳng na, phiêu hốt bất định, khi thì lấy cực kỳ xảo quyết góc độ hướng mập tu sĩ đâm ra một kiếm.

Này mập tu sĩ mỗi lần đều chỉ có thể hiềm thêm hiềm dùng tới chân nguyên phòng ngự, chỉ như thế đi xuống, không cần thiết chốc lát, hần sẽ hao hết chân nguyên mà mất đi chiến đấu lực lượng.

Đạo lý này, hần tự nhiên cũng minh bạch, vì vậy hần một bên phòng ngự Tiêu Thần công kích, vừa bắt đầu bắt tay chuẩn bị pháp thuật, Kim Cương Hộ Thể, mập tu sĩ hai chân chợt đạp lên mặt đất, quanh thân thoáng qua một vệt kim quang, giống như là cho hần dạt lên rồi một lớp màng.

Hoàn thành này một động tác sau đó, hần nhắm hai mắt, trong miệng nói lầm bầm, không biết đang nói gì, chỉ hiển nhiên giờ phút này hần đã trải qua không lo lắng Tiêu Thần quấy rầy như thế công kích.

Tiêu Thần thử đâm lưỡng kiếm, quả nhiên giống như là đâm vào kim trên đá, không trách mập tu sĩ yên tâm bắt đầu làm phép, nếu là tâm thường kiếm khách, gặp phòng ngự như vậy pháp thuật, Tự Nhiên không có biện pháp, chỉ Tiêu Thần lúc nào tâm thường qua.

Giờ phút này hần còn không có nghĩ tại trong kiếm rót vào chân nguyên, từ đó công phá mập tu sĩ phòng ngự, bởi vì hần có càn ý kiến hay, Tiêu Thần trên tay kiếm chiêu trầm xuống, đâm thẳng mập tu sĩ, cái này làm cho người vây xem một trận buồn nôn, không ít Nam Tu sĩ không tự chủ gấp kẹp chân.

Ai có thể nghĩ tới, Tiêu Thần lại có thể như thế không có hạ hạn.

Tiêu Thần đoán một chút không sai, cho dù mập tu sĩ phòng ngự ở Tiêu Thần công kích, nhưng hần vẫn hay lại là có thể cảm giác được Tiêu Thần công kích, hần đầu tiên là phát hiện Tiêu Thần ở bộ ngực mình đâm lưỡng kiếm, sau đó liền không có động tác.

Hần chỉ nói Tiêu Thần là lấy hần Kim Cương Hộ Thể không có cách, có thể cũng không lâu lắm, hần hạ thể đột nhiên cảm giác bị công kích, hần không nhin được run lên, trên tay pháp thuật thiếu chút nữa không bị cắt đứt, mặc dù không có bị thương, chỉ này đến từ trong lòng cảm giác, hay là để cho hần phi thường khó chịu chịu đựng.

Cũng không lâu lắm, lại vừa là một đòn, mập tu sĩ lại cũng không cách nào giữ làm phép, đột nhiên mở mắt ra, cái đó nhìn thấy Tiêu Thần nở nụ cười nhìn mình, hần trong nháy mắt cảm thấy trước mắt này Luyện Khí Kỳ tu sĩ, so tương tượng còn khó hơn đối phó.

"Người làm sao có thể như vậy?" Mập tu sĩ động tác trên tay đã trải qua ngừng lại, đứng ở trong sân hỏi.

"Ta làm sao rồi?" Già vờ ngây ngốc, trước mắt trừ bệnh ông già có thể cùng Tiêu Thần hơi chút so tài một chút, tạm không phát hiện, ai có thể cư kỳ hữu.

"Người. . ." Mập tu sĩ Tự Nhiên không thể nói ra miệng, Tiêu Thần làm, nhưng hần không thể nói, giờ phút này hần mở miệng cái đó nói ra một người, tiếp theo quả thực không biết có thể nói cái gì.

"Còn đánh nữa hay không ta, không đánh vội vàng nhận thua đi." Tiêu Thần đem Bích Lư gánh trên vai, phách lối nói.

Tới xem tranh tài người, Luyện Khí Kỳ này chín vị cũng tốt hay lại là những người khác cũng tốt, rốt cuộc kiến thức Tiêu Thần vô địch, ở Luyện Khí khu trận đấu, Tiêu Thần có chuyện trong lòng, trận đấu thường thường đều là một chiêu chế địch, chỉ có đang cùng Hạo Nhai trong đối chiến nhiều xuất thủ mấy lần.

Như vậy Tiêu Thần, ngoại trừ Hạo Vũ, bọn họ đều là lần đầu tiên thấy, Tiêu Thần để cho bọn họ biết, tỷ thí có thể như vậy, còn có thể như vậy, như vậy.

Bọn họ lại có rất ít người có thể tiếp nhận, bọn họ không tiếp thụ nổi, Luyện Khí khu hạng nhất, lại là như vậy, mập tu sĩ bị Tiêu Thần sờ kích, đầu chịu

bỏ qua, thừa dịp Kim Cương Hộ Thể hiệu quả vẫn còn, hất giro tay hướng về phía không trung chợt bấm mấy cái Thủ Quyết.

Này bất pháp quyết tốc độ, vượt qua Luyện Khí tu sĩ không biết bao nhiêu, cho dù cùng Hạo Nhai so sánh, cũng không kém, rồi sau đó chỉ thấy mập tu sĩ hất tay một cái, trên đất đột ngột có mấy cây chợt đâm lao ra, đâm thẳng Tiêu Thần thân thể các bộ.

Đồng thời phong tỏa Tiêu Thần thuận lợi né tránh địa phương, cái này nhìn như tùy ý một đòn, thật ra thì cũng không tùy ý, Tiêu Thần thấy vậy mấy cái lắc mình, giống như hồ điệp xuyên hoa bình thường, ở Thổ thứ bên trong ghé qua, mấy chục cây to lớn Thổ thứ, lại không có một cái đụng phải Tiêu Thần.

Mập tu sĩ phát ra lần công kích này sau, có chút thờ dốt, hiển nhiên thuật này với hắn mà nói cũng không phải có thể tùy ý phóng ra, Tiêu Thần tránh thoát Thổ thứ sau đó, lần nữa nâng kiếm xông về mập tu sĩ, mập tu sĩ thấy vậy mặt liền biến sắc, hắn không nghĩ tới Tiêu Thần thật không ngờ khó dây dưa, vì vậy, hắn lập tức lại bấm một cái pháp quyết, chỉ thấy cả người hắn đều biến thành màu vàng một cái tượng đá.

Tiêu Thần một kiếm đánh trúng bả vai hắn, chỉ lại không có hiệu quả chút nào, biến thành tượng đá trên thân thể, chỉ để lại một đạo dấu vết mờ mờ.

Nhưng đối phó với sẽ không động cái bia, Tiêu Thần chỉ cần vận đủ chân nguyên, lấy Bích Lưu sắc bén, định có thể trong thời gian ngắn đem tượng đá nát bấy, chỉ như vậy trải qua, sợ rằng này mập tu sĩ thì phải giao phó ở nơi này, có trọng tài ở, chắc chắn sẽ không để mặc cho đệ tử chết như vậy uất ức, đến lúc đó Tiêu Thần cũng có thể thắng lợi, chỉ Tiêu Thần ý không ở chỗ này, đương nhiên sẽ không làm như vậy.

"Nhỏ mập mập, không nhớ lâu." Nói xong, Tiêu Thần nắm chặt Bích Lưu, dùng sức đập về phía tượng đá.

Đang lập lại rồi nhiều lần sau đó, ở Tiêu Thần lần công kích này muốn lúc rơi xuống sau khi, tượng đá khôi phục nguyên dạng, lộ ra mập tu sĩ một tấm nhanh khóc mặt, chỉ thấy hắn vội vàng vẫy tay nói: "Đừng đánh, ta nhận thua." Tiêu Thần lúc này mới cười ha ha, vỗ vỗ bả vai hắn, hướng về phía sân so tài người chung quanh giơ tay ra.

Trận đầu giành thắng lợi, lại thắng thoải mái như vậy, Tiêu Thần phát hiện, bình thường Trúc Cơ tu sĩ, căn bản không có thể làm cho mình đem hết toàn lực, nói cách khác, hắn sức chiến đấu, ở bình thường Trúc Cơ tu sĩ trên.

Trận đầu này khiêu chiến vượt cấp cuộc so tài coi như là kết thúc, Tiêu Thần thắng bản thân cũng không có gì có thể kỳ quái, cho dù là thường ngày vượt cấp cuộc so tài, tất cả đều là thắng bại nửa nọ nửa kia, chỉ Tiêu Thần ở trong tranh tài lộ ra kỹ xảo chiến đấu, cùng phát huy mạnh tinh thần, nhưng là thật sâu lấy toàn bộ xem cuộc chiến Luyện Khí cùng Trúc Cơ tu sĩ.

Cho dù trận đấu đã trải qua kết thúc, nhưng bọn hắn còn không có theo nhận được rung động khôi phục như cũ, bọn họ phần lớn đều cảm giác phát hiện mới loại vật, Hạo Thiên, cũng chính là Tiêu Thần, hắn tuyệt đối là trong tu sĩ kỳ nhất ba kia một đóa.

Lúc này, Tiêu Thần hừ cười nhỏ, chậm rãi đi xuống nơi so tài, mập tu sĩ bị đánh đến nhận thua, mặc dù không có bị cái gì tính thực chất tổn thương, chỉ hướng một cái thấp chính mình đại cảnh giới tu sĩ nhận thua, cùng với trong tranh tài việc trải qua, tâm hồn bị thương cũng không phải trong thời gian ngắn có thể khép lại.

Tiêu Thần mới vừa rời đi sân so tài, đang định cùng thường ngày, tìm người ít địa phương ngây ngốc, hoàn toàn không có phát hiện, giờ phút này hắn đã trải qua giống như là trong đêm tối duy nhất một thấp sáng ánh sáng, bất kể đi tới cái nào, đều không thể gọi là ít người nơi.

"Hạo Thiên, tới." Tiêu Thần ôm cái ót đi, chợt nghe có người sau lưng gọi mình.

Tiêu Thần nghe thanh âm này liền có thể xác định là ai, quay đầu nhìn lại, quả nhiên chính là phụ trách kêu nhân đại hán, Tiêu Thần không biết đối phương gọi mình có dụng ý gì, chỉ trường bối mặt mũi có thể không thể không cấp, vì vậy xoay người chạy chậm hướng Đại Hán bước đi.

"Hạo Thiên, đại thúc gọi Huyền Đình, ta xem ngươi cố gắng thuận mắt, sau này trong tu luyện có khó khăn gì đều có thể tới biển Thạch Phong tìm ta, ngoài ra cho ngươi đề tỉnh, lần này khiêu chiến vượt cấp cuộc so tài, không đơn giản." Tiêu Thần chạy đến đại hán trước người lúc, Đại Hán vỗ một cái Tiêu Thần vai bằng thuyết nói.

"Đa tạ Huyền Đình Sư Thúc, ta xem ngươi cũng cố gắng thuận mắt, có chuyện gì ta nhất định tới tìm ngươi, đến lúc đó cũng đừng không nhận ngươi." Tới uổng phúc lợi, Tiêu Thần há lại có không muốn lý lẽ.

"Tiểu tử, ngươi quả thật không tệ, nhưng vẫn là tự cầu nhiều phúc đi." Huyền Đình sau khi nói xong, liền phải chuẩn bị thông báo lần sóng tiếp theo trận đấu người.

"Hạo Nhai, xuất chiến." Đại Hán thanh âm sau lưng Tiêu Thần vang lên, Tiêu Thần tự ý đi ra, đứng ở bên ngoài sân một nơi ven, xem tranh tài, hắn nhu cầu giải Trúc Cơ tu sĩ, mỗi một cuộc tranh tài xem, với hắn mà nói đều có giá trị.

Cùng Hạo Nhai đối chiến Trúc Cơ tu sĩ được đặt tên là hạo nhiều, Hạo Nhai mặc dù đỡ lấy thiên tài cái mũ, nhưng là không giống Tiêu Thần bình thường, hắn chấp tay nói câu sư huynh xin chỉ giáo sau đó, mới bắt đầu chuẩn bị pháp thuật.

Cuộc tranh tài này, Hạo Nhai thắng, thắng được cực kỳ không dễ dàng, hắn dùng ra Quang Âm thuật, thường thường làm hạo nhiều phi thường khó với ứng đối, hạo nhiều là một gã Nguyên Lực thuộc tính là gỗ tu sĩ.

Tiêu Thần phát hiện Ngũ Hành thuật vô luận tấn công hay lại là phòng ngự, đối với Quang Âm Quyết mà nói, hiệu quả đều quá nhỏ, thường thường cần phải hao phí càng nhiều chân nguyên, mới có thể ngăn cản, hoặc là đối với (đúng) Hạo Nhai tạo thành một lần công kích hữu hiệu.

Chỉ dù vậy, Trúc Cơ tu sĩ rốt cuộc hay lại là Trúc Cơ tu sĩ, một thân pháp thuật phối hợp lẫn nhau sử dụng bên dưới, cũng đem Hạo Nhai ép quá sức, cuối cùng Hạo Nhai tìm tới cơ hội, lần đến hạo nhiều trước người, sử dụng Vũ Long thuật, mới hiểm lấy được ngoài thắng.

Cuộc tỷ thí này mặc dù đặc sắc, chỉ cho người xem lưu lại ảnh tượng cũng không chân Tiêu Thần cuộc so tài thứ nhất 10%, Tiêu Thần vô địch, không phải ai cũng có thể so.

Sau đó trận đấu, quả nhiên cùng Huyền Đình lời muốn nói như thế, còn lại tám người chỉ có một người đánh bại đối thủ, còn lại tất cả đều bại trận, ngay cả Luyện Khí khu hạng ba Hạo Vũ, cũng thua mất khiêu chiến, dựa theo quy củ, thua người liền mất đi hướng lên tư cách khiêu chiến, mà thắng, có thể tự lựa chọn tiếp tục khiêu chiến, hoặc là buông tha tư cách.

Sau đó Huyền Đình lớn tiếng nói: "Hôm nay trận đấu, đến đây chấm dứt, ngày mai cùng thời khắc đó, thắng lợi ba vị đệ tử, nếu không phải buông tha tư cách, hay lại là đứng ở vị trí này, tiếp tục trận đấu."

Một ngày chỉ tiến hành một cuộc tranh tài, không phải là không có nguyên nhân, Luyện Khí tu sĩ tỷ thí Trúc Cơ tu sĩ, không khỏi là đem hết toàn lực mới có một tia chiến thắng hi vọng, trong vòng một ngày, trả thế nào khả năng có thừa lực lượng tiếp tục trận đấu, an bài như vậy, cũng là hợp tình hợp lý.

Chỉ toàn bộ lễ thường, đều không thể dùng ở Tiêu Thần trên người, nghe xong Huyền Đình nói như vậy sau, Tiêu Thần không vui, đứng ở đằng xa hô to: "Huyền Đình Sư Thúc, ta còn có thể đánh."

Huyền Đình nghe vậy sững sờ, hẳn ở tuyên bố thối lui thời điểm, quả thật không có trước tiên nghĩ đến Tiêu Thần, dù sao lấy hướng đều là như vậy, đều không ngoại lệ, giờ phút này nghe được Tiêu Thần nói chuyện, hẳn mới nhớ, vừa mới trận đấu tiêu tử này tựa hồ thắng được phi thường dễ dàng.

"Vậy thì ra sân, tiếp tục trận đấu." Quy định này vốn chính là cho Luyện Khí người khiêu chiến phúc lợi, nếu đối phương không muốn, vậy cũng không có gì, tiếp tục trận đấu là được.

"Lần này ai muốn đánh ta?" Tiêu Thần đứng đầu thiên phủ cường đại kỹ năng, Không Phải tinh đồng, mà là giễu cợt, vừa mở miệng, có rất ít người không muốn đánh hắn.

"Hừ, không biết trời cao đất rộng, ta để giáo huấn ngươi." Một trăm tên Trúc Cơ trong tu sĩ, ngoại trừ đã trải qua trận đấu qua mấy tên thối lui, còn sót lại chín mươi người bên trong, có một người chiếm đi ra.

"Hắn là Hạo Toàn!" Tu sĩ này vừa vào sân, lập tức liền bị người nhận ra được, xem ra lần này Tiêu Thần đối thủ không còn là Vô Danh hời hợt hạng người.

"Trúc Cơ thứ một trăm bốn mươi tên, như thế nào là hắn?" Nghe có người nói nổi danh chữ, tại chỗ Trúc Cơ tu sĩ rất nhanh liền nghĩ đến lần này Trúc Cơ khu trận đấu 200 người đứng đầu, trong đó Hạo Toàn liền xếp hạng một trăm bốn mươi.

Tám chục ngàn Trúc Cơ tu sĩ, có thể đứng vào 200 người đứng đầu, ai sẽ là nhân vật bình thường, người như vậy, tại sao lại xuất hiện ở khiêu chiến vượt cấp cuộc so tài bên trên, quả thực làm người ta khó hiểu.

"Ta với hạo lâu dài đồ ước, ai có thể ở cang trong thời gian ngắn đánh bại đối thủ, ngưng ngừng sư đệ." Hạo Toàn nói ra gia nhập mục đích, rồi sau đó cười hắc hắc, trên mặt nào có một chút xin lỗi ách ý tứ.

"Được rồi được rồi, ta cũng muốn nhìn một chút, đánh bại ngươi và đánh bại hạo lâu dài, ai cần thời gian dài một chút." Tiêu Thần nói như vậy, tỏ rõ ăn chắc Hạo Toàn, cũng nói rõ đánh bại Hạo Toàn sau đó, liền muốn đề danh hạo lâu dài.

"Miệng lưỡi lợi hại." Hạo Toàn hừ lạnh một tiếng, sau đó tay trái hướng dưới chân một chút, một đoàn nhân nhạ sương mù xuất hiện ở trước người hắn, bắt đầu vây quanh hắn xoay tròn.

Tiêu Thần liếc mắt liền nhìn ra, Hạo Toàn khiến cho sử dụng pháp thuật lúc, dùng toàn bộ đều là linh lực, nói cách khác, người này ít nhất cũng là Trúc Cơ Hậu kỳ tu sĩ, nghĩ tới đây, Tiêu Thần tinh thần chấn động, đây mới là hắn muốn phải trận đấu.

Tiêu Thần lấy ra Bích Lưu cầm ở trên tay, lên tay chính là nhất thức kiếm pháp, chỉ điểm giang sơn, chỉ thấy Tiêu Thần tốc độ cực nhanh vọt tới Hạo Toàn trước người, huy kiếm nhanh đậm, một cái chớp mắt liền đâm ra hơn ba trăm lần.

Tốc độ như thế, nhìn qua giống như Tiêu Thần chỉ đâm ra một kiếm, chỉ không trung trọng tài cùng với một chút có Thần Niệm tu sĩ lại rất rõ ràng nhìn thấu Tiêu Thần chiêu này, rồi rít ghè mắt, một tên Luyện Khí tu sĩ, lại có thể nhanh như vậy.

Tuy nói như vậy, chỉ lúc trước Hạo Toàn cho gọi ra đoàn kia nhân nhạ mây mù, giống vậy nhanh chóng vận động, nhìn qua đem Hạo Toàn bao bọc ở bên trong, thật ra thì chẳng qua là tốc độ quá nhanh, lưu lại tàn ảnh, đem Tiêu Thần hơn ba trăm lần thứ kích hoàn toàn cản lại.

Dù là như thế, hắn thân làm đối thủ, so bất luận kẻ nào cảm thụ đều phải sâu sắc, Tiêu Thần mới vừa rồi công kích, khiến cho quanh người hắn nhiều chỗ phát lạnh, đây là một loại bản thân nhận được uy hiếp cảm giác, giờ phút này hắn phát hiện, trước mắt này đáng hận tiểu tử, quả thật có chút tiền vốn.

Bất quá Hạo Toàn vẫn là không có đem Tiêu Thần để ở trong lòng, dù sao coi như hắn thật lấy Luyện Khí tu vi làm được như thế tươi đẹp, nhưng cùng hắn về mặt cảnh giới chênh lệch dù sao vẫn là quá lớn, có thể hay không phá mình bây giờ Hộ Thể chiêu số còn nói không chừng, càng không cần phải

nói thủ thắng.

Tiêu Thần cùng Hạo Toàn lần đầu giao phong, hần sử dụng chiêu thức lấy dò xét làm đầu, sau một kích này, Tiêu Thần lập tức biến đổi kiếm chiêu, trong tay Bích Lư không ngừng theo xảo quyết góc độ đâm về phía Hạo Toàn, chỉ Hạo Toàn sử dụng pháp thuật huyền hóa ra này mây mù, mỗi lần đều có thể chống đỡ Tiêu Thần công kích, đem Hạo Toàn quanh thân, phòng ngự kín kẽ, không có một Tiêu Thần lưu lại một chút thuận lợi cơ hội.

Hạo Toàn nhắm mắt, đứng chấp tay, yên lặng nhìn Tiêu Thần tại chính mình chung quanh chui tới chui lui, bảo kiếm trong tay liên tục đâm ra, chỉ không có một đòn có hiệu quả.

Hần không gấp khiến cho sử dụng pháp thuật, tựa như có lẽ đã đoán chừng Tiêu Thần đối với hần pháp thuật này Vô Chiêu, giờ phút này đang muốn làm nhục Tiêu Thần một phen.

Nhiều lần ném thứ sau, Tiêu Thần đột nhiên dừng tay lại trúng kiếm đâm, ngược lại một cước đá về phía Hạo Toàn, thấy vậy, Hạo Toàn thiếu chút nữa không bật cười, chỉ không có các loại (chờ) hần nói chuyện, Tiêu Thần một cước chút nào không ngoài suy đoán, đá vào sẽ đi động mây mù trên, Tiêu Thần tiếp lực bay ngược, bay ngược ra ba trượng sau đó mới rơi ở trên mặt đất.

"Thì ra là như vậy!" Tiêu Thần cười hắc hắc, một ngón tay sờ trở nên cực kỳ Băng Hàn mũi kiếm, như có sở ngộ nói.

Nguyên lai Tiêu Thần lần đầu dò xét mà không ăn thua gì sau đó, tiếp tục công kích, chỉ là muốn xác định một chút trong lòng đối với đối thủ thi triển pháp thuật suy đoán, một phen công kích cộng thêm đối thủ cố ý phối hợp sau đó, Tiêu Thần đem pháp thuật này tác dụng nguyên lý đã trải qua đoán được đại khái.

Hạo Toàn sử dụng pháp thuật được đặt tên là Lưu Vân Thuật, là một loại Trúc Cơ Kỳ trở lên tu sĩ mới có thể sử dụng Thủy Thuộc Tính pháp thuật, thật ra thì ở Hạo Toàn chung quanh thân thể nổi lên lừng Không Phái mây mù, mà là một khối nhỏ pháp thuật ngưng tụ thành Băng Thuần, thuật này huyền hóa ra Băng Thuần, có thể ở tu sĩ ý nguyện xuống nhanh chóng vận động, ngăn trở điểm công kích, phi thường hữu hiệu.

Tiêu Thần mấy hơi bên trong hơn ngàn lần xuất kiếm, mỗi lần đều cảm giác được mũi kiếm đánh trúng là vật cứng, hần suy đoán vậy căn bản không phải sương mù, cho đến bay ngược lúc hần phát hiện mũi kiếm khắp nơi đóng băng lạnh lẽo, mới chắc chắn, chính mình nhiều lần đánh trúng có nhiều khả năng liền là một khối băng cứng.

Nếu không ngừng ngăn cản công kích mình là vật hữu hình, vậy phải phá giải thuật này phương pháp có hai, thứ nhất, ở trong kiếm quán chú chân nguyên, lấy lực lượng chế tạo lực lượng, như vậy thứ nhất, mặc hần có hậu chiêu gì, cũng phải toàn lực duy trì pháp thuật mới có thể bảo đảm phòng ngự vật không bị chính mình đánh vỡ.

Như vậy thứ nhất, trận chiến này tương biến thành tiêu hao cuộc chiến, chính mình chân nguyên đo nhiều, tốc độ khôi phục nhanh, chưa chắc tiêu hao tồn bất quá đôi phương, chỉ đây không phải là Tiêu Thần muốn phải kết quả.

Đệ nhị chính là cực nhanh xuất kiếm, mau hơn pháp thuật này phòng ngự tốc độ, để cho này phòng ngự vật theo không kịp chính mình xuất kiếm tốc độ, như vậy cũng có thể phá giải thuật này, hơn nữa còn có thể chứng kiến đối phương đến tiếp sau này thủ đoạn, chính mình một thân bản lĩnh, cũng có thể thỏa thích phát huy một phen.

Suy tư bên dưới, Tiêu Thần quả quyết lựa chọn phương pháp thứ hai, chỉ thấy hần giờ lên Bích Lư kiếm, trên không trung nhanh chóng huy vũ hai lần, lưỡng đạo kiếm quang phân biệt đánh về phía Hạo Toàn mi tâm cùng Đan Điền vị trí, đối mặt loại công kích này, Hạo Toàn không hề bị lay động, trên tay vẫn không có động tác, chẳng qua là đứng tại chỗ, yên lặng chờ đợi công kích được tới.

Tiêu Thần đang phát ra lưỡng đạo kiếm quang sau đó, theo đuôi phía sau, nâng kiếm liền tấn công về phía Hạo Toàn, lưỡng đạo kiếm quang đi trước bay ra, chỉ Tiêu Thần kiếm và kiếm quang đồng thời đánh tới rồi Hạo Toàn trước người, Hạo Toàn khòe miệng lộ ra một tia giễu cợt, Tiêu Thần phát ra kiếm quang cùng tự thân công kích toàn bộ bị Lưu Vân Thuật Băng Thuần cản lại.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 96: Chiến đấu Trúc Cơ

Tiêu Thần thần sắc trên mặt không có biến hóa chút nào, như cũ giờ tay lên xuất kiếm, mà lần này hần tốc độ công kích so với trước kia chậm không ít, chỉ mỗi lần đánh trúng Băng Thuần lúc, cũng có thể làm cho Hạo Toàn khẽ nhíu mày.

Nguyên lai Tiêu Thần tận lực hãm lại tốc độ, ở trong kiếm quán chú chân nguyên, từng chiêu đều là mãnh kích, cho dù Hạo Toàn là hậu kỳ tu sĩ, chỉ Tiêu Thần bản thân thì có thể so với Trúc Cơ giai đoạn trước tu vi, như vậy công kích, không thể nào một chút tác dụng không có.

Hơn mười hơi thở sau đó, Hạo Toàn đã hoàn toàn chắc chắn, Tiêu Thần là nghĩ ý vào một thân vũ kỹ, thông qua chân nguyên đánh, lấy bạo lực phá Lưu Vân Thuật, vì vậy hắn cũng không khỏi không phân ra rất lớn một bộ phận tinh thần để duy trì đến Lưu Vân Thuật, đồng thời hắn và người khác còn đồ ước trong người, cũng muốn nhanh lên một chút kết Tiêu Thần, vì vậy hắn phần lớn tâm tư đang duy trì Lưu Vân Thuật phòng ngự Tiêu Thần công kích, còn sót lại tinh lực chính là bắt đầu chuẩn bị pháp thuật Phản Kích.

Tiêu Thần đang công kích đồng thời một mực quan sát Hạo Toàn, hắn vốn là muốn thì không phải là lấy lực lượng chế tạo lực lượng, mới bắt đầu liền dùng chân nguyên rót vào trong trong kiếm đòn nghiêm trọng chỉ là vì mê hoặc Hạo Toàn, Tiêu Thần các loại (chờ) chính là Hạo Toàn tâm phân nhĩ dụng, để chính mình chuẩn bị Phản Kích thời cơ, mắt thấy cơ hội đã trải qua xuất hiện, Tiêu Thần lập tức dừng lại chân nguyên phát ra, toàn lực vận chuyển bản thân khí huyết lực.

Tiêu Thần trên tay công kích đột nhiên Cấp Tốc biến hóa nhanh, theo bắt đầu một hơi thở Bách Kiếm, biến thành một hơi thở năm trăm kiếm, chỉ đây vẫn chưa kết thúc, động tác trên tay của hắn còn đang tăng nhanh, lưỡng hơi thở sau đó, Trúc Cơ tu, đã trải qua không thấy rõ Tiêu Thần ở một hơi thở giữa có thể đâm ra bao nhiêu kiếm, chỉ có thai thành Hậu kỳ trở lên tu sĩ, có thể bằng Thần Niệm bắt được, Tiêu Thần một hơi thở bên trong xuất kiếm số lần, đã vượt qua rồi Thiên Kiếm.

Thấy vậy hình, vốn là đối với (đúng) Tiêu Thần có chút hứng thú, chỉ không biểu hiện gì gầy đét lão đầu, giờ phút này cũng mờ hai mắt ra, nhìn Tiêu Thần.

Hắn thân là Thiên Cơ Kỳ tu sĩ, Tự Nhiên có thể liếc mắt nhìn ra, Tiêu Thần công kích, dùng tất cả đều là Nhục Thân Chi Lực, không phải là mượn pháp thuật, mà xem hắn tu vi, quả thật chỉ có thể nhìn ra là Luyện Khí đỉnh phong.

Bởi vì hắn không có thai cơ, không thể nào là Trúc Cơ tu sĩ, bình thường nói đến, này hơn phân nửa chính là Luyện Thể Chi Sĩ, chỉ trong cơ thể hắn kia khoáng Zetsu cổ kim chân nguyên đồ, quả thực làm người không thể tin, một cái Luyện Thể Chi Sĩ, chân nguyên trong cơ thể không thể nào nhiều như vậy, tuyệt đối không có phân nửa khả năng, trừ phi là cao cấp Tu Đạo Giả, nửa đường chuyển Luyện Thể.

Chỉ Tiêu Thần tuổi tác chưa đủ ba mươi, cũng không khả năng là cao cấp tu sĩ, nhiều như vậy không thể nào, hết lần này tới lần khác xuất hiện ở trên người một người, này nghĩ (muốn) không đưa tới chú ý cũng không thể.

Trên chiến trường Tiêu Thần cũng không có suy nghĩ nhiều như vậy, hắn động tác trong tay càng lúc càng nhanh, hắn đã trải qua cảm giác, đối thủ phòng ngự pháp thuật vẫn đến gần bên bờ tan vỡ, giờ phút này khó vượt qua nhất người, còn phải cân nhắc Hạo Toàn, hắn chủ quan cho là Tiêu Thần muốn lấy lực lượng chế tạo lực lượng để phá trừ hắn pháp thuật.

Bắt tay chuẩn bị Phản Kích thuật, vừa mới tiến hành được một nửa, lại phát hiện Tiêu Thần công kích ở mấy hơi giữa, đạt tới một loại đáng sợ tình cảnh, hắn vốn là duy trì Lưu Vân Thuật tinh lực, khó mà duy trì, lại hắn một bộ phận tâm tư còn chuẩn bị pháp thuật mới trên.

Tu sĩ pháp thuật, một khi bắt đầu, cho dù muốn thủ tiêu cũng phải một cái quá trình, nếu không không bị thương người trước tổn thương mình, chỉ giờ phút này tồn tại vấn đề lớn nhất, chính là Tiêu Thần kiếm chiêu vẫn còn ở biến hóa nhanh, mà hắn đã tới không kịp thu thuật, Lưu Vân thuật lập tức liền muốn tan vỡ, cứ như vậy, hắn đem đối mặt kết quả chính là bị Tiêu Thần trên người chọc ra hơn ngàn cái lỗ thủng, kết quả Không Phải chết không thể chết lại, chính là bị trọng tài tuyên án thất bại.

Hắn thể nào cũng không nghĩ tới, tự mình ở Trúc Cơ tám chục ngàn trong tu sĩ có thể danh liệt 200 người đứng đầu, đến cuối cùng lại gặp phải tài ở một cái Luyện Khí tu sĩ trong tay, hắn giờ phút này trong lòng không cam lòng, ai có thể lãnh hội.

Chính như Hạo Toàn suy nghĩ, Tiêu Thần động tác trên tay đã đạt đến để cho toàn bộ thai thành Hậu kỳ tu sĩ đều ăn sợ tốc độ, một hơi thở giữa, 2300 hơn lần xuất kiếm, bọn họ thậm chí chứng kiến, Hạo Toàn Lưu Vân Thuật biến ảo Băng Thuần, chỉ có thể miễn cưỡng ở cuối cùng chặn công kích, chỉ đã bắt đầu có kiếm chiêu bị lộ, ở trên người hắn lưu lại vết thương.

Có thể công kích được Hạo Toàn, vốn không có gì kỳ quái, nhưng tất cả những thứ này căn nguyên, chỉ là một gã Luyện Khí Kỳ tu sĩ, cái này đã vượt ra khỏi bọn họ nhận thức phạm vi.

Mặc dù mới vừa nắm giữ Thần niệm tình bọn họ,

Không cách nào giống như thiên cơ tu sĩ bình thường có thể nhìn ra Tiêu Thần dựa vào nhục thân khí huyết lực tấn công, nhưng bọn hắn lại là chân thật cảm giác, đã trải qua không thấy rõ Tiêu Thần công kích, thai thành tu sĩ không nhìn thấu Luyện Khí tu sĩ công kích, này nói ra, sợ rằng không người sẽ tin tưởng.

Bọn họ nếu không phải đích thân cảm giác, cũng quả quyết sẽ không tin, chỉ sự thật như thế, bất kể tin hay không, đều sắp xếp ở đây.

Đang lúc này, Hạo Toàn quanh thân Lam Quang tụ hợp một chút, có vật gì hóa thành mảnh vụn, dưới ánh mặt trời, cùng Tiêu Thần kiếm đồng thời, phản xạ ánh sáng, nguyên lai, Hạo Toàn ở Tiêu Thần cực nhanh công kích bên dưới, đã trải qua duy trì không dừng được Lưu Vân Thuật biến ảo Băng Thuần, giờ phút này rốt cuộc hoàn toàn bể tan tành.

Nếu không có hậu chiêu, vậy kế tiếp một màn, liền cùng Hạo Toàn suy nghĩ như thế, Tiêu Thần kiếm đem ở trên người hắn lưu lại thiên sang bách không.

Liều mạng!

Hạo Toàn biểu tình thống khổ, thống khổ này không phải tới từ nhận được kiếm thương, mà là bởi vì mình khinh thường, bởi vì chính mình tính sai, đưa đến không thể không đối với (đúng) một tên Luyện Khí tu sĩ sử dụng bảo vệ tánh mạng thuật, loại này đến từ nội tâm hành hạ cùng xấu hổ, mới nhất là làm hấn đau đến không muốn sống.

"Tá Phong Quyết, Xuy Ngu Chi Thuật!" Hạo Toàn ở Băng Thuần bề tan tành trong nháy mắt, phát động hấn đây ẩn sâu bí thuật, chỉ thấy hấn hai má gồ lên, thổi ra một trận gió lớn.

Tiêu Thần thân ở lớn trong gió, vào thế lập tức bị ngăn trở, sau đó theo nhau mà đến là hấn trên mu bàn tay truyền tới đau đớn, hấn chứng kiến tự mình ở trong gió, nhắc kiếm trước chỉ trên mu bàn tay, vẫn xuất hiện một đạo huyết ngân, ngay sau đó máu này vết càng ngày càng nhiều, cho đến trên mặt hấn cũng xuất hiện như vậy vết máu.

Tiêu Thần trong nháy mắt mình bạch, này Hạo Toàn ở cuối cùng chỗ dùng bí thuật, ngoại trừ ngăn trở mình, cũng là công kích thuật, trong gió che đầy Phong Nhận, lại có thể cắt thân thể của mình, uy lực Zetsu không tầm thường.

Bất quá Tiêu Thần vẫn không sợ, hấn đặc ý nhất là Cầm Quyết, chỉ giờ phút này mạnh nhất, theo một ý nghĩa nào đó mà nói, là sát khí Luyện Bỉ thân thể, trong cơ thể ẩn chứa khí huyết lực, cho dù mới vừa rồi công kích, cũng không có phát huy đến cực hạn, giờ phút này mặc dù thân ở đối phương Bối Thủy phát ra trong pháp thuật, chỉ lại không có sợ hãi chút nào, càng không có ý định tạm thời tránh mũi nhọn.

"Thật là nghịch ngợm, đối với (đúng) một tên Luyện Khí Sĩ phát động thuật này." Nói chuyện là Huyền Đình, hấn tự nhiên nhận biết thuật này, cũng biết thuật này nguy hiểm, nhưng hấn không biết Tiêu Thần, giờ phút này trong câu nói đối với (đúng) Hạo Toàn trách cứ, đã trải qua hiểm lộ không thể nghi ngờ.

"Sur Diệt chó vội, nguoi lại nhìn." Gầy đét lão già lần đầu tiên chủ động mở miệng, hấn giờ tay chỉ hướng Tiêu Thần.

Huyền Đình nghe vậy cũng là cả kinh, kinh hãi là vị này đại tu sĩ, lại đối với (đúng) chủ động tự nhủ nói, sợ càng là, nhân vật như vậy, cũng chú ý Tiêu Thần, hấn giờ phút này nhìn, Tiêu Thần đứng ở Xuy Ngu Chi Thuật Phong Nhận bên trong, trên người không ngừng xuất hiện vết thương, chỉ trong nháy mắt liền hoàn toàn khép lại, thấy tình cảnh này, lại để cho nghĩ tới khỏi Long Sơn Luyện Thể tu sĩ.

"Chuyện này. . ." Nguyên Thần Huyền Cảnh hấn, cũng bị Luyện Khí Kỳ tu sĩ kinh hãi.

"Đạo không vào tâm, bạch cốt trọng sinh." Gầy đét lão già nói gật đầu nói ra những lời này, Nhị Hậu rời đi chỗ ngồi, lúc gần đi để lại một câu nói, "Người này, có một không hai Trúc Cơ."

Gầy đét lão già bên người đứng không ít người, giờ phút này nghe vậy cũng bội cảm giật mình, Luyện Khí tu sĩ, có một không hai Trúc Cơ, đây là một loại như thế nào điên cuồng, có thể vượt cấp mà chiến tu sĩ, không phải là không có, chỉ có thể vượt qua một cảnh giới lớn hơn nửa khiêu chiến cái cảnh giới kia đỉnh phong tu mà thắng người, bọn họ cuộc đời này, chưa từng nghe qua.

"Nếu đây cũng là nguoi cuối cùng chiêu thức, vậy thì làm cho người rất thất vọng." Tiêu Thần đứng ở trong gió, nhìn tròn mắt hốc mồm mà ngưng Thi Thuật Hạo Toàn, nhân nhật mở miệng nói.

Hạo Toàn không nói một lời, mất lộ ra tự giễu cùng vẻ tuyệt vọng, học máu hôn mê, không chuẩn bị xong, mạnh vận bí thuật giá lớn, cũng là ý thức tự chủ đối với (đúng) thực tế trốn tránh.

"Trận chiến này, Hạo Thiên thắng!" Huyền Đình lúc nói chuyện, sắc mặt cũng có chút nặng nề.

Theo Huyền Đình tuyên bố xong tất cả mọi người đều chứng kiến kết quả tranh tài, tất cả mọi người đều khó tin nhìn Tiêu Thần, Hạo Toàn, tám chục ngàn Trúc Cơ tu sĩ thi đấu bên trong, đứng hàng 200 người đứng đầu bên trong thứ một trăm bốn mươi tên, Trúc Cơ Hậu kỳ viên mãn tu vi, thua ở Luyện Khí Kỳ tu sĩ thủ hạ, như thế nghe rộn cả người chuyện, bọn họ thấy tận mắt.

Giờ phút này chấn động lớn nhất người là Hạo Vũ, nàng mới phát hiện, cho dù nhiều năm sống chung, cho dù nàng cùng hấn chạy rất gần, nhưng nàng nguyên lai đối với hấn nhận thức, là như thế chưa đủ.

Trong mắt nàng Tiêu Thần, là mỗi ngày vì các nàng rót nước, thường thường "Tần bộ" bị bắt, trên mặt vĩnh viễn treo nụ cười đại nam hài, nhưng nàng giờ phút này mới phát hiện, nàng đối với hấn nhận thức, vẫn luôn còn dừng lại vào lúc đó.

Không biết từ lúc nào bắt đầu, hấn đã trải qua lặng lẽ vượt qua rất nhiều người, ở bắt đầu tranh tài trước, sư phụ Huyền U Chân Nhân để cho Tiêu Thần đứng ở Trúc Cơ tu sĩ hàng ngũ, các nàng đang cười nhạo, cho tới bây giờ, nàng mới biết, các nàng cười nhạo, là mình.

Thứ yếu chính là Hạo Nhai, đỡ lấy thiên tài hào quang, cảnh giới nhanh chóng tăng lên, sức chiến đấu cũng có một không hai đồng giai, đây là ngày xưa các loại, lúc trước bại trận chung kết, hôm nay lại thấy Tiêu Thần trận đấu, chỉ sợ chiến lực đã trải qua có thể bước lên Trúc Cơ cường giả nhóm, thế nhưng người ấy chẳng qua là cũng giống như mình Luyện Khí tu sĩ.

"Thiên tài gì, cái gì Cừu Đại Thần Quyết, cái gì khiêu chiến vượt cấp, ha ha ha ha. . ." Hạo Nhai gỡ xuống đỉnh đầu đạo quan ném xuống đất, mặc cho tóc dài tán loạn, phát ra một trận cười điên cuồng, hướng truyền tông lên trên bụi đi.

Nụ cười này sa sút mịch, nụ cười này bên trong khổ sở, tất cả đều hóa thành hai hàng thanh lệ, tràn ra khóe mắt, trích (dạng) ở trong lòng, trở thành vĩnh viễn lam bông, đây cũng là một loại Tâm Kiếp!

Tiêu Thần thu hồi Bích Lưu kiếm, hắn chưa từng nghĩ làm như thế sẽ tạo thành cái dạng gì ảnh hưởng, cũng không cho tới bây giờ không có lấy Thiên Kiêu tự cho mình là qua, hắn chỉ là muốn làm chính mình đủ khả năng chuyện, đây là trăm năm nhất ngộ trận đấu, nếu đã tới, liền phải đem hết toàn lực, Tiêu Thần ý tưởng, vô cùng đơn giản.

Giờ phút này nhìn ánh mắt mọi người, Tiêu Thần như không có chuyện gì xảy ra, toét miệng cười một tiếng, nói: "Một chết đi được, không đánh nổi rồi, đánh một trận nữa, còn lại ngày mai đánh lại."

Nếu là trước kia, Tiêu Thần nói ra lời như vậy, tất cả mọi người sẽ cảm thấy hắn là phô trương thanh thế, sinh chót miệng nhanh, nhưng cùng Hạo Toàn đánh một trận, chiến bại Hạo Toàn, hắn nhìn qua cũng không tổn thương gì, giờ phút này lại nói ra lời này, đã trải qua không người cảm thấy có vấn đề gì.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 97: Hỏa thiếu hiển uy

"Tiểu tử, tới, ngươi xem ai tới." Huyền Đình thanh âm truyền vào Tiêu Thần trong tai, Tiêu Thần ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy lúc trước gãy đứt lão giả an vị địa phương, Huyền U Chân Nhân chính ngồi ở chỗ đó, dung nhan tuyệt mỹ, khuynh thế phong thái, bên người vây quanh là đông đảo Nguyên Thần tu, cả kia gãy đứt lão giả đều thi lễ một cái phương mới rời khỏi.

"Sur. . . Sur phó?" Tiêu Thần kết ba nói, hắn không nghĩ tới Huyền U Chân Nhân sẽ xuất hiện ở nơi này. Hắn Trúc Cơ thất bại cùng một, người ở tại tràng chỉ có Huyền U thật biết đến, giờ phút này Huyền U Chân Nhân nhìn Tiêu Thần liếc mắt, mắt lộ ra thâm ý, Tiêu Thần không có đọc biết có ý gì, chỉ trực hệ sư trưởng ở trước mặt, hắn vô luận như thế nào cũng phải tiến lên chào.

"Đệ tử Hạo Thiên, gặp qua sư phó." Tiêu Thần đi tới Huyền U Chân Nhân trước người, thi lễ một cái, cung kính nói.

Huyền U Chân Nhân nhẹ giọng đáp một tiếng, cũng không tiếp tục nói cái gì, nàng trước cũng đã biết được Tiêu Thần thu được Luyện Khí khu hạng nhất, cũng biết hắn hôm nay tới tham gia khiêu chiến vượt cấp cuộc so tài, Tiêu Thần là coi là gây lên Trúc Cơ tu sĩ vốn chính là nàng ngầm thừa nhận.

Dưới cái nhìn của nàng, có thể đối phó một chút tầm thường Trúc Cơ tu sĩ Tự Nhiên cũng không phải là cái gì vấn đề, chỉ vừa mới nàng lại nhận được tin tức, Tiêu Thần chiến thắng một trăm bốn mươi tên Hạo toàn bộ, dựa theo người này tính cách, sợ rằng giờ phút này lại phải đề danh khiêu chiến thứ một trăm ba mươi chín tên Hạo lâu dài.

Chẳng qua là cho dù nàng là tiêu Thần sư phụ, nhưng hắn đối với (đúng) Tiêu Thần hiểu cũng không nhiều, sư phụ nàng Tôn phiêu miểu đạo tôn nói qua, Tiêu Thần thân phận đặc thù, chỉ thế nào đặc thù nàng nhưng là không biết, bình thường càng không có đặc thù đối đãi.

Tiêu Thần bái nhập Vân U Phong bắt quá ngắn ngủi ba năm, ngược lại có lớn bán thời gian không có ngày ngốc ở trên núi, Huyền U Chân Nhân ngoại trừ biết Tiêu Thần tu luyện Cẩm Quyết cùng kiếm pháp, lúc trước luyện tập qua Luyện Thể Chi Pháp, ngay cả hắn xuất thân, lai lịch, đều không phải rất rõ, nàng càng không nghĩ tới là, Tiêu Thần lại nhưng đã có như vậy thực lực, đã ngạo thị Trúc Cơ tu, giờ phút này nàng cũng quá thực không nghĩ tới hắn nói với Tiêu Thần chút gì.

"Sư phó, đệ tử còn có thể tái chiến, ta muốn đi tiếp tục khiêu chiến." Một điểm này Huyền U Chân Nhân không có nghĩ sai, Tiêu Thần giờ phút này trạng thái mặc dù nhưng đã không phải là tuyệt hảo, chỉ chân nguyên trong cơ thể còn hơn nửa, mà thân thể tuy nói vận chuyển khí huyết lực quá mạnh mà chịu rồi nhiều chút thương, chỉ cũng không đáng ngại, nếu hắn giữ vững, kia giờ phút này tái chiến cũng không có bao nhiêu vấn đề.

Nói xong, Tiêu Thần chứng kiến Huyền U Chân Nhân gật đầu một cái, ôm quyền đi về phía sân so tài phạm vi, Huyền Đình thấy vậy chỉ có thể cũng đi tới, bởi vì này vốn là khiêu chiến cuộc so tài, chỉ muốn khiêu chiến người yêu cầu, bọn họ không có lý do gì ngăn cản.

"Hạo Cửu, ngươi lên đây đi." Tiêu Thần quả nhiên cùng bên trên một cuộc tranh tài lời muốn nói như thế, ra sân chính là đề danh Hạo Cửu. Lại vừa là một trận khiêu chiến vượt cấp bên trên một cảnh giới phong cuộc chiến, tại chỗ một đám đã không có tự tin phán đoán kết quả tranh tài, bởi vì bọn họ hôm nay bị kích thích nhiều lắm.

Giờ phút này bọn họ đã trải qua sợ, bọn họ sợ hãi Tiêu Thần tiếp tục thắng Hạo Cửu, sợ hãi Tiêu Thần tiếp tục hưởng thượng thiêu chiến đấu, sợ hãi Tiêu Thần thắng toàn bộ Trúc Cơ tu sĩ, sợ hơn, hắn càng hai cái đại cảnh giới khiêu chiến thành tu sĩ, có thể thường thường sợ hãi đồ vật, sẽ một mực tồn tại tiếp.

Huyền Thanh núi truyền thừa vô tận năm tháng, theo khi nào thì bắt đầu Đạo Thống, đã trải qua không có người có thể nói rõ ràng, chỉ có trong Tầng Kinh Các còn sống vô cùng ít một chút điển tịch ghi lại một điểm nửa điểm, chỉ cũng không cách nào trả lại như cũ khi đó thế giới.

Truyền thừa lâu ở Thanh Minh Tu Chân Giới coi như xưa nhất một trong, vô số năm qua, đi ra không biết bao nhiêu tươi đẹp một thời đại tu sĩ, mỗi một đảm nhiệm Huyền Thanh núi Chuồng Giáo, không khỏi là Đức Long đạo tôn, tu vi kinh thiên đại tu sĩ, từ xưa tới nay, Huyền Thanh núi không tham dự Tu Chân Giới phân tranh, chỉ lại có bất luận kẻ nào không dám dẫn đến thực lực.

Chỉ vì Huyền Thanh núi tu sĩ, đồng giai bên trong, ít gặp đối thủ, thậm chí không ít cũng có thể càn cảnh giới nhỏ chiến đấu mà thắng cái đó, nguyên nhân ở trong, nhưng là chưa đủ là ngoại nhân nói.

Càng có bất thể ra nhân vật thiên tài, Nguyên Thần bên dưới, có thể vượt đại cảnh giới mà chiến đấu, chỉ này cũng đã là cả Tu Chân Giới đều nhận định cực hạn, chỉ ngay tại ba ngày trước, đời này người đều biết thông thường, nhưng là bị cho là sợ rằng phải bị đánh vỡ, một tên gọi Hạo Thiên đệ tử, lấy Luyện Khí khu hạng nhất thân phận, đánh bại Trúc Cơ khu Đệ Thất Danh,

Thu được lần nữa vượt cấp tư cách.

Người này Tự Nhiên chính là Tiêu Thần, bây giờ chỉ cần hắn có dũng khí khiêu chiến thành tu, vậy không bàn về thành công hay không, hắn tiếng tốt ắt sẽ lại phòng, bởi vì giờ khắc này Hạo Thiên hai chữ, đã sớm truyền khắp Huyền Thanh núi, toàn bộ Trúc Cơ cùng Luyện Khí đệ tử, không có một không biết.

Đây là một việc đại sự, chỉ thân là người bị hại Tiêu Thần, lại cùng người không có sao như thế, bất kể ngoại giới như thế nào xôn xao, hắn ở tại Vân U Phong Tự Quá Nhai một bên, điều chỉnh thương thế trong cơ thể, cùng với chờ đợi một người đến.

Ba ngày trước, Tiêu Thần đánh bại Hạo Cửu sau đó, lần nữa khiêu chiến một tên Trúc Cơ tu sĩ, hắn gọi hạo phương, lúc ấy Tiêu Thần vừa mới đạt được khiêu chiến top 10 tư cách, hắn không chút do dự tại trước 10 cái đó trung tuyển chọn hạo phương, chỉ vì hắn đầu tiên nhìn thấy hạo phương thời điểm, liền để cho hắn nhớ tới một cái quen thuộc người, người kia chính là bệnh ông già.

Hạo phương tu luyện Cửu Tử hoàn hồn thuật, tự thân gây cùng một cái cây trúc như thế, trên mặt càng là chất đầy thần sắc có bệnh, Tiêu Thần khi nhìn đến trong nháy mắt, lập tức cùng trong trí nhớ bệnh ông già so sánh, phát hiện giống như thân cha con, vì vậy Tiêu Thần lại không qua lo lắng nhiều, liền lựa chọn cùng bệnh này gây tỷ thí.

Trận đấu ngay từ đầu, Tiêu Thần liền lãnh giáo đến top 10 bất phàm, theo ra tay một cái hắn liền khắp nơi bị quản chế, mặc dù đối phương nhìn cùng bệnh ông già như thế, không chừng lúc nào liền bước vào quan tài, có thể động thủ lại một chút không hiện bệnh hoạn, sử dụng pháp thuật chẳng những quý dị trí kỷ, hơn nữa uy lực cực lớn.

Tiêu Thần ý vào chân nguyên thuộc tính ưu thế, mới có thể miễn cưỡng chống đỡ, nhưng lại phải hao phí gấp mấy lần với đối phương đo mới có thể hóa giải một lần công kích, nếu là tiêu hao từ từ, Tiêu Thần phải thua không thể nghi ngờ, hạo phương thi triển một chiêu Hóa Hệ hộ thân thuật, khiến cho Tiêu Thần phi thường khó khăn lấy cận thân.

Tiêu Thần không có một thân vũ kỹ lại không phát huy ra tác dụng, so đấu pháp thuật, Tiêu Thần bất luận là chủng loại hay lại là uy lực, đều không cùng, muốn phải sử dụng Cầm Quyết, nhưng đối phương căn bản không cho một chút cơ hội, mắt thấy Tiêu Thần sẽ bị đối phương làm cái gì chắc cái đó chiến bại, chỗ những người khác đều thờ phào một cái, không biết tại sao, nhìn Tiêu Thần muốn thua, trong lòng bọn họ không có cười trên nỗi đau của người khác, có chỉ là một loại buồn thủng xuống cảm giác.

Tiêu Thần lúc này mới lãnh giáo đến Trúc Cơ đứng đầu tu sĩ không tầm thường, hắn nếu muốn thủ thắng, chỉ có phát động Cầm Quyết, như thế nào sáng tạo như vậy cơ hội, thành vấn này trận đấu mấu chốt, Tiêu Thần đã đem Toái Ngọc Cầm ôm ở bên trái, chỉ hạo phương không có cho Tiêu Thần bất kỳ mở ra mở ra cơ hội,

Cuối cùng Tiêu Thần ganh kháng hạo phương một phát công kích sau, bất kể hạo phương quanh thân vây quanh lửa nóng hừng hực, kỳ thân đến gần, làm như vậy kết quả hơn phần nửa là bị hạo phương pháp thuật gây thương tích.

Chỉ tất cả mọi người cũng không nghĩ tới là, Tiêu Thần lên cấp hạo phương trong nháy mắt, bất luận là trên tay hắn đã trải qua phát ra pháp thuật, hay lại là đã sớm phát động vây bên người hắn Hộ Thể lửa, đồng loạt biến mất không thấy gì nữa, không để lại một chút tung tích, Tiêu Thần nhận cơ hội công kích.

Hạo phương dù sao không phải là hạng người tầm thường, lập tức lần nữa thi triển Hộ Thể thuật, hắn phát hiện mình chân nguyên vẫn tồn tại trong cơ thể, chỉ không cách nào biến chuyển thành làm phép cần thiết Hóa Thuộc Tính, chung quanh trong thiên địa, càng là không có một tí Hóa Thuộc Tính linh khí, dưới sự kinh hãi.

Chỉ có thể lui mà yêu cầu lần, thi triển Thổ Thuộc Tính, cùng Hạo Toàn chỗ thi triển Lưu Vân Thuật như thế pháp thuật, Lưu Sa Thuật, nghĩ (muốn) ngăn trở Tiêu Thần chốc lát.

Nhưng này là Tiêu Thần chú tâm tính kế, ở điểm chết người trong nháy mắt thi triển hòa thiếu thuật, mới mở ra lỗ hổng, tạo thành cục diện như vậy, như thế nào lại để cho hắn tùy tiện được như ý, không giống trước chiến đấu, xuất kiếm từ chậm đến nhanh, mà là ra tay một cái chính là toàn lực vận chuyển khí huyết lực, một hơi thở đi qua, đạt tới cực hạn, một hơi thở 5000 đánh.

Cho dù hạo phương Lưu Sa Thuật so Hạo Toàn Lưu Vân Thuật tinh trạm không biết bao nhiêu, chỉ pháp thuật bản thân cũng chỉ có thể như vậy, đảm nhiệm hạo phương như thế nào hết sức, hay lại là trong nháy mắt liền hồng mắt, phòng ngự tan vỡ trong nháy mắt, hắn lập tức lựa chọn các biện pháp,

chỉ vẫn không thể nào tránh cho rồi thiên đạo vạn quả.

Tiêu Thần thu kiếm thời điểm, hạo phương toàn thân chảy máu không ngừng, chỉ Tiêu Thần cảm giác bị hỏa thiếu thuật dành thời gian Thiên Địa hỏa linh khí lập tức phải trả lời, dù sao hần tu vi quá thấp, như thế nào đấu thắng Thiên Địa, hần hiểu được không thể cho hạo phương thời gian thờ dốt, nếu hần không là vừa mới toàn lực xuất kiếm đã trải qua thương tổn tới thân thể, lại chiến đấu tiếp có thua không thắng.

Vì vậy Tiêu Thần ngồi xuống đem tay phải bao bọc Cổ Cầm đặt ở trên đầu gối, lập tức bắt đầu đánh đàn mà bắt đầu, tấu chính thức Cuồng Long Cầm thức lưng chừng trời Long Ngâm, cũng chính là trước tại hậu sơn cùng đại sư huynh đánh một trận thần thông, Tiêu Thần ngón tay Bay nhảy bên dưới, một khúc đồng đặc bài hát liền phải hoàn thành.

Hạo phương cũng không để ý hình tượng, toàn lực thi triển pháp thuật, ở trước người mình trước người huyền hóa ra hơn một mặt quang thuần."Cuồng Long ngâm" ra, máu me khắp người hạo phương học máu ngắt đi, Tiêu Thần dùng hết chân nguyên, từng kéo tay trái chiếm mà bắt đầu, hần giờ phút này tình trạng cũng không tốt gì, quanh thân tóc đỏ tím, tay trái càng là đã trải qua vô lực nâng lên, mặc dù thắng hạo phương, nhưng hần cơ hồ cũng đến cực hạn, có thể chiến đấu Trúc Cơ đỉnh phong tu sĩ, đây chính là Tiêu Thần giờ phút này thực lực.

Thắng được sau cuộc tranh tài, hần có khiêu chiến thai thành tu sĩ cơ hội, chỉ cần thắng một tên thai thành tu, liền có thể khiêu chiến top 10, tất cả mọi người, bao gồm Huyền U Chân Nhân, bọn họ đều không cho là Tiêu Thần sẽ còn tiếp tục lựa chọn khiêu chiến, chênh lệch hai cái cảnh giới, đừng nói một cái Tiêu Thần, chính là mười tám cái, một trăm, cũng là phí công, huống chi, Tiêu Thần có thành tích như vậy, đã là tiền vô cổ nhân, hần tự mình khiêm tốn, về tình về lý đều không nên đang tiếp tục khiêu chiến.

Cứ như vậy, Tiêu Thần thu được một tháng tu dưỡng thời gian, một tháng sau, bên trên Thiên Thanh Thai buông tha tư cách, sau đó trở thành vinh dự Trúc Cơ Kỳ top 10, cảm lại khen thưởng, tiếp tục tu luyện.

Vậy làm sao nhìn đều là tuyệt hảo kết cục, có thể Tiêu Thần sẽ phải người khác vì hần thiết lập sinh hoạt sao? Câu trả lời chỉ có một, vĩnh viễn không biết.

Hần tự mình biết, nếu như nghiêm khắc coi như, hần coi như là Trúc Cơ tu vi, thắng Trúc Cơ tổ trước 10, vẫn không tính là chân chính khiêu chiến vượt cấp, mặc dù chỉ là Trúc Cơ sơ kỳ, nhưng hần vẫn muốn khiêu chiến thai thành tu sĩ, đi cùng chân chính cao chính mình một mảng lớn người tác chiến, đi thể nghiệm chân chính khiêu chiến vượt cấp.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 98: Hạo Hỏa cở

Hần trở lại Vân U Phong đã trải qua ba ngày, bởi vì cực hạn vận chuyển khí huyết lực, để cho trong cơ thể Chân Huyết ở trong nháy mắt đó gần như sôi trào, tốc độ cực hạn xuất kiếm mà đưa đến tay trái gân mạch xương cốt tổn thương, này mấy ngày đã tốt hơn hơn nữa, về phần hao tổn chân nguyên, đối với (đúng) Tiêu Thần mà nói không phân nửa ảnh hưởng, hần tốc độ khôi phục đã sắp đến để cho người sợ hãi.

Ở Vân U Phong, chủ yếu là chờ đợi ba tháng kỳ hạn, bởi vì thai thành khu trận đấu vẫn chưa kết thúc, cho nên cho dù hần lấy được lại phải khiêu chiến vượt cấp tư cách, cũng phải các loại (chờ) thai thành khu tranh tài xong thành, phân ra xếp hạng thời điểm mới có thể tiếp tục.

Về phần thai thành kỳ tu sĩ thực lực, Tiêu Thần vẫn hơi hiểu biết, bất luận là sống chung thời gian dài nhất lăng tũ lăng, hay lại là giao chiến qua Hiên Viên Ngọc hạo, đều không phải là hần có thể đủ chiến thắng, phân nửa cơ hội thắng lợi cũng không có, lần trước đang cùng Hiên Viên Ngọc hạo đánh cuộc chiêu, đối phương nghiêm túc thời điểm, hần ngay cả một chiêu đều không có thể tiếp được.

Lần này hần rời đi Thiên Thanh Thai thời điểm lại không thấy nói muốn khiêu chiến, cũng không có nói không khiêu chiến, khiến cho lúc này Huyền Thanh Sơn sốt dẻo nhất đề tài chính là Tiêu Thần có thể hay không lựa chọn lại khiêu chiến thai thành tu sĩ, nếu như biết, kết quả sẽ như thế nào?

Chỉ không người có thể đưa ra một cái khẳng định cách nói, bởi vì Tiêu Thần chỗ đỉnh núi là Nữ Tu đỉnh cao, nam đệ tử hết thấy không được đi vào, đây là từ xưa tới nay liền có quy định, không có người nào dám không để ở trong lòng.

Mà Tiêu Thần tự mình lại chưa bao giờ đi ra ngoài, tùy ý bên ngoài truyền biết bao lý kỳ, hần từ đầu đến cuối không có hiện thân, đang nuôi thương, cũng đang chờ người, bị độc tâm cùng một, cho dù đối phương nói chỉ có thấy được một chút, chỉ hần vẫn không an tâm, hần vẫn luôn ở Từ Quá Nhai chờ Hạo Hỏa.

Mà ở rất cuộc ở nơi này giữa trưa, chờ được nàng.

"Tiêu Thần, người đi ra." Văn U Phong Tư Quả Nhai, bị một cái giọng nữ xé rách yên lặng.

Một tên một thân màu lửa đỏ hà y cô gái tóc ngắn đứng ở Tiêu Thần thường thường ngồi tĩnh tọa vách đá trên tảng đá lớn, hướng về phía Tiêu Thần phòng nhỏ hồ.

Người này Tự Nhiên chính là đối với (đúng) Tiêu Thần liếc mắt cảm mến Hạo Hòa, tình anh tóc ngắn, toàn thân không có một chút trang sức dư thừa, có thể xưng là tuyệt đối dung nhan dưới ánh mặt trời càn lộ vẻ khuyêh thể.

"Kết "

Phòng nhỏ cửa gỗ bị từ bên trong từ từ mở ra, đi ra Tự Nhiên chính là cung kính chờ đợi đã lâu Tiêu Thần, Tiêu Thần một thân đơn giản bố phục, Hạo Hòa không có mặc đạo phục, Tiêu Thần cũng không có xuyên.

"Ta đang chờ người." Tiêu Thần dẫn đầu mở miệng trước, "Chỉ ta cũng không phải đang chờ người."

"Ta biết." Hạo Hòa bình tĩnh nói, nhưng là không có dời bước ý tứ.

"Vậy người tại sao còn tới." Tiêu Thần đứng ở cửa hỏi.

"Bởi vì ta yêu người, đây là ta chuyện." Hạo Hòa đối với chính mình tâm sự không có thêm một tia che giấu, nói thẳng ra.

"Khô như vậy chứ." Tiêu Thần cười khô.

"Ta dẫn người đi một chỗ." Hạo Hòa đi tới Tiêu Thần bên người, đưa tay khoác ở Tiêu Thần cánh tay.

Tiêu Thần muốn tránh thoát, chỉ cuối cùng vẫn mặc cho nàng kéo, Không Phải nói năng tùy tiện, cũng không phải tùy tiện, Hạo Hòa có lẽ thật đối với (đúng) Tiêu Thần vừa gặp đã yêu, Tiêu Thần cho dù đối với nàng không có suy nghĩ gì, chỉ kéo liền kéo hẳn, thì có cái quan hệ gì đâu, Duyên đến không cự tuyệt, hết duyên không để lại, chấm dứt sau đó, mỗi người một nơi, lại có ai sẽ ở vô duyên sau đó, lại nghĩ tới.

"Trước dẫn ta xuống núi." Hạo Hòa ôn nhu nói. Nếu là cùng nàng quen biết người thấy Hạo Hòa này hình, nhất định sẽ giống như gặp quỷ bình thường kinh ngạc, không đúng, gặp quỷ tính là gì, Hạo Hòa tính cách cực kỳ giống nam, một thân Tự Nhiên cuồng dã khí tức, càng làm nổi rõ loại tính cách này, lúc nào đối với (đúng) người nói chuyện ôn nhu qua.

"Xuống núi?" Tiêu Thần cả kinh, nói "Huynh đệ, người đừng nào, đây là muốn chém đầu."

"Ai là... của người huynh đệ à?" Hạo Hòa trợn mắt nhìn Tiêu Thần liếc mắt.

"Ngày đó tỷ võ, người nói người là nam a, người xem người, hai cái đại nam nhân nhất định phải lôi lôi kéo kéo." Tiêu Thần cố làm bắt đắc dĩ đáng về nói.

"Hừ, khí trời nóng quá." Hạo Hòa nghiêng đầu một cái, buông ra Tiêu Thần tay, bắt đầu cời xuống chính mình vạt áo, còn không chờ Tiêu Thần có hành động, nàng đã đem đai lưng cời ra, một thân hà y theo hai bên tách ra, lộ ra bên trong thiếp thân quần áo.

"Người làm gì vậy?" Tiêu Thần quả thực cả kinh, hẳn không nghĩ tới Hạo Hòa lại gan lớn đến trình độ này,

Kéo kéo tay không có vấn đề gì, chỉ nếu là áo mũ không cả bị bắt tận tay day tận mặt, hậu quả kia tuyệt đối không phải đùa giỡn.

"Vội vàng mặc quần áo tử tế." Tuy nói tùy tính, chỉ Tiêu Thần tuyệt không tùy tiện, muốn thật ngay trước mặt đem người khác thấy hết, này sợ rằng liền không nói được rồi.

"Làm sao rồi, hai cái đại nam nhân, cời hết sẽ thế nào." Hạo Hòa một bức âm mưu được như ý đáng về, liền muốn cời xuống thiếp thân quần áo.

Tiêu Thần làm sao có thể để cho Hạo Hòa ở trước mặt mình cời hết, vì vậy đuổi vội vàng xoay người muốn ngăn cản nàng.

Bắt đắc dĩ Tiêu Thần một người đàn ông, tuy nói thả vào Phàm Trần, trung niên này Kỷ hân đã là con cháu một nhóm, chỉ một mực ở trên núi tu hành hẳn, như thế nào lại biết cô gái nhà mặc, hẳn này đưa tay, cộng thêm Hạo Hòa vô tình hay cố ý, lại tự tay đem Hạo Hòa cuối cùng một món thiếp thân vật kéo xuống.

"Tuyệt đối cố ý, cầm thú a cầm thú." Nghịch Thương Thiên bùm mặt hướng phương xa bay đi, trong thanh âm cả đời không qua lại với nhau ý, cho dù ai cũng có thể nghe được.

Lại nói Tiêu Thần, trên tay hẳn còn đang nắm một món nữ nhi gia thiếp thân quần áo, mà Hạo Hòa cũng ngờ ngác đứng ở Tiêu Thần trước mặt, người khoác màu đỏ hà y, chỉ trước mặt nửa người trên đã trải qua toàn bộ phơi bày ở linh khí bên trong, chính nàng cũng không nghĩ tới, kết quả sẽ biến thành như vậy, tuy nói cảm mến cho hẳn, nhưng nàng cũng giống vậy không phải tùy tiện nữ tử, giờ phút này lại Xích / trần trụi đối mặt một người nam nhân, mặt nàng đỏ giống như quần áo như thế.

Tiêu Thần giờ phút này lúng túng cũng không thể so với Hạo Hòa ít, hần vốn định xoay người hoặc là nhắm mắt, chỉ lại cảm thấy bây giờ mới làm như thế, tựa như có lẽ đã hơi trễ, trong lúc nhất thời tiến thối Không Phải, thậm chí quên mất cầm trên tay quần áo trả lại cho Hạo Hòa.

Hai người đối mặt đứng, đều cúi đầu, ai cũng không có xem ai, bầu không khí đã trải qua lúng túng tới cực điểm, cuối cùng ngắc hời lâu Tiêu Thần phản ứng tới, cầm trên tay cầm nữ tử quần áo trả lại cho Hạo Hòa, nói lắp nói: "Người. . . Trước mặc quần áo vào."

Hạo Hòa trong lòng cũng là hối hận không được, vốn định mức độ / đùa giỡn một chút Tiêu Thần, lại làm như vậy kết thúc, giờ phút này nghe vậy trên mặt càng là dốt lợi hại, nhận lấy Tiêu Thần trong tay quần áo, nàng tựa hồ mới nhớ, đem phân đến hai bên hà y khép lại, ngẩng đầu lên hung hăng nhìn chăm chăm Tiêu Thần.

"Người chẳng lẽ muốn nhìn ta xuyên?" Hạo Hòa trong thanh âm tiết lộ một tia hỏa khí, đồng thời càng nhiều hay lại là hờn dỗi ý.

"Áy. . . Cũng không kém chút này." Tiêu Thần da mặt "Móng", đó là biết hần người đều biết.

"Người. . . Hừ." Hạo Hòa hừ một tiếng, nắm quần áo chạy vào trong rừng cây đi.

Cũng không lâu lắm, Hạo Hòa đã trải qua mặc chỉnh tề, theo trong rừng cây đi ra, Tiêu Thần biết, lúc này nếu như đều yên lặng, kia không khí lúng túng tất nhiên lần nữa tràn ngập, vì vậy hần không để ý vừa mới lên thái dương, dẫn đầu mở miệng trước nói: "Sắc trời không còn sớm, chúng ta trước xuống núi thôi."

"Người không phải nói sẽ bị bị chém đầu sao?" Hạo Hòa vốn là cũng không phải câu nệ người, Tiêu Thần không đề cập tới, nàng cũng sẽ không đề ý.

"Ta là kẻ chuyện cổ tích trên viết muốn giết đầu." Cùng Tiêu Thần nói vậy, cho dù ai đến cuối cùng đều sẽ hối hận mình ban đầu không nên.

"Kia bây giờ đi đâu?" Hạo Hòa nói.

"Đi theo ta là được." Tiêu Thần nói xong lấy ra Bích Lưu.

Tiêu Thần Ngự Kiếm theo vách đá bay ra, nhìn phương hướng rồi đi, rõ ràng chính là Tầng Kinh Các, mà ở Tiêu Thần bay ra không bao xa, lại lộn trở lại, bởi vì hần phát hiện, Hạo Hòa cũng không có theo tới, quay đầu cũng không nhìn thấy nàng bóng dáng, chỉ có thể lần nữa lộn trở lại.

"Người thế nào không đi?" Tiêu Thần xa xa liền thấy, Hạo Hòa đứng tại chỗ, cũng không hề rời đi ý tứ.

"Người dẫn ta đi, nếu không ta không đi." Hạo Hòa giống như tiểu hài tử bình thường hướng Tiêu Thần làm nũng.

"Ta. . ." Không có cách nào Tiêu Thần phải câu cạnh người, lại nói, hần ở trong lòng yên lặng tự nói với mình, mang mỹ nữ, chuyện tốt.

Chỉ tiếp theo chuyện phát sinh, nhưng lại đem hai người hướng ái / che giấu phương hướng đẩy một cái, bởi vì ở Tiêu Thần để cho Hạo Hòa bước lên Bích Lưu thời điểm phát hiện, Hạo Hòa vô luận như thế nào cũng không có biện pháp đứng ở Bích Lưu trên, mỗi lần đều biết bị tuột xuống, có nói trước, Tiêu Thần chỉ có thể ôm lấy Hạo Hòa, hướng sau núi bay đi.

Vân U Phong chỗ Phiêu Miểu Phong đứng đầu khu vực trung tâm, bay ra ngoài tất nhiên bị đông đảo Nữ Tu chứng kiến, cộng thêm ngoại giới phong truyền lời đồn đãi, Tiêu Thần cùng Hạo Hòa chuyện, giống như bị ngồi vững, chỉ Tiêu Thần mặc dù nghĩ tới, chỉ một chút không đề ở trong lòng, cứ như vậy ôm Hạo Hòa, nghênh ngang bay hướng sau núi Tầng Kinh Các.

Quả nhiên, Tiêu Thần mới vừa bay ra không bao xa, liền bị rất nhiều tu sĩ chứng kiến, đầu tiên là Phiêu Miểu Phong xuống thuộc quyền Nữ Tu, ở Tiêu Thần rồi đi Phiêu Miểu Phong phạm vi sau, còn càng nhiều Nam Tu.

Mấy ngày nay, khắp nơi đều là Tiêu Thần cùng Hạo Hòa lời đồn đãi, còn Tiêu Thần có dám hay không khiêu chiến thai thành tu sĩ suy đoán, bọn họ cũng là trăm bề không hiểu được, biết giờ phút này thấy Tiêu Thần ôm Hạo Hòa bay qua, khiến cho bọn họ ít nhất xác định trong đó như thế.

Nhìn dọc theo đường đi gặp người ánh mắt, Hạo Hòa không giống Tiêu Thần, nàng hay lại là bị không nhỏ ảnh hưởng, giờ phút này vui vẻ đem đầu chôn thật sâu ở Tiêu Thần trong ngực.

"Người, rất tốt." Vân U Phong một nơi biệt viện, cả người tư cô gái tuyệt đẹp cũng nhìn thấy không trung một màn kia, trên mặt mang một tầng băng sương.

Ngự Kiếm bay thẳng, mặc dù ngàn dặm xa, chỉ thoáng như một cái chớp mắt, Tiêu Thần ôm Hạo Hòa, vững vàng rơi vào sau núi, mà giờ khắc này Tiêu Thần lại chứng kiến bệnh lão nhân đã đứng ở Tầng Kinh Các cửa, nhìn mình ánh mắt, tựa hồ tiết lộ ra vẻ vui vẻ yên tâm, còn không dễ dàng phát giác một vết đau lòng.

Tiêu Thần vẻ mặt vô cùng nghi hoặc, nhưng ở hần chứng kiến Nghịch Thương Thiên liền sau lưng Bệnh lão nhân cách đó không xa thời điểm, hần liền toàn bộ đều biết.

Rõ ràng là Nghịch Thương Thiên tới trước Tầng Kinh Các, dựa theo hần Long đẳng cấp, dĩ nhiên là vô hạn phóng đại sau nói cho Bệnh lão nhân, mà dựa theo Bệnh lão nhân tính cách, Tự Nhiên lần nữa vô hạn phóng đại sau hiểu, lúc này làm ra dáng vẻ.

Rõ ràng cố ý làm, đơn giản nghĩ (muốn) nói cho Tiêu Thần, "Người có thể tìm đến lão bà ta rất vui vẻ yên tâm, nhưng người cách làm làm ta phi thường

đau lòng, mấy năm nay Bạch Giáo nguoi."

"Xuống núi cho ta lệnh bài." Tiêu Thần hôm nay đuối lý, không dám cùng bọn họ Nhân Long tổ hợp nói nhiều.

"Xuống núi? Chẳng lẽ Huyền Thanh Sơn đã trải qua các nguoi không chỉ cái đó yêu nhanh như vậy liền bị những lão gia hỏa kia biết?" Bệnh lão nhân chau mày, chấp tay sau lưng chạy nói với Tiêu Thần.

"Trời giết lưu manh Long, nguoi rớt cuộc là nói cái gì." Vốn là Tiêu Thần đã trải qua ngò tới Nghịch Thương Thiên nhất định đem thật tình thêm dầu thêm mỡ nói cho Bệnh lão nhân, có thể dưới mắt xem ra, này sợ rằng không chỉ là thêm dầu thêm mỡ đơn giản như vậy.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 99: Hạo Hỏa cố sự

Bất quá Tiêu Thần vô cùng rõ ràng dưới mắt tình trạng, nếu như cùng hai người này gây lên, hẳn chỉ sợ sẽ là muốn đi, cũng không đi được, vì vậy hẳn không có đi giải bày, chẳng qua là nhìn Bệnh lão nhân.

Dưới loại tình huống này, Tiêu Thần lại không có xé đòi liều mạng với bọn họ, cái này thì vốn là không hợp với lễ thường, cộng thêm Tiêu Thần ngay cả phản bác nói đều không nói, quen thuộc Tiêu Thần Bệnh lão nhân cùng Nghịch Thương Thiên đều biết, nếu như Tiêu Thần như vậy, nhất định nhất định có vô cùng trọng yếu chuyện, trọng yếu đến không thể trì hoãn nữa khắc.

Bệnh lão nhân không biết từ đâu biến ra rồi viết mười bốn dòng chữ khối kia lệnh bài màu đen, xa xa vút cho Tiêu Thần, nói tự thu xếp ổn thỏa, vì vậy xoay người chấp tay sau lưng đi vào Tầng Kinh Các.

Hắn không có hỏi Tiêu Thần xuống núi làm gì, đây là một loại không nói tin nhiệm, nhiều năm sống chung, Tiêu Thần có thể nói là tại hắn giáo dục xuống lớn lên, Tiêu Thần là cái dạng gì người, không có ai so với hắn rõ ràng hơn, nếu đối phương nghiêm túc yêu cầu, cho dù không có nói rõ đảm nhiệm nguyên nhân gì, cũng không cho mình phân nửa giải thích, hắn cũng sẽ thỏa mãn mà hắn cần toàn bộ.

Trong lòng của hắn so với ai khác đều biết, nếu như không tất yếu, Tiêu Thần sẽ không mở miệng. Chỉ cần mở miệng, không muốn bất kỳ lý do gì, thậm chí không cần một cái có, cho nguoi toàn bộ ta có, đây chính là người nhà cảm giác, không cầu mục đích, chẳng qua là xuất phát từ nội tâm chân thật nhất chí cảm tình.

"Ta đi trước, thai thành khiêu chiến, ta sẽ tham gia, hơn nữa. . . Hắc hắc." Tiêu Thần bắt được lệnh bài sau, đi tới Hạo Hỏa bên người, vốn là Tiêu Thần còn phải ôm lấy Hạo Hỏa, cũng không biết tại sao, giờ phút này Hạo Hỏa không có mặc cho Tiêu Thần ôm từ bản thân, ngược lại tránh khỏi đến, mở miệng nói: "Ta theo đến nguoi trước xuống núi."

Lòng của nữ nhân, kim dưới đáy biển, mới vừa rồi sống chết muốn ôm, bây giờ lại đột nhiên không cần, chỉ Tiêu Thần cũng vui vẻ vui vẻ, chính mình Ngự Kiếm hướng hướng lên bầu trời, Hạo Hỏa chỗ Ngự Sử Không Phái Phi Kiếm, đúng là một cái ven lở u quang nguyên bản trạng Pháp Khí, giờ phút này nàng đứng lên vòng tròn, đối với (đúng) này Bệnh lão nhân xa xa cúi người một cái, mà gót bên trên Tiêu Thần bay đi.

Không Phái nàng đột nhiên đổi tính, không muốn Tiêu Thần ôm, mà là bởi vì hắn mới vừa nàng rơi vào Tầng Kinh Các sau núi thời điểm, cũng cảm giác được một cỗ cường đại được tột đỉnh áp lực, áp lực này như núi như biển, lại không nửa điểm vết tích, đồng thời nàng phát hiện, áp lực này ngọn nguồn, chính là trước mắt tên kia một mặt thần sắc có bệnh ông già.

Đây là một cái tu vi kinh khủng đến nàng không dám đi suy đoán lão giả, ở cường giả như vậy trước mặt, cho dù nàng bình thường Không Phái câu nệ người, giờ phút này cũng làm không được bình thường tự nhiên, cộng thêm đối với (đúng) cường giả tôn kính, bất luận ở đâu đều nên cho chân, nàng không biết Tiêu Thần sẽ nhận biết một người như vậy, cũng lại giao tình nhìn qua còn khá vô cùng.

"Chúng ta từ đâu đi ra ngoài?" Hạo Hỏa đi theo Tiêu Thần, mở miệng hỏi.

"Huyền Thanh Sơn đại trận là bán cầu trạng bao trùm, chúng ta từ đâu đi ra ngoài đều giống nhau." Tiêu Thần nghe vậy, ở trước mặt giải thích.

Những thứ này, tu sĩ tầm thường căn bản không cơ hội tiếp xúc, bọn họ đại đa số chỉ biết là, Huyền Thanh Sơn có phi thường lợi hại đại trận bảo vệ, bất luận kẻ nào cũng không thể tùy ý ra vào, chỉ lại muốn hỏi tiếp tục hỏi bọn hắn đại trận chuyện, bọn họ khả năng đều không bản lĩnh lại nói đưa ra nó.

Chỉ Hạo Hóa hiển nhiên không ở nhóm này, nàng đối với cái này Hộ Sơn Đại Sơn, từng có hiểu, đại trận này chính như Tiêu Thần từng nói, là có bán cầu trạng đắp lên Huyền Thanh Sơn chỗ có sơn mạch, nhưng nàng còn chưa biết có ý gì.

Phải rời khỏi đại trận, có rất nhiều phương pháp, loại thứ nhất, do Chương Giáo tự mình mở ra, loại thứ hai chính là cảm Khai Môn tín vật, tìm tới đại trận cùng ngoại giới cố định giáp nhau điểm, thả ra tín vật, cũng sẽ để cho đại trận mở ra lỗ hổng nhỏ.

Mà giờ khắc này Tiêu Thần nào có một chút tìm truyền tống miệng ý tứ, hướng ngoài núi thẳng tắp liền đi qua. Nào ngờ, Tiêu Thần cảm trên tay chính là Huyền Thanh Sơn đẳng cấp cao nhất ra ngoài lệnh bài, không cần tìm tới đặc định tiếp lời, chỉ cần có lệnh bài, liền có thể chuyển cửa mở ra đại trận, trong lúc này lệnh bài thường thường là căn cứ người sử dụng tới lượng thân chế tác, nếu không phải tự mình chân nguyên, kích thích không được.

Không biết vì sao, Bệnh lão nhân cho Tiêu Thần lệnh bài màu đen, Tiêu Thần lại có thể sử dụng. Chứng kiến Tiêu Thần trên tay lệnh bài màu đen, Hạo Hóa mặc dù không giống như lãng tử lãng như thế biết này là vật gì, nhưng nàng biết đại trận bất phạm, tiến tới nàng có thể tưởng tượng đến Tiêu Thần trên tay lệnh bài bất phạm.

Lại Hạo Hóa cũng có toàn bộ thiên tài nắm giữ đặc điểm, đó chính là thông minh, nàng không hỏi Tiêu Thần trên tay lệnh bài là vật gì, cũng không có hỏi thăm Bệnh lão nhân thân phận, chẳng qua là ở Tiêu Thần vẫy tay mở ra Huyền Thanh Sơn đại trận thời điểm, yên lặng đi theo ra ngoài.

"Bất cứ lúc nào chứng kiến này Huyền Thanh Sơn, đều sẽ có một loại quen chính mình cảm giác, bởi vì cùng nó so sánh, tự thân thật sự là quá mức miếu tiểu." Ra Huyền Thanh Sơn đại trận sau, Hạo Hóa ngừng lại, quay đầu nhìn Huyền Thanh Sơn tự cổ nói.

Tiêu Thần cũng dừng lại, đây cũng không phải là lần đầu tiên rời đi, lần nhưng chưa bao giờ từng có Hạo Hóa như vậy cảm khái, dĩ vãng lần nghĩ tới nhiều nhất liền là lúc nào bay lên Huyền Thanh Sơn, cho dù lần đã biết Huyền Thanh đỉnh quy củ, nhưng lần giống vậy biết, còn dị chủng, khắp thiên hạ đều thông dụng quy củ, đó chính là thực lực.

Giờ phút này lần nhớ không quên mong đợi, nhưng là ngày sau thật lâu không thể quên đau đớn, nhất ẩm nhất trắc giữa, phảng phất tồn tại trong chỗ u minh dẫn dắt, có lẽ trăm vạn năm sau đó một cái chớp mắt, ở nơi này một giây cũng đã cố định hình ảnh.

"Tốt lắm, muốn đi đâu, dẫn đầu đi, chúng ta thời gian có hạn." Đối với Hạo Hóa nói như vậy, Tiêu Thần không nói gì, hiển nhiên là từ chối cho ý kiến, bình luận người khác trước, phải suy nghĩ một chút mình là không trải qua giống vậy chuyện, nếu không là không có tư cách đánh giá, đối với lần này Tiêu Thần luôn luôn làm rất tốt.

"Yên tâm theo ta đi, cách đây không xa." Hạo Hóa đối với Tiêu Thần ý tưởng cũng có thể nhìn ra một chút, nàng rất rõ, Tiêu Thần đối với chính mình không có cảm tình, có thể như thế dễ dàng tha thứ chỉ là bởi vì một chuyện quan chính mình bí mật mà thôi.

Bất quá nàng chắc chắn, không bao lâu nữa nàng nhất định có thể để cho Tiêu Thần thay đổi ý tưởng, coi như sẽ không lập tức tiếp nhận chính mình, nhưng là chẳng qua là vấn đề thời gian, nhưng mà, hi vọng lần tốt cũng được, muốn nhìn lần không tốt cũng được, nếu không phải tận lực, Tiêu Thần lúc nào để cho người như nguyên qua.

Hạo Hóa ở phía trước, Tiêu Thần ở phía sau, hướng Huyền Thanh Sơn lại đi tây phương hướng bay đi, con đường này Tiêu Thần không có đi qua, bất luận là lên núi trước, hay lại là sau khi lên núi, lần đều nghe nói Huyền Thanh Sơn là đại địa Cực Tây Chi Địa, xa hơn tây là địa phương nào, không biết đến, cũng không có quan ở phương diện này ghi lại.

Lần này Hạo Hóa mang theo lần hướng tây bên bay đi lần cũng rất có hứng thú, lần lúc trước cũng nhiều lần nghĩ tới tự mình đi chân chính phía Tây cuối nhìn một chút, nhưng lần vẫn không nghĩ tới lại sẽ cùng Hạo Hóa đồng thời.

Bay lượn ở trời xanh bên dưới, Bạch Vân trên, vô luận bao nhiêu lần như vậy việc trải qua, cũng không có để cho hạ xuống Tiêu Thần đối với thiên không tốt đẹp hưởng tới, lần nghĩ (muốn) bay lượn ở chỗ cao nhất, cùng mạnh nhất địch nhân chiến đấu, vốn là lần, chỉ là muốn dựa theo chính mình trong nội tâm lúc ban đầu ý tưởng mà tu hành.

Chỉ không biết từ lúc nào bắt đầu, lần lại cũng có chút muốn phải vạn người ngưỡng mộ, muốn phải lưu danh, toàn bộ trong thiên địa, tựa hồ lần tâm biến rồi, cũng có lẽ, chính lần cũng không có nhận ra được loại nguy hiểm này biến hóa.

Sự thật cũng giống Hạo Hóa từng nói, phải đi địa phương cách Huyền Thanh không có xa lắm không, cách nhau bất quá ngàn dặm mà thôi, ở hai người bay nhanh bên dưới, không bao lâu liền đã tới, ở chỗ này quay đầu, còn có thể chứng kiến Huyền Thanh Sơn rõ ràng đường viền, bởi vì Huyền Thanh Sơn thức sự quá hùng vĩ, cho dù ngoài ngàn dặm, vẫn rõ ràng ở trước mắt.

Ngẩng đầu nhìn lại, này Cực Tây phía Tây, tựa hồ cũng không hề có sự khác biệt địa phương, quần sơn liên tục, trên đất rừng rậm rạp, nhưng lại có một cái cực kỳ kỳ quái bất đồng, đó chính là Tiêu Thần phát hiện cho dù Bay ở trên trời, cũng không nhìn thấy đại địa cuối, này không phải là bởi vì vượt qua mục lực ra địa phương không thấy được, mà là giống như đại địa đột nhiên không có.

Hơn nữa dựng thân không trung nhìn, theo dưới chân bắt đầu hướng tây, thực vật càng ngày càng ít, từ từ đều là quang ngóc ngóc đỉnh núi, những thứ này đỉnh núi chẳng những quang ngóc ngóc, hơn nữa đều là hiểm trở phi thường, không nói người bình thường, liền là phạm gian Vô Lâm Cao Thủ, cũng đừng mơ tưởng leo bên trên như vậy đỉnh núi, đương nhiên, chỉ cần có thể Ngự Kiếm Phi Hành tu sĩ, cũng có thể dễ dàng vượt qua.

"Đây là địa phương nào?" Tiêu Thần nhìn một hồi, không có nhìn ra cái gì, mở miệng hỏi.

"Tỷ tỷ của ta Mai Cốt Chi Địa!" Nói lời này lúc, Hạo Hóa trong thanh âm nghe không ra bao lớn thương cảm, nhưng lại tiết lộ ra một loại như có như không hận ý, loại này hận, tựa hồ không riêng gì đối với (đúng) người nào đó, càng đối với cả thế giới.

Tiêu Thần nghĩ đến ngày đó đang so cuộc so tài thời điểm, Hạo Hỏa nhắc tới tỷ tỷ của nàng, không nghĩ tới lại chôn xương táng thân cùng này.

Tiêu Thần không có tiếp tục nàng nói, hẳn biết, nếu đối phương chủ động dẫn hẳn nơi đây, vậy kế tiếp không ra ngoài dự liệu, chính là nàng cố sự thời gian, liền Tiêu Thần cá nhân mà nói, hẳn là không thích nghe người khác kể chuyện xưa, về phần nguyên nhân, chỉ có một, có một số việc, cho dù đồng dạng là không đi làm, chỉ không biết mà không làm, cũng biết sau đó mới không làm, ý nghĩa nhưng lại bất đồng, đưa thân vào người khác nhân quả bên trong chỉ sẽ để cho mình cũng chiếm bên trên nhân quả.

Thế gian chuyện, sao có thể cũng như ý, cho dù Tiêu Thần không nghĩ, chỉ giờ phút này hẳn cũng không thể không nghe, vì vậy hẳn chẳng qua là yên lặng chờ nghe tiếp, bất luận là dạng gì cố sự, cái dạng gì nhân quả, hẳn đều không thể tránh được.

"Năm đó ta còn lúc rất nhỏ, nhiều nhất trí nhớ chính là tỷ tỷ mang theo ta trốn chết, cơ hồ mỗi ngày đều là Vong Mệnh Thiên Nhai thời gian, khi đó, ta còn cái gì cũng không biết, chỉ biết là tỷ tỷ thường thường sẽ cùng rất nhiều người đánh nhau,

Sau đó mang theo ta một lần lại một lần rời nhà, đi tìm người kế tiếp nhà, mà bá nhập Huyền Thanh Sơn sau đó không lâu, ta biết rồi, những người đó đều là cái gọi là cao giai tu sĩ, tỷ tỷ cũng không phải cùng bọn họ đánh nhau, mà là ở liều mạng." Hạo Hỏa lúc nói chuyện rất bình tĩnh, tựa hồ đang giảng thuật một món không có quan hệ gì với chính mình sự kiện.

"Cuối cùng, tỷ tỷ ở chỗ này ngã xuống, liên tục đại chiến, mới thương tai họa cũ, ngay cả linh lực cũng không chiếm được khôi phục, rốt cuộc vẫn không thể nào chống được thế giới cuối, nhưng cũng cười là, toàn bộ đuổi theo người chúng ta, cũng đều chết hết, bọn họ chết ở tỷ tỷ của ta trước khi chết Phản Kích xuống.

Ta khi đó mặc dù không hiểu chuyện, chỉ cũng biết, tỷ tỷ phải vĩnh viễn rời đi ta rồi, ta khóc, chỉ không dùng, ta chỉ có thể tro mắt nhìn tỷ tỷ sử dụng pháp thuật đem ta đưa đi, chính mình đứng ở ta bây giờ đặt chân phương, tóc tai bù xù hồ lên câu nói kia." Hạo Hỏa rốt cuộc hay lại là nữ tử, nghĩ như thế nào nam tử, như thể nào đi nữa giả bộ không có vấn đề, cuối cùng vẫn đánh không lại trong lòng mềm trắng, nói tới chỗ này thời điểm, thanh âm đã có nhiều chút nghẹn ngào.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 100: Lại cởi

"Nàng nói cái gì?" Mặc dù Tiêu Thần không thích đi theo người khác nói chuyện, chỉ cái này cũng không phải là lục đục với nhau, Tiêu Thần cũng vui vẻ cho người khác một cái đem cố sự tiếp tục nói tiếp động lực.

"Tỷ tỷ lúc ấy nói, làm người tuyệt vọng thế giới, càng làm người tuyệt vọng thế nhân, nếu cái thế giới này thật có Đại Nhân người. . . Ở phía sau ta không nghe được, chỉ tỷ tỷ trong mắt tuyệt vọng cùng lạnh giá, ta hiện tại cũng không thể quên, có lẽ là tỷ tỷ chúc phúc,

Ta phát hiện có thể biết rõ đối phương trong thời gian ngắn suy nghĩ trong lòng chuyện, ta biết người không thích ta, cũng biết người không thích ta còn không ả nấp ta nguyên nhân, bây giờ ta có thể nói cho người biết, ta có thể chứng kiến được người suy nghĩ trong lòng, chỉ có trước mười hơi thở, nói cách khác, ta chỉ biết là khi nhìn đến ánh mắt người trước mười hơi thở, người chỗ suy nghĩ chuyện." Hạo Hỏa vào lúc này rốt cuộc nói ra Tiêu Thần một mực bận tâm chuyện.

Tiêu Thần không nói gì, chỉ trong lòng của hắn đối với (đúng) Hạo Hỏa nói chỉ tin một nửa, dù sao chính hắn không có độc tâm năng lực, không thể nào biết Hạo Hỏa trong lòng chân chính ý tưởng.

"Đương nhiên, nếu là đối người nói với ta, ta cũng sẽ không tin tưởng, cho nên ta mang người tới đây mục đích, đầu tiên là tỏ rõ cũng sớm đã tỏ rõ tâm ý, đệ nhị chính là cho người tin tưởng ta, ta không biết người đang ở đây ý là dạng gì bí mật, ta cũng sẽ nói cho người biết một cái liên quan tới ta bí mật, một khi bị người ngoài biết được, ta giống vậy phải đối mặt cùng tỷ tỷ như thế vận mệnh, có thể nói, tánh mạng du quan." Hạo Hỏa tiếp tục nói.

"Người chính là hiểu lầm, ta không phải sợ người biết ta bí mật, nếu là không có nói tốt nhất, cho dù người biết, kia đối với người mà nói tuyệt đối không là một chuyện tốt, nói không phải, kết quả càng thêm thảm hơn, ta nghĩ rằng tìm người xác nhận, cũng không phải sợ người sẽ truyền ra ngoài, chỉ là muốn chắc chắn ta rốt cuộc muốn không phải liều mạng bảo vệ người,

Dù sao nếu là như vậy, người liền là bởi vì ta trí nhớ mà lâm vào hiểm cảnh." Tiêu Thần lời nói này cũng chính là hắn suy nghĩ trong lòng, không có nửa điểm lấy lòng, hoặc là giả vờ lừa dối ý tứ.

Nếu không phải ngày đó Hạo Hỏa đã trải qua đọc lên Tiêu Thần trong lòng kia "Tình nguyện làm tất cả mọi người trong sinh mệnh vĩnh viễn mất trái nhân vật, chỉ cần thế giới này qua tốt" lời nói, Tiêu Thần lời nói này, đối ai, cũng sẽ không thật tin tưởng, bất quá Tiêu Thần mình cũng cho tới bây giờ không có nghĩ tới, tự mình nói ra nói, nói cùng không nói, thật cùng không đúng tại chính mình, tin hay không ở chỗ người khác, cho dù ai cũng không thể cho ai thêm chính mình tư tưởng.

"Người. . ." Hạo Hỏa không nghĩ tới Tiêu Thần sẽ như thế nói, thật ra thì nàng hẳn nghĩ đến, xác định Tiêu Thần có nhân giả chi tâm bước đầu sau đó, nàng liền mới có thể nghĩ đến Tiêu Thần là cái dạng gì người, nhưng là nàng giống như Tiêu Thần nói bình thường, còn là hiểu lầm rồi hẳn.

"Người thật là cái quái nhân." Hạo Hỏa cũng không biết nên như thế nào hình dung Tiêu Thần, dù sao nhân giả chi tâm, tựa hồ đang này Tu Chân Giới cũng không có người coi trọng, càng không có người để ý.

"Ta vốn chính là quái nhân." Tiêu Thần thuận miệng nói.

"Tiếp theo ta phải nói cho người, hi vọng người nghe không nên hối hận." Hạo Hỏa không có tiếp tục liên quan tới Tiêu Thần đề tài, hẳn, nàng đưa tay ở khóe mắt một vệt nói.

Nói xong, Hạo Hỏa lại giải khai bên hông ruy-băng, chỉ thân thể đã trải qua cổng qua đi, đem bóng lưng để lại cho Tiêu Thần, ở hiện trường không biết ngoài cho nên thời điểm, nàng đã đem một thân hà y cởi ra, Tiêu Thần Tiêu Thần thấy là một cụ gần như hoàn mỹ vô hạ Ngọc Thể, gần như hoàn mỹ đường cong, tựa hồ lóe sáng bóng mỗi một tác da thịt, thậm chí sau lưng đã trải qua không giấu được, lộ ra hai đỉnh núi phía bên ngoài, đều đang khiêu chiến nam nhân nguyên thủy nhất hưng phần.

Chỉ giờ phút này Tiêu Thần mặc dù cũng không ngoại lệ, nhưng hẳn vẫn chau mày, cho dù hẳn không biết Hạo Hỏa là ý gì, nhưng hẳn có thể chắc chắn, Hạo Hỏa làm như vậy, tuyệt đối không có dụ / hoặc ý, đem toàn bộ sau lưng phơi bày ở trước mắt hẳn, cộng thêm lời vừa mới nói bí mật chuyện, nếu không ra ngoài dự liệu, nhất định là muốn cho hẳn thấy cái gì, Hạo Hỏa không nói gì, cởi ra hà y sau đó, nàng hai tay bỏ vào trước ngực.

Không qua bao lâu, Tiêu Thần phát hiện Hạo Hỏa trên lưng xuất hiện như có như không màu vàng nhạt dấu ấn, đầu tiên là một tia, rồi sau đó dần dần nhiều hơn, tựa hồ muốn ở Hạo Hỏa trên lưng buộc vòng quanh một cái gì hình ảnh, Tiêu Thần yên lặng nhìn, theo kim sắc dấu ấn một tia một tia tăng nhiều, mặc dù còn không có thành hình,

Chỉ đã trải qua có thể cơ bản phân biệt ra được này cái dạng gì đồ án, rõ ràng là Xích Kim hai màu xen nhau mỹ lệ cánh, đôi cánh này có co rúc lại hình, theo bà vai bắt đầu, thẳng đến dưới hông.

Như vậy cảnh tượng, Tiêu Thần biết tuyệt đối không phải là hoa văn màu hoặc là hình xăm đơn giản như vậy, chỉ hẳn vẫn không nghĩ tới điều này đại biểu cái gì.

"Ta Không Phải giới này người." Hạo Hỏa đưa lưng về phía Tiêu Thần, chậm chạp nói.

"Chuyện này. . ." Tiêu Thần lần đầu tiên nghe nói, vẻ khiếp sợ tột đỉnh.

Hắn mặc dù bác lăm quần thư, chỉ những sách kia sách điển tịch chỗ ghi lại, mặc dù có rất nhiều kỳ văn sự tình tất cả đều là Thanh Minh trong giới hạn, giờ phút này nghe Hạo Hỏa nói nàng Không Phải giới này người, này đối lại bất luận là một tu sĩ nào đều sẽ khiếp sợ.

Thấy Tiêu Thần trên mặt vẻ khiếp sợ, Hạo Hỏa không có một chút vẻ ngoài ý muốn, tựa hồ nhận định vốn nên như thế, "Ta là Lục đạo đại giới rất nóng Dục Tộc người, ngay từ đầu ta cũng không biết, cho tới sau này, ta trong trí nhớ xuất hiện nhiều chút dĩ vãng không biết đồ vật, ta biết rồi tộc ta đạo quả lấy trí nhớ truyền thừa hình thức tồn tại, cũng biết mình Không Phải cái thế giới này người, biết hơn tại sao tỷ tỷ sẽ mang ta Vong Mệnh Thiên Nhai."

Tiêu Thần mới nghe lời ấy, trong lòng trống rỗng, Không Phải cái thế giới này người, hẳn với cái thế giới này ra nhận biết cũng chỉ có Tiên Giới, chỉ Hạo Hỏa lời muốn nói Lục đạo đại giới vậy là cái gì?

Nếu cái thế giới kia là tiên giới, tại sao bất kể là Hạo Hỏa Không Phải Tiên Nhân, cũng không có Tuyệt Đỉnh chiến lực.

Hắn ở Hạo Hỏa trong lời nói cũng tìm được một chút quen thuộc đồ vật, bởi vì Nghịch Thương Thiên cùng thương gấm Vận huynh muội, bọn họ nói mình là Long, không biết mình lai lịch, nhưng là có trí nhớ truyền thừa, chẳng lẽ bọn họ đến từ cùng một nơi, cho dù là thật, kia người khác thế giới người là thế nào tới chỗ này?

Người mang vượt giới hạ xuống tu vi Hạo Hỏa tỷ tỷ, như thế nào lại bị đuổi giết đến chết, Nghịch Thương Thiên huynh muội phía sau lại là ai? Tiêu Thần phát hiện, hẳn vẫn đem này Thanh Minh giới nghĩ (muốn) quá đơn giản.

"Lục đạo khu vực đây là cái gì?" Tiêu Thần nhắm hai mắt, mở miệng hỏi.

"Đó là cấp thứ hai cấp thế giới, cũng chính là cấp thứ nhất cấp thế giới thường nói Tiên Giới. . ." Hạo Hỏa vừa nói quay người sang tới.

Tiêu Thần chỉ thấy Hạo Hỏa lúc xoay người sau khi, quanh thân thiêu đốt lên rồi Xích Kim Sắc Hỏa Diễm, mặc dù không đến một luồng, chỉ trước ngực giữa hai chân vị trí đều bị nhiều bó ngọn lửa hoàn toàn che lại.

"Được rồi, ta biết rồi." Mặc dù nghi ngờ tại sao Tiên Giới có tu vi như thế chẳng tể người, chỉ Tiêu Thần không có hỏi tới.

"Ta rất nóng Dục Tộc người, chỉ cần một mực tu luyện, bất luận tư chất, trong vòng năm trăm năm, tất nhiên Đăng Phong đại đạo tu vi, ta đoán, đại đạo tu vi chính là này cái cấp thấp thể giới cực hạn tu vi." Hạo Hỏa mở miệng nói.

"Kia Lục đạo linh khu vực tu, cực hạn tu vi là cái gì?" Tiêu Thần đối khác một vấn đề hỏi.

"Ta không biết." Hạo Hỏa lắc đầu một cái, cũng không có thể cho Tiêu Thần câu trả lời.

"Ta thật hoài nghi ta có phải là đang nằm mơ hay không." Tiêu Thần không có che giấu trong lòng khiếp sợ.

"Nguyên Thần sau đó, ta người Song Tu nói, tu vi sẽ tiến triển cực nhanh, bởi vì ta trong cơ thể có Hỏa Thần huyết mạch, người là cấp thứ nhất cấp thể giới tu sĩ, ta người Song Tu lúc có thể mang cho người chỗ tốt là người không thể nghĩ tượng." Đây là Hạo Hỏa bản thân vốn liếng, cũng là đủ khoe khoang vốn liếng, tu sĩ ở Nguyên Thần Huyền Cảnh sau đó, thiên phú khá hơn nữa, tu hành tốc độ cũng sắp đại phúc độ chậm lại.

Hơn mấy trăm ngàn năm không đột phá một cảnh giới cũng không là chuyện kỳ gì, có thể làm cho Nguyên Thần tu sĩ tu vi tiến triển cực nhanh, cái này thật đúng là cũng coi là không nhỏ dự / hoặc rồi.

Tiêu Thần đối với (đúng) Hạo Hỏa trong miệng dụ dỗ ý, Động Hư tới quá mức, mỹ nữ, tu vi, đây đối với tu sĩ mà nói đã là vô cùng mãnh liệt dụ / hoặc, nhưng là có ngoại lệ, Tiêu Thần, thậm chí có thể nói, hẳn là cái ngoài ý muốn, "Không lạ gì, qua mấy năm ta liền về nhà làm ruộng rồi, Nguyên Thần cái gì không có cơ hội, huynh đệ, người chính là tìm người khác đi."

Mặc dù Hạo Hỏa không có nói, chỉ Tiêu Thần hay lại là đọc lên trong lời nói của nàng ý tứ, một cái Tiên Giới người vừa tới, cùng người người một cái Hạ Giới tu sĩ bên trên / giường, mang cho người tới chỗ tốt lớn có phải hay không.

Trong lời nói đã đầy đủ rõ ràng tỏ rõ, Tiêu Thần có thể cùng nàng thượng đẳng huyết mạch chung một chỗ, đã là rất lớn vinh dự, bất quá hiển nhiên Tiêu Thần không ăn bộ này.

"Người. . . Người thế nào chết như vậy đầu óc, ta có điểm nào không tốt sao?" Hạo Hỏa vốn tưởng rằng ném ra nặng như vậy lợi nhuận, Tiêu Thần không nói lập tức đáp ứng, chỉ đều không suy tính một chút liền cự tuyệt, hay là để cho nàng có chút buồn bực.

"Rất tốt a, đáng tiếc người là nam." Tiêu Thần yên tâm bên trong lo âu, bất kể đối phương đến từ thể giới nào, này đều không phải là hiện tại hẳn có thể đi tìm tòi.

Tiêu Thần mới vừa nói xong, chỉ cảm thấy gió tiếng nổ lớn, Hạo Hỏa sau lưng trương khai một đôi Huyền Quang màu vàng óng lớn cánh, còn không chờ Tiêu Thần có phản ứng, Hạo Hỏa đã trải qua gió tay lên đặt ở Tiêu Thần một bên trên bả vai, tốc độ nhanh, khiến cho Tiêu Thần kinh hãi, hắn tự hỏi như vậy tốc độ, cho dù hắn bùng nổ, cũng tuyệt đối không thoát mái, chỉ xem xét lại Hạo Hỏa, tựa hồ không có nửa điểm khác thường, giống như nói chuyện thờ đóc như thể đơn giản.

Tiêu Thần không có phản kháng, hắn không thể kiểm tra tu vi của người khác, cũng không thể phán đoán chính xác Hạo Hỏa tu vi, nhưng hắn có bảo vệ tánh mạng là bài tây, cũng nhận định Hạo Hỏa sẽ không đối với hắn làm ra không có lợi chuyện.

Hạo Hỏa Bay trên không trung, cao hơn Tiêu Thần ra một đầu, giờ phút này nàng cúi đầu nhìn Tiêu Thần, Tiêu Thần phát hiện, Hạo Hỏa trông mất màu sắc cũng sẽ không là màu đen, mà biến thành màu thủy lam, là, quanh thân vờn quanh màu vàng óng khí tức, chỉ còn mất là màu thủy lam, mãnh liệt so sánh, khiến cho nàng nhìn qua có một loại khác đặc biệt khí chất.

Nàng khoác lên Tiêu Thần trên bả vai tay không nhúc nhích, một tay kia tùy ý vung lên, chỉ thấy vây quanh ở nàng quanh thân Xích Kim Sắc Hóa Diễm toàn bộ bay đến phía sau nàng, tạo thành nửa bên cánh hình thái, chỉ là bởi vì ngọn lửa toàn bộ bay đi, giờ phút này nàng là hoàn toàn chinh chinh bại lộ ở Tiêu Thần trước mắt.

Hạo Hỏa nhẹ nhàng khẽ đẩy Tiêu Thần một cái, Tiêu Thần không nhúc nhích, ngược lại tự mình rút bay ra mấy bước, "Người cũng không phải là chưa có xem qua, lần này nhìn cho kỹ, ta đến cùng phải hay không nam!" Đang khi nói chuyện, Tiêu Thần thấy được Hạo Hỏa khoe mắt có giọt lệ lướt qua, trong thanh âm cũng tràn đầy tị khuyết.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 101: Song Hồn

Tiêu Thần không nghĩ tới Hạo Hóa lại sẽ như thế mạnh hơn, đồng thời cũng vì chính mình lời muốn nói nói như vậy có chút ngượng ngùng, cho dù trần truồng mỹ nữ ở phía trước, hẳn như thế nào lại có tâm tư đi xem.

"Mặc quần áo vào rồi hãy nói." Mặc dù Tiêu Thần không coi là quân tử, chỉ cũng không phải tiểu nhân, đang khi nói chuyện đem Hạo Hóa rơi trên mặt đất hạ y nhặt lên, đi tới Hạo Hóa phía sau người giúp nàng phủ thêm, mà giờ khắc này Tiêu Thần thầm nghĩ nhưng lại như là quả lẳng tử lẳng cũng hết là lại là hình dáng gì.

Không có chú tâm ăn mặc, Tiêu Thần chẳng qua là giúp nàng tùy ý đem quần áo khép lại, rồi sau đó dùng eo mang qua loa cột lên, cách thân thể khác khá xa, bất quá như vậy một phen ăn mặc, ngược lại làm Hạo Hóa càng thêm mấy phần dụ / vẻ nghi hoặc, chính như Nghịch Thương Thiên nói, nhìn lên là một loại tinh thần, cùng nhìn thấy gì không liên quan, người muốn cho cái nữ cởi hết đứng trước mặt của ta, ta có hứng thú hay không nhìn, còn chưa nhất định đây.

Giờ phút này Tiêu Thần tràn đầy loại cảm giác này, bởi vì mặc không nghiêm cẩn, Hạo Hóa cổ đi xuống rất lớn một vùng đều là phơi bày, xem toàn thể đi lên cũng có chút không chỉnh tề, nhưng chính là đây không phải là chỉnh tề, ngược lại khiến Tiêu Thần không có ý chí tiến thủ nuốt nước miếng một cái.

"Người còn có lý do gì?" Hạo Hóa không có tự mình động thủ, đảm nhiệm Tiêu Thần giúp mình sau khi mặc quần áo xong chưa từ bỏ ý định hỏi.

"Đại tỷ, chuyện này. . . Đây không phải là lý do vấn đề. Hai người chuyện, làm sao có thể miễn cưỡng đây?" Tiêu Thần có chút dở khóc dở cười, dựa theo Hạo Hóa ý tứ, đó chính là không có lý do nói thì phải đi theo, này vậy là cái gì đạo lý chứ sao.

"Vậy người tại sao không cùng với ta?" Hạo Hóa hiểu vấn đề phương thức, ý nào đó mà nói, cùng Tiêu Thần có vừa so sánh với.

"Bởi vì. . . Ách. . . Bởi vì ta có vợ." Tiêu Thần chỉ có thể mở mắt nói bừa.

"Nàng đẹp hơn ta không?" Hạo Hóa hỏi.

"Không đúng". Tiêu Thần đáp.

"Nàng so với ta tu vi cao sao? Ta nhất định có thể rất nhanh vượt qua nàng." Hạo Hóa tiếp tục hỏi.

"Không thể so với." Tiêu Thần tiếp lấy đáp.

"Hừ." Hạo Hóa sau khi nghe xong Khí Tiết.

"Người nói người và một thanh kiếm tức cái gì à?" Tiêu Thần vuốt ve không biết lúc nào đã trải qua cầm ở trên tay Bích Lưu kiếm nói.

"Người. . . Người. . ." Hạo Hóa thấy vậy, bị tức không nói ra lời.

Tiêu Thần cười ha ha một tiếng, đang muốn mở miệng nói tiếp chút gì, không ngờ Hạo Hóa quanh thân Xích Kim Sắc Hỏa Diễm đột nhiên tắt, nàng cả người từ không trung rơi xuống, Tiêu Thần đương nhiên không thể nhìn Hạo Hóa rơi trên mặt đất, vì vậy đưa tay tiếp nhận Hạo Hóa, Tiêu Thần nhắm mắt, bả tâm thần đắm chìm vào Hạo Hóa trong cơ thể, phát hiện nàng tu vi vận chuyển bình thường, trong cơ thể càng không có bất kỳ bị thương dấu hiệu, vì vậy liền lui ra, liền muốn mang nàng trở lại Huyền Thanh Sơn.

Tiêu Thần vừa muốn khởi bước, đột nhiên nghĩ đến cái gì, chuyện này không đúng, Nhược Hạo hóa phải nói cho ta biết thân phận, không cần đặc biệt chạy đến chỗ này, chẳng lẽ, còn chuyện khác không nói? Tiêu Thần suy nghĩ, con người tại trái phải chuyển động, một thời cũng không có cho ra cái gì kết luận.

"Chẳng lẽ. . ." Tiêu Thần lẩm bẩm nói.

"Tiểu tử, cũng không tệ lắm." Một cái giọng nữ theo bốn phương tám hướng truyền tới, cô gái này âm thanh rõ ràng chính là đã trải qua đã có tuổi cái đó người có thể phát ra.

Tiêu Thần không có hành động thiếu suy nghĩ, chỉ bằng hẳn không tìm được thanh âm ngọn nguồn ở đâu điều này, liền đủ nói rõ người này Không Phải hẳn có thể đủ đối phó, "Tại hạ Tiêu Thần, xin ra mắt tiên bối."

Đang nói chuyện trong lúc, Tiêu Thần âm thầm vận lên tinh đồng, giống như nhìn bốn phía, bốn phía cùng bình thường nhìn bằng mắt thường đến không có gì bất đồng, càng không có phát hiện nửa cái bóng người.

Tiêu Thần vận lên tinh đồng lúc, theo ở bề ngoài đến xem không hề có sự khác biệt, chỉ là chính bản thân hẳn thị giác thay đổi mà thôi.

"Không được!" Tiêu Thần vận lên tinh đồng không nhìn thấy cái gì kỳ quái đồ sau đó, lập tức kịp phản ứng, có thể đã tới không kịp.

Chỉ thấy Tiêu Thần ôm vào trong ngực Hạo Hóa đột nhiên đột nhiên gây khó khăn, đem Tiêu Thần chuẩn bị buông xuống Hạo Hóa thời điểm, Hạo Hóa một cái tay đã trải qua cách Tiêu Thần eo ếch chỉ có nửa tấc, xuống một cái hô hấp thời gian, sẽ gấp cầm vào Tiêu Thần trong cơ thể.

Tiêu Thần nơi nào còn không nhìn ra, giờ phút này Hạo Hóa đã không phải là chính nàng, không có bỏ qua Hạo Hóa, ngược lại kéo nàng ngoài ra một cánh tay kéo một cái,

Hạo Hỏa bị Tiêu Thần kéo một cánh tay nói lên, cùng Tiêu Thần chính diện tương đối, hai người mặt mày có lẽ đã dính với nhau, nhưng là giải quyết mới vừa rồi đối mặt nguy cơ, Hạo Hỏa cái tay kia, rốt cuộc vẫn là không có cắm vào Tiêu Thần bên hông.

Chỉ như là đã hành động, không biết tên người như thế nào lại đơn giản như vậy liền kết thúc đây, một đòn rơi vào khoảng không sau, "Hạo Hỏa" ngẫu nhiên tái biến, tìm đúng rồi Tiêu Thần ngực, lại vừa là thẳng thẳng cắm vào.

Gần người Bác Kích, thuộc về vũ kỹ phạm vi, mà phương diện này, Tiêu Thần há sẽ sợ rồi bất luận kẻ nào, sau đó trong thời gian, bất kể "Hạo Hỏa" như thế nào biến chiêu muốn dùng móng tay đâm Tiêu Thần, cuối cùng công kích đều rơi vào khoảng không.

"Hừ."

"Hạo Hỏa" hừ lạnh một tiếng, trên người dâng lên Xích ánh sáng màu vàng, bị Tiêu Thần bắt cái tay kia đang ra sức gãy giữa, muốn tránh thoát Tiêu Thần, nhưng nếu như Tiêu Thần nghĩ (muốn) thả, cũng sẽ không kéo năng giao phong thời gian dài như vậy.

"Đừng mơ tưởng từ trong tay của ta cướp đi năng." Tiêu Thần nhẹ nói nói, thanh âm không đánh lớn, lại tiết lộ ra một loại tà chết chứ không chịu khuất phục mùi vị.

"Ồ?" "Hạo Hỏa" tựa hồ hứng thú.

"Ta xem ngươi, như thế nào đảm bảo năng." Hạo Hỏa trên người ánh sáng sâu hơn, màu vàng óng còn hơn hồi này nữa muốn chói mắt.

"Ngươi hãy coi trọng." Một phen giao phong sau đó, Tiêu Thần còn chưa biết người vừa tới tu vi, chỉ rõ ràng có thể nhìn ra, ở cẩn thận Bác Kích lần đầu giao phong bên trong năng chẳng những không có chiếm được tiện nghi, còn bị Tiêu Thần khống chế được hành động.

"Hừ, Hạ Giới mắng ngươi, không biết phải trái, ba phen mấy lần cự tuyệt mọi người ta không nói, còn nhìn năng thân thể, phá hủy năng thuần khiết, Hạ Giới mắng ngươi, quả thật đều là vô tình vô nghĩa hạng người." "Hạo Hỏa" duy trì một cái cùng Tiêu Thần rất ái / che giấu tư thế nói.

". . ." Đối với "Hạo Hỏa" lời muốn nói nói như vậy, Tiêu Thần lại không lời chống đỡ, dù sao người ta nói tất cả đều là sự thật, thấy hết người ta, lại cự tuyệt người ta, này không nghị luận nói nơi nào, bất kể là ai chủ động, ai bị động, Tiêu Thần đầu tiên được phủ lên không biết xấu hổ đại bài một dạng.

"Nhưng là, la tiện năng hết lần này tới lần khác yêu ngươi, cái này làm cho ta như thế nào cho phải." "Hạo Hỏa" vừa nói Tiêu Thần căn bản nghe không hiểu nói.

Tiêu Thần chỉ nghe được, Hạo Hỏa nguyên danh tựa hồ là gọi là tiện, chỉ này một tin tức, Tiêu Thần trong lòng lập tức có rồi chính mình phán đoán, tuy nói có chút không thể tưởng tượng nổi, chỉ hơn phân nửa chính là hán nghĩ (muốn) như vậy.

"Ngươi là, Hạo Hỏa tỷ tỷ?" Tiêu Thần thử hỏi.

"Là thì như thế nào." Theo "Hạo Hỏa" trong miệng phát ra âm thanh như cũ già nua.

"Hừ hừ, Lão Thái Bà, ngươi có thể lừa gạt Hạo Hỏa thật là khổ a." Tiêu Thần có chút không cam lòng.

Thông qua "Hạo Hỏa" cùng Hạo Hỏa thổ lộ tin tức, Tiêu Thần thêm chút phân tích thì cho ra một cái cơ hồ chính là sự thật kết luận, Hạo Hỏa tỷ tỷ, năm đó căn bản không có chết, mà là để lại Nguyên Thần, một mực ở nhờ ở Hạo Hỏa trong cơ thể, mặc dù không biết năng mục đích, chỉ như vậy đối với (đúng) Hạo Hỏa tuyệt đối không có chỗ tốt.

Tiêu Thần cùng Hạo Hỏa không có quá nhiều giao tình, chỉ xem ở hai lần xem hết tron người khác phân thượng, Tiêu Thần vẫn là không muốn nhìn Hạo Hỏa bị một mực làm kí chủ ở nhờ.

Cái gọi là nhân giả chi tâm, cũng không phải là tận lực có thể trở nên, Tiêu Thần ngay cả giúp người làm việc tốt, đều thế nào cũng phải cho tìm cái lý do, không phải là vì chính mình thuận lợi, càng là vì khiến trợ giúp người yên tâm thoải mái, giống như một người chỉ có một ăn cơm dùng tiền đồng, cho ven đường xin cơm ăn này, nói cho hắn biết mình đã ăn cơm. Sau đó ăn này có một cái tiền đồng, nghe bỏ thí người đã cơm nước xong, rồi sau đó yên tâm thoải mái mua ngọt ngào hương vị bánh bao, lại càng không có một chút tội ác cảm giác, sau đó nắm bánh bao ăn một bữa thỏa thích, mà làm việc thiện bỏ thí người, lại vì vậy đối bụng.

Đều là hành thiện, người không nói, ai biết là người? Chỉ hành thiện cái đó quả, đều là giống nhau. Thủy nhuận vạn vật mà không cạnh tranh, nhân giả chi tâm hình thức ban đầu, liền cùng Thủy chi đức tương tự.

"Ta đây là vì tốt cho năng, nếu không đối gạt năng, chúng ta tỷ môn có thể sống đến hôm nay?" "Hạo Hỏa" trong giọng nói, mang theo rất nặng lệ khí.

"Hừ, vì tốt cho năng liền hao tổn năng Hồn nguyên, vì tốt cho năng liền mạnh nói năng cảnh giới, vì tốt cho năng liền cướp đoạt năng sinh cơ? Quả nhiên là hảo tỷ tỷ." Tiêu Thần cũng không để ý tại sao Hạo Hỏa còn nhỏ tuổi, mà tỷ tỷ của năng thanh âm lại như thế già nua, hắn thậm chí cũng không nhìn ra Hạo Hỏa có phải hay không bị tỷ tỷ của năng tổn hao Hồn nguyên, cướp đoạt sinh cơ, chẳng qua là dựa vào bác tập học thức, lừa dối nói như vậy.

"Ngày sau trở lại linh khu vực, ta sẽ tự vì năng bỏ toàn, này còn chưa tới phiên ngươi để ý tới, hôm nay ta hiện thân cũng không phải cùng ngươi nói nhảm đến, ta muốn ngươi. . ."

"Im miệng!" "Hạo Hỏa" lời còn chưa dứt, lập tức bị Tiêu Thần cắt đứt, "Sinh cơ hao tổn tạo thành mạng cái đó thiếu; Hồn nguyên hao tổn, sau đó khí

vận cái đó thiếu, người lấy cái gì đi bỏ toàn?" Tiêu Thần cũng không phải là như thế không hiểu tiểu tử ngốc, hồn phách cùng sinh cơ bất đồng khác.

Một khi bị hao tổn không thể lập tức bổ sung, tất nhiên lưu lại ám tật, mạng cái đó thiếu và khí vận cái đó thiếu, ngoại trừ Tiêu Thần như vậy Vô Mệnh người, nếu không đối với bất luận là một tu sĩ nào mà nói, hai thứ này trong chỗ u minh đồ vật đều là vô cùng trọng yếu.

"Ha ha ha ha. . ." "Hạo Hỏa" giận quá thành cười, thân là Lục đạo linh khu vực cao cấp cấp tu sĩ, bị Hạ Giới mắng người khiển trách, nàng ngược lại không có tính khí.

"Tiểu tử, nếu không phải xem ở muội muội ta mặt mũi, người sớm cũng không biết chết bao nhiêu lần, bây giờ người nghe kỹ cho ta, hôm nay ta có thể tha cho người một mạng, nhưng người nhất định phải dùng linh hồn thể, Nguyên Thần sau đó, cùng muội muội ta Song Tu, toàn lực giúp nàng giết chết lâm tinh cốc Cốc Chủ, chỉ muốn lấy lại ta rất nóng cánh, mạng người đồng thời đi linh khu vực." "Hạo Hỏa" lạnh lùng thanh âm lần nữa truyền tới.

"Ha ha ha ha. . ." Tiêu Thần nghe xong cũng phá lên cười, "Hôm nay ta tha cho người một mạng, cút nhanh lên đi ra."

Tiêu Thần phách lối, cho tới bây giờ cùng thực lực không liên quan, đây là một loại tinh thần, đồng thời cũng là một loại cảnh giới.

"Không biết gì tiểu bối, người biết người đang ở đây cùng ai nói chuyện sao?" "Hạo Hỏa" hung hăng nói, chỉ tay bị Tiêu Thần nắm trong tay, loại này nảy sinh ác độc lời nói nói ra, một chút không có vẻ quyết tâm.

"Hãy bớt nói nhảm đi, ta đéo cần biết người là ai!" Tiêu Thần không khách khí nói.

Nói xong, Tiêu Thần nhanh chóng xuất thủ, ở "Hạo Hỏa" còn chưa kịp phản ứng dưới tình huống, ở trên người nàng điểm liên tiếp mười mấy chỉ, mỗi lần ra chỉ đều quán chú chân nguyên, Phạm Trần Điểm Huyết Thủ dùng tu sĩ chân nguyên kích thích, tác dụng cũng bị thả lớn hơn nhiều lần, chẳng những có thể khiến người không thể động đậy, càng có thể phong bế đối thủ chân nguyên, khiến cho ngoài không có một thân pháp thuật mà không được sử dụng.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 102: Lệ rơi

Tiêu Thần kết thúc lần này Phong Cẩm sau đó, buông ra "Hạo Hỏa" tay, nhâm kỳ vô lực đứng trên mặt đất, Tiêu Thần phán đoán cái đó tình chuẩn, không thể không khiến người xưng tán.

Hắn nghĩ là: Cho dù Hạo Hỏa tỷ tỷ thủ đoạn thông thiên, chỉ giờ phút này đều muốn mượn Hạo Hỏa thân thể tới thi triển, hắn không biết như vậy dưới trạng thái Hạo Hỏa, có thể hay không bị đóng chặt ở, không biết người thường Huyết Vị đối với cái này phi nhân loại, có thể hay không có hiệu quả, chẳng qua là thử một lần bên dưới, Tiêu Thần phát hiện như thế hữu hiệu.

"Hạo Hỏa" ở Tiêu Thần Chi Pháp bên dưới, lại thật rất khó điều động chân nguyên, tuy nói đối với nàng mà nói, rất nhanh thì có thể thoát khỏi loại này hạn chế, chỉ bất đắc dĩ một khi động thủ, đối thủ căn bản sẽ không cho mình nửa chút thời gian,

"Tìm chết." Nói chuyện trong lúc, "Hạo Hỏa" cắn răng nghiêng lợi.

"Quả nhiên không sai, ta cân nhắc ba cái, người nếu không ra, liền chuẩn bị chịu chết đi." Ngay mới vừa rồi, Tiêu Thần đã trải qua xác định ý nghĩ trong lòng.

"Hạo Hỏa" theo đột ngột xuất hiện bắt đầu, thẳng đến bị chính mình Điểm Huyết Phong Cẩm, trong đó uy hiếp nói như vậy không ít, càng là rất nhiều một lời không hợp liền muốn đánh chết chính mình ý tứ, có thể Tiêu Thần một lần một lần dò xét sau đó phát hiện, này "Hạo Hỏa" căn bản cũng không có giết năng lực mình.

Nếu không phải như thế, sẽ không tại chính mình mạnh nói xuống một lần lại một lần nhịn xuống, càng không biết ném ra dụ / hoặc muốn chính mình đi hoàn thành chuyện gì, nàng càng là như thế, Tiêu Thần càng có thể chắc chắn, Hạo Hỏa tỷ tỷ, giờ phút này không có uy hiếp năng lực mình.

"Một" Tiêu Thần bắt đầu đếm ra thứ nhất cân nhắc.

"Hai" cũng không lâu lắm, Tiêu Thần tiếp lấy mấy đạo.

"Ba!" Tam Tự cửa ra, chỉ thanh âm cũng không phải Tiêu Thần phát ra, mà là ngay tại Tiêu Thần trước mắt "Hạo Hòa".

Tiêu Thần cau mày, nhìn "Hạo Hòa", không nói gì.

"Ta muốn nhìn, ngươi có dám hay không bắt nàng tánh mạng tới đánh cược một keo!" Hạo Hòa bên ngoài mạnh bên trong yếu, trong miệng lạnh lùng nói.

Tiêu Thần chỉ thấy "Hạo Hòa" đem một cái nguyên bàn vuốt vuốt ở trong tay, rồi sau đó hướng cổ phương hướng khoa tay múa chân một cái, ý này đã trải qua rõ ràng không thể lại rõ ràng, rõ ràng dùng Hạo Hòa sinh mệnh tới uy hiếp hắn.

"Không biết xấu hổ!" Tiêu Thần không có hành động thiếu suy nghĩ, "Hạo Hòa" không sợ bị Tiêu Thần ngăn lại, chỉ muốn nói cho hắn biết ý là, ta bất cứ lúc nào bất cứ nơi đâu đều có thể lấy đi nàng tánh mạng, cho dù các ngươi ngủ đều sống chung một chỗ, cũng hầu như là sẽ có cơ hội.

Đây cũng chính là Tiêu Thần suy nghĩ trong lòng, cứu được một thời, thế nào đi cứu một đời, việc đã đến nước này, Tiêu Thần đương nhiên không thể nào khiến Hạo Hòa thật bỏ mạng, cho dù bọn họ không quen không biết.

"Ta đáp ứng ngươi, chỉ sẽ không thể, có muốn hay không cùng Hạo Hòa Song Tu, cũng phải xem nàng ý nguyện." Tiêu Thần bắt đắc dĩ, chỉ có thể đáp ứng, vốn là đã trải qua chuẩn bị lấy ra hoán ngẫu đổi với hắn Trần Hồn, dưới mắt cũng chỉ có thể buông tha, nhưng hắn cũng biết rõ linh hồn với tu sĩ, ý vị như thế nào, chính mình không thể nào hờ một tí chính là lấy linh hồn thế.

"Không được, cho dù ngươi dùng sức mạnh, cũng phải hái được la tiện Hồng Hoàn, này cực kỳ trọng yếu, nếu không có thể hay không đạt tới thay ta làm việc tu vi đều không xác định, ta còn cần ngươi làm gì, không cho nhiều lời nữa.

Trừ lần đó ra, ngươi còn phải đáp ứng ta, không cho nói cho Hạo Hòa, nếu không ta cũng như thế giết nàng." Hạo Hòa tỷ tỷ, vì đạt được mục đích, đã là không để ý nhân tính, không để ý đạo đức thân tình.

"Ta đáp ứng ngươi!" Chính là nàng không nói, Tiêu Thần cũng không biết nên như thế nào đi giống như Hạo Hòa mở miệng, khiến người ngoài cho dù dùng sức mạnh, cũng phải lấy được em gái mình Nguyên Âm, người như vậy, rốt cuộc là mang theo thế nào điên cuồng, rốt cuộc là trải qua cái gì.

"Nhớ, đừng đùa bỡn bịp bợm, ngươi có thể lý giải là, ta cùng la tiện dùng chung một cái thân thể, đây là nhỏ nhất hạn độ ảnh hưởng nàng lúc này phương pháp, làm như vậy sau đó có thể để cho ta cùng la tiện có như thế cảm giác, sẽ đau. Đồng thời ta thần hồn cũng ở đây ân cần săn sóc đến la tiện linh hồn, không đến nỗi để cho bị thương." Ở Tiêu Thần đáp ứng sau đó, "Hạo Hòa" thanh âm nói chuyện cũng biến thành ôn hòa.

"Được rồi, ngươi đi nhanh lên đi, ngược lại trên tay ngươi có uy hiếp ta tiền đặt cược, ta phát không thể cũng không có quan hệ gì rồi." Tiêu Thần bây giờ rất phiền, tâm tình cũng vô cùng tệ hại, một lần nữa, bởi vì cũng không đủ thực lực, chịu người chế trụ.

Nếu như có đủ thực lực,

Ngày đó không cần nhìn Tucker trấn hơn thập vạn bình dân chết thảm, hóa thành du hồn, giờ phút này còn đang đợi mình Siêu Độ, sẽ không thụ một hoang vu Thiên Thê, sẽ không bị không biết lực lượng mang đi, sẽ không ngay cả phát sống rồi cái gì cũng không biết. Sẽ không để cho Lăng Tử Lăng đem sinh mạng đi chuyển động vòng bàn kính, sẽ không ở Hiên Viên huyền cảnh bên trong chỉ có thể nhìn Mãng truyện ký đoạn, chỉ có thể làm người khác khách qua đường.

Hạo Hòa có chút khàn khàn cười dài một tiếng sau đó, con mắt đóng lại, liền muốn tê liệt trên mặt đất, Tiêu Thần lắc đầu một cái, cướp bước tới trước, một tay vịn chặt Hạo Hòa, một tay ở trên người nàng lần nữa điểm liên tiếp hơn mười lần, ý ở hóa giải Phong Cẩm lực.

Hoang giao đã ngoại, cô nam quả nữ, chính trực tuổi thanh xuân, nữ cố ý, giờ phút này còn bất tỉnh nhân sự, cho dù là Tiêu Thần vào thời khắc này làm những gì, hai người phát sinh nhiều chút ướt át sự tình, hắn không nói, coi như ngay cả Hạo Hòa chính mình sẽ không biết phát sinh qua cái gì, Tiêu Thần làm thành bình thường nam nhân trẻ tuổi, sẽ không đối với (đúng) mỹ nhân không có suy nghĩ gì, cũng không phải không có năng lực phát sinh chút gì.

Lại Tiêu Thần đạo tâm kiên định, làm việc tùy tâm, nói cách khác, hắn một cái nóng não, coi như giờ phút này cùng Hạo Hòa có vợ chồng cái đó thật, hắn cũng không có gì không thể tiếp nhận, nếu là như vậy, sau chuyện này hắn sẽ cùng Hạo Hòa kết thành Đạo Lữ, nhưng hắn chẳng qua là ôm Hạo Hòa, Ngự Kiếm hướng Huyền Thanh Sơn phương hướng bay đi.

Chân chính tự do, ngoại trừ muốn làm cái gì thì làm cái đó, càng hắn là nghĩ (muốn) không làm gì sẽ không làm gì, Tiêu Thần cả đời tín điều chính là tiêu sái tự do, không bị người khác trói buộc, lại càng không bị chính mình trói buộc.

Nhiều lần chịu người chế trụ, toàn bộ bởi vì chính mình không có Cái Thiên Hoán Địa thủ đoạn, dù là như thế, những thứ này đã kích cũng không có khiến Tiêu Thần sinh lòng qua buông tha ý nghĩ, ngược lại một lần lại một lần kích thích ra hắn hướng đại đạo Tuyệt Định cố gắng.

Đi một lần thứ nhất, cũng không cùng tiêu hao quá nhiều thời gian, mặc dù lần nữa trở lại Huyền Thanh Sơn thời điểm, sắc trời đã hoàn toàn tối xuống, Tiêu Thần bay đến Huyền Thanh Sơn đại trận phụ cận, lấy ra lệnh bài, tùy tiện liền nở ra một lỗ hồng, Tiêu Thần ôm trong ngực Hạo Hòa, nàng còn chưa có tỉnh lại, Tiêu Thần không có đi Tầng Kinh Các, mà là thẳng tắp bay trở về Vân U Phong.

Hạo Hòa không tỉnh lại nữa, mặc dù Tiêu Thần không ngại dạ thám Shisui đỉnh, chỉ tốt xấu hắn phải biết Hạo Hòa ở nơi đó, nếu hắn không là còn có thể lần lượt Khai Môn đi tìm không được, như vậy thứ nhất, Tiêu Thần chỉ có thể trước tiên đem Hạo Hòa mang tới chỗ mình ở, lậu oánh tể phòng, cô nam quả nữ. . .

Nhưng mà, sự tình thật chuyện xảy ra chuyện như nguyện, lúc nào cũng tùy tâm sao?

Rất nhanh, Tiêu Thần liền ôm Hạo Hòa đi tới Vân U Phong Tư Quá Nhai, quen thuộc phương, quen thuộc phòng nhỏ, Tiêu Thần ôm trong ngực Hạo Hòa, đá một cái bay ra ngoài đại môn, ngay tại Tiêu Thần đá văng ra môn thời điểm, một cỗ mạc danh hàn khí cuốn Tiêu Thần toàn thân, đây là một loại lãnh liệt xương tủy lạnh lẽo, chỉ không chỉ vì cần gì phải, Tiêu Thần ở nơi này trong hàn ý, không có cảm thấy một tia nguy hiểm, giống như ngày đó ở u trúc cư đột phá Trúc Cơ lúc, thu nạp hàn trúc hơi thở tình huống.

Tiêu Thần đan chỉ hít một cái, bên trong nhà nền bị điểm phát sáng, Tiêu Thần thấy được đã lâu quá lâu cảnh tượng, Lăng Tử Lăng ngồi ở trên giường, giờ phút này chính trừng trừng nhìn Tiêu Thần, còn trong ngực hân ôm Hạo Hòa, bởi vì Hạo Hòa hôn mê, trên người trang phục hay lại là Tiêu Thần vì nàng mặc xong như vậy, người không biết chuyện nhìn qua chính là áo mũ không cả, có chút lộn xộn, rõ ràng chính là đi chuyện cầu thả lúc làm loạn.

Lăng Tử Lăng đứng dậy, biểu tình bình tĩnh đáng sợ, nàng không nói gì, đêm hôm khuya khoắc trở về, ôm một tên áo mũ không cả nữ tử, trong nơi này còn cần hỏi cái gì, nơi nào còn cần gì giải thích, Lăng Tử Lăng trong lòng nói xấu sau lưng rồi chính mình một câu, đi tới Tiêu Thần trước người.

Giờ phút này Tiêu Thần trong ngực Hạo Hòa anh ninh một tiếng, ôn nhu rồi câu "Tiêu Thần ca ca, ta còn muốn." Nghe được câu này, khiến Tiêu Thần thiếu chút nữa không nhận được đem nàng ném trên đất.

Được, lúc này đơn giản, tiếp đó, ai bạt tai, sau đó đập cửa mà chạy, như thế đều không được thiếu, giờ phút này Tiêu Thần đã bỏ đi rồi chuẩn bị giải bày nói, bởi vì muốn cùng vốn là vô lý nữ nhân giải thích, cái này đã đủ không muốn sống nữa, bây giờ bị khác nữ nhân một kích, vậy thì hoàn toàn không có cách nào nói.

"Đùng." Một cái vang dội bạt tai, phá vỡ lúng túng yên lặng, đánh xong sau, Lăng Tử Lăng vượt qua Tiêu Thần, đoạt môn té khung mà chạy, không có một chút do dự, Tiêu Thần không có xoay người, Tự Nhiên không nhìn thấy không biết lúc nào, Lăng Tử Lăng không có ý chí tiến thủ tron nhẵn rơi trên mặt đất mấy giọt thanh lệ.

Có phải hay không hữu tình / người, Lăng Tử Lăng cùng Tiêu Thần cũng không biết, chỉ tối nay từ biệt, vốn là hai cái thế giới, nhưng bởi vì bởi vì một ít chuyện mà có đồng thời xuất hiện bọn họ, lại đem tách ra, có lẽ, lại không gặp gỡ kỳ hạn.

Tạo hóa trên người, lại nào chỉ là nói một chút đơn giản như vậy, Duyên đến Duyên đi, tùy ý người tu vi kinh thiên, thì có ai dám nói bừa.

Tiêu Thần đứng trong phòng, giờ phút này trong lòng của hắn không hiểu động một cái, giống như là bị làm động tới Cầm Huyền, vang lên một tiếng, thật lâu mà tuyệt.

Hắn không có trách tội Hạo Hòa, này chỉ có thể tự trách mình, không có quan hệ gì với người ngoài, cho dù hắn biết, mới vừa rồi Hạo Hòa là có ý như thế, cho dù như vậy có thể sẽ khiến Lăng Tử Lăng đối với hắn sinh ra cực lớn hiểu lầm, chỉ Tiêu Thần chưa bao giờ là một cái đẩy trách nhiệm người.

Hắn ở trên thi đấu cùng Hạo Hòa, đi lại đông đảo đệ tử gương mặt cảm giữ, mấy lần thấy hết nàng thân thể, giờ phút này ôm áo mũ không cả nàng trở lại, những thứ này đều là sự thật, người khác không biết, Tiêu Thần tự mình biết, gắng phải làm bộ làm bộ, đó chính là không dám nhìn thẳng chính mình, ngay cả mình đều không dám đối mặt với, thì như thế nào mặt đối với thiên hạ?

"Tình thì xuống đây đi, là phải đi về, hay lại là ở chỗ này, đều tùy người, hơn nữa, người hôn mê lúc ta cũng không đối với người làm gì." Tiêu Thần từ tốn nói, hắn giờ phút này tâm tình có chút không được, hắn không biết đó là loại cái dạng gì cảm giác.

Hắn bị Huyền Thanh Sơn Luyện Khí Trúc Cơ hơn thập vạn đệ tử hoài nghi thời điểm, không có nửa điểm ý tưởng, càng không có nhiều loạn suy nghĩ, nhưng vừa vặn Lăng Tử Lăng một cái tát kia, chẳng những vang dội hắn mặt, cũng để cho trong lòng của hắn, nhiều hơn một loại khó chịu tâm tình, loại này không biết như thế nào biểu đạt tâm tình, tổng kết cũng chính là, không muốn bị nàng hiểu lầm.

"Ta biết rồi, người thích nàng." Hạo Hòa rời đi Tiêu Thần trong ngực, ngồi vào trên giường.

"Thích không?"

"Không thích sao?"

"Cái gì là thích? Cái gì là không thích?"

"Giống như ta đối với người, giống như người thấy hết ta cũng không cùng với ta."

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 103: Thâm hỉ thân là khách chủ

Tiêu Thần lắc đầu một cái, chạy ra phòng ngoài, đi tới vách đá trên tảng đá lớn, chính hắn cũng không biết đối với (đúng) Lăng Từ Lăng là dạng gì cảm giác, khác tình, bị khi dễ, đây là nàng cùng với Lăng Từ Lăng nhiều nhất cảm xúc, chỉ những ngày đó, Không Phải rất vui vẻ sao?

Nhưng nàng mang theo phương trong suốt đưa vòng tay, hai năm Luyện Thể sau khi kết thúc, hai người không có nói câu nào, thậm chí nàng không có cho qua Tiêu Thần một chút sắc mặt tốt, thích thì như thế nào, không thích thì như thế nào, toàn bộ không đều đã rất rõ ràng, đối phương làm đã trải qua rất rõ biểu mình ý tưởng.

Cái kia đêm đáng vẻ, lại là vì sao, Tiêu Thần nguyên bản đã trải qua chắc chắn, hoặc có lẽ là đã trải qua quyết định cho mình cùng Lăng Từ Lăng giữa hoa lên một cái số câu, mà bây giờ nhìn lại, sợ rằng không có đơn giản như vậy, bởi vì hắn dao động, hắn không có cách nào buông xuống.

Tiêu Thần khoanh chân ngồi xuống, trong lòng đọc rất nhiều bên Thanh Tâm Chú, cũng không thể khiến không hiểu buồn giảm thiểu nửa phần.

"Tại sao không đi tìm nàng đây?" Hạo Hỏa chính mình sửa sang lại quần áo, đứng sau lưng Tiêu Thần nói.

Tiêu Thần kinh ngạc một trận, ngày đó Hạo Hỏa chính miệng tự nhủ I love You không phải là giả, chỉ giờ phút này lại làm cho mình đi tìm một nữ nhân khác, Tiêu Thần cảm giác mình suy nghĩ có chút không đủ dùng, trên thế giới này lại có như vậy nữ tử.

Thật ra thì, cùng Tiêu Thần đi gần mỗi một người, hắn chúng ta đối với loại cảm giác này năng lực chịu đựng đều còn mạnh hơn Tiêu Thần bên trên không ít, bởi vì trên thế giới này chỉ có một Tiêu Thần nguyên nhân, bọn họ nhận thức, chỉ Tiêu Thần không thể nào lại đi nhận biết một cái Tiêu Thần, nếu không nói, như vậy kinh ngạc cảm giác, chắc hẳn là sẽ không cảm thấy xa lạ.

"Tại sao?" Sau một hồi lâu, Tiêu Thần mở miệng hỏi, bởi vì hắn thật sự là không nghĩ ra.

"Bởi vì ta thích người." Hạo Hỏa thẳng thắn.

"Vậy tại sao để cho ta đuổi theo khác nữ nhân." Tiêu Thần như cũ không hiểu.

"Bởi vì người thích nàng." Hạo Hỏa nói tiếp.

"Chuyện này. . ." Tiêu Thần trong lúc nhất thời không biết nên nói cái gì.

"Cái này có gì mâu thuẫn sao? Ta thích người, cho nên ta tới tìm người, người thích nàng cho nên đuổi theo nàng." Hạo Hỏa bình tĩnh như cũ nói.

"Thích một người, là một người chuyện, không có quan hệ gì với người khác, ta mệt mỏi." Sau khi nói xong, Tiêu Thần chỉ thấy Hạo Hỏa lấy ra Pháp Khí, bay ra Vân U Phong.

"Lạnh ấm tự biết. . . Ta thích nàng sao? Ta làm sao biết thích nàng? Ta làm sao có thể thích ai?" Tiêu Thần khoe miệng lộ ra vẻ khổ sở nụ cười, cuối cùng, hắn rốt cuộc vẫn là không có đuổi theo Lăng Từ Lăng.

Hạo Hỏa chuyện, vốn chỉ có thể coi là một cái nhạc đệm nho nhỏ, chỉ này nhạc đệm nho nhỏ lại đưa tới một cái thế giới khác, nghe các nàng chị em gái nói như vậy, tựa hồ đó chính là Thanh Minh giới từ xưa tới nay sẽ không có người Phi Thăng mà chỉ tiền giới.

Như vậy bí mật, sợ rằng so Tiêu Thần chính mình trước mắt không dám để cho người biết được còn lớn hơn, giống như Hạo Hỏa tỷ tỷ từng nói, đây nếu là bị người ta biết, trong nháy mắt liền nguy hiểm đến tánh mạng, mà chính hắn hết lần này tới lần khác biết được điều bí mật này, Tiêu Thần cũng sẽ không ngây ngốc cho là Hạo Hỏa chỉ là vì làm cho mình tin tưởng nàng liền đem như vậy bí mật tự nói với mình, trong này sợ rằng còn có không ít thứ là mình không biết.

Ngay cả Hạo Hỏa có biết hay không tỷ tỷ của nàng sống nhờ ở trong cơ thể mình, Tiêu Thần cũng không biết, những thứ này mê đoàn Tiêu Thần lúc ấy cũng đã nghĩ đến, chỉ bất đắc dĩ nghĩ (muốn) nhiều hơn nữa, hiện tại tại chính mình cũng cũng không đủ thực lực đi tìm tòi chân tướng, chỉ có thể không hề không đề cập tới.

A, thật đúng là đòi hỏi nhiều.

Tiêu Thần ngồi ở vách đá, yên lặng nghĩ đến, làm tình cốt là bày đại Thần Tông một trong, Cốc Chủ cho dù Không Phải bản môn mạnh nhất, cũng không kém bao nhiêu, có thể bước lên bày đại Thần Tông nhóm, môn phái thực lực như thế nào lại yếu? Môn phái chương môn, như thế nào lại yếu, ngoài tất nhiên cũng là cùng Kinh Thương đạo tôn một cái cấp bậc nhân vật, Hạo Hỏa tỷ tỷ lại khiến giúp mình Hạo Hỏa đi đánh chết hắn lấy đồ vật.

Không cần phải nói có thể thành công hay không, cho dù có thể thành công, thần tiên Thần Tông môn phái bên trong, tùy ý người tu vi thông thiên, cũng là có chạy đằng trời, như vậy mưu đồ, mười có tám chín đúng là toi công dã tràng.

Này nhạc đệm nho nhỏ, đối với Tiêu Thần đánh vào, quả thực không nhỏ.

Nghĩ đến Hạo Hóa, Tiêu Thần lại vừa là đau cả đầu,

Này tràn đầy dã tính nữ hài, có cực kỳ mạnh hơn tính cách, cùng cực kỳ đặc biệt cách tự hỏi, bản thân lại vừa là tuyệt mỹ khuynh thế cái đó chi phí, theo lý thuyết, không có một tu sĩ sẽ cự tuyệt như vậy nữ tử, chỉ Tiêu Thần hết lần này tới lần khác liền cự tuyệt, hay lại là xem hết tron người ta sau cự tuyệt.

Mặc dù Tiêu Thần đã đem nói về rất rõ ràng, chỉ Hạo Hóa lại không có nửa điểm lui bước ý tứ, cái này làm cho Tiêu Thần lần nữa cảm giác, chính mình tự nhiên không đứng lên.

Trong lòng suy nghĩ quá loạn, Tiêu Thần quả thực không cách nào dốc lòng nhập định tu luyện, vì vậy hắn nằm nghiêng ở vách đá trên tảng đá lớn, trong lòng suy nghĩ vơ vẩn, không biết lúc nào, từ từ ngủ thiếp đi.

Từ tu hành tới nay, hướng tu Huyền Thiên Đạo, đem luyện Thanh Thần Quyết, ngoại trừ bị thương hôn mê các loại (chờ) nguyên nhân đặc biệt, Tiêu Thần lúc nào chán chính ngủ qua.

Giấc ngủ đối với tu sĩ mà nói, đúng là có cũng được không có cũng được, tuyệt đại đa số tu sĩ, đều lựa chọn dùng một đêm mình tưởng để thay thế giấc ngủ, như vậy mặc dù cũng có thể khôi phục tinh thần, hơn nữa có thể sẽ so ngủ còn có tinh thần, chỉ có vài thứ, rốt cuộc là thay thế không được, tỷ như, ngủ người biết làm mộng, nhưng là mình tưởng người lại vĩnh viễn không biết làm mộng.

Bất luận ai lên đỉnh đại đạo, hoặc là ai Thân Vãn nửa đường, bất luận ai Tiểu Ngạo thiên hạ, bất luận ai thi rớt, đem màn che, luôn là đúng kỳ hạn tới, chưa bao giờ lấy người nào vui Bi nhĩ có thay đổi, đây là một loại Vận, cũng là một loại quy tắc.

Một đêm này, Tiêu Thần vào mộng.

Trong mộng, Tiêu Thần.

Đây là người Phật Đà, xem hắn tuổi không qua hai mươi bốn hai mươi lăm, một thân màu thủy lam tăng bào, cái ót mơ hồ rực rỡ, nếu là am hiểu Phật Tu người, liếc mắt liền có thể nhìn ra, đây là tu vi cực kỳ bất phàm biểu hiện, tên này Phật Đà miệng hơi cười, đi ở một nơi phố xá giữa.

Hắn xuyên qua rộn rịp đám người, đi qua dạng thức khác nhau cửa tiệm, trong lúc thảnh thơi có người đi đường sẽ dừng lại liếc hắn một cái, rồi sau đó lại vội vã đi xa, hắn chính là nụ cười không giảm, như cũ sải bước về phía trước, không có biết hắn đến từ đâu, cần phải hướng đi phương nào, thậm chí, chính hắn cũng không biết.

"Tiểu Sư Phụ, lão hủ có một vấn đề muốn thỉnh giáo, không biết có thể hay không nghỉ chân, là lão hủ giải thích." Màu xanh da trời tăng bào tuổi trẻ Phật Đà đi ở trên đường chính, một tên ăn mặc kiểu thư sinh nam tử tiến lên đón nói, nhìn hắn song tán hoa râm, tóc da thịt cũng có chút khô bại, nhất định là đã có tuổi người.

Màu xanh da trời tăng bào tuổi trẻ Phật Đà không có dừng bước lại, chỉ ngoài miệng lại nói: "Thí chủ nói thẳng đi liền, có thể đáp, bản tăng liền đáp, không thể đáp, bản tăng liền không đáp."

Ăn mặc kiểu thư sinh người đi theo Phật Đà thẳng đường đi tới, bắt đầu nói ra bản thân vấn đề: "Bao lớn coi là lớn? Nhiều tiểu coi là tiểu?"

"Không biên bờ, không thấy được." Lam Bào Phật Đà ở Lão Thư Sinh sau khi nói xong, tin miệng liền đáp tới.

Lão Thư Sinh nghe xong sững sờ, dưới chân bước chân cũng dừng lại, lưỡng hơi thở sau đó, phảng phất biết cái gì, lại bước đuổi theo, "Tiểu Sư Phụ, kia vật như vậy ở chỗ nào?"

"Nơi nào không phải thì sao?" Lam Bào Phật Đà giờ tay lên một cái, cười nói.

So sánh mới vừa rồi kinh ngạc, Lão Thư Sinh lần này hoàn toàn ngăn người tại chỗ, "Nơi nào phải không? Ha ha. . . Nơi nào Không Phải, tốt."

Lắc đầu như cũ cười nữa, Lam Bào Phật Đà từ đầu đến cuối không có dừng bước lại, Lão Thư Sinh lần này chưa cùng đi lên, đứng tại chỗ hướng về phía Lam Bào Phật Đà hô: "Cái gì mới tính được là bên trên, tiêu sái tự tại?"

Nghe vậy từ đầu đến cuối đi về phía trước Lam Bào Phật Đà lại thả chậm bước chân, cuối cùng ngừng lại, giữa hắn xoay người lại, nụ cười trên mặt đã trải qua không có ở đây, hắn chấp hai tay, khẽ than một câu Phật hiệu sau, lên tiếng nói: "Bản tăng không biết, lại không dám nói."

"Có thể Cái Thiên Hoán Địa, có thể hay không tiêu sái tự tại?" Lão Thư Sinh khí thế biến đổi, một trận uy áp truyền ra, chung quanh thành trì biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, đại địa nứt nẻ, trong nháy mắt biến thành vô tận vực sâu, cùng Lam Bào Phật Đà đồng thời lập trên không trung, phát tay áo giữa, Nhật Nguyệt Tinh Thần qua loa sai vị, trên bầu trời khi thì Nhật Nguyệt Đồng Hủy, khi thì Nguyệt Lạc dương lên chức, là chân chính Cái Thiên Hoán Địa.

"Người nếu tiêu sái tự tại, như thế nào lại hỏi như thế bản tăng." Lam Bào Phật Đà không hề bị lay động, chậm chậm mở miệng.

"Kia đến tốt cùng như thế nào tiêu sái tự tại?" Lão Thư Sinh tóc dài phát phới, trong lúc giờ tay nhắc chân Hủy Thiên Diệt Địa, nhìn thiên hạ bằng nửa con mắt khí thế hiển lộ không thể nghi ngờ, chỉ giờ phút này hắn ánh mắt trống rỗng.

"Câu trả lời, không có ở đây bản tăng nơi này, không trong quá khứ, không trong tương lai, chỉ ở chỗ, nhất niệm suy nghĩ giữa." Lam Bào nhà sư sau khi nói xong, lần nữa chấp hai tay, khẽ rên tiếng niệm Phật.

Lại vừa là Thanh Phong Phát Hiểu, Tiêu Thần ngồi ở vách đá trên tảng đá lớn, nhớ lại này một giấc mộng Kỳ Di, hẳn luôn cảm thấy Lão Thư Sinh giống như đã từng quen biết, càng cảm thấy này Lam Bảo nhà sư có loại cảm giác thân thiết, chỉ cụ thể là cái gì, hẳn lại không nói ra được.

Như vậy ly kỳ mộng cảnh, ta đây là lần thứ ba việc trải qua, lần đầu tiên là chó sói, lần thứ hai là đủ loại, đủ loại, đúng rồi, lần này Lam Bảo nhà sư, ta thật giống như trước đây liền nằm mơ được, đây là chuyện gì xảy ra? Đảm nhiệm Tiêu Thần suy nghĩ nát óc cũng không nghĩ ra, cái này mộng cảnh cái đó ly kỳ, có phải là đại biểu hay không hoặc là biểu thị cái gì.

Tiêu Thần giờ phút này nhỏ mảnh hồi tưởng lại, tình cờ phát hiện, tựa hồ này ly kỳ mộng cảnh mỗi lần xuất hiện, đều cùng Thanh Minh châu có quan hệ, lần đầu tiên là Tiêu Thần hẳn ngủ ở cát giữ Thanh Minh châu bản thể kia mắt giếng khô cạn, hẳn nằm mơ thấy "Ngân Nguyệt Khiếu Thiên" chó sói.

Sau đó ở Huyền Thanh Sơn bên trên, nằm mơ thấy rất nhiều quái dị hình tượng, cuối cùng hợp lại cùng nhau, lần đó là Thanh Minh châu ẩn kéo dài tánh mạng, chỉ lần này Thanh Minh châu không có khác thường, chính mình cũng không có gì không đúng tinh thần sức lực địa phương, chỉ như vậy mộng cảnh hay lại là xuất hiện, này là vì sao, Tiêu Thần không đoán được, không nghĩ ra? Cái này ly kỳ mộng cảnh cùng Thanh Minh châu có quan hệ gì, Tiêu Thần càng không nghĩ ra.

Giờ phút này, Tiêu Thần suy nghĩ nhiều kêu gọi hàn đi ra, nhất cử làm rõ ràng bản thân trong lòng toàn bộ nghi ngờ, bắt đầu nhiều lần ném thử sau đó phát hiện, hàn căn bản không có một chút phản ứng, Tiêu Thần chỉ đành phải coi như thôi.

Giờ phút này đã là sáng sớm, Tiêu Thần bò dậy, đi về phía rừng cây nhỏ, rừng cây bên kia, còn có một cái thừng ngày chuyện cần xử lý, Tiêu Thần đã trải qua quyết định, làm xong chuyện này, liền không suy nghĩ thêm nữa đã qua toàn bộ, toàn lực là ba tháng sau thai thành khiêu chiến cuộc so tài làm đủ chuẩn bị, nghĩ tới đây, Tiêu Thần khoe miệng rớt cuộc lộ ra biến mất một / đêm nụ cười rục rịch.

Cho dù không nữa còn trẻ, chỉ đồng tâm không phai mờ, cho dù cảnh còn người mất, chỉ lần đầu tiên tâm không thay đổi, cho dù tang điền thấm thoát, chỉ đi thể độc lập, cho dù lại không có mỉm cười lý do, cũng còn miễn cưỡng hơn cười vui.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 104: Tinh khiết thiên nhiên

Tiêu Thần mang nhà một kích cỡ tương đương chậu nước, dọc theo Đào Hoa suối đường mòn, lưng la lưng lay thẳng hướng đỉnh núi đi, không phải là lực lượng không tốt, chỉ vì nhâm kỳ lay động, này con đường mòn, vốn không phải đường mòn, nguyên lai cũng mọc đầy hoa cỏ, chỉ bị Tiêu Thần giẫm đạp thành đường mòn, nhưng tương tự, vốn là tồn tại hoa cỏ, cũng giẫm đạp vỡ, nghiền làm bụi đất, một loại sự vật biến mất, đổi lấy một loại khác sự vật tan sinh, cự vật giá trị cũng sắp ở nơi vật trên, lấy một loại phương thức khác thể hiện.

Vốn là hoa cỏ điều tàn thành bụi, đổi lấy một cái lối nhỏ, Tiêu Thần mỗi ngày đi qua lúc chiều xuống nước suối ở tiểu đạo hai bên, tiểu đạo hai bên hoa cỏ rất là um tùm, trong này tình cờ cùng tất nhiên, sẽ không bỗng dưng biến mất, cũng sẽ không bỗng dưng xuất hiện, đây cũng là nói một loại, chỉ giờ phút này Tiêu Thần, còn không có đạt tới có thể ngộ đạo loại cảnh giới đó, Tự Nhiên không nhìn ra này bình thường bên trong mang theo bất phẩm.

Cùng lúc đó, Vân U Phong một chỗ khác, có một cô gái, cũng là trắng đêm chưa ngủ, nàng là Lăng Từ Lăng, đêm qua chứng kiến Tiêu Thần ôm một tên quân áo xóc rách Nữ Tu trở về, nàng không biết tại sao, trong lòng lại có nhiều chút tức giận, càng có vài phần khó chịu,

Càng không biết tại sao, nàng lại đánh Tiêu Thần một cái tát, rồi sau đó lúc rời đi sau khi, còn không hiểu rồi rơi xuống nước mất, nàng hỏi mình, đây là đối với hẳn có cảm giác sao? Chẳng lẽ là thích rồi cái tên kia? Bất quá ý tưởng này, cho dù không xác định, cũng bị nàng bóp chết, chỉ dù vậy, nàng cũng hay lại là trắng đêm chưa ngủ, cũng không có tu luyện, chẳng qua là ngơ ngác suy nghĩ lung tung.

Hai năm trước, Tiêu Thần không nói một tiếng biến mất, không có cùng nàng chào hỏi một tiếng, trung gian nàng không biết bao nhiêu lần đi đến Tư Quả Nhai phòng nhỏ, chỉ không có một lần gặp được Tiêu Thần, cuối cùng nàng lấy Ngọc Giản nhấn lại.

Hai năm sau đó Tiêu Thần trở về, chỉ hẳn vẫn là không có tìm đến mình, rõ ràng nàng ở nhấn lại bên trong đã trải qua nói rất rõ, nhìn đến lúc đó lập tức đi gặp nàng, mà kết quả. . .

Cho nên hẳn lần nữa chứng kiến Tiêu Thần thời điểm, không có một chút sắc mặt tốt, thậm chí rất lạnh nhạt, bởi vì nàng thân là nữ thần cấp bậc nhân vật, đến chỗ nào đều là bị muôn người chú ý, dựa vào cái gì Tiêu Thần có thể không nhìn nàng, dựa vào cái gì có thể không nhìn nàng nhấn lại.

Mà trên thực tế, nàng lại không có nghĩ qua một loại khả năng, nếu như Tiêu Thần không có nhận được nàng nhấn lại đây?

Đó chính là thực tế, phương trong suốt cùng một sau đó, Tiêu Thần cho là Lăng Từ Lăng lòng đang phương trong suốt bên kia, hẳn không có hỏi, rồi đi Vân U Phong thời điểm cũng không có sẽ cùng nàng chào hỏi.

Sau khi trở về hẳn cũng không có phát hiện bên trong nhà có nhấn lại Ngọc Giản, càng không biết Lăng Từ Lăng nói với hẳn cái gì, lại lần gặp gỡ thời điểm, Lăng Từ Lăng đối với (đúng) Tiêu Thần lại vô cùng sự lạnh nhạt, cái này làm cho Tiêu Thần duy nhất có thể nghĩ đến là được.

Hai năm trước hẳn và phương trong suốt đánh một trận bị thua, chuyện này Lăng Từ Lăng tất nhiên biết được, mà nàng biết sau đó, làm như vậy tư thái, chính là thăm chấp nhận phương trong suốt ngày đó nói như vậy, cái này làm cho Tiêu Thần ngoại trừ khổ sở, thì có thể làm gì.

Xông lên hỏi rõ ràng ấy ư, hẳn không còn là cái gì cũng không biết phạm nhân tiểu tử, có một số việc, cứu kỳ vô cùng, ngày sau tất cả mọi người khó làm người.

Người hiểu lầm ta, ta hiểu lầm người, còn có một chút không biết nguyên nhân, trộn lẫn, khiến vốn là phức tạp chuyện cảm tình, phức tạp hơn.

"Thích liền thích rồi, vậy thì thế nào." An tĩnh Lăng Từ Lăng đột nhiên lẩm bẩm.

Nghĩ đến hẳn sau khi rời đi, Tiêu Thần không có đuổi theo, cũng không có giải thích cái gì, nói không chừng hay lại là một / đêm cá nước thân mật, Lăng Từ Lăng trong lòng bỗng đau xót, nàng nhắm hai mắt, chỉ đúng là vẫn còn không có lại chảy xuống nước mắt.

"Huyền Lăng Sư Thúc, người xem, ta mang cho người thứ tốt gì?" Lăng Từ Lăng còn đang là đêm qua chuyện quán quít, chỉ Tiêu Thần đã sớm cùng không việc gì như thế, liền như bình thường như vậy, nằm ở Lăng Từ Lăng chỗ ở bệ cửa sổ trước, hẳn cầm trong tay một bình sứ nhỏ, phía trên toàn thân trắng như tuyết, cũng không có gì dấu hiệu.

Bất kể suy nghĩ tốt hay xấu, suy nghĩ người xuất hiện ở trước mắt, hay lại là làm Lăng Từ Lăng có chút kinh ngạc, bất quá trong mắt nàng phiền muộn cũng không có giảm bớt phân nửa, nàng nhìn Tiêu Thần, không nói gì, hay lại là tám kia cần ăn đòn mặt, hay lại là một màn kia Rực rỡ mỉm cười, tựa hồ hẳn thế giới, cho tới bây giờ không có không nhanh, cho tới bây giờ không có lực lượng gì có thể hoà nhau khóe miệng của hẳn độ cong.

"Người đi đi,

Sau này không muốn trở lại." Lăng Từ Lăng rốt cuộc còn là nói lời nói, nhìn Tiêu Thần mặt mày vui vẻ, không biết tại sao, nàng cảm giác có dừng khí, sự thật mặc dù không có thay đổi, nhưng nàng tâm tình tựa hồ không giống ngay từ đầu bắt bắt như vậy rồi.

"Người đang nói gì à? Ta mang cho người bách hoa mật, tinh khiết thiên nhiên, người xem, còn ong mật cứ đây." Tiêu Thần nháy mắt mấy cái nói, bách hoa mật thu thập không dễ, liền một chai nhỏ này, cho dù là Tiêu Thần, cũng phải bận rộn bên trên một cái lớn sớm, như thế thanh tân chân thành, bất quá thế nào nghe hay là để cho người muốn đánh hẳn đây?

"Nàng chính là Hạo Hòa, thật là đáng tiếc, tối hôm qua nàng tỉnh lại liền đi." Tiêu Thần thấy Lăng Từ Lăng không có mở miệng nói chuyện, càng không cùng hành động ý tứ, mình mới mới giảng thuật đêm qua chuyện,

"Mặc dù ta thích mỹ nữ, nhưng là người đàn ông đều thích a, ngay cả Nghịch Thương Thiên đây không phải là nam nhân đều thích, chỉ người thấy, cũng không muốn người muốn đến như vậy, ta chỉ có thể nói như vậy." Tiêu Thần không thích giải thích, theo toàn bộ Huyền Thanh Sơn đều tại phong truyền hẳn và Hạo Hòa chuyện, nhưng hẳn cho tới bây giờ không có trái lại giải bày qua một câu là có thể nhìn ra, nhưng hẳn vẫn không muốn để cho Lăng Từ Lăng hiểu lầm.

"Ta lại không hỏi người, người có bị bệnh không." Lăng Từ Lăng muốn lấy được giải thích, nhưng nàng không muốn bị đáng ghét này người nhìn ra tâm tư.

"Ta nghĩ rằng nói, người quán được sao?" Tiêu Thần một tay chống bệ cửa sổ, lời kéo cằm, trên tay vuốt vuốt màu trắng bình sứ nhỏ.

"Cút xa một chút, đừng tới phiền ta." Lăng Từ Lăng biết mới sẽ không giả vờ lừa gạt mình, nhưng nàng vẫn không thể tha thứ hẳn.

"Được rồi, ta đi đây a, đồ vật cho người." Tiêu Thần bĩu môi một cái, hẳn biết, Lăng Từ Lăng nói lời này cũng không phải là nói lấy, nếu là không chạy, không thiếu được một hồi đánh.

Nói xong, Tiêu Thần đem bình sứ nhỏ đặt ở trên bệ cửa sổ, hẳn cúi người hóp lưng lại như mèo, rón rén hướng xa xa đi tới, nhìn hẳn bóng lưng, Lăng Từ Lăng không biết nên cười, hay nên khóc.

Mặc dù không nhất định muốn làm như thế, chỉ Nghịch Thương Thiên cùng Tiêu Thần lý niệm là, cho dù Không Phải làm kẻ gian, cũng phải tìm điểm làm kẻ gian cảm giác, cũng phải có làm kẻ gian giác ngộ, như thế tán gẫu lý do, lại bị bọn họ tôn sùng là chí cao nguyên tắc.

"Hôm nay chạng vạng tối, có ta trận đấu." Lăng Từ Lăng đi tới cửa sổ, hướng về phía Tiêu Thần đi xa bóng lưng nói.

"Người nói cái gì? Ta không nghe được." Sau một hồi lâu, Tiêu Thần chắc chắn Lăng Từ Lăng không thể lập tức đuổi kịp chính mình thời điểm, hẳn mới gân giọng hô.

"Ai, quả nhiên vẫn là không phải thích hẳn, Đúng, cứ như vậy, quá mất mặt." Lăng Từ Lăng lắc đầu một cái, Tiêu Thần muốn ăn đòn, đã không phải là

một mình hân chuyện, tiếp tục như vậy, thật tốt sao?

Thai Thành Khu trận đấu, mỗi một trận đều kinh tâm động phách, cho dù quy định không cho phép sử dụng chính mình pháp bảo, chỉ mỗi một cuộc tranh tài trọng tài hay lại là Nguyên Thần Hậu kỳ trở lên tu vi tu sĩ đảm nhiệm, mỗi một cuộc tranh tài đều là dự thi người đem hết toàn lực tự nhiên.

Bất luận thắng bại, mỗi một tên ở trên sân thi đấu Thi Thuật, bị đánh, ngã xuống lại bò dậy tu sĩ, bọn họ đều sẽ không quên cuộc so tài này, lưng đeo vinh dự, hoặc là sỉ nhục, bọn họ đều sẽ càng ngày càng mạnh, càng ngày càng mạnh, cuối cùng bộc lộ tài năng, bước lên càng đài cao cấp.

Mười ngàn tên thai thành tu sĩ trận đấu, kéo dài thời hạn nửa năm không coi là dài, hơn nữa, càng đi về phía sau trận đấu, liền càng như vậy, mỗi lần tranh tài xong, dự thi người bảy trong vòng tám ngày, thường thường liền không có tái chiến năng lực, mở cuộc tranh tài tới nay, rốt cuộc cũng đến đều Thần Phong Thiên Kiều đối diện mà thời chiến thời gian, Lăng Tử Lăng, cuộc so tài khu Top 100 giữa va chạm, lại sẽ là như thế nào tuyệt luân.

Mỗi một nhìn trời kiêu chiến đấu, đều là không cho phép bỏ qua kinh điển, vì vậy Huyền Thanh Sơn cố ý an bài bên dưới, Thai Thành Khu Top 100 trận đấu, mỗi ngày cái đó tiến hành một trận, khiến cho toàn bộ tu sĩ cũng có thể chứng kiến những thứ này Huyền Thanh Sơn kiệt xuất nhất trẻ tuổi biểu hiện, mà ngày mai, chính là trận chiến đầu tiên.

Không giống trước trận đấu, thời gian không lâu, ở tranh tài kết thúc trước, dự thi người đều phải ở tại Thiên Thanh Thai, Thai Thành Khu trận đấu, theo bắt đầu, đều chỉ có một yêu cầu, đang so cuộc so tài thời điểm bảo đảm có thể trình diện là được.

Thời gian còn lại, có thể tự do xuất nhập Thiên Thanh Thai, nhưng cùng ít có tu sĩ không xem so tài rồi đi Thiên Thanh Thai, bởi vì nhiều gặp một lần chiến đấu, là có thể thấy nhiều thưởng thức một lần đối với địch phương phương pháp, như vậy cơ hội, lại có ai sẽ bỏ qua cho.

Lăng Tử Lăng sợ đi rồi đi, là bởi vì nàng cho dù ở thai thành cuộc so tài khu, chỉ vẫn là nghe được ngoại giới tin đồn, dù sao cũng không phải mỗi một thai thành tu sĩ đều là cả ngày ở cuộc so tài khu, nàng đi ra Không Phải nghĩ (muốn) chứng thật cái gì, chỉ là muốn nhìn một chút hai năm không thấy Tiêu Thần, rốt cuộc thành dài đến trình độ nào, nàng ở Tư Quả Nhai các loại (chờ) Tiêu Thần, không nghĩ tới lại thấy được đêm qua một màn kia.

Chỉ Tiêu Thần mới vừa đến đến, mặc dù nói không có nói mấy câu nói, chỉ đã nói rõ tình huống, cũng không phải là theo như đồn đãi như vậy, giữa bọn họ ăn ý, không cần giải thích, Tiêu Thần tới, liền đủ nói rõ toàn bộ.

Tiêu Thần mặc dù nói khoác mà không biết ngược kêu không cần ai tới tha thứ, chỉ trên thực tế, hắn cũng hãy nói một chút, ở kết thúc tu luyện sau đó, hắn như cũ như thường ngày, đầu tiên là đánh tràn đầy một chậu nước để tốt, rồi sau đó Ngự Kiếm hướng Huyền Thanh đình bay đi, Chủ Phong không bay thẳng mà lên, lên núi còn dựa vào chính mình một đôi chân, nếu là đi chậm, tuy nói sẽ không bị Truyền Tống Trận thế nào, chỉ sẽ bị Lăng Tử Lăng thế nào, hắn cũng không dám suy nghĩ nhiều.

Huyền Thanh Sơn tuyệt đại đa số đều là người tu đạo, cho dù thai thành tu sĩ thân thể đã trải qua xa phi thường người có thể so sánh, chỉ trên dưới Huyền Thanh Chủ Phong, đối với bọn họ mà nói cũng không phải một cái vấn đề nhỏ, ít nhất thói quen bay tới bay lui bọn họ, là phi thường không muốn chạy xa như vậy đường.

Tiêu Thần lên núi, tuy nói không bằng bay thẳng tới nhanh, nhưng là tuyệt đối chậm không được bao nhiêu, hắn giống như thẳng khỏe mạnh con vượn, bay vọt, leo, mỗi một lần tiến tới sẽ không thấp hơn năm trượng, cộng thêm cường hãn thân thể, chẳng qua là leo núi, ít ỏi sẽ tiêu hao hắn thể lực.

Đi tới Thiên Thanh trên quảng trường, Tiêu Thần phát hiện nhiều cái Truyền Tống Trận phương pháp, từ trái sang phải, phân biệt ở tại phía trên lóe ánh sáng, nhìn kỹ một chút, nguyên lai linh quang trên không trung cho thấy Truyền Tống Môn tác dụng, phía trên ánh sáng chữ viết là: Luyện Khí, Trúc Cơ, còn có một cái không có dấu hiệu, đây cũng là thai thành trở lên tu sĩ sử dụng, lấy Tiêu Thần tính cách, hắn đương nhiên lựa chọn cuối cùng cái đó Truyền Tống Môn.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 105: Thai Thành so đấu

Đem Tiêu Thần đi tới kia Truyền Tống Môn trước thời điểm, vừa vặn có lưỡng người tu sĩ theo Trúc Cơ Truyền Tống Môn bên trong đi ra, bọn họ liếc mắt một cái liền nhận ra Tiêu Thần, không có cách nào Tiêu Thần bây giờ đang ở Huyền Thanh Sơn danh tiếng quá lớn, trong khoảng thời gian này đã hoàn toàn vượt qua Đại sư huynh các loại, trở thành Huyền Thanh Sơn nhân vật phong vân số một, hắn tướng mạo cũng truyền lưu ở đều cái giai đoạn giữa các tu sĩ, có thể liếc mắt nhận ra hắn, mười có tám chín.

"Người xem, đây chẳng phải là Hạo Thiên sao?" Một người tu sĩ nói.

"Đúng vậy, mái tóc màu xanh, không sai được, bất quá hấn nghĩ như thế nào chạy Thai Thành lấy bên trên tu sĩ sử dụng Truyền Tống Môn đây?" Một tên tu sĩ khác cũng mở miệng.

"Ta xem a, không biết tự lượng sức mình." Lúc trước tên tu sĩ kia nói.

"Có thể hay không, hấn vốn là Thai Thành tu vi, chỉ không biết dùng phương pháp gì xâm nhập vào Luyện Khí khu." Tên tu sĩ này càng nói càng không đáng tin cậy.

"Tuyệt không có khả năng này, ta hôm nay ngược lại muốn nhìn một chút, hấn như thế nào bêu xấu."

Tiêu Thần nghe vậy, xoay đầu lại nhìn hai cái này tu sĩ, hấn thói quen không có phản bác cái gì, chẳng qua là thờ dài nói: "Ai, lòng người a." Sau đó liền bước đi về phía Truyền Tống Môn.

Tiêu Thần có thể xác định, hai người này hấn chưa thấy qua, lại càng không dùng nói quen biết, nhưng chính là này không nhận biết người, liền chuyện nhỏ như vậy, đều đang mong chính mình bêu xấu, đây cũng là tội gì.

Đem một người so người ưu tú một giờ sau khi, người sẽ ghen tị, so người ưu tú nhiều một chút thời điểm, người sẽ hâm mộ, so người ưu tú được rất nhiều thời điểm, người sẽ sùng bái, sẽ chê, đây chính là người, buồn chán suy nghĩ.

Hào quang chợt lóe xác xác thật thật biến mất ở này cái Truyền Tống Môn bên trong, như vậy rõ ràng chính là truyền tống bình thường tiến hành, Tiêu Thần đã bị truyền đến Thiên Thanh Thai, không hướng chạy Luyện Khí cùng Trúc Cơ hai cái Truyền Tống Môn, chỉ có thể truyền tống đến nơi so tài,

Có thể bình thường truyền tống đến, Tiêu Thần cũng là có chút kỳ quái, theo lý thuyết đây là không hấn, chỉ sự thật hết lần này tới lần khác chính là như vậy, đi tới không tính là xa lạ Thiên Thanh Thai bên trên, Tiêu Thần chứng kiến vốn là Trúc Cơ khu cùng Luyện Khí khu nơi so tài đã trải qua biến mất, biến thành đá màu trắng phủ thành quảng trường, hai cái cao đến Thạch Bì, trên không trung hơi hơi chìm nổi, phía trên khắc cái đó chữ, rặng ngời rực rỡ, ghi chép từng cái thời đại khác nhau truyền kỳ.

Thai Thành Khu sân so tài ở nơi rất xa, đã trải qua có thể chứng kiến, không biết ở Huyền Thanh đỉnh không thể phi hành, ở Huyền Thanh trên đỉnh Thiên Thanh Thai có thể hay không Bay.

Không có nhận được thông báo, cũng không có thấy quy định, Tiêu Thần đương nhiên ngầm thừa nhận là có thể Bay, vì vậy hấn gọi ra Bích Lưu bước lên, hướng Thai Thành cuộc so tài khu cực nhanh bay đi, càng xa xăm là Nguyên Thần, thiên cơ, thậm chí đại đạo cuộc so tài khu, nghe nói đại đạo tu sĩ tỷ thí dùng sân so tài bên trong, có thể đảm nhiệm Đạo Tu sĩ thi triển.

Muốn biến liền có biến, muốn núi liền có núi, chỉ cần thực lực đủ, có thể cho người một cái hủy diệt thế giới, về phần thật giả, không thể nào phán đoán, bởi vì đại đạo tu sĩ cực kỳ thừa thốt, lại Huyền Thanh Sơn quy định, đại đạo cuộc so tài khu, vạn năm mở một cái, vừa có thể có mấy người, làm chứng được cuộc tranh tài này.

Đề giai trận đấu nghĩ (muốn) là như thế nào bắt được cao hơn hạng, mà càng về sau tựa hồ theo đuổi lại càng thấp, chỉ khát vọng có thể so với cuộc so tài, là mộng tưởng biến hóa hèn mọn sao?

Cũng không phải là, mà là thực lực tăng trưởng không xứng với nguyên lai mơ mộng, lại không thể rất nhanh tăng thực lực lên, lâu co lại mơ mộng, đây là một loại thể nào thật đáng buồn?

Tu sĩ cũng sắp đổi mặt như vậy thật đáng buồn, nghĩ như thế, tu giả cùng phạm nhân, rốt cuộc có cái gì bản chất khác biệt đây?

Yêu cầu suy nghĩ vấn đề nhiều lắm, cần phải giải quyết nghĩ ngờ càng nhiều, nhưng tất cả những thứ này toàn bộ, nhưng lại làm kẻ khác như thế vô lực, đây chính là thể giới, đối với (đúng) mỗi người đều công bình thể giới.

Thông qua theo quảng trường đến Thiên Thanh Thai Truyền Tống Môn, chỉ muốn đi vào cuộc so tài khu, còn phải lại qua một cái Truyền Tống Môn, Tiêu Thần không biết là cái gì có thể thông qua Thiên Thanh quảng trường, chỉ này cuộc so tài khu Truyền Tống Môn, nếu như không có tín vật, chỉ có đối ứng cảnh giới người mới có thể đủ ra vào, giờ phút này hấn đang ở Truyền Tống Môn trước, không xác định đã biết lần có thể thông qua hay không, nếu là không có thể, lại sẽ phát sinh cái dạng gì sự tình.

Cuối cùng Tiêu Thần cắn răng một cái, một con chui vào màn sáng bên trong, hấn rốt cuộc vẫn là quyết định thử một lần, hay lại là quang mang chớp thốc,

Tiêu Thần lúc xuất hiện lần nữa sau khi, đã trải qua tiến vào Thai Thành kỳ sân so tài, hấn đến, cũng không có người chú ý, cũng không có đối với (đúng) hiện trường tạo thành ảnh hưởng gì.

Giờ phút này Tiêu Thần nghĩ (muốn) vẫn đúng với truyền tống vấn đề, này hiểu kỳ thử một lần bên dưới, lại mang đến vấn đề, Tiêu Thần rất rõ ràng bản thân tu vi Không Phải Thai Thành, như vậy có thể đi vào, tất nhiên chỉ có một khả năng, đó chính là chính mình hoặc là trên người mình thứ gì, "Lừa gạt" qua Truyền Tống Môn kiểm tra, nghĩ như thế, Tiêu Thần lập tức liền tưởng đến còn chưa trả cho Bệnh lão nhân lệnh bài màu đen.

Không nghĩ tới vật này, còn loại chức năng này, không biết kia người cuối cùng cuộc so tài khu, có thể không thể đi vào nhìn một chút. Tiêu Thần trong lòng âm thầm nghĩ tới, mà đối với Tiêu Thần mà nói, chỉ cần là nghĩ đến, hơn phân nửa cũng phải thử một chút, kia tham quan người cuối cùng cuộc so tài

khu, lại sẽ phát cái gì, có hay không cùng nguy hiểm, những vấn đề này, Tiêu Thần hiển nhiên là chưa bao giờ sẽ lo lắng.

Tiêu Thần quả nhiên là một cái bắt thủ ước hẹn người, cho dù hắn đã trải qua cố gắng nghĩ đến sớm một chút, trên thực tế tới cũng thật sớm, nhưng ở lúc lên núi sau khi, một hồi đuổi theo Hầu Tử, một hồi đuổi theo chim hán, nếu là không tới trễ, mới là thiên lý bất dung.

Hắn đi tới cuộc so tài khu thời điểm, bị vạch ra rất phạm vi lớn trên trường đấu, hai gã tu sĩ đã tại chiến đấu, nhìn dáng dấp cũng không phải mới vừa bắt đầu, Tiêu Thần nói thầm một tiếng sau khi xong phát hiện, trên đài hai cái đều là nam, hắn không biết Thai Thành Top 100 trận đấu, mỗi ngày chỉ có một trận, trong lòng an ủi mình, có lẽ còn không có đến phiên đây, thật may tới sớm, trên thực tế hắn lo lắng là, có thể hay không đã trải qua đánh xong, vậy hắn chuẩn bị chết tám phần mười là được, còn lại cũng không nên suy nghĩ.

Tiêu Thần tìm một địa phương nhìn xa xa trên đài hai người kịch đấu, pháp thuật không cùng tầng xuất, hoa lệ lại không mất uy lực, hai người cũng bất pháp quyết, chỉ thường thường đều là một hai thủ thế là có thể thả ra công kích, không giống Luyện Khí Trúc Cơ tu sĩ, nửa ngày bất pháp quyết mới có thể thả ra pháp thuật.

Tiêu Thần âm thầm so sánh, chính mình về phần Vạn Kiếm Quyết cùng nhất thức Cuồng Long ngâm, có thể miễn cưỡng cùng những pháp thuật này so một lần, mà chính mình một thân vũ kỹ, sợ rằng cho dù có thể gần người chỗ dùng, tác dụng cũng sẽ không quá lớn, trừ phi có thể nhanh hơn, mạnh hơn, thuần thực hơn, nếu là một hơi thở 5000 kiếm, kiếm kiếm cũng có thể rút đầy chân nguyên, vậy dạng này 5000 kiếm, đủ để rung chuyển Thai Thành tu sĩ, bất đắc dĩ Tiêu Thần thiếu vẫn còn có chút xa, lần này vượt cấp, sợ rằng khó đi nữa duy trì nói phách lối.

"Mẹ, lại bị đùa bốn." Tiêu Thần thấp giọng la mắng một tiếng, "Bất quá nhìn một chút cũng không tệ."

Tiêu Thần ở nhìn trong quá trình trận đấu hiểu được, Thai Thành Khu trận đấu một ngày chỉ có một trận, đến Thập Cường thời điểm khả năng chừng mấy ngày mới có một cuộc tranh tài, biết được tin tức này sau đó, Tiêu Thần phản ứng đầu tiên chính là bị Lăng Tử Lăng đùa bốn, bất quá căn cứ đến đâu thì hay đến đó tâm tính, Tiêu Thần xem xong trận đấu mới bắt đầu than phiền.

"Sur huynh, hỏi thăm chuyện này a, có biết hay không Huyền Lăng Sư Thúc trận đấu khi nào thì bắt đầu à?" Tiêu Thần đi tới một tên Trúc Cơ đệ tử trước mặt hỏi.

"Sur đệ ngươi cũng đứng Huyền Lăng Sư Thúc có ý tưởng a, ta khuyên ngươi vẫn phải chết. . . Ngươi là Hạo Thiên?" Danh tự này Trúc Cơ đệ tử nghe được Tiêu Thần nói như vậy sau cười ha ha, đang khi nói chuyện quay đầu, đem hắn chứng kiến Tiêu Thần thời điểm, nói đều còn chưa nói hết.

"Đúng vậy." Tiêu Thần thần thần đờ đẫn, Tự Nhiên không có gì không dám thừa nhận.

"Hừ, không thể trả lời." Lúc trước còn nở nụ cười tu sĩ thấy là Tiêu Thần sau đó, hừ lạnh một tiếng, không nữa phản ứng đến hắn.

Tiêu Thần không tìm được manh mối, đang yên đang lành, tại sao hỏi cái vấn đề đều phải bị người cho sắc mặt nhìn.

Thật ra thì Tiêu Thần có chỗ không biết là, hắn giờ phút này ngoại trừ trở thành lời đồn đại nhiều nhất đệ tử, cũng bị trước mắt này Trúc Cơ tu sĩ coi là đứng đầu đại cừu nhân, nguyên nhân rất đơn giản, Tiêu Thần lấy Luyện Khí Kỳ thực lực, chạy thật nhanh Trúc Cơ Kỳ trước 10, kia nguyên lai Đệ Thất Danh sau đó toàn bộ tuột xuống một tên, mà người trước mắt, vừa vặn chính là Trúc Cơ Kỳ nguyên lai Trúc Cơ Kỳ tên thứ mười.

Chia lìa bính sát dài hơn trận đấu, trải qua bao nhiêu chật vật mới bước lên top 10, hắn vốn nên phong quang vô hạn, chỉ Tiêu Thần xuất hiện đánh loạn hết thấy các thứ này, mặc dù tên thứ mười một như cũ rất không tồi, nhưng lại thoát khỏi top 10, ý nghĩa xê xích nhiều rồi không biết bao nhiêu, ngay cả khen thưởng cũng không biết sức gấp bao nhiêu lần, hết thấy các thứ này Người khởi xướng, Tiêu Thần, không bị hắn ghi hận bên trên, mới là chuyện lạ, thậm chí, hắn thấy Tiêu Thần thời điểm có thể nhìn được không có động thủ, đã coi như là không tệ tương đối có thể nhìn rồi.

"Vừa mới dụ dỗ một cái, lúc này mới bao lâu, lại gọi lên Huyền Lăng Sư Thúc chủ ý tới, cho là thắng mấy trận, liền thật vô pháp vô thiên, ngươi cho rằng là, Thai Thành tu sĩ là loại người như ngươi có thể tranh giành sao?" Tu sĩ kia tâm tình cực kỳ kích động, rất nhiều một lời không hợp liền muốn động thủ nghiêm về.

"Lại câu đưng một cái, tương đối khá." Tiêu Thần đương nhiên sẽ không ở khác người không nhanh đề tài bên trên tranh luận, dứt khoát theo ý hắn nói.

"Ngươi. . . So trong truyền thuyết còn phải không biết xấu hổ." Hắn cũng không có xem qua Tiêu Thần trận đấu, cho nên không có lãnh giáo qua Tiêu Thần "Vô địch".

"Nhường cái nhường cái. . ." Tiêu Thần phát hiện người quen cũ.

"Sur đệ, nơi này này." Tiêu Thần vượt qua trước mắt tu sĩ, hướng về phía phía trước vẫy tay hô.

"Ừ?" Một tên vóc người cực kỳ nhỏ thấp người ở trong đám người dừng bước.

Vốn là lên con giận dữ Trúc Cơ tu sĩ bị Tiêu Thần làm nhục như vậy, lập tức liền muốn bùng nổ, lại chứng kiến Kiếm Đồng Tử Huyền Trần hướng chính mình đi tới.

Ta cùng với hắn theo không quen biết, chẳng lẽ là đến tìm tiểu tử này? Đây Trúc Cơ tu sĩ trong lòng không khỏi nghĩ đến.

"Sur huynh a, chuyện gì?" Huyền Trần chấp tay sau lưng ngửa đầu nhìn Tiêu Thần nói.

"Đệ tử gặp qua Sư Thúc." Này Trúc Cơ tu sĩ nhìn Kiếm Đồng Tử Huyền Trần đi tới trước mặt mình, đuổi vội vàng hành lễ, chỉ trong lòng của hắn lại lật ra sóng lớn, có thể bị Kiếm Đồng Tử thành là sư huynh, ở nơi này Huyền Thanh Sơn chỉ có có mấy vị, mấy vị này đều là thực lực và hắn không phân cao thấp Hiên Viên Ngọc hạo đám người.

Mà giờ khắc này, sư huynh Tự Nhiên không thể nào là gọi chính mình, như vậy chỉ có thể là Tiêu Thần, chẳng lẽ tiểu tử này thực lực đã cùng những thiên tài này bình thường, hắn có thể chỉ là một gã Luyện Khí Kỳ tu sĩ.

"Ừ, không việc gì ngươi đi trước đi." Kiếm Đồng Tử tính tình cổ quái, giờ phút này lên tiếng, chỉ Trúc Cơ tu vi tu sĩ làm sao dám nói thêm nữa câu, chấp tay thi lễ một cái sau, nhanh chóng đi xa, lúc đi vẫn không quên rồi nhìn Tiêu Thần liếc mắt, chỉ giờ phút này trong mắt của hắn, vẻ phức tạp chiếm đa số.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 106: Bất cường chiến

"Sư đệ, ngươi cũng tới xem bọn hắn đánh nhau?" Tiêu Thần hoàn toàn không để ý Huyền Trần mặc trên người là Tam Đại Đệ Tử quần áo trang sức.

"Không, ta là tới đánh nhau." Huyền Trần cũng không có quản Tiêu Thần gọi, "Sư huynh, nghe nói ngươi đứng đầu gần gũi Luyện Khí khu hạng nhất sau đó, lại vượt cấp đánh vào rồi Trúc Cơ khu trước 10, rất nhanh còn phải lại khiêu chiến vượt cấp Thai Thành tu sĩ, trừ lần đó ra, còn cầu kết một người đẹp sư muội, cái này làm cho sư đệ cực kỳ hâm mộ a." Huyền Trần tựa như cười mà không phải cười nhìn Tiêu Thần nói.

"Ta còn không quyết định có muốn hay không tham gia khiêu chiến, đến lúc đó ta nói thẳng không tham gia, nhìn những thứ này ném loạn tin nhảm người đem mặt hướng cái nào thả." Tiêu Thần đương nhiên sẽ không ngốc đến thời gian đều còn chưa tới, liền để lộ ra mình là Không Phải muốn tham gia trận đấu ý tưởng.

"Nga, ha ha, sư huynh cũng phải cẩn thận a, ta trận đấu sắp bắt đầu, liền đi trước rồi." Huyền Trần cười ha ha một tiếng, chấp tay sau lưng đi về phía xa xa, bản về không chớp mắt nói bữa ăn bữa linh, Huyền Trần thật đúng là không kém, nếu là Tiêu Thần vừa mới biết Thai Thành Top 100 trận đấu một ngày chỉ tiến hành một trận, vẫn thật là tin Huyền Trần nói trận đấu nói như vậy rồi.

"Những người này, có phải hay không tu vi càng cao, lại càng có thể già bộ à?" Tiêu Thần tự cổ nói một câu, sau đó bắt đầu tìm kiếm Lăng Từ Lăng bóng người, chỉ sự thực là, tại chỗ không dưới vạn người, ở người như vậy trong đám, muốn tìm một người, vậy đơn giản là không có khả năng.

Sân so tài cái đó trên, trận đấu đã trải qua kết thúc, vậy xem đám người cũng bắt đầu tản đi, chỉ từ đầu đến cuối không thấy Lăng Từ Lăng bóng dáng, một tia hy vọng cuối cùng tan biến, Tiêu Thần đã trải qua chắc chắn, lần này là bị chơi xỏ, bất quá hắn đến không có bao nhiêu cảm giác, bởi vì hắn tới nơi đây cũng coi như kiến thức một chút chân chính thuộc về Thai Thành kỳ cường giả chiến đấu.

Tiêu Thần không có tiếp tục chờ chút, xoay người đi tới lúc tới truyền tống miệng, sẽ phải rời khỏi, nhưng hắn đang suy đoán, luôn sử dụng nắm giữ quyền hạn đặc biệt đồ vật, không biết có thể hay không bị phát hiện, rồi sau đó nghĩ lại, coi như bị phát hiện, cũng là Bệnh lão nhân chuyện, tự cổ cười một tiếng, một bước bước vào Truyền Tống Môn bên trong biến mất không thấy gì nữa.

Hắn chuẩn bị rời đi Thiên Thanh Thai sau đó phải trả lời Vân U Phong, ở Vân U Phong tiềm tu một đoạn thời gian, tu vi có thể tăng lên bao nhiêu liền tăng lên bao nhiêu, lần này Thai Thành khiêu chiến vượt cấp, Tiêu Thần bắt buộc phải làm, cho dù hắn biết, muốn phải chiến thắng bất kỳ người nào, đều là khả năng không nhiều, chỉ càng không có không chiến trước trốn ý tưởng.

Ở Tiêu Thần theo Thiên Thanh Thai Truyền Tống Môn biến mất xuất hiện ở Thiên Thanh quảng trường thời điểm, hắn vừa đi ra khỏi truyền tống ánh sáng, liền thấy Lăng Từ Lăng cười đối với chính mình nháy mắt.

Chứng kiến Lăng Từ Lăng như vậy, Tiêu Thần trong lòng ngũ vị tạp thành, không biết là nên cao hứng đây, cần phải tức giận, hoặc là dứt khoát bắt đắc dĩ.

"Ngươi không phải nói hôm nay ngươi trận đấu sao? Tại sao không có ở?" Tiêu Thần nắm tay ôm ở cái ót, đi tới Lăng Từ Lăng thân vừa nói.

"Dựa vào cái gì?" Lăng Từ Lăng nghiêng đầu một cái, ngạo nghễ nói.

"Ừ?" Nghe vậy, Tiêu Thần nghi ngờ.

"Được rồi, sau bảy ngày ta cùng với Kiếm Đồng Tử tỷ thí." Lăng Tử Lăng không có ở nói nhiều một câu, xoay người rời đi, lưu lại Tiêu Thần đứng tại chỗ, trên mặt tất cả đều là vẻ nghi hoặc.

Bảy ngày kỳ hạn, thoáng qua rồi biến mất, hôm nay đã là Lăng Tử Lăng tỷ thí Kiếm Đồng Tử Huyền Trần trận đấu kỳ hạn, đây là lần này trăm năm cuộc so tài đặc sắc nhất trận đấu lời tựa, trận chiến này, là Minh Hoàng Phong cùng Phiêu Miêu Phong quyết đấu đỉnh cao, Kiếm Đồng Tử Huyền Trần đối chiến Huyền Thanh nữ thần Lăng Tử Lăng.

Làm Minh Hoàng Phong Thần Vũ Đạo Tôn trực hệ đệ tử, Kiếm Đồng Tử tiếng tăm vang lừng bên ngoài, Huyền Thanh Sơn trên dưới, mấy có lẽ đã là không người không biết, không người không hiểu, hẳn là như vậy lần này đoạt cúp hấp dẫn một trong những nhân vật, mà Lăng Tử Lăng so sánh với, quang luận nổi tiếng nói, cũng là không để cho chút nào.

Sáng sủa tính cách, dài đẹp dễ, lại sẽ bán manh, thiên tư tu vi lại cực kỳ kinh người, bước vào con đường tu luyện thời gian không lâu, chỉ tu vi đã trải qua không hề kém, ở đệ tử trong miệng, nàng còn một người khác danh xưng, đó chính là nữ thần.

Lăng Tử Lăng mặc dù không là Phiêu Miêu Đạo Tôn trực hệ đệ tử, nhưng sư Huyền U Chân Nhân tu vi cũng không thể khinh thường, hướng chỉ con đường tu luyện, trọng yếu nhất còn là mình, bây giờ nàng lấy chưa đủ năm mươi cái đó tuổi, tu tới Thai Thành Trung kỳ, nếu chỉ là như thế, kia bằng vào Thai Thành Trung kỳ tu vi là không có khả năng có cơ hội ở nơi này Top 8 cuộc chiến bên trong xuất sắc.

Lăng Tử Lăng càng là Cửu Đại Thần Quyết, Ngũ Linh Quyết đương thời người thừa kế, đạt tới cái dạng gì cảnh giới, tạm không người biết, Tiêu Thần càng không biết Lăng Tử Lăng là Cửu Đại Thần Quyết người thừa kế, bất quá nàng chiến lực đuổi sát Hậu Kỳ thậm chí Đại Viên Mãn, đã là không cần nhiều lời sự thật, ở toàn bộ Phiêu Miêu Phong xuống, chỉ có một người có thể cùng sống vai.

Thả vào môn phái khác nhau, hai người đều đưa là tươi đẹp truyền kỳ, chỉ đây chẳng phải là Thiên Kiều nên thỏa mãn tư thái, giờ khắc này ở Huyền Thanh Sơn trên trường đấu, cùng sân khấu tỷ thí, đồng dạng là Thiên Kiều, như vậy va chạm, mới có thể để cho bọn họ hưởng cao hơn mạnh hơn phương hướng không ngừng tiến tới.

Kết quả tranh tài không người nào có thể dự liệu, càng không có ai dám chắc chắn, ai thắng ai thua đều không lý kỳ, giờ phút này đi tới trên trường đấu các đệ tử, để ý cũng đã không phải là trận đấu thắng thua, bọn họ chỉ chỉ là muốn làm người đứng xem, làm chứng trận này, thiên tài biểu diễn.

Lăng Tử Lăng có nói trước, lần này Tiêu Thần cũng đến hiếm thấy học cái ngoan ngoãn, ở tất cả mọi người đều chưa có tới thời điểm, hẳn đã tìm được một cái tốt nhất xem địa điểm đứng thẳng tắp, không thể không nói, Tiêu Thần nhiều năm Luyện Thể, đem thân thể tạo nên được cực kỳ hoàn mỹ, hướng trạm này, quả thật có thể làm cho người ta một loại tư thế hiên ngang, khí thế bất phàm cảm giác.

Đi tới sân so tài người càng ngày càng nhiều, khoảng cách bắt đầu tranh tài còn có một khắc đồng hồ thời gian, chỉ toàn bộ cuộc so tài khu đã trải qua tụ hội rồi Huyền Thanh Sơn cơ hồ toàn bộ Nguyên Thần Huyền Cảnh bên dưới tu sĩ, trăm năm cuộc so tài, cuối cùng này trận đấu, vô luận là Trúc Cơ, hay lại là Luyện Khí tu sĩ, cũng có thể tới xem, mà dạng cơ biết, cơ hồ không có người sẽ bỏ qua cho, hơn thập vạn tu sĩ tất cả đều vào Thai Thành Khu sân so tài.

Đây mới là trăm năm cuộc so tài chân chính rầm rộ!

Bình chọn xem sư môn trưởng bối cũng đến đông đủ, lần này làm trọng tài, là một gã thiên cơ tu sĩ, này đối với hắn mà nói, cũng là một lần vinh dự, nhưng cùng lúc, cũng là trách nhiệm, dự thi tu sĩ, đều là Huyền Thanh Sơn tương lai, phạm là xuất hiện một chút sơ xuất, hẳn chết vạn lần khó khăn từ chức trách phạt.

"Top 8 cuộc chiến, Huyền Trần, Huyền Lăng, vào sân!" Theo trọng tài ra lệnh, dự thi hai người trước sau đi vào sân so tài, Tiêu Thần vị trí nổi bật nhất, Lăng Tử Lăng con mắt thứ nhất nhìn thấy được hắn, giống vậy hắn cũng nhìn thấy nàng.

Giờ phút này Tiêu Thần tròn mắt há to miệng, nhìn trên đài người, một người là quen thuộc Huyền Lăng Sư Thúc, một người khác, lại chính là kia vóc người cực kỳ nhỏ thấp, Huyền Trần sư đệ.

Lăng Tử Lăng không hiểu Tiêu Thần làm này trạng nguyên nhân, chỉ Huyền Trần nhưng là rõ ràng không gì sánh được, hắn hướng về phía Tiêu Thần khẽ mỉm cười, môi giật giật, không có phát ra âm thanh, thế nhưng rõ ràng chính là gọi tiêu Thần sư huynh.

Chứng kiến Huyền Trần, Tiêu Thần coi như là biết, cuộc tranh tài này, Kiếm Đồng Tử tỷ thí Huyền Thanh nữ thần, mà đại danh鼎鼎 Kiếm Đồng Tử, lại chính là Huyền Trần, bất quá Tiêu Thần sau đó ha ha, cười một tiếng, "Quả nhiên là đồng tử."

"Mẹ, thật là vác điểm" Tiêu Thần thầm mắng một tiếng, hắn có thể không có quên, ngày đó ở trên trời Thanh trên quảng trường chính mình đá hắn một cước chuyện, Huyền Thanh Sơn mấy cái này nhân vật thiên tài, hắn cơ hồ đắc tội cái liền.

Cùng Đại sư huynh ở Tầng Kinh Các đánh một trận, đá Huyền Trần một cước, lại là dưới con mắt mọi người, càng là ở mười mấy năm trước, cũng đã đắc tội Lăng Tiêu, cả đời này gặp ghềnh, Tiêu Thần muốn tìm một Long bày tỏ một phen.

Nghĩ tới những thứ này, Tiêu Thần về mặt đưa đám đứng tại chỗ, lớn thật hăng hái đã biến mất rồi một nửa.

"Bắt đầu tranh tài." Lăng Tử Lăng cùng Huyền Trần đều vào trận sau khi chuẩn bị xong, trọng tài ra lệnh một tiếng, sân so tài chung quanh lập tức xuất hiện một tầng trong suốt màn sáng, ngăn cách bắt đầu chiến trường cùng người xem, bên trong sân chỉ để lại trọng tài cùng dự thi người.

Loại này Kết Giới tác dụng, một là phòng ngừa trong quá trình trận đấu đối với (đứng) bên ngoài sân người tạo thành tổn thương hai là có thể phòng

ngừa bên ngoài sân người quấy nhiễu trận đấu, như vậy trận đấu, ngay cả Huyền Thanh Sơn tăng cao nhất đều biết coi trọng, tính công bình, không cho bất luận kẻ nào lấy bất kỳ thủ đoạn nào quấy nhiễu.

Kết giới này đang xây lập Thiên Thanh Thai thời điểm cũng đã bày, là do đại đạo tu sĩ tự tay bố trí, cho dù đều là đại đạo tu sĩ, cũng không khả năng tránh qua tai mắt, đối với (đúng) người bên trong tẩy máy tay chân.

"Sur Tỳ, mời." Huyền Trần mở ra tay nói.

"Ngự Linh Quyết, Từ Hà." Lăng Từ Lăng không có khách khí, dẫn đầu chỗ dùng pháp thuật, vừa lên tới chính là Thần Quyết Ngự Linh.

Chỉ thấy Lăng Từ Lăng trên tay phải chỉ, biến hóa mấy cái Thủ Quyết sau đó, một quả hạt châu màu tím trông rỗng xuất hiện, tùy thời ban ngày, chỉ hạt châu phát ra Hà Quang y nguyên có thể thấy rõ ràng.

Hạt châu này, Tiêu Thần cũng không xa lạ gì, ở trong rừng thôn nhỏ thời điểm, hắn chỉ thấy qua Lăng Từ Lăng dùng được, bất quá không nghĩ tới lại đây chính là Ngự Linh Quyết chiêu số.

"Ngự Linh Quyết Không Phải dẫn Thú Hồn tác chiến sao? Hay là ta ít đọc sách?" Tiêu Thần lẩm bẩm một câu, dù sao này Ngự Linh Quyết giới thiệu xác xác thật thật nói là kêu gọi trong chỗ u minh Thú Hồn vì chính mình tác chiến.

"Từ Nguyệt Thỏ." Lăng Từ Lăng khẽ rên một tiếng, Hà Quang bên trong đột nhiên xuất hiện một mảnh vàng sáng, ánh sáng tản đi sau đó, tất cả mọi người chứng kiến, này là một đám dài siêu cái lỗ tai lớn Từ Sắc thỏ, bọn họ Bay trên không trung, Hồng mắt đỏ quay tròn chuyển không ngừng, chỉ có chút hư ảo thân thể nói cho tất cả mọi người, những thứ này chẳng qua là một chút cực kỳ đáng thương, lại cực kỳ may mắn linh hồn.

Sau khi chết đi bởi vì đủ loại nguyên nhân, linh hồn trở về không thể luân hồi, đây là so Từ Vong còn thế lương kết quả, như vậy du hồn, hoặc là hóa thành ác quỷ, bị oán khí chiếm đoạt, hoặc là bị tu sĩ bắt hoặc luyện làm pháp bảo, hoặc luyện tập pháp thuật thần thông, chỉ có một bộ phận, nhưng ở vô tận trong mê vòng, hóa thành Chiến Hồn.

Đám này đáng yêu vật nhỏ không nhìn ra có nguy hiểm gì, chỉ Lăng Từ Lăng không thể nào ở trên thi đấu lăng phí thời gian cùng linh lực cho gọi ra bán mạnh đồ vật.

Lăng Từ Lăng đang kêu gọi ra Từ Nguyệt Thỏ sau, trên không trung nhẹ nhàng vẩy tay, một đám Từ Nguyệt Thỏ hướng về phía Huyền Trần nơi ở vọt tới, tốc độ nhanh, khiến cho người trở mắt.

Đối mặt tới công kích, Huyền Trần ánh mắt đông lại một cái, chỉ còn không có động tác, cho đến một đám Từ Nguyệt Thỏ tới gần sau đó, chỉ thấy hắn giơ tay tại trong hư không nắm chặt, một thanh màu cam kiếm quang trong nháy mắt ra hiện tại trong tay hắn, Kiếm Đồng Từ trong tay có kiếm, hắn nhắc kiếm càn quét chệch dọc, từng đạo kiếm quang bay ra, đánh thẳng không trung Từ Nguyệt Thỏ, chỉ những thứ này Từ Nguyệt Thỏ Chiến Hồn Không Phải vật chết, tránh trái tránh phải bên dưới, qua lại ở kiếm quang bên trong.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 107: Nữ thần bại

"Kiếm lập Trung Đình!" Kiếm quang bị né tránh, Huyền Trần không có một chút vẻ lo lắng, khẽ quát một tiếng sau, hắn thanh kiếm lập mang lên trước người, vốn là vóc người nhỏ thấp hắn, nắm một thanh so với hắn còn dài hơn mấy phần kiếm quang, nhìn qua mặc dù quái dị, chỉ tuyệt đối không thể bỏ qua.

Chỉ thấy bị mau né kiếm quang rồi rít lộn trở lại, trong nháy mắt liền có không ít Từ Nguyệt Thỏ bị đánh trúng tiêu tán, đến không phải chân chính tiêu tan, Chiến Hồn là lấy được luân hồi chúc phúc hồn phách, sẽ không chân chính tiêu tan, qua một đoạn thời gian, lại sẽ gặp lại.

Những thứ này lộn trở lại kiếm quang toàn bộ đều bay đến Huyền Trần kiếm quang trên, trong chốc lát, màu cam kiếm quang trở nên cực kỳ lóa mắt, chỉ thấy hắn nhanh chóng xuất kiếm, mỗi một lần cũng có thể khiến cho một cái hoặc là mấy con Từ Nguyệt Thỏ tiêu tan, một đám bay tới Từ Nguyệt Thỏ, trong nháy mắt liền hoàn toàn tiêu tan.

Giờ phút này Kiếm Đồng Từ bay, trên tay kiếm quang từ từ đưa dài, ba trượng, năm trượng, mười trượng, thẳng đến mười ba trượng sau đó, mới ngừng lại.

"Sư Tử, ta muốn ra mạnh nhất chiêu, chúng ta nhất thức phân thắng bại đi, cũng không muốn ảnh hưởng tiếp theo khiêu chiến." Năm thật dài kiếm quang Huyền Trần hướng về phía xa xa Lăng Từ Lăng nói.

"Theo lý như thế." Lăng Từ Lăng nhẹ giọng đáp.

"Đạo kiếm Nhị Trọng, Đạo Cận Tương Vọng." Huyền Trần lơ lửng trên không trung, trong tay thật dài kiếm quang quơ múa như tròn, đúng là kiếm kiếm trọng điệp, từng chiêu khấu chặt.

Không có sử dụng danh tiếng vô cùng đại công pháp, Kiếm Đồng Tử Huyền Trần, như trong tin đồn bình thường, đặc ý nhất chính là Huyền Thanh Sơn trụ cột nhất kiếm quyết, chỉ Thái Thành tu vì có thể vận dụng đạo kiếm, hơn nữa còn là Đệ Nhị Trọng cảnh giới, này tiền vô cổ nhân, cho dù là cơ sở kiếm quyết, đạo kiếm tôn nghiêm, cũng không phải là bình thường Thái Thành tu sĩ có thể tiếp được.

"Ngự Linh Quyết, Phượng Vũ Động Vân Hà." Đối mặt thành danh đã lâu Huyền Trần đạo kiếm, Lăng Từ Lăng không có nắm chắc tất thắng, nhưng tương tự cũng có biện pháp đối phó.

Ở Huyền Trần công kích tới trước khi trước, Lăng Từ Lăng hai tay Kết Ấn, không trung hạt châu màu tím bắt đầu biến hóa, phát ra một trận tia sáng chói mắt sau đó, biến mất không thấy gì nữa, ngay sau đó ở hạt châu biến mất địa phương, xuất hiện một cái Tử Sắc Tiêu Phượng Hoàng, cái này Tiêu Phượng Hoàng vừa xuất hiện liền bắt đầu nhanh chóng lớn lên.

Trong nháy mắt liền lớn lên đến năm sáu trượng nhiều, giờ phút này chỉ lớn lên Tử Sắc Phượng Hoàng mạnh mẽ vỗ cánh bành, tràn ngập trên không trung Tử Quang phảng phất bị trói buộc đi qua, ngưng tụ ở Tử Sắc Phượng Hoàng trước người, theo nó lớn cánh vung lên, hướng về phía Huyền Trần công kích đi.

Tột cùng nhất một lần va chạm, Tiêu Thần biết Nhị Trọng đạo kiếm đại biểu hàm nghĩa, lại không nhìn ra Lăng Từ Lăng sử dụng thuật cấp bậc, nhưng chuyện này cũng không hề có thể nói rõ cái gì, Lăng Từ Lăng dùng thuật này tới đối kháng Nhị Trọng đạo kiếm, tất nhiên đối với thuật này có cực lớn lòng tin.

Sau một khắc va chạm, chính là tràng này thiên tài tạ mạc biểu diễn, giờ phút này toàn bộ ngắm nhìn người tim đều nhảy đến cổ rỗi, phảng phất đang ở trận đấu người là bọn hắn.

"Đáng tiếc, Lăng nhi tu vi rốt cuộc chẳng qua là Trung kỳ, chỉ có thể khiến Thần Thú tình phách vẩy cánh một lần." Đây là trọng tài căn cứ phương, trong những người này, bất ngờ có Tiêu Thần trước gặp qua gãy đứt lão giả, còn Huyền U Chân Nhân, chỉ vô luận là gãy đứt lão giả, hay lại là Huyền U Chân Nhân, giờ phút này đều đứng ở một bên, người nói chuyện ngồi ở trên một cái ghế.

Hai người này đều là thiên cơ đại tu sĩ, Huyền U Chân Nhân càng là hậu kỳ tu sĩ, có thể ở này nhị vị trước mặt ngồi yên, chỉ có Đại Đạo tu sĩ.

Tiêu Thần xem người này một thân Nho y, chỉ như cũ có thể rõ ràng nhìn ra, là Huyền Thanh Sơn quần áo trang sức, bởi vì phong cách, màu sắc, hoàn toàn giống nhau khác, ô tóc đen dài khoắc ở sau lưng, dài mà nhu thuận năm sợi râu dài thẳng đến trước ngực, giữa hai lông mày hiển lộ là một loại cùng thiên địa tương dung khí tức, đây cũng là Đại Đạo tu sĩ, kiếm trúc Thần Phong, Kiếm Trúc Đạo Tôn.

"Cho dù Lăng nhi giờ phút này là hậu kỳ tu vi, cũng không có thể thắng Huyền Trần, hắn còn không dùng toàn lực đây, chắc là muốn giữ lại cùng Huyền cao lớn đánh một trận." Mở miệng là gãy đứt lão giả, người khác không biết, bọn họ những ngày qua sửa phi cơ sĩ, đối với (đúng) đệ tử tình huống nhưng là khá hiểu, Huyền Trần mạnh nhất chiêu thức, cũng không phải là giống như ngoại giới truyền lại đạo kiếm, mà là hai nhận Thanh Sương.

Đây là một chiêu hai tay kiếm pháp, bị Huyền Trần luyện tập được lô hỏa thuần thanh, chỉ ít có người biết, nếu đệ tử không muốn công khai, vậy cho dù là tri tình sư trưởng.

Cũng sẽ không lưu truyền ra đi, này mới đưa đến tất cả mọi người chỉ biết là Huyền Trần mạnh nhất chính là Nhị Trọng đạo kiếm.

Kết quả tranh tài, ở nơi này nhiều chút đại tu sĩ trong mắt, vừa ra chiêu, cũng đã nhìn ra kết quả, sự thật lại là như thế nào đây?

Thành thiên thượng vạn nói màu cam kiếm quang cùng lưỡng đạo to lớn Tử Quang đụng vào nhau, kiếm quang từng đạo không ngừng biến mất, chỉ Tử Quang cũng đang yếu bớt, giằng co nhau bên dưới, rốt cuộc vẫn không thể nào ra Kiếm Trúc Đạo Tôn dự liệu, Tử Quang đến cuối cùng, vẫn không thể nào địch qua kiếm quang, dần dần bị tiêu hao hầu như không còn, còn thừa lại không nhiều kiếm quang tiếp tục hướng Lăng Từ Lăng bay đi, thắng bại đã phân, Huyền Trần giờ tay lên vung lên, trên tay kiếm quang Tự Nhiên tiêu tan trên không trung.

Hắn cực kỳ nhỏ thấp vóc người, vào giờ khắc này, một chút không thấp bé, này là tư thái cường giả.

Lăng Từ Lăng ánh mắt lộ ra vẻ không cam lòng, chỉ thờ dài sau, biến mất không thấy gì nữa, chỉ thấy nàng lấy ra một thanh trường kiếm màu tím, huy động tiếp nhận bay tới còn thừa lại kiếm quang.

"Đưa nhỏ này, thật là bướng bỉnh." Huyền U Chân Nhân nhìn Lăng Từ Lăng nói, thanh âm có chút bất đắc dĩ, trận đấu quy định, không được sử dụng chính mình pháp bảo, giờ phút này Lăng Từ Lăng lại lấy ra Phi Kiếm.

"Ha ha, cái này cũng không có gì, dù sao Lăng nhi tuổi tác còn nhỏ." Kiếm Trúc Đạo Tôn đứng lên, cười ha ha một tiếng nói.

Kiếm Trúc Đạo Tôn là Huyền Thanh Sơn Cửu Đại đạo tôn bên trong thực lực đứng sau Chương Giáo Kinh Thương đạo tôn người, chỉ làm người cực

kỳ hiền lành, cho tới bây giờ không có thân là một Giáo tôn dài dằng dặc, chỉ giữa các tu sĩ, cảnh giới cách, giống như rãnh trời, coi như Kiếm Trúc Đạo Tôn hiền lành, cũng không có Đại Đạo dưới đây tu sĩ dám tiếp cận với hắn, đây cũng là Tu Chân Giới một trong những quy tắc.

Đương nhiên, quy tắc chuyện, chưa bao giờ đem Tiêu Thần tính toán ở bên trong.

"Ta nhận thua." Lăng Tử Lăng sau khi nói xong, hướng lên trời không Từ Sắc Phượng Hoàng đánh ra một đạo pháp quyết, Từ Sắc Phượng Hoàng thân thể dần dần giảm nhỏ, cuối cùng lại biến thành một quả hạt châu màu tím bay trở về hắn trong tay nàng.

"Trận chiến này, Huyền Trần chiến thắng, lên cấp tám người đứng đầu, Thai Thành Khu thứ chín tên thứ mười đem ở Top 8 trong tranh tài người thua trúng tuyển ra." Lăng Tử Lăng đã nhận thua, trọng tài là thực hiện chức trách, tuyên bố kết quả tranh tài cùng đến tiếp sau này an bài.

"Sur đệ, đứng lại." Ở trọng tài tuyên bố tranh tài kết thúc, mà sân so tài chung quanh Kết Giới còn không có biến mất, chỉ Tiêu Thần lại quên mất này vụ, hướng về phía Huyền Trần hô to một thân, mình thì là không tự chủ đi vào Kết Giới bên trong.

"Ừ?" Toàn trường hơn mười vạn người một trận kinh dị tiếng, khiến cho bao gồm Kiếm Trúc Đạo Tôn ở bên trong, tất cả mọi người ánh mắt đều ngưng tụ ở Tiêu Thần trên người, Tiêu Thần phát hiện không đúng, lần này a nhớ tới, hắn ở trong lúc vô tình, đã trải qua chuyển kiếp Kết Giới, đứng ở nơi so tài bên trong.

Đại Đạo cường giả đều không thể tùy tiện xuyên qua Kết Giới, Tiêu Thần một cái Luyện Khí tu sĩ, thật không ngờ tùy tiện liền xuyên qua, như thế vẫn chưa đủ khiến người ngạc nhiên, mới là chuyện lạ, Tiêu Thần ý thức chính mình không hay, chỉ không biết là suy nghĩ đột nhiên rút gân hay là cố ý cho phép, hắn nhìn trái phải một chút rồi, ngượng ngùng cười một tiếng, lại lui ra ngoài.

"Ừ!" Làm như vậy hậu quả, chỉ có một, đó chính là làm cho tất cả mọi người xác định, không phải mình con mắt tởn, mới vừa lui ra ngoài, Tiêu Thần lập tức phát hiện không đúng, chỉ lúc này nếu là lại đi vào nói, liền lại càng không tốt rồi, vì vậy mau mau xông đến trên trường đấu nói câu "Sur đệ, sau này hãy nói, sur huynh đi trước."

Sau khi nói xong, Tiêu Thần đẩy ra đám người, vọt vào Thai Thành kỳ cuộc so tài khu Truyền Tống Môn, chỉ hắn không có phát hiện, hắn vọt vào Thai Thành lấy bên trên tu sĩ sử dụng Truyền Tống Môn, lại một lần nữa cho tại chỗ người xem để lại không giải được nghi ngờ.

"Huyền U, tiểu tử này liền là năm đó phiêu miểu mang đi người chứ?" Nhìn Tiêu Thần rời đi, một đám nhân viên phụ trách liền phải đuổi tới đi, Kiếm Trúc Đạo Tôn khoát khoát tay, rồi sau đó hướng về phía Huyền U chân nhân nói.

"Đúng là, mấy năm này đều tại ta Vân U Phong tu hành." Huyền U Chân Nhân cung kính đáp.

"Thật có ý tứ, nghe nói hắn chuẩn bị lấy Luyện Khí tu vi, khiêu chiến vượt cấp Thai Thành tu sĩ." Đối với tình Huyền Thanh Sơn truyền lưu đồ vật, bọn họ những cao tăng này Tự Nhiên cũng sẽ nghe được, chẳng qua là không cần phải trấn áp, mới chẳng ngờ ngang gì tới.

"Những thứ kia đều là lời đồn đãi, chính hắn đến còn không có tỏ thái độ, bất quá theo ta đối với (đúng) hắn hiểu đến xem, hơn phân nửa hắn sẽ tham gia." Huyền U Chân Nhân đoán nửa có điểm không tệ, Tiêu Thần thật đúng là chuẩn bị khiêu chiến Thai Thành tu sĩ.

"Được rồi, liền như vậy, theo hắn đi đi, mảnh này thiên hạ, cuối cùng vẫn bọn họ những người tuổi trẻ này." Kiếm Trúc Đạo Tôn không có cho ra đánh giá, ở trong tiếng cười tại chỗ biến mất, không để lại một chút vết tích, với không người nào có thể cảm giác.

Đạo tôn tu vi, chỉ sợ đã đến Trung kỳ đỉnh phong. Gãy đứt lão giả nhìn không có một bóng người băng ghế, trong lòng âm thầm nghĩ tới.

Ở hí kịch tính như vậy một màn bên trong, Thai Thành Top 8 trận chiến đầu tiên, kết thúc mỹ mãn, tiếp theo trận đấu, nhất định không thể so với tràng này thiếu, mặc dù không quá có thể sẽ có như thế kỳ lạ tạ mạc.

Tiêu Thần quyết định, tại hắn tham gia khiêu chiến vượt cấp cuộc so tài trước, không bao giờ nữa đi Thiên Thanh Thai.

Thai Thành kỳ trận đấu ở sau đó không tới hai tháng kết thúc, chút nào không ngoài suy đoán, đều Thần Phong thiên tài tu sĩ, đều xảy ra va chạm, kết quả tranh tài cũng không người có thể dự liệu, ngoại trừ Hiên Viên Ngọc hạo cùng trong dự liệu như thế, chiến bại toàn bộ đồng giai người, danh liệt Thai Thành Khu hạng nhất, mà hạng nhì cũng không phải rất nhiều bị hấp dẫn nghị luận người, mà là danh tiếng cực lớn, chỉ có rất ít người nhắc lên Lăng Tiêu, hạng ba là Kiếm Đồng Tử Huyền Trần.

Chỉ ngoài ý muốn bên trong tất nhiên, toàn bộ Thần Phong chi chủ trực hệ đệ tử, đều vào top 10, lần này nhất mắt sáng, ngoại trừ xuất hiện hạng nhất Huyền Thanh đình, chính là Phiêu Miểu Phong, bởi vì phiêu miểu lần này trăm năm cuộc so tài, có ba người tiến vào trước 10 nhóm, ngoại trừ Phiêu Miểu Đạo Tôn ngồi xuống trực hệ đệ tử Tinh Nguyệt Nhị tỷ muội ra, Lăng Tử Lăng cũng lấy được tên thứ mười thành tích.

Tinh Nguyệt chị em gái, chỉ tính một người, đây là môn phái quyết định, không biết đến tại sao, thậm chí, tuyệt đại đa số người, bọn họ biết Phiêu Miểu Phong Phiêu Miểu Đạo Tôn trực hệ đệ tử là Tinh Nguyệt chị em gái, chỉ từ trước tới nay chưa từng gặp qua, lần này cuộc so tài xuất hiện, cũng chỉ là một người, cuối cùng nhưng là Tinh Nguyệt chị em gái cũng liệt vào, cho dù không biết, làm đệ tử cấp thấp, đương nhiên cũng không dám giống như phía trên hỏi, chỉ có thể đem này nghi ngờ chôn ở đáy lòng.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 108: Đại Đạo Bệnh lão nhân

Nếu nói là này Thai Thành Khu top 10 trận đấu là lần này trăm năm cuộc so tài thịnh yến, vậy kể tiếp Tiêu Thần tham gia khiêu chiến vượt cấp tự là sau khi ăn xong mong đợi nhất đồ ngọt.

Tiêu Thần chính mình còn không có tỏ thái độ rõ ràng, chỉ Huyền Thanh Sơn cao tăng đã trải qua thả ra một cái tin, đó chính là nếu như Tiêu Thần tham gia lần này khiêu chiến vượt cấp, kia sắp có một tên Đại Đạo tu giả tự mình đảm nhiệm trọng tài, ý này đã đầy đủ rõ ràng, mặc dù không có nói rõ, chỉ những cao tăng này còn là hy vọng Tiêu Thần có thể tham gia khiêu chiến.

Cho người một tên Đại Đạo tu sĩ đem người trọng tài, chẳng qua là nói cho hắn biết, Huyền Thanh Sơn tất nhiên bảo vệ hắn chu toàn, Thai Thành tu sĩ cùng Luyện Khí tu sĩ trận đấu, trong đó bất kể trạng huống gì, muốn phải cứu vãn, chẳng qua chỉ là Đại Đạo tu sĩ một cái ý niệm chuyển.

Biết càng ngày càng nhiều, Tiêu Thần liền càng ngày càng cảm giác tạ ơn sư tôn Ca Thụ Hành Vân, Tiêu Thần đã biết, ngày đó chịu Hắc Viêm một đòn không chết, dựa vào tất cả đều là sư tôn đưa cho mình hai món bảo vật, nếu không phải hai món bảo vật này chặn lại Hắc Viêm tùy ý trong một kích 99% uy lực, Tiêu Thần hai người, chết không thể chết lại, buồn cười Tiêu Thần lúc ấy còn tưởng rằng là chính mình Thanh Minh Linh Thể công.

Đối với cái này tin tức, Tiêu Thần nghe nói sau, chẳng qua là cười một tiếng, hắn vốn liền chuẩn bị tham gia lần này khiêu chiến vượt cấp, nguyên nhân có lẽ chỉ có hắn biết, có lẽ còn có người biết, thậm chí có thể nói, lần này vượt cấp cuộc so tài, hắn bắt buộc phải làm, bởi vì hắn không có đường lui.

"Tiêu manh lưu, người nếu thật như vậy sao?" Tiêu Thần ngồi xếp bằng ngồi ở vách đá, đột nhiên một cái thanh âm quen thuộc truyền vào hắn trong tai.

"Ừ, nếu thật như vậy, ta không hề ép được bao lâu." Tiêu Thần không cần quay đầu lại đều biết đây là Bệnh lão nhân thanh âm.

"Ta cho người khi trọng tài." Sau khi nói xong lại không có tới sau vãn, nghĩ đến Bệnh Lão Nhân đã rời đi Vân U Phong.

"Hay lại là bị nhìn đi ra nữa à." Tiêu Thần ngẩng đầu lên liếc bầu trời một cái, sâu kín nói.

Rồi sau đó Tiêu Thần hai tay chống đất, một cái hai tay bắt chéo sau lưng lộn mèo lên, sai bước hướng Lăng Từ Lăng chỗ ở đi tới.

"Cái gì? Đi?" Tiêu Thần ở Lăng Từ Lăng căn phòng không có tìm được Lăng Từ Lăng, đi thường ngày đại tác chỗ tu luyện hồi lúc, biết được Lăng Từ Lăng đã trải qua rồi đi Vân U Phong đình, tương lai thời gian thật dài muốn ở Phiêu Miểu Phong tu hành, cho đến Thai Thành Hậu Kỳ.

Giữa hai người, rốt cuộc không có thể đạt được một cái chính xác kết quả, thậm chí Tiêu Thần không đoán được, đối phương là ôm cái dạng gì tâm tư, Tiêu Thần không hiểu, Lăng Từ Lăng giống vậy cũng không hiểu, giữa hai người các loại, chỉ có tùy duyên.

Ngày mai chính là ba tháng kỳ hạn, ngày này bất kể Tiêu Thần tham gia hay không tham gia khiêu chiến vượt cấp, hắn đều đem lần đầu tiên xuất hiện ở Huyền Thanh Sơn cơ hồ trong mắt tất cả mọi người, tất cả mọi người đều sẽ nhớ, đã từng có một tu sĩ, Luyện Khí tu vi, khiêu chiến vượt cấp ở Trúc Cơ trong tu sĩ, bước lên top 10, còn đạt được tham gia lần nữa vượt cấp tư cách.

Mặc dù hôm nay đồng dạng là Trúc Cơ tu sĩ khiêu chiến vượt cấp kỳ hạn, chỉ cái này cùng Tiêu Thần muốn kêu thăm thiết lại vượt cấp so sánh, rõ ràng muốn thất sắc không ít.

Đồng dạng là Đệ nhất cường giả, đồng dạng là top 10, chỉ nhưng bởi vì Tiêu Thần một người, bọn họ hôm nay toàn bộ trở thành làm nổi bật hoa hồng lá xanh.

Đứng ở Thiên Thanh Thai trên võ đài trung ương, Tiêu Thần đối diện là chúng nhiều thiên cơ Nguyên Thần tu sĩ, chung quanh là đồng môn mấy trăm ngàn đệ tử, hắn chậm chạp đi tới một cái bàn án kiện trước, cao giọng nói: "Đệ tử Hạo Thiên, khiêu chiến Thai Thành."

"Đệ tử Hạo Thiên, khiêu chiến Thai Thành!"

"Đệ tử Hạo Thiên. . ."

Vang vọng thanh âm ở toàn bộ trên quảng trường vọng về, một tiếng này, Tiêu Thần trút xuống rồi chân nguyên toàn thân, một tiếng này, hắn hô lên trọn đời tín niệm, một tiếng này, hắn đốt toàn trường.

Tiêu Thần tiếng nói rơi xuống, toàn trường đều sôi trào, bất kể là nhìn đến quán, hay lại là xem thường, thích hoặc là ghét, nghe được Tiêu Thần thanh âm sau đó, trong lòng bọn họ không hiểu xuất hiện một tia kính ý, Tiêu Thần tu vi ở Luyện Khí, chỉ chẳng qua là Luyện Khí.

Đứng ở nơi này trên lối đài, âm ỉ đối tượng là Thai Thành tu sĩ, Luyện Khí tu sĩ, ở nơi này Huyền Thanh Sơn quả thực nhỏ nhất không đáng kể, chỉ bất luận nhiều cao giai tu sĩ, đều là theo Luyện Khí Trúc Cơ bắt đầu, bọn họ việc trải qua nghìn khó khăn vạn hiểm sau đó, cũng có để cho người khác ngửa mặt trông lên thực lực, trước bọn hắn cũng đều ngược nhìn người khác trước vào.

Hôm nay Tiêu Thần Luyện Khí tu sĩ, khiêu chiến Thai Thành, vượt qua suốt hai cái đại cảnh giới, bất luận thành bại, hắn một tiếng này lãnh kết tuyên ngôn, đã vì hắn giành được một cái vạn cổ không một.

"Thầy họ người kiếp này." Trúc xanh biến bên trong, kia giữa phổ thông phòng nhỏ trước, một tên lão giả râu tóc đều bạc trắng nhìn Thiên Thanh Thai phương hướng, tự lâm bẩm.

Trúc xanh bên trong ở, chỉ có một người, đó chính là Tiêu Thần sư phụ, Ca Thụ Hành Vân, trong miệng hắn lời muốn nói Kiếp, lại chỉ là cái gì, là dạng gì Kiếp, yêu cầu hắn đi bảo vệ.

Hiên Viên Ngọc Hạo cười, Huyền Trần cười, Lăng Từ Lăng cũng cười, Lăng Tiêu thần sắc có chút phức tạp, Kỳ Muội Lăng Từ Lăng, thường thường ở trước mặt hắn nói tới Tiêu Thần, nhưng hắn từ đầu đến cuối không có thể vừa thấy, bây giờ Tiêu Thần là dạng gì.

Cho đến hôm nay, nhìn tên này tu sĩ trẻ tuổi, ở hơn mười vạn người trước mặt hô lên hào ngôn, đốt toàn trường, hắn quả thực rất khó đem người trước mặt cùng mười năm trước kia mạnh lưu tiểu tử liên hệ với nhau, chỉ sự thực là, đây là thật, hắn chính là Tiêu Thần.

"Có lẽ, hắn thật có thể lấy cái thế giới này." Đây là Hạo Hạo tiếng lòng, giống vậy ý tưởng, Lăng Từ Lăng từng không chỉ một lần từng có.

So sánh những người khác hưng phấn, cùng Tiêu Thần cùng tham gia khiêu chiến vượt cấp còn lại chín tên Trúc Cơ tu sĩ, liền tương đối khó qua, đứng ở nơi này trên lối đài, trước sau đều khó, cũng không có thể giải bày cái gì, càng không thể rời đi nơi đây, chỉ có thể lúng túng nhìn tất cả mọi người là Tiêu Thần ứng hộ, một cái đứng ở Trúc Cơ nhóm Thai Thành tu sĩ.

Thấy vậy hình, Bệnh lão nhân đầu tiên là một tiếng thở dài, rồi sau đó trên mặt cũng lộ ra một tia khó mà phát hiện vui vẻ yên tâm, hôm nay hắn đáp dạ, tới chỗ này, nếu là Tiêu Thần lựa chọn khiêu chiến, hắn cũng sắp thật tham dự trọng tài, là không chỉ là bảo vệ Tiêu Thần chu toàn, thậm chí ở lúc cần thiết, còn có thể làm chút dừng.

"Lần này trăm năm cuộc so tài, mở lịch sử chi tiên, nhờ tổ sư phù hộ, đây là ta Huyền Thanh may mắn, đặc biệt phá lệ, lần này khiêu chiến vượt cấp, không thiết lập điều kiện, Hạo Thiên, người có thể tùy ý lựa chọn một người." Nói chuyện là một gã Tiêu Thần chưa từng thấy qua lão giả, xem quần áo, cùng Huyền U Chân Nhân có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu.

Vừa có thể ở nơi này hình dáng trường hợp an bài, tu vi tất nhiên không bằng, ở Huyền Thanh Sơn địa vị cũng tất nhiên cao quý.

"Người có thể bắt đầu chọn đối thủ của người, ta Huyền Thanh bên trên tổng cộng có Thai Thành tu sĩ mười ngàn số không 721 người, người có thể trực tiếp lựa chọn muốn khiêu chiến hạng, nếu là nhận biết tên, cũng có thể nói thẳng ra." Lão giả phát ống tay áo một cái, một quyển to lớn quyển trục xuất hiện ở không trung.

Từ từ mở ra, phía trên viết đầy rậm rạp chẳng chịt chữ nhỏ, nếu là nhìn kỹ một chút, liền có thể phát hiện, phía trên này viết tất cả đều là Thai Thành kỳ tu sĩ tên và tập lần trận đấu xếp hạng, không giống với Luyện Khí cùng Trúc Cơ, cái này ghi chép Thai Thành Khu xếp hạng Không Phải Thạch Bì, mà là này to lớn quyển trục.

"Ta lựa chọn. . ."

"Đại sư huynh, Hiên Viên Ngọc Hạo!" Nói xong câu đó, Tiêu Thần ngẩng đầu lên, trong mắt trừ bình tĩnh, người ngoài không nhìn ra người khác bất kỳ tâm tình gì.

Chỉ Tiêu Thần nói ra những lời này thời điểm, toàn trường so sánh với mới vừa rồi sôi trào, trong nháy mắt liền an tĩnh, rất nhiều người ngây dại, duy trì nguyên lai tư thế, ngây dại, có há hốc miệng, có cười một tiếng nụ cười cứng ở trên mặt, đây là một cái tất cả mọi người cũng không nghĩ tới kết quả.

Tiêu Thần đề danh Đại sư huynh, Thai Thành Khu hạng nhất Đại sư huynh, tu vi vô hạn ép tới gần Nguyên Thần, chỉ cần nghĩ, tùy thời cũng có thể đột phá Đại sư huynh, không chỉ là thấp thế hệ đệ tử, ngay cả phụ trách tái sự sư môn trưởng bối, cũng kinh ngạc không thôi, Luyện Khí tu vi, tuyên bố khiêu chiến Thai Thành Đại Viên Mãn, hay lại là Huyền Thanh Sơn hạng nhất Thai Thành Đại Viên Mãn.

Nếu không phải Tiêu Thần liền đứng ở nơi này, chính chính thường thường, nếu không phải bọn họ tận mắt nhìn thấy, xác xác thật thật, đảm nhiệm ai cũng biết cho là Tiêu Thần điên rồi, hoặc là chính mình điên rồi.

Chỉ có trong góc Bệnh lão nhân, không có lộ ra vẻ ngoài ý muốn, sớm lúc trước đối thoại lúc, hắn liền đã biết rồi Tiêu Thần lựa chọn, đây cũng là hắn sẽ xuất hiện ở nơi này nguyên nhân.

Lần này trăm năm cuộc so tài, theo bắt đầu trận đấu cho tới bây giờ, Tiêu Thần cho mọi người mang đến kinh hi quả thực nhiều lắm, lần này, không thể nghi ngờ đã đem này kinh hi mở rộng đến, chỉ có sợ, không người dám vui mức độ.

Ban đầu bọn họ coi như tận mắt thấy rồi Tiêu Thần vượt cấp đánh vào trước 10, chính miệng đem Tiêu Thần biến thành gần đây Huyền Thanh sốt dẻo nhất đề tài.

Chỉ theo Tiêu Thần biểu hiện đến xem, bọn họ cũng không có cảm thấy Tiêu Thần như thế nào không dậy nổi, bởi vì Tiêu Thần không có từ chối người ngoài ngàn dặm thiên tài hào quang, cũng không có không ai bị nổi thái độ, bọn họ chỉ cảm thấy, đây là một cái kỳ lạ khôi hài, thực lực rất không tồi bình thường sư đệ, Sư Đệ.

Tiêu Thần lần này đề danh Đại sư huynh, bọn họ phát hiện, tựa hồ Không Phải Tiêu Thần quá mức bình thường, mà là quá mức bất phàm, cũng hoặc là, thật ra thì thế nào bất phàm cũng có thể phi phàm.

"Hạo Thiên, Huyền cao lớn, vào sân." Bệnh lão nhân từng bước từng bước đi về phía giữa lối dài, Tiêu Thần chú ý tới, hôm nay Bệnh lão nhân thấu cũng là Huyền Thanh Sơn đạo phục, hần hôm nay thay đổi đi vắng lối thôi chi tướng, lưng thẳng tắp, ngày xưa lộn xộn rom rạ như thế tóc, hôm nay cũng sửa sang lại đánh thành đạo kẻ.

Mặc dù gây dết trên mặt hay lại là như thế phơi bày sẽ chết bệnh hoạn, chỉ đạo phục trên đai lưng rừ xuống chín cái tia (tơ) tuế, đại biểu Đại Đạo tu thân phận, hần nói phục cổ áo không có thêu lên bất kỳ Thần Phong ký hiệu, chẳng qua là có thể mơ hồ nhìn ra, đó là một chút Bạch Vân.

Tiêu Thần cùng Nghịch Thương Thiên đã từng không chỉ một lần đã đoán Bệnh lão nhân tu vi, bọn họ cảm thấy Bệnh lão nhân có thể là Thiên Cơ Kỳ đại tu sĩ, cho đến mới vừa rồi kỳ hạn, hần đều thì cho là như vậy, chỉ chứng kiến bệnh trên người ông già thấu quần áo trang sức sau đó, hần mới phát hiện, bọn họ hay lại là quá mức đánh giá thấp cái này nhìn bệnh nặng đem Từ Lão Đầu.

Không riêng gì Tiêu Thần nghi ngờ, tất cả mọi người tại chỗ đều kinh ngạc được không ngậm miệng được, Huyền Thanh Sơn Cửu Đại Thần Phong, Cửu Mạch truyền thừa, mỗi một tòa Thần Phong chủ nhân, đều là Đại Đạo tu sĩ, một môn liền nói Tôn, thành tựu Huyền Thanh Sơn hôm nay cái đó tối cao địa vị.

Chỉ toàn bộ Trúc Cơ Kỳ trở lên đệ tử đều biết, trước mắt lão giả này, không thuộc về Cửu Đại Thần Phong nhóm, bọn họ chưa từng thấy.

Thật ra thì không riêng gì đệ tử cấp thấp không biết chuyện, ngay cả mới vừa rồi an bài sự hạng thiên cơ lão giả, cũng không biết Huyền Thanh Sơn còn ẩn giấu đi như vậy một tên Đại Đạo tu sĩ, giờ phút này thấy, nơi nào còn dám ngồi yên, vội vàng đứng dậy liền muốn bái, Bệnh lão nhân phất tay một cái, "Lão phu chẳng qua là hứa hẹn với người, hôm nay này tới đảm nhiệm trọng tài chức." (chưa xong còn tiếp.)

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 109: 2 chiến đấu Đại sư huynh

"Toàn bằng tiền bối phân phó." Ngày này cơ hội lão giả chấp tay cung kính đáp, đối phương là Đại Đạo tu sĩ, chính mình cho dù đến gần vô hạn cái cảnh giới kia, chỉ rút cuộc Ngư Long chi biệt, chứ nói đối phương sẽ không làm ra cái gì, cho dù làm cái gì, cũng không phải hần có thể đủ can dự.

"Lão. . . Tiền bối, chuyện này. . ." Tiêu Thần vốn là nghĩ (muốn) hỏi một phen, lão mạnh lưu, lão chữ đã trải qua cửa ra, nhưng cảm giác được không ổn, lại thành tiền bối.

"Không cần nhiều lời, bắt đầu tranh tài." Bệnh lão nhân không trả lời Tiêu Thần, trực tiếp tuyên bố bắt đầu tranh tài.

Tiêu Thần nghi ngờ Không Phải Bệnh lão nhân sẽ xuất hiện ở nơi này, đối với hần là Đại Đạo tu sĩ, cũng không có qua kinh ngạc, thật ra thì hần mới vừa rồi là muốn nói, như vậy không thích hợp người.

"Sư đệ, vẫn khỏe chứ a." Đứng ở Tiêu Thần đối diện cách đó không xa, là Hiên Viên Ngọc Hạo, giờ phút này hần mặc dù không biết Tiêu Thần làm thế nào dự định, chỉ nếu bị đề danh, hần tự nhiên liền phải xuất chiến.

"Tạm được." Tiêu Thần đối mặt lời khách sáo, chưa bao giờ khách sáo trở về.

"Sư đệ, không bằng lần này, chúng ta trước so tài một chút quyền cước, thế nào, lần trước ba chiêu cái đó giới hạn, thật là khiến người khó chịu." Hiên Viên Ngọc Hạo cũng không có để ý Tiêu Thần trả lời, hần là như vậy thật muốn cùng Tiêu Thần tới một trận bất kể tu sĩ chiến đấu.

"Chính như ta ý." Tiêu Thần cười, này vốn là khiêu chiến Đại sư huynh một trong những nguyên nhân.

Huyền Thanh Sơn là tu đạo đại tông, đạo pháp thành tựu có một không hai thiên hạ, như Tiêu Thần như vậy Luyện Thể đạo hạnh còn mạnh hơn tu sĩ, ở Huyền Thanh Sơn tuyệt vô cận hữu, cho dù là Hiên Viên Ngọc Hạo cũng là tu đạo làm chủ, Luyện Thể là phụ.

Ở nơi này Huyền Thanh Sơn, muốn tìm được một cái giống vậy đối thủ, quả thực quá khó khăn, ở gặp phải Tiêu Thần trước, Hiền Viên Ngọc Hạo ở Huyền Thanh Sơn cơ hồ không có dùng Luyện Thể lực cùng người khác động thủ một lần, lần trước ở Tầng Kinh Các nhìn thấy Tiêu Thần Luyện Thể lực, liền nảy sinh thật tốt đánh một trận ý nghĩ, mặc dù cuối cùng biến thành đạo pháp cuộc chiến, Tiêu Thần một chiêu tháo chạy.

"Bắt đầu!" Tiêu Thần toét miệng cười một tiếng, dẫn đầu xông về Đại sư huynh.

Một trận vượt vượt hai cảnh giới trận đấu, lúc đó mở màn, một phe là Đại sư huynh Hiền Viên Ngọc Hạo, thiên tài trong thiên tài, một phe là danh tiếng vừa mới truyền ra nhân tài mới nổi, nếu là sinh ra sớm 60 năm, nói không chừng này dài trận đấu thì sẽ là một trận kinh tâm động phách, đứng đầu cuộc chiến của các thiên tài.

Thực tế không để cho Tiêu Thần sinh ra sớm 60 năm, chỉ có ở thời đại không ngừng biến thiên trong kẽ hở lớn lên, việc trải qua ở thời gian sai thuộc về khảo nghiệm, mới có thể xưng là, thiên tài chân chính.

Tiêu Thần cắn chặt hàm răng, nắm tay chặt chẽ cầm, một bên khác Hiền Viên Ngọc Hạo giống vậy nắm quyền hướng Tiêu Thần vọt tới, đây là một trận tu sĩ chiến đấu, ở Huyền Thanh Sơn trăm năm cuộc so tài bên trên, đứng đầu làm người ta điên cuồng một cuộc tranh tài, dùng Không Phải Đạo Thuật hình thức, liền triển khai như vậy.

Hai người tốc độ chạy trốn, đã đến gần Phi Kiếm tốc độ phi hành, mấy cái trong nháy mắt, giữa bọn họ khoảng cách đã trải qua chưa đủ hai trượng, sau một khắc, bọn họ lựa chọn trực tiếp nhất va chạm, Tiêu Thần cùng Hiền Viên Ngọc Hạo mỗi người đánh đánh một quyền, thành khăn tương giao.

Không giống pháp thuật va chạm như vậy huyền lệ, càng không có ánh sáng bắn ra bốn phía, có chăng qua là đụng nhau hai cái quả đấm, Luyện Thể lực kéo theo kinh phong đem hai người tốc về phía sau thối lên, máu me đầy đầu Hồng tóc dài, một con xanh đậm tóc ngắn, hai cái thời đại va chạm.

Như vậy không có chút nào hoa tiêu chính diện va chạm, đang cùng Tiêu Thần quả đấm đập chung một chỗ thời điểm, Hiền Viên Ngọc Hạo thâm kinh hãi, chính mình Thái Thành Đại Viên Mãn lực luyện đến nhục thân, vào giờ khắc này lại đang run rẩy, phảng phất không chịu nổi này Nhất Kích Chi Lực bình thường, ngoài ra hấn và Tiêu Thần va chạm kia một cánh tay cảm thấy một trận làm đau, đây rõ ràng là nhanh phải bị thương điểm báo trước.

"Thống khoái, trở lại." Tiêu Thần ở va chạm lúc, cũng có cùng Hiền Viên Ngọc Hạo không sai biệt lắm cảm giác, hấn Thanh Minh linh khí sửa đổi, cộng thêm sát khí Luyện Bì thân thể, mới vừa rồi cũng có chút run rẩy cảm giác.

Hai người hợp lại lại chia, lại chia trở lên, lần này không là thuần túy va chạm, hai người tiếp cận, rồi rút cực nhanh ra quyền, xuất chương, trước người hai người xuất hiện liền tiếp cánh tay tàn ảnh cùng đùng đùng đùng đùng thanh âm, đây là hai người trên không trung tiến hành một lần có một lần va chạm.

Vào lúc này, Tiêu Thần ưu thế hiển lộ không thể nghi ngờ, Tây Môn Vọng Nguyệt tặng cho tâm đắc, Tiêu Thần đã trải qua dung hợp quán thông, này Phàm Trần tốt cùng nhất vũ kỹ, bị Tiêu Thần dùng được, từng chiêu từng thức, không khỏi là tinh diệu tuyệt luân, dần dần, không có sử dụng tu vi Hiền Viên Ngọc Hạo bắt đầu chống đỡ không được Tiêu Thần thể công, thỉnh thoảng liền sẽ lộ ra không môn, bị Tiêu Thần đánh trúng.

Trạng huống này tất cả mọi người đều có thể nhìn ra, Đại sư huynh đang cùng Tiêu Thần trong tranh tài, giờ phút này chính ở hạ phong.

"Du Long Bộ." Hiền Viên Ngọc Hạo cũng ý thức được không đúng, mặc dù thỉnh thoảng đổ vào công kích, sẽ không đối với chính mình tạo thành tổn thương bao lớn, chỉ một khi tích lũy rất nhiều không dùng tới tu vi lực nói, thân thể rất nhanh sẽ biết không chịu nổi, lập tức cũng dùng hết vũ kỹ.

"Tàn Yên Bộ." Đối mặt bước chân trở nên hư ảo Hiền Viên Ngọc Hạo, Tiêu Thần công kích rất khó còn nữa hiệu đánh trúng, mà Hiền Viên Ngọc Hạo cũng đã có thể còn lên một chiêu hai chiêu, hấn cũng không muốn thua thiệt, vì vậy vận lên Tàn Yên Bộ.

Này Tàn Yên Bộ là sư tôn Ca Thụ Hành Vân truyền thụ, chẳng những có thể làm Động Thuật đối địch thân pháp thuật tới sử dụng, vẫn có thể dùng Nhục Thân Chi Lực bước ra, đây là một loại kỳ diệu quý tích, cùng Hiền Viên Ngọc Hạo Du Long Bộ triển đấu với nhau.

Phát động Tàn Yên Bộ sau đó Tiêu Thần, Hiền Viên Ngọc Hạo cũng không có cái gì phương pháp tốt ứng đối, Không Phải hấn vũ kỹ không đủ tinh xảo, càng không phải là Luyện Thể lực không tốt, thật sự là ở Tiêu Thần quá mức khó dây dưa, hỏi dò, ngoại trừ Tiêu Thần, có người tu sĩ nào sẽ đi hoa số lớn thời gian học tập phạm nhân thuật?

Biết giờ phút này, Hiền Viên Ngọc Hạo mới phát hiện, dựa vào lực, chính mình sợ rằng thật không phải là tiểu tử trước mắt này đối thủ, chỉ vô luận như thế nào, cuộc so tài này, còn phải tiến hành tiếp.

"Đại sư huynh, không bằng chúng ta so tài một chút kiếm pháp đi." Ở Hiền Viên Ngọc Hạo chống đỡ càng ngày càng khó khăn thời điểm, Tiêu Thần đột nhiên dừng lại công kích nói.

Hiền Viên Ngọc Hạo cười một tiếng, thầm nói tiểu tử này còn thật biết làm người, nghĩ đến kiếm pháp, Hiền Viên Ngọc Hạo lại lần nữa nhấc lên lòng tin, hấn sớm vài năm thời điểm, tu hành đồng dạng là Huyền Thanh Sơn cơ sở kiếm pháp, đối với kiếm đạo, có rất sâu nhận thức cùng lĩnh hội.

Nhưng mà, Tiêu Thần thật sẽ hào tâm như thế làm đối thủ lo nghĩ, nếu như nói cho Hiền Viên Ngọc Hạo đối thủ của hấn nắm giữ một hơi thở xuất kiếm năm ngàn lần cao nhất ghi chép, không biết hấn có thể hay không làm rung động nghĩ (muốn) ôm một cái đem Tiêu Thần ghim chết.

"Như thế, tốt lắm." Hiền Viên Ngọc Hạo Tự Nhiên không biết Tiêu Thần suy nghĩ trong lòng, phảng phất thắng lợi lại lần nữa làm trong tay.

"Đạo Tôn." Sau khi nói xong, Hiền Viên Ngọc Hạo hướng về phía không trung Bệnh lão nhân cúi người một cái, cung kính nói, đem hấn chứng kiến

Bệnh lão nhân thời điểm, kinh ngạc cũng không so Tiêu Thần ít hơn bao nhiêu, Bệnh lão nhân hẳn không hiếm thấy qua, chỉ ai có thể nghĩ tới, như vậy một ông lão, lại là người mang tuyệt đỉnh tu vi Đại Đạo cường giả.

Hai người bọn họ nói chuyện với nhau Tự Nhiên đều truyền đến Bệnh lão nhân trong tai, giờ phút này cần Hiên Viên Ngọc Hạo lên tiếng, Bệnh Lão Nhân đã biết dụng ý, chỉ thấy hấn hự không một chỉ, dưới lời đài một nơi Ngọc Thạch sáng lên một cái, sau đó bay ra lưỡng đạo lưu quang, phân biệt hướng Hiên Viên Ngọc Hạo cùng Tiêu Thần bay đi.

Tiêu Thần giờ tay lên vừa tiếp xúc, rõ ràng là một thanh cùng Bích Lưu không sai biệt lắm rộng nhận trường kiếm, mà Hiên Viên Ngọc Hạo cầm trong tay cũng là đồng dạng một thanh trường kiếm, loại binh khí này, đặc biệt cung cấp Huyền Thanh Sơn Thai Thành trở lên đệ tử trận đấu dùng, bởi vì này loại binh khí bị đúc tạo ra thời điểm liền không có bất kỳ năng lực đặc thù, cũng không có Phẩm Giai phân chia, duy nhất đặc điểm chính là bền chắc không thể gãy, Thai Thành tu sĩ, làm phi kiếm Ngự Sử cũng tốt, trực tiếp tay cầm chém đâm chọn cũng tốt, tùy ý thi triển, không cần phải lo lắng hư hại.

Nhìn về mặt tự tin Hiên Viên Ngọc Hạo, Tiêu Thần trong lòng âm thầm bật cười, không cần tu vi, chỉ dùng vũ kỹ, Tiêu Thần tự tin thiên hạ khó gặp đối thủ, coi như đối phương là đến gần Nguyên Thần tu sĩ, coi như đối với (đúng) mới có thể dùng thần niệm bắt chính mình phương thức tấn công, Tiêu Thần giống vậy tự tin, có chút chiều thức, coi như khiến đối thủ đã nhìn ra, cũng không tránh thoát.

Hai người đem binh khí cầm vào tay sau đó, không hện mà cùng xông về đối phương, giống như một đỏ một xanh lưỡng đạo lưu quang đụng vào nhau, mặc dù vẫn là không có huyền lệ ánh sáng bắn ra bốn phía, chỉ đây đối với tu sĩ mà nói, tuyệt đối là một trận thị giác thịnh yến, bọn họ lúc nào gặp qua tu sĩ như thế trận đấu, hai thanh kiếm trên không trung không ngừng va chạm, văng lửa khắp nơi.

Hai người thân thể khi thì giống như Trương Cường Cung, khi thì mềm mại như một cái rong rêu, người tới ta đi, trong nháy mắt liền muốn va chạm rất nhiều lần, mỗi một lần va chạm đều tính chuẩn đến cực hạn, nếu là có một chiêu nửa thức xử lý không thỏa đáng, lập tức liền có chảy máu nguy hiểm.

Tại chỗ người xem đa số đều sứt sứt không ngừng, bọn họ không có nghĩ qua, Luyện Khí Kỳ Tiêu Thần có thể cùng Đại sư huynh đánh nhau kịch liệt đến thế, bọn họ rất rõ Đại sư huynh làm người, này tuyệt đối không phải hấn cố ý muốn cho, mà là thật trong thời gian ngắn cầm Tiêu Thần không có biện pháp chút nào.

Ngoại trừ đệ tử bình thường, đi tới hiện trường còn Huyền U Chân Nhân, Kiếm Trúc Đạo Tôn, lấy cấp địa vị nhất cao quý Huyền Thanh Sơn Chương Giáo, Kinh Thương đạo tôn, ngoài ra, làm Tiêu Thần trực hệ Sư Tổ Phiêu Miểu Đạo Tôn cũng đi tới nơi đây.

Bọn họ đều là cuộc tranh tài này tới, bốn vị đạo tôn tham dự, chỉ vì nhìn một người trận đấu, Tiêu Thần vinh hạnh, đã trải qua Vô Song, tiền vô cổ nhân, có lẽ cũng sau không thấy người tới.

Tình huống thật, chỉ có tự mình cùng Tiêu Thần động thủ Hiên Viên Ngọc Hạo biết, Hiên Viên Ngọc Hạo mỗi một lần cùng Tiêu Thần giao phong, đều cơ hồ dùng tới toàn lực, nhưng hấn mơ hồ cảm giác có dừng khí, không biết tại sao, Tiêu Thần dùng được lực lượng rõ ràng không bằng chính mình lớn, chỉ giao phong va chạm kết quả lại là hấn thường thường ở hạ phong.

Chưa quen thuộc vũ kỹ người xem ra, mặc dù là lực lượng tương đương, chỉ chính hấn lại là phi thường minh bạch, không bao lâu, hấn sẽ gặp khí lực theo không kịp tiêu hao, nếu như không cần tu vi, kia ắt sẽ chiêu thua Tiêu Thần, có thể có nói trước, nếu giờ phút này lật lọng, hấn thà thua trận đấu.

Tiêu Thần trên tay kiếm pháp càng ngày càng sắc bén, vung đâm chém, mỗi lần cũng có thể theo Hiên Viên Ngọc Hạo khó khăn nhất phòng thủ góc độ công ra, khiến cho hấn phải tổn nhiều hai phần khí lực, mới có thể tiếp được kiếm chiêu, cứ thế mãi, gom ít thành nhiều, cho dù là Hiên Viên Ngọc Hạo cũng bắt đầu không chịu nổi.

Giờ phút này Hiên Viên Ngọc Hạo đang suy tư sau này thế nào vấn đề lúc, trên tay chiêu thức đã trải qua dùng hết, mà Tiêu Thần kiếm chiêu biến hóa rất nhiều, tựa hồ vô cùng vô tận, dần dần, hấn càng ngày càng khó phòng thủ mỗi một chiêu Tiêu Thần tấn công, bắt đầu từ từ bị bức phải lui về phía sau. (chưa xong còn tiếp.)

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 110: Chế thắng pháp bảo

Cục diện như vậy đã trải qua ngay cả người đứng xem đều có thể nhìn rõ rồi, Đại sư huynh Hiên Viên Ngọc Hạo, lại không địch lại Tiêu Thần, cho dù bọn họ không người nào nguyện ý tin tưởng đây là thật, chỉ này xác xác thật thật chính là thật.

Cái gọi là sắp thua, theo bắt đầu người tới ta đi công phòng chiến, biến thành bây giờ chỉ có Tiêu Thần cướp công, chỉ Hiên Viên Ngọc Hạo chỉ có thể bị động phòng ngự, xuống chút nữa, chính là Hiên Viên Ngọc Hạo thất thủ bị chế.

Quả thật không rời mười, lâu dài thủ bên dưới, Hiên Viên Ngọc Hạo rốt cuộc bị Tiêu Thần nhảy ra rồi trường kiếm, vẩy tay một kiếm, ở bộ ngực hấn vạch qua, Hiên Viên Ngọc Hạo một thân đạo phục bị cắt một cái lỗ hồng lớn, quan trọng hơn là, hấn bại bởi Tiêu Thần, thật ra thì nếu không phải Tiêu Thần cố ý dừng lại đổi thành đấu kiếm, Hiên Viên Ngọc Hạo đã sớm thua, nghiêm khắc coi như, hấn lại nhưng đã là ngay cả thua hai lần.

"Thiên Kiếm Nhất Ảnh." Đánh trúng Hiên Viên Ngọc Hạo sau đó, Tiêu Thần dùng tay lại bên trên công kích, chỉ giờ phút này Hiên Viên Ngọc Hạo cũng không có mất đi chiến đấu lực lượng, thi triển ra nhất thức bởi vì lúc trước Tiêu Thần một mực áp chế mà không có thời gian sử dụng kiếm chiêu.

"Ha ha, đúng hợp ý ta." Hiên Viên Ngọc Hạo vừa mới lên tay, Tiêu Thần lập tức liền nhìn thấu một chiêu này, bởi vì này như thế, hấn vô cùng quen thuộc, Thiên Kiếm Nhất Ảnh, chính là một hơi thở xuất kiếm một ngàn kiếm trở lên, ba nghìn, năm nghìn, chín nghìn, chín nghìn chín trăm chín chín, cũng gọi là Thiên Kiếm Nhất Ảnh.

Chính là không biết, Hiên Viên Ngọc Hạo, có thể một hơi thở giữa, phát ra bao nhiêu kiếm, Tiêu Thần lần trước cùng Bệnh Trúc Can tu sĩ lúc đối chiến, cực hạn dùng hết một hơi thở năm nghìn kiếm, cuối cùng lấy được thắng lợi, ba tháng tu dưỡng cùng luyện tập, cũng không biết có phải hay không là có thể quá nhiều phát ra mấy kiếm.

Người ở bên ngoài nhìn qua, chính là Tiêu Thần cùng Hiên Viên Ngọc Hạo hai người đều đưa kiếm giờ ở phía trước, hướng đối thủ phóng tới, trên thực tế, ở tại bọn hấn va chạm trong nháy mắt, sẽ gặp ở một hơi thở giữa, xuất kiếm hơn ngàn lần, chỉ mau giống như chỉ ra rồi một kiếm bình thường, cho nên như vậy kiếm pháp, mới có thể bị gọi là Thiên Kiếm Nhất Ảnh, đây cũng là cân nhắc dùng kiếm Luyện Thể Chi Sĩ cường độ thân thể cùng dùng kiếm độ thuần thục khen ngợi nhất trác.

Bệnh lão nhân ở một bên làm trọng tài, hấn đồng dạng cũng là Luyện Thể tu sĩ, như vậy kiếm pháp, hấn tự nhiên biết, lường người chọn dùng phương thức như vậy tới kết thúc chính thức trận đấu trước não nhiệt, cũng coi là Luyện Thể Chi Sĩ được cái trước sau vẹn toàn.

Kiểm và kiếm tương giao, vừa chạm liền tách ra, hai người phảng phất chẳng qua là xông về đối phương, sau đó xuyên qua, lẫn nhau đổi vị trí đứng ngay ngắn.

Chỉ thấy Hiên Viên Ngọc Hạo đem trường kiếm trong tay ném một bên, đứng ở trên lời đài cười lên ha ha, tu sĩ bên trong, mặc dù tu vi cao có thấp có, chỉ không có kẻ ngu, thấy vậy hình, cơ hồ tất cả mọi người đều biết, mới vừa rồi mới vừa rồi giao phong bên trong, Đại sư huynh thua, bại bởi Luyện Khí Kỳ Tiêu Thần, mặc dù lớn sư huynh không sử dụng tu vi lực, chỉ bất kể nói thế nào, ở Luyện Thể lực bên trên, hấn hoàn toàn bại bởi Tiêu Thần.

"Hạo Thiên sư đệ, quả nhiên rất không tồi, đáng tiếc, sư huynh không thể đem nhường ra hạng nhất, xin lỗi." Hiên Viên Ngọc Hạo đối với (đúng) Tiêu Thần liền ôm quyền nói, trăm năm cuộc so tài hạng nhất, cực kỳ trọng yếu, nếu là Hiên Viên Ngọc Hạo cứ như vậy chấp tay nhường cho Tiêu Thần, như vậy hấn ở tất cả đệ tử trong mắt hình tượng sẽ bị hủy.

Tuy nói là hư danh, mà dù sao lưng đeo đã lâu, đã trải qua không đơn thuần là hư danh đơn giản như vậy, chính như Huyền Thanh Sơn Chương Giáo, đại biểu không chỉ là Huyền Thanh Sơn cao nhất địa vị, có địa vị này, cũng tương tự phải gánh Huyền Thanh Sơn cả môn phái tương lai trách nhiệm.

Một câu nói, muốn đeo mũ miện, trước hết phải chịu sức nặng của nó.

"Không cần nhiều lời, sư huynh xuất thủ chính là, bất quá ta có cái tiểu yêu cầu nhỏ." Hiên Viên Ngọc Hạo không chịu lúc đó nhận thua, Tiêu Thần Tự Nhiên có thể minh bạch trong đó quan hệ trọng đại.

"Sư đệ cứ nói đừng ngại." Hiên Viên Ngọc Hạo khẽ vuốt cằm nói.

"Lúc trước ta ba lần được thế không công, hi vọng sư huynh lần này để cho ta xuất thủ trước." Tiêu Thần bình tĩnh nói.

"Có thể." Hiên Viên Ngọc Hạo trên mặt nổi lên nghi ngờ, Tiêu Thần đúng là mới vừa rồi trong tỷ thí được thế không công, nhưng chỉ có hai lần, tuy nhiên không hiểu được tại sao Tiêu Thần nói là ba lần, chỉ giờ phút này đối với Tiêu Thần yêu cầu, hấn không có lý do gì cự tuyệt.

"Đa tạ sư huynh." Nói xong, Tiêu Thần nhắm mắt bắt đầu đọc chú ngữ.

Hiên Viên Ngọc Hạo không biết, không có nghĩa là những người khác không biết, mới vừa rồi trong nháy mắt Thiên Kiếm Nhất Ảnh giao phong, Hiên Viên Ngọc Hạo một hơi thở năm nghìn kiếm, cùng Tiêu Thần lần trước dùng được Cực Hạn Chi Lực bình thường, chỉ Tiêu Thần mới vừa rồi nhưng là đột phá cực hạn, so Hiên Viên Ngọc Hạo nhiều hơn một kiếm, một kiếm này ở đâm tới Hiên Viên Ngọc Hạo cổ họng lúc trước sau khi bị Tiêu Thần thu hồi, cộng thêm trước hai lần trước, đúng lúc là ba lần.

Tiêu Thần trong miệng đang ở đọc chú ngữ, đối với tại chỗ rất nhiều đại tu sĩ mà nói, phải nghe đến quả thực quá dễ dàng, chỉ ngay cả Đại Đạo tu vi mấy người, cũng cũng không biết Tiêu Thần chỗ đọc là pháp thuật gì chú ngữ, chỉ có Kinh Thương Đạo Tôn cùng bệnh trong mắt lão nhân lộ ra vẻ suy tư.

Tiêu Thần giờ phút này chính ở một bên điều động Thanh Minh linh lực, một bên nhẹ giọng nhớ tới ngự kiếm thuật khẩu quyết, dùng thuật này, hấn mục đích ở ngoài sáng lộ vẻ bất quá, tất nhiên là nghĩ (muốn) thả ra bên trong thân thể Kiếm Linh, chính mình thông qua Ngũ Sắc tàn kiếm quang che chở, tránh thoát Kiếm Linh công kích, mà khiến Đại sư huynh trở thành Kiếm Linh mục tiêu công kích, hơn một trăm cái Kiếm Linh, coi như là Hiên Viên Ngọc Hạo Thái Thành Đại Viên Mãn tu vi, chỉ sợ cũng không chịu nổi.

Hiên Viên Ngọc Hạo quả nhiên không có ở Tiêu Thần đi nguyên rủa thời điểm động thủ, giờ phút này Tiêu Thần pháp thuật đã trải qua chuẩn bị không

sai biệt lắm, chỉ thấy Tiêu Thần tay trái làm kiếm chỉ Chi Thiên, trên bầu trời ánh sáng chợt lóe, một thanh Cự Kiếm từ trên trời hạ xuống, cắm ở Tiêu Thần trước mặt, tất cả mọi người đều có thể chứng kiến, chuỗi này Cự Kiếm có Ngũ Thái vè, xen vào ở trên lõi đài, làm cho người ta một loại thịnh khi trước khi người cảm giác, mà lúc này, Hiên Viên Ngọc Hạo cũng bắt đầu hấn tấn công.

"Cửu Tiêu Kinh Thần." Chỉ thấy Hiên Viên Ngọc Hạo chấp hai tay, ngửa đầu hút một hóp lớn khí, rồi sau đó hướng Tiêu Thần phun ra ra, hút vào là không khí, chỉ phun ra nhưng là Lôi Quang.

Một đạo một trượng lớn bằng Tử Sắc Lôi Quang, hướng Tiêu Thần bắn nhanh tới, một kích này, Hiên Viên Ngọc Hạo không có nương tay, hấn biết, nếu Tàng Kinh Các vị tiền bối kia đi tới hiện trường, hơn nữa còn đảm nhiệm trọng tài, kia không quản lý mình thế nào thi triển, cũng không thể bị thương Tiêu Thần tánh mạng, vì vậy xuất thủ không có một tí cất giữ.

"Đại sư huynh thứ nhất liền dùng Kinh Thần Quyết, thật đúng là không có xem thường tiểu tử này." Nói chuyện là một cái Tiêu Thần từ trước tới nay chưa từng gặp qua nữ tử, người đàn bà này hôm nay cũng không có thấu Huyền Thanh Sơn đạo phục, mà là một thân cung trang ăn mặc, tóc cũng có tâm sửa sang lại một phen, bàn ở sau ót, một khuôn mặt không tính là tuyệt mỹ, nhưng là thanh tú lung linh.

"Ta nhớ được, Sư Tỷ mấy ngày trước cũng không thể tiếp chiêu này đi." Lần này mở miệng là Kiếm Đồng Tử.

"Lăng Tiêu chặn lại, chỉ cũng không thể thắng được Đại sư huynh." Mới vừa rồi cô gái kia không có chối.

"Sư Tỷ, chúng ta tới đánh cuộc một keo hai người bọn họ ai thắng đi." Kiếm Đồng Tử nói lần nữa.

"Ha ha, sư đệ, ngươi chẳng lẽ hồ đồ, điều này cần đánh cuộc không?" Cung trang nữ tử không nhịn được cười ra tiếng, rồi sau đó dè dặt nụ cười nói.

"Kia ngươi chính là đánh cuộc Đại sư huynh thắng? Tốt lắm, ta cá là tiểu tử này thắng, ta nếu thắng, muốn ngươi một vò rượu lâu năm." Kiếm Đồng Tử không có đi quản cung trang nữ tử trên ghẹo, tự cổ nói.

"Một lời đã định, ta nếu thắng, ngươi theo ta đi Bồng Sơn lâu các một chuyến." Cung trang nữ tử tựa hồ ăn chắc Kiếm Đồng Tử, không có một chút do dự liền đáp ứng.

Lại nói Tiêu Thần, ở Lôi Quang đánh trúng kỳ hạn rất cục thì hoàn thành toàn bộ công tác chuẩn bị, chỉ thấy hấn ở Lôi Quang tới trong nháy mắt nhắm hai mắt, người ở tại tràng cũng không ai biết, giờ phút này Tiêu Thần bả tâm thần đắm chìm trong không gian trong cơ thể trong, muốn duy nhất thả ra toàn bộ Kiếm Linh.

Hiên Viên Ngọc Hạo phát ra Lôi Quang khoảng cách Ngũ Sắc tàn kiếm quang còn không tới một trượng khoảng cách, lúc này không trung đột nhiên buồn bã, giữa Tiêu Thần trước người xuất hiện một cái không lành lặn trạng màu xanh da trời viên hoàn, từng chuỗi màu sắc hình thái khác nhau kiếm quang từ trong bay ra, vừa lúc bị bay tới Lôi Quang đánh trúng.

Ngay từ đầu bay ra kiếm quang bị Lôi Quang đánh trúng sau ở trên trời lung la lung lay, nhưng là không có tiêu tan, rồi sau đó càng ngày càng nhiều kiếm quang bay ra, cùng Lôi Quang đụng vào nhau, những thứ này kiếm quang không có một thanh bị đánh nát, ngược lại Lôi Quang dần dần trở thành nhạt, cuối cùng biến mất.

Kiếm Đồng Tử nhìn trên lõi đài, khoe miệng lộ ra một tia ý cười, mà cung trang nữ tử lại giật mình không nhỏ, Hiên Viên Ngọc Hạo Kinh Thần Quyết, nàng mấy ngày trước khi đối chiến lãnh giáo qua, mặc dù đón lấy, chỉ mất đi nhiều lắm tiền cơ, rất nhanh thì bị thua, giờ phút này giống vậy một chiêu, lại bị một tên Luyện Khí tu sĩ tiếp nhận, này cũng không do nàng không kinh hãi.

"Ừ?" Công kích phát ra người, Hiên Viên Ngọc Hạo so với ai khác đều biết mới vừa rồi một đòn đại biểu cái gì, không nói Luyện Khí Kỳ, cho dù đồng vị Thái Thành Hậu Kỳ, có thể tiếp được chiêu này cũng vì số không nhiều, chớ đừng nói chi là giống như Tiêu Thần thoải mái như vậy.

"Nghịch ngợm." Phiêu Miểu Đạo Tôn khẽ cười một tiếng nói.

"Sẽ nhìn một chút hấn có thể nghịch ngợm đến mức nào đi." Trả lời nàng là Kiếm Trúc Đạo Tôn.

Kinh Thương Đạo Tôn ngồi ở một bên, cũng lộ ra nụ cười, chỉ nhưng không có lên tiếng.

Bệnh lão nhân chính là ở một mâm phai mờ rồi phai mờ miệng, trong lúc nhất thời không biết nên nghĩ (muốn) chút gì, ban đầu hấn không biết Tiêu Thần có cái gì tiền vốn khiêu chiến Hiên Viên Ngọc Hạo, giờ phút này chứng kiến những thứ này Kiếm Linh, hấn trong nháy mắt liền hiểu, Tiêu Thần tất nhiên là cùng Tàn Kiếm nói kia hai cái đồ vật cấu kết, bất quá cái này cũng đến phù hợp Tiêu Thần tác phong.

Tiêu Thần biết rõ mình đang làm gì, những thứ này đỉnh phong tu sĩ, ở Tiêu Thần thả ra Kiếm Linh thời điểm, cũng biết Tiêu Thần muốn làm gì, nhưng bọn hấn cũng không thể can thiệp, dù sao coi như là mượn dùng Ngoại Vật, cũng là một loại thực lực, chỉ Hiên Viên Ngọc Hạo giờ phút này lại không có thể nhận ra những thứ này Kiếm Linh là vật gì, chỉ nói là Tiêu Thần chỗ dùng pháp thuật, chỉ lại không thể tin được, một cái Luyện Khí tu sĩ pháp thuật có thể ngăn trở chính mình Kinh Thần Quyết.

Thả ra Kiếm Linh sau, Tiêu Thần lập tức thay đổi thủ quyết, mấy đạo pháp quyết đánh vào Ngũ Sắc tàn kiếm quang trên, Ngũ Thái Cự Kiếm phát ra ánh sáng dịu dịu, đem lõi đài cái lồng mà bắt đầu, rồi sau đó Tiêu Thần mấy bước đi tới Ngũ Sắc tàn kiếm quang bên dưới, nhìn những thứ này Kiếm Linh tự do phát huy.

Trên bầu trời Kiếm Linh bị Lôi Quang đánh trúng, ngay từ đầu lúc, ở trên trời lung la lung lay, chỉ không qua bao lâu liền khôi phục như thường, giờ phút

này Tiêu Thần đã trải qua núp ở Ngũ Sắc tàn kiếm quang bên dưới, mà trước Tiêu Thần khiến Ngũ Sắc tàn kiếm quang sáng lên bao lại toàn bộ lõi đài, đồng dạng là là ngăn cách ngoại giới khí tức, giờ phút này nhiều chút Kiếm Linh trong cảm giác, chỉ có Hiên Viên Ngọc Hạo một cái mục tiêu công kích. (chưa xong còn tiếp.)

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 111: Tâm Kiếp thành

Tiêu Thần tà tà cười một tiếng, nhìn Đại sư huynh thẳng nháy con mắt, Đại sư huynh trong lòng đột nhiên có loại cảm giác không ổn, mặc dù không biết tiếp đó sẽ thế nào, chỉ hần vẫn bất pháp quyết, gọi ra rồi một đám lửa, nổi tại trên đầu mình, này đoàn ngọn lửa thông xuống từng tia từng sợi màn sáng, cảm Hiên Viên Ngọc Hạo cả người bảo hộ ở rồi bên trong.

Hiên Viên Ngọc Hạo vốn định lần nữa phát ra công kích, nghĩ (muốn) phá Tiêu Thần pháp thuật, bất đắc dĩ trên bầu trời một trăm có thừa Kiếm Linh căn bản không cho hần một chút cơ hội, giờ phút này toàn bộ hướng hần này mục tiêu duy nhất công tới.

Thấy vậy Hiên Viên Ngọc Hạo cũng không có nhân rồi, chỉ thấy hai tay của hần đều nặn ra kiếm chỉ, không ngừng hướng bay tới Kiếm Linh huy động, từng đạo kiếm quang không ngừng trống rỗng xuất hiện, tại ngón tay hần huy động giữa bay ra ngoài, cùng Kiếm Linh đụng vào nhau, mỗi một lần đánh trúng Kiếm Linh, cũng sẽ là khiến cho bị đánh trúng Kiếm Linh có ngăn ngui đình trệ, chỉ trong khoảnh khắc liền khôi phục hành động, lại tiếp tục bay tới.

Hiên Viên Ngọc Hạo hơn giạt mình, nếu những thứ này kiếm quang là Tiêu Thần triệu hoán đi ra, kia Tiêu Thần tuyệt đối không thể nào là Luyện Khí tu vi, mình cũng đánh không vỡ kiếm quang, cũng không phải Trúc Cơ tu sĩ có thể đủ ra, chính là bình thường Thái Thành tu sĩ, cũng không thể dùng được.

Nhưng nếu Tiêu Thần là không nhìn quy tắc cũ, dựa vào là pháp bảo tôn nghiêm, kia tại chỗ đông đảo Đại Năng cũng không phải bày nhìn, chỉ không có một người can thiệp, nói rõ cái này cũng thật không phải là pháp bảo.

Vừa mất thần, một người trong đó Kiếm Linh đụng vào Hiên Viên Ngọc Hạo Hộ Thể màn sáng bên trên, mặc dù có thể đánh xuyên, nhưng là cảm Hiên Viên Ngọc Hạo đụng bay ra ngoài, lần này bị đánh trúng, khiến vốn là giạt mình Hiên Viên Ngọc Hạo lần nữa giạt mình, này kiếm quang uy lực, lại to lớn như thế, chặn mới vừa rồi một đòn, mấy u đã đến phòng vệ thuật cực hạn, nếu là có ba thanh kiếm quang đồng thời đánh trúng, trong nháy mắt là có thể phá này phòng ngự pháp thuật.

Giờ phút này, Hiên Viên Ngọc Hạo thần sắc bắt đầu trở nên ngưng trọng, những thứ này kiếm quang, so hần tưởng tượng bên trong, lợi hại hơn rồi nhiều lắm, nếu là cứng rắn va chạm, ngay cả Kinh Thần Quyết đều không có hiệu quả, hần trong lúc nhất thời cũng không có cơ hội sử dụng uy lực càng lớn chiêu số.

"Đây là cái gì?" Cùng Kiếm Đồng Tử đánh cuộc cung trang nữ tử cũng không nhìn ra những thứ này kiếm quang đến tột cùng thật giống như thứ gì.

"Nếu như ta không có đoán sai nói, đây là Kiếm Linh, chân chính Thần Kiếm chi linh." Kiếm Đồng Tử trên mặt cũng mất cái loại này cần phải thắng được đánh cuộc nụ cười, thần sắc giống vậy có chút ngưng trọng.

"Cầm Ma Án, Tiên Môn Cự Ma." Hiên Viên Ngọc Hạo một bên né tránh Kiếm Linh công kích, một bên thả ra theo mới vừa rồi vẫn chuẩn bị thần thông, đây là một chiêu Phong Cầm cùng tổn thương làm một thể pháp thuật, chẳng qua là nhất thức không lành lặn chiêu số.

Hiên Viên Ngọc Hạo tại đi ra ngoài lịch luyện thời điểm, bằng vào thuật này, không biết Phong Cầm thu thập bao nhiêu Yêu Vật, giờ phút này dùng được, cũng quả nhiên không có nhục sứ mệnh, trong nháy mắt liền có gần nửa trúng thuật này Kiếm Linh bị dừng ở trên không, nhưng chỉ gần định trụ một nửa Kiếm Linh sau đó, pháp thuật đã đến cực hạn.

Hiên Viên Ngọc Hạo áp lực nhỏ một chút nữa, lập tức phân thần suy nghĩ cách đối phó, nhưng hần chứng kiến Tiêu Thần tại Ngũ Sắc Cự Kiếm bên dưới trông mong ngắm nhìn chính mình bị đánh thời điểm, trong lòng có suy đoán, vì vậy hần nhanh chóng hướng Tiêu Thần phóng tới.

Hiên Viên Ngọc Hạo suy nghĩ trong lòng là, quái dị như vậy pháp thuật, tuyệt đối không phải Luyện Khí tu sĩ có thể thành thạo khống chế, chứng kiến Tiêu Thần không có nhân cơ hội đồng thời tấn công, hần suy đoán Ngũ Sắc Cự Kiếm có gì đó quái lạ, vì vậy liền chỉ lấy Tiêu Thần mà tới.

Hiên Viên Ngọc Hạo suy đoán không tệ, Tiêu Thần không phải là không muốn nhân cơ hội công kích, mà là hần không có cách nào chỉ có Ngũ Sắc tàn kiếm quang đập lên chính mình khí tức, Kiếm Linh mới sẽ không công kích chính mình, kiếm Hiên Viên Ngọc Hạo nhìn ra điểm này hướng chính mình tấn công tới, Tiêu Thần chiến đấu chỉ số thông minh cực cao, trong nháy mắt liền nghĩ đến cách đối phó.

Chỉ thấy Tiêu Thần bắt Thủ Quyết, làm cho mình khiến Ngũ Sắc tàn kiếm quang đối với chính mình che giấu biến mất, không trung Kiếm Linh đối với (đúng) Tiêu Thần khí tức nhất là nhạy cảm, cũng cực kỳ coi là kẻ thù, giờ phút này cảm giác được Tiêu Thần khí tức, giống như nỗi điên bình thường hướng Tiêu Thần vọt tới, tốc độ nhanh, so bay về phía Hiên Viên Ngọc Hạo thời điểm nhanh không chỉ gấp mười lần.

Làm người làm được bị không có chút nào linh trí Kiếm Linh như thế coi là kẻ thù, trong thiên hạ, ngoại trừ Tiêu Thần sợ rằng khó đi nữa tìm ra một cái.

Xông về Tiêu Thần Hiên Viên Ngọc Hạo cũng phát hiện sau lưng không đúng, những thứ này Kiếm Linh, phảng phất trong nháy mắt cường đại gấp mười lần, mang theo khí thế bàng bạc nghĩ (muốn) tự bay đến, hẳn đương nhiên sẽ không biết, những thứ này Kiếm Linh mục tiêu không phải hắn, mà là hẳn phía trước Tiêu Thần, hẳn chẳng qua là chắn giữa đường mà thôi.

Kiếm Linh tốc độ quá nhanh, Hiên Viên Ngọc Hạo đại khái tính toán, tại chính mình đến gần Tiêu Thần trước, cũng sẽ bị những thứ này Kiếm Linh đuổi kịp, nếu là khur khur cổ chấp, chỉ sợ ở ăn không ít đau khổ.

Hiên Viên Ngọc Hạo lập tức chuyển hướng, hướng một bên tránh đi, nhưng hắn mau tránh ra thời điểm, phát hiện những thứ này kiếm quang cũng không có đuổi theo tới, mà là dề xuống nguyên lai đường đi, tốc độ một chút không chậm, thẳng xông thẳng tới, trong nháy mắt gần ra, những thứ này Kiếm Linh đã tới Hiên Viên Ngọc Hạo trước người.

Chứng kiến Hiên Viên Ngọc Hạo lác mình, Tiêu Thần còn không có che dấu hơi thở, tự nóng chính là vì giờ khắc này đến, làm hơn năm mươi Kiếm Linh bay đến Hiên Viên Ngọc Hạo bên người thời điểm, Tiêu Thần bắt pháp quyết lần nữa khiến Ngũ Sắc tàn kiếm quang che đầy chính mình khí tức, lần nữa mất đi cừu hận mục tiêu Kiếm Linh, càng cuồng bạo hướng Hiên Viên Ngọc Hạo bay đi.

Tại Ngũ Sắc tàn kiếm quang màn sáng ra Bệnh lão nhân chứng kiến điểm này, trên mặt lộ ra vui vẻ yên tâm nụ cười, ý này rõ ràng là đang vì mình hậu nhân có tiền đồ nụ cười.

Hiên Viên Ngọc Hạo tình cảnh phi thường không hay, Cẩm Ma Ấn tác dụng chẳng mấy chốc sẽ dùng hết, một khi ngoài ra hơn năm mươi Kiếm Linh lần nữa bay tới, vậy hẳn ứng phó tất nhiên càng khó khăn.

"Cự Thần khai thiên." Hiên Viên Ngọc Hạo hai chân đạp đất, hai quả đấm giờ qua đỉnh đầu, mạnh mẽ về phía dưới chân đạp tới.

"Keng." Một tiếng vang nhỏ truyền vào Hiên Viên Ngọc Hạo trong tai, cho dù ý hắn đọc kiên cường, quá mức thậm chí đã có Thần Niệm, nhưng ở này một tiếng vang nhỏ bên dưới, vẫn là không nhận được trong lòng hơi chậm lại, động tác trên tay cũng vì vậy đây nửa nhịp.

Đem hắn chứng kiến Tiêu Thần khỏe miệng tràn máu, trong tay là bao bọc Cổ Cẩm thời điểm, hắn thậm chí nói không được, chỉ biến chiêu y nguyên không kịp, chỉ có toàn lực chỗ dùng chiêu này.

Tiêu Thần mới vừa rồi dốc hết một thân trước khi tranh tài bị Bệnh lão nhân trợ giúp khôi phục hoàn toàn chân nguyên, vén lên mình có thể đạt tới tài nghệ cao nhất một chỉ, một tiếng này Cẩm, thành công hoàn thành sứ mệnh, quá nhiều được rồi Hiên Viên Ngọc Hạo trong nháy mắt, chính là chỗ này trong nháy mắt kéo dài, bị Cẩm Ma Ấn phong bế hơn năm mươi Kiếm Linh khôi phục hành động lực, kể cả không có bị phong bế hơn năm mươi Kiếm Linh, đồng thời vô hạn ép tới gần Đại sư huynh.

Hiên Viên Ngọc Hạo rốt cuộc không thể hoàn thành người cuối cùng pháp thuật, bị hơn một trăm Kiếm Linh vây khốn, không ngừng đụng bên dưới, hắn hộ thân ngọn lửa có ở đây không đến một hơi thở trong thời gian liên hoàn toàn bề tan tành tiêu tan, hắn giờ phút này chỉ có thể không ngừng đánh lui công kích được trước người từng chuỗi Kiếm Linh.

Trong trận đấu, không được sử dụng chính mình binh khí, hắn chỉ có thể hư không một dẫn, muốn đem mới vừa rồi đấu kiếm trường kiếm nắm trong tay, bên chắc không thể gây trường kiếm, mặc dù không có thể như chính mình cực phẩm linh khí như thế, đánh nát những thứ này kiếm quang, nhưng là so tay không phải mạnh hơn một chút.

Chỉ một dẫn bên dưới, trường kiếm không có bay tới, ngược lại trên người bị mấy lần công kích, hắn ngừng đầu, bản thân nhìn thấy cảnh tượng, khiến hắn lệ nhất thật lòng nghĩ (muốn) tắt mình sự đệ, Hiên Viên Ngọc Hạo chứng kiến không biết lúc nào, Tiêu Thần nhặt lên bị chính mình vứt bỏ trường kiếm, giờ phút này đã trải qua đưa đến bệnh bên người lão nhân, trong miệng nói là: "Tiền bối, Đại sư huynh đã trải qua không cần, ngài thu cất."

Hiên Viên Ngọc Hạo giờ phút này đã đến không đủ sức xoay chuyển cả đất trời mức độ, một thân tu vi, đối với mấy cái này đáng chết kiếm quang không có nửa điểm tác dụng, hết lần này tới lần khác những thứ này kiếm quang lực công kích lại phi thường kinh khủng, loại này đã lâu cảm giác vô lực, khiến Hiên Viên Ngọc Hạo cấp thiết muốn muốn đột phá cảnh giới, trở thành Nguyên Thần Huyền Cảnh, trở thành thiên cơ, đại đạo tu sĩ.

"Vốn cuộc tranh tài, Hạo Thiên chiến thắng!" Bệnh lão nhân thanh âm truyền ra một khắc kia, tất cả mọi người đều nghe được, chỉ không có tiếng hoan hô, không có sục sục, không có đề cho mừng, về phần vô hạn yên tĩnh, chân chính yên lặng như tờ.

Bọn họ không muốn tin tưởng đây là thật, chỉ nằm ở trên lối đài, không nhúc nhích, cả người dục huyết, áo quần rách nát Đại sư huynh cũng đang không ngừng nhắc nhở tất cả mọi người, đây là thật, hết thảy các thứ này đều là thật!

Ba Tử Đại Đệ Tử bên trong người mạnh nhất, Đại sư huynh Hiên Viên Ngọc Hạo, triệt để bại bởi một tên Luyện Khí tu sĩ, không có một chút đường phản kháng, theo bắt đầu đến kết thúc, toàn trường bị áp chế, mặc dù bọn họ không hiểu nội mạc, nhưng bọn họ thấy được sự thật.

"Hạo Thiên, làm gốc lần trăm năm cuộc so tài, hạng nhất, sau bảy ngày, toàn bộ khu tổ top 10, với Thiên Thanh đại diện tiếp nhận ban thưởng, bây giờ tất cả mọi người rời đi Thiên Thanh Thai." Người nói chuyện là Bệnh lão nhân.

Tiêu Thần khẽ mỉm cười, thầm nghĩ trong lòng "Xin lỗi, Đại sư huynh." Nói xong hần thất khiếu chảy máu, ngửa mặt lên trời té xuống, tựa hồ sớm có dự liệu, Bệnh lão nhân tiếp lấy Tiêu Thần, nhảy một cái bên dưới, biến mất ở rồi trước mắt mọi người.

"Kiếp này đã xong, Tiêu Thần, quả nhiên không để cho thầy thất vọng." Ca Thụ Hành Vân một người tại trong rừng trúc mở miệng nói, rồi sau đó hướng phòng trúc đi tới.

Ngày đó tại tranh tài kết thúc sau đó, Tiểu Hắc Tiểu Thanh không biết từ đâu xuất hiện, lấy đi Tiêu Thần thả ra toàn bộ Kiếm Linh, tại Bệnh lão nhân mang đi Tiêu Thần sau đó, Kinh Thương Đạo Tôn cũng mang đi Hiên Viên Ngọc Hạo, lần đá kích này, đối với (đúng) Hiên Viên Ngọc Hạo mà nói cực kỳ trân trọng, có thể hay không vì vậy tạo thành Tâm Kiếp, Kinh Thương Đạo Tôn cũng không có chút tự tin nào, dù sao đạo tâm, người bên cạnh khó mà quấy nhiễu.

Tiêu Thần tại hôn mê ba ngày sau, cũng tỉnh lại, giờ phút này hần tâm tình thật tốt, chỉ không phải là bởi vì lấy được hạng nhất, mà là bởi vì hần vượt qua lần thứ hai Tâm Kiếp.

Tiêu Thần cố ý muốn tham gia lại khiêu chiến vượt cấp cuộc so tài, không giống là hần nói với người khác muốn phải dương danh lập vạn, làm cho tất cả mọi người đều nhận biết mình, dù sao liền giống như chính hần từng nói, vẫn tương đối thích khiêm tốn.

Chỉ lần này hần lại không thể không tham gia lần tranh tài này, không thể không để danh Đại sư huynh, chỉ vì, ngày đó Tàng Kinh Các đánh một trận, Đại sư huynh đã trở thành Tiêu Thần Kiếp, Bệnh lão nhân lúc ấy thờ dài, cũng là nhìn ra Tiêu Thần không đúng.

Hơn hai năm sát khí Luyện Thể, rốt cuộc hay là đối với Tiêu Thần sinh ra không nhỏ ảnh hưởng, ngày đó bị Đại sư huynh một chiêu sau khi đánh bại, hần trong nháy mắt đạo tâm dao động, cộng thêm hơn hai năm tới nay sát khí biến đổi ngầm ảnh hưởng, Tiêu Thần ở đó là liền sinh ra Tâm Kiếp.

Kiếp này, danh lợi.

Nghĩ (muốn) trải qua lần Kiếp, cũng không phải là không có biện pháp, chỉ cần phải trường kỳ làm sạch bản tâm, Tiêu Thần không muốn, vậy còn có một cái biện pháp khác, chính là theo căn nguyên bên trên giải quyết, đây cũng là đánh bại Đại sư huynh, có thể coi như là một loại Kiếp thành điều kiện. (chưa xong còn tiếp.)

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 112: Ngàn năm một cuộc so tài, một cuộc so tài tuyệt thế

Lòng này Kiếp đối với (đúng) Tiêu Thần ảnh hưởng còn không có bao nhiêu thời điểm, tựa làm kỳ thành hình, nhanh chóng phát tác, đối với (đúng) Tiêu Thần tạo thành ảnh hưởng, có thể nói cực kỳ nhỏ, như vậy trải qua, cũng coi là vượt qua Tâm Kiếp.

Tiêu Thần lựa chọn người sau, toàn dựa vào trong cơ thể những thứ này Kiếm Linh, trên thực tế cũng chứng minh những thứ này Kiếm Linh, so Tiêu Thần tương đương còn phải lợi hại hơn một chút, không có phí bao lớn trắc trở, liền hoàn toàn đánh bại Hiên Viên Ngọc Hạo, cuối cùng, Tiêu Thần Tâm Kiếp thành hình, tự thân chịu Phệ hôn mê.

Vốn là tiếp tục gần trăm năm chỉ linh Thai Thành các tu sĩ rực rỡ hào quang trăm năm cuộc so tài, cuối cùng đứng đầu người đại thắng lại thành vẫn luôn là nền Luyện Khí tu sĩ, Tiêu Thần trở thành lần này trăm năm cuộc so tài lớn nhất thu lợi người.

Người ngoài chứng kiến, không chỉ là một trăm năm cuộc so tài hạng nhất, người kế tiếp trăm năm, có lẽ Tiêu Thần đã trải qua không có ở đây Nguyên Thần trở xuống, chỉ người kế tiếp trăm năm, chính là ngàn năm một lần, trăm năm cuộc so tài cùng ngàn năm cuộc so tài đồng thời mở cuộc tranh tài thời gian, như vậy hần ngàn năm cuộc so tài, lại sẽ như thế nào?

Đến lúc đó hần lấy đồng giai tu vi và Hiên Viên Ngọc Hạo, Lăng Tiêu các loại (chờ) những thiên tài này nhân vật khi đối chiến, lại sẽ như thế nào, chẳng lẽ giống như hần tại Luyện Khí khu trận đấu như vậy, không tìm được mắt quá một hiệp sao? Cùng người như vậy sống tại một thời đại, đối với đã từng cùng là thiên tài bọn họ, lại là bức nào tàn khốc sự thật.

"Lão manh lưu, tìm cho ta điểm Siêu Độ pháp thuật, ta phải xuống núi rồi." Bệnh lão nhân nói với Tiêu Thần, trăm năm cuộc so tài sau đó, mỗi một cảnh giới top 3, đều sẽ mang nhiệm vụ xuống núi, sau khi hoàn thành sẽ đạt được môn phái ban cho thưởng lớn, Tiêu Thần Tự Nhiên tại xuống núi nhóm

"Ừ? Tiểu tử ngươi muốn dùng cái này xuống núi giả danh lừa bịp sao?" Bệnh lão nhân sẽ thật tốt nói chuyện với Tiêu Thần, kia là không có khả năng.

"Ừ, đối với (đúng) cầu kết lương tiểu cô nương, phân một mình ngươi." Bệnh lão nhân kéo loạn, Tiêu Thần Tự Nhiên cũng sẽ không thật dễ nói chuyện.

"Cút cút cút, không phải như hoa ta cũng không muốn." Bệnh lão nhân tức miệng mắng to.

"Như hoa là ai?" Tiêu Thần hay lại là tuổi quá trẻ, hai câu, lại bị Bệnh lão nhân lượn quanh tiến vào.

"Giang Nam trong mưa, ô giấy dầu bên dưới, đó là một cái có Đinh Hương hương thơm, kết buồn oán nữ tử, ta chỉ kịp nhìn nàng đi vào ngõ sâu bóng lưng, biến mất trong ngõ hẻm." Bệnh lão nhân tin miệng nói ra, phảng phất thật có chuyện như vậy bình thường.

"Giang Nam? Là Giang Nam ốc khu vực sao?" Tiêu Thần nghe Bệnh lão nhân nói tới Giang Nam trong nháy mắt hứng thú, hỏi tới.

"Ngươi xem sách nhìn thấy ngu chưa, Tu Giả thế giới, lấy ở đâu như vậy phong cảnh, ta nói Phạm Trần định nghĩa Giang Nam." Bệnh lão nhân chấp tay sau lưng, một mặt khinh thường ách khán giả Tiêu Thần nói đến.

"Ngươi chớ đắc ý, có rảnh rồi ta cũng đi xem một chút, Đúng, lần này xuống núi phải đi." Tiêu Thần đứng đầu không nhìn nổi chính là Bệnh lão nhân cái bộ dáng này, chỉ bắt đắc dĩ, càng hần không thích, Bệnh lão nhân chính là càng là ưa thích, liền giống như Bệnh lão nhân không thích, hần liền càng thích như thế.

"Siêu Độ chiêu hồn sách, ta suy nghĩ." Bệnh lão nhân không thêm đề ý Tiêu Thần, tự cổ nói.

"Được rồi, ta cho ngươi viết một cái chú ngữ đi, ta sợ ngươi xem không hiểu." Bệnh lão nhân vỗ đầu một cái nói.

Không có cách nào này Tăng Kinh Các, theo Thiên Tuyền Các sau này, liền cần Bệnh lão nhân tự mình động thủ mới có thể mở ra lối đi, lại nói, coi như khiến Tiêu Thần tiến vào, hần cũng không bản lĩnh tại nhiều sách như vậy bên trong tìm tới mình muốn.

Bệnh lão nhân mặc dù nói nhìn qua không đáng tin cậy, chỉ chỉ cần không phải ác ý chinh mình, kia thật ra thì vẫn là thật đáng tin, cộng thêm trăm năm cuộc so tài sau đó, Tiêu Thần biết được Bệnh lão nhân lại là đại đạo Tu Giả sau đó, thì càng thêm sẽ không hoài nghi hần xuất phẩm đồ.

Kỳ thực cái này theo Tiêu Thần tu luyện tới luyện Hồn Luyện thân thể cũng có thể nhìn ra, chính là không biết Bệnh lão nhân ở nơi này Huyền Thanh Sơn, vì sao lại không có đảm nhiệm Thần Phong chi chủ, hoặc là trưởng lão cái gì, mà là ở mình tới trước khi tới đều là một người ngây ngốc tại hậu sơn.

Cũng không lâu lắm, Bệnh lão nhân liền từ trong nhà đi ra, nắm một tờ giấy vàng, không dùng được chép miệng, phảng phất đang thưởng thức một bức thiên hạ hần hữu giai tác bình thường.

"Đồng ý, cho ngươi." Đi tới Tiêu Thần trước mặt, Bệnh lão nhân cầm trong tay giấy vàng hướng Tiêu Thần trên tay đưa một cái, "Nhớ lấy, loại pháp thuật này không thể dùng linh tinh, đại khái thì là không thể đối sinh người dùng, không thể đối với (đúng) người chết dùng." Bệnh lão nhân tiếp lấy dặn dò.

"Cáp? Không thể đối với (đúng) hoạt dụng,

Cũng không thể đúng không hoạt dụng, đây là đối với (đúng) có gì hữu dụng đâu?" Đối với Bệnh lão nhân nói như vậy, Tiêu Thần là thật không rõ.

"Đối với (đúng) du đang ở trong thiên địa oan hồn sử dụng." Bệnh lão nhân nói lời này lúc, thần tình nghiêm túc.

Thấy vậy hình, nhiều năm sống chung bên dưới, Tiêu Thần Tự Nhiên biết Bệnh lão nhân phải nói nói như vậy vô cùng trọng yếu, vì vậy cũng thu hồi đùa giỡn về.

"Đây là một cái trong pháp thuật trong đó một đoạn, chỉ có thể đối với (đúng) du hồn sử dụng, tác dụng chỉ có một, đó chính là Tiếp Dẫn, giúp đỡ bước vào luân hồi, bước này, là cả trong pháp thuật vô cùng trọng yếu một bước, vì vậy pháp thuật có tổn thiên đức, cần trước tích đức, sẽ đi thuật." Bệnh lão nhân không có nói cho Tiêu Thần đó là cái gì thần thông, nhưng lại nói cho cái kia cái thần thông là dạng gì pháp thuật.

"Biết." Sau khi nghe xong, Tiêu Thần cũng nghiêm túc đáp một câu.

"Còn ba ngày, ngươi thì đi lãnh thưởng, sau đó xuống núi một đoạn thời gian, lần này ngươi khen thưởng có một chuỗi hạ phẩm Tiên Khí, chỉ nhất định sẽ có một cái điều kiện,

Đó chính là ngươi tu luyện tới Nguyên Thần cảnh giới mới có thể cho ngươi, ngươi cũng không cần có quá nhiều ý tưởng, dù sao từ xưa đến nay, Huyền Thanh Sơn đều là như vậy quy định." Bệnh lão nhân cho Tiêu Thần nói nhận thi đấu khen thưởng chuyện.

"Ba ngày sau, liền phải xuống núi rồi." Tiêu Thần trong lòng âm thầm nói, lần này xuống núi, là hần tu luyện tới nay, lần đầu tiên lịch luyện, mặc dù lần trước cũng xuống núi lịch lãm qua, bắt quả khi đó là cùng Lăng Tử Lăng đồng thời xuống núi, một đường lại thuận phân thuận thủy

Mặc dù được đúng lúc cũng không ít, chỉ không coi là chân chính lịch luyện, Tiêu Thần chính mình cho là lịch luyện hần là huyết chiến liên tục, cường địch không cùng tầng xuất.

Cửu Tử Nhất Sinh phương đặc tạo hóa chân chính sinh tử việc trải qua, nhưng là quên lần trước không biết có bao nhiêu lần quanh quẩn tại Tử Vong ven, bất luận là hoang vu Thiên Thê, hay lại là vòng bàn kính, dọa long cốc, không có một chỗ không phải thế gian hần hữu tuyệt địa.

Liên quan tới nhiều năm lúc trước, Tucker trần một chuyện, Tiêu Thần các loại Bệnh lão nhân nói qua, lần này Tiêu Thần đến tìm tìm Siêu Độ An Hồn thuật, muốn so sánh với cũng phải cần đi tìm hiểu này quán quanh nhiều năm nhân quả.

Nhưng mà Bệnh lão nhân cho Tiêu Thần không phải nhất thức hoàn chỉnh pháp thuật, hơn nữa tại giao cho hắn sau đó còn đặc biệt bàn giao sử dụng cảm kị, như vậy pháp thuật, chỉ sợ cũng xa phi thường quy công pháp có thể so với, mà Tiêu Thần tương đối cảm thấy hứng thú, hay lại là một thức này hoàn chỉnh pháp thuật, là cái gì, thậm chí ngay cả thi triển đều cần điều kiện như vậy, bất quá, đảm nhiệm Tiêu Thần như thế nào mặt dày mày dạn, Bệnh lão nhân vẫn là không có lại tiết lộ thêm nữa chứ.

Ba ngày, giống như nháy mắt, cái này buổi sáng, chính là Tiêu Thần phải đến Thiên Thanh đại điện nhận trăm năm cuộc so tài khen thưởng thời gian, hôm nay hắn muốn gặp được toàn bộ Thần Phong chỉ chủ, thấy cái cảnh giới đứng đầu đệ tử thiên tài, thậm chí, có thể cùng Lăng Từ Lăng đứng tại một vị trí, không, cao hơn năng vị trí, chỉ trong lòng của hắn không có bao nhiêu vui sướng, đây không phải là dựa vào hắn thực lực của chính mình lấy được thành quả, cuối cùng không thể coi là là mình.

Tiêu Thần không biết là, so với hắn, những người khác càng không muốn đi Thiên Thanh đại điện, cho dù lấy được rất không tồi hạng, nếu là thường ngày, không có người nào không vui, không có người nào không muốn đứng ở Thiên Thanh đại điện, nhưng lần này bất đồng rồi, lần này trăm năm cuộc so tài kết quả, cũng coi là Luyện Khí Kỳ Tiêu Thần, liên tục chiến bại toàn bộ dự thi người.

Đều là Luyện Khí, lại không có như vậy vinh dự, mà cao hơn Luyện Khí, chính là hổ thẹn với chính mình tu vi, cùng so với chính mình cảnh giới thấp người đứng tại một vị trí, chỉ nhất không thể tiếp nhận, hay lại là Đại sư huynh Hiên Viên Ngọc Hạo, chúng vọng sở quy hạng nhất, thật tới danh quy Thai Thành số một, nhưng lại hết lần này tới lần khác thua ở Tiêu Thần thủ hạ, hôm nay còn phải cùng hắn đứng chung một chỗ, nhìn hắn lấy đi vốn nên thuộc về mình toàn bộ.

Chỉ thế sự vô thường, như là đã phát sinh, luôn là đối mặt, cho dù bọn họ không có nhiều nghĩ đến, cuối cùng cũng một cái không kém đứng ở ngày này Thanh trong đại điện, yên lặng chờ đợi đều Thần Phong chỉ chủ đến.

Hạo Nhai giống nhau đơn ngày rồi đi bình thường, tóc tai bù xù, những người khác là không hề có sự khác biệt, chỉ mỗi người nhìn về phía Tiêu Thần ánh mắt, đều cùng trước khác hẳn nhau, bên trong ẩn nấp một ít gì đó, Tiêu Thần tùy tiện là có thể đọc lên tới.

Chỉ hắn không có đi để ý, đem hắn phát hiện thuộc về Lăng Từ Lăng đạo kia ánh mắt thời điểm, hắn phát hiện ánh mắt kia, cùng rất lâu trước từng thấy, không hề có sự khác biệt, như thế không thêm để ý cùng lãnh đạm.

Tiêu Thần không có để ý thân ở chỗ nào, cũng không lo nơi đây biết bao nghiêm túc, hắn hướng về phía Lăng Từ Lăng toét miệng cười một tiếng, Lăng Từ Lăng không có phản ứng đến hắn.

Ở nơi này hình dáng kiểm chế trăm muện bầu không khí bên dưới, Luyện Khí khu, Trúc Cơ khu, Thai Thành Khu top 10, rốt cuộc đã tới phụ trách phát thưởng cho Đạo Tôn, chút nào không ngoài suy đoán, tới là Thần Vũ Đạo Tôn, chỉ ngoài ý liệu là Kinh Thương Đạo Tôn cũng xuất hiện ở Thiên Thanh đại điện.

Dĩ vãng như vậy phát thưởng cho chuyện đều là do Thần Vũ Đạo Tôn giải quyết, không biết lần này, Kinh Thương nói tôn vì sao sẽ xuất hiện ở chỗ này, bất quá người ở tại trạng rất nhanh liền nghĩ tới, này hơn phân nửa cùng Tiêu Thần không thoát được quan hệ.

"Lần này trăm năm cuộc so tài, hôm nay phát ra xong cảm tình cho các người khen thưởng, cũng coi là kết thúc mỹ mãn, trong tranh tài, thắng cũng tốt, thua cũng được, các người cho thấy bông bột hướng lên khí thế cùng ương ngạnh anh dũng phần đầu, đều đủ để chứng minh các người ưu tú, cũng đủ để chứng minh, ta Huyền Thanh chính tông hưng thịnh, ngày sau này Huyền Thanh Sơn là các người, thiên hạ này, là các người." Tất cả đệ tử đứng tại trong đại điện, Thần Vũ Đạo Tôn đứng ở hắn bên phía trước, thanh âm vang vọng.

Thần Vũ Đạo Tôn sau khi nói xong, trong đại điện hoàn toàn yên tĩnh, bởi vì bọn họ biết, đây không phải là bọn họ có thể nói lung tung địa phương, bao gồm Tiêu Thần, mặc dù hắn luôn luôn ngay mặt liền cười nhạo toàn bộ quy tắc cũ, chỉ này hắn không phải ngốc, không cần phải chim đầu đàn, đương nhiên sẽ không làm.

"Top 10, đều có thể được khen thưởng, hơn nữa, top 3 còn có thể quá mức tiếp nhận một lần thực tập, hoàn thành sau khi trở lại, còn có thể thu được một phần khen thưởng, đương nhiên, các người cũng có thể cự tuyệt." Thần Vũ Đạo Tôn tự cổ nói.

"Chín cái Pháp Khí, Phẩm Giai thấp nhất là thượng phẩm, đây là Luyện Khí tu sĩ khen thưởng." Nói xong, Thần Vũ Đạo Tôn phát ổng tay áo một cái, lóe đủ loại ánh sáng chín cái vật phẩm trống rỗng xuất hiện. (chưa xong còn tiếp.)

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 113: Khen thưởng

"Chín cái Linh Khí, Phẩm Giai thấp nhất cũng là thượng phẩm, đây là Trúc Cơ tu sĩ khen thưởng." Lại vừa là vung tay áo, không trung không biết từ đâu xuất hiện chín cái giống vậy lóe ánh sáng vật phẩm.

"Chín cái Linh Khí, Phẩm Giai đều là cực phẩm, đây là Thai Thành kỳ tu sĩ khen thưởng." Kế Luyện Khí Trúc Cơ sau đó, Thần Vũ Đạo Tôn lần nữa lấy ra chín cái vật phẩm, nhưng lại không biết vì sao, Trúc Cơ tu sĩ cùng Thai Thành tu sĩ khen thưởng đều là Linh Khí, hơn nữa Phẩm Giai không có thiếu nhiều lắm, Trúc Cơ dùng thượng phẩm, mà Thai Thành tu sĩ cho mặc dù nói là cực phẩm, chỉ cuối cùng cũng chỉ là Linh Khí.

"Hạo Thiên, ngươi nhất định phải tham gia thực tập, nhưng cùng những người khác bất đồng, coi như Thai Thành tu sĩ, sau khi hoàn thành cũng chỉ là có thể có được một món hạ phẩm Tiên Khí, nhưng ngươi hoàn thành thực tập sau khi trở lại, sư môn khen thưởng ngươi một món trung phẩm Tiên Khí." Không cần suy nghĩ, Tiêu Thần cũng biết tại sao top 10, chỉ có chín cái vật phẩm, Thần Vũ Đạo Tôn này vừa mở miệng, lập tức xác nhận Tiêu Thần ý nghĩ trong lòng.

"Lão manh lưu nói không sai, quả nhiên sẽ không lập tức cho, nói không chừng hoàn thành chó má thực tập trở lại, lại vừa là một bộ khác giải thích." Tiêu Thần trong lòng âm thầm nói, đối với (đúng) lần này trăm năm cuộc so tài khen thưởng, cũng không có ôm hi vọng lớn bao nhiêu rồi.

"Những vật phẩm này có thể tự đi thương nghị chọn, dẫn xong đồ vật sau, liền mỗi người trở về, nhớ lấy không thể rơi xuống tu luyện, người kế tiếp trăm năm, là hơn đặc sắc trận đấu, khi đó không biết đứng ở nơi này, lại có bao nhiêu người có thể đủ lấy Nguyên Thần tu vi tham dự vào trong tranh tài đi." Thần Vũ Đạo Tôn an bài xong còn không quên nói mấy câu khích lệ nói như vậy.

"Đa tạ Đạo Tôn!" Bao gồm Tiêu Thần ở bên trong hai mươi mấy người trăm miệng một lời đáp.

"Ba vị trí đầu lưu lại, những đệ tử còn lại, lập tức trở về núi." Thấy mọi người đã cảm thuộc về mình khen thưởng cầm trong tay, Thần Vũ Đạo Tôn liền phân phó rời đi.

Ngày này Thanh trong đại điện, tổng cộng để lại tám tên đệ tử cùng hai gã Thần Phong chi chủ.

Sau đó trong thời gian, ra Tiêu Thần ngoài ý muốn, chẳng qua là an bài mỗi cái sửa chữa làm đệ tử phải hoàn thành thực tập sau, liền để cho bọn họ toàn bộ rời đi Thiên Thanh đại điện, đối với (đúng) Tiêu Thần dựa vào Kiếm Linh thủ thắng một chuyện, không nói tới một chữ.

Tiêu Thần mang theo nghi ngờ rời đi Thiên Thanh đại điện sau đó, Thần Vũ Đạo Tôn cùng Kinh Thương Đạo Tôn cũng không hề rời đi, "Thần Vũ, ngươi xem một chút thấu tiểu tử này tu vi?" Kinh Thương Đạo Tôn nói.

"Xấu hổ, quả thật không có." Thần Vũ Đạo Tôn thờ dài nói.

"Không cần, ngày đó Kiếm Trúc nhìn không ra, phiêu miểu không có nhìn ra, ta cũng nhìn không ra." Kinh Thương Đạo Tôn nói như vậy, khiến cho Thần Vũ Đạo Tôn bội cảm khiếp sợ, hẳn tại Cửu Đại Đạo Tôn bên trong tu vi yếu nhất, hẳn nhìn Tiêu Thần tu vi chỉ có Luyện Khí đỉnh phong, còn cho là mình không tốt, chỉ Kiếm Trúc cùng Kinh Thương, bọn họ đều là đại đạo Hậu Kỳ tu vi, cũng nhìn không ra, này đại biểu trong đó hàm nghĩa, cũng không giống nhau.

"Cũng không phải là có cái gì che đậy thiên cơ vật phẩm, chỉ là bởi vì hắn, xác xác thật thật, chỉ có thể xưng là Luyện Khí đỉnh phong tu sĩ." Kinh Thương Đạo Tôn nói ra lời ấy lúc, cũng có chút bất đắc dĩ, Tiêu Thần lấy như vậy tu vi, đánh bại Trúc Cơ Đệ Thất Danh, bất kể tu vi dưới tình huống, cũng hoàn toàn đánh bại Hiên Viên Ngọc Hạo, như vậy tu sĩ, tiền đồ có thể là vô lượng.

"Ta nghe nói hắn cuối cùng dùng Tàn Kiếm đạo kiếm linh, đánh bại Huyền cao lớn." Ngày đó trận đấu, Thần Vũ Đạo Tôn cũng không tới trận, chỉ Luyện Khí tu sĩ đánh bại Thai Thành kỳ hạng nhất chuyện, không chỉ nói Huyền Thanh Sơn, nếu là truyền đi, đủ để oanh động toàn bộ Tu Chân Giới.

"Không sai, nghĩ đến hắn là lấy được kiếm nô huynh đệ bí thuật, khiến cho Kiếm Linh sẽ không cảm giác không tới hắn tồn tại." Kinh Thương Đạo Tôn nói.

"Như vậy chẳng ngờ ngang gì tới, không thành vấn đề sao?" Thần Vũ Đạo Tôn giờ phút này nói ra cơ hồ toàn bộ biết ngày đó trận đấu thật tình lòng người cùng ý tưởng.

"Nguyên nhân tự thiên định, chúng ta so với ai khác đều phải rõ ràng, làm sao có thể đi cưỡng cầu cái gì chứ? Theo hắn đi đi." Kinh Thương Đạo Tôn sau khi nói xong, biến mất sải bước đi ra Thiên Thanh đại điện.

"Nguyên nhân cùng phân, cũng được." Nhìn Kinh Thương Đạo Tôn rời đi, Thần Vũ Đạo Tôn tự cổ nói nhỏ một câu, cũng rời đi Thiên Thanh đại điện.

"Lão manh lưu a, nói tốt cho ta Tiên Khí đây, là cái gì?" Tầng Kinh Các trước trong rừng cây, Tiêu Thần quán quít lấy Bệnh lão nhân.

"Gấp cái gì, sẽ còn bay hay sao?" Bệnh lão nhân chấp tay sau lưng, hướng rừng cây chỗ sâu đi tới, Tiêu Thần chính là hóp lưng lại như mèo, một bộ vẻ lấy lòng theo sau lưng.

Theo Thiên Thanh đại diện sau khi trở lại, mặc dù không có được bất kỳ tướng thưởng gì, nhưng cùng Đại sư huynh đánh cược chiến đấu ngày ấy, nói thế nào hẳn đều là tiếp nhận ba chiêu, mặc dù cuối cùng bị một chiêu giết trong nháy mắt, đối với này chuyện, Bệnh lão nhân cũng không tiện lại ý lại, không thể làm gì khác hơn là đáp ứng Tiêu Thần, cho hẳn một món Tiên Khí.

"Không có vội hay không, ta chính là hiếu kỳ." Tiêu Thần ngoài miệng nói không gấp, nhưng trong lòng chỉ ngóng nhìn có thể sớm một chút thấy lập tức thuộc về mình chuyện thứ nhất Tiên Khí.

"Đầu tiên nói trước, Tiên Khí không thể so với Pháp Khí Linh Khí, lấy ngươi bây giờ chân nguyên cộng thêm linh lực, còn chưa đủ mở ra Tiên Khí, chớ đừng nói chỉ là phát huy uy lực." Bệnh lão nhân lời nói thâm thúy nói với Tiêu Thần.

"Chuyện này. . . Đây ý là, cầm ở trong tay cũng không dùng được?" Tiêu Thần lần đầu tiên nghe nói, Tiên Khí còn phải mở ra.

"Không sai biệt lắm một cái ý tứ, nhưng là không hoàn toàn đúng." Bệnh lão nhân cố ý vòng vo, đi rất lớn một đoạn đường cũng không có cho thêm Tiêu Thần tiết lộ nửa chữ.

"Bất kể, coi như mở ra không được, cũng sẽ không bị đánh hỏng, đúng không?" Tiêu Thần cuối cùng không thể không tiếp nhận sự thật.

"Quả thật như thế, nhưng chỉ cần ngươi dám đem nó cầm trong tay, cũng ngay lập tức sẽ bị hút khô chân nguyên linh lực." Bệnh lão nhân tiếp tục cáo thố đối với (đúng) Tiêu Thần mà nói có thể trở thành tin dữ nói.

"Ta đây muốn tới làm gì?" Tiêu Thần hỏi ngược lại.

"Ta làm sao biết ngươi muốn tới làm gì? Bây giờ rất nhiều Thai Thành Hậu Kỳ tu sĩ dùng cũng là cực phẩm linh khí, không có Nguyên Thần Chi Lực, không thể không chế Tiên Khí, đây là cơ bản nhất thông thường, nếu không ngươi cho rằng là tại sao Thai Thành top 3 hoàn thành thực tập sau Tiên Khí phải đến bọn họ tu vi đạt tới Nguyên Thần sau đó mới cho bọn hắn." Bệnh lão nhân một bức liếc mắt nhìn về phía Tiêu Thần, nhưng trong đó không thoái mái, đã trải qua không cần ẩn núp.

"Có thể đổi cho ta cái sao? Ta không cần Tiên Khí nữa." Tiêu Thần nghe vậy, tan nát cõi lòng một nửa, không thể dùng đồ vật, lợi hại hơn nữa lại có tác dụng chớ gì, còn không bằng đổi một cực phẩm linh khí tới quả thực.

"Không thể." Bệnh lão nhân miệng hừ bỏ.

"Nhiều năm như vậy tình cảm, cũng không phải không có tác dụng gì, ta sẽ giúp ngươi cho nó cộng thêm Phong Ấn, ngươi có thể sử dụng một bộ phận uy năng, nhưng chính là này một bộ phận, cũng hơn nửa muốn hao hết ngươi chân nguyên toàn thân cùng linh lực." Bệnh lão nhân cuối cùng vẫn là cho Tiêu Thần một tia hi vọng, tuy nói bị chẳng qua là một bộ phận uy năng, chỉ có hay lại là so không có thật tốt hơn nhiều.

"Đến, chính là nơi đây." Bệnh lão nhân đi ra khỏi rừng cây sau, đứng tại một nơi bên đầm nước nói.

Tiêu Thần đi theo Bệnh lão nhân đi ra khỏi rừng cây sau, chứng kiến trước mắt là một gò núi nhỏ, phía trên mọc đầy Lục Lục cỏ, cùng đủ loại hoa nhỏ, này rõ ràng chính là lúc trước hắn và Nghịch Thương Thiên thường xuyên đến thăm sao địa phương, đi về trước nữa, chính là vách đá tuyết bích, này vách đá bên dưới có loại Kỳ Dị sức hấp dẫn, tu sĩ tâm thường, thậm chí không thể ở chỗ này phi hành, bị chia làm sau núi cấm địa, nơi này có Tiên Khí?

Tựa hồ vì nghiệm chứng Tiêu Thần suy đoán, Bệnh lão nhân dừng lại một lát sau, bước đi về phía vách đá, cho đến vách đá mới ngừng lại.

"Phía dưới này, có ta sống thời điểm tất cả mọi thứ." Bệnh lão nhân đứng tại vách đá, lại ngửa đầu nhìn ngày nói.

"Lão manh lưu, ngươi đừng làm ta sợ, ngươi vừa mới nói là ngươi 'Còn sống thời điểm' đi, những lời ấy lời người chết?" Tiêu Thần nghe được Bệnh lão nhân nói như vậy sau, giật mình một cái, hẳn chắc chắn chính mình không có nghe lầm.

"Tiểu manh lưu a, ta hỏi ngươi, ngươi cảm thấy, một người như thế nào mới xem như chết cơ chứ?" Bệnh lão nhân không trả lời Tiêu Thần, ngược lại xoay người hỏi.

Đây quả thực không thể coi như là vấn đề, sinh cơ đoạn tuyệt, linh hồn bước vào luân hồi, như vậy, cho dù là tu sĩ cũng có thể trở thành chết hết, chỉ Tiêu Thần đương nhiên sẽ không cho là Bệnh Lão Nhân đã buồn chán đến hỏi hắn loại vấn đề này.

"Đối với ngươi mà nói, rất trọng yếu người chết rồi, ngươi sẽ lập tức liền quên hẳn sao?" Thấy Tiêu Thần nhíu mày, Bệnh lão nhân hỏi tiếp.

"Không biết." Tiêu Thần đáp.

"Vậy hẳn không phải còn sống ở trong lòng ngươi sao?" Bệnh lão nhân nói.

"Chân chính Tử Vong, không phải thân thể và linh hồn mục nát, mà là làm tất cả mọi người đều quên ngươi thời điểm." Bệnh lão nhân thờ dài một tiếng, cũng không để ý Tiêu Thần có nghe hay không biết.

"Tất cả mọi người đều quên ta. . ." Tiêu Thần lẩm bẩm tái diễn những lời này, cố gắng muốn nắm cái gì.

"Kia xác thực là chết." Bệnh lão nhân không nói gì thêm, sau một hồi, Tiêu Thần mở miệng trước.

"Cho nên nói, đó là ta còn sống thời điểm tất cả mọi thứ. " Bệnh lão nhân chỉ vạch đá bên dưới núi, "Phía dưới này là cực từ ánh sáng, toàn bộ khe núi đều tràn đầy loại này ánh sáng, cho dù ngươi là thiên ngoại Tinh Cung, hay lại là vạn năm Huyền Thiết, tại loại này Quang chi bên dưới, đều biết nhận được ảnh hưởng cực lớn, thậm chí mất uy năng."

Cực từ ánh sáng, Tiêu Thần có nghe thấy, đây là đang cực kỳ địa phương đặc thù mới có thể tạo thành một loại Tự Nhiên ánh sáng, trời sinh khắc chế Phi Kiếm các loại (chờ) pháp bảo, không nghĩ tới này vạch đá bên dưới, lại là loại này ánh sáng, không trách tu sĩ tầm thường ở chỗ này bầu trời Ngự Kiếm đều có chút không làm được.

"Con đường tu hành, tuy nói thân binh lợi khí, Linh Đan Diệu Dược ắt không thể thiếu, chỉ cuối cùng là Ngoại Vật, mà nhiều chút Ngoại Vật có thể cho tự thân mang đến chỗ tốt, đều là càng ngày càng ít, càng đến Hậu Kỳ, Ngoại Vật có thể cung cấp trợ giúp thì càng tiểu, chỉ có dựa vào tự thân đối với (đứng) thiên địa đại đạo,

Đối với (đứng) thế gian bách thái, đối với chính mình sâu sắc hiểu, đi ra bản thân nói, mới có cơ hội một đường bước vào." Bệnh lão nhân kỳ thực rất nhiều lúc, đều tại cho Tiêu Thần quán thấu thiên cơ hướng Đại Đạo Chi Lộ Tu Hành Chi Pháp, chỉ bất quá Tiêu Thần không thể hiểu được mà thôi.

"Lần này ta cho ngươi Tiên Khí, chỉ là muốn tại gặp phải không thể kháng nhân tổ lúc, cho ngươi có thể có cơ hội bảo toàn tính mạng, mà không phải cho ngươi có dính vào cật vào." Bệnh lão nhân một phen, mưu đồ sâu vô cùng, Tiêu Thần có thể sâu sắc cảm nhận được.

"Yên tâm đi, lão manh lưu, sự tình không quan hệ đến mạng nhỏ, ta tuyệt không phải tới ức hiếp ngươi." Tiêu Thần vỗ ngực bảo đảm.

"Nơi đây, ngươi còn không đi được, chờ ngươi có thể đi thời điểm, cái gì ngươi có thể toàn bộ lấy đi." Bệnh lão nhân nói xong, tung người nhảy một cái, hướng không thể nhận ra đáy vực sâu vạn trượng nhảy xuống.

Tiêu Thần Tự Nhiên bỏ sẽ hoài nghi Bệnh lão nhân nói nơi đây hẳn không thể đi xuống, hẳn cho tới bây giờ không có dùng mạng nhỏ mình làm thí nghiệm thói quen, vì vậy nhìn qua giống như là thành thành thật thật ở tại bên vách núi chờ Bệnh lão nhân, nghĩ đến Bệnh lão nhân từng nói, chỉ cần mình có thể đi xuống, tất cả đồ đều là mình, Tiêu Thần liền tâm động không ngừng. (chưa xong còn tiếp.)

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 114: Ngọc Thiên Dao

Phải biết vậy hơn phân nửa chính là đại đạo tu sĩ toàn bộ pháp bảo, chỉ Tiên Khí sợ rằng cũng không biết có bao nhiêu, còn đan dược khác, càng không cần phải nói có thể cho tu hành mang đến nhiều trợ giúp lớn rồi.

Bất quá, nghĩ thì nghĩ, Bệnh lão nhân lời muốn nói tu luyện không thể quá độ lệ thuộc vào Ngoại Vật, lời này Tiêu Thần nhưng là ghi tạc đáy lòng, hẳn theo tu luyện tới bây giờ, cơ hồ không có dựa vào ăn đan dược để đề thăng tu vi, có thể gần như vậy thời gian có thể nắm giữ bây giờ chiến lực, tuyệt không phải tình cờ, cũng coi là một cái hậu tích bạc phát quá trình.

Mà đến thời khắc này, tích lũy đồ vật cũng dùng không sai biệt lắm, Tiêu Thần sau này cảnh giới, chiến lực tăng lên, nếu không sẽ chậm lại, thậm chí không có thai cơ hẳn như thế nào tu hành, đều là ảm số.

Mặc dù lạnh lẽo nói với hắn, thai cơ chẳng qua là tu hành căn cơ, thân thể của hắn là Bán Tiên thân thể, Tự Nhiên không cần Trúc Cơ bước này, chỉ ngày sau Đạo Thai Nguyên Thần lại đổi tu luyện thể nào, hết thấy các thứ này đều là Tiêu Thần chẳng mấy chốc sẽ đối mặt vấn đề, mà những vấn đề này, coi như dùng Linh Đan Diệu Dược chết no cũng không có thể đủ giải quyết.

Tại Tiêu Thần chờ đợi Bệnh lão nhân đi lên trong quá trình, cũng đang suy tư chính mình ngày sau Tu Hành Chi Lộ, nói không chừng, tương này là một cái chưa bao giờ có Tu Hành Chi Lộ, không có tiền nhân kinh nghiệm, càng không biết cảnh giới thế nào đi tu luyện.

Thế gian đại đạo, thiên thiên vạn vạn, một cái thành một đạo, bị người đi hết nói, một người khác, cho dù lại bước lên, cũng tất nhiên không thể lại Thành Đạo, cho dù có thể đạt tới thể nhân ngưỡng mộ độ cao, cũng cuối cùng đạp không ra một bước cuối cùng.

Tại Tiêu Thần suy tư trong thời gian, Bệnh Lão Nhân đã theo dưới vách núi đi lên, hẳn phảng phất không biết bay hành bình thường, mới vừa bên dưới là nhảy xuống, lúc này cũng là nhảy lên, tại Tiêu Thần trong ấn tượng, tựa hồ cũng từ trước tới nay chưa từng gặp qua Bệnh lão nhân phi hành.

"Vật này được đặt tên là Ngọc Thiên Dao, không có bất kỳ sức công phạt, mặc dù chỉ là trung phẩm Tiên Khí, chỉ giá trị lại vượt xa thượng phẩm Tiên

Khí bên trên." Bệnh trên tay lão nhân nắm một cái màu xanh da trời vật kiện, bởi vì bị Bệnh lão nhân bàn tay che kín, Tiêu Thần cũng nhìn không ra là vật gì.

"Ngọc Thiên Dao, không có lực công kích, chẳng lẽ, là phòng ngự pháp bảo?" Theo tên bên trên, Tiêu Thần cũng phán đoán không ra bệnh trên tay lão nhân đồ vật có ích lợi gì.

"Phòng vệ lực cũng cực kỳ yếu ớt, người tới sử dụng nói, Nguyên Thần tu sĩ tiện tay một đòn cũng có thể phá." Bệnh lão nhân lại bắt đầu vòng vo, hủy bỏ Tiêu Thần suy đoán sau lại chưa nói cho hắn biết rốt cuộc là cái gì.

"Cái gì rách nát đồ chơi, đều như vậy còn có thể gọi là Tiên Khí?" Tiêu Thần thất vọng, thật vất vả có thể được một món Tiên Khí, lại không thể công kích, cũng không thể phòng ngự.

"Cho nên nói tiểu tử người tộc đoán kiến thương thức cũng ngắn đi, chẳng lẽ người cho rằng là những thứ này pháp bảo cũng chỉ có thể dùng để công kích hoặc là phòng ngự sao? Nói cho người biết, công kích phòng ngự loại Tiên Khí, là thường thấy nhất, ngoài ra còn có Trấn Phong các loại (chờ) pháp bảo, mới thật sự là hiếm hoi.

Này Ngọc Thiên Dao, vốn là trung phẩm Tiên Khí, chỉ giá trị nhưng ở thượng phẩm Tiên Khí bên trên, không phải là không có nguyên nhân, nếu nói là Trấn Phong loại Tiên Khí đã coi như là hiếm hoi, như vậy Ngọc Thiên Dao, có thể gọi là phượng mao lân giác, bởi vì nó là một kiện ẩn trốn pháp bảo." Bệnh lão nhân nói ra lời này lúc, tay tại Ngọc Thiên Dao bên trên không ngừng vuốt ve, trên mặt yêu thích tình, không thêm bất kỳ che giấu.

"Ẩn trốn pháp bảo? Chính là chạy trốn chuyên dụng ặc~?" Tiêu Thần năng lực hiểu, vẫn không tệ.

"Tầm nhìn hạn hẹp, người có thể muốn chút hữu dụng không? Là ẩn trốn, không phải chạy trốn, người liền chút tiền đồ này a." Bệnh lão nhân nhìn Tiêu Thần, rõ ràng là chỉ tiếc mãi sắt không nên kim.

"Vậy người ngược lại hấp tấp nói a, vật này có ích lợi gì." Tiêu Thần vì bảo vật, cũng không lo Bệnh lão nhân khinh bỉ cùng giáo huấn, liền vội vàng hỏi.

"Nó tác dụng có hai cái, một người chính là người nói, có thể coi gây lên chạy trốn đồ vật dùng, lấy Thai Thành tu vi toàn lực kích thích, trong thời gian ngắn tầm thường thiên cơ tu sĩ cũng không cần nổi, nếu là Nguyên Thần sau đó mới thi triển, đó chính là bình thường đại đạo tu sĩ cũng không khả năng đuổi kịp rồi, còn chính là, nó có thể che giấu toàn bộ 'Hình'."

Bệnh lão nhân cũng lười cùng Tiêu Thần chuyện phiếm, trực tiếp nói cho hắn rồi Ngọc Thiên Dao tác dụng, rồi sau đó nhìn Tiêu Thần như cũ mang mang nhìn mình, nhắm hai mắt tiếp tục nói, "Toàn bộ 'Hình' bao gồm thân hình, công kích chi hình, khí tức chi hình, nói như vậy, người hiểu chưa."

"Có thể ẩn thân, không sai chứ?" Tiêu Thần con mắt sáng lên,

Kích động nói.

"Ta làm sao biết than thượng người như vậy cái không tiền đồ tiểu manh lưu à?" Nói xong Bệnh lão nhân tiện tay đem Ngọc Thiên Dao ném cho Tiêu Thần, tự mình cũng bắt tay từ trước đến giờ lúc rừng cây đi tới.

Tiêu Thần cẩn thận cầm Ngọc Thiên Dao tiếp tục ở trong tay, tỉ mỉ quan sát, hắn phát hiện, này Ngọc Thiên Dao toàn thân màu xanh da trời, biến biến, một con rộng, từ từ biến hóa hẹp, đến cuối cùng nhất địa phương giống như mưa vây đuôi bình thường, mà hai bên chính là giống như hai cái mở ra cánh, toàn bộ nhìn qua, tựa như cùng một đầu dài kỳ quái màu xanh da trời Hải Ngư.

Kỳ thực Tiêu Thần trong lòng mừng rỡ xa hoàn toàn không phải giống như biến hóa hiện ra như vậy ổn định, hắn trong lòng đã sớm hồi hộp, mặc dù không có công kích và phòng vệ lực, chỉ này Ngọc Thiên Dao nhất định chính là vì hắn lượng Thân làm theo yêu cầu, bởi vì hắn cho tới nay đều chưa từng nghĩ một mực ở chỗ này Huyền Thanh Sơn tiềm tu.

Hắn muốn phải Du Lịch trong thiên địa, nhìn nhà nhà đốt đèn, nắm hết thế gian cam khổ, xem biến hồng trần chìm nổi, một món đồ như vậy pháp bảo, với hắn mà nói thật sự là tại thích hợp bất quá.

"Lão manh lưu, người chờ một chút, cái này dùng như thế nào à?" Chiếu cổ vui vẻ Tiêu Thần hồn nhiên quên mất hắn còn không biết vật này sử dụng phương thức, giờ phút này chính gào thét đuổi theo Bệnh lão nhân chạy đi.

Tiêu Thần đuổi kịp Bệnh lão nhân sau, một già một trẻ không thiếu được một phen nói bậy, sau đó Bệnh lão nhân mới đem Ngọc Thiên Dao phương pháp sử dụng nói cho Bệnh lão nhân, hơn nữa dặn dò Tiêu Thần, này Ngọc Thiên Dao không biết tại sao, không thể nhỏ máu nhận chủ, cũng không có thể giống như tầm thường Tiên Khí như vậy luyện hóa sử dụng, nói cách khác, này Ngọc Thiên Dao, ai cũng có thể sử dụng, bị mất cũng không có cách nào tìm về.

Cái này làm cho Tiêu Thần hơi có chút khổ sở, nhưng ngay lúc đó liền bình thường trở lại, nếu là thập toàn thập mỹ, mới không có ý nghĩa đây.

Bất quá Bệnh lão nhân đồng thời cũng nói cho Tiêu Thần, này Ngọc Thiên Dao, đã bị hắn làm rồi Phong Ấn, Tiên Khí uy năng, bị hạn chế rồi tám phần mười, lúc này mới khiến cho lấy Tiêu Thần bây giờ tu vi, có điều động nó khả năng.

Tiêu Thần ném thử bên dưới, phát hiện này hai thành Tiên Khí lực, cũng là cực kỳ kinh người, so với chính mình Ngự Kiếm Phi Hành, nhanh gấp trăm lần không ngừng, theo Tầng Kinh Các sau núi đi tới Vân U Phong, chỉ dùng mấy lần hô hấp thời gian, nhưng tương tự, chân nguyên trong cơ thể tiêu hao, cũng là là lớn dọa người, Tiêu Thần chân nguyên trong cơ thể, ở nơi này nẩy hơi giữa, lại dùng hơn ba thành, muốn phải thời gian dài sử dụng, đó là

không cần nghĩ chuyện.

Dù là như thế, tại nguy hiểm trước mắt, đột nhiên bùng nổ gấp trăm lần tốc độ chạy trốn, lớn hơn có thể là bảo toàn tính chất mạng trọng yếu bảo đảm, ngoài ra Bệnh lão nhân lời muốn nói Ngọc Thiên Dao ẩn trốn chức năng, Tiêu Thần còn chưa kịp sử dụng, bởi vì giờ khắc này, hắn phải đi Huyền U Chân Nhân nơi đó dẫn chính mình nhiệm vụ tập luyện.

Lần này xuống núi thực tập, gặp nhau chỉ có Tiêu Thần một người, cũng là hắn chân chính thực tập, không riêng gì vì môn phái một món Tiên Khí khen thưởng, đồng dạng cũng là Tiêu Thần chính mình đối với chính mình thực tập.

Muốn tại lần thực tập này hoàn thành nhiệm vụ gì, Tiêu Thần còn không biết, chỉ chính hắn định cho mình mục tiêu, lại đã sớm mình khắc ở nội tâm của hắn chỗ sâu nhất, bằng tâm hành thiện, tại Bệnh lão nhân thường nghe thấy dưới ảnh hưởng, Tiêu Thần mình cũng phi thường để ý duyên phận nhân quả nói đến.

Loại Thiện Nhân, tuy nói bỏ nhất định lập tức có thể được thiện quả, nhưng ít ra có được thiện quả cơ hội, Nhân Quả Tuần Hoàn, duyên phận đi theo, như vậy không thể nói, đối với (đúng) tu sĩ mà nói vô cùng trọng yếu.

Huyền U Chân Nhân không có nói với Tiêu Thần đặc biệt gì nói, chẳng qua là dẫn dò đã sớm chắc chắn nhiệm vụ tập luyện, Tiêu Thần đối với (đúng) vị này tiện nghi sư phó cũng không có cái gì ấn tượng xấu, cho dù lễ phép, sau đó liền chuẩn bị xuống núi chuyển đi.

"Tiêu Thần." Tiêu Thần sắp đi tới u trúc cư cửa động miệng thời điểm, Huyền U Chân Nhân gọi hắn lại, chỉ ngoài ý muốn là, lần này Huyền U Chân Nhân không có để cho hắn nói số, mà là gọi thẳng tên huy.

Tiêu Thần nghe vậy dừng bước, chậm chạp xoay người, nhìn Huyền U Chân Nhân.

"Nhớ lấy, phía sau ngươi có Vân U Phong." Huyền U Chân Nhân tiếp tục mở miệng nói, ngón tay này một câu nói, để lộ ra đồ vật, nàng không biết có không có nghe hiểu được, nhưng nàng không có mở miệng nữa.

"Đa tạ sư phó, đệ tử cáo lui." Tiêu Thần xoay người, khoe miệng mang theo nụ cười, hướng vách đá phòng nhỏ bước nhanh bước đi.

Huyền U Chân Nhân nói như vậy, đơn giản nghĩ (muốn) nói cho Tiêu Thần, không nên quên thân phận của mình, hắn là Vân U Phong tu sĩ, cũng không phải là cô đơn một người, bất cứ lúc nào, bất kỳ địa phương nào, hắn đều có nhà tu sĩ, đây là một chút, còn có một chút liên hệ để cho hắn nhớ, hắn thân là Vân U Phong đệ tử, giống vậy đại biểu Vân U Phong hình tượng, bên ngoài làm việc, không thể hồng rồi danh tiếng.

Kỳ thực luôn là treo mặt mày vui vẻ Tiêu Thần, vẫn có chút cô đơn, đôi mắt toàn bộ Huyền Thanh Sơn, tu sĩ hơn mười vạn người, chỉ Tiêu Thần quen thuộc, cũng cứ như vậy hiểu rõ mấy cái.

Ở nơi này Vân U Phong, mặc dù mọi người đối hắn như thân nhân, chỉ bởi vì các loại nguyên nhân, trên thực tế, hắn cũng không có dung nhập Vân U Phong đại gia đình này, dù vậy, dù vậy, Tiêu Thần giờ phút này mới phát hiện, nguyên lai này nói năng thận trọng tiện nghi sư phó, coi như không biết mình lai lịch, chỉ vẫn không có hỏi thăm qua, càng không có làm thành người ngoài, cho mình, là cùng Vân U Phong tất cả đệ tử như thế người nhà ấm áp.

Nói là chuẩn bị, chỉ Tiêu Thần quả thật cũng là không có thứ gì chuẩn bị cẩn thận, hắn rời ra Huyền Thanh Sơn đạo phục, đổi lại một thân trường sam bằng vải xanh, cầm Toái Ngọc Cầm dùng Cầm hạp sắp xếp gọn, vốn định đặt lên bàn, chỉ đưa tay ra sau đó, lại rút trở về, cuối cùng hắn đem nó thả ở trên mặt đất.

Đàn này hạp là hắn lúc rảnh rỗi sau khi tự mình luyện chế, màu tím đen mặt ngoài làm cho người ta một loại cao quý tao nhã cảm giác, mà Cầm hạp phía trên đai, nhưng là dùng không biết tên Hồng cỏ bện thành.

Loại này Hồng cỏ tại Vân U Phong rất nhiều, Đào Hoa cạnh suối rất là tươi tốt, chỉ cũng không thể làm thuốc, duy nhất đặc điểm liền là phi thường bền bỉ, Tiêu Thần khảo nghiệm qua, bện thành đai, chính mình dùng một thành lực lượng là không phara hồng, phải biết, Tiêu Thần một thành khí huyết lực, so sánh với Phạm Trần mấy chục con trâu già lực tổng hợp.

Mà sở dĩ phải dùng loại này Hồng cỏ tới bện đai, là bởi vì Tiêu Thần Cầm hạp là dùng đá làm thành, màu tím đen Sơn Thạch đặc biệt chìm, một tảng lớn như vậy đá, tại Tiêu Thần chú tâm chế tác bên dưới, biến thành một cái Cầm hạp, chỉ cho dù là chế thành sau đó, chỉ là đàn này hạp, sức nặng cũng không dưới vạn cân, người bình thường đừng nói công lên người, ngay cả nâng lên, cũng khả năng không nhiều. (chưa xong còn tiếp.)

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 115: Nguyên nhân là nguyên nhân, nguyên nhân không phải là nguyên nhân

Buông xuống Cầm hạp sau, Tiêu Thần đẩy cửa ra đi ra ngoài, hẳn phải đi gặp Lăng Từ Lăng, chính hẳn đối với người khác luôn là nói lạnh lẽ mới là xa cách tốt nhất. Khèn Tiêu, chỉ an ủi người khác nói, luôn là không thuyết phục được chính mình, chờ đến đối mặt thời điểm, hẳn mới phát hiện, nói rất đơn giản, kỳ thực hẳn không có như vậy kiên cường, cũng không bỏ xuống được trong lòng chấp niệm, cũng ép không dưới muốn phải nói đừng xung động, nếu nghĩ đến, kia cứ làm.

Tiêu Thần rời đi phòng nhỏ không đi ra bao xa, thấy được đầm đầu đi tới một vị nữ tử, người là Hạo Tiệp, thấy Tiêu Thần sau đó nàng không khỏi có ghi đồ mặt.

"Hạo Tiệp Sư Tỷ." Tiêu Thần cười ngênh đón lên tiếng chào.

"Hạo Thiên sư đệ, ta nghe nói ngươi lập tức phải xuống núi rồi, thật sao?" Hạo Tiệp cũng khẽ mỉm cười.

Chính mình muốn xuống núi lịch lãm tin tức đã không phải là bí mật gì, Tiêu Thần cũng không kỳ quái Hạo Tiệp sẽ biết, giờ phút này đặt câu hỏi, nghĩ đến còn khác (đừng) mục đích, "Không sai, ta đây liền chuẩn bị xuống núi rồi."

"Ừ, Hạo Thiên sư đệ ngươi xuống núi chính mình cẩn thận, phòng ngươi ta sẽ giúp ngươi xử lý." Hạo Tiệp sau khi nói xong lại vừa là một trận đỏ mặt.

Tiêu Thần nhìn mặt mà nói chuyện, phát hiện tình huống này chỉ sợ là có chút không đúng, bất quá bàn về giả bộ ngu năng lực, Bệnh lão nhân đều không thể cùng Tiêu Thần so sánh, khác (đừng) nói đối phương rất có thể không có gì chớ để ý nghĩ, cho dù là có, Tiêu Thần cũng tuyệt đối phải làm bộ không nhìn ra.

"Tiểu đệ trước đã tạ sư tỷ, sắc trời không còn sớm, ta liền đi trước rồi." Tiêu Thần không để ý vừa lộ ra một góc thái dương, sai bước rời đi Vân U Phong.

Hạo Tiệp với Tiêu Thần chưa nói tới có bao nhiêu quen thuộc, nàng đối với (đúng) Tiêu Thần sinh lòng ái mộ chi tình cũng cho tới bây giờ không có đối với người nào nói qua, càng không có biểu lộ qua, nhưng nàng hay lại là muốn cùng Tiêu Thần có tương lai, hơn nữa cũng đã làm cố gắng.

Hai năm trước Tiêu Thần rời đi Vân U Phong, hẳn phòng nhỏ vẫn là nàng đang xử lý, hơn nữa năm lúc trước, Tiêu Thần nhanh lúc trở về, nàng càng là từ nhỏ trong phòng lấy đi một cái mai nhắn lại Ngọc Giản.

Hết thấy các thứ này, nàng chưa bao giờ khiến ai biết qua.

Lần trước liền nghe nói, Lăng Từ Lăng đã đến khác (đừng) đỉnh núi, Tiêu Thần này tới là nghĩ (muốn) thử vận khí một chút, nhìn xem có thể hay không ở nơi này gặp phải Lăng Từ Lăng, lần trước Thiên Thanh đại diện, Lăng Từ Lăng cùng đệ tử khác đồng thời rời đi trước, các loại (chờ) Tiêu Thần đi ra thời điểm, không nhìn thấy nàng.

Chính hẳn cũng không biết, hẳn bây giờ đối với Lăng Từ Lăng rốt cuộc là dạng gì tâm tư, có lẽ là thích, nhưng là có lẽ không phải, bọn họ có cực kỳ đồng bộ ấn ý, có cùng người khác bất đồng ý tưởng. Tiêu Thần theo đáy lòng tín nhiệm đến nàng, có lẽ nàng cũng vậy, có lẽ không phải.

Chẳng qua là hẳn rất dễ ý là, Lăng Từ Lăng trên tay kia chuỗi vòng tay.

Tiêu Thần một đường suy nghĩ lung tung, không bao lâu, liền đi tới nguyên lai Lăng Từ Lăng ở phòng nhỏ, phòng nhỏ môn rộng mở, Tiêu Thần sau khi thấy không có tiếp tục đi, bởi vì Vân U Phong một chút tiêu quy củ, hẳn là biết, không có người ở nhà, môn luôn là mở ra.

Tiêu Thần rốt cuộc vẫn là không nhịn được có chút thất vọng, đồng thời cũng có một tí buồn lòng, hẳn không biết là bởi vì không có thấy Lăng Từ Lăng mà thất vọng, vẫn là không có thấy Lăng Từ Lăng mà miễn đi suy nghĩ như thế nào nói ra xa cách mà buồn lòng.

Tiêu Thần xoay người rời đi, nếu không có thấy, vậy liền coi như thôi, Tiêu Thần đi đến phòng khách ngay phía trước, tiếp tục đi, liền thấy được chiếc kia khiêng không biết bao nhiêu lần vạc lớn, Tiêu Thần tung người nhảy một cái, đứng tại vạc lớn trên rìa, nhìn chỉ còn lại một nửa nước, một cái nửa về sau, nhảy xuống, tiếp lấy cúi người xuống, nâng lên vạc lớn, đi xuống núi.

"Hạo Thiên sư huynh, sáng sớm hôm nay không phải mới lấy ra nước sao?" Tiêu Thần nâng lên vạc lớn đang muốn lúc xoay người sau khi, một tên Nữ Đệ Tử vừa vận đi ngang qua, chứng kiến Tiêu Thần sau mở miệng nói.

"Đúng vậy, nhưng là ta hiện muốn liền phải xuống núi rồi, nói không chừng chính là một lần cuối cùng lấy nước." Đối với cái này Nữ Đệ Tử, Tiêu Thần là nhận biết, rất tự nhiên trả lời.

"Làm sao biết, các loại (chờ) sau khi ngươi trở lại, cũng phải tiếp lấy liên quan (khô), ngươi xem, tiểu đạo hai bên những thứ kia hoa, đều là bởi vì ngươi mới có thể mở xinh đẹp như vậy." Nữ Đệ Tử chỉ Tiêu Thần đi ra, cùng đi Đào Hoa suối tiểu đạo nói.

Này tiểu đạo đã trở thành Vân U Phong phong cảnh, rất nhiều Nữ Đệ Tử tại tu vi đình trệ, tâm tình không tốt thời điểm đều sẽ chọn theo này hai bên tràn

đầy hoa tươi tiều đạo đi thẳng đến cuối, dâng lên mát lạnh nước suối, hoặc là chơi đùa, hoặc là mặc kệ chảy xuống.

"Được." Tiêu Thần toét miệng cười một tiếng, trống đi một cái tay tới giờ giờ, người cũng đã bước lên tiều đạo.

Quý trọng mỗi một lần gặp nhau, quý trọng mỗi một lần ly biệt, cũng không ai biết, có phải hay không lần này gặp thoáng qua, chính là vĩnh quyết.

Đúng là vào lúc giữa trưa, Tiêu Thần đỡ lấy mặt trời rực rỡ, cầm chậu nước mang lên rồi Đào Hoa bờ đầm, đang muốn cùng thưởng ngày, cầm chậu nước ném vào trong đầm, lại đột nhiên phát hiện, trong đầm nổi lơ lửng một người, một thân ngỗng quần áo màu vàng, trong nước theo nước gợn giấy dựa.

Người này đúng là Lăng Tử Lăng, Tiêu Thần chứng kiến, giờ phút này Lăng Tử Lăng chỉ có nửa gương mặt lộ ra mặt nước, lớn nháy mắt một cái nháy mắt, nói cho toàn bộ chứng kiến người, nàng là chỉ là muốn nằm ở trong nước.

Người không nói, ta cũng không nói, trước tìm người không thấy, giờ phút này phải đi lại cách nhìn, đã không có loại tâm tình này, Tiêu Thần không biết nên nói cái gì, Lăng Tử Lăng Tự Nhiên nhận ra được Tiêu Thần đến, nhưng nàng cũng giống vậy không biết như thế nào mở miệng, hai người mang tâm sự riêng, ăn ý lựa chọn yên lặng.

Tiêu Thần một cước cầm vạc lớn đá vào trong đầm nước, kích thích sóng gợn cầm Lăng Tử Lăng cả người đều không vào trong nước, Tiêu Thần nhảy xuống nước Đầm, nâng lên đánh đầy nước vạc lớn nhảy lên bờ.

"Ta đi, tối nay xuống núi." Sau khi nói xong Tiêu Thần không có dư thừa động tác cùng ngôn ngữ, mang vạc lớn lần nữa đi lên tiều đạo.

Lăng Tử Lăng vẫn không có nói chuyện.

Trở lại vách đá phòng nhỏ, Tiêu Thần nghĩ tới nghĩ lui, tựa hồ yêu cầu nói lời từ biệt, cũng chỉ có Bệnh lão nhân cùng sư phụ, còn Nghịch Thương Thiên huynh muội mà thôi.

Trên lưng màu tím đen Cầm hạp, lấy ra Bích Lưu, Ngự Kiếm bay hướng trúc xanh biển, hẳn dự định đi trước thấy đã trải qua xa cách rất lâu sư phụ.

Trúc xanh biển, Tiêu Thần mỗi một lần tới cũng sẽ không có mới cảm giác, nơi này vĩnh viễn chỉ có thúy sắc một mảnh, vẻ xanh biếc đầy trời, cho tới bây giờ, hẳn cũng không biết, này Huyền Thanh Lục đạo trúc xanh biển, rốt cuộc có nguy hiểm gì.

Thu hồi kiếm quang, Tiêu Thần vững vàng rơi vào trúc biển phòng nhỏ trước, phòng nhỏ môn đã trải qua mở ra, hiển nhiên Ca Thụ Hành Vân đã biết Tiêu Thần đến, Tiêu Thần nhẹ nhàng bước đi lên bậc cấp, bước vào phòng nhỏ, giống như trước kia, một bức Sơn Hà Đồ, mấy cái Bồ đệm, đơn giản dị thường.

"Đệ tử Tiêu Thần, bái kiến sư phụ." Tiêu Thần quỳ gối quỳ xuống, hướng về phía đưa lưng về phía mình lão nhân tóc trắng được rồi quỳ lạy đại lễ.

"Đứng lên." Ca Thụ Hành Vân xoay người lại, "Tiêu Thần, lần này xuống núi, thầy chỉ tặng ngươi một câu, 'Trong mắt người khác bạch, có lẽ chính là người đen.' "

"Đa tạ sư phụ dạy bảo." Mặc dù Tiêu Thần trong lúc nhất thời không để ý tới giải Ca Thụ Hành Vân nói như vậy, nhưng vẫn là vững vàng ghi tạc trong lòng.

"Tính toán đến đâu rồi đây?" Ca Thụ Hành Vân cũng không tham dự Huyền Thanh Sơn bất luận cái gì, Tự Nhiên cũng sẽ không biết Huyền Thanh Sơn cho Tiêu Thần an bài.

"Trước tiên ở Tây Vực vòng vo một chút đi, dù sao ta cũng coi là Tây Vực tu sĩ." Tiêu Thần đứng dậy đứng ngay ngắn nói.

"Nhớ Tây Vực hoang mạc không thể đi sâu vào, gặp chuyện lượng sức mà đi, lúc nào biết thầy nói cho người biết nói, mới có thể trở lại, đây là thầy cho người thực tập." Ca Thụ Hành Vân không để cho Tiêu Thần đi đâu, chẳng qua là giao phó Tiêu Thần, mới vừa rồi nói như vậy, coi như là thực tập.

"Đệ tử nhớ kỹ." Đối với Ca Thụ Hành Vân, Tiêu Thần cho tới bây giờ không có không đứng đắn.

"Đi thôi, lần sau trở lại, ta hi vọng gặp lại người nắm giữ Thái Thành tu vi và chiến lược." Ca Thụ Hành Vân khoát khoát tay, Tiêu Thần không có cảm giác nào, chỉ người đã đứng ở phòng nhỏ ra.

Nếu phải đi, Bệnh lão nhân cùng Nghịch Thương Thiên huynh muội, là nhất định phải đi cáo biệt, vì vậy Tiêu Thần rời đi trúc xanh Hải chi sau, bay thẳng hướng Tàng Kinh Các.

Cùng Bệnh lão nhân ly biệt, liễn lộ ra càng đơn giản hơn rồi, Tiêu Thần vào Tàng Kinh Các thấy Bệnh lão nhân sau, Bệnh lão nhân ngoài miệng vừa nói Tiêu Thần có phải hay không còn muốn trở lại lựa thứ gì, một bên đá ra Tiêu Thần.

"Này lưỡng xui xẻo đồ vật cũng mang đi." Bệnh lão nhân kêu cầm Nghịch Thương Thiên huynh muội cũng đồng thời ném tới Tiêu Thần trước mặt.

"Lão manh lưu, tiểu gia phải đi Giang Nam, đi tìm cái như hoa, cho người tức chết." Tiêu Thần hướng về phía Tàng Kinh Các rống to một câu sau, mang theo Nghịch Thương Thiên huynh muội, Ngự Kiếm hóa thành Lưu Quang biến mất ở rồi Tàng Kinh Các.

Tiêu Thần trước khi đi, đi một chuyến Tàn Kiếm nói, Tiểu Thanh Tiểu Hắc huyênh đệ đối với hắn giống như là đối đãi chân chính đại ca, hắn phải xuống núi rồi, cũng không biết chuyến đi này bao lâu mới có thể trở về, như vậy cáo biệt, rất có cần phải, ngoài ra, đang cùng Hiên Viên Ngọc Hạo trong tranh tài, Tiêu Thần thả ra Kiếm Linh, nghe nói là bị bọn họ thu hồi lại rồi, lần này xuống núi, Kiếm Linh tuyệt đối là một món bảo vệ tánh mạng vũ khí sắc bén, càng là có cần phải lần nữa thu hồi lại.

Tây Vực, tại Thanh Minh giới được gọi là Tây Vực hoang mạc, cùng Trung Châu, đông thắng đại lục, Cực Bắc Băng Nguyên, Giang Nam ốc khu vực cùng nổi danh, chỉ trên thực tế Tây Vực hoang mạc chẳng qua là Tây Vực một mảnh khu vực, còn chân chính Tây Vực chính là cực kỳ rộng lớn một miếng đất.

Chỉ bất quá toàn bộ Tây Vực chỗ Cực Tây, rất hiếm vết người, môn phái tu chân cũng không nhiều, ngược lại một chút tà đạo cùng Tán Tu tụ tập chi địa, hơn nữa Tây Vực mấy có lẽ đã bị hoang mạc bao trùm, đây cũng là toàn bộ Tây Vực được gọi là Tây Vực hoang mạc một trong những nguyên nhân.

Ác liệt Tự Nhiên điều kiện, không thích hợp nhân loại ở, cũng không thích hợp tu sĩ tu hành, nhưng là vẫn có rất nhiều phạm nhân quốc độ, càng không cần phải nói tu giả, càng không cần phải nói, Yêu Thú.

Tiêu Thần lần này xuống núi trạm thứ nhất, chính là cách Tháp Khắc Trần cách đó không xa một cái thành nhỏ, đây là hắn lên Huyền Thanh Sơn sau đó mới biết, Tháp Khắc Trần cách đó không xa có tòa thành nhỏ, bởi vì tu giả không hiện với thế gian, cho nên khi đó hắn, Tự Nhiên không thể nào biết biết.

Cái thành nhỏ này là tu giả thành phố, lui tới cũng chỉ có tu giả, như vậy Tu Giả thành phố, mỗi một tòa chung quanh đều sắp đặt Huyền Trận, mục đích là không khiến đánh bại đánh bại phạm nhân phát hiện.

Lựa chọn tòa thành nhỏ này nguyên nhân chủ yếu, hay là bởi vì Tiêu Thần muốn phải đi Tháp Khắc Trần, hoàn thành năm đó đối với (đúng) lão Thiết đầu cam kết.

Với vận trượng trên bầu trời Ngự Kiếm đi nhanh, khi thì xông vào trong mây trắng, mang theo sương mù, vạch ra một cái rất dài bạch tuyến, ban đầu đi cực kỳ lâu đường, bây giờ đã trải qua không cần quá lâu.

Bảo Tượng Quốc quốc độ, Ngọc Tượng Quốc quốc độ, cuối cùng là Sa Tượng Quốc, từng cái tại Tiêu Thần dưới chân, càng lúc càng xa, Tiêu Thần trong đêm qua rồi đi Huyền Thanh Sơn, đến Thanh Phong trấn đặt mua rồi nhất thân hành đầu sau đó, hôm nay sáng sớm mới Ngự Kiếm rời đi. (chưa xong còn tiếp.)

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 116: Hôm nay thiện quả

"Ngày khác lại đến, chi độ, chớ. . ." Thanh lão năm đó lời nói, lại bị Tiêu Thần nhớ tới, lúc ấy hắn không hiểu Thanh lão phải nói là cái gì, nhưng hắn đã sớm xưa không bằng nay, năm đó Thanh lão còn chưa nói hết nói, hắn cũng đã biết là ý gì.

Năm đó Thanh lão nói như vậy nếu là hoàn chỉnh, rõ ràng chính là "Chi độ, chớ diệt." Một tên sắp tiêu tan Quỷ Tu có thể có này đại thiện lòng, hắn Tiêu Thần tốt một người lớn sống sờ sờ, lại vừa là Huyền Thanh đạo phái đệ tử, làm sao có thể đủ, không làm được.

Hắn lần này xuống núi, chuyện thứ nhất, chính là muốn Độ Hóa năm đó chết oan nơi đây một trăm ngàn phạm nhân để lại du hồn.

Bốn mùa như một Hoàng Sa, một con sông lớn ở đất này đánh vịnh, có Đại Hà Lưu qua địa phương, lại hoang vu được không thấy một con đường sống, cái này quả thực hiếm thấy.

Xa hơn đông, một tòa thành trấn đáng vẻ, chỉ trên đường phố chất đồng Hoàng Sa, cùng đồ nát nhà, đều nói cho chứng kiến người, đây là một tòa Hoang thành.

Tiêu Thần đứng ở cửa thành trên lầu, thành này lâu đã trải qua sụp đổ một chút, thường xuyên không tu sửa, lại đối mặt sa mạc gió lớn, có thể chống đỡ mấy năm nay vẫn chưa hoàn toàn sụp đổ, cũng coi là không tệ.

Tượng tượng năm đó, Tiêu Thần chính là tại này ngoài cửa thành, nhận thức Hùng Tiểu Nhị, cái đó thật thà biết điều Đại Hán, theo trong đáy lòng hiền

lãnh Đại Hán, bắt đắ dĩ tạo hóa trêu ngươi, đời này hấn còn không chờ tới thiện báo cáo, liền y nguyên vô tội chết dĩ.

Mặc dù là ban ngày, chỉ Tiêu Thần rõ ràng có thể cảm giác, chỗ ngồi này trong thành hoang, nhiệt độ so bên ngoài thấp hơn rồi rất nhiều, này rõ ràng chính là âm khí quá nặng, đã đạt đến ảnh hưởng thực tế trình độ, nếu là cứ thế mãi, nơi này du đăng vong hồn một mực không chiếm được Siêu Độ, vậy khẳng định có không ít sẽ từ từ biến thành ác quỷ, làm hại nhân gian.

Cách đó không xa tu giả bên trong tòa thành nhỏ khẳng định không thiếu có thể dẫn những thứ này vong hồn vào luân hồi tu sĩ, chỉ tu sĩ tầm thường đối với (đúng) Phạm Trần chẳng thêm ngó tới, khiến cho cho bọn họ căn bản sẽ không đến gần Phạm Trần thành phố, cũng chính là như vậy, Tháp Khắc Trần mặc dù ở tòa thành nhỏ kia cách đó không xa, nhưng là mười năm không người hỏi thăm.

Tiêu Thần đứng tại đầu tường, nhúu mày, nguyên nhân không có nó, bây giờ hấn tu vi, nghĩ (muốn) phải thả ra bao trùm toàn bộ Tháp Khắc Trần pháp thuật, kia là hoàn toàn không có khả năng, năm đó Hoàng Công cũng là mượn Ngũ Hành Kỳ trong đó ba sào hàng nhái mới thi triển đoạt hồn thuật.

Tiêu Thần phán đoán, khi đó Hoàng Công, đã là Nguyên Thần đỉnh phong, cảnh giới so hiện tại hấn, cảnh giới cao hơn bên trên một mảng lớn. Như thế nào mới có thể cảm U Hồn tụ tập lại một chỗ đây? Đây là Tiêu Thần đối mặt số một vấn đề khó khăn, nếu là lần lượt Siêu Độ, một trăm ngàn U Hồn, chỉ sợ sẽ là một ngày Siêu Độ một trăm, cũng cần ba năm dài, loại phương pháp này, Tự Nhiên không thể cân nhắc.

"Loảng xoảng." Tại Tiêu Thần suy tư thời điểm, thành dưới lầu truyền đến một tiếng lọ sành rơi thanh âm, này tuyệt đối không phải là động vật đụng xuống, rất nhiều động vật đều Thông Linh, bọn họ tuyệt đối sẽ không ở nơi này khắp nơi là quỷ khí địa phương sinh hoạt.

Tiêu Thần tung người theo trên cổng thành nhảy xuống, chỉ thấy một tên áo quần đã trải qua lam lũ được không một chút đáng vẻ, râu tóc che ở toàn bộ gương mặt người ngồi chồm hồm dưới đất nhặt đồ vật, sở dĩ nói là người, là bởi vì miễn cưỡng còn có thể nhìn ra, hơn nữa hấn nhặt đồ vật, là bên trong sa mạc lớn thường thấy nhất thực dụng đồ vật.

"Xin hỏi. . ." Tiêu Thần giờ phút này một thân ăn mặc kiểu thư sinh, mái tóc màu xanh cũng bị mào đầu thật chỉnh tề bó buộc lên đỉnh đầu, nhìn qua liền là một gã người hiền lành văn nghệ thanh niên.

Tiêu Thần theo bản năng sau khi mở miệng, phát hiện tốt như chính mình muốn hỏi đồ vật, phạm nhân sợ rằng không người có thể đáp dĩ ra, vì vậy phải ra miệng lời nói lại nuốt trở vào.

"Thái dương một không, người nhất định phải chết." Này quần áo lam lũ người chỉ Tiêu Thần nói, sau khi nói xong tự cổ cười lên ha ha.

Tiêu Thần nghe thanh âm này, là người già nam tử mới có thể phát ra, mà người trước mắt này, nhìn qua không giống như là một ông già, bởi vì mặc dù tóc đã trải qua toàn bộ dính với nhau, chỉ có thể nhìn ra vốn là đáng vẻ, không có một tí tóc trắng. Nhìn còn ở trên không thái dương, Tiêu Thần hơi nghi hoặc một chút, người trước mắt tại sao nói như vậy, mà giờ khắc này ngoại trừ hỏi người trước mắt, Tiêu Thần cũng tạm thời không có gì càng làm để phương pháp, đề giải quyết trước mắt vấn đề khó khăn.

"Tại sao vậy chứ?" Tiêu Thần thuận đến người trước mắt nói hỏi tiếp.

"Tại sao? Ha ha ha. . . Một mình ngươi yếu thư sinh, cái gì cũng không biết liền dám hướng này chạy lung tung, lần này liền chờ chết.

" Tiêu Thần người trước mắt đang khi nói chuyện, không giống thần chí không rõ, Tiêu Thần cũng có thể đoán được tại sao người này sẽ nói mình một con đường chết, nơi này một trăm ngàn oan hồn tụ tập, người tầm thường, ngay cả nơi đây âm khí đều không chịu nổi.

"Thật không dám giấu giếm, ta là bị ủy thác, tới nơi đây đuổi quỷ." Tiêu Thần bất tiện tiết lộ tu sĩ thân phận, dứt khoát nói mình là chịu ủy thác mà tới.

"Cần tiền không cần mạng thường cách một đoạn thời gian đều có, tới thì có thể làm gì, uống công đưa lên tính mạng mà thôi, những năm gần đây, ta thấy cũng nhiều." Tiêu Thần người trước mắt này cười lạnh nói.

"Mấy năm nay? Người ở đây rất nhiều năm sao? Vậy ngươi tại sao không việc gì?" Tiêu Thần nghe vậy tinh thần rung một cái, đối phương nói ở chỗ này ngây người rất nhiều năm, nói không chừng biết một ít quy luật.

"Càng xa càng tốt, dĩ mau, " người này không có tiếp tục nói hết, thoại phong nhất chuyển, nghiêm túc nói với Tiêu Thần." Lấy tiền tài người, trừ tai họa cho người, tiểu sinh làm sao có thể chuẩn mất đây?" Tiêu Thần tay trái lưng vỗ vào tay trái này tâm, trên mặt một bức đại nghĩa lẫm nhĩn đáng vẻ.

"Đem tiền trả lại cho người ta, tiền này ngươi mất mạng hoa, ai cũng mất mạng hoa." Người này xem bộ dáng là quyết tâm muốn cho Tiêu Thần rời dĩ nơi đây, mở miệng lần nữa.

"Nhưng là. . . Có thể là tiểu sinh đã đem tiền xài hết, đại thúc, ngươi chính là nói cho thế nào đuổi quỷ dĩ." Tiêu Thần chuyện phiếm đứng lên, là một bộ, Tự Nhiên không lo lắng lời nghèo.

"Ai. . . Tiểu tử, không phải ta không chịu giúp ngươi, tới nơi đây đuổi quỷ tất cả mọi người, ta đều nói cho bọn họ, chỉ kết quả y nguyên không một cái thành công, ngươi biết tại sao không?" Người này thờ dài, bắt đắ dĩ nói.

"Ồ? Đây là vì cái gì đây?" Tiêu Thần phối hợp hỏi.

"Bởi vì nơi đây có một trăm ngàn Oán Quỷ, hơn nữa, theo không chia cách, lại có vị đạo sĩ kia có bản lĩnh khu trừ một trăm ngàn Oán Quỷ đây?" Người này lời muốn nói nói như vậy, không phải Tiêu Thần trước đó thi biết rõ, khẳng định không thiếu được kinh ngạc, dù sao một trăm ngàn Oán Quỷ tụ hội

một nơi, Tự Nhiên dưới tình huống, đây cơ hồ là chuyện không có khả năng.

"Chính là một trăm ngàn Oán Quỷ, tiểu sinh tối nay liền độ bọn họ." Tiêu Thần nhẹ giọng cười một tiếng, trước trong lòng lo lắng nhất sự tình, xem ra là không cần lo lắng nữa.

"Cái này thành diệt tuyệt, còn không có hai mươi năm đi, không biết ngươi lại là lúc nào đi tới nơi này, lại vừa là tại sao không có bị Oán Quỷ làm hại đây?" Không đợi người này mở miệng, Tiêu Thần hỏi tiếp.

"Ngươi làm sao biết?" Người rõ ràng cảm thấy phi thường khiếp sợ, hần nhìn Tiêu Thần đáng vẻ, bất quá chừng hai mươi, này cộc sấp hai mươi năm chuyện cũ, hần làm sao biết biết được, phải biết, năm đó Tháp Khắc Trần hơn thập vạn cư dân toàn bộ Tử Vong, các loại (chờ) cát Tượng Vương thành biết được tin tức phái người đi tới sau đó, thi thể đã sớm thối rữa, sinh ra dịch tủy, căn bản không người dám đến gần.

Thời gian qua đi một năm, cát Tượng Vương thành lần nữa phái tới quân đội, muốn đem thi thể tập trung xử lý, chỉ phái tới năm nghìn cát Tượng Vương quân, toàn bộ chết ở Tháp Khắc Trần, không có bất kỳ triệu chứng, chính là không giải thích được chết, cuối cùng, Kiếm Tam xin đi, lại một lần nữa dẫn quân đi tới Tháp Khắc Trần.

Kiếm Tam dẫn quân đi tới Tháp Khắc Trần lúc, cũng dẫm vào rồi vết xe đổ, ngoại trừ Kiếm Tam ra, còn lại quân sĩ cùng lần trước muốn phải đi động thi thể quân sĩ bình thường, chết hầu như không còn, từ đó về sau, Tháp Khắc Trần phụ cận liền bị hoa thành cấm địa, lâu ngày, trừ đi một tí lấy tiền tài sản tới đạo sĩ hòa thượng, lại không người hỏi thăm.

"Nhị gia, còn có thể nhận ra ta sao?" Tiêu Thần giờ phút này đã trải qua nhận ra người trước mắt.

Một phen nói chuyện với nhau cùng quan sát, Tiêu Thần có tám phần mười nắm chắc, người trước mắt, liền là năm đó cứu mình cùng cát Kỳ mã Đại Hân, Hùng Tiểu Nhị.

Không nghĩ tới hần lại còn sống, mặc dù không biết tại sao, chỉ Tiêu Thần trong lòng vẫn là không nhận được hiện ra cái đó rất thích cười ngây ngô Đại Hân, nói không chừng chính là kể từ lúc đó bắt đầu, Tiêu Thần cũng thích cho thế giới một cái mặt mày vui vẻ.

"Ngươi. . ." Hùng Tiểu Nhị hiển nhiên là không có nhận ra Tiêu Thần đến, nghi ngờ nói.

"Nhị gia, là ta a, nhớ ngươi nhiều năm lúc trước, tại cửa thành này bên dưới cứu lưng cá hài tử sao? Ta là Tiêu Thần a." Tiêu Thần nhắc lên phù đầy bụi nhiều năm chuyện cũ.

"Tiêu Thần. . . Tiêu Thần! Ngươi là Tiêu Thần?" Hùng Tiểu Nhị thanh âm bỗng gia tăng, chắc là nhớ lại Tiêu Thần lời muốn nói chuyện.

"Đúng, Nhị gia, ta chính là Tiêu Thần, tiêu sái tiêu, Tinh Thần Thần." Tiêu Thần giống vậy không nghĩ tới, còn có cơ hội gặp lại ngày xưa quen biết người, không nói ra được tại sao, mặc dù không là rất quen tất, chỉ từ trong thâm tâm trong lòng có chút vui vẻ.

"Không thể nào. . . Không thể nào, Tiêu Thần nếu như còn sống, bây giờ cũng đã sớm tuổi qua trung niên, tuyệt đối không thể nào còn trẻ như vậy." Hùng Tiểu Nhị đầu tiên là cả kinh, nhưng sau đó thật sâu hoài nghi, chính như hần từng nói, sấp hai mươi năm, Tiêu Thần đã trải qua tuổi gần bốn mươi, tuyệt đối không thể nào giống như bây giờ trẻ tuổi như vậy, bất quá, kia là phạm nhân tiêu chuẩn.

"Nhị gia, bây giờ ta đã vào Tiên Đạo, năm đó ở này trên đầu tường, ta hỏi ngươi cõi đời này có thần tiên hay không, ngươi nói không tin, nhưng ngươi tin tưởng có lão thiên." Tiêu Thần ngừng đầu nhìn nửa bên đã trải qua sụp đổ Thành Lâu nói.

"Tiêu Thần, thật là ngươi, ngươi tìm được thần tiên?" Hùng Tiểu Nhị giờ phút này cũng tin Tiêu Thần, dù sao cái loại này chuyện nhỏ, ngoại trừ tự mình, không người sẽ nhớ.

"Đúng vậy, bây giờ ta cũng coi là thần tiên, tới chỗ này, chính là nghĩ (muốn) Độ Hóa một trăm ngàn oan hồn, bảo vệ bọn họ vào vào luân hồi." Tiêu Thần nói tới chuyện này, tâm tình vẫn còn có chút nặng nề, một trăm ngàn này phạm nhân, có thể nói đều là chết oan.

"Ai. . . Ngươi nhất định rất muốn biết năm đó ta tại sao không có chết chứ?" Hùng Tiểu Nhị thờ dãi một cái nói.

"Kỳ thực, năm đó ta vừa vặn không có ở đây Tháp Khắc Trần, ngoài ra còn có không ít người lúc ấy không có ở Tháp Khắc Trần, bọn hần cũng đều không có chết, chỉ không người trở lại, mà ta, trở lại cũng không thể sẽ rời đi." Hùng Tiểu Nhị nói tiếp.

"Không có thể rời đi? Tại sao?" Tiêu Thần nghi ngờ nói.

"Bởi vì bọn họ không để cho ta đi." Hùng Tiểu Nhị nhắm hai mắt nói.

"Ài?" Tiêu Thần không nhận được lập tức hỏi, sau đó chợt tỉnh ngộ, "Nơi đây oan hồn?"

"Không sai, Tiêu Thần a, ngươi nếu là thật thành thần tiên, xin cứu cứu bọn họ, nếu không, ngươi cũng sẽ giống như ta, vĩnh viễn còn lâu mới có thể rời đi." Hùng Tiểu Nhị nói tới chỗ này thời điểm, rõ ràng bắt đầu bị thương mà bắt đầu. (chưa xong còn tiếp.)

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 117: Tinh Đồ độ luân hồi

"Yên tâm đi Nhị gia, ta lần này đến, chính là vì hoàn thành chuyện này." Tiêu Thần vỗ ngực bảo đảm.

"Chỉ có một vấn đề, ta nghe người nói bọn họ một trăm ngàn oan hồn, theo không chia cách, vậy phải thế nào hình dáng mới có thể đem bọn họ tụ tập chung một chỗ, ta tu vì còn chưa đủ thì triển quá phạm vi lớn pháp thuật." Tiêu Thần hỏi ra lo lắng nhất vấn đề.

"Cái này không là vấn đề, bọn họ mặc dù nhưng đã là du hồn, chỉ cần cất giữ trước khi chết trí nhớ, mỗi ngày ban đêm đều đang lập lại trước khi chết chuyện, ban ngày lại sẽ trở lại chính mình khung xương bên trong." Hùng Tiểu Nhị nói.

"Đó chính là nói, chỉ cần có thể đem toàn bộ Hải Cốt tụ tập chung một chỗ, thì đồng nghĩa với cầm một trăm ngàn oan hồn toàn bộ tụ tập ở cùng một chỗ, sắc trời không còn sớm, chúng ta vội vàng động thủ đi." Tiêu Thần ngẩng đầu nhìn lên, thái dương đã bắt đầu tung tích.

"Không được, một khi di động Hải Cốt, liền sẽ phải chịu kia cổ hải cốt trong oan hồn trở ngại, năm đó cát Tượng Vương quân, vì vậy chết rất nhiều." Tiêu Thần vừa nói xong, lập tức bị Hùng Tiểu Nhị hủy bỏ.

"Không sao, ta tới là được." Tiêu Thần sát khí Luyện Bỉ, cộng thêm Trúc Cơ tu vi, đương nhiên sẽ không sợ những thứ này không có thành tựu oan hồn, chỉ cần không phải một trăm ngàn cùng tiến lên, hẳn đều có thể dễ dàng đối phó.

"Chuyện này. . ." Hùng Tiểu Nhị vẫn là có chút không yên lòng.

"Nhị gia, yên tâm đi, bây giờ ta đã là tiên nhân." Tiêu Thần nhìn ra Hùng Tiểu Nhị lo lắng, quay đầu nói.

Đã cách nhiều năm, Hùng Tiểu Nhị hay lại là giống như năm đó bình thường hiền lành, cho dù này âm khí nồng đậm đến làm người ta phát rét trong hoàn cảnh, cũng không thể phai mờ hân thiện tâm, đại khái cũng chính thức bởi vì này loại thiện tâm, khiến hắn năm đó miễn trừ tử kiếp, trở lại Tháp Khắc Trấn sau, cũng không có bị oan hồn triền thân, thời gian này duyên phận, lại có ai có thể nói rõ đây, chỉ có thể nói, nhiều năm Thiện Nhân, hôm nay, hắn cuối cùng được một thiện quả.

Sư tử vô thỏ, vẫn cần toàn lực, mặc dù không là trực tiếp đối mặt một trăm ngàn oan hồn, chỉ sợ ý một chút đem mình nhập vào, đó mới là cái mất nhiều hơn cái được, Tiêu Thần gỡ xuống phía sau Cẩm hạp, lấy ra Toái Ngọc Cẩm, tung người nhảy lên Thành Lâu khoan chân ngồi xuống, một giường Trường Cẩm đặt ở trên chân, bắt đầu đánh đàn có chút An Hồn tác dụng Cẩm Khúc.

Vốn là Tiêu Thần muốn đi Thánh Vũ đình học tập chân chính bản nhạc cầu siêu, chỉ sau đó rút cuộc vẫn là không có đi, bởi vì hắn biết được, Thánh Vũ đình chỉ chủ, đã trải qua bề quan, coi như hắn đi cũng là bạch bảo.

Tiêu Thần ngón tay thật nhanh nhảy lên, một khúc du dương êm tai Cẩm Khúc bị hắn tấu lên, dưới cổng thành Hùng Tiểu Nhị sau khi nghe trong lòng cũng yên tĩnh rất nhiều, mặc dù oan hồn không có tổn hại hắn, chỉ thường xuyên ở nơi này đất hay là đối với hắn tạo thành không nhỏ ảnh hưởng, hắn đã trải qua không nhớ, chính mình tâm đã trải qua bao nhiêu năm không có như vậy yên lặng qua.

Giống vậy một thủ khúc, Tiêu Thần đánh đàn rồi rất nhiều lần, bởi vì dùng tới chân nguyên, khiến cho toàn bộ Tháp Khắc Trấn đều bị Cẩm Khúc bao vây, vang lên cực kỳ lâu, Tiêu Thần mới dừng tay lại bên trên động tác, lần nữa cầm Toái Ngọc Cẩm bỏ vào Cẩm trong hộp sau, Tiêu Thần bắt đầu chuyên chờ góc đường, trong phòng từng cổ bạch cốt.

Không biết là Cẩm Khúc tác dụng, hay là chờ cái gì, ngay từ đầu, Tiêu Thần cũng không có thu đến bất kỳ trở lực, không có oan hồn ngăn cản hắn, thợ bốc vác gây lên so tưởng tượng còn thuận lợi hơn, biết ngày đen xuống, mới có oan hồn bắt đầu ảnh hưởng Tiêu Thần, bất quá đây đối với Tiêu Thần mà nói, còn không bằng cù lét, như cũ tiếp tục tiến hành này thợ bốc vác gây lên.

Một người chuyên chờ một trăm ngàn cổ hải cốt, đây là một việc phi thường chặt vật chuyện, coi như không có oan hồn ngăn trở, cũng không phải trong thời gian ngắn có thể hoàn thành, bất quá chuyện cho tới bây giờ, Tiêu Thần bắt đầu đi, chỉ có thể một cụ một cụ xách Hải Cốt.

Sắc trời đã hoàn toàn tối xuống, Tiêu Thần thậm chí không cần quay đầu lại nhìn, liền biết rõ mình sau lưng có một nhóm bay đồ vật, bất quá bọn hắn tựa hồ hết sức kiêng kỵ Tiêu Thần, không có một dám đến gần, Hùng Tiểu Nhị chính là nơi ở Thành Lâu một xó xinh, trộm nhìn trộm Tiêu Thần, chuyên chờ Hải Cốt, đương nhiên, cũng nhìn thấy Tiêu Thần sau lưng một mảng lớn oan hồn, hắn mặc dù lo lắng, nhưng hắn rõ ràng hơn, hắn không thể đi ra ngoài thêm phần, vì vậy cũng chỉ phải nhìn xa xa Tiêu Thần.

Tiêu Thần không quay đầu lại, hiện tại hắn có hay không Thần Niệm, cho nên không biết mình sau lưng tình huống cụ thể, hắn biết sau lưng đã trải qua tụ tập rất nhiều oan hồn, chỉ cũng chỉ biết là có rất nhiều, cụ thể là với bao nhiêu, hắn không biết, núp ở đồ nát Thành Lâu Hùng Tiểu Nhị lại là có thể thấy

rõ,

Tiêu Thần sau lưng rậm rạp chẳng chịt oan hồn, số lượng nói thế nào cũng lên vạn.

Những thứ này oan hồn cơ hồ tất cả đều là bị Tiêu Thần di động ký thân Hải Cốt, ngoài ra còn có một số ít rồi đến ban đêm du đãng đến chỗ này, này hơn mười ngàn oan hồn tựa hồ đang chờ đợi một cái thích hợp cơ hội, liền muốn một lần hành động dây dưa tới, giờ phút này bọn họ đã trải qua đang rục rịch, chỉ đúng là vẫn còn không nhúc nhích.

Nói phải đem một trăm ngàn Hải Cốt tụ tập chung một chỗ, chỉ cũng không phải muốn đem những này Hải một cụ một cụ chất đồng, đây là đem bọn họ đại khái thả ở một cái tương đối so với khu vực nhỏ bên trong mà thôi.

Mà từng cái thành trấn, dĩ nhiên chính là trung tâm thành số người dày đặc nhất, Tháp Khắc Trần cũng không ngoại lệ, ở trong trấn nhỏ tâm, đại khái tề tựu rồi ba, bốn vạn cư dân, sau khi chết Hải Cốt cũng không có bị di động qua, Tiêu Thần muốn làm là được cầm còn lại ven vùng Hải Cốt toàn bộ bắt được khu vực trung tâm, liền có thể bắt đầu Siêu Độ, sự tình cũng là thuận lợi như vậy phát triển.

Bất quá tựa hồ đang từ nơi sâu xa có một loại vô hình quy tắc, đó chính là không thể để cho người chung quy như nguyên, tại Tiêu Thần thợ bốc vác gây lên tiến hành được hồi cuối thời điểm, rốt cuộc, một mực đi theo hần phía sau hần oan hồn bắt đầu hành động, giờ phút này Tiêu Thần sau lưng oan hồn số lượng đã đạt đến kinh người năm chục ngàn có thừa, vào lúc này, toàn bộ xông về Tiêu Thần.

Tiêu Thần cũng cảm thấy sau lưng khác thường, thuận tay cầm trên người treo khung xương toàn bộ ném qua một bên, mình thì là vội vàng bắt Thủ Quyết, khẽ than mấy câu chú ngữ.

Chỉ thấy Tiêu Thần quanh thân bắt đầu dâng lên hồng quang, chỉ chớp lát sau, một đạo hóa mãn sáng màu đỏ liền xuất hiện ở Tiêu Thần chung quanh, đem hần bảo vệ, mặc dù đây chỉ là cơ sở pháp thuật một trong, chỉ Tiêu Thần đối mặt cũng chỉ là cơ bản nhất oan hồn, mặc dù không có thể thời gian dài ngăn cản, chỉ còn đủ vì hần Thi Thuật tranh thủ thời gian.

Những thứ này oan hồn trước thời hạn hành động, khiến duy nhất Siêu Độ một trăm ngàn oan hồn kế hoạch rơi vào khoảng không, giờ phút này cũng chỉ có thể lui mà yêu cầu lần, trước tiên đem trước mắt những thứ này đưa vào luân hồi, lại tiếp tục Siêu Độ còn lại.

Tiêu Thần bên người xuất hiện màu lửa đỏ bảo vệ ánh sáng sau đó, những thứ này xông về Tiêu Thần oan hồn tốc độ rõ ràng chậm đi một tí, tựa hồ cũng không muốn đến gần Tiêu Thần, chỉ không biết từ đâu truyền đến một tiếng quỷ tiếu sau đó, bọn họ lại bắt đầu động, chẳng qua là tốc độ chậm rất nhiều.

Tiêu Thần đang ở hành nguyên rửa, nghe được kia một tiếng quỷ tiếu sau, tâm thần cũng giật giật, thiếu chút nữa cắt đứt chính chuẩn bị pháp thuật, cũng may Tàn Kiếm nói hơn hai năm sát khí Luyện Thể trong quá trình, cũng đem hần ý niệm trui luyện e rằng so kiên cường, bất quá mặc dù Siêu Độ pháp thuật vẫn còn tiếp tục, chỉ Tiêu Thần nhưng trong lòng có loại nhàn nhạt bất an, loại cảm giác này rất vi diệu, không có gì căn cứ, liền là một loại cảm giác.

Trong lòng xuất hiện loại cảm giác này sau, Tiêu Thần không dám ở trì hoãn, toàn tâm đều đầu nhập vào Siêu Độ thuật bên trong, trong lúc này, hần có thể đủ cảm giác oan hồn đang không ngừng nhích lại gần mình, cũng quá mức thậm chí đã có không ít bắt đầu đụng phải Hộ Thể ánh sáng, Tiêu Thần biết mình là giữa không nhiều lắm, cũng may pháp thuật cũng chuẩn bị không sai biệt lắm, nếu không ra ngoài dự liệu, tối hôm nay là có thể đem nơi này giải quyết vấn đề.

"Khai thiên nguyên nhân, hộ đạo Vãng Sinh." Tiêu Thần dưới đỉnh rồi chú ngữ, chấp hai tay, ngay cả trên mặt đều lộ ra thành kính biểu tình, chỉ thấy chỉ chớp lát sau hai tay của hần chia đều mờ, chỉ thấy Tiêu Thần hai tay trên lòng bàn tay, không ngừng bay ra lăm lăm ánh sáng, bắt đầu ở Tháp Khắc Trần khu vực trung tâm bầu trời ngưng tụ.

Vào lúc này, vây quanh Tiêu Thần không hề đứt đoạn tấn công oan hồn toàn bộ đều dừng động tác lại, rồi rít ngẩng đầu nhìn không trung, trên bầu trời lăm lăm ánh sáng soi tại trên người bọn họ, nếu là Hùng Tiếu Nhị theo tới trong thành này trung tâm nói, hần giờ phút này nhất định có thể đủ chứng kiến, những thứ này oan hồn trên mặt lại lộ ra biểu tình, là một loại buồn lòng biểu tình.

Suy nghĩ một chút cũng phải, đang yên đang lành đột nhiên gặp tai bay vạ gió, hướng chết sắp tới hơn hai mươi năm, nhưng thủy chung không thể như luân hồi, bọn họ mấy năm nay tồn tại Dư Dương đời, tất nhiên cũng chịu đựng đến cực lớn thống khổ, pháp thuật này vốn là Siêu Độ oan hồn phương pháp, giờ phút này bọn họ đắm chìm trong này dưới ánh sao, tự nhiên sẽ cảm thấy buồn lòng.

Tiêu Thần cũng thờ ra một cái, nơi đây oan hồn mặc dù số lượng rất nhiều, nhưng lại không có thấy một cái hóa thành ác quỷ, thành công thả pháp thuật sau đó, cũng không có đụng phải phản kháng, người có lòng, ta có ý, lần này Siêu Độ sợ rằng sẽ trở nên vô cùng đơn giản.

Là yêu cầu chưa tới hơn mười hơi thở, đợi không trung sao ánh sáng không đang lấp lánh, vây thành một vòng thời điểm, nơi đây toàn bộ oan hồn đều biết theo trong vòng, bước vào luân hồi con đường, đây là Tiêu Thần phải hoàn thành cam kết, cũng là một trận đại thiện chuyện, tất nhiên vì chính mình, tích lũy bên dưới không ít công đức.

Tại chỗ hơn năm chục ngàn oan hồn, quanh thân bao phủ ánh sao càng ngày càng sáng ngời, Tiêu Thần trên tay cũng bay ra cuối cùng một mảnh sao ánh sáng, không cần thiết chớp lát, này luân hồi Tinh Đồ liền phải hoàn thành, những thứ này hướng người chết, cũng sắp có cơ hội bước vào luân hồi, không ít oan hồn đã trải qua nhắm hai mắt lại, yên tĩnh yên tĩnh chờ gần sắp đến một khắc.

"Khai thiên nguyên nhân, thành luân hồi, lên." Tiêu Thần bình giang hai tay ra lần nữa chấp tay, trên bầu trời rậm rạp chẳng chịt sao tất cả đều chột sáng lên, rồi sau đó sao làm thành vòng lớn bên trong, bỏ ra một cái nói trong suốt mãn sáng, không ít bị trực tiếp soi đến vong hồn, trực tiếp hóa thành một điểm sáng bay lên không, biến mất không thấy gì nữa, tại mãn sáng soi phạm vi ra oan hồn, cũng đều bắt đầu hóa thành điểm sáng bay về phía mãn sáng.

Tiêu Thần nhìn vô số điểm sáng không ngừng bay lên không, trong lòng có chút vui vẻ yên tâm cũng hơi xúc động, tu giả sau khi chết, có phải hay không cũng sẽ cùng bọn họ đi đến cùng một nơi đây?

"Bọn chuột nhất phương nào, dám can đảm đến nơi đây can rờ." Không ngừng có oan hồn hóa thành điểm sáng bay vào màn sáng, chỉ lúc này, truyền ra một cái nghe vào cực kỳ táo bạo thanh âm, hơn nữa này chủ nhân thanh âm, hiện đang đến gần.

Tiêu Thần nghe được thanh âm này, lập tức nghĩ tới lúc trước kia một tiếng quỷ tiểu, giờ phút này một đôi so, phát hiện hai thanh âm là xuất từ cùng một người miệng, xem ra lần này Siêu Độ, cũng không muốn tự mình nghĩ đơn giản như vậy.

"Bọn chuột nhất phương nào, có gan đánh rầm, không mặt mũi đi ra." Tiêu Thần gân giọng đáp lại.

Rõ ràng đã trải qua cảm thấy đối phương đến gần, chỉ Tiêu Thần như cũ mở miệng, mục đích rất đơn giản, liền là đơn thuần rất khó chịu mà thôi. (chưa xong còn tiếp.)

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 118: Quỷ Tu

"Hừ, nhỏ nhỏ Luyện Khí tu sĩ, cũng dám quản người khác việc vớ vẩn, còn không mau cút đi." Thanh âm càng ngày càng gần, hơn nữa đã trải qua nhìn ra Tiêu Thần tu vi.

"Bớt nói nhảm." Tiêu Thần nhắc hướng về phía thanh âm truyền tới phương hướng chính là chém một cái, kiếm khí màu xanh đậm rách bầu trời đêm, bay ra ngoài.

"Chút tài mọn." Thanh âm kia lạnh rên một tiếng sau, vững vàng chặn lại kiếm quang.

Tiêu Thần lúc này mới thấy rõ tới đồ vật đáng đáp ra sao, đó là một cụ chỉ có mấy miếng phá trong bao chứa lấy bộ xương khô, nhưng lại chính từ không trung bay tới.

"Rốt cuộc vẫn có nhân vật hung ác thích thành quỷ, ai. . ." Tiêu Thần cúi đầu thờ dài một cái, hắn đã làm xong chuẩn bị chiến đấu, không một lời hòa, là có thể ra tay đánh nhau, bất quá Tiêu Thần cái người hay là không hy vọng sự tình phát triển đến cần dùng võ lực để giải quyết.

"Còn không mau dừng lại cho ta pháp thuật!" Đây bộ xương khô lần nữa phát ra thanh âm.

Tiêu Thần nhìn bay trên không trung bộ xương khô, nghĩ đến nhưng là một cái vấn đề khác, vật này, là thể nào phát ra âm thanh, cũng không thấy hắn có miệng a.

Suy nghĩ vấn đề trọng điểm, cho tới bây giờ cùng người khác bất đồng, Huyền U Chân Nhân từng nói, Tiêu Thần từ nhỏ đã có cùng người khác không giống nhau suy nghĩ.

Cũng không lâu lắm, này bộ xương khô cách Tiêu Thần chỉ có không tới năm trượng khoảng cách, Tiêu Thần giờ phút này nhìn kỹ một chút phát hiện trước mắt bộ xương khô có một nửa bị một món đồ nát mũ che màu đỏ đắp lại, chỉ có một nửa trần trụi lộ ở bên ngoài.

"Khô Lâu lại nói tiếng người, lần đầu cách nhìn, người là ai?" Tiêu Thần cũng không nóng nảy, cười nói.

Trước mắt hắn có năm chục ngàn oan hồn đang chờ luân hồi, đây là Tiêu Thần chủ yếu nhất mục đích, về phần đột nhiên xuất hiện bộ xương khô, nếu như không quá nhiều Tiêu Thần đại sự, Tiêu Thần còn này không có ý định đem hắn thể nào.

Quả nhiên, này bộ xương khô mới cuối cùng vẫn là không có suy nghĩ đồ vật, mới vừa rồi còn gấp gấp khiến Tiêu Thần dừng lại pháp thuật, chỉ giờ phút này nghe được Tiêu Thần đặt câu hỏi nhưng thật giống như quên mới vừa rồi vì sao gấp gấp bình thường.

"Lão phu không phải thứ gì." Đây bộ xương khô mở miệng liền cho Tiêu Thần một cái không tặc trả lời.

". . ." Vốn nên cười nằm xuống Tiêu Thần giờ phút này nhưng là không có bật cười, ngược lại nhú mày, bởi vì này thanh âm, hắn cảm thấy rất quen

thuộc.

"Cùng Kiếm Tam đối chiến vị đại nhân kia, năm đó chắc cũng là chết." Tiêu Thần cũng không nhớ thấy qua đại nhân đi ra Tháp Khắc Trấn.

"Người có nhớ Kiếm Tam?" Suy đoán thủy chung là suy đoán, Tiêu Thần hay lại là nghĩ (muốn) chu đáo, mở miệng nói ra Kiếm Tam tên.

"Người làm sao biết Kiếm Tam, người lại là ai?" Không nghĩ tới đại nhân trở thành cái này quý đáng về, lại cất giữ khi còn sống trí nhớ.

"Ta là Tiêu Thần! Đại nhân đã lâu không gặp a." Tiêu Thần làm ra một bức chấp tay khuất thân đáng về nói.

"Hãy bớt nói nhảm đi, ta đeo cần biết người là ai, lại không dừng lại pháp thuật, bây giờ liền đem người chém thành muôn mảnh." Khô Lâu đại nhân đột nhiên trở nên nóng nảy, tựa hồ là suy nghĩ Tiêu Thần hai chữ này thời điểm mới như vậy.

"Xin lỗi, đại tướng quân, này là không có khả năng, sau này Tự Nhiên cũng sẽ tiễn người một đoạn đường." Tiêu Thần lắc đầu một cái, hần tự nhiên không thể nào dừng lại pháp thuật.

"Vậy người bây giờ cũng có thể đi chết." Khô Lâu đại nhân nâng lên một cánh tay, chợt gia tốc xông về Tiêu Thần, này vừa xông bên dưới, đập lại nửa người nó lá rộng vành bị bay, Tiêu Thần chứng kiến này nó lá rộng vành bên dưới lại không có vật gì, Khô Lâu mục kiệt, chỉ có một nửa người.

Nhìn hướng mình bay tới nửa Khô Lâu, Tiêu Thần không sợ, hần không có theo khô lâu này trên người đại nhân cảm nhận được một chút uy hiếp, nhưng hần cũng không có ngốc đến cùng một cái chết nhiều năm, sẽ còn di chuyển Khô Lâu phát sinh trên thân thể tiếp xúc.

Tiêu Thần tiện tay nâng lên Bích Lưu, đâm về phía Khô Lâu mục kiệt cánh tay, Tiêu Thần một kích này, quán chú chân nguyên, dùng tới ba thành khí huyết lực, như vậy cùng Tiêu Thần Đoàn Bình giao tiếp, chính là bình thường Trúc Cơ tu sĩ cũng không chịu nổi.

Hần không biết khô lâu này đại nhân đạt tới cái dạng gì cảnh giới, chỉ tuyệt đối sẽ không vượt qua Thai Thành, chỉ cần không cao hơn Thai Thành nói, kết quả xấu nhất chính là Tiêu Thần thả ra Kiếm Linh, mình mở chuồn, tóm lại là không có nguy hiểm tánh mạng.

Khô Lâu đại nhân đối mặt Tiêu Thần đâm tới một kiếm không tránh không né, trực tiếp dùng Khô Lâu móng chống lại, một trận đá vàng đụng nhau thanh âm ở trong trời đêm vang lên, đặc biệt thanh thúy.

Tia lửa văng khắp nơi,

Ai có thể nghĩ tới, khô lâu này móng vuốt lại cùng Bích Lưu kiếm đụng ra tia lửa, va chạm bên dưới, Tiêu Thần đứng tại chỗ bất động, trên tay còn bày xuất kiếm tư thế, mà xem xét lại Khô Lâu mục kiệt, trên không trung không ngừng lớn vòn bay ngược, mới vừa rồi một đòn, nó rõ ràng không ăn được, nhưng nó bây giờ thân thể, chỉ cần không bể nát, dự tính cũng không có ảnh hưởng gì.

"Ha ha, bất quá Luyện Khí thực lực, cũng dám đối với (đúng) tiểu gia hồ xuy đại khí." Thông qua mới vừa rồi một phen tính toán, Tiêu Thần đối với (đúng) khô lâu này đại nhân thực lực cũng có một cái phán đoán sơ khởi, khô lâu này trên vuốt truyền tới lực đạo, quả thực nhỏ nhất không đáng kể, này bộ xương khô, chính là nhìn tương đối dọa người.

Tuy nói chẳng qua là Luyện Khí thực lực, nhưng ở này Phàm Trần, Luyện Khí thực lực đã trải qua so cao cấp nhất Võ Lâm Cao Thủ còn lợi hại hơn, càng không cần phải nói quý này Mị đồ vật tất nhiên còn khác năng lực đặc thù chưa hề dùng tới tới.

Bắt đầu không bằng luân hồi năm chục ngàn oan hồn còn không có toàn bộ vào vào luân hồi Tinh Đồ, Tiêu Thần cũng vui vẻ cùng này bộ xương khô vui đùa một chút, vì vậy không có truy kích, cứ như vậy đứng ngay tại chỗ.

"Tu La Huyết Trảo!"

Bay ngược Khô Lâu đại nhân thấy Tiêu Thần không có một chút động tĩnh, lại một móng chop tới hần, lần này hần dùng ra đòi trước sẽ gặp tuyệt kỹ, chỉ giờ phút này lúc sử dụng sau khi không còn là Từ Quang quanh quẩn, mà là quý khí âm trầm, đến thật có mấy phần Tu La Luyện Ngục mùi vị.

"Có ý tứ, ta cũng tới." Tiêu Thần công qua trên tay Bích Lưu, một cái tay khác cũng bắt đầu ngưng tụ chân nguyên, Tiêu Thần một cánh tay bắt đầu nhấp nháy thanh sắc quang mang.

"Tu La Huyết Trảo!"

Giống vậy chiêu thức, xuất hiện ở không cùng người trong tay, không đúng, đã là một người một Khô Lâu.

Nước sơn tối tăm rậm rạp quý khí, cùng có chút trong sáng màu xanh nhạt đụng vào nhau, Tiêu Thần ngưng tụ chân nguyên lực một đòn, giống vậy không phải chuyện đùa, một kích này, có thể chiến đấu Trúc Cơ sơ kỳ, thậm chí Thai Thành Trung kỳ tu sĩ.

Này bộ xương khô rõ ràng cho thấy phi thường chậm lụt, đối với (đúng) tới công kích mạnh yếu thật giống như không có phán đoán như thế, đều là một vị đốn đờ, lần đụng chạm này, trực tiếp khiến nó chỉ còn lại một cánh tay cũng hoàn toàn nát bấy, mà Tiêu Thần vẫn đứng tại chỗ, không phát hiện chút tổn hao nào.

"Không có ý nghĩa, người chính là đi chết đi." Hai lần va chạm sau đó, Tiêu Thần phát hiện này bộ xương khô không có một chút chỗ đặc biệt, không khỏi hứng thú giảm nhiều, cũng không có tiếp tục đùa bỡn tâm tình, chỉ thấy hần Bạt Địa nhảy lên, huy kiếm chém về phía Khô Lâu mục kiệt, đây là dự

định muốn bị phá hủy nó.

Bình thường tình huống bên dưới, tiếp theo hơi thở, chính là chỗ này nửa bộ xương khô hoàn toàn nát bấy thời khắc, mà trên thế giới cũng không có trùng hợp nhiều như vậy, tại Tiêu Thần dưới kiếm, Khô Lâu mục kiệt rồi cuộc hay lại là hóa thành bụi bặm.

"Mặt xanh nanh vàng."

Tại đánh nát Khô Lâu mục kiệt sau, Tiêu Thần đang chuẩn bị tiếp tục thả ra luân hồi Tinh Đồ, chỉ sau lưng Khô Lâu mục kiệt bị hấn đánh nát địa phương, vang lên một cái thanh âm.

Tiêu Thần tâm thần rung một cái, trong lòng thoáng qua mãnh liệt bất an, không kịp xoay người, Tiêu Thần lập tức bạo phát ra toàn bộ khí huyết lực, chọt về phía trước vừa xông, trong lúc với là cầm cùng Ngọc Thiên Dao nắm ở trong tay, vừa có không đứng hẳn liền chuẩn bị lập tức chạy trốn xa.

Trên đất lộn một vòng sau đó, Tiêu Thần đứng dậy nhìn mới vừa rồi chính mình đứng địa phương, hay lại là đầy đất cốt phấn, nhưng ở kia cốt phấn phía trên, xuất hiện một cái quý đầu, màu xanh đậm gương mặt, huyết hồng cặp mắt, biểu tình không gì sánh được dữ tợn, chỉ là một cái đầu lâu, ước chừng cao bằng một người, bốn cái rất lớn răng nanh lộ tại miệng bên ngoài, tại trong thị giác làm cho người ta một loại vô cùng mãnh liệt đánh vào.

"Đây là. . . Quý Tu!" Tiêu Thần trong lòng cả kinh, nếu nói là mới vừa rồi khô lâu kia chẳng qua là bị cường đại oan hồn khởi động, kia giờ phút này xuất hiện ở Tiêu Thần trước mắt, là chân chính Quý Tu, Quý Hồn cùng Quý Tu, kém một chữ, nhưng trong đó khác biệt, đâu chỉ ngàn vạn, không nghĩ tới ở nơi này không người đề ý nơi, lại lặng lẽ ra đời một cái Quý Tu, chẳng qua là hay lại là không nghĩ ra, không có công pháp, hẳn là tu luyện như thế nào đến có thể mang đến cho mình bất an cảnh giới.

"Mặt xanh nanh vàng!" Đây màu xanh quý đầu trương khai miệng to, phun ra một ngụm trọc khí, bay thẳng tuyền truyền sách tới, tốc độ nhanh, thiếu chút nữa làm Tiêu Thần không phản ứng kịp.

Né tránh một kích này sau, Tiêu Thần đến sau này, lần đầu tiên nghiêm túc, mới vừa rồi này màu xanh quý đầu công kích uy thế, đã trải qua mơ hồ vượt qua Trúc Cơ tu sĩ lực lượng, ngắn ngắn không đến thời gian hai mươi năm, lại có thể khiến một cái tầm thường oan hồn đến như vậy cảnh giới, đây cơ hồ là không thể nào, chỉ liên thật xuất hiện ở trước mắt mình.

"Ba trăm năm rồi, ta bây giờ đã có ba trăm năm tu vi, chỉ cần cảm nơi này oan hồn toàn bộ hấp thu sau đó, ta là có thể nắm giữ ngàn năm tu vi, đến lúc đó, ai còn có thể cản ta." Thanh Diện quý đầu phát ra cực kỳ thanh âm chói tai.

"Ba trăm năm!" Tiêu Thần kinh ngạc lên tiếng, ba trăm năm Quý Tu, đã có thể so nhân loại tu sĩ Thai Thành sơ kỳ.

"Nơi đây không đúng!"

Ngắn như vậy thời gian, có thể thành tựu tu vi như vậy, không phải ngu ngốc người cũng có thể phát hiện trong đó tất nhiên có vấn đề, lấy Tiêu Thần thông minh, càng là một chút liên nghĩ đến trong đó kỳ quái địa phương, vì vậy trực tiếp bắt Thủ Quyết, đang giải phóng Vạn Kiếm Quyết trong nháy mắt, đồng thời sử dụng hỏa thiếu thuật.

Chứng kiến mới vừa rồi công kích, Tiêu Thần đã biết, này Thanh Diện quý đầu, thuộc về thường thấy nhất hỏa quý nhóm, dùng được hỏa thiếu thuật, tại thích hợp bất quá.

Đồng thời, Vạn Kiếm Quyết chính là Ngũ Hành Kim Thuộc Tính pháp thuật, Ngũ Hành Canh Kim, đối phó quý quái lại có hiệu quả, hai người đồng thời dùng được, đã là đối phó này Thanh Diện quý đầu đứng đầu phương pháp hữu hiệu.

"Ha ha ha. . . Người tương lai, chỉ có chết." Đang công kích tới gần quý đầu trong nháy mắt, Thanh Diện quý đầu trước một bước hóa thành một luồng khói xanh, hướng Tiêu Thần quần quanh mà tới.

Tiêu Thần đương nhiên sẽ không khiến hấn được như ý, trong tay Bích Lưu múa như vòng, muốn phải ngăn trở, không ngờ này Thanh Diện quý đầu hóa thành Thanh Yên, giống như không có gì bình thường, xuyên qua Tiêu Thần Kiếm Vũ, trực tiếp nhất nhập Tiêu Thần ngực.

Tiêu Thần không nghĩ tới này Thanh Diện quý đầu còn loại bản lãnh này, một thời không cẩn thận bên dưới, gặp nói, giờ phút này hối hận cũng đã không kịp.

Đây cũng là Tiêu Thần kinh nghiệm chiến đấu chưa đủ, nếu là đối là một cái thân kinh bách chiến người, đối mặt không biết địch nhân, tuyệt đối sẽ không chỉ cho phép bị một loại cách đối phó, tất nhiên sẽ lưu lại không ít hậu thủ, lần này cũng để cho Tiêu Thần trương trí nhớ. (chưa xong còn tiếp.)

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 119: Phong Anh Thành

Mặc dù bị đối phương đánh trúng, chỉ Tiêu Thần không có kinh hoảng, hắn Thể Nội Thể Giới, chính hắn rõ ràng, so bên ngoài cơ thể toàn bộ còn phức tạp hơn, lại có Thanh Minh Châu ẩn cùng hoá ngẫu thủ hộ, đừng nói hắn một cái có thể so với Thái Thành sơ kỳ quý đầu, chính là tại mạnh hơn gấp mười lần gấp tám lần, cũng không cách nào đối với hắn tạo thành một tia uy hiếp, chính là không biết, này Thanh Diện quý đầu, ý muốn như thế nào.

Tiêu Thần cúi đầu nhìn một cái, bộ ngực mình xuất hiện một cái rất nhỏ điểm, cái điểm này có màu xanh đen, giống như là đột nhiên dài ra một nốt ruồi như thế.

"Hồng bét." Tiêu Thần thầm kêu một tiếng, "Lần này xong rồi."

Trên người xuất hiện như vậy dấu ấn, chỉ có lưỡng loại khả năng, một loại là trúng độc, dị chủng chính là nguyên rủa,

Nếu là trúng độc, đó chính là quý độc, mặc dù phiền toái, chỉ còn cũng không phải là không thể đủ trừ tận gốc, còn nếu là người sau, chuyện kia thì phiền toái, đừng xem đây chỉ là miễn cưỡng Thái Thành kỳ nguyên rủa, chính là đại đạo tu giả cũng không nhất định có thể trừ tận gốc.

Lực nguyên rủa này là một loại rất kỳ diệu đồ vật, giống như là in vào bị nguyên rủa mạng người Cách, linh hồn các loại (chờ) bên trên, như bóng với hình, trước mắt mới chỉ, đều không có biện pháp gì có thể tuyệt đối hữu hiệu trừ tận gốc nguyên rủa.

Hơn nữa, cái này còn không là bết bát nhất, bết bát nhất tình huống là, này Thanh Diện quý đầu chẳng qua là nguyên rủa tái thể, kích động nguyên rủa một loại môi giới, chân chính muốn bên dưới nguyên rủa người, cũng không có phát hiện thân, Tiêu Thần không nắm chắc được, thuật nguyên rủa này, là cái gì người kia lúc nào thả ra, thả ra có thể lớn lên, hơn nữa còn là lớn lên nhanh chóng như vậy pháp thuật, kia người sau lưng, mới kinh khủng hơn.

Sợ rằng tình huống thật, hay lại là người sau, như vậy cũng là có thể giải thích, tại sao quý này sửa chữa có thể tại ngắn như thế trong thời gian lớn lên đến như vậy mức độ, bởi vì hắn vốn cũng không phải là Quý Tu, chỉ là bị người khác dùng đến một cái pháp thuật mà thôi.

Kia quý tu câu nói sau cùng, cũng để cho Tiêu Thần rất để ý, hiển nhiên đây là làm phép người, là nhắm vào mình mà thả ra thuật này.

Chuyện năm đó, người biết rõ tình hình đơn giản lão Thiết đầu, Thanh lão cùng mình, lão Thiết đầu cùng Thanh lão đều chết ở trước mắt mình, vậy mình sẽ trở về đến chuyện nơi này, người kia là như thế nào biết được, hắn lại dựa vào cái gì khẳng định, mình có thể trở lại?

Tiêu Thần trong lòng trong nhảy mắt nghĩ tới rất nhiều, chỉ không có một cái vấn đề là có thể lập tức cho ra câu trả lời, không biết mê đoàn càng ngày càng nhiều, Tiêu Thần giờ phút này bỗng nhiên nghĩ đến, hết thảy các thứ này vây quanh chính mình mê đoàn, chỉ sợ đều cùng Thanh Minh Châu không thoát được quan hệ.

Này Thanh Minh Châu rốt cuộc là cái gì, Tiêu Thần không biết được, hắn duy nhất biết chính là, hạt châu này là hắn sống mạng trọng yếu đồ vật, trong đó một nửa, còn hóa thành không biết Phẩm Giai hoá ngẫu Cổ Cầm, bất luận theo là sư tôn Ca Thụ Hành Vân, hay lại là Bệnh lão nhân Kinh Thương Đạo Tôn ngôn từ hành vi, Tiêu Thần cũng có thể đại khái đoán được, hạt châu này bí mật, không thể công khai.

Tại chính mình có đầy đủ thực lực trước, không thể để cho bí mật này tiết lộ, nguyên nhân dĩ nhiên là bởi vì toàn bộ Thanh Minh giới người đều thêm thường chính mình Thanh Minh Châu, là nguyên nhân gì khiến Thanh Minh Châu như thế nhìn chăm chú, sợ rằng lại vừa là đều nói xôn xao.

"Này Thanh Minh Châu, sợ rằng so với ta tưởng tượng, còn phải thần bí." Tiêu Thần thầm nghĩ trong lòng, người hắn đã đi về phía luân hồi Tinh Đồ bên cạnh, như là đã xác định là bị người mưu hại, thân trúng nguyên rủa, vậy cũng không cần lo lắng nữa Thanh Diện quý đầu còn có hậu chiêu gì rồi, bởi vì lực nguyên rủa này cũng đã là lớn nhất hậu chiêu.

Suy nghĩ nhiều cũng vô dụng, Tiêu Thần vốn là người không câu chấp, đại khái lý giải rồi nguyên nhân hậu quả sau đó, hắn bắt đầu tiếp tục thả ra luân hồi Tinh Đồ.

Rồi sau đó, Tiêu Thần liên tục sử dụng rất nhiều lần luân hồi Tinh Đồ, cho đến trong bầu trời đêm xuất hiện chín sau đó, hắn cũng rốt cuộc đã tiêu hao hết linh lực.

Tại Thanh Diện quý đầu hóa thành Nguyên Rủa Chi Lực sau, Siêu Độ oan hồn công việc, đơn giản rất nhiều, đơn giản chính là thả ra luân hồi Tinh Đồ sau, yên tĩnh yên tĩnh chờ bọn họ tự đi bay vào.

Đông Phương hơi hơi tỏa sáng, trời sáng sắp tới, Tiêu Thần cũng mở hai mắt ra, một đêm mình tưởng khôi phục, hắn một thân chân nguyên lẫn vào linh lực, đã trải qua khôi phục được trạng thái tốt cùng.

Giờ phút này trên bầu trời luân hồi Tinh Đồ đã trải qua biến mất, bao phủ toàn bộ Tháp Khắc Trần âm khí cũng ở đây tản đi, chỉ bởi vì nhiều năm tích lũy, nghĩ (muốn) phải hoàn toàn tiêu tan, vẫn còn cần một đoạn thời gian rất dài, gió nhẹ thổi qua, trên đất chất đọng như trên Hải Cốt, hóa thành phần vụn,

Theo gió truyền đi đi, ngày xưa cam kết, Tiêu Thần hôm nay đã trải qua thực hiện, giải quyết xong chuyện này sau, Tiêu Thần bước kế tiếp, dự định đi

đến cách không xa tu chân thành nhỏ nhìn một chút.

"Tiêu Thần, đã trải qua Siêu Độ xong rồi?" Cốt phẫn ở trong gió không ngừng vang dội, giờ phút này Hùng Tiểu Nhị cũng đi tới chính giữa thành trấn, tới hôm qua, hần từ đầu đến cuối không dám rời đi Thành Lâu, chỉ cũng nhìn thấy trên bầu trời Dị Tượng, trời sáng sau đó, mới thử thăm dò nghĩ (muốn) trong thành trấn đi tới, đứng dịp thấy mới vừa rồi một màn.

"Đúng vậy, Nhị gia, toàn bộ đều kết thúc." Tiêu Thần nhìn Hùng Tiểu Nhị, nhẹ nói nói.

Hùng Tiểu Nhị là tâm địa thiện lương người, không nên cả đời có nửa đời chịu này lớn tai hoạ, đối với đã trải qua phát sinh chuyện, không người có thể thay đổi, Tiêu Thần quyết định, đưa hần một trận tạo hóa, đền bù hần mất đi hai mươi năm.

Tiêu Thần đi tới Hùng Tiểu Nhị bên người, lấy ra Bích Lưu, hướng về phía Hùng Tiểu Nhị cực nhanh quơ múa, cử động này, rõ ràng cho thấy hù dọa Hùng Tiểu Nhị, thân thể của hần có chút run rẩy, hần cho là Tiêu Thần muốn giết hần diệt khẩu, dù sao cái này cũng không chuyện gì ngạc nhiên, chỉ sau một hồi lâu, hần cũng không có phát hiện kiếm đâm đến chính mình.

Tiêu Thần Bích Lưu Kiếm Vũ bên dưới, Hùng Tiểu Nhị lộn xộn tóc cùng chòm râu, theo bay lượn trên không trung, hạ xuống, khoảnh khắc sau đó, biến thành một con Cương Kính tóc ngắn, cũng lộ ra Hùng Tiểu Nhị đã có nhiều chút già nua diện mạo.

"Nhị gia, đừng động." Tiêu Thần sau khi làm xong, thu hồi Bích Lưu, nhắm mắt.

Tiêu Thần nhắm mắt ước chừng thời gian uống cạn nửa chén trà, mới một lần nữa mở hai mắt ra, hần tiện tay một chút, một đoàn màu xanh chùm sáng bay vào Hùng Tiểu Nhị ni tâm, Hùng Tiểu Nhị chỉ cảm thấy cả người một trận phấn chấn, già nua thân thể.

Trong nháy mắt, phảng phất cũng biến thành trẻ lại không ít, nhiều năm oan hồn thành đoàn hoàn cảnh sinh hoạt bên dưới tạo thành tổn hại, cũng bắt đầu ở khôi phục, thậm chí tiêu tụy tâm thần, cũng như giành lấy cuộc sống mới, giờ phút này hần chỉ muốn nhắm mắt thật tốt ngủ một giấc.

Tiêu Thần tiến lên một bước, cảm Hùng Tiểu Nhị ôm đến phụ cận một nơi trong nhà để tốt, để lại một bộ quần áo sạch sau, Ngự Kiếm rời đi Tháp Khắc Trấn, lần này, đại khái chính là vĩnh rời đi xa rồi.

Ngự Kiếm Bay ở trên trời, Tiêu Thần ngừng lại, nhìn phía dưới trở nên rất nhỏ Tháp Khắc Trấn, trong lòng không khỏi hơi xúc động, năm đó còn là hài đồng thời điểm, ôm tu Tiên vấn Đạo mộng muốn rời đi thôn, mà trạm thứ nhất, chính là chỗ này Tháp Khắc Trấn, bây giờ, ngày xưa chỉ mộng đại khái coi như là đã trải qua thực hiện đi.

Chính như một trận luân hồi, lại trở về khôi điểm, chân chính bắt đầu, lấy tu giả thân phận bước vào thiên hạ, trạm thứ nhất cũng là này Tháp Khắc Trấn, tiếp tục hướng đông chuyển đi, giống như là đường cũ trở về rồi tiên Thôn bình thường, nếu như, thôn vẫn còn ở đó.

Không bỏ được, không bỏ được, quả thực rất nhiều, chỉ thời gian quá lâu sau đó, liền sẽ phát hiện, bất kể đã từng biết bao khắc cốt minh tâm, như thế nào thể không thay đổi, đều biết bị phai mờ tại vô tình chết đi thời gian bên trong.

Cuối cùng, vẫn không có người nào, địch nổi thời gian.

Tiêu Thần còn nhớ rồi tiên Thôn, chẳng qua là lại nghĩ tới thời điểm, đã trải qua sẽ không giống lúc ấy như vậy đau đến không muốn sống, quá mức thậm chí đã sẽ không trong lòng hần đựng đưa rung động, hần còn nhớ tiêu nhị Tiêu Tam, nhưng chỉ giới hạn với năm đó dưới cây liễu, đã từng Phàm Trần cố nhân, đến bây giờ, Tiêu Thần chỉ sợ sẽ không đi gặp phải ai, cũng sẽ không lại bận tâm ai.

Nguyên lai, cũng không phải là Tu Tiên Giả muốn tuyệt tình tuyệt ý, chuyện này đối với tu giả mà nói, lại là không thể bình thường hơn bình thường, lại lấy ở đầu nhiều như vậy suy nghĩ.

Một người một kiếm, ở trên trời vạch ra thật dài quỹ tích, thân ảnh từ từ đi xa, dần dần đến gần chân chính Thanh Minh giới, từ nay về sau, Tu Chân Giới nhiều hơn một người, mặc dù người này giờ phút này còn không có tiếng tăm gì.

Phong Anh Thành, là sa mạc Biên Thùy một cái thành nhỏ, nơi này và sa mạc hoàn toàn xa lạ, ngoại trừ không thiếu nước, trong thành còn mọc đầy Anh Hoa, từng viên cỡ khoảng cái chén ăn cơm anh hoa thụ, chất đầy nhiều bó màu hồng cánh hoa, gió lay qua, nhẹ nhàng hạ xuống một trận, chỉ chốc lát, trên đất sẽ gặp nhiều hơn một tầng hoa rơi, có sẽ tùy sông nhỏ rời đi, đây chính là Tiêu Thần chuyển này mục đích, tu giả thành phố.

Tiêu Thần đi tới Phong Anh Thành bên ngoài, nhìn trước mắt, không có vật gì, nhưng hần biết, nơi này chính là chuyển này mục đích, chỉ bất quá thành nhỏ bị trận pháp ẩn núp lên mà bắt đầu, muốn vào thành, trận pháp này coi như là một khảo nghiệm, chỉ nói như vậy, đây cũng là duy nhất khảo nghiệm, bởi vì phạm nhân là không có khả năng thông qua trận pháp, vào vào trong thành.

Có lẽ đối với Luyện Khí tu sĩ mà nói, muốn thông qua trận pháp này cần phải hao phí nhất định tinh lực cùng thời gian, chỉ như vậy trận pháp đối với Tiêu Thần mà nói, thức sự quá nhỏ nhặt không đáng kể.

Chỉ thấy Tiêu Thần điều động di chuyển Thanh Minh linh lực, vận chuyển lên ngôi sao đồng, vận chuyển ngôi sao đồng Tiêu Thần, con mắt thật là có thể nói đẹp để tới cực điểm, vốn là đồng tử biến mất không thấy gì nữa, cướp lấy là đầy trời đều là sáng ngời Tinh Thần Bầu Trời Sao, phảng phất ở trong chứa một cái vũ trụ.

Giờ phút này Tiêu Thần trong mắt chứng kiến, không phải là không có vật gì sa mạc, Phong Anh Thành toàn cảnh xuất hiện ở Tiêu Thần trong mắt, này Tiêu thành chung quanh, lơ lửng này một chút màu sắc khác nhau đá, mỗi một đá đều lóe ánh sáng yếu ớt, nghĩ đến những thứ này chính là trận pháp căn

cơ rồi, cũng chính thức dựa vào những đá này, mới canh chừng Sakura thành hoàn mỹ Ân giấu đi.

Ngoài ra, thành nhỏ chung quanh còn có một đoàn một đoàn sương mù vờn quanh tòa thành nhỏ này chậm chạp phi hành, Tiêu Thần một đoán thì biết rõ, sương mù này tác dụng, tất nhiên là cầm lẫn vào Mê Trận người mang ra khỏi Phong Anh Thành phạm vi, đây cũng là phạm nhân theo không thể nào tiến vào tu giả thành trì nguyên nhân.

Muốn đi vào như vậy trận pháp đối với Tiêu Thần mà nói, thức sự quá đơn giản, thấy rõ ràng thành nhỏ nơi ở sau đó, Tiêu Thần sai bước thẳng đi về phía cửa, đây là Tiêu Thần lần đầu tiên tiến vào tu giả thành phố, đối với tu sĩ thành toàn bộ, hẳn dĩ vãng đều chỉ tại trong điện tịch thấy qua, bây giờ muốn chân chính tiến vào, Tiêu Thần vẫn có một ít mong đợi.

Phong Anh Thành cửa thành không cao, cũng không có làm cho người ta bèn chắc cảm giác, đại khái là bởi vì đây là tu sĩ thành phố, không cần lo lắng Đại Mạc gió cát, cũng dùng ở ý Sài Lang đã thú.

Tu sĩ thành, có thể tìm được chỉ có tu sĩ, nếu như bị tấn công, cũng chỉ có thể là bị tu sĩ tấn công, kia cái nào có thể đi ra tác chiến tu sĩ không thể phi hành đây? Bởi như vậy, cửa thành lại vững chắc, cũng chỉ có thể là trang sức, thành lập một cái cửa thành, sợ rằng thật đúng là cảm thấy không có môn không ra dáng một dạng đi. (chưa xong còn tiếp.)

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 120: Săn đuổi hành động

Tiêu Thần vào vào trong thành lúc, phát hiện tòa thành nhỏ này, cùng phạm nhân xây không hề có sự khác biệt, như thế phòng trang nghiêm, như thế có đường phố, có người đi đường, còn từ lâu trà Tứ như thế trường hợp.

Tiêu Thần đứng ở cửa thành, trên mặt mang nụ cười, hợp với một thân ăn mặc kiểu thư sinh cũng đến coi như tao nhã lịch sự, cộng thêm phía sau một cái màu tím đen Cẩm hạp, khiến Tiêu Thần nhìn qua, càng bắt phạm.

"Dám hỏi Huynh Đài, nơi đây có thể có cái gì thú vị địa phương?" Diễn trò làm toàn bộ, Tiêu Thần ngăn lại một cái qua đường người đi đường hỏi, ngay cả phương thức nói chuyện đều thay đổi.

"Thú vị bất hữu thú vị, ta không biết, chỉ ta hôm nay tới đây, là hướng về phía Phong Ưng Nhân." Đối mặt Tiêu Thần hỏi, kia bị Tiêu Thần ngăn lại, một thân hoa lệ áo quần chỉ người nói.

"Phong Ưng Nhân? Đó là vật gì?" Mặc dù nghe chính là Yêu Thú hoặc là Linh Thú con mắt, chỉ Tiêu Thần lúc trước tại Tầng Kinh Các thời điểm, liên quan tới Yêu Thú Linh Thú ghi lại, nhìn tất cả đều là trên cái thế giới này ít ỏi tồn tại trân quý phẩm loại, muốn cho hắn nói nhiều chút thường gặp, hẳn đến thật không nói ra mấy loại, tỷ như gió này Ưng là cái quái gì, hẳn sẽ không biết.

Nếu không hiểu, vậy thì mở miệng hỏi, này cho tới bây giờ đều không phải là mất mặt chuyện, "Phong Ưng Nhân? Kia là vật gì?" Tiêu Thần nghiêm trang hỏi.

"Không phải bốn thành người, lại đi tới bốn thành, lại nói không nhận biết Phong Ưng Nhân. Đạo hữu chẳng lẽ bắt ta làm trò cười?" Quần áo hoa lệ tu sĩ trong giọng nói có một phần không kiên nhẫn.

"Tiểu sinh tuyệt không có ý này, mong rằng Huynh Đài báo cho biết." Tiêu Thần chấp tay cúi đầu, nghiêm túc nói.

Nhìn Tiêu Thần một mặt chân thành đáng vẻ, tu sĩ này cũng không tiện cự tuyệt, lập tức liền cùng Tiêu Thần nói về này Phong Ưng Nhân cùng Phong Anh Thành gần đây hoạt động tới.

Nguyên lai Tiêu Thần vừa vận đuổi kịp Phong Anh Thành lần này tổ chức nhân thủ đi Tây Vực hoang mạc săn bắt Phong Ưng Thú thời gian, này chính thức trước khi lên đường sẽ có một đoạn thời gian chờ đợi, chờ đợi các phe tu sĩ tới, cùng tiến vào hoang mạc.

Gió này Ưng chính là Tây Vực trong hoang mạc độc có một loại Yêu Thú, vật trân quý nhất, là ánh mắt nó, cùng khác (đùng) Yêu Thú bất đồng, Phong Ưng Thú không có Yêu Đan, một thân cường hãn Phong Thuộc Tính Yêu Lực, toàn bộ đều cất giữ tại trong ánh mắt, lấy Phong Ưng Nhân làm thuốc, có thể luyện chế đối với (đùng) Phong Thuộc Tính tu sĩ tu sĩ tăng lên, có chỗ tốt cực lớn đan dược.

Coi như không phải tới luyện chế đan dược, giống vậy có thể coi làm một loại thủ đoạn bảo vệ tánh mạng. Phong Ứng Nhân, thêm chút luyện chế, liền sẽ biến thành một loại tiêu hao tính chất pháp bảo, chỉ cần rót vào chân nguyên hoặc là linh lực ném ra, trong khoảng khắc sinh ra nổ mạnh, có thể đối với (đúng) Trúc Cơ tu sĩ tạo thành tổn thương.

Đương nhiên, uy lực lớn nhỏ còn phải quyết định bởi với Phong Ứng Thủ khi còn sống thực lực, có người làm qua dự đoán, nếu là Phong Ứng Thủ có thể đạt tới đại đạo tu vi, vậy nó một viên con mắt nổ mạnh, là có thể trọng thương đại đạo tu sĩ.

Đương nhiên, này là không có khả năng, bởi vì Phong Ứng Thủ tu vi cao nhất cũng chính là Thai Thành đỉnh phong, ngay cả Nguyên Thần Hóa Hình Chi Cảnh cũng không thể đạt tới, chớ đừng nói chi là Nguyên Thần bên trên thiên cơ đại đạo.

Tiêu Thần mang theo nhiệm vụ xuống núi, đồng dạng cũng là chính mình đối với chính mình một lần thực tập, cũng là Ca Thư Hành Văn cho hắn một lần thực tập, như vậy đi đâu cũng không đáng kể, vì vậy hắn cũng muốn tham dự vào lần này trong hoạt động.

"Đa tạ huynh đài báo cho biết, tiểu sinh người ta gọi là trống không thư sinh, không biết tên họ đại danh." Nghe xong tu sĩ này sau khi giới thiệu, Tiêu Thần đối với (đúng) lần này hoạt động coi là có đại khái hiểu.

"Đại danh không dám nhận, gọi tại hạ Mạc Bá Từ là được." Tu sĩ này hiển nhiên không biết Tiêu Thần nói như vậy là có ý giả bộ đến, lại còn coi hắn là một gã thư sinh rồi, "Muốn đi nói chúng ta liền một đạo đi qua đi, ngày mai cũng không kém là lên đường cuộc sống."

Mạc Bá Từ xem Tiêu Thần nhìn qua tuổi còn trẻ, lại có Luyện Khí đỉnh phong thực lực, cũng không dám khinh thường, dẫn đầu hướng thành bắc đi tới, đó là bốn thành nguyên hữu thế lực, chiều mộ ngoại lai tu sĩ địa phương.

Đang cùng theo Mạc Bá Từ đi về phía thành bắc thời điểm, Tiêu Thần phát hiện hắn chân phải so chân trái ngắn một đoạn, đi lên đường tới khắp khểnh, lúc này mới biết tại sao hắn sẽ để cho Mạc Bá Từ, thật đúng là sinh động hình tượng.

Bất quá Tiêu Thần giờ phút này thân phận là một tên tao nhã lịch sự thư sinh, cười nhạo người khác chỗ yếu loại sự tình này, mặc dù Tiêu Thần hoàn toàn không ngại, chỉ giờ phút này thân phận nhưng không để Hứa hân không thêm đề ý.

Phong Anh Thành mặc dù là thành nhỏ, chỉ không cần phi hành,

Theo Đông Môn đi tới thành bắc cũng hay là dùng một đoạn không trong thời gian ngắn, này ngược không phải bọn hắn không muốn phi hành, mà là Mạc Bá Từ nói cho Tiêu Thần, tiến vào Phong Anh Thành, liền không được phép phi hành, nguyên nhân không biết đến.

Nơi đây Thành Chủ nghe nói tu vi đã trải qua đột phá Trúc Cơ, trở thành Thai Thành tu sĩ, mà sẽ đến thành này người, bình thường đều là Luyện Khí Trúc Cơ Kỳ tu sĩ, đối với Thai Thành tu sĩ quy củ, Tự Nhiên không dám có một chút không vâng lời.

Tiêu Thần bây giờ tu vi, không sử dụng kiểm linh nói, chống lại Thai Thành tu sĩ vẫn là không có phân nửa thủ thắng cơ hội, cộng thêm đóng vai thân phận hạn chế, cũng khó làm một lần tuần kỳ thù pháp người tốt.

"Toàn bộ tham gia lần này săn bắt tu sĩ, mỗi người giao mười viên một góc Tinh Thạch, Trúc Cơ Trung kỳ trở lên, kinh nghiệm chứng là thật có thể miễn." Vừa mới đến gần thành bắc, Tiêu Thần liền nghe được cực lớn tiếng la.

"Một góc Tinh Thạch?" Tiêu Thần lẩm bẩm nói, "Hồng rồi."

Tinh Thạch là một loại ở trong chứa linh lực tảng đá, tu sĩ có thể trực tiếp thông qua hút lấy bên trong linh lực tới tiến hành tu luyện, tốc độ kia, trừ đi một tí phúc địa động thiên, so trực tiếp thu nạp trong thiên địa linh khí phải nhanh hơn rất nhiều, đây là, Tinh Thạch bên trong linh lực vẫn còn so sánh ngoại giới thiên địa linh khí càng tinh khiết hơn, là tu sĩ cực kỳ yêu thích một loại đồ vật.

Lâu ngày, cũng trở thành Thanh Minh Tu Chân Giới giữa các tu sĩ tùy ý lưu thông đồ vật, tương đương với Phạm Trần tiền. Tu Chân Giới cũng có tương tự với Phạm Trần Tiền Trang vậy phương, tên gọi Tinh Thạch phường, chỉ bất quá này Tinh Thạch phường so Tiền Trang chức năng nhiều hơn một chút, vẫn có thể cầm cùng đồng giá trị đồ vật cho người đổi thành Tinh Thạch, người cũng có thể dùng Tinh Thạch tại Tinh Thạch phường bên trong mua đồ.

Kỳ thực thì tương đương với một nhà toàn bộ Tu Chân Giới mắc xích đại thương. Vật này Tiêu Thần cũng có hiểu biết, hơn nữa hắn có thể nói có rất lớn một khoản Tinh Thạch tài sản, bất quá những Tinh Thạch đó Tiêu Thần không có mang theo người, đều còn ở Tầng Kinh Các, lần này xuống núi, lại quên mất mang theo.

Giờ phút này nghe yêu cầu sử dụng, phát hiện mình trên người ngay cả nửa viên Tinh Thạch cũng không có, việc đã đến nước này, Tiêu Thần Tự Nhiên không thể nào trở lại Huyền Thanh Sơn đi, chỉ tốt tự nghĩ biện pháp ứng đối, tại Tiêu Thần hồi tưởng thời điểm, đã trải qua đi theo Mạc Bá Từ đi tới một nơi bàn trước.

Chỉ thấy bàn sau đó ngồi một người trung niên tu sĩ, cũng chính thức mới vừa rồi hô đầu hàng người, sau lưng còn đứng hai gã rất tu sĩ trẻ tuổi. Tiêu Thần chỉ thấy Mạc Bá Từ đi tới bàn trước, từ bên hông gỡ xuống Túi Trữ Vật, từ bên trong cẩn thận lấy ra mười viên Tinh Thạch đặt lên bàn, sau đó theo trung niên kia tu sĩ trong tay nhận lấy một tấm gỗ chất bằng nhỏ sau rồi đi bàn trước.

"Là thời điểm biểu diễn bản lĩnh chân chính rồi." Tiêu Thần nội tâm âm thầm nói, tự mình chính là dời bước đi tới bàn trước. "Tiên sinh đất bình an, tiểu sinh trống không thư sinh, nghe quý phương muốn săn bắt Phong Ứng Thủ, tiểu sinh cũng muốn tham dự trong đó, chỉ bất quá. . ." Tiêu Thần nhìn qua thái độ cực kỳ cung kính.

"Muốn đi chỉ cần giao nạp mười viên Tinh Thạch là được, chỉ tuy nhiên làm sao?" Trung niên này tu sĩ nhìn Tiêu Thần một bức ngơ ngác đáng vẽ, cũng không khỏi tới thêm vài phần hứng thú, tiếp nối hần nói về nói.

Hành động này chính như rồi Tiêu Thần mong muốn, "Chỉ bất quá tiểu sinh lần này không có mang Tinh Thạch, không biết tiên sinh có thể hay không châm chước một, hai?"

"Hừ hừ, hồng tiểu tử a, hồng tiểu tử." Nghe vậy trung niên tu sĩ nở nụ cười, Tiêu Thần cũng đi theo hần nở nụ cười.

"Ta xem ngươi lưng này cảm hạp vẫn không tệ, dùng cái này tới để, cũng đủ rồi." Rốt cuộc không có dễ dàng như vậy lừa bịp, trung niên tu sĩ vẫn là không có khiến Tiêu Thần chiếm tiện nghi.

"Thế chấp ngược lại không thành vấn đề, tới bất quá. . ." Tiêu Thần biểu hiện thần nhiên đáp ứng, rồi sau đó lại lộ ra vẻ khó xử.

"Hồng tiểu tử, còn có vấn đề gì, vội vàng một lần nói rõ ràng." Trung niên tu sĩ cũng không có nổi giận, chẳng qua là thúc giục.

"Chỉ bất quá, ta sợ các ngươi cảm không nổi a." Tiêu Thần rung đùi đắc ý nói.

"Anh Mộc, ngươi đi cảm đàn kia hạp lấy tới." Trung niên tu sĩ xem thường, hướng về phía đứng phía sau người tuổi trẻ nói.

Bị gọi là Anh Mộc là đứng tại trung niên tu sĩ bên trái tu sĩ trẻ tuổi, giờ phút này nghe được mệnh lệnh sau vượt qua bàn, hướng Tiêu Thần đi tới.

Tại hần đưa tay ra cho Tiêu Thần muốn Cảm hạp thời điểm, Tiêu Thần mở miệng nói: "Chậm, nếu là hần cảm không nổi, làm sao bây giờ?"

Nhìn Tiêu Thần tựa như cười mà không phải cười biểu tình, văn sĩ trung niên không hiểu một trận phiền lòng, mở miệng nói: "Nếu là hần cảm không nổi, liền miễn ngươi Tinh Thạch."

"Ngươi nói?" Tiêu Thần nháy con mắt nói.

"Đúng, ta nói." Văn sĩ trung niên lập tức khẳng định nói.

"Dạ, cho ngươi." Tiêu Thần đưa tay gỡ xuống phía sau Cảm hạp, đưa cho Anh Mộc.

"Ta muốn buông tay, ngươi chuẩn bị xong." Tiêu Thần cố ý dẫn dò.

"Thư sinh nghèo, chính là nói nhảm nhiều." Anh Mộc không khách khí nói.

Tiêu Thần cười không nói, tay nhưng là buông ra Cảm hạp, Anh Mộc cười lạnh, nghĩ (muốn) tiếp lấy Cảm hạp, không ngờ này cảm hạp vào tay sau đó, hần mới phát hiện, tựa hồ thư sinh này, cũng không phải là nói nhảm, bởi vì này Cảm hạp nặng, hần là thật không chịu nổi.

Bởi vì Tiêu Thần buông tay sau đó, này cảm hạp một mực hạ xuống, hần tự tay sau khi nhận được kết quả chẳng qua là vô luận hần dùng sức thế nào, trừ cánh tay làm đau ra, không có thể ngăn cản Cảm hạp đè tay hần đồng thời hạ xuống, trong khoảnh khắc này cảm hạp đã sắp đặt ở trên người hần.

Lần này nếu là ép thực, hần một chút không nghi ngờ, chính mình sẽ trực tiếp bị đập vụn. Anh Mộc đã trải qua quỷ gỏi quỷ trên đất, mà Cảm hạp vẫn còn ở hạ xuống, một bên trung niên tu sĩ không biết xảy ra chuyện gì, nhưng là có thể nhìn ra tình huống không đúng, nhưng hần cũng chỉ là Trúc Cơ tu vi, giờ phút này phải cứu viện đã tới không kịp.

Chỉ có Anh Mộc mình mới chân thiết cảm nhận được, lúc này khả năng thật muốn khai báo, hần nghĩ tới vô số loại chết kiểu này, hoặc là đầu pháp bị đánh giết, hoặc là khiêu chiến tuyệt thế hung thủ bị cắn chết, chỉ cho tới bây giờ chưa từng nghĩ, lại sẽ bởi vì chính mình tiếp tục một cái Cảm hạp, mà bị đè chết, chỉ vô luận như thế nào, hần đã tuyệt vọng.

"Nói rất nặng đi." Chỉ Anh Mộc phát hiện, trên tay truyền tới toàn thân sức nặng đã trải qua không có, chính mình còn quỳ dưới đất, toàn thân đều là đại hần.

Hần ngẩng đầu chỉ thấy Tiêu Thần một tay nhắc đến màu tím đen Cảm hạp bên trên dây lưng màu đỏ, hướng về phía chính mình cười, kia thiếu chút nữa đè chết chính mình Cảm hạp, tại trên tay hần phảng phất không có sức nặng bình thường. (chưa xong còn tiếp.)

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 121: Tình cờ gặp gỡ

Anh Mộc giống như là trong nước mới vớt ra như thế, toàn thân đều đã bị mồ hôi làm ướt, trong này một nửa là dùng sức quá độ, còn có một nửa chính là bị sợ đi ra.

Tiêu Thần một tay nhắc đến Cẩm hạp, một cái tay khác đưa về phía Anh Mộc, nghĩ đến mới vừa rồi thái độ mình, Anh Mộc không biết lúc này là nên đưa tay ra, cần phải tiếp tục ngồi dưới đất.

"Mắt mặt xấu hổ." Trung niên tu sĩ thấy vậy lạnh rên một tiếng, chung quanh có không ít đến từ bên trong thành bên ngoài thành người nhìn, Sakura gia đệ một dạng thật không ngờ không tốt, cái này đã cho Sakura nhà trên mặt bôi đen.

Tên này bị gọi là Anh Mộc chàng thanh niên trên mặt lộ ra như đưa đám thần sắc, chỉ rút cuộc hay lại là không có nói gì, cũng không có khiến Tiêu Thần đem hân kéo lên, mà là liền lần một vòng đứng ở bàn sau đó.

"Tiên sinh, nếu không ngại cũng đi thử một chút?" Tiêu Thần đột nhiên nhìn trung niên này tu sĩ vô cùng khó chịu.

"Không cần, ngày mai lên đường." Trung niên tu sĩ cũng không có tiếp tục cùng Tiêu Thần dây dưa hứng thú, tiện tay quăng ra một khối củ cho Mạc tên què như thế cục gỗ cho Tiêu Thần sau đứng dậy rồi đi nơi đây.

Tiêu Thần vuốt vuốt trong tay cục gỗ đi về phía Mạc tên què, trên mặt mang một màn kia chiêu bài thức người hiền lành nụ cười."Mạc lão ca, ngại xem, ta cũng có." Đến gần Mạc tên què sau, Tiêu Thần mở miệng nói.

"Ai, tiểu tử, ngại là thật khờ hay lại là giả bộ ngu, vì mười Tinh Thạch cùng Sakura nhà xích mích nhưng là tương đối tính không ra a." Mạc tên què vào trước là chủ, cho là Tiêu Thần là không muốn thanh toán mười Tinh Thạch.

"Ta nói ta một cái Tinh Thạch cũng không có, ngại sẽ tin sao?" Tiêu Thần hỏi ngược lại.

"Hắc hắc. . ." Mạc tên què chẳng qua là cười một tiếng, cũng không nói lời nào, nhưng mặc cho ai đều có thể nhìn ra trong nụ cười một vết đùa cợt.

"Đến lượt ta cũng không tin, nhưng ta thật không có." Tiêu Thần nhún nhún vai, thanh âm có chút bất đắc dĩ.

Lần đầu tiên tới tu sĩ thành thị, lấy Tiêu Thần tính cách, Tự Nhiên là không có khả năng tìm một chỗ an tĩnh ngồi ngốc, tạm thời xác định sau này hành trình sau đó, Tiêu Thần quyết định ở nơi này Phong Anh Thành bên trong đi dạo một chút, lãnh hội một chút tu sĩ thành thị cùng phạm nhân có cái gì bất đồng.

Tại thành bắc lấy được lần này săn bắt tư cách sau đó, Tiêu Thần cùng Mạc tên què liền tách ra, Tiêu Thần nguyên bản dự định cho Mạc tên què mượn bên trên 18000 cái Tinh Thạch, chỉ vừa mở miệng thiếu chút nữa không có bị Mạc tên què trở thành kẻ ngu.

18000 Tinh Thạch, đó là tương đương với một cái Thai Thành tu sĩ toàn thân gia sản, còn phải là có tiền một chút Thai Thành tu sĩ. Cuối cùng Mạc tên què coi như tương đối trọng nghĩa, cấp cho Tiêu Thần một cái trăm Tinh Thạch, phải biết, đây đối với Trúc Cơ tu sĩ mà nói, cũng coi là một khoản không nhỏ tài sản, có thể tùy tiện cấp cho lần đầu tiên thấy tu sĩ như thế một khoản không sao nhỏ thạch, nếu không phải thức sự quá lão tốt, như vậy nhất định có mưu đồ.

Vô có lấy lòng, không phải lừa đảo thì là đạo tặc. Đạo lý này Tiêu Thần vô cùng rõ ràng, nhưng hân cũng không để ở trong lòng, nghĩ tại Tiêu Thần trên người vớt chỗ tốt, trong này độ khó, chỉ có tự mình lãnh hội qua người mới biết.

Cùng Mạc tên què sau khi tách ra, Tiêu Thần tại Phong Anh Thành bên trong qua loa đi lang thang, nhìn trước mắt tình cảnh, Tiêu Thần trong lòng vẫn còn có chút cảm khái, chuyện này căn bản là không giống như là Đại Mạc bên trong thành trấn có thể có cảnh sắc, mặc dù trong thành không có cây xanh, chỉ có cỏ thơm, cộng thêm gọi là rậm rạp chẳng chịt anh hoa thụ, còn quần Nội Thành.

Còn có một cái chảy xuôi sông nhỏ, trên mặt sông bay cánh hoa anh đào. Tiêu Thần chưa từng đi Bệnh lão nhân lời muốn nói Giang Nam thủy hương, chỉ nghĩ (muốn) tới nơi đây cũng không kém bao nhiêu rồi, đây chính là tiên gia thủ đoạn, coi như ở nơi này trong sa mạc rộng lớn, cũng có thể xây lên như vậy thành thị.

Đi ở trên đường phố, ngoại trừ nhìn nhiều bó Anh Hoa, Tiêu Thần thỉnh thoảng còn chạy vào đường phố cạnh trong cửa hàng đi vòng vòng, nếu là tu giả thành thị, như vậy những thứ này trong thương điểm bán một số thứ, Tự Nhiên cũng là tu giả mới có thể sử dụng.

Tiêu Thần tại một nhà trong đó trong tiệm liền phát hiện một loại đặc biệt quen thuộc hơn nữa vô cùng có cảm tình đồ vật, đó chính là Hoàng Tinh, hân gặm rất nhiều năm đồ vật, chỉ Tiêu Thần lại phát hiện, này Hoàng Tinh giá cả thật đúng là không tiện nghi, chất lượng bình thường, lại mười khối là có thể bán được một viên Tinh Thạch.

Loại này Hoàng Tinh, là tặng không Tiêu Thần, hân cũng sẽ không muốn mặt hàng, năm xưa Tàng Kinh Các sau núi, coi như là tiện tay đào ra, cũng so với cái này mạnh hơn gấp mười trăm lần.

Tiêu Thần tại trong tiệm tiếp tục xem đồ vật, chứng kiến một cái xa hoa trong học tử để một khối cục lớn Hoàng Tinh,

Bên cạnh trên bảng hiệu viết, cực phẩm Hoàng Tinh, cẳng tay dài ngắn, bàn tay rộng một khối Hoàng Tinh, lại bị bán được một ngàn Tinh Thạch, Tiêu Thần thật là đang hoài nghi, là mình điên rồi, hay lại là này chủ tiệm điên rồi.

Như vậy Hoàng Tinh chất lượng xác thực tốt vô cùng, ẩn chứa trong đó thiên địa linh khí cũng tất nhiên không ít, tương đối mà nói cũng tương đối thừa thớt, nhưng là tuyệt đối không đến nỗi bán được khoa trương như vậy giá cả.

Nói đơn giản, nếu như Tiêu Thần nghĩ (muốn) nếu như vậy Hoàng Tinh, còn không dùng đặc biệt đến Huyền Thanh Sơn Thần Phong được cốc bên trong đào được, chỉ là tại Tàng Kinh Các chỗ tại hậu sơn cũng không biết có thể đào ra bao nhiêu.

Nhìn trước mắt này Hoàng Tinh, Tiêu Thần ánh mắt lộ ra rồi tia sáng kỳ dị, đó là Thần giữ của thấy được vàng bạc tài bảo sau đó mới sẽ lộ ra biểu tình, ông chủ cũng chú ý tới Tiêu Thần biểu hiện, phải biết, một ngàn Tinh Thạch mua bán, ở nơi này Phong Anh Thành, đã có thể được xem là vô cùng làm ăn lớn.

"Vị công tử này, nhãn quang không tệ, này cực phẩm Hoàng Tinh, tu sĩ dùng chẳng những có thể kéo dài tuổi thọ, còn có thể tăng cường khí lực, đưa đến một chút cường hóa thân thể tác dụng." Ông chủ là một gã giữ lại chữ bát sau tiểu lão đầu, giờ phút này đã tới Tiêu Thần bên người, giới thiệu với hắn đến trong quầy Hoàng Tinh.

Tiêu Thần lần đầu tiên nghe nói, Hoàng Tinh lại có lần công hiệu, hiển nhiên, lão đầu này tất nhiên phóng đại suy đoán, nhưng hắn vốn là không tính mua, nhận hắn thế nào thôi phông, đối với Tiêu Thần mà nói, cũng không có một chút tác dụng nào, Tiêu Thần chính mình gặm qua Hoàng Tinh, so với cái này còn tốt hơn cũng không biết có bao nhiêu, đương nhiên sẽ không cảm này cái gọi là cực phẩm Hoàng Tinh coi vào đâu.

Tiêu Thần không có cho lão đầu một câu đáp lại, mặc kệ sau lưng tự mình lái nhai một cái đường, cuối cùng Tiêu Thần chẳng có cái gì cả mua, dứt khoát đi ra cửa tiệm, đợi Tiêu Thần đi xa sau, kia tiểu lão đầu thầm mắng một câu sau, lại trở về trong quầy.

Dọc theo đường đi, Tiêu Thần vào rất nhiều cửa tiệm, chỉ từ vừa mới bắt đầu đến cuối cùng, cũng thứ gì cũng không có mua, trên người hắn chỉ có một trăm ngôi sao thạch, thêm nữa giờ phút này Tiêu Thần cũng không có phát hiện mình thiếu cái gì, mặc dù chỉ nhìn không mua hành vi quả thực làm người ta khó chịu, nhưng bọn hắn cửa tiệm cũng không có mình văn quy định vào tiệm thì nhất định phải mua đồ.

Tiêu Thần vốn là ưu nhã bước đi ở bờ sông, giờ phút này nhưng là dừng bước, nhìn về phía trước, đầu từ từ nâng lên, rồi sau đó lại trả lời như thường, Tiêu Thần thấy là một viên cực kỳ vai u thật bắp lại cao lớn anh hoa thụ, phía trên chất đầy màu hồng hoa, nhiều bó, từng đồng, phiêu tán ra một luồng rất nhạt thơm dịu, ngửi vào thần thanh khí sáng, hoa này cũng làm người ta cảnh đẹp ý vui.

Này cây dáng vóc to Anh Hoa bên dưới, bày này cái bàn nhỏ, cách đó không xa có một ông lão ôm Teuchi ngủ gật, phía sau hắn cắm một cái nguy trang, trên đó viết một cái chữ rượu, Tiêu Thần cười một tiếng, thầm nói "Như vậy địa phương, xác thực thích hợp a."

Tiêu Thần chứng kiến, dưới tàng cây một tờ trong đó trước bàn, ngồi một cái, chỉ thấy nàng đưa tay tiếp lấy từng miếng bay xuống Anh Hoa, ánh mắt lại là trống trơn, không có một tí thần thái.

Chỉ cần là cô gái đẹp, cũng chưa có Tiêu Thần không có hứng thú, cho dù giờ phút này thân phận là nhất giới thư sinh, nhưng là không tí tí ảnh hưởng hắn đối với (đúng) mỹ nữ nhiệt tình.

"Vị cô nương này, nhưng là trong lòng có kết?" Tiêu Thần cũng không phải là biết trước, giờ phút này lên tiếng, đơn thuần chuyện phiếm.

"Cần gì phải chân là người ngoài chỗ nói." Vốn là Tiêu Thần đã làm tốt bị không để ý tới chuẩn bị, không nghĩ tới này mỹ phụ lại đáp lại Tiêu Thần nói như vậy, nghĩ đến là nhìn hắn một thân nho nhã ăn mặc kiêu thư sinh, miễn cưỡng cho chút thể diện đi.

"Cô nương lời ấy sai rồi, có câu nói là, nỗi buồn nan dứt thân nhân nói, đối không thêm rượu tâm tự khai. Sao không cảm tiểu sinh coi là đối ẩm chi không đây?" Tiêu Thần cũng cười nói.

"Người tâm không phải là lòng ta, mới không biết lẫn nhau ức sâu." Cô gái này nghe vậy không quay đầu lại, thậm chí không có bất kỳ động tác nói.

"Không quen biết, không cần tương tri, người nói, ta nghe, không nói nữa câu, rượu không người tự tản ra." Tiêu Thần lớn tiếng tiếp tục nói.

"Như thế, cũng tốt." Này mỹ phụ cùng Tiêu Thần đối đáp mấy câu sau, vẫn là không có cự tuyệt Tiêu Thần. Tiêu Thần đi tới nơi này mỹ phụ trước bàn ngồi xuống, nhẹ giọng hô: "Ông chủ, cho chúng ta tới ẩm thanh tửu."

Kia ôm tay lão già nghe vậy mở ra hơi híp mắt lại, xoay người lấy ra một cái màu đỏ chai, tiếp lấy có lấy ra hai cái giống vậy màu đỏ tinh xảo ly nhỏ, chậm rãi đi tới Tiêu Thần cùng mỹ phụ nơi ở trước bàn.

"Một trăm Tinh Thạch." Lão già nhận nhạ mở miệng.

Tiêu Thần tiện tay lấy ra Túi Trữ Vật đưa cho lão già, toàn bộ lộ ra như vậy Tự Nhiên cùng bình thường, lão già sau khi nhận lấy cười một tiếng, rồi sau đó không nói nữa rồi đi.

Trên thực tế, Tiêu Thần nhưng trong lòng không giống lộ ra như vậy ổn định, hắn đã sớm đem lão già này cả nhà thăm hỏi sức khỏe một lần, một bầu rượu muốn giá một trăm Tinh Thạch, Tiêu Thần muốn nhất nói một câu chính là, "Tinh Thạch phương sẽ ở đó, người tại sao không đi cướp đây?"

Nhưng hán thân phận bây giờ, hết thấy các thứ này, nhất định chỉ có thể toàn bộ giấu ở trong lòng. Nếu là mới vừa Tiêu Thần tùy tiện dùng, dù là chẳng qua là một viên Tinh Thạch, giờ phút này đều phải không tránh được một phen lúng túng, này giả vô giả vị, cũng phải cần cơ duyên nhất định.

Tiêu Thần ngồi ở mỹ phụ đối diện, chăm tốt hai ly rượu sau đó, liền muốn mở miệng "Không biết. . ."

"Người xem lần này rút cánh hoa." Chỉ Tiêu Thần lời mới vừa ra khỏi miệng, liền bị này mỹ phụ cắt đứt, "Người cũng đã biết, bọn họ vì sao lại hạ xuống."

"Cây không giữ lại, cũng hoặc gió cổ chấp." Tiêu Thần mở miệng, một lời kinh thiên, mỹ phụ sau khi nghe xong, thần sắc di động, vô thần trong mắt thật giống như cũng đổi thành một tia rất nhạt chỉ xác thực tồn tại rồi ánh sáng.

"Phu quân ta đi xa đã mười ba năm, năm đó ta không có theo hán một đạo, nhưng là hán mới vừa đi, ta liền hối hận, chỉ đã tới không kịp, ta không phải một cái người dừng cảm,

Mười ba năm đến, mỗi lần đều nghĩ lúc đó nếu là đi đến hán vị trí phương, coi như đi rất chậm rất chậm, cho dù như Anh Hoa bay xuống như vậy chậm chạp, cũng cuối cùng sẽ tới, có thể tưởng tượng rồi mười ba năm, ta vẫn còn ở chỗ này." Mỹ phụ cúi đầu nhấp một miếng màu đỏ tươi rượu ngon nói.

"Không quả quyết thời điểm, than phiền chính mình không đủ quả quyết, chân chính quả quyết sát phạt thời điểm, lại sẽ hoài niệm chính mình đã từng cũng có qua mềm trắng, mỗi người đều là như vậy, cần gì phải trách móc đi qua, muốn đi, bây giờ cũng có thể." Mặc dù Tiêu Thần không phải đặc biệt vì người khác coi ra tư tưởng tới, chỉ cùng mỹ nữ nói chuyện phiếm, bản thân cũng chính là một sự hưởng thụ, về phần đề tài là cái gì, đây không phải là trọng điểm, chỉ nếu không phải mình á khẩu không trả lời được mà chống đỡ là được. (chưa xong còn tiếp.)

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 122: Tới trễ

"Người nói quả nhiên không sai, bây giờ ta tâm tình thật giống như khá hơn một chút điểm." Mỹ phụ rất miễn cưỡng liệt một cái miệng đến nói.

Có thể thấy được, giờ phút này nàng là thật muốn lộ ra một lần nụ cười, nhưng lại không chịu được như vậy đập vào mắt, này hơn phân nửa là nhiều năm u buồn, mấy u đã quên đi rồi làm như thế nào cười.

"Tiểu sinh đương nhiên sẽ không tin miệng nói bừa." Tiêu Thần nói ra những lời này, bản thân liền là tại đồ bóp.

"Người cũng đã biết, kỳ thực mặc dù hối hận mười ba năm, chỉ ta đến bây giờ còn không có thật quyết định, có muốn hay không đi tìm hán." Ly rượu xuống bụng, hai người đều tùy ý rất nhiều.

"Vậy thì có cái gì, người xem, người có thể dùng này dưới mặt cánh hoa rơi tốc độ hướng người chỗ yêu người nơi ở, từ từ sẽ đi mười ba năm, trong lúc bất kể quyết định cái gì quyết tâm, nhờ như vậy đi hết mười ba năm, đến lúc đó, lại thấy thế nào." Tiêu Thần đưa tay chỉ chậm chạp bay xuống cánh hoa nói.

"Vì sao nhất định phải mười ba năm đây?" Mỹ phụ không hiểu nói.

"Không biết." Tiêu Thần đáp, nhất định có sợ, : "Đại khái, bởi vì người đợi mười ba năm đi."

Mỹ phụ không nói gì, gờ tay lên bên trong ly rượu, nghiêng hướng Tiêu Thần, làm một nhẹ nhàng quân tử, Tiêu Thần vốn muốn cố ý không hiểu nàng ý tứ, mở miệng hỏi làm gì, chỉ cuối cùng chỉ có thể hòa bình người thường bình thường, nâng ly vừa đựng.

"Người biết đây là hoa gì sao?" Mỹ phụ mở miệng.

"Tiểu sinh không biết." Tiêu Thần lắc đầu cười nói.

"Anh Hoa." Mỹ phụ từ tốn nói.

"Phong Anh Thành, Anh Hoa, không tệ không tệ." Tiêu Thần như có điều suy nghĩ nói.

"Người cũng không biết, này Anh Hoa rồi đi đầu cành sau, tung tích tốc độ, người càng không biết, ta cùng phu quân cách nhau bao xa." Mỹ phụ nói

tiếp.

"Đứng, tiểu sinh quả thật không biết, chỉ ta cũng biết, cho dù như vậy tốc độ đi tiến tới, tiếp theo mười ba năm, người có thể đi ra trên thế giới xa xôi nhất khoảng cách." Tiêu Thần lên tiếng, khiến cho này mỹ phụ mỹ nhân hơi cau lại, hiển nhiên một thời không có thể minh bạch là có ý gì.

"Là 4 tác, một hơi 4 tác." Mỹ phụ không biết Tiêu Thần nói như vậy là có ý gì, chỉ đã ghi nhớ.

Đang khi nói chuyện, này mỹ phụ lộ ra mặt mày vui vẻ, lần này không nữa như lần trước như vậy, mặc dù còn không gọi được Tự Nhiên, nhưng là tuyệt đối không tính là cứng lên.

"Rượu không có, ta cũng nên đi, tiểu sinh cáo từ." Tiêu Thần xác thực không phải tìm tìm có, rượu này bình vốn cũng không lớn, một người hai ba ly sau đó, cũng thật là thấy đầy, trước nói tốt, rượu hết người cũng tán ra.

"Cáo từ." Mỹ phụ không có nói gì nhiều, đứng dậy quỳ gối, coi như là đáp lễ lại.

Tiêu Thần rời đi bàn, ngẩng đầu nhìn trước mắt cây to này, đột nhiên chợt nhảy một cái, nhảy lên đầu cành, tại hắn đứng tại trên nhánh cây thời điểm, màu tím đen Cẩm hạp cũng rơi ở trên mặt đất, nhưng lại không có một chút động tĩnh, căn bản không giống như vạn cân vật nặng trĩu địa.

"Chuyện này. . ." Bán rượu lão giả ánh mắt lộ ra vẻ khó xử, nhìn về phía mỹ phụ.

Này mỹ phụ chẳng qua là lắc đầu một cái, không có mở miệng kia bán rượu lão giả thấy vậy cũng không có nói gì, nhưng là nhìn về phía Tiêu Thần.

"Ta Cẩm, không phải ai cũng có thể nghe." Tiêu Thần ngồi ở tráng kiện nhất trên nhánh cây.

Tiêu Thần lấy ra Toái Ngọc đặt ở trên đầu gối sau đó, nhắm hai mắt, trầm ngâm hồi lâu, hắn mới mở hai mắt ra, tại mở mắt trong nháy mắt, ngón tay cũng đồng thời động.

Thanh thúy tiếng phượng hót, là Cổ Cẩm độc có thanh âm, giờ phút này du du dương dương, theo trên cây to này bên trên bay tản ra tới.

Cầm Âm truyền ra rất xa hơn rất nhiều người đều nghe lọt vào trong tai, toàn bộ Thanh Minh Tu Chân Giới, Cầm sửa chữa số lượng là cực kỳ thừa thớt, hơn nữa không ít đều là Đại Thần Thông Giả, bọn họ đương nhiên sẽ không nghĩ đến, tại nho nhỏ này Phong Anh Thành lại có thể gặp phải một vị.

Không phải từng cái đánh đàn người đều là Cầm sửa chữa, chỉ có thể không dùng tu vi lực, liền bắn ra làm tu giả động tâm Cầm, Tự Nhiên chỉ có đồng thời tu luyện Cầm Tâm Cầm sửa chữa.

"Ai bệ cửa sổ, trông đầy đỏ tươi bồn hoa, cô chấp chờ đợi, ai giẫm đạp vỡ màn đêm leo lên. . ."

Đánh đàn đồng thời bắt đầu đi theo bắt đầu hát lên, mềm và thanh âm theo Cầm Âm đồng thời truyền ra, hấp dẫn nhiều người hơn nghĩ chân, có tại đưa mắt tìm kiếm thanh âm ngọn nguồn, có dứt khoát khắp nơi đi lại, cũng tìm Tiêu Thần.

Chỉ chốc lát, gốc cây này to lớn cây anh đào bên dưới, đứng rất nhiều người,

Bọn họ đều men theo Tiêu Thần tiếng hát cùng tiếng đàn tới chỗ này, chỉ Tiêu Thần bây giờ cảnh giới, còn không đạt tới như vậy có thể lấy đông đảo tu sĩ cảnh giới, những thứ này tới tu sĩ, càng nhiều là xác định thanh âm ngọn nguồn tại đại thụ này, mới tới, nguyên nhân là bọn họ cũng đều biết, Phong Anh Thành quy định nghiêm khắc, bất luận kẻ nào không thể tiếp xúc phá này cây lớn nhất Anh Hoa, càng có thể không cần phải nói có người có thể leo lên.

Không bao lâu, một bài Cầm Khúc cũng liền kết thúc, sau đó dừng lại, còn Tiêu Thần tiếng hát, bởi vì Tiêu Thần bóng người giấu ở từng đồng Anh Hoa bên trong, lúc này ở dưới tàng cây người, kỳ thực liền muốn nhìn một chút Tiêu Thần rốt cuộc là thần thánh phương nào, là cái gì có thể được phép trên tàng cây ngây ngốc thời gian dài như vậy.

"Chư vị đều tản đi đi, sáng mai, chúng ta thì phải đi hoang mạc bắt đầu săn bắt hành động, lần đi vẫn còn có chút nguy hiểm, các vị hay là chuẩn bị chu toàn tương đối khá." Mở miệng là vừa mới bán rượu lão giả.

Nghe được cái này lão giả nói chuyện, vậy xem bầy tu sĩ, lại bắt đầu từ từ có người động, bắt đầu rời đi, chỉ chốc lát, một đám người cơ bản đã đi sạch, chỉ bất luận là không muốn cứ vậy rời đi, hay lại là lão giả và mỹ phụ, đều không nhìn thấy Tiêu Thần đi xuống, nếu không phải trên đất màu tím đen Cẩm hạp đã biến mất nhắc nhở bọn họ Tiêu Thần đã rời đi.

Bọn họ thậm chí còn không biết Tiêu Thần đã không ở chỗ này, về phần Tiêu Thần là như thế nào ở nơi này dưới con mắt mọi người biến mất, nhưng cũng không khó trả lời, Tự Nhiên chỉ có Ngọc Thiên Dao một cái giải thích.

Như thế lạm dụng Tiên Khí, thua thiệt ngày đó còn không thấy ngại vỡ ngực bảo đảm tuyệt đối không loạn dùng.

Tiêu Thần đang khảy đàn lúc ca hát sau khi Tự Nhiên cảm thấy rất nhiều tu sĩ đến gần, hắn mặc dù thích nổi tiếng, chỉ không phải người ngu, rất nhiều tu sĩ xa lạ trước mặt đem mình bại lộ ngu xuẩn như vậy hành vi hắn Tự Nhiên sẽ không làm, ở là đương thời hắn liền nghĩ đến Ngọc Thiên Dao.

Tại sau khi kết thúc cũng trước tiên sử dụng cái này Tiên Khí, lấy đi Cẩm hạp, thuận tiện trốn được xa xa, lần này đàn gảy khúc đàn, đơn thuần một thời nổi dậy, mà đối với Tiêu Thần mà nói, nghĩ đến, liền muốn đi làm, đây là hấn cho tới nay đều cai không được thích.

"Thành Chủ, lần này tham gia người so năm trước nhiều một chút, tổng cộng là một trăm hai mươi bốn cái." Nếu là Tiêu Thần tại chỗ, nhất định có thể đủ nhận ra giờ phút này mở miệng nói chuyện người, bởi vì người này chính thức phụ trách phát ra bằng gỗ bảng hiệu trung niên tu sĩ. Giờ phút này hẳn khom người hướng về phía mới vừa rồi cùng Tiêu Thần uống rượu mỹ phụ.

Trong miệng hắn đối với (đúng) này mỹ phụ gọi, lại là Thành Chủ, chuyện này Tiêu Thần lại hoàn toàn không biết, đối ẩm người, lại chính là này Phong Anh Thành chủ nhân, chỉ bất quá đây đối với Tiêu Thần mà nói, đại khái đã coi như là bình thường như cơm bữa, dù sao hẳn như vậy cũng không phải lần một lần hai.

Chỉ bất quá, lần gặp mặt sau thời điểm, hai người này lại sẽ là như thế nào tư thái?

Mặt trời mọc ở phương Đông vô tận biển sâu, Tây Vực hoang mạc là cả Thanh Minh giới ánh mặt trời cuối cùng soi tới chỗ, trong truyền thuyết, Cực Tây Chi Địa, có một vực sâu, nơi đó từ xưa tới nay, liền cho tới bây giờ không có ánh mặt trời chiếu, bởi vì trong truyền thuyết, này vực sâu, ngay cả ánh mặt trời cũng có thể chiếm đoạt, chuyện này thật giả, căn bản không thể nào kiểm chứng.

Bởi vì này trong truyền thuyết Cực Tây Chi Địa, theo Huyền Thanh Sơn đi qua, còn có một khoảng cách rất lớn, lần trước Tiêu Thần cũng gặp qua một chút da lông, cái loại địa phương đó, ngay cả tu sĩ đều không thể đơn giản thông qua, đây vẫn chỉ là Cực Tây Chi Địa lại một chút mới, trời mới biết, phía sau sẽ có cái gì hình dáng nguy hiểm

Ở nơi này vô tận Tây Vực trong hoang mạc, y nguyên tồn tại đông đảo sinh mệnh, khiến người không khỏi không cảm khái, sinh mệnh ương ngạnh, cũng chính là này trong hoang mạc, vẫn tồn tại mảng lớn chưa từng người đặt chân địa phương, những chỗ này, không có một chỗ không phải Thanh Minh giới chân chính muốn chết hiểm địa, có địa phương, thậm chí ngay cả đại đạo tu sĩ đều sẽ vẫn lạc.

Phong Anh Thành lần này tổ chức săn bắt hành động, chính là ở nơi này hoang mạc bên bờ giải đất tiến hành, thậm chí ngay cả hơi chút gần bên trong một điểm địa phương, đối với bọn hắn đám này đa số Luyện Khí Trúc Cơ tu sĩ mà nói đều là tuyệt đối cấm khu, những địa phương kia hoạt động Yêu Thú, kém nhất cũng là Trúc Cơ Kỳ, Thai Thành cùng Nguyên Thần chiến lực, cũng là nhiều không đếm hết.

Càng không cần phải nói khu vực trung tâm, đó là Vương lĩnh vực, coi như là tu vi tu sĩ cao thâm, cũng phi thường không muốn đặt chân.

"Bẩm Thành Chủ, săn bắt tiểu đội, ba người chưa tới, còn lại đã tập hợp xong, tùy thời có thể lên đường." Phong Anh Thành cửa nam, giờ phút này đã tụ tập một đám tu sĩ, nhìn sơ một chút, có chừng hơn một trăm năm mươi người, cầm đầu là hôm qua cùng Tiêu Thần đối ẩm mỹ phụ, cũng là này Phong Anh Thành Thành Chủ.

Phong Anh Thành Thành Chủ, Anh Huyết, nghe được thuộc hạ bẩm báo, nàng xoay người, ánh mắt quét qua tại chỗ toàn bộ chuẩn bị tham gia săn bắt hành động tu sĩ, chỉ chớp lát sau, nàng thu hồi ánh mắt, trong mắt hơi có chút thất vọng, nàng mở miệng nói: "Lên đường!"

Thông qua Anh Huyết biểu hiện không khó nhìn ra, đám người này bên trong, không có Tiêu Thần, như vậy Tiêu Thần đi đâu đây? Dĩ nhiên là vừa mới kết thúc tu luyện, hay lại là lớn nhất buổi cây kia cây anh đào bên trên, Tiêu Thần đang ở ngáp, không biết đang tính toán đến cái gì.

"Hôm nay liền muốn đã đi sẵn, ta bây giờ đi có thể hay không sớm điểm." Tiêu Thần âm thầm sau khi nói xong nhảy xuống đại thụ. Bất kể, trước đi xem một chút. Tiêu Thần thăm nghĩ, rồi sau đó ngáp hướng Thành Nam đi tới, đột nhiên hắn nhớ tới rồi thân phận mình bây giờ, nhìn chung quanh không người sau đó, thân hình nghiêm, lại khôi phục nhẹ nhàng phong độ.

"Không biết lần này, bọn họ có thể săn được mấy đôi Phong Ứng Nhân." Tiêu Thần đi ở trên đường phố, nghe có người đang nghị luận cái gì, đi vào nghe một chút mới phát hiện, bọn họ là đang bàn luận lần này Phong Anh Thành đi ra ngoài săn bắt Phong Ứng Thú chuyện.

"Đừng nói trước cái này, lần này đi còn không biết có thể trở lại bao nhiêu đây?"

"Này, vớ vẫn bận tâm cái gì, mỗi lần săn bắt đều biết có một bộ phận vĩnh viễn lưu lại trong hoang mạc."

"Tu vi không đủ, còn thế nào cũng phải tranh vào vũng nước đục, chết cũng không oán được người khác."

"Vậy ngược lại cũng là, ta nhìn lần này liền càng kỳ quái hơn rồi, vừa mới bọn họ lúc rời đi sau khi, ta thấy được mấy cái vừa mới Luyện Khí tiểu tử, lại cũng có mặt tham gia, ta xem những người này thật đúng là chán sống."

"Cái gì!" Tiêu Thần nghe đến đó, kinh ngạc mở miệng.

"Mặt trắng nhò, cả kinh, muốn làm gì?" Tiếp cận tại một cái đàm luận người một người trong đó quay đầu nói với Tiêu Thần. (chưa xong còn tiếp.)

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Chương 123: Phủ đầy bụi Lạc Tiên

"Tiểu sinh mạo muội, vị đạo hữu này, người là nói, bọn họ đã đi rồi?" Tiêu Thần cười khẽ, chấp tay hỏi.

"Ngay mới vừa rồi, dĩ nhiên là đi nha." Người kia nhìn Tiêu Thần khiêm tốn, cũng đến không có nói gì nhiều, còn nói cho hắn hỏi chuyện.

"Đa tạ đạo hữu." Tiêu Thần nói xong cũng xoay người rời đi.

Lấy ra Bích Lưu, Ngự Kiếm thẳng lên, cũng không để ý này Phong Anh Thành bao lớn quy củ, hướng phía nam cực nhanh bay đi.

"Tiểu tử này, nếu là Thành Chủ tại nói, có người quả ngon để ăn." Lúc trước nói cho Tiêu Thần tin tức tu sĩ cười một tiếng nói.

"Ừ?" Lập tức phải bay ra khỏi thành môn Tiêu Thần đột nhiên hai mắt tỏa sáng, phát hiện thành trước cửa có một cái nhìn quen mắt người.

Tiêu Thần dừng lại phi hành, vừng vàng rơi trên mặt đất, mới phát hiện, này nhìn qua nhìn quen mắt người, lại là năm đó ở Đường Hán Thành gặp phải, hơn nữa Lăng Tử Lăng cho hắn một tia cơ duyên Tây Môn Tiêu Tiêu.

"Người tại sao lại ở đây?" Như là đã nhận ra, Tiêu Thần đương nhiên sẽ không lặp lại hỏi có phải hay không vốn loại người.

"Ngài là. . . Vị tiền bối kia?" Năm đó gặp phải Tây Môn Tiêu Tiêu thời điểm, Tiêu Thần là một người đầu trục, cùng hiện tại so sánh, chênh lệch quá lớn, Tây Môn Tiêu Tiêu đầu tiên nhìn thấy còn thật không có nhận ra, rồi sau đó mảnh nhỏ quan sát kỹ sau đó phát hiện, lại là cùng năm đó đưa chính mình kiểm pháp nữ tử từ một đường nam tử.

"Không nghĩ tới tiền bối còn nhớ ta, vẫn bối muốn tham gia Phong Anh Thành săn bắt hành động, nhưng vẫn là tới chậm rồi." Tây Môn Tiêu Tiêu cung kính trả lời Tiêu Thần chỗ hỏi vấn đề.

"Ồ, người bây giờ tu vi gì rồi, liền dám tham gia hành động như vậy." Tây Môn Tiêu Tiêu có thể xuất hiện ở nơi này bản thân là có thể nói rõ rất nhiều vấn đề rồi, Tiêu Thần không có đi nhiều để ý, dù sao mỗi người đều có chính mình câu chuyện, người bên cạnh cần gì phải toàn bộ đều đi giải.

"Vừa mới vững chắc Luyện Khí." Tây Môn Tiêu Tiêu lời nói giữa, trên mặt có mấy phần vẻ đắc ý, hiển nhiên đối với chính mình tốc độ tu luyện vẫn là rất hài lòng.

"Vậy thì đi đi, vừa vặn ta cũng bỏ lỡ." Tiêu Thần cũng không nói khiến vừa mới Luyện Khí Tây Môn Tiêu Tiêu lưu lại nói, mỗi người đều có cơ hội lựa chọn, vô luận gây lên xảy ra điều gì hình dáng lựa chọn, cũng không đáng kể, bởi vì là tự lựa chọn trả giá thật lớn cũng là mình.

"Tiền bối cũng tham gia?" Vốn là lấy vì lần này là thực sự bỏ lỡ, chỉ giờ phút này nghe được Tiêu Thần nói như vậy, Tây Môn Tiêu Tiêu lại đẩy lên hi vọng.

"Không nên gọi ta tiền bối, ta gọi là Tiêu Thần, đương nhiên, người có thể gọi ta Thần đại gia." Nghe được Tây Môn Tiêu Tiêu bên trái một câu tiền bối, lại một câu tiền bối gọi, Tiêu Thần trong lòng có điểm không được tự nhiên.

"Tiêu Thần. . ." Tây Môn Tiêu Tiêu tự cố đọc cho dù Tiêu Thần tên.

"Tới, cho người tăng cao kiến thức." Tiêu Thần đang khi nói chuyện lấy ra Ngọc Thiên Dao.

Những thứ này tham gia săn bắt hành động tu sĩ, một nơi Phong Anh Thành cũng tất nhiên là Ngự Kiếm Phi Hành, mặc dù Tiêu Thần tốc độ không chậm, chỉ mang theo Tây Môn Tiêu Tiêu muốn đuổi kịp đội ngũ, vẫn còn cần không thiếu thời gian, vì vậy hắn thứ nhất nghĩ đến, chính là Ngọc Thiên Dao, không lạm dụng, ha ha.

Không muốn biết là Bệnh lão nhân biết Tiêu Thần đã coi Ngọc Thiên Dao là làm bình thường đồ vật, tùy ý sử dụng, sẽ là cảm tưởng gì, bất quá sợ rằng Bệnh lão nhân đã sớm liệu được sẽ là như vậy, cho nên mới không có cho Tiêu Thần khác loại Tiên Khí.

Tây Môn Tiêu Tiêu mặt lộ vẻ nghi ngờ, nhưng vẫn là đi về phía Tiêu Thần, Tiêu Thần bắt lại Tây Môn Tiêu Tiêu cánh tay, nói: "Chuẩn bị xong."

"Đi!" Ngọc Thiên Dao phát động, không có bất kỳ triệu chứng, hai người tốc độ so Tiêu Thần toàn lực Ngự Kiếm nhanh hơn gấp trăm lần không ngừng, như vậy cực nhanh bên dưới, chớ nói ngắm phong cảnh, khí lực không so được Tiêu Thần Tây Môn Tiêu Tiêu, toàn thân tu vi lực đều dừng ở chống cự cắt mặt kính phong bên trên.

Hắn vốn muốn mở miệng cảm tình huống này nói cho Tiêu Thần, nhưng hắn chứng kiến Tiêu Thần cũng thậm chí không có dùng tu vi lực tới hộ thân, mặc cho cắt mặt Gekkou Hayate thổi tan phát Quan, vì vậy hắn cần rằng một cái cảm tình lực đều đầu nhập chống cự sức mạnh trong gió, mặc dù tinh thần đáng khen, nhưng hắn vẫn là thật không biết, Tiêu Thần không phải cố ý không cần tu vi lực thấp hơn kính phong, mà là thân thể của hắn mạnh, căn bản tội gì uống công vô ích.

Như vậy tốc độ, Tiêu Thần cũng không thể duy trì quá lâu, hơn nữa ở nơi này trong hoang mạc, không thể so với lúc trước tại Huyền Thanh Sơn bên trên, không thể đem chân nguyên hao hết, nếu không gặp phải nguy hiểm nói, sẽ lập tức lâm vào bị động.

Tiêu Thần đang tiêu hao một cái nửa hơi nhiều một chút chân nguyên thời điểm, dừng lại Ngọc Thiên Dao, mang theo Tây Môn Tiêu Tiêu rơi vào hoang mạc trên vùng đất.

Này miễn cưỡng mười hơi thở công phu, Tiêu Thần cùng Tây Môn Tiêu Tiêu hai người, đã rời đi Phong Anh Thành mấy ngàn dặm xa, đối với lần này, Tây Môn Tiêu Tiêu cũng không biết chuyện. Mà Tiêu Thần ở chỗ này dừng lại, nguyên nhân chủ yếu nhất, cũng không phải là cất giữ chân nguyên, mà là bởi vì hắn thấy được một chỗ, một cái năm tháng chảy qua, thừa tải nhiều lắm trí nhớ địa phương.

Nơi đây chính là, Lạc Tiên Thôn!

Một cái đơn sơ tiểu sơn thôn, xa xa có thể thấy một tòa Thạch Bì, phía trên có khắc "Roi tiên" dòng chữ, cổ xưa kiểu chữ, thật sâu vết tích, ghi lại năm tháng tang thương.

Bên cạnh có cây đã sớm khô chết nhiều năm cây liễu, dưới tàng cây đã không có kia vài tên mười hai mười ba tuổi hài đồng tại chơi đùa.

"Trưởng thành ta muốn đến trong thành làm người có tiền lão gia."

"Liên người? Tháng nổi trong thôn thợ rèn đại thúc cũng không tệ."

"Coi như nằm mơ ta cũng nghĩ (muốn) trở thành một có thể Phi Thiên Độn Địa Thần Tiên sống."

"Tiêu Thần, tiểu tử ngươi suốt ngày sẽ làm mộng ban ngày, cõi đời này nào có cái gì thần tiên à? Đều là trong thôn đại nhân nói gạt chúng ta tiểu hài tử, ngươi còn thật không?"

"Liên người làm quái, bắt quả Tiêu Thần, tiểu nhị nói cũng đúng, cõi đời này nào có cái gì thần tiên a, nếu không chúng ta thời gian qua khổ như vậy bọn họ thế nào không giúp chúng ta một tay đây?"

"Áy. . . Ta vừa nói chơi đùa, chúng ta hay lại là nhanh đi làm việc đi, liên đừng ở chỗ này nằm mơ."

Tiêu Thần đứng tại chỗ, nhìn phía xa Thạch Bì, trong lòng chuyện cũ hiện lên, bước ra một bước, hắn theo trong ký ức đi ra.

Chuyện cũ loáng thoáng vẫn còn, chỉ cổ nhân đã qua.

Lạc Tiên Thôn, đã bị đất cát chôn rồi rất nhiều nơi, ngay cả cửa thôn "Roi tiên" Thạch Bì, "Tiên" chữ cũng bị chôn hơn phân nửa, mà trong thôn nhà đều là dùng tảng đá xanh xây, cho dù nhiều năm gió cát, cũng cuối cùng không có phá hủy, trên đường bao phủ một tầng thật dày cát, trong thôn không có một tia sinh khí.

Đã cách nhiều năm, Tiêu Thần lần nữa trở về đến nơi này, mặc dù đã là —— cảnh còn người mất.

Hắn bước hướng trong thôn đi tới, hắn phải trở về cuộc sống mình rất nhiều phòng nhỏ, đi xem một chút, không có ích lợi gì, hắn chỉ là muốn nhìn một chút, con đường đi tới này, đạt được, cùng mất đi.

Thôn một xó xinh, cái này tiểu vị trí xó xinh rất tốt, tránh gió, vừa không có bị ngăn che, trong thôn rất nhiều nơi đều có thể nhìn đến chỗ này.

Tiêu Thần đi tới cửa trước, đưa tay đẩy ra bị Hoàng Sa chôn rất sâu cửa phòng.

"Oành."

Cửa phòng cả khối ngã xuống bên trong nhà, kích thích một trận bụi trần tung bay, nhìn này quen thuộc lại vừa xa lạ rồi rất lâu tình cảnh, Tiêu Thần cười, loại này cười, y nguyên rất nhu hòa, chỉ có chút không giống với ngày xưa, tựa hồ nụ cười này giữa, Tiêu Thần không tự chủ, đã tại một cái lĩnh vực, bước ra cực kỳ trọng yếu một bước.

Tây Môn Tiêu Tiêu điều tức một phen sau đó, đi theo Tiêu Thần bước chân, nhìn này cũ nát thôn nhỏ, hắn không có phát hiện một tia một cách lạ kỳ phương, ngoại trừ cửa thôn bia đá kia bên trên khắc chỉ chữ tựa hồ có một tí ý nhị ra.

Con đường bị cát bao trùm, Tây Môn Tiêu Tiêu theo cát bên trên một nhóm dấu chân, đi tới Tiêu Thần phòng nhỏ trước.

Tiêu Thần ngửa mặt nằm ở ngược ở bên trong phòng trên ván cửa, đầu gối ở trên hai cánh tay, hắn nhắm hai mắt, hai chân vênh lên vênh lên.

"Rốt cuộc là không trở về được a." Tiêu Thần đột nhiên lên tiếng.

"Tiêu Thần, ngươi biết chỗ này?" Tây Môn Tiêu Tiêu đứng ở ngoài cửa hỏi.

"Không nhận biết." Tiêu Thần không có đứng dậy, cũng không có mở mắt ra, từ tốn nói.

Thay đổi, không nói ra được là cái gì, gắng phải tỷ dụ, chính là giống như là nhiều hơn một phần khí tức xuất trần, là cảm giác thay đổi.

Tây Môn Tiêu Tiêu bị ý nghĩ của mình cả kinh, Tiêu Thần rời đi chính mình tầm mắt mới bao lâu, dĩ nhiên cũng làm xảy ra khổng lồ như vậy thay đổi.

"Đi thôi." Tại Tây Môn Tiêu Tiêu ngăn ra thời điểm, Tiêu Thần đã đứng dậy, hấn lui lại mấy bước, cảm ngã xuống bên trong nhà cánh cửa đỡ lên, gắn ở khung cửa bên trên, rồi sau đó từ bên trong mở cửa đi ra, lại lần nữa đóng cửa lại.

Tây Môn Tiêu Tiêu dù sao cũng xem không hiểu Tiêu Thần đang làm gì, là sao như thế, nhưng hấn thức thời không có hỏi nhiều, chẳng qua là nhìn Tiêu Thần làm xong những thứ này. (chưa xong còn tiếp.)

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 124: Kim Sa mộ phần

"Người chờ ta ở đây nửa ngày, nửa ngày sau nếu như ta chưa có trở về, vậy người cũng không cần đợi thêm nữa, chính mình rời đi là được." Đi ra phòng nhỏ sau đó, Tiêu Thần đối với (đứng) Tây Môn Tiêu Tiêu nói.

Tây Môn Tiêu Tiêu không biết Tiêu Thần phải đi làm gì, hai người quan hệ cũng không có hôn nhiều mật, hấn cũng không có phương tiện hỏi nhiều, xen vào bản thân là một cái văn bối, hấn cũng chỉ có thể cung kính đáp ứng.

Lục Tiên Thôn, là Tiêu Thần từ nhỏ đến lớn địa phương, nơi đây cũng có bí mật, chẳng qua là khi đó Tiêu Thần cũng không có bước lên tu giả nhóm, nhìn vấn đề nhân giới cùng hiện tại giống như văn nê.

Bây giờ tại về tới đây, ít nhất có một nơi là nhất định phải đi tìm tòi, đó chính là Kim Sa mộ phần.

Lần trước lúc trở về Tiêu Thần liền định đi dò xét một phen, nhưng là diệt Thôn thảm kịch khiến hấn không có cái tâm đó tình, hơn nữa khi đó hấn tự hỏi năng lực chính mình cũng không thể hóa giải phần lớn nguy hiểm.

Bây giờ lần nữa xuống núi, cũng là chính bản thân hấn lần đầu tiên chân chính trên ý nghĩa thực tập, Kim Sa mộ phần, không đi không thể.

Không cần trong sa mạc lận lộn, Tiêu Thần Ngự Kiếm mà đi, rất nhanh là đến bao năm không thấy Kim Sa mộ phần, đứng tại cửa vào trước, Tiêu Thần thả chậm bước chân, chỗ này hấn chỉ ghé qua một lần, đó chính là lần đó, khiến người khác sống xuất hiện chuyển biến.

Ba trọng ra ngoài một cái cửa hang, nhắc tới cũng thần kỳ, ở nơi này Đại Mạc bên trong lại không có bị gió cát chôn, tựa hồ cùng hấn năm đó gặp qua giống nhau như đúc.

Còn là phạm nhân thời điểm Tiêu Thần sẽ tùy trong thôn mọi người đã tiến vào Kim Sa mộ phần, bây giờ tuy nói tu vi không cao, nhưng đầu gì cũng mạnh hơn phạm nhân không biết bao nhiêu lần, lại tiến vào nơi này càng là không có chút gì do dự.

Vào Kim Sa mộ phần, chứng kiến cảnh tượng cùng trong trí nhớ không có bất kỳ bất đồng, một tầng là một cái rất lớn không gian, nhiều cái vị trí đóng không ít Kim Sa, những thứ này chính là Lục Tiên Thôn thôn dân mỗi tháng đều trở lại đào được, lấy nhựa kiếm sống đồ vật, bây giờ Lục Tiên Thôn bị diệt, lại không người đến lần khai thác Sa.

Đã nhiều năm qua, đã chất đọng rất nhiều rất nhiều, Tiêu Thần khom người hốt lên một nắm, xòe bàn tay ra đảm nhiệm cát hạ xuống, cát với nước như thế, càng muốn dùng sức nắm chặt, trôi qua lại càng nhanh.

Kim Sa mộ phần một tầng nơi, không có bất kỳ lạ thường đồ vật, đây cũng không phải là Tiêu Thần chuyến này mục đích, hấn muốn phải xuống đến Đệ Nhị Tầng, đi xem một chút, còn có thể hay không thể tiếp tục thâm nhập sâu, bên trong lại có cái gì.

Không gian rộng rãi, đường rất tốt tìm, không lâu sau Tiêu Thần liền đi tới Đệ Nhị Tầng lối vào, đen kịt một màu, cái gì cũng không nhìn thấy, bây giờ Tiêu Thần cũng coi là kiến thức uyên bác, nhìn đen nhánh phía trước, hấn hiểu được đây là một loại tiểu hình Truyền Tống Trận, tồn tại Không Gian Chi Lực.

Đây cũng là tại sao ban đầu tiểu nhị Tiểu Tam ra ngoài với tiểu nhị phụ thân tiến vào là cùng bước phát sinh, chỉ ba người bọn họ không có gặp nhau nguyên nhân.

Lúc trước dùng để quyết định lớn nhỏ công việc đồng tiền kia, Tiêu Thần còn mang trên người, chỉ bất quá hắn đã rất nhiều năm chưa từng dùng qua, hắn những năm gần đây đã thành thói quen nghĩ đến phải đi làm, quyết định toàn bộ do chính mình bình tĩnh, cũng không có lại đem bất cứ chuyện gì quyết định, lựa chọn giao cho tiền đồng.

Mặc dù, kia tiền đồng cho tới bây giờ cũng không có thật giúp hắn quyết định qua bất kỳ một chuyện gì.

Xúc cảnh khó tránh khỏi sinh tình, Tiêu Thần bây giờ là tu giả cũng không ngoại lệ, lần nữa đi tới chỗ này, đã là một thân một mình, ngày xưa có người đã sớm chết đi, mình cũng có thể nói lột xác.

Trầm ngâm hồi lâu, Tiêu Thần bước vào lối đi tiến vào Kim Sa mộ phần Đệ Nhị Tầng nơi.

Ngẩn ngui hắc ám sau đó, Tiêu Thần đi tới Đệ Nhị Tầng, nơi này như cũ cùng lúc trước thấy qua không có gì không giống nhau, hắn quay đầu nhìn lại, khe nhủu mây, trong khoảng hắn lần nữa thấy được hai cái nắm đại đao khung xương trắng một dạng.

Tiêu Thần không thể nào biết nhớ lầm, năm đó hắn trong mơ hồ xác xác thật thật thấy được hai cái bạch cốt bị thiên binh thiên tướng đánh thành phần vụn, mà trước mắt lại chân thực đứng hai cái, cái này làm cho hắn rất khó hiểu.

Tại Tiêu Thần ngẩn người suy nghĩ thời điểm, hai cái này bạch cốt khô lâu động, giống như trước đây vung đại đao trong tay liền xông về Tiêu Thần.

Nghe được động tĩnh sau đó Tiêu Thần phục hồi tinh thần lại, bây giờ hắn cũng sẽ không giống như trước không có chút nào trả đũa dư lực, đối mặt công tới hai cái bạch cốt khô lâu, Tiêu Thần có lòng thử một chút thực lực bọn hắn.

Không tránh không né, chuẩn bị kỹ càng nghênh đón bọn họ công kích, đến gần Tiêu Thần sau đó hai cái bạch cốt khô lâu đại đao đột nhiên đánh xuống.

Mục tiêu đúng là Tiêu Thần đầu.

Tiêu Thần bên cạnh (trái phải) bắt đầu làm việc, khéo léo ra chiêu một tay vỗ vào một chuôi trên đại đao, Tiêu Thần nhục thân cự lực chọt vỗ bên dưới, hai cái bạch cốt khô lâu chém bị Tiêu Thần thuận lợi dẫn hướng một bên, không có cho hắn tạo thành bất cứ thương tổn gì, hoàn thành hành động này đối với Tiêu Thần mà nói không phí sức.

Lưỡng cổ xương trắng thấy công kích không có hiệu quả, thu hồi đại đao tiếp tục chém, động tác như cũ thô ráp, theo Tiêu Thần trăm ngàn chỗ hở, chỉ bất quá hắn cố ý muốn nhìn một chút hai thứ này thực lực, là cố không có gấp phản công.

Sự thật một lần nữa khiến Tiêu Thần thất vọng, này lưỡng cổ xương trắng không có bất kỳ một cách lạ kỳ phương, chỉ có thể ý vị chém, thu đao, tùy tiện mang đến ra hồn điểm Luyện Khí tu sĩ cũng có thể tùy tiện giải quyết.

Vì vậy Tiêu Thần không lại tiếp tục cùng bọn họ làm nhiều dây dưa, một lần nữa mau tránh ra công kích sau đó, nhanh chóng ra chiêu, nhục thân khí huyết lực vận chuyển một quyền đánh trúng một bộ xương khô, cự lực mãnh kích bên dưới, lưỡng cụ bộ xương khô trong nháy mắt tan vỡ, vô số tứ tán trên đất.

Khiến Tiêu Thần ngoài ý muốn là, những thứ này bị hắn đánh tan xương lại khiêu động lên lần nữa tổ hợp đứng lên, lại biến thành bạch cốt khô lâu, cái này làm cho Tiêu Thần có chút hiếu kỳ, là lực lượng gì để cho bọn họ có thể một lần nữa tổ hợp, muốn phải dò tìm bí mật, chỉ có lại quan sát quá trình kia.

Tiêu Thần lần nữa đánh tan lưỡng cổ xương trắng, ngẩn ngui dừng lại sau đó lưỡng cổ xương trắng lần nữa gây dựng lại, Tiêu Thần vẫn là không có phát hiện cái gì, chỉ có tiếp tục.

Lưỡng cổ xương trắng không ngừng bị Tiêu Thần đánh tan, nhưng chúng nó lại không ngừng gây dựng lại, tựa hồ là chân chính Bất Tử Chi Thân như thế, bất quá Tiêu Thần nhưng trong lòng thì lăm lăm, yếu như vậy Bất Tử Chi Thân, muốn tới rốt cuộc có ích lợi gì.

Nhiều lần quan sát, Tiêu Thần hay lại là phát hiện một chút đầu mối, tuy nói lưỡng cổ xương trắng mỗi lần cũng có thể phục hồi như cũ, nhưng là trong lúc cách nhau nhưng là càng ngày càng dài.

Tiêu Thần suy đoán, nếu như trên người bọn họ tồn tại nào đó khiến chúng nó có thể vô hạn gây dựng lại đồ vật, như vậy bọn họ mỗi một lần bị đánh tan, loại đồ vật này khẳng định liên đều tại bị tiêu hao một chút, chỉ cần đánh tan đủ nhiều số lần, bọn họ cuối cùng sẽ có lại cũng tổ không gần nổi tới một khắc.

Tiêu Thần suy đoán cùng tình huống thực tế chắc không kém bao nhiêu, bất quá phỏng đoán này kết quả cũng không trọng yếu, bởi vì hai thứ này thật sự là quá yếu, căn bản không có cần phải bắt bọn họ đánh lại cũng gây dựng lại không đứng lên, bọn họ căn bản cũng không có thể đối với (đúng) Tiêu Thần hành động tạo thành bất kỳ ảnh hưởng gì.

Nói như vậy, không có ai sẽ đi cân nhắc cần bao nhiêu lần có thể đem bọn họ hoàn toàn chia rẽ, chỉ vĩnh viễn không nên hoài nghi có chút Thần buồn chán trình độ, hắn còn vừa muốn đem bọn họ hủy đi đến sẽ không gây dựng lại mới thôi.

Loại này xuất lực không có kết quả tốt sự tình, thật rất ít có người sẽ đi làm, mấu chốt là này căn bản không có ý nghĩa, nhưng mà Tiêu Thần liền làm như vậy rồi, hắn trông coi lưỡng cổ xương trắng, không biết đánh nát bao nhiêu lần sau đó, rốt cuộc chắc chắn, lưỡng cổ xương trắng sẽ không lại xây lại.

Hồi lâu không thấy động tĩnh, Tiêu Thần hai mắt tỏa sáng, "Rốt cục thì quyết định được hai người này, ha ha. . ."

"Ta là đếm tới lần thứ mấy rồi. . ."

Tiêu Thần thờ dài, hần kích động một cái, trong nháy mắt quên mất mình là đếm tới bao nhiêu lần, hần mặt có chút co quắp, tốn lượng lớn thời gian, chờ được như vậy kết quả, hần lắc đầu một cái, không nghĩ nữa nhìn tình cảnh này liếc mắt.

Chẳng qua là khi Tiêu Thần xoay người một khác, Kim Sa mộ phần Đệ Nhị Tầng nơi, vô có nổi gió, số không rơi trên mặt đất bộ xương khô ở trong gió bề thành phần, đánh xoay chuyển.

Tiêu Thần nhận ra được sau lưng không đứng, đột nhiên xoay người, chỉ thấy đánh xoay chuyển bạch cốt phần trong nháy mắt muốn nổ tung lên, Tiêu Thần giờ tay lên bất pháp quyết, một cái bình chướng đem mình hoàn toàn bảo vệ.

Chẳng qua là kia nổ tung bạch cốt phần lại không có bất kỳ lực sát thương nào, không có đối với Tiêu Thần thả ra bình chướng tạo thành bất cứ thương tổn gì, tứ tán biến mất, tại Dạ Minh Châu huy hoàng bên dưới, lại có loại lấp lánh cảm giác.

Triệt hồi bình chướng, Tiêu Thần nhìn bốn phía, nơi này không có gì một cách lạ kỳ phương, chẳng qua là vách tường chung quanh bên trên, thật giống như nổi lên một ít gì đó, cũng có lẽ là trước Tiêu Thần không có chú ý nhìn.

Tiêu Thần dời bước đi tới bên tường quan sát, hần phát hiện trên tường là một chút Đồ Họa khác, phảng phất là tại tự thuật một ít chuyện, chỉ rất nhiều nơi đều rất mơ hồ, không có cách nào nhìn ra một cái hoàn thành sự kiện.

Vừa đi vừa nhìn, Tiêu Thần thấy được không ít có ý tứ khác, trong đó một bức tranh này như vậy, bước ngang qua sông lớn một cây cầu bên trên, có vị râu quai nón Đại Hán giương mâu lập tức, tròn mắt tranh tròn.

Hần đối diện chính là thiên quân vạn mã, chiến kỳ tung bay, cầm đầu còn có một đám lưng tướng, râu quai nón Đại Hán há miệng, nhìn về mặt là đang ở hô to, hần đối diện một đám quân mã biểu hiện lại cùng thiên quân vạn mã thể hoàn toàn xa lạ, người trên mặt người hoặc nhiều hoặc ít đều có chút lộ vẻ xúc động.

Tiêu Thần biết đây nhất định là một chuyện này trong đó một màn, chẳng qua là cụ thể là chuyện gì, rất khó suy đoán ra tới.

Tiêu Thần tiếp tục đi tiếp tục xem, như vậy hình ảnh có không ít, còn có một bức là một gã quần áo trắng Bạch Giáp người tuổi trẻ, đứng ở một tòa trên đài cao, trường kiếm trong tay chỉ điểm, phía dưới lại có binh tướng quỳ lạy, đương nhiên đó là điểm tướng xuất chinh tình cảnh.

Mọi việc như thế khác họa nơi nơi, chỉ tất cả đều là vị trí then chốt liên mơ hồ không rõ, không có cách nào chấp vá ra một cái hoàn chỉnh câu chuyện, cái này làm cho Tiêu Thần rất tức giận.

Lần trước như vậy thể nghiệm hay là ở Hiên Viên huyền cảnh bên trong, chứng kiến đều là tiếp tục không được đoạn phim, uổng công tăng lên không ít phiền não.

Tiêu Thần nhắm mắt lại, hần quyết định không lại tiếp tục xem tiếp, trải qua quá nhiều lần nghiệm chứng, hần phát hiện một chuyện, những thứ này khác là có ý như thế, những thứ kia mơ hồ phương tuyệt đối mất tự nhiên, nếu là lưu lại những người này không muốn để cho người chứng kiến, vậy khẳng định là làm xong các biện pháp, hơn nữa những nội dung này Tiêu Thần cũng không phải không phải là xem không có thể, vì vậy hần làm quyết định.

Không có ở đây tìm tòi vách tường, Tiêu Thần tìm cùng đi tầng kế tiếp cửa vào.

Kim Sa mộ phần Đệ Nhị Tầng không gian rất lớn, tầm mắt cũng rất rộng rãi, muốn phải tìm một cái rõ ràng đồ vật, độ khó không là rất lớn, Tiêu Thần nhìn chung quanh tìm kiếm bên dưới, rất nhanh liền phát hiện cửa vào nơi ở.

Đó là một cánh cửa, cùng tầng thứ nhất cùng đi Đệ Nhị Tầng cửa vào không có bao nhiêu khác nhau, nếu Đệ Nhị Tầng lại không có chỉ đành phải tìm tòi nghiên cứu đồ vật, Tiêu Thần này liền định tiếp tục thâm nhập sâu rồi.

Chẳng qua là hần vẫn không biết, năm đó Huyền Thanh tại sao tại Đệ Nhị Tầng nơi, lưu lại Thần Niệm cùng đồ vật, nghĩ (muốn) phải hiểu, khả năng chỉ có tiếp tục đi vào trong. (chưa xong còn tiếp.)

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 125: Bình hoa, pho tượng

Với tầng thứ nhất cùng đi Đệ Nhị Tầng cửa vào như thế, nơi này giống vậy tồn tại một cái Truyền Tống Môn, muốn phải vào Đệ Tam Tầng thì nhất định phải thông qua cái này Truyền Tống Môn, không có lựa chọn chuyện, Tiêu Thần cũng không để ý có thể bị nguy hiểm hay không, thẳng đi vào Truyền Tống Môn.

Cùng Tiêu Thần dự đoán không có bao nhiêu khác biệt, ngăn ngại là hắc ám sau đó, hắn đi tới bên dưới một cái không gian, nơi này chắc là Kim Sa mộ phần Đệ Tam Tầng, Tiêu Thần cũng là lần đầu tiên tới nơi này.

Lúc trước trong thôn vẫn luôn lưu truyền liên quan tới Kim Sa mộ phần đủ loại truyền thuyết, có trong truyền thuyết nhắc tới, Kim Sa mộ phần Đệ Nhị Tầng bắt đầu chính là Địa Ngục như thế đáng sợ địa phương, phạm nhân chỉ muốn đi vào, hữu tử vô sinh.

Còn nói vàng này Sa mộ phần chỗ sâu tồn tại vô số ác quỷ Tu La, những Kim Sa đó chính là bọn hắn bảo vật, chỉ không biết tại sao lọt đến tầng thứ nhất, mà bọn họ không thể tới tầng thứ nhất, lúc này mới tiện nghi Lạc Tiên Thôn.

Chúng thuyết phân vân, ngược lại không biết đến Kim Sa mộ phần theo Đệ Nhị Tầng bắt đầu đều có chút cái gì, kia đủ loại phiên bản truyền thuyết Tự Nhiên cũng không có cách nào đi án chứng, nói đơn giản, người nghĩ thế nào nói đều được.

Khi còn bé Tiêu Thần cùng Lạc Tiên Thôn những đứa trẻ khác như thế, đều thích tiếp cận một nhóm nghe những thứ này thần kỳ truyền thuyết, bây giờ hắn bước qua Đệ Nhị Tầng, đi tới Đệ Tam Tầng, thấy được cảnh tượng trước mắt sau đó.

Khỏe miệng của hắn hơi hơi bên trên truyền đi, nơi này cũng không phải...gió đó Tu La Địa Ngục, càng không có chiếm cứ vô số giết người Hấp Huyết yêu ma, nói cứng, nơi này nên tính là một cái bác vật quán, to lớn lớn một cái không gian, bày đầy cái đủ loại kiểu đáng vật kiện.

Những thứ này vật kiện không khỏi là tản ra tang thương khí tức, trời mới biết cất ở đây trong thời gian bao lâu.

Tiêu Thần chậm rãi rong ruổi, con mắt không ngừng nhìn, nơi này sắp xếp bỏ vào thứ kia có thể nói chủng loại phồn đa, có binh khí, vật trang sức, chiến giáp, thậm chí là trong cuộc sống tùy ý có thể thấy vật vĩnh sự vật.

Thuận tay cầm lên một cái bình hoa, còn không đợi Tiêu Thần tiến tới trước mắt xem một chút, bình hoa kia trong tay hắn trong nháy mắt thành tro, đây không phải là Cẩm Chế, cũng không phải Tiêu Thần có thể hư mất.

Là năm tháng mọc rỗng này cái bình hoa, thế gian vạn vật đều có mạng, bình hoa này mạng, đã sớm chỉ, chỉ để lại một cái thể xác sắp xếp ở chỗ này, ngoại lực động một cái, nó trong nháy mắt hình cũng không giữ được, từ nay thành tro.

Tiêu Thần một liên cầm lên rồi tốt mấy thứ đồ, kết quả đều giống nhau, trên đất chẳng qua là nhiều viết tro bụi.

Biến cả thành bụi mấy chục ngàn Thu. . .

Tiêu Thần không có động thủ nữa, nơi này tất cả mọi thứ mất đi Thần, chỉ cần động một cái, hình cũng cụ diệt, mà nhiều chút mục nát đồ vật, có lẽ tại vạn ngàn năm trước, bọn họ hay lại là sáng chói Trân Bảo, hoặc là nghịch thiên pháp bảo Chiến Binh, mà chung quy không có gì địch nổi năm tháng.

Lúc qua tình Thiên, không biết bao nhiêu vạn năm phong sương, bọn họ cuối cùng thành đông đảo trong bụi đất một phần tử.

Một khắc đồng hồ sau đó, Tiêu Thần bước nhanh đi động bên dưới, cảm nơi này đã nhìn hơn phân nửa, không cần cần thời gian bao lâu là có thể hoàn toàn nhìn một lần, sau đó hắn chuẩn bị tiếp tục thâm nhập sâu.

Mà đúng lúc này sau khi, hắn lại phát hiện một cái vấn đề, trong cơ thể hắn linh lực lại rỗng tuếch, rõ ràng hắn cái gì tiêu hao cử động cũng không có đi làm.

Sự phát hiện này khiến Tiêu Thần dừng bước, đây cũng không phải là đùa giỡn, một thân linh lực trong nháy mắt biến mất sạch sẽ, khả năng không phải trong nháy mắt, nhưng cũng là tại hắn không có cảm giác nào dưới tình huống.

Nói như vậy, loại tình huống này là tuyệt đối không thể nào phát sinh, linh lực đối với (đúng) tu sĩ trình độ trọng yếu, cùng sinh mệnh lực tuyệt đối là tại một cái cấp bậc bên trên, quái dị như vậy biến mất.

Hãy cùng đi một mình đến đi không có bất kỳ báo trước liền chết bất đắc kỳ tử như thế, phải nói so với kia loại tình huống còn nghiêm trọng hơn, nỗ chết người còn khả năng có, chỉ tu sĩ linh lực, tuyệt đối là tại tự thân khổng chế bên dưới, đột nhiên không bất kỳ cảm giác gì biến mất, nói thể nào đều làm cho không người nào có thể hiểu.

Tiêu Thần cau mày, kiểm tra trong cơ thể mình tình huống, cảm giác không có bất kỳ sai lầm, trong cơ thể linh lực đúng là biến mất, sạch sẽ, một tia không dư thừa.

Không biết nguyên nhân, chỉ có từ từ dò xét, Tiêu Thần ngồi xếp bằng xuống, mình tưởng bắt đầu khôi phục linh lực, toàn bộ quá trình không chịu bất kỳ ảnh hưởng gì, linh lực đang không ngừng sinh ra, cũng đang khôi phục'.

Song khi Tiêu Thần dừng lại mình tưởng kiểm tra trong cơ thể thời điểm, phát hiện vẫn là không có một tia linh lực, nói cách khác, vừa mới sinh ra linh lực, lại đang hấn không có cảm giác nào dưới tình huống.

Biến mất sạch sẽ.

"Tà môn." Tiêu Thần tự nói một câu, lần nữa khôi phục, kết quả vẫn như cũ.

Liên như vậy, ngược lại cũng không phải đến điều tra, không hiểu chỉ không rõ.

Tiêu Thần lắc đầu một cái, trong thời gian ngắn nghĩ (muốn) phải hiểu rõ nguyên nhân, hiển nhiên là không thực tế, Tiêu Thần không có ý định ở chỗ này lãng phí thời gian, cũng chỉ là linh lực biến mất, cũng không có đối với hấn tạo thành ảnh hưởng gì.

Vì vậy hấn quyết định tiếp tục thâm nhập sâu, tiến vào tầng kế tiếp Truyền Tống Môn như cũ rất rõ ràng tồn tại, vượt qua Truyền Tống Môn, tiến vào Đệ Tứ Tầng.

Cách cục hay lại là với ba tầng trước như thế, trông trái vô cùng dưới đất không gian, màu sắc phong cách cũng giống nhau như đúc, chẳng qua là nơi này, còn là có chút không giống, Đệ Tam Tầng là không biết niên đại nào xây bác vật quán, nơi đó trần liệt đủ loại cổ vật.

Mà ở trong đó, không sai biệt lắm cũng coi là một bác vật quán, bất quá với Đệ Tam Tầng bất đồng, nơi này cũng không có bày nửa cái vật kiện, tất cả đều là người vật pho tượng.

Tiêu Thần đi qua lần lượt pho tượng, không thể không thán phục công tượng kỹ thuật, những thứ này pho tượng từng cái đều trông rất sống động, đủ loại biểu tình, đủ loại tư thái, đủ loại động tác, giống như một cái chân chính người đứng ở trước mắt bình thường.

Nhìn những thứ này pho tượng trên người trang phục, không giống như là cái thời đại này người, nghĩ tới đây, Tiêu Thần thầm mắng một câu chính mình ngốc, những thứ kia vật kiện đều cổ xưa thành tro, theo chân chúng nó một thời đại người, dĩ nhiên không phải người hiện đại.

Tiêu Thần ôm ngấm phong cảnh thái độ đi qua lần lượt pho tượng.

"Ừ?" Đi ngang qua một người trong đó thời điểm, Tiêu Thần dẫm chân xuống, lui một bước trở lại, hấn thấy được một cái quen mặt pho tượng.

Nhìn chăm chăm nhìn kỹ một lần, Tiêu Thần chắc chắn, pho tượng này hấn từng thấy, trước đây không lâu, lần thứ hai những thứ kia khắc họa bên trên, trong đó có cái tượng lĩnh với trước mắt pho tượng này giống nhau như đúc.

Có sự phát hiện này, Tiêu Thần đối với nơi này hứng thú cũng nói lên, bắt đầu bước nhanh hơn rong ruổi, quả nhiên hấn phát hiện không ít tầng 2 khắc họa bên trong xuất hiện nhân vật, ở chỗ này có bọn họ pho tượng.

Đây cũng là một cái mê, những thứ này là người nào, nơi này tồn tại ý nghĩa là cái gì, đủ loại vấn đề xuất hiện một nhóm, một cái cũng không cách nào giải thích.

"Cái này tốt đặc biệt." Tiêu Thần phát hiện một cái khiến hấn ấn tượng phi thường sâu sắc pho tượng, là cái đó quần áo trắng Bạch Giáp, trên điểm tướng đài trường kiếm chỉ điểm, rất nhiều chỉ điểm giang sơn khí thế người tuổi trẻ.

Nơi này cũng có hấn pho tượng, hơn nữa pho tượng này nhìn cùng có khác nhiều chút bất đồng, nói bất đồng nơi nào nói, là cảm giác.

Nhìn qua thì có không giống nhau cảm giác, nói không rõ, chỉ rất chân thực cảm giác.

Tiêu Thần cẩn thận chu đáo, khác (đừng) pho tượng đều là nhất thể, quần áo là điều khác, Chiến Binh là điều khác, đồ trang sức là điều khác, mà cái Bạch Giáp nam tử trên người, lại có một khối ngọc bội treo ở bên hông.

Ngọc bội này là không lạnh lặn, không hoàn chỉnh, chỉ còn có sáng bóng, không hề giống trước những thứ đó, vừa đụng liền vỡ, Tiêu Thần cảm ngọc bội này gờ xuống, vào tay có một loại thấm vào ruột gan mát lạnh.

Ngọc bội này cũng không có cùng những thứ kia bình hoa như thế hóa thành bụi đất, nếu như nói ngọc bội này là cùng những thứ này chỗ điều khắc người một thời đại, cùng những thứ kia đã sớm nên mục nát bình hoa một thời đại.

Vậy nó giá trị liền vô hạn rồi, thời đại kia không biết là nhiều cổ xưa, chỉ tất cả mọi thứ mục nát liền đủ nói rõ rất nhiều thứ, mà cùng một thời đại đồ vật, nó còn rạng ngời rực rỡ, vật này, cho dù tại thời đại kia, cũng nhất định là một kiện kinh thiên bảo vật.

Thả đến bây giờ mà nói, nó đối phó năm tháng, vạn cổ không suy yếu, đây là một loại Trường Sinh, không nói trước bản thân nó có cái gì không thể, chính là chỗ này loại Trường Sinh một khả năng nhỏ nhoi, cũng đủ khiến Thanh Minh giới chỗ có tài năng lớn, xu chi như vạ.

Bất luận cái gì niên đại, tu hành, mục tiêu cuối cùng cũng là vì truyền thuyết kia bên trong —— tiên.

Tìm Tiên chính là tìm kia cuối cùng một linh hồn hoàn chỉnh, bỏ toàn ba hồn bảy vía, mới có thể coi là một viên mãn, mới có thể tiến một bước, yêu cầu kia Trường Sinh.

Ngọc bội này khả năng tích chứa Trường Sinh bí mật, nó giá trị, so Tiêu Thần tượng tượng còn lớn hơn nhiều lắm.

Đương nhiên, làm một Tiêu Thần, hẳn không thể nào biết suy nghĩ nhiều như vậy, bắt được ngọc bội sau đó, hẳn phản ứng đầu tiên là: Một cái như vậy đồ cổ, bắt được lão lưu manh nơi đó, nói không chừng có thể đổi một món Tiên Khí cái gì.

Nhặt được làm mua được, Thiên vương lão tử nếu không tới, Tiêu Thần cầm ngọc bội thu vào, vật này từ giờ trở đi, chính thức có chủ.

Tâm tình thật tốt, Tiêu Thần muốn tiếp tục dò tìm bí mật, nhưng khi hắn mở rộng bước chân thời điểm, một lão đạo, thiếu chút nữa đầu tựa vào rồi trên đất.

Điều chỉnh bên dưới nhịp bước, Tiêu Thần đứng vững không ngã xuống, chỉ một loại cảm giác vô lực vết sạch toàn thân, làm cả người hắn đều có chút hoảng hốt.

"Này vậy là cái gì tình huống." Tiêu Thần nghi ngờ, lần nữa kiểm tra thân thể của mình tình huống.

Đệ Tam Tầng biến mất linh lực, ở chỗ này đã khôi phục không ít, chỉ Tiêu Thần phát hiện mình trong cơ thể khí huyết lực có chút Suy Yếu, chỉ cũng chỉ là một chút nhỏ.

Lấy nhỏ làm lớn, nơi này là cái quái dị địa phương, xuất hiện những thứ này quái dị tình huống, Tiêu Thần không có lý do gì xem nhẹ, đối với hắn mà nói, khí huyết lực tồn thất, chính là sinh mạng lực lượng tồn thất trực tiếp biểu hiện.

Kết hợp suy nghĩ một chút, nơi đây tuyệt không phải đất lành, nhất định phải cẩn thận.

Ba tầng tiêu hao linh lực, bốn tầng tiêu hao sinh mệnh lực, hai người này đối với bất luận một loại nào sinh vật mà nói, đều là căn bản, mà nơi đây, đặc biệt muốn sinh linh Căn Bản Chi Lực.

Rốt cuộc tồn tại như thế nào bí mật, Tiêu Thần không biết, nhưng hắn giờ phút này chắc chắn, tồn tại vạn cổ Kim Sa mộ phần, tuyệt đối có kinh thiên thủ bút chôn.

"Đệ Tam Tầng, Đệ Tứ Tầng, kia Đệ Ngũ Tầng, có phải hay không đến lượt hấp thu Hồn Lực rồi. . ." Tiêu Thần suy đoán.

"Thử một chút lại nói." Ba tầng bốn tầng cũng không có đối với hắn tạo thành tổn thương gì, Tiêu Thần xác định nơi đây không đúng, nhưng là xác định, nơi đây sẽ không lập tức chết người, tiếp tục thăm dò một phen, một có nguy hiểm lập tức thối lui ra, đây chính là Tiêu Thần dự định.

Tìm được Truyền Tống Môn, Tiêu Thần cất bước tiến vào, chẳng qua là tình huống lần này hơi có chút bất đồng, làm Tiêu Thần chạm tới Truyền Tống Môn thời điểm, ngực một trận bức bội đau, hắn phun ra một ngụm máu tươi, vừa mới trong nháy mắt đó, Tiêu Thần giống như là bị Đại Chùy đập trúng ngực mấy chục hơn trăm lần như thế, hắn lui về phía sau mấy bước, chỉ còn không có đứng vững, kia Truyền Tống Môn bên trong lại đưa ra mấy cái đen nhánh xuất thủ chụp vào Tiêu Thần.

"Thứ quý gì." Không hiểu là dưới tình huống nào, Tiêu Thần không có dám tùy tiện tiếp xúc những thứ kia xúc tu, lựa chọn trực tiếp mau tránh ra, chẳng qua là những thứ kia xúc tu giống như có linh, Tiêu Thần không có tránh lái mấy lần, liền bị bắt bao cái kín.

"Xong đời. . ." (chưa xong còn tiếp.)

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 126: Trần Duyên

Lần sau bị những thứ kia xúc tu tóm gọn, làm một cái xúc tu đụng phải hắn thời điểm, khác cũng trong nháy mắt ngay sau đó mà lên, không đợi hắn chọn lựa bất kỳ các biện pháp, liền chỉ kịp cảm nhận được mất tối sầm lại.

Kỳ quái là, Tiêu Thần không có thu đến bất cứ thương tổn gì, bị xúc thủ bọc sau đó không bao lâu, hắn vừa có thể chứng kiến đồ, giờ phút này Tiêu Thần phát hiện, hẳn người đã ở Kim Sa mộ phần ra, hẳn bây giờ đứng tại cửa vào trước không tới ba trượng địa phương.

Hắn muốn đi vào tầng kế tiếp, lại bị truyền đến bên ngoài, hơi chút suy nghĩ một chút cũng biết, vàng này Sa mộ phần lại lịch nhất định sẽ không nhỏ, vậy

thì hơn phân nửa không thể nào chỉ có bốn tầng nơi, mà chính hẳn lại không thể tại đi sâu vào.

Nguyên nhân chỉ có một, lại cấp độ sâu địa phương, Cấm Chế tiến vào, ít nhất cũng là Cấm Chế bây giờ Tiêu Thần tiến vào, có suy đoán sau đó Tiêu Thần cũng sẽ không ngốc đến lần nữa đi vào.

Một lần là đưa ra, ai biết lần thứ hai là cái gì, bằng Tiêu Thần bây giờ tu vi, cho dù có cái gì tạo hóa, cũng không tới phiên trên đầu của hắn, cho dù đến phiên trên đầu của hắn, cũng không có thực lực muốn.

Thực lực, mới là toàn bộ căn bản, đạo lý này Tiêu Thần còn là rất rõ ràng.

Xoay người sau khi từ biệt, nếu không thể tìm tòi nghiên cứu, vậy thì giữ lại, sau này vạn nhất có rồi Thông Thiên Triệt Địa khả năng, còn có thể tới nơi này hồi ức một phen đời người, cũng là điều thú vị một việc.

"Tiêu từ kia hẳn sớm đi đi, cũng không biết là đi vào mấy ngày." Tiêu Thần hướng Lạc Tiên Thôn phương hướng đi, "Xong rồi, kia săn đuổi bộ đội kháng định cũng không đuổi kịp."

"Tiền bối trở về nhanh như vậy." Tiêu Thần vừa đi vào Lạc Tiên Thôn, Tây Môn Tiêu Tiêu đâm đầu đi tới ôm quyền gọi.

Tiêu Thần sững sờ, hẳn không biết là chuyện gì xảy ra, hẳn tiến vào Kim Sa mộ phần thời gian không biết bao lâu, chỉ tuyệt đối vượt qua nửa ngày, mà giờ khắc này trở lại, Tây Môn Tiêu Tiêu vẫn còn, còn nói cái gì nhanh như vậy trở lại.

"Ta rất nhanh sao?" Tiêu Thần nghi ngờ đặt câu hỏi.

"Không tới một khắc đồng hồ, nên tính là nhanh đi." Đối với Tiêu Thần vấn đề, Tây Môn Tiêu Tiêu cũng cảm thấy nghi ngờ.

"Cộng thêm qua lại thời gian. . . Ừ, một ngàn lần?" Tiêu Thần đại khái cũng biết nhiều chút vấn đề, giờ phút này bước đầu một tính toán, hẳn cho ra một cái kết luận.

Kim Sa trong mộ thời gian trôi qua cùng ngoại giới so sánh, thiếu ít nhất một ngàn lần, bên trong qua một ngàn ngày, ngoại giới mới qua một ngày.

"Nếu như ở chỗ này tu hành!" Tiêu Thần hai mắt tỏa sáng, đây quả thực là Thiên Đại Tạo Hóa.

Không đợi cho Tây Môn Tiêu Tiêu giải thích, Tiêu Thần xoay người Ngự Kiểm trùng thiên, rất nhanh là đến Kim Sa mộ phần cửa vào, nếu như suy đoán này là chính xác, chỗ tốt kia thật là không thể tưởng tượng.

Nhưng mà thiên hạ toàn bộ chuyện tốt, cũng sẽ không bị Tiêu Thần gặp phải, làm Tiêu Thần đi tới Kim Sa mộ phần, muốn đi vào thời điểm, cửa vào sẽ ở đó, mà hắn làm thế nào cũng đi không tới, không vào được.

Dùng hết tất cả vốn liếng, Tiêu Thần cũng không có cách nào lần nữa tiến vào Kim Sa mộ phần.

Tiêu Thần hung hăng hất tay một cái, thiếu chút nữa ngồi sập xuống đất, "Thật, ruột đều là màu xanh lá cây."

Ngửa mặt lên trời thở dài, thật dài một hơi sau đó Tiêu Thần lần nữa trở lại Lạc Tiên Thôn, không thể thay đổi không nên đem ra hồng tâm tình mình, Tiêu Thần đối với tốt hoặc là không tốt kết cục đều có rất mạnh năng lực tiếp nhận.

"Tiền bối, " Tây Môn Tiêu Tiêu nhìn Tiêu Thần, muốn nói cái gì chỉ lại không biết mở miệng thế nào.

Tiêu Thần khoát khoát tay, "Chúng ta đi thôi, đuổi kịp trước lên đường đội ngũ."

Tiêu Thần kéo Tây Môn Tiêu Tiêu, Ngự Kiểm bay lên bầu trời, Ngọc Thiên Dao mặc dù hữu dụng, chỉ không thể lại dùng, trong vòng 3 ngày, chỉ có thể một lần phát động, như vậy hôm qua Tiêu Thần ở đó Anh Hoa bên trên là như thế nào vô căn cứ rồi đi đây.

Hôm nay hẳn có thể sử dụng Ngọc Thiên Dao, như vậy nhất định nhưng không phải dựa vào vật này.

Bay lên trời cao sau đó, Tiêu Thần một tay nắm Tây Môn Tiêu Tiêu, xoay người lại một tay bắt pháp quyết, mấy cái Thủ Quyết sau đó, chẳng qua là gió thổi nhẹ Đại Mạc, trong nháy mắt cuồng bạo bão táp đại tác, hơn nửa này cuồng phong, không chỉ là là sức gió lớn, càng là cuốn lên vô tận Hoàng Sa, hướng Lạc Tiên Thôn, lao nhanh đi.

Tại Tiêu Thần thi triển bên dưới, Lạc Tiên Thôn rất nhanh thì bị Hoàng Sa chôn rồi, hơn nữa chôn rất sâu, tạo thành bên trong sa mạc lớn cực kỳ phổ biến lớn Côn Cát, Lạc Tiên Thôn từ nay về sau, chân chính trên thế gian biến mất.

"Tiêu nhị Tiêu Tam ta đi, ta muốn đi làm thần tiên, các ngươi chờ ta."

Gió cát chôn Lạc Tiên Thôn thời điểm,

Tiêu Thần phảng phất thấy được năm đó chính mình, cái đó thân ảnh nho nhỏ, ở một tòa phòng nhỏ tường ngoài bên trên, nắm hòn đá nhỏ phí sức khắc họa.

Bị chôn, không chỉ là Lạc Tiên Thôn, còn Tiêu Thần toàn bộ đã qua, trần thế duyên, còn có một cái Hùng Tiểu Nhi, còn lại, đều đã giải quyết xong.

"Người làm sao sẽ xuất hiện tại Phong Anh Thành?" Giờ phút này Ngự Kiếm Phi Hành, Tiêu Thần có nói chuyện dư lực, mới hỏi.

"Năm đó các người sau khi rời đi, phụ thân buông tha Võ Lâm Minh Chủ vị, trông nom việc nhà bên trong sự vật toàn bộ giao cho Nhị thúc ta, sau đó rời khỏi nhà, chỉ Nhị thúc ta chốt bệnh cuối cùng.

Do ta Tam thúc thừa kế chức gia chủ, chỉ ta Tam thúc vốn chính là Hoang Dâm Vô Độ người, khắp nơi thụ địch, Tây Môn gia ngày càng suy sụp, mẫu thân của ta năm xưa liền đã qua đời đi, phụ thân sau khi rời đi, ta cũng không có cái gì quá nhiều lưu luyến, luyện tập Thiên Từ Kiếm một năm sau đó, rời đi Trung Châu.

Sau đó vừa tu luyện, một bên tùy ý lưu lạc, trùng hợp đi tới Phong Anh Thành, không nghĩ tới có thể ở này gặp phải người." Tây Môn Tiêu Tiêu nói một hơi rất nhiều.

Tiêu Thần không có đánh giá, không trải qua chuyện, bất kể là không phải là, tuyệt không đánh giá, đây là Tiêu Thần trước sau như một nguyên tắc.

"Người chưa từng nghĩ bằng người thực lực bây giờ, này trong hoang mạc, tùy tiện một con yêu thú cũng có thể lấy mạng của người sao?" Tiêu Thần đối với Tây Môn Tiêu Tiêu hành vi, vẫn còn có chút không đồng ý.

"Đại ca, có thể để cho ta đi lên nói chuyện sao?" Tây Môn Tiêu Tiêu không trả lời, ngược lại hỏi.

Nguyên lai Tiêu Thần kéo hần một cánh tay bay lên trời sau, cứ như vậy xách hần, Tây Môn Tiêu Tiêu ở trong gió, liền giống như một búp bê bình thường, trên dưới chấp chôn, giờ phút này có thể là không chịu nổi mới mở miệng.

"Ồ, kình thường." Tây Môn Tiêu Tiêu này nói một chút, Tiêu Thần mới nhớ, vội vàng đem hần kéo lên đặt ở Bích Lư bên trên, chẳng qua là Tây Môn Tiêu Tiêu, giống vậy không có cách nào đặt chân tại Bích Lư bên trên, bắt đặc dĩ chỉ có thể bị xách.

"Ta liền thích đem sinh mạng đi khiêu chiến cực hạn, đây cũng là ta là trong ba năm có thể đột phá Dẫn Khí nguyên nhân." Tây Môn Tiêu Tiêu nói ra lời này lúc, rõ ràng cho thấy rất kiêu ngạo, bởi vì hần hiểu qua, tu sĩ tầm thường Dẫn Khí mười năm, Luyện Khí mười năm, không có chút nào ly kỳ, hần coi như là rất nhanh một loại.

Biểu hiện này ở trong mắt Tiêu Thần, Tự Nhiên tùy tiện là có thể bị nhìn ra muốn phải biểu đạt ý tứ, hần tự nhiên cũng không có lên tiếng đã kích Tây Môn Tiêu Tiêu, chẳng qua là nhân nhạ nói đến: "Chúng ta không phải người cùng một đường."

Lời ấy Tây Môn Tiêu Tiêu nghe vào trong tai, ngoại trừ không hiểu, hay lại là nghi ngờ, hần không biết Tiêu Thần, Tiêu Thần là tới nay sẽ không cảm mạng nhỏ mình đùa người, một chút uy hiếp cũng không muốn có, mà Tây Môn Tiêu Tiêu lại đam mê dùng tính mạng đi khiêu chiến cực hạn, tại Tiêu Thần Nghịch Thương Thiên cùng Bệnh lão nhân trong tự điển, người như vậy, chính là người điên, Tiêu Thần hần như thế nào lại cùng người điên một đạo đây.

"Ồ, thế nào đánh nhau?" Tiêu Thần mang theo Tây Môn Tiêu Tiêu đang phi hành trên đường, thấy trên có một đám tu sĩ chính đang chiến đấu, mà chiến đấu đối tượng, lại là —— một đồng Yêu Thú.

Những thứ này Yêu Thú chủng loại số lượng đều rất nhiều, Tiêu Thần chỉ là ở trên trời thấy đều cảm thấy sợ hãi, bị nhiều như vậy Yêu Thú vây công, nếu không phải dựa vào Hợp Kích Chi Thuật cùng một bộ trận pháp, sợ rằng đám này bị vây lại tu sĩ đã sớm chơi xong.

So sánh Tiêu Thần không tình nguyện, Tây Môn Tiêu Tiêu chính là vô cùng nhiệt tình, kia muốn cùng Yêu Thú vật lộn tâm tình, đã biểu hiện hết sức rõ ràng.

"Tiêu Thần đại ca, chúng ta đi xuống đi." Tây Môn Tiêu Tiêu cuồng nhiệt ánh mắt nhìn về phía Tiêu Thần.

"Đi người mẹ nó a!" Tiêu Thần trở tay một cái tát vỗ vào Tây Môn Tiêu Tiêu trên ót.

"Cầm lên búa liền thật sự coi chính mình biết đánh thiết." Tiêu Thần bộ mặt tức giận nói.

"Ngượng ngừng a, vừa nhìn thấy có giá đánh, ta liền kích động." Tây Môn Tiêu Tiêu sờ cái đầu ngại nói nói.

"Bọn họ lấy trận pháp phòng ngự, lấy Hợp Kích Chi Thuật công kích, giờ phút này cùng bảy yêu thú này hình thành một loại rất vi diệu thăng bằng, muốn là chúng ta bây giờ đi xuống, nhất định phá vỡ này thăng bằng, đến lúc đó nếu như đám tu sĩ này không để cho chúng ta tiến vào Phòng Ngự Trận Pháp,

Chúng ta đem phải đối mặt, chính là nơi đây toàn bộ Yêu Thú tấn công, ta đến còn có thể chạy, người nói người có thể chạy sao?" Nhìn Tây Môn Tiêu Tiêu như vậy, Tiêu Thần không khỏi nghĩ đến, muốn là mình chưa cùng đến Bệnh lão nhân lần lộn nhiều như vậy năm, chỉ sợ cũng phải giống bây giờ Tây Môn Tiêu Tiêu như thế đi, lập tức không khỏi lại có chút cảm kích Bệnh lão nhân.

Tây Môn Tiêu Tiêu một bức bưng tình đại ngộ đáng vẽ, nhìn về phía Tiêu Thần trong ánh mắt, vẻ sùng kính lại nhiều một chút, "Tiêu Thần đại ca, chúng ta lúc nào đi xuống đây?"

"Chờ đến là được, lấy ở đâu nói nhảm nhiều như vậy." Tiêu Thần nhìn phía dưới cục diện giằng co nói.

Tiêu Thần cùng Tây Môn Tiêu Tiêu phía dưới, có ước chừng hơn năm mươi người, vậy công Yêu Thú số lượng lớn khải cũng ở đây hơn năm mươi chỉ, nhưng cùng với cấp mà nói, ba người tu sĩ tu sĩ đều không nhất định là một con yêu thú đối thủ, bởi vì hôm nay đất trời cuộc còn là công bình, Yêu Thú không so với nhân loại, tốc độ tu luyện rất chậm, thường thường tu luyện mấy trăm năm, mới có thể bù đắp được tu sĩ vài chục năm công, nhưng tương tự, tại trả giá gấp mười lần thời gian tu luyện sau đó, đạt được sức chiến đấu cũng so với bình thường tu sĩ mạnh hơn nhiều.

Hơn năm mươi Yêu Thú chống lại hơn năm mươi người, như vậy chiến đấu, căn bản là thiên về một bên, không có bất kỳ lo lắng, chỉ Tu Già biết sử dụng công cụ tới phụ trợ, tăng lên chính mình chiến lực, ngoài ra, nhân loại tu sĩ còn nắm giữ tiền nhân không gì sánh được phong phú kinh nghiệm tu luyện, công pháp bí tịch.

Mà Yêu Thú ngoại trừ huyết mạch cực kỳ mạnh mẽ tộc loại ra, tựa như cùng Nghịch Thương Thiên huynh muội kiếm nô huynh đệ như vậy, nắm giữ trí nhớ truyền thừa, còn lại phổ thông Yêu Thú đều cần phải dựa vào chính mình từng bước từng bước tu hành, con đường này, so tu sĩ đi càng thêm gian nan, cũng đúng là như vậy, lúc này mới khiến cho đám tu sĩ này có cùng Yêu Thú chu toàn khả năng.

"Không được, trận pháp sắp không chịu được nữa rồi." Trên đất trong đám người, chủ trì trận pháp một người trong đó nói.

"Phụ thân." Bên cạnh hắn một tên rõ ràng tu sĩ trẻ tuổi mặt lộ vẻ hoảng sợ.

"Không có biện pháp Thiên nhi, trận pháp phá sau đó, người ở tại bên cạnh ta, không nghĩ tới lại sẽ rơi vào kết quả như thế này." Đầu tiên mở miệng tu sĩ nói, "Không nghĩ tới ta Lý Cương hôm nay lại muốn rơi vào cái bẫy Yêu Thú nuốt tình cảnh."

Không phải hắn một người người nghĩ như vậy, tại chỗ đông đảo tu sĩ, đều ôm đại khái giống nhau ý tưởng, bởi vì bọn họ giống vậy biết, trận pháp này là không thể một mực bảo vệ bọn họ chu toàn, sở dĩ còn phải mở ra, là bởi vì không có một tu sĩ nguyện ý ngồi chờ chết, cho dù từ vừa mới bắt đầu cũng biết là phí công, nhưng vẫn là mở ra trận pháp, chờ đến trận pháp bị phá sau đó, liền là chân chính liều mạng thời điểm. (chưa xong còn tiếp.)

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 127: Lần đầu gặp Yêu Thú

"Không sai biệt lắm, ta đi xuống, chính người Ngự Kiếm Bay ở trên trời, dừng để cho Yêu Thú phát hiện." Xem cuộc chiến đến lúc này, Tiêu Thần thông qua phía dưới âm thầm lại lung la lung lay màn sáng, cũng nhìn ra trận pháp lực đã đến cực hạn, không bao lâu nữa sẽ gặp hoàn toàn bị phá.

"Ta cũng phải đi." Nghe được Tiêu Thần nói không để cho mình đi xuống, Tây Môn Tiêu Tiêu lúc ấy liền cấp nhãn.

"Đi người mẹ nó a!" Tiêu Thần trở tay lại một cái tát, "Người đi xuống còn chưa đủ nhét kẽ răng đây, cho tiểu gia ngoan ngoãn ở chỗ này."

Sau khi nói xong, Tiêu Thần tung người nhảy xuống, tay trên không trung một dẫn, Bích Lư kiếm theo đuôi phía sau đồng thời hạ xuống.

"Lại cho Yêu Thú vây quanh, các người thật đúng là có thể a." Cho dù thân phận là nho nhã thư sinh, chỉ trời sinh kèm theo giễu cợt thân phận gì đều không che giấu được.

Lâm vào khốn cảnh mọi người, tâm tình vốn là cực kém, giờ phút này lại bị Tiêu Thần châm chọc, nơi nào còn có thể nhẫn nại, lập tức đã có người tức miệng mắng to, Tiêu Thần đối với lần này không có trả lời, trận pháp lão đảo muốn ngã, chỉ còn tại chưa có hoàn toàn bẻ tan tành, bọn họ chưa mở trận pháp ý tứ, giống vậy, Tiêu Thần cũng không có tiến vào trận phương pháp ý tứ.

Tiêu Thần rơi trên mặt đất sau đó, tùy ý lựa chọn một cái phương hướng xông ra ngoài, tay hắn cầm Bích Lư, dưới chân tại rơi xuống đất trong nháy mắt liền giẫm ra rồi Tàn Yên Bộ, căn cứ nơi này cách hoang mạc khu vực trung tâm khoảng cách đến xem, những thứ này Yêu Thú đại khái là Luyện Khí đến Trúc Cơ không giống nhau, Tiêu Thần bản thân cũng chỉ là Trúc Cơ tu vi, đối mặt nhóm người này Yêu Thú, cũng không dám khinh thường.

Hóa Hình Cảnh bên dưới Yêu Thú, linh trí chưa đủ, xa còn lâu mới có thể cùng người so sánh, nhưng là không khác nhau lắm, đối mặt đánh lâu không xong trận pháp, bọn họ cũng sẽ phiền, giờ phút này đột nhiên toát ra một người, tại trận pháp ra, bọn họ phản ứng đầu tiên chính là công kích hắn, huống chi, Tiêu Thần còn chủ động hướng bọn họ vọt tới.

Tiêu Thần đầu tiên đối mặt, là tất cả sống một đôi sừng trâu Cự Lang, này Cự Lang thân cao một trượng, rộng cũng một trượng, chiều dài tạm thời không có cách nào phán đoán, chỉ nhìn một cách đơn thuần này vẻ ngoài, cũng biết sức chiến đấu không thấp, con cự lang này giống vậy cũng nhìn thấy Tiêu Thần, giương miệng to liền hướng.

Cùng Yêu Thú đầu sức, chuyện này Tiêu Thần suy nghĩ một chút liền kích động, hần lực lượng đạt đến trình độ nào, ngay cả chính hắn cũng không biết, coi như lần trước cùng Đại sư huynh Hiên Viên Ngọc Hạo đối chiến, hần mặc dù khí huyết lực cũng cơ hồ dùng đến cực hạn, nhưng đó là kỹ năng cùng lực lượng tập hợp, cũng không phải là đơn thuần hợp lực tức, giờ phút này chứng kiến Yêu Lang hướng chính mình chạy tới, Tiêu Thần cảm Bích Lưu hướng dưới chân cắm một cái, hai chân tách ra đứng ngay ngắn, ma quyền sát chương chờ nó đến.

Chỉ chốc lát sau, đầu có hai sừng Yêu Lang liền vọt tới Tiêu Thần trước mắt, Tiêu Thần đưa tay nắm chặt, vững vàng bắt được Yêu Lang hai sừng, trong nháy mắt, Tiêu Thần hai chân lăm vào thật sâu cát bên trong, hơn nữa cả người cũng bị đẩy về phía sau hoạt động.

"Người tốt, đứng lên cho ta." Vào tay cự lực truyền tới, Tiêu Thần chân thiết cảm nhận được Yêu Thú lực lượng mạnh mẽ, chỉ còn còn thiếu rất nhiều, mặc dù bị thúc đẩy, là bởi vì dưới chân tất cả đều là cát, không tốt mượn lực, giờ phút này Tiêu Thần đột nhiên dùng eo lưng phát lực, lại đem Yêu Lang giờ lên.

Này Lang Yêu bốn con vai u thịt bắp chân to trên không trung không ngừng quấy loạn, hết lần này tới lần khác chính là không chỗ mượn lực, coi như hông không ngừng giãy dụa, cũng không thể đủ thoát khỏi Tiêu Thần.

Nhắc lên chó sói, Tiêu Thần liền nghĩ đến một câu cách ngôn, màu đồng đầu Thiết Bối đầu hũ eo, nói là chó sói bộ vị yếu hại là eo ếch, Tiêu Thần tin chắc người xưa không lừa ta, cảm Lang Yêu vút lên, phi thân một cước đá vào Lang Yêu ngang hông, cự lực bên dưới, trực tiếp đem này Lang Yêu đá cho rồi lưỡng đoạn.

Quả nhiên, người xưa không lừa ta.

Này Luyện Khí Kỳ Yêu Lang, cứ thế mất mạng, nhưng mà, cái này cùng cô nhân có quan hệ gì đây? Cho dù không phải chó sói, đổi thành bất luận một loại nào sinh vật, bị đá thành lưỡng đoạn sau đó, có thể không chết sao?

Yêu Thú khát máu tàn bạo, nếu là dùng một cái pháp thuật đánh giết thành tro tàn, khả năng bọn họ không có bao nhiêu cảm giác, chỉ giống như Tiêu Thần như vậy, thuần kháo lực, dùng giống vậy tàn bạo thủ đoạn đánh chết, cho chúng nó tạo thành ảnh hưởng liền lớn hơn nhiều lắm, máu có thể kích thích ý chí chiến đấu, giống vậy có thể kinh sợ chiến sĩ.

Một màn này, chẳng những khiến Yêu Thú bị giật mình, càng làm cho núp ở trong trận pháp tu sĩ kinh hãi, đây rõ ràng không phải tu sĩ, mà là cực kỳ hiếm thấy Luyện Thể Chi Sĩ, mà ở tu sĩ cấp thấp bên trong, Luyện Thể Chi Sĩ thực lực, so tu đạo sĩ mạnh không phải một điểm nửa điểm, đối phó Yêu Thú, thì càng có thể thể hiện ra.

Đồng dạng là Luyện Khí tu vi, Luyện Khí Sĩ có thể khiến cho dùng uy lực pháp thuật rất có hạn, hơn nữa cần muốn thời gian chuẩn bị rất dài, nếu là cùng Luyện Thể Chi Sĩ giao thủ, sợ rằng còn đến không kịp làm phép, cũng sẽ bị đối phương đồng phục, liền giống như ngày đó Tiêu Thần tại Luyện Khí khu trận đầu như thế, mặc dù có lấy cảnh giới đề người hiểm nghi, nhưng là đủ nói rõ, Luyện Thể Chi Sĩ đang tu hành giai đoạn trước cùng tu đạo sĩ khác biệt.

Vốn đã là làm chó cùng rút giậu một đám tu sĩ, nhìn thấy một màn này sau đó, phảng phất lần nữa thấy được hi vọng Ánh sáng ban mai.

"Rút lui trận pháp, liều mạng với bọn hắn." Có người không nhịn được hô.

Có thứ nhất, phía sau Tự Nhiên cũng liền nhiều hơn, vì vậy cao thấp không đều thanh âm bắt đầu ở trong đám người vang lên, chủ trì trận pháp vài tên tu sĩ rốt cuộc triệt hồi rồi vốn là sắp không chịu được nữa trận pháp, một đám tu sĩ, trực diện Yêu Thú, đây là một trận vật lộn, không có thắng bại, chỉ có sinh tử.

Chỉ chốc lát, liền có tu sĩ bắt đầu rời đi đám người, đi về phía Yêu Thú, vừa nhưng đã không có đường lui, bọn họ cũng không có bất kỳ sợ hãi, có mấy cái muốn phải nhân cơ hội chạy trốn tu sĩ, bị hai chân vai u thịt bắp, giống như gã như thế Yêu Thú tại chỗ mô chết, có chính là bị trong đó Phong Ưng Thú xé nát, tóm lại thử chạy trốn, cuối cùng đều không có thể chạy trốn.

Mặc dù có một luồng không sợ chết dũng khí, chỉ thực lực sai biệt liền đặt ở vậy, đây không phải là chủ quan nhân tố là có thể thay đổi, cho dù người có mạnh hơn nữa tín niệm, cho dù có thể bộc phát ra chưa từng có sức chiến đấu, chỉ nguyên không thể thay đổi toàn bộ.

Ở trong trận chiến đấu này, không ngừng có tu sĩ chết thảm tại Yêu Thú trong miệng, móng nhọn bên dưới, trong đó có một con đáng vóc to con nhện, tu vi đã đạt đến Trúc Cơ đỉnh phong đáng vẻ, mỗi lần phun độc tia (to), chỉ cần đụng phải người, người kia không khỏi là mấy hơi giữa liền sinh cơ hoàn toàn không có.

Lúc này, Tiêu Thần cũng bị mấy con yêu thú liên hợp ngăn trở, cả người đã có hết mấy chỗ bị thương, hơn nữa Tiêu Thần trong lúc nhất thời còn không có cách nào thoát thân, đó là một con dài cái cặp miệng sa trùng, không ngừng chui vào cát bên trong, rồi sau đó lại nổi lên công kích, Tiêu Thần không cẩn thận bị cắn tới chỗ, giờ phút này đã bắt đầu không ngừng chảy máu.

Tiêu Thần không dám tiếp tục bị nó công kích được, ngoài ra, cùng hắn ngay thẳng mặt, là một mực giống như lớn giống như con khi, chỉ mọc tứ chi cánh tay, bốn con mắt Yêu Thú, yêu thú này cũng là Trúc Cơ Kỳ, lực lượng lớn có thể cùng Tiêu Thần chăm điểm cảnh sắc mùa thu, may mắn linh động tính chất chưa đủ, nếu không Tiêu Thần còn thật không biết làm như thế nào đi đối phó.

Còn chính là trên bầu trời thỉnh thoảng đột nhiên tập kích một phen một chú chim nhỏ, Đúng, chính là chim nhỏ, cái này thổ hoàng sắc chim nhỏ, chỉ có Tiêu Thần lớn chừng bàn tay, đừng xem tay mơ này vóc người không lớn, nhưng cũng là thật Yêu Thú, hơn nữa đồng dạng là Trúc Cơ Yêu Thú, Tiêu Thần vết thương trên người, có không ít đều là nó tạo thành.

Tiêu Thần không phân thân ra được hậu quả trực tiếp chính là, Luyện Khí tu sĩ không ngừng bị Luyện Khí Yêu Thú đánh chết, mà coi như là bộ phận kia Trúc Cơ tu sĩ, cũng là không đối phó được đồng dạng là Trúc Cơ Yêu Thú, giờ phút này toàn dựa vào này pháp thuật thần thông chu toàn mới không tới bỏ mình.

Mới một thời gian uống cạn chun trà, hơn năm mươi tên tu sĩ đã chết hơn nửa, giờ phút này còn đang chiến đấu đại khái chỉ có hai mươi cái, xem xét lại đàn yêu thú, mới hao tổn mười con không tới, mà trong lúc này, Tiêu Thần một mực bị ba con yêu thú cuốn lấy, căn bản không rảnh chiếu cố người khác, hẳn không nghĩ tới, bảy yêu thú này thật không ngờ hiểu được tác chiến, căn bản là giống như là có người đang chỉ huy tác chiến.

"Chỉ huy tác chiến! Hồng bát." Tiêu Thần đột nhiên nghĩ tới điều gì, hẳn ngạnh kháng dưới chân sa trùng một đòn, đột nhiên phát lực một quyền đánh vào đối diện lớn Hầu Tử ngực, một kích này Tiêu Thần dùng tới ít nhất tám phần mười lực lượng, chỉ nghe được một trận gãy xương tiếng, lớn Hầu Tử ngực sụp đổ một khối nhỏ, không khó nhìn ra, này khối địa phương nhỏ xương, đã bị Tiêu Thần đánh nát.

Cái này cũng chưa tính, lớn Hầu Tử nhận được đòn nghiêm trọng sau đó, bốn trên cánh tay lực lượng trong nháy mắt đi không ít, Tiêu Thần tay phải nâng kiếm, rướn vào số lớn chân nguyên, chọt chém một cái, Bích Lưu trên không trung phát ra tiếng xé gió, lớn Hầu Tử bên phải lưng cánh tay ứng tiếng mà đứt, máu tươi trong nháy mắt phọt ra như suối, Tiêu Thần tại gần đây, lập tức bị tưới thấu toàn thân.

Tiêu Thần máu me khắp người, có chính mình, càng nhiều là này lớn Hầu Tử, mới vừa rồi sa trùng một kích kia cũng là mạnh mẽ trúng mục tiêu hẳn sau lưng, giờ phút này Tiêu Thần sau lưng đã nở rất một cái lớn lỗ, mặc dù này sa trùng có bồi kích độc, chỉ tựa hồ đối với Tiêu Thần sát khí Luyện Bỉ thân thể không có ảnh hưởng gì.

Dù là như thế, Tiêu Thần còn là bị thương không nhẹ, lấy như vậy giá lớn, đổi lấy là lớn Hầu Tử trọng thương, tất nhiên khiến cho tạm thời mất đi sức chiến đấu.

Không có lớn Hầu Tử chính diện kèm chế, Tiêu Thần đối phó lên sa trùng cùng trên bầu trời chim nhỏ cũng buông lỏng rất nhiều, hẳn đi tới tu sĩ dựa vào nơi hiểm yếu chống lại địa phương, mở miệng hỏi: "Thành Chủ đây?"

Tiêu Thần thông qua những tu sĩ này trên người mang theo bằng gỗ bằng hiệu đã đoán được bọn họ nhất định lại chính là tham gia lần này săn bắt hành động tu sĩ, chẳng qua là không biết, tại sao chỉ có hơn năm mươi người ở chỗ này, như vậy Thai Thành kỳ Thành Chủ cùng còn lại người đi nơi nào.

"Bọn họ liên thủ truy kích một con Thai Thành kỳ Phong Ung Thú, vốn là chúng ta là lưu lại nơi này chờ bọn hắn, không biết từ đâu đột nhiên nhô ra bảy yêu thú này, vừa xuất hiện liền công kích chúng ta." Những người này nhìn Tiêu Thần mặc dù chỉ là Luyện Khí đỉnh phong đáng vẻ, chỉ đã bị Tiêu Thần thủ đoạn thuyết phục, hẳn lộ ra chiến lực, chính là bọn hắn bên này Trúc Cơ tu sĩ cũng kém xa tít tắp.

Tu giả thế giới, cho tới bây giờ đều là người mạnh là vua, Tiêu Thần thăm hỏi, rất nhanh thì có người trả lời.

Tiêu Thần không có ở trong đám người chứng kiến Mạc tên què, nghĩ đến nhất định là tại ngoài ra một nhóm người bên trong, thiếu hẳn Tinh Thạch, Tiêu Thần mặc dù tạm thời không thể trả lại hắn, Tiêu Thần trên người rất nhiều giá trị hơn xa đồ vật, liền hướng nhân tình này, đưa hắn khác biệt, hoàn toàn không là vấn đề.

"Thai Thành? Đây coi như là vòng ngoài trong và ngoài nước vây vùng, nơi đây tại sao có thể có Thai Thành Yêu Thú?" Tiêu Thần đã, hẳn và Tây Môn Tiêu Tiêu theo Lạc Tiên Thôn Ngự Kiếm bay tới, không có thời gian rất lâu, nơi đây chỉ có thể coi là được cho hoang mạc vòng ngoài bên bờ giải đất, dùng Trúc Cơ Kỳ Yêu Thú đều rất lỳ kỳ.

Bởi vì này hình dáng vùng chủ yếu là mới vừa bắt đầu con đường tu luyện Dẫn Khí cùng Luyện Khí Yêu Thú địa phương hoạt động, phải từ từ áp vào bên trong, đến vòng ngoài gần bên trong đất phương mới phải xuất hiện Trúc Cơ Yêu Thú. (chưa xong còn tiếp.)

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 128: Một lời không hợp

"Chúng ta cũng không biết, bảy yêu thú này bên trong ít nhất tồn tại mười con Trúc Cơ Kỳ Yêu Thú, nếu không chúng ta cũng không trở thành luân lạc tới tình cảnh như vậy." Tu sĩ này là lúc trước được trận pháp người chủ trì một trong, cũng là Trúc Cơ tu sĩ.

"Nếu là Thành Chủ bọn họ không trở lại, các người nhất định hữu tử vô sinh, ta không cứu được toàn bộ các người, thậm chí một cái đều không cứu

được." Tiêu Thần thần sắc buồn bã, nhìn trước mắt còn thừa lại không tới hai mươi tu sĩ, cũng đều là nỗ hết đà, nhìn thêm chút nữa trước mắt, còn lại hơn bốn mươi con yêu thú, ngoại trừ cá biệt bị thương nặng, còn rất nhiều còn sức chiến đấu, như vậy chiến đấu, kết quả đã rất rõ ràng rồi.

Nghe vậy những tu sĩ này ánh mắt lộ ra rồi tuyệt vọng, bọn họ biết, này máu me khắp người người tuổi trẻ không có nói nói láo, càng không phải là nói chuyện giết gân, bọn họ hôm nay, dữ nhiều lành ít.

"Ta cùng các người chiến đấu đến một khắc cuối cùng, tiểu sinh có thể làm, giới hạn nơi này." Tiêu Thần muốn cứu bọn họ, cứu mỗi một người, chỉ này là không có khả năng, giống như hắn nói, hắn thậm chí không cứu được một người trong đó, bởi vì Ngọc Thiên Dao vừa mới dùng qua, trong vòng 3 ngày, không thể lại dùng.

Tiêu Thần giờ phút này vui mừng, không để cho Tây Môn Tiêu Tiêu đi xuống, nếu không nói, thân rơi vài khôn cảnh như vậy, hắn tất nhiên cũng phải đổi mặt cùng đồng đạo tu sĩ như thế thực tế.

Bọn họ tình huống không cần lạc quan, chỉ các yêu thú cũng sẽ không ngồi chờ bọn họ khôi phục, bọn họ từ từ vây thành một vòng, từng bước một ép tới gần toàn bộ tu sĩ.

Tiêu Thần không có đường đột xuất thủ, bởi vì hắn nghĩ tới rồi một loại khả năng tính chất, lần này tu sĩ bị Yêu Thú vây khốn, chỉ sợ không phải trùng hợp, mà là có Yêu Thú bày ra cạm bẫy, dẫn ra Thái Thành tu sĩ sau đó, tại tiêu diệt còn lại, nếu là như vậy, kia nơi đây hắn còn có một cái, Nguyên Thần Hóa Hình Chi Cảnh Yêu Thú, mà kết quả xấu nhất, không phải hắn chưa từng xuất hiện, mà hắn liền núp ở tu sĩ bên trong.

Nguyên Thần hóa hình Yêu Thú, đối phó một đám tu sĩ cấp thấp, còn như thế trăm phương ngàn kế, này chỉ có một cái khả năng, tại chỗ, hoặc là bị dẫn ra tu sĩ trên người, có cái gì nó muốn lấy được, chỉ không thể cứng lại đồ vật.

Nghĩ tới đây, Tiêu Thần loại bỏ cơ hồ chỗ có thể tính chất, chỉ còn lại một loại, đó chính là Phong Anh Thành Thành Chủ, trên người hắn có yêu thú này muốn phải mà lại không thể đủ trực tiếp cướp đoạt đồ vật, đương nhiên, cũng có thể chẳng qua là con yêu thú này rảnh rồi buồn chán, đơn thuần đi ra ngoài tìm vui vẻ, chỉ bất quá loại khả năng này nhỏ như có thể bỏ qua không tính.

"Long ca, đi ra gặp thấy người nhà người chứ sao." Tiêu Thần đối với mình cánh tay phải nhẹ nói nói.

Hắn đột nhiên nghĩ đến ý kiến hay, đó chính là Nghịch Thương Thiên, vật này cả ngày thổi phồng mình là đẳng cấp cao nhất Thần Thú, là chân chính trên chín tầng trời Chân Long, mặc dù Tiêu Thần một cường điệu đến đâu, không có Long lớn lên như vậy, nhưng hắn y nguyên mỗi ngày đều muốn lặp lại mấy chục lần mình là Chân Long, giờ phút này vừa vặn kéo ra ngoài lưu lưu.

Bất quá Tiêu Thần không có một chút đáp lại, cái này làm cho Tiêu Thần một trận nóng nảy, như vậy một nhóm Yêu Thú ép tới gần, mang đến áp lực vẫn là rất lớn, nếu là chen nhau lên, coi như mình như thế nào đi nữa sát khí Luyện Bỉ, như thế nào đi nữa Bán Tiên thân thể, đều biết bị gặm sạch sẽ.

"Có. . ."

"Tiểu Thương, hảo tử tử, đi ra chứ sao." Tiêu Thần nghiêng đầu qua hướng về phía bên trái cánh tay nói.

"Không biết xấu hổ, không biết xấu hổ!" Kết quả Thương Cẩm Vận còn chưa ra, ngược lại Nghịch Thương Thiên hùng hùng hổ hổ xuất hiện ở không trung.

"Tiểu manh lưu a, ta nói ngươi làm người tại sao có thể không biết xấu hổ như vậy à?" Nghịch Thương Thiên trên mặt lộ ra rất Nhân Tính Hóa vẻ bất đắc dĩ.

"Bớt nói nhảm, đi ra liền làm việc." Bây giờ cũng không phải là cùng Nghịch Thương Thiên chuyện phiếm thời điểm, Tiêu Thần lập tức mở miệng kết thúc đề tài.

"Cái gì làm việc?" Nghịch Thương Thiên hiển nhiên là tại giả vờ giả vịt, hắn mặc dù bây giờ mới ra ngoài, nhưng đối với ngoại giới chuyện phát sinh, biết tất cả.

"Rống rống giọng trước." Nói đến chỗ này, Tiêu Thần còn thật không biết Nghịch Thương Thiên thủ đoạn, bất quá lúc trước tại Tàng Kinh Các thời điểm, Nghịch Thương Thiên mỗi sáng sớm Thần, nếu là chỉ thỉnh kỳ thanh, vẫn tương đối có lực uy hiếp, chính là không biết đối phó trước mắt những thứ này Yêu Thú có tác dụng hay không.

"Rống!"

Một tiếng rung trời rống to, thẳng lên chân trời, vang tận mây xanh, ngay cả còn thừa lại chính đang chiến đấu tu sĩ đều tâm thần cũng vì đó rung một cái, cùng bọn họ chiến đấu Yêu Thú là biểu hiện hơn khoa trương, bất luận cái gì tu vi, lại đều dừng lại đang tiến hành toàn bộ hoạt động.

Phục trên đất, run lấy bầy, ngay cả con mắt cũng không dám mở ra.

Ai có thể nghĩ tới, như vậy cải biến chiến cuộc một tiếng gầm âm thanh, lại là phát ra từ một cái nhìn qua đáng yêu đến không có sức chiến đấu vật nhỏ trong miệng.

Thấy tình cảnh này, còn lại không tới 20 tên tu sĩ hai mắt tỏa sáng, nơi nào sẽ bỏ qua cho cơ hội như vậy, rồi rít sù xuất chính mình công kích mạnh nhất thuật, trong nháy mắt, hơn mười con yêu thú không có lực phản kháng chút nào bị đánh chết.

"Dừng tay!" Tiêu Thần thấy vậy sắc mặt trầm xuống, nghiêm nghị quát lên.

Tu sĩ cũng tốt, Yêu Thú cũng tốt, nếu là đối địch gặp được, ai bị ai đuổi giết, ai đuổi giết ai, hay hoặc là chính diện tranh đấu, ai giết ai đều không có gì có thể nói, nhưng là tru diệt không có lực phản kháng chút nào nhất phương, kia bất kể là ai, Tiêu Thần cũng sẽ không cho phép.

Cái gọi là cá lớn nuốt cá bé, cũng không phải như vậy.

"Dừng tay?" Mở miệng là con trai của Lý Cương, Lý Thiên, "Bao gồm Cha ta ở bên trong, lại có bao nhiêu người bị đám này súc sinh giết chết, ngươi bây giờ nói dừng tay? Người đầu óc có bệnh đi."

"Đừng!"

Một tiếng thanh thúy tiếng vang, Lý Thiên giống như điều đứt dây bình thường, ở trên trời vạch ra một cái đường vòng cung, phé đi ra ngoài, trong miệng máu tươi chảy ra, cùng bay ra rằng, trực tiếp nói rõ Tiêu Thần một tát này không có nhiều khách khí.

"Bị cừu hận chiếm đoạt người, giết người ta đều khinh thường." Cau mày, Tiêu Thần thấp giọng nói, tại hắn nói ra những lời này thời điểm, chứng kiến tình cảnh này tu sĩ, trong lòng xuất hiện một loại không hiểu cảm giác, đó là một loại muốn từ đáy lòng đồng ý hắn cảm giác.

Quanh thân đầm máu, một con mái tóc màu xanh lam sẫm lẫn vào thịt sống Hồng máu tươi, kết thành một luồng một luồng, tay trái nắm một chuỗi Thú Lục được dường như muốn nhỏ xuống tới như thế rộng nhận kiếm, trên thân kiếm không có một vết máu, dưới ánh mặt trời phản xạ hàn quang, người ở tại tràng không hoài nghi chút nào, nếu là mới vừa rồi Tiêu Thần vận dụng kiếm này, kia Lý Thiên liền tuyệt đối không phải xuống đây miệng răng đơn giản như vậy, mà là đầu một nơi thân một nẻo.

"Chỉ cần có sinh mệnh, liền có tương đồng tư cách, coi như là Yêu Thú cũng là như vậy, các người có thể tại đường đường chính chính chiến đấu trong chiến đấu giết chết bọn họ, chỉ tuyệt đối không cho phép như vậy!" Tiêu Thần trầm giọng mở miệng nói.

"Người cho rằng là người là ai à? Chúng ta dựa vào cái gì nghe người, ta hôm nay liền giết, người có thể làm gì ta?" Nghe xong Tiêu Thần nói như vậy, còn lại trong tu sĩ, có một tên Trúc Cơ Trung kỳ tu sĩ, hiển nhiên phi thường không vừa lòng một cái Luyện Khí Kỳ tiểu bối ở trước mặt mình giương nanh múa vuốt, lập tức liền nhảy ra, trong tay chính hiện lên hồng quang, đi về phía một con Luyện Khí Kỳ Yêu Thú, xem ra hắn chỉ đang làm dáng vẻ cho Tiêu Thần nhìn, nhất định phải theo đuổi nhất kích tất sát.

Tiêu Thần không nói gì, chẳng qua là yên lặng nhìn hắn đi về phía yêu thú kia, tại chỗ toàn bộ Yêu Thú hay lại là mới vừa rồi như thế, phục trên đất, nhắm hai mắt, đối với gần sắp đến cơ hồ nhất định khiến cho Tử Vong nguy hiểm, phảng phất không có một tí phát hiện.

Mọi người ai cũng không có hành động, bọn họ mặc dù không nói như vậy, chỉ trong lòng nói với Tiêu Thần phương pháp, hay lại là khịt mũi coi thường người và giữa yêu thú với nhau còn chú trọng cái gì công bình, giờ phút này cũng muốn nhìn một chút, nếu là còn nữa người tru diệt Yêu Thú, Tiêu Thần phải nên làm như thế nào.

"Chết!" Tu sĩ kia đi tới cái kia Luyện Khí Yêu Thú trước mặt, giơ lên thật cao tay, dưới một kích này đi, tất nhiên có thể đem chút nào không phòng bị Yêu Thú đầu đánh thủng.

Tay nâng, công đánh rớt xuống, nhưng lại không có đánh trúng cái này Luyện Khí Kỳ Yêu Thú, bởi vì có chỉ một quả đấm, dày đặc không trung cùng hắn pháp thuật đối với (đúng) với nhau, không có gây xương đứt gân, không có tia lửa văng khắp nơi, mang theo hồng quang quả đấm, cứ như vậy cùng một cái phổ thông quả đấm đối với (đúng) với nhau.

"Tiểu tử tìm chết!" Tu sĩ này trong lòng đã sớm kinh hãi, một chiêu này, bỏ tâm xa ưu thế tới công kích, uy lực tương đối ứng cũng lớn rất nhiều, mà đối phương lại bằng lực chặn lại, mình là Trúc Cơ Trung kỳ, mà đối phương chẳng qua là Luyện Khí Kỳ tu sĩ.

Nói xong hắn liền muốn thu tay lại công, chỉ Tiêu Thần làm sao cho hắn như vậy cơ hội, nhưng phạm là tu sĩ, chỉ cần tu vi không phải mạnh hơn nhiều lắm, một khi bị Tiêu Thần gần người, đó chính là hắn ác mộng.

Tiêu Thần duỗi tay nắm lấy rồi hắn quả đấm, dùng sức kéo một cái, tu sĩ này trọng tâm lập tức mất thăng bằng, thân thể về phía trước một nghiêng, này một nghiêng giữa, còn đến không kịp làm ra ứng biến, Tiêu Thần nhảy lên một cái đầu gối đội lên, chính giữa bên dưới cầm, đồng dạng là đầy miệng răng theo máu tươi phun ra, chỉ lần này, Tiêu Thần hiển nhiên không có tính toán dừng tay như vậy.

Này Trúc Cơ tu sĩ đang bay ở không trung không có rơi xuống đất, Tiêu Thần lập tức cướp thân đi tới hắn rơi xuống đất phương, hai tay ôm Bích Lưu, mở rộng ra một kiếm, này Trúc Cơ tu sĩ bị từ đầu đến chân, đồng loạt chém thành hai mảnh.

Người ở tại tràng không có một không phải trợn to hai mắt, nhìn một màn trước mắt, bọn họ cảm thấy, tựa hồ toàn bộ Yêu Thú cộng lại, cũng không bằng thanh niên tóc lam này kinh khủng, một lời không hợp, thật chẳng qua là không một lời hòa, dĩ nhiên cũng làm có thể như vậy, như vậy tùy tiện kết thúc một người tính mạng.

"Thế nào, có phải hay không đang muốn vì cái gì?" Tiêu Thần xoay người, hướng về phía còn lại tu sĩ nói.

"Tại sao? Bởi vì ta có thể!"

"Ta không phải đại thiện nhân, nhưng nếu là không nghĩ cứu các người, ta sẽ không rơi xuống từ trên không, các người sớm muộn cũng là bị Yêu Thú vây

công tới chết, hai người bọn họ kết quả, bất quá lỗi do tự mình gánh."

Tiêu Thần nói như vậy, sâu kỳ lý, người ở tại tràng suy nghĩ một chút cũng đều có thể minh bạch, nếu không phải Tiêu Thần xuất hiện, bọn họ có lẽ thật sự giống như hắn nói như vậy, sớm muộn sẽ bị Yêu Thú vây công tới chết, mà hắn cũng quả thật cứu rất nhiều người, xuất hiện như vậy kết quả, tỉ mỉ nghĩ lại, lại chính như cùng Tiêu Thần từng nói, là hai người kia lỗi do tự mình gánh, mà dù sao là đồng tộc người, lại nói giết, liền giết, cái này cùng tà đạo tu sĩ, lại có cái gì lại xa cách hoặc là, hắn vốn chính là tà đạo tu, chỉ bất kể như thế nào suy đoán, không có một người dám nói ra.

"Chuyện này. . ." Người ở tại tràng, lại không có một có thể mở miệng phản bác, một thời ngốc tại chỗ.

"Các người có thể rời đi." Tiêu Thần quay lưng lại.

Trải qua mới vừa rồi chuyện, mặc dù cũng không thiếu tu sĩ muốn phải đánh chết những thứ này Yêu Thú đoạt bảo, chỉ nếu so sánh lại, rõ ràng cho thấy chính mình tiểu mạng càng trọng yếu hơn, rồi rút điều khiển Pháp Khí rời đi nơi đây.

Đương nhiên, trong đó cũng có một người ngoại lệ, trước lúc ly khai, hắn đứng tại đám người gần chót địa phương, khóe miệng nhưng là một phát, "Không nghĩ tới, người thân là tu sĩ, lại vì Yêu Thú giết người, quả thực thú vị." (chưa xong còn tiếp.)

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 129: Cùng thể nhân không 1 hình dáng

Hắn chỉ làm một cái cái miệng động tác, lại câu có hoàn chỉnh lời nói truyền vào Tiêu Thần trong tai.

"Truyền âm!"

Tiêu Thần trong lòng cả kinh, đây là Nguyên Thần Huyền Cảnh mới có thể sử dụng năng lực, người kia tất nhiên là Nguyên Thần trở lên tu vi không khác, mà nếu thật có Nguyên Thần tu, lại làm sao có thể dễ mặc cho như thế mọi nhân loại bị Yêu Thú giết chết, như thế nào lại dễ mặc cho Tiêu Thần giết chóc đồng tộc, đó chính là cũng chỉ có một. . . Không nghĩ tới suy đoán giờ phút này đã trở thành sự thật.

"Trên trời vị kia tiểu hữu, Bồn Tọa rất có hứng thú, trước mang đi, bên cạnh người vật nhỏ kia, cũng rất thú vị, tạm thời lưu lại người này, nếu là có vấn đề, tùy thời có thể đến Kim Quang động đến, ha ha ha. . ." Tiêu Thần kinh ngạc đang lúc, lại vừa là một đạo truyền âm, rồi sau đó không có nữa bất kỳ động tĩnh nào, Tiêu Thần không nghĩ ngờ, giờ phút này bay lên bầu trời đã không thấy được Tây Môn Tiêu Tiêu.

Nếu đối phương đã biết rồi Tây Môn Tiêu Tiêu nơi ở, bản thân là Nguyên Thần hóa hình Yêu Thú, những lời ấy mang đi, cũng liền mang đi, chính là thuận tay chuyện.

"Tiểu manh lưu, người. . ." Mọi người sau khi rời khỏi, Nghịch Thương Thiên mở miệng muốn nói chút gì, chỉ cuối cùng không có nói ra.

"Ta không sao, người cũng tốt, Yêu Thú cũng tốt, từng ngọn cây cọng cỏ cũng tốt, ta xem đến, chỉ cần có như thế sinh mệnh, đến lượt có một dạng quyền sinh tồn lực lượng." Những lời này, Tiêu Thần cũng không phải là làm bộ, chết qua một lần hắn, so với ai khác đều biết cảm giác từ vong.

"Ha ha, người quả nhiên cùng thể nhân đều không giống nhau."

"Người vẫn cùng đời Long đều không giống chứ. . ." Tiêu Thần bĩu môi một cái, liếc mắt nói.

"Ây. . ." Tiêu Thần vừa nói như thế, Nghịch Thương Thiên á khẩu không trả lời được, dù sao hắn thật toàn thân trên dưới rồi, ngoại trừ một đôi sừng, liền thật không có nơi nào giống như long.

"Sự kiện lần này, tuyệt không đơn giản." Tiêu Thần tâm sự nặng nề, thật giống như trong lúc vô tình, cuốn vào một trận không biết là cái gì là không phải là bên trong.

"Ai, vốn tưởng rằng có thể cứu bọn họ, bây giờ nhìn lại, rồi đi tu sĩ chắc hẳn đã toàn bộ gặp độc thủ." Tiêu Thần thở dài một cái, hướng về phía không trung nói.

Mặc dù không biết tại sao này hóa hình Yêu Thú không có trực tiếp xuất thủ, chỉ Tiêu Thần biết, mới vừa mới rời khỏi người, một cái cũng không sống

được, nếu không phải là mình xuất thủ, chỉ sợ cũng khó thoát kiếp số, hơn nữa, đối phương cũng trên đỉnh Nghịch Thương Thiên, chỉ sợ đi không có mang đi, trong đó nhất định có nguyên nhân, tuyệt đối không phải là hấn không muốn mang đi.

"Hấn nói Kim Quang động đi, đó là địa phương nào, con bà nó, lại dám nói ta là đồ vật." Nghịch Thương Thiên không cần nghĩ cũng biết Tiêu Thần đang tại sao xảy ra chuyện buồn.

"Cái gì? Làm sao ngươi biết?" Tiêu Thần lại vừa là cả kinh, mới vừa rồi đó là truyền âm không thể nghi ngờ, chỉ Nghịch Thương Thiên là làm sao biết trong đó nội dung.

"Ừ? Cái này rất kỳ sao?" Nghịch Thương Thiên chờ lấp lánh mắt to hỏi.

"Ngươi là nói, ngươi có thể nghe được truyền âm?" Tiêu Thần lần này vui vẻ, nếu là Nghịch Thương Thiên có năng lực này, vậy đơn giản là quá dễ dàng, nghe lên mấy nữ nói chuyện cái gì.

"Ngươi không thể được sao? Cát, hèn mọn nhân loại." Nghịch Thương Thiên đây tuyệt đối là có ý đang mượn đề giễu cợt Tiêu Thần.

"Có còn muốn hay không muốn Long muội tử." Tiêu Thần có thể uy hiếp Nghịch Thương Thiên, cũng chỉ có này duy nhất đồ, tại Tiêu Thần lấy được Ngọc Thiên Dao thời điểm, Nghịch Thương Thiên cũng biết, đây là một việc Tiên Khí.

Tiêu Thần lại nói cho hấn biết, này Ngọc Thiên Dao bên trong Phong Ấn Khí Linh là một cái chân chính Long, hay lại là nữ, Nghịch Thương Thiên biết là Tiên Khí, cũng không hoài nghi có Khí Linh, Tiêu Thần nói là Long muội một dạng, hấn lại cũng tin, theo Huyền Thanh Sơn đi xuống một đường, một mực quán quít lấy Tiêu Thần muốn xem.

"Khục khục, ta là nói, Kim Quang động là địa phương nào, ngươi biết không?" Nghịch Thương Thiên không dám trúng chỗ yếu, Tự Nhiên không dám ở trên ghẹo Tiêu Thần, vội vàng đổi một đề tài.

"Ngươi cho rằng là ai cũng với ngươi tựa như, chỉ biết ăn rồi đi nằm ngủ à." Phương diện này, Tiêu Thần xác thực có thể kiêu căng, hấn học thức cũng thật coi như rất uyên bác, nếu như hấn chịu an tĩnh làm một cái tốt tu sĩ nói, nhất định có thể gọi là tao nhã lịch sự hảo thư sinh, bất đắc dĩ, cái này cùng manh lưu có văn hóa là một cái đạo lý.

Kim Quang động, lệ thuộc Thương Nguyệt Động Thiên năm động một trong, xếp hạng thứ ba, Thương Nguyệt Động Thiên thuộc về Thanh Minh giới Yêu Tu ba động một trong, cùng tứ đại Ma Cung liên minh, chung nhau cùng bảy Thần Tông ở nơi này Thanh Minh giới địa vị ngang nhau.

Nhắc tới Thương Nguyệt Động Thiên,

Không thể không nói liền là năm đó Tiêu Thần cùng Lăng Từ Lăng lần đầu tiên xuống núi gặp phải thứ nhất đại đạo tu sĩ, đen Kỳ Lân, Hắc Viêm, hấn chính là Thương Nguyệt Động Thiên đứng hàng thứ nhất Động Chủ, hấn tu vi không tới đại đạo trước chiến lực tại Yêu Tu bên trong, có thể tính coi là hàng đầu, nhưng vẫn có không ít đồ thủ.

Hấn đang vấn đỉnh đại đạo sau đó, tu vi so với tầm thường đại đạo Yêu Tu mạnh mẽ rất nhiều, Thương Nguyệt Động Thiên bài vị tranh đấu chiến đấu bên trong, càng là một lần hành động bắt lại hạng nhất, trở thành Thương Nguyệt Động Thiên chân chính chủ nhân.

Kim Quang động, Động Chủ giống nhau là đại đạo tu sĩ, Tự Nhiên không thể nào tự mình tới chỗ này, mà chính như Huyền Thanh Sơn Hiên Viên Ngọc Hạo Lăng Tiêu vân vân, mỗi một môn phái đều có chính mình thiên chi kiêu tử, kim quang này động đại đệ tử, kim trình bản thể là có Ngũ Thái thần tước một tia huyết mạch Yêu Thú —— "Kim Không Tước".

Trời sinh huyết mạch ưu thế mang đến chính là nhất định phải chiến lực cường hấn cùng tư chất, tu vi đã tại bước qua Thai Thành Hậu Kỳ, bởi vì vì bản thân là muốn yêu cầu, cho dù chỉ là vừa mới vừa bước qua Thai Thành Hậu Kỳ chỉ khảm, chỉ chiến lực đã có thể so với vai tầm thường Đại Viên Mãn Yêu Thú, hấn trước trong tranh tài, lấy được hạng năm thành tích.

Lần này xuất hiện ách là một gã hóa hình Yêu Thú, cũng chính là có thể so với Nguyên Thần tu vi, Tự Nhiên cũng sẽ không là kim trình.

"Kim Quang động từ nơi này hướng bắc, đại khái còn mấy xa vạn dặm." Tiêu Thần cho Nghịch Thương Thiên giới thiệu sơ lược chơi đùa Thương Nguyệt Động Thiên Kim Quang động chỉ rồi nói ra.

"Này, tiểu manh lưu, ngươi chẳng lẽ thật muốn đi nơi đó chứ?" Chứng kiến Tiêu Thần nhìn phương xa, lòng không bình tĩnh đáng vẽ, Nghịch Thương Thiên cảm giác muốn chuyện xấu, lập tức mở miệng nói.

"Đại khái đi, bất quá bây giờ được tìm được trước còn thừa lại tu sĩ, bất quá rất có thể, bọn họ đã toàn bộ táng thân ở chỗ này." Tiêu Thần chưa bao giờ là làm chuyện bỏ dở nửa chừng người, nếu đi tới nơi đây, như vậy tham gia săn bắt hành động người, mặc dù không có nghĩa vụ, chỉ hấn vẫn muốn xác định bên dưới bọn họ sinh tử.

"Ta nói đi, ta muốn không có ở đây, ngươi có thể đem mình ngốc chết." Nghịch Thương Thiên cũng lấy sau lưng tay nhỏ ở trên trời qua lại bay, cúi đầu nói.

"Này, tiểu manh lưu, ngươi sẽ không thật muốn đi đi?" Đột nhiên, Nghịch Thương Thiên bay đến Tiêu Thần trước mặt, nhéo hấn một chòm tóc nói, thanh âm so mới vừa rồi cũng ưỡn cao mấy phần.

"Đúng." Tiêu Thần gật đầu đáp.

"Đừng làm rộn, người không đánh lại người ta, hơn nữa, người không nghe được sao? Vậy không biết là yêu quái gì gia hỏa đối với ta cảm thấy hứng thú, đây là nhiều đáng sợ chuyện." Nguyên lai Nghịch Thương Thiên một mực ở lơ lửng là vừa mới kia Yêu Tu theo như đồn đãi lời muốn nói đối với chính mình có hứng thú nói như vậy.

"Hắn đối với ta không ác ý, nếu không chúng ta lần này sợ rằng ngay cả chạy trốn đều không hi vọng." Trải qua chuyện này, Tiêu Thần âm thầm tự nói với mình, này Ngọc Thiên Dao bị Bệnh lão nhân Phong Ấn qua, sử dụng có hạn chế, sau này không phải vạn bất đắc dĩ tuyệt không dễ dàng sử dụng, lúc này hắn mới hiểu được, Bệnh lão nhân nói không muốn lạm dụng, là có ý gì.

Giả thiết hôm nay kia hóa hình Yêu Tu muốn giết người, lạnh lẽo vẫn không thể xuất thủ lần nữa, mà Ngọc Thiên Dao lại bị chính mình vừa mới dùng qua, đôi mắt có thể so với Nguyên Thần tu sĩ hóa hình Yêu Thú, coi như trong cơ thể có hơn 100 Kiếm Linh, chỉ đây đối với Nguyên Thần mà nói, không có bất cứ uy hiếp gì, Tiêu Thần suy nghĩ một chút, phát hiện, nếu như giả thiết thành lập, hôm nay lại đối mặt chính là hắn phải chết cục diện, mà loại cục diện này là do chính mình không cẩn thận mang đến, sợ sợ chết đều khó nhắm mắt.

"Bây giờ khắp nơi tìm một chút đi, nói không chừng bọn họ sẽ trở lại nơi này." Tiêu Thần tu vi lực Nhất Vận chuyển, một thân vết máu liền biến mất tự đi rơi trên mặt đất, hắn lắc đầu, cảm tan ra tóc thuận đến sau đầu hướng mới vừa rồi tu sĩ rời đi phương hướng ngược lại Ngự Kiếm đi.

Tiêu Thần tận lực khống chế tốc độ, muốn phải tìm ra một chút vết tích, lựa chọn cái phương hướng này cũng không có bao nhiêu thâm ý, chẳng qua là hướng hoang mạc chỗ sâu ở phía trước vào, ngoài ra hắn còn muốn thường xuyên nhớ chính mình đi ra bao xa, để tránh đi qua hoang mạc vòng ngoài vùng, như vậy giống vậy sẽ lâm vào bờ vực sống còn bên trong.

Theo lý thuyết này trong hoang mạc Yêu Thú, là không có ai quản lý, mà Yêu Tu cũng cùng phổ thông Yêu Thú không giống nhau, bọn họ mặc dù đều là Yêu Loại, chỉ liên giống như tu giả cùng phạm nhân khác nhau như thế, lần này, nhưng ở trong hoang mạc xuất hiện Thương Nguyệt Động Thiên Yêu Tu.

Này phía sau ẩn tàng kế hoạch, không muốn người biết, Tiêu Thần vốn vô tình, nhưng là rốt cuộc còn chưa được không bị cuốn vào, bởi vì Tây Môn Tiêu Tiêu có thể nói bởi vì chính mình mới bị bắt đi, vô luận như thế nào, coi như cứu không ra hắn, Tiêu Thần cũng hầu như muốn cho mình đạo tâm một câu trả lời thỏa đáng.

Về phần đối phương vì sao lại đối với hắn một cái nho nhỏ Luyện Khí tu sĩ cảm thấy hứng thú, hắn không biết được, bất quá Tiêu Thần suy đoán, đại khái là bởi vì đối với (đúng) vừa cảm thấy một cái Luyện Khí tu sĩ, tuyệt đối lật không nổi một mảnh đợt sóng, giữ lại hắn, coi như là bữa ăn chính sau đó ngọt canh đi, chỉ là bọn hắn khả năng không có nghĩ qua, này ngọt canh, khả năng cũng không phải muốn uống, là có thể tùy tiện uống, Tiêu Thần đã quyết định, như là đã không trốn thoát, nếu đối phương không có để hắn vào trong mắt, kia dứt khoát tự tử buông ra thể xác và tinh thần, đại não một trận.

Ở nơi này mệnh mỏng bất ngát trong hoang mạc, khả năng Ngự Kiếm Bay hơn mấy canh giờ cũng sẽ không chứng kiến lập lại cảnh tượng, Hoàng Sa từ từ, khắp nơi đều là như thế tất cả lớn nhỏ Cồn Cát, khả năng vận khí tốt lời còn có thể đựng phải một mảnh không có khô chết Hồ Dương Hồng Liễu, chỉ tuyệt đối sẽ không đựng phải, chính là người đi đường.

Tại Tiêu Thần cùng Nghịch Thương Thiên hướng trong hoang mạc bộ di động đồng thời, sa mạc vòng ngoài gần bên trong địa phương, cũng có mấy người đang ở hướng bên ngoài di động, cảm đầu là một gã tướng mạo đẹp vô cùng nữ tử, một bộ la quần đã dính lên rồi chút vết máu, tóc cũng có chút tán loạn, mặt đẹp trắng bệch, không có một tí tia máu, hô hấp cũng có chút to, không khó phán đoán, nàng bị thương không nhẹ, chỉ giờ phút này lại không dám thả chậm một tia tốc độ.

Trừ lần đó ra, nàng dưới chân thật dài màu xanh Trúc Trọng bên trên, còn mang theo hai người, hai người này tình trạng cũng so với nàng không khá hơn bao nhiêu, thậm chí bết bát hơn, đại khái chỉ có một hơi thở không giải tán.

"Thành Chủ, lão nô van người, thì để xuống chúng ta, đi nhanh lên đi." Một người trong đó ngẩng đầu lên, trong mắt chứa đựng nước mắt, khoe miệng không ngừng tràn máu, nhưng là kiên định nói.

"Không cần nói." Cô gái này đúng là mới vừa rồi mang theo hơn bảy mươi tên tu sĩ đuổi bắt Thai Thành kỳ Phong Ứng Thú Phong Anh Thành Thành Chủ, Anh Huyết.

Giờ phút này nàng trạng thái cũng không cho vui rộng rãi, phía sau là một cái Ứng Hình Yêu Thú thật chặt đuổi theo, con yêu thú này Linh Vũ bề tan tành, trên người cũng dính vào không ít vết máu, nhìn động tác cũng không đủ linh hoạt, hiển nhiên cũng không phải là hoàn hảo trạng thái, chỉ nhắm lại Anh Huyết vẫn là phải mạnh không ít, nó cách Anh Huyết còn không tới một trăm trọng khoảng cách, hơn nữa khoảng cách này đang không ngừng thu nhỏ lại, nếu là Anh Huyết buông xuống hai người này, một thân một mình chạy thoát thân nói, có lẽ còn có thể thật chạy mất. Có thể bị thương thân thể, còn phải dẫn người, liền tương đối khó khăn.

Nàng lúc đi, tổng cộng mang theo hơn bảy mươi người, truy kích cái này Phong Ứng Thú một đường đi xa, ngay tại nàng giờ phút này sau lưng không xa địa phương, cái này Phong Ứng Thú ngừng lại, cùng bọn họ đấu với nhau.

Vốn là Anh Huyết bản thân liền là Thai Thành Trung kỳ tu vi, cộng thêm bảy mươi tên Trúc Cơ Luyện Khí tu sĩ, đối phó một mực Thai Thành kỳ Yêu Thú, đã là đủ, chỉ tại chính thức khai chiến thời điểm, bọn họ mới phát hiện, bọn họ hay lại là quá đánh giá thấp Thai Thành kỳ Phong Ứng Thú. (chưa xong còn tiếp.)

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 130: Phong Ung Thú

Này Phong Ung Thú, bọn họ đã tham gia sẵn bắt hành động đều biết, Trúc Cơ Kỳ Phong Ung Thú cũng không có khó đối phó biết bao, chỉ là bọn hắn linh hoạt tốc độ nhanh, không tốt bắt mà thôi, chỉ vụn vụn không nghĩ tới là, đạt tới Thai Thành kỳ Phong Ung Thú, thực lực lại sinh ra chất biến hóa.

Chẳng những càng linh hoạt, tốc độ càng nhanh, còn nhiều hơn rất nhiều bọn họ từ trước tới nay chưa từng gặp qua kỹ năng, một loại trong đó chính là làm bọn hắn trong nháy mắt giảm nhân số một nửa.

Khi đó, này Thai Thành kỳ Phong Ung Thú vỗ cánh hét dài một tiếng, còn như sợi tơ bình thường hồng quang lấy nó làm trung tâm, hướng bốn phía khuếch tán, bọn họ phạm là không có mau tránh ra, không cẩn thận bị đụng phải, đều trong nháy mắt hóa thành huyết vụ, bị Phong Ung Thú hút vào vào trong miệng, rồi sau đó này Phong Ung Thú có nhắc lên vòi rồng.

Hơn mười trượng vòi rồng, phảng phất một cái Nguyên Thần tu sĩ đang thi triển pháp thuật, ở đâu là Luyện Khí Trúc Cơ tu sĩ có thể ngăn cản, cũng may Anh Huyết tại chỗ, cũng thả ra pháp thuật, phá vòi rồng.

Sau đó trong chiến đấu, hoàn toàn có thể nói là một bên đến, cái này Phong Ung Thú giống như điên không ngừng cắn lấy nhân mạng, Anh Huyết mấy cái pháp thuật đánh nó Linh Vũ bề tan tành, máu tươi chảy ròng cũng không có hiệu quả, nó trong khoảnh khắc, mặc dù mình trên người bị thương, nhưng là cảm hơn bảy mươi tên tu sĩ đánh chết thối thối bất bất.

Mà ở Anh Huyết xuất thủ cứu giúp một vị đi theo hắn nhiều năm lão già thời điểm, không nghĩ tới này Phong Ung Thú chẳng qua là đánh nghi binh, chân thực mục tiêu là nàng, một đòn chỉ bên dưới, mặc dù không trí mạng, nhưng là bị thương không nhẹ, chứng kiến đại thế đã qua, Anh Huyết quả quyết mang theo hai lão già nghĩ (muốn) hoang mạc vòng ngoài bỏ chạy.

Bất kể là Thần Tông hay lại là Tà Tông, bọn họ đều cùng hoang mạc khu vực trung tâm——Vong Hồn Sa Hải có hiệp nghị, hoang mạc tu sĩ không được đi ra định rõ giới hạn, giống vậy làm trao đổi, Thần Tông cùng Tà Tông tu sĩ, cũng không được bước vào khu vực trung tâm nửa bước.

Anh Huyết nghĩ là chỉ phải dẫn lương người tới định rõ ra phạm vi, như vậy toàn bộ liền đều kết thúc, nhưng nàng không nghĩ tới là, Phong Ung Thú tốc độ khôi phục quả thực quá nhanh, tiếp tục như vậy, không bao lâu nữa sẽ gặp bị đuổi kịp, đến lúc đó muốn phải chạy thoát, liền khó khăn, nhưng là lại không thể buông tha mang theo hai người, giờ phút này nàng có thể nói tại dựa vào nơi hiểm yếu chống lại.

Lúc này Tiêu Thần cũng đang hướng nội bộ vùng tiến tới, tốt mang không ngại, đường đi vừa vặn cùng Anh Huyết thoát đi tương đối, tiếp tục như vậy, không cần chốc lát, hai người sẽ gặp gặp nhau.

"Tiêu manh lưu người xem, đó là cái gì?" Nghịch Thương Thiên ngồi ở Tiêu Thần bả vai, chỉ trước mặt phương xa nói.

"Chuyện này. . ." Tiêu Thần chứng kiến này Phong Ung Thú sau đó, phản ứng lớn vô cùng, bởi vì này Phong Ung Thú, cùng hắn năm đó mới vừa rồi đi Lạc Tiên Thôn gặp qua cái kia, thật là giống nhau như đúc, chỉ bất quá trước mắt cái này cùng ban đầu thấy cái kia so với, tiêu không thể tưởng tượng nổi.

Cánh mở ra, cũng mới có mấy trượng dài ngắn, mặt ngoài mà có bất đồng rất lớn, coi như giờ phút này chứng kiến cái này Phong Ung Thú lông chim đầy đặn thời điểm, hơn nữa bất kể thân hình, cũng không bằng năm đó chứng kiến cái kia thân tuấn.

Cũng có thể nói là thiếu một loại ý nhị, năm đó Tiêu Thần chứng kiến cái kia Phi Cầm thời điểm, bản năng không dám nhìn thẳng, đương nhiên cũng có thể là đương thời hắn vẫn phạm nhân tiểu tử duyên cớ, chỉ bất kể nói thế nào, năm đó hắn gặp phải cái kia Phi Cầm, hắn giờ phút này đã có thể xác định, cũng là một cái Phong Ung Thú, bất quá không phải nói Phong Ung Thú tu vi sẽ không vượt qua Thai Thành sao? Này vậy là cái gì tình huống.

"Là người!" Tại Tiêu Thần ngăn ra trong nháy mắt, Anh Huyết đã tới trước mặt hắn, Tiêu Thần chứng kiến người trước mắt sau, cũng không khỏi giật mình lên tiếng, không nghĩ tới cùng mình đối ẩm trò chuyện với nhau người, lại chính là Phong Anh Thành chủ nhân.

Anh Huyết khoe miệng lộ ra một chút tuyệt vọng cười khổ, nàng thế nào cũng không nghĩ tới, lại sẽ ở đây loại dưới tình huống, cùng Tiêu Thần gặp mặt lại, mà giờ khắc này nếu Luyện Khí Kỳ Tiêu Thần xuất hiện ở đây, như vậy lấy nàng tính cách cùng thành tựu, quả quyết sẽ không ngồi yên không lý đến, vốn là không có bao nhiêu hi vọng chạy thoát thân chuyển đi, bây giờ lại thêm một người Tiêu Thần, nàng giờ phút này là thực sự đã bỏ đi rồi.

"Đây là Thai Thành kỳ Phong Ung Thú?" Tiêu Thần trực tiếp mở miệng hỏi, hắn chứng kiến trước mắt cảnh này, lại nghe nói đây là Thai Thành Yêu Thú, Tiêu Thần trong nháy mắt liền đoán được, với Thành Chủ mà người tới tay, trừ cái này hai già lão già, nhất định nhưng đã toàn diệt.

Mới vừa rồi Tiêu Thần còn nghĩ trả lại cho Mạc tên què nhân tình, không nghĩ tới giờ phút này, lại biết được,

Cũng không có cơ hội nữa, mặc dù rất nhỏ, chỉ Tiêu Thần không tránh được, lại phải trên lưng một việc nhân quả.

"Không sai, Thai Thành Trung kỳ, có thể chiến hậu kỳ tu sĩ." Anh Huyết tiếng thờ dốc có chút dồn dập, trả lời Tiêu Thần thời điểm, ngực cũng đang không ngừng lên xuống.

Bất quá giờ phút này Tiêu Thần lại không có tâm tư nhìn cảnh đẹp, "Thai Thành, cũng chỉ là như vậy, kia. . . Vậy, kia không hiểu Từ Vong cái kia, chẳng phải là thiên cơ, thậm chí đại đạo!" Tiêu Thần lẩm bầm nói.

"Người nói cái gì?" Anh Huyết hiển nhiên không biết Tiêu Thần chỉ.

"Không có gì." Tiêu Thần nuốt nước miếng một cái, áp đặt trấn định nói.

Giờ phút này chỉ có đang ngồi ở Tiêu Thần vai cạnh bên trên, Nghịch Thương Thiên mới chân thiết cảm nhận được, Tiêu Thần thân thể đang khẽ run, nguyên nhân chỉ có Tiêu Thần mình mới biết.

"Này Thanh Minh Châu. . . Rốt cuộc là thứ gì!" Tiêu Thần trong lòng, chỉ có một ý tưởng, vốn là hấn cho là được rồi lời muốn nói là ngoại giới người, bí mật này so với hấn người mang Thanh Minh Châu còn nặng hơn lớn, chỉ giờ phút này suy nghĩ một chút, không sợ thật đúng là là chính bản thân hấn cầm Thanh Minh Châu nghĩ (muốn) quá đơn giản.

Đầu tiên là bình thường Thanh Minh Châu đào tạo (tạo nên) Cổ Cầm không biết là cái gì Phẩm Giai, ngay cả trong đó Khí Linh cũng có bị thương nặng đại đạo tu sĩ năng lực, cộng thêm giờ phút này biết được, năm đó lần đầu tiên đến Thanh Minh Châu bản thể vị trí phương lúc, nó cũng đã tự bản thân giết chết một cái rất có thể là đại đạo tu vi Phong Ưng Thú, hồi tưởng kỳ ngày đó xuống đến trong giếng cổ chứng kiến Băng Điều, Tiêu Thần trong lòng càng chấn động, những thứ đó, lại có thể tồn tại Thi Hải, chỉ có một cái khả năng, bọn họ xuống đến qua giếng cổ bên dưới.

Mà năm đó kia Phong Ưng Thú, chẳng qua là đến gần cũng đã hài cốt không còn, phải biết, đây chính là có thể là đại đạo tu vi Yêu Thú, đều như vậy, như vậy đến gần hơn nữa xuống đến giếng cổ bên dưới, lại cần gì tu vi?

Hắn năm đó có thể sống, nguyên nhân chỉ có một, đó chính là năm đó trên người hấn mang theo Thanh Minh Châu ấn.

Tu vi càng cao, biết càng nhiều, tiếp xúc được đồ vật càng cao thâm, Tiêu Thần đối với (đúng) này Thanh Minh Châu, thì càng không nhìn thấu.

Giờ phút này tâm thần hấn đắm chìm trong trong hồi ức, đối trước mắt nguy hiểm, đều hoàn toàn không có để ở trong lòng.

"Sư tôn a, này Thanh Minh Châu, rốt cuộc là vật gì a!"

Tiêu Thần nhắm hai mắt, thờ thật dài nhẹ nhõm một cái. Này Thanh Minh Châu nhưng là thời gian qua đi khó lường đại vấn đề, chỉ giờ phút này vấn đề lớn nhất cũng không phải Thanh Minh Châu, mà là trước mắt cái này Thai Thành Trung kỳ Yêu Thú.

Tiêu Thần là rất mạnh, nhưng là giới hạn ở Trúc Cơ Kỳ, này một cảnh giới lớn tăng lên, mang đến chiến lực tăng lên, đó cũng không phải là một điểm nửa điểm, coi như là Tiêu Thần, muốn phải dựa vào thực lực tới đối chiến Thai Thành tu sĩ, cũng là rất miễn cưỡng, đây là mới vừa đạt tới Thai Thành không lâu tu sĩ sơ kỳ, chỉ nếu là cùng cổ Thai Thành cảnh giới sơ kỳ đỉnh phong tu sĩ, Tiêu Thần chống lại cũng không có nửa phần nắm chặt có thể thắng.

Bất quá lần này bất đồng, thông qua bề ngoài cũng có thể nhìn ra, cái này Phong Ưng Thú bị thương cũng không thấy không nặng, không đúng vậy không sẽ lâu như vậy cũng không có đuổi kịp mang theo hai người Anh Huyết, đã như vậy, Tiêu Thần nghĩ là, hấn trước kéo con yêu thú này, là Anh Huyết làm hết sức tranh thủ thêm thời gian, không sai biệt lắm thời điểm, một lần hành động giết chết, cũng còn là có chút cơ hội, dù sao Tiêu Thần đối với thực lực mình vẫn còn có chút lòng tin.

"Khác lát nữa lại nói, người dành thời gian khôi phục, ta tới kéo nó." Tiêu Thần không cho Anh Huyết lúc nói chuyện giữa, trực tiếp mang nạng rơi trên mặt đất, từ trong ngực móc ra một chai chữa thương đan dược lấy ra ba viên, mỗi người phân một viên sau đó, Tiêu Thần nâng kiếm đi về phía trước cách đó không xa.

Giờ phút này Tiêu Thần làm lựa chọn là phi thường chính xác, bởi vì này Phong Ưng Thú, vốn là Phi Cầm, giới chính là không chiến đấu, Tiêu Thần tu vi chưa đủ, vẫn còn ở người khác giới lĩnh vực chiến đấu nói, kia còn chưa bắt đầu tác chiến, đã thua một nửa.

Hắn cũng không dám đi xa, bởi vì Thai Thành kỳ Yêu Thú, lại vừa là Phi Cầm, tốc độ tất nhiên là phi thường nhanh, cộng thêm linh trí đã tương đối không tầm thường, nếu là nó lựa chọn Đánh Lén trong lúc chữa thương Anh Huyết, như vậy Tiêu Thần muốn phải hậu phát chế nhân, là phi thường khó khăn.

Dù vậy, nó cũng vẫn là có thể lựa chọn đánh nghi binh Anh Huyết, khiến cho Tiêu Thần khắp nơi bị quân chế, những thứ này có tu vi Yêu Thú, đều không thể xem thường, nếu không phải bọn họ không muốn học, kia miệng nói tiếng người cũng không có bao nhiêu độ khó.

Tiêu Thần đứng tại Anh Huyết cùng hai cái lão giả chữa thương địa phương trước phân phối trọng, khoảng cách này là Tiêu Thần đại khái tính toán một phen sau đó chắc chắn, tới nay có thể tới được cùng đảm bảo bảo vệ bọn họ, tới sẽ không bởi vì chiến đấu ảnh hưởng đến bọn họ khôi phục.

Lúc này, Anh Huyết cùng hai cái lão giả cũng không có mở mới chữa thương, mà là cầm trong tay đan dược, đều lộ ra khó tin biểu tình, Tiêu Thần đang

chuyên tâm chờ đợi Phong Ứng Thú đến, cũng không rảnh hồi tưởng. Trên người hắn trước chiến đấu lưu lại vết thương, tại Ngự Kiếm tới trong quá trình đã hoàn toàn phục hồi như cũ, dù sao tại Tàn Kiếm nói kia hai năm thời khắc khắc trải da sứt thịt sinh hoạt không phải Bạch chịu đựng nổi.

Hơn nữa, Tiêu Thần không là chiến đấu một mình, trên bả vai hắn còn ngồi một chỉ không biết có bao nhiêu, chỉ khẳng định rất cường đại "Chân Long". Tiêu Thần chưa từng thấy qua Nghịch Thương Thiên xuất thủ, trong ngày thường tối đa cũng là có thể hiểu được hắn phi tặc nhanh, về phần sức chiến đấu, bọn họ trong ngày thường đánh nhau đều là manh lưu kỹ năng, cái gì kéo cánh, nắm chặt tóc loại, làm sao có thể nhìn ra được, lần này có thể gặp kiến thức một phen cũng khó nói.

"Thành Chủ, chuyện này. . ." Hai cái lão giả một người trong đó chỉ chỉ ngô ngô nói.

"Người không nhìn lầm, ta cũng sẽ không nhìn lầm, đây chính là Thanh Thần Đan." Anh Huyết thanh âm cũng không còn bình tĩnh nữa.

"Thành Chủ, người là nói, tiểu tử này là Huyền Thanh Sơn đệ tử?" Một gã khác lão giả nói.

"Không biết, nếu muốn là, vậy hẳn nhất định có thể đủ kèm chế con yêu thú này, chúng ta không nên phụ lòng hắn một phần tâm ý, nhanh lên dành thời gian khôi phục, trợ giúp hắn chiến đấu với nhau." Anh Huyết từ tốn nói.

Tiêu Thần không biết hắn lấy ra Thanh Thần Đan, đại biểu cái gì, kia đủ để đại biểu Huyền Thanh Sơn đệ tử thân phận, hắn không có tại tu chân giới đi, căn bản không biết tại Thanh Minh Tu Chân Giới.

Bảy đại Thần Tông là dạng gì vật khổng lồ, mặc dù Huyền Thanh Sơn chỗ căn cỗi Tây Vực hoang mạc, tu sĩ cũng rất ít rồi núi tham dự Thất Thần Tông hoạt động, thậm chí nhiều năm qua, còn bị cho rằng là Thất Thần Tông bên trong thực lực yếu nhất một nhánh.

Chỉ cho dù là yếu nhất, cũng đủ làm cho cả Tu Chân Giới Thất Thần Tông ra tu sĩ ngẩng mặt. (chưa xong còn tiếp.)

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 131: Huyết chiến Phong Ứng

Thất Thần Tông, đại biểu không chỉ là thân phận, đối với các đệ tử mà nói hay lại là cơ hồ lấy hoài không hết tài nguyên tu luyện, có một loại cách nói, vào Thất Thần Tông người, mới có thể phát huy ra thuộc về mình chân chính thiên phú, bởi vì không cần lo lắng sợ hãi, không cần người lừa ta gạt liền có thể được đủ khiến dùng tài nguyên tu luyện.

Mà thiên tư hơn người có thể được môn phái coi trọng người, còn có không tương tượng nổi chỗ tốt, ví dụ như Huyền Thanh Sơn Hiên Viên Ngọc Hạo, Lăng Tiêu Kiếm Đồng Tử, Hiên Viên cổ tháp mực lẫn nhau các đệ tử, bọn họ có thể nói là cái này Tu Chân Giới, thiên phú nhất tuyệt đội lên người, hơn nữa sức chiến đấu cũng vượt quá tưởng tượng mạnh mẽ.

Những việc này, bình thường các đệ tử mưa dầm thấm đất, đều có thể biết, chỉ có Tiêu Thần như vậy không để ý đến chuyện bên ngoài, một lòng chỉ làm gì cũng không biết tu sĩ, mới biết một chút không biết chính mình môn phái tại thiên hạ chiếm giữ thế nào địa vị.

Chẳng qua đây đối với Tiêu Thần mà nói cũng không có ý nghĩa gì, bởi vì hắn một mực cũng không có tính toán dựa vào sau lưng danh tiếng đi thiên hạ, lần này xuống núi, ngay cả Huyền Thanh Sơn đạo phục cũng không mặc, liền có thể nói rõ điểm này.

Lúc trước đưa ra chữa thương đan dược, cũng thật chẳng qua là thuận tay làm, không có một chút khoe khoang ý.

Lại nói truy kích Anh Huyết Phong Ứng Thú, nó chứng kiến một mực ở chạy trốn người đột nhiên ngừng lại, rồi sau đó phía trước nhiều hơn một người, nhưng trong nháy mắt nó liền đã xác định người vừa tới chỉ là một Luyện Khí Kỳ tu sĩ, càng. Không có coi ra gì, rồi sau đó bốn người liền hạ xuống trên đất, nó giờ phút này chỉ có một ý kiến, đó chính là mau sớm giết chết người trước mắt.

Nhưng không biết vì sao, mặc dù nó cảm giác Tiêu Thần chẳng qua là Luyện Khí Kỳ tu sĩ, lại có một loại rất cảm giác nguy hiểm, nhưng loại cảm giác này khởi nguồn tựa hồ cũng không phải là Tiêu Thần, cái này đưa đến nó cẩn thận không ít.

Một thời không có tấn công, Tiêu Thần cũng vui vẻ chờ đợi, vốn là hắn chính là đang vì người sau lưng tranh thủ thời gian, mỗi kéo thêm một phần, phe mình phần thắng liền nhiều hơn một chút, tốt như vậy chuyện, Tiêu Thần có sao mà không làm.

Thấy Tiêu Thần không có động tác, cái này Phong Ứng Thủ lại thích giống như rất gấp đáng vẽ, rốt cuộc vẫn là không nhìn được trước tiên phát động công kích, Tiêu Thần thầm thở dài một tiếng "Nên tới vẫn là không tránh được."

Rồi sau đó Tiêu Thần hai tay cầm kiếm, chuẩn bị chống đỡ Phong Ứng Thủ công kích, lần chiến đấu này, chỉ không có ở đây giết địch, mà ở ở một cái kéo chữ, cho nên Tiêu Thần lựa chọn phòng thủ tư thế. Yêu Thủ công kích, chủ yếu dựa vào hay lại là Nhục Thân Chi Lực, mà một khi khiến sử dụng pháp thuật, hoặc là kỹ năng thiên phú, hoặc là ngày hôm sau học được, nhưng bất luận là loại nào, vậy tất nhiên đều là uy lực vô cùng lớn chiêu thức.

Phong Ứng Thủ một đôi lưỡi câu như thế móng nhọn, hướng Tiêu Thần đầu chop tới, một kích này nếu là bất thực, Tiêu Thần cũng không có nắm chắc, đầu mình có thể hay không bị vỡ nát, nhưng cái này là không thể nếm thử sự tình. Đối mặt một kích này, Tiêu Thần lựa chọn vẫn là Phàm Trần võ kỹ, Tá Lực Phản Kích kỹ năng, chỉ thấy Tiêu Thần hai tay cầm kiếm, chính xác không có đâm chém vào Phong Ứng Thủ một đôi móng nhọn bên trên.

Tại hai người đụng nhau trong nháy mắt, lại phát ra đá vàng tiếng và chạm, chỉ có chân chính đánh sập là cả thời điểm, Tiêu Thần mới rõ ràng cảm nhận được Thái Thành Yêu Thủ lực lượng rốt cuộc có bao nhiêu.

Coi như hắn có thể thỉnh thoảng cũng lấy sau lưng vận cân nặng Cầm hạp, cho dù hắn là Bán Tiên thân thể, cho dù hắn Luyện Thể nhiều năm, nhưng vào thời khắc này, hắn phát hiện, bản thân lực lượng, so với cái đỉnh ở trên kiếm cái này đại gia hòa, vẫn còn có chút chưa đủ.

Tiêu Thần hai chân đã hãm ở cát bên trong, bởi vì cái này Phong Ứng Thủ là từ không trung nghiêng lao xuống, Tiêu Thần cũng không có bị đẩy về phía phía sau, cái này Phong Ứng Thủ hiển nhiên đối với Tiêu Thần có thể chặn công kích mình mà có chút giết mình, nhưng trong chiến đấu, nào có thời gian làm cho người ta thờ đóc.

Chính là nó cái này sừng sốt một chút thời gian, Tiêu Thần khéo léo vận kiếm, lại theo hắn móng nhọn bên trong rút ra Bích Lưu, đốc hết chân nguyên, nghiêng một đao bỏ về phía nó cổ.

Phong Ứng Thủ còn chưa nhận được công kích, nhưng đã cảm thấy phát lạnh lợi kiếm, vì vậy vỗ ra một cái thật to cánh, bây giờ lại vừa là lựa chọn thời điểm, Tiêu Thần có thể lựa chọn không thu tay lại tiếp tục tiến công, nhưng tất nhiên bị Phong Ứng Thủ bằng sắt bình thường cánh vỗ trúng, Thái Thành kỳ Yêu Thủ một đòn, bị thương là khẳng định, nhưng bị thương thành cái dạng gì liền không đúng.

Một cái lựa chọn khác chính là rút người ra thoát được công kích, như vậy chính mình sẽ không thụ tổn thương, nhưng tương tự, cũng làm mất đi lần này tấn công cơ hội, nếu không phải hôn thân thể sẽ,

Tiêu Thần căn bản không thể tin được, nhất giới Yêu Thủ, lại có như vậy chiến đấu linh trí.

Nếu là thay cái khác tu sĩ, tất nhiên lựa chọn là người sau, bởi vì Phong Ứng Thủ một kích này, chỉ tại vậy Nguy cứu Triệu, nhưng kém nhất cũng có thể lấy mạng đổi mạng, lưỡng bại câu thương, nhưng bản thân nó nhục thân cường đại, cho dù đồng thời bị công kích, so sánh đi xuống, hay lại là nó tương đối chiếm tiện nghi.

Nhưng Tiêu Thần không phải tu sĩ tầm thường, so sánh với pháp thuật đối oanh, hắn càng thích miệng lưỡi sắc sảo, từng cú đâm thấu thịt cảm giác, đối với Phong Ứng Thủ một kích này, hắn thích vô cùng, trên tay chẳng những không buông xuống động tác, ngược lại càng thêm vài phần khí lực.

Thấy Tiêu Thần công kích tới thế không giảm, Phong Ứng Thủ đánh ra cánh giống vậy thêm thêm vài phần khí lực, mới vừa rồi va chạm, nó cũng đúng Tiêu Thần lực lượng có nhất định phán đoán, cũng so với mình không kém bao nhiêu, nếu là một kích này bị đánh trúng, khó mà nói ai hơn chiếm tiện nghi, nhưng dưới mắt, nó có thể làm là được toàn lực công kích.

Chính là phi thường hiếm thấy, tu sĩ cùng Yêu Thủ dùng thân thể tại va chạm, bởi vì toàn bộ Thanh Minh giới, hay lại là tu đạo sĩ chiếm đại đa số, tuy nói Thất Thần Tông bên trong cũng có khối Long Sơn là sở trường Luyện Thể môn phái, nhưng so với toàn bộ Tu Chân Giới mà nói, số lượng hay là rất ít.

Không có một chút hoa tiêu, Tiêu Thần hai tay cầm kiếm, một kiếm chém vào Phong Ứng Thủ một bên cánh phần gốc, kết quả tự nhiên chút nào không ngoài suy đoán, Bích Lưu kiếm mặc dù không có đặc thù uy năng, nhưng vững chắc cùng sắc bén nhưng là một chút không kém, cho dù cái này Phong Ứng Thủ Thái Thành Yêu Thủ thân thể cường hãn, nhưng Tiêu Thần một kiếm này vẫn tại trên người nó chém ra đến gần hai thốn sâu một cái lỗ hồng lớn, nghiền nát Linh Vũ lẫn vào máu tươi tung tóe trên không trung.

Giống vậy, Tiêu Thần cũng mạnh mẽ đánh phải rồi Phong Ứng Thủ cánh đánh ra, hai người công kích có thể nói là đồng thời đánh vào trên người đối phương, Tiêu Thần tại Phong Ứng Thủ trên người chém ra vết thương đồng thời, mình cũng bị đập đi ra ngoài.

Giờ phút này Phong Ứng Thủ đau đớn bị thương, nhưng Tiêu Thần cũng giống vậy không dễ chịu, bị lớn cánh chụp trên người trong nháy mắt, Tiêu Thần toàn thân rung mạnh, gần trong nháy mắt, cự lực liền xuyên thấu qua sát khí Luyện Bỉ, Thanh Minh linh khí sửa đổi thân thể, khiến cho thứ năm bên trong câu thương, lập tức liền lại không nhìn được cổ họng ý nghĩ ngọt ngào, phun ra một ngụm máu tươi.

Lần này va chạm, lấy trong dự liệu lưỡng bại câu thương chấm dứt, mặc dù lần này va chạm song phương cũng không có chiếm được quá đại tiện nghi, nhưng chiến đấu vẫn muốn tiếp tục tiếp.

Chỉ thấy Tiêu Thần lấy kiếm chống đỡ mà, có chút có hết sức bò dậy, trong cơ thể hắn khí huyết quay cuồng, cũng không hơn gì, nhưng hắn nhất định phải trở lại nguyên lai vị trí, nhất định phải chiến đấu.

Xem xét lại giống vậy thụ lực bay ra ngoài mấy trượng xa Phong Ứng Thủ, theo bên trái cánh phần gốc thẳng đến bên phải cánh bên dưới, một cái năm thước có thừa vết thương, đang không ngừng chảy ra ngoài máu, chung quanh vết thương Linh Vũ đã hoàn toàn nghiền nát, cộng thêm mới vừa rồi chỗ chịu tổn thương, giờ phút này Phong Ứng Thủ nhìn qua, phi thường chật vật.

Nó giống vậy không có lui đi ý tứ, cho dù từ vừa mới bắt đầu cho là thuận tay liền có thể đánh chết Tiêu Thần, đến bây giờ đã không có gì nắm chặt, nhưng nó giống vậy bị Tiêu Thần một kiếm kích phát thú tính, Yêu Thú cuồng nộ, không chết không thôi.

Một phe là không có lựa chọn khác, một phe là làm ra lựa chọn, lựa chọn đều là đổ máu, Tiêu Thần chút nào cũng không nghi ngờ yêu thú này hẳn phải chết chiến đấu quyết tâm, giống vậy hẳn cũng có thể không để cho giác ngộ, trận này không có đúng sai, không có lợi ích chiến đấu, tuy nhiên cũng khiến chiến đấu song phương, liều mạng lên tính mạng, cái này truyền đi, có lẽ sẽ trở thành tu giả giữa trò cười.

Nhưng kỳ thật, cái này có gì buồn cười, chiến đấu bản thân liền là chiến đấu, có lẽ mục đích bất đồng, nhưng vẫn nóng có, vì chiến đấu tiến hành chiến đấu, cần gì phải được là cái gì lợi ích đây, có lẽ Yêu Thú linh trí chưa đủ, bọn họ không giống nhân loại tu sĩ bình thường, lục đục với nhau lẫn nhau tính kế, nhưng bọn họ lại có nhiều cân nhắc nhân loại tu sĩ không có ý chí chiến đấu như vậy ý chí.

Thường thường có thể khiến cho phát huy ra vượt quá tu vi sức chiến đấu, mà Tiêu Thần, bây giờ cũng là như vậy trạng thái, Càng đánh, mới có thể càng hăng.

Vẫn là thuần túy va chạm, kiếm hoa loạn trán, Thiết Sí quơ múa, một lần lại một lần đứt Bình giáp nhau, từng đường vết thương, một lần lại một lần bị đập bay trên đất, thậm chí càng có một lần, Tiêu Thần một kiếm xuyên qua cái này Phong Ứng Thú một bên cánh, mà chính hắn cũng giống vậy bị Phong Ứng Thú móng nhọn miễn cưỡng lấy ra một cái lỗ máu, số lớn máu tươi không ngừng ào ào chảy ra, Tiêu Thần một cái tay che vết thương, một cái tay khác cầm kiếm, dám cũng không lui lại một bước.

Như vậy chiến đấu, sớm liền rời đi Tiêu Thần bả vai, ở một bên tùy thời đợi lệnh Nghịch Thương Thiên nhìn cũng bị chấn động ở, hẳn không ngờ rằng, hi hi ha ha Tiêu Thần, lại có như thế huyết tính, tại sâu sắc như thế trọng thương dưới tình huống, chiến ý chẳng những không có yếu đi, ngược lại bước bước dâng cao.

Cả người đều là nhìn thấy giết mình vết thương, mặc dù đang không ngừng lấy mất trần có thể thấy tốc độ khôi phục, nhưng thường thường là vết thương cũ chưa lành, lại thêm mới tổn thương, Tiêu Thần lúc này trạng thái đã phi thường thiếu.

Giống vậy, vốn cũng bởi vì cưỡng ép đánh chết tu sĩ cấp thấp mà bị Anh Huyết nhiều lần công kích mà trọng thương Phong Ứng Thú, giờ phút này cũng so Tiêu Thần không khá hơn bao nhiêu, nó quanh thân gắng đây tất cả lớn nhỏ vết thương, nó không có Tiêu Thần như vậy trả lời năng lực, toàn dựa vào Thai Thành Yêu Thú thân thể tại chống giữ, nhưng là rất rõ ràng có thể nhìn ra, nó giờ phút này cũng đến gần dầu cạn đèn tắt mức độ.

Bất đắc dĩ chiến đấu vẫn còn tiếp tục, ai cũng không có lui bước ý tứ, song phương đều lôi kéo tàn phá thân thể, lần nữa đụng vào nhau.

"Có sơ hở." Liền muốn đụng vào nhau thời điểm, Tiêu Thần phát hiện Phong Ứng Thú thân hình trên không trung đột nhiên lệch rồi một chút, nghiêng về phương hướng đúng là bị Tiêu Thần xuyên qua cánh nhất phương, xem ra mới vừa rồi một đòn, cho nó tạo thành ảnh hưởng rất lớn.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 132: Thiên Kiếm Thiên Ảnh

"Thiên Kiếm Thiên Ảnh."

Nếu thấy được, chiến đấu người, làm sao có thể bỏ qua cái này một chút kẻ hở, Tiêu Thần cong cánh tay thì triển cực nhanh kiếm, nhưng lần này sử dụng lại cùng trước bất đồng, Tiêu Thần Vận Kinh liều mạng đâm ra kiếm đánh, thậm chí ngay cả ngực lỗ lớn cũng đủ không thể, một cái tay khác mở ra duy trì thân thể thăng bằng.

Lúc này tình cảnh, người ngoài xem ra, liền giống như trên bầu trời Phong Ứng Thú, bị rậm rạp chằng chịt kiếm bao trùm ở rồi, đúng là trong chớp nhoáng này, Tiêu Thần lôi kéo trọng thương thân thể, đâm ra mấy ngàn kiếm.

Chính gọi là sai một ly đi nghìn dặm, chính là cái đạo lý này, cái này Phong Ứng Thú chẳng qua là thân hình hơi chút lệch ra một chút, kết quả bị Tiêu Thần nắm lấy cơ hội, làm loi đình thế công, chỉ trong chớp nhoáng này nguyên lai lực lượng tương đương cũng đã bị phá vỡ, Phong Ứng Thú thuộc về tuyệt đối hạ phong.

Mặt khác, Tiêu Thần trọng thương thân thể, còn phát động như vậy một đòn coi như thời kỳ toàn thịnh sử dụng đều biết kéo tổn hại thân thể công kích, thực ra trạng thái so ra mà nói chẳng qua là so Phong Ứng Thú muốn khá hơn một chút, giờ phút này Tiêu Thần đứng trên mặt đất, tay phải che đang

đang khôi phục' ngực, nắm vào đến Bích Lưu kiếm tay trái mềm nhũn rũ xuống, nhìn qua uể oải.

Xem xét lại Phong Ứng Thú, nó cũng giống vậy lúc trước cùng Tiêu Thần thật trong đụng chạm bị thương không nhẹ, mới vừa rồi một sai lầm, bị Tiêu Thần nắm lấy cơ hội tấn công, nó căn bản cũng không có dư lực đang dùng Yêu Lực phòng ngự, chỉ có dựa vào đến Yêu Thú cường hãn thân thể chống cự, có lòng đối với không lòng dạ nào, kết quả tự nhiên không cần nói nhiều, nó bị thương tổn so Tiêu Thần phần lớn.

Giờ phút này chiến đấu, đã đến cuối cùng, bất kỳ bên nào công kích, đều có thể quyết định lần này chiến đấu kết quả, lúc này, chỉ cần Anh Huyết đứng ra, chỉ cần một đòn, Thái Thành một đòn, nhất định có thể tùy tiện đánh chết cái này Phong Ứng Thú, nhưng sự thực là, Anh Huyết cùng hai cái lão già nhắm mắt xếp chân trên đất, không nhúc nhích, không có một tí kết thúc khôi phục ý tứ.

Vào lúc này, cái này Phong Ứng Thú tựa hồ làm quyết định, nó quanh thân đột nhiên xuất hiện cát tại vòm quanh, nhìn kỹ một chút, những hạt cát này đều là bị nó chung quanh thân thể gió mang theo đến, hơn nữa những hạt cát này không phải một viên một viên, mà là phần vụn, lại là bị chung quanh nó không nhìn thấy gió hoàn toàn xoắn nát, cái này Phong Ứng Thú, phải liều mạng.

Tiêu Thần bây giờ cần nhất chính là thời gian, chỉ cần cho hắn một chút xíu thời gian, dựa vào thân thể của hắn kỳ diệu, liền có thể nhanh chóng khôi phục số lớn sức chiến đấu, đến lúc đó, gạt rửa kéo dài, cái này Phong Ứng Thú tất nhiên không phải là đối thủ, nhưng đây chỉ là hắn kỳ vọng xuất hiện kết quả, mà sự thật cũng không nhưng.

Cái này Phong Ứng Thú đã tại thúc giục liều mạng thần thông, Tiêu Thần mạnh nhất địa phương là Cầm, nhưng giờ phút này trạng thái, căn bản không cho phép hắn thi triển bất luận một loại nào Cầm Quyết, hơn nữa, hắn Cầm Tâm liên nhập cửa đều chưa nói tới, đối phó cái này Thái Thành kỳ Yêu Thú, có thể hay không lấy tác dụng còn chưa nhất định đây.

"Liều mạng, chỉ có thử một chút chiều này rồi, Long ca, chuẩn bị cứu ta." Chứng kiến Phong Ứng Thú mang theo xoắn nát toàn bộ gió lốc xông tới mình, Tiêu Thần cắn răng một cái, chỉ có đối mặt.

"Được rồi." Nghịch Thương Thiên một tiếng hét to, bay khỏi Tiêu Thần lại gần thêm một chút, Phong Ứng Thú lập tức cảm giác trước cảm thụ nguy hiểm đột nhiên nhích tới gần mấy phần, bởi vì Nghịch Thương Thiên kỹ năng một trong chính là che giấu mình, ngay cả Bệnh lão nhân cũng không cách nào phát hiện, đừng nói cái này Thái Thành Yêu Thú.

Đối mặt chuẩn bị liều mạng Phong Ứng Thú, Tiêu Thần cũng không dám khinh thường, mặc dù hắn ưa thích như vậy tràn đầy huyết tính và dã tính chiến đấu, nhưng hắn còn không có ngốc đến thật không nhìn tánh mạng mình, giờ phút này khiến Nghịch Thương Thiên chuẩn bị xong, cũng là làm vạn toàn chuẩn bị, mà chính hắn cũng chuẩn bị sử dụng, đã từng ném thử nhiều lần, nhưng rất ít có thành công chiêu thức.

Vốn là Phàm Trần võ kỹ, Tiêu Thần giờ phút này sử dụng không phí nhiều sức, nhưng nói như vậy, sẽ không có ý nghĩa, hắn nhất định phải đem vũ kỹ và tu vi kết hợp, khiến cho ngoài phát huy tác dụng lớn nhất, hơn nữa sự thật chứng minh, hắn cũng thành công không ít, nhưng vẫn nhưng có chút nhớ nhưng muốn kết hợp độ khó quá lớn, Tiêu Thần giờ phút này chuẩn bị sử dụng, chính là một cái trong số đó.

Bay nhanh mà đến Phong Ứng Thú, nhìn qua vết thương chẳng chịt búng máu tươi, lông chim cũng không có bao nhiêu hoàn hảo, nhưng giờ phút này khí thế, nhưng là một chút không yếu, Tiêu Thần đưa tay trái ra, đem Bích Lưu theo trên tay phải nhận lấy, tay phải hắn hay lại là như thế mềm nhũn cúi thấp xuống, nghĩ đến là thực sự rất bị thương, giờ phút này hắn lấy tay phải cầm kiếm, nhắm hai mắt, Phong Ứng Thú tốc độ, hình thể,

Cần cần thời gian bao lâu sẽ đến đến bên cạnh hắn, hắn đã vững vàng nắm ở trong lòng.

"Nhất Kiếm Cách Thế!"

Tiêu Thần chính cái tay trái đều bị thanh sắc quang mang bao phủ, Bích Lưu tại tia sáng này bên dưới, lộ ra càn Thủy Lục, chỗ mũi kiếm lấy phun ra nửa thước kiếm quang, một chiều này, tại Tiêu Thần sở học Phàm Trần võ kỹ bên trong, coi như là khó khăn nhất mấy loại một trong, chiều này cách dùng là, toàn bộ nội lực trút xuống, ngâm mà không phát, cưỡng ép chống đỡ mũi kiếm chế địch, như vậy vận dụng nội lực, khó khăn đến ít ỏi khả năng nhưng tương tự, một kiếm như vậy, cơ hồ không có người có thể tiếp được, là một chiêu Sát Sát Kỹ.

Giờ phút này chỉ thấy Tiêu Thần tay phải xuất kiếm, đâm về phía Phong Ứng Thú cái này Phong Ứng Thú đang đến gần Tiêu Thần thời điểm, thân thể trên không trung một nghiêng, ngẩng đầu lên, mỏ nhọn thẳng tắp hướng về phía Tiêu Thần, mà bản thân nó chính là mang theo gió lốc lẫn lộn.

Tiêu Thần một kiếm này, vừa vận hướng về phía hắn mỏ nhọn đi, khả năng này là thuộc về bọn họ một lần cuối cùng va chạm, ai trách nhiệm ai thắng ra, cũng sẽ ở sau một kích này thấy rõ.

Không có thanh âm chói tai, không có kinh người nổ lớn, chẳng qua là lấy hai người làm trung tâm, chung quanh mấy trượng cát tại hai người và chạm bên dưới, thật sâu hạ xuống một cái thước có thừa.

Tiêu Thần cánh tay trái cầm Bích Lưu trên đỉnh Phong Ứng Thú mỏ nhọn sau đó, xuyên thấu qua mũi kiếm, bắn ra một đạo chừng sáu bảy thước phẩm chất cột sáng màu xanh, một lần hành động xuyên qua Phong Ứng Thú toàn bộ thân hình, theo mỏ nhọn, đầu, thẳng đến cái đuôi, giờ phút này hống tha cho đến nó gió ngừng, nó thế nào cũng không khả năng sẽ nghỉ tới, lại sẽ chết ở chính là Luyện Khí tu sĩ trong tay.

Là, Phong Ứng Thú bị Thanh Quang xuyên qua sau đó, ngoại trừ một cặp mắt, còn lại bộ phận toàn bộ từ từ biến thành từng miếng lông chim, rồi sau đó những thứ này lông chim cùng nhau nghiền nát, trở thành sa mạc nhiều nhất thành viên một bộ phận.

Tiêu Thần lần này ra chiêu không có thất bại, trải qua hắn vô số lần sửa đổi Nhất Kiếm Cách Thế, hoàn mỹ bị dùng được, lập công chế địch.

Nghịch Thương Thiên thân hình xuất hiện ở không trung, tiếp nhận hạ xuống hai khóa con mắt, tại con mắt vào tay trong nháy mắt, Nghịch Thương Thiên phát sáng ừng ừng mắt to hơi hơi ngưng lại một cái, lộ ra vẻ ngạc nhiên nghi ngờ, nó cảm giác có dừng khí, cái này hai khóa trong con người, ẩn chứa Phong Ứng Thủ một loại tâm tình, tựa hồ như vậy Phong Ứng Nhãn, mới thật sự là có thể phát huy ra ứng có sức mạnh.

Tiêu Thần trên tay trái Bích Lưu rơi trên mặt đất, không phải hấn nghĩ (muốn) ném, mà là quả thực đã không có phân nửa khí lực cảm động, sau đó hấn tại chỗ ngửa mặt đến đi xuống, nằm xuống trên đường, cặp mắt tối sầm lại, cũng mất đi ý thức.

Nghịch Thương Thiên tại Tiêu Thần ngã xuống thời điểm liền đi tới bên cạnh hấn, tiếp nhận Tiêu Thần, rồi sau đó từ từ thả hấn nằm xuống, rốt cuộc không để cho hấn trực tiếp té xuống đất, sau đó Nghịch Thương Thiên không biết từ đâu móc ra một cái bình nhỏ, thương tiếc móc ra một viên màu đỏ đan dược, đan dược này mới vừa bị lấy ra thời điểm, theo bay ra khỏi một trận mùi thuốc, loại này mùi thơm, tựa hồ có thể để cho người được người đều bị một tia Dược Lực bồi bổ, đây là cực phẩm đan dược mới sẽ phát sinh hiện tượng.

Tại Nghịch Thương Thiên cầm trong tay màu đỏ đan dược là Tiêu Thần sau khi ăn vào, Tiêu Thần quanh thân tự nhiên nổi lên một tầng hơi hơi ửng hồng vàng sáng, vốn là lấy mất trần có thể thấy tốc độ khôi phục vết thương, thật giống như tốc độ khôi phục càng nhanh hơn một chút.

Anh Huyết cùng hai gã lão già tâm thần hoàn toàn đắm chìm trong Tiêu Thần đưa tặng đan dược Dược Lực bên trong, bọn họ loại này phổ phường tiểu sửa chữa, cùng Huyền Thanh Sơn tu sĩ so sánh, tựa như cùng Phạm Trần bình dân lão bách tính cùng hoàng thân quốc thích lẫn nhau so với bình thường, đối với Tiêu Thần mà nói tiện tay sẽ đưa Nhân Đan thuốc, đối với bọn họ mà nói nhưng là bình sinh dùng tốt nhất đan dược.

Nhưng cho dù là Huyền Thanh Sơn đan dược, cũng không khả năng trong nháy mắt sẽ để cho một cái Thai Thành tu sĩ khỏi hấn thương thế, trừ phi cái kia mấy loại tại Huyền Thanh Sơn cũng trân quý dị thường thần dược.

Lâu như vậy Dược Lực tiêu hao, đã không sai biệt lắm đã tiêu hao hết đan dược, giờ phút này Âm Huyết trước tiên tỉnh lại, nhìn nằm trên đất Tiêu Thần, quanh thân tránh đỏ, mà cái kia Phong Ứng Thủ đã chẳng biết đi đâu, thực ra nàng như vậy hành vi là rất nguy hiểm, có ở đây không là đã chắc chắn an toàn trong hoàn cảnh, hoàn toàn đồng rồi đối với ngoại giới cảm giác.

"Tiêu từ này vẫn còn, mà Phong Ứng Thủ đã không có ở đây, chẳng lẽ không, tuyệt đối không thể nào." Anh Huyết cũng bị ý nghĩ của mình sợ hết hồn, nàng mới vừa rồi trong nháy mắt nghĩ tới một loại khả năng, đó chính là Tiêu Thần đánh chết Phong Ứng Thủ, chẳng qua lập tức liền phản ứng lại, cái này là không có khả năng, bất luận thấy thế nào, Tiêu Thần đều là Luyện Khí đỉnh phong tu sĩ, cho dù đến từ Huyền Thanh Sơn, cũng tuyệt đối không thể nào giết được Thai Thành kỳ Yêu Thủ.

Có thể tại sao sẽ như vậy, nàng không nghĩ ra, một chút cũng nghĩ không thông, cái này Phong Ứng Thủ tại sao một đường đuổi tận cùng không buông, đến bây giờ nhưng lại rồi đi.

Hết thấy các thứ này mê đoàn, còn phải Tiêu Thần tới cứu ra, nhưng giờ phút này hấn rõ ràng cho thấy không có cái năng lực kia giải thích, nhìn Tiêu Thần cả người quần áo rách nát, vết thương rậm rạp, Anh Huyết cũng ngược hít một hơi khí lạnh, muốn thế nào liều mạng chiến đấu, mới có thể tạo thành như vậy vết thương, đối với chỉ có duyên gặp mặt một lần người, hấn lại là như thế nào làm được lấy cái chết cứu giúp, chẳng lẽ đây chính là Thất Thần Tông tu sĩ, bọn họ cho tới bây giờ khịt mũi coi thường chính nghĩa?

Buồn cười, thật là người không biết ngu, như vậy chính nghĩa, bọn họ dựa vào cái gì giữu cột, dựa vào cái gì chăm chọc, lúc này nàng mới phát hiện, tựa hồ cái này Thất Thần Tông mặc dù có thể thành tựu hôm nay địa vị, sợ rằng không trông trọn là thực lực cường đại mà thôi, theo Tiêu Thần cái này Thất Thần Tông chút nhất Huyền Thanh Sơn tu sĩ cũng có thể nhìn ra thiên hạ chính đạo Thần Tông bất phạm.

Anh Huyết là tâm địa thiện lương tu sĩ, theo mới vừa rồi hành vi cũng có thể thấy được, nếu như lúc ấy nàng ném xuống hai gã trọng thương thuộc hạ chạy trốn, như vậy nàng chạy thoát thân thành công cơ hội cũng sẽ lớn hơn rất nhiều, có thể nàng coi như biết rất rõ ràng một điểm này, cũng vẫn là không có buông tha cái này hai gã bộ hạ, là có thể tùy tiện nhìn ra.

Giờ phút này nàng theo khôi phục bên trong bên trong tỉnh lại, thương thế trong cơ thể đã tốt hơn ba thành, cái này toàn do Tiêu Thần linh đan đưa tặng, hơn nữa chính mình lấy tài sản tính mạng hỗ trợ, mới cho bọn hấn khôi phục thời gian, nhưng Tiêu Thần lại trọng thương bất tỉnh, lấy Anh Huyết làm người, tự nhiên cũng sẽ không lúc đó bỏ Tiêu Thần đi.

Tiêu Thần lần bị thương này, chỉ sợ là ngoại trừ mới vừa lên Huyền Thanh Sơn trái tim bị hủy lần đó trở ra nặng nhất một lần, trong cơ thể tiểu kinh mạch bể nát thất thất bát bát, ngay cả chủ gân mạch cũng không biết còn để lại bao nhiêu, bắp thịt toàn thân, đều diện tích lớn kéo thương, căn bản ngay cả nhúc nhích đều làm không được đến, cộng thêm mạnh mẽ vận khí Huyết chi lực lượng, mỗi lưỡng cực xương chỗ giáp giới, đều xuất hiện bất đồng trình độ tổn thương, những tổn thương này cộng lại, khiến cho Tiêu Thần trạng thái, đạt tới một cái cực kém trình độ.

Ngay cả Tiêu Thần vẫn lấy làm kiêu ngạo năng lực khôi phục, giờ phút này cũng chỉ là đang thông thả vận hành, vết thương trên người tốc độ khép lại chậm nói đã không cách nào dùng nhìn bằng mắt thường đến, lần này trọng thương nghĩ (muốn) phải hoàn toàn khôi phục, tất nhiên cần phải không ngừng một đoạn thời gian.

Tu sĩ tâm thường, coi như chịu rồi như vậy trọng thương, chỉ cần không chết, nhất định có thể đủ rất nhanh thì khôi phục, nhưng Tiêu Thần bất đồng, hấn vốn là Luyện Thể Chi Sĩ, thân thể nghĩ (muốn) phải bị thương không dễ dàng, muốn phải chịu như vậy trọng thương, càng không đơn giản, nhưng một khi bị trọng thương, cái kia khôi phục cũng là tương đối không dễ dàng.

Nói đơn giản, liền là đồng dạng bị bị thương thành như vậy, nhưng trên thực tế, Tiêu Thần bị thương tổn là người thường bị thương thành như vậy gấp trăm lần, thậm chí nhiều hơn, cho nên khôi phục đứng lên cũng không phải là một cấp bậc độ khó.

Mới vừa rồi Nghịch Thương Thiên cho ăn Tiêu Thần ăn vào, là Huyền Thanh Sơn thuốc ký xuống xếp hạng thứ mười bảy ngọn lửa tàn ra làm loãng mà

thành đan được, Luyện Huyết, Luyện Cốt, Luyện Bì, là Luyện Thể Chi Sĩ tha thiết ước mơ thần dược, nếu là ngọn lửa tàn ra chính phẩm, ngay cả đã là cảnh giới cao nhất Luyện Thể Đại Thành tới sĩ đều biết động tâm, nhưng Tiêu Thần cảnh giới còn rất thấp, dùng cái này làm loãng sản vật, cũng đủ.

Đan dược ăn vào phía sau, yêu cầu hồng quang hoàn toàn biến mất, Dược Lực mới có thể toàn bộ bị người dùng hấp thu, đương nhiên cũng không phải nói hấp thu Dược Lực, là có thể trị hết tổn thương, đan dược, cho dù là chữa thương đan dược, cũng chỉ là Ngoại Vật, muốn phải khôi phục, vẫn phải là dựa vào chính mình, điểm này đối với Luyện Thể Chi Sĩ mà nói, nhất là trọng yếu, đan dược cung cấp chẳng qua là tương đương với một bộ trong dược thuốc dẫn như thế.

Tiêu Thần đang khôi phục thời điểm, Anh Huyết bên người hai gã lão già cũng hấp thu Dược Lực, kết thúc khôi phục, mở mắt ra thời điểm, bọn họ thấy được Anh Huyết bóng lưng, lại hướng xa xa nhìn, giống vậy chỉ có thấy được nằm trên đất Tiêu Thần, Phong Ứng Thú không biết tung tích, bọn họ cũng cảm thấy kỳ quái, bất quá bọn họ hẳn chứng kiến Anh Huyết đứng ở bên cạnh, một nghĩ cũng biết, yêu thú kia tất nhiên là bị Anh Huyết đánh chết.

"Thành Chủ, chúng ta có muốn hay không đi trước cùng khác một nhóm người ngựa hội hợp." Một ông già nghĩ đến, bọn họ đội ngũ bị chia làm hai tốp, một chỗ khác, còn hơn năm mươi người, nhưng có thể săn giết một cái Thái Thành Phong Ứng Thú, tổn thất không coi là quá lớn.

"Không cần, bọn họ khả năng cũng đã toàn bộ xong rồi, lần này chúng ta lâm vào bẫy rập." Anh Huyết lắc đầu một cái, cũng không có xoay người, thanh âm bình tĩnh nói.

"Cái gì?" Hai gã lão già vốn là kinh hãi, Yêu Thú cũng sẽ bố trí toàn bộ, cái này không thể không khiến người ta kinh ngạc nhạ.

"Hơn phân nửa không sai được, bọn chúng ta vị đạo hữu này tính lại, sẽ rời đi đi." Anh Huyết cũng hi vọng chính mình suy đoán là sai lầm, nhưng loại cảm giác đó, tuyệt đối sẽ không có lỗi, đây là hắc khí tức, năng tuyệt đối sẽ không quên, lúc trước năng cũng không có phát giác, cho đến lúc này tính lại, Tiêu Thần mới vừa rồi cùng Phong Ứng Thú chiến đấu địa phương, trần đây loại này làm năng, hồn mộng quanh quẩn khí tức.

Hai gã lão già đồng loạt nhìn về phía Tiêu Thần, mới vừa rồi bọn họ ở trên trời thời điểm sẽ biết Tiêu Thần đến, mới vừa rồi lại được Tiêu Thần tặng chữa thương đan dược, nhắc lên đan dược, bọn họ lập tức nghĩ tới Tiêu Thần Huyền Thanh Sơn tu sĩ thân phận.

Về phần tại sao có thể chắc chắn Tiêu Thần chính là Huyền Thanh Sơn chi tu, rất đơn giản, Thất Thần Tông đan dược, không cho phép Thất Thần Tông bên ngoài người sử dụng, mặc dù vẫn như cũ có không ít thấp kém giao dịch, nhưng trên mặt nổi, không ai dám chống lại, Tiêu Thần chẳng qua là Luyện Khí tu sĩ, làm sao có thể có năng lực thanh toán giá trên trời Thần Tông đan dược, hơn nữa còn sẽ dễ dàng như thế tặng người, như vậy nên làm, chỉ có thể có một cái khả năng, hẳn chính là Huyền Thanh Sơn xuống núi lịch lãm đệ tử.

Đối với Thất Thần Tông quy củ, liền coi như bọn họ là người ngoài, cũng Hayworth hiểu rõ một chút, đó chính là đệ tử nghĩ (muốn) phải xuống núi thực tập, cũng là nhất định phải đạt tới yêu cầu nhất định, ngoại trừ mới tới Luyện Khí Kỳ lần đầu tiên xuống núi, sẽ có sư trưởng đi cùng.

Nói cách khác, đó là có thể xuống núi đệ tử, đều không đèn cạn dầu, mà Tiêu Thần theo tiến vào Phong Anh Thành đến bọn họ bây giờ cũng không có phát hiện Tiêu Thần bên người còn có người khác, mà Tiêu Thần bản thân cũng là Luyện Khí đỉnh phong tu vi, tự nhiên không thể nào là lần đầu tiên xuống núi, như vậy loại này Luyện Khí đỉnh phong là có thể đạt tới Huyền Thanh Sơn dưới điều kiện núi tu sĩ, tất nhiên cũng là Huyền Thanh Sơn coi trọng đệ tử, như vậy địa phương hướng lên người đều biết mang có một ít đặc biệt đồ vật, hoặc là do trời máy Lão Quái lưu lại Thần Niệm đóng dấu, một khi xảy ra vấn đề, tất nhiên có thể biết được lúc ấy tình huống cụ thể, nếu là công bình tranh nhau mà không bằng người cũng còn khá, Thần Tông người, sẽ không truy cứu phân nửa, nếu là ý lớn hiếp nhỏ, hoặc dùng người không nhận ra thủ đoạn, cái kia Thần Tông lửa giận, không nhận dám ném thử.

Cho nên bọn họ gần thì biết rõ Tiêu Thần khả năng người mang Trọng Bảo, nhưng lại không có động phân nửa lệch suy nghĩ, Thất Thần Tông xây dựng ảnh hưởng đã lâu, tùy tiện không dám có người kiêu khích, đương nhiên, Tà Tông tu sĩ ngoại trừ.

"Cái này cần các loại (chờ) tới khi nào a, không bằng, chúng ta mang năng cùng nhau trở về đi thôi." Một ông già nói.

"Ta xem hay là mưu tính rồi, ở đâu các loại (chờ) đều giống nhau, ngưng cuồng động thủ, một khi có cái sơ xuất, sợ là chúng ta cũng cho ghi hận." Một cái khác lão già nói.

Mặc dù bên nào cũng cho là mình đúng, nhưng lại không có ai muốn mặc kệ rồi đi mặc kệ Tiêu Thần, bởi vì bọn họ biết rõ Thành Chủ tính tình, quả quyết không thể nào cứ như vậy để mặc cho Tiêu Thần mặc kệ, cái này cùng thân phận của hắn không liên quan, thay đổi thành bất kì ai, bọn họ Thành Chủ, như cũ có thể như vậy.

Như vậy trọng tình trọng nghĩa tu sĩ, ở nơi này Thanh Minh Tu Chân Giới, không tính thật nhiều, có thể gặp được bên trên một cái, đều là may mắn.

Ngược lại không phải là lòng người xấu đến mức nào, chẳng qua là thế đạo này chính là như vậy, người thật lòng, người khác không nhất định chân ý, liền giống như lời thề son sắt vừa nói thề non hẹn biển tình nhân, không lâu sau, nói không chừng lại đang đối với không cùng người vừa nói giống vậy lời thề.

Nếu là có lựa chọn, ai không muốn tương thân tương ái, ai không muốn nâng cốc ngôn hoan, ai không muốn đem toàn bộ tâm tư đặt ở tu thân hỏi, cần gì phải tu luyện giết người công pháp, cần gì phải lãng phí thời gian người lừa ta gạt.

Trời đất bất đồng rồi, tài nguyên đang không ngừng giảm bớt, ngoại trừ Thất Thần Tông cùng sáu Tà Tông, cùng với một chút lãnh đời thánh địa, ai còn khả năng không cần lo lắng lực, không cần lo lắng đan dược, không cần lo lắng bị người khác cướp đoạt đan dược, đây là thời đại biến thiên tất nhiên kết quả, khả năng đến một ngày nào đó, thiên địa linh khí hoàn toàn khô kiệt, tu luyện vật liệu toàn bộ tuyệt tích, khi đó, tu sĩ không có tu luyện cơ bản hoàn cảnh, bắt đầu giảm bớt, rất nhiều rất nhiều năm sau này, hoàn toàn suy bại, thậm chí không có bất luận là một tu sĩ nào lại xuất hiện, cái kia

truyền thừa cũng liền bắt đầu đoạn tuyệt, lại rất nhiều năm phía sau, cũng chưa có Tu Luyện Chi Pháp, sau đó thiên địa linh khí, Linh Thảo Linh Dược lại từ từ khôi phục nguyên khí, chưa tới rất nhiều năm, có người tình cờ theo dõi đến Dẫn Khí phương pháp

Đúng là lần lượt luân hồi, đỉnh phong đi qua nhất định suy bại, khả năng này là một loại quy tắc, một loại cả đời đều phải tuân giữ quy tắc, không người nào có thể nhảy ra.

Tiêu Thần lần này trọng thương hôn mê, kéo dài thời gian rất lâu, trong lúc này, Nghịch Thương Thiên một mực che giấu thân hình cùng khí tức ở tại bên cạnh hắn, may mắn Anh Huyết cùng hai gã lão già cũng giống vậy an tĩnh ngay ngốc ở một bên, cũng không có làm ra cái gì gây bất lợi cho Tiêu Thần sự tình.

Tiêu Thần ăn vào ngọn lửa tản ra làm loãng đan dược xuất hiện tại bên ngoài thân hồng quang đã dần dần nhạt đi, tỏ rõ một viên đan dược Dược Lực cơ bản bị hấp thu, còn lại còn cần thời gian bao lâu có thể tỉnh lại, vậy phải xem Tiêu Thần sức khôi phục rồi, coi như lại cho hắn ăn mười viên tám viên giống vậy đan dược, cũng sẽ không có tác dụng quá lớn, dù sao chẳng qua là phụ trợ đồ vật.

Mặt trời không ngừng dâng lên lại rơi xuống, trong hoang mạc cũng nổi lên qua nhiều lần gió lớn, trong lúc cũng sẽ tình cờ có vài yêu thú tập kích, nhưng không khỏi là bị ba người tùy tiện giải quyết, Thai Thành kỳ Yêu Thú, cũng không có xuất hiện nữa, thậm chí ngay cả Trúc Cơ Kỳ cũng chưa từng xuất hiện, nơi này chính là so với trước kia hơn năm mươi tên tu sĩ bị Yêu Thú bao vây địa phương còn muốn đi sâu vào không ít, đều là như vậy, cái kia nhóm lớn Trúc Cơ Yêu Thú, vậy công tu sĩ, thậm chí Hi a xuất hiện Thai Thành Yêu Thú chuyện này, liền càng nan giải tiêu tan là ngoài ý muốn.

Tại mặt trời lên xuống mười bảy lần sau đó, Tiêu Thần trên người ngoại thương đã toàn bộ khép lại, không có để lại bất kỳ một chút dấu vết, trong cơ thể tu vi cũng đều đầu vào đầy vận hành đứng lên, theo lý thuyết, hắn bây giờ đã phi thường bình thường, nhưng hắn còn tại không tỉnh lại nữa, trong này sợ rằng còn có chút người ngoài khó mà biết bí mật.

"Tại sao, cái này 'Ngân Nguyệt Khiếu Thiên' rốt cuộc là thứ gì, cái này tuyệt đối không phải tình cờ!" Lại qua ba ngày, nằm trên đất Tiêu Thần đột nhiên kêu lớn.

Cái này làm cho chờ đợi Tiêu Thần tỉnh lại Anh Huyết ba người cùng Nghịch Thương Thiên sợ hết hồn, hoàn toàn không biết Tiêu Thần đang nói gì.

Tiêu Thần thở hổn hển, cả người trong nháy mắt liền bị mồ hôi thấm ướt, trong mắt lại hiện đầy tia máu, còn ẩn sâu trong đó, một vệt ngưng trọng, không biết đến đó là cái gì.

Tiêu Thần tại ba ngày trước cũng đã khôi phục ý thức, hắn phát hiện, hắn này là Bán Tiên thân thể, có cái đặc điểm, đó chính là nếu như bị thương nặng đưa đến mất đi ý thức nói, thân thể hoàn toàn khôi phục trước, ý thức cũng sẽ không khôi phục, cái này không thể nói tốt hay xấu, nhưng tốt hay xấu hắn đều tiếp nhận, nhưng khi trời hắn không tỉnh lại nữa, là bởi vì lâm vào một giấc mơ bên trong.

Một cái to lớn tam mục Cự Lang, tại một nơi trong vùng nước, bị một đám đầu không lớn bao nhiêu Thiềm Thừ bao bọc vây quanh, đám này Thiềm Thừ miệng to khép lại giữa, tất nhiên phun ra một đoàn màu xanh biếc chất nhầy đoàn, tam mục Cự Lang dễ dàng liền tránh ra công kích, cái này chất lỏng màu bích lục vượt qua tam mục Cự Lang, đánh vào phía sau hắn trên cổ, lập tức liền có một mảnh bãi cỏ trong nháy mắt khô héo, rồi sau đó sở trường rồi màu đen bụi gai.

Cái này Cự Lang tránh ra một luân phiên công kích sau đó, ngửa đầu thét dài, trong nháy mắt, chu vi hơn mười dặm bên trong, trong nháy mắt biến thành đêm tối, hai đốm sáng ngời trắng sáng xuất hiện ở trên trời, lưỡng vàng trắng sáng bên trên, mỗi người một cặp yêu dị đỏ mắt, đôi mắt này xuất hiện trong nháy mắt, trên bầu trời không hiểu xuất hiện mấy đạo cột sáng, thẳng bắn thẳng về phía vây quanh tam mục Cự Lang một đám Thiềm Thừ, mỗi một con Thiềm Thừ trên đầu đều có một cột sáng bay tới.

Đám này Thiềm Thừ không tránh không né, chẳng qua là toàn bộ ngồi ngay tại chỗ, ngẩng đầu nhìn Quang Trụ tới, cái này Đẩu Chuyển Tinh Di thần thông, nhìn một cái liền không đơn giản, nhưng không nghĩ tới đám này Thiềm Thừ liền ngồi như vậy chờ chết.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 133: Trúc Cơ

Quang Trụ trong cùng một lúc, chia tay đánh trúng những thứ này con cóc, gần trong nháy mắt, đám này con cóc liền bị Quang Trụ đánh vào được thân thể rách nát, chỉ lát nữa là phải hoàn toàn hóa thành bụi trần, mà lúc này đây, trên bầu trời Minh Nguyệt bên trên yêu dị con mắt màu đỏ biến mất không thấy gì nữa, tiếp lấy Minh Nguyệt cũng lần lượt biến mất, ngay cả đêm tối cũng tại hạ một người trong nháy mắt rút đi, khôi phục không trung vốn là màu

gốc.

Lúc này đề ở con cóc trên người Quang Trụ rồi rít nghiền nát, mặc dù đám này con cóc đều thân thể rách nát, nhìn qua không chịu nổi một kích, nhưng vừa lúc đó.

Những thứ này thân thể tàn phá con cóc đột nhiên từ trung gian bể thành rồi hai khối, trong khoảnh khắc, biến thành hai cái cùng lúc trước giống nhau như đúc con cóc, tân sinh con cóc không nhìn ra một chút bị thương đáng vẽ, giờ phút này chỉ Cự Lang ngửa đầu phát ra một tiếng sâu xa gào thét bị thương.

Rồi sau đó cả người thiêu đốt lên màu đen cùng màu bạc xen nhau ngọn lửa, ngọn lửa này bốc cháy thời điểm, coi như số lượng nhiều gấp đôi con cóc quần, đều rõ ràng có thể thấy được bọn họ đang sợ hãi, lại bắt đầu từ từ lui về phía sau, nhưng cũng chỉ là lui về phía sau một chút, liền ngừng lại.

Giờ phút này chỉ tam mục Cự Lang trên người ngọn lửa bùng nổ, nhưng nó như cũ di chuyển động một tý là, nửa khắc đồng hồ sau đó, cái này tam mục Cự Lang đột nhiên chợt hóa thành bụi bặm, trên bầu trời rớt xuống lấy cái Cự Đại Thạch Bì, trên đó viết "Ngân Nguyệt Khiếu Thiên" bốn chữ lớn, cùng năm đó Tiêu Thần trong mộng chứng kiến Thạch Bì, giống nhau như đúc.

Nhắc tới là tình cờ, vậy thì phi thường gượng gạo rồi, chỉ cần một bởi vì bị thương mất đi ý thức, liền muốn phát sinh kỳ diệu sự tình, đây là Tiêu Thần nhiều năm qua thực hành sau đó, đối với chính mình khá quát, vô luận là lần đó, chỉ cần vừa mất đi ý thức, Tiêu Thần cho tới bây giờ không có có thể bình thường tỉnh lại thời điểm.

Cái này viết "Ngân Nguyệt Khiếu Thiên" Cự Đại Thạch Bì, Tiêu Thần đã thấy hai lần, hai lần đều là loại này dạng mạo danh kỳ diệu xuất hiện, mà hết thấy này Tiêu Thần đã sớm suy đoán, cùng Thanh Minh Châu có liên quan, bắt đầu đi Thanh Minh Châu là Tiêu Thần còn chậm đến không tới độ cao.

Thạch Bì xuất hiện sau đó, Tiêu Thần mạnh mẽ mà kinh tỉnh lại, nàng phát hiện mình ngực sáng lên ánh sáng màu lam, chỉ chớp lát, không lạnh lạnh rất nhiều viên hoàn, bị bổ tức một chút, mà lúc này, Tiêu Thần quanh thân giống như là muốn nổ như thế, khí huyết quay cuồng, mồ hôi không ngừng, theo trên mặt là có thể nhìn ra hân chịu đựng cực lớn thống khổ.

"Cái này, mới là nguoi Trúc Cơ." Lạnh giọng thanh âm đột nhiên tại Tiêu Thần trong đầu vang lên.

"Nắm chặt, nguoi chỉ có một cơ hội này, bỏ lỡ nguoi liền vĩnh viễn mất đi cơ hội."

"Ta phải nên làm như thế nào?" Tiêu Thần không biết rõ làm sao cùng lạnh lẽo trao đổi, trực tiếp dùng miệng hô lên, không rõ vì sao Anh Huyết ba người thân sắc cứng đờ, không biết nên nói cái gì.

"Ha ha ha Trúc Cơ, Trúc Tiên Nhân Chi Cơ!"

"Đem lời nói rõ ràng ra, nhanh." Tiêu Thần lại kêu một tiếng, bất quá lần này không có thể được bất kỳ hồi âm, Tiêu Thần bắt đầu đi, không thể làm gì khác hơn là tại chỗ ngồi xếp bằng xuống, đem tâm thủ đắm chìm vào trong cơ thể, Nghịch Thương Thiên còn ở bên cạnh, một điểm này Tiêu Thần là biết, vì vậy an tâm khắp cả người thả ở trong người.

Tiêu Thần chân nguyên trong cơ thể hiệp đến linh lực, liền giống như lăn lộn nước sôi, vừa giống như nghỉ (muốn) muốn xông ra đập nước hồng thủy, nếu không phải mau sớm giải quyết, cái kia Tiêu Thần trong cơ thể tất nhiên sẽ bị những thứ này cuồng bạo chân nguyên linh lực quấy đến ngổn ngang.

Tiêu Thần phát hiện, đã chuyển biến thành linh lực bộ phận này, cùng không có chuyển hóa bộ phận kia, ngoại trừ linh mãnh lực lượng cùng chân nguyên khác nhau bên ngoài, ngay cả cảm giác đều hoàn toàn bất đồng, Tiêu Thần không có biện pháp gì tốt, không thể làm gì khác hơn là dẫn đạo lưỡng cổ lực lượng hướng nhưng ruộng bên trong chìm xuống, theo chân nguyên cùng linh lực không ngừng đi tới Đan Điền vị trí, còn lại chân nguyên đang nhanh chóng chuyển hóa thành linh lực, nhưng tương tự hai người và chậm cũng càng ngày càng mãnh liệt, cái này làm cho Tiêu Thần nhin lớn hơn thống khổ.

Nếu muốn cụ thể nói, đó chính là trước đã thay đổi chân nguyên là màu đen, mà bây giờ chuyển đổi ra tới chính là màu trắng rồi, hai người hoàn toàn không liên quan.

"Có!"

Tiêu Thần động linh cơ một cái, khiến chân nguyên màu đen áp súc trở thành một khối, khiến chân nguyên màu trắng cũng áp súc trở thành một khối, không chế bọn họ trong đan điền màu trắng đi theo màu đen chậm chạp chuyển động, giờ phút này Tiêu Thần bên trong đan điền tình trạng đã cơ bản ổn định, nhìn qua giống như là màu đen cùng màu trắng lưỡng khối đồ vật, đang không ngừng vây quanh đối phương lờn vờn.

Tại Tiêu Thần hoàn thành quá trình này sau đó, một luồng Trúc Cơ khí tức từ trên người hân hiển hiện ra,

Một bên Anh Huyết ba người cũng rất rõ ràng cảm thấy Tiêu Thần biến hóa, ở nơi này không bao lâu trong thời gian, Tiêu Thần tu vi theo Luyện Khí Kỳ nhảy lên tới Trúc Cơ Kỳ, mặc dù trước Tiêu Thần thì có Trúc Cơ Kỳ thực lực và tu vi, nhưng cho tới bây giờ, hân mới tính chân chính Trúc Cơ thành công, trở thành danh xứng với thực Trúc Cơ tu sĩ.

"Trúc Cơ!" Anh Huyết giương cái miệng nhỏ nhắn, không khỏi kinh ngạc lên tiếng, cùng nàng cùng thất thố, còn đứng sau lưng hân hai gã lão già.

Ba người trăm miệng một lời, nói xong đều bị chính mình chấn kinh đến tột đỉnh, lúc trước sở dĩ không có giống như bây giờ vậy, là bởi vì bọn họ biết được Tiêu Thần là Huyền Thanh Sơn tu sĩ sau đó, đoán chừng Tiêu Thần là trên người ẩn giấu tu vi pháp bảo, loại vật này đối với Thất Thần Tông mà nói, quả thực không đáng nhắc tới, nhưng giờ phút này bọn họ nhưng là thấy tận mắt Tiêu Thần một thân khí tức theo Luyện Khí miễn cưỡng biến thành

Trúc Cơ, đây nếu là còn có thể là giả, bọn họ thà tin tưởng chính mình là người ngu.

Tiêu Thần tạm thời thoát khỏi trong cơ thể không ổn, một thân chân nguyên hoàn toàn chuyển đổi thành hai loại bất đồng, phải nói là kiết nhiên ngược lại linh lực, giờ phút này cũng không có trở về Tiêu Thần ngực trái bên trong trong hạt châu, Tiêu Thần Nội Thị lúc phát hiện, hắc ngực trái bên trong hạt châu, vẫn là cùng trước như thế, giống như là không, một nửa kia bị màu xanh da trời chiếm bình thường, chính hạt châu chỉ có một phần tư địa phương bị chiếm dùng, còn ngoài ra ba phần tư, rỗng tuếch.

Ngoài ra, vào lúc này, Tiêu Thần phát hiện mình bên trong đan điền linh lực cũng không có giống như kiểu trước đây truyền về trong hạt châu, cái này nhất Hắc nhất Bạch hai loại linh lực ở bên trong xoay chậm chậm, ở nơi này chuyển động giữa cho Tiêu Thần mang đến cái loại này tràn đầy cảm giác mạnh mẽ thấy, là chưa từng có, hắc cảm giác có dừng khí, nếu là hiện tại hắc cùng mới vừa rồi Phong Ứng Thú lại tới chiến đấu một trận, hắc có tự tin, căn bản sẽ không bị nặng như vậy tổn thương.

Lần này ngưng tụ linh lực sau đó, Tiêu Thần còn phát hiện chính mình đề cao không chỉ là tu vi lực lượng, kể cả Nhục Thân Chi Lực, cũng giống vậy lấy được không nhỏ tăng cường, nếu như quả thực sẽ đối so, cái kia ngay tại lúc này hắc đã có thể dễ dàng đâm ra năm nghìn kiếm, mà sẽ không kéo tổn hại thân thể, đây cũng là tu vi đề cao cho Tiêu Thần mang đến ngoài định mức chỗ tốt, mặc dù hắc bây giờ còn chưa phải biết, cái gì có thể như vậy, bất quá hắc đã nghĩ xong, sau chuyện này nhất định phải đi lạnh lẽo triệu hoán đi ra, mình đã có rất nhiều vấn đề nghĩ (muốn) muốn đích thân hỏi một chút hắc.

"Ách a" Tiêu Thần nâng hai tay lên, dùng sức đuổi người, sáng khoái cảm giác càn quét toàn thân, không khỏi kêu thành tiếng tới.

Rồi sau đó hắc phát hiện, bị hắc cứu, coi như là cứu đi, nữ tử cùng hai cái lão già trùng trùng nhìn mình, không biết có phải hay không là bình thường thụ địch quá nhiều, chính hắc lại trong lòng một nhẹ, thăm nghĩ chính mình phải cùng bọn họ không đụng chạm mới đúng, giới lắm chính là không nộp mười viên Tinh Thạch mà thôi.

Đây cũng là Tiêu Thần suy nghĩ nhiều, hắc đưa ra ba viên linh đan, đừng nói mười viên hạ phẩm Tinh Thạch, chính là một trăm viên, một ngàn viên, đều còn thiếu rất nhiều giá trị.

"Tiểu đệ, ngươi ả núp đủ sâu a, lại có thể đánh bại Thai Thành Yêu Thú." Anh Huyết mỉm cười đi về phía Tiêu Thần, vừa nói.

"Nơi nào, không nghĩ tới tỷ tỷ lại là Phong Anh Thành Thành Chủ, Thai Thành cao thủ a." Cái gọi là lấy cười còn cười, Tiêu Thần nhiều năm trước tới nay, đem đạo lý này đã cảm ngộ sâu vô cùng, quá mức thậm chí đã vượt qua chí lý, đạt tới người cười ta cũng cười, người không cười ta còn cười cảnh giới chí cao.

"Ngày hôm qua có thể còn không thấy người như vậy du chủy đây." Anh Huyết nụ cười không giảm, giờ phút này đã đứng ở Tiêu Thần trước mặt.

"Sì biệt canh ba, phải lau mắt mà nhìn chứ sao." Tiêu Thần nhìn mình rách rách rưới rưới quần áo, ra vẻ ngại nói nói.

"Đừng nghèo, người tên gì?" Hôm qua cùng hôm nay chuyện cộng lại, Anh Huyết cảm thấy Tiêu Thần người này làm cho người ta một loại dễ dàng cảm giác thân thiết.

"Ta gọi là Tiêu Thần, tỷ tỷ xưng hô như thế nào đây?" Tiêu Thần chưa bao giờ sẽ do dự chuyện, chính là cùng người khác nói tên mình.

"Anh Huyết." Anh Huyết nhẹ nói nói.

"Anh tuyết? Bông tuyết tuyết sao?" Tiêu Thần con mắt chuyển động nói.

"Máu tươi máu, Anh Hoa anh." Danh tự này nói ra khỏi miệng, đại đa số người đều biết hiểu lầm, Tiêu Thần nói như vậy, Anh Huyết cũng không có cảm thấy kỳ quái.

"Anh Huyết Anh Huyết, thật là kỳ quái tên." Tiêu Thần lẩm bẩm thì thầm mấy lần, rốt cuộc vẫn không thể lập tức minh bạch là có ý gì.

"Tên người mới kỳ quái đây, vội vàng cho tỷ tỷ giải thích một chút." Anh Huyết cũng không để ý, chính mình câu chuyện, chính mình biết liền có thể.

"Tiêu Thần Tiêu Thần, giống như thần tiên như thế tiêu sái tự do, giống như ngôi sao sáng ngời chói lọi đời." Tiêu Thần nói ra lời ấy thời điểm, trong lòng khí phách cùng kiêu ngạo cùng nổi lên, rất nhiều thiên hạ gần một mình ta khí thế.

"Khẩu khí đến không nhỏ, người không biết trên thế giới, đã không có người có thể thành tiên sao?" Anh Huyết nói ra những lời này thời điểm, ánh mắt cũng không khỏi buồn bã.

Đây không phải là năng một người âm đạm, là cả Thanh Minh giới toàn bộ tu sĩ âm đạm, không thấy được thành tiên hi vọng, không thấy được Vĩnh Sinh cơ hội, ngay từ đầu, còn không có gì, tất cả mọi người đều cảm thấy là tu luyện không đủ cố gắng, liều mạng luyện pháp thuật, cảm ngộ, bế quan.

Nhưng vô luận như thế nào, từ xưa đến nay, không biết bao nhiêu kinh điển thế giới tu sĩ, tại đại đạo đỉnh phong, muốn bay Khai Phong giới lực lượng Phi Thăng, làm thế nào đều không cách nào làm được, không có một ngoại lệ, mặc kệ chiến lực biết bao Tuyệt Cường, mặc kệ thiên phú như thế nào dọa người, tất cả đều chỉ có thể ở vũng trời này bên dưới.

Lâu ngày, các tu sĩ bắt đầu dao động, từ từ, cũng không có ắt phải muốn đắc đạo thành tiên giác ngộ, ngược lại, bắt đầu mưu đồ, như thế nào cái này Thanh Minh giới sống tốt hơn, đây cũng là Thất Thần Tông cùng tà đạo lục tông ngày càng cường thịnh nguyên nhân, cái thế giới này, đã biến chất.

Hết thấy các thứ này, Tiêu Thần không biết, bởi vì hắn biết thế giới, đều là từ trong sách chứng kiến, chân chính thế giới, hắn vẫn chưa từng gặp qua.

"Ai có thể nói tới tốt, vạn nhất ta liền thành tiên đây?" Tiêu Thần lạc quan, đủ khiến toàn bộ biết hắn người giật mình, chính là không biết, loại này lạc quan, tại nhận thức thế giới sau đó, tái thế cổ rồi nhân tình sau đó, còn có thể hay không thể tiếp tục giữ vững.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 134: Nói đi là đi du lịch

"Vây dĩ nhiên tốt, chẳng qua đến lúc đó, cũng đừng khóc nhè nha." Anh Huyết phảng phất biến thành người khác, không có một tia thương cảm ý, tựa hồ ngày hôm qua cùng Tiêu Thần nâng cốc nói phiến muộn, không phải nàng bình thường.

"Ha ha, ta sẽ không khóc, tỷ tỷ yên tâm chính là, ngày sau ta thành tiên trước, đưa ngươi một trận Đại Tạo Hóa, xem ở ngươi là ta lần này xuống núi thứ nhất nhận biết phần bên trên." Tiêu Thần lúc này, thấy mỹ nữ liền đem "Đưa" chính mình một trăm Tinh Thạch Mạc tên què hoàn toàn quên mất.

"Hừ, thật là nói khoác mà không biết ngượng." Đứng sau lưng Anh Huyết một ông già quả thực nghe không thêm nữa Tiêu Thần như vậy hồ xuy đại khí, không nhịn được lên tiếng.

"Tỷ tỷ kia đi trước đã cảm ơn." Mặc dù Anh Huyết cũng cảm thấy hắn đang nói vậy, nhưng tội gì cùng không tồn tại một số thứ giận dữ, cũng vui vẻ tiếp nhận ý tốt.

"Tiểu lão nhi, tiểu gia nói cho ngươi một cái bí mật." Tiêu Thần cười nghiêng đầu nhìn lão già kia nói, "Ta nhìn thấy thế giới, ngươi ngay cả nghe đều chưa nghe nói qua."

Lời này một chút không giả, Tiêu Thần tại Huyền Thanh Sơn chứng kiến đồ vật, dĩ nhiên là loại này tuổi đã cao còn dừng lại ở Trúc Cơ Kỳ, hơn nữa cuộc đời này lại cũng không khả năng có tiến bộ lão già, ngay cả nghĩ đều không nghĩ ra.

"Ngươi" lão già mới vừa muốn nói chuyện, lại bị Anh Huyết ngăn cản, lão già suy nghĩ một chút, cũng cảm thấy cùng Thần Tông đệ tử đối nghịch không tốt lắm, lập tức cũng thuận thế không nói gì.

"Tỷ tỷ có tính toán gì đây?" Thấy đối phương không nói lời nào, nếu là gọi là bình thường, Tiêu Thần tự nhiên vẫn là sẽ không nghĩ, lên tiếng giễu cợt đó là nhất định, có thể nhìn tại mỹ nữ mặt mũi, Tiêu Thần cũng không lớn có ý cùng một ông lão so đo, không sai hắn là nghĩ như vậy, thật không tiện, không biết Lăng Tử Lăng nghe được, còn có thể hay không thể nhẫn.

"Ngươi nói đúng, ta dự định đi tìm phu quân ta, bây giờ chúng ta dự định về trước Phong Anh Thành, tiểu đệ, ngươi cũng theo chúng ta trở về ở lại mấy ngày đi." Anh Huyết thu hồi nụ cười, cướp lấy là một loại nữ tử trên mặt rất hiếm thấy đến kiên nghị.

"Cái này cảm tình tốt, ta còn muốn uống cái loại này một trăm Tinh Thạch rượu vang." Tiêu Thần con mắt đều sáng lên, "Đầu tiên nói trước, ta nhưng là một viên Tinh Thạch cũng không có."

"Theo ngươi uống cái vui vẻ."

"Thật không?"

"Coi là thật!"

"Quả nhiên?"

"Quả nhiên!"

"Đi!"

"Anh tỷ, đến bây giờ ngươi nên có thể nghĩ tới đi, cùng các ngươi tách ra tu sĩ, hắn là tất cả đều chết hết." Bay ở trên trời, Tiêu Thần cùng Anh Huyết tại phía trước nhất sóng vai, hai gã lão già chính là theo sau lưng.

"Ta đã đoán rồi, ngươi đang ở đây lúc tới sau khi gặp?" Anh Huyết khi nhìn đến Tiêu Thần thời điểm, thì có suy đoán, chẳng qua là không biết sự tình quá trình cụ thể.

"Đúng, ta xuất thủ, vốn là đã cứu bọn họ, bọn họ cũng chuẩn bị rời đi sa mạc, nhưng trong đám người ẩn núp một cái hóa hình Yêu Thú, cùng rời đi, chỉ sợ bọn họ" Tiêu Thần còn chưa nói hết, hóa hình Yêu Thú đại biểu hàm nghĩa, bọn họ rất rõ, cái kia đã hoàn toàn không thể dùng lực lượng để cân nhắc.

"Hóa hình Yêu Thú!" Anh Huyết đầu tiên là cả kinh, "Sợ rằng đó là Yêu Tu." Rồi sau đó thở phào, nhẹ nói.

"Yêu Tu?" Tiêu Thần cũng kinh ngạc, Yêu Tu cùng Yêu Thú là hai loại khái niệm.

"Đúng, trở lại Phong Anh Thành ta sẽ cùng nói tỉ mỉ đi." Anh Huyết thật giống như không muốn nói thêm.

Nguyên Thần Huyền Cảnh, là tất cả tu sĩ cả đời đều tại say mê cảnh giới, đạt tới cái cảnh giới kia, có thể không mượn Pháp Khí phi hành, có thể nắm giữ thành thực Thần Niệm, có thể điều động hoàn chỉnh Tiên Khí, có thể gặp biết đến chân chính kỳ diệu tu giả thế giới.

Ở trước đó tu luyện đều chưa nói tới là tu đạo, chỉ có thể coi là tu thân, sửa chữa một cái có thể gánh chịu Nguyên Thần thân thể, một cái có thể cho Nguyên Thần cung cấp ăn cần sẵn sóc địa phương.

Một đường ngự phong đi nhanh, bốn người đều là Trúc Cơ tu sĩ, mặc dù Tiêu Thần vẫn chỉ là vừa mới Trúc Cơ, trong cơ thể rốt cuộc có bao nhiêu ít linh lực, hẳn không biết, nhưng liền hướng về phía vừa mới Trúc Cơ, liền đem chân nguyên hoàn toàn chuyển hóa thành linh lực điểm này, thì không phải là tu sĩ tầm thường có thể đo lường được.

Mặc dù không có thử qua, nhưng Tiêu Thần tự tin, hẳn có thể chính diện chống lại bất kỳ một tên Trúc Cơ tu sĩ, nếu là đối phương không có thần bí pháp bảo hoặc là trường bối bí pháp hộ thân, nhất định có thể chiến thắng. Tại dựa vào chính mình lực lượng lúc phi hành sau khi, Tiêu Thần mới biết, cái kia Ngọc Thiên Dao rốt cuộc là thật là nhanh, bốn người một đường cũng không có làm chút nào dừng lại,

Nhưng cũng đầy đủ phi hành cả ngày, Tiêu Thần mới miễn cưỡng có thể chứng kiến Phong Anh Thành.

Đương nhiên, Anh Huyết bọn họ dựa vào là đặc định đồ vật cảm ứng, không giống Tiêu Thần có thể nhìn thấu Huyền Trận.

"Rốt cục thì đến." Anh Huyết nhìn qua rõ ràng cho thấy thở phào nhẹ nhõm, Tiêu Thần cùng hai gã lão già cũng không biết, Anh Huyết đoạn đường này thâm nghĩ đè ép một tảng đá lớn, giờ phút này sắp đến Phong Anh Thành rồi mới thả bên dưới, nhưng là không biết tại sao.

"Tiểu đệ, ngươi ở đây không chỗ ở, trước hết theo ta trở về đi thôi." Vào trận pháp, ở trước cửa thành, Anh Huyết nói với Tiêu Thần.

"Ngươi không nói ta cũng phải đi." Tiêu Thần giờ phút này không có thư sinh thân phận hạn chế, tự nhiên không nữa làm phù hợp thân phận chuyện, nói phù hợp thân phận nói.

"Thành Chủ, chúng ta cáo lui trước." Đối với Tiêu Thần như vậy, hai gã lão già đã là chuyện thường ngày ở huyện, Thành Chủ đều không có nói gì, bọn họ đương nhiên sẽ không tự đòi không vui.

Cứ như vậy, Tiêu Thần đi theo Anh Huyết trở lại anh nhà trong phủ, bọn họ đến Phong Anh Thành thời điểm, đã là đêm khuya, tuy là tu giả, nhưng đạo đức tới quy tắc, hay lại là cùng phạm nhân bình thường, giờ này, đã không thích hợp cô nam quả nữ sống chung.

"Lão đệ a, ta nhớ được, ngươi nhưng là tự xưng Không Hư thư sinh." Phảng phất từ ngày đó bắt đầu, Anh Huyết vừa học được cười, liền không bao giờ nữa nghĩ (muốn) cau mày.

"Khục khục cái gì Không Hư thư sinh, lấy ở đâu thư sinh à?" Tiêu Thần tự nhiên bắt đầu giả bộ ngu, giống như đúc.

"Ngày mai kể cho ngươi câu chuyện, hôm nay đã trễ, ngươi trước nghỉ đi." Anh Huyết cũng không tiếp tục, sau khi nói xong rồi đi sân nhỏ.

"Này, ngươi còn không có hỏi ta có muốn nghe hay không a, ta bây giờ liền muốn bỏ chạy." Tiêu Thần không nguyên ý nhất nghe, liền là người khác câu chuyện, lần trước Hạo Hỏa chuyện, nếu như không phải lần này xuống núi sớm, nói không chừng sau này nàng có thể hay không thường thường đến chơi Tư Quả Nhai, người ta là có Cao cấp huyết mạch, coi như không tu luyện, chỉ muốn lớn lên là có thể rất lợi hại, có thể Tiêu Thần hẳn không tu luyện, vậy thì cái gì cũng không cần suy nghĩ.

"Ngươi tùy ý." Thông qua một phen tiếp xúc, Anh Huyết đoán chừng Tiêu Thần sẽ không tới, sau khi nói xong cũng không quay đầu lại rồi đi.

Giờ phút này có tư cách nhất giáo dục người nằng, sợ rằng chỉ có một, đó chính là Lăng Tử Lăng, toàn bộ tự cho là hiểu Tiêu Thần người, trên thực tế nói không chừng tại một thời điểm nào đó liền lại đột nhiên phát hiện, chính mình thật giống như căn bản cũng không nhận thức hắn.

"Lại còn coi ăn chắc tiểu gia rồi, hắc hắc." Chắc chắn Anh Huyết đã sau khi đi xa, Tiêu Thần dò đầu cười hắc hắc, cũng không có đẩy cửa phòng ra đi vào, mà là xoay người giống như sân nhỏ bên ngoài một cái góc tường đi tới.

"Tiểu manh lưu, ngươi không thể như vậy, làm người phải trọng nghĩa, người ta bảo ngày mai kể cho ngươi câu chuyện." Thấy Tiêu Thần động tác, Nghịch Thương Thiên nơi nào lại không biết Tiêu Thần muốn làm gì.

Tiêu Thần không có dừng bước lại, vừa đi vừa nói chuyện: "Ta nói cho nàng biết ta phải đi, là chính nàng nói tùy ý, ta thế nào không trọng nghĩa."

"Cái kia người ở đây ở mấy ngày, nói không chừng nghe xong câu chuyện liền có thể bên trên khuê giường." Nghịch Thương Thiên không chút nào cố kỵ nói.

Tiêu Thần mặt xạm lại, "Ta trong lòng là một cái như vậy hình tượng sao?"

Nghịch Thương Thiên hí mắt, trên mặt lộ ra rất Nhân Tính Hóa mỉm cười, "Tiêu manh lưu a, người suy nghĩ nhiều, lời nói này với người có hình tượng như thế."

"Im miệng, tiểu gia phải đi." Đang khi nói chuyện, Tiêu Thần chạy tới rồi góc tường, chuẩn bị lật qua.

"Có người muốn" Nghịch Thương Thiên thấy Tiêu Thần không nghe chính mình, gân giọng liền muốn mở rộng. Tiêu Thần làm sao khiến hắn làm loạn, tại Nghịch Thương Thiên vừa mới lúc mở miệng sau khi, một tay bịt miệng hắn, siết ở trước ngực, tung người nhảy một cái, nhảy ra anh gia trạch viện.

"Một trận, nói đi là đi du lịch." Tiêu Thần đứng ở trong thành lớn nhất cây kia cây anh đào bên trên, từ tốn nói.

Khiến Anh Huyết cào nát da đầu, cũng không nghĩ ra, Tiêu Thần lại thật nói đi liền, như vậy thành thật người, sợ rằng, thế gian ít có.

Tiêu Thần chọn rồi đi nơi đây, cũng không có gì đặc biệt nguyên nhân, chỉ là bởi vì hắn đột nhiên liền muốn rồi đi.

"Ồ, rỗng thì sao?" Cảm khái sau đó, Tiêu Thần mới phát hiện, vừa mới rõ ràng bị hắn siết ở trước ngực Nghịch Thương Thiên, giờ phút này không thấy bóng dáng.

"Này, đi ra, chúng ta đi." Tiêu Thần thấp giọng hô to.

Bốn phía hoàn toàn yên tĩnh, không có bất kỳ đáp lại, cũng không có bất cứ động tĩnh gì, Tiêu Thần chỉ nói Nghịch Thương Thiên là không biết lúc nào lặng lẽ chạy đi, ần núp thân hình cùng khí tức.

Tiêu Thần nhảy xuống Anh Hoa, "Ta thật đi nha." Nói xong, Tiêu Thần hướng cửa đi tới. Thương Nguyệt Động Thiên tại Tây Vực hoang mạc dựa vào bắc nơi, khoảng cách nơi đây, không tính là quá xa, thời gian nửa năm, đủ chạy tới.

Tiêu Thần sau khi rồi đi, Phong Anh Thành bên trong, vẫn một mảnh yên tĩnh, không có bất kỳ Nghịch Thương Thiên bóng người, sợ rằng Tiêu Thần không nghĩ tới, Nghịch Thương Thiên biến mất, không phải mình ẩn giấu đi, mà là thật, mất tích.

Sáng sớm ngày thứ hai, Anh Huyết đi tới cho Tiêu Thần vào ở sân nhỏ, nàng tu vi tại Thai Thành chẳng qua là Trung kỳ, còn không có Thần Niệm, tự nhiên không thể nào cảm ứng Tiêu Thần vị trí cụ thể.

Khi nàng tiến vào sân nhỏ thời điểm, nhìn đóng chặt cửa phòng, trong lúc nhất thời không biết như thế nào lựa chọn, vốn định đẩy cửa vào, lại cảm thấy không ổn, nếu là lên tiếng là hét, lại có sai lầm / thân phận, trong lúc nhất thời, đứng tại chỗ gặp khó khăn.

Cũng không lâu lắm, Anh Huyết đi tới Tiêu Thần căn phòng dưới bậc thang, tay trắng nhẹ lay động, cửa phòng liền chậm chạp hướng vào phía trong mở ra, gọi vào Anh Huyết mi mắt là một cái thật chính tề, sạch sẽ căn phòng, bên trong hết thảy đều không người động tới, ngay cả trên giường nhỏ, cũng không có một tia nếp nhăn, hiển nhiên là không có ai động tới, hoặc là đã rồi đi rất lâu.

"Lão đệ, lão đệ, Tiêu Thần" Anh Huyết khẽ gọi mấy câu, không có bất kỳ đáp lại, nàng cho là Tiêu Thần đi ra ngoài, cũng không có quá nhiều để ý, nàng còn phải cho gia tộc một câu trả lời.

Lần này sẵn bắt hành động, có thể nói triệt để thất bại, là hơn một trăm người đi ra ngoài, vừa mới tiến hành một ngày không tới, liền toàn quân bị diệt, nếu không phải gặp được Huyền Thanh Sơn Tiêu Thần, chỉ sợ bọn họ ba người cũng khó thoát khỏi cái chết, cho dù thân là Thành Chủ, như vậy chuyện, cũng vẫn là phải cho mọi người một câu trả lời hợp lý, mặc dù nàng đã đoán được sự tình đại khái, nhưng nàng lại không thể nói thẳng.

"Tất cả đều là cát, thật là đủ buồn chán." Tiêu Thần giờ phút này đã rơi trên mặt đất, cầm trên tay một cái cành cây khô, tại cát bên trên nhẹ nhàng cát tới quạt đi.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 135: Rút đao đoạn thủy

Đêm qua, hấn đi ra Phong Anh Thành cửa bắc, Ngự Kiếm bay trên không trung, ngẩng đầu còn có thể chứng kiến đầy trời sao, nhưng đến ban ngày, trên trời sạch sẽ ngay cả một áng mây cũng không có, chỉ có như nắp mặt trời rực rỡ, vô tình hướng sa mạc phún bạc đến hơi nóng.

Tiêu Thần bay rất lâu, quả thực không chịu cô đơn, vì vậy rơi ở trên mặt đất, nhưng sau đó phát hiện, mặc kệ ở trên trời hay là ở trên đất đều giống nhau buồn chán, bởi vì này Đại Mạc bên trong, ban ngày cũng chỉ có vàng óng cát cùng xanh thẳm không trung, thứ khác sẽ không còn được gặp lại, bởi vì tại hoang mạc sát biên giới, căn bản cũng không có Phàm Trần trần nhô hoặc là thành lớn.

Hấn không có bản đồ, đây cũng là bởi vì kinh nghiệm chưa đủ, xuống núi trước lại không có cho Huyền U Chân Nhân hoặc là Bệnh lão nhân muốn một phần bản đồ thế giới, giờ phút này hấn ngay cả mình đi đến đâu cũng không biết.

Lần trước xuống núi, bởi vì có Lăng Từ Lăng mang theo, cho nên cũng cảm thấy không có gì, có thể đến bản thân một người thời điểm, mới phát hiện, như vậy không có mục tiêu hành trình, thật là khiến người phi thường khổ sở.

Nghĩ đến Lăng Từ Lăng, Tiêu Thần tự nhiên làm theo liền nghĩ đến mấy năm trước cùng nhau xuống núi cuộc sống, tuy nói cùng với Lăng Từ Lăng Tiêu Thần cơ hồ cho tới bây giờ không chiếm được lợi lộc gì, thế nhưng dạng cuộc sống, hấn vẫn còn có chút hoài niệm.

"Suy nghĩ nhiều." Tiêu Thần lắc đầu một cái, không phải hấn không muốn cùng các mỹ nữ giữ gìn mối quan hệ, thật sự là hấn không thể, càng quan tâm người, càng muốn cách khá xa xa, theo càng ngày càng hiểu Thanh Minh Châu, đồng thời cũng biết hạt châu này đại biểu đồ vật càng ngày càng không đơn giản.

Càng là như thế, cái kia kèm theo đến từ Thượng Thiên nguyên rủa, lại sẽ có nhiều ác độc, Tiêu Thần không biết, nhưng hấn không dám đi đánh cược. Một người, cả đời, tiêu sái đi một lần.

Tiêu Thần từ trước tại Huyền Thanh Sơn thời điểm, nghĩ (muốn) nhiều nhất chính là xuống núi, sau đó thế nào thế nào, Khoái Ý Ân Cừu, tích đức hành thiện, nhưng lúc này chân chính xuống núi, Tiêu Thần phát hiện những ý tưởng kia mặc dù thật rất tốt, nhưng lý tưởng cùng thực tế đúng là có chênh lệch không nhỏ.

Liền giống như hấn không có nghĩ qua sẽ ở Phong Anh Thành gặp phải Tây Môn vi vu, càng không có nghĩ tới, có nguyên Thần Chi Cảnh Yêu Tu sẽ mang đi hấn, càng càng không nghĩ đến, chính mình sẽ ngốc đến vì chỉ là quen biết người, đặt mình vào nguy hiểm, đang ở một mình đi Thương Nguyệt Động Thiên trên đường.

Không nói khác, chỉ là cùng Thương Nguyệt Động Thiên Hắc Viêm đụng chạm, liền đủ để hấn chết không thể chết lại, đại đạo Yêu Tu, đây chính là thật tại đại đạo Yêu Tu cường giả, tâm thường đại đạo tu sĩ cũng không muốn đối mặt địch nhân, mà Tiêu Thần giờ phút này, chỉ là Trúc Cơ tu vi mà thôi, hai người chênh lệch, không thể nghĩ ngờ trời đất.

Nếu không phải hồn cảm lạnh lẽo, Tiêu Thần thậm chí không xứng bị đại đạo Hắc Viêm nhớ, nếu không phải năm đó có lạnh lẽo xuất hiện nói, Tiêu Thần cùng Lăng Từ Lăng đã sớm hồn phi phách tán, nhưng là, trên thế giới cho tới bây giờ không có "Nếu không phải" loại này, cũng là bởi vì nhiều lắm chuyện, đi qua có người lại nói nếu không phải lúc đầu như thế nào, cái thế giới này mới sẽ như thế có ý tứ.

Chuyện thế gian, nếu là cũng có thể dựa theo mọi người ý chí tới tiến hành nói, như vậy thế giới, sợ rằng lập tức tan vỡ đi, tại sao vậy chứ? Rất đơn giản, Trương Tam nghĩ (muốn) Lý Tử chết, Lý Tử nghĩ (muốn) Trương Tam chết, nếu là đều dựa theo bọn họ ý nguyện, vậy rốt cuộc người đó chết? Hay lại là hai cái đều chết, như vậy ai chết trước?

Tùy tiện suy nghĩ một chút, chuyện thế gian, quả thật tự có định số, cho dù ai đều không cách nào bên cạnh (trái phải), thế giới này quỹ tích. Tiêu Thần lần nữa Ngự Kiếm bay lên bầu trời, đối mặt cái này không biết thế giới, Tiêu Thần trong lòng tràn đầy lửa như thế nhiệt tình, hấn không biết cái thế giới này tu sĩ là như thế nào sống chung, không biết những tu sĩ này đang tu luyện sau khi đều đang làm gì.

Nhưng hấn biết, hấn đã tại trên đường, trong lòng toàn bộ mê đoàn, rốt cuộc một ngày, hấn sẽ hoàn toàn rời ra.

Tây Vực hoang mạc, mặc dù bị trở thành Đại Mạc, nhưng cũng không phải hoàn toàn chỉ có sa mạc, bị phía bắc cùng khó bên bờ giải đất, vẫn có rất nhiều Đại Sơn, mà giờ khắc này Tiêu Thần đã ra vùng sa mạc, giờ phút này đang ở quần sơn bầu trời tầng trời thấp phi hành.

"Những thứ này yêu quái, đều hấn sao có bị bệnh không, chuyện gì thế nào cũng phải khiến đến chính mình sào huyệt nói." Tiêu Thần nhàm chán sau mấy tháng, mới đi tới cái này trong quần sơn.

Vào núi lâm, cái kia chuyện vui cũng liền nhiều hơn, Tiêu Thần tầng trời thấp lúc phi hành sau khi, khi thì sẽ rơi trên mặt đất, bắt chi đại dã heo, hoặc là đánh chỉ gà núi cái gì tại chỗ chăm lửa thịt nướng, Tiêu Thần trong sa mạc buồn chán cuộc sống,

Toàn dựa vào nghiên cứu chính mình sống, thật đúng là bị hấn biết một ít gì đó.

Tỷ như Trúc Cơ sau đó, hấn lửa thiếu thuật, uy lực lớn lên rất nhiều, còn nhiều hơn một loại cách dùng.

Lại tỷ như, hấn giờ khắc này ở thi triển Vạn Kiếm Quyết, mặc dù vẫn là không có vạn kiếm, nhưng cũng có mấy ngàn mai kiếm quang, cái này mấy ngàn mai Kim Thuộc Tinh kiếm quang, nếu là phối hợp lửa thiếu thuật thi triển, uy lực sợ rằng có thể trở thành Trúc Cơ Kỳ liên mệnh mẽ Đại Pháp Thuật. Thậm chí Tiêu Thần còn phát hiện, trong cơ thể mình trong không gian, thật giống như có thể hấp thu càng nhiều Kiếm Linh rồi.

Còn chính là trong cơ thể quái dị linh lực, trước hân cũng biết, hân chân nguyên chân nguyên không bị bất kỳ thuộc tính khác chế tạo, hân là thuộc về cực kỳ hiếm thấy Nội Kinh, nhưng trải qua thời gian dài sau khi khảo sát, Tiêu Thần phát hiện rất nhiều nơi đều cùng ghi lại bên trong Nội Kinh bất đồng, chắc không phải Nội Kinh, nhưng cũng không phải bất luận một loại nào biến dị thuộc tính, Tiêu Thần đến nay không biết ngọn nguồn là cái gì.

Duy nhất có thể xác định là, loại này thuộc tính, vô cùng cường đại.

Tiêu Thần đang dùng nhánh cây gánh một cái gà núi, đặt ở Đồi một lửa lớn bên trên lăn lộn, lửa cháy hùng hực, cháy sạch da gà thứ lưu thứ lưu vang dội, không ngừng có dầu theo dưới da rỉ ra, rồi sau đó rất nhanh bị đốt, đồng thời mê người mùi thơm cũng bắt đầu tàn mất ra.

Cái này không phải gà nướng, này rõ ràng chính là chân chính gà quay, bắt được một cái gà núi phía sau, Tiêu Thần trực tiếp dùng linh tẩm tí ti đem nó bao vây trên nhánh cây, trực tiếp ngay cả lông cùng nhau bỏ vào linh lực thúc giục trong lửa, gần trong nháy mắt, con gà rừng này liền ngốc rồi lông, rồi sau đó trong nháy mắt ở nơi này trong hỏa hoạn mất mạng, đã nướng chín sau đó, chỉ ăn bắp đùi cùng cánh, loại này ác thú vị chuyện, như vậy lạm dụng Thiên Tài Địa Bảo, không biết ngoại trừ Tiêu Thần còn có bao nhiêu người có thể làm được.

Muốn hỏi Tiêu Thần, như vậy sẽ không rất tàn nhẫn sao? Hân chỉ có thể khinh bỉ nói: "Trước hết giết lại nướng sẽ không tàn nhẫn sao?"

Thiên Đạo Chi Hạ, lạm tạo sát nghiệt quả thật sẽ đưa đến nhân quả quán thân, nhưng nếu chẳng qua là lấy tự sinh tồn cần thiết, như vậy lại vừa là là tự nhiên quy tắc bên trong được phép, không sẽ được trên lưng một thân nghiệp lực.

Nơi đây rừng sâu núi thẳm, Tiêu Thần phát hiện, mặc dù không là tiên nhà nơi, càng không phải là phúc địa động thiên, nhưng cái này linh khí quả thật so trong hoang mạc muốn nồng nặc nhiều lắm, cũng không trách được trong núi sẽ có toà nhà một kích cỡ tương đương heo rừng, cùng cao cỡ nửa người Dã Kê.

Gặm xong Dã Kê sau đó, Tiêu Thần tắt lửa, nghỉ (muốn) ở trong núi đi loanh quanh một hồi, sau đó sẽ tiếp tục đi tới, ngược lại tu hành tu hành, có có xây đi, hân đến cũng không nông này.

Tiêu Thần xuống ngọn núi này, lại lật qua cái kia sông, không dùng tới tu vi lực lượng, tan nát tâm can rộng to một phen, hủ được cả ngọn núi chim cũng không phải là đi, Tàu Thù chạy trốn tiếng, giống như là muốn đem cả ngọn núi rung sụp, Tiêu Thần chính là đứng tại chỗ, cười không có tim không có phổi.

"Ồ, thác nước?" Tiêu Thần ở trong núi chạy loạn thời điểm, nghe được ầm ầm tiếng vang, cùng nước chảy cọ rửa tảng đá thanh âm, tại xuyên qua một mảnh rừng trúc nhỏ sau đó, thấy được một uống công luyện tập treo thật cao tại đỉnh núi.

Thấy tình cảnh này, Tiêu Thần trong lòng xảy ra một cái biện pháp tốt. Nhưng theo Tiêu Thần trong đầu nghĩ ra được ý nghĩ tốt, lại sẽ tốt thành cái dạng gì đây, đây chỉ có hân tự mình biết.

Tiêu Thần suy nghĩ quá mức nhảy, căn bản không có thể đủ lẽ thường suy đoán, càng không thể xằng bậy tự suy đoán, cũng có vẻ hân ý kiến cùng thiên cơ bình thường khó mà đo lường được rồi.

Chỉ thấy Tiêu Thần hùng hực leo đến dưới thác nước, ngẩng đầu nhìn quanh, thế nào leo lên, hoàn toàn quên mất mình là Trúc Cơ tu sĩ, chỉ cần tiện tay Ngự Kiếm, lập tức có thể thẳng lên đỉnh núi. Nhìn hồi lâu, Tiêu Thần rốt cuộc tìm được một cái thích hợp đi lên sợ đường tắt, bắt đầu leo lên đường leo núi.

Nói là đường, thực ra chính là tương đối mà nói hòn đá vượt trội so khá nhiều một chút địa phương, Tiêu Thần cuộn tay áo lên, mạnh mẽ nhảy dựng lên, bắt ở một tảng đá, liền phải tiếp tục leo lên, không ao ước, cánh tay mới vừa vừa dùng lực, đột nhiên trượt một cái, Tiêu Thần cả người đều rơi vào trong đầm nước.

Chẳng qua một bên có Đại Thác Nước rơi xuống, Tiêu Thần té xuống văng lên nước, có thể bỏ qua không tính, thác nước hai bên tảng đá, mặc dù không có bị nước vọt thẳng quét, nhưng nhiều năm tại nước bên cạnh, cũng là phi thường bóng loáng, Tiêu Thần không có xuống núi, mà trong điện tịch đương nhiên sẽ không ghi lại loại sự tình này, vì vậy tạo cho mới vừa rồi thảm họa.

"Hân / mẹ, ta còn cũng không tin." Tiêu Thần mạnh mẽ văng ra mặt nước, đứng tại dưới thác nước nói. Cùng một cái vách núi so tài, không biết thật đúng là có thể sẽ cho là hân điên rồi. Tiêu Thần nhìn đúng mới vừa rồi đá kia, chợt nhảy lên, trên tay Vận Kinh, đưa tay chộp một cái, năm ngón tay thật sâu lâm vào hòn đá bên trong, cứ như vậy, cho dù như thế nào đi nữa tron nhẫn, cũng sẽ không té xuống.

Tại Tiêu Thần nhiều lần ném thử dùng chân trọn mắt nhìn tảng đá đều bị trượt ra sau đó, cứ như vậy, dựa vào hai cái tay, một trảo một trảo leo lên trên, cao chừng hơn trăm trượng vách núi, rất nhanh thì Tiêu Thần cũng nhanh leo đến đội lên, bắt một viên cuối cùng tảng đá, Tiêu Thần đột nhiên dùng sức nhảy một cái, cả người liền đứng ở trên vách núi đá.

Nhìn bên cạnh chạy chảy xuống nước chảy, Tiêu Thần cười hắc hắc, xoay người đi tới một bên, lấy ra Bích Lưu, rồi sau đó nhảy một cái, nhảy lên hơn mười trượng cao, mà hậu vận chân lực khí toàn thân, hơn nữa điều động Đan Điền vị trí hai màu linh lực, toàn bộ quán chú trong tay Bích Lưu bên trong.

"Lực Phách Thiên Sơn." Tiêu Thần hai tay cầm thật chặt kiếm chuôi kiếm, một kiếm khổ khổ chém về phía con sông, Bích Lưu kiếm phảng phất trong nháy mắt trưởng thành gấp mấy chục lần, biến thành cùng nhau quang kiếm thật to, tình tế nhìn một cái, mới phát hiện, đây rõ ràng là Kiếm Hình ánh sáng.

Một tiếng vang thật lớn, ánh sáng nặng nề cùng đất đai đụng vào nhau, cũng trong lúc đó, cả ngọn núi đều đang chấn động, một cái khóa độ năm sáu trượng ra ngoài liệt phùng xuất hiện ở trước mắt, khổ khổ cắt đứt dòng chảy, hàng đầu lưu lại nước sông, theo giống như hai bên chảy tới, thật tốt vương

một cái thác nước, lại vào lúc này xuất hiện ngăn ngòi ngừng chảy.

"Ha ha ha ha ha" một trận hào phóng cười to tràn ngập tại toàn bộ trong rừng núi.

Tiêu Thần lúc trước còn không có lúc lên núi sau khi, luôn nghe được một chút liên quan tới Võ Lâm Cao Thủ tin đồn, trong đó Tiêu Thần đứng đầu say mê chính là rút đao Phân Thủy, thác nước ngừng chảy, mà nay hân trùng hợp ở nơi này trong rừng núi, lần đầu tiên gặp được thác nước, một thời nhớ lại thuở thiếu thời sau khi ước mơ, lúc này mới có mới vừa rồi rút kiếm Phân Thủy một màn, về phần tại sao muốn leo lên núi sườn dốc, Tiêu Thần tự nhủ là, cái này gọi là bầu không khí.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 136: Hòa thượng miếu bên trong đạo sĩ

"Thiếu chút nữa quên." Nước sông còn hướng hai bên chảy tới, mà Tiêu Thần tung người nhảy xuống vách núi, trên tay nắm chặt cái này Bích Lư, hân rõ ràng là nghĩ tại cái này thác nước phía sau, trước mắt tự mình tiến tới qua vết tích.

"Ồ? Đây là cái gì." Tiêu Thần đang giảm xuống trên đường, bị cắt ra nước chảy cũng rót đầy hân chém ra đứt đoạn, giờ phút này ngay tại hân phía trên, lại phải nghiêng về đi xuống, biến thành thác nước.

Tiêu Thần không có động thủ khắc chữ, bởi vì hân phát hiện thác nước phía sau trên vách núi, lại có một hang núi. Sừng sốt một chút công phu, hân đã rơi vào trong đầm nước, trên đỉnh đầu lúc này lần nữa nghiêng về đi xuống thác nước.

Dựa theo Tiêu Thần tính cách, phát hiện như vậy cái có ý tứ địa phương, nếu là không đi vào nói, sợ rằng sẽ còn làm người ta hoài nghi hân có phải hay không suy nghĩ có vấn đề.

Tiêu Thần vọt ra khỏi mặt nước, rơi vào trong đầm nước một nơi lớn trên đá, nhìn ào ào rơi xuống thác nước, tay phải hân nhắc kiếm một chỉ, cũng không thấy có kỳ dị gì hiện tượng, nhưng cái này thác nước từ trung gian mở một cái hang động, Tiêu Thần đoạn thủy, kia dùng như thế phí sức, mới vừa rồi hành vi, đơn thuần ở nhớ lại đi qua mà thôi.

Phát lực nhảy một cái, tại trên đá để lại một vũng nước động, mà bản thân hân đã nhảy vào trong son động, mà thác nước cũng khôi phục thái độ bình thường, nước có thể để lộ ánh sáng, mới vừa vào son động lúc, Tiêu Thần không có cảm giác được rất hắc ám, ngược lại tại son động trên vách đá, khắp nơi in vết nước.

Lại vang lên bên trong nhìn chính là đen kịt một màu, dù sao nguồn sáng có hạn, Tiêu Thần thuận tay vận chuyển tu vi, trên tay Bích Lư kiếm lập tức sáng lên, phát ra óng ánh lục quang, đem chính cái son động đều chiếu sáng sủa.

Chỉ như vậy, vẫn chưa đủ để nhìn ra son động rốt cuộc là dài bao nhiêu, vì vậy Tiêu Thần tiện tay làm đặt một cái để giai hóa cầu, một thước có thừa hóa cầu từ từ hướng son động chỗ sâu bay đi, từ từ, ánh lửa càng ngày càng mờ, không phải muốn tắt, mà là bởi vì bay quá xa hơn nữa, son động tựa hồ là xảy ra chuyển biến.

Tiêu Thần thầm thở dài một cái âm thanh, cầm Bích Lư bắt đầu đi về phía chỗ sâu, bởi vì hân là Tiêu Thần, cho nên cái lối đi này nếu là không đi tới cuối, Tiêu Thần là chắc chắn sẽ không quay đầu.

Thông qua óng ánh lục quang, Tiêu Thần phát hiện son động này lối đi vách tường bóng loáng, rất nhiều nơi mọc đầy rêu xanh hơn nữa Tiêu Thần có thể rõ ràng cảm giác, mặc dù rất yếu ớt, nhưng đúng là phía trước có gió thổi tới, nói rõ son động này là một hai đầu thông địa phương.

Cái này làm cho Tiêu Thần càng đang mong đợi son động đầu kia thế giới, rốt cuộc là hình dáng gì, nghĩ tới đây, Tiêu Thần không khỏi bước nhanh hơn.

Trải qua chừng một khắc đồng hồ thời gian, Tiêu Thần mơ hồ phát hiện chính cái son động bắt đầu sáng lên, rốt cuộc tại quẹo qua một cái cua quẹo sau đó, thấy được một đầu khác cửa hang, bởi vì Quang Âm gốc độ vấn đề, Tiêu Thần không thấy được bên ngoài cái dạng gì, hân thả ra ngoài Tiểu Hóa Cầu cũng không thấy bóng dáng, nghĩ đến hân là không biết đứng ở địa phương nào đập tắt.

Tiêu Thần chặt trong tay Bích Lư kiếm, cái tay còn lại bắt được Ngọc Thiên Dao, đối mặt không biết thế giới, Tiêu Thần có thể nói đã làm xong vận toàn chuẩn bị.

Đi hết mười mấy cấp nấc thang, Tiêu Thần rốt cuộc ra khỏi sơn động, mục đích vị trí cùng, bốn phía núi cao vờn quanh, trung gian nhưng là một mảnh đất trống, dài rất nhiều rậm rạp đại thụ, đủ loại tiểu Hoa, còn có thể chứng kiến mấy vùng Thanh Tuyền, trên vách núi cây thông già treo ngược, cổ đẳng quán quanh, Tiêu Thần quay đầu nhìn lại, cửa hang nơi ở trên vách núi cũng là treo đầy lão đẳng, nhưng rất rõ ràng có thể thấy được, vốn là bao phủ cửa hang ách cây mây có bị đốt trụi vết tích.

Cái này chỉ sợ sẽ là mới vừa rồi Tiêu Thần thả ra Tiểu Hỏa Cầu công rồi. Bởi vì cái kia Tiểu Hỏa Cầu là theo lối đi phi hành, mà cây mây tự nhiên không thể nào che được nghiêm nghiêm thật thật, vì vậy Tiểu Hỏa Cầu liền thẳng tắp đụng vào hơn nửa thiêu hủy.

"Cái này lại là địa phương nào?" Tiêu Thần đứng tại chỗ, tự mình nói.

Ngoại trừ rậm rạp thực vật, nơi đây không có tiểu động vật, liền hô một tiếng chim hót cũng không có, chẳng qua Tiêu Thần suy nghĩ một chút cũng liền bình thường trở lại, chung quanh vách núi cao vô cùng, hơn nửa dốc, cửa hang lại tại thác nước sau đó, cái đó động vật có thể rất hoàn hảo đi vào đây.

Tiêu Thần thu hồi Ngọc Thiên Dao, nhưng trên tay Bích Lưu hay lại là thời khắc chuẩn bị, hần bắt đầu đi về phía trên đất trống rừng cây rậm rạp bên trong. Tiến vào rừng cây phía sau, Tiêu Thần phát hiện những cây cối này nhiều chuyện cỡ khoảng cái chén ăn cơm, nhưng coi Thụ Linh, lại phi thường cổ xưa, hiển nhiên là bởi vì chủng loại hạn chế,

Những thứ này cây mới không có lớn lên đại thụ che trời.

"Những thứ này cây, thật đúng là kỳ quái." Đi ở trong rừng cây, Tiêu Thần có loại rất cảm giác kỳ diệu, hần chung quy cảm giác mình rõ ràng dọc theo đường thẳng đi, nhưng liền giống như đã quẹo rất nhiều cong, nhưng trên thực tế, tại Tiêu Thần mở tinh đồng sau đó phát hiện, nơi đây căn bản không tồn tại trận pháp, mới vừa rồi cái loại này cảm giác kỳ diệu, khả năng chỉ là ảo giác.

Cũng không lâu lắm, Tiêu Thần xuyên qua rừng cây, phát hiện phía trước là cái Thủy Đàm, trong đầm nước giữa có một tòa nổi lên đồi nhỏ, phía trên lại có một tòa miếu nhỏ. Cái này rừng núi hoang vắng, nơi đây tại sao có thể có hòa thượng miếu đây, như vậy hòa thượng miếu, ăn quý hương hỏa à?

Tiêu Thần trong lòng âm thầm nghi ngờ, thiên hạ xây cất tự miếu nơi không khô là đám người dày đặc nơi, để nạp Bách gia hương hỏa, loại này xây ở núi hoang dã ngoại, ngoại trừ Trần Tà đuổi quỷ, bây giờ không có khác tác dụng, có thể loại này rất hiếm vết người nơi, cho dù có quý quái, như thế nào lại yêu cầu trần đây?

Nghi (muốn) nhiều hơn nữa, cũng là không tưởng, Tiêu Thần từ từ đi về phía ngôi miếu nhỏ này.

Miếu nhỏ cũng không có đến cửa, mà là dùng bức rèm che ở cửa, Tiêu Thần vén lên bức rèm, bước chân vào trong miếu, bên trong chứa đồ trang sức cùng Phạm Trần tự miếu cơ bản giống nhau, hương án, Bồ Lót, thùng công đức, như thế không kém, nhưng Tiêu Thần lại chặt khóa chặt rồi lỏng mây, bởi vì hần thấy được một cái rất kỳ quái đồ vật, đó chính là chính diện trên đài sen pho tượng, pho tượng kia không phải Phật gia bất kỳ một vị Bồ Tát, Phật Đà, mà là một gã đạo sĩ ăn mặc người.

Hòa thượng miếu bên trong đạo sĩ, cái này cảnh tượng vừa ý phải nhiều quái dị, thì có trách lầm khác.

"Cái này" Tiêu Thần cảm giác suy nghĩ không đủ dùng, chẳng qua không nghĩ ra đồ vật, Tiêu Thần luôn luôn là trước không nghĩ, rồi sau đó hần bắt đầu ở tự miếu trung chuyển du.

Sau khi vòng vo một vòng, Tiêu Thần phát hiện, đây chính là rất phổ thông tự miếu, ngoại trừ ngay cả đài bên trên ngôi người đạo sĩ, cùng còn lại tự miếu cũng không hề có sự khác biệt.

Tiêu Thần nhảy lên Liên Thai, khoảng cách gần quan sát đạo sĩ kia ăn mặc pho tượng, ý đồ tìm tới một chút kinh hi.

Đạo sĩ kia pho tượng, tay trái nắm phương pháp chỉ, tay phải chính là cầm một quyển điển tịch, Tiêu Thần đầu tiên là vỗ một cái nó đầu, rồi sau đó có kéo một cái tay hần, nhưng động tĩnh gì cũng không có.

Tại Tiêu Thần muốn nhảy xuống tiếp tục "Mạo hiểm" thời điểm, hần đột nhiên nghĩ tới, đạo sĩ kia trên tay còn nắm một cuốn sách đây, hần rất có hứng thú nhìn xem phía trên là viết cái gì.

Vì vậy Tiêu Thần nghiêng người trở về, câu đầu nhìn về phía tượng đá trên tay nhìn.

"Âm dương quá vô cùng nguyên Cương Nhu" đây là một chuỗi đứt quãng văn tự, nhìn đến Tiêu Thần đầu ngất đi, cũng không đoán ra được cái này rốt cuộc là ý gì, mỗi một chữ giữa có cái gì liên tục, nhưng tất cả những thứ này sớm thì không bao giờ kiểm chứng.

Tiêu Thần nhảy xuống Liên Thai, liền đi ra ngoài cửa, hần còn muốn đến địa phương khác nhìn một chút,

Bất quá hần vừa mới nhảy xuống đứng ở trên sân nhà, liền phát hiện vấn đề, đất này bản cũng không bóng loáng, phía trên không biết khác những thứ gì, nhưng một tầng thật dày bụi bặm, che giấu hết thảy các thứ này, Tiêu Thần phát hiện cái này sau đó, thất vọng tâm tình lần nữa khá hơn.

Chỉ thấy Tiêu Thần tiện tay tiêu tan đặt một cái tiểu hình gió nguyên rửa, toàn bộ trong miếu nhỏ, vô căn cứ nổi gió, lành nghề xong gió nguyên rửa sau đó, Tiêu Thần sớm liền chạy tới bên ngoài, dày như vậy một lớp bụi, nếu là còn đứng ở trong miếu nhỏ, không chừng sẽ bị làm cùng chuột nâu như thế.

Đứng ở đằng xa Tiêu Thần, thấy được một trận gió mang theo tro bụi từ nhỏ cửa miếu bức rèm giữa xuyên qua, lại qua một lúc lâu, Tiêu Thần mới lại lần nữa trở lại trong miếu nhỏ.

Lúc này không có tro bụi che giấu, trên sàn nhà hết thảy đều rõ ràng có hiện tại Tiêu Thần trước mắt.

"Những thứ này tựa hồ là một loại công pháp." Liên tục nhìn vài miếng đất bản sau đó, Tiêu Thần hơi nghi hoặc một chút, hắn phát hiện hắn căn bản xem không hiểu những thứ này viết bức tranh là cái gì, chẳng qua là cảm giác không bình thường, rất có thể liền là một loại công pháp.

"Âm Dương Lệnh? Trắng đen kiểm?" Tiêu Thần chứng kiến rất nhiều lần đầu tiên thấy danh từ, cuối cùng hắn phát hiện, đây là công pháp không giả, nhưng không phải cho tu sĩ tu luyện, nên làm thích hợp hơn Phàm Trần Vô Giả luyện tập.

"Không đúng!" Tiêu Thần tiếp tục nhìn xuống, phát hiện hắn mới vừa rồi nghĩ (muốn) cũng không đúng, "Vô Giả làm sao biết có thể có thể làm đến như vậy trong không chế lực lượng, đây rõ ràng là chân nguyên, không chế linh lực phương pháp."

"Cũng không đúng!"

"Cái này" Tiêu Thần chứng kiến cuối cùng mấy tấm trên sàn nhà đồ án lúc, ánh mắt lộ ra rồi không dám tin thần sắc.

"Làm sao sẽ trùng hợp như vậy?" Tiêu Thần tự lẩm bẩm nói.

Tiêu Thần chậm chạp đi ra miếu nhỏ, hắn đã xem xong trên sàn nhà viết nhiều bức tranh đồ vật, chợt nhìn, đây không phải là chuẩn bị cho tu sĩ công pháp, nhưng kỳ thật bên trên, cái này có thể nói là Tiêu Thần lượng Thần làm theo yêu cầu, hơn nữa có thể cả đời sử dụng công pháp.

Công pháp này tên là Thái Cực Huyền Giám, sáng tác giả là một gã không dùng dựa vào bất kỳ tu luyện công pháp tu hành đến Luyện Khí Kỳ đạo sĩ, hắn nói số đa văn, theo tuổi bốn mươi, một mực nghiên cứu Âm Dương Biến Huyền, Tương Sinh không ngừng, dựa vào đối với âm dương Nhị ý gần như mê mẩn nhiệt tình, tốn thời gian một trăm mười năm, rốt cuộc hoàn thành âm dương câu chuyện, cuối cùng thành Thái Cực Huyền Giám, nhưng chính hắn lại không thể tu luyện.

Tại hắn suy đoán bên trong, cái này tu luyện âm dương Nhị ý thần thông, yêu cầu bản thân có Âm Dương Nhị Khí, tại Thái Cực Huyền Giám bên trong, hắn nói như thế: "Nếu như muốn ngày đêm cùng trời, nhị khí cùng tồn thể, chính phản cùng phát, âm dương tịnh tề." Nói liền giống như tu luyện loại công pháp này, nhất định phải giống như ban ngày cùng đêm tối đồng thời xuất hiện như vậy, trước làm được Âm Dương Nhị Khí đồng thời tồn ở trong người, Vận Kinh thời điểm một cái khí tức đang vận, một cái khí tức trái lại vận, hơn nữa nhất định phải đồng thời tiến hành.

Nhưng chính hắn đều đã nói, như vậy thì tương đương với là ngày sáng đêm tối đồng thời xuất hiện, cái này lại làm sao có thể, lại có người tu sĩ nào có thể làm cho tự thân âm dương tuyệt đối thăng bằng, mặc dù có, một cái trong kinh mạch, đồng thời chính phản cùng nhau phát lực, cái này giống như là muốn cho một con sông bên trong, không mượn bất kỳ công cụ nào, khiến nước sông đồng thời một nửa chính lưu, một nửa ngược lưu như thế.

Kết quả là, công pháp này sáng tạo ra sau đó, biết thấy nhiều biết rộng bỏ mình, các đệ tử của hắn thừa kế, cũng vẫn ở chỗ cũ tìm kiếm có thể tu luyện người, không biết truyền thừa bao nhiêu đời, nhưng cuối cùng không có sáng tạo kỳ tích, tìm tới phù hợp yêu cầu tu sĩ, cũng không biết từ lúc nào bắt đầu, cũng từ từ chặt đứt, công pháp này bị vĩnh viễn đảm bảo ở lại cái này trong quần sơn.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 137: Trên bầu trời

Tiêu Thần giờ phút này nghĩ, cũng không phải công pháp này đối với tu luyện yêu cầu có bao nhiêu biến thái, mà là ở nghĩ, chuyện thể gian này, vì sao lại kỳ diệu như vậy.

"Nếu là trước kia ta không có cùng cái kia Phong Ứng Thú đánh một trận, ta thì sẽ không đột phá chân chính Trúc Cơ, không có thể đột phá chân chính Trúc Cơ, lại không thể thành tựu bây giờ Hắc Bạch Nhị Khí, không có Hắc Bạch Nhị Khí, ta liền không thể tu luyện cái này có thể nói kinh thể công pháp." Tiêu Thần trong lòng không ngừng đi phía trước ngược dòng, trong miệng nói ra.

Nếu như năm đó ta không có ở Phàm Trần gốc quá như thế tới thời gian dài, ta cũng sẽ không hâm mộ Vô Lâm Cao Thủ rút đao đoạn thủy, hôm nay cũng sẽ không tận lực biểu hiện một phen, cũng sẽ không phát hiện cửa động này, càng không đến được nơi đây, giống vậy không học được thái giám này Huyền Giám. Tiêu Thần tư tưởng giống như là đã mọc cánh, giờ phút này không ngừng liên tưởng.

Nếu như tại Huyền Thanh Sơn không có cùng Bệnh lão nhân sống chung nhiều năm, quả quyết sẽ không xuất hiện một cái như vậy Tiêu Thần, không có

như vậy Tiêu Thần, cũng sẽ không có tu sĩ "Buồn chán" đến đang đuổi đường thời điểm dừng lại đến trong núi đi lang thang, giống vậy sẽ không tới rồi trước thác nước, cho dù có Đại Hiệp mộng, cũng không có cơ hội rút đao đoạn thủy, giống vậy không sẽ phát hiện sơn động, giống vậy không cách nào học được chỉ cái này quá Cực Huyền gương soi.

Trở lên điều kiện, thiếu một thứ cũng không được, thiếu một thứ cũng không được.

Mỗi người đòi người, có phải hay không đã sớm bị định rõ quỹ tích? Tiêu Thần trong lòng không khỏi thầm hỏi.

Nếu là, cái kia toàn bộ tu sĩ làm theo nghịch thiên tu hành, còn có ý nghĩa gì?

Nếu không phải, cái kia thế gian đầy đủ mọi thứ, vì sao hết lần này tới lần khác trùng hợp như vậy?

"Ta vận mệnh, lại vừa là bị ai quyết định?" Tiêu Thần cắn răng nghiêng lợi từ miệng bên trong sắp xếp, "Ai cho phép?"

"Ta rốt cuộc có bao nhiêu kiếp trước, còn có bao nhiêu luân hồi?"

"Á!" Tiêu Thần điên cuồng hét lên một cái âm thanh, hần lần đầu tiên phát hiện, một mực kiên trì nói trái tim, tựa hồ là như vậy không chịu nổi hỏi một chút.

"Lạnh lẽo!" Tiêu Thần thanh âm run lên, đồng thời cũng tiết lộ ra một luồng hơi lạnh, "Đi ra."

Tiêu Thần trong lòng có rất nhiều nghi vấn, hết thấy các thứ này, rốt cuộc vào hôm nay, lại cũng không áp chế được, hần nghĩ (muốn) hỏi rõ, nhất định phải hỏi rõ, Thanh Minh Châu là cái gì, hần lại tính là gì, bị chọn trúng người là tình huống gì, trời đất nguyên rủa là cái gì, cái này Thanh Minh giới là cái gì, Lục đạo đại giới vậy là cái gì, Vô Mệnh người, vòng đài kính chủ nhân, hoang vu Thiên Thê chuyện, thậm chí, Hiên Viên huyền cảnh trông được đến toàn bộ, chính mình nằm mơ thấy "Ngân Nguyệt Khiếu Thiên", cái này đầy đủ mọi thứ, Tiêu Thần cấp bách muốn biết rõ.

Đáng tiếc là, mặc kệ Tiêu Thần như thế nào kêu gọi, hoán trong ngày lạnh lẽo, phảng phất không có nghe được bình thường, một chút động tĩnh cũng không có, cuối cùng, Tiêu Thần thanh âm đã ở một ít khàn khàn, theo lẽ thường, lấy tu sĩ thân thể mà nói, đây tuyệt đối không thể nào, nhưng Tiêu Thần giờ phút này chính là loại trạng huống này, loại vết thương này hại, không phải tới từ thân thể, càng là xuất phát từ nội tâm.

Tiêu Thần một mực ngồi ở tiểu cửa miếu trên bậc thang, không biết qua bao lâu, không trung đã sớm tối xuống, nóng bức mặt trời chói chan cũng đã sớm té xuống vách núi, cướp lấy là hết sức sáng ngời đầy trời sao, lúc mới vừa đầu tháng, chỉ có cong lên Nguyệt Cầu, cô đơn giấu ở sao bên trong.

Lạnh lẽo rốt cuộc vẫn là không có đi ra, Tiêu Thần đứng dậy, ngửa đầu nhìn không trung, chậm chạp rồi thở phào một cái.

"Có lẽ, cũng là bởi vì có những bí mật này, ta mới có thể cùng người đời không giống nhau, cuối cùng có một ngày, ta nhất định sẽ hiểu rõ, đầy đủ mọi thứ."

Ban ngày như vậy Tiêu Thần, có thể nói là lần đầu tiên xuất hiện ở trên thế giới này, bởi vì Tiêu Thần vốn cũng không phải là ừ rừ người, càng không phải là bi quan, lấy được không bỏ được người.

Cũng không lâu lắm, Tiêu Thần xoay người đi vào trong miếu nhỏ, hần hướng về phía thấy nhiều biết rộng đạo sĩ pho tượng thật sâu khom người chào, rồi sau đó theo trong túi đựng đồ lấy ra một cái ngọc giản, bắt đầu sao chép trên sàn nhà nội dung, đây là một việc khá phí tâm lực lượng chuyện, mặc dù không yêu cầu nhiều tu vi cao, nhưng lại yêu cầu tại sao chép thời điểm thời khắc khắc giữ tập trung tinh thần, hơi chút có một chút không may, chính bộ công pháp liền tuyên bố báo hỏng, bởi vì in vào trong ngọc giản nội dung là không phương pháp sửa đổi, sai lầm rồi chính là phế.

Những công pháp này lại vừa là khắc họa trên sàn nhà, Tiêu Thần tay cầm Ngọc Giản từ từ di động, cẩn thận tỉ mỉ đem những nội dung này toàn bộ sao chép ở trong ngọc giản.

Làm xong chuyện này sau đó, Tiêu Thần đi ra miếu nhỏ, lúc gần đi, hần ở nơi này trên sàn nhà dùng trong cơ thể linh lực củng cố một tầng tương tự với Kết Giới đồ vật,

Để cho công pháp này có thể một mực lưu truyền xuống, cung cấp người hữu duyên tiếp tục tìm hiểu.

Đứng tại miếu nhỏ bên ngoài, Tiêu Thần quay đầu nhìn chỗ ngồi này một chút tầm thường kiến trúc, nói đến thức sự quá đáng tiếc, hỏi nhiều đạo nhân, đến chết thời điểm cũng chỉ là một tên Luyện Khí chi tu, nhưng lại ở nơi này có hạn trong thời gian, sáng lập một bộ có thể nói tuyệt thế công pháp, nếu là cung cấp hần Tu Luyện Chi Pháp, vậy hần lại sẽ cho Thanh Minh Tu Chân Giới mang đến như thế nào kinh hi đây? Cũng có lẽ, nếu để cho rồi hần Tu Luyện Chi Pháp, hần coi như lại sống thêm hơn ngàn tám trăm năm, cũng không khả năng sáng tạo ra loại công pháp này, duyên tới duyên đi, mỗi một tí tí nhỏ bé biến hóa, đều tại ảnh hưởng cả thế giới.

Nơi đây tại không có gì đáng giá Tiêu Thần lưu lại địa phương, rồi đi là miếu nhỏ nơi ở Thủy Đàm sau đó, Tiêu Thần lấy ra Bích Lưu, Ngự Kiếm thẳng tấp hướng lên bầu trời bay đi.

Phi Kiếm nhanh, quá mức ở gió, trong khoảnh khắc, đã tăng lên mấy trăm trượng, Tiêu Thần lơ đãng liếc một cái, chứng kiến dưới chân là mới vừa ban ngày đi qua cái kia tám rừng cây nhỏ, cái này rừng cây nhỏ thành hình một vòng tròn, mỗi người đến gần sát biên giới địa phương, đều có một cái cái hình tròn đất trống, kỳ quái là, Tiêu Thần lại phát hiện, một rừng cây, bị một hàng cong cong trồng trọt, rõ ràng cùng khác cây cối bất đồng cây chia làm lưỡng lăm, nhìn qua tựa như cùng hai cái cá cắn nhau ở cái đuôi.

Tại Tiêu Thần ngăn ra thời gian, Phi Kiếm đã lên cao đến lúc đó một hai dặm cao, chỉ lát nữa là phải đạt tới cùng vách núi ngang bằng địa phương, đang lúc này, Tiêu Thần đột nhiên tê cả da đầu, trong lòng đột nhiên thoáng qua một loại cực kỳ cảm giác bất an thấy, hắn không dám do dự, vội vàng dừng lại lên cao Phi Kiếm, nhưng đã tới không kịp, trên bầu trời rõ ràng thứ gì đều chưa từng xuất hiện, cũng không có cái gì hiện tượng kỳ quái phát sinh, lớn Tiêu Thần liền đột nhiên như vậy vô căn cứ hướng trên mặt đất đập tới.

Độ cao như thế, coi như Tiêu Thần cái gì cũng không làm, đập xuống đất cũng sẽ không có một chút chuyện, nhưng giờ phút này lại không phải như vậy, Tiêu Thần tại rơi xuống trong quá trình, máu me khắp người, tóc tai rối bời, trong thất khiếu càng là chảy máu không chỉ, không chỉ như thế, Tiêu Thần trong cơ thể tạng khí, ít nhất bề nát hơn một nửa, quanh thân xương cũng là trong nháy mắt vỡ vụn đến gần năm phần mười, chỉ một cái chớp mắt, Tiêu Thần thiếu chút nữa bỏ mình.

Tiêu Thần đã tới không kịp làm bất kỳ suy nghĩ, cũng đã mất đi ý thức, lúc này, vốn nên xuất hiện Nghịch Thương Thiên, cũng không có xuất hiện, ngược lại là ánh sáng chói lóa, Thương Cẩm Vận bay ra, ngoại trừ màu sắc, cơ hồ cùng Nghịch Thương Thiên trường giống nhau như đúc Thương Cẩm Vận xuất hiện một cái chớp mắt gọi, tay nhỏ nhẹ lay động, một mảnh hào quang màu nhũ bạch trong nháy mắt nâng Tiêu Thần, muốn ngăn cản hắn hạ xuống thế, nhưng cái này bạch quang tại chạm được Tiêu Thần trong nháy mắt, lập tức từng mảnh nghiền nát, Tiêu Thần hạ xuống Trung lực lớn hoàn toàn vượt ra khỏi Thương Cẩm Vận tưởng tượng.

Thương Cẩm Vận biết việc này không nên chậm trễ, tay nhỏ liên tục huy động, từng miếng cùng mới vừa rồi như thế bạch quang không ngừng xuất hiện ở Tiêu Thần dưới người, nhưng vẫn một mảnh tấm đang không ngừng nghiền nát, cái này bạch quang năng lực chịu đựng, Thương Cẩm Vận mình là rất rõ, cũng đúng là như vậy, năng lực kinh hãi, rốt cuộc là dạng gì lực lượng, lại sẽ bá đạo như vậy, nếu là đối thành người khác, sợ rằng cũng không có tung tích cơ hội, sẽ bị vọt thẳng thành thị nát.

Theo Thương Cẩm Vận triệu hoán đi ra bạch quang không ngừng không phá nát, Tiêu Thần hạ xuống thế cũng vẫn phải là đến không nhỏ hòa hoãn, mặc dù cuối cùng vẫn là trên đất đập ra một cái hố to, nhưng cái này đã rất không nhiều, nếu là lấy mới vừa rồi cái loại này tốc độ đập xuống đất, Tiêu Thần coi như không chết, cũng sẽ tổn thương càng thêm tổn thương.

"Tiêu Thần, Tiêu Thần, Tiêu Thần" Thương Cẩm Vận đem Tiêu Thần theo trong hố lớn kéo lên, để ở một bên trên cỏ, nàng đứng tại Tiêu Thần đầu trước mặt, không ngừng kêu lên Tiêu Thần tên.

Một lát sau, nàng thấy Tiêu Thần hoàn toàn không có phản ứng, mình cũng từ phía sau cổng lấy sau lưng tiểu trong cầm nang lấy ra một chai đan dược, nhìn kỹ một chút, cùng ngày đó trong sa mạc, Nghịch Thương Thiên cho Tiêu Thần ăn ngọn lửa tản ra làm loãng đan dược là giống nhau như đúc đồ vật.

Nàng từ nhỏ trong bình lấy ra một quả đỏ rực đan dược bỏ vào Tiêu Thần trong miệng, rồi sau đó bắt đầu, không chém làm Tiêu Thần rót vào Long Nguyên lực lượng, nàng mới phát hiện, Tiêu Thần tình trạng đã hồng bết đến rồi dạng gì bước, nếu là tâm thương Trúc Cơ tu sĩ đánh phải như vậy trọng thương, chỉ sợ sẽ là có Linh Đan Diệu Dược, cũng không giữ được cái này một cụ túi da, mà đối với Trúc Cơ tu sĩ mà nói, cái này lâu dài giống như là khó giữ được cái mạng nhỏ này rồi.

Tại Thương Cẩm Vận không giữ lại chút nào Long Nguyên lực lượng dễ chịu cùng Tiêu Thần bản thân gần như bắt diệt năng lực khôi phục bên dưới, thương thế hắn bắt đầu bị ổn định, trong thất khiếu cũng không có máu tươi tiếp tục chảy ra, một cái mạng nhỏ coi như là bảo vệ, có thể bị thương thành như vậy, trời mới biết còn có thể khôi phục hay không.

Thương Cẩm Vận nâng lên tròn trịa đầu lớn, nhìn không trung sau đó, dị thường gì cũng không có phát hiện, yên tĩnh bầu trời đêm, sao sáng ngời, cùng mới vừa mới không có gì khác nhau, nhưng Tiêu Thần chính là đột nhiên như vậy người bị thương nặng rót xuống, nếu không phải Thương Cẩm Vận đi ra kịp thời, sợ rằng mạng nhỏ liền rất có thể không giữ được.

Trên bầu trời, nhất định có vật gì, đây là Thương Cẩm Vận thứ một mực cảm thấy, nhưng vật này tựa hồ sẽ không tận lực nhằm vào ai, có lẽ là nhằm vào toàn bộ theo muốn từ cái này trực tiếp rồi đi đồ vật, mà Tiêu Thần vừa vận không biết, chạm được rồi cảm kỳ, nhưng cụ thể rốt cuộc là thứ gì, chỉ có chờ Tiêu Thần tỉnh lại, khả năng mới biết.

Cái này son cốt nhỏ nhỏ, lại ẩn núp như vậy bí mật, Tiêu Thần toàn bộ thực lực, đủ cùng Thai Thành tu sĩ sơ kỳ chu toàn, mặc dù có nhiều khả năng không thắng được, nhưng muốn chạy trốn nói, coi như không cần Ngọc Thiên Dao cũng không có bất cứ vấn đề gì, cho dù là Thai Thành Hậu kỳ tu sĩ, cũng không khả năng rất trong thời gian ngắn liền đánh bại Tiêu Thần, nhưng cái này một cái Luyện Khí tu sĩ tu luyện địa phương, lại nắm giữ cơ hồ trong nháy mắt liền giết chết hắn lực lượng, vậy dạng này lực lượng, ít nhất cũng là Nguyên Thần bên trên.

Cái này vậy là cái gì bí mật, Tiêu Thần nhận được công kích trước trong nháy mắt, hắn đã cảm thấy, nhưng lại không kịp làm bất kỳ ứng đối cử chỉ, liền trực tiếp ruồng bỏ kết quả như thế này, tại hắn sau khi tỉnh lại, trong núi này bí mật, cũng chắc chắn tự trong miệng hắn nói ra.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 138: Phong giới lực lượng

Thương Cẩm Vận tập trung tinh thần canh giữ ở Tiêu Thần bên người, mặc dù có thể một đòn miểu sát Tiêu Thần tồn tại cũng tất nhiên có thể một đòn miểu sát nàng, nhưng dù vậy, nàng cũng sẽ không lựa chọn nhượng bộ nửa bước, nàng tin chắc, đối anh nàng Nghịch Thương Thiên, cũng giống vậy sẽ như thế.

Tiêu Thần trước mắt đoạn này ngăn ngừi đời người, đã có như vậy sinh tử chi giao, đã có thể xưng không uống tuổi tác.

Tiêu Thần trong cơ thể, trắng đen hai khỏa linh lực chi cầu nhanh chóng chuyển động, là Tiêu Thần toàn thân liên tục không ngừng cung cấp bồi bổ linh lực, mà bản thân hần khí huyết cũng như là sôi trào lên, tại mỗi một cái Tĩnh Mạch bên trong lẫn lộn, đây là tu vi và lực lượng toàn lực vận chuyển mới phải xuất hiện hiện tượng, trước Tiêu Thần nhiều lần bị thương này đều chưa từng xuất hiện như vậy hiện tượng, đủ để chứng minh, Tiêu Thần lần này bị thương, so dĩ vãng bất cứ lúc nào đều phải tới nghiêm trọng, đã yêu cầu thân thể cực hạn nhất vận chuyển toàn bộ lực lượng, thậm chí ngay cả ngực trái trong hạt châu Thanh Minh linh lực, đều tại không người điều động dưới tình huống, tràn ra một tia, cuốn cuộn là Tiêu Thần cung cấp sinh cơ.

"Đây là Phong giới lực lượng." Một đạo bán trong suốt hư ảnh xuất hiện ở Tiêu Thần bên người, đúng là Tiêu Thần muốn gặp, nhưng vẫn kêu gọi không ra hồn cảm, lạnh lẽo.

"Phong giới lực lượng?" Thương Cẩm Vận là biết lạnh lẽo tồn tại, nhưng nàng rõ ràng không biết Phong giới lực lượng là cái gì.

"Một thế giới, liền giống như một lồng giam, Phong giới lực lượng tựa như cùng kiến trúc lồng giam tài liệu, chẳng qua thật đáng kỳ quái, Phong giới lực lượng, nên làm tại chỗ cao nhất, gió mạnh bên trên còn Hạnh gió, Hạnh phong chỉ bên trên còn ba Hoàng chi lực lượng, xong rồi mới là Phong giới lực lượng, nơi này cao không quá mấy trăm trượng, dĩ nhiên cũng làm có Phong giới lực lượng, chuyện lạ." Hàn thiếu thấy lắc đầu nói.

"Tiền bối, cái kia Tiêu Thần không có sao chứ?" Thương Cẩm Vận giờ phút này quan tâm hay lại là Tiêu Thần.

"Không có gì đáng ngại, cái này thì lại càng kỳ quái, Phong giới lực lượng, đủ xóa bỏ Phi Thăng người, nhưng tiểu tử này nhưng chỉ là bị trọng thương, giống vậy quái dị a." Lạnh lẽo cho Thương Cẩm Vận một cái rõ ràng câu trả lời, nhưng càng nhiều nhưng là đang làm bầm lâu bầu.

"Rời khỏi nơi này trước, nơi đây có chút kỳ dị, ngại ngốc lâu sợ rằng có biến cân nhắc." Lạnh lẽo chuyển qua bán trong suốt thân thể, đối với trên mặt đất Thương Cẩm Vận nói.

Nghe vậy Thương Cẩm Vận huy động cánh bay, tay nhỏ huy động mấy lần sau đó, giống như tiểu tinh tinh bình thường màn sáng nhẹ nhàng nâng lên Tiêu Thần, hướng lúc tới cửa hang bay đi, mà lạnh lẽo cũng tạm thời chưa có trở lại hoán Nhật chi bên trong, mà là phiêu sau lưng bọn họ.

Tại vào sơn động sau đó, ai cũng không có phát hiện, miểu nhỏ sàn nhà bắt đầu từ từ xuất hiện vết nứt, hơn nữa không ngừng khuếch tán, mắt trần có thể thấy tốc độ, toàn bộ trong miểu nhỏ sàn nhà đều rậm rạp cái này vết nứt, cho dù Tiêu Thần rót vào linh lực, cũng không có chút nào tác dụng, ánh sáng chợt lóe, Tiêu Thần linh lực tạo thành ô dù đầu tiên nghiền nát, mà là tất cả sàn nhà, không có bất kỳ triệu chứng, toàn bộ trong nháy mắt hóa thành bụi bặm.

Hóa thành bụi bặm, còn trên đài sen nhiều Văn Đạo Nhân pho tượng, nhưng cũng không phải toàn bộ pho tượng đều như vậy, chẳng qua là mặt ngoài một tầng giống như như là hoa tuyết tróc ra rơi xuống, lộ ra là một cái Phật Đà pho tượng, hòa thượng miểu bên trong, cung cấp vẫn là hòa thượng, cái này Phật Đà trên người là màu xanh da trời tầng bảo, một bên mặt là nụ cười, một bên mặt nhưng là khốc dung, vốn là cực kỳ không cân đối đáng vẽ, nhưng một cái nhìn qua không có nửa điểm vì hòa cảm.

Tiêu Thần trạch tâm nhân hậu, lấy đi rồi công pháp sau đó, lại không được tuyệt hậu chuyện, ngược lại có ý giúp công pháp này được truyền lưu, nhưng hần khả năng không nghĩ tới, sẽ là một cái kết quả như vậy, hần càng không nghĩ tới là, tại hần hôn mê đồng thời, bị hần sao chép tại trong ngọc giản công pháp cũng ở đây miểu nhỏ sàn nhà gọi là bụi bặm trong nháy mắt, biến mất không có một chút dấu vết, mà Tu Luyện Chi Pháp, nhưng là thật sâu khắc ở linh hồn hần bên trên.

Cái này thật chỉ là một Luyện Khí tu sĩ thủ đoạn sao? Không cần nhiều lời, tuyệt đối không thể nào.

Bên ngoài sơn động, bên cạnh thác nước, Thương Cẩm Vận đem Tiêu Thần đặt ở trên cỏ, nàng không biết trị liệu thuật, chỉ có thể nhìn nóng nảy chờ đợi cái này Tiêu Thần tỉnh lại, mà lạnh lẽo lại là lòng có chút không yên nhìn thác nước, tâm tư vẫn còn tại sơn động đầu kia đất thần bí.

Suốt qua ba tháng, Tiêu Thần mới tỉnh lại, không ra ngoài dự liệu, chỉ cần Tiêu Thần tỉnh lại, nhất định khỏi hẳn thương thế, mà lạnh lẽo cũng sớm lại lần nữa trở lại hoán Nhật chi bên trong, chẳng qua là khiến Thương Cẩm Vận chuyển cáo Tiêu Thần, nơi đây không thể lại vào đi,

Nếu không hẳn phải chết.

Tại Tiêu Thần khi tỉnh dậy, Thương Cẩm Vận tự nhiên đem lời này còn nguyên nói cho Tiêu Thần, đối với lạnh lẽo bàn giao sự tình, Tiêu Thần sẽ không lấy phân nửa nghi ngờ, sau khi tỉnh lại, hần mỗi khi hồi tưởng lại tại trên tòa miểu nhỏ không gặp gỡ, cũng không nhận được da đầu phát lạnh.

Ba tháng trước, Tiêu Thần Ngự Kiếm lên chức thời điểm, đột nhiên bất an trong lòng cảm giác cần quét toàn thân, đó là một loại làm linh hồn đều run rẩy cảm giác, Tiêu Thần không có một chút do dự dừng lại Phi Kiếm, nhưng vẫn là chậm một tia, Tiêu Thần lúc ấy chỉ cảm thấy trên dưới quanh người, cùng nhận được như Đại Sơn đè xuống cự lực, loại lực lượng này, căn bản không phải người có thể kháng cự, Tiêu Thần ngay cả chống đỡ ý kiến cũng không

kịp sinh ra, cũng đã mất đi ý thức, tại mất đi ý thức trước trong nháy mắt, Tiêu Thần cảm thấy tử vong là như thế đến gần.

Thử nghĩ lúc ấy Tiêu Thần đi lên nửa phân nửa, chỉ sợ cũng không có rơi xuống tới cơ hội, trực tiếp chết yểu không trung.

"Sức mạnh kia, đích thực quá đáng sợ." Tiêu Thần lòng vẫn còn sợ hãi nói đến.

"Đó là Phong giới lực lượng." Thương Cẩm Vận đem theo lạnh lẽo nơi đó hiểu được nói cho Tiêu Thần.

"Phong giới lực lượng? Phi Thăng bình chương?" Tiêu Thần hướng về phía Phong giới lực lượng chưa nói tới quen thuộc, nhưng vẫn là có nhất định hiểu.

"Ừm." Nếu Tiêu Thần minh bạch, Thương Cẩm Vận cũng không có tại nhiều lời.

"Điều này sao có thể, Phong giới lực lượng tại gió mạnh Hạnh gió ba Hoàng chi lực lượng trở lên, nói ít cũng phải đại đạo tu giả, mới có thể tiếp xúc được, lúc này mới cách mặt đất mấy trăm trượng, tại sao có thể có Phong giới lực lượng?" Lạnh lẽo không nghĩ ra đồ vật, lần này đến phiên Tiêu Thần không nghĩ ra.

"Lạnh lẽo, là lạnh lẽo nói." Thương Cẩm Vận đáp, "Hắn cũng không có nói là nguyên nhân gì."

Tiêu Thần rơi vào trầm tư, nếu không phải lạnh lẽo giao phó lại tiến vào nơi đây nguy hiểm đến tánh mạng, sợ rằng Tiêu Thần sẽ không nhận được lại vào đi tìm tòi kết quả.

Tiêu Thần toét miệng cười một tiếng, lắc đầu một cái tự mình nói: "Chẳng lẽ, đây chính là Thanh Minh Châu kèm theo nguyên rủa? Tùy tiện đi dạo một chút cũng có thể đi dạo ra một Phong giới lực lượng." Phía sau Tiêu Thần không có nói, nhưng trái tim làm rõ, lần này đi dạo ra, không chỉ là Phong giới lực lượng, càng là lấy được một loại thích hợp nhất hần công pháp.

Cái gọi là, Thanh Minh chi chủ, phú quý liên miên, hạo kiếp không ngừng, nói thật đúng là nửa có điểm không tệ, chẳng qua là không biết, lúc nào liền Thân Vẫn hạo kiếp bên dưới.

Không nghĩ ra, không chiếm được câu trả lời sự tình, đã nhiều lần, Tiêu Thần đã có một ít thói quen, nghĩ lại, đã biết đoạn không lớn không nhỏ đòi người, tựa hồ bị đủ loại mê đoàn xuôi ngược hơn phân nửa, những thứ này mê đoàn, có thể phải cố gắng cả đời, mới có thể cởi ra.

"Tặc Lão Thiên, người hần mẹ điên rồi sao." Tiêu Thần suy nghĩ một chút đã cảm thấy lạnh lẽo, một cái Trúc Cơ tu sĩ tiểu tử, trên người lưng đeo mê đoàn, đều là đại đạo tu sĩ đều không nhất định có bản lãnh cõi ra, đương nhiên, đây là bởi vì Tiêu Thần đối với đại đạo tu sĩ tu vi không có một rõ ràng khái niệm mà suy đoán, nếu để cho hắn hoàn chỉnh biết một tên đại đạo tu sĩ kinh khủng, hắn có thể sẽ càng cảm thấy tuyệt vọng.

Thương Cẩm Vận lại ghé vào rồi Tiêu Thần trên cánh tay trái, mà Tiêu Thần cũng lấy ra Bích Lưu, tiện tay bắt pháp quyết, Ngự Kiếm xông lên Vân Tiêu, chuyển này mục đích vẫn còn ở cang phương Bắc, nơi đó thiếu mình một câu trả lời, cũng là mình thiếu mình bàn giao.

Không then với lòng, dứt khoát ở đi, đây là Tiêu Thần làm theo Thiết Tắc, cũng là hần đạo tâm.

Không được xuất bản giữa thị thị phi phi, mặc kệ thiên hạ rồi rít vãn vãn, ta chính là ta, thế giới này, không phải ta thế giới, thế giới này có như thế nào quy tắc, ta không xen vào, nhưng ta tuyệt đối không bằng quy tắc nhóm, nếu là buộc ta, ta nhất định điên đảo càn khôn!

Đây là Tiêu Thần trong lòng, cho tới bây giờ liền một loại khí phách, mặc dù cho tới bây giờ không có nói ra qua, mặc dù hần cho tất cả mọi người cảm giác đều là bất cần đời, nhưng chân chính bản tâm, Tiêu Thần cho tới bây giờ không có quên qua, càng cho tới bây giờ không có dao động qua, nếu là có một ngày, chân chính có người đi vào hần trái tim, sẽ phát hiện người đời lời muốn nói đen, là Tiêu Thần kiêu ngạo trắng.

"Gào ——" trên bầu trời truyền tới một tiếng tan nát tâm can trường hào, trong đó để lộ ra thể uyển cùng đối với thế gian toàn bộ tuyệt vọng, đủ để cho từng cái nghe được thanh âm này người rùng rùng rơi lệ.

"Hần mẹ! Đây không phải là bầy cha à!?" Tiêu Thần trên tay gắt gao nắm một cái ngọc giản, khắp khuôn mặt là giận dữ biểu tình, ngoài ra đã là cắn răng nghiền lợi.

Nguyên nhân ở trong vô cùng đơn giản, Tiêu Thần tại Ngự Kiếm chạy tới Thương Nguyệt Động Thiên thời điểm, trong lúc rảnh rỗi liền đem ghi chép Thái Cực Huyền Giám Ngọc Giản lấy ra, nghĩ (muốn) trước tiên đem nội dung ghi tại trong đầu, thật không nghĩ đến, đem hần bả tâm thần chìm vào Ngọc Giản thời điểm, một món phi thường kinh khủng chuyện xuất hiện, mai ngọc giản này lại là không, không phải nội dung không có, mà là giống như là mới bình thường, căn bản không có sử dụng qua vết tích.

Tiêu Thần thiếu chút nữa hoài nghi mình thông qua một hang núi, sau đó thấy được trong miếu nhỏ ngồi một người đạo sĩ, sau đó ở trên sân nhà học được ghi chép một bộ tuyệt thế công pháp, hết thấy các thứ này rốt cuộc có phải là đang nằm mơ hay không, nếu không phải hần quả thật bị thương nằm ba tháng, nói không chừng còn thật sự cho rằng là đang nằm mơ rồi.

"Nếu không nằm mộng, như vậy rốt cuộc đi đâu rồi?" Tiêu Thần ngửa mặt lên trời gào to, không có người trả lời hắn.

"Chờ đã, vân vân, nhất định là mở ra phương thức không đúng." Tiêu Thần tự an ủi mình bắt đầu thứ mấy trăm lần ném thư.

"Gào ——"

"Hắn mẹ, quả nhiên là không có."

Rốt cuộc, Tiêu Thần hay lại là đón nhận thực tế, cái kia xung tưng tuyệt thế, mấy Bách Thế Luân Hồi đều lượng Thân làm theo yêu cầu công pháp, là thực sự không có, biến mất, không có một chút dấu vết.

"Lúc này ngược lại tinh khiết thua thiệt." Nghĩ đến năm ba tháng, Tiêu Thần không khỏi trầm hận, cái này tổn thương coi như là nhận không.

"Nguyên Hóa lưỡng nghi." Mặc dù Tiêu Thần không có toàn bộ nhớ kỹ, nhưng ở sao chép thời điểm, hắn là nhớ trước mặt Thái Cực Thủ Tu Luyện Chi Pháp.

Đây cũng tính là tại mất đi toàn bộ sau đó một chút bồi thường, giờ phút này Tiêu Thần đã tinh tâm xuống, mặc cho Phi Kiếm bắc đi, còn hắn thì đắm chìm trong trong tu luyện, Tiêu Thần nhắm mắt lại, tay bắt đầu theo công pháp giảng thuật phương pháp từ từ trên không trung huy động.

Cái này quá Cực Huyền gương soi tu luyện đứng đầu vậy khôn không phải phương pháp, mà là đối với tu luyện tư cách yêu cầu, mặc dù cực kỳ hà khắc, nhưng kỳ thật cũng liền một cái yêu cầu, "Thái Cực thuộc tính Nguyên Lực", chỉ bắt quá trong lúc này Nguyên Lực, cho tới bây giờ chỉ tồn tại ở trong truyền thuyết vậy đúng rồi, nhưng Tiêu Thần lấy được cái này Tu Luyện Chi Pháp, càng đúng dịp là hắn chính là truyền thuyết Thái Cực thuộc tính.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 139: Đuổi theo tới

Đây cũng là tại hắn chân chính Trúc Cơ sau khi thành công, thấy được liên quan tới Thái Cực thuộc tính truyền thuyết mới chắc chắn.

Tiêu Thần tới cho nên sẽ có cái kia một đoạn thời gian ngắn tan vỡ, cũng là bởi vì như vậy, hết thấy các thứ này thật sự là thật trùng hợp, đúng dịp giống như là tại dựa theo người khác thiết lập địa phương tốt hướng, đường đi ở phía trước vào, tựa như cùng quân cờ bình thường.

Tiêu Thần không có trái tim, toàn bộ kinh mạch lúc đầu đều là ngực trái bên trong hạt châu, muốn phải khống chế linh lực vận hành lộ tuyến, cũng vô cùng đơn giản, một cái bên trong kinh mạch, một nửa vào một nửa ra, xem ra Thái Cực Huyền Giám, Tiêu Thần biết mình trong cơ thể, linh lực màu đen bị trở thành dương, màu trắng được gọi là Âm, nhất Âm nhất Dương, dương vào Âm ra, đồng thời tiến hành, Tiêu Thần cũng là tốn không ít thời gian mới có thể miễn cưỡng làm được điểm này.

Tay phải là âm, tay trái là dương.

Tiêu Thần không biết, tự mình ở lúc thời điểm tu luyện, hắn tay phải bị che phủ một tầng ánh sáng màu trắng, mà tay trái vừa vận ngược lại, bị hãm hại ánh sáng màu đoàn bọc.

Tiêu Thần hai tay không ngừng trên không trung huy động, cánh tay trải qua địa phương, đều biết lưu lại đủ loại một đầu dài trường quỹ tích, nhưng mỗi lần cũng sẽ ở không trung tạo thành một cái hoàn mỹ tròn.

Một nửa đen, một nửa trắng.

Chiêu thức này uy lực, Tiêu Thần không biết, nhưng coi như hiện tại tại tu luyện thành công, đây cũng chỉ là Trúc Cơ Kỳ uy lực, công pháp này, tương tự với hắn tại trong tầng kinh các chọn Vạn Kiếm Quyết, là có thể phát triển công pháp, chỉ bắt quá công pháp này trưởng thành không gian, giống như không biết ai dạy cho hắn lừa thiếu thuật một nửa, gần như vô hạn, sẽ theo tu vi tăng trưởng, một mực trưởng thành.

Mà loại Ngự Sử linh lực phương pháp, tuyệt đối là Tiêu Thần Thái Cực Nguyên Lực hoàn mỹ nhất phương pháp.

Phi hành ở trên trời, mặc dù ánh mặt trời như cũ, nhưng Tiêu Thần rõ ràng có thể cảm giác, nhiệt độ đã so với trước kia giảm xuống quá nhiều, điều này nói rõ, vị trí hắn đã cực kỳ dựa vào bắc, xem ra không cần bao lâu, liền có thể đến tới lần này hành trình cuối cùng mục đích.

Dọc theo đường đi, Thái Cực Thủ tu luyện cùng sử dụng phương pháp, Tiêu Thần luyện tập coi như thuận lợi sử dụng tới đối địch, cũng không có vấn đề gì rồi, Tiêu Thần có một ý tưởng, đó chính là sau khi trở về, nhất định phải thật tốt tra một chút liên quan tới Thái Cực Nguyên Lực cách dùng, hắn lúc trước chẳng qua là hơi chút hiểu qua một chút, nhưng không có cẩn thận nghiên cứu, nhưng bây giờ bất đồng, đây đã là cùng mình cùng một nhịp thở đồ vật, rất có cần phải đối với hắn tiến một bước đi sâu vào biết.

"Không ở trong ngũ hành, chế tạo gam thể gian phương pháp, bao la vạn hướng, tự thành một khu vực, bằng được một lần nhau."

Đây là Tiêu Thần chứng kiến liên quan tới Thái Cực Nguyên Lực ghi lại, không ở trong ngũ hành, Tiêu Thần suy đoán, đại khái là không bị Ngũ Hành Nguyên Lực bắt lượn một loại nào khắc chế, một điểm này, Tiêu Thần cũng hưởng qua ngon ngọt, ngày đó cùng Hạo Nhai tại trong tranh tài, chính là dựa vào Thái Cực Nguyên Lực phát ra Chương Tâm Lô, đại phá Quang Âm Thần Quyết.

Cái này chế tạo gam thể gian phương pháp, Tiêu Thần suy đoán chính là đối với toàn bộ thuộc tính đều có nhất định tác dụng khắc chế.

Nhưng phía sau bao hàm toàn diện, tự thành một khu vực, bằng được một lần nhau, những thứ này Tiêu Thần chỉ từ mặt chữ ý tứ, liền hoàn toàn xem không hiểu.

Cũng không sai biệt lắm đã đến Thương Nguyệt Động Thiên phạm vi, mặc dù nhưng đã đến bên cạnh, nhưng Tiêu Thần không có đất bức tranh, càng không biết Thương Nguyệt Động Thiên cụ thể nơi ở, bởi như vậy, hỏi như vậy đề đã tới rồi.

Cái kia Yêu Tu lời muốn nói Kim Quang động, đến tốt cùng ở đâu? Tây Vực hoang mạc lấy bắc, như thế rộng rãi bao địa phương, nếu là một nơi một nơi từ từ tìm, đó thật đúng là giống như mò kim đáy biển bình thường, tuyệt đối muốn mạng già.

"Trước đi xuống xem một chút, nếu có thể bắt riêng biệt tiểu yêu là tốt." Tiêu Thần trong lòng âm thầm nói, rồi sau đó thu hồi Phi Kiếm, cả người thẳng tắp rơi vào trong rừng cây.

Rơi xuống đất sau đó, Tiêu Thần phát hiện nơi đây cây cối đều không giống nhau, phần lớn trường rất cao, nhưng cành cây rất ít, cùng dựa vào nam một ít cây gỗ, Sinh Pháp hoàn toàn bất đồng.

"Quả nhiên là đến bắc phương." Tiêu Thần đứng ở trong rừng cây nói, "Đi trước bắt con tiểu yêu."

Nói ra những lời này thời điểm, Tiêu Thần hoàn toàn quên mất, vừa mới Trúc Cơ hấn, so trong miệng hấn tiểu yêu, cũng không mạnh hơn bao nhiêu, tại yêu cầu trong mắt, đồng dạng là tiểu oa oa.

Tới chẳng qua, Tiêu Thần tiểu oa nhi này tương đối lợi hại, dùng Phàm Trần tỷ dụ nói, đó chính là trong bụng mẹ liền bắt đầu luyện võ.

Về phần Tiêu Thần có thể hay không bắt trong miệng hấn cái gọi là Tiểu Yêu Quái, hay lại là phải xem vận khí, bởi vì Tiêu Thần hấn cũng không biết,

Những yêu ma này quý quái tu luyện môn phái có phải hay không cũng giống Huyền Thanh Sơn như vậy, tùy tiện không để cho đệ tử đi ra ngoài, chẳng qua Tiêu Thần vận khí luôn luôn rất kém cỏi, cũng còn là có thể gặp phải.

Cứ như vậy, Tiêu Thần ở nơi này phía bắc trong rừng rậm không ngừng hạt chuyển du, tuy nói là hạt chuyển du, nhưng đại khái phương hướng hay lại là hướng bắc.

Nói đến thiếu, Tiêu Thần vận khí thật đúng là thiếu, ở nơi này hạt chuyển du công phu, lại bị hấn bắt gặp một cái, hấn bây giờ không nghĩ nhất gặp người.

Một thân màu hồng cung trang, tóc vẫn ở sau ót, lược thành búi tóc, giờ phút này bên người nàng không có một tùy tùng, cầm trên tay một cái thật dài màu xanh thủ trượng, giờ phút này tựa vào trên một cây đại thụ, không biết đang làm gì.

Chẳng qua nếu đụng phải, Tiêu Thần đương nhiên sẽ không trốn tránh, Tiêu Thần làm bộ không thấy, liền muốn theo bên người nàng đi qua.

"Đứng lại!" Nữ tử xoay người lại, Tiêu Thần bước ra bước chân dừng ở không trung, hậm hực quay đầu nhìn nữ tử một cái.

"Lại muốn chạy?" Cô gái này lại chính là Phong Anh Thành Thành Chủ, Anh Huyết.

"Tỷ tỷ nói chuyện gì, tiểu đệ đây là muốn tới cùng ngươi chào hỏi đây." Cái gì gọi là không chớp mắt nói bừa, chính là Tiêu Thần loại này rõ ràng đưa lưng về phía người khác, phải đi về phía trước, lại bảo là muốn với người khác chào hỏi.

"Bớt lăm mồm, không nói cho ta rõ, hôm nay xem ta như thế nào thu thập ngươi." Anh Huyết nhìn tới vẫn còn có chút tức giận.

Đối với lần trước tại Phong Anh Thành Tiêu Thần ra đi không từ biệt chuyện, nàng rất là buồn bực, ngày đó nàng cho là Tiêu Thần không có ở đây, trước hết xử lý trong gia tộc sự tình, rồi sau đó một lần nữa trở lại sân nhỏ thời điểm, Tiêu Thần vẫn như cũ không có ở đây, nàng khi đó đã cảm thấy có điểm không đúng, nhưng là không nghĩ tới Tiêu Thần rời đi, tận tới đêm khuya, nàng lại đi Tiêu Thần tiểu viện kia một chuyến, Tiêu Thần vẫn còn không tại, lúc này nàng mới hoài nghi Tiêu Thần có phải hay không đã đi rồi.

Qua thật nhiều ngày, đều không thấy Tiêu Thần bóng dáng, bất kể là trong phủ, hay lại là bên trong thành, Tiêu Thần giống như là biến mất bình thường, mà sự thật chứng minh Tiêu Thần đúng là biến mất.

"Tỷ tỷ, ngươi muốn cái gì giao phó à?" Tiêu Thần tự nhiên nhìn ra được Anh Huyết có chút hơi giận, tự nhiên không muốn đỡ lấy tiếp tục chọc giận nàng lửa giận.

"Đừng giả bộ ngốc, tại sao ra đi không từ biệt?" Đối với cái này sự kiện, Anh Huyết từ đầu đến cuối canh cánh trong lòng, không ao ước hôm nay có thể mới gặp lại Tiêu Thần, tự nhiên muốn hỏi.

"Không có a, ta đã nói với người rồi, ngày đó người vừa mới chuyển thân, ta sẽ nói cho người biết rồi, kêu có thể lớn tiếng, đừng nói người không nghe được." Tiêu Thần còn quả thật không có nói láo, ngày đó tại anh nhà, hẳn đúng là nói với Anh Huyết rồi chính mình phải rời khỏi.

"Người" thời gian qua đi không quá nửa năm, Anh Huyết đương nhiên sẽ không quên chuyện ngày đó, khi đó nàng chỉ nói Tiêu Thần đang nói đùa, ai có thể muốn lấy được, làm người lại có thể như vậy, nói đi, lập tức đi ngay.

"Nghĩ tới đi." Tiêu Thần mở ra tay, làm ra một cái vô tội động tác cùng một cái vẻ mặt vô tội.

"Vây cũng không được!" Anh Huyết hừ một tiếng, nói tiếp, "Tại sao?"

"Phải nghe lời thật? Vẫn là phải nghe lời hay?" Tiêu Thần bắt đắc dĩ, đã chuẩn bị cung khai.

"Nói nhảm, đương nhiên là lời thật." Anh Huyết hoài nghi Tiêu Thần có phải hay không choáng váng.

"Người nói thật là nói nhảm, ta đây nhưng muốn nói lời hay rồi." Tiêu Thần chuyện phiếm năng lực, so tu vi nhưng là mạnh nhiều lắm.

"Bớt nói nhảm, nói mau, lời thật." Anh Huyết không biết nên thế nào nói chuyện với Tiêu Thần, nàng phát hiện mình Thai Thành tu sĩ tâm cảnh, lại có loại muốn đánh hấn kích động.

"Ai, thật là khó hầu hạ" Tiêu Thần lắc đầu một cái.

Anh Huyết không nói gì, chẳng qua là trợn mắt nhìn Tiêu Thần.

"Khục khục khụ, thực ra, lời thật liền là xinh đẹp nhất nói." Tiêu Thần làm bộ ho khan vài tiếng, "Ta sợ hãi, cho nên liền chạy."

Nói thật, không có bất kỳ một tia lượng nước, xuất phát từ nội tâm, chân tâm thật ý nói thật.

"Sợ hãi? Người sợ cái gì?" Anh Huyết nghi ngờ nói.

"Sợ hãi nghe câu chuyện." Tiêu Thần nói thẳng.

"Tại sao?" Anh Huyết còn chưa hiểu.

"Từ cái chân thực câu chuyện, đều là một loại đời người, một loại người khác đời người, ta ngay cả cuộc sống mình đều trải qua bát bát như thế, thế nào có thừa lực lượng can thiệp người khác đời người." Tiêu Thần lần giải thích này, Anh Huyết hiển nhiên là lần đầu tiên nghe được, trong lúc nhất thời lại rơi vào trầm tư.

Ai nói không phải sao, nếu là xảy ra, lại bị nhớ kỹ câu chuyện, đó chính là làm ký ức người khó quên chuyện, như vậy câu chuyện, hoặc là đích thân việc trải qua, hoặc là cảm thụ cực kỳ sâu sắc, câu chuyện nói ra, sẽ cùng bày ra một cái gông xiềng, nghe, cũng liền đeo lên cái này gông xiềng, coi như nghe câu chuyện người lại tại sao không đi nghĩ, không thêm quan tâm, không đi hỏi, nhưng kể chuyện xưa người là xác xác thật thật biết, người nghe, cứ như vậy, liền tính là gì cũng không làm, nhưng vẫn là liên quan (khô) dính tới người khác đời người, tại trong luân hồi, tất nhiên lại muốn trên lưng một phần nhân quả.

"Lần đầu tiên nghe nói, chẳng qua thật giống như cũng có đạo lý." Anh Huyết thần sắc buồn bã, vốn tưởng rằng nàng có thể nói ra, có thể nói ra trường chôn trong lòng đã lâu phiền muộn, nhưng nghe Tiêu Thần nói như vậy, nàng trái lại lại cảm thấy là mình không phải là rồi.

"Tuy nhiên" Tiêu Thần tận lực kéo dài thanh âm, ý này lại rõ ràng chẳng qua.

"Tuy nhiên làm sao, dứt lời." Anh Huyết cũng vui vẻ cho hấn cái nấc thang.

"Chẳng qua tiểu đệ đối với tỷ tỷ đời người vẫn tương đối cảm thấy hứng thú, không biết tỷ tỷ bây giờ còn có nguyện ý hay không cho tiểu đệ kể chuyện xưa đây?" Tiêu Thần sau khi nói xong, cố nén gương mặt co quắp, bởi vì hẳn phải giữ vững nụ cười, thực ra hẳn là muốn làm một bi thương biểu tình.

Người chính là hèn, người chính là ngốc, người chính là cả đời xen vào việc của người khác Tiêu Thần trong lòng đem mình mắng toàn bộ, vốn là nói tốt mặc kệ người khác chuyện, nhưng nước đã đến chân thời điểm, hẳn luôn không tự chủ liền đem người khác đặt ở thứ một cái cân nhắc khác, mặc dù hẳn biết như vậy không đúng, nhưng cảm giác được không như vậy càng không đúng, Tiêu Thần trong lòng mâu thuẫn, vừa có thể đối với người nào nói?

"Người" nhìn Tiêu Thần mặt mày vui vẻ, Anh Huyết lần nữa phát hiện, chính mình căn bản đối với Tiêu Thần cũng không biết một tí gì.

"Nghe nhiều nghe câu chuyện, cũng là rất tốt." Đang khi nói chuyện, Tiêu Thần trèo đi tới một viên tương đối vai u thịt bắp dưới cây lớn, tùy ý nằm ở trên mặt đất.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Chương 140: Anh Huyết chuyện cũ

Thấy vậy Anh Huyết cũng cầm trong tay trường gậy ném ở một bên, ngồi ở Tiêu Thần bên cạnh, nhắm hai mắt, khả năng đang suy nghĩ kể từ đầu.

Nhìn từ đằng xa đi, nam tử nằm trên đất, cô gái xinh đẹp nằm ở bên cạnh, trời xanh, núi xanh, cỏ xanh, hoa tươi, lộ ra đặc biệt yên lặng cùng đẹp đẽ.

Qua không bao lâu, theo Anh Huyết thanh âm rừ rừ truyền ra, một cái câu chuyện, cứ như vậy kéo còn mở màn.

140 năm trước, đã sớm tồn tại không biết nhiều năm Tây Vực trong hoang mạc, giống vậy tồn tại rất lâu một cái thành nhỏ, cái này chung quy thành nhỏ có chút đặc biệt, bởi vì nó là tu sĩ thành trì, tại bên trong tòa thành nhỏ này, lớn nhất một nơi dinh thự bên trong, cũng chính là anh nhà, ra đời một cái tâm đắc tiểu sinh mạng, đây là một cái nữ hài, lúc vừa ra đời sau khi, máu như thể bột, rậm rạp toàn thân, bởi vì là tu sĩ gia tộc, đương nhiên sẽ không giống như phàm nhân gia đình bình thường, lấy là cái gì không rõ chuyện, ngược lại, lúc ấy anh mỗi nhà chủ cũng đã nhìn ra bất phàm.

Máu này hồng ắn nhớ cũng căn bản không phải cái gì bột, mà là bản thân khí huyết lực lượng thịnh vượng, còn nhỏ thân thể có chút không tha cho mà thôi, lúc ấy liền ban tên cho, Anh Huyết!

Theo tiểu cô nương không ngừng lớn lên, một thân đồ tươi dầu ắn cũng bắt đầu từ từ tiêu tán, cho đến nàng hai mươi lăm tuổi thời điểm, trên người màu đỏ dầu ắn, mới hoàn toàn tiêu tán, lúc này nàng đã trưởng thành một cái đại mỹ nhân.

Thiên phú dị bẩm Anh Huyết, hai mươi lăm tuổi thời điểm, đã là luyện khí tầng bốn tu sĩ, phương mắt toàn bộ Phong Anh Thành, đều là nhất đẳng thiên tài, nếu không ra ngoài dự liệu, Trúc Cơ, Thai Thành, những thứ này cơ bản đều là vấn đề đóng thuyền chuyện, thậm chí còn có cơ hội, đánh vào một chút cái kia hư vô phiêu miểu Nguyên Thần Huyền Cảnh.

Nhưng sinh hoạt ở trong lòng Ung, cuối cùng là không thể bay lượn, giống vậy, lên đường xuôi gió tu luyện, đối với Anh Huyết mà nói cũng sẽ không chỉ mới có lợi, anh gia trưởng thế hệ biết rõ một viên kiên định nói trái tim đối với tu sĩ mà nói trọng yếu bao nhiêu, cho nên gia tộc quyết định, khiến Anh Huyết đi ra ngoài lịch luyện, vì tăng cao tu vi, cũng vì Luyện Tâm.

Cứ như vậy, không ra khỏi Phong Anh Thành Anh Huyết, mang theo bọc hành lý, cùng một phong rất xù xì bức tranh, bước ra đời người bước đầu tiên, bước ra khỏi nhà, rốt cuộc cũng lần đầu tiên, đi tới tu giả trên thế giới.

Nàng đi qua phàm nhân thành thị, nhưng nàng không phải rất may mắn, trời sinh liền bị truyền thụ phàm nhân như con sâu cái kiến khái niệm, nàng đối với toàn bộ phàm nhân cũng là mất lạnh lãnh ngôn, tự nhiên cũng sẽ không được cái gì sắc mặt tốt, ngại vì thế giới người phàm, không thể bại lộ thân phận, mà nàng bản tâm hiền lành, cũng không làm được giết người diệt khẩu chuyện, kết quả chính là, tại Phàm Trần, nàng bước đi liên tục khó khăn, càng ngày càng nhiều nghi ngờ không hoan nghênh, càng về sau, nàng cơ hồ là nửa bước khó đi.

Vì vậy nàng bỏ qua có dấu vết người địa phương, tránh được toàn bộ phàm nhân thành trấn, một đường hướng Đông Phương du lịch.

Cho dù không thể không đến Phàm Trần thành trấn tiến hành cần phải sinh hoạt vật liệu tiếp tế, nàng cũng là tận lực bắt hòa bất luận kẻ nào có cùng xuất hiện, nhưng nhất cử thiên trường bên dưới, nàng cũng bắt đầu phát hiện, Phàm Trần giống vậy có Đại Học Vấn, giống vậy có khó lường kỹ sư, tựa hồ trong nhà các trường bồi nói, không hoàn toàn đúng, những người phàm tục, là thực lực phổ biến rất yếu, chính là bọn hắn cái gọi là Vô Lâm Cao Thủ, nàng cũng có thể toàn bộ đánh bại, nhưng tương tự, cũng có rất nhiều thứ, rất nhiều các phàm nhân giới đồ vật, là Anh Huyết nhìn cũng không hiểu, cái kia những phương diện này, có phải hay không phàm nhân lại có thể ngược lại cười nhạo tu sĩ đây?

Hiển nhiên sẽ không, bởi vì bọn họ tuyệt đại đa số người, là không biết tu sĩ tồn tại.

Trải qua mười mấy năm, Anh Huyết còn ở bên ngoài bồng bềnh, giờ phút này nàng cũng đã đến nhanh Giang Nam ốc khu vực.

Tại một nơi đầm lầy bên cạnh, nàng nhìn thấy một người đang cùng với vừa gọi hơn mười trượng đại mãng rắn chiến đấu, xa xa nhìn qua, người kia chỉ có ngang xà nửa cái đầu lớn, nhưng cả người tỏa ra hoa lệ kim quang, giờ tay nhắc chân chỉ thấy, tiền thối có độ, đến cũng không có rơi xuống hạ phong, chẳng qua là mỗi lần công kích đánh vào cái kia đại mãng rắn bên trên, cũng như cùng hư thiết, cái kia đại mãng rắn tựa hồ một điểm thương tổn cũng không có nhận được, như vậy cứ thế mãi, người này chắc chắn người sáng lập hội trước hao hết chân nguyên, đến lúc đó, hắn cũng chỉ có mặc cho đại mãng xà này xé thịt phân.

Anh Huyết từ nhỏ đáy lòng hiền lành, tuy nói đã tại thế gian đi lại hơn mười năm, nhưng phải học đồ vật vẫn là rất nhiều, giờ phút này lại hưng khởi trợ giúp cái kia tâm tư người.

Nghĩ đến liền làm, xuất ra trường gậy,

Bắt một cái pháp quyết phía sau, nhanh chóng đứng tại trường gậy bên trên, bay hướng một người một rắn chiến đấu địa phương.

"Thỏ Hành, Tẩu Thạch Chi Thuật."

Anh Huyết cùng chiến trường cách vốn cũng không xa, cộng thêm Ngự Khí mà bay, mấy hơi thở, đã đến chiến trường này, không có nói nhiều, nàng trực tiếp thi triển một cái Thỏ Hành pháp thuật.

Bởi vì nàng linh lực thuộc tính, chính là đất, thi triển cái này Tẩu Thạch Chi Thuật, uy lực phải mạnh hơn một chút, chỉ thấy rất nhiều một người ôm hết màu vàng hòn đá không ngừng vô căn cứ theo trên bầu trời xuất hiện, hướng con măng xà này hình Yêu Thú đập tới.

Yêu thú này đang cùng trước mắt cả người kim quang người đều không thể tách rời ra, thời gian dài cũng không có phân ra thắng bại, đủ để chứng minh hai người thực lực chỉ sần sần với nhau, đột nhiên nhận được từ bên ngoài đến công kích, nó căn bản không có thời gian đi ứng biến, nếu là buông tha trước mắt địa phương tới phòng ngự, tất nhiên được cái này mất cái kia, giống vậy không thiếu được lâm vào nguy cơ, thế là nó dứt khoát liều mạng bị thương, mạnh mẽ về phía bay tới Anh Huyết quét ra Nhất Vĩ.

Yêu thú này cái đuôi tôn nghiêm, kim quang nam tử mới vừa rồi đầu pháp bên trong cũng không ít kiến thức, núi nhỏ bình thường đá lớn, đều không chịu nổi nó đảo qua, biến hóa chia năm xẻ bảy, nếu là tu sĩ tầm thường ai vào một, nói không phải sẽ tại chỗ bỏ mình.

Mất thấy giúp mình tu sĩ lâm vào nguy cơ sinh tử, hần không kịp trách cứ người vừa tới suy nghĩ không dễ dàng, trên người kim quang sáng lên mấy phần, vô căn cứ bay hướng người vừa tới.

Anh Huyết chiến đấu kinh ngạc cực kỳ thiếu, mới vừa rồi tiêu tan đặt một cái pháp thuật sau đó, hoàn toàn không có nghĩ qua tiếp đó sẽ phát sinh tình huống, nhìn Đại Xà cái đuôi quét tới, nàng đã là Hoa Dung thất sắc, vốn là có thể thỉnh thoảng ứng biến chiêu thức, giờ phút này nàng lại một cái đều không nhớ nổi, tại cho là liền muốn lúc đó bị đánh trúng thời điểm, đột nhiên một vệt kim quang tránh vào nàng trong tâm mắt, tại suýt xảy ra tai nạn đang lúc, ôm nàng mau tránh ra cơ hồ một kích trí mạng.

Phục hồi tinh thần lại, nàng nhìn thấy là cả người Hồng Y anh tuấn nam tử, chính phục ở một bên trên đất, nửa quỳ, khóe miệng không ngừng có máu tươi tràn ra, hiển nhiên mới vừa rồi thi triển vô căn cứ phi hành tốc độ cao chiêu thức với hần mà nói cũng không phải là cái gì dễ dàng sự tình.

?

"Người người không sao chứ." Anh Huyết không biết nên nói cái gì, giờ phút này nàng khôi phục thanh tỉnh, tự nhiên có thể phán đoán, như vậy kết quả, đều là bởi vì nàng liều lĩnh.

"Trong thời gian ngắn không chết được, ngược lại người, người ngốc đi, xen vào việc của người khác, bây giờ tốt lắm, thật không đánh lại." Nam tử mặc áo hồng ngẩng đầu lên nói, trong thanh âm toát ra nhỏ bé không thể nhận ra, nhưng xác thực tồn tại về tức giận.

"Thật xin lỗi, ta ta có đan dược." Anh Huyết vừa nói liền từ trong túi đựng đồ móc ra một cái bình nhỏ, sau đó đổ ra mấy hạt đan dược đưa đến nam tử mặc áo hồng trước mặt.

"Ai mà thèm người Phá Đan thuốc, đi nhanh lên." Nam tử mặc áo hồng giùng giàng phải đứng lên, lại trong lúc vô tình vén lên Anh Huyết cánh tay, trong tay nàng đan dược tự nhiên toàn bộ ở trên mặt đất.

Nam tử mặc áo hồng sau khi thấy, cũng cảm thấy không ổn, vốn nghĩ (muốn) mở miệng nói xin lỗi, nhưng tựa hồ cảm thấy quá xuống mặt mũi, chẳng qua là nghiêng đầu một cái, sau đó xoay người không nhìn nữa Anh Huyết.

Cái gọi là người nói vô tâm, nghe có ý, bây giờ nam tử mặc áo hồng cùng Anh Huyết tình huống, cũng cùng cái này một cái đạo lý, nam tử mặc áo hồng bản lĩnh vô tình tới mất, nhưng chứng kiến Anh Huyết trong mắt, quả thật trách tội chính mình mà cố ý hành động.

Một cái không hỏi, một cái không nói, mâu thuẫn đương nhiên lúc đó sinh ra.

Anh Huyết mũi đau xót, lại không nhận được nước mắt.

Tại Phong Anh Thành thành, nàng là thiên tài, cho dù có không thích người nàng, nhưng cho tới bây giờ không người sẽ như thế cho nàng khó chịu, ra Phong Anh Thành sau đó, trước là phạm gian phạm nhân, trong mười năm, nàng rất ít nói chuyện, bởi vì nàng cảm thấy, thật giống như cái thế giới này không tha cho nàng bình thường, bây giờ cũng là như vậy, nàng rõ ràng là hảo tâm hảo ý muốn cứu người, nhưng kết quả vẫn là đối lấy vô tình lạnh lùng, toàn bộ ủy khuất, nàng vào lúc này, lại cũng không chịu nổi cái kia sức nặng, khóc.

Nam tử mặc áo hồng nghe được Anh Huyết tiếng khóc, chau mày, hơi hơi nghiêng nghiêng đầu, hần nghĩ tới đi an ủi, nhưng nghĩ tới mới vừa rồi đều đã xoay người, giờ phút này quay đầu, nhiều xuống mặt mũi, cuối cùng hần dứt khoát mặc kệ Anh Huyết, rồi đi lúc trước vị trí phương.

Nếu là Tiêu Thần lần nữa, đại khái sẽ không nhận được đi lên chính là một cái tát, cũng lớn tiếng nói cho hần biết, "Trở về đầu rất khó sao? Không phải một vận cớ chuyện, cái này cùng mất mặt sao? Thế nào mất mặt?" Mọi việc như thế vẫn đề, không hỏi hần xấu hổ đến không đất dung thân, ắt phải sẽ không nghĩ.

Anh Huyết chứng kiến nam tử mặc áo hồng rồi đi, nhắm mắt khóc càng thương tâm rồi, tựa hồ toàn bộ bị ủy khuất, đều biết theo nước mắt cùng nhau chảy ra bình thường.

"Này, bị thương là ta, người khóc cái gì?" Nam tử mặc áo hồng không biết lúc nào lại lộn trở lại, đứng ở Anh Huyết trước mặt nói.

Nghe vậy, Anh Huyết mở mắt, nhưng trong mắt nước mắt như cũ, nước mắt như mưa hình dáng, ai thấy cũng không nhận được thương tiếc, nơi này bất kể Tiêu Thần.

"Ta" Anh Huyết một câu nói nói không ra lời, lại bắt đầu khóc sục sùi.

"Tốt lắm tốt lắm, lại khóc ta thật không chịu nổi." Cái này nam tử mặc áo hồng cũng rất giống thật là cái kẻ không đầu óc, hoàn toàn không cân nhắc liền nói ra những lời này.

Sự thật chứng minh, Hồng Y câu nói kia, cũng chỉ có hiệu quả ngược, vốn là đã ngưng khóc nỉ non Anh Huyết sau khi nghe, lại lên tiếng khóc.

Nam tử mặc áo hồng dùng sức trừng mắt nhìn, hẳn hoàn toàn không có dự liệu được cái kết quả này, sự tình phát triển cũng đã sớm lệch hẳn dự đoán.

Hắn dời được Anh Huyết bên người, ôm lấy Anh Huyết.

Vốn tại lên tiếng khóc rống Anh Huyết, thanh âm hơi ngừng, nàng thân là một đứa con gái nhà, ngoại trừ thân nhân bên ngoài, cho tới bây giờ không có kia người đàn ông chạm qua nàng, giờ phút này lại bị một cái mới vừa gặp mặt nam tử xa lạ, lấy như thể thân mật động tác đối đãi.

Ngược lại giống như kinh ngạc trong nháy mắt, quên mất khóc nỉ non.

Bản năng nói cho nàng biết, vội vàng đẩy hắn ra, nhưng thực tế nhưng là, như vậy ôm, thật ấm áp, là cái loại này xa cách thân nhân vài chục năm, mất đi vài chục năm ấm áp, giờ khắc này, nàng lại không bỏ được đẩy ra.

Mâu thuẫn suy nghĩ, tràn ngập tại Anh Huyết trong lòng, thẹn thùng bên dưới, mặt đẹp đỏ bừng.

Nhận ra được Anh Huyết khôi phục bình thường sau đó, nam tử mặc áo hồng buông tay ra cánh tay, đứng dậy quay đầu lại đứng ở một bên, ngoại trừ chính hắn không biết đến, giờ phút này hắn cũng vô cùng khản trương, quay đầu lại, chỉ là bởi vì hắn cũng đỏ mặt không được.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 141: Kim Trình Ngũ

Ấm áp ôm trong ngực đã rời đi, Anh Huyết rút cuộc cũng dừng lại khóc nỉ non, nhưng nàng đem đầu chôn ở hai cái đầu gối trung gian, trong lúc nhất thời, ai cũng không nói gì, bầu không khí lúng túng.

"Này, vừa mới ta không phải cố ý, ta lúc đứng lên sau khi không cẩn thận liền giết." Nam tử mặc áo hồng còn nói ra một câu không thể khiến Tiêu Thần nghe được lời nói, nếu không tuyệt đối bị đánh.

"Ừ. . ." Nghe được nam tử mặc áo hồng giải thích, Anh Huyết tâm tình cũng tốt thêm vài phần, rốt cuộc người khác không phải là không có tiếp nhận nàng hảo ý.

"Cho ngươi." Trải qua thời gian rất lâu, nam tử mặc áo hồng sắc mặt rốt cuộc khôi phục như thường, hắn đứng ở Anh Huyết trước mặt, đưa tay đưa ra vừa mới rơi trên mặt đất mấy viên thuốc.

"Đây là ta cho ngươi, đưa ra đồ vật, nào có thu hồi lại đạo lý." Anh Huyết nhìn một cái nam tử mặc áo hồng nói.

"Cái này, được rồi." Nam tử gỡ đầu một cái, đem đan dược bỏ vào trong túi đựng đồ.

"Yêu thú kia đây?" Anh Huyết lúc này mới nhớ tới mới vừa rồi cái này nam tử mặc áo hồng là đang ở cùng một con yêu thú đang chiến đấu.

"Không biết, ta mới ra đi thời điểm cũng đã không thấy, cho nên ta lại trở lại." Kẻ không đầu óc, chính là như vậy, thế nào cũng phải là cái gì, liền thành thành thật thật nói cái gì.

"Hừ, nói như vậy, nếu như Yêu Thú tại ngươi liền sẽ không trở về rồi, coi như nó đem ta ăn, cũng không trở lại?" Anh Huyết quả nhiên tức giận nói.

"Không phải, nó nếu tới ăn nguội, ta nhất định sẽ trở lại." Nam tử mặc áo hồng một lần nữa làm một cái thành thực hải tử.

"Ngươi. . . Hừ!" Anh Huyết hừ một tiếng, nghiêng đầu sang chỗ khác không để ý đến hân nữa.

Nam tử mặc áo hồng tự nhiên không biết mình nói sai rồi cái gì, vừa trầm lặng lẽ một lúc sau, hân lại mở miệng nói: "Ta gọi là kim trình, tại môn phái đệ tử chung quy xếp hạng hạng năm, sư phụ sư huynh sư tỷ bọn họ bình thường cũng gọi Kim Trình Ngũ."

Sau khi nói xong, Anh Huyết vẫn là không có nói chuyện, trong lúc nhất thời, hân một lần nữa không biết nên nói cái gì.

"Ta gọi là Anh Huyết." Qua một hồi lâu, Kim Trình Ngũ vốn tại đặc biệt đặc biệt trong trầm mặc, đột nhiên nghe được Anh Huyết nói chuyện.

"Anh tuyết? Ngươi rất ưa thích bông tuyết sao?" Kim Trình Ngũ hiển nhiên cũng không biết nàng tên.

"Anh hoa anh, tiên huyết huyết." Anh Huyết giải thích tên đã không phải lần thứ nhất, cũng không để ý người khác xuyên tạc.

"Thật là kỳ quái đây." Kim Trình Ngũ nhân châu xoay động, mặc dù biết tên, nhưng hân quả thật không biết Anh Huyết tên hàm nghĩa.

"Anh Hoa?" Không nghĩ ra tên hàm nghĩa, hân dứt khoát đổi đề tài.

"Ta lúc trước sinh hoạt trong thành, khắp nơi đều là, ngươi chưa thấy qua sao?" Anh Huyết giải thích.

"Chưa thấy qua, nghe đều chưa nghe nói qua, nhà ngươi ở chỗ nào?" Kim Trình Ngũ thẳng lắc đầu nói.

"Tây Vực hoang mạc Phong Anh Thành." Anh Huyết đáp.

"Tây Vực hoang mạc?" Kim Trình Ngũ lần nữa nghi ngờ.

"Ngươi không biết cái này cũng chưa nghe nói qua chứ?" Anh Huyết cũng kinh hãi, nếu là Kim Trình Ngũ ngay cả Tây Vực hoang mạc cũng không biết, vậy thì thật không có cách trao đổi.

"Cái này đến không phải, bởi vì nhà ta cũng ở đây Tây Vực hoang mạc, chỉ bất quá ta không biết Phong Anh Thành." Kim Trình Ngũ, lại cùng Anh Huyết là đồng hương, đây cũng là ngoài Anh Huyết dự liệu.

"Cái gì? Ngươi. . . Cũng vậy. . . Phong Anh Thành chẳng qua là một cái thành nhỏ, người khác không biết cũng rất bình thường, ngươi lại là từ đâu tới đây?" Anh Huyết hỏi.

"Nhà ta tại trong trại, nói ngươi cũng không biết." Kim Trình Ngũ cười ha hả, hiếm thấy hân cũng có như vậy một mặt.

Anh Huyết nghe một chút, cũng liền bình thường trở lại, nguyên lai là mới vừa mới vừa xuất sơn tu sĩ, không trách tu vi không tầm thường, nhưng nhìn qua đàn độn.

"Ngươi làm sao sẽ xuất hiện ở chỗ này đây?" Kim Trình Ngũ đang cố gắng tìm kiếm đề tài.

Anh Huyết phát hiện, cái này anh tuấn nam tử mặc áo hồng, tựa hồ cũng không phải nghĩ (muốn) ngay từ đầu như vậy bất cận nhân tình, "Ta đi ngang qua, thấy có người cùng Yêu Thú đang chiến đấu, liền nghĩ (muốn) tới trợ giúp, không nghĩ tới. . ." Phía sau không nói, Kim Trình Ngũ cũng có thể đoán được đơn giản chính là không nghĩ tới thêm phiền toái.

"Ừ, đúng là thêm không ít phiền toái." Nhìn thấu liền nói phá, Kim Trình Ngũ đáng đời luôn là ăn quả đắng.

"Ngươi. . ." Anh Huyết cố nén nổi giận kích động, "Có ngươi nói như vậy sao?"

Mặc dù Kim Trình Ngũ nói sự thật, nhưng mọi người biết liền là một chuyện, nói ra,

Lại là một chuyện khác rồi.

"Ta muốn đi đều sông, ngươi thì sao?" Kim Trình Ngũ không biết trả lời như thế nào, vội vàng đổi đề tài, cái này ngược lại cũng coi là cơ trí.

"Ta không biết." Anh Huyết đây là nói thật, nàng đi ra ngoài lịch luyện cũng không có mục tiêu gì, đi tới kia chính là kia.

"Vậy nếu không theo ta cùng đi đi." Kim Trình Ngũ mời, rất là chân thành, cộng thêm mới vừa rồi cái loại này người nhà bình thường cảm giác, Anh Huyết cũng không có quá nhiều từ chối đáp ứng hân.

Vì vậy hai người rời đi cái này đầm lầy, bắt đầu hướng Giang Nam ốc khu vực bước đi, nơi đây vốn là chỗ lương khu vực lớn tiếp giáp bộ phận, khoảng cách Giang Nam ốc khu vực đã phi thường gần, mà đều sông, bắt đầu từ Tây Vực hoang mạc đến Giang Nam ốc khu vực trạm thứ nhất, đây cũng là một người tu sĩ thành trì, nhưng kích thước vượt qua xa Phong Anh Thành cái loại này thành nhỏ có thể so với, nơi đây tu sĩ đã không sai biệt lắm cùng phạm nhân như vậy, ở trong thành sinh hoạt, tu luyện, rất nhiều tu sĩ ở trong thành định cư.

Tuy nói là tiếp giáp vùng, cách cũng tương đối gần, nhưng nói thế nào đây cũng là vượt qua hai cái khu lớn du lịch, coi như chẳng qua là tiếp giáp vùng,

cũng là phi thường bao la, hai người một đường cũng không có lãng phí thời gian, đều Ngự Kiểm Phi Hành, nhưng cũng đầy đủ tốn hơn hai tháng thời gian mới tính chân chính hai rồi đi Tây Vực hoang mạc địa giới.

Lần đầu tiên đứng ở không thuộc về Tây Vực hoang mạc trên đất, đây là Giang Nam ốc khu vực, là Thanh Minh giới giàu có nhất địa phương, tuy nói không phải phồn thịnh nhất nơi, nhưng quả thật nhân tài chú thích, đời đời có Thiên Kiêu, lúc nào cũng có tuần kiệt, chân chính trên ý nghĩa có thể nói nhân kiệt địa linh.

Bắt đầu trước nhất biến hóa, chính là địa hình, mặc dù cùng Tây Vực hoang mạc giống nhau, cũng là mệnh mông bát ngát bình nguyên, nhưng Tây Vực coi như không phải sa mạc địa phương, cũng không có dư thừa nguồn nước, mà Giang Nam ốc khu vực thì lại khác, ở trên trời là có thể chứng kiến, tất cả lớn nhỏ đều là hiển lộ trên đất đơn Trường Giang Tiểu Hà, mà đầm nước hồ cang là nhiều không kể xiết, thậm chí rất nhiều phàm nhân thành trì đều là xây dựng ở giữa hồ.

"Nhìn, đó chính là đều Giang Thành." Kim Trinh Ngũ chỉ một cái không tính là quá lớn ngoặt sông bên một nơi không mà nói rằng.

"Toàn bộ tu sĩ thành thị, đều là như vậy ả núp sao?" Anh Huyết nghi ngờ nói, Phong Anh Thành như vậy, dọc theo đường đi rất nhiều tu sĩ thành trì nhờ như vậy, bây giờ này cũng Giang Thành vẫn là như vậy.

"Không biết, đại khái đi, nhân loại a, bất kể là phàm nhân, hay lại là tu sĩ, chính là đối trá." Kim Trinh Ngũ ngao ngễ nói.

"Phốc." Anh Huyết lập tức liền cười ra tiếng, "Nói liền giống như ngươi không phải nhân loại giống nhau."

"Chúng ta đi đều sông làm gì vậy?" Anh Huyết liên quan tới cái đề tài kia không có nhiều dây dưa.

"Không biết." Kim Trinh Ngũ trả lời rất kiên quyết.

"Không biết ngươi còn dẫn ta tới." Anh Huyết ngạc nhiên nói, nàng vốn là cho là Kim Trinh Ngũ tới đều sông là có chuyện gì phải làm.

"Ta cũng vậy không việc gì từ trong nhà chạy đến, ngược lại chính ngươi cũng không biết muốn đi đâu, chúng ta trước hết đi đều sông vui đùa một chút đi." Kim Trinh Ngũ rộng rãi nói.

Xác thực, Anh Huyết chính mình cũng không biết gia tộc cái gọi là thực tập, rốt cuộc là phải làm đến mức nào mới xem như hợp cách, trước mắt liền đi được tới đâu hay tới đó, trước đi theo Kim Trinh Ngũ đi đều sông rồi.

Đều Giang Thành bên ngoài, giống vậy có trận pháp thủ hộ, hơn nữa không chỉ một hai, làm một cỡ trung Tu sĩ thành, nơi đây tổng cộng có năm tầng trận pháp lực lượng, tầng ngoài nhất cùng khác thành trì giống nhau, phòng ngừa phàm nhân lâm vào, còn lại bốn tầng chính là phòng ngự chi dụng, như vậy một tòa cỡ trung thành thị, chính là một cái bình thường Nguyên Thân tu sĩ, đều không có bất kỳ khả năng phá hư, đương nhiên, mang theo cấm khí, hoặc là lâu đài loại hình Tiên Khí vẫn có thể tùy tiện phá hủy, như vậy có thể thấy, Tiên Khí tại Thanh Minh giới lực uy hiếp cùng uy lực.

Anh Huyết cùng Kim Trinh Ngũ đều là Trúc Cơ tu sĩ, theo mặc dù cỡ trung thành thị, nhưng hai người muốn đi vào vẫn còn không phí sức, nhưng là giới hạn ở cỡ trung thành thị, có đại hình tu sĩ thành cùng siêu cấp tu sĩ thành, Trúc Cơ tu sĩ liền tiến vào tư cách cũng không có.

Tại nộp một chút Tinh Thạch sau đó, hai người thuận lợi tiến vào đều Giang Thành, chân chính tiến vào cỡ trung thành thị sau đó, Anh Huyết mới biết tiểu hình thành thị cùng cỡ trung khu thành thị xa cách liền thành thị kích thước mà nói, đâu chỉ chênh lệch gấp trăm lần, chứ đừng nói chi là bên trong thành chỗ ở tu sĩ số lượng, còn tu vi, vậy càng là khác nhau trời vực.

Tại Phong Anh Thành, một cái Thai Thành tu sĩ liền cũng coi là đỉnh phong thực lực, mà ở này cũng Giang Thành, sợ rằng đạt được Nguyên Thần Huyền Cảnh, mới có thể được hưởng tột cùng nhất quyền lợi, mà Thai Thành tu sĩ cũng chỉ có thể coi là tương đối được coi trọng mà thôi, về phần nghĩ (muốn) Anh Huyết cùng Kim Trinh Ngũ như vậy Trúc Cơ tu sĩ, tại trong thành này, vậy đơn giản là tùy ý có thể thấy, căn bản không coi là cái gì.

Nói Trúc Cơ dưới đây tu sĩ, vậy thì càng là thâm, tại trong thành này, chỉ có thể trở thành làm việc vặt kiếm một chút Tinh Thạch duy trì đồ thiết yếu cho tu luyện.

Cũng không phải là từng cái tu sĩ đều có cơ hội tiến vào tu hành môn phái tu hành, thế gian này còn tồn tại không biết bao nhiêu Tán Tu, không môn không phái, mà những tán tu này số người tổng hợp, khả năng cùng có môn phái tu sĩ tổng hợp chênh lệch không xa.

Mỹ thực cảnh đẹp, kỳ văn sự tình, đầu ồn ào trận, sông bạc khách sạn, cùng Phàm Trần thành thị phương tiện không khác nhau lắm, trên đường phố cũng có người đi đường, thậm chí đủ loại tiếng rao hàng, đủ loại tiếng cười đùa, liền tiếp, cái này một cái, Anh Huyết cảm thấy tựa hồ tu sĩ cùng phàm nhân, ngoại trừ chiến lực bên ngoài, cũng không hề có sự khác biệt.

Anh Huyết cùng Kim Trinh Ngũ tới đều Giang Thành, không có mang đến bất kỳ mục đích, bằng tâm gây nên, tùy ý du ngoạn, Kim Trinh Ngũ mặc dù nói năng cử chỉ không quá giỏi, nhưng khí độ tương đối bất phàm, rất dễ dàng làm người ta nghĩ đến công tử nhà giàu, hơn nữa không phải con nhà giàu, mà là có tu dưỡng có nội hàm người.

Nếu so sánh lại, Anh Huyết mặc dù cũng bất phàm, nhưng cùng Kim Trinh Ngũ vừa so sánh với, vẫn còn có chút chênh lệch, nhưng nàng nghĩ đến Kim Trinh Ngũ nói mình đến từ trong núi, cái này sợ rằng có chút không thể tin.

"Túy Khách Tâm." Kim Trinh Ngũ kéo Anh Huyết chỉ về đằng trước cách đó không xa một nơi kiến trúc nói.

"Người buông ta ra." Anh Huyết đột nhiên bị Kim Trình Ngũ kéo, trong nháy mắt mặt đẹp ửng đỏ, thấp giọng nói, nhưng nàng hay lại là nhìn sang.

Đây là một tòa 81 Tầng cao bằng gỗ nhà lâu, lũ hoa cửa sổ, tinh xảo tao nhã Lương Môn bên trên, trạm trổ long phượng, màu sắc chủ yếu có ám tử sắc, nhìn qua phi thường xa hoa và khiêm tốn.

"Chúng ta vào xem một chút." Kim Trình Ngũ đề nghị.

"Ừm." Anh Huyết không có phản đối, mặc dù tên này là Túy Khách Tâm kiến trúc nhìn qua liền không giống như là bình thường tiêu phí nơi, nhưng Anh Huyết dầu gì cũng là một người tu sĩ thành Thành Chủ sau đó, Kim Trình Ngũ liền càng không cần phải nói, trời mới biết là kia ngọn núi bên trong chạy đến thô hào, nếu là Tiêu Thần, tuyệt đối phải nói nhà bọn họ chính là trong núi trông coi đảo Tinh Thạch.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 142: 1 ném ngàn vàng

Thấy Anh Huyết đồng ý, Kim Trình Ngũ hứng thú dâng cao, lần nữa không có hỏi Anh Huyết ý kiến, kéo nàng đi về phía Túy Khách Tâm.

Túy Khách Tâm cửa một bên mỗi người đứng hai trai hai gái, thấy Anh Huyết cùng Kim Trình Ngũ đi tới, trong nháy mắt thì có hai người con gái tiến lên đón, Anh Huyết cửa đóng tám người đứng đầu tu sĩ, thấp nhất đều là Luyện Khí ba tầng tu sĩ, cao nhất đã là Luyện Khí 8 tầng, không bao lâu, là có thể lên cấp Trúc Cơ.

Nhưng giờ phút này nhưng phải tại đứng ở nơi này cửa, làm việc vật nghênh tân trông chừng, là bọn hắn nguyện ý không? Dĩ nhiên không phải, như vậy tu sĩ bình thường đều là Tấn Tu, bước chân vào con đường tu hành, khi không có gia nhập môn phái, chỉ có dựa vào chính mình, cho những thứ này đại thương, hoặc là gia tộc môn phái xuất lực, mới có thể đổi lấy đồ thiết yếu cho tu luyện tài nguyên, những tu sĩ này, rất nhiều thậm chí không muốn lại tiếp tục tu hành, nhưng bất đắc dĩ, một khi bước lên con đường tu hành, liền không cách nào nữa quay đầu, nếu là dựa vào một thân tại tu sĩ trong vòng không lên đài tu vi, cũng có thể Tiểu Ngao Phàm Trần, nhưng làm như vậy hậu quả chính là bị tu sĩ đánh chết, hơn nữa rất nhanh.

Con đường tu hành, cũng không phải là có lòng là có thể đi, cũng không phải đi là có thể đi xa, cơ duyên, cố gắng, giống nhau đều không thể thiếu, giống như Tiêu Thần như vậy, Vô Mệnh người, tại con đường tu hành bên trên phải đối mặt khó khăn, còn xa xa không có thể hiện ra.

Chẳng qua đây chính là thực tế, Thiên Địa Bất Nhân, Dĩ Vạn Vật Vi Sô Cầu (trời đất bất nhân, coi vạn vật như chó rom), có thuận buồm xuôi gió, thì có bước đi liên tục khó khăn, liền giống như một ván cờ, phàm là có người thắng, nhất định thì có bên thua, cái kia dựa vào cái gì người đó liền có thể nhất định là người thắng đây? Dựa vào cái gì ai không thể là thua nhà đây?

Đây là một loại tuyệt đối công bình, không phải chiếu cố người nào đó, không phải nhằm vào chuyện nào đó, mà là đối với cả thế giới, chỗ có sinh linh mà nói.

"Xin hỏi hai vị khách quan, là muốn đến mấy lầu đây?" Một cô gái đầu tiên là thi lễ một cái, rồi sau đó nói đến.

"Khác nhau ở chỗ nào sao?" Anh Huyết không nói gì, trả lời nàng là Kim Trình Ngũ.

"Túy Khách Tâm, tổng cộng có 81 Tầng, tổng cộng chia làm chia làm chín cấp bậc, ngoại trừ cuối cùng lầu mười tám không đối ngoại xác còi mở bên ngoài, còn lại sáu mươi ba lầu cung cấp bảy cấp bậc, theo thấp đến cao, giá cả cũng là theo thấp đến cao, lầu một đến lầu chín, theo một trăm Tinh Thạch giá bắt đầu, mỗi tầng thêm một trăm, lầu mười đến lầu mười tám một ngàn Tinh Thạch giá bắt đầu, mỗi tầng thêm một ngàn, theo lầu mười chín chính là mười ngàn Tinh Thạch, sau này đều là mỗi tầng tăng giá đều là một lần thêm mức cái bấy đó lần thấp nhất giá bắt đầu, lầu hai mươi tám một trăm ngàn, ba mươi bảy lầu hai trăm ngàn, bốn mươi sáu lầu năm trăm ngàn, năm mươi lầu một trăm vạn, cuối cùng lầu mười tám không đối ngoại khách còi mở." Thị nữ kia hoàn hoàn chỉnh chỉnh đem Túy Khách Tâm quy củ cho Kim Trình Ngũ cùng Anh Huyết nói một bên.

"Một trăm vạn Tinh Thạch!" Anh Huyết cảm thấy rất giật mình, đây tuyệt đối là một bút siêu cấp lớn tài sản, không nghĩ tới ở nơi này Túy Khách Tâm, chỉ đủ bên trên cái thứ 7 cấp bậc địa phương tiêu phí một lần.

"Cái này cũng đừng nghĩ, ta không nhiều như vậy Tinh Thạch, chúng ta đi lầu hai mươi chín đi." Kim Trình Ngũ thẳng thắn nói thẳng.

Anh Huyết mới vừa rồi chẳng qua là giật mình, thực ra cũng không có muốn đi cái thứ 7 cấp bậc địa phương, rồi sau đó nghe được Kim Trình Ngũ nói như vậy, giống vậy khiếp sợ, vốn là nàng cũng biết Kim Trình Ngũ có tiền, nhưng không nghĩ tới lại có tiền như vậy, thứ hai mươi chín lầu, đó chính là

một trăm mười ngàn Tinh Thạch, cái này đồng dạng cũng là một bút không nhỏ tài sản, vừa mới cảm thấy một trăm vạn Tinh Thạch tiêu phí một lần lãng phí, lần này liền đến phiên bọn họ lãng phí, Kim Trình Ngũ lại một chút không thêm để ý đáng về.

Nghe Kim Trình Ngũ nói như vậy, trước tới đón tiếp thị nữ rõ ràng hai mắt tỏa sáng, tiếp đãi khách nhân, là có tiền hoa hồng, tiếp đãi được một trăm ngàn này Tinh Thạch cấp bậc khách nhân, nàng có thể đạt được lợi ích, cũng tương đối không nhỏ.

Sau đó thời gian, chính là nghênh đón hai người thị nữ này mang theo hai người vào đến phòng khách, chính diện phải phải một ra quầy, ngồi phía sau một hàng ăn mặc tao nhã, khí chất không tầm thường phu nhân, những thứ này đều là Tùy Khách Tâm nhân viên nội bộ, cùng bình thường làm việc vật tu sĩ bất đồng, các nàng công việc là có thể đạt được kén thù hồi báo.

Tại quầy bên trái, có một đạo cửa, cánh cửa này đại khái rộng một trượng, cao ba trượng, bên cạnh cửa bên khảm một hàng đủ loại Ngọc Thạch, không biết bên trong là cái gì.

Chỉ thấy dẫn bọn hắn đi vào thị nữ đi tới cửa trước, ấn xuống một cái trong đó một viên Ngọc Thạch, chỉ thấy cái này bị đè xuống Ngọc Thạch phát ra hồng quang, sau đó cửa lớn hướng hai bên mở ra, bên trong là một cái không quá lớn căn phòng, thị nữ kia đứng ở trước cửa,

Khom người làm một cái mời thủ thế.

Kim Trình Ngũ cùng Anh Huyết liền tiến vào gian phòng này, sau đó thị nữ này cũng đi theo vào, Anh Huyết nhìn đến phòng rồi bên cạnh cửa giống vậy có một hàng Ngọc Thạch, thị nữ này lại nhấn một viên, viên này Ngọc Thạch cũng giống vậy sáng lên, rồi sau đó cửa lớn chậm chạp đóng lại.

Anh Huyết cùng Kim Trình Ngũ cảm giác dưới chân động một cái, cả phòng bắt đầu hướng lên vận động, chỉ chớp lát sau, cửa lớn lần nữa mở ra, thị nữ ra hiệu hai người đi ra khỏi phòng.

Vô luận là Kim Trình Ngũ hay là Anh Huyết, đều là lần đầu tiên tiếp xúc vật này, cảm thấy rất là thần kỳ, đi ra khỏi phòng sau đó, thị nữ nhìn ra bọn họ nên làm là lần đầu tiên tiếp xúc, vì vậy cho bọn hắn giảng giải, mới vừa rồi ngồi đồ vật, tên là linh hoạt thang, là Tùy Khách Tâm Đại lão bản say mê khách phát minh, bây giờ đã phổ biến rộng rãi đến toàn bộ Tu Chân Giới, đều đang sử dụng.

Đang nghe thị nữ giảng giải đồng thời, bọn họ rất nhanh đi tới một căn phòng trước, gian phòng mặt số thứ tự là hai mươi chín — tám mươi bảy, thị nữ theo trong túi đựng đồ lấy ra một quả tiểu quả cầu bằng ngọc nhỏ, đặt ở trên cửa một viên lỗ nhỏ bên trong, ánh sáng chợt lóe, toàn bộ cửa đã bị mở ra.

Mở cửa sau đó, thị nữ này thật sâu hơi một cái, nói: "Hai vị khách quan khỏe tốt hưởng thụ, yêu cầu hết thảy đều sẽ có người đưa tới, nô tỳ sẽ không quấy rầy rồi, cáo lui." Rồi sau đó ngay cả bên trong nhà một cái đều không nhìn, rồi đi lầu hai mươi chín.

Kim Trình Ngũ cùng Anh Huyết lần lượt tiến vào căn phòng, chứng kiến trước mắt tới cảnh, Anh Huyết cùng Kim Trình Ngũ đều sợ ngây người, cái này giống như là ăn cơm địa phương, đây hoàn toàn chính là một cái đại viện, hoa hoa thảo thảo, trúc cây vây quanh, núi giả suối phun, phòng nghiêm nghiêm, cái gì cần có đều có, nếu không phải chung quanh thật thật tại tại là vách tường, bọn họ đều nên hoài nghi cái này đến cùng phải hay không tại lầu hai mươi chín.

Kim Trình Ngũ cùng Anh Huyết tiến vào cái này "Căn phòng" sau đó, nhà bọn tự động chậm chạp đóng lại, ánh sáng chợt lóe sau đó, từ bên trong hoàn toàn không thấy được nơi đó có cửa tồn tại vết tích.

Nơi đây nhìn không cửa là không có bao nhiêu, nhưng sau khi đi vào bọn họ phát hiện, nơi này ngẩng đầu nhìn lên là Lam Lam không trung, trên đất cũng là thật thật tại tại bãi cỏ, chẳng qua là không biết hai người cách nhau bao xa.

Kim Trình Ngũ trước tiên đi về phía lớn nhất một tòa một tòa nhà, Anh Huyết với sau lưng hắn, đẩy cửa ra đi vào phía sau, đầu tiên thấy là một tấm to cái bàn lớn, không sai biệt lắm chu vi hai trượng, là hai tầng, có thể chuyển động, chung quanh bày ba mươi chỗ ngồi.

"Nhân loại, thật đúng là hiểu được hưởng thụ a." Kim Trình Ngũ đối với ở trước mắt cảnh này, quả thực khiếp sợ, không khỏi nói.

"Người nói chuyện thế nào kỳ quái như thế." Đây là Anh Huyết nghe lần thứ hai đến Kim Trình Ngũ đánh giá nhân loại.

"Không có gì, không có gì, chúng ta trước gọi đồ ăn, thật lâu chưa từng ăn qua cơm." Kim Trình Ngũ cười ha ha một tiếng nói.

Người tu hành, đến Trúc Cơ cảnh giới sau này, liền cơ bản không cần ăn đồ ăn, cũng có thể duy trì sinh lý cơ năng rồi, ăn là một sự hưởng thụ, ở nơi này không cách nào Phi Thăng trên thế giới, hưởng thụ tựa như có lẽ đã thành cao cấp tu giả duy nhất hứng thú.

"Gọi thế nào đồ ăn đây?" Anh Huyết không nói gì, Kim Trình Ngũ đi một mình đến cái bàn lớn trước sau khi ngồi xuống, chứng kiến trên bàn có một khối một thước kiến phương Ngọc Bài, nói là Ngọc Bài, thực ra liền cùng một trang giấy giống nhau mỏng, phía trên liệt kê đủ loại tên món ăn.

Kim Trình Ngũ đem ngọc phiếu cầm trong tay sau đó, không cần thận định phải một người trong đó tên món ăn, cái đó thức ăn liền sáng lên, lần này, hắn lập tức biết vật này phương pháp sử dụng.

"Anh Huyết, người trước xem một chút muốn ăn cái gì chứ?" Kim Trình Ngũ lúc này cũng không có quên Anh Huyết, đem ngọc phiếu lấy được rồi Anh Huyết trước mặt.

"Ta không biết, người tới liền có thể." Anh Huyết không có nói hoảng sợ, loại này một trăm ngàn Tinh Thạch một lần tiêu phí nơi, nàng lần đầu nghe nói, chớ đừng nói chi là trước ném thử qua.

"Ta cũng không biết a." Kim Trinh Ngũ thẳng thắn làm người ta bất đắc dĩ.

"Cũng là người đến đây đi, ta đều được." Anh Huyết một từ chối nữa.

"Được rồi, vậy thì ta tới rồi." Kim Trinh Ngũ thu hồi ngọc phiến, một người nằm ở trên bàn.

"Cái này, cái này, cái này. . ." Kim Trinh Ngũ đại khái đảo qua tên, liền lập tức đốt sáng lên tên món ăn, "Phiến toái như vậy, liền như vậy, toàn bộ cùng nhau."

Nói xong, hân quả thật một cái đập một riêng biệt toàn bộ tên món ăn toàn bộ đều đốt sáng lên, chỉ có thể là chừng trên trăm loại thức ăn, chỉ sợ cũng có thể bày đầy cái bàn này rồi.

"Người. . . Ăn được nhiều như vậy sao?" Anh Huyết mặc dù không có gọi thức ăn, nhưng đại khái thấy được công thức nấu ăn, trên trăm trồng rau đáng cấp năng xem ở trong mắt, nhiều như vậy thức ăn, đừng nói hai người bọn họ, chính là trở lại hai người cũng không ăn nổi.

"Không việc gì, ta tương đối có thể ăn, bảo đảm không còn sót cả xương." Kim Trinh Ngũ vỗ ngực bảo đảm nói.

Lời đều nói đến mức này, Anh Huyết cũng không tốt nói gì nữa, nàng cũng đi tới cái này cái bàn lớn trước ngồi xuống, Kim Trinh Ngũ thấy Anh Huyết ngồi cách mình có chút xa, vì vậy rồi đi chính mình chỗ ngồi đưa, chạy đến Anh Huyết bên cạnh ngồi xuống.

Anh Huyết vốn không phải cố ý xa lánh Kim Trinh Ngũ, chẳng qua là theo bản năng không có ngồi ở bên cạnh hân mà thôi, giờ phút này đối phương đòi đi qua, nàng tự nhiên không có phương tiện lại đứng dậy rồi đi, như vậy không chỉ có làm cho người ta khó chịu, cũng lộ ra bất cận nhân tình.

Hai người bọn họ không có đợi quá lâu, một đội người xuất hiện ở bọn họ trong phòng, phát tay, từng đạo màu sắc khác nhau, hình thái bất đồng thức ăn liền bị bày đầy chữ lớn trên bàn, phẳng phất là cố ý như thế thiết kế, toàn bộ thức ăn, vừa vặn đem toàn bộ cái bàn lớn chiếm hết, không có dư thừa lãng phí, cũng không có chút nào khe hở.

"Ăn!" Đưa đồ ăn người sau khi rồi đi, Kim Trinh Ngũ hét lớn một tiếng, đầu nhập và thức ăn trong chiến đấu.

Hai tay đều dùng, miệng đều bị đủ loại thức ăn nhét đầy, nhưng Kim Trinh Ngũ không có một chút ngừng nghỉ ý tứ, tựa như cùng cho tới bây giờ không có ăn rồi đồ vật người giống nhau, nếu so sánh lại, Anh Huyết liền đã khá nhiều, nàng cảm thấy, miệng nhỏ cắn một chút lên trước mắt đồ vật.

Nàng cũng giống vậy không có để ý là món ăn gì, nhưng vào miệng sau đó cảm giác đầu tiên chính là thật sự là quá mức mỹ vị, không nghĩ tới ăn cũng có thể như thế hưởng thụ.

Hai người ăn cực kỳ lâu, Kim Trinh Ngũ thật đúng là thật thực hiện lời hứa, một bàn thức ăn, ăn cái đáy hướng lên trời, thật là một xương đầu cá cũng không có còn lại.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 143: Anh Mộc Hoa Đạo

"Ta xem cũng không thiếu thú vị đồ vật, chúng ta đi chơi đùa. Lã" ăn nhiều, liền dễ dàng buồn chán, Kim Trinh Ngũ đề nghị.

"Ta theo đến người đi liền có thể." Anh Huyết không có quá nhiều ý kiến, chẳng qua là yên lặng đi theo Kim Trinh Ngũ bên người.

"Cái này, chơi đùa cái này. . ."

"Người xem, cái này, nhiều có ý tứ, chúng ta chơi với nhau."

"Ngốc a người, cũng sẽ không, tới ta dạy cho người."

...

Toàn bộ "Căn phòng" bên trong, chỉ có Kim Trình Ngũ lãnh lút tiếng gào, mà trong khoảng thời gian này, Anh Huyết cũng bồi tiếp hân chơi rất nhiều có ý tứ đồ vật.

Không biết qua bao lâu, đại khái là Kim Trình Ngũ chơi mệt, hay hoặc là chán ghét, "Anh Huyết, chúng ta đi thôi, chơi đùa phiền."

Nghe vậy, Anh Huyết trong lòng đau xót, tựa hồ bị xúc động đến rồi thứ gì, nằng mặt không đổi sắc, cười một tiếng, nếu không phải Kim Trình Ngũ thần kinh quá mức lớn, nhất định có thể đủ phát hiện, Anh Huyết nụ cười này, có nhiều gượng gạo.

Đi tới mới vừa rồi vào cửa vị trí, Kim Trình Ngũ sờ gỗ cửa một cái, quả nhiên, ánh sáng lần nữa thoáng qua, bị núp ở cảnh tượng cửa giữa cứ như vậy mở ra, hai người vừa ra cửa, liền thấy trước nghênh đón bọn họ thị nữ đã tại cửa chờ.

"Hai vị khách quan, cái này sẽ phải rời khỏi sao?" Thị nữ khom người chào, ôn nhu nói.

"Ừ, đi bây giờ." Kim Trình Ngũ nói.

"Mời tới bên này." Thị nữ khom người làm ra thủ thế, chỉ phương hướng cùng trước đi lên ngược lại.

Kim Trình Ngũ cùng Anh Huyết đi ở phía trước, thị nữ chính là đi ở một bên, đây là một cái thẳng tắp lối đi, đi tới cuối sau đó, Anh Huyết phát hiện, đây không phải là cùng mới vừa rồi đi lên linh hoạt thang giống nhau, mà là ở cuối lối đi, có thủy phao trạng đồ vật tại lơ lửng.

Thị nữ lần nữa làm ra mời thủ thế, Kim Trình Ngũ cùng Anh Huyết trực tiếp xuyên qua thủy phao, vừa mới đạp lên thời điểm, bọn họ chỉ cảm thấy liên giống như dậm ở trên bông vải bình thường mềm nhũn, lần này thị nữ không có cùng theo vào, mà là đi một người khác thủy phao bên trong, hai cái thủy phao bắt đầu từ từ theo hướng xuống hạ xuống, tại thủy phao bên trong, có thể hoàn toàn chứng kiến Túy Khách Tâm bên ngoài cảnh tượng, lúc này, đã mới vừa lên đèn lúc.

Cũng không lâu lắm, Kim Trình Ngũ cùng Anh Huyết hai người liền rơi vào Túy Khách Tâm trong hành lang, mà thủy phao hướng hai bên hở ra, lại bay đi.

Túy Khách Tâm, luôn luôn là trước hết để cho khách nhân hưởng thụ, xong rồi mới yêu cầu trả tiền, một đẳng cấp đến ba đẳng cấp, không thiết lập ngưỡng cửa, tùy tiện ai tới đều giống nhau, bọn họ hoàn toàn không cần coi chừng sẽ có người giựt nợ, bởi vì không ai dám giựt nợ, Túy Khách Tâm phía sau say mê khách, vị này nhân vật thần bí, tin đồn là thiên cơ tu sĩ, người như vậy, thì có ai dám đắc tội.

"Khách quan, mời bên này thanh toán." Thị nữ tại hai người sau đó rơi ở trên mặt đất.

"Anh Huyết, chờ ta một chút." Sau khi nói xong Kim Trình Ngũ toét miệng cười một tiếng, đi theo thị nữ đi đến phòng khách quầy trước.

"Tổng cộng một trăm mười ngàn một góc Tinh Thạch, cũng có thể dùng trung phẩm, thượng phẩm thậm chí cực phẩm Tinh Thạch trả, Phẩm Giai càng cao, giảm đi cũng lớn." Ngồi ở quầy sau đó một tên phụ người nói.

Anh Huyết chỉ thấy Kim Trình Ngũ theo túi trữ vật bên hông bên trong, lại lấy ra một cái túi đựng đồ, hắn đem túi đựng đồ kia trực tiếp đặt ở trên quầy, phụ nhân kia cầm lên mở ra xem, cười nói câu gì sau đó, chỉ thấy Kim Trình Ngũ cười hướng nằng đi tới.

"Cũng đến ban đêm, chúng ta đi nhìn một chút đều Giang Thành đêm đi." Kim Trình Ngũ lớn tiếng nói.

"Ừm." Anh Huyết tính cách ngoan ngoãn, không có cự tuyệt.

Cứ như vậy, hai người rời đi Túy Khách Tâm, lần nữa đi ở bị đèn đường chiếu sáng sửa trên đại lộ.

"Cái này đưa ngươi." Anh Huyết lấy ra từng bước từng bước màu trắng vòng tay, đưa tới Kim Trình Ngũ bên cạnh.

"Đây là cái gì? Còn rất đẹp." Kim Trình Ngũ đang ở ôm đầu sai bước đi về phía trước, đột nhiên chứng kiến trước mắt xuất hiện một cái tay nhỏ, cầm một cái màu trắng vòng tay.

"Đây là Anh Mộc Hoa Đạo." Anh Huyết nhẹ nói nói.

"Anh Mộc Hoa Đạo? Làm gì dùng?" Kim Trình Ngũ nhận lấy vòng tay, không hiểu hỏi.

"Thật khờ, nhìn dáng dấp cũng biết là một vòng tay, đương nhiên là mang ở trên tay." Anh Huyết sau khi nói xong, che miệng cười khanh khách.

"A, ta thử nhìn một chút." Vừa nói, Kim Trình Ngũ đem màu trắng vòng tay mang ở trên tay phải.

"Vừa vặn thích hợp,

Ha ha." Không lớn không nhỏ vừa vặn, Kim Trình Ngũ vui vẻ nói.

"Đây là dùng Anh Hoa gỗ Đặc Chế, vốn là không phải màu trắng, là sau khi làm xong từ từ biến thành màu trắng, hơn nữa, Anh Hoa là có đặc thù hàm nghĩa." Anh Huyết biết Kim Trình Ngũ không biết Anh Hoa, kiên nhẫn giải thích.

"Cái gì đặc thù hàm nghĩa?" Kim Trinh Ngũ nhìn trên tay màu trắng vòng tay nói.

"Sau này sẽ nói cho ngươi biết." Anh Huyết rất hiếm có ngòn ngọt cười.

Kim Trinh Ngũ lúc ấy trừng trừng nhìn Anh Huyết, trong lúc nhất thời, lại ngây dại, Anh Huyết vẫn bằng, một tấm thanh tú gương mặt, trong nháy mắt ửng hồng, rồi sau đó xoay người, có chút không dám nhìn Kim Trinh Ngũ.

"Được rồi." Thông qua những ngày qua sống chung, Kim Trinh Ngũ cũng có chút hiểu rồi Anh Huyết tính cách, biết nàng thật không muốn nói chuyện, coi như truy hỏi cũng không có tác dụng gì.

Hai người ở ngoài sáng trên đường phố, đi thẳng đến, đi, phảng phất không biết mệt mỏi, càng không biết nơi nào mới là cuối, đèn đường cùng cây, là bọn họ cuối cùng trung thực bởi bạn.

Kim Trinh Ngũ nói cho Anh Huyết, hẳn một ngày nào đó, sẽ trở thành gia tộc của bọn họ vĩ đại nhất người, hẳn lý tưởng, liền là trở thành Lão Đại, hẳn còn nói cho Anh Huyết, sau này, hẳn sẽ khiến tên mình vang dội toàn bộ Thanh Minh giới, lúc nói chuyện, hẳn không tự chủ kéo theo Anh Huyết tay.

Không nghĩ tới là, Anh Huyết không có phản kháng, cứ như vậy mặc cho hắn kéo, "Như vậy, đi thẳng đi xuống, có thể đi hay không đến ngươi muốn hạnh phúc đây?" Anh Huyết đột nhiên mở miệng.

"Nhất định có thể." Kim Trinh Ngũ nghiêm sắc mặt, khẳng định nói.

"Ngươi có nguyện ý hay không, theo ta cùng nhau đây?" Kim Trinh Ngũ lựa chọn vào lúc này, biểu lộ tâm ý.

"Nguyện ý." Anh Huyết là một cái đũng cảm nữ nhân, những ngày qua sống chung, nàng phát hiện, nàng thật ưa thích cái này nhìn có chút ngốc nam tử.

"Ngươi sau này có thể gọi ta Tiểu Ngũ, ta gọi là ngươi A Huyết." Nước chảy thành sông, toàn bộ cứ như vậy thuận lý thành chương.

"Ngươi nghĩ đi tới hạnh phúc, là dạng gì đây?" Kim Trinh Ngũ kéo Anh Huyết nói.

"Ta không biết." Anh Huyết thành thật trả lời.

Đối với tương lai không xác định, đối với chính mình theo đuổi không dám chắc, Anh Huyết trong lúc nhất thời ngay cả mình cũng không biết, mình muốn hạnh phúc, rốt cuộc là cái gì.

"Nếu như có một ngày, ta, cùng hiện tại có chút bất đồng rồi, ngươi sẽ còn ở chung với ta sao?" Kim Trinh Ngũ hỏi.

"Biết." Đơn giản một chữ, nhưng đối với Anh Huyết mà nói, nhưng là thắng toàn bộ cam kết.

"Ha ha, như vậy thật tốt, chúng ta trước tiên đem Giang Nam đi dạo hết, sau đó cùng nhau tu hành." Kim Trinh Ngũ tâm tình thật tốt, giờ phút này Đông Phương gần trắng, nguyên lai hai người bọn họ đã tại trên đường phố suốt đi dạo một đêm, cũng chính là tu sĩ, hành động như vậy, đối với bọn họ tới nói không có nửa điểm gánh vác.

Tại tiếp rất dài một đoạn trong cuộc sống, về phần là dài hơn, bọn họ đều quên, có lẽ hai năm, có lẽ ba năm, không nghi ngờ chút nào là, trong khoảng thời gian này, bọn họ kết bạn cùng đi, tại Giang Nam ốc khu vực, đi rất nhiều nơi, kiến thức rất nhiều phong cảnh, gặp rất nhiều rất nhiều tu sĩ.

Thời gian dài ngày đêm gần nhau, hai người đã sớm vượt qua một điều cuối cùng phòng tuyến, thấy danh sơn đại xuyên, xem mặt trời mọc Nguyệt Lạc, cùng tu sĩ khác nhau kết giao, cùng nhau mạo hiểm, cùng nhau vào sinh ra tử, mấy ngày nay không thể nghi ngờ đều sẽ trở thành hai người khắc cốt铭心 tâm trí nhớ, cùng nhau đối địch phát huy tới tận cùng, cùng cười vui hết sức phấn khởi, cả nước thần mật, hết thấy các thứ này toàn bộ, đều đưa là bọn họ không cách nào dứt bỏ.

Kim Trinh Ngũ cũng tốt, Anh Huyết cũng tốt, bọn họ đều cho là, cuộc sống là có thể như vậy một mực hạnh phúc đến già, thẳng đến một ngày kia tới.

Cái đó sáng sớm, Kim Trinh Ngũ đột nhiên mất đi ngày xưa cười vui, mày ủ mặt ê ngồi ở trước cửa sổ, hẳn là một cái sẽ không ả núp tâm tình người, trong lòng nghĩ, toàn bộ đều viết ở trên mặt.

Anh Huyết tự nhiên có thể nhẹ nhàng dễ dàng phát giác được, Anh Huyết từ phía sau lưng ôm lấy Kim Trinh Ngũ, ôn nhu hỏi: "Tiểu Ngũ, ngươi làm sao vậy?"

"Có một số việc, ài, khó xử lý." Vừa nói, Kim Trinh Ngũ mở lòng bàn tay ra, một vệt ánh sáng thiết lập tại ngoài cửa sổ không trung, tiếp lấy bắt đầu ả n ra rồi từng hàng văn tự.

Anh Huyết sau khi xem xong, cũng là nhượng mảy một cái, chẳng qua nàng rốt cuộc hay lại là Anh Huyết, không biết là làm bộ, hay là thật không sao rồi, nàng thần sắc

Bình tĩnh nói: "Không việc gì, ngươi đi về trước, ta sẽ chờ ngươi."

Vẫn tự là Kim Trinh Ngũ trong nhà truyền tới, nội dung đại khái nói là, Kim Trinh Ngũ rời nhà bên trong đã quá lâu, trong nhà trường bồi đối với chuyện này rất tức giận, giới hạn hẳn trong vòng năm năm, trở về nhà, nếu không liền sẽ phái người mang đi hắn, khi đó trở về nữa, kết quả cũng không giống

nhau.

Nếu biết rồi điểm này, cái kia Anh Huyết rất nhanh thì đoán được Kim Trình Ngũ tại sao mày ủ mặt ề rồi, cái này thì ý nghĩa, bọn họ cần phải chia lia.

"Cám ơn người, A Tuyết." Kim Trình Ngũ ôm ngược ở Anh Huyết nói.

"Hay lại là ngu như vậy, đây không phải là nên làm sao?" Anh Huyết cười một tiếng nói.

"Ha ha." Kim Trình Ngũ cũng cười, nhưng cười rất miễn cưỡng, ai đều có thể nhìn đi ra.

Sau đó, bọn họ chỉ có thời gian năm năm, hơn nữa năm năm này, chỉ đủ bọn họ kể từ bây giờ nơi ở, chạy về Tây Vực hoang mạc, xem ra Kim Trình Ngũ trong nhà, đã biết rồi vị trí hần, cho ra thời gian, cũng đã sớm kế hoạch tốt lắm.

Như vậy bọn họ phải làm việc, cũng chỉ có toàn lực đi đường, trở lại Tây Vực hoang mạc, Anh Huyết không muốn Kim Trình Ngũ làm khó, nằng ròi khỏi nhà cũng đã rất nhiều năm, nằng cảm thấy, nằng cũng là thời điểm trở về, lúc này, bởi vì hai người bình thường vận dụng Song Tu Chi Pháp, hai người tu vi cũng đã là Trúc Cơ Trung kỳ, đặc biệt là Anh Huyết, đã sắp đột phá đến Hậu kỳ, bọn họ toàn lực đi đường lời nói, trong vòng năm năm, có thể đến Tây Vực hoang mạc.

Cứ như vậy, một đôi có tình nhân, bắt đầu Phong Trần một đường.

"Chờ đã, anh tỳ, người nói, các người lúc ấy Trúc Cơ Trung kỳ, nhưng theo Giang Nam toàn lực đi đường trở lại Tây Vực cũng cần thời gian năm năm?" Câu chuyện vẫn chưa kết thúc, Tiêu Thần đột nhiên cắt đứt Anh Huyết, vốn là hần cũng không phải như thế mất hứng người, nhưng giờ phút này hần không thể lại đem mê đoàn chất đóng, vốn là tồn tại những thứ kia mê đoàn, đã đầy đủ hần nhưc đầu.

"Ừ, Giang Nam đến Tây Vực, xa trăm vạn dặm, yêu cầu năm năm đây là rất bình thường chuyện." Anh Huyết cho là Tiêu Thần không hề rời đi qua Tây Vực, đối với lần này không hiểu.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 144: 13 năm trước

"Cái này không đúng!" Tiêu Thần thần sắc trầm xuống, vốn là nằm ở trên cỏ hần, giờ phút này đứng lên nói, "Ta đi qua Trung Châu, theo Tây Vực phía Tây đến Trung Châu, toàn bộ đi đường thời gian tuyệt đối không có vượt qua một năm."

Tiêu Thần năm đó chính là vàng trứng cùng nhau bên dưới Huyền Thanh Sơn, đi đến Hiên Viên huyền cảnh, đối với thời gian tính toán, tuyệt đối sẽ không có lỗi, coi như hần hoặc là vàng trứng nghĩ sai rồi, cũng tuyệt đối sẽ không hai người đều tính sai, cái kia đúng là không tới thời gian một năm.

"Điều này sao có thể!" Người Phi Kiểm mau hơn nữa, nhưng chẳng đường cũng bày ở nơi đó, cái này còn có thể là giả sao?

Đối với Tiêu Thần nói như vậy, Anh Huyết lắc đầu một cái, biểu thị căn bản không khả năng.

"Đó có thể là ta nhớ lộn." Tiêu Thần đổi lời nói chuyện.

Ngược lại không phải là Tiêu Thần thật sự cho rằng là mình nhớ lộn, chuyện này tuyệt đối sẽ không là giả, hần cũng biết Anh Huyết cũng không cần phải tại việc này bên trên giả nói lừa dối, như vậy cái này thì lại vừa là những thứ kia không nghĩ ra mê đoàn bên trong một cái, những việc này, Tiêu Thần căn bản không có thể đối ngoại nhân tiết lộ, chỉ cần mạnh mẽ đè ép xuống.

Cái gì gọi là vận khí thiếu, đó chính là giống như Tiêu Thần như vậy, chính là tùy tiện vừa mở miệng, cũng có thể ở không đi gây sự.

"Anh tỳ, người tiếp tục nói." Tiêu Thần toét miệng cười một tiếng, nhìn qua không có bất kỳ dị thường.

"Không biết đạo hữu có thể có hứng thú, cũng nghe một chút ta câu chuyện đây?" Nói chuyện không phải Anh Huyết, là một giọng nam.

Tiêu Thần không có ngẩng đầu, trực tiếp mở miệng nói: "Không có." Mới vừa nói xong lại phát hiện, Anh Huyết thần sắc đại biến, con mắt trừng trừng nhìn cách đó không xa, cũng chính là thanh âm ngọn nguồn, thấy vậy, Tiêu Thần cũng ngẩng đầu nhìn qua, đứng ở hần bọn phía trước cách đó không xa

là cả người trường bào màu vàng óng nam tử.

Người đàn ông này, phát như mực nhuộm, tóc mai như đao cắt, gương mặt góc cạnh rõ ràng, trong mắt phong mang tất lộ, Tiêu Thần không nhìn ra hần tu vi, trên thực tế hần nhìn không ra bất kỳ Nhân tu là, nhưng hần cảm giác có dừng khí, loại cảm giác đó là cùng đối mặt Đại sư huynh Hiên Viên Ngọc Hạo thời điểm giống nhau, nói cách khác, tu vi của người này, phải cùng Đại sư huynh không sai biệt lắm.

"Người. . ." Anh Huyết một câu nói chưa nói hết, đã khóe không thành tiếng.

"A Tuyết, ta trước tiên đem câu chuyện kể xong đi." Người đàn ông này chứng kiến Anh Huyết thời điểm, trong mắt sắc bén thần quang hơi có chút nội liễm.

"Các người trò chuyện, ta có việc đi trước." Nhìn đến đây, Tiêu Thần nếu là lại không đoán được người đến là ai lời nói, vậy thì thật là ngu dại, người này rõ ràng chính là Anh Huyết trong chuyện vai nam chính, Kim Trình Ngũ.

Nói xong, Tiêu Thần lộn mào đứng dậy, sẽ phải rời khỏi, nhưng Kim Trình Ngũ nếu đã tới, như thế nào lại để mặc cho Tiêu Thần đơn giản như vậy rời đi.

"Trừ phi người nghĩ cái kia tiểu hữu mệnh tang Kim Quang động." Kim Trình Ngũ không có động tác, chẳng qua là đứng chậm chạp nói.

Tiêu Thần thầm thở dài một tiếng, quả nhiên không ra hần đoán, cái này Kim Trình Ngũ, làm thật không phải là người loại, càng đáng chết hơn là, hần chính là Kim Quang động người, vậy hần lời muốn nói tiểu hữu, tự nhiên chỉ có thể là Tây Môn vì vu không thể nghi ngờ, Tiêu Thần không nghĩ tới là, Anh Huyết trong chuyện thăng thần hào phóng Kim Trình Ngũ, đến trước mắt, lại trở thành trong nháy mắt liền lấy người xương sườn mềm nhân vật hung ác, xem ra không là năm đó Anh Huyết bị lừa gạt, chính là hần tại phân biệt trong mấy ngày nay, trải qua nhiều lắm.

Việc đã đến nước này, Tiêu Thần không thể làm gì khác hơn là dừng bước lại, lần nữa trở lại mới vừa rồi ngậy ngốc địa phương, lần nữa nằm xuống, "Kim huynh, mời nói đi."

Câu chuyện này, rốt cuộc còn phải nghe xong, hơn nữa Tiêu Thần bây giờ, cũng có một chút hứng thú, tuy nói không phải rất nồng, nhưng đủ ủng hộ hần tại hoàn toàn bất đắc dĩ dưới tình huống, đem câu chuyện nghe xong.

Nửa năm trước, Kim Trình Ngũ đang cùng mây Trại hang động đệ tử mùa châu tỳ thí thời điểm, bởi vì mất thân bị thua, đã cách nhiều năm, vẫn như cũ không có thể đi xuống năm tên đầu, chẳng qua trước kia là Kim Quang động thứ năm, bây giờ chính là Thương Nguyệt Động Thiên chung quy xếp hạng thứ năm.

Bởi vì chuyện này bị sư trưởng nhìn ra, là bởi vì hần chính mình thất thân, mà mất đi chiến thắng cơ hội, phạt hần diện bích ba tháng.

Diện bích nơi, hần đã vài chục năm chưa có tới, lần trước lúc tới sau khi, nhưng là mười ba năm trước đây, vừa mới trở lại Kim Quang động, đó cũng chính là hần và Anh Huyết chia lìa cuộc sống.

Tại diện bích nơi, hần đột nhiên nghĩ tới một vật, hần đi tới một nơi vách tường trước mặt, đưa tay đánh một cái, một đạo cái miệng nhỏ liền xuất hiện, hần từ bên trong lấy ra một vật, đó là nạng đưa hần, đây chính là Anh Mộc Hoa Đạo.

Màu trắng vòng tay cầm trong tay, chuyện cũ liền nổi lên trong lòng, Kim Trình Ngũ nhớ lại Anh Huyết, nhớ tới Anh Huyết thời điểm, hần bây giờ còn hiểu ý động, nghĩ đến mười ba năm trước đây, hần và Anh Huyết gặp nhau, khi đó hần, cùng hiện tại, tương như hai người, hồi ức thời điểm, luôn là sẽ không nhìn được bật cười, không là cười nhạo mình đi qua ngây thơ, mà là có cảm giác năm tháng biến thiên, nhân vật biến thiên.

Hần nghĩ tới rồi hần và Anh Huyết cái trang phạm nhân, đi qua Giang Nam ốc khu vực nhiều lắm quốc độ, khi đó Anh Huyết luôn là yên lặng theo ở bên cạnh hần, nghe hần nói chính mình hùng tâm tráng chí, lời nói hùng hồn, nhưng giờ phút này nhớ tới, hần mới phát hiện, khi đó, hần là nhiều khôn kiếp, nói nhiều như vậy trống không lời thề, lại quên cho Anh Huyết một cái đối với tương lai bảo đảm, hần nghĩ tới vậy đại khái cũng là Anh Huyết cuối cùng chưa cùng chính mình rời đi một trong những nguyên nhân.

Hồi ức một lần hiện lên, đó chính là rất khó dừng lại, Kim Trình Ngũ còn nhớ rõ, khi đó mỗi khi bước từ từ tại rất dài rất dài trên đường phố thời điểm, Anh Huyết chung quy là ưa thích cười nói với hần, "Ta luôn có một loại cảm giác, dọc theo con đường này, nhìn người mang theo Anh Mộc Hoa Đạo, thì sẽ một đi thẳng đến hạnh phúc."

Khi đó, hần đã từng có trong nháy mắt, đột nhiên nghĩ đến, coi như lý tưởng đều bị năm tháng phai mờ, tráng tâm cuối cùng sẽ bình thường, nhưng chỉ cần Anh Huyết theo ở bên người, vậy coi như là đời người thành công, mỗi khi lúc này, hần cũng có tràn đầy lòng tin, chẳng qua là loại cảm giác đó, theo rồi đi Anh Huyết sau đó, liền cơ hồ chưa từng xuất hiện.

Bây giờ ở bên cạnh hần, nói thì thầm, hàng đêm dựa dựa miên, là Thương Nguyệt Động Thiên xếp hàng thứ hai hang động đại đệ tử, mùa châu, nạng trường phi thường mê người, tu vi cũng là tương đối không tầm thường, lường đại động thiên đệ tử kết hợp, đây cũng là các trường bối tình nguyện chứng kiến chuyện, cũng thích hợp hơn hai người tương lai, bất kỳ phương diện nào mà nói, mùa châu đều thắng được Anh Huyết nhiều lắm.

Kim Trình Ngũ nói lên nghĩ (muốn) cùng nhau đến Phàm Trần đi một chút, mùa châu cũng bồi tiếp hần cùng đi, Phàm Trần thành thị, năm đó cùng Anh Huyết đi qua quốc độ, vài chục năm nhảy lên trời, đường bất đồng rồi, thành thị diện mạo cũng đổi, hần cũng không có tâm tình, chứng kiến trên đường vẫn có rất nhiều lần đầu tiên gặp tình nhân, cái kia thân mật, liền như năm đó hần giống như Anh Huyết, từng bọn họ tay trong tay, hần dùng mang theo Anh Mộc Hoa Đạo tay, đi qua đầu đường, những ngày đó, vĩnh viễn ở lại trí nhớ chỗ sâu nhất.

Sau đó, tại diện bích sau khi kết thúc, một mình hắn đi đều Giang Thành, mang theo Anh Mộc Hoa Đạo.

Đứng tại đều Giang Thành, Tùy Khách Tâm bên ngoài, hắn yên lặng cúi đầu nhìn một chút trong tay Anh Mộc Hoa Đạo, phát hiện mấy năm nay mất đi rất nhiều, cũng buông xuống rất nhiều, thậm chí một lần đem Anh Mộc Hoa Đạo đặt ở không thấy được, cũng không nguyên ý nghĩ (muốn) tới chỗ, nhưng lần nữa cầm lên thời điểm, nhưng lại liền với đã qua, cùng cầm lên, Anh Huyết lại nhưng đã thành hắn gạt không đi mộng.

Chẳng qua là lúc đó một đêm làm bạn đèn đường, lúc ấy cùng nhau đọc qua thư tình, rất nhiều cùng đi qua thành thị, đã không có ở đây, thậm chí, ngay cả Anh Huyết cũng không ở bên người.

Kim Trinh Ngũ một đường trọng du, men theo hồi ức vết tích, một nơi bên đường "Tương tư mật" vẫn còn, năm đó cũng đã tuổi quá năm mươi đại nương, tóc cơ hồ trắng phau, một mình hắn, muốn một phần mặt, chậm rãi ăn, đột nhiên nghĩ đến, Anh Huyết có phải hay không chạy tới rồi mình muốn hạnh phúc?

Khi đó, rõ ràng hắn mới là nàng hạnh phúc, khi này hạnh phúc, cùng nắm chặt Anh Mộc Hoa Đạo, vĩnh viễn dừng lại ở phân biệt một khắc kia, năm đó chính mình, tâm tình sẽ bởi vì Anh Huyết tâm tình biến hóa mà biến hóa, mà bây giờ, nhưng là lạnh lùng đến một loại có lúc ngay cả mình đều sợ cảnh giới, đó là tự tin không sợ, cùng hiện tại giống nhau, chỉ bất quá khi đó lại là bởi vì sau lưng có Anh Huyết ủng hộ, bây giờ là có thực lực ủng hộ.

"Nếu như, còn có cơ hội, ta sẽ không lại bỏ qua."

Kim Trinh Ngũ rời đi Giang Nam, tại đã xong từng đi qua toàn bộ địa phương sau đó, hắn lựa chọn trở lại Kim Quang động, rời đi Giang Nam thời điểm, mười ba năm đến, ngày càng thiết huyết hắn, đem một giọt nước mắt, vĩnh viễn lưu ở nơi đó, hắn và nàng gặp nhau, cùng nhau trải qua đẹp địa phương tốt.

Mười năm yêu nhau, năm năm vội vã, hắn biết, Anh Huyết dùng tình, không thể so với hắn thiếu, chia lìa cuộc sống, tất nhiên càng khó chịu đựng, động lòng người sinh như trò đùa, mỗi người đều đóng vai bất đồng rồi nhân vật, cũng cuối cùng rồi sẽ chấp hành đạo đùa giỡn người giao phó cho vận mệnh, đạo đùa giỡn nhân ý nguyện, chính là cái đó nhân vật nơi quy tụ, cho dù bất đắc dĩ, nhưng từ xưa tới nay chưa từng có ai có thể thoát được mở, chính như bù nhìn, cho tới bây giờ múa, mặc cho người hài hước.

Mười ba năm trước đây, Kim Trinh Ngũ trốn chạy ra Kim Quang động, khi đó, hắn không hài lòng Kim Quang động đối với hắn an bài, còn trẻ không biết trời đất cao, cứ như vậy một đường chạy tới Giang Nam ốc khu vực, sau đó tại giao tiếp một nơi đầm lớn chỗ, đụng phải một con yêu thú, đánh nhau thời điểm xuất hiện một người đàn bà, sau đó câu chuyện, chính là cùng Anh Huyết với Tiêu Thần nói hoàn toàn tương tự rồi.

Năm đó, đưa đến như keo như sơn hai người chia lìa đứng đầu khóc đầu sỏ, chính là cái kia một đêm, Kim Trinh Ngũ nhận được Kim Quang động truyền tin, hắn vô cùng rõ ràng Kim Quang động, Thương Nguyệt Động Thiên là một cái dạng gì địa phương, mặc dù đối với rất nhiều lễ nghi phiền phức đều không sao coi trọng, nhưng có một chút, nói là làm, mệnh lệnh như núi, chưa bao giờ sẽ đối với ai mở một mặt lưới, nếu là hắn cố ý sẽ không đi, mặc dù hắn kết quả sẽ không sẽ tốt, nhưng quan trọng hơn là, Anh Huyết tất nhiên không có đường sống, đây là hắn không muốn nhìn thấy, không có cách nào, chỉ có thể tuân lệnh trở về.

Nhưng đây đối với sơ thường ngon ngọt lường người mà nói, cũng không phải khoái trá như vậy.

Theo Giang Nam trở lại Tây Vực, bọn họ dùng hơn bốn năm, năm năm không đến lúc đó giữa, Anh Huyết mang theo Kim Trinh Ngũ đi Phong Anh Thành, lúc về đến nhà sau khi, nàng các trưởng bối, rất là mừng rỡ, mấy ngày tiếp xúc phía sau, bọn họ nhìn ra Anh Huyết cùng dĩ vãng bất đồng, cũng nhìn thấy Anh Huyết tu vi nhanh chóng tăng lên, bọn họ đã quyết định, đem Thành Chủ vị trí, truyền cho Anh Huyết, mà, Anh Huyết còn không biết.

Tại Phong Anh Thành, lớn nhất cây kia cây anh đào bên trên, hai người tập hợp, nhưng bọn họ cũng đều biết, lần này gặp nhau, càng là ly biệt.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 145: 13 năm sau

Anh Huyết đem đầu chôn ở Kim Trinh Ngũ trong ngực, nàng không nói gì, nhưng trong lòng nàng nghĩ là, chỉ cần người mở miệng, ta liền đi theo người, nhưng Kim Trinh Ngũ rốt cuộc vẫn là không có mở miệng, Anh Huyết mặt đầy nước mắt, nhìn Kim Trinh Ngũ sẽ phải rời khỏi.

Một khắc kia, nàng cảm thấy nàng thế giới liền muốn qua đời, nhìn Ái Lang đi xa bước chân, nàng đột nhiên rất muốn khóc lớn tiếng đi ra, nhưng nàng không có.

Anh Huyết thậm chí không có phát hiện, Kim Trình Ngũ lúc rời đi sau khi, thân thể tại không ngừng run rẩy, tựa hồ là đè nén cái gì, loại này run rẩy càng ngày càng lợi hại.

"Có nhớ không, đã từng nói cùng nhau nhìn Anh Hoa, người còn không biết Anh Hoa đại biểu hàm nghĩa đây." Anh Huyết chảy nước mắt nói, "Sinh là mạng, hạnh phúc cả cuộc đời vĩnh không buông tha."

Đột nhiên, Kim Trình Ngũ dừng lại rồi đi bước chân, xoay người đi tới Anh Huyết trước mặt, một đôi hơi hơi hiện lên mắt đỏ thâm tình nhìn nàng, "Cái gì đều đừng hỏi, theo ta đi."

Nói xong, hắn kéo Anh Huyết nhanh chóng đi ra ngoài thành, Anh Huyết có lỗi kinh ngạc, nhưng trong lòng kinh hãi, đã không nhận được viết ở trên mặt.

Ra khỏi thành sau đó, Kim Trình Ngũ ôm lên Anh Huyết, không có sử dụng Phi Kiếm, nhưng phía sau xuất hiện một nhóm màu vàng nhạt lớn cánh, mang theo hai người, bay.

Cách Phong Anh Thành cách đó không xa một cái đồi cát nhỏ bên trên ngừng lại, Anh Huyết trong mắt tràn đầy nghi ngờ.

"Sau này giải thích cho người." Kim Trình Ngũ có chút thô bạo đem Anh Huyết xoay người, quanh thân ánh sáng chợt lóe, sau đó hắn quần áo trên người hoàn toàn biến thành mảnh vụn, nhưng lộ ra không phải là nhân loại thân thể, mà là đầu trỏ xuống, toàn thân đều bao trùm núi một tầng vảy màu vàng kim nhạt.

Anh Huyết cảm thấy nồng đậm Yêu Khí, đang muốn xoay người thời điểm, Kim Trình Ngũ từ phía sau ôm lấy nàng, một cái xé đi nàng trên người quần áo, to lớn trắng tinh hai thứ liền phơi bày ở không trung, Anh Huyết thét một tiếng kinh hãi, nhưng bị Kim Trình Ngũ ôm chặt lấy, tiếp lấy hắn vén lên nàng quần dài, tại nàng không có bất kỳ chuẩn bị dưới tình huống, hai người hợp làm một thể.

Không biết bao nhiêu lần thoải mái lên xuống sau đó, bọn họ dần dần dừng động tác lại, Anh Huyết khóc, chuyện này sớm liền không phải lần thứ nhất, đơn nàng cho tới bây giờ không có quá sợ như vậy, Kim Trình Ngũ đem nàng xoay người lại, Anh Huyết nằm ở bộ ngực hắn, chẳng qua là khóc ni non, nàng phát hiện, Kim Trình Ngũ trên người giống như miếng vải đỏ vật, nhưng thật ra là nhũ nhụi lông chim, câu họa thành miếng vải đáng yêu.

"Ta là Yêu Tu, hơn nữa còn là Vương tộc Yêu Tu." Kim Trình Ngũ ôm Anh Huyết nói.

Anh Huyết sau đó nhớ lại năm đó Kim Trình Ngũ hỏi nàng lời nói, nguyên lai, hắn nói nếu như có một ngày hắn thay đổi, chỉ không phải thay lòng, mà là, thật thay đổi, nàng cùng một cái Yêu Tu, cùng giường cộng ngủ rồi năm năm.

Yêu sâu, người bên cạnh căn bản là không có cách lĩnh hội, gần thì biết rõ rồi hắn là Yêu Tu, gần thì biết rõ rồi hai người nếu là ở cùng nhau, đem gặp phải cái gì, nhưng nàng hay lại là làm việc nghĩa không được chùn bước, đón nhận toàn bộ.

Đêm đó, Kim Trình Ngũ không hề rời đi, Anh Huyết nói nàng còn cần chuẩn bị một chút, ngày thứ hai lại cùng rời đi, nhưng ở nơi này ban đêm phát sinh chuyện, lại để cho Anh Huyết không thể không buông xuống, thật vất vả tiếp nhận hết thảy các thứ này.

Bỏ nhiệm Anh Huyết là nhiệm kỳ kế Thành Chủ, phong mệnh rất gấp, ngày kế tiếp liền muốn cử hành, Anh Huyết biết được tin tức này phía sau, trầm mặc, đây không phải là ai không cần nhắc ai cảm thụ vấn đề.

Một bên là yêu say đắm mình và chính mình yêu say đắm Ái Lang, một bên là dưỡng dục đào tạo (tạo nên) ân huệ người nhà, đồng thời cũng là một thành tu sĩ tương lai, cũng là nàng một loại trách nhiệm, cuối cùng, Anh Huyết hay lại là làm ra quyết định.

Trở về phòng, nàng không có đem chuyện này nói cho Kim Trình Ngũ, Anh Huyết cử động, nhất là khác thường, đêm này bên trong, nàng lần đầu tiên, chủ động tỏ tình, Kim Trình Ngũ bởi vì huyết mạch nguyên nhân, muốn nhìn cực kỳ mãnh liệt, dĩ vãng mỗi lần đạt được Anh Huyết bày mưu đặt kế, đều là đầu đêm suốt sáng, lần này, cũng không ngoại lệ.

Hôm sau, nên đến, hay lại là đầu tối, Anh Huyết nói với Kim Trình Ngũ một cái âm thanh sẽ gặp lại, sau đó liền rời khỏi phòng, hôm nay, nàng phải tiếp nhận chức thành chủ, nàng phải đối mặt cái này toàn bộ ở tại Phong Anh Thành tu sĩ, phải đối mặt người nhà, phải gánh vác từ bản thân trách nhiệm.

Tại ăn mừng tiếng bên trong, Kim Trình Ngũ cũng biết, Anh Huyết đã sẽ không lại theo hắn rời đi, trong lòng của hắn tự nhiên đau buồn, nhưng như là đã không thể lưỡng toàn, hắn thì có thể làm gì, giờ khắc này bắt đầu, Kim Trình Ngũ bắt đầu thay đổi.

P phía sau là sôi trào Phong Anh Thành, trước mặt là mệnh mông máng ngát hoang mạc, mình là thương tâm Yêu Tu, giống như thốt bị thương Cô Lang, hắn mở ra cánh, bay hướng Thương Nguyệt Động Thiên, Kim Quang động.

Mà Phong Anh Thành sôi trào trong đám người, cũng có một người, mặc dù đang cười, nhưng lại đang khóc, cái này bị người khác nhìn ở trong mắt, đều là mừng đến chảy nước mắt, nước mắt phía sau tan nát cõi lòng, lại có ai biết?

Anh Huyết ở trong lòng không ngừng lặp lại tự nhủ một câu nói: Người nghe kỹ cho ta, muốn khóc liền muốn cười.

Đây là một loại như thế nào kiên cường, không người hiểu được.

Ba tháng trước, Kim Trình Ngũ sử dụng một lần vạn thú sách, hướng hoang mạc nồng cốt thỉnh cầu một lần đi lại cơ hội, sau đó Kim Trình Ngũ mang theo Kim Quang động một tên trưởng lão, đi tới hoang mạc, một phen hiệp nghị sau đó, cuối cùng có hơn năm mươi con yêu thú nguyện ý đi ra ngoài vây

địa phương chấp hành kế hoạch, trong đó bao gồm số lớn Trúc Cơ cùng Luyện Khí Yêu Thú, cùng với một cái Thai Thành tu vi Phong Ứng Thủ.

Bởi vì hắn biết, thời gian như vậy, không sai biệt lắm là Phong Anh Thành sẵn bắt hoạt động cuộc sống, vốn là hắn kế hoạch là giết sạch tất cả mọi người, mang về Anh Huyết, nhưng bởi vì người trưởng lão kia nói thấy được một cái rất có ý tứ tu sĩ, kế hoạch có chút thay đổi, bọn họ quyết định, chỉ đem đi Anh Huyết, không khoanh khắc tu sĩ.

Nhưng vạn vạn không nghĩ tới, kế hoạch không cân nổi biến hóa, Kim Trình Ngũ vọng tự sử dụng vạn thú sách sự tình, rất nhanh thì bị Kim Quang động thượng tầng biết, lệnh cưỡng chế hắn lập tức trở về đến Kim Quang động tiếp bị trừng phạt, cái này Nguyên Thần trưởng lão mới biết, Kim Trình Ngũ lừa hắn, mặc dù giờ phút này Kim Trình Ngũ đã là Kim Quang động có tiền đồ nhất đệ tử, nhưng trước đây đường, cũng phải cần có Kim Quang động cao tầng ủng hộ, hắn tự nhiên không dám ở lâu, ngay lập tức sẽ chạy về Thương Nguyệt Động Thiên.

Kim Trình Ngũ có thể có hôm nay, không biết trải qua bao nhiêu thất bại, không thể không trở lại Kim Quang động, mang đi Tây Môn vi vu, cũng không phải ý hắn.

Mười ba năm phía sau, Tiêu Thần đi tới Phong Anh Thành tòa thành nhỏ này, tại Anh Hoa bên dưới, không giải thích được liền theo thương cảm mười ba năm Anh Huyết, đối ẩm một cái lần, đó cũng là Anh Huyết lần đầu tiên đối với người khác nói tới chính mình chuyện thương tâm.

Khi đó Tiêu Thần còn không biết, trong miệng nàng phu quân, lại là chỉ có vợ chồng tới thật, cũng không vợ chồng tên, Yêu Tu.

Năm đó Tiêu Thần để cho nàng dừng cảm bước ra một bước, đi tìm hắn phu quân, mà nàng giờ phút này đến Thương Nguyệt Động Thiên, mà nghe được Kim Trình Ngũ lời muốn nói chuyện phía sau, Tiêu Thần cũng biết, ba tháng trước trong hoang mạc xuất hiện, hắn cho là hóa hình Yêu Thú người, chính là Kim Trình Ngũ mang đi Nguyên Thần Yêu Tu, cái kia trước sẵn bắt trong hành động, xuất hiện chỗ có khác thường, cũng có thể giải thích, chẳng qua là tại sao, Kim Trình Ngũ mang theo một cái Nguyên Thần Yêu Tu, lại không có đi thẳng đến Phong Anh Thành, mang đi Anh Huyết đây?

"Câu chuyện nói xong, các hạ phải đi rồi mời liền." Kim Trình Ngũ ngao ngễ nói, đại khái là nhìn Tiêu Thần chẳng qua Trúc Cơ thực lực, không để ở trong lòng.

Tiêu Thần nghe vậy khẽ cau mày, hắn làm sao biết không nhìn ra Kim Trình Ngũ ý đồ kia, trước hắn ném ra Tây Môn vi vu không để cho mình được không lưu lại đến, giờ phút này cũng miệng không đề cập tới chuyện kia, rõ ràng là muốn đợi Tiêu Thần mình mở miệng, mà chính hắn, càng là hoàn toàn chiếm cứ chủ động, nếu là có thể khiến hắn như nguyện, cái kia Tiêu Thần cũng sẽ không là Tiêu Thần rồi.

"Được, ta đi trước, Tây Môn vi vu tiểu tử kia ngại cho hắn tìm một chỗ tùy tiện ném ra là được." Nói xong, Tiêu Thần lại thật hướng hướng đông nam Ngự Kiếm bay đi.

Cử động này, bất luận là Kim Trình Ngũ, hay lại là Anh Huyết đều có chút kinh ngạc, Anh Huyết không biết Tiêu Thần vì sao lại tới Thương Nguyệt Động Thiên, nhưng Kim Trình Ngũ có thể là vô cùng rõ ràng, cùng hắn đồng hành một cái Dẫn Khí tiểu bối, bị dẫn tới Kim Quang động, Tiêu Thần cái này đến, tất nhiên là vì hắn, nhưng lúc này lại nói đi là đi rồi.

Vốn là hắn đã chuẩn bị xong, các loại (chờ) Tiêu Thần vừa mở miệng, tự phóng ra điều kiện, giờ phút này lại hoàn toàn rơi vào khoảng không, nhiều năm qua, Kim Trình Ngũ đã sớm cùng năm đó không giống nhau, nhiều rất nhiều tâm tư, sẽ mưu đồ, càng lạnh lùng, hắn làm sao biết cho phép chính mình kế hoạch rơi vào khoảng không.

Nhắc chân nhảy một cái, một hai cánh xuất hiện ở sau lưng, Anh Huyết chứng kiến, này đôi kim sắc cánh, màu sắc so mười ba năm trước đây, sâu một chút, sau đó nàng cũng đi theo cái này Tiêu Thần cùng Kim Trình Ngũ rồi đi phương hướng đi.

Kim Trình Ngũ Thai Thành Trung kỳ tu vi, cộng thêm bản thân là Yêu Tu, sử dụng là bản thể phi hành, tốc độ so với bình thường Hậu kỳ tu sĩ có nhanh hơn mấy phần, càng không cần phải nói Tiêu Thần cái này Trúc Cơ Tiểu Tu Sĩ, đương nhiên, Tiêu Thần cũng không có thật muốn đi, nếu không Ngọc Thiên Dao mở một cái, chính là khiến Kim Trình Ngũ tu vi nhảy lên tới Nguyên Thần, dự tính cũng không đuổi kịp.

Giờ phút này Tiêu Thần bay ở trên trời, tốc độ lại một chút không thoải mái, ngược lại có mất phần chậm rãi cảm giác, Kim Trình Ngũ tại mấy hơi giữa, cũng đã đuổi kịp Tiêu Thần.

"Kim ca, Kim gia, lão bà ngại ở phía sau đây, đuổi theo ta xong rồi à?" Tiêu Thần tại cảm giác Kim Trình Ngũ đuổi theo thời điểm, bình tĩnh ung dung cười một tiếng.

Giờ phút này quyền chủ động trở lại trên tay hắn, đương nhiên, Tiêu Thần là ý có Ngọc Thiên Dao, còn không gian trong cơ thể hơn 100 Kiếm Linh, mới dám như vậy cùng một Thai Thành Yêu Tu đầu óc đùa dỡn, nếu không cái này cũng không khác tìm chết.

"Tiếp ta một gọi, ta liền cho ngại mang đi tiểu tử kia." Kim Trình Ngũ đuổi kịp Tiêu Thần phía sau, có loại mắc lừa cảm giác, chẳng qua việc đã đến nước này, hắn đã quyết định đi thẳng vào vấn đề.

"Vừa mới nói sớm đi, vẫn như thế có ý đuổi theo, đến đến, ta cũng không phải bẻ bộn nhiều việc." Có tiền vốn, chính là phách lối, Tiêu Thần theo là như thế.

"Khẩu khí thật là lớn." Bây giờ Kim Trình Ngũ, tự nhiên tùy tiện là có thể nghe ra Tiêu Thần nói bóng gió, ý kia là, nếu là bận rộn, sẽ không không phản ứng ngại.

"Động thủ đi." Tiêu Thần trước kia cũng là đón đỡ Hiên Viên Ngọc Hạo một chiêu, mặc dù lúc ấy sẽ không giết trong nháy mắt, chẳng qua cái này Kim

Trình Ngũ, mặc dù cảm giác nguy hiểm, nhưng lại không có cái loại này không thể chịu đựng cảm giác, dầu gì, Tiêu Thần cũng có thể chạy đi, tự nhiên không có kỵ chút nào.

"Được!" Kim Trình Ngũ đáp một tiếng, liền muốn động thủ, mà lúc này, Anh Huyết cũng đuổi kịp bọn họ.

"Tiểu Ngũ, dừng tay đi, Tiêu Thần nguoi cũng vậy." Nhìn giương cung bạt kiếm hai người, Anh Huyết vội vàng ngăn cản.

"Anh tỳ, nguoi xem, ta là tự vệ." Tiêu Thần toét miệng cười một tiếng nói.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 146: Thiên Lan Trạch

"A Tuyết, nguoi lui về phía sau, cái này là nam nhân giữa chuyện." Thời gian qua đi mười ba nguoi vậy, Kim Trình Ngũ vừa mở miệng, chính là làm trái Anh Huyết, không biết, có phải hay không, đã thay đổi.

Sau khi nói xong, Kim Trình Ngũ lại muốn động thủ, lại chứng kiến Tiêu Thần bật cười, không khỏi hơi giận, nhưng hắn không có dừng lại động tác trên tay.

"Kéo đến đi nguoi, còn nam nhân giữa, nói với nguoi là nguoi giống nhau." Tiêu Thần bên cười vừa nói.

"Nguoi. . ." Kim Trình Ngũ giận dữ, nhưng suy nghĩ một chút, lại không lời chống đỡ.

"Kim Quang Quyết."

Kim Trình Ngũ lại không thể chịu đựng, trực tiếp giơ tay lên trên không trung nắm chặt quyền, hắn toàn bộ quả đấm trong nháy mắt biến thành kim sắc, mở ra lớn cánh, hướng Tiêu Thần đánh tới.

"Không phải Tu Đạo Giả thế giới sao? Thế nào gặp phải cơ bản đều là vật lộn." Tiêu Thần thầm nghĩ trong lòng, cho tới bây giờ, hắn gặp được cường địch, cơ hồ tất cả đều là dùng gần nguoi vật lộn, mà Thái Thành tu sĩ pháp thuật, hắn chưa từng thấy qua bao nhiêu lần.

Đối với cái này dạng trực tiếp công kích, Tiêu Thần đương nhiên sẽ không né tránh, hắn tay phải Thanh Quang chột lóe, mơ hồ có thể thấy được, trong đó có một tí trắng ý, mà tay trái đồng dạng cũng là Thanh Quang chột lóe, trong đó một tia hắc tuyến, đặc biệt rõ ràng.

Tiêu Thần thi triển, chính là mới vừa rồi học được không bao lâu, càng là một lần cũng không có sử dụng qua, Thái Cực Thủ.

Đối mặt Kim Trình Ngũ công kích, Tiêu Thần chủ động nghênh đón, cái này quả Cực Huyền gương soi giảng thuật chiến đấu phương pháp, không phải chống cự, nhưng tương tự có thể rất cứng kháng cự, chỉ thấy đến gần Kim Trình Ngũ Tiêu Thần, tay phải trước tiên chống lại hắn quần vòng quanh kim quang quả đấm, tại chạm được trong nháy mắt, Tiêu Thần tay phải rút về phía sau, Thanh Quang dây dưa Kim Trình Ngũ quả đấm, Kim Trình Ngũ vốn là nguoi công kích, Tiêu Thần vừa lui, hắn liền đuổi theo, nhưng Tiêu Thần tay phải mới vừa lui, tay trái là được bàn tay chột đánh vào hắn trên năm tay, hắn cũng cảm thấy Tiêu Thần tay phải đánh ra cự lực, nhưng vẫn chưa xong, Tiêu Thần tay phải lui ra, tay phải lại vỗ tới, hắn công kích Cương Mãnh, không có cách nào biến chiêu, nếu là cưỡng ép thu chiêu, khả năng không bị thương địch, trước tổn thương mình.

Đưa đến tình huống này xuất hiện nguyên nhân, là Tiêu Thần tốc độ tay quả thực quá nhanh, như thế lập đi lập lại hơn trăm lần động tác, là đang ở Kim Trình Ngũ ra quyền trong nháy mắt bên trong hoàn thành, mỗi lần một dẫn vừa dừng giữa, đều biết triệt tiêu một bộ phận lực đạo, hơn trăm thứ hai phía sau, Kim Trình Ngũ Cương Mãnh một quyền lực đạo, lấy in cái còn dư lại không có mấy.

Tiêu Thần giờ phút này ngẩng đầu ưỡn ngực, đứng bất động đứng nguyên tại chỗ, Kim Trình Ngũ trên nắm tay kim quang đã đậm hóa nhanh không nhìn thấy mức độ, một quyền mặc dù đánh vào Tiêu Thần trên nguoi, nhưng Tiêu Thần thân thể ngay cả thoáng qua cũng không có lay động.

Hiệp này giao phong, Tiêu Thần lớn chiếm thượng phong, đây là bởi vì Kim Trình Ngũ đối với Tiêu Thần công pháp một chút cũng không hiểu, nếu là lại tới một lần, cho dù là dùng giống vậy chiêu thức công kích nữa một lần, hắn đều có hoàn toàn chắc chắn, một quyền giải quyết Tiêu Thần, có thể trên thế giới này, chính là không có nếu là.

"Ta đi nha." Tiêu Thần không có lại giấu cợt, mà là trực tiếp xoay nguoi rồi đi.

Kim Trinh Ngũ cắn răng, bàn tay nắm chặt thành quyền, "Tiểu tử, ngươi tốt nhất tại ta Nguyên Thần trước Thái Thành, khi đó, tái chiến!"

Tiêu Thần không có trả lời, càng đi càng xa, hẳn đã không nghĩ tại chen vào người khác người một nhà chuyện, "Quả nhiên, câu chuyện không thể tùy tiện nghe, nghe một chút phải đánh giá." Nghĩ đến lần trước Hạo Hỏa chuyện, Tiêu Thần lắc đầu một cái thở dài nói.

Sau đó Kim Trinh Ngũ cùng Anh Huyết như thế nào, hẳn không xen vào, cũng không muốn biết, về phần Kim Trinh Ngũ, Tiêu Thần xem ra cũng không phải nhiều ác liệt, ít nhất theo hẳn thua thiệt lại không có đuổi theo chuyện này, là có thể nhìn ra hẳn lời nói đáng tin, như vậy Tiêu Thần tự nhiên không lo lắng Tây Môn vì vu ra lại chuyện, giờ phút này hẳn, cũng phải đi hoàn thành chính mình nhiệm vụ tập luyện rồi.

"Cái này tên gì phá nhiệm vụ! Còn có để cho người sống hay không."

Nhớ lại nhiệm vụ, Tiêu Thần liền không nhịn được đem cho mình phân phối nhiệm vụ này người cả nhà lại thăm hỏi một lần.

Lần này Tiêu Thần nhận được nhiệm vụ, lại là lấy được một quả Yêu Tinh, đây quả thực cùng đùa không có gì khác nhau.

Chỉ có hóa hình Yêu Thú, mới có thể có được Yêu Tinh, mà Yêu Thú hóa hình, cùng nhân loại tu sĩ nguyên Thần như nhau, là một cái chất biến biến hóa, thực lực và Thái Thành đỉnh phong Yêu Thú so sánh, mạnh không biết bao nhiêu lần, Tiêu Thần chính là một tên Trúc Cơ tu sĩ, cho dù thủ đoạn nhiều hơn nữa, chống lại hóa hình Yêu Thú lời nói, trừ phi Hàn Năng đủ xuất thủ, nếu không cho dù nắm giữ Ngọc Thiên Dao,

Muốn phải chạy thoát thân tỷ lệ cũng nhỏ vô cùng.

Mà sư môn cho hẳn nhiệm vụ tập luyện, nhưng là đi lấy được một quả Yêu Tinh, vậy đại khái ý tứ chính là đánh chết một con hóa hình Yêu Thú, mà đây đối với Tiêu Thần mà nói, cái kia là hoàn toàn không thể nào, nói cách khác, nhiệm vụ này, cơ bản cũng là gây khó khăn hẳn, tìm một tiếp lời không thu đủ bộ khen thưởng mà thôi.

Thực ra nếu là đổi thành Hiên Viên Ngọc Hạo hoặc là Kiếm Đồng Tử bọn họ chấp hành nhiệm vụ này lời nói, mặc dù nghĩ (muốn) phải hoàn thành cũng rất khó khăn, nhưng cuối cùng bọn họ cơ bản cũng có thể làm được, bởi vì bọn họ như vậy Thái Thành đỉnh phong tu sĩ, chiến lực đã cùng bình thường Nguyên Thần sơ kỳ tu sĩ ngang hàng, không phải là Nguyên Thần tu sĩ Thần Niệm lực lượng cực mạnh, không có bảo vật rất khó đối kháng, mà Yêu Thú hóa hình lúc, còn không cách nào nắm giữ Thần Niệm, chẳng qua là phương diện lực lượng tăng nhiều, như vậy còn có thể đối phó.

Tiêu Thần sớm khi nhìn đến nhiệm vụ này trước tiên, cũng đã chuẩn bị buông tha, hẳn lần này xuống núi lịch lãm mục đích, liền có phải hay không hoàn thành sư môn nhiệm vụ, mà là hoàn thành sư tôn bàn giao, hiểu rõ "Trong mắt người khác trắng, có lẽ chính là người đen" những lời này hàm nghĩa.

Lần này mục tiêu, chính là Giang Nam màu mỡ khu vực, mà có một cái địa phương, cũng là hẳn muốn đi, đó chính là Thiên Lan Trạch, lần trước cùng Vô Thần tan rã trong không vui, Tiêu Thần cuối cùng cũng không thể biết Vô Thần năm đó cùng bọn họ cùng lên đường mục đích, nhưng như là đã đi qua, vậy thì không cần phải nhắc lại, bọn họ bản thân là không tồn tại mâu thuẫn, lần này đi Giang Nam phải trải qua Thiên Lan Trạch, cũng là một cái hợp tốt cơ hội.

Đang đuổi đường thời điểm, Tiêu Thần một mực rất để ý một chuyện, đó chính là đồng dạng là Trúc Cơ tu sĩ tốc độ, tại sao người khác theo Tây Vực đến Giang Nam, hoặc là Giang Nam đến Tây Vực, yêu cầu thời gian năm năm, mà hẳn và vàng trùng lần trước hành động, chỉ dùng nửa năm không tới, đây là vàng trùng nguyên nhân, hay là hẳn nguyên nhân.

Vì vậy Tiêu Thần đang đuổi đường thời điểm, một mực chú ý, đang phi hành trên đường, có cái gì không hiện tượng dị thường, nhưng liên tiếp hơn ba tháng, không có bất kỳ dị thường, ngoại trừ dưới chân cảnh sắc không ngừng biến đổi, khác không có bất kỳ bất đồng, nhưng kỳ quái hơn nữa là, ba tháng sau, hẳn ở trên trời đã có thể chứng kiến một nơi đầm lầy, đó chính là Thiên Lan Trạch.

Lần này Tiêu Thần xác định, đúng là chính mình duyên cớ, loại này hiện tượng kỳ quái bây giờ nhìn lại, chỉ mới có lợi, nếu không chiếm được câu trả lời, vậy thì vẫn ở sau ốt, đây đối với con rận quá nhiều rồi không sợ cần Tiêu Thần mà nói đã không phải là cái gì mới mẻ chuyện.

Thiên Lan Trạch, không thuộc về Giang Nam hoặc là Tây Vực, chỗ hai đại khu vực chỗ giao giới, mặt hồ rộng rãi, vạn dặm trong sạch, lặn xuống nước chỗ thường thường có thể chứng kiến, quần cá ngao du, còn thường thường kèm theo một đoàn thủy điều, vũ cánh Nhất Phi, che khuất bầu trời.

Nơi đây cũng là phạm nhân tụ cư địa một trong, đầm lầy chung quanh sinh sống không biết bao nhiêu phạm nhân, khói thủy cật thủy, dựa vào Thiên Lan Trạch quà tặng, dọc theo bờ cư dân, an cư lạc nghiệp, cũng là một nơi không đạt được nhiều um tùm nơi.

Nơi đây hay lại là Giang Nam tài tử hoan hỷ nhất nơi, nơi này có Giang Nam tốt nhất thư phòng vật kiện, có núi, có nước, có bọn họ gọi gấm toàn bộ tình cảm phương, quan trường không được như ý, tình trường đặc ý, đều không hẹn mà cùng, hội tụ nơi đây, uống rượu làm thơ, viết lời đáp ứng. Các hoài đều tâm sự, đều tìm đều nơi quy tụ.

Lại trải qua mấy ngày nữa phi hành, rốt cuộc đã tới bờ hồ, trước hẳn cùng vàng trùng đã tới Thiên Lan Trạch, hẳn biết chân chính thánh địa, Thiên Lan Trạch cư trong hồ, cái kia tiểu Tạ chính là vào miệng, hẳn cũng không có Ngự Kiếm, mà là hoạt động lại thân thể, lòng bàn chân mạnh mẽ phát lực, trực tiếp ở trên mặt nước nhanh chạy.

Đưa tới chung quanh người một mảnh tán thưởng, trong phạm nhân, có Khinh Công trác tuyệt võ lâm người lão luyện, cũng có thể lướt sóng mà đi, Tiêu Thần hành động này đây đối với phạm nhân mà nói, mặc dù đặc sắc, nhưng cũng không phải rất kỳ quái.

Nếu phạm nhân cao thủ cũng có thể làm được chuyện, đối với Tiêu Thần mà nói đó chính là lại đơn giản bất quá, mũi chân hẳn nhẹ một chút đột sóng,

thân thể nhẹ nhàng được giống như một con chim én, lách cực nhanh tốc độ, cướp mì chín chần nước lạnh, hướng đầm lớn trung tâm bước đi.

"Ồ, người xem người kia, hẳn tại sao còn đi vào trong, cũng mau đến choáng váng nước mang theo." Người vây xem một người trong đó nói.

Nhìn Tiêu Thần không ngừng đi vào trong hứng thú, trừ cái này người, còn rất nhiều người đều tại nghị luận, cái gọi là choáng váng nước mang, là một cái rất kỳ quái địa phương, bình tĩnh này đầm lớn bên trong, có đăng đăng một vòng, ước chừng hơn mười dặm rộng bay lượn giống như con sông vậy phương, thuyền bè rất khó thông qua, cơ bản cũng sẽ ở bên trong lớn vòn, cũng có người muốn đi tìm tòi, triệu tập cường tráng tráng sĩ, hoa mái chèo bụ, muốn phải vượt sông bằng sức mạnh, nhưng bất đắc dĩ đều không người có thể đi vào, thuyền bè lại sẽ bình yên vô sự bị nước chảy mang ra ngoài.

Thuyền bè đều gây khó dễ địa phương, thấy có người muốn dựa vào Khinh Công trải qua, cái kia là có chút không thể nào.

"Ai, dựa vào Khinh Công, lần này cũng tốt khiến hẳn trưởng cái trí nhớ." Có người phụ họa nói.

Cũng chính là nước này mang nước chảy mặc dù gấp, nhưng cũng không biết đem người hướng chỗ sâu cuốn, tựa hồ tồn tại ý nghĩa, chính là ngăn cản người thường tiến vào bên trong thủy vực.

Tiêu Thần hoàn toàn không để ý người khác nói từ, bởi vì bọn họ định nghĩa chỉ là phạm nhân không được, mà Tiêu Thần chính là hàng thật giá thật tu sĩ, coi như hẳn thật không cách nào theo trên mặt nước thông qua, hẳn cũng có thể bay qua.

Lựa chọn loại phương thức này tiến vào Thiên Lan Trạch, mắt không không phải là chính là che giấu tai mắt người mà thôi, chẳng qua nếu nghe người ta nói đến ngày này hoa lan Trạch khác thường, hẳn đến lúc đó nghĩ (muốn) tự mình đi gặp một phen, Tiêu Thần một đường lướt sóng mà đi, dần dần biến mất ở trong tầm mắt mọi người, hơn phân nửa là vĩnh viễn biến mất, như vậy lại cho những thứ này người vây xem, thêm một cái tiền trà sau khi ăn xong thối phồng đề tài.

Đang xác định không người có thể chứng kiến sau đó, Tiêu Thần chân tăng thêm lực đạo, tốc độ tăng thêm không chỉ gấp mười lần, rất nhanh là đến dân bản xứ nói choáng váng nước mang, mạnh mẽ bơi đứng, vút lên trời cao nhảy lên mười trượng trở lại, nhìn về phía trước mặt nước, quả thật có chút bất đồng, mười dặm có thừa trong phạm vi, nước hồ không có ở đây bình tĩnh, giống như xiết sông lớn bình thường, không ngừng lưu động.

Loại tình huống này, Tiêu Thần nhìn một cái cũng biết, là bởi vì thay đổi nơi đây cách cục, lợi dụng rất nhiều cũng không phức tạp thủ đoạn, cố ý khiến nước như vậy lưu động, mục đích nhất định là phòng ngừa có người đi đến trong hồ tiểu Tạ làm vào Thiên Lan Trạch cư, cái kia bố trí tiêu trận này phương pháp người, liên nhất định là Thiên Lan Trạch, lúc trước Vô Thần khởi động mê huyền trận pháp, xem ra cũng chính là lý do an toàn, thực ra làm sao có thể sẽ có người có thể làm vào đây.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 147: Thứ 5 trận

Trận pháp nguyên lý mặc dù đơn giản, nhưng ngày này hoa lan Trạch trong vòng ngàn dặm, nếu là thật bố trí như vậy một vòng, vậy thì không phải là trận pháp nhỏ đơn giản như vậy, trong đó khó khăn, không chút nào thấp hơn bố trí một cái siêu cấp lớn trận pháp, theo như cái này thì, Thiên Lan Trạch cư trú, quả nhiên có đại tu sĩ.

Tiêu Thần rơi ở trên mặt nước, nhắc chân liền hướng chỗ sâu hơn đi tới, trận pháp này ngăn được phạm nhân, có thể không ngăn được Tiêu Thần, Tiêu Thần dưới chân đi lên không biết có phải hay không là tại mặt nước duyên cớ, khiến người ta có chút không thấy rõ bước chân, tà hướng choáng váng nước mang đi đi, nhắc tới cũng kỳ quái, thuyền lớn đều không qua được choáng váng nước mang, Tiêu Thần cứ như vậy chậm chạp đi trước, không bao lâu, liền đã đi rồi ra gần một nửa khoảng cách, tốc độ của hắn còn đang không ngừng tăng nhanh, không bao lâu, cái này mười dặm nước mang, Tiêu Thần là có thể vượt qua.

Tiêu Thần bước, đã giẫm vào choáng váng nước mang trong phạm vi, vừa hạ xuống chân, Tiêu Thần thì cảm giác dưới chân mặt nước bất đồng, căn bản cũng không chẳng qua là nước chảy xiết đơn giản như vậy, còn ngầm chứa một chút kỳ dị lực lượng, Tiêu Thần ở nơi này trên mặt nước bước ra một bước, so ở bên ngoài muốn phí sức gấp trăm lần không ngừng, mặc dù cái này với hắn mà nói không có ảnh hưởng gì, có thể trận pháp này tác dụng vốn là cũng sẽ không là tổ chức tu sĩ.

Hiểu rõ sau đó, Tiêu Thần cũng không có tiếp tục nổi trên nước thú vui, gọi ra Bích Lưu, rồi đi mặt nước bay lên, hướng đầm lớn chỗ sâu, bay nhanh đi.

Lần trước từ biệt, đã nhiều năm, lần này, Tiêu Thần cũng không xác định Vô Thần có ở đó hay không Thiên Lan Trạch cư trú, mặc dù lần trước tan rã

trong không vui, nhưng kỳ thật giữa bọn họ cũng không có thâm cừ đại hận gì, Tiêu Thần lần này một thân một mình, không như lần trước như vậy muốn lúc nào cũng coi chừng vàng trắng, kêu người trợ giúp vẫn không tẻ, đặc biệt là đối với sư môn một món trung phẩm Tiên Khí khen thưởng, Tiêu Thần vẫn không thể dễ dàng buông tha.

Đại khái phi hành gần nửa ngày, Tiêu Thần rốt cuộc đến gần Thiên Lan Trạch khu vực trung tâm, không dùng bao lâu thời gian, là có thể chứng kiến Thiên Lan Trạch bên trong tiểu Tạ rồi.

Đúng như dự đoán, qua không tới thời gian một nén nhang, Tiêu Thần xa xa liền thấy Thiên Lan Trạch tiểu Tạ, chiếm cứ thủy vực diện tích không lớn, nhưng ưu nhã quân tử hơi thở cho dù ai cũng có thể cảm nhận được, đại khái, xây cất chỗ ngồi này tiểu Tạ người, cũng cùng hán tác phẩm bình thường, cũng là một gã nhẹ nhàng quân tử.

"Huyền Thanh Sơn đệ tử Hạo Thiên, không mời mà tới, xin hỏi Vô Thần đạo hữu có ở đây không?" Thu kiếm rơi vào tiểu Tạ cao lớn lan can bên cạnh, Tiêu Thần gần giọng hét lớn.

Bên trong không có một tí thanh âm truyền tới, trên thực tế cũng không khả năng có thanh âm truyền tới, cái này tiểu Tạ chẳng qua là Thiên Lan Trạch một nơi môn hộ, chân chính thánh địa là tại đáy nước, mà Thiên Lan Trạch cư trú, đối với toàn bộ Tu Chân Giới đều là lấy quân tử tự cho mình là, tự nhiên không thể nào giống như Tiêu Thần bình thường đáp lại.

Tiêu Thần tại ngoài nhà trên hành lang khắp nơi đi loanh quanh, nhìn trước mắt đến mênh mông bát ngát đầm lớn, hẳn thật giống như ngay cả trái tim cũng phóng khoáng, thủy lợi vạn vật mà không tranh, Thượng Thiện Nhược Thủy, Nhược Thủy, há lại là đơn giản như vậy, sợ ý một chút, xúc cảnh sinh tình, Tiêu Thần nghĩ đến chính mình tu luyện yên tĩnh u Cầm Tâm, lúc này chỉ có thể coi là là có chút hòa hòa, ngay từ đầu Tĩnh Tâm, tiếp lấy động tâm, sau đó là bây giờ trong tĩnh có động, mà cuối cùng trong động có tĩnh, Tiêu Thần cả nghĩ cũng nghĩ không thông, càng không cần phải nói rõ Ngô.

"Két." Một tiếng, tiểu Tạ cửa bị từ bên trong mở ra, Tiêu Thần nghe được động tĩnh, theo sau nhà tha trở lại, liền chứng kiến năm phần mười đã đứng ở cửa.

Tiêu Thần ở bên ngoài là hét, Vô Thần nếu ở trên trời hoa lan Trạch cư trú, tự nhiên có thể nghe được, nhưng hẳn không nghĩ ra là, năm đó Tiêu Thần không phải là rõ là cố ý đuổi chính mình rồi đi, giờ phút này tại sao sẽ đột nhiên đi tới Thiên Lan Trạch, chẳng qua đây là hẳn không biết Tiêu Thần, mới sẽ như vậy nghĩ.

"Vô Thần đạo hữu, nhiều năm không gặp, phong thái như cũ a." Tiêu Thần mở miệng cười nói, phảng phất chuyện năm đó giống như chưa từng xảy ra giống nhau.

"Hạo Thiên đạo hữu mới là, lúc này mới vài năm, cũng đã Trúc Cơ thành công." Vô Thần cũng phụ họa cười một tiếng, nhưng rất rõ ràng có thể thấy được, một chút không bằng Tiêu Thần tự nhiên.

Lần trước thấy Tiêu Thần, không biết nguyên nhân gì, hẳn là một người đầu trục, mà giờ khắc này đứng tại Vô Thần trước mắt Tiêu Thần, giữ lại một con qua vai bên trong tóc dài, không có trói buộc, chột nhìn, có chút lộn xộn, nhưng hợp với nụ cười cùng một đôi vô cùng thần quang, một lam một Tử Nhân con người, nhưng lại không hiện đột ngột.

"Ngày gần đây chuyện mà thôi, không so được đạo hữu tài ngút trời,

Lần này xuống núi, cũng là tại môn phái không cẩn thận thắng cái trận đấu, thế nào cũng phải xuống núi hoàn thành nhiệm vụ tập luyện mới cho khen thưởng." Tiêu Thần Trúc Cơ quả thật không lâu, một phen nói rất chân thành.

"Tôi đều là khách, mời theo ta đi vào trước từ từ nói bàn về không muộn." Thiên Lan Trạch cư trú quân tử thánh địa, tự do đạo đãi khách, trước mặt kẻ Tiêu Thần lần tới có gì mục đích, liền là hướng về phía phía sau hẳn Huyền Thanh Sơn, Thiên Lan Trạch cư trú cũng phải xin hẳn đi vào ngồi một chút.

"Như thế, liền làm phiền." Tiêu Thần cũng không khách khí, hẳn lần này tới vốn cũng sẽ không là ôn chuyện một chút.

Nói xong Tiêu Thần đi theo Vô Thần tiến vào tiểu Tạ, nhưng lần này cùng lần trước chỗ đi, hoàn toàn không phải một con đường, Tiêu Thần không có hỏi nhiều, chẳng qua là yên lặng đi theo Vô Thần, nhưng dọc theo đường đi, đã bắt đầu cảnh giác.

Tiêu Thần tại Vô Thần dưới sự hướng dẫn, từ nhỏ Tạ bên trong lối đi một mực xuống phía dưới đi tới, chính cái thông đạo quanh quẩn xuống phía dưới, lối đi hoàn toàn lấy Hắc Huyền thạch chế tạo, trên vách đá khảm có Dạ Minh Châu sẽ cung cấp ánh sáng, lúc này Tiêu Thần nhưng là nghĩ đến, vách đá này bên trong nhất định sẽ có trận pháp Gia Tri.

Tiêu Thần nghĩ xong toàn bộ chính xác, lối đi này tại nhiều năm lúc trước là trời hoa lan Trạch tổ sư Minh Trạch Tán Nhân xây, Minh Trạch Tán Nhân là Tiếp Thiên đình Chính Tà Đại Chiến di thể tu sĩ một trong.

Truyền hán tới chỗ này lúc, nơi này bị một cái biến dị linh thú Tam Đầu Giao chiếm cứ, Thượng Cổ Tu Sĩ cường đại không thể nghi ngờ, Minh Trạch Tán Nhân ở cùng Tam Đầu Giao kịch chiến đã lâu mới chém giết Giao Long, đem hồ nổi tiếng Thiên Lan, tại đáy nước bày tị thủy trận phương pháp, xây dựng cổ thánh mà Thiên Lan Trạch.

Trong hồ chính là lúc là xây dựng một cái đi thông Thánh chính là đường, đây chính là Huyền Tĩnh nói, Huyền Tĩnh nói hoàn toàn lấy Hắc Huyền thạch xây xong, Hắc Huyền thạch là một loại phi thường cứng đá cứng, không chỉ có như thế, Hắc Huyền trong đá bộ chứa nước sóng linh lực, cho nên cùng đầm nước không mâu thuẫn, cũng sẽ không dễ dàng bị nước ăn mòn, dùng để xây dựng dưới nước lối đi, lại không quá thích hợp, đây cũng là lối đi này vạn cổ trường tồn một trong những nguyên nhân.

Trọng yếu nhất còn là năm đó Minh Trạch Chân Nhân tại lối đi tu thành lúc đánh vào một cái Thủy Thuộc Tinh Tụ Linh Pháp Trận, chín chục ngàn năm qua một mực hấp thụ lấy số ít Thủy Thuộc Tinh Nguyên Lực duy trì cái này Huyền Tinh nói bất hủ.

Tiêu Thần lúc trước tại Tầng Kinh Các trong điện tịch xem qua cái này Huyền Tinh nói giới thiệu, nhưng chân chính chứng kiến lúc, Tiêu Thần mới thật sự thấy được Thượng Cổ Tu Sĩ bản lĩnh, một cái Minh Trạch Chân Nhân liền có khả năng như thế, thấy được đồ vật càng nhiều, Tiêu Thần càng cảm giác mình quá mức nhỏ nhặt không đáng kể.

Nói tới đây, Huyền Thanh Sơn khiến đệ tử xuống núi lịch lãm mục đích cũng rõ ràng, khiến người mới đệ tử xuống núi kiến thức một chút thế giới này rộng lớn, tốt thật sự hiểu chính mình lập trường, biết mình cùng cường giả tuyệt thế chênh lệch, chỉ có tại xác định mục tiêu, hơn nữa vì cái mục tiêu này cố gắng phấn đấu thời điểm, người mới sẽ chân chính trưởng thành, có thể thấy Huyền Thanh Sơn sư trưởng đối với đệ tử dụng tâm lương khổ.

Tiêu Thần nhìn chung quanh Huyền Tinh nói thật lâu mới thờ dài nói: "Đây chính là trong truyền thuyết Huyền Tinh đạo đi, thật là tinh diệu Thủy Thuộc Tinh Tụ Linh Pháp Trận, hấp thụ vi lượng Thủy Nguyên Lực để duy trì Huyền Tinh nói bất hủ, cũng sẽ không bị thương cái này vì sao Trạch linh tinh, bày pháp trận này người nhất định thân trên thiên tâm, không đành lòng cướp lấy quá nhiều linh lực, nếu không nhất định khiến vùng nước này chút nào vô sinh cơ, hay, hay."

Vô Thần cả kinh hần không nghĩ tới cõi đời này ngoại trừ Thiên Lan Trạch người, còn sẽ có người chẳng những biết Huyền Tinh đạo tồn tại, còn đối với nơi này lý giải như vậy, cũng không biết hần đến tột cùng còn biết được bao nhiêu bí mật, thật may lúc ấy không có xích mích, nếu không lấy như hôm nay hoa lan Trạch tình trạng, sau này chỉ sợ là không được an bình.

Không lâu Tiêu Thần đi theo Vô Thần đi tới đáy nước Thiên Lan cư trú, mới ra Huyền Tinh nói phơi bày tại hai người trước mặt là một cái huyền không thẳng tắp lối đi, một con liên tiếp Huyền Tinh nói ra miệng, một con liên tiếp là một màn ánh sáng, màn sáng bên trong có mấy toà băng đá nhà, trung gian càng là tồn tại một ngôi đại điện, lớn trên nóc điện mơ hồ có ánh sáng bắn ra, nghĩ đến nhất định là cất giữ Trọng Bảo địa phương.

Tiêu Thần vừa muốn bước ra một bước, có thể chân đưa ra một nửa lại ngừng lại, Tiêu Thần lẩm bẩm: "Không đúng."

Sau đó thu hồi chân định thần nhìn lối đi phía trước, Tiêu Thần khẽ nhủ này, quay đầu nhìn Vô Thần một cái, Vô Thần khiêu khích nhìn Tiêu Thần một cái.

Tiêu Thần thờ dài: Xem ra cái này Vô Thần là muốn thử một chút ta, cũng được, ta liền nhìn kỹ một chút, Tiêu Thần vận lên Thanh Minh linh lực rót vào cặp mắt, Tiêu Thần tinh đồng phát động, mắt trái Lam Quang chột lóe mà ẩn, mà lối đi bí mật chính là toàn bộ có hiện tại Tiêu Thần trong mắt.

"Huyền Linh Huyền Cảnh!" Tiêu Thần kinh hãi nói.

"Cái gì, ngươi biết?" Vô Thần chính là càng khiếp sợ hơn, đồng thời trong mắt sát cơ chột lóe lên, sau đó lại buông lỏng xuống, thực lực đối phương nhìn như chẳng qua là Trúc Cơ Sơ kỳ, có thể thấy biết bức này bất phàm, nói không chừng che giấu tu vi, Vô Thần nghĩ đến tùy tiện xuất thủ thất bại khả năng chiếm tứ thành thành trở lên, còn có hai thành không xác định, nho nhỏ tứ thành thành nắm chặt, còn phải cùng Huyền Thanh Sơn kết thù, quả thực không có lợi lắm, hơn nữa, Thiên Lan Trạch cùng Huyền Thanh Sơn thế đại giao hảo, nghĩ đến hần cũng sẽ không làm bị hư hỏng Thiên Lan Trạch chuyện.

Hơn nữa Tiêu Thần chỉ nói đúng phân nửa, coi như ngày sau có biến cũng uy hiếp không được Thiên Lan Trạch tồn tại, nghĩ tới đây, Vô Thần thờ phào nói: "Tiêu huynh đệ nhãn lực phi phàm, không một khâm phục."

Tiêu Thần lắc đầu nói: "Không, không phải Huyền Linh Huyền Cảnh, Huyền Linh Huyền Cảnh là ảo thuật xen lẫn Huyền Linh hai người hòa làm một thể trận pháp, có thể trận pháp này cổ quái, mặc dù có ba mươi sáu thủy linh xen lẫn trong trận, nhưng lại còn hết lần này tới lần khác vô căn cứ nhiều hơn Khốn Trận cùng sát trận linh lực biến hóa, quả thực cổ quái, đây chẳng lẽ là thứ năm trận Huyền Linh Huyền Cảnh? Không đúng, có chút không giống."

Tiêu Thần lời còn chưa nói hết, chỉ thấy Vô Thần nổi lên, tay trái một đạo u quang thoáng qua trong nháy mắt tấn công về phía Tiêu Thần sau lưng.

Vô Thần tấn công về phía Tiêu Thần sau lưng, không thấy được Tiêu Thần ngay mặt, nếu không lời nói, nhất định sẽ kinh ngạc chứng kiến, Tiêu Thần chẳng những không có vẻ kinh hoảng, khóe miệng còn treo móc băng hiệu cười xấu xa, cái này kết quả thế nào.

Nhắc tới rất lâu, thực ra hết thấy các thứ này chỉ phát sinh trong nháy mắt, Vô Thần công kích mạnh mẽ khắc ở Tiêu Thần sau lưng, Thai Thành Kỳ Vô Thần Đánh Lén vừa tới Trúc Cơ Kỳ Tiêu Thần, tại cái gì người xem ra, kết quả một chút ngoài ý muốn cũng sẽ không có.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 148: Thần bí Tiên Khí

Có thể thật lâu không thấy có động tĩnh, Vô Thần công kích quả thật rơi vào Tiêu Thần trên người, có thể tưởng tượng bên trong huyết nhục văng tung tóe cũng chưa từng xuất hiện, mà là Vô Thần tròn to mắt nhìn chăm chăm Tiêu Thần, Tiêu Thần đột nhiên mở miệng nói: "Không huynh, không cần như thế, điều bí mật này ta bảo đảm chỉ có người ta biết, không sẽ tiết lộ ra ngoài."

Vô Thần lâm bẩm hỏi: "Người... Người tại sao không có Thai Cơ?"

Phải biết đột phá Luyện Khí Kỳ thân thể Đan Điền vị trí liền sẽ tự động tạo thành Thai Cơ, Thai Cơ cùng linh hồn thật chặt liên lạc, có vinh cùng vinh, có nhục cùng nhục, ngưng tụ Đạo Thai lúc trước tu luyện chính là muốn khiến Thai Cơ vững chắc, ngày sau tu vi đạt tới Luyện Khí đỉnh phong lúc đem một thân chân nguyên ngưng luyện toàn bộ quy về Thai Cơ đúc thành, ngày sau Thai Cơ Đại Thành là thành tựu Đạo Thai Nguyên Anh.

Theo lý thuyết nếu là không có Thai Cơ lời nói, chính là ngay cả Luyện Khí Kỳ cũng chưa tới, có thể Tiêu Thần hết lần này tới lần khác chính là Trúc Cơ Sơ kỳ tu vi.

Tiêu Thần nhưng là không có vấn đề nói: "Có hay không cũng không đáng kể, ít nhất ta bây giờ sống thật tốt, lần này thật là đau a."

Tiêu Thần nói ngược lại nói thật, mới vừa rồi Vô Thần xuất thủ Đánh Lén, Tiêu Thần mặc dù sớm có chuẩn bị, có thể Trúc Cơ cùng Thai Thành chênh lệch nhiều lắm, có chuẩn bị cũng đúng kết quả không ảnh hưởng nhiều lắm, đôi thành người bình thường coi như thân thể giống như Tiêu Thần mạnh, bây giờ cũng là thi thể một cụ rồi,

Thiên Lan Trạch bí pháp cần khôn động Phách công kích là Nguyên Thần Đạo Thai, Luyện Khí Kỳ chịu công kích là Thai Cơ, Thai Cơ một hủy, người trúng chiêu giống nhau hồn phi phách tán.

Mới vừa rồi Vô Thần đánh trúng Tiêu Thần lúc, cần khôn động Phách năng lượng đặc thù chui vào Tiêu Thần Đan Điền liền phải phá hư Thai Cơ, có thể không Thần phát hiện, Tiêu Thần Đan Điền cũng không tồn tại Thai Cơ, thậm chí không có một tí linh lực, cái này làm sao không gọi Vô Thần ngạc nhiên.

Cổ năng lượng này chỉ đành phải mà không ăn thua gì tiêu tán, tiêu tán năng lượng ngay lập tức sẽ bị Tiêu Thần hấp thu, Vô Thần càng kinh hãi hơn thất sắc, tuy nói công kích không có hiệu quả, nhưng này chân nguyên lực trùng kích giống nhau là tồn tại, chịu tiếp theo bàn tay, Tiêu Thần sau lưng cũng là một trận làm đau.

Nhưng thật ra là Vô Thần quá vội vàng rồi, nếu như chờ Tiêu Thần hai người tiến vào thần bí thứ năm trận phía sau chính mình phát động trận pháp, Tiêu Thần hai người bình tĩnh đem chắc chắn phải chết.

Cái này thứ năm trận cũng không phải là cụ thể cái nào trận pháp, mà là ở vốn có trên trận pháp, lại chụp vào một cái tính chất khác xa nhau pháp trận, tạo thành một cái tân trận phương pháp, mới thành trận pháp có thể sẽ lợi hại, cũng có thể tương khắc ngược lại giảm thiểu rất nhiều uy lực.

Mà Thiên Lan Trạch thứ năm trận tên là thứ năm trận Huyền Huyền sát trận, trận pháp một Huyền Linh Huyền Trận làm cơ sở, khoác lên Khổn Trận cùng sát trận, khiến cho nguyên bản là rất đáng sợ Huyền Linh Huyền Cảnh tăng thêm thêm vài phần nguy hiểm.

Lấy Tiêu Thần trước mắt tu vi là không tìm ra Pháp Trận phương pháp, coi như có thể tìm được, lấy Tiêu Thần trước mắt thực lực, trở lại mười trăm cái cũng là uống công.

Vô Thần còn đang khiếp sợ bên trong, Tiêu Thần lại nói: "Cái vấn đề này mà, bí mật tạm thời không thể nói, hiện tại tại điều bí mật này liền người biết, nhất định phải giữ bí mật a! Không huynh, người yên tâm đi, ta thật sẽ không đem nơi này bí mật nói cho người khác biết."

Những kiến thức này một phần là Tiêu Thần theo trong tàng kinh các trong điển tịch chứng kiến, càng nhiều là Bệnh lão nhân lúc rảnh rỗi nói cho hắn biết. Hôm nay thông qua tình đồng khám phá cái này huyền cảnh phía sau một cái nhận ra được, sau đó lại có chút không xác định, thiếu chút nữa đưa tới họa sát thân, tưởng tượng nếu không phải Vô Thần động sát tâm, trực tiếp thúc giục cần khôn động Phách muốn một đòn giết chết Tiêu Thần, vừa vặn vượt qua Tiêu Thần cái này lão biến thái không có Thai Cơ mới không công mà về, mà là trực tiếp lấy chân nguyên đánh, cái kia Tiêu Thần bây giờ nhất định là một cỗ thi thể rồi.

Đương nhiên, đây không phải là nói Thiên Lan Trạch cần khôn động Phách không đủ mạnh, thiên hạ này ngoại trừ Tiêu Thần lại sẽ có người nào không có Nguyên Thần hoặc là Đạo Thai, chỉ có thể nói cần khôn động Phách không cách nào phát huy ra vốn là nên làm có uy lực tới.

Nghe Tiêu Thần nói xong, Vô Thần cũng bình tĩnh lại, tâm lý âm thầm suy nghĩ: Nghĩ đến Tiêu Thần quả thật không có lý do tiết lộ ra ngoài, bức này xuất lực không có kết quả tốt chuyện, chẳng ai sẽ đi làm đi, Vô Thần lúc này mới hơi chút an tâm.

Tiến lên bồi tội nói: "Tiêu huynh, mới vừa rồi Vô Thần lỗ mồm, thật sự là bởi vì này thứ năm trận chuyện liên quan đến Thiên Lan Trạch sự an nguy, bị người ngoài biết được, ta một thời nóng lòng cái này mới ra tay, nhiều có đặc tội xin hãy tha lỗi."

Tiêu Thần tùy tiện tiện tiện nói: "Chuyện nhỏ, không cần khách khí, ta đây không cố gắng sao?"

Tiêu Thần không thèm để ý, cũng không đại biểu Thương Cẩm Vận cũng sẽ bỏ qua Vô Thần, Thương Cẩm Vận bay ra ngoài, lạnh rên một tiếng nói: "Nếu là đối thành người bên cạnh,

Giờ khắc này ở đây chỉ có cổ thi thể đi, người nói ngược lại dễ dàng, thật cho là ta Huyền Thanh Sơn dễ ức hiếp sao? Còn người nữa, nếu không là vận khí tốt, người mới vừa rồi liền chết, hiện tại tại khinh địch như vậy sẽ bỏ qua người ta, người không bệnh chứ?"

Vô Thần nghĩ thông suốt phía sau cũng sẽ không có xuất thủ tâm tư, vì vậy lại hướng Thương Cẩm Vận bồi tội, Tiêu Thần thấy bầu không khí khẩn trương, vì vậy lên tiếng nói liền như vậy: "Sự Thúc, mặc dù cách làm quá khích, có thể tưởng tượng phương pháp vẫn có thể hiểu, hơn nữa ta thật tốt đứng ở nơi này đây, chuyện này coi như xong đi, sau này đều là bằng hữu rồi."

Lúc trước Thương Cẩm Vận nghe Tiêu Thần là Vô Thần chối bỏ trách nhiệm lúc biểu hiện rất tức giận, có thể nhìn đến Tiêu Thần xoay người phía sau, hẳn liền hoàn toàn xác định "Tiêu mạnh hoàn hợp trắng khiến người chiếm tiện nghi, đó mới có quý!" Vì vậy nói: "Vậy cũng tốt, người đã đều nói như vậy, ta còn có thể làm sao, vậy coi như xong đi."

Vô Thần thấy Thương Cẩm Vận đồng ý nhượng bộ, đối với Tiêu Thần có chút cảm kích nói: "Đi thôi, đi vào trước ngồi xuống nói chuyện."

Ồ là chúng ta Vô Thần đạo hữu không biết chút nào đã bị nhớ đến còn một lòng cảm tạ Tiêu Thần, nào ngờ lúc này mới thật là bị kẻ gian bán còn giúp kẻ gian đem tiền.

Vô Thần đi tới huyền không trước thông đạo, xuất ra một tấm lệnh bài khảm vào bên cạnh trong vách đá, mới dẫn đầu đi tới.

Tiêu Thần một mực toàn thân nhìn chăm chú bên trong trận pháp này biến hóa, Vô Thần sau khi tiến vào, một đoàn bạch quang trùm lên chung quanh thân thể hắn, bạch quang chỗ đến ảo ảnh toàn bộ biến mất, hiện ra nguyên lai tướng mạo, nếu là như vậy Tiêu Thần cũng sẽ không kiêng kỵ trận này, bạch quang bao trùm bên dưới, sát trận cùng Khôn Trận đều không phát động, ngay cả trong trận Huyền Linh cũng không có động tĩnh, những thứ này đều là bạch quang hiệu quả, Tiêu Thần nghĩ đến, cái này bạch quang có lẽ là đem bao trùm lên người tạm thời biến thành trận pháp một bộ phận, trận pháp mới không không phát động công kích.

Tiêu Thần thử bước ra một bước, đưa ra trên chân lập tức che phủ cùng Vô Thần trên người giống nhau bạch quang, Tiêu Thần mới yên tâm đi vào.

Bình thường là cái không hơn không kém tiêu mạnh lưu, lắng xuống cũng không thua ở bất kỳ cho là văn nhân nhĩ sĩ, lúc máu chót luôn là động thân chịu đựng trách nhiệm, có lẽ đây mới là Nhân Gian Giới cái gọi là nam nhân.

"Này, người tin tưởng ta như vậy, cẩn thận ta hại người, chờ ta một chút a." Tiêu Thần ở phía sau la lên.

Thấy Vô Thần không có ngừng đi xuống ý tứ, Tiêu Thần bước nhanh đuổi theo.

Tiêu Thần lui về phía sau đường không thể nghỉ ngơi sẽ càng gian hiểm cùng nhấp nhô, đối mặt địch nhân cũng sẽ càng ngày càng lớn mạnh, tiếp xúc được đồ vật càng nhiều, Tiêu Thần dần dần biết mình cùng cường giả chân chính chênh lệch, tương lai phải đi đường, còn rất xa, Tiêu Thần đương nhiên sẽ không cam tâm đặt tới đại đạo cảnh giới mà từ từ chờ chết.

Mạnh hơn, muốn mạnh hơn! Muốn tiêu sái, nếu so với bất luận kẻ nào đều tiêu sái tự tại, Tiểu Ngạo bầu trời, giống như thần tiên giống nhau tự do tiêu sái, giống như ngôi sao sáng ngời chói lọi đời. . .

Vô Thần rất nhanh thì thông qua huyền không lối đi, Nghịch Thương Thiên cùng Tiêu Thần cũng trước sau thông qua, xuất hiện ở chân chính cổ thánh mà Thiên Lan cư trú, Tiêu Thần mới ra lối đi đã nhìn thấy Vô Thần đã tại trước mặt cách đó không xa một tòa bằng đá trước đại sảnh chờ đợi mình hai người, có thể Tiêu Thần lại không có lập tức chạy tới ý tứ, mà là chậm rãi vừa đi vừa nhìn chung quanh cảnh sắc.

Tiêu Thần tầm mắt đặt tới, thấy là một cái chu vi mây đậm trong suốt vòng bảo vệ bao lại toàn bộ Thiên Lan cư trú, khiến nước hồ sẽ không tràn vào, nhưng hô hấp vẫn sẽ bị ngăn trở, sau đó Vô Thần nói cho Tiêu Thần, đây là một loại rất đặc thù trận pháp, không có chút nào ngăn trở địch tác dụng, chỉ có thể tránh nước, tới nơi đây như thế nào lại là phạm nhân, Tu Tiên Giả cũng có thể tại một đoạn thời gian rất dài bên trong trong tiến hành hô hấp, ở nơi này dưới nước đương nhiên sẽ không có vấn đề gì.

Tiêu Thần xuyên thấu qua vòng bảo vệ còn nhìn thấy trận pháp bên ngoài cảnh sắc, trong suốt trong nước hồ chủng loại phong phú bầy cá bơi qua bơi lại, có địa phương bèo trường đã sắp đủ cùng mặt nước, đáy nước tích đến thật dày phù sa, tình cờ lộ ra một cái vỏ sò phun ra một chuỗi bọt khí, một cái nhìn qua, tràn đầy hài hòa mỹ cảm.

Tiêu Thần cùng Vô Thần khoảng cách vốn cũng không phải là rất xa, coi như là vừa đi vừa nhìn cũng rất nhanh là đến Vô Thần bên người, Vô Thần thấy Tiêu Thần đi tới cũng không lộ ra vẻ bất mãn, nói: "Đạo hữu Mời!"

Tiêu Thần cũng không khách khí, trực tiếp sải bước nhảy vào cửa đi, Thiên Lan cư trú đại sảnh phi thường đơn giản, ngoại trừ vài cái bàn cái ghế bên ngoài, duy nhất trang sức chính là trên tường cung cấp nguồn sáng Dạ Minh Châu rồi.

Tiêu Thần vào đến đại sảnh phía sau tìm một lệch vị trí ngồi xuống, Vô Thần làm là chủ nhân tự nhiên tại chủ vị ngồi xuống, sau đó mới mở miệng hỏi: "Tại sao sẽ đột nhiên nhớ tới ta hôm nay hoa lan Trạch ngồi một chút đây? Thắng trận đấu, lại là chuyện gì xảy ra?"

Tiêu Thần nói: "Sơ ý một chút, tại trăm năm thi đấu bên trên lấy được tiền tam, dựa theo môn phái quy củ phải xuống núi đến đông thắng đại lục lịch luyện một phen, mới có thể cho khen thưởng, ta cũng chưa từng "Chân chính" tới qua nổi tiếng thiên hạ cổ thánh mà Thiên Lan Trạch, trên đường đi qua nơi đây liền muốn tới được thêm kiến thức, vô đạo bạn bè sẽ không để tâm chứ?" Tiêu Thần cố ý đem chân chính hai chữ dài thêm ngữ điệu, ý tại biểu

đạt lần trước đến mức, không phải Thiên Lan Trạch.

"Nơi nào, ta trời hoa lan Trạch cùng Huyền Thanh Sơn thế đại giao hảo, đạo hữu có thể tới, ta là hoan nghênh cực kỳ a." Vô Thần cười hắc hắc nói, đối với Tiêu Thần ý trong lời nói, hắn cũng không có giải thích, nếu đối phương không có nói rõ, vậy thì hơn phân nửa không thêm đề ý.

Lúc này hết nhìn đông tới nhìn tây Tiêu Thần đột nhiên mở miệng nói: "Thiên Lan Trạch lớn như vậy một cái thánh địa làm sao lại không huynh một người à?"

Vô Thần sắc mặt hơi hơi trắng lên, khe thờ dài nói: "Ài, chuyện này nói rất dài dòng. . ."

Tiêu Thần nói: "Không có gì đáng ngại, từ từ nói."

Vô Thần nhắm hai mắt nói: "Thiên Lan Trạch từ thượng cổ kéo đến tận nhất mạch đơn truyền, nhân số từ trước đến giờ thừa thót, đến ta đây thay mặt mới nhiều mấy người, nguyên nhân là mấy đời trước tổ tông tu vi thành tựu rất cao sống dài một ít.

Mười năm trước, ta vừa tới Thai Thành Kỳ, bởi vì Thiên Lan Trạch nhất mạch cũng chỉ có một cái võ thần thượng pháp bảo, mấy vị gia tổ quyết định xuất ra Thiên Lan Trạch nhiều năm nội tình chế tạo một chuỗi nghịch Tiên Khí, gia truyền pháp quyết càn khôn động Phách, lấy súng thi triển nhất lan lợi, ngày đó mấy vị tổ sư cũng là muốn lớn hơn chế tạo một cây trường thương, sau đó nhưng không biết là nguyên nhân gì lại đúc tạo ra được một thanh kiếm.

Kỳ quái là tổ sư bọn tại Tiên Kiếm đúc thành ngày đó toàn bộ nổ chết, đó đã là năm đó từ biệt, ta trở về trước khi tới chuyện, ta quả thực không nghĩ ra có lực lượng gì có thể vô thanh vô tức đi vào ngày này hoa lan cư trú, tại không có động tĩnh gì dưới tình huống giết chết một vị đại đạo vài tên thiên cơ tu vi Sư Tổ.

Kỳ quái hơn nữa là chuỗi tiên kiếm này ta không thể sử dụng, nếu là cưỡng ép thúc giục sử dụng lời nói, còn chưa đã thương địch thủ, chính mình trước hết đề không chế trụ được thân kiếm khí lạnh rồi, vậy sau này Thiên Lan Trạch cũng liền chỉ còn ta một người."

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 149: Thu Lộ Hải Đường

"Lại quý dị như vậy, có thể hay không mang tại hạ xem một chút?" Tiêu Thần nghi ngờ nói.

"Cũng không phải là cái gì đại bí mật, đi thôi." Nói xong Vô Thần đi ra đại sảnh đi tới mới vừa rồi Tiêu Thần thấy có bảo vật ánh sáng lộ ra đại điện phía sau.

Nơi này có một cái cao hơn một trượng đài vuông, đài vuông phía trên nổi một chuỗi toàn thân U Lam dài bốn thước kiếm, kiếm này hình dáng kỳ lạ, chuỗi kiếm kẻ cả lưỡi kiếm hoàn nhiên nhất thể, toàn thân U Lam trong suốt, tinh tế lại có một tí ngọn lửa màu tím khắp nơi lưỡi kiếm trung gian du động.

Tiêu Thần lấy tinh đồng xem xét tỉ mỉ cũng không nhìn ra cái gì không ổn đến, chẳng qua là theo bản năng cảm thấy kiếm này không là phạm gian phải có đồ vật, khác cũng không đặc biệt gì cảm giác.

Mà Nghịch Thương Thiên theo chứng kiến lưỡi kiếm bên trong ngọn lửa du động một khắc kia ánh mắt sẽ thấy cũng không rời đi thân kiếm, Nghịch Thương Thiên giờ phút này đã bị thật sâu kinh hãi, cái này Hàn Diễm người khác xem ra chỉ sẽ cảm thấy quý dị, nhưng nhìn trong mắt hắn chính là ngoài ra một phen cảm giác, chỉ thấy Nghịch Thương Thiên ngốc ngốc nhìn màu tím Hàn Diễm tự lẩm bẩm: "Cửu U Hàn Diễm!"

"Thế nào, Tiểu Vận, ngươi nhận ra ngọn lửa này?" Tiêu Thần nghi ngờ nói, Vô Thần đồng dạng cũng là vẻ mặt vô cùng nghi hoặc nhìn về phía Thương Cẩm Vận.

"Không có gì, đột nhiên nghĩ đến liền nói ra, hắn là nhìn lầm rồi đi." Thương Cẩm Vận nhận ra được chính mình lỡ lời lập tức che giấu nói.

Tiêu Thần tự nhiên rất dễ dàng liền đoán được Thương Cẩm Vận nhất định hiểu rõ tình hình, nhưng là không vạch trần, có thể một bên Vô Thần cũng không phải người ngu cũng phát giác chút gì, vừa muốn mở miệng tìm hỏi.

Tiêu Thần nhưng là cướp mở miệng trước nói: "Nếu nhìn lầm rồi cũng không có gì, ta còn tưởng rằng Tiểu Vận ngươi nhận ra ngọn lửa này đây?"

Tiêu Thần cái này một trách móc, Vô Thần trong lòng thầm mắng một câu Tiêu Thần giáo hoạt phía sau cũng không tốt mở miệng nửa hời, chỉ đành phải coi như thôi.

Sau đó Thương Cẩm Vận nói: "Vô đạo hữu, kiếm này có thể hay không mượn tại hạ xem một chút."

Cái này Thu Lộ Hải Đường Vô Thần để ở chỗ này cũng không có tác dụng gì, đồng thời cũng không sợ Thương Cẩm Vận sẽ làm gì, dứt khoát lớn mới lên tiếng nói: "Không sao, muốn nhìn liền nhìn, chẳng qua là cần thận khí lạnh bị thương thân."

Thương Cẩm Vận nói: "Vậy thì tốt, khí lạnh ta sẽ cần thận." Nói xong hần bay lên Kiếm Thai, Tiêu Thần lo lắng kiếm này có biến, vì vậy cũng đi theo.

Đi tới Kiếm Thai bên trên, chậm chạp cầm lên Lam Kiếm, một luồng Băng Hàn cảm giác càn quét toàn thân, Thương Cẩm Vận trong phút chốc liền hiểu, kiếm này, không biết là ai, đặc biệt cho Lăng Tử Lăng chế tạo, loại cảm giác này, là Lăng Tử Lăng cho nàng cảm giác, mặc dù nàng không có cùng Lăng Tử Lăng gặp mặt qua, nhưng không có nghĩa là nàng đối với Lăng Tử Lăng không biết gì cả.

"Kiếm này làm cho người ta cảm giác cũng rất là quái dị, không nói được là cái gì, Vô đạo hữu còn xin cầm lấy." Sau khi nói xong Thương Cẩm Vận đem Lam Kiếm trả lại cho Vô Thần, xoay người bay trở về Tiêu Thần trên vai.

Thanh kiếm này Vô Thần không phải lần thứ nhất tiếp xúc, Thương Cẩm Vận nói loại cảm giác đó hần cũng nhiều lần cảm thụ qua, tự nhiên biết nàng từng nói, thu hồi kiếm, hần xông Tiêu Thần cười một tiếng, ra hiệu rời đi Kiếm Thai.

"Cái kia sẽ không quá rầy rỗi, chúng ta lần đầu tiên tới ngày này hoa lan Trạch, liền khắp nơi vòng vo một chút rồi, ngươi không cần phải để ý đến chúng ta." Nói xong Thương Cẩm Vận nheo một cái Tiêu Thần trên vai quần áo, ra hiệu đi ra.

Tiêu Thần nói: "Đi thôi." Nói xong không đợi Vô Thần đáp lời, mặc kệ Vô Thần đi xuống Kiếm Thai.

"Ách, ta còn giống như không đồng ý chứ?" Vô Thần nhìn đi xa hai người tự mình nói: "Ai, người này, giống nhau có ý tứ."

Lúc này Tiêu Thần cùng Thương Cẩm Vận đã đi xa, nơi nào còn có thể nghe được Vô Thần nói cái gì.

Tiêu Thần cùng Thương Cẩm Vận sau khi rời đi, Vô Thần nhìn Thiên Lan Trạch trung gian đại điện, không khỏi nghĩ tới những thứ này năm mình và tổ sư bọn trải qua thời gian.

"Vô Thần, tập trung tinh lực, đem càn khôn lực lượng thông qua thân thể ta tấn công về phía Nguyên Thần. . ."

"Vô Thần, nhất định phải trong nháy mắt đánh vào lực lượng, nếu không cũng chưa có xuất kỳ bất ý hiệu quả, như vậy ưu thế liền ít đi một phần."

"Vô Thần, đây là thương không phải hạt ngô, thương là dùng để chọn, không phải gõ."

". . ."

Vô Thần cha mẹ đi ra ngoài lúc gặp bất ngờ bỏ mình, Vô Thần từ nhỏ cùng mấy vị tổ sư cùng một chỗ sinh hoạt luyện công, nhớ tới dĩ vãng từng ly từng tí, Vô Thần khóe mắt có chút co quắp, Vô Thần nhắm mắt sau đó mở ra, rõ ràng có thể chứng kiến Vô Thần trong mắt hiện lên lệ quang.

Đi tới trung tâm trước đại điện quỳ xuống nói: "Tổ sư bọn Thần nhi vẫn là quyết định lại đi ra xông vào một lần, các ngươi nói đúng,

Nam nhân chỉ có tại việc trải qua mưa gió mới có thể chân chính một mình gánh vác một phương, Thần nhi đi nha."

Nói xong Vô Thần hướng về phía đại điện bái rồi đi xuống, đi xong ba gối chín bái tới lễ, Vô Thần đứng lên, hướng gian phòng của mình đi tới.

Lúc này Tiêu Thần cùng Lăng Tử Lăng đã rời đi Thiên Lan cư trú rất xa một khoảng cách, lúc này Tiêu Thần đang ở trong rừng đá chậm rãi tiến tới, tại bả vai hần Thương Cẩm Vận mở miệng nói: "Mới vừa rồi thế nào không hỏi ngọn nguồn đây?"

Tiêu Thần dĩ nhiên là độc thân nói: "Hỏi cái gì à?"

Tiêu Thần mỗi lần đều đoán biết giả bộ hồ đồ, đảm nhiệm ai cũng biết giận đến phát điên, Thương Cẩm Vận hung hăng nói: "Ngươi tiếp tục giả vờ."

Tiêu Thần thấy Thương Cẩm Vận giận đến liền sắp phát điên, vội vàng thức thời nói: "Ngươi không muốn để cho ta biết, ta biết rồi còn tổn thương cảm tình, hỏi làm gì?"

"Ai cùng ngươi có cảm tình, nói chuyện cần thận một chút coi chừng ta đánh ngươi." Thương Cẩm Vận nghe một chút Tiêu Thần nói cảm tình lập tức uy hiếp nói

Tiêu Thần nói: "Ta thân ái Long tỷ tỷ, ta nói là hai ta chị em tình, đừng nghĩ sai."

"Hừ, trong miệng chó không mọc được ngà voi, lười để ý ngươi, ta trở về." Mặc dù Thương Cẩm Vận cùng Tiêu Thần sống chung thời gian không bằng ca ca nhiều như vậy, nhưng cũng biết dây dưa tiếp nữa thua thiệt vĩnh viễn là chính mình cho nên không đợi Tiêu Thần nói chuyện liền muốn đường cũ trở về.

Rất nhanh Tiêu Thần cùng Thương Cẩm Vận liền trở về Thiên Lan cư trú, Vô Thần mang Tiêu Thần đến để đó không dùng căn phòng nghỉ ngơi, mà chính mình nhưng là rất nhanh liền rời đi, cụ thể làm gì thì không phải là Tiêu Thần cùng Thương Cẩm Vận nên làm quan tâm.

Tu chân nhân sĩ sinh hoạt nhắc tới cũng rất khô khan, Tiêu Thần ở trong phòng ngồi tĩnh tọa mình tưởng, thời gian rất nhanh thì đến buổi tối, lúc này, Vô Thần đi tới tìm tới Tiêu Thần.

Tiêu Thần đang tu luyện trong suốt Thần quyết, nước này ngon nguồn âm khí nhưng là so trên bờ mạnh mẽ không ít, Tiêu Thần tự nhiên không muốn lãng phí từng giây từng phút, dành thời gian tăng cao tu vi.

Vô Thần thấy Tiêu Thần đang tu luyện khẽ thở dài một cái, tu vi yếu một ít không quan trọng, nhưng nếu là không cố gắng thì không được rồi, xem ra lần này quyết định không tính là sai.

Cuối cùng Vô Thần vẫn là để cho tính Tiêu Thần, nói: "Hạo Thiên đạo hữu, có chuyện, tại hạ nghĩ (muốn) thương lượng với ngươi một chút "

"Cứ nói đừng ngại." Tiêu Thần lạnh nhạt trả lời.

"Kiếm này, Thu Lộ Hải Đường, mong rằng đạo hữu có thể thay ta chuyển giao cho một vị cố nhân." Vô Thần đang khi nói chuyện, lấy ra trước kiếm trên đài Lam Kiếm.

"Huyền Lăng sư thúc?" Tiêu Thần cười một tiếng, đối với chính mình suy đoán rất tự tin đáng vẻ.

"Không sai." Vô Thần hơi có chút kinh ngạc, hẳn không nghĩ tới Tiêu Thần trong nháy mắt liền đoán được kết quả.

Vô Thần lên tiếng trước nói muốn muốn đem đồ vật đưa cố nhân, mà Tiêu Thần cùng Vô Thần đều biết cố nhân, hẳn chỉ có thể nghĩ đến một cái Lăng Từ Lăng, giờ phút này đoán được cũng không có gì lớn.

"Nếu đạo hữu đã đoán được, ta đây liền nói thẳng, ta xem ngươi và Huyền Lăng đạo hữu quan hệ không cạn, kiếm này ngươi nhưng khi làm chính mình đồ vật tặng nàng, nhưng ta có một điều kiện." Vô Thần tiếp tục mở miệng nói.

Vô Thần từ nhỏ quản lý Phạm Giới Thiên Lan Trạch, đối với đôi nhân xử thế rất là Tinh Thông, vài chục năm lịch luyện, đã khiến Vô Thần thành không lớn không nhỏ nhân tinh.

Thực ra Vô Thần đã quyết định phong bế Thiên Lan cư trú, đi ra ngoài lịch luyện một phen, chỉ bất quá nghĩ (muốn) bán Tiêu Thần cùng Lăng Từ Lăng một cái ân huệ mà thôi, cùng Tiêu Thần đối thoại giữa, cố ý lấy lui làm tiến.

Có thể không Thần là nhân tinh, chẳng lẽ Tiêu Thần chính là đèn cạn dầu sao?

Tiêu Thần nói: "Vậy ngươi nói trước đi nói nhìn, nếu như có thể làm được, có thể đáp ứng đáp ứng, về phần không làm được mà, tự nhiên là có trái tim cũng lực lượng không đủ."

Trò cười, Bệnh lão nhân từ nhỏ đã giáo dục Tiêu Thần lòng người hiểm ác, mọi việc không thể đáp ứng đầy, Tiêu Thần những lời này nói Vô Thần mắt tròn trắng, cái này cùng không nói khác nhau ở chỗ nào sao?

Vô Thần cố nén mắng chửi người xung động nói: "Ta nghĩ rằng theo ngươi cùng nhau đến đông thắng đại lục Du Lịch một phen, lúc cần thiết, hi vọng Hạo Thiên đạo hữu có thể đáp ứng ta ba cái yêu cầu, không biết cái này có được hay không?"

"Chuyện này. . ." Thương Cẩm Vận nghe vậy có chút chần chờ, nàng vốn là muốn trợ giúp Tiêu Thần, nàng ở nơi này trên thân kiếm cảm nhận được giống như Lăng Từ Lăng khí tức, nàng không có nói cho Tiêu Thần, là nghĩ âm thầm điều tra bí ẩn trong đó.

Càng muốn biết, Lăng Từ Lăng sau lưng rốt cuộc là ai có thể vô thanh vô tức giết chết đại đạo thiên cơ tu sĩ, nhưng nếu để cho Tiêu Thần đáp ứng hẳn ba lần thỉnh cầu, cái này còn phải xem Tiêu Thần có đáp ứng hay không rồi.

"Có thể." Tiêu Thần có thể nhìn ra Thương Cẩm Vận làm khó, vì vậy dẫn đầu mở miệng trước nói.

"Được, đạo hữu quả nhiên hảo khí phách." Sau khi nói xong, Vô Thần đề nghị ngày mai lại xuất phát, hôm nay còn có một số việc yêu cầu làm xong, trước mang Thương Cẩm Vận lấy kiếm, rất nhanh Tiêu Thần đoàn người xuất hiện lần nữa tại kiếm trên đài.

Thương Cẩm Vận đưa tay cầm lên Tiên Kiếm, nhẹ nhàng khẽ vuốt vuốt, giờ khắc này, Tiên Kiếm cảm tại Thương Cẩm Vận trên tay nhỏ bé, phát ra lóa mắt ánh sáng, liền giống như trên thế giới đứng đầu tác phẩm nghệ thuật hoàn mỹ, không chỉ có Tiêu Thần, ngay cả Vô Thần cũng nhìn đến có chút ngẩn người, Thương Cẩm Vận lại phảng phất người không có sao giống nhau tiếp tục vuốt ve thân kiếm.

"Này, ngươi muốn sờ tới khi nào? Không sai biệt lắm cần phải trở về." Tiêu Thần nói.

Thương Cẩm Vận hưng hăng liếc Tiêu Thần giống nhau, vung lên tay nhỏ Thu Lộ Hải Đường bay thẳng hẳn mặt đi, chính nàng là biến mất không thấy gì nữa.

Tiêu Thần thu hồi Thu Lộ Hải Đường, đối với Vô Thần liền ôm quyền, nói tiếng cảm ơn.

"Không có gì, một chuỗi hảo kiếm, chỉ có hợp với chủ người mới có thể xưng là may mắn, hi vọng đạo hữu có thể đối xử tử tế kiếm này." Vô Thần nghiêm túc nói.

Về phần kiếm này phía sau bí mật, ngoại trừ Vô Thần, không biết đến, khả năng bao gồm Vô Thần chính mình, hẳn đưa ra một món có thể là nghịch Tiên Khí Tiên Kiếm, cũng là muốn hiểu rõ cái này bí mật.

Năm đó hẳn trở lại Thiên Lan Trạch thời điểm, tổ sư bọn vẫn còn ở Luyện Khí, qua vài năm, mật thất cửa lớn mở ra, nhưng chỉ bay ra khỏi một khối lưu ảnh ngọc, bên trong là tổ sư môn di mệnh, khiến đem chế tạo thành tiên kiếm, nhất định đưa cho Lăng Tử Lăng.

Có thể tưởng tượng, Vô Thần lúc ấy điên rồi giống nhau vọt vào mật thất, nhưng trong mật thất, ngoại trừ chuỗi này U Lam Tiên Kiếm, không có vật gì khác nữa, tổ sư bọn vết tích, càng là không có nửa điểm, thực lực cường đại tổ sư bọn, cứ như vậy biến mất.

Nếu là Vô Thần không nhận biết Lăng Tử Lăng cũng còn khá, có thể cô gái kia, rõ ràng là cùng mình đồng hành qua người, là Huyền Thanh Sơn đệ tử, Huyền Thanh Sơn như thế nào lại làm như vậy chuyện.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 150: Thân vắng sát khí

Nhưng, cũng không loại bỏ khả năng, Vô Thần biết Tiêu Thần cùng Lăng Tử Lăng rất gần gũi, hôm nay thanh kiếm đưa cho hắn, sau này Lăng Tử Lăng nhất định sẽ chứng kiến, hẳn đồng dạng là muốn lợi dụng hành động này đến xò xét Lăng Tử Lăng.

Hơn nữa, đưa ra hắn đây không dùng được Tiên Kiếm, đòi lấy, còn Tiêu Thần ba cái yêu cầu,

Không có ngoài ý muốn, lại vừa là một đêm tu luyện.

Vô luận là Bệnh lão nhân hay lại là Ca Thụ Hành Vân đều dạy dỗ Tiêu Thần, cường giả đều là theo bình thường từng ly từng tí bên trong sinh ra, chênh lệch cũng là từng điểm từng điểm kéo tới mờ, cho nên vô luận như thế nào cũng không thể dừng lại tu luyện.

Tiêu Thần sau khi trở lại phòng, Vô Thần chính là trực tiếp rời đi Thiên Lan cư trú, đi tới Phàm Giới Thiên Lan Trạch, tìm tới Phàm Trần quản lý Thiên Lan Trạch người, dẫn dò một số chuyện phía sau, trở về lại Thiên Lan cư trú bốn phía trừ hoạch rất lâu mới trở về phòng bắt đầu ngồi tĩnh tọa mình tương.

Nghĩ đến sẽ phải rời khỏi cái này làm bạn tiếp gần trăm năm gia viên, Vô Thần trong lòng vẫn như cũ có nhân nhật không bỏ cùng lưu luyến.

Ngay cả Vô Thần chính mình cũng không biết, có lẽ lần này đi ra Thiên Lan Trạch, có thể hay không liền đạt được một cái cơ hội, cái loại này chân chính siêu Việt sư tổ bọn kỳ ngộ.

Ngày mai đường thế nào, không người nào có thể biết, tất cả mọi người duy nhất có thể đem cảm chính là làm xong hôm nay quyết định.

Hai người sau khi thương nghị, quyết định theo Giang Nam đi đến đông thắng đại lục, Tiêu Thần đã sớm nghe Bệnh lão nhân nói Giang Nam như cần gì phải nhân kiệt địa linh, như thế nào mỹ nữ thành đồng, như thế nào phong cảnh như tranh vẽ, hẳn đối với Giang Nam cũng ước mơ rồi rất lâu, lần này xuống núi cũng không có thời gian thời hạn.

Tiêu Thần dứt khoát vừa muốn đem Giang Nam đi dạo một lần, thuận tiện đi xem một chút, Bệnh lão nhân nhắc tới như hoa, rốt cuộc tại sao có thể để cho hắn trải qua hồi lâu khó quên, cho nên bọn họ bỏ từ trung châu cái này gần nhất hành trình, hướng Giang Nam màu mỡ khu vực bước đi.

Tiêu Thần cùng Vô Thần hai người rời đi Thiên Lan Trạch đã hơn nửa tháng, ngày đó Vô Thần giao phó xong Thiên Lan Trạch sự tình phía sau theo Tiêu Thần một đường hướng đông thắng đại lục bước đi, hơn nửa tháng Ngự Kiếm Phi Hành, hai người rốt cuộc rời đi Tây Vực Đại Mạc, đi tới Giang Nam màu mỡ khu vực vùng.

Giờ phút này hai người tại một mảnh sâu thẳm trong rừng cây ngừng lại, lại vừa là cùng nhiều năm trước giống nhau, ở trong rừng cây ngừng lại, bất đồng là, giờ phút này thiếu một người, cây này lâm xanh ngắt cỏ thụ nơi nơi, mấy người ôm hết đại thụ cũng là nhiều không đếm hết, nghĩ (muốn) tới nơi này nhất định là ít có người thuốc rừng rậm nguyên thủy.

Mắt thấy sắc trời đã thả đen, nơi đây lại không giống có nhân gia ở đáng vẻ, Tiêu Thần ba người không thể làm gì khác hơn là trong rừng rậm một bên đi bộ tiến tới, một bên khôi phục tiêu hao chân nguyên,

Chỉ chốc lát, sắc trời đã tối hẳn đi xuống, lúc này chính trực trọng hạ tới cuối kỳ, lúc này rừng rậm là cơn trùng thế giới, ngàn vạn sâu mùa hạ tại ban đêm hí gọi, huyền não cơn trùng kêu vang hoàn toàn che giấu hai người người lúc đi lại phát ra một chút xú thanh âm.

Tinh cò bay qua đom đóm làm cho này rừng rậm nguyên thủy càng tăng thêm mấy phần sắc thái thần bí.

Dọc theo đường đi liên cân nhắc Tiêu Thần vui vẻ nhất rồi, thường thường bắt một ít xinh đẹp Tiểu Trùng Tử chơi đùa, một hồi lại thả, thả lại lần nữa bắt, phảng phất vĩnh viễn sẽ không chán ghét bình thường.

Hơn nửa tháng sống chung, Tiêu Thần cùng Vô Thần đã quen thuộc rồi rất nhiều, mặc dù nhưng đã qua không thiếu niên, nhưng Tiêu Thần tính cách tựa hồ không nhiều lắm điểm thay đổi.

Vô Thần dọc theo đường đi nhìn Tiêu Thần như thằng bé con giống nhau vui vẻ, tâm lý lão không thoải mái, nhưng là phải mình cũng giống như Tiêu Thần, Vô Thần tự hỏi không làm được, vì vậy cũng chỉ có thể làm bộ như không nhìn thấy rồi.

Đầu tiên Vô Thần còn tưởng rằng Tiêu Thần tu luyện công pháp đặc thù, cho nên có thể giữ như vậy đồng tử tâm tính, chẳng qua hơi chút suy nghĩ một chút, liền lập tức bỏ qua loại ý nghĩ này, nếu là có như vậy đồng tử, đó mới là trời đất bất hạnh.

Hai người không biết đi bao lâu rồi, rốt cuộc phát hiện phía trước mơ hồ có thể chứng kiến một chút kiến trúc, Tiêu Thần người mang tính đồng Linh Mục, ngưng thần nhìn một cái, toàn bộ tinh cảnh thu hết vào mắt, sau khi thấy Tiêu Thần đầu tiên là cả kinh, sau đó chậm rãi nói: "Phía trước có một cái thôn nhỏ, chúng ta tới xem xem, có thể thôn này có chút cô quái, cần thận một chút."

Vô Thần nghe được Tiêu Thần nói như vậy phía sau, không khỏi có chút bất đắc dĩ, lần trước là thôn, lần này lại là thôn, số mạng này còn đây thật là sẽ đùa, nhưng cảnh giác cũng tăng cao mấy phần, hai người chậm chạp hướng thôn đi tới.

Chỉ chốc lát, một cái có mấy chục gia đình thôn nhỏ liền phơi bày tại trước mắt mọi người rồi, mà Vô Thần thấy thôn phản ứng đầu tiên cũng cùng Tiêu Thần không sai biệt lắm,

Vô Thần hơi hơi kinh ngạc lên tiếng, đây hoàn toàn là bản năng phản ứng, tốt như một loại nữ tử thấy kinh khủng đồ vật, không quản lý mình có sợ hay không đều sẽ thét lên một tiếng, Tiêu Thần cũng không để ý.

Nguyên lai trước mắt thôn nhỏ này toàn bộ toà nhà trên vách tường đều dùng máu vẽ một chút kỳ quái phù chú, toàn thôn chẳng những bị một mảnh huyết quang bao phủ, hơn nữa còn tản ra một mùi tanh hôi vị, hiển nhiên những thứ này máu đều là mới bôi lên.

Mà những phù chú này phía dưới rõ ràng có thể chứng kiến đã khô cạn vết máu, có thể thấy được ở trên vách tường vẽ lên phù chú đã không phải lần thứ nhất.

Vô Thần nhíu mày một cái nói: "Đây là chuyện gì xảy ra?"

Tiêu Thần thông qua tính đồng cân thận hướng chung quanh nhìn, có thể bốn phía cũng không có gì không ổn, lúc này mới thở phào một cái, nói: "Trên tường bức tranh chẳng qua là một chút cấp thấp nhất trừ tà phù chú, nghĩ đến thôn này chung quanh nhất định xuất hiện tương tự với oán linh đồ vật, chẳng qua những thứ này oán linh pháp lực còn yếu, dựa vào một chút Huyết Chú liền có thể tránh thoát."

Nửa tháng sống chung đi xuống, Vô Thần đối với Tiêu Thần đã sớm nhìn với con mắt khác, dọc theo đường đi Tiêu Thần biểu hiện ra kiến thức, khiến sống gần trăm năm Vô Thần đều cảm thấy thật sâu kinh ngạc.

Vô Thần đầu tiên chính là nói cái gì cũng không tin Tiêu Thần cái này manh lưu có rộng như vậy nhìn xa trông rộng biết, mà sau đó Tiêu Thần biến thành hiện ra toàn bộ, hẳn như thế nào đi nữa không cam lòng cũng chỉ được nhận, bởi vì Tiêu Thần kiến thức thật sự là quá phong phú, một chút chính mình chưa từng nghe nói đồ vật, đến Tiêu Thần nơi này lại bị nói rõ ràng mạch lạc.

Cho nên bây giờ Tiêu Thần nói ra nguyên nhân, Vô Thần cũng không cảm thấy kinh ngạc.

Vô Thần nhàn nhạt nói: "Tiêu huynh, còn có cái gì là ngươi không biết à?"

"Cái này à? Vậy thì có thể nhiều hơn nữa, tỷ như ta cũng không biết ta thể nào đẹp trai như vậy." Tiêu Thần nghiêm trang đáp.

"Quả nhiên, ta còn là không nên hỏi ngươi, miệng chó, vô luận lúc nào cũng không mọc ra ngà voi." Vô Thần bất đắc dĩ nói.

"Nói hãy cùng trọng miệng có thể phun ra Cầu Nha giống nhau." Tiêu Thần bĩu môi một cái nói, cái này lại một lần nữa khiến Vô Thần linh hội không lời chống đỡ cảm giác.

Tại Tiêu Thần cùng Lăng Tử Lăng nói chuyện với nhau thời điểm, Vô Thần chạy tới một tòa toà nhà trước, đi tới cửa phòng, khe khẽ gõ một cái cửa, nói: "Xin hỏi có ai không?"

Trong phòng nhất thời truyền ra một tiếng thét chói tai, sau đó Vô Thần nghe được trong nhà một trận giọng nam tự nói "Đừng tìm ta, đừng tìm ta, ta

không làm chuyện xấu chuyện, ngàn vạn lần chó tìm ta. . ."

Vô Thần về mặt vô cùng nghi hoặc trừng mắt nhìn, lại nói: "Chúng ta không là người xấu a, chuyện gì xảy ra nơi này à?"

Đáp ứng Vô Thần vẫn là hét thảm một tiếng cùng trận trận tự nói, lúc này Tiêu Thần bây giờ nhìn không nổi nữa, vì vậy đi nhanh đến cửa phòng hương về phía Vô Thần nói: "Ta là manh lưu đều viết lên mặt rồi, ngươi còn chưa phải là người xấu, nhìn tiểu gia."

Tiêu Thần đi tới cửa nói: "Vị đại ca kia, ta là một ít mũi trâu, làm thí điểm tiểu quý cái gì không bất cứ vấn đề gì, nhưng ngươi được nói cho ta biết cái này xảy ra chuyện gì? Tốt như vậy không tốt?"

Bên trong thanh âm như cũ, Vô Thần mở miệng liền cười nói: "Tiêu huynh, ngươi cũng không được a!"

Tiêu Thần ở cửa đợi nửa ngày cũng không thấy người bên trong nói cái gì, trong lòng có chút khó chịu, mở miệng nói: "Vẫn chưa xong, vội vàng mở cửa, nếu không đừng trách ta không khách khí."

Quả nhiên, trong phòng nam nhân không nữa phát ra âm thanh, có thể vẫn không có mở cửa ý tứ, Tiêu Thần đang muốn xô cửa thời điểm, một trận âm phong thổi qua, mang theo tí ti tinh mạch mùi vị.

Âm gió thổi qua thời điểm, trong rừng cây nhiệt độ phảng phất đều chậm lại, một đoàn đoàn oán khí rồi rít hóa hình tạo thành từng cái tượng mạo xấu xí oán linh, số lượng còn nhiều hơn không được.

Tiêu Thần hai người tự nhiên không đem những này oán linh coi ra gì, vấn đề mấu chốt là, những thứ này oán khí đến từ đâu?

Đã có người chọn ở đầu xây Thôn Trại đã nói lên nơi này nguyên vốn phải là chỗ tốt, những thứ này oán linh hẳn là gần đây mới có, nếu không thôn dân cũng không thể ở chỗ này sinh sống.

Số lượng đông đảo oán linh rồi rít hướng Tiêu Thần hai người dựa vào, cái này oán linh thuộc về sát khí một loại, Huyền Thanh Sơn công pháp tràn đầy Hạo Nhiên Chính Khí, đối phó sát khí dĩ nhiên là không thể tốt hơn nữa, hơn nữa Tiêu Thần bản thân sớm không biết luyện hóa bao nhiêu sát khí vào thân thể.

Như vậy trình độ, đứng tại chỗ không động cũng sẽ không đối với hắn có ảnh hưởng gì, Tiêu Thần cũng không có chủ động giết địch, thứ nhất mình tu vi thấp, nếu như bị những thứ này oán linh cuốn lấy cũng không phải đùa giỡn, thứ hai Vô Thần đã sớm sử dụng pháp bảo bắt đầu thu thập.

Tiêu Thần chứng kiến Vô Thần khiến dùng vũ khí, lại là một cái quạt xếp, Vô Thần cầm quạt xếp, giống như bằng giấy, phía trên vẽ là một cái hồ lớn, hơi chút nhìn kỹ một chút, cái kia đương nhiên đó là Thiên Lan Trạch, chỉ thấy Vô Thần một tay huy động quạt xếp, từng đạo nhu hòa bạch quang bay ra, những thứ này bạch quang chỗ đi qua, oán linh không một thoát khỏi may mắn, tán hết ra biến thành sát khí, chứng kiến điểm này, Tiêu Thần giờ tay lên bóp một cái Thủ Quyết, những thứ này tán ra sát khí toàn bộ hướng về phía hắn bay tới, trong khoảnh khắc, liền bị Tiêu Thần luyện vào rồi trong cơ thể.

Lúc này Tiêu Thần cũng không nhận được hướng Bích Lưu bên trong quán chủ linh lực, từng đạo kiếm khí nhắm thẳng vào chung quanh oán linh, kiếm khí chỗ đi qua, oán linh rồi rít hóa thành sát khí bị Tiên Kiếm hoàn toàn làm sạch, cái này làm cho Tiêu Thần lập tức dừng lại công kích, bị làm sạch, liền ý nghĩa chính hắn không cách nào luyện hóa, uống phí hết chuyện, Tiêu Thần không làm được.

Vô Thần công kích là không gì sánh được sắc bén, một chiêu một mảnh thu cắt chung quanh oán linh, chỉ chớp lát, trong rừng rậm xuất hiện oán linh liền bị toàn bộ dọn dẹp xong.

Tiêu Thần liền lộ ra bận rộn rất nhiều chỉ thấy Tiêu Thần tay trái không ngừng bấm cùng một cái Thủ Quyết, sát khí đều sẽ tự động bay đến bên cạnh hắn, Tiêu Thần là không chút khách khí hút vào rồi trong cơ thể.

Theo thời gian tu luyện gia tăng, Tiêu Thần dần dần biết rõ một chút Thanh Minh Linh Thể chỗ tốt, ngoại trừ đại phúc độ tăng trước cường độ thân thể, cùng linh lực số lượng bên ngoài, còn đó là có thể đồng hóa bất kỳ linh khí.

Vô luận cái gì thuộc tính linh lực chỉ cần Tiêu Thần nguyện ý, là có thể hấp thu, điểm này Tiêu Thần nhất là hài lòng, cho nên tại chém giết oán linh phía sau, Tiêu Thần mới một chút không sợ thuộc tính ngũ hành hấp thu sát khí.

Chỉ chớp lát, chung quanh oán linh đã bị toàn bộ dọn dẹp sạch sẽ, lúc này Tiêu Thần lại đi tới cửa nói: "Này, bên ngoài cái gì đã bị tiêu diệt, ngươi không sai biệt lắm nên mở cửa chứ?"

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 151: Xen vào chuyện người khác

Lúc này nhà ở chủ nhân đem đầu ghé vào cửa sổ chỗ nhìn một hồi, phát hiện chung quanh oán linh quả thật đã không có ở đây, cái này mới từ từ mở ra cửa phòng.

Cửa mở ra phía sau, Tiêu Thần chứng kiến một người trung niên nam tử chậm chạp đưa đầu ra ngoài, chứng kiến Tiêu Thần hai người đứng là nhóm người phía sau mới đem cửa toàn bộ mở ra, Tiêu Thần rõ ràng chứng kiến người trung niên trong mắt tràn đầy sợ hãi và hốt hoảng, Vô Thần một đạo Thanh Tâm quyết đánh vào người đàn ông trung niên linh đài chỗ, người đàn ông trung niên cái này mới khôi phục thái độ bình thường.

Tiêu Thần thấy người đàn ông trung niên đã khôi phục bình thường, mở miệng nói: "Đại thúc, cái này đã xảy ra chuyện gì, vì sao lại hiểu rõ số lượng đông đảo oán linh ở chỗ này tụ tập?"

Người đàn ông trung niên nhìn Tiêu Thần mấy người một cái, thấy hai người nam khí vũ bất phạm, nhìn một cái liền biết không là người bình thường, vì vậy nói: "Thiếu Hiệp, trước vào đi rồi hãy nói, không cần thiết chốc lát những thứ này lại sẽ một lần nữa xuất hiện." Đang khi nói chuyện, người đàn ông trung niên trong mắt không che giấu được kiêng kỵ sâu đậm.

Tiêu Thần theo hắn đi vào rồi trong phòng, mà Vô Thần nhưng là đi tới chính giữa thôn khê than biết, rồi sau đó nắm tay hướng về trời một Dương, một chút sao giống nhau ánh sáng lập tức bao phủ toàn thôn.

Đây chỉ là rất đơn giản một loại Đạo Thuật, tương tự với Kết Giới bình thường, bình thường Trúc Cơ Kỳ đệ tử cũng có thể tùy tiện sử dụng chỉ bất quá chỉ có thể tránh một chút một chút sát khí, không có gì lực phòng ngự, nhưng đối với thôn mà nói cũng là vậy là đủ rồi. Làm xong những thứ này Vô Thần mới đi vào trong phòng.

Người đàn ông trung niên trong nhà bày biện vô cùng đơn giản, một cái bàn gỗ, mấy cái ghế, còn có một cái giường gỗ, người đàn ông trung niên mời Tiêu Thần ba người ngồi xong phía sau mình cũng tìm một chỗ ngồi xuống.

Tiêu Thần mới mở miệng nói: "Vị đại thúc này, không biết người xưng hô như thế nào à?"

Người đàn ông trung niên nói: "Ta gọi là Lâm Đại, không chỉ ta, chúng ta thôn này người đều họ Lâm, ngược lại ba vị thiếu hiệp làm sao sẽ tới đến cái này rừng sâu núi thẳm à?"

Tiêu Thần nhẹ nhàng cười một tiếng, nói: "Tại hạ Tiêu Thần, vị này là đồng hành bạn tốt, chẳng qua là đi ngang qua nơi đây, thấy thôn có chút không đúng, cho nên tới nhìn một chút."

"Ồ, Tiêu Thiếu Hiệp a, ta xem đợi ngày mai trời vừa sáng các người hãy mau rời đi nơi này đi, ai. . ." Lão già bắt đầu dĩ nhiên nói.

"Nơi này rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?" Vô Thần mở miệng nói, Vô Thần tuổi tác có thể so với cái này người phần lớn, hơn nữa Vô Thần cũng không bỏ được Tu Chân Giả thân phận, cho nên đương nhiên sẽ không giống như Tiêu Thần bình thường xưng đại thúc chùng loại.

"Cái này nói rất dài dòng, chúng ta cái này tiểu trại tên là Lâm gia thôn, sớm chút thời gian năm trên giang hồ người ta gọi là Lâm gia Bảo, sau đó chịu khổ diệt môn, sống sót người chạy trốn tới trong rừng sâu núi thẳm này tàn còn sống, vốn là qua mặc dù không tính là tốt, nhưng cuộc sống cũng còn được, hơn một tháng lúc trước, nơi này lại xảy ra Dị Tượng, trong thôn không ngừng có người chết ở trong rừng, người chết đều là bị kinh sợ quá độ mà chết, đây chính là lúc trước chưa bao giờ qua chuyện.

Mọi người cũng rất dễ ý, trưởng thôn cũng quy định, không cho phép tại ban đêm đi ra ngoài săn thú, cũng không cho phép đơn độc đi xa, nguyên nghi (muốn) như vậy nên làm liền không quan hệ, có thể sau đó, liền là tối ngủ cũng có thể nghe phía bên ngoài có tiếng kêu lạ thanh âm, có mấy người còn chết tại trong nhà mình.

Tất cả mọi người rất sợ hãi, trưởng thôn gặp qua một chút phù chú, liền mỗi mấy ngày sẽ dùng máu chó hỗn hợp máu gà xức ở trên vách tường, như vậy mặc dù kỳ quái đồ vật càng ngày càng nhiều, nhưng là cũng sẽ không đến gần toà nhà hại người, ngoại trừ buổi tối phi thường kinh khủng bất ngờ đến cũng không có chuyện gì.

Có thể gần đây những thứ này kỳ quái đồ vật rõ ràng tăng nhiều, hơn nữa sẽ từ từ hướng toà nhà nhích tới gần, ta nghĩ chúng ta sớm muộn phải bị những thứ này hại chết." Rind nói rõ nguyên do, nói xong lời cuối cùng một tấm tang thương trên mặt càng là treo đầy nước mắt, có thể thấy gần gũi ngày giờ thôn này người đã bị những thứ này oán linh hành hạ rất khổ.

Tiêu Thần sau khi nghe xong câu này nói: "Người là nói những thứ này oán linh là gần đây mới có?"

"Đúng vậy, vốn là cho tới bây giờ không có." Rind nói.

"Người xem đây là chuyện gì xảy ra?" Tiêu Thần quay đầu hướng Vô Thần nói.

"Ta xem nhất định là chung quanh có lợi hại gì Sát vật xuất hiện, hoặc là chính là có chỗ nào sát khí tiết ra ngoài." Vô Thần nói.

"Không sai, ta cũng nghĩ như vậy, Lâm đại thúc nói những thứ này đều là gần đây mới có, hơn nữa càng ngày càng nhiều, pháp lực cũng càng ngày càng mạnh, hiển nhiên không phải là pháp bảo, cho nên có nhiều khả năng là sát khí tiết ra ngoài.

Mà có như thế nhiều sát khí không ngoài bãi tha ma cùng Đế Vương lăng mộ,

Vô luận là cái gì, chúng ta gặp được, tự nhiên phải xử lý tốt rồi." Tiêu Thần phân tích nói.

"Có thể là chúng ta còn muốn đi đông thắng đại lục, liền chờ trì hoãn thời gian, chúng ta bày một trận pháp ở chỗ này là được." Lăng Vô Thần không vui nói.

"Không được, đại trượng phu có cái nên làm có việc không nên làm, chúng ta cầu tiên vấn đạo không thể là thiên hạ thương sinh tạo phúc, học được có ích lợi gì?" Tiêu Thần lúc này thay đổi thường ngày mạnh lưu dạng, đại nghĩa hào hùng nói.

Đây là Tiêu Thần cho tới nay lý niệm, lúc trước vẫn còn ở trong thôn không có bắt đầu tu hành thời điểm, hắn liền muốn làm một cái Đại Hiệp, trừ gian diệt ác, quân chi thiên hạ chuyện bất bình, mặc dù hắn không có thể trở thành như vậy làm ác nhân nghe tin đã sợ mất mật Đại Hiệp, nhưng viên này Đại Hiệp tâm ý, vĩnh viễn lưu lại nội tâm của hắn chỗ sâu nhất.

"Thật không biết làm như thế nào nói với người." Vô Thần đối với Tiêu Thần tính cách này, nhiều năm trước liền đã lĩnh giáo rồi, giờ phút này lại còn là một chút không có thay đổi, không biết đây rốt cuộc là tốt hay xấu.

"Ngốc a người, mặc kệ pháp bảo hay lại là Đế Lăng chúng ta chung quy mới có lợi cảm." Tiêu Thần đem đầu tiến tới Vô Thần bên tai nhỏ giọng nói.

Vô Thần nghe, bắt đầu dĩ thử dài, phối hợp nói: "Chúng ta đây nhất định phải tra rõ chân tướng."

Rind nghe được Tiêu Thần ba người đồng ý hỗ trợ, cao hứng đứng lên, liền hướng về phía Tiêu Thần quỳ xuống, nói: "Đa tạ thiếu hiệp, đa tạ thiếu hiệp." Vừa nói liền muốn bái xuống, Tiêu Thần chừng ba mươi tuổi nơi nào đồng ý chịu Rind chi lễ, lập tức đỡ dậy Rind.

Vô Thần cái này thì buồn bực, cái này Rind lại bái Tiêu Thần cũng không bái chính mình, chẳng qua sau đó cũng liền bình thường trở lại, dọc theo đường đi đều là Tiêu Thần làm chủ, hắn là không có hứng thú, cũng liền do Tiêu Thần dẫn đầu, nếu không Tiêu Thần chút tu vi này, nơi nào đến phiên hắn làm chủ.

Cứ như vậy, Tiêu Thần hai người đáp ứng giúp lâm thôn bận rộn, sau đó Rind mang Tiêu Thần ba người đến nhà thôn trưởng ở lại, Tiêu Thần hai người đều tự sau khi trở lại phòng bắt đầu tu luyện, chuẩn bị ngày thứ hai đi điều động tra một chút oán linh từ đâu tới.

Dựa theo Tiêu Thần lời nói chính là, ai biết xuống núi lịch lãm rốt cuộc là luyện cái gì, nói không chừng chính là cái này, hưởng chi, vận khí tốt lời còn có thể nhật điểm bảo vật đi đây.

Mà hai người quyết định lưu lại rốt cuộc là phúc hay họa, cũng không ai biết.

Tiêu Thần hai người đêm đó liền ở lại lâm thôn nhà thôn trưởng, bởi vì hai người mới vừa tiêu diệt toàn bộ oán linh, muốn lần nữa gắn kết thành hình còn phải cần một khoảng thời gian, hơn nữa còn có Vô Thần thi triển Kết Giới, phổ thông oán linh cũng không bản lĩnh đến gần, ban đêm cũng không xảy ra chuyện gì, Tiêu Thần hai người rất nhanh thì trong tu luyện trải qua.

Hôm sau, Tiêu Thần ở trên trời hơi sáng thời điểm liền từ Huyền Thiên Đạo Tu luyện đổi thành trong suốt Thần quyết, Vô Thần cũng biết Tiêu Thần luyện công thói quen, mặc cho Tiêu Thần một mực tu luyện tới gần trưa lúc mới thu công.

Tiêu Thần theo nhà thôn trưởng đi ra thời điểm, toàn bộ lâm thôn nhân đều tụ ở rồi nhà thôn trưởng cửa, thấy Tiêu Thần đi ra, mọi người dừng lại nói chuyện, nhìn về phía Tiêu Thần, Vô Thần cũng đã sớm đứng ở phía ngoài.

Tiêu Thần tà tà cười một tiếng, nói: "Khà khà, tiểu gia lớn như vậy mặt mũi à? Các người đang chờ ta?"

"Ngủ lại ngủ đến buổi trưa mới rời giường, người mắt mặt hay không à? Nếu không phải chờ người ta sớm đi nha." Vô Thần cố ý nói nói.

Vô Thần tự nhiên là lúc nào đều đang tìm cơ hội trêu ghẹo Tiêu Thần, mặc dù chính hắn cũng biết Tiêu Thần là đang luyện công.

Tiêu Thần vừa muốn mở miệng, lại thấy đám người mở ra một lỗ hổng, mọi người rồi rít hướng một bên tránh ra, Tiêu Thần chỉ thấy một người trung niên nam tử đi tới, người vừa tới mi thanh mục tú, mang theo một ít Nho Sinh khí, ở nơi này rừng sâu núi thẳm cũng coi như làm khó được.

Người đàn ông trung niên sau khi đi qua đám người lại vây lại, lúc này người đàn ông trung niên nói: "Vị này chính là Tiêu Thiếu Hiệp đi?"

Tiêu Thần nói: "Ta chính là Tiêu Thần, Thần đại gia, người là?"

Người đàn ông trung niên thấy Tiêu Thần bất kính như vậy cũng không để ý, nói: "Tại hạ Lâm Thiên, là cái này lâm thôn tài vụ quản sự, nghe nói các người ba vị nguyện ý giúp thôn chúng ta hoàn toàn tiêu diệt những thứ kia kỳ quái đồ vật, không biết có phải hay không thật?"

Tiêu Thần nghe được chuyện liên quan đến oán linh, nghiêm sắc mặt nói: "Đương nhiên, trừ ma vệ đạo chính là chúng ta bản phận, sau này chúng ta liền động thủ tìm kiếm sát khí ngọn nguồn, ngược lại lâm thôn quản sự có thể hay không nói cho chúng ta biết bên dưới, chung quanh đây có cái gì không kỳ quái phương?"

"Không có, cái này phương viên hơn mười dặm ngoại trừ cây hay lại là cây, theo chúng ta cái này một cái tiểu trại có điểm nhân khí, không có gì đặc biệt địa phương." Lâm Thiên nói.

"Ồ, vậy coi như, ngược lại chúng ta cũng là dự định chính mình tìm, không việc gì chúng ta đi trước." Tiêu Thần không có vấn đề nói.

Nói xong Tiêu Thần liền hướng Vô Thần đi tới, các thôn dân nghe một chút có người nguyên ý cứu thôn, đều là cao hứng không được, người người hưng phấn kêu la cảm tạ hai người sau đó lập tức cho hai người nhường ra một con đường, các thôn dân một mực đem Tiêu Thần hai người đưa đến cửa thôn, mới nghỉ chân nhìn hai người đi xa, trong miệng còn không ngừng kêu

"Tiêu diệt những thứ này quý đồ vật. . ."

"Giết bọn họ. . ."

"Thiếu Hiệp đi tốt a. . ."

Đu loại trông đợi âm thanh tại Tiêu Thần phía sau hai người vang lên, hai người cũng không quay đầu, thẳng rời đi thôn.

Bởi vì tới hôm qua những thứ này oán linh giống như là đột nhiên xuất hiện, Tiêu Thần hai người một thời cũng không mò ra bọn họ rốt cuộc đến từ đâu, chẳng qua là chẳng có mục đích trong rừng rậm bắt sát khí tức, có thể gần nửa ngày đi xuống, không có chút nào thu hoạch, trong rừng rậm một mảnh an lành yên lặng, ngoại trừ thường thường kèm theo chim hót cùng mấy tiếng thú hồng, không còn có cái khác thanh âm, vừa không có truy tung loại pháp bảo, bọn họ một thời lâm vào quần cảnh.

Tiêu Thần đã đem tinh đồng phát huy đến mình có thể đạt đến mức tận cùng, có thể chung quanh liền một tia sát khí đều không thấy được, càng không cần phải nói sát khí ngọn nguồn, chỉ đành chịu quyết định chờ đến lần sau oán linh lúc xuất hiện sẽ tìm tìm ngọn nguồn.

Tiêu Thần một nhóm không công mà về, thôn dân thấy ba người trở về nhanh như vậy, dự đoán cũng là chuyện không hoàn thành, chẳng qua mọi người cũng đến không có gì quá đáng biểu hiện, ngoại trừ có chút thất vọng bên ngoài cũng chỉ là nói không cần phải gấp gáp, giải quyết là được, sớm muộn điểm không liên quan, điều này cũng làm cho Tiêu Thần hai người ít nhiều có chút an ủi.

Vốn là Tiêu Thần cho là lấy hai người mình, giải quyết những sát khí này tạo phúc trăm họ, nói không chừng còn có thể địa phương khác vớt điểm chỗ tốt, nhưng là bây giờ Tiêu Thần mới phát hiện mình sai lầm rồi, cái này nhìn không một chút khó khăn sự tình.

Thiết lập tới nhưng là ngay cả cửa cũng không mò nổi, chớ nói chi là xử lý, có thể đã đáp ứng chuyện, cũng không thể đổi ý đi, mặc dù Vô Thần không nói cái gì, nhưng là Tiêu Thần tâm lý thật không dễ chịu, giống như là phụ lòng đồng bạn tín nhiệm giống nhau.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 152: Thi Sát

Mỗi cái trên trụ đá đều có khắc bất đồng hoa văn, lấy Tiêu Thần kiến thức cũng không nhìn ra phía trên thời gian là cái gì, duy nhất có thể xác định chính là, chỗ ngồi này Đế Lăng không tầm thường!

Tiêu Thần hướng chung quanh nhìn sang, cái này nhìn một cái cũng làm Tiêu Thần dọa gần chết, cột đá hai bên phân biệt có hai cái phương đội người đứng, mỗi một phương đội có nghìn người tả hữu không, nếu là tiếng người còn dễ nói, vấn đề là cái này đứng hai ngàn "Người" là Đồng Giáp Thi Sát.

Chứng kiến Tiêu Thần dị thường, Vô Thần cũng hướng hai bên nhìn, rất nhanh, hắn cũng cùng Tiêu Thần bình thường lộ ra biểu tình kinh hoàng.

Đồng Giáp Thi Sát, danh như ý nghĩa, quanh thân giống như mặc Đồng Giáp bình thường cứng rắn, lực phòng ngự hết sức kinh người, công kích cũng có thể so với Trúc Cơ Trung kỳ tu sĩ.

Chẳng qua cái này Đồng Giáp Thi Sát không có trí khôn, toàn bộ chỉ có thể dựa theo người luyện thi mệnh lệnh hành động, chính là chống lại bình thường Trúc Cơ tu sĩ sơ kỳ cũng rất khó thủ thắng, nếu là pháp bảo sắc bén, liền Luyện Khí Kỳ tu sĩ cũng có thể đánh chết, thuộc về Thi Sát bên trong cấp thấp nhất tồn tại.

Có thể cấp thấp không có nghĩa là liền có thể luyện thành, ngược lại, luyện thành một cù Thi Sát là rất hao phí công phu vô tích sự, so Đồng Giáp Thi Sát càng thêm lợi hại Thi Sát cũng còn rất nhiều, giống như Đồng Giáp bên trên là thiết giáp, thiết giáp bên trên còn Ngân Giáp cùng kim giáp, thiết giáp, Ngân Giáp, kim giáp tu vi tương đương với Thái Thành, Nguyên Thần, thiên cơ.

Thậm chí truyền thuyết tại kim giáp thi Sát bên trên còn có thể so với đại đạo La Thiên Thi Sát, đương nhiên cái này cũng chỉ là truyền thuyết, trên thực tế làm sao có thể luyện chế được Đại Đạo Kỳ Thi Sát, nếu không đây chẳng phải là có thể vô địch hoành hành.

Cái này Mộ trong cung lại có hai ngàn dụng cụ Đồng Giáp Thi Sát, thức sự quá không thể tưởng tượng nổi, Tiêu Thần ngược hít một hơi khí lạnh, không khỏi nói: "Là ai có lớn như vậy bản lĩnh luyện đến hai ngàn dụng cụ Đồng Giáp Thi Sát? Thật là đáng sợ!"

Vô Thần lấy lại bình tĩnh nói: "Cái này Đế Lăng nhiều như vậy không tầm thường, sợ rằng nguy hiểm không nhỏ, ta xem chúng ta hay là trước rời đi, ngày sau tu vi mạnh trở lại tìm tòi kết quả."

Chứng kiến hai ngàn dụng cụ Đồng Giáp Thi Sát phía sau, hai người nghĩ (muốn) tra rõ chân tướng nhiệt tình cũng đi hơn nửa, Vô Thần giờ phút này nói lên rồi đi quả thật rất thích hợp.

"Không, vừa mới bắt đầu liền có như thế thủ bút, cái này Đế Lăng bên trong tất nhiên có kinh thiên Thần Tàng, hai ngàn dụng cụ Đồng Giáp Thi Sát, chúng ta tuy nói không thắng được, nhưng là chạy trốn vẫn là không có vấn đề, dù sao Đồng Giáp Thi Sát thân thủ quả thực không linh hoạt, cầu giàu sang trong nguy hiểm, cẩn thận một chút sẽ không có chuyện gì." Tiêu Thần một trận kinh ngạc phía sau yên lặng nói.

"Thối manh lưu, ngươi không muốn sống nữa, cái này mới tiến vào nhiều lâu một chút khoảng cách liền xuất hiện nhiều như vậy Đồng Giáp Thi Sát, nếu như bên trong còn nữa hai ngàn thiết giáp Thi Sát lời nói, chúng ta nhiều hơn nữa mười cái mệnh vậy không đủ thường." Thương Cẩm Vận tức giận nói.

"Ta nói tiểu manh lưu a, hần nói đúng, chúng ta tội gì một mình phạm hiểm, hay lại là rời đi đi!" Thương Cẩm Vận mượn cơ hội nói.

"Như vậy đi, chúng ta lại vào đi một tầng, thế nào, bất kể như thế nào chúng ta đều rời đi, các ngươi nếu không đáp ứng, ta chỉ có một người đi." Tiêu Thần vô lại nói.

"Ngươi. . ." Thương Cẩm Vận cau mày, cuối cùng vẫn không lên tiếng.

"Vậy cũng tốt, tiêu. . . Tiểu manh lưu, một khi có nguy hiểm ngươi liền lập tức trốn ra phía ngoài, không cần phải để ý đến chúng ta." Vô Thần bắt đầu đi nói.

"Chúng ta cẩn thận một chút, vòng qua Đồng Giáp Thi Sát." Tiêu Thần nói.

Vì vậy, Tiêu Thần ba người lần nữa hướng Đế Lăng chỗ sâu đi tới, rất nhanh thì vòng qua Đồng Giáp Thi Sát đi tới đi thông chỗ sâu trước thông đạo, Tiêu Thần liền muốn hướng mới vừa rồi như vậy Ngự Kiếm bay qua, không ngờ Tiêu Thần mới vừa tiến vào lối đi, Phi Kiếm lập tức mất khống chế, Tiêu Thần theo trên thân kiếm rớt xuống.

Vô Thần cùng Thương Cẩm Vận kinh hãi, lập tức kéo ra Tiêu Thần, hai người chỉ thấy Tiêu Thần lông mày vo thành một nắm, Vô Thần mở miệng nói: "Manh lưu, ngươi làm sao vậy?"

"Không việc gì, chẳng qua là bên trong lối đi này sát khí so mới vừa rồi cường lên gấp trăm lần không ngừng, một thời không cẩn thận Phi Kiếm mất khống chế." Tiêu Thần không có vấn đề nói.

"Cái gì? Gấp trăm lần?" Vô Thần sau khi nghe kinh hãi.

Sau đó Vô Thần một chân bước vào lối đi, có chuẩn bị đương nhiên sẽ không giống như Tiêu Thần chật vật như vậy, nhưng là Vô Thần vừa bước vào lối đi liền nhận ra được có cái gì không đúng, một chuyển chân sản sinh chấn động, phát hiện mình chạm được cơ quan, vì vậy phi thân thối lui ra lối đi.

Vừa mới thối lui ra lối đi, chỉ thấy mới vừa rồi còn không nhúc nhích Đồng Giáp Thi Sát rồi rít hướng mình ba người bên này xoay người lại, hơn nữa có đã tại tại chỗ chuyển động đầu.

Hai người cũng sẽ không ngây thơ đến cho là những thứ này Thi Sát không là hướng về phía tự mình tiến tới, vì vậy vội vàng lui về phía sau đi, có thể Mộ Cung lại lớn như vậy, ba người cũng đã tại bên cạnh, ngoại trừ một cái sát khí cực mạnh không biết lối đi, đã là không thể lui được nữa.

Hai người một thời lâm vào trước chó sói phía sau Hồ tinh cảnh, bọn họ đang do dự muốn không nên tiến vào lối đi thời điểm, trước mặt hai ngàn Đồng Giáp Thi Sát động, hai ngàn Đồng Giáp Thi Sát hướng của bọn họ chạy như bay đến, chỉ lát nữa là phải đi tới Tiêu Thần trước mặt.

Bị hai ngàn có thể so với Trúc Cơ Kỳ Thi Sát vây quanh cũng không phải là đùa, cho dù Vô Thần đã là Thái Thành cảnh giới, nhưng là chống lại hai ngàn Đồng Giáp Thi Sát cũng là chắc chắn phải chết.

Bắt đầu đi hai người không thể làm gì khác hơn là Ngự Kiếm hướng sau lưng lối đi bay đi, Thương Cẩm Vận nói: "Xem đi, lúc này đem bọn họ nhìn sống, thối manh lưu, đều là ngươi sai."

"Cái này, ta cũng không biết cơ quan này ở trong đường hầm a." Tiêu Thần ngoài miệng mặc dù nói như vậy, có thể trong lòng vẫn là rất áy náy, bởi vì chính mình lòng hiếu kỳ, một lần nữa đem đồng bạn dẫn vào tình cảnh nguy hiểm.

Không giống với qua thứ một cái lối đi, giờ phút này Tiêu Thần hai người toàn lực bay thật nhanh, rất mau ra miệng liền mơ hồ ở trước mắt, Tiêu Thần quay đầu nhìn lại, sau lưng Đồng Giáp Thi Sát hoàn toàn không có có đuôi theo, chẳng qua là đem lối đi vào miệng vây quanh cái nghiêm nghiêm thật thật, xem ra đám này Thi Sát bị chất sẽ như vậy ràng buộc không được đi vào lối đi này.

Nghĩ tới đây, Tiêu Thần hai người hơi hơi thở phào nhẹ nhõm, rất nhanh hai người liền nói đuôi theo cửa ra lao ra, đi tới một cái cùng mới vừa rồi giống nhau Mộ Cung, không chờ bọn hắn đứng vững gót chân, Tiêu Thần lập tức hô to: "Chạy mau! Trở về chạy!"

Vô Thần cùng Thương Cẩm Vân nghe vậy vừa lui bên nhìn về phía trước, chỉ thấy cùng mới vừa rồi giống nhau cấu tạo Mộ cung nội giống vậy xếp hàng hai cái phương đội Thi Sát, nhìn kỹ một chút, Vô Thần cùng Thương Cẩm Vân rồi rít ngược hít một hơi khí lạnh, trước mắt lại là hai ngàn thiết giáp Thi Sát, còn 20 dụng cụ ngân giáp thi Sát dẫn đầu, trong lúc này đội hình có thể nói là cực kỳ kinh người.

Tiêu Thần cùng Vô Thần đường cũ Cấp Tốc trở lại, mà ban đầu lối vào hai ngàn Đồng Giáp Thi Sát, hiện tại theo Tiêu Thần là biết bao đáng yêu, rất nhanh Tiêu Thần liền đến thứ hai mộ đạo lối vào, Đồng Giáp Thi Sát còn chưa tan đi mờ.

Thời khắc mấu chốt, Thương Cẩm Vân cũng thu hồi trên ghẹo Tiêu Thần tâm tư, nói: "Thối manh lưu, ngươi với tốt lắm, lát nữa giết chúng ta cũng không phương pháp chiếu cố đến ngươi."

Tiêu Thần trịnh trọng gật đầu nói: "Các ngươi chỉ để ý liễu chết xung phong, ta sẽ không lạc đội."

Vô Thần gật đầu một cái, Hắc Quang chợt lóe, vỡ thần thương đã xuất hiện Vô Thần trong tay, Vô Thần căn khôn động Phách tuy là chủ công Nguyên Thần, nhưng cũng không phải nói cũng chỉ có thể đánh Nguyên Thần, pháp quyết công kích giống vậy sắc bén, hợp với vỡ thần thương càng là như hồ thêm cánh.

Tiêu Thần chính là nắm chặt Bích Lưu, không phải Tiêu Thần không nghĩ sử dụng hoán ngẫu, mà là ở Vô Thần người ngoài này trước mặt, Tiêu Thần không muốn bại lộ chính mình là bài tẩy, hơn nữa, đối mặt số lượng đông đảo Thi Sát, Tiêu Thần chưa thích hợp Cẩm Điện còn không bằng trực tiếp dựa vào Thanh Minh Linh Thể giao phó cho một thân Quái Lực trực tiếp chém.

Cứ như vậy, ba người đánh tới Đồng Giáp Thi Sát quần, Thi Sát bọn thấy người xâm nhập lại như trở lại, càng ra sức hướng lối đi vào miệng chen đến.

Vô Thần đầu tiên công ra, một cái vỡ thần thương tại Vô Thần trên tay uyển như du long, huy sai tự nhiên, mỗi đâm ra một thương đều sẽ có một hàng Thi Sát bị lần xuyên, mỗi một súng ria qua đều sẽ có một mảnh Thi Sát ngã xuống, Thiên Lan Trạch Thai Thành cao thủ thực lực hiển lộ không thể nghĩ ngờ.

Nhìn lại Thương Cẩm Vân, mặc dù tu vi không biết là thế nào, mặc dù nhìn qua nếu so với Vô Thần phải kém không ít, nhưng năng miệng phun bạch quang, cộng thêm tay nhỏ huy động ở giữa, cũng là từng miếng bạch quang bay ra, giết lên Thi Sát tới so với Vô Thần cũng không kém bao nhiêu.

Tiêu Thần lúc này mới phát hiện, nguyên lai cái này Chân Long hai huynh muội sức chiến đấu, đã cao như vậy, thậm chí có thể cùng Thai Thành cao thủ tương đối tịnh luận.

Mà Tiêu Thần so sánh với bọn họ liền chật vật nhiều, bản thân mới Trúc Cơ Kỳ hắn mặc dù dọc theo đường đi khắc khổ tu luyện, chẳng qua muốn phải đề cao tu vi cũng không phải là trong thời gian ngắn có thể thực hiện chuyện, chống lại Trúc Cơ Kỳ Thi Sát vốn là cùng một cấp độ.

Hơn nữa Tiêu Thần phải đối phó không phải một cái hai cái mà là liên tục không dứt một đoàn, dù cho Tiêu Thần dựa vào có thể mạnh hơn pháp bảo độ Thanh Minh Linh Thể so đồng cấp tu sĩ phải mạnh hơn không ít.

Nhưng bây giờ đã sớm bận rộn bề đầu sút trán, bên này mới vừa chém người kế tiếp Thi Sát đầu, bên kia thì có hai cái cắn tại trên người mình, mặc dù không về phần bị thương, nhưng bị một đám Thi Sát keng trên người chung quy không phải biện pháp.

Chung quanh Thi Sát còn đang không ngừng tụ lại tới, những thứ này Thi Sát không sợ đau đớn, không sợ chết, giống như điên giết hướng Tiêu Thần ba người, bọn họ đều hiểu thật sự nếu không nghĩ biện pháp đột phá, đợi chờ mình chỉ có một con đường chết.

Chuyện cho tới bây giờ, ai cũng không để ý ẩn nấp, chỉ thấy Vô Thần phi thân lên xông về trời cao, trường thương trong tay dè một cái, đầu thương hướng dưới chân một đám Thi Sát dè xuống, Vô Thần tại trong quá trình hạ xuống, trong miệng quát: "Phá núi sông!" Đồng thời nắm chặt cán thương phần đuôi tay trái vịn một cái lại kéo một cái, vỡ thần thương đầu thương phân thân ngàn vạn, tấn công về phía quần thi.

"Phốc!" "Phốc!" "Phốc!" . . .

Liên tiếp phá bạch âm thanh truyền tới, Vô Thần rơi xuống đất, trong mắt có vẻ uể oải sắc mặt, mà Vô Thần chung quanh mười trượng trong khoảng Thi Sát đều bị giết, thừa dịp thời cơ này, ba người hướng cửa ra lại vọt ra khỏi một đầu khoảng cách, ba người cách lối ra không tới trăm trượng khoảng cách.

Mà Thi Sát quần nơi nào sẽ cho Tiêu Thần ba người chạy trốn cơ hội, một mảnh đen kịt lập tức có bao vây lại, lúc này Tiêu Thần đem Bích Lưu nặng nề cắm xuống đất, hét lớn: "Vạn kiếm quyết!"

Lấy Tiêu Thần ba người làm trung tâm, chu vi ba trong vòng mười trượng đột nhiên có dày đặc thêm lạnh lợi kiếm khí từ dưới đất bay ra, kiếm khí vừa đụng đến Thi Sát lập tức nổ tung, mảng lớn Thi Sát hai chân hủy hết, mặc dù vẫn còn ở lấy tay bò tới, có thể tốc độ tự nhiên giảm nhiều, Tiêu Thần ba người không dám làm nhiều dây dưa nhắc chân chạy.

Ở cách cửa ra mười trượng chỗ, ba người lại bị ngăn lại, lần này có thể nguy hiểm, Vô Thần cùng Thương Cẩm Vận muốn thi triển lợi hại pháp quyết là cần thời gian chuẩn bị, mà như thủy triều vọt tới Thi Sát cũng sẽ không cho bọn hắn cơ hội này, cho nên coi như người mang tuyệt kỹ cũng khổ nỗi không thi triển được.

Lúc này Tiêu Thần ba người nghĩ (muốn) tiến lên trước một bước đều rất khó khăn, nhìn đang ở trước mắt lối đi lại không vào, Tiêu Thần ba người khẩn trương.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 153: Tiêu Thần bỏ mình

Trừ đi Tiêu Thần cái này Lão Biến Thái không nói, Vô Thần cùng Thương Cẩm Vận vết thương trên người càng ngày càng nhiều, linh lực cũng mơ hồ sắp không chống đỡ được nữa, chỉ lát nữa là phải không chịu nổi, mà ba người cách lối ra khoảng cách nhưng là không tới mười trượng rồi, nhưng chính là cái này mười trượng khoảng cách, ba người từ đầu đến cuối không có thể lại tiến lên trước một bước.

Tiêu Thần lúc này đã đỏ mắt, nếu không phải là mình nghĩ (muốn) tìm hiểu cội nguồn, đồng bạn như thế nào lại có nguy hiểm tánh mạng.

Đều là ta hại mọi người.

Tình huống đã là lửa cháy đến nơi, Tiêu Thần bất chấp có người ngoài, tay phải bên ngực trái trước một vết, hoán nhập xuất hiện tại Tiêu Thần trong tay, Tiêu Thần đem Bích Lưu ném vào trong túi đựng đồ, tay phải Bảo Cẩm, tay trái Cấp Tốc an ủi sẵn sóc động, từng đạo thanh âm nhận theo Cẩm Huyền bay ra, đánh vào Thi Sát trên người, mà Tiêu Thần gà mờ Cẩm Điện thả ra thanh âm nhận thường thường muốn hai ba nói mới có thể sát thương một cụ Thi Sát, tình huống như cũ không cần lạc quan.

Tiêu Thần thấy vậy vọt tới Vô Thần trước người, tung người một cái, nếu là bình thường, hơn mười trượng khoảng cách, Tiêu Thần tùy tiện là có thể nhảy qua, nhưng giờ phút này hắn cùng nhau nhảy, lập tức thì có một nhóm Thi Sát bắt được chân hắn, Tiêu Thần lôi kéo một đồng đồ vật, nhảy dựng lên, nhưng là liên cao hai trượng độ, sau đó không thể không đem linh lực truyền thụ đến trên hai cánh tay.

Vô Thần lập tức nhận ra được Tiêu Thần muốn làm gì, "Tiểu manh lưu, nhanh dừng tay." Vừa nói liền muốn tránh thoát Tiêu Thần cùng cánh tay.

Có thể phản ứng hay lại là chậm nửa nhịp, Tiêu Thần linh lực rót đầy giờ lên hai cánh tay, đem hắn hướng về lối ra dụng hết toàn lực quăng ra ngoài.

Vô Thần hướng một tảng đá lớn giống nhau bị Tiêu Thần đập ra ngoài, trong nháy mắt liền vọt vào lối đi, những thứ này Thi Sát còn thật không dám tiến vào lối đi.

Vô Thần vừa xuống đất, liền muốn đứng dậy giết về, lại thấy đến tại lối đi một trượng ra ngoài Tiêu Thần cười nói: "Lần này, ta cũng không hại ngươi, mau đi ra đi, khả khả. . ."

Nói xong Tiêu Thần liền bị Thi Sát quấn che mắt.

Nếu không ra ngoài dự liệu, đây chính là hắn một lần cuối cùng chứng kiến Tiêu Thần mặt mày vui vẻ, không riêng gì mặt mày vui vẻ, có thể là một lần cuối cùng chứng kiến Tiêu Thần mặt.

"Không!"

Thương Cẩm Vận cũng theo Vô Thần cùng bay ra lối đi, những thứ kia Thi Sát không có biện pháp lưu nài lại.

Có thể Tiêu Thần cuối cùng vẫn không có thể đứng lên, bên ngoài cửa hang Thi Sát như cũ hướng trong lối đi găm to, Vô Thần trong lòng rất cảm giác khó chịu, mà giờ khắc này có thể làm, chính là mau rời khỏi, cũng coi như không cô phụ Tiêu Thần còn sống hảo ý.

Đã lâu, Vô Thần dần dần mở miệng trước nói: "Tiểu Vận, chúng ta đi lên trước đi, phong bế cửa vào này, không muốn lại để cho người vô tội hy sinh." Vô Thần giọng bình thản, làm thế nào cũng không che giấu được trong đó đầy ắp đau đớn.

Thương Cẩm Vận không trả lời Vô Thần, chẳng qua là chậm chạp chớp động cánh bay đến, trong nháy mắt hướng về phía lối đi vọt xuống, dùng mang

theo tiếng khóc nức nở thanh âm nói, "Vô Thần, ngươi đem tin tức mang về Huyền Thanh Sơn, ta đi xuống tìm hấn."

"Tiêu Vân!" Vô Thần rống lớn một tiếng, nhưng hấn cái gì cũng không thể làm, thậm chí ngay cả Ngự Kiếm đi xuống cứu Tiêu Thần, cũng không có cơ hội, bởi vì Tiêu Thần đã bị Thi Sát che mắt.

Cuối cùng Vô Thần tại Đế Lăng ló ra bày ra tam trọng vây khốn Linh Trận, tiết lộ sát khí lại cũng ra không được nơi này, vì vậy Ngự Kiếm hướng lâm thôn bay trở về.

Lúc này, mà hạ đệ nhất Mộ Cung, thành đồng Đổng Giáp Thi Sát đã trở về chỗ cũ đứng ngay ngắn, mới vừa rồi Tiêu Thần bị chìm ngập địa phương, một vệt hồng quang thoáng qua, Tiêu Thần trống rỗng xuất hiện tại chỗ, cũng xuất hiện, còn hai cái lưng mọc ba cặp cánh chim vật nhỏ, đây chính là Nghịch Thương Thiên huy nhuệ.

"Nguy hiểm thật, nếu không phải Long ca ngươi kịp thời xuất hiện, ta sợ rằng thế nào cũng phải khiến đám kia Thi Sát tươi sống gặm không thể." Tiêu Thần thở phào rồi một hộp lớn khẩu khí nói.

"Ít cho ta giả bộ ngớ ngẩn, đồng ta thời gian dài như vậy, đừng mơ tưởng cứ tính như vậy, cho lão tử nói rõ ràng." Nghịch Thương Thiên bay ở trên trời, không ngừng nhào tránh chiếc cánh này, trong mắt lộ ra tức giận lửa, có thể phảng phất có thể đốt diệt toàn bộ.

"Long ca, ngươi xem, ta cũng không biết có thể như vậy, khi đó ta nghĩ đến ngươi biến mất, còn thương tâm thời gian rất lâu." Tiêu Thần đối với chuyện này cũng có một ít dờ khóc dờ cười.

Vừa mới Tiêu Thần bị Đổng Giáp Thi Sát bao phủ thời điểm, đột nhiên phát hiện bên người áp lực nhẹ đi, ngẩng đầu nhìn lên, đúng là là Thương Cẩm Vân đi mà trở lại, cái này cũng làm Tiêu Thần giật mình.

Mất thấy phía sau Thi Sát liền muốn lần nữa xông tới, mà Thương Cẩm Vân cũng không có phải rời khỏi ý tứ, Tiêu Thần bắt đầu đi lại mang một nhóm Thi Sát nhảy dựng lên,

Từng thanh Thương Cẩm Vân kéo tới, ôm vào trong ngực, hấn có thể không dám hứa chắc Thương Cẩm Vân chịu hay không chịu được những người này lôi kéo, hấn vừa mới đem Thương Cẩm Vân ôm lấy, một hồi Thi Sát liền lại đem bọn họ bao vây lại.

Việc đã đến nước này, Tiêu Thần không dám ở có giữ lại chút nào, hấn mặc cho một nhóm Thi Sát tay miệng cùng sử dụng ở trên người hấn gãi, cắn xé, tâm thần đã hoàn toàn đắm chìm trong không gian trong cơ thể, hấn muốn duy nhất thả ra toàn bộ Kiếm Linh, dựa theo Kiếm Linh Đặc Tính, sẽ động cái gì cũng sẽ công kích, những thứ này Thi Sát hấn sẽ bị hủy không diệt thiếu, đến lúc đó, còn khả năng có một tí còn sống cơ hội.

Nhưng khi Tiêu Thần tâm thần mới vừa tiến vào không gian trong cơ thể thời điểm, đầu tiên là sững sờ một chút, rồi sau đó có chút dờ khóc dờ cười, bởi vì tại không gian trong cơ thể, ngoại trừ nhất Hắc nhất Bạch thạch đài, còn bị giam cầm Kiếm Linh, còn chính là Nghịch Thương Thiên cũng ở đây, vốn là Tiêu Thần cho là biến mất Nghịch Thương Thiên, lại ở trong cơ thể hấn xuất hiện.

Nguyên lai ngày đó Tiêu Thần ôm nghịch thương rồi đi Phong Anh Thành thời điểm, không chú ý tới lâu ở trước ngực Nghịch Thương Thiên bị không gian trong cơ thể hút vào, mà Tiêu Thần không có một chút cảm giác, mặc cho Nghịch Thương Thiên tại bên trong không gian này gặm to, nhưng đều không có một chút tác dụng, Tiêu Thần hoàn toàn không biết.

Đem hấn nghĩ (muốn) khiến sử dụng pháp thuật thời điểm, bất kể là pháp thuật gì, một dùng đến liền lập tức sẽ biến mất không thấy gì nữa, loại cảm giác đó giống như là, mới vừa đốt lửa, liền lập tức bị nước gội tắt, cuối cùng Nghịch Thương Thiên không thể làm gì khác hơn là buông tha, cầu nguyện Tiêu Thần lúc nào có thể nhớ tới.

Nghịch Thương Thiên Tinh Thông che giấu thuật, cái này Tiêu Thần đã sớm biết, phải dẫn hấn lừa gạt được đám này không có linh trí Thi Sát, đó cũng là lại đơn giản chẳng qua chuyện, nếu là sớm một chút biết Nghịch Thương Thiên tại lời nói, cũng không cần như vậy chật vật.

"Hồng rồi, ta đã khiến Vô Thần đem ngươi tin chết đưa về Huyền Thanh Sơn rồi." Thoát khỏi nguy hiểm sau đó, Thương Cẩm Vân nói.

"Cái này, xong rồi, được nhanh đi về." Tiêu Thần vừa nghĩ tới Bệnh lão nhân cùng sư phụ nghe được tin mình chết, sẽ có cái gì dạng phản ứng, đã cảm thấy phiền toái.

Chẳng qua lúc này, tùy ý Tiêu Thần như thế nào triệu hoán cũng không có phản ứng lạnh lẽo, giờ phút này truyền ra khiến Tiêu Thần dừng lại tin tức.

Tiêu Thần khẽ vỗ ngực trái, hoán ngày trống rỗng xuất hiện, Tiêu Thần nói: "Hàn lão đầu, mau ra đây, ngươi làm gì vậy để cho ta lừa gạt đi Vô Thần?"

"Khà khà, tiểu tử, thậm chí có may mắn có thể tìm tới nơi này, phúc duyên không cạn a! Lừa gạt đi bọn họ tự nhiên là có bọn họ không phải biết bí mật phải nói cho ngươi, đồng dạng cũng là lợi ích không lỗ chớ ngươi, liền nhìn ngươi có hay không mạng đi lấy." Lạnh lẽo đang khi nói chuyện bóng người theo hoán Nhật trung xuất hiện.

Tiêu Thần mới vừa rồi vốn là có thể kéo đến Vô Thần cùng Thương Cẩm Vân cùng nhau nhảy ra ngoài, không ngờ nhảy lên lúc lạnh giọng thanh âm đột nhiên truyền vào Tiêu Thần trong đầu, lúc ấy lạnh lẽo nói: "Tiểu tử, đưa hấn đi ra ngoài, ngươi lưu lại."

Tiêu Thần đối với lạnh lẽo lời nói chưa bao giờ sẽ hoài nghi, vì vậy từng thanh Vô Thần ném ra ngoài, cũng không phải là thật Tiêu Thần mang theo một nhóm Thi Sát, liền nhảy không tới cửa ra.

Vốn là Tiêu Thần là nghĩ dùng thân thể chọi cứng Hạ Thi Sát quần công đánh, nhưng những này Thi Sát mất mạng hướng trên người mình hướng, không đem Tiêu Thần xé thể không bỏ qua, Tiêu Thần cảm thấy quả thực quá khó khăn chịu, muốn dùng Kiếm Linh phá vòng vây, không nghĩ tới triệu hoán ra Nghịch Thương Thiên.

"Rốt cuộc chuyện gì xảy ra?" Tiêu Thần hỏi lần nữa.

"Khà khà. . . Nơi này chính là —— Thiên Đế Điện!" Lạnh lẽo thông thả nói, trong giọng nói xen lẫn Ngạo Thế khí phách.

...

Một tòa dưới đất bên trong cung điện, giờ phút này đang có một đạo thân ảnh không ngừng qua lại tại một đám Đồng Giáp Thi Sát bên trong, đạo thân ảnh này mỗi một lần lóe lên, đều sẽ có vài tên Thi Sát ngưng hành động, chỉ chớp mắt hơn trăm dụng cụ Thi Sát liền toàn bộ đứng tại chỗ bất động.

"Hô. . . Cái này "Ly Hồn Thuật" thật đúng là đủ thần kỳ." Thân ảnh này ngưng lại, thờ phào nói.

Thân ảnh này đúng là năm năm trước lưu lại Thiên Đế Điện tìm kiếm bí tịch Tiêu Thần, ngày đó tại lạnh lẽo dưới sự dẫn đường, cơ hồ không phí sức lực liền được "Ly Hồn Thuật" công pháp, lạnh lẽo đề nghị Tiêu Thần không nên lên tới mặt đất.

Thiên Đế Điện bên trong sát khí rất nặng, tu luyện "Ly Hồn Thuật" có làm ít công to hiệu quả, thêm nữa Tiêu Thần còn có thể mượn nơi đây sát khí, tiếp tục trui luyện chính mình, bởi vì cảnh giới tăng lên, có thể tiếp nhận hơn nữa luyện vào bên trong cơ thể sát khí thật to tăng nhiều.

Vì vậy Tiêu Thần năm năm ở giữa liền ở lại Thiên Đế Điện bên trong một mực tăng cao tu vi.

Hai năm trước, Tiêu Thần đã đột phá Trúc Cơ Sơ kỳ kỳ tiến vào Trúc Cơ Trung kỳ, tiến vào Trúc Cơ Kỳ phía sau, Tiêu Thần linh lực so Luyện Khí Kỳ nhiều gấp trăm lần không ngừng, Tiêu Thần vừa tu luyện "Ly Hồn Thuật" một bên cũng chưa quên tu luyện Thối Hồn Luyện Thể.

Như vậy tại "Ly Hồn Thuật" cùng "Thối Hồn Luyện Thể" chung nhau dưới tác dụng, Tiêu Thần linh hồn bị rèn luyện không gì sánh được cường đại, Linh Hồn Chi Lực, có thể so với Thái Thành Kỳ.

"Có thể so với Trúc Cơ đình phong tu vi, so lúc trước mạnh mẽ không ít, mới có thể chiến đấu Thái Thành Sơ kỳ rồi, hôm nay ném thử một chút tiến vào thứ hai điện đi." Tiêu Thần sửa sang lại chính mình quần áo lẫm lẫm.

Tiêu Thần cơ hồ mỗi qua một đoạn thời gian liền muốn vượt qua đệ nhất Mộ Cung, hướng thứ hai Mộ Cung xông xáo, có thể mỗi lần cũng không qua lối đi.

Nguyên nhân là đi thông thứ hai Mộ Cung trong lối đi có tử lượng cao thi trùng, lấy Tiêu Thần cường độ thân thể cũng không chịu nổi, mỗi lần Tiêu Thần đều bị bức lui ra.

Bây giờ Tiêu Thần tu vi lại mạnh mẽ không ít, tự nhiên muốn đi xông xáo thử một chút, lạnh lẽo nói cho Tiêu Thần Mộ Cung mỗi một tầng đều sẽ có làm người trong thiên hạ thấy thêm bảo vật, chỉ bất quá không biết đến Thiên Đế Điện nơi ở mới không người hỏi thăm.

Đây chính là Tiêu Thần như thế nào đi nữa chịu tội cũng phải xông thứ hai Mộ Cung nguyên nhân.

Tiêu Thần quen việc dễ làm thoát được đệ nhất Mộ Cung thiết giáp Thi Sát quần, đùa, đây chính là có suốt bốn ngàn thiết giáp Thi Sát, bốn ngàn Thái Thành Kỳ quân đội, thả tới chỗ nào đều làm người sợ hãi.

Tiêu Thần một bước vào lối đi, làm người ta người nôn mửa mùi quen thuộc lại truyền tới, Tiêu Thần lông mày đều không động một cái, trực tiếp ghé qua ở trong đường hầm, chỉ chốc lát một nhóm một nhóm thi trùng liền xuất hiện, những thứ này thi trùng như điên đánh về phía Tiêu Thần, hoặc cắn hoặc bắt keng tại Tiêu Thần trên người.

Tiêu Thần cũng không lo, chẳng qua là gia tốc tiến về phía trước, cho đến thi trùng nhanh lan tràn đến con mắt thời điểm, Tiêu Thần mới run lên thân thể, một cỗ kinh khí theo cơ thể phun ra, đánh rơi thi trùng.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 154: Thái Cực 5 sắc, Thanh Lô Linh Tinh

Có thể chung quanh thi trùng phẳng phất vô cùng vô tận bình thường rất nhanh có bao phủ Tiêu Thần toàn thân.

Tiêu Thần một đường cứ như vậy dựa vào phun ra Khí Kinh đánh rơi thi trùng tiến tới, nếu quả thật là đơn giản như vậy lời nói, Tiêu Thần cũng sẽ không năm năm qua một lần cũng không có tiến vào thứ hai Mộ Cung rồi.

Đến lối đi nửa đoạn sau, thi trùng số lượng rõ ràng giảm bớt, có thể đầu cùng thực lực nhưng là tăng cường gấp mấy lần.

Những thứ này thi trùng không hướng mặt trước những thứ kia vọt thẳng tới cắn người, mà là ở xa xa liền phun ra từng cỗ một chất lỏng màu xanh biếc, lấy Tiêu Thần thân thể dính vào loại này chất lỏng màu xanh biếc cũng là một trận nóng bỏng đau đớn, có thể thấy loại độc này chất lỏng mạnh bao nhiêu Độc Tinh, nếu là người bình thường, sợ rằng dính vào một giọt cũng đủ để trí mạng.

Tiêu Thần một bên lóe loại chất lỏng này một bên tiến tới, đồng thời còn phải chú ý không đụng chạm cơ quan, trong đó độ khó có thể tưởng tượng được.

Không lâu lắm Tiêu Thần đã mơ hồ có thể chứng kiến cửa ra, đột nhiên trước mắt một đạo màu xanh lá cây bức tường ánh sáng dề lên.

Bức tường ánh sáng gần, Tiêu Thần nhìn một cái, ở nơi này là bức tường ánh sáng, đây rõ ràng là thi trùng phun màu xanh lá cây nọc độc, bởi vì quá thân thiết tập mới giống như bức tường ánh sáng bình thường.

Bây giờ Tiêu Thần chỉ có hai cái lựa chọn, vào cũng hoặc lui.

Vào, nhất định bị mảnh này nọc độc trúng mục tiêu, mặc dù không chết được, nhưng trọng thương là khó tránh khỏi, mà thứ hai Mộ Cung có nguy hiểm gì chính mình không biết chút nào, trọng thương thân thể đi vào quả thực nguy hiểm.

Lui, chính mình có thể bình yên vô sự trở lại đệ nhất Mộ Cung, có thể lần sau muốn đi vào lại, độ khó có lẽ lớn hơn.

Thời gian đã không cho phép Tiêu Thần làm nhiều suy nghĩ, Tiêu Thần trong lòng đã có chọn lựa.

Chỉ thấy Tiêu Thần mạnh mẽ trèo trên đất, hai tay ôm đầu nhảy ra, cả người cuộn thành một đoàn, tận lực giảm nhỏ chịu công kích địa phương.

"Xích" "Xích" "Xích "

Nọc độc chút nào không sai lệch trúng mục tiêu Tiêu Thần, Tiêu Thần y phục trên người lập tức liền bị hủ thực, đồng thời Tiêu Thần trên lưng cũng là nóng bỏng một mảnh, Tiêu Thần thầm nói: "Độc này trái cây có nhiều nước nhưng bá đạo, ngay cả ta Thanh Minh Linh Thể đều suýt nữa gánh không được."

Sau một khắc, Tiêu Thần đã rơi xuống đất, không còn kịp suy tư nữa, Tiêu Thần lập tức hóa thành một vệt sáng hướng cửa ra đi.

"Hí. . ." Tiêu Thần ngược hít một hơi khí lạnh, nhìn trước mắt cảnh tượng, Tiêu Thần ngốc ngốc đứng tại chỗ một bước không động.

Trên thực tế không phải Tiêu Thần không nghĩ động, mà là hắn không dám động, trước mặt trên quảng trường đứng ước chừng năm, sáu ngàn ngàn giáp thi Sát.

Phải biết, chính là Huyền Thanh Sơn cùng Hiên Viên cổ tháp lớn như vậy môn phái chết no cũng không nhiều như vậy Nguyên Thần kỳ sửa chữa làm đệ tử, mà chỉ một quảng trường này cũng đã tụ hội rồi năm nghìn còn nhiều hơn, quả thực kinh người.

Tiêu Thần bây giờ cũng chỉ có một ý nghĩ, lập tức rời đi nơi này, vô luận có bảo vật gì đều không thể cân nhắc, lập tức rời đi.

Suy nghĩ Tiêu Thần từ từ lui về phía sau vào lối đi, con mắt chính là trùng trùng nhìn chăm chăm quảng trường hơn 5 nghìn ngàn giáp thi Sát.

Đột nhiên Tiêu Thần dưới chân vấp một cái, thân thể về phía sau nghiêng đi, dựa thế một cái lộn ngược ra sau đứng tại ngoài một thước, nhìn về phía vấp phải đồ mình.

Xuất hiện ở Tiêu Thần trước mặt là một khối trong suốt màu xanh Tinh Thạch, Tiêu Thần rất sợ mới vừa rồi cái kia lộn mào một cái kinh động ngàn giáp thi Sát quân, không kịp suy nghĩ nhiều, nằm lên màu xanh Tinh Thạch liền vọt vào đi thông đệ nhất Mộ Cung trong lối đi.

Không giống với đi vào, đi ra ngoài thời điểm áp lực là càng ngày càng nhỏ, chỉ chốc lát Tiêu Thần liền xuất hiện ở đệ nhất Mộ trong cung.

Lúc này Tiêu Thần sau lưng tổn thương đã bắt đầu phát tộ, Tiêu Thần toàn bộ sau lưng đỏ bừng, hơi hơi nhô lên, Tiêu Thần cảm giác mình sau lưng hướng bị lửa đốt giống nhau thống khổ, đây còn là bởi vì Thanh Minh Linh Thể duyên cớ, Độc Tổ không thể truyền vào thân thể, nếu không hậu quả càng nghiêm trọng hơn.

Không có cách nào Tiêu Thần chỉ có thể vận lên linh lực ở phía sau cố lưu động, chậm chạp chữa thương, mà theo thứ hai Mộ Cung mang ra ngoài màu xanh Tinh Thạch giờ phút này bị Tiêu Thần ném ở một bên.

Đã lâu Tiêu Thần cảm giác sau lưng đã không còn lửa đốt cảm giác mới mở mắt thu công, cầm lên bên người Tinh Thạch đánh giá.

Nhìn một hồi, Tiêu Thần không có chút nào đầu mối, hiển nhiên cái này màu xanh Tinh Thạch Tiêu Thần là không nhận biết.

Tiêu Thần tại Huyền Thanh Sơn Tầng Kinh Các sách trong đồng thẩm nhuần ước chừng bảy tám năm, toàn bộ Thanh Minh giới mở tất tài liệu Tiêu Thần cũng nhìn toàn bộ, lúc này lại như cũ không nhận biết trước mắt tảng đá, có thể thấy tinh thạch này lại lịch bất phàm.

Tiêu Thần không nghĩ ra cũng không suy nghĩ thêm nữa, tay phải theo ngực môn trốn hoán ngày liền ra bây giờ trên tay, Tiêu Thần nhìn hoán ngày nói: "Hàn lão đầu,

Đi ra."

Chỉ chớp lát, Hàn liền từ hoán ngày bên trên nổi lên, đột nhiên ánh mắt căng thẳng, trừng trừng nhìn chăm chăm Tiêu Thần trên tay màu xanh Tinh Thạch, Tiêu Thần còn đến không kịp hỏi Tinh Thạch lại lịch, Hàn thất thanh nói: "Thanh Lôi Linh Tinh!" Câu nói không che giấu được thật sâu kinh ngạc và mừng như điên.

Tiêu Thần không biết Hàn là người nào, cũng không biết hắn đến từ đâu cùng biết được bao nhiêu đồ vật, ngay cả năm đó chứng kiến trong truyền thuyết vòng đài kinh, hắn cũng không có giống bây giờ thất thố như vậy qua, bây giờ chứng kiến cái này không biết tên đồ vật, lại đối với hắn có như thế lớn xúc động, vật này sợ rằng, tương đối không đơn giản.

Tiêu Thần chưa từng thấy như vậy Hàn, cũng hơi chút đoán được một chút tinh thạch này không tầm thường, gấp vội mở miệng nói: "Thanh Lôi Linh Tinh là vật gì, ta thế nào cho tới bây giờ chưa có nghe nói qua?"

"Ha ha. . . Ha ha ha ha. . . Tiểu tử, thật không biết ngươi tại sao có thể có nhiều như vậy vận, đầu tiên là đạt được hoán ngày Cầm, bây giờ lại liền Thanh Lôi Linh Tinh bức này Thiên Bảo ngươi cũng có cơ duyên đoạt tới tay, nói ra, sợ là cả Thanh Minh giới người đều hận ngươi rất ghen ghét rồi." Hàn cười to nói.

"Cái này, chủ yếu là nhân phẩm, nhân phẩm tốt, hết thảy đều tốt." Tiêu Thần gãi gãi đầu nói.

"Lười cùng ngươi kéo, nói cho ngươi biết, đừng tưởng rằng nhìn vài năm sách liền cái gì cũng biết, này thiên địa Lục đạo ở giữa ngươi không biết đồ vật còn nhiều hơn nhiều. Ta hôm nay liền cẩn thận cho ngươi lên bài học." Hàn lạnh rên một tiếng vô tình đã kích Tiêu Thần nói.

Tiêu Thần theo Hàn cái kia bên trong biết được, trong tay hắn màu xanh Tinh Thạch tên là "Thanh Lôi Linh Tinh", thuộc về Thái Cực Ngũ Sắc Bồn Nguyên căn cơ một trong, cũng là trọng yếu nhất trung tâm bộ phận.

Còn lại Hàn không chịu lại tiết lộ, nói là sợ đã kích Tiêu Thần tu luyện trái tim.

Thực ra không phải Hàn không nghĩ nói cho Tiêu Thần, mà là sợ Tiêu Thần quá sớm tiếp xúc được quá xa vật xa sẽ mất cao hơn đầu, đây cũng không phải là Hàn muốn thấy được.

Cho nên chỉ khiến Tiêu Thần minh bạch cái này Thanh Lôi Linh Tinh là phi thường lợi hại đồ vật là được, sau đó vô luận Tiêu Thần thế nào yêu cầu, Hàn cũng từ đầu đến cuối không gặng tiết lộ một chữ.

"Hàn lão đầu, vậy vật này phải dùng làm sao à?" Tiêu Thần nghĩ đến máu chốt nhất một chút hỏi.

"Nuốt!" Hàn lạnh lùng nói.

"Nuốt. . ." Tiêu Thần lẩm bẩm nói,

Phải biết khối này Tinh Thạch có thể ước chừng lại dài hơn một thước, so cánh tay còn lớn hơn bên trên không ít, cái này muốn sinh nuốt xuống, độ khó còn không phải bình thường lớn.

Tiêu Thần cầm lên Thanh Lôi Linh Tinh liền cái miệng khoa tay múa chân, mà một bên Nghịch Thương Thiên chính là cười nghiêng trước nghiêng sau.

Tiêu Thần thấy vậy biết rõ mình bị gài bẫy, vì vậy xoay người hung hăng nói: "Hàn lão đầu ngươi đùa bỡn ta?"

"Không có, tuyệt đối không có, chẳng qua là không nghĩ tới ngươi ngược được đáng yêu như thế. Ha ha. . ." Cười lạnh nói.

"Ngươi còn cười, không phải ngươi nói nuốt xuống sao?" Tiêu Thần thấy cười lạnh liền nổi giận, lý lẽ thẳng hỏi.

"Lấy linh lực luyện hóa lại đem tinh khí nuốt vào bên trong cơ thể, ta quả thật không có lừa ngươi." Hàn nhàn nhạt nói.

"Chẳng qua lấy ngươi Trúc Cơ Kỳ tu vi luyện hóa Thanh Lôi Linh Tinh ít nhất cần mấy trăm ngàn vạn năm, cho nên tạm thời không cần phải gấp luyện hóa, đợi ngày sau tu vi mạnh sẽ chậm chậm luyện không muộn." Hàn vô luận lúc nào đều là một cái giọng, nhàn nhạt nói tiếp, "Còn nữa, tuyệt đối không nên để cho bất luận kẻ nào chứng kiến, bao gồm sư phụ ngươi cùng ngươi cái kia bạn gái nhỏ." Tiếp lấy biến mất ở Cổ Cầm bên trên.

Tiêu Thần cầm lên Linh Tinh đi phía trái ngực một vết liền, Cổ Cầm cùng Linh Tinh liền biến mất ở Tiêu Thần ngực trái không thấy.

Tiêu Thần ngực trái nguyên bản chính là một cái sức chứa to lớn Trữ Vật Không Gian, đây cũng là Tiêu Thần tại vừa mới phát hiện Nghịch Thương Thiên có thể sau khi tiến vào, mới biết, cái này Trữ Vật Không Gian còn theo Tiêu Thần tu vi tăng cường đang không ngừng trở nên lớn.

"Mười năm rồi, cũng cần phải trở về. . ." Tiêu Thần nghĩ đến chính mình thân cận nhất mấy người, thần sắc tối sầm lại, tự lẩm bầm nói.

Sửa lại một chút suy nghĩ, Tiêu Thần liền hướng ban đầu đi vào lỗ hồng đi tới.

Rời đi Thiên Đế Điện, Tiêu Thần nhìn chung quanh ba tầng vây khốn Linh Trận phương pháp, mạnh nhất một cái lại để lại một lỗ hồng, ngoài ra hai cái ngược lại Phong nghiêm nghiêm thật thật, nhìn đến đây Tiêu Thần lại vừa là một hồi cảm động, Tiêu Thần nghĩ tới đây nhất định là Vô Thần lúc rời đi sau khi, còn ôm một chút hy vọng nên làm.

Tiêu Thần tâm lý vô cùng rõ ràng, Vô Thần bình thường không cho mình sắc mặt tốt, còn nghĩ chiếm tiện nghi, có thể tâm địa thiện lương điểm này là không tranh sự thật, lưu lại một cái lỗ hồng là nghĩ cho ra người vừa tới lưu cái đường lui, mà sẽ từ bên trong đi ra người duy nhất khả năng chính là. . .

Cái này không phải là không Vô Thần cho mình một cái cơ cùng an ủi, những thứ này, Tiêu Thần biết.

Đã qua mười năm, Vô Thần không thể nào còn ở tại lâm thôn, oán linh vấn đề cũng đã sớm giải quyết, Tiêu Thần không cần phải nhúng tay vào Phạm Nhân Giới quấy rầy thôn dân sinh hoạt.

Tiêu Thần nghĩ tới đây không chần chờ, lập tức phá vỡ lưỡng đạo vây khốn Linh Trận sau khi rời khỏi đây lại lần nữa bố trí xong trận pháp, lúc này mới bước lên Bích Lưu kiếm hướng Huyền Thanh Sơn phương hướng bay đi.

Đi ngang qua Thiên Lan Trạch thời điểm, Tiêu Thần vốn muốn đi vào xem một chút, nhưng khi ngày Vô Thần rời đi lúc sau đã hoàn toàn đóng cửa Huyền Tinh nói vào miệng, duy nhất chìa khóa chính là một chuỗi vỡ thân thương.

Không công mà về, Tiêu Thần không biết là, Vô Thần ngay từ lúc năm năm trước cho Huyền Thanh Sơn đưa đến Tiêu Thần tin chết sau đó, đã đến Giang Nam màu mỡ khu vực.

Tiêu Thần trong lòng tưởng niệm ở phương xa, cũng không ở Thiên Lan Trạch dừng lại quá nhiều, trực tiếp Ngự Kiếm chạy tới Huyền Thanh Sơn.

Tiêu Thần nghĩ đến, Lăng Từ Lăng lẩm cho là mình bỏ mình, không biết sẽ là biểu tình gì, không biết sẽ ra sao.

Lại nghĩ đến Vô Thần hẳn đã đem mình bỏ mình tin tức nói cho Huyền Thanh Sơn cùng sư phụ bọn họ, mà lão manh lưu cũng nhất định biết, không biết bọn họ bây giờ là tình huống gì.

Tiêu Thần càng nghĩ càng cấp thiết muốn phải trở về Huyền Thanh Sơn, dưới chân Phi Kiếm lại thêm thêm vài phần lực lượng, lấy bình sinh tốc độ nhanh nhất chạy tới Huyền Thanh Sơn.

Năm năm trước, Vô Thần lấy Thiên Lan Trạch cư trú Thánh Địa Chi Chủ về mặt thân phận rời Huyền Thanh Sơn, hẳn chỉ danh muốn tìm Lăng Từ Lăng có chuyện quan trọng bàn giao, bởi vì tại toàn bộ Huyền Thanh Sơn, hẳn khi đó cũng chỉ nhận biết một cái Lăng Từ Lăng, đem hẳn đem Tiêu Thần tin chết báo cho biết Lăng Từ Lăng thời điểm.

Nàng chẳng qua là cười một tiếng, ngoài miệng nói câu chết rồi tốt, nhưng nước mắt cuối cùng không có lừa gạt Vô Thần, càng không có lừa gạt chính mình, Vô Thần đưa về tin tức phía sau rời đi Huyền Thanh Sơn.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 155: 10 năm

Lăng Từ Lăng khi biết tin tức sau đó, không có đem nó nói cho Bệnh lão nhân hoặc là sư phụ, mà là nói lên xuống núi lịch lãm thỉnh cầu, Huyền U Chân Nhân làm sao biết không nhìn ra học trò không đúng, nhưng cuối cùng vẫn là không có nói gì, mặc cho nàng xuống núi.

Lăng Từ Lăng sau khi xuống núi, không có đi hướng bao xa địa phương, mà là ở dưới chân núi trấn Thanh Phong ở lại.

Núi Huyền Thanh bên dưới, trấn Thanh Phong.

Trần trên cư dân chỉ biết là trong trần tới một dung mạo như thiên tiên cô gái xinh đẹp, nhưng vẫn không thấy được Chân Nhân, chỉ có Nguyệt Viên buổi tối có thể ở Thanh Phong bên khe suối kiếm đến một vết bóng hình xinh đẹp.

Chỉ là một cái bóng, cũng dẫn trần Thanh Phong hơn nửa cư dân mỗi kẻ hờ đêm trăng tròn liền tụ hội Thanh Phong bên khe suối, là chẳng qua là thấy phượng dung, có thể năm năm trôi qua rồi, ai cũng không thể như nguyện thấy mỹ nhân, chẳng qua là mỗi lần cũng có thể nghe được tiếng tiêu.

Mấy ngày nữa lại vừa là một cái đêm trăng tròn, trần trên không ít cư dân đều tính toán như thế nào mới có thể thấy trong mộng giai nhân, hoàn toàn không biết thảm kịch tại trần Thanh Phong một xó xinh xảy ra.

"A . . ."

Chỉ nghe hết thảm một tiếng, một vị say rượu ở trên đường đi lang thang trần nhỏ cư dân đột nhiên bị một vết bóng đen cắn đứt cổ nổ chết.

Mới vừa rồi tiếng kêu quá lớn, trong nháy mắt chung quanh trong dân cư đèn toàn bộ sáng lên, đã sớm chìm vào giấc ngủ cư dân rồi rít mặc quần áo vào đi ra.

Rất nhanh, mới vừa rồi Tử Đồ chết thảm địa phương liền bu đầy người, có đánh cây đuốc, có là nhắc theo đèn lồng, đem chung quanh một mảnh chiếu tựa như mặt trời ban trưa.

Mọi người thấy trên đất nằm thi thể phía sau, bắt đầu nhỏ giọng đàm luận, có chút chuyện tốt lập tức liền đem tin tức truyền tới trần trường trong lỗ tai.

Tại nhỏ như vậy trần có lệnh vụ án phát sinh sinh vẫn là rất hiếm thấy, dù sao không người sẽ lẫn nhau báo thù.

Chỉ chớp lát trưởng trần liền mang theo người chạy tới hiện trường, đi theo hẳn là thầy thuốc một ông già lập tức bắt đầu kiểm tra người chết thi thể.

"Cuong Thi!" Lão già thét một tiếng kinh hãi, nói tiếp: "Nếu không phải là bị Hấp Huyết mãnh thú giết chết!"

Lời này vừa nói ra, vây xem thôn dân lập tức đại loạn, rồi rít cườp đường hướng mình nhà chạy đi, trưởng trần một thời cũng không có biện pháp ngăn lại.

Trên đất thi thể trắng dọa người, cổ họng bộ còn có mấy cái lỗ máu, xem ra thật đúng là Hấp Huyết yêu ma nên làm, có thể trưởng trần cũng không thể nào lo lắng, phụ cận núi nhỏ núi nhưng là ở vị thần tiên, các loại (chò) trời đã sáng lên núi cầu cứu nên làm không có vấn đề gì.

Sau đó qua loa sắp xếp người xử lý Hạ Thi thể rời đi.

Mà ở trưởng trần đoàn người sau khi rời đi, một vết bóng đen không ngừng tại trong trần qua lại.

Sáng sớm ngày thứ hai, một cái trần nhỏ lại nhiều hơn mười cổ thi thể, thi thể chết kiểu này hoàn toàn tương tự, đều là bị cắn đứt cổ họng hút khô máu tươi mà chết.

Trong lúc nhất thời toàn bộ trần nhỏ lâm vào hỗn loạn tung bưng, hết lần này tới lần khác lúc này là núi Huyền Thanh trú xem đệ tử thay thế thời gian, trần trên cư dân thế nào cũng không tìm được vị kia thần tiên, đây càng là khiến cho vốn là yên lặng trần nhỏ hiện tại đến chỗ lòng người bàng hoàng.

Một chút không có ngoài ý muốn, hay lại là chỉ hơn ba tháng thời gian, Tiêu Thần phong trần phó phó chạy tới núi Huyền Thanh khu vực, ở trên không đã có thể xa xa chứng kiến tọa lạc tại chân núi trần Thanh Phong.

Dọc theo đường đi Tiêu Thần ngoại trừ thời gian tu luyện, trung gian không chút nào làm ngừng nghỉ hết tốc lực chạy tới núi Huyền Thanh, tu vi có thể so với Trúc Cơ đỉnh phong tốc độ của hắn mau mau rồi gấp đôi có thừa.

Một đường Phong Trần, Tiêu Thần toàn thân trên dưới quả thực có chút bất nhã, vì vậy Tiêu Thần quyết định tới trước trần Thanh Phong sửa sang lại chính mình, trở lên núi Huyền Thanh, dù sao coi như mình không thêm để ý, cũng phải cân nhắc đến núi Huyền Thanh những đại môn phái này mặt mũi, đây cũng tính là là thân ở Đại Môn Phái một loại bất đắc dĩ đi.

Vì không dụ cho người nhìn chăm chú, Tiêu Thần vẫn còn ở bên ngoài ba, bốn dặm liền rơi xuống đất dõng đi bộ, lấy Tiêu Thần thân thể lực lượng, trong vòng ba bốn dặm đường cũng bất quá đảo mắt gần đến.

Vào lúc giữa trưa, Tiêu Thần đứng tại trần Thanh Phong đèn thờ trước, một thời sinh lòng cảm khái, nghĩ đến nhiều năm lúc trước chính mình lần đầu tiên vào cái này trần Thanh Phong, còn làm quen vị trí bí ới hòa thượng, khỏe miệng khê cong.

Lại nghĩ đến năm năm trước tự mình ở cái này phí một cái sinh, nghĩ đến trước khi rời đi chính mình chẳng qua là núi Huyền Thanh thông thường nhất Luyện Khí đệ tử, mà bây giờ, chính mình lại trở lại, Trúc Cơ đỉnh phong tu vi tại toàn bộ Thanh Minh giới có lẽ không coi vào đâu, có thể ít nhất so với quá khứ thể diện điểm, ít nhất, quay đầu có thể chứng kiến chính mình trưởng thành.

Sau đó Tiêu Thần ngẩng đầu nhìn "Trần Thanh Phong" bằng hiệu,

Cất cao giọng nói: "Thần đại gia trở lại. . ."

Sau đó Tiêu Thần chậm rãi đi ở trần nhô trên đường phố, hai bên đường phố hàng rong tiếng rao hàng, trên đường người đi đường tán gẫu tiếng huyền ảo, còn thỉnh thoảng truyền tới một câu chửi bậy, những thứ này vốn là làm lòng người phiền thanh âm, Tiêu Thần nghe nhưng là rất hưởng thụ.

Tiêu Thần nghĩ đến, có lẽ đây mới là sinh hoạt. . . Mà chính mình nhất định cùng những thứ này bình thường vô duyên.

Làm thành Thanh Minh chi chủ, Tiêu Thần rất rõ ràng bản thân trên người lưng đeo đồ vật, hơn nữa chính mình còn cam kết là trời Địa chi linh hoạt gánh lên Thanh Thiên, trên vai trách nhiệm có thể tưởng tượng được.

Tiêu Thần vẫy vẫy rồi đầu, tùy ý đi vào một cái khách sạn.

"Tiểu nhị, cho ta ngâm nước bình trà, lại cho ta thu thập sạch sẽ căn phòng." Tiêu Thần tiến vào một cái khách sạn rồi nói ra.

Tiêu Thần tìm vị trí cạnh cửa sổ ngồi xuống, bây giờ không phải là giờ cơm toàn bộ khách sạn cũng liền mấy bàn uống trà người, rất nhanh Tiêu Thần gọi nước trà liền đưa lên.

Tiêu Thần buông lỏng ngồi ở trên cái băng uống trà, tâm lý theo bản năng cái gì cũng không muốn, chẳng qua là giống như một người bình thường bình thường vì uống trà mà uống trà.

"Tối nay lại vừa là đêm trăng tròn rồi, ta nhưng là phải đi thử vận khí một chút, không đúng có thể gặp được Tiêu Nguyệt cô nương một mặt đây!" Tiêu Thần bên cạnh bàn một tên uống trà Đại Hán hướng tới nói.

"Thôi đi, muốn gặp Tiêu Nguyệt cô nương người nhiều hơn nhiều, có thể năm năm qua cũng không nghe nói ai gặp được, ta xem ngươi còn là đẹp ý niệm này đi, có thể mỗi tháng có một ngày nghe một chút Tiêu Nguyệt cô nương tiếng tiêu cũng là không tệ rồi." Nghe Đại Hán mở miệng, bên cạnh một người khác trêu ghẹo nói.

"Ta đây không phải là suy nghĩ một chút mà! Chẳng lẽ tiểu tử ngươi không muốn gặp bên trên Tiêu Nguyệt cô nương một mặt?" Đại Hán bị trộm trung tâm chuyện, có chút lúng túng nói.

"Cái này Tiêu Nguyệt cô nương, nhìn không bóng dáng cũng biết có nhiều đẹp. . ."

"Tiêu Nguyệt cô nương tiếng tiêu mới là hấp dẫn người ta nhất. . ."

Nghe đến đó, Tiêu Thần thu hồi tâm thần, đại thể ý tứ Tiêu Thần cũng nghe biết, chính là chỗ này trấn Thanh Phong bên trên năm năm trước tới một vị mỹ nữ, mọi người từ trước tới nay chưa từng gặp qua nàng, nàng rất biết thổi tiêu.

Nhắc tới thổi tiêu, Tiêu Thần liền hăng hái, tuy nói Tiêu Thần Cầm Điện tu vi còn rất thấp, chính là cách đệ nhất Cầm Tâm cũng còn thiếu có chút xa, có thể Cầm Hòa Tiêu, từ xưa chính là kêu gọi kết nối với nhau, Tiêu Thần giờ phút này nghĩ là, nói không chừng có thể gặp mặt một lần.

Cổ Cầm một đạo, bởi vì có nghịch thiên pháp bảo hoán ngày, Tiêu Thần cũng không ít hoa công phu ở phía trên, tại Thiên Đế Điện mười năm, Tiêu Thần mỗi ngày ngoại trừ tu luyện chủ tâm pháp và Ly Hồn Thuật trở ra toàn bộ tinh lực đều tổn ở Cổ Cầm cùng kiếm đạo luyện tập bên trên.

Mười năm qua, Tiêu Thần Cầm Nghệ cũng coi như có một chút thành tựu, chẳng qua là Tiêu Thần vẫn nghĩ không thông, muốn thế nào mới có thể Ngộ đến Nhược Thủy cảnh.

Giờ phút này Tiêu Thần nghe nói mọi người trong niệng Tiêu Nguyệt cô nương thổi tiêu kỹ thuật được Tiêu Thần liền muốn kiến thức một phen, đồng thời cũng muốn gặp vị này bị truyền như mộng Như khói nữ tử.

Trái lại chính tự mình lúc trước cũng dự định ở nơi này trước ở một đêm, ngày mai về lại núi Huyền Thanh, vừa vận tham gia náo nhiệt.

Nghĩ tới đây Tiêu Thần liền không do dự nữa, phân phó nói: "Tiểu nhị, tiền trà coi là tại tiền phòng bên trên cùng tính một lượt, ta rồi đi trước bên dưới."

"Khách quan người đi thông thả. . ." Tiểu nhị chính là chiêu bài thức nịnh nọt nói.

Tiêu Thần rồi đi trà lâu phía sau ở trong trấn nhỏ tìm nhà tiệm vải, tùy ý chọn rồi chụp vào thư sinh ăn mặc thay lên, đi ra tiệm vải phía sau, Tiêu Thần từ đầu đến chân cơ bản thay đổi cái dạng, càng không tưởng tượng nổi là, một thân manh lưu khí hơi thở đã sớm không thấy tăm hơi, cướp lấy là một luồng từ trong ra ngoài Thư Hương khí.

Chỉ là nhìn qua, ai cũng không nhìn ra Tiêu Thần nơi nào không giống cái thư sinh yếu đuối, chưa quen thuộc Tiêu Thần người, ai lại sẽ nghĩ tới cái này áo liền quần bên dưới bao là một cái triệt để manh lưu đây?

Tuy nói như vậy, nhưng không thừa nhận cũng không được, trên thực tế Tiêu Thần tại là một cái thâm niên manh lưu trên căn bản cũng là một rất có học thức người. Mà hết thấy này thì không phải là người bình thường có thể biết được, giờ phút này Tiêu Thần ở trong mắt bọn họ chỉ là một vị văn nhân nhả sĩ.

Tiêu Thần cũng lười tại trên đường chính đi lang thang, trực tiếp trở lại lúc trước quyết định cái kia khách sạn bên trong, mới vừa rồi đàm luận đám người kia vẫn còn, xem ra cũng là một đám không có chuyện làm tăng dưới chót nhân vật.

Đi ngang qua uống trà bàn kia người thời điểm, thỉnh thoảng nghe đến bọn họ còn giống như tại nhỏ giọng đàm luận chuyện gì, thật giống như nhắc tới

thần tiên, Đứng, thần tiên, cũng chính là tu sĩ.

Vốn là Tiêu Thần là không muốn đi biết, nhưng nghe một chút sự tình lại quan hệ đến Tu Chân Giả, vì vậy liền nghi chân nghe mấy người nói chuyện.

"Nghe nói không? Mấy ngày nay trên núi Thần Tiên sống không có ở đây, yêu ma nhân cơ hội đến trong trấn tối làm ác rồi, tối hôm qua một đêm liền chết mười mấy người, nghe nói tất cả đều là bị hút khô máu tươi mà chết." Trêu ghẹo Đại Hán tên đàn ông kia nói.

"Ừ, đã sớm nghe nói, lúc này ban đêm cũng không thể loạn đi nha." Một người khác đặt tới.

"Cũng không biết cái này Thần Tiên sống lúc nào có thể trở về hàng phục yêu ma." Đại Hán lo lắng nói.

"Cái này cũng không biết, hi vọng đừng ảnh hưởng lớn nhà tôi nay nhiệt tình, ha ha. . ."

Tiêu Thần hiểu rõ nguyên do chuyện phía sau, thẳng theo tiểu nhị trở lại gian phòng của mình.

Tiêu Thần mới vừa trở về phòng liền như có điều suy nghĩ nghĩ đến: Núi Huyền Thanh trú đóng đệ tử không có ở đây, có thể là thay phiên nhân tuyển. Bình thường chắc cũng sẽ có loại này phát sinh, nhưng vì cái gì hết lần này tới lần khác lần này gặp yêu ma đây? Xem ra có chút không tầm thường. Thôi, nếu là núi Huyền Thanh chuyện, lúc cần thiết ta cũng giúp một tay đi.

Sau đó Tiêu Thần liền xếp chân ngồi lên giường bắt đầu tu luyện, Tiêu Thần Trúc Cơ Trung kỳ tu vi, không chừng lúc nào mới có thể lại thăng một cấp, cho nên Tiêu Thần đặc biệt quý trọng thời gian tu luyện, rất nhanh thì lâm vào minh tưởng trạng thái.

Trong trấn thường xuyên cửa viện đóng kín một tòa trong nhà, một tên cô gái tóc tím đối diện cửa sổ ngăn người, người này đúng là năm năm trước xuống núi, một mực ở tại trấn Thanh Phong Lăng Từ Lăng.

Năm đó thấy Tiêu Thần bỏ mình Lăng Từ Lăng rất nhanh là đến núi Huyền Thanh dưới chân, vốn là nàng nghĩ (muốn) trực tiếp về về môn phái hướng sư môn giao phó rõ ràng, nhưng là một cái ý nghĩ làm nàng ở nơi này trấn nhỏ sống một mình rồi suốt năm năm.

Ta không tin người chết.

Biết bao hoang đường cũng có thể cười một cái ý nghĩ, nhưng là Lăng Từ Lăng nhưng ở ý niệm này khu sử hạ, thật ở nơi này một mực chờ, người khác có biết hay không nàng mặc kệ, nhưng nàng tin chắc đây sẽ không là phí công.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 156: Bên khe suối giai nhân chờ mong giai nhân

Lăng Từ Lăng biết Tiêu Thần đang tu luyện Cẩm Điện, vì vậy, Lăng Từ Lăng cũng bắt đầu học tập động tiêu, nhưng chỉ là học tập thói kỹ thuật, mà không phải lấy nhập Đạo.

Lăng Từ Lăng học nghệ Tiểu thành phía sau mỗi đêm trăng tròn, tổng hội đến Thanh Phong bên khe suối đình nhỏ bên trong thổi lên động tiêu, tiếng tiêu bất cứ lúc nào đều là mê mỵ đau thương, tiếng tiêu bên trong để lộ ra đau thương lấy trấn Thanh Phong đại đa số cư dân, càng về phần rất nhiều người nghe xong đều biết nghiêm nghị rơi lệ.

Năm năm qua, Lăng Từ Lăng trái tim có chút nhớ, chưa bao giờ ở trước mặt người xuất hiện qua, chính là đêm trăng tròn thời điểm mọi người chứng kiến cũng chỉ là cái đường viền mà thôi, nàng có lẽ vĩnh viễn chẳng qua là yên lặng đang đợi một phần xa xa khó vơi yêu trở lại, nếu không hẹn, chính là không có kết quả, si ngốc chờ đợi, cuối cùng đối lấy chẳng qua chỉ là phồn hoa uống phí.

Cái này cũng khiến cho Lăng Từ Lăng tại trấn Thanh Phong vẫn là một mê hoặc bình thường nữ nhân.

Người đời chỉ biết là nàng đau thương, lại từ xưa tới nay chưa từng có ai biết nàng đến tại sao mà đau thương, mọi người đều biết nàng đang đợi, nhưng thùy chung không người biết được nàng đợi ai.

Tiêu Thần trở lại, nhất định phải đánh vỡ cái này mê hoặc.

Lại gặp mười lăm đêm, trăng sáng phảng phất thăm cư u nơi ở tiểu phụ, cô độc nằm ở Thanh Vân bên cạnh.

Tối nay nhất định là một cái đặc thù cuộc sống, cái này trấn Thanh Phong trăng sáng cũng nhất định phải bị tuyệt đại đa số người quên mất.

Trần Thanh Phong Thanh Phong bên khe suối, sắc trời mới vừa tối, có thể nơi đây đã sớm tụ tập mấy trăm người, trong những người này, lấy nam tử tráng niên chiếm đa số, còn lại là một ít lão nhân cùng phụ nữ, tình cờ có quần tiểu đưa bé chạy qua.

Những người này không hẹn mà cùng xuất hiện ở nơi đây, hiển nhiên đều có một cái chung nhau mục tiêu, trấn Thanh Phong mê hoặc, Tiêu Nguyệt cô nương.

Tất cả mọi người đều biết, tối nay mộng bình thường nữ tử sẽ xuất hiện tại bên khe suối tòa kia Tiểu Đình bên trong, tới chỗ này người, mười phần cũng muốn thấy mỹ nhân phương dung. Có thể ý tưởng này, đẹp người đi tới nơi này năm năm, mọi người cũng muốn đã năm năm.

Đến nay vẫn không có ai thực sự từng gặp Tiêu Nguyệt cô nương hình dáng, thế cũng được vì mọi người sau khi ăn xong trà Tứ nghị luận đề tài.

Trong tiểu trấn một cái khách sạn, Tiêu Thần thu công đứng dậy, thờ dài nói: "Thai Thành, quả nhiên khó khăn không gì sánh được."

Mà sau đó đến bệ cửa sổ một bên, nhẹ nhàng đẩy ra cửa sổ, nhìn không trung một vòng trăng sáng, không khỏi nghĩ đến tối nay chúng trong dân cư Tiêu Nguyệt cô nương sẽ ở Thanh Phong bên khe suối xuất hiện, Tiêu Thần dự định đi tham gia náo nhiệt.

Nghĩ đến Tiêu Thần cũng không do dự, trực tiếp theo cửa sổ phi thân nhảy ra, đứng ở trên đường, ngẩng đầu nhìn phía bắc, thẳng đi về phía trước.

Tại đại đa số người đều đi Thanh Phong bên khe suối thời điểm, cũng không ai biết bị kịch tại trấn Thanh Phong lặng lẽ phát sinh.

"A. . ." Hét thảm một tiếng truyền vào Tiêu Thần lỗ tai.

Có thể là yêu ma, ta phải mau đi xem một chút. Tiêu Thần nghe được tiếng kêu phía sau, nghi là ban ngày nghe nói yêu ma hại người, vì vậy nhanh chóng hướng tiếng kêu khởi nguồn chạy tới.

Chỉ chớp lát, Tiêu Thần đã tới phát ra tiếng kêu cái đó người trước người, đương nhiên, giờ phút này hắn đã là một cỗ thi thể.

Tiêu Thần đi vào thi thể ngồi xuống nhìn một cái, đồng tử rút lại một hồi, "Cuong Thi" hai chữ tại Tiêu Thần trong lòng hiện lên.

Cỗ hòng động mạch bị cắn đứt, trực tiếp bị hút khô một thân tinh huyết mà chết. Xem ra là Cuong Thi không sai được, có thể chỗ này làm sao biết Cuong Thi, chuyện lạ.

Cuong Thi thuộc về Thi Sát một loại, chẳng qua Cuong Thi là phi thường kinh khủng một loại Thi Sát, nghĩ (muốn) Tế Luyện Cuong Thi nhất định phải tế phẩm khi còn sống đem linh hồn bán cho ác ma, như vậy, người chết phía sau là có thể giữ được ý thức, ngàn vạn năm không tiêu tán.

Chỉ khi nào một linh hồn bán ra, tế phẩm chính là trọn đời thoát thân không được, Tế Luyện thủ đoạn thật là khiến người sợ hãi, mà cam nguyện bán linh hồn cho ác ma người, chắc hẳn cũng là tuyệt lộ mới sẽ đi làm việc, cho nên Cuong Thi là rất ít ỏi.

Có cái gì bỏ ra đương nhiên cũng sẽ có hồi báo, Cuong Thi một khi tạo thành đao kiếm khó làm thương tổn, pháp bảo khó hủy.

Muốn giết chết Cuong Thi, đứng đầu phương pháp hữu hiệu chính là lấy che giấu hỏa phần đốt, tu vi cao cũng có thể dùng linh lực trực tiếp đem hắc chấn vỡ.

Cuong Thi tạo thành phía sau, dựa vào hút người sống máu tươi luyện hóa để đề thăng tu vi, bị hút Nhân tu là càng cao, đối với Cuong Thi tác dụng càng lớn, chẳng qua chỉ là hút người sống ngang nhau cấp thấp Cuong Thi mà nói đã là trời Đại Phúc Khí, cấp thấp Cuong Thi chủ yếu tại dã ngoại hút một chút dã thú máu.

Tiêu Thần liên tưởng đến cái này trấn trên đã chết hơn mười người, cái này Cuong Thi còn liên tục gây án,

Kiều ngạo như vậy cách làm, nghĩ đến nhất định là nóng lòng lên cấp, lại cái này mỗi lần yêu cầu lượng máu không là rất nhiều, tu vi cũng mạnh mẽ không đi nơi nào, nghĩ tới đây, Tiêu Thần quyết định tại hắc lên cấp lúc gặp lại cái này Cuong Thi.

Tiêu Thần thấy giờ đã đến gần giờ Tý (từ 11 giờ đêm đến 1 giờ sáng), Cuong Thi tập quán mà nói, thời gian này đã sẽ không lại xuất hiện, mà dưới mắt phải đi là Thanh Phong bên khe suối, như là đã không có cách nào bắt được gây án Cuong Thi, ở lại chỗ này cũng là phí công, Tiêu Thần quyết định rời đi, đi Thanh Phong bên khe suối nhìn một chút cái kia truyền là trời Nhân Tiên nữ, trên đường làm trẻ nãi không thiếu thời gian, Tiêu Thần rời đi đám người phía sau nhanh chóng hướng Thanh Phong bên khe suối chạy tới.

Hi vọng cái này là Tiêu Nguyệt cô nương kỹ thuật sẽ cho ta một niềm vui bất ngờ, Tiêu Thần dứt khoát biến hóa bước nhanh là chạy như bay, hỏa tốc chạy tới, lấy Tiêu Thần cường độ thân thể, bùng nổ tốc độ nhanh, lại hợp với tàn thuốc Hóa Vũ bên trong "Tàn Yên Bộ" càng là mau hơn tăng nhanh, người phía sau xem ra đó là có thể chứng kiến một luồng tàn thuốc.

Không lâu lắm, Tiêu Thần liền xuất hiện ở Thanh Phong bên khe suối, lúc này một vòng viên nguyệt đã lên tới trời cao, vốn là mà cũng không lớn Thanh Phong bên khe suối lúc này đã sớm người ta tập nập, Tiêu Thần lúc tới cũng chỉ có thể đứng bên ngoài, xa xa có thể chứng kiến, Thanh Phong trong suối Tiểu Đình bên trong một vệt bóng hình xinh đẹp.

Tiêu Thần vốn là tùy ý người, nghe xa xa truyền tới thông thả tiếng tiêu, không do Tâm Thần động một cái, mặc dù khoảng cách xa, có thể Tiêu Thần Nhất Vận lên tinh đồng, phurong xa cảnh sắc thu hết vào mắt, liền Tiểu Đình chung quanh hạ xuống lụa mỏng cũng không thể ngăn trở chút nào.

"Cái gì!" Tiêu Thần con mắt trùng lớn mắt, trùng trùng nhìn trong đình nữ tử.

"Huyền Lăng sư thúc!" Tiêu Thần ngốc ngốc nhìn về phía trước lẩm bẩm nói.

"Huynh đệ, lần đầu tiên thấy Tiêu Nguyệt cô nương đi, ta lúc đầu cũng không so người tốt bao nhiêu." Bên cạnh một cái cùng Tiêu Thần tuổi tương đương nam tử cười nói, tốt như không nghe đến Tiêu Thần tự lẩm bẩm.

Tiêu Thần cũng không để ý tới bên cạnh người kia, con mắt như cũ nhìn chăm chăm trong đình bóng người, nhìn, Tiêu Thần nhắm hai mắt lại, nước mắt theo khóe mắt mưa lớn xuống.

Sau đó, Tiêu Thần mở mắt, tung người nhảy một cái, theo đám người phía trên xuyên qua, trên đường còn bắt chợt điểm một chút người khác bả vai mượn lực, lấy Tiêu Thần Kinh Công, cũng sẽ không bị thương những người này.

Tiêu Thần nước chảy mây trôi càng qua đám người, nhảy đến đình cao lớn lan thượng, không nói lời nào, ngốc ngốc nhìn lụa mỏng bên trong giai nhân.

Tiểu Đình bên trong nữ tử nhận ra được khác thường, hai tay từng cái chặt, đôi môi khê run, thông thả tiếng tiêu lập tức ngừng lại, Lăng Từ Lăng tại trần nhỏ cư dân trong lòng địa vị so tưởng tượng cao hơn, lúc này thấy có người lại dám dám làm bên trong đến gần Tiêu tháng, chung quanh lập tức một trận bạo động, đủ loại tiếng mắng chửi trong nháy mắt vang vọng đất trời, nhưng mắng đối tượng chỉ có một, đó chính là đứng tại cao lớn lan thượng nam tử.

"Khôn kiếp, lăn xuống tới!"

"Nơi nào đến hỗn tiểu tử, lại mạo phạm Tiêu Nguyệt cô nương! Mau cút đi!"

"Không biết xấu hổ. . ."

Tiêu Thần đối với mấy cái này nhưng là giống như không nghe thấy, yên lặng nhìn trước mắt nữ tử, nếu như mọi người có thể chứng kiến "Tiêu Nguyệt cô nương" ngay mặt lời nói, nhất định sẽ phát giác, lúc này nàng sắc mặt trắng bệch, trong mắt khiếp sợ không che giấu chút nào lộ ra, mà lúc này trong mắt nàng cũng chỉ có trước mắt tên này thanh niên tóc lam.

Gió nhẹ lướt qua, lụa mỏng hơi hơi bay lên, hai người bốn mắt nhìn nhau.

Nữ tử há miệng, cuối cùng cũng không phát ra âm thanh, phảng phất một người tuyên cổ bất biến tượng đá bình thường đứng tại chỗ, duy nhất khác nhau là, nước mắt tuột xuống gò má.

Chung quanh tiếng mắng chửi bên tai không dứt, trong suốt hai người chung quanh thời gian phảng phất như ngưng bình thường, ai cũng không nói gì, ai cũng không nguyện ý đầu tiên tỉnh lại.

Vội nhau trong mắt, cũng chỉ có đối phương thâm tình hình dáng.

"Tiêu Thần." Cuối cùng vẫn Lăng Từ Lăng dẫn đầu mở miệng trước phá vỡ trước mắt yên lặng. Giờ phút này Lăng Từ Lăng một bộ nước mắt như mưa yếu hình dáng, một tia không nhìn ra là vị Thai Thành Kỳ cao thủ.

Tiêu Thần cũng hơi hơi lệch rồi đầu dưới, phục hồi tinh thần lại, cười nói: "Huyền Lăng sư thúc."

Chỉ một cái xung hô, trút xuống rồi bao nhiêu tình nghĩa, lắng đọng rồi bao nhiêu giọt lệ, xa cách mười năm nay vừa nặng gấp, hai người có quá đa tâm ý yêu cầu truyền, chẳng qua là, rất nhiều, không bằng nhìn nhau cười một tiếng mà phai mờ.

Lăng Từ Lăng không rơi lệ nữa, mở ra ngăn che lụa mỏng, lần đầu tiên xuất hiện ở trần Thanh Phong các cư dân trước mắt, lụa mỏng vừa mới vén lên, xa xa biết là ai hô to một tiếng "Nhìn, Tiêu Nguyệt cô nương!"

"Nơi nào, ở nơi nào?"

"Oa oa, thật đúng a!"

"Tiêu Nguyệt cô nương thật đúng là xinh đẹp. . ."

"Tránh ra điểm, ta nhìn không thấy a."

Đủ loại tiếng nghị luận ở trong đám người vang lên, rốt cuộc thấy ngày đêm nhớ mị mỹ nhân, mọi người làm sao có thể không kích động.

"Ồ, người xem tiểu tử kia là làm gì? Sao còn đứng vậy không đi à?"

"Không biết, hừ, coi như hân tiểu tử vận tốt, lại khoảng cách gần như vậy cùng Tiêu Nguyệt cô nương sống chung."

"Năm năm qua thụ nhiều mọi người chiếu cố, ở chỗ này cảm ơn!" Đang lúc mọi người ồn ào thời điểm, Lăng Tử Lăng nhẹ nói nói, thanh âm không lớn, nhưng là chính xác truyền đến lỗ tai mỗi một người bên trong, Thái Thành tu vi hiển lộ không thể nghi ngờ.

Đang đang nghị luận mọi người đột nhiên nghe được "Tiêu Nguyệt cô nương" thanh âm, đầu tiên là sửng sốt một chút, rồi sau đó, nghị luận càng đái kính, nội dung đơn giản là vì cái gì Tiêu tháng phải rời khỏi, rốt cuộc chuyện gì xảy ra chủng loại.

Lúc này Tiêu Thần cùng Lăng Tử Lăng có thể không quan được nhiều như vậy, Tiêu Thần nhảy xuống cao lớn lan can, khôi phục thường ngày dáng vẻ, hô lớn: "Tiện nghi lão bà, đi!"

Nói xong, Tiêu Thần dưới chân sáng lên một đạo kiếm quang trong nháy mắt vạch về phía trấn Thanh Phong bên trong, chỉ để lại một luồng khói xanh trên không trung bay xuống. Đúng là vô thượng thân pháp tàn thuốc Hóa Vũ "Tần Yên Bộ", mười năm qua Tiêu Thần có thể tu luyện đến đại thành duy nhất một gọi thân pháp.

Lăng Tử Lăng nhìn một chút trong tay Trường Tiêu, tiện tay ném vào dòng suối nhỏ bên trong, lại dẫn mọi người một trận huyền não, Lăng Tử Lăng nói tiếng cáo từ, liền giống như Tiêu Thần dưới chân sáng lên kiếm quang, bay về phía trấn Thanh Phong.

"Thần. . . Thần tiên!"

Trong đám người có người nói, nhưng là không người để ý, càng nhiều là xem thường cùng khinh bỉ ánh mắt, người thường xem ra, có thể đẳng vân giá vũ chính là thần tiên, thông qua mới vừa rồi Tiêu Thần cùng Lăng Tử Lăng biểu hiện, chỉ cần không phải kẻ ngu đều hiểu hai người này không là người bình thường, người này lại còn cố ý nói ra, không gặp xem thường mới có quý.

Tiêu Thần đi tới trấn nhỏ đền thờ bên dưới liền ngừng lại, đứng chấp tay, không lâu lắm, Lăng Tử Lăng cũng Ngự Kiếm đi tới.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 157: Cương Thi

Lăng Tử Lăng chậm chạp đi về phía Tiêu Thần, khoe miệng đã treo lên khe cong mỉm cười."Thối manh lưu, ngươi tại sao còn không chết à?"

Tiêu Thần tà tà cười một tiếng, mới vừa rồi đứng đắn dáng vẻ biến mất không còn tăm hơi mất tăm, mở miệng nói: "Nhân phẩm tốt, không chết được."

Lăng Tử Lăng không có biểu lộ tiếng lòng, Tiêu Thần giống vậy không có tận lực biểu hiện tưởng niệm, hai người chẳng qua là giống như thường ngày, bình thường như cái gì cũng chưa có phát sinh qua.

Nhìn như không ổn, thực ra, đây cũng là hai người độc ăn ý đi, không cần hoa lệ ngôn ngữ để diễn tả tâm ý, chỉ yêu cầu, một cái ánh mắt.

Mười năm trước, hai người mỗi người mang theo hiểu lầm, Tiêu Thần rời đi núi Huyền Thanh, năm năm trước Thiên Lan Trạch truyền nhân truyền về Tiêu Thần tin chết, Lăng Tử Lăng sửng sờ, cái đó nên làm đi ngàn năm gieo họa, lại chết rồi.

Chẳng qua nàng có thể xác định, Tiêu Thần sẽ không lại chết như vậy, vì vậy nàng xuống núi đi tới trấn Thanh Phong, chờ đợi rỗng rã năm năm, bây giờ Tiêu Thần trở lại, mười năm trước các loại, là thời điểm biết rõ, đến lúc rồi biết một phen, mặc kệ kết quả như thế nào.

"Đề tài lưu lại, ngày sau hãy nói." Lăng Tử Lăng vừa muốn mở miệng, Tiêu Thần trước lên tiếng cắt đứt, Lăng Tử Lăng muốn kết, không phải là không Tiêu Thần muốn phải, bất quá dưới mắt trấn Thanh Phong nguy cơ, bọn họ không có thời gian.

Tiêu Thần như thế lên tiếng, Lăng Tử Lăng cũng đành phải thôi.

Không lâu lắm, Tiêu Thần cùng Lăng Tử Lăng liền xuất hiện ở Tiêu Thần căn phòng.

Lăng Tử Lăng tìm cái ghế ngồi xuống, không đợi Lăng Tử Lăng đặt câu hỏi Tiêu Thần đem mình năm năm qua việc trải qua cho Lăng Tử Lăng hoàn hoàn chỉnh chỉnh nói một lần, đương nhiên quan hệ đến chính mình đại bí mật Tiêu Thần tận lực che giấu đi qua.

Không phải Tiêu Thần không tin Lăng Tử Lăng, mà là bởi vì có bí mật dây dưa quá lớn, nói ra đối với Lăng Tử Lăng cũng không có tác dụng gì, ngược lại khả năng hại nàng.

Tỷ như tự có Thanh Minh Châu chuyện một khi truyền ra ngoài, cái kia nói không phải bản thân lập tức liền sẽ đưa tới Chính Tà tu sĩ cao độ coi trọng, một cái sơ sẩy chết oan uổng cũng là bình thường, lại như trên người mình mang theo Thái Cực Ngũ Sắc một trong Thanh Lôi Linh Tinh bị người đời biết được lời nói, liền không đơn thuần là coi trọng, mà là cả Thanh Minh giới đều biết lập tức truy sát chính mình, nghĩ đến coi như núi Huyền Thanh nghĩ (muốn) lẫn nhau che chở cũng không thể.

Còn chính mình tu tập Ly Hồn Thuật một chuyện, bị núi Huyền Thanh cao tăng biết môn hạ đệ tử tu luyện tà đạo công pháp lời nói, những thứ này lão cổ hủ 99% sẽ phê chính mình tu vi, đem mình đuổi xuống núi Huyền Thanh, những thứ này đều không phải là Tiêu Thần muốn thấy được, cho nên chính mình bí mật chỉ có thể giấu giếm tất cả mọi người.

"Đúng rồi, còn có một việc nói cho người biết, chúng ta sợ rằng tạm thời không thể trở về đi." Tiêu Thần sống động nói xong chính mình vài năm sau chuyện này thuận miệng nói.

"Ừ?" Tại sao" Lăng Từ Lăng nghi ngờ nói.

"Ta ngày hôm qua phát hiện cái này trong trán nhỏ xuất hiện Cương Thi." Tiêu Thần nói.

"Cương Thi? Ta tại mấy năm này thế nào không phát hiện?" Lăng Từ Lăng cũng hơi nghi hoặc một chút, theo lý thuyết Tiêu Thần vừa mới đi tới nơi này, thế nào cũng không khả năng so với chính mình phát hiện trước đi.

"Người đang nhớ ta làm sao có thể phát hiện rồi hử." Tiêu Thần nói khoác mà không biết ngược nói.

"Quý tài sẽ nhớ người cái này thói mạnh lưu!" Lăng Từ Lăng bức bối nói, "Nói không chừng cái này Cương Thi là tối hôm qua vừa mới xuất hiện cho người đụng cái có sẵn chứ?"

"Ách, không nói trước cái này, Cương Thi nên làm không đạt đến nói thì Vương Chi Cảnh, chẳng qua theo ta thấy nhanh rồi." Tiêu Thần thấy Lăng Từ Lăng bức bối không được, biết rõ mình tức đi nữa đến năng liền không cười được.

"Tại sao?" Lăng Từ Lăng chứng kiến Tiêu Thần nói đến chính sự cũng lười cùng hửn so đo.

"Cái này Cương Thi mấy ngày nay đều ở đây hút hơn mười người máu tươi, hơn nữa còn liên tục xuất hiện, một cái nguyên nhân có thể là bởi vì núi Huyền Thanh trú xem đệ tử thay nhau, cái này Cương Thi nhân cơ hội đi ra làm ác, mà càng nhiều nguyên nhân là cái này Cương Thi đang ở lên cấp, cần số lớn máu tươi, nhưng mười người phân máu, Đỉnh Thiên rất cao cấp Cương Thi lên cấp đến Sơ cấp Thi Vương." Tiêu Thần điều điều để ý tới phân tích nói.

"Chúng ta đây thì nhất định phải tại hửn lên cấp trước tìm tới hửn, nếu không có thể so với Thái Thành Hậu kỳ Thi Vương chúng ta có thể không đối phó được." Lăng Từ Lăng thở phào nhẹ nhõm nói, không thể không nói Tiêu Thần tại phân tích vấn đề cùng toàn cục khổng chế bên trên vẫn có chỗ độc đáo, Lăng Từ Lăng ngoài miệng không nói, trong lòng cũng hơi có chút khâm phục, dù sao Tiêu Thần cũng không phải là mấy trăm tuổi nhân tinh.

"Không hoàn toàn đúng, chúng ta chỉ cần buổi tối muốn cố lưu ý chung quanh là được, chờ đến Nguyên Thần kỳ trú xem trường bối đi tới,

Liền đối với chúng ta chuyện gì, cái này Cương Thi thật lợi hại đều giao cho hửn." Tiêu Thần tà ác nói.

"Người xem người nơi nào giống như một chính đạo đệ tử?" Lăng Từ Lăng bất đắc dĩ cắn răng nói.

"Ồi, sư thúc a, lời này của người thì không đúng, rõ ràng là cái này lão Cương Thi lợi dụng sơ hở hại người, chúng ta cũng có thể đánh không lại hửn, đương nhiên chỉ có thể lôi kéo rồi, cứu tế thiên hạ loại này chuyện thật tốt ai không muốn làm à? Máu chốt là ta không có năng lực làm." Tiêu Thần ra vẻ đứng đắn, một bức lão khí hoành thu dáng vẻ.

Lăng Từ Lăng phát hiện chỉ cần nói chuyện với Tiêu Thần, chính mình thời thời khắc khắc thời gian đều có sinh không xong bức bối, có thể hết lần này tới lần khác đối với người này á khẩu không trả lời được.

"Huyền Lăng sư thúc, ta nói cũng đừng ngăn người, ngày này cũng mau sáng, người đi về trước đi, buổi tối có hành động." Lúc này theo cửa sổ nhìn Đông Phương đã có một chút trắng, lập tức nên trời đã sáng, Tiêu Thần chút nào không thức thời hạ lệnh trục khách.

"Người. . . Hử!" Lăng Từ Lăng lời nói không nói vậy tay một đạo kiếm khí nhắm thẳng vào Tiêu Thần, không đợi kết quả trực tiếp rồi đi Tiêu Thần căn phòng.

Tiêu Thần tùy ý cái này một đạo kiếm khí bắn trên người, trừ quần áo ra trên có cái lỗ nhỏ, bản thân đến không bị thương, Lăng Từ Lăng chỉ muốn dạy dỗ bên dưới Tiêu Thần đương nhiên sẽ không quá ác.

Tiêu Thần nhìn Lăng Từ Lăng rồi đi phương hướng, mặt đầy khổ sở "Huyền Lăng sư thúc. . ."

Trong lòng khổ sở, chỉ có chính hửn mình bạch, mười năm sau, lại sẽ cải biến rồi cái gì đó đây, hửn rõ ràng chứng kiến, năng còn mang theo năm đó cái đó an thần vòng tay, mà cái vật kia, là phương trong suốt theo hửn cái này cướp đi đưa cho năng.

Lăng Từ Lăng sau khi rồi đi Tiêu Thần cũng bắt đầu tu luyện.

. . .

Lăng Từ Lăng rời đi khách sạn trở lại chính mình ở năm năm trong tiểu viện, giờ phút này Lăng Từ Lăng cười, lại một bên đang chạy lẹ.

Hiển nhiên nàng là thật rất vui vẻ, một mặt vốn cho là hẳn phải chết Tiêu Thần bây giờ trở lại, mặc dù không hiểu phong tình, ít nhất dưới cái nhìn của nàng không hiểu phong tình, nhưng là hẳn sống sờ sờ trở lại, chính mình còn hy vọng xa vời cái gì chứ ?

Mặt khác, Tiêu Thần lại không có chút nào biểu thị liên lạc cho mình rồi đi, từ nhỏ đến lớn chính mình chưa từng bị như vậy bức bối, ai mà không đem mình bung ở trên tay, mà tên kia nhưng là như thế không biết thương hương tiếc ngọc, quả thực đáng ghét.

Màn đêm rút cuộc giáng lâm, đen nhánh đêm có người cảm thấy sợ hãi, có người chính là hướng thụ trong đó.

Lăng Từ Lăng hay lại là đi tới Tiêu Thần căn phòng, hai người thương lượng một chút liên mỗi người hướng một cái phương hướng rồi phòng.

Tiêu Thần hướng trần nhỏ cửa chính vào miệng chạy tới, cũng không có Ngự Kiếm Phi Hành, mà là dựa vào thân thể lực lượng hợp với "Tàn Yên Bộ" thật nhanh tại trên đường phổ du đăng.

Giờ Tý (từ 11 giờ đêm đến 1 giờ sáng) sắp tới, có thể trần nhỏ hoàn toàn yên tĩnh cũng không có gì dị thường, Tiêu Thần cũng dừng lại tán loạn làm được một căn phòng trên nóc nhà, ngốc ngốc nhìn không trung.

Giống vậy, Lăng Từ Lăng giờ phút này cũng là ngồi ở nóc nhà hai tay ôm đầu gối, thân thể từ đầu đến cuối hơi hơi lay động.

"A. . ." Hết thắm một tiếng, còn chưa hoàn toàn kêu ra miệng cũng đã nghẹn ngào, Tiêu Thần lập tức cảnh giác, hướng nguồn thanh âm chỗ thật nhanh phóng tới, Lăng Từ Lăng tại trần nhỏ một đầu khác tự nhiên không nghe được thanh âm này.

Tiêu Thần đi tới đèn thờ bên dưới, thấy một người đàn ông tuổi trung niên nằm trên đất, đến gần nhìn một cái, cổ họng đã bị cắn đứt, khí tức sớm đã đoạn tuyệt.

Tiêu Thần không chỗ trống lý lẽ thi thể, một bên từ từ đi, vừa hướng chung quanh cảnh giác nhìn, rất nhanh Tiêu Thần liền thất vọng, chung quanh không một chút động tĩnh.

Tiêu Thần sẽ phải rời khỏi đèn thờ, Tiêu Thần quay người lại, lập tức cảm giác sau lưng gió tiếng nổ lớn, không kịp quay đầu, chỉ đành phải kiên trì đến cùng cảm trong tay Bích Lưu Tiên Kiếm một cái trở về gai.

"Phốc "

"Xi "

Tiêu Thần truyền thụ linh lực Tiên Kiếm đâm xuyên qua thứ gì, nếu như có người thấy đến lúc này tình cảnh lời nói, nhất định sẽ thất kinh.

Tiêu Thần trở về Thứ Tiên Kiếm xuyên thủng một cái Cương Thi ngực sườn, mà chỉ Cương Thi nhưng là cắn một cái ở Tiêu Thần trên cổ, kỳ quái là Tiêu Thần cổ không có giống người thường giống nhau bị cắn đứt, Cương Thi hàm răng không cắn nát Tiêu Thần một chút da thịt, Tiêu Thần âm thầm vui mừng đồng thời về phía trước nhảy một cái, thuận thế rút ra Tiên Kiếm.

Xoay người lại nhìn trước mắt Cương Thi, Tiêu Thần lầm bầm: "Cái này Cương Thi thật đúng là đủ đẹp trai."

Tiêu Thần trước mắt cái này Cương Thi tướng mạo cũng không phải là hướng trong sách ghi lại mặt kia bên trên bắp thịt toàn bộ thối rữa, thân thể khô đét, quanh thân không ngừng chừa lại mù. Ngược lại, cái này Cương Thi tướng cùng người thường đại khái không khác, chẳng qua là da thịt có giống như chết trắng bệch, con mắt lam bên trong để lộ xanh, lại màu xanh lá cây chiếm đa số.

Tiêu Thần biết, cái này Cương Thi con mắt một khi hoàn toàn biến thành màu xanh lá cây chính là cái gọi là Sơ cấp Thi Vương, tu vi có thể so với Thái Thành Hậu kỳ, tu luyện tới có thể so với Nguyên Thần Hậu kỳ con mắt do xanh chuyển đỏ, tin đồn Đại Đạo Kỳ Cương Thi đồng tử là Xán Kim sắc, đây chính là cùng kim giáp thi Sát bình thường nhân vật khủng bố. Nhưng vô luận là tu vi gì Cương Thi đều có một cái chung nhau đặc điểm, tốc độ so đồng cấp tu sĩ mau hơn rất nhiều.

Tiêu Thần suy đoán hoàn toàn chính xác, cái này Cương Thi còn đang lên cấp, muốn đến Sơ cấp Thi Vương, cho nên thừa dịp núi Huyền Thanh địa phương trú xem đệ tử không có ở đây lúc ở hút người sống, là bình thường Trúc Cơ tu sĩ, mới vừa rồi cũng là gặp độc thủ rồi, ai biết Tiêu Thần thân thể này biến thái gia hòa thậm chí ngay cả Cương Thi đều không cần nổi.

Có thể Cương Thi không phải chỉ dựa vào cái miệng đi ra lẫn lộn, Cương Thi công kích đáng sợ nhất còn muốn coi là Thi Độc, người bình thường dính chỉ nhất định mất, chính là Tu Chân Chi Sĩ dính vào cũng phải nhanh hóa giải mới được.

Cương Thi thấy Tiêu Thần mau tránh ra, dưới chân động một cái lập tức xông về Tiêu Thần, cắn một cái xuống dưới, Tiêu Thần không tránh không né, Cương Thi lại một lần nữa cắn lấy Tiêu Thần trên cổ, bất quá lần này là chính diện cắn lên, Tiêu Thần ngược lại không đáng ngại, nhưng này tư thế, quả thực có chút. . .

"À? Thối lưu manh lưu, người như thế nào cùng nam nhân. . ." Lăng Từ Lăng cảm nhận được linh khí có biến đi tới đèn thờ một bên, vừa vận thấy Cương Thi cắn Tiêu Thần trước cổ đáng vẻ, không khỏi kinh hãi.

"Cút ngay, ngươi cái này thôi Cương Thi." Tiêu Thần nghe vậy biết lần này mất mặt lớn, không khỏi đem bức bội toàn bộ xuất ra trước người Cương Thi trên người. Tiêu Thần một chân đá ra lập tức đem Cương Thi đá bay rất xa.

Tu Chân Chi Sĩ phần lớn đem chân nguyên hoặc hóa thành ngọn lửa, hoặc hóa thành thần lôi Hàn Băng lấy pháp quyết công kích, cho nên tu đạo gia thần thông tu sĩ bình thường thân thể không mạnh, ngoại trừ đặc biệt Luyện Thể tu sĩ bên ngoài, thật đúng là không đạo gia tu sĩ biết dùng thân thể trực tiếp công kích.

Cái này Cương Thi cũng không phải người ngu, hai lần cắn xé đều không công mà về, lúc ấy liền một cái Thi Độc phun ra, tối tăm mờ mịt một mảnh lập tức quét Tiêu Thần, đối mặt Thi Độc Tiêu Thần cũng không dám khinh thường dùng thân thể chống cự, Tiêu Thần lập tức thi triển Tàn Yên Bộ, mau tránh ra Thi Độc công kích.

Lăng Tử Lăng thấy nhìn qua giống như là người bình thường giống nhau người đàn ông trung niên lại là mình muốn tìm Cương Thi phía sau đương nhiên sẽ không nương tay. Lăng Tử Lăng thừa dịp Cương Thi phun ra Thi Độc thời điểm bất pháp quyết, phi kiếm màu tím lập tức hóa thành đến một cái Từ Quang ánh sáng mà ra, Cương Thi thấy tình thế không hay lập tức mau tránh ra, sau đó phi thân tấn công về phía Lăng Tử Lăng.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 158: Huyền Lăng nguy cơ

Lăng Tử Lăng mặc dù không có Tiêu Thần như vậy mạnh mẽ thân thể, có thể Thái Thành Kỳ tu vi đặt ở cái này, không đạt đến Thi Vương Cương Thi một thời gian cũng là không đã thương được Lăng Tử Lăng, chỉ thấy Lăng Tử Lăng vùng tay phải lên, một tia sét bắn về phía bay tới Cương Thi, cái kia Cương Thi đem quyền nghênh đón.

"Àm "

Lôi Quang tại Cương Thi trên tay nổ lên, Lăng Tử Lăng dựa thế rút người ra vừa lui sẽ đến Tiêu Thần bên người. Mà Cương Thi bởi vì trung gian Lôi Quang ngăn trở tác dụng chậm chưa đủ không đuổi kịp Lăng Tử Lăng rơi xuống đất.

Mất thấy hôm nay là không đối phó được hai người, Cương Thi xoay người chạy thực mạng.

"Đứng lại cho ta!" Lăng Tử Lăng một tiếng hét to lên, lập tức đuổi theo.

"Ai. . . Gọi một tiếng này hẳn có thể nghe hiểu sao? Thực sự là. . ." Tiêu Thần lắc đầu tự nói sau đó cũng đuổi theo.

Sáng sớm ngày thứ hai, trong trấn có người ở đền thờ bên dưới phát hiện một cỗ thi thể, chết kiểu này lại cùng trước mặt lưỡng buổi tối chết đi người giống nhau.

Trong trấn nhỏ người càng lo lắng, may mắn hôm nay chỉ phát hiện một cỗ thi thể, mọi người cũng cảm thấy chút an ủi, ít nhất sẽ không có rất nhiều người chết rồi. Mọi người không biết là nếu không phải Tiêu Thần cùng Lăng Tử Lăng ngăn trở, người chết sợ rằng sẽ càng nhiều.

Giờ phút này Tiêu Thần đang ở Lăng Tử Lăng cư trú trong tiểu viện ngồi ở một viên dưới cây quế luyện tập Cổ Cầm, tiếng đàn lúc du dương lúc trầm thấp, Tiêu Thần ngồi xếp bằng ngồi cặp mắt khép hờ, trên đầu gối bày đặt đúng là Lăng Tử Lăng đưa cho hắn Toái Ngọc Cổ Cầm, chỉ thấy ngón tay tại Cầm Huyền núi nhảy lên, lúc nhanh lúc chậm, nhưng đạn động đầu ngón tay phẳng phất có một loại đặc thù tiết tấu. Tiêu Thần hai tay hướng Cầm Huyền bên trên nhấn một cái, tất cả thanh âm có toàn bộ biến mất.

"Ai, cái này đệ nhất Cầm Tâm cũng không biết phải luyện tới khi nào, đây là đơn giản nhất." Tiêu Thần lắc đầu một cái, thờ dài nói.

Sau đó Tiêu Thần chậm chạp đứng dậy đi về phía bên trong nhà.

"Thối lưu manh lưu, ngươi nói tối hôm qua cái kia Tiểu Cương Thi hẳn đã chạy đi đâu, làm sao tìm được ngay gần một cái buổi tối cũng không thấy đến hắn à?" Lăng Tử Lăng thấy Tiêu Thần đi vào phòng lập tức hỏi.

"Ta làm sao biết, có lẽ tìm lão bà hắn đi đi." Tiêu Thần thuận miệng đáp.

"Miệng đầy ăn nói linh tinh, Cương Thi tại sao có thể có lão bà?" Lăng Từ Lăng đương nhiên sẽ không nghe Tiêu Thần quý kéo.

"Người nói tới nay hẳn còn sẽ tới hay không à? Tới chúng ta lại không đuổi kịp hẳn, làm sao bây giờ?" Lăng Từ Lăng lại nói tiếp.

"Cái này ta cũng không biết, người là trưởng bối, loại đại sự này người tới quyết định xong." Tiêu Thần không có vấn đề nói.

"Tốt lắm, ta hiện muốn phải đi tới hôm qua truy tìm Cương Thi Thanh Phong bên khe suối chò, người phụ trách trấn Thanh Phong, nếu là có người chết rồi, hừ hừ, ta liền muốn tốt cho người nhìn." Lăng Từ Lăng cũng không để ý Tiêu Thần thái độ, dù sao nhân tính lực lượng dù sao cũng có hạn, mỗi câu đều tại ý lời nói chính mình sớm bị tức chết rồi.

"Nếu không, đổi một chút? Ta đi Thanh Phong bên khe suối." Tiêu Thần nghe một chút câu kia muốn chính mình đẹp mắt, chỉ kém không mở hôi lạnh chảy ròng, vì vậy mở miệng thảo giới.

"Không được, nơi đó ta tương đối quen." Lăng Từ Lăng một chút không cho Tiêu Thần chuyển hoàn đường sống.

"Được! Ta đi!" Tiêu Thần bắt đầu dĩ chỉ phải đáp ứng.

Rồi sau đó Tiêu Thần trở lại gian phòng của mình tu luyện, mặc dù mỗi ngày đều đang tu hành "Huyền Thiên nói" cùng "Trong suốt Thần quyết", có thể Tiêu Thần cảm giác trong cơ thể mình thật giống như không một tia biến hóa.

Nguyên Thần trước tu luyện, đều là linh lực số lượng tích lũy, thường thường chỉ cần số lượng tích lũy đạt tới có thể đưa tới chất biến biến hóa thời điểm tu vi liền sẽ tăng lên, đây cũng là tại sao Tiêu Thần có thể ở gần ngủ mười năm tu vi có thể so với Trúc Cơ đỉnh phong nguyên nhân, nhưng nhắm lại các đại ba mươi tuổi liền Thai Thành thiên tài tu sĩ, hay lại là thiếu không ít.

Tiêu Thần con đường tu luyện giai đoạn trước nhưng là không một chút bình cảnh ngăn trở, mà bây giờ Tiêu Thần nhưng là nghênh đón bình cảnh thứ nhất, trong cơ thể mình chân nguyên vô luận mình tại sao tu luyện gia tăng số lượng đều thật rất ít, tiếp tục như vậy muốn đạt tới Thai Thành Kỳ tu vi không biết phải đến năm nào tháng nào.

Bây giờ chỉ vừa đột phá miệng Tiêu Thần có thể nghĩ đến chỉ có trong cơ thể thần kỳ hạt châu cùng ngực kỳ quái viên hoàn, Tiêu Thần ngực trái viên hoàn so với khi mới xuất hiện sau khi đã hoàn chỉnh rất nhiều, Tiêu Thần thường nghĩ tới đây viên hoàn tu bổ hoàn chỉnh lời nói mình cũng nên làm đến Đại Đạo Kỳ đi, còn trong cơ thể mình hạt châu, bây giờ như cũ chỉ có một nửa là màu xanh da trời, mà chân nguyên màu xanh lam Tiêu Thần ném thử nhiều lần cũng không thể điều động ra.

Nghĩ đến con đường phía trước một mảnh mê mang, Tiêu Thần xa xôi thờ dài.

...

Trong tu luyện thời gian không thể nghỉ ngơi là thật nhanh,

Tiêu Thần cảm giác mới có thể nhập bình tĩnh không lâu trời liền tối xuống, Lăng Từ Lăng đã tới gian phòng của mình, trên thực tế Tiêu Thần cũng là bị Lăng Từ Lăng đánh thức.

"Thối lưu manh lưu, ta đi Thanh Phong suối rồi, người cũng mau đi trấn nhìn một chút, có thể đừng xảy ra cái gì tai vạ rồi." Nói xong Lăng Từ Lăng ngự phong rồi đi Cầm trấn Thanh Phong.

Tiêu Thần đứng dậy hoạt động hạ thân thể, trực tiếp theo cửa sổ nhảy ra ngoài, đi tới trên đường phố Tiêu Thần mới biết bây giờ đã sắp si giờ Tý (từ 11 giờ đêm đến 1 giờ sáng), bên ngoài đen không được, nếu là người thường lời nói, thật đúng là đưa tay không thấy được năm ngón.

"Hô" "Hô "

Tiêu Thần bắt đầu ở trên đường phố tán loạn, phố lớn ngõ nhỏ đều lưu lại Tiêu Thần bóng người, nhưng chính là không thấy có bất cứ dị thường nào.

Chạy một hồi rất lâu, vẫn là không có động tĩnh, Tiêu Thần không khỏi có chút buồn chán, vì vậy hai tay lui về phía sau ôm đầu hướng tiểu cửa trấn đèn thờ cái kia đi tới, Tiêu Thần cũng muốn thử vận khí một chút xem có thể hay không đụng vào hẳn.

Sự thật chứng minh, đi trên đường chính bị sét đánh tỷ lệ là rất tiểu, Tiêu Thần đi thẳng đến tiểu cửa trấn cũng không phát hiện có gì không đúng sức lực.

"Ai, xem ra lại được tay không mà về." Tiêu Thần có chút ủ rũ một người ngồi ở đèn thờ bên trên tự nói.

Tiêu Thần nghĩ đến tới nay lại phải không công mà về, không khỏi một trận phiền muộn, chợt tung người về phía trước giật mình, không có bổ sung thêm một tia linh lực, toàn bộ lực lượng một cái liền ra rồi trấn nhỏ mười trượng trở ra.

Khó đợi không có kết quả dưới tình huống Tiêu Thần quyết định đến núi Huyền Thanh tại = phụ cận xây cất đạo quán nhỏ bên trong nhìn một chút.

Tiêu Thần Thần Thức thu hết sẽ trong cơ thể, toàn bộ một đôi mắt thường ở trong bóng tối tiến tới.

"Loảng xoảng cheng" một tiếng, Tiêu Thần đá bay thứ gì, Tiêu Thần lập tức ngồi xổm người xuống nhìn.

"Ồ!" Tiêu Thần khẽ ồ lên một tiếng, tiếp lấy nghĩ đến "Đây không phải là núi Huyền Thanh Phi Kiếm sao? Tại sao lại ở đây? Kỳ quái "

Sau đó Tiêu Thần thả ra thần thức, tinh đồng cũng mở đến cực hạn cùng thần thức cùng nhau hướng chung quanh quét tới.

"Ừ?" Tiêu Thần vận lên tinh đồng buổi tối cùng ban ngày không có khác biệt lớn, Tiêu Thần phát hiện tại lên đạo quan trên đường có một cỗ thi thể, thi thể còn mặc núi Huyền Thanh Sơ cấp đạo phục.

Tiêu Thần đi nhanh đến thi thể kia bên cạnh ngồi xuống nhìn một cái, "Ai, lần này đùa lớn rồi." Tiêu Thần nhìn thi thể không khỏi nói.

Tiêu Thần phát hiện tên này núi Huyền Thanh đệ tử đúng là bị cắn đứt cổ họng mà chết, liền không khỏi liên tưởng đến chạy mất Cương Thi.

Phi Kiếm xuống ở phía sau tốt một khoảng cách, có thể khống chế Phi Kiếm công kích lộ về nhưng đã là Thai Thành tu vi, Tiêu Thần nghĩ đến tên đệ tử này đã phát hiện Cương Thi lại lấy Phi Kiếm công kích, cái này Cương Thi tốc độ không cần phải nói nhất định có thể tùy tiện mau tránh ra một kiếm kia, sau đó nhanh chóng đi tới bên cạnh hắn đưa hắn mệnh nhất định.

Khẽ lắc đầu một cái, Tiêu Thần trên tay lập tức dấy lên một đám lửa, Tiêu Thần vung tay lên, tên này chết đi núi Huyền Thanh đệ tử đã bị hòa tan. Tiêu Thần cũng không nguyện ý thấy đồng môn sư huynh phơi thây hoang dã.

Hòa tan rồi thi thể phía sau, Tiêu Thần vừa định hướng đạo xem đi tới, có thể mới bước ra một bước, Tiêu Thần như bị sét đánh, hét lớn một tiếng "Huyền Lăng sư thúc" lập tức Ngự Kiếm bay về phía Thanh Phong bên khe suối.

"Huyền Lăng sư thúc, có thể ngàn vạn lần chớ xảy ra chuyện a!" Tiêu Thần trong lòng không ngừng hàm hừ.

Mới vừa rồi Tiêu Thần nhận ra được sự tình sự tình đã biến hóa phức tạp, núi Huyền Thanh Trúc Cơ đệ tử bị hút, Cương Thi lên cấp khả năng đã thành công, dù sao một cái Thai Thành Kỳ tu sĩ máu, cho dù chẳng qua là Sơ kỳ, sự tình khiết trình độ tuyệt đối vượt xa người thường gấp trăm ngàn lần, lại nghĩ tới Cương Thi tối nay một mực không xuất hiện, lên cấp có khả năng lớn hơn.

Tiêu Thần lúc này mới vội vàng muốn tìm Lăng Tử Lăng, coi như bây giờ không việc gì, cũng nhất định phải mau tới báo cáo núi Huyền Thanh, Thi Vương cấp bậc cộng thêm kinh người tốc độ, bây giờ Cương Thi đã không phải là chính mình hai người có thể đối phó rồi.

Thanh Phong bên khe suối, Lăng Tử Lăng ngồi ở trong suối Tiểu Đình bên trong, miệng to thở hổn hển, giờ phút này Lăng Tử Lăng sắc mặt trắng bệch, một con tơ lụa giống như tóc tím hơi có chút lộn xộn, khoe miệng càng là chảy xuống một tia đỏ thẫm.

Mới vừa rồi Lăng Tử Lăng đi tới Thanh Phong bên khe suối lúc, cũng không cảm giác được cái gì không ổn, Lăng Tử Lăng Ngự Kiếm ở trên không tới quay trở lại nẩy vòng phía sau, rơi vào Thanh Phong suối hàng đầu nghĩ (muốn) buông lỏng một chút, nhìn trước mắt Thanh Phong suối, Lăng Tử Lăng nghĩ đến hướng năm năm sinh hoạt.

Ngay tại Lăng Tử Lăng buông lỏng thời điểm, hút ăn núi Huyền Thanh đệ tử tinh huyết đã đạt đến thi Vương Chi Cảnh Cương Thi đột nhiên xuất hiện, Thi Vương chứng kiến tới hôm qua cùng nhau thương tổn tới mình cừu nhân lại trước mắt không muốn bỏ qua cho cơ hội báo thù vì vậy dựa vào hơn người tốc độ phát động tập kích, Lăng Tử Lăng không cẩn thận bị tổn thương, thật may cuối cùng Thai Thành tu vi bảo vệ một cái mạng.

Có thể thời kỳ toàn thịnh Lăng Tử Lăng chống lại cái này Sơ cấp Thi Vương cũng không phần thắng, huống chi giờ phút này đã bị thương, Lăng Tử Lăng cật vào triệu hoán đi ra Thần Thủ tinh phách miễn cưỡng có thể cùng Thi Vương dưới sự chu toàn, có thể thời gian như cũ, trên người mình tổn thương càng ngày càng nặng, chỉ lát nữa là phải chống đỡ hết nổi, Lăng Tử Lăng lập tức thi triển bí pháp chạy trốn, tạm thời thoát khỏi Thi Vương truy sát.

Tại Thanh Phong suối Tiểu Đình bên trong, Lăng Tử Lăng trọng thương thân thể cộng thêm chân nguyên hao tổn nhiều lắm, đã không có chút nào khí lực, nếu lúc này Thi Vương chạy tới, năng chắc chắn phải chết.

Ngay tại Lăng Tử Lăng muốn phải buông tha thời điểm, mộng lung cật mắt loáng thoáng chứng kiến phương xa đang có một đạo kiếm quang chạy nhanh đến, Lăng Tử Lăng buồn ngủ đầu tỉnh táo thêm một chút.

"Huyền Lăng sư thúc, người ở đâu?" Tiêu Thần trên không trung một tiếng hô to.

"Tiêu Thần, thối lưu manh lưu. . ." Lăng Tử Lăng nhẹ giọng hô to, có thể bởi vì thân thể quá yếu ớt, thanh âm nhỏ nếu muỗi kêu, trừ mình ra sợ rằng không người có thể nghe được.

Tiêu Thần thấy nửa ngày không người trả lời, lập tức tản đi kiếm quang, rơi xuống đất, đem Bích Lưu chộp vào trong tay hướng nhìn bốn phía.

"Ừ?" Tiêu Thần vận chuyển tinh đồng, chứng kiến một đạo thân ảnh đang hướng Thanh Phong trong suối Tiểu Đình tránh đi.

"Huyền Lăng sư thúc!" Tiêu Thần định thần nhìn lại, liền phát hiện Lăng Tử Lăng bộ dáng chật vật, đạo thân ảnh kia đúng là truy sát Lăng Tử Lăng Thi Vương.

"Khốn kiếp! Dừng lại cho ta!" Tiêu Thần gầm lên một tiếng, thân thể phảng phất như rời cung mưa tên xông về Tiểu Đình.

Tiêu Thần cách Tiểu Đình vốn cũng không xa, lại vừa là toàn lực thi triển, coi như Thi Vương tốc độ biến thái, Tiêu Thần cũng hay lại là đuổi kịp, ở giữa không trung một cái va chạm, Tiêu Thần mượn lực bay về phía Tiểu Đình, mà Thi Vương cũng là bay ngược về phía sau rồi nẩy trượng, lại độ đánh tới.

Lăng Tử Lăng thấy Tiêu Thần đã tới bên người, mí mắt lại cũng không cảm cự nổi chậm chậm nhắm lại, giờ phút này Lăng Tử Lăng trên mặt đã không lo, mà là lông mày giãn ra, khóe môi nhếch lên khẽ cong trắng khuyết.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 159: Bên khe suối chiến Thi Vương

Tiêu Thần bất chấp kiểm tra Lăng Tử Lăng thương thế, lại tung người nhảy ra cùng Thi Vương chiến đấu với nhau.

Thực ra nhắc tới cũng may mắn, Cương Thi công kích phổ biến gần hơn chiến đấu làm chủ, chống lại đồng cấp tu sĩ rất là thua thiệt, chỉ khi nào gần người đó chính là đạo gia tu sĩ ác mộng.

Mà Tiêu Thần mặc dù về mặt cảnh giới so ra kém Thi Vương, có thể Tiêu Thần cường độ thân thể cùng Cương Thi Vương cận chiến ưu thế tự nhiên không cần phải nói bàn về.

Tiêu Thần vốn là không học qua bao nhiêu pháp quyết, năm năm qua tại Thiên Đế Điện học tập cũng chỉ là Ly Hồn Thuật, có thể Cương Thi sớm đã không có linh hồn, Ly Hồn Thuật giờ phút này cũng là không dễ dùng, chỉ có dựa vào đến Thanh Minh Linh Thể gần người chém giết còn khả năng có một tí hi vọng.

Chẳng qua người coi là cuối cùng không bằng trời tính, cái này Cương Thi mặc dù chỉ là xuất nhập Thi Vương cảnh giới, có thể tu vi tăng lên cũng không phải là một điểm nửa điểm, trong lúc giao thủ Thi Vương một đôi móng nhọn đã có thể phá ra Tiêu Thần thân thể phòng ngự thương tổn đến Tiêu Thần, móng nhọn hóa thành thiết quyền lúc càng có thể chấn Tiêu Thần trong cơ thể khí huyết chấn động, phải biết, bây giờ Tiêu Thần cường độ thân thể, so với trước kia nhưng là mạnh không chỉ gấp đôi, còn là như thế, nếu là trước kia, cái kia nói không chừng, Thi Vương mỗi lần công kích, cũng có thể khiến hấn phún huyết.

Tiêu Thần mặc dù vẫn còn ở dựa vào thân thể và thân pháp "Tàn Yên Bộ" cùng Thi Vương chu toàn, có thể bị thua đã thành định cục.

"Thiên Kiếm thức!" Tiêu Thần liều mạng lại chịu một đòn thi triển núi Huyền Thanh kiếm quyết tại Thi Vương trên người lưu lại một đạo vết thương khổng lồ, vết thương không ngừng ra bên ngoài bốc lên mù, đáng về làm người ta nôn mửa.

Hơn năm năm trong lòng chuyên tâm tu luyện, Tiêu Thần kiếm quyết đã luyện tới rất cảnh giới cao, tuy nói cách đạo kiếm còn rất sớm, nhưng lúc này thi triển kiếm quyết cũng vẫn có thể thương tổn đến Thi Vương.

Thi Vương chịu Tiêu Thần một đòn, lập tức giận dữ, nhanh hơn tấn công về phía Tiêu Thần, Tiêu Thần giờ phút này trên người đã nhiều chỗ bị thương, nội tạng cũng nhận được bất đồng trình độ chấn thương, nếu ở nơi này dạng lấy mạng đổi mạng đánh xuống chính mình chắc chắn phải chết.

Nghĩ tới đây, Tiêu Thần thu hồi Bích Lưu kiếm, tay phải bên ngực trái trước khẽ vỗ, hoán ngày Cổ Cầm xuất hiện ở Tiêu Thần trên tay.

"Thành bại lần nữa một lần hành động!" Tiêu Thần trong lòng hung hăng nói, chỉ thấy Tiêu Thần như cũ tay phải nắm Cầm, tay trái một cái đề lên bảy cái Cầm Huyền, chợt kéo một cái rồi sau đó nhanh chóng buông ra, phảng phất mấy tiếng thúy minh cùng nhau nhớ tới, Thi Vương trước mắt xuất hiện một mảnh màu xanh da trời sương mù, mới vừa rồi còn đứng ở trước mắt đối thủ biến mất không thấy gì nữa.

Thi Vương cuồng bình thường qua loa xông tới qua loa huy quyền, có thể nhất định hết thấy các thứ này cuối cùng chẳng qua là không công.

...

Trần Thanh Phong một tòa xa hoa đại trạch hậu viện, lúc này đang có hai người tại thạch xinh đẹp bên trong thấp giọng nói chuyện với nhau.

"Triệu Đại Sư, ta bị cha đóng hai năm, mấy ngày trước hẳn rồi cuộc thả ta đi ra, người xem có phải hay không cho ta điểm thần thuốc? Nhà ta mới tới mấy tên nha hoàn, rất thủy linh, ta đi làm mấy cái tới thoải mái một chút." Một tên trong đó chẳng thanh niên nói.

"Hừ, bây giờ ta thành bộ dáng này, thân được không có cách nào bổ sung, có thể tiết kiệm liên tiết kiệm một chút, người đi ra ngoài tìm không được à?" Khác một người đàn ông tuổi trung niên nói, người đàn ông này ngồi ở một cái xe lăn, hai tay hai chân đủ cổ tay ra đứt đi, nhìn qua rất là kinh người.

Hai người này tuổi trẻ một người là trần Thanh Phong quản trị mây đại thiện nhân con trai quản trị Thiên Đức, hai năm trước quản trị Thiên Đức chút nào

vô nhân tính bất cóc một tên sớm làm người phụ nữ một dạng hơn nữa hủy người thuần khiết, cuối cùng khiến người ta vợ chồng song song tử vong, quản trị mây giân dừ đám đem con mình đóng lại, cửa ải này chính là hai năm, cho đến mấy ngày trước mới bị thả ra.

Một cái khác tàn phế dĩ nhiên chính là năm đó muốn xuống tay với Lăng Từ Lăng sau đó bị Tiêu Thần phế Triệu sửa chữa, năm đó Triệu sửa chữa bị chữa khỏi phía sau một mực ở tại Đồng Phủ, chẳng qua là dạy hư mất quản trị Thiên Đức, cái khác thật cũng không làm được việc ác gì tới.

"Đừng nói nữa, ta bây giờ cũng không dám ra cửa. Liền tại ngày trước, lại có cái Cương Thi muốn giết ta, nếu không có vị đại sư mấy ngày nay ở tại nhà ta, ta sợ rằng đã chết rồi." Quản trị Thiên Đức một mặt sợ hãi nói.

"Hừ, nghỉ ở nơi này ăn nói linh tinh, Cương Thi làm sao biết truy sát người?" Triệu sửa chữa sắc mặt trầm xuống, thấp giọng nói.

"Nhưng là. . ." Quản trị Thiên Đức vừa muốn cửa ra lẫn nhau luận lại bị Triệu sửa chữa vẫy tay cắt đứt, "Không cần nói, thần được ta đây còn có một chút, nhưng là không nhiều lắm, dùng ít đi chút, tự mình tiến tới cầm, bên trái trong tay áo."

Sau đó quản trị Thiên Đức cầm một cái bình sứ hướng Đồng gia người hầu chỗ ở chạy đi.

Tối nay Đồng Phủ rõ ràng lại vừa là một cái thối nát địa điểm, cũng không ai biết đến tột cùng lại sẽ có bao nhiêu người bị độc thủ.

. . .

"Đây là địa phương nào?" Tiêu Thần theo trong sương mù dần dần tỉnh lại, trước mắt đen thui một mảnh, cộng thêm vừa mới tỉnh lại, Tiêu Thần chỉ có thể loáng thoáng chứng kiến trước mắt là Nhất Phiến Thạch vách tường, mình thì là nằm ở một nhóm trên cỏ.

Tiêu Thần nỗ chớp mắt, rồi sau đó cố gắng muốn ngồi dậy, vừa mới động, xé bình thường đau đớn theo toàn thân truyền tới, Tiêu Thần đau nhức nhe răng trợn mắt, nhưng cuối cùng vẫn cố nén cái này đau nhức ngồi dậy.

Nhắm hai mắt lại mở ra, Tiêu Thần mới nhìn rõ trước mắt cảnh tượng, chính mình thân ở một cái đơn sơ trong thạch thất, Thạch Bích phi thường thô ráp, chung quanh đen kịt một màu, Tiêu Thần vận lên tinh đồng nhìn, chỉ thấy Lăng Từ Lăng liền nằm ở cách mình cách đó không xa, Thạch Thất cửa ra ra mơ hồ có thể nhìn thấy xa xôi Lam Quang, không biết bên ngoài rốt cuộc là cái gì?

Tiêu Thần cố gắng đỡ Thạch Bích cố nén đau nhức muốn đứng lên, từ từ Tiêu Thần đứng đầu cuối cùng vẫn đứng lên. Tiêu Thần chậm chạp đi về phía Lăng Từ Lăng, đi rất chậm rất chậm, bởi vì quanh thân đau nhức, Tiêu Thần mỗi di động một bước đều là một loại giày vò cảm giác.

Giọt mồ hôi không ngừng theo trên mặt nhỏ xuống, Tiêu Thần từng bước từng bước đến gần Lăng Từ Lăng, đã lâu, Tiêu Thần mới đi tới Lăng Từ Lăng bên người, Tiêu Thần ngồi xôm người xuống đi, một cái tay cố hết sức bắt Lăng Từ Lăng thủ đoạn, cảm thụ mạch.

"Cũng còn khá, chẳng qua là tiêu hao quá độ." Tiêu Thần nói xong câu đó buông lỏng một chút trễ lập tức rút ở Lăng Từ Lăng bên người hôn mê bất tỉnh, Tiêu Thần tay còn đang nắm Lăng Từ Lăng thủ đoạn.

Không biết qua bao lâu, ở nơi này âm u trong thạch thất, Lăng Từ Lăng cũng tỉnh lại, Lăng Từ Lăng ngày đó chỉ là bị Thi Vương một đòn, cộng thêm chân nguyên tiêu hao quá độ, bây giờ đã sớm không việc gì, cũng chứng kiến chính mình chỗ sâu Thạch Thất, cùng lối ra Lam Quang, mới tỉnh tới chẳng qua là cảm thấy đầu có chút choáng váng.

"Ừ?" Lăng Từ Lăng vừa định muốn tìm Tiêu Thần lại lại cảm giác mình cổ tay phải chỗ có chút nóng, quay đầu nhìn lại mới phát hiện, Tiêu Thần đang nắm cổ tay mình, Lăng Từ Lăng mặt đỏ lên, hiển nhiên Tiêu Thần lại bị hiểu lầm, nhưng là hắn lại không thể giải thích, không có cách nào hôn mê giải thích thế nào.

Lăng Từ Lăng vốn là nghĩ (muốn) buông ra Tiêu Thần tay, chính mình ra đi xem một cái, có thể chính mình lại rất hưởng thụ bị Tiêu Thần nắm tay cảm giác, Lăng Từ Lăng dứt khoát lại nằm xuống, tùy ý Tiêu Thần nắm tay mình. Không biết tới nhiều tiếp, Lăng Từ Lăng lại đã ngủ.

Thời gian đang cực nhanh, không biết qua bao lâu, Tiêu Thần lại tỉnh lại lần nữa, hắn mới vừa tỉnh lại, cảm giác mình tay tựa hồ đặt ở thứ gì bên trên, Tiêu Thần theo bản năng một trào, tròn trịa, mềm mại, Tiêu Thần trong lúc nhất thời không phản ứng kịp lại vô một hỏi, chỉ nghe Lăng Từ Lăng anh ninh một tiếng, Tiêu Thần như bị sét đánh, lập tức nhảy dựng lên, cái này còn không biết chuyện gì xảy ra lời nói, cái kia Tiêu Thần không phải ngây người chính là choáng váng.

Tiêu Thần đứng lên phía sau quay đầu lại nhìn về phía Lăng Từ Lăng, Lăng Từ Lăng mí mắt giật giật cuối cùng không tỉnh lại, Tiêu Thần tới tới thờ phào nhẹ nhõm, ngược lại không phải là Tiêu Thần thật không tiện, mà là sợ Lăng Từ Lăng sẽ quá lúng túng, như vậy đối với người nào cũng không tốt.

Tiêu Thần xoay người hướng cửa ra đi tới, Tiêu Thần bước ra bước đầu tiên thời điểm mới hiện tại thân thể của mình đã một chút việc cũng không có, Tiêu Thần cho là trải qua thời gian rất lâu, chẳng qua Tiêu Thần cũng không để ý, ung dung rời đi Thạch Thất.

Tiêu Thần không biết là đem hắn xoay người trong nháy mắt, Lăng Từ Lăng trợn mắt trừng trừng chờ Tiêu Thần, nếu như ánh mắt có thể giết người lời nói, không có ai sẽ hoài nghi Tiêu Thần bây giờ đã bị giết mấy trăm lần.

Rời đi Thạch Thất phía sau, Tiêu Thần dọc theo Lam Quang truyền tới phương hướng đi tới, lối đi cũng không phải là rất dài, Tiêu Thần rất nhanh liền đi đến cuối con đường.

Tiêu Thần tại bước ra lối đi một khắc kia, con mắt một chút trừng cùng trâu giống nhau, sau đó ánh mắt lại từ khiếp sợ biến thành trịnh trọng.

Phơi bày tại Tiêu Thần cảnh tượng trước mắt không phải người chết thành đồng, cũng không phải máu chảy thành sông, không, nếu như là người chết thành đồng máu chảy thành sông Tiêu Thần có lẽ còn dễ tiếp nhận hơn một ít, có thể dưới mắt, Tiêu Thần chứng kiến nhưng là giết người hút Huyết Thi Vương quý xuống một tấm linh đài trước, trên linh đài treo một bức họa, bức tranh là một vị xinh đẹp phụ nhân, phía dưới là một trung đội vị trí một lò thoang thoang, giờ phút này Thi Vương đang thành kính nhìn bức họa.

Chứng kiến Thi Vương, Tiêu Thần cũng biết mình và Lăng Từ Lăng vì sao lại ở chỗ này, xem ra chính mình suy đoán cũng không có sai, cái này Thi Vương nhất định sẽ có bí mật.

Thời gian ngược dòng đến Tiêu Thần cùng Thi Vương tại Thanh Phong suối giao chiến ngày hôm đó. . . Lúc ấy là Tiêu Thần cùng Thi Vương đại chiến thời khắc cuối cùng, Tiêu Thần dùng hoán ngày Cổ Cẩm thả ra rồi Ao thuật, Cường Thi không có Linh Hồn Chi Lực, đối với Ao thuật cơ hồ không có sức đề kháng, Tiêu Thần tại thả ra Ao thuật phía sau lập tức thu hồi hoán ngày Cổ Cẩm, đổi thành Bích Lưu Tiên Kiếm cầm ở trên tay.

Làm Tiêu Thần thấy Thi Vương hướng bốn phía qua loa công kích đã dừng lại thời điểm, gọi ra Nghịch Thương Thiên cùng Thương Cẩm Vận chính diện tấn công về phía Thi Vương, chính mình nhưng là dựa vào "Tàn Yên Bộ" đến gần Thi Vương, chuẩn bị súc thể cho Thi Vương một kích trí mạng.

Thi Vương đánh lui Nghịch Thương Thiên huynh muội thời không cửa lớn lọt, chỉ lát nữa là phải bị Tiêu Thần đánh chết, có thể Tiêu Thần Tiên Kiếm liên muốn đâm trúng Thi Vương mi tâm thời điểm, bởi vì khoảng cách gần, Tiêu Thần khiếp sợ hiện tại Thi Vương trong mắt tất cả đều là nước mắt, u Lục Nhân bên trong tiết lộ không phải khát máu cùng điên cuồng.

Mà là thật sâu bi thương, Tiêu Thần phỏng đoán Thi Vương khả năng có bí mật, vì vậy ở chính giữa không cho đang lúc gắng gượng thay đổi thứ kiếm phương hướng, dùng sai lực cảm thấy tập cuốn toàn thân, Tiêu Thần tổn thương càng thêm tổn thương cuối cùng hôn mê.

Nghịch Thương Thiên huynh muội cùng Tiêu Thần tâm ý tương thông, cuối cùng Tiêu Thần tạm thời dừng công kích dụng ý bọn họ cũng đoán được đại khái, đang toàn thân chú ý Tiêu Thần cùng Lăng Từ Lăng, chỉ cần Thi Vương nghĩ (muốn) gia hại hai người, bọn họ lập tức mang theo hai người chạy trốn.

Trên thực tế Thi Vương mới vừa rồi đã phát hiện Tiêu Thần một kích trí mạng, một khắc kia, Thi Vương cũng cho là mình không thể nào lại thoát khỏi may mắn, lúc ấy, tại nhận ra được chính mình muốn chết trong nháy mắt, Thi Vương không có tức giận, cũng không có cừ hận, chỉ có thật sâu tiếc nuối cùng đau thương, Tiêu Thần trong nháy mắt bắt được những thứ này, cuối cùng không hạ sát thủ.

Thi Vương vọt lên xuống trong nước Tiêu Thần ném vào trong suối Tiểu Đình bên trong, giờ khắc này, Thi Vương do dự, hút ăn hai người này tinh huyết đủ để cho chính mình tu vi lên một tầng nữa, chính mình mục đích cũng đơn giản hơn là có thể đạt tới, có thể cứ như vậy, mình cũng vi phạm trong lòng mình đạo đức quy tắc.

Nói đến buồn cười, cũng cực kỳ châm chọc, vì lợi ích, coi như là người cũng sẽ biến thành ma quỷ, một cái Cường Thi, vẫn còn có đạo đức quy tắc, suy nghĩ nhiều lần, cuối cùng Thi Vương cứu Tiêu Thần hai người, hơn nữa đem hai người dẫn tới trong nghĩa địa.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 160: Hạ Hòa Vũ

Nghịch Thương Thiên huynh muội cũng yên tâm ghé vào Tiêu Thần trên người.

Cũng coi như cái này Thi Vương may mắn, nếu là lần lúc ấy trấn hút ăn Tiêu Thần tinh huyết lời nói, cái kia Tiêu Thần đứng đầu nặng vô cùng thương thể, mà chính hắn chắc chắn phải chết, Thanh Minh linh lực sao lại là đùa, đối với không có được công nhận cũng không phải là Tiêu Thần tự nguyện dưới tình huống, tranh giành Thanh Minh linh lực chỉ có một con đường chết, Thanh Minh linh lực chính là thể gian độc nhất độc được, dính chi nhất định mất.

Tiêu Thần chậm chạp đi về phía Thi Vương, hướng trên linh đài cắm ba cái hương đốt, hướng về phía bức họa bái một cái, rồi sau đó đem hương cắm vào lư hương, Thi Vương đem những này nhìn ở trong mắt lại là cái gì biểu thị cũng không có, như cũ ngốc ngốc nhìn bức họa.

Tiêu Thần hướng bốn phía nhìn một chút, phát hiện cái này mộ thất bên trong tổng cộng có ba cái cửa ra, một người trong đó là mình đi vào, ngoài ra hai cái phân biệt thông hướng một gian lóe lên Lam Quang Thạch Thất cùng một gian có ánh nến Thạch Thất.

Tiêu Thần chậm chạp hướng có ánh nến Thạch Thất đi tới, Thi Vương cũng không có ngăn trở Tiêu Thần, chẳng qua là đứng lên đi theo Tiêu Thần cùng đi vào rồi.

Tiêu Thần đi tới trong thạch thất nhìn một cái, từng cái hòm gỗ lớn một dạng tùy ý để dưới đất, Thạch Thất một bên trên một chiếc bàn gỗ đốt mấy con cây nến, ánh nến chiếu sáng toàn bộ Thạch Thất, tiếp lấy ánh nến, Tiêu Thần phát hiện trên đất trong rương làm ra vẻ đa số sách vở tờ giấy chủng loại thư phòng đồ dùng.

Tiêu Thần tới chết đại khái nhìn xuống, ánh mắt liền rơi vào trên bàn gỗ một phong thư bên trên, phong thư bên ngoài dùng một tầng thật dày pa-ra-phin che lại, Tiêu Thần đi tới cầm thư lên Phong, không ngờ Thi Vương một cái đoạt đi, đang lúc Tiêu Thần nghi ngờ lúc, Thi Vương vung tay lên xé ra phong thư, bên trong là mấy tờ viết đầy chữ màu đen tờ giấy.

Thi Vương cầm trên tay tờ giấy giao cho Tiêu Thần phía sau, chính mình liền đi vào ngoài ra một gian thạch thất.

Tiêu Thần kết quả tờ thư liền nhìn kỹ lên trên tờ giấy nội dung, Tiêu Thần càng xem càng kinh hãi, chứng kiến cuối cùng lúc Tiêu Thần trên mặt khiếp sợ chuyển biến thành thật sâu kính nể.

Tiêu Thần để tay xuống bên trong giấy viết thư, hướng mình hôn mê lúc nằm cái kia thấy Thạch Thất.

...

Tiêu Thần theo Thi Vương cho hắn trong thư hiểu được toàn bộ sự tình toàn bộ, đồng thời Tiêu Thần cũng quyết định trợ giúp Thi Vương hoàn thành tâm nguyện.

Thi Vương tên là Hạ Hòa Vũ, khi còn sống là trấn Thanh Phong người, tại trấn Thanh Phong cũng coi như cuộc sống tốt hơn người, làm người bản phận phúc hậu, mở một nhà trà lâu buôn bán cũng là hết sức đắc khách, chừng hai mươi liền cưới vị trí như hoa tướng mạo xinh đẹp hiền nội trợ trương viện.

Hai người kinh doanh trà lâu ân ái ái, đồ kỵ người bên cạnh, có một ngày trấn trên nhà giàu nhất con trai quản trị Thiên Đức tại trà lâu thỉnh thoảng thấy Trương Viện xinh đẹp, sinh lòng ác ý, bày mưu đặt kế chân chạy Lưu Tứ ban đêm thừa dịp Hạ Hòa Vũ không về nhà lúc trời đi Trương Viện, mang về trong phủ đem ô nhục.

Sau chuyện này lại đem đưa về nhà bên trong, Trương Viện không tiếp thụ nỗi chính mình, cho là mình thật xin lỗi chồng, ở trong nhà để lại thư tự sát, Hạ Hòa Vũ đóng cửa về đến nhà, phát hiện thê tử tự sát thân vong, đã là thương tâm muốn chết, lại nhìn thấy thê tử để lại thư, biết được thê tử bị Đồng gia làm hại càng là khiến cho nổi giận đùng đùng, Hạ Hòa Vũ không để ý bóng đêm trực tiếp mang người đi tới quản trị cửa nhà, thê phải lấy lại công đạo.

Quản trị Thiên Đức cha quản trị mây là giàu có tốt lắm, tại trấn Thanh Phong đệ nhất danh tiếng tốt lắm, có thể ngoài tự nhưng là cái không biết không giữ con phá của, quản trị Vân Cương cỡi áo buồn ngủ, nghe bên ngoài tiếng kêu la liền đứng dậy nhìn một cái.

Biết được Hạ Hòa Vũ ý đồ, nhất thời tức giận không dứt kêu lên con trai quản trị Thiên Đức, bồi tội, cũng hứa hẹn bồi thường Hạ gia.

Hạ Hòa Vũ phu thê tình thâm, như thế nào tiếp bồi thường chuyện, chỉ rõ không phải là giết Đoàn Thiên Đức không thể, quản trị mây lão tới một dạng, đối với Đoàn Thiên Đức cung chiều yêu có thừa, tự nhiên không thể nào để cho người khác giết chết con trai, tự mình quỳ xuống cho Hạ Hòa Vũ bồi tội, thậm chí nguyện ý vì con trai đền mạng, Hạ Hòa Vũ sớm vài năm bị quản trị mây đại ân, cũng không khả năng giết quản trị mây.

Hắn biết ngày đó muốn giết Đoàn Thiên Đức là không có khả năng, đồng thời hắn cũng biết quản trị mây người này phụ làm khó, liền về nhà, mạng gia đình xây mộ thất, giá cao mua Linh Ngọc tạm thời bảo vệ vợ một dạng thi thể Bất Hủ.

Rồi sau đó tại thê tử linh tiền tự sát, thê phải trả thù này, cam nguyện trở thành Cương Thi trọn đời thoát thân không được, đổi để báo thù lực lượng, Hạ Hòa Vũ sau khi chết hóa thành Cương Thi một mình đi Đồng Phủ chờ cơ hội giết chết quản trị Thiên Đức.

Sau đó bị tại Đồng Phủ cách làm núi Huyền Thanh môn nhân không tin được nghiên đánh lui, suýt nữa bỏ mình, Hạ Hòa Vũ trở lại mộ thất, mắt thấy chính mình dừng lại nhân gian giờ dần dần giảm bớt,

Mà thê tử thù lớn chưa trả, một thời không có hắn phát chỉ đành phải sát hại dân chúng vô tội tăng cao tu vi, làm vợ báo thù.

Hành động đêm đó lại bất ngờ đụng vào Tiêu Thần hai người ngăn trở, thì có sau đó ra tay đánh nhau.

Thanh Phong bên khe suối Hạ Hòa Vũ cùng Tiêu Thần Đấu Chiến cuối cùng, Tiêu Thần phát giác Thi Vương khác thường cuối cùng buông tha đánh chết hắn, Hạ Hòa Vũ lần đầu tiên là Cương Thi, nhân tính còn chưa hoàn toàn mất, đồng thời trí tuệ cũng không so với người thấp, thấy Tiêu Thần đối với thù hạ mình lưu tình Hạ Hòa Vũ cũng đoán được đại khái, ở là muốn cho Tiêu Thần cùng Lăng Tử Lăng hai người trợ giúp chính mình báo thù.

Tiêu Thần biết được cái này Thi Vương Hạ Hòa Vũ lại có đi qua như vậy, hơn nữa vì yêu quý thê tử hoàn toàn lấy bán ra linh hồn muốn đời không được vào luân hồi đem đổi lấy báo thù lực lượng.

Thư kết thúc viết: Nói đến thế thôi, nếu có duyên người có, mong rằng giúp ta vợ chồng trả thù tuyệt hận, ta vợ chồng trên trời có linh thiêng cảm tạ người một đời, nếu không có trái tim báo thù đem thư Phong tốt lưu lại.

Cử động này, Tiêu Thần theo đáy lòng khâm phục, mặc dù Tiêu Thần hẳn tự hỏi vì đồng bạn cũng có thể như thế, nhưng đối phương cùng mình bất đồng, đây chẳng qua là một tên người bình thường, trí tuệ như thế quả thực làm người ta kính nể.

Tiêu Thần đi vào Hạ Hòa Vũ mới vừa rồi đi vào trong thạch thất, vừa vào cửa Tiêu Thần liền thấy một tòa trong thạch quan nằm một cụ nữ thi, nữ thi tướng mạo cùng lúc trước Tiêu Thần chứng kiến bức họa bên trong nữ tử độc nhất vô nhị, bất đồng là, bức họa bên trong nữ tử một mặt hạnh phúc mỉm cười, mà trước mắt cô thi thể này, thống khổ trên mặt ngoại trừ đầy áp thật sâu sát khí bên ngoài, còn có một đui Bạo Lệ khí, hoàn toàn không giống chết đi người, đến cùng nữ quý có tám phần giống nhau.

Nữ thi ngồi bên cạnh đúng là Thi Vương Hạ Hòa Vũ, giờ phút này Hạ Hòa Vũ chẳng qua là si tình nhìn nữ thi, trong mắt rõ ràng có thể thấy lệ quang.

"A rống. . ."

Khàn khàn thanh âm theo Hạ Hòa Vũ trong miệng phát ra, đồng thời hân cũng đứng lên, đi tới Tiêu Thần bên người lập tức quỳ xuống, đầu không ở tại trên đất va chạm.

Tiêu Thần lập tức đỡ dậy Hạ Hòa Vũ, cũng không để ý hân có nghe hay không hiểu, Tiêu Thần cất cao giọng nói: "Người vợ chồng ước nguyện, ta Tiêu Thần tiếp nhận!"

Sau đó không để ý Hạ Hòa Vũ đi thẳng tới Lăng Từ Lăng ngủ say căn phòng.

Lăng Từ Lăng đã sớm tỉnh lại, hồi tưởng lại mới vừa rồi Tiêu Thần lại bắt chính mình nơi đó, còn liên tục hai cái, Lăng Từ Lăng trên mặt không khỏi có chút lên cơn sốt, đang ở Lăng Từ Lăng cúi đầu suy nghĩ lung tung đang lúc, Tiêu Thần đi tới Thạch Thất.

Lăng Từ Lăng thấy Tiêu Thần thần sắc nghiêm túc, cũng không để ý mới vừa rồi quần thái, đứng dậy hỏi: "Này, thối lưu manh lưu, người làm sao vậy?"

Sự thúc người nguyện ý giúp Thi Vương sao? Hãy nghe ta nói hết, không muốn lời nói người lập tức rời đi nơi này trước sẽ núi Huyền Thanh, lập tức Tiêu Thần đem Tiêu Thần biết được tin tức cùng mình nhận xét cho Lăng Từ Lăng nói một lần.

"Chuyện này cùng môn phái dạy dỗ thị phi quan niệm khác nhau trời vực, người không thể một thời tiếp nhận cũng không liên quan, một hồi người trở về núi Huyền Thanh, ta giúp Hạ Hòa Vũ vợ chồng báo xong đại thù ta cũng sẽ rất mau trở lại tới." Tiêu Thần nói xong chuyện tình toàn bộ nguyên do phía sau nói tiếp.

"Được rồi, ta không yên tâm người cái này thối lưu manh lưu, ta còn là cùng đi chứ." Lăng Từ Lăng nghe Tiêu Thần nói xong Thi Vương Hạ Hòa Vũ việc trải qua phía sau khiếp sợ không chút nào thấp hơn Tiêu Thần.

"Ừ, các loại (chờ) Hạ Hòa Vũ chuẩn bị xong, chúng ta liền cùng đi chứ. Chẳng qua Huyền Lăng sự thúc, ta phải trước nói cho người biết, một khi chuyện này bị môn phái biết lời nói, bất luận chúng ta là đúng hay sai đều sẽ phải chịu trừng phạt, ta xem người không cần phải đặt mình vào nguy hiểm." Tiêu Thần nghiêm túc nói.

"Đủ rồi, thối lưu manh lưu, hừ, người xem ta là cái loại này hạng người ham sống sợ chết sao? Lại nói, người còn không có ta lợi hại đây, nói không chừng người bị người hai ba lần liền quyết định được. Cho nên, còn phải ta theo đến mới được." Lăng Từ Lăng một bộ ăn chết Tiêu Thần dáng vẻ.

Tiêu Thần biết Lăng Từ Lăng nói như vậy chỉ là vì làm cho mình ít một chút áp lực thôi, nếu không phải thật muốn đi, Lăng Từ Lăng cũng sẽ không nói nhiều như vậy.

Trần Thanh Phong Đồng Phủ, một gian thiên phòng bên trong, tiếng liên tiếp, xuyên thấu qua ánh nến mơ hồ có thể thấy một đoàn bóng người đứng đưa.

Không cần nghĩ cũng biết, đây là Đồng gia con trai độc nhất quản trị Thiên Đức lại dùng lợi dụng được vật chi tiện tùy ý tàn phá trong phủ nha hoàn, ngày đó theo Triệu sửa chữa cái kia đặt được thân được phía sau, Đồng gia có chút sắc đẹp nha hoàn đều bị ô nhục.

Nhưng mà hân cũng không biết, đại kiếp cũng nhanh tới.

Cụ ly Tiêu Thần cùng Thi Vương Hạ Hòa Vũ đánh một trận đã qua hơn nửa tháng, nửa tháng này tới Hạ Hòa Vũ một mực ở tại trong huyết mộ, Tiêu Thần cùng Lăng Từ Lăng cũng ở đây Mộ Huyết dưỡng thương, bây giờ Hạ Hòa Vũ đã cùng cố Thi Vương cảnh giới, Tiêu Thần cùng Lăng Từ Lăng cũng khỏi hân thương thể, tiếp theo chính là giúp Hạ Hòa Vũ báo thù.

Hạ Hòa Vũ không có mới đi ra giết người, trần Thanh Phong khôi phục ngày xưa yên lặng, trong tiểu trấn tọa lạc xa hoa nhất một tòa đại trạch, đúng là Đồng Phủ, giờ phút này quản trị Thiên Đức đang cùng Triệu sửa chữa bàn luận cái gì, nghĩ đến chẳng qua chỉ là người không nhận ra thủ đoạn, giờ phút này quản trị Thiên Đức hồn nhiên không cảm giác đại họa sắp trước mắt.

Tiêu Thần Lăng Từ Lăng cùng Hạ Hòa Vũ ba người đã rời đi Mộ Huyết rồi, lúc này bên ngoài đã sớm là đen kịt một màu, hai người một xác cứ như vậy thừa dịp bóng đêm tốc độ cao hướng Đồng Phủ chạy tới.

Ra Mộ Huyết Tiêu Thần cùng Lăng Từ Lăng mới phát hiện, Thi Vương Hạ Hòa Vũ cùng vợ hân Trương Viện Mộ Huyết cách Thanh Phong bên khe suối chỉ có không tới mười dặm đường, khó trách ngày đó Lăng Từ Lăng sẽ ở Thanh Phong bên khe suối gặp phải Hạ Hòa Vũ tập kích.

Hai người này một xác đi tới trần Thanh Phong lúc đã là đêm khuya, trần trên cư dân cũng ngoại trừ say rượu tại trên đường phố tán loạn đều rồi rít chìm vào giấc ngủ, mà trần trên xa hoa nhất đại trạch tối nay chắc chắn nghênh đón một trận họa sát thân.

Đồng Phủ bên trong, chủ tớ đều đã nghỉ ngơi, chỉ có trăng đêm bắt diệt đèn lồng cho đại viện mang đến từng miếng quang minh.

Tiêu Thần Lăng Từ Lăng cùng Hạ Hòa Vũ giờ phút này đứng tại cửa đại viện, dựa theo Hạ Hòa Vũ ý là có thể không kinh động người tốt hơn, chỉ cần giết quản trị Thiên Đức liền có thể. Vì vậy Tiêu Thần Lăng Từ Lăng cùng Hạ Hòa Vũ lặng lẽ tiến vào đại viện.

Không ngờ bọn họ vừa dứt ở phía trước viện trên đường lớn, bất ngờ xảy ra chuyện, một chuỗi sắc nhọn đồng tiếng chuông reo thông suốt toàn bộ Đồng gia đại viện, đã nhập định một tên nữ đạo trưởng chợt mở mắt ra con ngươi, trong nháy mắt liền ra rồi căn phòng hướng Đồng gia tiền viện chạy tới.

Đồng Phủ bên trong tất cả mọi người nghe được tiếng chuông đều vội vàng đứng dậy, bọn họ đương nhiên biết cái này tiếng chuông đại biểu là cái gì. Trước đây không lâu Cương Thi giết tới trên cửa, nếu không phải vừa vặn có vị đạo trưởng tại trong phủ lời nói, hậu quả khó mà lường được, vị đạo trưởng kia ở trong sân chuẩn bị không ít thứ, trong đó liền bao gồm cái này gậy phải Thi Khí liền vang chuông đồng, giờ phút này chuông đồng vang lên đại biểu chỉ có một việc, Cương Thi lại tới cửa rồi.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 161: Tàn sát đồng môn

Tiêu Thần một nhóm nghe được tiếng chuông một khắc kia cũng biết không hay, có thể Hạ Hòa Vũ thế phải giết Đồng Thiên Đức mới bỏ qua, Tiêu Thần cùng Lăng Từ Lăng cũng không tốt thối lui, theo đuôi Thi Vương cùng nhau trong sân tìm kiếm Đồng Thiên Đức chỗ ở.

Hoàng Thiên không phụ người có lòng, Thi Vương Hạ Hòa Vũ cuối cùng ở hậu viện tìm được Đồng Thiên Đức chỗ ở, Đồng Thiên Đức đã cùng vài tên gia đình nghe được chuông đồng vang thời điểm liền vội vàng đứng dậy đi ra, giờ phút này gặp được lần truy sát chính mình Cương Thi cùng một đôi nam nữ xuất hiện ở trước mắt, lập tức hù dọa hai chân thẳng quật gió, muốn chạy làm thế nào cũng bước không mở chân, chỉ có thể nhìn Cương Thi cách mình càng ngày càng gần, tử vong cũng cách mình càng ngày càng gần.

Hạ Hòa Vũ vừa thấy được Đồng Thiên Đức lập tức nổi điên lên, "Vèo" một tiếng xông thẳng Đồng Thiên Đức đi.

"Càn rồi!" Một tiếng giọng nữ quát chói tai, một tia sét ứng tiếng mà tới, đánh vào Hạ Hòa Vũ ngực, người tới chính là ở tạm Đồng Phủ Huyền Thanh Sơn Tam Đại Đệ Tử Huyền Nghiên, đánh trúng Hạ Hòa Vũ mặc dù chỉ là một đạo phổ thông Chương Tâm Lôi, có thể Huyền Nghiên tu vi, coi như là cái này cơ pháp thuật cũng đem làm Hạ Hòa Vũ động tác hơi chậm lại, Huyền Nghiên thừa cơ ngăn ở Đồng Thiên Đức trước người.

Hạ Hòa Vũ gặp được lần thiếu chút nữa giết chết người một nhà xuất hiện, cũng là tạm thời lui trở lại, Huyền Nghiên sau lưng Đồng Thiên Đức thừa cơ nhưng là thừa cơ chạy trốn tới bên cạnh.

"Huyền Nghiên sư tỷ." Lăng Từ Lăng thét một tiếng kinh hãi.

"Ừ? Huyền Lăng? Là người?" Huyền Nghiên nghe vậy nhìn Thi Vương bên người Lăng Từ Lăng, một cái liền nhận ra được.

Lăng Từ Lăng không tới mười năm nhưng là liên phá Luyện Khí Trúc Cơ Thai Thành ba cửa ải, là Huyền Thanh Sơn Nữ Tu đệ nhất thiên tài, toàn bộ Huyền Thanh Sơn không mấy cái không nhận biết Lăng Từ Lăng.

"Người làm sao biết cùng yêu nghiệt này cùng một chỗ, còn bên cạnh vị kia, chắc hẳn chính là Phiêu Miểu Phong Nam Tu Tiêu Thần tiểu bối đi, hai người các ngươi còn không qua đây giúp ta cùng nhau diệt yêu nghiệt này." Huyền Nghiên nhìn một cái mái tóc màu xanh Tiêu Thần sau đó vênh vào hung hăng nói.

"Chuyện này. . ." Lăng Từ Lăng chần chờ, một bên là ngậm oán mà tử thi Vương Hạ Hòa Vũ, một bên càng là Huyền Thanh Sơn đồng môn, giúp ai cũng biết làm thương tổn bên kia, Lăng Từ Lăng tình thế khó xử.

"Ồ, nguyên lai là Huyền Nghiên sư thúc, không bằng ngươi hỏi trước một chút phía sau người Đồng Thiên Đức cái này Cương Thi tại sao phải giết hẳn rồi quyết định muốn tiêu diệt ai?" Tiêu Thần không chút khách khí nói.

"Lớn mật, ngươi nhất giới tiểu bối làm sao có thể vô lễ như thế, vả lại ta bất kể chuyện ra cần gì phải bởi vì, ta chỉ quản cứu tế trăm họ, ngược lại ngươi tiểu bối này lại cùng yêu nghiệt này lăn lộn cùng một chỗ, nghĩ đến cũng sẽ không là thứ tốt gì, ngươi lui sang một bên, lát nữa ta sẽ tự xử trí ngươi." Huyền Nghiên lạnh rên một tiếng, như cũ trên cao nhìn xuống nói.

"Ha ha ha. . . Thật là buồn cười, như thế chẳng hỏi rõ trắng liền muốn bắt người hỏi tội, đây chẳng lẽ là ta Huyền Thanh Sơn phong cách sao? Hôm nay

ta giúp cái này Thi Vương đánh chết Đồng Thiên Đức rồi, ta xem ngươi có thể như thế nào." Tiêu Thần cười to một tiếng, không che giấu chút nào nội tâm ý kiến.

"Nguyệt Đò, không nghĩ tới ta Huyền Thanh nhất mạch lại ra một ở yêu ma đồng bọn đệ tử, Bần Đạo hôm nay liền thay phiêu miểu tổ sư thanh lý môn hộ." Huyền Nghiên nói xong lập tức bắt pháp quyết, một chuỗi lóe bạch quang Phi Kiếm trống rỗng xuất hiện lên đỉnh đầu không ngừng quanh quẩn.

"Hừ!" Tiêu Thần một tiếng hừ lạnh trước tiên tấn công về phía Huyền Nghiên, "Hạ Hòa Vũ, ta đi đối phó cái này bà nương, ngươi chỉ để ý đánh chết Đồng Thiên Đức.

Một tiếng lè tiếng kêu, Huyền Nghiên trên đầu lóe bạch quang Phi Kiếm lập tức hướng Tiêu Thần mà đến, Tiêu Thần trong tay nắm thật chặt Bích Lưu Tiên Kiếm, chém về phía trước.

"Keng" "Keng" "Keng "

Liên tiếp ba tiếng thúy minh, Tiêu Thần khóe miệng tràn máu bay ngược.

Huyền Nghiên chính là Huyền Thanh Sơn Thỉnh Vũ Phong đệ một dạng, một thân tu vi lấy đạt Thai Thành Hậu kỳ, cự ly Nguyên Thần Huyền Cảnh chẳng qua một bước ngắn, Phi Kiếm chém ra lực đạo cho dù Tiêu Thần thân là Thanh Minh Linh Thể cứng rắn chống lại cũng là không địch lại bị thương. Nếu là thay lên người thường lần này va chạm đủ để muốn hấn mạng nhỏ.

"Trở lại." Tiêu Thần hét lớn một tiếng nâng kiếm trở lên.

"Ồ." Huyền Nghiên rõ ràng không nghĩ tới cứng rắn chịu bản thân phi kiếm một đòn Tiêu Thần còn sức tái chiến.

Sau đó Huyền Nghiên lại vừa là một đạo kiếm quang bổ ra, bản thân nâng nhưng là cản lại muốn nhân cơ hội giết người Hạ Hòa Vũ, Tiêu Thần ăn qua một lần thua thiệt, lần này cũng không lựa chọn chống cự, lập tức lập tức thi triển "Tàn Yên Bộ" mau tránh ra kiếm quang tấn công về phía Huyền Nghiên.

"Không biết sống chết." Huyền Nghiên cũng không ngờ tới Tiêu Thần có thể mau tránh ra công kích mình, lập tức thi triển Lôi Chú Ngũ Lôi quyết,

Chính cái tiểu viện bầu trời trong nháy mắt hạ xuống như lớn bằng cánh tay màu tím Lôi Quang, hạ xuống Lôi Quang phẳng phát mất dài bình thường phân biệt tấn công về phía Tiêu Thần cùng Hạ Hòa Vũ.

Tiêu Thần không phải lần đầu gặp có thể phong tỏa tự thân công kích, tuyệt thế thân pháp "Tàn Yên Bộ" trong lúc nhất thời cũng vậy không mở, thậm chí kêu một tiếng không được, Tiêu Thần đem linh lực rút đầy bên ngoài thân, mượn nửa giúp thân pháp Tá Lực, hết sức né tránh công kích, nhưng vẫn là có mấy đạo Lôi Quang trong nháy mắt đánh vào Tiêu Thần trên người.

Làm Huyền Nghiên bất ngờ là, Tiêu Thần cũng không có bị Lôi Quang đốt trụi, thậm chí chẳng qua là hơi hơi chịu rồi một ít bị thương nhẹ, Tiêu Thần Thanh Minh Linh Thể bực nào bá đạo, tại Lôi Quang chạm được Tiêu Thần thân thể trong nháy mắt, Lôi Quang lập tức có một bộ phận nhanh chóng chuyển hóa thành tinh khiết linh lực tràn vào Tiêu Thần trong cơ thể, Ngũ Lôi quyết uy lực giảm nhiều tự nhiên không đủ thương được Tiêu Thần.

Chắc hẳn ở Tiêu Thần mà nói Hạ Hòa Vũ liền muốn dễ dàng rất nhiều Hạ Hòa Vũ dựa vào Thi Vương tốc độ mấy cái lắc mình liền kính nhờ Ngũ Lôi quyết công kích, dù sao coi như là phong tỏa công kích cũng có một cái độ.

Tiêu Thần hóa giải Ngũ Lôi quyết phía sau, biết rõ lấy bình thường thủ đoạn chống lại cái này Huyền Nghiên không có phần thắng chút nào, vì vậy, Tiêu Thần nhắm hai mắt lại, trong lòng mặc niệm Ly Hồn Thuật pháp quyết, Tiêu Thần mạnh mẽ vừa mở mắt, một đạo vô hình công kích trong nháy mắt quét Huyền Nghiên, đang chuẩn bị xuất thủ đối phó Hạ Hòa Vũ Huyền Nghiên động tác trên tay hơi chậm lại, Thi Vương Hạ Hòa Vũ công kích đã tới người.

"Không "

"Không được!"

Hai âm thanh đột nhiên vang lên, Tiêu Thần cùng Lăng Từ Lăng thấy Thi Vương tấn công về phía Huyền Nghiên lúc sẽ không ở lên tiếng, có thể cuối cùng vẫn là đầy nửa nhịp, xong về Huyền Nghiên Tiêu Thần chỉ tiếp nhận nòng một viên không thể nhắm mắt đầu.

Huyền Nghiên chưa tới Nguyên Thần kỳ, còn không có thể Nguyên Thần rời thân thể, bị chém xuống đầu đã là chết không thể chết lại.

Đang ở Tiêu Thần khiếp sợ đang lúc, dị biến hồi sinh, mấy đạo màu sắc khác nhau ánh sáng rồi rít đánh trúng liền muốn trăm sát Đồng Thiên Đức Hạ Hòa Vũ, Thi Vương Hạ Hòa Vũ bị mấy đạo lưu quang tập trung phía sau thống khổ nhìn Tiêu Thần một cái, ngay sau đó vĩnh viễn nhắm hai mắt lại. Mấy đạo nhân ảnh xuất hiện ở trong sân nhỏ.

Thi Vương trong mắt lộ ra vẫn không có cừu hận cùng không cam lòng, có vẫn là thật sâu tiếc nuối, Tiêu Thần thả ra trong tay Huyền Nghiên đầu, chậm chạp đi về phía Hạ Hòa Vũ thi trước.

"Lớn mật hậu bối, phạm thượng đánh chết sư trưởng, còn không thức thủ chịu trời." Người vừa tới bên trong một người cầm đầu lớn tiếng quát đến.

"Ca ca, không phải. . . Không phải Tiêu Thần." Lăng Từ Lăng vội vàng tiến lên nói. Nói chuyện lúc trước nam tử đúng là Lăng Từ Lăng huynh trưởng

thiên tài Lăng Tiêu.

"Chúng ta tận mắt nhìn thấy còn có thể là giả?" Khác một người đàn ông nói.

"Đủ rồi, Tường Hoàn! Lăng Nhi, người tránh ra trước, công đạo tự tại lòng người, chúng ta sẽ đem hân mạng về Huyền Thanh Sơn giao cho sư trưởng xử lý." Lăng Tiêu ngăn lại tên kia là Tường Hoàn nam tử, không chút biểu tình nói.

"Không muốn. . . A. . ." Lại Lăng Tiêu cùng Lăng Tử Lăng nói chuyện với nhau sau khi, Tiêu Thần đã thừa cơ đem Đồng Thiên Đức trên cổ đầu người trực tiếp vận xuống, mang theo Thi Vương Hạ Hòa Vũ thi thể cùng nhau vọt ra khỏi Đồng Phủ, rồi đi trấn Thanh Phong.

"Lại dám giúp yêu nghiệt sát hại phạm nhân, còn nói không phải hân đã giết Huyền Nghiên sư muội." Tường Hoàn nói nói lần nữa.

Chẳng qua hiển nhiên không người dựng hân lời nói.

"Tiêu Thần. . ." Lăng Tử Lăng thứ nhất đuổi theo.

Sau đó Lăng Tiêu đoàn người mang theo Huyền Nghiên di thể cũng theo đuôi đi, chỉ để lại chạy tới hiện trường phát hiện mình con trai chết không toàn thây mà khóc rống quản trị mây cùng một đám gia đình.

Mới vừa Tiêu Thần tiếp Huyền Nghiên đầu thời điểm, xong bị thành sư môn lịch luyện nhiệm vụ trở lại vừa tới trấn Thanh Phong phát hiện có sóng linh lực mà chạy tới Đồng Phủ Lăng Tiêu đoàn người đụng thẳng, mọi người đương nhiên ngộ nhận là Tiêu Thần chém xuống Huyền Nghiên đầu, mà Tiêu Thần cũng không làm giải thích lại giết một phạm nhân, lúc này Tiêu Thần coi như là trên lưng nhảy vào Hoàng Hà cũng rửa không sạch giả tội danh. . .

Tiêu Thần mang theo Thi Vương Hạ Hòa Vũ thi thể và Đồng Thiên Đức đầu thật nhanh đi tới Hạ Hòa Vũ vợ chồng trong huyết mộ.

Tiêu Thần đem Hạ Hòa Vũ thi thể đặt ở thê tử Trương Viện bên người, lại đem Đồng Thiên Đức đầu đặt ở hai người linh tiên.

"Đây cũng tính là ta có thể vì người bọn làm một điểm cuối cùng chuyện, hai vị yên nghỉ đi!" Tiêu Thần đốt ba cái thoang thoang tự mình nói.

Rồi sau đó Tiêu Thần trong mắt lại không phiền muộn sắc mặt, mà là dĩ vãng vô địch kiên nghị.

Tiêu Thần đem Hạ Hòa Vũ vợ chồng chôn cất tốt sau đó rồi đi Mộ Huyệt, nhưng cũng không ai biết Tiêu Thần lúc xoay người sau khi, Hạ Hòa Vũ đột nhiên mở hai mắt ra.

Tiêu Thần rời đi Mộ Huyệt thời điểm không trung đã hơi hơi tỏa sáng, không cần thiết bao lâu đến lượt trời đã sáng, mà các loại (chờ) mang Tiêu Thần nhưng là không có giới hạn Hắc Ám

Đuổi theo Lăng Tử Lăng cùng Lăng Tiêu một nhóm đã sớm đứng tại Thanh Phong cạnh suối vừa chờ Tiêu Thần rời, Tiêu Thần không sợ hãi chút nào đi về phía mọi người, làm Tiêu Thần trái qua Lăng Tử Lăng bên người thời điểm, nhếch miệng mỉm cười.

Lăng Tử Lăng nhắm hai mắt lại, nước mắt lần nữa chảy xuống.

"Tiêu Thần, theo chúng ta trở về Huyền Thanh Sơn, các sư trưởng sẽ xử lý chuyện này." Lăng Tiêu từ tốn nói.

"Ta biết rồi, Huyền Tiêu sư thúc, chúng ta lúc này đi thôi." Nói xong không để ý mọi người kinh dị, Ngự Kiếm hướng Huyền Thanh Sơn bay đi.

"Chuyện này. . ." Tường Hoàn sợ là trong đám người đứng đầu mất mặt một người, lúc trước Tiêu Thần tiến vào Mộ Huyệt phía sau hân vẫn ở một bên kêu la om sòm muốn đi vào bắt người, bị Lăng Tiêu ngăn lại phía sau còn nói Tiêu Thần nhất định sẽ chạy trốn, khiến mọi người khỏe tốt phòng bị, mà giờ khắc này Tiêu Thần lại không ngờ chính mình trở về Huyền Thanh Sơn. Cái này làm cho cái này bụng dạ hẹp hòi Tường Hoàn không đất dung thân, nếu không dám đối với sư huynh nổi giận, tự nhiên giận cá chém thớt Tiêu Thần.

Người chính là như vậy thực tế, rõ ràng không có cừu hận, chỉ là bị thương một ít mặt mũi, liền có thể khiến người ta liều lĩnh hận tới người.

. . .

Huyền Thanh Phong Thiên Thanh đại điện.

Kinh Thương Đạo Tôn giờ phút này đang ở trong điện nhập định, bỗng nhiên hân nhắm hai mắt lại chậm chậm mở ra, nhìn về phía Tiêu Thần tiến vào Huyền Thanh Sơn phương hướng.

"Trở về rồi, rốt cuộc ngộ được cái gì?" Bởi vì Tiêu Thần Thanh Minh Linh Thể cùng Ca Thư Hành Vân quan hệ, Kinh Thương Đạo Tôn một mực rất coi trọng Tiêu Thần, Tiêu Thần lần này lịch luyện trở lại, hân cũng có chút mong đợi Tiêu Thần rốt cuộc ngộ được cái gì.

"Đệ tử Huyền Tiêu hoàn thành nhiệm vụ trở lại, mang theo Tiêu Thần cầu kiến Chương Giáo!" Lăng Tiêu đoàn người đi tới Thiên Thanh trước đại điện.

Lăng Tử Lăng thanh âm không lớn nhưng rõ ràng truyền nhân Kinh Thương Đạo Tôn trong tai.

"Lăng Tiêu, đi vào." Kinh Thương Đạo Tôn thanh âm già nua đột ngột vang lên.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 162: Thẩm Phán

"Phải!" Lăng Tiêu đáp đáp một tiếng theo mọi người cùng đi vào Thiên Thanh đại điện.

"Các ngươi lần này tới vì chuyện gì?" Kinh Thương Đạo Tôn ngồi ở Bò trên nệm chậm rãi nói.

"Là hần, hần đã giết Huyền Nghiên sư muội. . ." Tường Hoành lập tức giành nói trước.

Mọi người sắc mặt trầm xuống, không tốt nhìn về phía Tường Hoành.

"Lăng Tiêu, ngươi tới nói." Cẩm Kinh Thương Đạo Tôn cũng không để ý tới Tường Hoành, mà là nói với Lăng Tử Lăng.

"Khởi bẩm Chương Giáo, chúng ta bốn người hoàn thành nhiệm vụ lúc trở về vừa gặp trấn Thanh Phong có người đầu pháp, chúng ta lúc chạy đến thấy Tiêu Thần Sư Diệt nắm Huyền Nghiên sư muội đầu, Huyền Nghiên sư muội đã bỏ mình. Về phần là ai người chỗ giết chúng ta cũng không có thấy tận mắt đến." Lăng Tiêu không chút nào thêm sửa chữa đem chuyện đã xảy ra nói một lần.

Tiêu Thần thấy Lăng Tiêu coi như chính trực, sinh lòng hảo cảm, chẳng qua Tiêu Thần vẫn không có nói chuyện.

"Tiêu Thần, Lăng Tiêu lời muốn nói có thể là thật?" Kinh Thương Đạo Tôn hỏi hướng Tiêu Thần.

"Không nửa câu nói dối." Tiêu Thần trầm giọng nói.

Nghe Tiêu Thần nói như vậy, Lăng Tiêu cũng hơi hơi khẳng định Tiêu Thần, biết Tiêu Thần không phải một cái không dám đẩy trút trách nhiệm tiểu nhân.

"Đây chính là người giết Huyền Nghiên?" Kinh Thương Đạo Tôn hỏi lần nữa.

"Không có." Tiêu Thần như cũ trầm giọng nói.

"Không phải người còn có ai?" Tường Hoành nói lần nữa.

"Cần rõ, cái này sao cho người chen miệng!" Kinh Thương Đạo Tôn phát ổng tay áo một cái, Tường Hoành bay thẳng ra Thiên Thanh đại điện, phun ra một ngụm máu tươi, Tường Hoành đối với Tiêu Thần cùng hận sâu hơn.

Chuyện này quan hệ đến Thanh Minh truyền nhân Tiêu Thần, cường giả tuyệt thế Ca Thụ Hành Vân, còn Phiêu Miểu Phong cùng Thánh Vũ Phong, Kinh Thương Đạo Tôn biết không có thể liên qua loa giải quyết, vì vậy an bài nói: "Tiêu Thần, người trước ở nơi này Thiên Thanh đại điện chờ, ta truyền sư tổ người cùng Huyền Nghiên trưởng bối cùng nhau bàn chuyện này, người có gì dị nghị không."

"Đệ tử Tiêu Thần vâng mệnh, không bất kỳ dị nghị gì." Tiêu Thần cũng biết Kinh Thương Đạo Tôn chiếu cố được thân phận của mình mới sẽ nói như vậy.

Nếu là bình thường đệ tử hoặc giết hoặc miễn xá, Kinh Thương Đạo Tôn một câu nói ra cũng nể nhân mới vừa không vâng lời.

"Đã như vậy, vậy người liền tạm thời ở chỗ này Thiên Thanh đại điện, Lăng Tiêu các ngươi mỗi người trở về đi thôi." Kinh Thương Đạo Tôn nói xong liền biến mất ở trong đại điện.

"Thối lưu manh lưu, người hảo hảo ngây ngốc, sẽ không việc gì." Lăng Tử Lăng trước khi rời đi nói với Tiêu Thần.

"Đi đi đi đi, người còn sợ ta chạy ra à?" Tiêu Thần ra vẻ dễ dàng cười một tiếng.

Sau đó Lăng Tử Lăng cùng Lăng Tiêu một đám rời đi Thiên Thanh đại điện.

Tiêu Thần một mình đứng tại trống trải trong đại điện, bốn phía chỉ có khói xanh lượn lờ Nhiều Lương không tiêu tan. Tiêu Thần cũng lười tình tế quan sát

kỹ, dứt khoát tại chỗ ngồi xuống mình tưởng.

Tiêu Thần tại đại điện không đợi không bao lâu, Kinh Thương Đạo Tôn, Phiêu Miểu Đạo Tôn cùng Bích Thủy Đạo Tôn liền cùng đi đến.

Kinh Thương Đạo Tôn cùng Phiêu Miểu Đạo Tôn cũng còn khá, cũng không biểu hiện dị thường gì, có thể Thỉnh Vũ Đạo Tôn sắc mặt nhưng là âm trầm rất. Tiêu Thần tại ba người đi tới Thiên Thanh đại điện thời điểm liền kết thúc tu luyện, vội vàng đứng dậy cận bái.

Kinh Thương Đạo Tôn cùng Phiêu Miểu Đạo Tôn hơi hơi gật đầu nhận quà tặng, nhưng khi Tiêu Thần thấy Thỉnh Vũ Đạo Tôn sắc mặt thời điểm, Tiêu Thần thầm nói: "Xem ra lần này là không thể làm tốt."

Thỉnh Vũ Đạo Tôn lạnh rên một tiếng, âm mặt trực tiếp đi tới vị trí của mình ngồi xuống không nói chuyện.

Kinh Thương Đạo Tôn cùng Phiêu Miểu Đạo Tôn cũng lần lượt ngồi xong phía sau, Kinh Thương Đạo Tôn đầu tiên mở miệng nói: "Hạo Thiên, nhiều ta không muốn nói cái gì, người đem sự tình cận kề cho chúng ta nói bên trên một lần, nếu có bỏ sót hoặc là cố ý giấu giếm, người biết hậu quả."

"Phải!" Lúc này Thiên Thanh đại điện bầu không khí phi thường nặng nề, Tiêu Thần cũng không phải không làm người, trịnh trọng gật đầu đáp.

Ngay sau đó, Tiêu Thần đem đêm đó tại Đồng Phủ sự tình cận kề lập lại một lần, rồi sau đó yên lặng ngậm ngùi ở một bên đợi nghe xử lý.

"Hừ, coi như người nói là thật, trợ giúp Tà Ma Ngoại Đạo một chuyện, chính là đã là tội lớn, rồi sau đó lại dám ngay trước mọi người giết chết vô tội phạm nhân, càng là tội thêm một bậc, người còn có cái gì muốn nói?" Không đợi Kinh Thương Đạo Tôn lên tiếng, Thỉnh Vũ Đạo Tôn trực tiếp rầy Tiêu Thần.

"Sư muội, tỉnh táo lại, ta xem chuyện này khó nói ai đúng ai sai, Tiêu Thần trợ giúp Cương Thi là không đúng, mà dù sao cũng là căn cứ một viên thiện tâm nên làm, sai cũng là sai lầm tại nhập thế không sâu, không hiểu nhân tình thời, phạt hấn mười năm điện bích cũng hầu như nên đủ rồi." Phiêu Miểu Đạo Tôn buổi nói chuyện giọt nước không lọt,

Đang là muốn cho Tiêu Thần tránh qua kiếp này.

"Ừ, Thỉnh Vũ, người xem phiêu miểu như vậy xử phạt có thể được?" Kinh Thương Đạo Tôn biết rõ Tiêu Thần đặc thù, cũng không muốn vì chuyện nhỏ như vậy mà phạt nặng cho hấn, nghĩ (muốn) chuyện lớn hóa nhỏ, về phần điện bích, Tiêu Thần hoàn toàn có thể coi làm một lần bể quan, như vậy thứ nhất căn bản không coi là trừng phạt.

"Hừ. . . Nếu. . ."

"Ta có tội gì, Huyền Nghiên sư thúc không phân biệt đúng sai bảo vệ gian nhân, ta xem nàng mới đáng chết." Thỉnh Vũ Đạo Tôn thấy Chương Giáo đã lên tiếng, đồng thời cũng không muốn cùng Phiêu Miểu Phong quan hệ huyền nào quá căng, cũng chuẩn bị muốn chỗ tốt hơn, chuyện này đến đây thì thôi, không ngờ lúc này Tiêu Thần lập tức lên tiếng cắt đứt.

Mà Tiêu Thần khả năng không ngờ tới, lý lẽ là như vậy cái lý lẽ không sai, nhưng lời này nói ra như vậy, để ý tới cũng sẽ biến thành vô lý, chuyện này lại không quay đầu đường có thể nói, chính hấn đem mình đưa vào con đường này.

Lên tiếng bị tiểu bối cắt đứt Thỉnh Vũ Đạo Tôn một thời giận dữ, cộng thêm đệ tử mình sau khi chết còn bị người ngoài một hồi ác nguyên rủa, Thỉnh Vũ Đạo Tôn từ trước đến giờ cũng không phải tính khí tốt, lúc này hoàn toàn bùng nổ.

"Tốt! Tốt! Được! Ta liền nghe nghe người tiểu bối này 'Đúng sai'. Người nói, đồ nhi ta như thế nào đáng chết!" Thỉnh Vũ Đạo Tôn giận quá thành cười.

Mà Kinh Thương Đạo Tôn cùng Phiêu Miểu Đạo Tôn lúc này trái tim đã trầm xuống, vốn là chuyện này đã đề xuống, không ngờ Tiêu Thần lại không biết tiến thoái ngay mặt chống đối rồi Thỉnh Vũ Đạo Tôn, chuyện hôm nay quả không thể làm tốt.

Mà Tiêu Thần nhưng là một tia không sợ, ưỡn ngực nói: "Không phân biệt đúng sai, bảo vệ gian nhân làm xằng làm bậy, đây là thứ nhất, không phân biệt được trắng đen, gặp mặt liền muốn tru diệt đồng môn, đây là thứ hai. Cái này hai cái không biết có thể nói rõ hay không nàng Huyền Nghiên không xứng là Huyền Thanh Sơn đệ tử, có thể nói rõ hay không đáng chết!"

"Hừ, dù cho Huyền Nghiên đáng chết cũng không tới phiên người tiểu bối này tới trách mắng, đã nói ta uống phí không tốt, nói cách khác ta không tốt, hôm nay đánh mặt mỗi hận cũng hầu như nên có cái kết quả, làm nhục trưởng bối, Huyền Thanh môn quy làm phết trừ tu vi, đuổi ra khỏi Huyền Thanh, Chương Giáo sư huynh, trừ người bên ngoài chúng ta tám gã Nhị Đại Đệ Tử mỗi người trong vòng mười năm có một lần triệu tập tám người khác cơ hội đi, hôm nay liền gọi các vị sư huynh sư tỷ, nghiêm Huyền Thanh môn quy!" Thỉnh Vũ Đạo Tôn nghe thấy Tiêu Thần nói càng là giận càng thêm giận, hận không được tại chỗ xuất thủ đánh chết.

"Thỉnh Vũ, người. . . Ai. . ." Kinh Thương Đạo Tôn nhìn một cái Tiêu Thần, một trận thở dài.

Lấy đại đạo tôn sư, cùng một tên Trúc Cơ đệ tử so đo, vốn là không tự trọng thân phận, nếu đối phương là tu sĩ tầm thường, đường lớn kia cùng Trúc Cơ, cân nhắc đều không cần, trong nháy mắt là có thể quyết định, đối phương không phải, hơn nữa Thỉnh Vũ Đạo Tôn nếu lời đã cửa ra, cái kia Kinh Thương Đạo Tôn cho dù lại nghĩ bảo vệ, cũng không thể mở miệng nữa rồi.

Phiêu Miểu Đạo Tôn chau mày, nhưng là không nghĩ ra hiện tại tại mình còn có thể nói cái gì tới giữ được đệ tử, chỉ có thể ở một bên chờ.

"Nhanh tới Thiên Thanh đại điện. . ." Kinh Thương Đạo Tôn chậm rãi nói, thanh âm ôn trọng rắn chắc, rõ ràng truyền tới sáu vị Đạo Tôn trong tai.

Sáu tòa chủ phong thoáng qua đủ loại ánh sáng, sáu vị Đạo Tôn trong nháy mắt liền xuất hiện ở Thiên Thanh đại điện.

"Không biết Chương Giáo lần này kêu chúng ta tới vì chuyện gì à?" Kiếm Trúc Đạo Tôn mỉm cười nói, "Ồ, Hạo Thiên. . ." Sau khi nói xong lại chứng kiến đứng ở một bên Tiêu Thần, bởi vì mà sống mái tóc màu xanh, lại vừa là trăm năm cuộc so tài hạng nhất, rất dễ dàng liền bị người nhớ.

Tới cái khác Đạo Tôn, nghe vậy cũng nhìn về phía Kinh Thương Đạo Tôn ba người.

Thỉnh Vũ Đạo Tôn đem sự tình nói một lần, chẳng qua theo trong miệng nàng nói ra cũng không giống như Tiêu Thần lời muốn nói như vậy ôn hòa, sáu người sau khi nghe xong sắc mặt trầm xuống, rồi rít nhìn về phía Tiêu Thần. Đương nhiên, sáu người bao nhiêu cũng có chút nhìn Thỉnh Vũ Đạo Tôn không vừa mắt, lại cùng một ít thể hệ tích cực, chẳng qua ai cũng không có ý định giúp Tiêu Thần nói chuyện.

"Chương Giáo, giống như Thỉnh Vũ sư muội ý đi, quy củ, không thể hỏng!" Thần Vũ Đạo Tôn nói.

"Không sai, Huyền Thanh môn quy không thể hỏng." Lần này Cầm Long Đạo Tôn nói.

. . .

Trong lúc nhất thời, ngoại trừ Kinh Thương Đạo Tôn cùng Phiêu Miểu Đạo Tôn cùng với không lên tiếng Kiếm Trúc Đạo Tôn, những người còn lại đều mâu thuẫn chỉ hướng Tiêu Thần, mà hết lần này tới lần khác ai cũng không thể nói mọi người không đúng, Tiêu Thần nhưng là phá hư quy củ.

Cho dù Kinh Thương Đạo Tôn hết sức nghĩ (muốn) giữ được Tiêu Thần cũng không thể rét lạnh các vị sư đệ sư muội trái tim, những người này đều là Huyền Thanh Sơn trụ cột vững vàng, tổn hại không tôn thương được, Kinh Thương Đạo Tôn tâm tình có thể tưởng tượng được.

"Ha ha ha ha. . . Các ngươi những lão già này, thật đúng là lão hồ đồ, cái gì là chính, cái gì là tà ma, chẳng lẽ chỉ dựa vào các ngươi một tấm phá miệng có thể nói trong suốt, tà ma đến lượt giết đáng chết sao?"

Cái kia qua nhiều năm như vậy các ngươi thế nào không bản lĩnh giết hết? Chẳng qua là tránh ở trong núi suy nghĩ chính mình đại đạo, giáo dục đệ tử trừ ma vệ đạo, nhân gian nổi khổ các ngươi có từng lĩnh hội qua, lại có bao nhiêu người mỗi ngày chết tại bất công các ngươi có biết, một đám nghiêm trang đạo mạo nguy quân tử.

Cái này Huyền Thanh Sơn, ta không có ở đây cũng được, thiên hạ lớn ta Tiêu Thần lo gì không chỗ dung thân. Ha ha ha. . ." Tiêu Thần nhìn tình huống cũng biết, hôm nay mình là không thể toàn thân trở lui, cũng không muốn Phiêu Miểu Đạo Tôn cùng Kinh Thương Đạo Tôn kẹp ở giữa khó xử, dứt khoát mở miệng cười to nói.

Mà Tiêu Thần nụ cười này, nhất định đoạn tuyệt cùng Huyền Thanh Sơn duyên phận, mặc kệ kết quả như thế nào, Tiêu Thần tại Huyền Thanh Sơn cũng sẽ không còn đất dung thân, Tiêu Thần dứt khoát giờ chường vồ về phía Đan Điện, sau đó một cái nghịch huyết phun ra.

"Các ngươi đồ vật, tiểu gia trả lại cho các ngươi, từ nay ta Tiêu Thần cùng Huyền Thanh Sơn lại không dây dưa rẽ má!" Đang khi nói chuyện, Tiêu Thần khóe miệng không ngừng tràn ra máu tươi.

Mọi người lông mày đều nhíu một cái, thực ra không phải Tiêu Thần không làm, chuyện hôm nay Tiêu Thần biết rõ chỉ cần mình im lặng không lên tiếng là có thể bình an trải qua, có thể Tiêu Thần không phải cái loại này làm việc rụt rè e sợ người, nếu nghĩ (muốn) Tiêu Dao trong Thiên Địa, giờ phút này như thế nào lại bình an ở yên lặng, nếu quyết định nếu so với bất luận kẻ nào đều tiêu sái, hấn như thế nào lại ần ần.

Bệnh lão nhân nói với Tiêu Thần "Nếu như tâm tồn sợ hãi, không dám đối mặt với thực tế, như vậy có thể làm được chuyện cũng sẽ trở nên không làm được, nếu như không thể do tâm làm, chúng ta Dữ Thiên Đồng Thọ lại không biết có chuyện gì?"

Cộng thêm cuối cùng mình còn có bảo vệ tánh mạng là bài tẩy, lúc này mới tức miệng nặng to mọi người.

Chín vị Đạo Tôn, đôi mắt toàn bộ Thanh Minh giới đều là đỉnh phong tồn tại, thành danh thứ nhất khi nào bị tiểu bối vô lễ, huống chi Tiêu Thần trực tiếp vạch mặt mắng. Mọi người làm sao có thể không giận.

"Lớn mặt!" Trong chín người tính cách nhất hòa bạo Thần Vũ Đạo Tôn quát to, đồng thời vẩy tay một ánh hào quang hướng Tiêu Thần.

"Ngươi lớn mặt!" Mọi người chỉ cảm thấy trái lại Phật một trận gió nhẹ lướt qua, đều tỉnh táo không ít, mà Thiên Thanh trong đại điện không biết lúc nào nhiều cho là ông lão mặc áo xanh.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Chương 164: Hết duyên 【 vốn quyền cuối cùng 】

Mọi người nhưng là cảm thấy người này đột nhiên xuất hiện không một chút nào lộ vẻ đột ngột, phảng phất hẳn đến lượt ở nơi nào giống nhau, nghĩ tới đây, mọi người ngoại trừ cả kinh, đáy lòng yên lặng nói "Cao thủ!" Kinh Thương Đạo Tôn hơi hơi thở phào một cái, tiếp theo chính là trước mắt cái này "Cao thủ" chuyện.

Khi biết Tiêu Thần liên quan với nhau vào sát hại đồng môn một chuyện thời điểm, Kinh Thương Đạo Tôn thứ nhất thông báo Ca Thụ Hành Vân, giờ phút này Ca Thụ Hành Vân đến cũng coi như trong dự liệu.

"Sur phụ. . . Ngài thế nào. . ." Tiêu Thần nhướng mày một cái kính cần đối người tới hành lễ nói.

Người tới chính là Tiêu Thần ân sư, Ca Thụ Hành Vân!

Đối mặt Tiêu Thần hỏi Ca Thụ Hành Vân cũng không mở miệng đáp lại, mà là đối mọi người nói: "Bọn người oan uổng tể không ngã, ta xem tới bọn người đạo tâm, với nhất giới tiểu bối so còn không bằng, còn dám vọng tự xưng chính đạo trụ cột vững vàng, thật đúng là sống được càng lâu càng không biết xấu hổ."

Ca Thụ Hành Vân một phen cay độc không gì sánh được, đối với cao ngạo mấy vị Đạo Tôn mà nói, cùng ngay mặt tát bạt tai không khác.

Mấy vị Đạo Tôn trong vòng một ngày trước sau bị tiểu bối cùng hạng người vô danh đập mũi đánh mặt, nếu là còn có thể nhẫn, đó mới là có bệnh.

Có thể không một tiếng động đi tới nơi này, mọi người biết rõ người trước mắt không dễ dàng đối phó, ngoại trừ biết rõ nội tình Kinh Thương Đạo Tôn cùng nghe vậy có cảm giác Ngô phiêu miểu cùng Kiếm Trúc Đạo Tôn bên ngoài, sáu vị Đạo Tôn trực tiếp cùng xuất thủ tấn công về phía Ca Thụ Hành Vân.

Thực ra, đạo lý ai cũng biết, có thể ở một cái rất cao vị trí ngai ngốc lâu, tâm tính cũng sẽ từ từ thay đổi, biến hóa thích ứng vị trí này, trong lòng khó tránh khỏi có vài thứ, coi như minh bạch, cũng không buông được, bọn họ sáu người, chính là như vậy.

Ca Thụ Hành Vân không tránh không né, phát tay dám đánh lui sáu người liên thủ.

Sáu vị Đạo Tôn lực tổng hợp một đòn không công mà về, tất cả kinh hải mặt không chút máu, sáu người mặc dù không phải ra tay toàn lực, khả năng chống cự bên dưới không bị thương tồn tại, tại Ca Thụ Hành Vân xuất hiện trước, sáu người đều cho rằng toàn bộ Thanh Minh giới cũng không tìm ra được.

Tiêu Thần chứng kiến sáu vị Đạo Tôn xuất thủ lúc, trong tay nhưng là bóp một bó to mồ hôi, tùy thời chuẩn bị gọi ra Hàn cứu mạng, có thể thấy thấy sự phụ lại cường hãn như vậy, Tiêu Thần cũng là mười phần khiếp sợ.

Ca Thụ Hành Vân đánh lui sáu người, liền sớm có chuẩn bị tâm lý Kinh Thương Đạo Tôn cũng không khỏi cả kinh, hẳn biết Ca Thụ Hành Vân mạnh, có thể vạn vạn không nghĩ tới như thế này mà mạnh, sáu vị sư đệ muội liên thủ, chính là mình cũng chỉ có thể tạm thời tránh mũi nhọn, không nghĩ tới Ca Thụ Hành Vân nhưng là chống cự không bị thương.

"Các vị, nói cũng nói xong, đánh cũng đã đánh, không việc gì lời nói, bây giờ ta liền muốn mạng Tiểu Đò rồi đi." Nói xong không để ý mọi người sắc mặt lần lượt biến đổi, mang theo Tiêu Thần biến mất ở Thiên Thanh đại điện.

Thiên Thanh trong đại điện bị đánh lui sáu vị Đạo Tôn sắc mặt chìm giọt được xuống nước, "Chưởng Giáo, mới vừa rồi vì sao không ra tay ngăn trở?"

"Hừ, các người có thể biết mới vừa rồi một phen cử động thiếu chút nữa đem Huyền Thanh Sơn đẩy về phía chỗ vạn kiếp bất phục." Sau đó Kinh Thương Đạo Tôn hướng mọi người truyền âm.

"Cái gì?" Tám người nghe Kinh Thương Đạo Tôn truyền âm kinh hải nói.

"Thôi, đi qua đã không thể vấn hồi, Tiêu Thần Đan Điền mặc dù phí, ai có thể cũng không nói được tiền bối sẽ có hay không có biện pháp, chuyện này, lúc đó bỏ qua." Kinh Thương Đạo Tôn nói với mọi người.

"Trò về đi." Kinh Thương Đạo Tôn nói.

Sáu người chính là tức giận nữa cũng không làm nên chuyện gì, lại không dám đi tìm Ca Thụ Hành Vân phiền toái, một câu nói, thực lực. Có thực lực, người cũng có thể coi thường người ta, không thực lực, nói chuyện gì đều là không tưởng.

Trúc xanh trong nước, như cũ bị "Rì rào" lá trúc tiếng va chạm bao phủ.

Một tòa Trúc Lâu trước, một già một trẻ đứng ở nơi đó, lão nhân đứng chấp tay, sắc mặt cực kỳ tái nhợt, trong mắt thần quang âm đạm, xem ra cho dù

là Ca Thụ Hành Vân, chống cự sáu gã đại đạo cường giả một đòn, cũng là bỏ ra tức là giả thấm trọng, chàng thanh niên chính là cung kính đứng ở phía sau, hai người này dĩ nhiên chính là mới vừa mới rời khỏi Thiên Thanh đại điện Ca Thụ Hành Vân cùng Tiêu Thần.

"Thật xin lỗi, sư phụ, cho ngài thêm phiền toái. . ." Tiêu Thần có chút xấu hổ, chính mình một thời kích động, lại ủy lạo chiến sĩ phụ xuất thủ cứu giúp.

"Người nghĩ nói chính là cái này?" Ca Thụ Hành Vân hỏi.

"Ta. . ." Tiêu Thần một thời không nói ra lời.

"Tiêu Thần, người cũng đã biết, cái này Tu Chân Giới, nhìn như gió êm sóng lặng, kì thực bước bước nguy cơ, Tu Chân Chi Sĩ từ trước đến giờ lấy thực lực vì tôn, có khiến thiên hạ đều sợ hãi thực lực, người nghĩ (muốn) làm cái gì đều được,

Nhưng nếu là không thực lực, cốt khí cùng tự ái cái gì cũng không phải, người khác có thể tùy ý giẫm đạp lên, chuyện hôm nay, người quả thực liều lĩnh." Ca Thụ Hành Vân thấy Tiêu Thần không nói lời nào nói tiếp.

"Đúng, đệ tử biết sai rồi." Tiêu Thần biết Ca Thụ Hành Vân không biết mình có bài tẩy cạy vào mới nói như vậy, có thể Tiêu Thần cũng biết rõ mình sư phụ là vì tốt cho mình.

"Ừ, người cũng là thời điểm nên rời đi Huyền Thanh Sơn rồi." Ca Thụ Hành Vân khẽ gật đầu nói.

"Ừ? Kỳ quái." Ca Thụ Hành Vân tìm tòi kiểm tra Tiêu Thần thân thể, ờ khẽ âm thanh. Nói tiếp, "Tiêu Thần, người bây giờ tu vi gì."

"Thực ra, ta cũng không biết, đại khái có thể so với Thai Thành Sơ kỳ chứ?" Tiêu Thần đối với chính mình tu vi cũng là phi thường nhức đầu, không có cách nào người đời đều luyện Nguyên Anh thành Nguyên Thần mà câu thông trời đất, duy chỉ có chính mình không tu Nguyên Anh không luyện Nguyên Thần, toàn bộ cố gắng đều đang tăng cường ngực một hạt châu.

"Ồ? Có thể so với Thai Thành, tốc độ thật đúng là nhanh, chẳng qua cái này có thể so với là có ý gì?" Ca Thụ Hành Vân nhiều hứng thú hỏi.

Tiêu Thần đem thân thể của mình tình huống cùng đạt được hoán ngày Cổ Cầm trải qua toàn bộ đối với Ca Thụ Hành Vân rõ ràng nói một lần.

"Chuyện lạ, chuyện lạ! Không nghĩ tới cùng Thanh Minh Châu chân chính dung hợp sẽ biến thành như vậy." Ca Thụ Hành Vân nghe Tiêu Thần sau khi nói xong liền hô chuyện lạ, rồi nói tiếp, "Tiêu Thần, nói như vậy người tu vi không phé, người tiểu tử này thật là đủ gian trá, nghĩ đến Kinh Thương nhất định cảm thấy thiếu nợ người đi, cái này sau này đường là lành hay dữ, có thể toàn dựa vào chính người đi đi nha."

"Đệ tử minh bạch." Tiêu Thần cười hắc hắc, nói.

"Sư phụ, ta sẽ phải rời khỏi Huyền Thanh Sơn rồi, ta nghĩ rằng đi tàng kinh các và Phiêu Miểu Phong một chuyến." Sau đó Tiêu Thần nghĩ đến phải rời khỏi Huyền Thanh Sơn, thần sắc tối sầm lại.

"Cũng tốt, đi đi." Ca Thụ Hành Vân rõ ràng bắt được Tiêu Thần trong mắt không bỏ.

Chứng kiến Tiêu Thần đã đi xa, Ca Thụ Hành Vân lẩm bầm nói: "Xem ra, là thời điểm cho người rời đi. . ." Sau đó đi vào Trúc Lâu.

Gió như cũ lay động khắp trúc biển.

...

Tiêu Thần ở trên trời xanh đại điện trước mọi người "Tự hủy Đan Điền", một cái Trúc Cơ tu sĩ, Thai Cơ liền ở đan điền, phé Đan Điền đương nhiên là tu vi toàn bộ phí, lúc này Tiêu Thần do Nghịch Thương Thiên mang theo đi tới Tàng Kinh Các.

Tiêu Thần ở nơi thật xa liền rơi xuống đất, mấy cái lác mình lập tức xuất hiện ở cửa chính, Tiêu Thần căng giọng hét lớn: "Lão lưu manh lưu, Thần đại gia trở lại. . ." Còn vừa mãnh lực gõ cửa lớn.

Thời gian cận chun trà đi qua, Tàng Kinh Các không một chút động tĩnh, Tiêu Thần xoay người lại ngồi vào trên tấm đá, Nghịch Thương Thiên cũng ngây ngốc ở một bên.

"Đi thôi, Long ca, ta xem lão lưu manh lưu chuẩn là không có tại." Nói xong Tiêu Thần đứng dậy đi về phía xa xa.

Nghịch Thương Thiên tự nhiên cũng đi theo, hần tự nhiên biết, Tiêu Thần một phen chẳng qua là lừa mình dối người mà thôi, Tàng Kinh Các địa vị đối với Huyền Thanh Sơn mà nói là trọng yếu nhất, Bệnh lão nhân làm sao biết dễ dàng rời đi, nhất định là không muốn gặp Tiêu Thần mới không ra, trên thực tế Bệnh lão nhân cùng Tiêu Thần quan hệ cũng vừa là thầy vừa là bạn, không ai nói rõ được là cái gì, nhưng tồn tại kiên định ràng buộc là không sai được.

Tiêu Thần rời đi Tàng Kinh Các phía sau, cùng Nghịch Thương Thiên cùng nhau bay về phía Phiêu Miểu Phong.

"Long ca, thật xin lỗi a, liên lụy người sau này cũng muốn đi theo ta khắp thiên hạ chạy." Tại đi Phiêu Miểu Phong trên đường, Tiêu Thần ngồi ở Nghịch Thương Thiên trên người nói.

"Khà khà, tiểu lưu manh lưu, cái này thì nguoi sai rồi, Long đại gia ta đang muốn đi ra ngoài đi dạo một chút đây." Nghịch Thương Thiên cười nói.

Tiêu Thần biết đây chẳng qua là Nghịch Thương Thiên vì an ủi mình mới nói như vậy, cái này làm cho Tiêu Thần nghĩ (muốn) trở nên mạnh mẽ ý kiến càng phát ra mãnh liệt, chỉ có thể bảo vệ tốt tự mình nghĩ bảo vệ mỗi một người, mới có tư cách nói Tiêu Dao thiên hạ.

Đám tiểu tà tà, một rùng một người rất nhanh là đến Phiêu Miểu Phong, tại Tiêu Thần dưới sự chỉ dẫn, Nghịch Thương Thiên đem Tiêu Thần đưa đến Huyền U đỉnh phụ cận, cách Huyền U đỉnh còn hai ba dặm đường thời điểm Tiêu Thần liền rơi xuống đất, đi bộ lạng lẽ leo lên Huyền U đỉnh.

Tiêu Thần đầu tiên đi tới chính mình đã từng tu luyện địa phương, nơi này từng ngọn cây cọng cỏ đều cùng mình lúc rời đi giống nhau, ngay cả cách mình toà nhà cách đó không xa cái kia vượt trội đi tảng đá năm năm dầm mưa dãi nắng bên dưới cũng không nhiều lắm biến hóa.

"Kết "

Tiêu Thần đi tới trước nhà gỗ, đẩy cửa ra đi vào, trong phòng không nhiễm một hạt bụi, chứng bày cũng cùng trước kia cũng không có bất kỳ bất đồng, Tiêu Thần nghĩ đến có thể là chính mình xuống núi lịch lãm lúc Huyền U Chân Nhân phải đệ tử thường xuyên đến quét dọn, cũng không quá để ý.

Ở trong phòng dừng lại một hồi, Tiêu Thần ra ngoài nghĩ (muốn) Huyền U đỉnh đại sảnh phương hướng đi tới, chỉ bất quá Tiêu Thần cũng không định hiện thân, chỉ muốn xa xa nhìn lại những sự ty này bọn một cái, còn cùng mình quan hệ có chút vi diệu Huyền Lăng sư thúc, suy nghĩ, Tiêu Thần khỏe miệng khê nhếch.

Tiêu Thần có tâm tính vô tâm đi, trong lúc vô tình đã tới Huyền U đỉnh đại sảnh phụ cận, Tiêu Thần xa xa chứng kiến mặc lụa trắng một đám Nữ Tu đang ở nhắm mắt lắng nghe Huyền U Chân Nhân giảng đạo, Lăng Tử Lăng liền ngồi xếp bằng ở Huyền U thật người bên cạnh, lúc này Lăng Tử Lăng nhắm hai mắt, nhìn qua, ít đi một phần hoạt bát, lại nhiều hơn một phần điềm tĩnh, Tiêu Thần ở trong rừng cây yên lặng nhìn một hồi, sau đó liền dứt khoát xoay người rời đi.

Tiêu Thần giờ phút này đối với Huyền Thanh Sơn có thể nói yêu không thể yêu, trái tim không chỗ nào gửi, rất nhanh thì xuống Huyền U núi, tại chân núi, Tiêu Thần gọi ra Nghịch Thương Thiên, bước lên Long lưng phải trở về trúc xanh biển.

"Sư đệ / sư huynh, bảo trọng!" Một trận chính tề tiếng kêu đột nhiên từ phía sau lưng truyền tới.

Tiêu Thần cả kinh, quay đầu nhìn lại, Tiêu Thần khỏe mắt lập tức ướt sũng, Huyền U đỉnh Nữ Tu không có ngoại lệ chút nào bay sau lưng tự mình, tu vi yếu do tu vi mạnh mẽ mang theo, chúng nữ cứ như vậy đột ngột đứng trên không trung, cảm đầu đúng là sư phụ Huyền U chân nhân cùng sư thúc Lăng Tử Lăng, lúc trước lúc rời đi sau khi tâm lý một mảnh Không Minh, dĩ nhiên là không có phát hiện các nàng theo tới.

Tiêu Thần tự nhận là là một kiên cường người, có thể thấy trước mắt cảnh này, lông mi lại cũng không chịu nổi giọt lệ sức nặng.

Thực ra lúc trước Huyền U Nữ Tu đã sớm biết được Tiêu Thần phải rời khỏi Huyền Thanh Sơn rồi, mới vừa rời Tiêu Thần tại Huyền U đỉnh đại sảnh phụ cận lúc xuất hiện mọi người liền phát hiện Tiêu Thần, có thể lại không có kêu lên Tiêu Thần, mà là các loại (chờ) Tiêu Thần lúc rời đi sau khi, mới đi theo ra ngoài, mọi người biết được Tiêu Thần tu vi toàn bộ phí, không lo lắng chút nào bị Tiêu Thần phát hiện, trên thực tế Tiêu Thần cũng không phát hiện, biết Tiêu Thần phải rời khỏi thời điểm, mọi người mới cùng đi ra âm thanh cáo biệt.

Giờ phút này Tiêu Thần chảy nước mắt, mà chúng nữ cũng không tốt gì, có đã tại thấp giọng khóc sụt sùi, có vẫn còn ở giả bộ kiên cường, nhưng giống nhau là, mọi người nghĩ đến không giống là ngoại giới truyền Tiêu Thần có bao nhiêu tàn nhẫn sát hại đồng môn, trợ giúp yêu ma, mà là mỗi ngày tờ mờ sáng một cái trắng kiện bóng người mang một cái to bằng gian phòng chậu nước đi dưới núi lấy nước.

Là vô luận gặp ai cũng tà tà cười một tiếng thiếu niên, là thường thường mượn cớ tản bộ đi ra nhìn mỹ nữ tiểu lưu manh lưu, là mỗi trời ngồi ở vách đá cổ gắng Huyền U Phong đệ một dạng.

Cùng Tiêu Thần sống chung đã qua một năm, Tiêu Thần cho mọi người lưu lại không phải là cái gì kinh thế hãi tục công tích lớn, chỉ chẳng qua là mọi người trong cuộc sống bình thường một bộ phận, có thể cũng chính bởi vì là sinh hoạt một bộ phận, lại bình thường cũng khó mà dứt bỏ.

Tiêu Thần nhìn phía sau các sư ty, thật lâu không nói ra lời, cuối cùng cắn răng sắp xếp mấy chữ: "Sư ty các sư muội, bảo trọng!"

"Thương "

"Thương "

"Thương "

...

Chúng nữ bảo kiếm rồi rút ra khỏi vỏ, ngoại trừ Huyền U Chân Nhân bên ngoài, liền Lăng Tử Lăng cũng không ngoại lệ, chúng nữ một tay nắm lên tóc dài, một tay nhắc kiếm chém xuống, "Chúng ta Nữ Tu, dứt bảo bất nhã, hôm nay tóc gáy Tuyệt Nghĩa, bỏ qua giờ phút này, ngày khác gặp lại là địch không phải bạn!"

Chúng nữ nắm tay giống nhau, đầy trời tóc đen bay lượn tại Huyền U đỉnh không trung, bay lượn tóc dài nếu Diệt Thế Ma Đầu bình thường, phảng phất đang cười nhạo thế gian đối trá.

"Hôm nay từ biệt, là địch không phải bạn!" Tiêu Thần cắn răng nói.

Sau đó không để ý không trung bay lượn tóc dài, Tiêu Thần đạp Nghịch Thương Thiên rời đi Huyền U đình.

"Trở về đi, Hạo Thiên nhất định sẽ không bình thường trải qua cả đời." Huyền U Chân Nhân nói xong dẫn trước quay về Huyền U đình.

"Tiêu Thần. . ." Lăng Tử Lăng thấp giọng hô âm thanh.

Tiêu Thần rời đi Huyền U đình lúc, tâm tình mười phần nặng nề, nguyên vốn cho là mình có thể buông được, cũng cứng tin chính mình sẽ không lưu luyến nữa, có thể sự thực là đối mặt các sư tỷ, chính mình khóc, không mang theo bất kỳ trang sức gì, thật khóc.

Tiêu Thần không biết sau này đem thế nào đối mặt Huyền Thanh Sơn người, coi là thật là địch không phải bạn sao? Ít nhất đối với Huyền U đình đối với toàn bộ Phiêu Miêu Phong người Tiêu Thần không hạ thủ được, Tiêu Thần trong lúc nhất thời lòng rối loạn, chính mình nên làm đến tột cùng là đúng hay sai, hẳn không biết, chính mình sẽ đi về phía phương nào, hẳn cũng không biết.

Trần Thanh Phong ước định lúc kết mười năm trước giữa hai người toàn bộ, nhưng mà thế sự biến hóa quả thực quá nhanh, hôm nay lại bỏ qua thời cơ, giữa hai người các loại, đều không biết, mỗi người không bỏ được, mỗi người dây dưa, không biết năm nào ngày nào mới có thể chân chính chấm dứt.

Trong ngượng ngùng, Tiêu Thần trở lại trúc xanh biển, trúc xanh biển mãi mãi cũng chỉ có một chủ đề, thụy một chữ này bao hàm toàn bộ.

Đẩy ra Trúc Lô cửa, Tiêu Thần đi vào, Ca Thụ Hành Vân như cũ ngồi xếp bằng ở Bò trên nệm, Tiêu Thần thấp giọng nói: "Sư phụ, ta đã trở về."

"Người gặp được Phiêu Miêu Phong người?" Ca Thụ Hành Vân nói.

"Ừ, gặp được." Tiêu Thần đúng sự thật giao phó nói.

"Vậy bây giờ cảm giác gì?" Ca Thụ Hành Vân tiếp tục hỏi.

"Không bỏ, nhưng không có lưu luyến." Tiêu Thần nói ra chính mình cảm thụ.

"Ừ, coi như thân ở bất đồng địa phương, cũng phải nỗ lực sống tiếp, coi như mỗi người một nơi, cũng có chém không đứt ràng buộc."

Tiêu Thần, dù cho người bây giờ sẽ rất khó chịu, có thể người đứng là vẫn còn phải đi ra ngoài. Nam nhân chỉ có tại việc trải qua mưa gió phía sau mới có thể chân chính một mình gánh vác một phương." Ca Thụ Hành Vân hào khí vạn trượng nói.

Tiêu Thần viết đầy kiên nghị trên mặt dần dần lộ ra ngày xưa lưu manh lưu lẩn nhau, Ca Thụ Hành Vân nói tiếp: "Nếu phải đi, bây giờ liền rời đi đi."

"Sư phụ, ta đây xuống núi." Tiêu Thần gật đầu nói.

"Ngọc giản này người nhớ lấy thu cất, về phần là cái gì người ngày sau đạt tới yên tĩnh âm u Cầm Tâm tự nhiên có thể tu luyện, khi đó người cũng biết đây là cái gì." Nói xong Ca Thụ Hành Vân đem một mảnh sâu thẳm ngọc màu xanh giao cho Tiêu Thần trong tay, rồi sau đó nhắm hai mắt lại.

Tiêu Thần đi ra Trúc Lô, tại trước nhà quỳ xuống, nặng nề dập đầu ba cái, sau đó gọi ra Nghịch Thương Thiên bay khỏi trúc xanh biển, từ nay rời đi Huyền Thanh Sơn.

Dứt khoát rời đi Huyền Thanh Sơn, chính mình liền cẩn thận đến thiên hạ xông xáo một phen, Tiêu Thần mục tiêu thứ nhất chính là -- Giang Nam màu mỡ khu vực.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 165: 10 năm lên đường

Chỉ chớp mắt, Tiêu Thần rời đi Huyền Thanh Sơn đã mười năm có thừa, trong mười năm toàn bộ Thanh Minh Giới có thể nói gió nổi mây phun, yên lặng nhiều năm tà đạo đều đạo nhân mã đều đang rục rịch, không ít Chính Tà Tiểu Thế Lực bắt đầu giao phong, may mắn đều Đại Tông Phái giữa còn chưa bùng nổ chiến tranh.

Chính đạo một môn phái nhỏ diệt vong, tà đạo một cỗ Tiểu Thế Lực biến mất, chút nào không dẫn nổi Tam Động Thất Cung cùng Thất Thần Tông chú ý, cứ như vậy, phần lớn đang yên lặng chuẩn bị, chỉ có tiểu môn tiểu phái không ngừng lẫn nhau giao chiến, đối với toàn cục không ảnh hưởng chút nào.

Chẳng qua những thứ này bọn nhỏ phái va chạm cũng ám chỉ một chuyện: Chính Tà lần nữa khai chiến đã là tất nhiên chuyện, chỉ bất quá song phương đều tại tụ hội cuối cùng một tia lực lượng, định đem đôi phương tiêu diệt.

Những thứ này đều là Tu Chân Giả ân oán, vô luận chính đạo hay lại là tà đạo đều có quy định, mọi việc không thể liên lụy đến Phàm Nhân Giới, người vi phạm thiên hạ cộng giết, cho nên Phàm Nhân Giới ngược lại cũng coi như một chốn cực lạc.

Tu Chân Giả vĩnh viễn sẽ không cảm nhận được Phàm Nhân Giới nổi khổ, mặc dù phàm nhân trên đời cả đời chẳng qua ngắn ngủi trăm năm, có thể trong đó hi vọng ai nhạc nhưng là hơn hẳn tu sĩ Minh ngôi ngàn vạn chỗ.

Tu hành thành công người, tuổi thọ một số gần như vô hạn, có thể những thời giờ này, bao nhiêu tu sĩ đều là đang mình tưởng trong tu luyện trải qua, còn thừa lại thời gian chính là tranh danh đoạt lợi, giết người Đoạt Bảo, lúc nào cũng đều phải là tánh mạng mình lo âu, một cái sơ sẩy chính là vạn kiếp bất phục.

Quay đầu lại nếu là Ngộ không ra sinh tử, cuối cùng vẫn tại tiếc nuối bên trong hóa thành một đôi hoàng thổ, mà đến tốt cùng tại sao Tu Tiên, không ít người trước khi chết cũng không biết, mà tuổi thọ ngắn ngủi phàm nhân lại có thể trong vòng trăm năm làm biết mình còn sống ý nghĩa, cũng có không ít thiêu hoa rồi biến mất lại mỉm cười mà chấm dứt phàm nhân.

Tiên Đạo kết quả thế nào? Là hư vô phiêu miểu tương lai, hay lại là đã sớm chết đi ngày hôm qua, không có người nào có thể nói được chỉ nói rõ ràng.

Phàm Nhân Giới Giang Nam chính trị mùa đông, thường xuyên ám áp Giang Nam năm nay lạ thường giáng xuống một trận tuyết lớn, đưa mắt nhìn, toàn bộ Giang Nam một mảnh Tuyết, vạn dặm tuyết bay.

Dương Châu trong giới hạn Cửu Giang bên ngoài thành một vũng bên cạnh hồ, một vị thanh niên tóc đen đang ngồi xếp bằng ngồi ở một cây khô buông ra trên mặt tuyết, thỉnh thoảng có theo trên nhánh cây chảy xuống tuyết đọng xuống ở trên người hắn, mà thanh niên nam tử này giống như bất giác.

Thanh niên mặc một thân trường sam màu trắng, cặp mắt khép hờ, thần sắc như thường, khoe môi nhếch lên vẻ mỉm cười, kỳ lạ nhất còn muốn cân nhắc hẳn một đối thủ, ngón tay thon dài trắng tinh, so với bình thường tay nữ nhân còn muốn thanh tú mấy phần, chính là như vậy đẹp một đôi tay, đang ở một cái toàn thân Thúy Lục Thất Huyền Cổ Cầm bên trên nhảy lên, thanh thúy tiếng đàn du dương xa phiêu, toàn bộ hồ tràn đầy sương mù, tiên âm quanh quẩn.

Đi ngang qua sơn dân hưởng thụ nghe tiếng đàn, thỉnh thoảng còn có người đồng ý đến muốn uống một câu.

Theo một tiếng thông thả ré dài, tiếng đàn ngừng lại.

"Tại cái này Cầm Hồ bên cạnh tìm hiểu đã suốt mười năm, tâm cảnh cuối cùng tăng lên không ít, có thể một bước cuối cùng lại là thế nào cũng khó mà bước ra, đàn này hồ với ta mà nói đã không có ý nghĩa." Ngồi ở Cổ Tùng bên dưới chàng thanh niên than thầm lầm bầm.

"Cầm Hồ Đoạt Thiên Địa tạo hóa, đạo vận do trời sinh, ta xa xa không đạt tới tìm hiểu loại này đạo ngân cảnh giới, nên rời đi."

Sau đó chỉ thấy người thanh niên này nam tử xuất ra túi vải chậm chạp đem đàn đeo ở sau lưng, hướng xa xa một cái nhà gỗ nhỏ đi tới.

Sơn dân thấy chàng thanh niên rời đi cũng không có gì biểu thị, đều tại liên quan (khô) chuyện mình, phảng phất hết thấy đều không có quan hệ gì với chính mình giống nhau.

Không có biết chàng thanh niên là ai, càng không có ai biết hắn là đến từ đâu, những người miền núi chỉ biết là ước chừng tại mười năm trước một ngày, không biết là cái nào lên núi làm việc sơn dân tình cờ chứng kiến bờ hồ Tùng Thụ bên dưới nhiều hơn một cái đánh đàn chàng thanh niên.

Vừa mới bắt đầu, không ít sơn dân đều thử cùng chàng thanh niên trao đổi, có thể chàng thanh niên từ đầu đến cuối không có nói câu nào, mỗi ngày đều chẳng qua là yên lặng hướng về phía mặt hồ đánh đàn, thế gian hết thấy đều không thể ảnh hưởng đến hắn chút nào.

Từ đó về sau, thanh niên nam tử này mỗi ngày đều sẽ xuất hiện tại Tùng Thụ bên dưới, mỗi lần những người miền núi thấy hắn, hắn đều tại đánh đàn Cổ Cầm, lâu ngày những người miền núi cũng tuyệt hời thân phận của hắn ý nghĩ, chỉ muốn mỗi ngày đều có thể nghe được êm tai tiếng đàn cũng không tệ.

Đối với lần này những người miền núi cũng không có gì không vừa lòng, những người miền núi phát hiện chàng thanh niên kỳ lạ nhất địa phương là mười năm trôi qua rồi, mà hắn tướng mạo cơ hồ cùng mười năm trước giống nhau, chỉ vừa phát sinh qua biến hóa chính là một con xanh đậm tóc dài tại trong mười năm chậm chạp biến thành màu đen.

Mười năm qua, những người miền núi đều nghe đến chàng thanh niên tiếng đàn làm việc, mà tiếng đàn này là không phân Đông hạ bất luận Xuân Thu đều thường thường quanh quẩn tại toàn bộ đàn trên hồ, vô luận là trời trong ban ngày hay lại là mưa rào xối xả, sơn dân cũng có thể rõ ràng nghe được tiếng đàn, mười năm qua chưa bao giờ gián đoạn.

Bạch Y Thăng Tuyết, mái tóc đen suôn dài như thác nước, hai con ngươi tựa như tinh, một Tử một lam, thanh niên nam tử này dĩ nhiên chính là mười năm trước rời đi Huyền Thanh Sơn Tiêu Thần, năm đó Tiêu Thần nắm lấy Ca Thư Hành Vân cho Ngọc Giám phía sau cả đêm xuống Huyền Thanh Sơn, một đường hướng nhân kiệt địa linh Giang Nam màu mỡ khu vực chạy tới.

Ba tháng đi đường, Tiêu Thần như nguyện đi tới Giang Nam, trạm thứ nhất chính là Dương Châu Cửu Giang thành, tại Cửu Giang thành, Tiêu Thần tình cờ nghe nói Cửu Giang bên ngoài thành trong núi có cái Cẩm Hồ, phong cảnh mỹ lệ phi thường, Tiêu Thần nghe một chút có nước có đàn, vì vậy vui vẻ đi.

Nguyên nhân dĩ nhiên là vừa rời đi Huyền Thanh Sơn lúc, Hàn nói cho Tiêu Thần trước tìm địa phương đem đàn cảnh đệ nhất Cẩm Tâm luyện thành, ngày sau xông xáo tu chân hiểm giới cũng thêm mấy phần thủ đoạn bảo vệ tánh mạng, cho nên Tiêu Thần nghe nói Cửu Giang bên ngoài thành lại có một cái địa phương như vậy tự nhiên mười phần mừng rỡ.

Làm Tiêu Thần đi tới Cẩm Hồ thời điểm, cơ hồ không có cân nhắc ở nơi này Cẩm Hồ bên cạnh ở lại, mười năm qua không có tu luyện bất luận một loại nào pháp thuật thần thông, chỉ mỗi ngày tu hành Tâm Pháp, lấy phạm nhân thân phận ở ven hồ Tùng Thụ bên dưới khây đàn, nghe Bách gia Âm Luật, nghe thấy chim muông hú gọi.

Yên tĩnh âm u Cẩm Tâm Đại Thành yêu cầu trái tim như nước, như mặt nước phẳng lặng, như động nước, động tĩnh kết hợp, Thượng Thiện Nhục Thủy. Tiêu Thần mỗi ngày đánh đàn ở giữa cũng quan sát được tình hình con nước hướng, vô hình Vô Ảnh, lúc động lúc yên tĩnh.

Cái gọi là tĩnh thủy ngâm động, động nước ngâm yên tĩnh, căn bản không khả năng tồn tại, muốn làm trái tim như nước không thể nghi ngờ là rất khó khăn, điều này cần đều tự thân toàn diện nhận biết cùng đối với nói cảm ngộ.

Nói theo một ý nghĩa nào đó, Tiêu Thần mười năm này đều tại lãng phí thời gian, hiểu cùng cảm ngộ thế gian Đạo Vận, là Nguyên Thần trở lên tu vi tu sĩ mới có thể làm được chuyện, mà Tiêu Thần sửa chữa là nhiều nhất có thể so với Thai Thành Trung kỳ, muốn phải Ngộ đến không thể nghi ngờ nói với vẫn.

Con đường tu luyện, tu luyện được Nguyên Thần lúc trước, đều là dẫn nhập thiên địa linh khí cường hóa cùng cải thiện thân thể, cũng có thể nói Nguyên Thần một chút giữa các tu sĩ khác biệt là thực sự Nguyên năng số lượng trên chênh lệch, mà Nguyên Thần lấy bên trên tu sĩ cấp bậc trên chênh lệch chính là đối với thiên địa đại đạo cảm ngộ trình độ chênh lệch, một trước một sau, đồng dạng là chênh lệch, có thể trong đó ngân sai vạn lệch.

Mà Tiêu Thần chịu Thanh Minh Châu ảnh hưởng, con đường tu luyện cùng người thường hoàn toàn bất đồng, dựa theo Hàn suy đoán, Tiêu Thần không có Thai Cơ, ngày sau liền sửa chữa không xuất đạo bào thai, cho dù luyện ra Nguyên Thần cũng sẽ với người khác không giống nhau lắm, khả đồng dạng tìm hiểu đại đạo, không hề bị cấp bậc hạn chế, ít nhất điểm này là phúc không phải là họa, sau này biến hóa không ai nói rõ được.

Thanh Minh Linh Thể còn có một cái không nhỏ chỗ tốt, Trú Nhan, Tiêu Thần theo hai mươi tuổi sau này dung nhan liền không xảy ra nữa thay đổi.

Tiêu Thần cái này vừa luyện đã là mười năm, trải qua mưa ngày tuyết gió, nhân gian phong sương nổi khổ, Tiêu Thần Tâm Cảnh Tu Vi mỗi ngày đều đang chậm rãi trưởng thành, chẳng qua là tốc độ càng ngày càng chậm, đến rồi một tháng trước, vô luận là Tiêu Thần tâm cảnh hay lại là tu vi cũng sẽ không tiếp tục có một chút gia tăng.

Thẳng đến hôm nay Tiêu Thần mới thật sự xác định, mỗi ngày lặp lại như vậy tu vi đã không nữa điểm chỗ dừng, chính mình tâm cảnh đối mặt một cái bình cảnh, nhất định phải có điều ngộ ra mới có thể được đột phá.

Đồng thời mười năm qua tu tâm dưỡng tính, Tiêu Thần được ích lợi lớn nhất ngoại trừ tâm tính nâng lên cao bên ngoài còn liền là Linh Hồn Chi Lực đề cao, Tiêu Thần có thể so với Thai Thành Trung kỳ tu vi, mà Linh Hồn Chi Lực lại đủ để sánh bằng Nguyên Thần kỳ, đây không thể nghi ngờ là phi thường đáng sợ, phải biết linh hồn mới là tu sĩ căn bản.

Như là đã quyết định rồi đi, liền nhất định sẽ không do dự nữa, Tiêu Thần dứt khoát đi ra bản thân cư trú mười năm nhà gỗ nhỏ, cũng không quay đầu lại rời đi Cẩm Hồ.

Tiêu Thần rời đi, không để lại một chút dấu vết.

Chưa từng mang đến Nhất tinh bụi trần, không mang đi một mảnh lá khô.

Cửu Giang thành tại toàn bộ Giang Nam Dương Châu không coi là thành lớn, nhưng là phi thường phồn vinh cùng giàu có, đường phố ngựa xe như nước, đám người chen vai sát cánh, từng hàng cửa hàng dân cư san sát, toàn bộ thành phố ban ngày lúc nào cũng tiếng người huyền ảo, ban đêm giống vậy đèn sáng chói.

Mà hết thảy này, đều xuất xứ từ Cửu Giang bên ngoài thành cách đó không xa một nơi di tích thượng cổ, di tích này chẳng những chịu phạm nhân yêu thích, là thăm quan Thắng Cảnh, càng là Tu Chân Giới vạn cổ mê đoàn, từ cổ chí kim, vô tận tu sĩ vì đó dâng ra cả đời mà không có chút nào thu hoạch, mặc dù như vậy, cũng không chút nào có thể hạ thấp nó tại tu sĩ trong lòng địa vị.

Cửu Giang bên trong thành, Tiêu Thần đi vào một quán rượu, tìm một vị trí cạnh cửa sổ, muốn bình trà cùng một chút điểm tâm liền ngồi xuống yên lặng nghe trong lầu những người khác nói chuyện với nhau.

Theo Tiêu Thần, quán rượu khách sạn là một phi thường thần kỳ phương, nơi này mãi mãi cũng có thể tìm được "Đời người phương hướng", những chỗ này, Tam Giáo Cửu Lưu các loại nhân sĩ tụ tập, trong miệng nói có thể nói hơn nửa thiên hạ, tại tu sĩ trong vòng, cũng không ngoại lệ, mà tòa lầu này bên trong, còn tu sĩ qua lại.

Tiêu Thần mười năm chưa vào đời, tự nhiên được trước biết bên dưới bên ngoài bây giờ thế giới, mặc dù không khả năng biết được cái gì trọng đại bí mật, nhưng tổng thể tìm hiểu một chút hay lại là không có vấn đề gì.

Trong tửu lầu tin tức lưu thông quả thật rất nhanh, Tiêu Thần uống đã hơn nửa ngày trà, hiện nay Dương Châu thậm chí toàn bộ Giang Nam tình huống cũng lớn đến mức đạt được hiểu chút ít.

"Nghe nói không? Nửa tháng sau vô cùng hoàng môn cùng Huyết Ảnh cửa muốn tại Chu Du Điểm Tướng Đài mở ra sinh tử quyết chiến, nghe nói là vì cái gì bảo bối." Tiêu Thần bên cạnh một bàn một người trong đó nói.

"Vô cùng hoàng môn cùng Huyết Ảnh cửa là môn phái nào, ta thế nào cho tới bây giờ chưa nghe nói qua trên giang hồ có hai môn phái này?" Khác một người đàn ông không hiểu hỏi.

"Khà khà, lão Thiết, cái này ngươi không biết đâu, ngươi mỗi ngày liên núp ở nhỏ nhỏ Thiết Côn cửa luyện võ, ngoại giới có tin tức gì cũng không biết, hôm nay hiếm thấy tụ họp một chút, ta sẽ nói cho ngươi biết, được thêm kiến thức đi." Nói chuyện lúc trước tên đàn ông kia đắc ý lau miệng.

Nói tiếp: "Cái này vô cùng hoàng môn cùng Huyết Ảnh cửa đầu có thể lớn đây, bọn họ mỗi một vị đệ tử cũng có thể thi triển pháp thuật, có còn có thể bay lên trời, người bên ngoài đem cái này gọi là môn phái tu chân, khà khà, nếu như đối phó người Thiết Côn cửa lời nói, không cần nhiều, một hai đệ tử bình thường cũng có thể diệt các ngươi."

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 166: Thu Hình Tuyệt

"Lợi hại như vậy, vậy bọn họ cướp đoạt đồ vật chẳng phải là phi thường trân quý?" Bị xưng Lão Thiết nam tử nói.

"Đó là tự nhiên."

"Nếu có thể đạt được vật này lời nói, chúng ta tuyệt đối phát đạt."

"Ngươi hãy nằm mơ đi."

"Ha ha. . . Những thứ này đều là bọn họ chuyện, chúng ta uống rượu."

Tiêu Thần nghỉ ngơi, tu giả không hiện hậu thế, đây không phải là Tu Chân Giới Thiết Tắc sao, lúc nào liền người bình thường, đều biết tu giả tồn tại, sau đó một mảnh tiếng cười cợt mở vang vọng ở tửu lầu bên trong, không có bất kỳ phát giác, mới vừa rồi ở trước cửa sổ tên đàn ông kia giờ phút này đã biến mất không thấy gì nữa.

"Người đâu?Ồ. . . Trời giết, một bình trà ngon chỉ đáng giá một cái tiền đồng a, xui." Tiểu nhị tới lầu hai đưa nước lúc phát hiện lúc trước Tiêu Thần vị trí đã là người đi trà lạnh, đảo mắt chứng kiến trên bàn có tiền đầu tiên là vui mừng, rồi sau đó càng căm tức.

"Ngân vạn lần chó tìm ta a, ta nhưng là đưa tiền." Tiêu Thần ngồi ở tửu lầu gần bên trong viện một bên trên nóc nhà, nói khoác mà không biết ngượng nói.

"Chu Du Điểm Tướng Đài, Chính Tà cuộc chiến, khà khà, xem ra Tu Chân Giới lại dần dần cùng Phàm Nhân Giới tiếp xúc, thiên hạ sợ rằng lại phải loạn." Tiêu Thần ngồi ở nóc nhà tự mình nói.

"Bảo vật, cũng không biết là cái gì, tóm lại trước xem một chút đi, nói không chừng có thể đoạt tới tay." Nói xong Tiêu Thần tung người nhảy xuống nóc nhà, rơi vào một cái hẻm nhỏ, rồi sau đó đi tới trên đường chính.

Giống như Cửu Giang Thành lớn như vậy, còn hỗn đến đến tu sĩ thành thị, Tiêu Thần cho tới bây giờ không có đã đến, trước thấy phồn hoa nhất là Trung Châu Đường Hán Thành, mà coi như là một phạm nhân giới thành phố lớn nhất, làm sao có thể so với có tu sĩ thành thị đây?

Tiêu Thần biết được vô cùng hoàng môn cùng Huyết Ảnh cửa đại chiến là nửa tháng sau, mà Cửu Giang Thành khoảng cách đất quyết chiến "Chu Du Điểm Tướng Đài" đường xá gần vô cùng, Tiêu Thần toàn lực Ngự Kiếm không cần vượt qua gần nửa ngày là có thể đến.

Nếu biết rồi là nửa tháng sau, lấy Tiêu Thần tính cách không đem toàn bộ Cửu Giang Thành đi dạo hài lòng lời nói, là tuyệt đối sẽ không rời đi.

Cứ như vậy Tiêu Thần tại Cửu Giang Thành dừng lại mấy ngày mới lên đường rời đi.

Mấy ngày kế tiếp, Tiêu Thần theo biết được tin tức lập đi lập lại dần đo phía sau, cuối cùng được ra một cái kết luận, loạn thế không xa.

Cửu Giang, giống như một con cự long trải qua Cửu Giang Thành, hạo hạo đằng đằng nước trôi đi về hướng đông, mà cũng là một cái Cửu Giang, nuôi đến ngàn vạn kẻ người Giang Nam dân, trao đổi toàn bộ Giang Nam đại đa số thành trấn, thật là cực kỳ trọng yếu đường thủy.

Tiêu Thần rời đi Cửu Giang Thành phía sau, ngày giờ còn sớm, cũng không nóng nảy đi đường, một đường theo phàm nhân qua đường chi khách cùng nhau hướng Chu Du Điểm Tướng Đài chậm rãi đi đi, cùng một đám người bình thường rộng rãi tán phỉm bên dưới, làm một gã Tu Chân Giới trên danh nghĩa người ngoài cuộc, cũng hơi có mấy phần tình thú.

Tại cái này dạng trong cuộc sống, Tiêu Thần ngược lại cảm giác sinh hoạt nên làm như vậy cảm giác, chẳng qua Tiêu Thần nhưng là theo chưa từng nghĩ nếu như vậy, nguyên nhân rất đơn giản, tự có mơ mộng, yêu cầu nắm giữ Ngạo Thế thực lực mới có thể thực hiện, mình cũng thân kiêm gánh lên Thanh Thiên trách nhiệm, cùng người phàm, cuộc đời này tuyệt duyên.

Giang Nam màu mỡ khu vực đoạn đường lấy giao thông lẫn lộn giòng sông đường thủy làm chủ, Tiêu Thần lấy một tên phàm nhân cầm sư thân phận ngồi một chiếc thuyền gỗ xuôi giòng, cùng thuyền ngồi còn vài tên thương nhân và mấy cái du sơn ngoạn thủy văn nhân, đã đến nơi này thì an tâm đi thôi, Tiêu Thần cùng mọi người sống chung coi như không tệ, tất lại thân phận mình bây giờ là phàm nhân.

Như vậy, Tiêu Thần cũng dần dần khôi phục tu luyện sinh hoạt, Huyền Thiên nói cùng Thanh Thần Quyết tu luyện thay thế tiến hành, lúc rảnh rỗi là một người tới đến lái thuyền nhìn trôi qua nước sông luyện tập Cổ Cẩm, Hàn nói với Tiêu Thần cái này yên tĩnh âm u Cẩm Tâm do nước Nhập Đạo hiệu quả tốt nhất, sự thật cũng là như vậy, Tiêu Thần cũng dần dần phát giác ngoại trừ cần phải bế quan tĩnh tu, tu hành thực ra ở đâu đều giống nhau, đối cái hoàn cảnh có lẽ hiệu quả tốt hơn.

Dựa theo chủ thuyền an bài hành trình đại khái có thể tại tranh đoạt bảo vật trước hai ba ngày đến Chu Du Điểm Tướng Đài, nếu thời gian sung túc, Tiêu Thần cũng không có cố ý chạy tới, trái lại chính tự mình cũng không đặc biệt gì chuyện phải làm, không bằng từ từ đi cũng giống như vậy.

"Chủ thuyền, chủ thuyền, phiền toái dừng một chút thuyền." Tiêu Thần đang ở tập đàn, đột nhiên một cái giọng nữ truyền tới, chẳng qua đây đối với tâm cảnh một số gần như chỉ thủy Tiêu Thần tới nói không có một chút ảnh hưởng.

Tiêu Thần chỉ cảm thấy thuyền gỗ mơ hồ cập bờ, không lâu lắm lại mở động, đối với lần này Tiêu Thần cũng không nhiều nòng, cũng không đáng giá được để ý.

"Ông ~~~ "

Một tiếng kéo dài đàn tiếng kêu, Tiêu Thần kết thúc tu luyện, con đường tu luyện không phải thời gian càng nhiều càng tốt, cần đem Ngũ đến đồ vật toàn bộ hấp thu, như vậy tu luyện mới hữu hiệu quả.

"Oa oa, mới vừa rồi là người đang đánh đàn à?" Một đạo trong trẻo giọng nữ truyền tới.

Tiêu Thần khẽ ngẩng đầu nhìn một cái, chỉ thấy một tên mặc một bộ màu vàng Sa Y cô gái tuổi thanh xuân từ đằng xa trong đám người đi tới, đang mở một đôi thủy linh mắt nhìn chính mình, chính nhìn qua, dung mạo so vàng trứng cũng bất quá hơi chút kém phân nửa, gọi là tuyệt sắc hai chữ.

Cái gì gọi là lưu manh, có mỹ nữ không để ý lời nói vậy còn gọi cái gì lưu manh, vì vậy Tiêu Thần nhiều hứng thú hỏi một câu: "Thế nào, có gì không ổn?"

"Không không không, chẳng qua là ta mới vừa rồi vẫn luôn nghe, tiếng đàn lúc sừng sững như núi, lúc nhỏ bé như giọt nước mưa, động như thác, vừa giống như yên lặng mặt hồ, quả thực rất tuyệt vời, ta đang suy nghĩ có như vậy kỹ thuật người tám phần mười là một lão đầu, không nghĩ tới người còn trẻ như vậy."

Thiếu nữ áo vàng đem Tiêu Thần đàn bên trong ý toàn bộ nói ra, xem ra đối với Âm Luật không phải bình thường quen thuộc.

Tiêu Thần từ trên người cô gái là không cảm giác được một tia chân nguyên ba động, xem ra chẳng qua là tên phàm nhân nữ tử, hoặc là thần thông cao ra bản thân rất nhiều, có thể Tiêu Thần ngoài miệng vẫn đáp: "Ồ, cô nương cũng biết cái này Âm Luật Ý Cảnh?"

Chứng kiến Tiêu Thần tựa hồ rất có hứng thú đáng vẽ, thiếu nữ áo vàng ha ha cười nói: "Tiểu muội bất tài, học qua vài năm Âm Luật chi biến, đơn giản khúc mục đích vẫn có thể nghe hiểu."

"Cô nương cần gì phải tự khiêm nhường, có cái gì chỉ giáo còn xin nói rõ." Tiêu Thần thấy thiếu nữ cũng thừa nhận mình hiểu được Âm Luật, mà có lẽ nàng còn biết rõ mình đàn ý khiêm khuyết đồ vật.

Tiêu Thần cũng không giống như phần lớn tu sĩ, nhìn phàm nhân như phần thổ bình thường, phải biết phàm nhân chẳng qua là thủ đoạn thần thông so ra kém tu sĩ, mà có Phàm Giới thánh nhân tại Tâm Cảnh Tu Vi bên trên nhưng là phần lớn Tu Chân Giả võ ngựa không kịp.

Vì vậy, Tiêu Thần luôn luôn cho là chỉ cần tồn tại, chính là để ý tới, vô luận là loại sinh linh nào, đều có đáng giá học tập địa phương. Cho nên Tiêu Thần đối với người bình thường không có gì trên cao nhìn xuống cảm giác.

"Vậy tiểu muội liền làm vụng về rồi, chỉ nhìn một cách đơn thuần công tử tiếng đàn khí thế cùng nội hàm đều phi thường hoàn mỹ, nhưng kết hợp với nhau lời nói liền có chút vấn đề, động tĩnh phù hợp đã đạt hoàn mỹ, có thể trung gian còn có một tia ngăn cách, chỉ cần công tử có thể vượt qua điểm này, bài

hát này cho dù có thể nói hoàn mỹ cũng không quá đáng." Thiếu nữ áo vàng nói tới những khi này lộ ra đặc biệt nghiêm cẩn.

Tiêu Thần trong mắt thần quang động một cái, đã sinh lòng cảnh giác, thầm nói: "Quả thật một lời vạch trần, xem ra không là người bình thường." Sau đó Tiêu Thần chấp tay nói: "Đa tạ cô nương chỉ điểm." Nói xong Tiêu Thần liền đem Cổ Cầm công đến trên người.

Tiêu Thần trên lưng Cổ Cầm trong nháy mắt, thiếu nữ áo vàng cảm giác Tiêu Thần khí chất hoàn toàn biến đổi, về phần là địa phương nào thay đổi, nàng lại không nói ra được.

"Tiêu muội muội, người tên là gì a, tại sao sẽ ở nửa đường lên thuyền?" Tiêu Thần khôi phục lưu manh lẫn nhau, tà tà cười một tiếng nói.

"Ách . . . Người . . ." Thiếu nữ áo vàng bị Tiêu Thần thành linh mà đến biến hóa chân kinh đến cũng không biết nói cái gì cho phải, nàng coi như là mình bạch Tiêu Thần nơi nào thay đổi, đây hoàn toàn là lưu manh lừa gạt tiểu cô nương mới có thể nói giọng, nàng thế nào cũng nghĩ không thông, mới vừa rồi nhìn qua như thế ưu nhã một người cùng hiện tại lưu manh lại sẽ là một người.

"Ừ, ta thế nào?" Tiêu Thần ra vẻ nghi ngờ nói.

"Không có gì, ta gọi là Thu Hinh Tuyết, đi ngang qua nơi này, chứng kiến có thuyền dĩ nhiên muốn ngồi." Thiếu nữ áo vàng rất nhanh khôi phục thái độ bình thường.

"Ồ ồ ồ, ta còn cần thế hội một chút mới vừa rồi cô nương nói, trước xin lỗi không tiếp chuyện được." Không ngờ Tiêu Thần lập tức trở nên nghiêm trang, sau khi nói xong không đợi đối phương trả lời lập tức chạy vào gian phòng của mình.

"Người . . ." Thu Hinh Tuyết thấy vậy tức bực giậm chân, không khỏi thở dài nói, "Trên đời lại có dạng người, xem ra không phải thế giới quá lớn, chính là mình kiến thức quá ngắn."

Tiêu Thần đột nhiên rồi đi không phải là không có lý do, không phải Tiêu Thần đột nhiên đổi tính không thích mỹ nữ, mà là bởi vì Tiêu Thần quý trọng tánh mạng mình, quái dị như vậy tại dã ngoại xuất hiện một tên mỹ nữ, bất kể là lúc trước có thể nghe ra bản thân không đạt đến động tĩnh kết hợp yên tĩnh âm u Cầm Tâm cảnh, hay lại là phát hiện mình lưu manh phía sau còn có thể ung dung ứng đối, những thứ này đều đủ để chứng minh cái này Thu Hinh Tuyết không là người bình thường, hay lại là thiếu chiếm thì tốt hơn, Tiêu Thần lúc này mới không làm dây dưa.

"Ai . . . Còn kém bước này, động tĩnh kết hợp, đến tốt cùng muốn thế nào mới có thể làm được trong động có tĩnh, tĩnh trung ngâm động? Bước này, thật là đủ khó." Tiêu Thần tại bên trong khoang thuyền tự lầm bầm.

Tiêu Thần mười năm sửa chữa đàn, lấy hoán Nhật Gia bên trên Hàn chỉ điểm lấy nước Nhập Đạo, cũng mới đến gần mà không phải đạt tới yên tĩnh âm u Cầm Tâm, mà cái này kém một bước lại cách nhau như vạn dặm, giả sử không có Hàn chỉ điểm cùng hoán ngày trợ giúp lời nói, đạt tới cái này yên tĩnh âm u Cầm Tâm chỉ sợ cũng yêu cầu cái hơn trăm năm, hơn nữa cẩn thận tính ra, coi như đạt tới yên tĩnh âm u Cầm Tâm, mặc dù đàn ý càng cường hãn hơn, nhưng tu vi nhưng là không có gì tính thực chất thật cao, Thọ Nguyên cũng sẽ không gia tăng.

Đối với đại đa số tu sĩ mà nói, nhiều hơn cái này trăm năm, chỉ cần không ngoài ý sinh tử, đột phá một cảnh giới có nhiều khả năng, mà cảnh giới một khi đột phá tu vi lập tức lật vô số lần, tại sao là chính là đàn Điện Tiểu thành có thể so sánh.

Bởi như vậy, nguyện ý lãng phí trăm năm thời gian để đạt tới yên tĩnh âm u Cầm Tâm tu sĩ cấp thấp đã ít lại càng ít, ngược lại, tu vi cao, tuổi thọ đã rất dài, như vậy trăm năm tại những người này xem ra có cũng được không có cũng được, là cố tu vi tu sĩ cao thâm lại có không ít tu tập Cầm Đạo, có thể thay đổi giữa chừng, cuối cùng sẽ không có quá cao thành tựu.

Mà Tiêu Thần thì lại khác, Tiêu Thần nắm giữ khoáng tuyệt xưa nay hoán ngày Cổ Cầm tới cảm ngộ thiên đạo, có không chỗ nào không biết hàn lai hướng dẫn, ít nhất có thể tiết kiệm gấp mười lần thời gian tu luyện, đàn sửa chữa một đạo có thể nói tương lai phong cảnh xuất sắc, đối mặt thiên hạ, sửa chữa Âm Luật con đường lại có mấy người có Tiêu Thần như vậy được trời ưu đãi điều kiện đây?

Nhưng mà con đường tu luyện ngoại trừ thiên phú nghị lực bên ngoài, còn chú trọng phân nửa cơ duyên, nếu được đón ngộ, có lúc thắng được tinh tu thiên thu vạn tải, Tiêu Thần giờ phút này không thể nghi ngờ chính là yêu cầu trong nháy mắt cảm ngộ đột phá bình cảnh trước mắt, nhưng là đón ngộ chuyện, có thể gặp không thể cầu, chỉ có thể tùy duyên.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 167: Lão đầu tử

Sửa lại một chút suy nghĩ, Tiêu Thần đi tới mép giường ngồi xong bắt đầu chạng vạng tối tu luyện, Thanh Thần Quyết chậm chạp tại Tiêu Thần trong cơ thể vận hành đứng lên.

Bên trong khoang thuyền trong một phòng khác bên trong, ở đúng là mới vừa lên thuyền không lâu Thu Hinh Tuyết, giờ phút này Thu Hinh Tuyết đang bỏ tới cửa sổ ngắm người, nhìn thấy thuyền theo trong nước thật nhanh vạch qua, kích thích điểm một cái đợt sóng.

Tiêu Thần không nhìn thấy Thu Hinh Tuyết, Thu Hinh Tuyết làm sao không phải là, Thu Hinh Tuyết vốn là dự định đi Chu Du Điểm Tướng Đài thử vận khí một chút, đi ngang qua Tiêu Thần ngồi thuyền gỗ lúc đột nhiên nghe được Tiêu Thần tiếng đàn, mà nàng bản thân cũng là tập Âm Luật một đạo, lúc này mới rơi xuống đất lên thuyền.

Bởi vì trên người mang theo sư trưởng tặng cho bảo vật, người bình thường căn bản không phát hiện được nàng là tu sĩ.

Theo Thu Hinh Tuyết, Tiêu Thần khẽ đàn lúc ưu nhã khéo léo, mà dừng lại lúc lại cùng đầu đường lưu manh không khác, người như vậy tại toàn bộ Thanh Minh Giới đều không thấy được mấy cái, hơn nữa, Thu Hinh Tuyết còn cảm giác Tiêu Thần người mang cao thâm tu vi, lại cùng người phạm đồng bọn, nàng quả thực không nghĩ tới Tiêu Thần rốt cuộc là có ý gì.

Mang tâm sự riêng hai người liền lại có cùng một cái mục đích, cứ như vậy chung nhau ở tại trên một con thuyền, cái này sau này hai người cũng thỉnh thoảng sẽ nói mấy câu, nhưng bởi vì không đoán ra đối phương, cũng đều không quen thân, có thể ngăn ngừa mấy ngày, Thu Hinh Tuyết cũng hoàn toàn lãnh giáo Tiêu Thần lưu manh.

Mà ngày gần đây, trên thuyền người đều phát giác một cái kỳ lạ hiện tượng, không biết từ lúc nào bắt đầu, trên thuyền mỗi sáng sớm đều sẽ có nhóm lớn con bướm nghỉ chân, vốn là lúc giá trị tháng sáu, có con bướm cũng không có gì quá kỳ quái, cũng đừng quên, thuyền là đi, toàn bộ con bướm cũng có thể tại mỗi ngày cùng một cái thời điểm đi tới trên thuyền, cái này thì kỳ lạ.

Đối với lần này, trên thuyền người cửa chúng thuyết phân vân, có nói đây là tường thủy hiện tượng, có nói là trên thuyền Thu Hinh Tuyết rất xinh đẹp liền con bướm đều thích. . . Đối với lần này Tiêu Thần tự nhiên khịt mũi coi thường, này rõ ràng chính là có người tu luyện công pháp đặc thù, đem chung quanh con bướm toàn bộ đưa tới, nhưng dù sao chỉ là phạm nhân, Tiêu Thần cũng lười giải thích, do bọn họ đi đoán là được.

Đối với lần này, Tiêu Thần thứ nhất nghĩ đến người chính là thần bí Thu Hinh Tuyết, trên thuyền vốn là trừ mình ra không có một tu sĩ, điểm này Tiêu Thần đương nhiên sẽ không nhìn lầm, mà Dịch Tượng là từ Thu Hinh Tuyết tới mấy ngày sau mới phát sinh, chỉ cần không phải suy nghĩ có vấn đề tu sĩ cũng có thể nghĩ ra được là Thu Hinh Tuyết nên làm, mà không hiểu việc phạm nhân lại nhiều mê tín là Thiên Ý cái gì.

Tiêu Thần lúc trước tại Huyền Thanh Sơn Tàng Kinh Các thời điểm thấy qua liên quan tới trêu hoa ghẹo nguyệt công pháp, trong đó lấy Hồng mộng giành công phương pháp là nhất, theo trong sách thuật, Hồng mộng giành công phương pháp đang tu luyện lúc, thường thường có thể đưa tới quanh mình hàng vạn con Thái Điện hồng lượn quanh, là Thanh Minh Giới xinh đẹp nhất công pháp.

Có thể Hồng mộng cư trú từ trước đến giờ không tranh quyền thế, chưa bao giờ môn nhân đệ tử bên ngoài đi đi lại lại, tuy là Yêu Tu tam đại phái một trong, nhưng ở đang ở tà ma tiếng tăm đều khá vô cùng, Thu Hinh Tuyết là Hồng mộng cư trú đệ tử có khả năng chưa tới một thành, nếu không thuộc về Hồng mộng cư trú, vậy người này thân phận đáng giá được Tiêu Thần chú ý, cũng đừng không cẩn thận rơi cái chết tha hương tha hương.

Tiêu Thần cũng không chủ động hỏi Thu Hinh Tuyết là người nào, chẳng qua là trong lòng âm thầm nhiều phần cảnh giác, một thuyền người sống chung nhìn bề ngoài coi như hòa thuận, cứ như vậy một mực hưởng Chu Du Điểm Tướng Đài đến gần.

Theo rồi đi Cửu Giang Thành đến bây giờ đã hơn mười ngày đi qua, Tiêu Thần ngồi thuyền cũng đi tới Chu Du Điểm Tướng Đài phụ cận, ngoại trừ nửa đường gia nhập qua một vị cô gái thần bí bên ngoài, ít nhất Tiêu Thần cho là thần bí, cái khác cũng không phát sinh nữa cái gì chuyện khác.

Dọc theo đường đi, Tiêu Thần ngoại trừ tình cờ đi ra cùng mọi người nói lên mấy câu bên ngoài đều trong tu luyện trải qua, về phần Thu Hinh Tuyết, Tiêu Thần cũng không dám tiếp xúc quá nhiều, song phương mặc dù cơ hồ có thể xác định, đối phương là Tu Chân Giả, nhưng cũng không có thiêu phá ngược lại cũng bình an vô sự.

Chẳng qua là Tiêu Thần mục đích đã đến, cái này Thu Hinh Tuyết thần bí đi nữa nếu như đối với bảo vật có mưu đồ lời nói, cũng nhất định sẽ lộ ra chân tướng gì, coi như đối phương đúng là người bình thường, mình cũng nhiều nhất tổn thất một đường cùng mỹ nữ sống chung cơ hội, không tính là tổn thất, Tiêu Thần ngược lại càng vui là như vậy.

Chủ thuyền dự tính còn có một hai ngày liền có thể đến tới Chu Du Điểm Tướng Đài, có thể Tiêu Thần nhưng là xuống thuyền, đối với lần này mọi người mặc dù không hiểu, nhưng là không nhiều hơn hỏi, mà Thu Hinh Tuyết dứt khoát sẽ không lộ mặt, Tiêu Thần cũng không có gì để ý, nếu là nàng theo tới, đó mới nhứt đầu.

Tiêu Thần lựa chọn buổi sáng hai ngày xuống thuyền là nghỉ ngơi một chút chạy tới Chu Du Điểm Tướng Đài,

Làm quen một chút tình huống chung quanh cùng thế lực rải rác, biết người biết ta bách chiến bách thắng, chuẩn bị sẵn sàng luôn là có chỗ dùng.

Tiêu Thần thấy mới vừa rời khỏi thuyền lớn đã rời đi rất xa, lập tức lấy ra Bích Lưu Tiên Kiếm, Ngự Kiếm phá không hướng Chu Du Điểm Tướng Đài bay đi.

Trong truyền thuyết, Chu Du là Thanh Minh Giới Thượng Cổ Thời Kỳ một vị đại tu sĩ, vì thể ngộ thiên đạo, đột phá một bước cuối cùng, Chu Du lựa chọn lấy chiến ngộ đạo.

Ở là đương thời Chu Du giả bộ là phạm nhân, đi tới Giang Nam màu mỡ khu vực Giang Đông thành, tùy tiện làm phạm nhân quân đội thống lĩnh tối cao nhất.

Chu Du tại Cửu Giang Thành bên ngoài hơn trăm dặm chỗ đông giang bên cạnh xây dựng một tòa Điểm Tướng Đài, cung cấp điểm binh bá tướng chi dụng, thế gian tương truyền Chu Du Điểm Tướng Đài tổng cộng có ba chỗ, có thể ba người khác nhau nhưng là không người biết được.

Tiêu Thần một đường Ngự Kiếm bay nhanh, vốn là hai ngày đường, Tiêu Thần không tới nửa giờ liền đuổi xong, Chu Du Điểm Tướng Đài chung quanh cũng không có tu sĩ trú đóng, chỉ có thể tình cờ thấy từng nhóm du ngoạn phạm nhân, nhìn gió êm sóng lặng, một chút không giống trước khi đại chiến đáng về.

Nhưng mà, Tiêu Thần biết, đây chẳng qua là trước bão táp yên lặng thôi, đại chiến chạm một cái liền bùng nổ, nơi đây lúc nào cũng có thể máu chảy thành sông.

Tiêu Thần trước khi không đứng ở Điểm Tướng Đài trước trời cao, nhìn dưới chân Điểm Tướng Đài, Tiêu Thần trong lúc nhất thời nhưng không biết nên làm cái gì.

Tiêu Thần trong mắt Điểm Tướng Đài là một tòa Hắc Thạch đài vuông, cao chừng chớ hai trượng có thừa, phóng túng đạt đến một trăm năm mươi trượng nhiều, mà rộng cũng có dài hơn sáu mươi trượng, thạch đài ngay chính giữa đứng thẳng một người tượng đá, khắc là một gã người mang Kình Giáp chàng thanh niên, nhìn xa mặt sông cầm kiếm trước chỉ, nhìn qua có chút khí thế, có thể theo Tiêu Thần, chỉ là kỹ sư kỹ thuật cao siêu mà thôi, không coi là tuyệt hảo, pho tượng kia thiếu trọng yếu nhất -- Thần.

Lắc đầu một cái, Tiêu Thần rơi vào Điểm Tướng Đài bên trên, Tiêu Thần rơi xuống đất trong nháy mắt, lông mày hơi nhíu lại, nguyên nhân không có nó, Tiêu Thần đang rơi xuống cái này trên điểm tướng đài thời điểm, vài cổ Thần Thức cơ hồ cũng trong lúc đó phong tỏa chính mình, trong đó không thiếu cường đại thần thức, chẳng qua cũng may căn cứ cường độ đến xem, chưa từng có Nguyên Thần sơ kỳ, Tiêu Thần cũng hơi hơi thở phào một cái, chỉ cần không phải Nguyên Thần Hậu kỳ lấy bên trên tu sĩ, hẳn ít nhất cũng có thể bảo đảm toàn thân mình trở ra, nghĩ tới đây, Tiêu Thần cũng không lộ ra cái gì không ổn, trực tiếp tại trên điểm tướng đài khắp nơi chuyển động, cuối cùng ánh mắt dừng lại ở pho tượng phía dưới.

"Chuyện này. . . Là Cửu Châu Bát Quái Trận?" Tiêu Thần khẽ ồ lên một tiếng, lẩm bẩm nói.

Sau đó Tiêu Thần hướng pho tượng đi tới, đi tới pho tượng phụ cận lúc, Tiêu Thần nhìn kỹ dưới chân, thỉnh thoảng sẽ còn khẽ cau mày, đã lâu, Tiêu Thần đột nhiên tay trái chợt biến là trảo, thiểm điện tựa như hướng dưới chân hoa văn bắt đi.

"Bá." Một tiếng, trên đất hoa văn lập tức ít đi mấy đạo.

"Ai. . . Quả nhiên là giả, mẹ lằng phí thời gian của ta." Tiêu Thần vẫy vẫy tay, khẽ thở dài.

"Cái này Điểm Tướng Đài dự tính cũng là ngồi giả đài, xem ra, chuyển này thu hoạch còn phải xem bảo vật này trình độ trọng yếu rồi." Tiêu Thần tự nói xong hóa thành một vệt sáng biến mất ở trên điểm tướng đài, đang bay lên một khắc kia, Tiêu Thần rõ ràng cảm giác một mực phong tỏa thần thức mình lặng lẽ thối lui.

Tận mắt thấy xưa nay hưởng thụ danh tiếng Thanh Minh Giới Chu Du Điểm Tướng Đài lại là ngồi giả đài, đối với chính mình một chút chỗ dùng cũng không có, Tiêu Thần quyết định không ở nơi này dừng lại, chuẩn bị tìm một chỗ bên tu luyện vừa chờ hai ngày sau đại chiến, nhìn đến lúc đó có thể hay không vớt điểm chỗ tốt.

Tiêu Thần tại phụ cận trong rừng cây tìm cây tương đối vai u thịt bắp đại thụ, chuẩn bị trên tầng cây trải qua hai ngày này, Tiêu Thần trong tu luyện rất nhanh thì đến chạng vạng tối, chiều tà ánh chiều tà chiếu vào Tiêu Thần trên mặt, cho Tiêu Thần dạt lên một cái tầng thánh khiết vàng sáng, Tiêu Thần chậm chậm mở mắt.

Đột nhiên, Tiêu Thần thần sắc căng thẳng, lập tức xoay mình nhảy xuống cây cột, nhanh chóng bay ngược về phía sau rồi mấy trượng, tay trái thả bên ngực trái miệng, một mặt cảnh giác nhìn trên cây, một tên lão giả dơ bản đang cười ha hả đứng ở Tiêu Thần mới vừa rồi nơi ở thân cây cách đó không xa, nhìn Tiêu Thần cảnh bị đáng về, cười càng rục rờ rồi.

Tiêu Thần hồi tưởng kỳ khôi mới vừa rồi một màn không nhìn được mồ hôi lạnh chảy ròng, chính mình lúc tu luyện tổng hội thả ra về thanh tĩnh ý thức bên ngoài, chú ý cái này bên người, có thể lão đầu này lúc nào tới đến trước mặt mình, Tiêu Thần một chút cũng không có cảm giác đến, chỉ là vừa mới mở mắt lúc, liếc mắt liền phát hiện đối phương, duy nhất có thể nói rõ vấn đề liền là đối phương tu vi quá cao, cao đến chính mình chút nào không nhìn thấu hẳn.

Tiêu Thần càng nghĩ càng kinh hãi, nếu như đối phương có ác ý, cái kia mình bây giờ đã chết, vì vậy Tiêu Thần thử thăm dò nói: "Lão đầu, ngươi làm gì vậy à?"

"Chắc chắn. . . Lão phu tùy tiện vui đùa một chút, không cần thận liên chạy tới nơi này, đừng thấy lạ đừng thấy lạ." Lão đầu một mặt khờ cười nói.

"Tiểu hữu thật là thật là can đảm, lão phu khâm phục chặt a." Lão đầu trên mặt vẫn là mặt nụ cười.

"Ừ? Lão đầu, ngươi không bệnh đi, tiểu gia lười cùng ngươi kéo, ta đi." Tiêu Thần không để ý hỏi một câu, sau đó Tiêu Thần sẽ phải rời khỏi rừng cây.

Còn không bước ra hai bước, lão đầu đột nhiên mở miệng hét lớn: "Ha ha ha, lại có không Thai Thành tiểu gia hỏa dám đem Tiên Khí mang trên người." Thanh âm vang dội giấy trắng phim rừng cây, tin tưởng chỉ cần không phải người điếc đều nghe, Tiêu Thần tình cảnh lập tức chuyển hiểm, mà rõ ràng lão già cũng không thể phát hiện Tiêu Thần tu vi thật sự, coi Tiêu Thần là làm một giống như Trúc Cơ Kỳ người đối đãi, cái này đến làm Tiêu Thần có chút bất ngờ, nhưng có thể một cái nhìn thấu Tiêu Thần ngực trái là nhất phương Trừ Vật Không Gian, cái này phân bản lĩnh đủ để khiến Tiêu Thần khiếp sợ.

"Từ Lão Đầu, ngươi rốt cuộc muốn làm gì?" Tiêu Thần nhất thời một trận nổi giận, đột nhiên toát ra cái thần bí lão đầu tử, còn đem mình mang theo hoán ngày sự tình làm người đời đều biết, dù cho Tiêu Thần không biết nguyên nhân, nhưng vẫn là không nhịn được chất vấn.

"Mới vừa rồi đã nói, không làm gì, tùy tiện vui đùa một chút." Lão đầu một mặt vô vị nói, khổ Tiêu Thần không minh bạch nhưng phải bị lão đầu này dẫn vật lung tung.

"Lão đầu tử, ngươi nghĩ chơi đùa cái gì, có thể hay không rời khỏi nơi này trước chơi nữa, ghé góm ta chơi với ngươi." Tiêu Thần Thần Thức rõ ràng cảm giác đã có đại đội nhân mã hướng chỗ ở mình địa phương chạy tới, dưới mắt yêu cầu làm là được tại không bị đối phương Thần Thức phong tỏa trước, mau rời đi.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 168: Có gì không dám

"Ngươi nói?" Lão đầu nghiêng ngẫm nhìn Tiêu Thần một cái.

"Ta nói, đừng nói nhảm, đi nhanh lên." Tới người đã càng ngày càng gần, Tiêu Thần trong lòng khẩn trương.

"Ha ha, vậy thì đi đi." Nói xong lão đầu trực tiếp tại chỗ biến mất.

"Mẹ ngươi!" Tiêu Thần thấy lão đầu không quản lý mình trực tiếp rời đi, không khỏi làm lộ câu thô tục, sau đó lập tức rời đi tại chỗ.

Nghe tiếng mà người tới không thể nghi ngờ nhào hụt, có thể nói có đúng lúc hay không, Tiêu Thần đáng về lại chẳng biết tại sao ngay tại Điểm Tướng Đài Đệ nhất lưu truyền mở, đều nói Tiêu Thần là một Đại Phái đệ tử đắc ý, trên người mang theo Tiên Khí, khiến người ta người đều tại đánh Tiêu Thần chủ ý.

Sắc trời đã hoàn toàn tối xuống, Tiêu Thần tùy ý ngồi ở dưới một cây tu luyện, nhập định Tiêu Thần cảm giác chung quanh có điểm không đúng, lập tức cảnh giác mở mắt, một tấm vô lại nét mặt già nua lập tức rơi vào Tiêu Thần mi mắt.

"Từ Lão Đầu, ngươi xuất hiện có thể hay không không chơi đùa cái này à? Lần này ngươi lại tới làm gì?" Tiêu Thần mặt đầy bất đắc dĩ nói.

"Khà khà, tiểu huynh đệ, ngươi đáp ứng chơi với ta a, sẽ không quên chứ?" Lão đầu chuyện xưa nhắc lại, ăn chắc Tiêu Thần không dám đùa ý lại.

Trên thực tế Tiêu Thần cũng không muốn ý lại, dứt khoát độc thân nói: "Lão đầu, ngươi nghĩ chơi gì vậy?"

"Đánh nhau!" Lão đầu không chút nghĩ ngợi nói thẳng.

"Khục khục, ta có thể không chơi đùa cái này sao? Lão nhân gia nhìn một cái liền là phi thường lợi hại lớn nhân vật, cùng ta tiểu bối này đánh nhau, không phải ức hiếp người sao?" Tiêu Thần nghe một chút lão đầu nói muốn đánh nhau, lập tức một bộ mượp đáng nhìn nhau hướng lão đầu.

"Ha ha." Lão đầu đầu tiên là cười một tiếng, sau đó biến sắc mặt nói, "Không được!"

"Được rồi được rồi, tiểu gia liền theo ngươi đi, ngại nhẹ một chút a." Tiêu Thần biết hôm nay bị đòn là không tránh được, không đánh lại ngươi, ta buồn nôn chết ngươi.

". . ." Lão đầu nghe một chút, cũng là hoàn toàn không còn gì để nói.

"Choáng váng ngươi, Từ Lão Đầu, đánh như thế nào?" Tiêu Thần trong lòng âm thầm đắc ý, ngoài miệng nhưng là không tích đức la lên.

"Ta đứng cái này, ngươi tùy tiện đánh, đánh đau có phần thưởng." Không ngờ lão đầu nhưng là nói ra một phen khiến Tiêu Thần thiếu chút nữa té ngã lòi.

"Đù hèn." Tiêu Thần trong lòng hung hăng nói. Có thể động tác trên tay nhưng là không chậm, trực tiếp gọi ra Bích Lưu kiếm.

"Chậm, dùng ngươi sở trường nhất công kích." Lão đầu tại Tiêu Thần muốn động lúc đột nhiên la lên.

Tiêu Thần không nói thêm gì nữa, tay phải một dẫn, hoá ngày Cổ Cầm trống rỗng xuất hiện, Tiêu Thần từng thanh hoá ngày chộp vào trong tay, tại lão đầu cách đó không xa ngồi xếp bằng xuống, đem hoá ngày đặt ở trên đầu gối, sau đó ngón tay không ngừng tại Cầm Huyền bên trên nhảy lên, từng trận du dương mà khí thế bàng bạc tiếng đàn chợt bay ra.

Cho dù là bất cần đời lười nhai lão đầu cũng không khỏi như một cái, sau đó mới khôi phục bình thường. Tiêu Thần đánh đàn đúng là sở trường nhất Cầm Khúc, tiếng đàn lúc như sừng sừng Cự Sơn, lúc như lao nhanh đại xuyên, cái này khúc bên trong chân đề Tiêu Thần sớm ngộ ra được thất thất bát bát, giờ phút này lấy đến gần vô hạn ở yên tĩnh âm u Cầm Tâm đàn ý tấu lên, uy lực quả thực không phải chuyện đùa.

Đàn sửa chữa đã thương địch thủ thủ đoạn bình thường lấy ảo thuật cùng Linh Hồn công kích kinh khủng nhất, cùng lợi hại đàn sửa chữa đối chiến, không cẩn thận liền sẽ bị lạc ở đối phương khúc bên trong, cuối cùng linh hồn trong hưởng thụ dần dần tiêu tán, thế nào chết cũng không biết.

Ban đầu lão đầu thấy Tiêu Thần liền Thai Cơ cũng không đức thành, cho dù có Tiên Khí nơi tay cũng sẽ không có nhiều tác dụng lớn, có thể dưới mắt Tiêu Thần biểu hiện ra thực lực, theo lão đầu tuyệt đối là Thai Thành Trung kỳ trở lên tu vi.

Cũng khó trách lão đầu sẽ hiểu lầm Tiêu Thần tu vi là Thai Thành Kỳ, đàn sửa chữa công kích mạnh yếu cùng Linh Hồn Chi Lực có quan hệ trực tiếp, mà Tiêu Thần linh hồn tu vi nhưng là xác xác thật thật đạt tới Nguyên Thần kỳ mới có thể đạt tới trình độ, cho dù tu vi không đủ, nhưng có thể có Thai Thành thực lực cũng không quá đáng, phối hợp tiếp cận với yên tĩnh âm u Cầm Tâm Cầm Nghệ thi triển công kích có thể nói đã đến gần Nguyên Thần kỳ.

Tiêu Thần công kích cuộn cuộn không dứt, giống như là thủy triều từng đợt tiếp theo từng đợt, đánh thẳng vào lão đầu khối này Bàn Thạch.

"Tốt rồi, dừng tay." Tiêu Thần công kích chính diện hăng say, tâm thần cùng tiếng đàn đã hòa làm một thể, lẽ ra chính là thanh âm lớn hơn nữa cũng sẽ không ảnh hưởng đến Tiêu Thần.

Có thể lão đầu bốn chữ vượt trội, Tiêu Thần tâm thần gắng gượng cùng bài hát mất đi liên lạc, thế công trong nháy mắt bị phá, Tiêu Thần tâm thần rung mạnh, ngoại trừ cưỡng ép cắt đứt cảm giác khó chịu bên ngoài, còn thật sâu khiếp sợ, lão đầu này rốt cuộc là người nào,

Lại có cái gì mục đích, nhìn như bình thường một tiếng, kì thực đây áp Đạo Vận, một lần hành động phá Tiêu Thần thế công.

"Thật là bôi nhọ rồi bực này Thiên Bảo." Lão đầu lắc đầu, tựa hồ phi thường thương tiếc nói.

Tiêu Thần giờ phút này nhưng là tại lão trên đầu người phát hiện một tia giống như Hàn địa phương, cụ thể là cái gì, Tiêu Thần lại không nói ra được, tóm lại, không có địch nhân khí tức, đương nhiên, cũng có thể là đối phương ẩn nấp quá sâu, nhưng Tiêu Thần cảm giác, luôn luôn không có sai.

"Thật đúng là xem thường ngươi, ngươi tu vi là Thai Thành, Hậu kỳ?" Lão đầu tựa hồ liền đùa giỡn sắc mặt cũng thu liễm mấy phần.

"Không nói, chính mình đoán đi đi." Tiêu Thần đắc ý nói.

"Ta muốn nói, không phải khen ngươi, mà là muốn mắng ngươi, phế vật, trên tay ngươi Cổ Cầm chắc chắn không phải vật bình thường, tại trên tay ngươi, coi như là bôi nhọ rồi." Lão đầu một lần nữa nhắc tới Tiêu Thần Cổ Cầm, hay lại là không có chút nào lưu tình đã kích.

Tiêu Thần dù sao còn trẻ tuổi nóng tính, lập tức liền muốn phát tác, có thể lão đầu ngay sau đó liền nói: "Ngươi có thể biết là tu sĩ gì pháp bảo sẽ có cấp bậc phân hóa?"

Cái này hỏi một chút nhìn như cùng ngớ ngẩn vấn đề không khác nhau gì cả, tu sĩ pháp bảo lấy thần thông lớn nhỏ tới phân hóa cấp bậc, Tiêu Thần vốn muốn thuận miệng đáp, có thể nghĩ lại, nếu đối phương có thể hỏi như vậy nhất định có mục đích, ngược lại một thời nói không ra lời.

"Ta đây hỏi lại ngươi, tại sao sử dụng Cao cấp pháp bảo cần còn cao thâm hơn tu vi?" Lão đầu tiếp lấy lại hỏi.

"Không chỉ là bởi vì tu sĩ cấp thấp chân nguyên cung cấp không được pháp bảo cần thiết, càng nặng nếu là bởi vì nếu muốn phát huy pháp bảo lực lượng, yêu cầu giống nhau tầng thứ tu vi thi triển, bình thường pháp bảo tạo tác dụng là đem công kích hoặc là phòng ngự lấy bội số tăng lên, mà một ít pháp bảo cũng có sử dụng yêu cầu, cùng món pháp bảo, đạt tới yêu cầu là có thể khởi động, tu vi quá thấp, không dùng được, tu vi quá cao không có tác dụng."

Lão đầu dừng một chút, nói tiếp, "Mà càng về sau, pháp bảo có thể tạo được tác dụng lại càng nhỏ, tựa như cùng một món pháp bảo, tu vi thấp lúc có thể tăng lên tự thân gấp ba công kích.

Mà tu vi cao, có thể hay không tăng lên gấp đôi đều còn khó nói, yếu pháp bảo tăng phúc đạt tới nguyên lai tu vi thiếu lúc giống nhau gấp ba, cái này tựu yêu cầu pháp bảo Phẩm Giai muốn rất cao, chính là bởi vì đều tăng thứ tu sĩ đối pháp bảo yêu cầu bất đồng, pháp bảo mới bị chia làm Lục Cừu chờ (các loại)."

"Lão đầu, ý ngươi là, ta bây giờ không thích hợp dùng cái này Cổ Cầm?" Tiêu Thần cũng không ngốc, lời thoại lão đầu nói ra như vậy một chút có quan

hệ với pháp bảo chuyển, nghĩ đến sẽ không không thôi tha, Tiêu Thần rất nhanh nghĩ đến mình và hoán ngày vấn đề.

"Không sai, người bây giờ căn bản không phát huy ra cái này Cổ Cầm một phần ngàn vạn lực lượng, dùng cái này Cổ Cầm nghiền địch, chỉ có thể gây trở ngại người thi triển tu vi, vốn là mười phần lực đạo, dùng đến cũng nhiều nhất tám phần mười." Lôi thôi lão đầu thấy Tiêu Thần như thế thông minh, trong lòng âm thầm gật đầu.

"Khà khà, người không nói ta còn thật không biết, cảm ơn rồi, mời người ăn kiểm tra thịt!" Tiêu Thần tính cách vốn là hậu thế bất đồng, không chút nào cân nhắc mới vừa rồi bên trái một cái Từ Lão Đầu, bên phải một cái Từ Lão Đầu kêu lên đối phương, Tiêu Thần cho là, đối phương giúp mình, tự nhiên nên nói cảm ơn, cho dù có cái gì mục đích cũng tốt, mình đã bị dẫn dắt là không tranh sự thật.

"Thịt nướng, vật này tốt, người nỏ lửa, người bắt dã thú, ta chờ, đi nhanh." Lôi thôi lão đầu nghe một chút thịt nướng, trợn cả mắt lên rồi.

"Thật hợp lý. . ." Tiêu Thần cũng coi như vô lại, có thể lại không ý lại, cũng không thể lật lọng đi, không có cách nào khổ sai chuyện, còn được bản thân tới.

Gần nửa canh giờ đi qua rất nhanh, Tiêu Thần một tay nhắc đến mấy con gà rừng, một bên trên vai khiêng một con giống như núi nhỏ không biết tên động vật trở lại, lôi thôi lão đầu đã sớm hiện lên một đồng lửa, chẳng qua là, lớn đến có chút quá nóng, núi nhỏ giống nhau chất lên củi khô bên trên, liệt hỏa cháy hừng hực.

"Từ Lão Đầu, người nghĩ nướng cái gì? Có cần phải lớn như vậy sao?" Tiêu Thần thật xa liền thấy sáng ngời ánh lửa, vừa đi vào liền thấy giống như núi nhỏ đồng lửa, Tiêu Thần lúc ấy liền đối với lôi thôi lão đầu lật mấy chục xem thường.

"Ha ha, nỏ giận nướng nhanh!" Lôi thôi lão đầu không có vấn đề cười một tiếng, coi như là khiến Tiêu Thần phục rồi.

Một già một trẻ này cứ như vậy vây quanh một đồng lửa lớn, nướng mới vừa bắt tới dã vị, thỉnh thoảng còn lớn hơn làm ồn một trận.

"Mẹ người, chết lão quỷ, người không thể thiếu ăn chút a, tiểu gia đang ở thân thể cao lớn đây."

"Thối tiểu tử, cái này cho ta, mới vừa rồi ta sẽ không nếm ra mùi vị."

"Cướp liền cướp, chớ đem lửa cho làm diệt a, thối tiểu tử, người trời giết này. . ."

...

"Này, lão đầu, người tại sao giúp ta à?" Tiêu Thần nằm ở một cây đại thụ thân cây, tùy ý hỏi.

"Ăn thịt nướng. . ." Lôi thôi lão đầu cũng là thuận miệng đáp.

". . ." Tiêu Thần không còn gì để nói, chẳng qua thấy đối phương không muốn nói ra đến, cũng không hỏi nhiều.

"Tiểu tử, biết chính đạo Thất Thần Tông một trong Huyền Thanh Sơn chứ?" Lần này lôi thôi lão đầu kéo khai thoại đề nói.

"Biết." Tiêu Thần thanh âm không mang theo một chút tình cảm, nhớ tới đã qua các loại, Tiêu Thần bây giờ cũng sẽ còn mơ hồ có chút hoài niệm, không phải Thất Thần Tông danh hiệu, cũng không phải chính đạo chỉ trụ thực lực.

Tiêu Thần không quên được Huyền U đình các vị sư tỷ vì chính mình tóc gãy tiễn biệt, không quên được Tăng Kinh Các lão lưu manh động một chút là đem mình một hồi đánh no đòn, cũng không quên được suốt ngày cùng mình đối nghịch, cũng rất quan tâm chính mình Lăng Từ Lăng, còn có cứu mình Đại Ân Nhân Kinh Thương Đạo Tôn cùng sư phụ Ca Thư Hành Văn.

Tiêu Thần theo đáy lòng kính nể cùng cảm kích bọn họ, tự có hôm nay, toàn bộ bái bọn họ ban tặng.

Hết thầy các thứ này toàn bộ, Tiêu Thần đều không cách nào quên, có người nói Tu Tiên nên chém cắt hết thầy bạn tâm, quên đi tất cả đúng sai, nhưng theo Tiêu Thần, nghịch thiên Tu Tiên chỉ là muốn sống tiêu dao hơn, bảo vệ mình nghĩ (muốn) bảo vệ, diệt tự nhìn không quen, chính là bởi vì trong lòng có cố chấp mục tiêu, người mới sẽ vì cái mục tiêu này không ngừng tiến tới.

"Ha ha, không nói, tiểu tử, nếu như có một ngày Huyền Thanh Sơn những lão bắt từ kia hỏi tới người, người có thể dám thừa nhận ta người tới nay chỉ tự tập?" Lôi thôi lão đầu thấy Tiêu Thần có chút không đúng, cũng không ở nói Huyền Thanh Sơn, mà là hỏi Tiêu Thần một cái không giải thích được vấn đề.

"Có gì không dám!" Chỉ chỉ bốn chữ, Tiêu Thần nói như đinh chém sắt, trò cười, Huyền Thanh Sơn bá chủ đều bị chính mình mắng toàn bộ, thừa nhận điểm cái này tính là gì.

"Ha ha, được!" Lôi thôi lão đầu cười lớn một tiếng, tiện tay không biết từ đâu móc ra một cái Tiểu Hồ Lô thẳng hướng mép tiếp cận.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 169: Làm loạn

Không cần suy nghĩ Tiêu Thần cũng biết bên trong chứa là cái gì, nhưng Tiêu Thần cũng không yếu thế, theo trừ vật mang bên trong xuất ra một chân thịt nướng xé mà bắt đầu, nếu là để người ta biết Tiêu Thần đem Túi Trữ Vật dùng để chờ thịt nướng lời nói, không biết Tiêu Thần có thể hay không nước miếng cho chết chìm.

"Không biết xấu hổ a! !!" Lôi thôi lão đầu cắn răng nghiêng lợi nói.

"Thật là thom . . ." Tiêu Thần cố ý dẫn dụ nói.

"Ta hai đôi?"

"Không đôi."

"Van người."

"Cầu? Quý xuống a."

"Hồ Lô bảo bối, đi."

"Mẹ, không mang theo chơi như vậy, thả ta đi ra ngoài."

...

Trời đã hơi sáng, Tiêu Thần cũng đem tu luyện công pháp đổi thành Huyền Thiên Đạo, Tiêu Thần ngồi xếp bằng dưới cây lớn một mảnh hỗn độn, hiển nhiên là tối hôm qua cùng lôi thôi lão đầu chiến tích huy hoàng, đầy đất đều là gãy xương cùng tứ tán cháy rụi củi gỗ.

Lôi thôi lão đầu và Tiêu Thần ước chừng trò chuyện rồi một buổi tối, cho đến trước đây không lâu, lão già dơ bản mới cáo từ rồi đi, từ đầu đến cuối, Tiêu Thần cũng không biết hán danh hiệu cùng lai lịch, giống vậy, hán cũng không có hỏi tới Tiêu Thần thân phận cùng lai lịch.

Là ai thì thế nào? Đánh cũng đánh, thịt cũng ăn, rượu cũng uống, coi như là Thiên Vương lão tử cũng không sửa đổi được, nếu như vậy, đối phương là thân phận gì thì có cái quan hệ gì đâu?

Tên chẳng qua chỉ là một cái danh hiệu, biểu tượng cũng liền một bộ thân xác thối tha, người hữu duyên, nộ là trái tim, kết là Nghĩa, có lòng có nghĩa, là vì bạn bè, đầu đề ý hán là không vì thiên hạ chỗ không cho, quý chán ghét mà Thần Khí.

Như quả không ra ngoài dự liệu, tối hôm nay thế lực khắp nơi liền không sai biệt lắm có thể đến đông đủ rồi, ngày mai mới là bảo vật chân chính hiện thế thời gian, Tiêu Thần cũng không nóng nảy, lấy thực lực của hán hợp với pháp bảo khó làm thương tổn Thanh Minh Linh Thể, hơn nữa, trừ đi Hàn cùng Nghịch Thương Thiên huynh muội, mình còn có lá bài tẩy —— hoán ngày. Trúc Cơ Hậu kỳ tu vi có thể chiến đấu Thái Thành Sơ kỳ, mà một ít môn phái nhỏ, có thể có một cái Nguyên Thần kỳ tu sĩ cũng coi như khó lường đại sự, hơn nữa, hơn phân nửa là không có, đến lúc đó coi như không thể thừa dịp loạn đoạt được bảo vật cũng có thể bảo đảm toàn thân trở ra.

Nghĩ tới những thứ này, Tiêu Thần cũng hơi chút yên tâm một ít, hơn nữa, Tiêu Thần đối với song phương tranh đoạt bảo vật cũng không phải không phải là phải lấy được tay không thể, như vậy thứ nhất, trình độ nguy hiểm lại thấp xuống không ít, nghĩ đến sẽ không xuất hiện cái gì phiền. Vì vậy Tiêu Thần cũng an tâm ngồi trên ngọn cây tu luyện.

Tiêu Thần đoán không lầm, gần đây Chu Du Điểm Tướng Đài phụ cận vùng đã trở thành một phạm nhân chân không khu, không có một vị du khách khách phòng vấn.

Vô luận là Cực Hoàng Môn hay lại là Huyết Ảnh cửa, môn hạ tinh anh đã sớm chạy tới, cho đến ngày nay bố trí đều đã hoàn thiện, thiếu chính là ngày mai đánh một trận, chẳng qua là trận chiến này chiến quả vô luận như thế nào, cũng phải có một cái môn phái từ nay đứt truyền thừa, mà thắng lợi nhất phương trăm năm bên trong cũng nhất định suy kiệt không dao động.

Có thể nói trăm hại mà không một lợi nhuận, nhưng vì món đó bảo vật, hai phái đều không tiếc giá lớn, có thể tưởng tượng tranh đoạt đồ vật nhất định bất phàm.

Lần này tới đến Chu Du Điểm Tướng Đài ngoại trừ người bị hại Cực Hoàng Môn cùng Huyết Ảnh cửa, còn Chính Tà rất nhiều môn phái nhỏ, ngoài ra

chính là một chút Tán Tu, những tán tu này phần lớn đều là xem náo nhiệt, dù sao một thân một mình thế đơn lực bạc, thế nào cũng không khả năng đấu thắng một môn lực lượng, coi như lấy được bảo vật cũng không mạng cầm xong.

Đương nhiên, muốn phải giống như Tiêu Thần như vậy đục nước béo cò cũng không phải số ít, loại người này phần lớn biểu hiện phi thường khiếm tốn, đều sức đủ thế, một có cơ hội lập tức lôi đình lên, Đoạt Bảo mà chạy.

Loại người này cũng là phi thường làm người đau đầu, một trào đến bảo vật, lập tức thoát đi, chỉ cần không phải tu vi quá kém, trên thực tế tu vi thiếu, nước đục cũng không sờ tới cá, loại người này, chỉ cần muốn chạy trốn, hơn phân nửa là đuổi không kịp, lại không môn không phái, thân hữu chỉ một mối, trời đất lớn, nơi nào đều có thể dung thân.

Cho nên Nhị phái đại chiến thời điểm cũng cần hoa số lớn tinh lực tới phòng bị loại người này.

Như vậy, đi tới Chu Du Điểm Tướng Đài thế lực cũng không kém định, chia ra làm Cực Hoàng Môn cùng Huyết Ảnh cửa, Tán Tu, Chính Ma Lưỡng Đạo đều môn phái, tại nhiều phe thế lực giằng co bên dưới, Chu Du Điểm Tướng Đài khu vực bầu không khí vô cùng khẩn trương, ai cũng biết đại chiến chạm một cái liền bùng nổ, có thể song phương nước cũng không nguyện ý động thủ trước, lưu lại câu chuyện, khiến người trong thiên hạ nhạo báng.

Hai phái đang giương cung bạt kiếm thời điểm, lại không nhận ra được, nguy hiểm đã dần dần đến gần, mà "Nguy hiểm" chắc chắn cho bọn hắn mang đến khó mà lường được tổn thất.

Trong rừng cây, Tiêu Thần cùng lão đầu thịt nướng địa phương đã không có một tia bóng người, Tiêu Thần cũng không biết lúc nào đã rời đi thân cây, về phần đi nơi nào, đây chỉ có chính hắn mới biết.

Khi hiểu được thế lực khắp nơi phía sau, Tiêu Thần đột nhiên sinh lòng một ý nghĩ, đó chính là đem nước này, lại khuấy đục một chút, như vậy chính mình đoạt được bảo vật rồi đi tỷ lệ sẽ gấp lớn hơn nhiều, nghĩ tới nghĩ lui, Tiêu Thần cuối cùng vẫn quyết định, dạ thám Cực Hoàng Môn cùng Huyết Ảnh cửa. Vì bọn họ thêm chút tài liệu, để cho bọn họ cao hứng một chút, khiến nước đục này càng đục.

Suy nghĩ, Tiêu Thần rời đi rừng cây, đi tới Tán Tu nghỉ chân địa phương, chuẩn bị tối nay phải đi "Vui vẻ a vui vẻ a".

Tiêu Thần thừa dịp bóng đêm trước đi tới Cực Hoàng Môn trú đóng chỗ, lấy Tiêu Thần thực lực, dễ dàng liền tránh khỏi tuần tra đệ tử, đi tới chỗ ở đại trưởng trước.

Tà tà cười một tiếng, Tiêu Thần lấy ra Toái Ngọc đàn công tốt, tại chỗ bay lên trời, một thân chân nguyên nhập vào cơ thể mà ra, phát sáng ánh sáng màu lam đem Cực Hoàng Môn toàn bộ chỗ ở chiếu giống như ban ngày.

Tiêu Thần lại không thêm để ý chút nào, nhẹ giọng nói: "Bồn Tọa giả lâm, còn không ra chào đón." Tiêu Thần âm thầm Gia Tri lấy pháp lực, làm không lớn tiếng thanh âm truyền khắp toàn bộ Cực Hoàng Môn chỗ ở.

"Người nào ở chỗ này ồn ào, còn không tự trói đi xuống chịu phạt." Đáp lại Tiêu Thần là một đạo vang dội tiếng quát trách.

"Khà khà" Tiêu Thần khẽ mỉm cười, nói, "Được, ta muốn nhìn người nhỏ nhỏ Cực Hoàng Môn có bản lĩnh gì khiến Bồn Tọa khom lưng." Nói xong Tiêu Thần hóa thành một đạo Lưu Tinh trực tiếp đánh vỡ Cực Hoàng Môn đại trưởng.

Bụi trần nổi lên bốn phía, lúc trước đã bị kinh động Cực Hoàng Môn đệ tử, từng cái đi ra lều vải, gầm lên một tiếng, một đạo kiếm khí màu vàng óng nhắm thẳng vào Tiêu Thần mi tâm.

Tiêu Thần không tránh không né, kiếm khí chính giữa ấn đường, mà Tiêu Thần lại không có giống như tưởng tượng như vậy phá Đầu lâu mô não, kim quang chọi lóe, đều bị hút vào Tiêu Thần ấn đường, không lưu lại một chút dấu vết, lưu lại Cực Hoàng Môn đệ tử trợn mắt hốc mồm đứng tại chỗ.

Một đòn không trúng, phát ra công kích tên lão già kia cũng có chút kinh ngạc, chẳng qua kinh dị sắc mặt chọi lóe lập tức biến mất, lão già vọt người bay về phía Tiêu Thần.

Cây vào Thanh Minh Linh Thể bá đạo, Tiêu Thần đón đỡ Trúc Cơ Trung kỳ lão già một đạo kiếm khí không bị thương, giờ phút này thấy lão già đối diện bay tới, Tiêu Thần biết rõ đây là lực áp không được đối hòa đàm, đương nhiên cũng không phải Cực Hoàng Môn thật chỉ sợ Tiêu Thần, chẳng qua là đại chiến sắp tới, Cực Hoàng Môn không muốn gây thêm rắc rối.

Có thể Tiêu Thần tới mục đích liền là muốn cho Cực Hoàng Môn tiết bên ngoài sinh điểm nhánh, nơi nào đồng ý khiến hòa đàm cục diện xuất hiện.

Thấy lão già lập tức phải đi tới trước người, Tiêu Thần đánh cái nói áp, xem ở lão già trong mắt dĩ nhiên là Tiêu Thần muốn cùng bình giải quyết, nhưng hắn lại xa xa đánh giá thấp Tiêu Thần biến sắc mặt năng lực.

Tiêu Thần nhìn như đang làm áp, kì thực mười ngón tay đã sớm giữ chặt, đợi lão già tới gần phía sau, Tiêu Thần nhảy lên chính là một cái Oanh Thiên Lôi, chính giữa lão già Thiên Linh Cái, Cực Hoàng Môn lão già trong miệng máu tươi cuồng phun, so bay lên nhanh hơn gấp mười lần tốc độ đập về phía mặt đất.

Vốn là lấy lão già Trúc Cơ Trung kỳ tu vi dù cho không địch lại Tiêu Thần cũng sẽ không không chịu được như vậy, chẳng qua là tu sĩ tầm thường thân thể nơi nào sẽ như Tiêu Thần như vậy biến hóa / hình dáng, Tiêu Thần lấy cường chế yếu, một lần hành động lập công.

"Cần rồi!" Ba tiếng gầm lên, đồng thời ba đạo lưu quang bay về phía trời cao, một người cầm đầu đuổi bàn tay, huyền hóa ra một bàn tay lớn chụp vào

Tiêu Thần, ý đồ bắt trước Tiêu Thần, lấy chân Cực Hoàng Môn tôn nghiêm.

"Khà khà." Tiêu Thần cười tà, thấy người tới tu vi cao nhất chẳng qua Trúc Cơ Trung kỳ, thân hình không nhúc nhích chút nào, mặc cho Cực Chương bắt chính mình.

"Cuồng vọng." Đối phương chứng kiến Tiêu Thần khinh thường như vậy, không tránh không né không ngăn cản, không khỏi có chút tức giận, trên tay lập tức thúc giục lực lượng, lão già kéo một cái, sắc mặt lập tức kịch biến, ngay sau đó gia tăng lực đạo, mà Tiêu Thần hay lại là vững như bàn thạch.

"Phá cho ta!" Thân vận lên Thái Cực linh lực, trắng đen ánh sáng ở trên tay thoáng qua, trong nháy mắt xé bỏ Cực Chương, ngay sau đó thân hình chợt lóe, không hề ý pháp quyết đối diện đánh tới, dám xông đến ba bên người thân, một bàn tay một cái, trực tiếp rút ra xuống mặt đất.

Ba gã Trúc Cơ Trung kỳ tu sĩ bị Tiêu Thần gần người phía sau, không chịu nổi một kích, đương nhiên, Tiêu Thần quát bay ba người hoàn toàn là tạo thế, nếu như muốn đánh chết, cũng không phải trong thời gian ngắn có thể làm được.

"Trường lão." Một đám tu sĩ trẻ tuổi đã sớm mắt choáng váng, nhìn qua tuổi còn trẻ tiểu tử, có thể tại trong lúc vẫy tay đánh lui ba gã môn phái trường lão, điều này làm bọn hắn vô cùng khiếp sợ.

Ba gã Cực Hoàng Môn trường lão bị đánh Lạc Vân đầu lúc, vô cùng chật vật, mới vừa rồi cái kia một chút, cũng không có đối với bọn họ tạo thành trên thực chất tổn thương, có thể bị người trực tiếp rút ra Lạc Vân đoạn, cái này làm ba người mất hết mặt mũi.

Tiêu Thần nhìn về phía dưới chân đông đảo đệ tử, vừa định làm khó dễ, một cái thanh âm già nua từ phương xa truyền tới, "Người tuổi trẻ, làm người khiêm tốn một chút."

Thanh âm không lớn, có chút ôn hòa, nghe vào Tiêu Thần trong tai lại như Hoàng Chung đại lữ ở bên tai đi loạn, ngực một trận khí huyết quay cuồng, vừa giống như theo bốn phương tám hướng truyền tới, lộ ra vô tận uy áp, toàn bộ đè ở Tiêu Thần trên người một người, Tiêu Thần áp lực tăng lên gấp bội.

Tiêu Thần yên lặng vận lên Huyền Thiên trong suốt Thần công pháp, Thanh Minh linh lực nhập vào cơ thể mà ra, ánh sáng màu lam càng phát sáng rõ.

"Là ai, có loại đi ra đánh một trận." Tuy là áp lực núi lớn, có thể Tiêu Thần không sợ chút nào, nghiêm nghị quát lên.

Một đạo màu vàng kim hình rồng hào quang loé lên, một vị người trung niên tóc đen trắng rỗng xuất hiện tại Tiêu Thần trước mặt, chỉ thấy dưới chân tu sĩ toàn bộ khom mình hành lễ nói: "Tham kiến Môn chủ."

"Người chính là đầu này một dạng." Tiêu Thần còn đồ âm thanh vô lại nói.

"Lão phu đúng là Cực Hoàng Môn chủ, không biết tiểu hữu vì sao cố ý gây khó khăn chúng ta?" Cực Hoàng Môn chủ chậm chạp mở miệng, thanh âm ôn hòa, nhưng không mất uy nghiêm.

"Ồ, không có gì, nhàn rồi ngựa tay, ra ngoài tìm chút niềm vui." Tiêu Thần một mặt vô lại nói.

"Hừ, tới ta Cực Hoàng Môn giương oai, muốn chết phải không." Mới vừa rồi bị Tiêu Thần quát bay ba tên trường lão không biết lúc nào đã đứng ở Cực Hoàng Môn chủ sau lưng, một người trong đó mở miệng mắng.

"Người sư thừa phái nào?" Cực Hoàng Môn chủ ôn hòa như cũ hỏi, có thể người sáng suốt đều có thể nhìn ra giờ phút này hắn là như vậy bên ngoài mạnh bên trong yếu.

"Tiểu gia nhất giới Tán Tu." Tiêu Thần đang khi nói chuyện kiêu ngạo tung tóe, làm người ta phi thường khó chịu, Cực Hoàng Môn chủ nghe một chút Tiêu Thần là Tán Tu, sắc mặt trầm xuống liền muốn động thủ, không ngờ Tiêu Thần lại nói: "Chẳng qua mà, gần đây trở thành Huyết Ảnh cửa trường lão."

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 170: Vô tình gặp được Hình Tuyệt

"Bắt lại cho ta!" Dù cho Cực Hoàng Môn chủ lại ôn hòa, nghe được là Huyết Ảnh Môn người vừa tới phía sau, cũng không khỏi giận dữ, hét lớn.

Toàn bộ Cửu Giang Thành đều biết Cực Hoàng Môn cùng Huyết Ảnh Môn như nước với lửa, Tiêu Thần tại Cực Hoàng Môn như thể căn rễ, còn lại đám tại Cực Hoàng Môn Môn chủ trước mặt dọn ra Huyết Ảnh Môn, cái này rõ ràng khiêu khích, mặc kệ Tiêu Thần thân phận rốt cuộc là thật hay giả, nhưng nếu ở chỗ này báo ra Huyết Ảnh Môn danh tiếng, vậy hẳn Cực Hoàng Môn lại không thể ngồi yên không lý đến.

Cực Hoàng Môn chủ dẫn đầu xuất thủ, đồng dạng là một tay lay ra, giống vậy một bàn tay lớn vỗ xuống, ý tại đánh chết Tiêu Thần, giống vậy một chiêu, Cực Hoàng Môn Môn chủ dùng đến cùng vừa rồi trưởng lão kia dùng được, uy lực không thể so sánh nổi, Tiêu Thần đối mặt một kích này cũng không dám khinh thường, lập tức bấm pháp quyết, tay bắt Bích Lưu Tiên Kiếm một kiếm chém ra.

Cực Hoàng Môn Môn chủ nén giận một đòn, đụng phải Tiêu Thần toàn lực chém một cái, hai người va chạm ở giữa, Phong Vân Biến Sắc, cát bay đá chạy, một đám chờ đợi Cực Hoàng Môn đệ tử đều bị sóng khí quét đi.

Bụi bậm lắng xuống sau đó, Cực Hoàng Môn chủ sau lưng lại thêm bốn người, quần áo cùng mới vừa rồi ba người độc nhất vô nhị, nhất định cũng là Cực Hoàng Môn trưởng lão, nhưng tu vi cao cường, hơn xa trước ba người, khả năng đây mới là Cực Hoàng Môn chân chính trưởng lão cấp thực lực, bọn họ đã Thai Thành.

Tu vi sâu không lường được Cực Hoàng Môn chủ, cộng thêm đều là Thai Thành trở lên tu vi bốn tên trưởng lão, Tiêu Thần dĩ nhiên là một cơ hội nhỏ nhoi cũng không có, có thể Tiêu Thần chỉ không có ở đây diệt vô cùng Hoàng một môn, chỉ là nghĩ (muốn) khuấy nước, thấy mục đích đã đạt tới, Tiêu Thần tự nhiên chạy trốn xa.

Mới vừa rồi Tiêu Thần chặn Cực Hoàng Môn chủ một đòn phía sau, lập tức thi triển Tàn Yên Bộ chạy trốn xa, chỉ chớp mắt đã chạy ra khỏi tới một khoảng cách, đại chiến sắp tới, Cực Hoàng Môn một đám không lòng dạ nào truy kích, mà Tiêu Thần tốc độ lại cực nhanh, trong nháy mắt liền biến mất ở chân trời.

"Môn chủ, người xem chuyện này. . ." Một tên trưởng lão hỏi, sắc mặt rõ ràng không tốt.

"Hừ, Huyết Ảnh Môn." Cực Hoàng Môn chủ nhìn Tiêu Thần biến mất địa phương, tự mình nói.

"Ta xem đây là có người cố ý chuyện thù địch, Môn chủ, không thể nhẹ tin." Một tên trưởng lão khác nói.

"Cái này ta đương nhiên biết, chúng ta vừa vặn nhờ vào đó danh chính ngôn thuận khai chiến." Cực Hoàng Môn chủ cười lạnh một tiếng, chậm rãi nói.

"Môn chủ anh minh, lần này bình tĩnh khiến Huyết Ảnh Môn từ nay biến mất." Lại một tên trưởng lão nói.

"Chẳng qua, ta đối với thân phận của hắn ngược lại rất có hứng thú, chính là Trúc Cơ tu vi, lại có thể chặn ta một đòn." Cực Hoàng Môn Môn chủ nhiều hứng thú nói.

Sau đó, Cực Hoàng Môn một đám đều trở lại nghỉ ngơi địa phương, chuẩn bị ngày mai đánh một trận.

"Hô, lão quý này còn thật là đáng sợ, thiếu chút nữa ngã xuống." Tiêu Thần một đường chạy trốn tới Huyết Ảnh Môn sở tại địa khu, mới thở phào một hơi, nhìn đã nứt ra gan bàn tay, hồi tưởng mới vừa rồi, chỉ có Tiêu Thần mới biết trong đó gian hiểm.

Đối mặt mới vừa rồi Cực Hoàng Môn Môn chủ tùy ý một đòn, Tiêu Thần có Bích Lưu Tiên Kiếm tăng phúc chém một cái lại không làm gì được đối phương, Tiêu Thần lập tức vận lên tinh đồng tra tìm công kích chỗ yếu nhất, nhắc lên Thái Cực linh lực toàn lực một quyền oanh thượng, hai chiêu đối với một chiêu, Tiêu Thần vẫn bị một chiêu đánh trúng, Tiêu Thần phát hiện không đúng, lập tức chạy trốn xa.

Tiêu Thần người bị một chiêu, chỉ cảm thấy trong cơ thể khí huyết cuộn cuộn, tùy thời đều có thể phun ra ngoài, nhưng hắn vẫn cố kiềm nén lại, cái này đến cùng không thể coi là cái gì đáng ngại, lấy Tiêu Thần, chỉ cần tĩnh tọa một / đêm, là có thể khôi phục như lúc ban đầu.

"Khà khà, tới phiên người." Tiêu Thần vẫy vẫy tay hướng về phía trước cách đó không xa một rừng cây nói.

Giống vậy cách làm, Tiêu Thần vẫn là trực tiếp đánh vỡ Huyết Ảnh Môn đại trưởng, đưa đến Huyết Ảnh Môn tất cả mọi người đều xuất động.

Huyết Ảnh Môn thực lực và Cực Hoàng Môn thực tế chỉ sà sà với nhau, có thể Cực Hoàng Môn Môn chủ nhưng là che giấu tu vi, Huyết Ảnh Môn nếu không có đòn sát thủ, ngày mai đánh một trận tất nhiên thua ở Cực Hoàng Môn trong tay.

"Khinh người quá đáng, chúng ta bình tĩnh bắt người." Huyết Ảnh Môn Môn chủ cũng không xuất hiện, mà trưởng lão lại ước chừng xuất hiện mười vị.

"Ta ngược lại muốn nhìn một chút các người có bản lĩnh gì cùng ta Cực Hoàng Môn tranh." Tiêu Thần tận lực báo ra Cực Hoàng Môn thân phận, dẫn đầu xuất thủ công kích, Tiêu Thần tận lực khiêu khích, dĩ nhiên là lớn phạm vi công kích, một thân Thái Cực linh lực đổi thành chân hỏa, bao phủ hơn nửa Huyết Ảnh Môn chỗ ở, trong lúc nhất thời, ánh lửa ngút trời, ánh đỏ mỗi một vị trí Huyết Ảnh Môn đệ tử mặt, nếu không có chuyện ngoài ý muốn, các loại (chờ) đợi bọn hắn là tới chết đã kích.

"Hừ, nhỏ nhỏ Cực Hoàng Môn cũng dám lớn lối như vậy,

Cho ta thu." Không đợi trưởng lão xuất thủ, một người trẻ tuổi xuất hiện ở không trung, nhìn tu vi, chẳng qua Trúc Cơ Hậu kỳ, mà cầm trên tay một cái Xích Sắc Hồ Lô nhưng là uy năng bất phàm, đây trời ánh lửa lập tức bị thu sạch sẽ.

Đội người tuổi trẻ nắm lửa ánh sáng hấp thu sau đó, hướng về phía không trung Tiêu Thần vung tay lên, che đầy chân trời ánh lửa, giống như là thủy triều tràn quét hướng Tiêu Thần, cái này thả ra ngọn lửa, so với trước kia hấp thu, bất luận là thanh thế, hay lại là nhiệt độ, đều cao rất nhiều, Tiêu Thần thậm chí có thể cảm giác được trong đó bạo tạc tính chất cuồng bạo linh lực, nếu là bị đánh trúng, hậu quả khó mà lường được.

Chỉ bất quá đối phó lửa, Tiêu Thần có một bộ.

Chỉ thấy Tiêu Thần đứng trên không trung, không tránh không né, cứ như vậy ôm tay, nhìn lửa lớn đánh tới, ngay tại Hỏa biển lửa tới gần thời điểm, Tiêu Thần thấp hét lên một tiếng người phía dưới không nghe được lời nói, đầy trời lửa lớn, trong nháy mắt biến mất sạch sẽ, liền một chút dấu vết, cũng không có để lại.

Tiêu Thần tại biển lửa tới trong nháy mắt, phát động lửa thiếu thuật, thiếu Địa chỉ trước, lửa thiếu thuật, trong nháy mắt liền kéo ra Tiêu Thần chung quanh toàn bộ Hỏa Linh Lực, chỉ bất quá Tiêu Thần đến bây giờ cũng không biết, trong chớp nhoáng này bị hút sạch linh lực, đều đi đâu rồi, hắn đã từng nghiên cứu rất lâu, phát hiện, những linh lực này, thật giống như chính là biến mất, đây là một loại rất không tưởng tượng nỗi sự tình, bởi vì bất kể là loại nào linh lực, có sinh ra, thì có biến mất, nhưng lại không phải chân chính biến mất, chẳng qua là theo một loại hình thức chuyển đổi thành một loại hình thức khác, đây cũng là rất nhiều Đại Thần Thông tu giả tại hao tổn rất nhiều tâm tư dưới tình huống, mới ra kết luận, linh lực sẽ không sinh ra, sẽ không biến mất, chẳng qua là đang không ngừng có ở đây không cùng hình thức giữa chuyển hóa, trên thế giới linh lực, tổng hợp là giống nhau nhiều, giống như Tiêu Thần thi triển lửa thiếu thuật như vậy triệt để khiến linh lực biến mất, quả thực không thể tưởng tượng nổi.

"Lên cho ta." Mặc dù không biết rõ nguyên nhân ở trong, nhưng Tiêu Thần còn bay ở trên trời, đây là sự thật, Huyết Ảnh Môn tự nhiên không thể nào cứ như vậy dừng tay, tu sĩ trẻ tuổi này ra lệnh một tiếng, hơn mười vị ít nhất Thái Thành Sơ kỳ lão giả lập tức liền bay lên không bay đi, hướng Tiêu Thần đi.

"Mẹ, không một cái dễ trên, tiểu gia hay là trước rút lui, cái này tặng cho các người." Tiêu Thần trước khi đi, hướng vẫy trên đất Huyết Ảnh Môn đệ tử trong đám quần ra một chuỗi Chương Tâm Lôi, sau đó rời đi Huyết Ảnh Môn chỗ ở, vài cái Chương Tâm Lôi bị đàn ông trẻ tuổi dùng bảo Hồ Lô tùy tiện hóa giải.

Tiêu Thần không khỏi có chút giật mình, Trúc Cơ tu sĩ có thể thu công kích mình, hiển nhiên dựa vào bảo vật, bảo vật này còn không giống tầm thường, trong lòng than thầm: Quả nhiên đều có để uẩn, ngày mai đánh một trận, biến hóa số nhiều.

Huyết Ảnh Môn tự nhiên cũng có thể đoán được không phải Cực Hoàng Môn nên làm, mà nếu Cực Hoàng Môn giống nhau, Huyết Ảnh Môn cũng lại mượn có, mà Tiêu Thần sung đương cái này "Mượn có".

Sau đó, Tiêu Thần lấy Cực Hoàng Môn cùng Huyết Ảnh Môn danh dự uy hiếp thế lực khắp nơi, những thế lực này cùng Cực Hoàng Môn cùng Huyết Ảnh Môn bất đồng, dưới cái nhìn của bọn họ, Cực Hoàng Môn cùng Huyết Ảnh Môn bình tĩnh thì không muốn để cho người khác tranh giành bảo vật, mới phải người uy hiếp, có thể thế lực khắp nơi cũng là tình thế bất buộc, nơi nào sẽ sợ hãi cái này uy hiếp, ngược lại làm bọn hắn càng coi là kẻ thù Huyết Ảnh Môn cùng Cực Hoàng Môn, Tiêu Thần khuấy nước đại công cáo thành.

"Mẹ hắn, quá điên cuồng, thiếu chút nữa bị sóng phá hủy, chỉ trách cái kia chết lão quỷ, lần này không biết là phúc là họa." Giờ phút này Tiêu Thần búi tóc có chút lộn xộn, áo quần càng là tàn phá không chịu nổi, xem ra Tiêu Thần chuyến này ăn đủ rồi chót miệng.

Tiêu Thần vừa xuất hiện tại Tấn Tu thế lực thời điểm, lập tức bị người nhận ra, làm chứng hắn chính là ngày đó mang theo bảo bối Đại Phái đệ tử, thế lực khắp nơi chen nhau lên, nếu không phải Tiêu Thần cơ trí, cộng thêm Tàn Yên Bộ thần kỳ, hôm nay có thể hay không thoát thân hay lại là hai chuyện nói riêng.

Tiêu Thần lao ra khỏi vòng vây phía sau, xông vào trong rừng cây, thấy thoát khỏi truy sát phía sau, nghĩ (muốn) tìm địa phương chính đồn đã biết một thân, vì vậy không ngừng tại trong rừng cây ghé qua, mơ hồ còn có thể chứng kiến từng đạo Lưu Quang tự phía trên bay qua.

"Thật là cần tiền không cần mạng." Ở trong rừng cây chạy trốn Tiêu Thần sau khi thấy, không khỏi chửi nhỏ.

"Lại điên cuồng như vậy, Tiên Khí tại tu chân giới, như vậy chọc người yêu thích sao?" Tiêu Thần nghi ngờ lắm lắm, chỉ là một tin tức truyền ra, căn bản những thứ kia đuổi theo Tiêu Thần người đều chưa có xác định Tiêu Thần có phải là thật hay không có Tiên Khí, hãy cùng không muốn sống giống nhau, thấy Tiêu Thần chính là mãnh công, chân chính trên ý nghĩa đem sinh tử không để ý.

Hơn nữa những tán tu này lại không giống, Cực Hoàng Môn cùng Huyết Ảnh Môn như vậy có đặc biệt nghĩ chân nơi, bọn họ đều là tán loạn rải rác tại cái này Diêm Tướng Đài chung quanh, chỉ cần có yêu cầu, lập tức là có thể chạy tới Diêm Tướng Đài, nhưng càng làm Tiêu Thần không nghĩ ra là, chính mình tướng mạo, cứ như vậy lưu truyền mờ, đưa đến hắn bất luận đụng phải ai, người khác cũng có thể một cái nhận ra hắn, tiếp theo chính là rộng to xông về Tiêu Thần, ở trong mắt bọn họ, Tiêu Thần không phải là người, là một chuỗi Tiên Khí, một chuỗi chính đang chạy trốn Tiên Khí, ai cũng có thể đạt được hắn.

Về phần bắt được Tiên Khí sau đó như thế nào bảo quản, bọn họ khả năng căn bản không có nghĩ tới, nắm giữ Tiên Khí người, làm sao biết phổ thông, bọn họ có phải hay không có bản lãnh giành được đi xuống cái này Tiên Khí, bởi vì một chuỗi Đồ Vật, liền bị che đầy cặp mắt, nhân loại tu sĩ, thật đúng là mắt mù.

Sau gần nửa giờ, Tiêu Thần ngừng lại, tựa vào trên một cây đại thụ không ngừng thở dốc, mấy trận đại chiến cùng một đường chạy trốn bên dưới, mặc dù không chịu bao lớn tổn thương, có thể linh lực tiêu hao nhưng là hết sức lớn, đây là Tiêu Thần linh lực dư thừa thường nhân gấp mấy lần dưới tình huống, nếu không sợ rằng sớm bị bắt.

Mặc dù Tiêu Thần chạy thoát, có thể kết quả lại là lớn hơn Tiêu Thần đoán, nước là khuấy đục, có thể đem mình cũng phụ vào, Tiêu Thần muốn đoạt bảo, sợ rằng càng khó khăn.

Đang ở Tiêu Thần suy tư lúc, một cái Thái Diệp rơi vào Tiêu Thần trước mặt trên nhánh cây, rồi sau đó càng nhiều màu sắc bướm bướm theo nhau mà tới.

"Ồ, đó là?"

"Mẹ, không nằm mộng chính là gặp quý, chuyện tốt như vậy cũng có thể đụng phải." Tiêu Thần ngẩng đầu xoay người nhìn lại, trên mặt chỉ hiện tại kinh dị sắc mặt, sau đó bị vẻ khiếp sợ thay thế. Tiêu Thần tròn to song mắt nhìn về phía trước, tựa hồ muốn đem thấy như vậy một màn, Vĩnh Hằng ánh trong đầu bình thường "Ừ ừ." Nuốt xuống một hớp lớn nước miếng, Tiêu Thần như cũ không chớp mắt. Vô số Thái Diệp che đầy chân trời, bao phủ một mảng rừng lớn, mà đầy trời Thái Diệp nhưng thủy chung vây quanh một trong đó bay lượn, lấy Chúng Tinh Cùng Nguyệt thể, đem một bóng người xinh đẹp vây ở chính giữa. Đây là một cụ đẹp tuyệt thân thể mềm mại, da thịt trắng như tuyết một nửa phơi bày bên ngoài, một nửa mặt đẹp, một ngọn núi tuyết, một nửa hồng, một cái, một cái gót sen, một nửa kia bị rậm rạp chẳng chịt Thái Diệp bao lấy, tóc dài cũng bị Thái Diệp từng cây một nắm lên, nhìn qua đẹp cùng quái dị ngang nhau. Theo thời gian không ngừng chạy đi, bao lấy một nửa đồng / thể Thái Diệp dần dần bay đi, cuối cùng, giống như mỹ ngọc tạo hình một cụ đồ / trần trụi thân thể mềm mại xuất hiện ở trong rừng cây, tóc dài buông xuống lúc, đạo thân ảnh này cũng chậm chạp mở hai mắt ra, mà giờ khắc này giai nhân trong mắt có chẳng qua là ngưng ngưng cùng tức giận, Tiêu Thần thiếu chút nữa không phun ra máu mũi. "Hừ, thói lưu manh, nhìn đủ rồi chưa?" Giai nhân một tiếng tức giận mắng, ngay sau đó thân hình chuyển một cái, một bộ màu vàng nhạt quần dài bao lấy thân thể mềm mại. "Không." Tiêu Thần chưa thu hồi nhãn thần, lâm lâm đáp. "Người đi chết đi, bọn tiểu thư cùng người không xong." Mặc vào quần dài phía sau, giai nhân trong mắt ngưng ngưng rút đi, có thể nghe xong Tiêu Thần sau khi trả lời, vẻ giận càng thịnh. "Ách, tốt lắm, ta trước chết đi." Tiêu Thần nhìn nhận ra người trước mặt phía sau, âm thầm kêu khổ, càng tránh càng không tránh khỏi, xui xẻo đỉnh đầu, dĩ nhiên là giống như bộ dạng xun xoe chạy ra. "Đứng lại cho ta, thấy hết liền muốn chạy, nằm mơ đi đi." Cô gái trước mặt hiển nhiên không định bỏ qua cho Tiêu Thần. "Thu đại tỷ, người hơn nửa đêm tại cái này núi hoang đường vắng chơi đùa trường chạy, cái này không thể trách ta đi?" Vô lại cùng tán gẫu tại Tiêu Thần trên người bị hoàn nỡ thể hiện. "Ai là đại tỷ của người, hừ, mặc kệ, thói lưu manh, người đến." Mùa thu họ nữ tử từ nhẹ nhàng hung hăng nói. Cô nhân nói, tiểu nhân cùng nữ tử khó đường. Tiêu Thần lúc này là thực sự cắt lãnh giáo. Thờ dài, Tiêu Thần ra vẻ bắt đắc dĩ nói: "Ta liền thi thể một cụ, muốn lời nói liền thường cho người rồi." "Được rồi, bọn tiểu thư có mà làm nhận lấy, sau này người chính là ta, làm trâu làm ngựa không cho có câu oán hận." Nữ tử một bộ thiết thời lớn dáng vẻ. "Trước chớ dốt, Thu Hinh Tuyết mỹ nữ, người hơn nửa đêm tại cái này trần trụi. . . Ách, tại cái này rừng núi hoang vắng làm gì?" Tiêu Thần tận lực đổi chủ đề. Thông thả một Dương tay, vây quanh Thu Hinh Tuyết bay lượn đầy trời Thái Diệp nhanh chóng tản đi, rừng cây trở về đến nguyên lai dáng vẻ. Né người được rồi mấy bước, Thu Hinh Tuyết tại một cái vượt trội bề mặt quả đất rễ cây ngồi xuống, mới mở miệng nói: "Bọn tiểu thư tại cái này tắm, không được a, ai biết người cái này thói lưu manh lại nhìn lên." Nói phía sau, một trận vẻ then thùng tự trên gương mặt tươi cười thoáng qua. "Giật rửa. . . Tắm?" Tiêu Thần mở miệng ngốc tại chỗ. Cũng không do Tiêu Thần không khiếp sợ, lúc trước tại Huyền Thanh Sơn lúc, Tiêu Thần theo trong điển tịch thấy qua, Hóa Thuộc Tinh Đại Thành Yêu Thủ lấy lửa đi tắm, có Lôi Thuộc Tinh Đại Thành Yêu Thủ lấy Thiên Lôi Đoán Thể, nhưng này dùng con bướm tắm, Tiêu Thần trước giờ chưa từng thấy, chưa bao giờ nghe. "Thấy ngu chưa, hi hi." Thu Hinh Tuyết thấy Tiêu Thần thất thố như vậy, không khỏi che miệng cười đùa. "Ai, quá điên cuồng, hôm nay quá điên cuồng." Tiêu Thần vầy vầy đầu, không nhận được cảm khái. Sau đó, Tiêu Thần chạy đến Thu Hinh Tuyết bên cạnh ngồi xuống, nói tiếp: "Người cho phiên dịch phiên dịch, cái này tắm là thể nào giật rửa." Thu Hinh Tuyết trắng Tiêu Thần một cái, lập tức nói: "Ta tu luyện công pháp đặc thù, thói quen cuộc sống cũng thay đổi một ít, có thậm chí không giống người cách làm, trái lại ngược lại càng giống như yêu." Tiêu Thần thay đổi lưu manh sắc mặt, một bộ ngoan ngoãn bảo bảo muốn ăn đòn dạng, nhìn như nghiêm túc nghe Thu Hinh Tuyết tự thuật, chẳng qua là ánh mắt thỉnh thoảng thuần khiết loạn phiêu. Tiêu Thần biết được, Thu Hinh Tuyết tu luyện công pháp vô cùng kỳ đặc thù, vận lên công pháp lúc, ngàn vạn Thái Diệp kiếm kính mà tới, tựa như hào quang vạn trượng, màu may mắn ánh sáng, cách nhau khá xa cũng có thể thấy rõ ràng, mà tu luyện công pháp này chủ nhân, sinh hoạt tập quán đều đang dần dần thay đổi. Lần này Thu Hinh Tuyết bị Tiêu Thần gặp, đơn thuần bắt ngờ, nàng thật đúng là ở chỗ này tắm, người trần truồng trần trụi / thể, đưa tới vô tận Thái Diệp, mang đi trên người mỗi một hạt bụi nhỏ, đến thanh tịnh thân mình mục đích, như thể tắm phương pháp, quả thực nghe rộn cả người. "Này, thói lưu manh, chớ ngồi ý ở đó, người rút cuộc là người nào, cảm giác người quá thần bí?" Thu Hinh Tuyết kể xong, chỉ chớp lát mở miệng trước, Tiêu Thần hoàn toàn hóa đá ở một bên, không có chút nào biểu thị. "Điều này thật sự là, quá vớ vẩn." Đã lâu, Tiêu Thần mới khôi phục trạng thái bình thường, ngay sau đó lại vừa là một tiếng ngựa mặt lên trời thờ dài. Gặp Tiêu Thần, Thu Hinh Tuyết cũng là bội cảm bất đắc dĩ, nàng thậm chí cảm thấy được hưởng toàn bộ bất đắc dĩ cộng lại đều không nhất định hơn được hôm nay tới nhiều. Khẽ thờ dài âm thanh, Thu Hinh Tuyết nói: "Nói mau, đừng giả bộ ngớ ngẩn." Tiêu Thần thần sắc nhỏ đang, trầm giọng nói: "Tiểu gia chẳng qua là nhược quán (20 tuổi) phạm nhân, tại cái này vô tình gặp được, đơn thuần bắt ngờ, không cần phải hỏi nhiều như vậy chứ?" "Nói vậy, phạm nhân tiểu tử có thể có vô thượng thân bình, hơn nữa, ta nghe qua người đánh đàn, người nhất định người mang cao thâm tu vi." Thu Hinh Tuyết tự nhiên biết Tiêu Thần không muốn nói, có thể nàng không tính bụng tha, tiếp tục truy vấn. Hiển nhiên, Tiêu Thần lưng cho lén lén chuyển, cũng truyền đến tiếng trong lỗ tai, Tiêu Thần không khỏi đem cái kia lời thôi lảo đầu hận đến nghiền răng nghiền nhai, bởi như vậy, cho lén lén chuyển tạo thành nhiều lần bắt nạt. "Quét quét" Tiêu Thần đang chuẩn bị giải thích, mấy bóng người trong nháy mắt xuất hiện ở hai người trước mặt, Tiêu Thần cả kinh, đây là mấy tên Sát Thủ, hiển nhiên là hướng Tiêu Thần mà đến, không đợi mấy người có tư cách, Tiêu Thần lập tức hóa thành một vệt sáng chạy trốn xa. "Lần sau sẽ bàn, tiểu gia tránh trước." Thanh Minh linh lực thúc giục Tàn Yên Bộ, Tiêu Thần ngay lập tức liền biến mất ở chân trời, chỉ còn lại hết dài một tiếng vang dội khắp rừng cây. "Hừ, thói lưu manh, bức bội chết ta rồi." Thu Hinh Tuyết bức bội thẳng giậm chân, theo sau đó xoay người đối người tới nói, "Đều tại các người, đáng chết." Nói xong Thu Hinh Tuyết tay trắng Khinh Vũ, một mảnh tường thủy thái quang vô căn cứ mà phát, vô tận Thái Diệp phô thiên cái địa mà đến, nhìn như đẹp như hồng, kì thực sát cơ ở trong chứa, hờ một tí chính là huyết sát Bát Phương. Người vừa tới hiển nhiên chưa từng ngờ tới nhìn như mỹ lệ Vô Song, lại lại có gái trẻ tuổi, trong lúc vẫy tay lại sát khí bức người, ngoài miệng đáng chết nói hời hợt, mạng người tại trong mắt so có rác còn không bằng. Mấy người mặc dù tu vi không cao, nhưng cũng sẽ không ngồi chờ chết, rồi rút xuất thủ sử dụng binh khí pháp bảo, chung nhau chống cự Thái Diệp, trong lúc nhất thời, Diệp Vũ đầy trời, đủ loại Lưu Quang đi loạn, vô tận Thái Diệp mặc dù kháng cự không được pháp bảo một đòn, có thể thắng ở vô tận, cứ kéo dài tình huống như thế, mấy người bị thua là sớm muộn chuyện. "Còn xem thường các người rồi, Diệp Vũ, điều hòa." Dù sao cũng là Thái Thành tu sĩ, mắt thấy một chiều không bắt lại đối thủ, Thu Hinh Tuyết sát chiêu tái biến. Đầy trời Thái Diệp là Thu Hinh Tuyết lấy pháp lực huyền hóa ra thủ đoạn công kích, tự nhiên có thể tùy ý chuyển biến, ánh sáng chợt lóe, thái mang diệt hết, cướp lấy là toàn thân đồ tươi, vô tận Huyết Diệp nhuộm đỏ chân trời, từ bầu trời đè xuống, mấy người pháp bảo hơi tiếp xúc gần diệt, nghiền nát là tro bụi rơi xuống. Mấy người thất kinh, dứt khoát nghiêng người muốn trốn, có thể nếu động thủ, Thu Hinh Tuyết không có ý định thả mấy người rồi đi, tiện tay một dẫn, Huyết Diệp đột nhiên gia tốc, trong nháy mắt che mất mấy người. Vài tên đuổi theo Tiêu Thần mà tới tu sĩ, chỗ tốt sa sút đến, ngược lại chết không toàn thân, đây là tham niệm cho phép, cũng là nhân tính tất nhiên, chỉ là Tu Chân Giới một góc, sâu hơn người, nhiều không kể xiết. Mấy người sau khi chết, phong quy vân ẩn, Huyết Diệp toàn bộ biến mất, không trung cũng hồi phục một mảnh đen nhánh, khắp rừng cây lạ thường yên tĩnh, không lâu mới nghe được khẽ than thở một tiếng, đúng là Thu Hinh Tuyết.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 171: Ấn đường biến thành màu đen, đại phú đại quý

Đánh chết mấy người phía sau, Thu Hinh Tuyết trái tim không có một tí ba động, tựa hồ sớm thành thói quen, xa xôi thờ dài, chẳng biết tại sao, nhưng dự đoán cùng Tiêu Thần thoát không khỏi liên quan, lấy Thu Hinh Tuyết thủ đoạn, nếu muốn gây bất lợi cho Tiêu Thần, Tiêu Thần có thể nói không phân nửa phần thắng, nhưng nàng suy nghĩ trong lòng kết quả thế nào, không biết đến.

"Thối lưu manh, chờ xem." Cau mày hướng về phía Tiêu Thần rồi đi phương hướng nói xong câu này, Thu Hinh Tuyết thân hình tan rã, tại chỗ biến mất.

"Hô, không biết tới là người nào, thật đúng là may mà các ngươi, lần sau tiểu gia mời các ngươi uống rượu." Tiêu Thần không biết chút nào trong khoảnh khắc truy binh toàn diệt, vẫn hướng về phía Thu Hinh Tuyết nơi ở phương hướng không biết xấu hổ nói.

Mới vừa rồi Tiêu Thần cùng bảy Thu Hinh Tuyết sống chung lúc liền phát hiện Thu Hinh Tuyết sát cơ nội hàm, hiển nhiên, bị Tiêu Thần nhìn coi một chuyện không giống ngoài mặt đại độ như vậy, không biết nguyên nhân gì không có tại chỗ đối phó Tiêu Thần, sau chuyện này mấy người đuổi kịp, hồng rồi Thu Hinh Tuyết chuyện tốt, cũ mới lừa gạt cùng nhau phát tiết, mấy người chết quả thực có chút oan.

"Mẹ, bảo vật này càng ngày càng khó đoạt tới tay, một cái so một cái biến hóa / hình dáng, cái này làm cho dân nghèo xuất thân tiểu gia làm sao chịu nổi à?" Tiêu Thần tại rừng cây tự mình đi trước, trong miệng đồng thời không ngừng từ nói.

Chẳng qua, nếu để cho cảm kích / người nghe được lời nói, nhất định nuốt sống hắn, Thanh Minh Linh Thể, thần binh Tiên Kiếm bạn thân, tuyệt thế công pháp, bên nào không phải tu sĩ tranh bẽ đầu đầu lâu đều muốn đồ vật, lại còn thì ra cư trú dân nghèo xuất thân.

Đi tới bờ sông, Tiêu Thần nhanh chóng chuẩn bị lại chính mình hình tượng, mấy phen đại chiến, thương hoàng chạy thoát thân bên dưới, Tiêu Thần quả thực chật vật quá sức, chính lý xong sau đó, hắn tại chỗ ngồi xuống điều tức, thể phải đem mình điều chỉnh đến trạng thái tốt cùng, nghênh đón ngày mai đại chiến.

...

"Tất cả chuẩn bị xong chưa?"

"Cốc Chủ xin yên tâm, toàn bộ sắp xếp xong, liền đợi ngày mai một lưới bắt hết bọn họ."

"Ừ, đi xuống đi."

"Lão quỷ, hi vọng ngươi đừng tới chuyện xấu, nếu không nói không phải chỉ có một trận chiến rồi."

Cực Bắc bên ngoài, Băng Dương lòng, một ngôi trên hải đảo, mơ hồ có thể thấy, một đạo vách núi Bạt Địa xông thẳng lên trời, sườn núi trở lên, đều bị Băng Vụ bao phủ, đỉnh núi chắc hẳn Tuyết Vũ băng trời.

Giờ khắc này ở chỗ ngồi này băng sườn dốc bên trên, một tên mặc hoàng bào ông lão tóc đen, hướng Giang Nam phương hướng nhìn, khoe miệng khê nhúc nhích, thanh thanh âm là "Cấp độ kia Thiên Bảo, quả thật muốn xuất thế sao? Đến tốt cùng là họa hay phúc, đáng tiếc không biết tại vị trí cụ thể, ai lúc cũng, mệnh vậy."

Không có ai phát hiện, phạm là siêu tục vào Thánh Chi Cảnh sửa chữa, tại ngày này, đều trầm mặc, lông mày đều không chỉ một lần nhíu lại, trong này bao gồm Tiêu Thần bài học Ca Thư Hành Văn.

Một nơi dưới đất cung điện, kiếm ý tràn ngập, kiếm khí ngang dọc, nếu người thường đặt mình trong trong đó, không ra chốc lát, nhất định bị thất cổ, một già một trẻ hai bóng người dựng thân ngay chính giữa

"Thiên nhi, gia gia đi ra ngoài một chuyến, ngươi hảo hảo luyện kiếm."

Thiếu niên tản đi đầu ngón tay Kiếm Mang, hành lễ nói: "Biết gia gia, ta sẽ không buông lỏng."

...

Hào quang đầy trời, Từ Khi Đông Lai, không trung dâng lên ánh sáng, nhưng ai có thể nói rõ lúc này hi vọng mới sinh, hay lại là phồn hoa rơi hết bắt đầu đây? Không người có thể trả lời, có thể hôm nay, nhất định vẫn lạc vô tận ngôi sao, Giang Nam từ giờ trở đi, không có ở đây bình tĩnh.

Mặt trời rực rỡ treo cao chân trời, Điểm Tướng Đài chung quanh đã là tiếng người huyền ảo, thế lực khắp nơi tới đông đủ, hoặc phân lữ tương đối, hoặc sống một mình đầy đất, lại còn không ngừng có Lưu Quang theo không trung hạ xuống, hiển nhiên còn có người không ngừng đã tìm đến.

Trải qua nửa đêm điều chỉnh, Tiêu Thần hoàn toàn thuộc về trạng thái tốt cùng, thật sớm sẽ đến Điểm Tướng Đài phụ cận, ẩn thân tại Tán Tu trong đám, chờ cơ hội nổi lên Đoạt Bảo.

Cực Hoàng Môn cùng Huyết Ảnh Môn tại Điểm Tướng Đài trước giằng co song phương thực lực quả thực không kém, Thai Thành trở lên tu vi đều có ngoài mười vị, mỗi cái đi tới thế lực cùng một Chúng Tán Tu đa số Trúc Cơ Kỳ, tình cờ mới có thể có cái Thai Thành, hơn nữa Tán Tu hơn phân nửa sẽ không có cái gì cường lực pháp bảo, cho nên Tiêu Thần muốn đoạt bảo, đứng đầu đại chúng ngại hay lại là Huyết Ảnh Môn cùng Cực Hoàng Môn.

"Hoàng Cực, không sai biệt lắm đáng đánh xóa bỏ lệnh cấm chế tạo trước hết để cho pháp bảo phát ra ánh sáng đi." Huyết Ảnh Môn Môn chủ nói.

"Khô âm u lão quỷ, ánh sáng ta sợ rằng còn không mở được cấm chế này đi, hay lại là cùng đi đi." Cực Hoàng Môn Môn chủ Hoàng Cực không nhượng chút nào, đối chọi gay gắt nổi.

Đội Cực Hoàng Môn Môn chủ nói xong, hai phái cùng nhau chỉ huy đệ tử lui về phía sau, chỉ để lại Thai Thành tu vi trường lão ở một bên.

Nói đến bảo vật, thật coi như là một trùng hợp, hai phái nguyên bản là tranh chấp không ngừng, tại Điểm Tướng Đài phụ cận một lần trong đối chiến, trong lúc vô tình phát hiện trên điểm tướng đài không ánh lửa ngút trời, hai phái đã tìm đến lúc phát hiện hộp đen.

Lúc đó lưỡng phe thế lực mang đến đội ngũ không qua môn phái lực lượng một hai phần mười, tự nhiên không muốn liều mạng tranh đấu, đều đem tin tức truyền về môn phái, lập tức Cực Hoàng Môn cùng Huyết Ảnh Môn liền phong bế bảo vật, các loại (chờ) tề tựu đội ngũ phía sau công bình một hồi, thuận tiện kết hai phái lâu năm thù cũ, hôm nay, đúng là ước định ngày, Cực Hoàng Môn cùng Huyết Ảnh Môn, nhất định chỉ có một phe có thể tiếp tục truyền thừa.

"Hai cái chết lão quỷ, quả nhiên là lão hồ ly." Tiêu Thần tự nhiên biết hai phái trước tiên chọn việc tang lễ tình, thứ nhất khiến mọi người tranh đoạt, chính mình hai phái không cần bắt đầu là được từ bên ngoài đến thế lực tập hòa đối tượng, thứ hai sợ chậm thì sinh biến.

Quả nhiên, đội Huyết Ảnh Môn cùng mấy hoàng môn thấp thế hệ đệ tử lui sau khi đi, hai phái trường lão cùng nhau phát công, trên điểm tướng đài không trong nháy mắt đủ loại ánh sáng tụ hội, sau đó không lâu, trống rỗng xuất hiện một cái bị sét ăn mòn hắc thiết hộp, chung quanh giống như là vây quanh một tầng sương mù, theo hộp đen xuất hiện, tất cả mọi người tại chỗ tìm đều nhảy đến cổ rồi.

"Khô âm u, rút lui Cấm Chế." Hoàng Cực hét lớn một tiếng.

Hoàng Cực vừa dứt lời, lưỡng phe thế lực cùng nhau phát lực, hộp đen chung quanh một tầng sương mù tản ra, lộ ra bản thể.

Hộp đen bên trên ri loang lỗ, có địa phương quá mức thậm chí đã xuất hiện hố nhỏ, theo sương mù tản ra, hộp đen mơ hồ có thể chứng kiến có hồng quang thoáng qua, cái này làm cho mang lòng tham niệm mọi người càng thêm tin chắc đây là một việc bảo vật.

Rút lui hết Cấm Chế phía sau, Cực Hoàng Môn cùng Huyết Ảnh Môn một đám nhanh chóng chen nhau lên, chỉ tại ngay đầu tiên đem bảo vật cầm trong tay, chỉ cần bảo vật này đến trong tay mình, cái kia phun ra khả năng, liền ít ỏi tồn tại, sau đó phải làm việc, chính là diệt đối phương.

"Ừ?" Chuyện lạ, lại không nhìn thấu, sợ rằng thật nhất được bảo." Tiêu Thần khề ồ lên một tiếng, thần sắc cũng nặng nề.

Mới vừa Tiêu Thần vận chuyển tinh đồng muốn nhìn xuyên thấu qua hộp đen, nhìn một chút bên trong chứa là cái gì, có thể Tiêu Thần ánh mắt vừa tiếp cận hộp đen liền giống bị cắn nuốt bình thường.

Phải biết tinh đồng có thể nhìn phá thế ở giữa Vạn Tượng, Động Hư toàn bộ Ảo thuật, Đại Thành phía sau thậm chí có thể quét nhìn Tam Thiên Thế Giới, thấy rõ Đại Đạo Bản Nguyên, nhưng hôm nay lại không nhìn thấu một cái hư mất hộp, cái này cố nhiên cùng Tiêu Thần tu vi không đủ có liên quan, nhưng cũng đủ để chứng minh hộp bất phàm, sở chứa đồ vật càng là bất phàm.

Ôm giống vậy tâm tư hai nhóm người, đều cẩn thận tiếp theo hộp đen, ai cũng không có đường đột xuất thủ, nghĩ (muốn) chính là không kêu thì thôi, một khi động thủ, cần phải kinh người cướp đi bảo vật.

"Ồ, bảo vật không ai muốn, lão đầu tử kia ta cầm đi." Đều phe nhân mã đều đang đợi đến người khác dẫn đầu Đoạt Bảo thời điểm, một tên lão giả dơ bản vô thanh vô tức xuất hiện ở bảo vật bên cạnh, đưa tay chính là một trảo, hộp đen bị lão giả tùy tiện nắm ở trong tay.

"Lão quỷ, nguoi dám!" Tán Tu bên trong, một người đàn ông tuổi trung niên Ngự Kiếm bay ra, quát to, là vì số không nhiều Thai Thành cường giả.

Người vừa tới mỗi cái cũng nghĩ ra được bảo vật, một khi có người mở trước, liền vạn vạn không có dừng lại nói lý lẽ, người đàn ông trung niên bay ra phía sau, nhiều người hơn bay tới đi ra ngoài, nhưng phần lớn là Trúc Cơ tu sĩ.

Tiêu Thần lại không có cùng nhau xông lên, Cực Hoàng Môn cùng Huyết Ảnh Môn cũng chỉ là Thai Thành dưới đây sửa chữa làm đệ tử xông tới, một khi bắt được bảo vật, trường lão nhất định toàn lực tiếp ứng.

"Trời giết lão vô lại, thế nào cũng tới tham gia náo nhiệt." Tiêu Thần nhận ra đoạt được hộp đen lão già phía sau, trong lòng không nhịn được thầm nói.

Ngay sau đó, Tiêu Thần giống như là nghĩ đến cái gì giống nhau, nhanh chóng xoay người liền muốn chạy ra.

"Ồi chào ô, nhiều người như vậy, bị dọa sợ đến lão phu đều bay lên rồi, lão nhân gia ta còn là sớm một chút chuẩn tốt, bên kia tiểu hữu, ta xem ngươi ẩn đường biến thành màu đen, đại cát đại lợi diêm a, bảo vật này liền đưa ngươi đi." Nói xong, lão già dơ bản tiện tay hất một cái, đảm nhiệm Tiêu Thần như thế nào né tránh, hộp đen vững vàng rơi vào trong tay, mà lão già chính là nhân cơ hội này biến mất không còn tăm hơi mất tăm.

"Quả là như thế, con mẹ ngươi." Tiêu Thần mặt đen lại, bảo vật này cầm ở trên tay ném cũng không phải, cầm cũng không phải, nhìn đầy trời tu sĩ chen chúc mà tới, Tiêu Thần đem lão già dơ bản tổ tông đều thăm hỏi một lần.

Tiêu Thần bay bổng lên, vận đủ Khí Lực đem hộp đen quăng về phía Điểm Tướng Đài, hiển nhiên không người sẽ nghĩ tới lại có người sẽ đem tới tay bảo vật ném, một thời không cẩn thận, lại không một người chặn lại, hộp đen vững vàng khám tại trên điểm tướng đài.

Mọi người mục tiêu vẫn luôn là hộp đen, thấy Tiêu Thần quăng ra phía sau, đương nhiên sẽ không có người nữa đối trả Tiêu Thần, đều hướng hộp đen phóng tới.

Tiêu Thần thờ phào nhẹ nhõm, vừa định ẩn thân chuẩn bị lần nữa Đoạt Bảo, lại nghe được Huyết Ảnh Môn khô âm u một tiếng lệ uống.

"Thời cơ đã đến, lên cho ta trận." Sau đó, Huyết Ảnh Môn hơn mười vị trưởng lão bấm pháp quyết, trên điểm tướng đài không huyết vụ trần ngập, đồng thời, Cực Hoàng Môn nhất phương cũng không cam chịu yếu thế, Cực Hoàng Môn chủ mang theo nhận lấy trưởng lão cũng tề khởi trận pháp, cùng Huyết Ảnh Môn ngược lại tường cùng khí tức trần ngập cái này trên điểm tướng đài không, nhưng khát máu cũng được, an lành cũng tốt, xông vào trong đó tu sĩ rối rít kêu thảm thiết rơi xuống đám mây.

Sau đó, Cực Hoàng Môn cùng Huyết Ảnh Môn tất cả mọi người vừa động thủ một cái, đem từ bên ngoài đến thế lực, rối rít thất cổ, chỉ còn lại mấy người tu vi rất cao, hoặc là có pháp bảo trong người chạy thoát.

Toàn trường yên lặng như tờ, mới vừa rồi còn ở chân trời điên cuồng chạy nước rút mọi người, giờ phút này đã biến thành bầm thây máu xương, tán lác mặt đất.

"Muốn phải bảo vật, có thể, trước cần nhắc một chút tự có không có thực lực đó." Cực Hoàng Môn cùng Huyết Ảnh Môn hiếm thấy thanh âm nhất trí.

Hai phái trước lấy thủ đoạn lời đình tiêu diệt tu sĩ cấp thấp, lại nói dọa uy hiếp, không ít có trái tim Đoạt Bảo tu sĩ cũng không dám lại dễ dàng tiến lên, cũng không ít tu sĩ thối lui đến xa xa, nghĩ đến là không dám tái đầu, nhưng là giống vậy có người không đi, nhưng không khỏi là hạ người tu vi cao thâm, Tiêu Thần nghĩ (muốn) đục nước béo cò, tự nhiên ẩn núp trong đó.

Chứng kiến tình cảnh này, Tiêu Thần sùng sốt một chút, cái này Cực Hoàng Môn không phải chính đạo môn phái sao? Vì sao lại như thế, vì sao lại cùng Huyết Ảnh Môn cùng nhau bày trận chôn giết tu sĩ, bị giết trong tu sĩ, cũng có chính có tà, bọn họ song phương lại đều nhất luật mặc kệ, đây là chuyện gì xảy ra, đây là tu giả?

Tiêu Thần ra đời không lâu, lần đầu tiên đụng phải như vậy cảnh tượng, không khỏi trong lòng phát lạnh, người đời kính ngưỡng thần tiên, lại chính là như vậy, vì bảo vật, coi sinh mệnh như cỏ rác.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 172: Hiên Viên lão quỷ

Tại sao sẽ là như vậy, tại sao có như vậy, hay lại là, vốn chính là như vậy, Tiêu Thần trong lòng kim nén đến rất khó chịu.

"Tiến lên!" Hoàng Cực hét lớn một tiếng, mang lấy thủ hạ trưởng lão giết hướng Điểm Tướng Đài, Huyết Ảnh Môn tự nhiên không dám rơi ở phía sau, cũng giết đi lên, lưỡng quân lần nữa chạm phong chống lại.

"Hoàng Cực (khô u), ngươi nữa đem phái người Đánh Lén, hôm nay mới mãn nợ cũ cùng tính một lượt tới." Hoàng Cực cùng khô âm u trăm miệng một lời nói.

"Quả nhiên không biết xấu hổ, kiếm có xuất thủ đều không giống nhau." Không biết là ai nói một câu.

Tiêu Thần mắt đỏ, "Cái này không đúng, cái này không đúng."

Xông lên Điểm Tướng Đài không chỉ là máy Hoàng Huyết Ảnh lưỡng phe thế lực, đồng thời còn có lưu lại Tán Tu cùng xa phe thế lực.

Tình cảnh hỗn loạn không chịu nổi, chỉ cần có ai đến gần hộp đen, lập tức liền sẽ trở thành tập hỏa đối tượng, như thế giằng co, chiến đấu tiến vào cao / triều.

"Hôm nay, ta nhất định lấy đi bảo vật." Tiêu Thần cười lạnh một tiếng, Tàn Yên Bộ toàn bộ triển khai, xông vào chiến đoàn.

"Bọn chuột nhất vô danh, cũng muốn phân tranh, tìm chết," một tên Tán Tu thấy Tiêu Thần tuổi trẻ, hướng Tiêu Thần một quyền đánh tới.

"Nói đúng". Tiêu Thần trên mặt không có ngày xưa nụ cười, sầm mặt lại, một quyền chống lại, Tán Tu trong nháy mắt gãy xương đứt gân, ném bay ra ngoài, "Cho nên, rồi mời người cút xa một chút."

Dùng cùng Tiêu Thần cứng rắn đập đầu, lại một ra bị kịch diễn ra, sau này tất nhiên sẽ còn diễn ra giống vậy bị kịch.

Tiêu Thần gia nhập chiến đoàn đối với toàn cục ảnh hưởng cũng không lớn, mọi người như cũ đánh nhau chết sống, chẳng qua là đánh đến bây giờ đều đem hết chân hỏa, pháp bảo dốc hết không ngừng va chạm, cũng có người vẫn lạc, nhưng không người có thể lấy đi hộp đen.

Tiêu Thần biết rõ tiếp tục như vậy bảo vật cần thiết Cực Hoàng Môn hoặc là Huyết Ảnh Môn cướp đi, cuối cùng quyết định mạo hiểm thử một lần.

Dựa vào Thanh Minh Linh Thể bá đạo, Tiêu Thần chọi cứng bên dưới vài cái pháp bảo đánh, lại đẩy ra mấy thanh phi kiếm, đem hộp đen tóm vào trong tay sao, liền muốn mở ra thân hình chạy ra.

Không thể không nói, Tàn Yên Bộ mười phần thần kỳ, mấy cái lắc mình, mắt thấy Tiêu Thần muốn đi cỏi, lúc này Tiêu Thần đã chính bản thân chỗ trên điểm tướng đài không, tại Tiêu Thần nghĩ đến không cần thiết mấy hơi là có thể chạy thoát, bảo vật cũng tới tay.

Trời có mưa gió khó đoán, đang ở Tiêu Thần mừng thầm đang lúc, một đạo thân ảnh xuất hiện sau lưng Tiêu Thần, người tới chính là Thu Hinh Tuyết, chỉ thấy nàng cắn răng nói: "Thối lưu manh, chết cho ta đi xuống." Vừa dứt lời Thu Hinh Tuyết quả quyết xuất thủ công kích, Tiêu Thần trở về thủ không kịp, bị đập rơi Điểm Tướng Đài, Tiêu Thần rút / rơi ở phía sau tốt xấu không ngại vừa vịn đập bệ điểm tướng Chu Du tượng đá.

Không đợi suy nghĩ, Tiêu Thần xoay mình nổi lên, suy nghĩ phương xa chạy trốn, Tiêu Thần nhưng là biết rõ Cực Hoàng Môn Môn chủ kinh khủng, còn có Huyết Ảnh Môn cái kia pháp bảo cũng không ra, biến số quá nhiều, ở lâu nhất định mất.

Lúc này Cực Hoàng Môn cùng Huyết Ảnh Môn chiến đấu tại một nơi, trong thời gian ngắn không cách nào thoát thân, thật là chạy trốn cơ hội tốt, nhưng bắt buộc dĩ không trung Thu Hinh Tuyết sẽ không để mặc cho Tiêu Thần rời đi, mang theo một đạo bướm bướm hồng, lần nữa tấn công về phía Tiêu Thần.

Công kích chưa đến, khí thế bàng bạc trước ép Tiêu Thần suýt nữa không thở nổi, có thể Tiêu Thần cho tới bây giờ cũng không phải mặc người chém giết chủ, lập tức liền muốn quăng lên quả đấm tiến lên đón.

Tiêu Thần tính kế, dựa vào Thanh Minh Linh Thể, một đòn gần dựa thể chạy trốn xa, có thể trời không tha lòng người nguyện, không đợi hai người đụng nhau, Điểm Tướng Đài ánh sáng phát ra rực rỡ, phát sáng làm cho tất cả mọi người không mở mắt nổi.

Đã lâu, ánh sáng thối lui, mọi người lần nữa nhìn thấy.

"Ồ, đây là địa phương nào?" Hoàng Cực chứng kiến trước mắt tất cả đều là một mảnh đầm lầy, không khỏi nghi ngờ tự nói, "Những người khác đây?" Hướng nhìn bốn phía, lại không thấy được một người, toàn bộ đất trời yên tĩnh dọa người.

Mặc hần Hoàng Cực suy nghĩ nát óc cũng nghĩ không ra mình là đến rồi nơi nào, lập tức, Hoàng Cực vô căn cứ bay lên, hướng phương xa bay đi, người này lại là Nguyên Thần kỳ tu sĩ, bởi vì chỉ có Nguyên Thần tu sĩ, mới không cần Ngự Sử Đồ Vật là có thể vô căn cứ bay lên.

"Ừ, chuyện lạ, đây là đã đến nơi nào?" Khô âm u có thể lần nữa thấy vật phía sau cũng là không hiểu chút nào, sau đó lập tức sử dụng một Từ Kim Hồ Lô treo lên đỉnh đầu, rừ xuống tí ti ánh lửa bảo vệ khô âm u, nếu Tiêu Thần tại chỗ, định có thể nhận ra hồ lô này chính là đem đó thanh niên tu sĩ điều động.

Nhắc lên kiếm quang, khô âm u cũng muốn xa xa bay đi, tu vi của người này tại Hoàng Cực bên dưới, lại dám cùng chi gọi nhíp, hiển nhiên người mang bảo vật tuyệt thể.

"Đây là địa phương nào?"

"Mẹ, đây là đâu à?"

...

Đồng đảo tu sĩ phát hiện mình chỗ sâu đất lạ phía sau,

Cũng không khỏi nghi ngờ tự nói.

"Cốc Chủ, làm sao bây giờ?"

"Hừ, Cửu Châu Bát Quái Trận, chúng ta đi."

"Ha ha ha. . . Chúng lão quý, nếu đã tới, cần gì phải vội vã rời đi." Lời nói vừa dứt, một đạo kinh thiên kiếm ý nhắm thẳng vào bị xưng Cốc Chủ người mi tâm

Lục sắc quang mang chột lóe, vững vàng ngăn trở cái này kinh thiên một đòn, sau đó, Cốc Chủ nói: "Nhân Vương Kiếm, Hiên Viên lão quý, cái này màn ta ghi nhớ, chúng ta đi." Ngay sau đó, Cốc Chủ dẫn mấy tên thủ hạ rời đi Điểm Tướng Đài.

"Chư vị, tất cả giải tán đi, toàn bằng Thiên Ý làm." Bị gọi là Hiên Viên lão quý lão nhân hướng về phía hư không ha ha cười nói, sau đó thứ nhất tại chỗ biến mất.

"Xui xẻo, xui xẻo, ồ, chẳng lẽ bay tránh văng đầu rồi, nơi này là?" Tiêu Thần sờ đầu, không vừa lòng thờ dài, thấy rõ chung quanh phía sau, nghi hoặc sắc mặt lộ vẻ.

"Mở!" Toàn lực vận lên tinh đồng, Tiêu Thần lần nữa nhìn về phía chung quanh.

"Con mẹ ngươi, gặp vận đen tám đời rồi, thật chẳng lẽ là như vậy?"

Dụi dụi con mắt, Tiêu Thần lần nữa xem xét tỉ mỉ chung quanh, không lâu lắm, Tiêu Thần lại đặt móng ngòi trên đất, trong miệng không ngừng gọi hối hận.

"Lúc này xui xẻo ngược đến nhà, lại thật là Cửu Châu Bát Quái Trận, lúc này toàn bộ xong rồi."

"Tay thiếu a, cầm bảo bối gì, lần này tốt rồi, chờ chết đi."

"Đứng rồi, Hàn lão quý."

Tiêu Thần hối hận thanh ruột cũng không nghĩ ra biện pháp gì, cuối cùng nghĩ tới lạnh, ngay sau đó, Tiêu Thần tay trái hướng trước ngực một dẫn, hoán ngày Cổ Cầm xuất hiện ở Tiêu Thần trong tay, Tiêu Thần hướng về phía hoán ngày chính là một trận đại gia kêu lên.

Một lát sau, lạnh mới từ Cầm bên trong nổi lên, không đợi Tiêu Thần mở miệng, lạnh trước nỗi giận: "Thối tiểu tử, ngươi chơi đùa cái gì, chạy thế nào địa phương quý quái này tới?"

"Đại gia, ngươi là ta thân đại gia, ta cũng không muốn a, vốn định thuận tay cướp cái bảo vật vui đùa một chút, kết quả không minh bạch bị làm tới nơi này." Tiêu Thần một mặt hối hận lẫn nhau, còn kém hai cái nước mũi rồi.

"Thối tiểu tử, ngươi bảo bối vẫn còn chôn ở a, thật là lòng tham không đáy, cầm ra xem một chút là cái gì." Lạnh cũng biết Tiêu Thần nhân giới không thấp, bị coi trọng đồ vật, nghĩ đến không phải là phạm vật.

Vừa nhắc tới bảo vật, Tiêu Thần cũng mới nhớ tới, tay trái một vệt, hộp đen xuất hiện ở trong tay, ngay trước lạnh mặt, Tiêu Thần liền mở ra nắp, Tiêu Thần dùng sức rút ra một cái, nắp không nhúc nhích chút nào, sau đó, Tiêu Thần vận đủ toàn thân Khí Lực, nắm nắp mất mạng đi lên rút ra.

Nắp dần dần có chút dần ra, Tiêu Thần phát ra Thanh Minh linh lực cùng nhau nói, rốt cuộc nắp bị từ từ mở ra.

Hộp đen một bị mở ra, đồ thâm hào quang ánh đồ toàn bộ trời đất, ở trong chứa linh lực mức độ đậm đặc nghe rộn cả người, hào quang chỗ đến, Tiêu Thần mơ hồ có thể chứng kiến Thái Phượng bay lượn, Thần Quy a tức, Kỳ Lân nôn mây mấn, Chân Long ngâm châu.

"Chuyện này. . . Rốt cuộc là đồ chơi gì?" Tiêu Thần mặc dù không nhận biết bảo này, có thể thấy bức này tường thụ hiện tượng, nếu còn không biết là chỉ bảo lời nói, đó mới thật là khờ rồi.

"Đồ chơi gì? Khả khả, tiểu tử, nhặt được bảo." Lần đầu tiên thấy dị tượng này, lạnh khiếp sợ không ai sánh bằng, thậm chí thẳng được không biết chuyện Tiêu Thần.

"Lạnh đại gia, vật này dùng như thế nào?" Phải cầu cạnh người, tiêu Thần đại gia gọi thân thiết.

"Nuốt."

"Ta # ¥%@. . ."

Nắm hai mắt, lạnh thần sắc nghiêm túc, nói: "Tiểu tử, ngươi chớ xía vào đây là cái gì, ta cho ngươi cái này chân thành khuyên bảo, cái này nhanh Tinh Kim, còn có lần trước ngươi đang ở đây Thiên Đế Điện đạt được Tinh Thạch, cho ta thu cất, trời một trước, tuyệt đối không phải lấy ra, nếu không, chết không có chỗ chôn! Còn nữa, chính là cái chết, cũng đừng để ngươi ta biết, bằng không thì chết đều chết không thoải mái."

Tiêu Thần thấy lạnh cau mày, cũng phân rõ Nặng với Nhẹ, nghiêm túc đồng ý, sau đó đem màu lửa đỏ Tinh Kim thu vào ngực.

"Lạnh, bây giờ ta như thế nào mới có thể đi ra ngoài?" Thu hồi Tinh Kim phía sau, Tiêu Thần hỏi thăm tới chạy thoát thân phương pháp.

"Nói phá cái này Cửu Châu Bát Quái Trận mà, thực ra không phải việc khó, chủ yếu là ngươi tu vi không đủ, chỉ có thể tạm thời thử một chút, vận lên tinh đồng, chứng kiến Thổ Hoàng ánh sáng liên tiếp lên, nhưng phía sau là cái gì ta cũng không biết, nhưng đây là biện pháp duy nhất." Nói xong, lạnh không có vào Cầm bên trong, không có ở đây quân Tiêu Thần.

Tiêu Thần sau khi nghe xong, thâm vận pháp quyết, như khô âm u giống nhau, đem hoán ngày treo lên đỉnh đầu, hoán ngày giống vậy rủ xuống tí ti ánh sáng bảo vệ Tiêu Thần, sau đó, hần lấy ra Bích Lưu kiếm nắm trong tay.

Làm đủ chuẩn bị, Tiêu Thần linh lực rưới vào hai mắt, toàn lực vận chuyển tinh đồng, đưa mắt nhìn, son xuyên đại địa tất cả đều biến hóa, rậm rạp đạo ngân, nội ẩn sát cục vây khốn Phong chi trận, nếu là xông loạn, không chết cũng phải lột da, Tiêu Thần như lạnh nói, tại lực soát hào quang màu vàng đất.

Tiêu Thần chậm chạp phi hành, đi vòng sát cục Khốn Trận, tìm kiếm khắp nơi đường ra, có thể đưa mắt đều là đạo ngân, nơi nào có cảnh vật gì mang.

Đây là đường ra duy nhất, Tiêu Thần làm sao có thể buông tha, một thời không tìm được, cũng không nản chí.

Cửu Châu Bát Quái Trận bên trong, không có ngày đêm kết bạn, Nhật Nguyệt thay thế, trời nửa trên mặt trời rực rỡ treo cao, bình thường trắng sáng nhô lên cao.

Tiêu Thần không biết bay bao lâu, tìm bao lâu, từ đầu đến cuối không có tìm tới hào quang màu vàng đất, về phần cái khác bị mắc kẹt người, không có tinh đồng, không tránh khỏi sát cục Khốn Trận, hoặc bị giết hết, hoặc bị đóng chặt vây khốn, đại khái cũng không người có khả năng mở.

"Có." Vốn là ngồi dưới đất nghỉ ngơi Tiêu Thần, đột nhiên đứng lên, hướng về phía không trung bay đi lên.

Vân khai vụ tán, một đoàn hào quang màu vàng đất ở trên trời thả ra từng đạo vàng sáng, Tiêu Thần giờ phút này đang đứng ở trước.

"Tay thiếu cũng mới có lợi a, ha ha. . ." Nói xong Tiêu Thần đâm đầu lao vào.

Cái này Cửu Châu Bát Quái Trận theo bên ngoài dễ phá, nhưng là muốn đang không có lên trận trước, chủ phải phá hư một chút trận pháp căn cơ, liền có thể khiến cho xuất hiện tí vết nào, coi như từ trong Phá Trận phi thường phiên toái, nhưng là ít nhất có rồi khả năng, Tiêu Thần vừa tới Điểm Tướng Đài thời điểm thuận tay vỗ một cái, đúng là cào nát một góc Trận Văn, từ đó có thể rời đi.

Trời đất tái biến, Huyết Vân che trời, ánh mặt trời lặn từng bước rơi, đất màu tím đen trên đất, trống trận tiếng rung trời, Hồng Kỳ đón gió, Vạn Tiến Tề Phát, Thiết Mã Kim Qua, đầu quảng đi, nhiệt huyết bắn rơi vãi, bên này một cổ thi thể bị đập thành bùn, bên kia một tên lính bị phách làm hai mảnh, rõ ràng là một bức thiết huyết chiến trường họa quyền, một bộ hải cốt bài bản, huyết lệ hát bi ca.

Tiêu Thần đứng lơ lửng trên không, nhìn đến dưới chân trăm vạn Phàm Binh cuộc chiến, lại có một loại nhện không được run cảm giác, sợ hãi, đây là Tiêu Thần duy nhất có thể cảm giác được.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 173: Phàm nhân đại thế

Tu Chân Giả xem thường phàm nhân, lấy con sâu cái kiến cùng người phàm ngang giá, nhưng trước mắt này một ít phàm nhân thiết huyết chiến sĩ, coi như là đại đạo cường giả đối mặt đều biết run rẩy.

Đây là một loại thế, không giống với tu vi cao thâm tự nhiên nắm giữ cái loại này trời đất uy áp, đây là một loại đặc biệt lực lượng, không chịu tu vi ảnh hưởng, là trăm vạn hùng binh dùng máu và lửa rèn đúc mà thành, đủ để ảnh hưởng bất luận kẻ nào.

Tiêu Thần cố nén run rẩy, không ngừng thở dốc, tiếp tục xem.

Chỉ thấy lưỡng quân trong trận cao nhất trên chiến xa, đều có một người đứng nghiêm, không ngừng truyền đạt đủ loại mệnh lệnh, lính liên lạc bận rộn

không thể tách rời ra, lại không một người buông lỏng, đây là một cuộc chiến tranh, một khắc buông lỏng, khả năng có hàng ngàn hàng vạn binh lính ngã xuống.

Tiêu Thần cũng không còn cách nào duy trì trạng thái bình thường, vút lên trời cao ngã ngồi, đại hân đầu đầy, "Đây tốt cùng là người nào, có thể như thế ung dung."

Sau một khắc, đầy đủ mọi thứ đều dừng lại, giờ khắc này phảng phất trở thành Vĩnh Hằng.

Đến Hồng Giáp binh lính một Phương chỉ huy quan, Bạch Giáp khoác thân, Ngăn Khôi hộ đầu, ánh mắt kiên định, thanh kiếm nhắm thẳng vào về phía trước, đến xanh Giáp Sĩ Binh một Phương chỉ huy quan, tay cầm quạt lông lấy khăn buộc đầu, Hạc vũ trường sam, hai mắt có thần, khỏe miệng khê nhếch, phảng phất đây không phải là một cuộc chiến tranh, mà là, nghệ thuật.

"Tiêu hữu, có thể tới cái này, cũng coi như có chút tạo hóa, nhìn những thứ này, có ý kiến gì?" Một cái thanh âm tự chân trời truyền tới, vang ở Tiêu Thần trong đầu.

"Kinh khủng, những thứ này thật là phạm nhân sao?" Tiêu Thần không khỏi đáp.

"Ha ha ha. . . Những thứ này đều là phạm nhân." Thần bí thanh âm vang lên lần nữa.

"Chuyện này. . . Chuyện này. . ." Tiêu Thần có chút không dám tin tưởng.

"Như vậy làm sao có thể? Nghĩ (muốn) nói như thế, nhưng rất là tiếc nuối, những thứ này liền là phạm nhân."

"Hô, vậy ngươi lại là ai?" Tiêu Thần thở phào một cái, thử khôi phục lại bình tĩnh.

"Ta chính là cái kia cảm kiếm người." Dừng một chút, thần bí thanh âm lần nữa nói, "Đáng tiếc ta Tọa Hóa rất lâu rồi, chỉ chi để lại một ít Thần Niệm, không thành tài được."

Tiêu Thần lần nữa nhìn về phía chiến trường, sau đó vầy vầy đầu, hỏi: "Ngươi là ai? Có cái gì mục đích?"

"Ta gọi là Chu Du. . ."

Thần bí thanh âm đem toàn bộ đều nói cho Tiêu Thần, Tiêu Thần biết được, Chu Du, vốn là thượng cổ sửa chữa, công tham tạo hóa, lại bị đại đạo ngăn trở, không thể bước ra bước kế tiếp, vì vậy Chu Du ý tưởng đột phát, muốn lấy chiến đấu chứng đạo, vì vậy hóa thân làm Phạm, gia nhập phạm nhân quân đội.

Sau khi đầu quân, Chu Du tự phong nguyên thần pháp lực, dừng lại đối với đại đạo cảm ngộ, một lòng Ngộ chiến đấu, theo chiến công gia tăng, Chu Du lên làm một quân đứng đầu, Đốc Quân Đại tướng, chỉ điểm trăm vạn hùng binh chinh chiến, chiến ý sâu tận xương tủy, mắt thấy liền có thể đột phá.

Tầm thường chiến sự đã không thể đối với Chu Du hữu ích, Chu Du Bình lúc nghỉ ngơi dưỡng sức, mỗi lần đại chiến đều là nghìn vạn hùng binh cuộc chiến, hơn nữa Thanh Minh Giới Phạm Thổ đều bị Chu Du tính vào bàn đồ.

Cho đến, Cửu Giang đánh một trận.

Chu Du gặp được nhập ngũ cả đời đứng đầu đối thủ lợi hại, đối phương Quân Lực không dưới Chu Du, chỉ huy càng là tại trên, Chu Du cùng với mấy lần giao chiến, cuối cùng bất tài thấy kém, đứng là Tiêu Thần chứng kiến trận chiến này, Chu Du cuối cùng đại bại, ném Vạn Lý Hà Sơn, những thứ này đều không phải là trọng yếu, trọng yếu là Chu Du giấy chứng nhận đạo tâm bị phá, cuộc đời này chứng đạo lại không nữa điểm hi vọng.

"Làm sao có thể, ngươi làm sao biết bại?" Tiêu Thần có chút không tin, muốn lấy chiến đấu chứng đạo người, lại sẽ thất bại.

"Ta thua không oan a, đối phương giống vậy muốn lấy chiến đấu chứng đạo, chẳng qua là ta thua, hân thắng, chứng đạo nghịch sửa chữa, giờ phút này chắc hẳn đang hưởng thụ có vô thượng đạo quả."

"Hắn là ai?"

"Không thể nói, không thể nói."

"Ngươi nói cho ta biết những thứ này có cái gì mục đích?" Tiêu Thần cũng không ngốc, vô duyên vô cớ, đối phương báo cho biết nhiều như vậy bí mật, nếu là không việc gì, đơn thuần có bệnh.

"Đây là Cửu Châu Bát Quái Trận bày trận phương pháp nửa bộ phận trước, đi chuyện xưa Xích Bích, tìm tới dùng trái tim Ổ, nơi đó có ngoài ra một tòa Chu Du Điểm Tướng Đài, ngươi sẽ biết ngươi muốn biết toàn bộ."

Chu Du nói xong, không đợi Tiêu Thần hỏi, ánh sáng chợt lóe, Tiêu Thần đã xuất hiện ở trên điểm tướng đài không, gay mũi Huyết Tinh Chi Khí, bề xương thịt nát, nói cho Tiêu Thần, đây là chân thực thể giới, trong tay không trọn vẹn Ngọc Bích, nói cho Tiêu Thần mới vừa rồi hết thấy đều không phải là mộng, hẳn không biết ngọc này ngọc bích là cái gì, bởi vì Chu Du không có nói, thậm chí không có nói sẽ cho hắn một cái như vậy Ngọc Bích,

Mà là ở hắn rời đi trận pháp sau đó, không hiểu xuất hiện ở trên tay hắn.

Trong tay Ngọc Bích càng xem càng nhìn quen mắt, Tiêu Thần linh quang chợt lóe, đột nhiên nghĩ tới hấn gặp qua với cái này một vật, Tiêu Thần lấy ra trước tại Kim Sa mộ ở bên trong lấy được cái viên này ngọc bội, hai người đặt chung một chỗ, vừa vặn có thể bình hợp, nhưng vẫn là không hoàn chỉnh.

Không nghĩ ra liền không nữa nghĩ, Tiêu Thần thu hồi lưỡng khối ngọc bội, nhìn bốn phía, không có một bóng người, chỉ có tươi mới máu nhuộm đỏ mặt đất cùng nước sông, trên cây treo tan tành Tàn Thi, bầu không khí quỷ dị tới cực điểm.

Tiêu Thần quả thực không cách nào bỏ mặc không quan tâm cứ vậy rời đi, tay trái một dẫn, Toái Ngọc trống rỗng xuất hiện, Tiêu Thần vút lên trời cao ngồi xếp bằng xuống.

Từng tiếng trong trẻo dây tiếng kêu, một khúc 《 An Hồn 》, bị Tiêu Thần tấu lên, đầm máu ngưng trời Điem Tượng Đài, phảng phất trở nên Thanh Linh rồi, chết đi vong hồn được an nghỉ, theo bài hát du dương. Huyết Hà trở nên trong suốt rồi, bề xương thịt nát tự động chui vào thổ địa hóa thành màu mỡ đất đai.

Một tiếng du dương hí dài, 《 An Hồn 》 khúc cuối cùng, Tiêu Thần phát tay áo Ngự Kiếm bay nhanh.

Đối với Cửu Châu Bát Quái Trận bên trong Chu Du từng nói, Tiêu Thần hơi có chút để ý, và lại, Tiêu Thần chỉ tại nơi khắp thiên hạ, dù sao phải tìm địa phương đi, đi đâu đều giống nhau, vì vậy Tiêu Thần dự định đi chuyện xưa Xích Bích, tìm kiếm một tòa khác Điem Tượng Đài.

Tiêu Thần rời đi Cửu Châu Bát Quái Trận bên trong, hai bóng người thoáng hiện, một người tay cầm quạt lông, một người khác là Bạch Giáp Chu Du.

Chu Du nói: "Người thật dự định khiến hấn Phi Thăng, đi lên con đường kia?"

"Ha ha, không tệ, nếu cầm Thanh Minh Châu, thành công cơ hội cũng không nhỏ." Quạt lông hơi lắc, người kia mỉm cười nói.

"Người đây là đang đùa lừa." Chu Du có chút bận tâm.

"Ha ha, lão phu cả đời đùa lừa, lần này chơi đùa đem lớn, chỉ bắt quá, toàn bộ có thể quyết định vận mệnh đi về phía lựa chọn, đều phải chính hấn làm, bên cạnh người không cách nào can thiệp." Cười mở cười một tiếng, hai người đều biến mất không có ở đây.

Vinh Hằng hui quanh trong bóng tối, một tòa Bạch Thạch bên trong cung điện, tóc tai bù xù một tên thanh niên, mặc Thái Cực bào, thanh niên đứng lên, khép hờ cặp mắt mở ra, thần quang bắn nhanh ra như điện, nhìn xa sâu trong bóng tối, một đôi tròng mắt thâm thúy không gì sánh được, tựa như có thể nhìn thấu Tam Thiên Thế Giới.

Sau đó, thanh niên tự lẩm bẩm: "Coi là thật làm sao?"

Điem Tượng Đài nhất dịch phía sau, Giang Nam có bình tĩnh, tục truyền có tu sĩ tại Tiêu Thần trước khi ra ngoài liền đã đến nơi đó, Thi Sơn Huyết Hải, bề xương khắp nơi, Đoạt Bảo Cực Hoàng Môn cùng Huyết Ảnh Môn liền Môn chủ mang trưởng lão, không một trở về, bảo vật hộp đen không biết rơi vào nhà nào.

Tin tức truyền về mỗi người thuộc quyền thế lực phía sau, chân chính chủ sự cân nhắc không chỉ có riêng là nho nhỏ Cực Hoàng Môn, Huyết Ảnh Môn cùng một chút tiểu Tán Tu, tại bình tĩnh này niên đại, như vậy không kinh thiên sử chữa tham dự loạn đầu sẽ có như vậy kết quả, vốn chính là không tầm thường chuyện, đây có phải hay không cũng biểu thị rồi loạn niên đại lại muốn tới trước khi, bọn họ không dám đi đánh cược, không dám đi đoán, lại không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Lại nói Tiêu Thần ra Cửu Châu Bát Quái Trận, liền hướng chuyện xưa Xích Bích phương hướng chạy tới, vốn chỉ tại Du Lịch thiên hạ Tiêu Thần buông tha Ngự Kiếm bay nhanh, ngược lại đi bộ đi trước, qua hồi lâu, Tiêu Thần mới đi ra khỏi Cửu Giang khu vực, tiến vào đất hoang không có người ở.

Tiêu Thần dứt khoát không nữa đi bộ, lấy kiếm Cao Phi, nhắm thẳng vào chuyện xưa Xích Bích, cho đến ngày nay, trăm vạn hùng binh thiết huyết va chạm chỉ cảnh cho Tiêu Thần mang đến ảnh hưởng cũng đậm hóa đến không, có thể mỗi lần Tiêu Thần nhớ tới, đều biết không nhận được lạnh run, Tiêu Thần không chỉ một lần hoài nghi tới, là không phải mình đạo tâm không cứng chỗ đến, Tiêu Thần một đường đi, nhìn hết nhân tình tai nạn, một đường Ngô, thể trời đạo tâm.

Thân ở trời cao, Tiêu Thần khẽ mỉm cười, tự nói: "Thiên hạ không khờ là nói." Nói xong, bỗng gia tốc, chân trời chỉ thấy một luồng Lưu Quang thoáng qua.

Trừ Giang, giống như Cửu Giang, là Viêm Thành thuộc quyền trọng thành một trong, bất đồng là, Ninh Giang Thành so Cửu Giang Thành không chỉ lớn hơn gấp trăm lần, cư trú số người nghìn vạn trở lên mà không hiện chật chội.

Ngoài ra, Viêm Thành thế lực bên dưới, Trừ Giang lớn như vậy thành, hàng trăm hàng ngàn, mà Ninh Giang Thành tích trữ binh lực lại chiếm Viêm Thành một hai phần mười, có thể tưởng tượng, Trừ Giang tại Giang Nam Viêm Thành địa vị tồn tại.

Tuy nói dự định đi chuyện xưa Xích Bích, có thể Tiêu Thần đối với nơi đó có thể nói không biết gì cả, tùy tiện đi trời mới biết sẽ có nguy hiểm gì, vì vậy Tiêu Thần tới trước Ninh Giang Thành.

Tiêu Thần đến Ninh Giang Thành lúc, sắc trời đã hoàn toàn tối xuống, tối nay, đang là phạm gian Tết Nguyên Tiêu, Tiêu Thần ánh mắt chỗ đến, khắp nơi giăng đèn kết hoa, pháo hoa dây pháo cùng vang lên, nghèo giàu có, tất cả mọi người đều đi ra khỏi cửa, đốt đèn lồng, cùng nhau ăn mừng, cùng nhau cười vui.

Trên đường đám người rộn rịp, tiếng người huyền ảo, trong sông khắp nơi là đeo đầy đèn màu lớn nhỏ du thuyền, Tiêu Thần cũng lấy sau lưng Toái Ngọc, đi ở trên đường, phảng phất chính mình chỉ là một người thể ngoại, cùng đời không vào.

"Vị tiểu ca này, ngươi là từ bên ngoài đến du khách đi, đi nhanh đổi thân y phục, cùng nhau đụng chạm chứ?" Một vị lão trượng đi qua Tiêu Thần bên người lúc, nói với Tiêu Thần, sau đó mặc kệ Tiêu Thần, tự ý đi về phía phương xa.

"Cùng nhau, đụng chạm? Ha ha." Tiêu Thần nhìn một chút chính mình, toàn thân áo trắng dù chưa nhuộm máu, nhưng cũng có chút phá bẩn, tìm hồi lâu, rốt cuộc tìm được chưa quan môn vải trang, chọn chụp vào coi như khôi sắc hồng bào, Tiêu Thần miệng đầy đa tạ nhưng là không thấy trả tiền, mấy cái lác mình biến mất ở trong đám người, không lưu vải Trang chương quý nhe răng trợn mắt đứng ở cửa.

"Khà khà, bên kia, màn diễn quan trọng tới rồi, đi mau." Tiêu Thần chạy như điên một trận, vừa vận đứng vững, lại thiếu chút nữa bị một đám bên hồ vừa chạy thanh niên đụng vào.

Tiêu Thần lần nữa đứng vững, nâng cằm lên, chút ít, dặm chân hướng trung tâm thành đi tới, "Thần đại gia tới."

Nơi này là Tước đài, là Ninh Giang Thành khu vực trung tâm, Nguyên Tiêu đêm, nơi này là chân chính Bất Dạ Thành, hơn nửa Trữ Giang con dân đều giống như nơi này hội tụ.

Nguyên nhân không có nó, tối nay, Ninh Giang Thành Thành Chủ sẽ xuất hiện ở đây, Ninh Giang Thành toàn bộ nhân vật quan trọng, sẽ xuất hiện ở đây.

Lúc đã qua một dạng, nên tới hầu như đều tới, không nên tới cũng tới, đang đùa giỡn sắp bắt đầu diễn, Tước dưới đài vô số dân trong thành tụ hội, người người nhốn nháo.

Ngồi ở một nơi trên nhà cao tầng, Tiêu Thần yên lặng nhìn chăm chú cái này Tước đài.

"Ông" một tiếng giầy cung tiếng kêu, trong trẻo dễ nghe, ồn ào mọi người lập tức chớ có lên tiếng.

"Cao thủ." Tiêu Thần trong lòng khiếp sợ, như thế ồn ào nơi, người bình thường khấy đàn, thanh âm sợ rằng không một người nghe được, dưới mắt khấy đàn người, tuyệt không phải Phàm loại.

Dây vang sau đó, du dương tiếng đàn tiếp lấy vang lên, Tước trên đài, khẽ che Rosa từ từ mở ra, một bóng người xinh đẹp xuất hiện ở trong mắt mọi người.

Mọi người dưới đài say rồi, không biết là vì tiếng đàn mà say, hay lại là vì tình cảm trong đó mà say.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 174: Trong động có tĩnh

Mà Tiêu Thần lại không không nhìn mỹ nữ, toàn tâm nghe tiếng đàn này.

Tiếng đàn này nghe vào Tiêu Thần trong tai lại vừa là ngoài ra một phen cảnh tượng, Tiêu Thần chỉ cảm thấy, bình thân một bài Cảm Khúc, như Phật Đà ngâm xướng, Tu La nóng nảy Cạc, giống như Đại Đạo Chi Âm.

"Không đúng, người này không phải tu sĩ." Tiêu Thần đột nhiên theo trong say mê tình ngộ, trên mặt tất cả đều là kinh dị, "Phàm nhân, coi là thật không thể khinh thường."

Nếu không phải tại Cửu Châu Bất Quái Trận bên trong thể nghiệm qua thiết huyết chiến trường uy áp, Tiêu Thần tuyệt sẽ không tin tưởng cái này là phàm nhân chỗ làm, nhưng bây giờ, bất đồng rồi.

"Ông "

Lại một tiếng giầy cung vang, chỉ thấy Tiêu Thần tại trên mái hiên, ngồi xếp bằng ngồi xong, Thúy Lục Cổ Cầm Toái Ngọc nằm ở trên đầu gối, mới vừa đúng là Tiêu Thần kích thích Cầm Huyền.

Sau đó, Tiêu Thần đồng ý đến nữ tử Cầm Âm không ngừng đánh đàn, khi thì hùng hồn như nhạc, khi thì kịch liệt như thác, dưới đài người khiếp sợ sau khi còn có một tia vẻ giận.

"Ồ."

Tiêu Thần rên lên một tiếng, dùng dây đứng dậy, hướng về phía nữ tử thi lễ một cái, sau đó nhảy xuống mái hiên, biến mất ở trong màn đêm.

"Thành Chủ Thiên Tuế!"

Một trận tiếng ủng hộ vang dội toàn bộ Ninh Giang Thành, Tước trên đài, khây đàn nữ tử đứng dậy đi vào nội các, vẻ mỉm cười tự gương mặt thoáng qua.

"Người sẽ trở về."

Bên trong thành con sông thủy đạo bên trên, Tiêu Thần ngồi ở một trong đò, nhìn ngoài cửa sổ dưới đèn mặt nước, không nhúc nhích, tựa hồ muốn nhìn thấu nước này.

Mới vừa Tiêu Thần đồng ý khây đàn, đưa tới đối phương công kích, tính toán bên dưới, Tiêu Thần không địch lại, không địch lại ngoài Cầm ý, suýt nữa bị thương, mà đối phương đúng là nhược quán (20 tuổi) phạm nhân, Tiêu Thần không có cảm nhận được một tia đến từ tu giả khí tức, cái này tồn tại khả năng chỉ có hai cái, đối phương thật chỉ là phạm nhân, một cái khác liền là đối phương là tu vi cực cao Cầm sửa chữa, nếu người sau có khả năng tồn tại, Tiêu Thần không dám ở lâu, rời đi Tước đài, đăng thuyền tùy ý phiêu lưu.

Tiêu Thần cho tới bây giờ không buông xuống qua yên tĩnh âm u Cầm Tâm tu luyện, mà lạnh dạy dỗ Tiêu Thần lấy nước Nhập Đạo, hẳn là như vậy không hoài nghi chút nào, nhìn đến mặt nước, Tiêu Thần hi vọng có chút dẫn dắt.

Nhưng Tiêu Thần nhìn như vậy hướng mặt nước, ngay cả chính hắn cũng không biết đây là lần thứ mấy rồi, nhưng không có một lần có thể Ngộ đến cuối cùng tầng kia rất gần, nhưng lại lão thì không cách nào đột phá cảnh giới.

Tựa hồ là cơ duyên không đủ, cũng có lẽ là cố gắng còn chưa đủ, nhưng Tiêu Thần cũng không cách nào đạt tới yên tĩnh âm u Cầm Tâm, cái này làm cho Tiêu Thần phi thường khổ não.

"Đình đông."

Một con cá mà nhảy ra mặt nước lại rơi xuống, mặt nước sóng gợn từng đạo đi xa.

"Được rồi, xong rồi." Ngắn người Tiêu Thần một vui mừng như điên, ha ha cười nói, "Cá ca, ta cảm ơn người cả nhà, lúc trước thế nào không chú ý tới, lại là như vậy."

Con cá nhảy ra mặt nước rơi xuống, kích thích rung động trận trận, Tiêu Thần đứng dịp thấy, nước gợn nhô ra sau đó, chính là bình tĩnh một thời, sau đó lại một đạo ba vãn bổ sung, động tĩnh ngang hàng, trong động có tĩnh, trong tĩnh có động, yên tĩnh âm u Cầm Tâm chí lý hiển lộ không thể nghi ngờ.

Đốn ngộ Tiêu Thần không có ở đây tham dự Phàm Trần ngày lễ, phá không bay ra khỏi thành bên ngoài, tìm một nơi u tĩnh nơi, gọi ra Nghịch Thương Thiên cùng Thương Cầm Vận huynh muội hộ pháp, bắt đầu Thương Ngô yên tĩnh âm u Cầm Tâm tầng cảnh giới cuối cùng.

"Long đại gia rút cuộc đi ra, có thể ghen chết ta rồi." Nghịch Thương Thiên vừa ra tới, liền kêu la om sòm.

"Ca ca, Tiêu Thần hẳn thật giống như muốn đột phá." Thương Cầm Vận tại Nghịch Thương Thiên trước mặt mãi mãi cũng là yếu ớt thanh âm, nếu như Tiêu Thần nghe được lời nói, không biết sẽ là biểu tình gì. .

"Tiểu a tiểu, lúc này Bàn Đại Gia có thể phải thật tốt báo thù." Nghịch Thương Thiên bất kể Tiêu Thần như thế nào, trực tiếp đứng thẳng đi tới bên cạnh hắn, một đôi Long Trảo, đem Tiêu Thần từ đầu đến chân, làm một mảnh hỗn độn, sau đó không có tim không có phổi cười như điên.

Dựa theo Nghịch Thương Thiên lời nói, tiểu tên khốn kiếp này, mọi người chết hẳn đều không chết được, tẩu hỏa nhập ma, coi như hắn nghĩ (muốn) cũng sẽ không, vì vậy, liền nhân cơ hội này, sửa chữa hắn một phen.

Nếu là Tiêu Thần biết kêu lên người này sẽ là kết quả như vậy lời nói, cũng không biết lớn có hối hận hay không.

Đảo mắt, ba ngày trôi qua, Tiêu Thần còn chưa tỉnh lại, Nghịch Thương Thiên huynh muội một khắc cũng chưa từng rời đi.

Nhị long nóng nảy chờ đợi lúc, Tiêu Thần chậm chạp mở mắt, nhìn kỹ, Tiêu Thần ánh mắt dường như thay đổi, Tử Lam hai con ngươi phảng phất ít đi phân xao động, nhiều ti yên lặng.

Tại Tiêu Thần mở hai mắt ra lúc, Nghịch Thương Thiên lại nhắm mắt ngã xuống, một thân Mân Côi sắc Hồng Mao lóe lên ánh sáng.

Ông ánh trong suốt.

"Long ca, người kích động cái gì sao. . . À?" Tiêu Thần vốn định trêu ghẹo, có thể thấy tình huống tựa hồ có biến, bước dài vọt tới Nghịch Thương Thiên

bên người.

"Tiểu Vận, ca ca ngươi này sao lại thế này à?" Tiêu Thần cũng có vài phần nóng nảy.

"Ca ca chỉ sợ là muốn tiến hóa rồi, cũng không biết tại sao, ta cảm giác linh hồn hẳn phi thường không ổn định." Thương Cẩm Vận có chút không xác định, giống vậy không gì sánh được lo âu.

"Đúng rồi, Hàn lão đầu, nhanh cứu mạng a." Tiêu Thần lấy ra hoán ngày, một trận sỏi tru.

Thấy lạnh vừa xuất hiện, Tiêu Thần lập tức hỏi: "Hàn lão quý, ngươi xem cái này Long là chuyện gì xảy ra, còn có thể cứu sao?"

Lạnh không nhận được đối với Tiêu Thần xem thường trực phiến, bất quá vẫn là lên tiếng: "Muốn tiến hóa rồi, linh hồn không ổn định, lúc nào cũng có thể sẽ vỡ vụn, mau sớm tìm tới An Hồn đồ vật." Nói xong, không nhìn Tiêu Thần một cái, không có vào hoán ngày không thấy.

"Chỉ có thể mạo hiểm, Tiểu Vận, đi, chúng ta đi chuyện xưa Xích Bích." Nói xong, Tiêu Thần đem Nghịch Thương Thiên bỏ vào ngực, Ngự Kiếm bay về phía chuyện xưa Xích Bích.

...

Chuyện xưa Xích Bích, là Giang Nam một nơi hiểm địa, núi, đảo tước búa bổ, Xuyên, nặng Hạm khó khăn, truyền thuyết nơi đây hơi lớn sửa chữa Chu Du Hóa Đạo nơi, gặp qua nơi đây hung hiểm người đều đã chết hết.

Bệnh lão nhân nói với Tiêu Thần, cái này chuyện xưa Xích Bích tồn tại một cây cổ thụ, là Thượng Cổ Thời Kỳ Di Bảo, từ xưa tới nay, không ít người nghĩ (muốn) làm của riêng, có thể một mực không tìm được, thậm chí có người hoài nghi, gốc cây này Thần Mộc có phải là thật hay không tồn tại, chẳng qua, cũng có người rất tin không nghi ngờ nói cái này cái gì có An Hồn Tinh Tâm thần hiệu, chỉ cần có thần được, lần đầu tiên người chết có thể ở cái này cứu sống.

Lần này Nghịch Thương Thiên tiến hóa, không biết tại sao, linh hồn không yên, tùy thời có nghiền nát nguy hiểm, làm thành tiêu Thần huynh đệ, Tiêu Thần cũng sẽ không ngồi nhìn mặc kệ, mà dưới mắt có cái gì không cứu chữa phương pháp, Tiêu Thần chỉ có thể liều mạng, tiến vào chuyện xưa Xích Bích, tìm kiếm Thần Mộc.

Chuyện xưa Xích Bích, sóng kiêu trời, Linh Thú qua lại, khắp nơi Linh Dược Tiên Thảo, lại rất hiếm vết người, một mảng lớn trong ao đầm, tràn đầy sương mù, vùng nước khắp nơi, tại một bãi trong vùng bùn ương, đứng thẳng một châu trời xanh Cổ Mộc, lại bị trời sét đánh trúng, đốt trời đen, nhìn qua, chết đi nhiều năm rồi rồi.

Mà chết đi Cổ Mộc cách đó không xa, lại có khác một cây, xanh ngắt ướt át, nhìn lực lượng chủ yếu, sẽ không biết tồn tại bao nhiêu năm, mơ hồ có thể thấy trên đó thần huy ẩn hiện, mơ hồ.

Giờ phút này Tiêu Thần đang đến gần nơi đây, mà Nghịch Thương Thiên linh hồn hỗn loạn cũng càng ngày càng kịch liệt, về phần có thể hay không tìm tới Thần Mộc, Tiêu Thần trong lòng hoàn toàn không có chắc, nhưng đây là dưới mắt biện pháp duy nhất, Tiêu Thần chỉ có thể hết sức tìm kiếm.

Trong vùng bùn, một đạo thân ảnh xuất hiện, lưng đeo một cây trường thương, mái đầu bạc trắng áo choàng, đứng tại chỗ chẳng biết tại sao.

Giờ phút này Tiêu Thần cũng đến vùng bùn phụ cận.

"Là người!" Hai tiếng kêu lên.

"Trước không cùng ngươi kéo, ta có chuyện quan trọng làm." Tiêu Thần kêu lên đi qua, chật nói tiếp, sau đó tránh qua người trước mắt, nhìn về phía xa xa.

"Thần Mộc, quá tốt!" Tiêu Thần nhìn thấy rạn nứt rờ rờ Cổ Mộc, bay vọt bên trên giống như bị sét đánh qua bụi cây kia Cự Mộc, đem Nghịch Thương Thiên lấy ra đặt ở nắm đen trên nhánh cây.

Nghịch Thương Thiên hỗn loạn linh hồn trong nháy mắt ổn định không ít, hơn nữa đang từ từ gần như ổn định, Tiêu Thần cùng Thương Cẩm Vận đều thở phào nhẹ nhõm.

Về phần tại sao đơn giản như vậy liền tìm được muốn tìm Thần Mộc, Tiêu Thần không có dư thừa ý kiến, này chỉ có thể quy công cho vận khí hai chữ, cái này Thần Mộc, cũng không phải sinh trưởng ở cố định địa phương, mà là sẽ di động, nhưng phạm vi ngay tại chuyện xưa Xích Bích bên trong, nói cách khác, vào chuyện xưa Xích Bích, ở đâu đụng phải Thần Mộc đều có khả năng.

Tiêu Thần theo cây khô bên trên nhảy xuống, đối với lúc trước người kia nói: "Ngốc nhìn cái gì, tiểu gia cũng không thích nam nhân."

Người này, đúng là ngày đó đi Giang Nam thánh địa Thiên Lan Trạch truyền nhân -- Vô Thần.

"Ngươi còn chưa có chết à?" Vô Thần ngày đó thấy Tiêu Thần bị Thi Sát vây khốn, nhận định Tiêu Thần hữu tử vô sinh, chứng kiến đối phương sống sờ sờ đứng tại trước mắt mình, làm sao có thể không sợ hãi.

"Con mẹ ngươi, ta liền chưa thấy qua loại người như ngươi, gặp mặt liền nguyên rủa người chết." Tiêu Thần cũng sẽ không khách khí với Vô Thần, trực

tiếp một trận mắng to.

"Người không phải. . ." Vô Thần vẫn là quyết định hỏi ra lời, Tiêu Thần sống sót nguyên nhân.

Ngay sau đó, Tiêu Thần đem mình tại Thiên Đế Điện việc trải qua nói biến, chẳng qua, trong đó nhiều chỗ bị đổi, lưu lại Tầm Bảo bị nói trở thành rồi huynh đệ, khẳng khái bị chết, vậy kêu là một cái đại nghĩa hào hùng, âm thanh nước mắt dụng cụ bên dưới.

Tiêu Thần một hơi thở kể xong mấy năm nay việc trải qua, bao gồm chính mình phản bội núi Huyền Thanh, coi như là phản bội đi, ít nhất, thiên hạ liền sẽ cho là như thế.

Trầm mặc chút ít, Vô Thần mở miệng nói: "Cái kia Lăng Từ Lăng đây? Nàng đi nơi nào?"

Nhắc tới Lăng Từ Lăng, Tiêu Thần thần sắc tối sầm lại, bất quá vẫn là đáp: "Lưu lại núi Huyền Thanh, tương lai không thể đo lường a."

"Hãy bớt nói nhảm đi, đi ra một mình đầu." Tiêu Thần tự giấu cười cười, đứng là ước chiến Vô Thần.

"Ồ, tiểu lưu manh, bản lĩnh lớn rồi?" Vô Thần đương nhiên không nhìn ra Tiêu Thần tu vi, chẳng qua, mười mấy năm trước, Tiêu Thần chẳng qua Luyện Khí tiểu tử, coi như thiên phú dị bẩm, hơn mười năm Đinh Thiên Trúc Cơ tu vi, nơi nào sẽ sợ.

"Cho người xuất thủ trước." Vô Thần không biết tình huống, khinh thường thả Tiêu Thần trước công.

"Đừng, cũng là người trước đi, ta ra tay một cái liền không liên quan đến người rồi." Tiêu Thần một mặt vô lại, tức không chết Vô Thần thể không bỏ qua.

Vô Thần mặt đen lại, bất quá vẫn là một tay cướp công, 《Càn Khôn Động Phách》 vận chuyển tiện tay mà phát, chỉ tại một chiêu bắt lại Tiêu Thần.

Thấy Vô Thần không động binh nhận, phát lực chẳng qua ba thành, Tiêu Thần lười huy đi gọi, chủ động tiến lên đón, mặc cho Vô Thần một chương đánh vào ngực.

Vô Thần kinh hãi, thu chiêu không kịp, một chương khác ở Tiêu Thần ngực, đụng phải Tiêu Thần trong nháy mắt, Vô Thần sắc mặt kịch biến, chỉ cảm thấy vô luận chân nguyên hay lại là động Phách lực lượng, tất cả đều đá chìm đáy biển bình thường, biến mất không còn tăm hơi mất tăm, lần này, Vô Thần hay lại là không có cảm giác được Tiêu Thần Thai Cơ tồn tại.

"Người đánh rầm a, điểm này lực đạo, gãy ngựa cũng không đủ." Tiêu Thần bĩu môi trêu ghẹo Vô Thần.

Việc trải qua mới vừa rồi một màn, lần này Vô Thần có thể sẽ không cho là Tiêu Thần tại khoe khoang khinh thường, thử phả một cái, Vô Thần hỏi: "Tiểu lưu manh, người bây giờ tu vi gì?"

"Miễn cưỡng Thai Thành Hậu kỳ đi, cụ thể không biết." Tiêu Thần không có vấn đề đáp.

"Thai Thành, làm sao có thể?" Vô Thần dĩ nhiên là một ngàn cái không tin, một vạn cái hoài nghi, mình cũng coi như thiên phú xuất chúng, có thể khổ tu vài chục năm cũng bất quá Thai Thành Hậu kỳ, khoảng cách nguyên Thần Chi Cảnh, một trời một vực, có thể dưới mắt Tiêu Thần nói đã có Thai Thành tu vi, cái này làm cho Vô Thần làm sao có thể tiếp nhận.

Coi như đối phương thiên phú cao tuyệt, có thể tu hành mới bao nhiêu năm, phải biết, coi như chẳng qua là Thai Thành cảnh, đông đảo tu sĩ, bỏ ra sức lực cả đời đều không thể dính ngoài da lông, mà càng về sau, độ khó thì càng phần lớn.

Lần trước thấy Tiêu Thần, hắn mới vừa Trúc Cơ, mà giờ khác này lại nói là Thai Thành Hậu kỳ, cái này làm cho hắn thế nào tiếp nhận, chính là không biết hắn sau này biết Lăng Từ Lăng trong vòng mười năm liền từ Luyện Khí đến Thai Thành, sẽ có ý kiến gì.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 175: Manh thú Hóa Hình

Sau khi hết khiếp sợ, Vô Thần toàn lực vận lên chân nguyên, vỡ thần thương trước ngón tay, mang theo vô tận Hủy Diệt Chi Lực, đâm về phía Tiêu

Thần.

Thực tế Tiêu Thần cũng không phóng đại, mặc dù là Trúc Cơ Kỳ tu vi, có thể linh hồn không kém Nguyên Thần, cộng thêm hấn lớn nhất công kích cây vào Cầm Quyết, chính là yêu cầu bằng lớn Linh Hồn Chi Lực, cho nên Tiêu Thần coi là thật có thể phát huy ra có thể so với Thái Thành Hậu kỳ tu sĩ sức công phạt, nhưng nếu là chống lại Thái Thành Hậu kỳ tu sĩ, tự nhiên phần thắng mong manh.

Tiêu Thần thấy Vô Thần một đòn khí thế khá hung ác, cũng không khinh thường, gọi ra Bích Lưu, lên tay chính là Huyền Thanh cơ sở kiếm pháp tiến lên đón.

Thiên Kiếm Ngũ Trọng, chống lại Vô Thần Toàn Lực Nhất Kích, thắng bại khôn kể, hai người vừa chạm vào gần lui, tập hợp lại, lần nữa đánh nhau chết sống cùng một chỗ.

Tiêu Thần tự do tự nhiên, đắm chìm trong Thiên Kiếm Ngũ Trọng cảnh, từng chiêu từng thức nhìn như hơi hợt, kì thực từng chiêu trí mạng, Vô Thần Càng đánh càng kinh ngạc, mới đầu còn có thể cùng Tiêu Thần đấu ngang tay, có thể Tiêu Thần thật giống như càng chiến càng hăng, chính mình mơ hồ sắp không chống đỡ được nữa.

Để cho Vô Thần đầu thương bản thân đặc ý công pháp đối với Tiêu Thần không có hiệu quả, mà Tiêu Thần chân nguyên phân chia quỹ dị, vừa đựng gần diệt, thoáng qua có sống, tổn thương từ trong ra ngoài, khó lòng phòng bị, Vô Thần gọi nhắc lên quá mức cố hết sức.

Lại xem Tiêu Thần không chút nào chịu Ngoại Vật ảnh hưởng, một thanh tiên kiếm tại trong tay rực rỡ hào quang, khi thì đại khai đại hợp, khi thì xảo quyết ác độc, phi tiên Trích Tinh, Kiếm Độ Ngân Hà, Tiêu Thần tựa hồ càng Ngộ càng sâu, kiếm ý càng lạnh lợi.

"Keng."

Một tiếng giòn vang, Bích Lưu Tiên Kiếm cùng vỡ thần thương đâm phong chống lại, đây là Tiêu Thần cùng Vô Thần đánh nhau chết sống đến bây giờ mãnh liệt nhất một lần va chạm, giằng co một cái chớp mắt hai người đều lùi về sau.

Vô Thần năm bước mà thôi, Tiêu Thần bốn bước mà thôi, cao thấp quyết đoán.

"Cầm Khúc không ra, ta đã chiến bại, thật đúng là vô dụng." Vô Thần tự giễu cười cười, thần sắc có chút tĩnh mịch.

Thánh địa truyền nhân, thiên phú cái thế, cùng một năm tuổi, có thể sánh vai nhân vật, ít lại càng ít, cho dù có, cái đó không phải vận động nhất phương Thiên Kiêu con trai, hôm nay, bị hơn tuổi trẻ đồng bối chiến bại, mà đối phương còn chưa dùng toàn lực, Vô Thần trong lòng một thời ngũ vị tạp trần (ngọt chua cay đắng mặn).

"Không cần như thế, ta không Đạo Thái Tử Phủ, vừa vận khắc chết người công pháp, nếu là người thường, cao hơn người bên trên một cảnh giới cũng phải nuốt hận." Tiêu Thần nói cũng là thật tình, Vô Thần cần khôn động Phách chuyên đánh Nguyên Thần Đạo Thái, có thể Tiêu Thần có thể trách bảo thai lại vừa vận không có, Vô Thần lớn nhất công phạt thuật chưa thấy công, không coi là cái gì, dù sao biến hóa / hình dáng không phải bay đầy trời.

"Tiêu Thần, người qua đây, ca ca thật giống như có chút không đúng." Xa xa Thương Cầm Vận đang kêu gọi Tiêu Thần, thanh âm khó mà che giấu nóng nảy.

Tiêu Thần thu hồi Bích Lưu, nhanh chóng nhảy lên cây khô, cây khô bên trên, một màu tím sương mù không ngừng theo cành khô dâng lên, Nghịch Thương Thiên một thân vấy rùng do Mãn Côi biến sắc thành đỏ tươi, mỗi một tấm Lân Giáp trung gian còn có một tia Hắc Quang lưu chuyển, Tiêu Thần không biết nội tình.

Lúc này, Nghịch Thương Thiên Long Nhân đóng chặt, cau mày, thần sắc hết sức thống khổ, hết lần này tới lần khác linh hồn đã không đang rung chuyển, lại không một tia tĩnh lại dấu hiệu.

Tiêu Thần một đám ngoại trừ làm gấp, không có bất kỳ biện pháp nào.

"Ta chết sao?" Nghịch Thương Thiên xuất hiện ở một nơi mộ địa, đưa mắt tràn đầy ngôi mộ, hư hại Thạch Bi, màu đen mộ thảo, không trung một mảnh đen kịt.

"Nên tỉnh." Trên bầu trời, một đoàn huyết quang trông rồng xuất hiện.

"Nên tỉnh? Người là ai?" Nghịch Thương Thiên nghi ngờ nói.

"Ha ha, Huyết Tu La, tiêu diệt Thái Cực, tỉnh lại cho ta." Huyết quang cười to, đồng thời một chút huyết quang không có vào Nghịch Thương Thiên linh đài.

"Ách . . . A . . ."

Huyết quang không có vào phía sau Nghịch Thương Thiên nhìn như phi thường thống khổ, không ngừng gào nhẹ, đã lâu, Nghịch Thương Thiên bình tĩnh lại, trong mắt bị một mảnh huyết quang thay thế, thần sắc tà ác dị thường.

"Ha ha, tiêu diệt Thái Cực Thanh Minh." Huyết quang lần nữa cười to.

"Thái Cực, Thanh Minh." Nghịch Thương Thiên trong mắt xuất hiện mê mang.

"Không được, Tiêu Thần, nhanh tẩu An Hồn Khúc, dùng Hoán Nhật." Cây khô bên trên, lạnh chính mình lóc lên, quát to.

Tiêu Thần đối với lạnh lời nói, chưa bao giờ sẽ hoài nghi, lập tức lập tức xếp chân ngực trái, hét lớn: "Tiểu Vận, Vô Thần, cách ta xa một chút." Đồng thời hai tay đã đặt lên Hoán Nhật Cầm dây.

"Ra tay toàn lực, nếu không không chỉ là lưu manh Long, liền người đều dữ nhiều lành ít, ta cho người dẫn động Lôi Điện cây khô An Hồn hơi thở." Lạnh thần tình nghiêm túc, giống như dẫn dò Tiêu Thần giấu kỹ đồ kim giống như Thanh Tĩnh,

Tiêu Thần biết, chỉ có chân chính quan hệ sinh tử, lạnh mới sẽ lộ ra như vậy biểu tình.

"Kiến quyết Phách quy lai hề, linh hồn đoạn trần, bỏ mình trở về này, đọc thuộc về đất. . ."

Tiêu Thần yên tĩnh âm u Cầm Tâm Đại Thành, toàn lực vận lên Thanh Minh linh lực khải đàn, Cầm bên trong ý, có thể thiên tâm chi nghiêng về, giống vậy một khúc 《 An Hồn 》, so với lần trước tại Điểm Tương Đài thi triển, không biết lợi hại gấp bao nhiêu lần.

Cầm Âm thẳng lượn quanh Nghịch Thương Thiên, thanh âm bên trong lực lượng không ngừng chui vào Nghịch Thương Thiên đầu óc, đồng thời, lạnh cũng không nhàn rỗi, Lôi Điện cây khô An Hồn hơi thở, bị hấn dùng thủ đoạn đặc biệt dẫn đi ra, theo Cầm Âm cùng nhau chui vào Nghịch Thương Thiên trong đầu.

Nghịch Thương Thiên trên mặt về mê mang từ từ biến hóa sâu, giờ phút này, Nghịch Thương Thiên nhớ tới cùng Tiêu Thần tại núi Huyền Thanh bên trên năm tháng.

Lần đầu tiên cùng Tiêu Thần gặp nhau.

Cùng Tiêu Thần cùng nhau nhìn lên núi Huyền Thanh Nữ Tu đi tắm, bị đông đảo đệ tử truy sát, giúp Bệnh lão nhân hái thuốc lúc, rút không biết bao nhiêu quý trọng thuốc cây, cùng nhau lột sạch Tam Diệp hoa, coi Bệnh lão nhân là Lừa này.

Toàn bộ toàn bộ, đã từng đã qua năm tháng, hóa thành từng đạo sâu sắc vết tích, khắc ở Nghịch Thương Thiên trong đầu, gạt không đi, quên chi không đi.

Từ từ, Nghịch Thương Thiên trong mắt mê mang thối lui, huyết quang dần dần không nhìn thấy, cướp lấy là Thanh Linh, nhìn đến không trung huyết quang, Nghịch Thương Thiên chậm chạp đi trước, đột nhiên há to miệng, một cái đem huyết quang nuốt vào.

"Huyết Tu La, người cũng đã biết người đang làm gì, đến lúc, định cho người chết không toàn thây." Huyết quang bị Nghịch Thương Thiên nuốt vào, thanh âm càng ngày càng nhỏ, cuối cùng biến mất.

"Lão Từ lúc tới, cho người chết không toàn thây." Nghịch Thương Thiên hung hăng nói, theo huyết quang biến mất, mộ địa biến thành thanh tú Huyền Thanh sau núi.

Lông mày giật giật, Nghịch Thương Thiên mở mắt.

"Tốt rồi, tiểu tử, có thể ngừng." Vừa nói, lạnh dừng lại dẫn động An Hồn hơi thở.

"Hô."

Tiêu Thần ngón tay ngưng đập, toàn thân bị mồ hôi thấm ướt, toàn lực vận chuyển Thanh Minh linh lực, lại vừa là dùng Hoán Nhật đánh đàn, toàn lực phát huy, tiêu hao thật không nhỏ, chỉ không tới nửa khắc đồng hồ, trong cơ thể linh lực biến mất bảy tám phần.

Tiêu Thần biết rõ, mới vừa rồi chính mình chẳng qua là đưa đến chẳng qua là dẫn dắt tác dụng, chân chính làm được việc lớn là lạnh dẫn nhập An Hồn hơi thở, Tiêu Thần không nhận được than thở, thượng cổ di vật, Lôi Điện cây khô quả nhiên thần hiệu không gì sánh được.

Nghịch Thương Thiên đã hoàn toàn tỉnh lại, trên người huyết quang chợt lóe, thân hình nhanh chóng lớn lên, chỉ chớp lát sau, đã có trăm trượng phẩm chất, phương xa Thương Cầm Vận cùng Vô Thần vô cùng khiếp sợ, Tiêu Thần giống vậy kinh ngạc.

Lôi Điện cây khô bầu trời, Kiếp Vân dừng động, không trung đen xuống.

"Hạo minh bạch thật Kiếp, không phải đâu?" Tiêu Thần nhìn ra Nghịch Thương Thiên muốn Độ Kiếp, có chút không tin.

Lôi Vân dừng động, không ngừng ngưng tụ, Nghịch Thương Thiên đã không nữa lớn lên, thân hình đến gần 200 trượng, che đầy một mảng lớn không trung.

Thuở nhỏ, đạo kiếp lôi thứ nhất đã rơi xuống, bỏ vào Nghịch Thương Thiên trên người, văng lên một mảnh tia lửa, nhìn kỹ một chút, lại có lông rơi xuống.

Nghịch Thương Thiên không tránh không né, chống cự Thiên Kiếp, mỗi một chịu đựng một đòn, sẽ gặp có số lớn màu đỏ nhưng lông rơi xuống, vùng trời này, phảng phất tại hạ màu đỏ bông tuyết.

Thứ chín Kiếp, Thiên Kiếp biến số nhiều nhất một kiếp, thượng cổ bao nhiêu tu sĩ vượt qua rồi Bát Kiếp, lại chết ở cái này thứ chín Kiếp, truyền thuyết, thứ chín Kiếp, là làm sạch nhân quả nghiệp lực kiếp, cũng có truyền thuyết, thứ chín Kiếp là ông trời ngăn trở nói một kiếp, không người nào có thể qua.

Dưới mắt, Nghịch Thương Thiên vượt qua rồi tiền tám Kiếp, trên người nhưng lông chỉ còn lại một phần nhỏ, đối mặt thứ chín Kiếp, cũng không khỏi không nhắc lên mười hai phần tinh thần đến, cuối cùng một tia sét rơi xuống, bao lại Nghịch Thương Thiên toàn bộ thân thể.

Huyết quang cùng Tử Quang thay nhau thấp thoáng, Nghịch Thương Thiên hoàn toàn không thể nhận ra, đã lâu, Tử Quang thối lui, chỉ dư một đoàn huyết quang lóe lên, huyết quang tan hết, một đạo vĩ đại bóng người xuất hiện ở không trung, đỏ nhạt mái tóc dài màu đỏ ngòm áo choàng, nắm trong tay một đám lửa.

Tối trông mắt màu đỏ, kiên định bất khuất, trên đất còi ra Hồng Mao vây lại Nghịch Thương Thiên, huyết quang chợt lóe, một thân cứng Giáp xuất hiện ở Nghịch Thương Thiên trên người, cứng Giáp mỗi một chỗ sát biên giới, đều có bộ lông màu đỏ bao trùm, đứng là rơi trên mặt đất những thứ kia, ba cái áo giáp chỉ liên tục sau eo rũ xuống.

Nghịch Thương Thiên đứng là Hóa Hình thành công.

Yêu thú và Yêu Tu, là hai loại hoàn toàn bất đồng đồ vật, Yêu Thú cũng có thể gọi là Linh Thú, bọn họ sinh nhi là Thú Khu, mà Yêu Tu chính là nắm giữ Yêu Thú huyết mạch Nhân, Yêu thú tại Nguyên Thần thời điểm, có thể lựa chọn Hóa Hình, hoặc là không thay đổi, mà Yêu Tu chính là sinh nhi là nhân hình, tu vi đủ thời điểm liền có thể biến thành Yêu Thú thân thể.

Quang luận Phẩm Giai lời nói, hẳn là Yêu Tu muốn cao một chút, nhưng thế gian không có tuyệt đối chuyện, có vài yêu thú coi như bất hóa hình, cũng giống vậy so Yêu Tu lợi hại hơn nhiều, mà Nghịch Thương Thiên huynh muội tự xưng Chân Long, Phẩm Giai như thế nào, Tiêu Thần không thể nào phán đoán.

Nghịch Thương Thiên giờ phút này tuyệt đối không thể nào là Nguyên Thần tu vi, nhưng có ý hấn liên tại trước mắt mình, Hóa Hình thành công, cái này nếu không phải tận mắt nhìn thấy, lại có ai có thể tin tưởng, không có đạt tới Nguyên Thần tu vi Yêu Thú, có thể Hóa Hình.

Nhìn đến cái này tối bóng người màu đỏ rơi xuống từ trên không, Tiêu Thần cùng Vô Thần đều ngẩn ra, bọn họ còn đang không có theo không phải là Nguyên Thần Yêu Tu cũng có thể Hóa Hình trong kinh ngạc đi ra.

"Đẹp trai như vậy Long, khẳng định chưa thấy qua, đúng không." Nghịch Thương Thiên rơi trên mặt đất phía sau, ôm tay nói.

Không thể không nói, Nghịch Thương Thiên Hóa Hình sau khi thành công về ngoài, tương đối bất phàm, so Tiêu Thần cao hơn mấy phần, gương mặt, giống như đao tước búa bổ, nhìn qua kiên nghị dị thường, và tập thể trạng thái cái loại này đáng yêu đến không bằng hữu đáng vẽ, hoàn toàn ngược lại.

"Càng buồn nôn rồi, ai. . ." Tiêu Thần xa xôi thở dài một cái nói.

"Nói cái gì vậy, nói cho ta rõ, nếu không hôm nay không để yên cho ngươi." Mặc dù đáng vẽ là trở nên rất là nghiêm túc, nhưng vừa mở miệng, lập tức liền bại lộ bản tính, Nghịch Thương Thiên giống như là bị đập cái đuôi mèo giống nhau, khí thế hung hăng đi tới Tiêu Thần trước mặt, một bức không chiếm được giải thích thể không bỏ qua đáng vẽ.

"Không, ngươi nghe lầm, khẳng định nghe lầm." Trước đem hấn đóng tại không gian trong cơ thể chuyện, Nghịch Thương Thiên đến bây giờ còn thỉnh thoảng sẽ nhắc tới, Tiêu Thần cũng không muốn hấn một mực đưa cái này treo ở ngoài miệng, giờ phút này làm sao có thể thừa nhận mới vừa rồi nói như vậy, đôi giọng hỏi, "Ngươi bây giờ có Nguyên Thần tu vi?"

"Cái này tự nhiên, không thấy ta đều Hóa Hình rồi không?" Nhắc tới cái này Nghịch Thương Thiên một bức đắc ý đáng vẽ, hai tay ôm trong ngực, vênh vào nghênh ngang.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 176: Kết bạn

"Điều này sao có thể!" Tiêu Thần dĩ nhiên chính là một ngàn cái một vạn cái không tin, Nghịch Thương Thiên có chừng bao nhiêu cân lượng, Tiêu Thần vẫn biết, nếu nói là bây giờ cũng đã đạt tới Nguyên Thần Huyền Cảnh, cái này nhất định chính là tán gẫu, căn bản không khả năng.

"Không thể nào? Vậy ngươi cho ta biến hóa một cái nhìn một chút." Nghịch Thương Thiên tay mở ra, khiến Tiêu Thần hoàn toàn không nói.

"Chuyện này. . ." Coi như lấy Tiêu Thần năng lực tiếp nhận, trong lúc nhất thời, cũng không thể tiếp nhận cái này không nghĩ tin tưởng, đảm đương không nổi không chấp nhận thực tế, Nghịch Thương Thiên, Độ Kiếp Hóa Hình thành công.

"Ha ha, sau này Long đại gia liền như vậy đi ra ngoài gặp người." Nghịch Thương Thiên còn đắm chìm trong tại Hóa Hình thành công trong vui sướng, rõ ràng đối với vóc người này thân thể rất là hài lòng.

"Tiêu Thần, ngươi. . . Tại sao lại ở đây?" Vô Thần đợi Nghịch Thương Thiên không sau đó mới lên tiếng.

"Hài tử không có mẹ, nói rất dài dòng, nếu không, đừng nói là rồi hả?" Tiêu Thần ngược lại không phải là cảm thấy chuyện này có cần phải giấu giếm Vô Thần, chẳng qua là thật cảm thấy nói đến phiền toái mà thôi.

"Không được." Vô Thần hoặc nhiều hoặc ít, cũng có chút hiểu Tiêu Thần, nếu là đổi thành người bên cạnh, tự nhiên sẽ đem Tiêu Thần nói như vậy trở thành là thoái thác chi lời, sau đó không tốt hỏi lại, Tiêu Thần vừa vặn biết thời biết thế, miễn đi một việc chuyện phiền toái.

"Được rồi, cái kia lại nghe tiểu gia chậm rãi kể lại." Vì vậy Tiêu Thần liền bắt đầu sinh động miêu tả toàn bộ sự tình nguyên do.

Đương nhiên, trong đó rất nhiều chi tiết, liền bị Tiêu Thần có thể bỏ quên, tỷ như sư tôn Ca Thụ Hành Vân một cái khiêng sáu cái đại đạo cường giả cùng với Tiêu Thần một chút tư nhân bí mật.

Nghe xong Tiêu Thần nói như vậy phía sau, Vô Thần trong lòng rất là khiếp sợ, buông tha trở thành một tên Thần Tông đệ tử, hơn nữa còn là chịu môn phái coi trọng người, tại Tiêu Thần nói đến là như thế hơi hột, tựa hồ muốn nói người khác câu chuyện bình thường, buồn cười thiên hạ tu giả, đều chen phá cúi đầu muốn gia nhập Thần Tông.

"Vậy ngươi sau này có tính toán gì?" Vô Thần trầm ngâm hồi lâu, mới mở miệng hỏi.

"Sau này? Đừng nói giờ, bây giờ ta đều có một nhóm không biết phiền toái không giải quyết, nào có lòng rồi rảnh lo lắng sau này thế nào." Tiêu Thần thờ dãi nói.

"Vậy bây giờ đây?" Vô Thần truy hỏi.

"Đi sâu vào Cổ Xích Bích, ta phải đi tìm Chu Du Điểm Tướng Đài." Tiêu Thần dứt khoát nói.

"Chu Du Điểm Tướng Đài? Vật kia không phải tại Cửu Giang bên ngoài sao?" Đi tới Giang Nam, Vô Thần đối với mấy cái này chuyện cũng dĩ nhiên là biết.

"Đoạn trước cuộc sống Cực Hoàng Môn cùng Huyết Ảnh Môn chuyện, ngươi tại sao không đi tiếp cận tham gia náo nhiệt." Tại Vô Thần nói ra lời này thời điểm, Tiêu Thần là có thể xác định, Vô Thần tất nhiên không có tham dự vào chỗ kia giả đài chuyện.

"Ta chỉ là nghe nói có như vậy sự kiện, nhưng ta tiến vào Cổ Xích Bích còn có chuyện khác, sẽ không đi chen vào rồi, thế nào, bọn họ ai bắt được bảo vật?" Vô Thần bỏ lơ trò hay, nhưng vẫn biết kết quả như thế nào.

"Ai. . . Ai cũng không bắt được." Tiêu Thần ra vẻ thất lạc nói.

"Cái kia. . . Ừ? Ngươi đoạt tới tay?" Vô Thần còn muốn hỏi lại, đột nhiên nhớ tới cái gì.

"Không, bị một ông lão cầm đi, Nguyên Thần trở lên tu vi." Tiêu Thần không có thừa nhận mình lấy được tranh đoạt đồ vật, lạnh đã thông báo, vật này sự quan trọng đại.

"Được rồi, ngươi đã cũng phải đi sâu vào Cổ Xích Bích, chúng ta liền một đạo đi, cũng tốt có thể chiếu ứng lẫn nhau, đến lúc đó được cái mình muốn là được." Vô Thần không đang dây dưa, đề nghị.

"Chờ đã, ta xem xem có thể hay không đem cái này Lôi Điện cây khô mang đi." Tiêu Thần có thể chưa quên cái này có thần Mộc chi xưng Lôi Điện cây khô.

Sau khi nói xong, Tiêu Thần tự ý đi về phía cách đó không xa cây kia bị sét đánh một nửa, nám đen nửa đoạn cây lớn, một gốc sinh cơ dồi dào, một gốc khô bại nám đen, rất khó làm người ta nghĩ đến, nám đen mới là trong truyền thuyết Thần Mộc.

Đi tới Lôi Điện cây khô bên cạnh, Tiêu Thần mới bắt đầu gặp khó khăn, cái này Thần Mộc thế nào lấy đi đây?

Sau đó tiêu nếm thử đủ loại phương pháp, ôm rút ra, ti vẫn không động, trực tiếp dùng Túi Trữ Vật làm ra vẻ, không có tác dụng, nhìn đến bảo vật đang ở trước mắt, lại không có biện pháp mang đi, Tiêu Thần trong lòng khổ sở, có thể tưởng tượng được.

"Không bằng, chúng ta đem nó phá hủy đi, ngược lại cũng không mang được." Vô Thần ở một bên nhìn rất lâu, giờ phút này cũng đi tới Tiêu Thần bên người, nhìn đến Tiêu Thần còn đang không ngừng nếm thử, mở miệng đề nghị.

"Đầu óc nguoi nước vào a, ta không mang được không có nghĩa là người khác không mang được, phá hủy làm gì?" Tiêu Thần nghe vậy,

Không khách khí nói.

Vô Thần suy nghĩ, cũng không có gì không ổn, không chiếm được đồ vật, tự nhiên cũng không nguyên ý để cho người khác đạt được, nhưng không nói trước bọn họ có phải hay không có thể bị phá hủy gốc cây này Thần Mộc, cùng Tiêu Thần nói lời như vậy, vốn tự không khả năng bị đồng ý.

"Được rồi, không cần, đi thôi, chúng ta đi vào." Rốt cuộc, bất luận Tiêu Thần thế nào ném thứ, cái này Thần Mộc thủy chung là không có một chút phản ứng, Tiêu Thần quá mức thậm chí đã cho nó đánh đàn, đối với cây đánh đàn, trong thiên hạ, ngoại trừ Tiêu Thần không biết còn có thể hay không thể tìm tới người thứ hai.

Tuy nói là quyết định không cần, nhưng đi ra rất xa phía sau, Tiêu Thần hay là trở về đầu một nhìn, lần này không chiếm được, vậy sau này cũng không biết còn có thể hay không thể khi nhìn đến.

Lần này có thể gặp phải Thần Mộc Lôi Điện cây khô, đã là vô cùng Đại Vận Khí, bọn họ vị trí phương, chỉ có thể coi là Cổ Xích Bích phía ngoài nhất, nhưng Tiêu Thần bọn họ nhưng là mới vừa vào tới liền gặp được rồi Lôi Điện cây khô, chỉ là bởi vì cái này Lôi Điện cây khô tại toàn bộ Cổ Xích Bích trong phạm vi, là sẽ ngẫu nhiên xuất hiện, mỗi lần lúc xuất hiện ở giữa không xác định, địa điểm cũng không nhất định, người thường muốn gặp được một lần, đều là muôn vàn khó khăn, mà truyền thuyết này bảo vật, càng là nước lửa khó làm thương tổn, đao thương bất nhập, cho dù là nửa đoạn cây khô, nhưng là cho tới bây giờ đều tồn tại.

Tiêu Thần vốn là người không câu chấp, như là đã không chiếm được, hẳn cũng không có quá nhiều để ý, quay đầu một nhìn sau đó, không còn bận tâm, về phần nói là phá hủy Thần Mộc, loại ý niệm này, Tiêu Thần liền lên cũng không có lên qua, càng không cần phải nói suy nghĩ muốn không nên làm như vậy.

Nghịch Thương Thiên Hóa Hình sau khi thành công, lại là thế nào cũng không chịu đang thay đổi trở về lúc trước đáng vẻ, cứ như vậy lấy hình người hình dáng, cùng Tiêu Thần sống vai, hơn nữa Tiêu Thần cùng Vô Thần tại Ngự Khí mà bay nhưng Nghịch Thương Thiên lại không có mượn bất kỳ vật gì, cứ như vậy cùng hai người bay với nhau, cái này làm cho Tiêu Thần đối với hắn đã là Nguyên Thần tu vi chuyện, càng tin tưởng thêm vài phần.

Nghiêm chỉnh mà nói, Tiêu Thần một nhóm, vẫn không tính là tiến vào Cổ Xích Bích, chỉ là bọn hắn vị trí phương đã thuộc về Cổ Xích Bích phạm vi, nhưng là chỉ rồi tiến vào chân chính Cổ Xích Bích môn đình nơi.

Ba người đang phi hành thời điểm, gặp được rất nhiều Yêu Thú, có là vừa mở linh trí, vừa mới bước vào Yêu Thú tu hành nhóm, nhưng càng nhiều là Dẫn Khí đến gần Luyện Khí yêu thú cấp thấp, đối với những cuộc sống này tại đã ngoại Yêu Thú, Tiêu Thần bọn họ lựa chọn không nhìn, đương nhiên cũng có rất nhiều thú vị.

Tiêu Thần bọn họ ở trong rừng cây ghé qua, thế nào cũng phải không cao, một chút Tẩu Thú chứng kiến bọn họ phía sau, liền ở phía sau đuổi theo, Tiêu Thần tình cờ dừng lại, đem đuổi theo gia hỏa hất tung ở mặt đất, sau đó lại nhanh chóng đuổi kịp Vô Thần.

Nghịch Thương Thiên cũng muốn thử một chút cùng Tiêu Thần bình thường, nhưng mỗi lần đem hắn ngừng ở Yêu Thú trước mặt thời điểm, yêu thú kia đều biết chột dừng lại, nằm trên đất phát run, cái này làm cho hắn cảm giác rất vô vị, liền tiếp thật nhiều lần đều là như vậy, vì vậy hắn cũng không ở dừng lại.

Không riêng gì trên đất Tẩu Thú, tại Tiêu Thần bọn họ Phi Kiếm sau đó, sớm liền theo một đám Phi Cầm, tất cả lớn nhỏ, xanh xanh đỏ đỏ, đủ loại kiểu dáng đều có, Tiêu Thần giống như sợ hãi, có thể thả chậm kiếm quang, đợi Phi Cầm đến gần phía sau, lại nhanh chóng cuốn đi.

Đối với dọc theo đường đi Tiêu Thần biểu hiện, Vô Thần đã sớm chuyện thường ngày ở huyện, dù sao hắn cho tới bây giờ đều như vậy, nghĩ đến cho tới bây giờ, Vô Thần nghiêm sắc mặt, hắn mới gặp lại Tiêu Thần thời điểm, giống như 20 năm trước, ở trên trời hoa lan Trạch lần thứ hai thấy lúc cảm giác giống nhau, ngoại trừ tu vi đang không ngừng tăng cường, tựa hồ những phương diện khác, cũng chẳng có bao nhiêu thay đổi, bây giờ mới gặp lại hắn thời điểm, vẫn là như vậy, hơn nữa Tiêu Thần từng nói, hắn đã không phải là núi Huyền Thanh đệ tử, trở thành một tên không phải chỗ nương tựa Tán Tu, nhưng lập tức liền như vậy, tựa hồ đối với hắn nói trái tim, cũng không có bất kỳ ảnh hưởng, giờ phút này Vô Thần đột nhiên nghĩ đến cơ hồ toàn bộ tu sĩ đều biết đạo lý.

Không quên lần đầu tiên trái tim, mới cuối cùng.

Bất đắc dĩ, người đang lớn lên, hoàn cảnh đang không ngừng biến hóa, cho dù nguoi tận lực đi không biến hóa, nhưng khắc này ý, cũng đã là thay đổi. Ân thân không thấy trần thế, có thể giữ Thanh Tâm, nhưng như vậy đạo tâm, không đủ kiên định, hồng trần Luyện Tâm, nhưng từ cổ chí kim, không biết bao nhiêu tu sĩ, đem trái tim luyện thành hồng trần.

Tiêu Thần không lánh đời, nhưng chưa bao giờ bị trần thế trói buộc, trong mắt của hắn, tựa hồ, thế giới này, là hắn thế giới, muốn thế nào, toàn bằng trong lòng một ý nghĩ, như vậy tín niệm, không phải ai nghĩ, là có thể làm được.

Vô Thần nhìn về phía Tiêu Thần trong ánh mắt, mơ hồ nhiều một chút phức tạp, trong này không có lời giải, có khiếp sợ, thậm chí còn có một tia ghen tị.

Nhân loại xây cất thành thị, thường thường yêu cầu khổng lồ đo lường công trình, đủ loại phương diện nhân tố tổng hợp cân nhắc đến cùng nhau, quả thật có thể được sau đó, mới sẽ bắt đầu khởi công, mà ở Giang Nam có một loại đại tiền đề, đó chính là xây xong nơi, có hay không Thủy Mạch phát đạt, bởi vì toàn bộ Giang Nam vùng, cơ hồ đều bị sông lớn tiểu Hà bao trùm, cơ hồ toàn bộ kiến trúc thành phố nơi, đều có sông lớn tiểu lưu.

Đây là có một dòng sông lớn chảy qua, Giang Nam mặt là một mảnh mệnh môn bát ngát bình nguyên, đương nhiên, coi như mệnh môn bát ngát, cũng

vẫn có bờ bên, nơi này Linh Thảo khắp nơi, linh khí dư thừa, phi thường thích hợp xây một tòa thành lớn, nhưng nơi này, chỉ có một mảnh bình nguyên, bởi vì nơi này là chân chính Cổ Xích Bích, căn bản không có phạm nhân có thể đạt tới, càng không cần phải nói ở chỗ này xây thành thị.

Hơn nữa nơi đây trong một tháng mỗi kẻ hồ mười lăm, lũ lụt sẽ bao phủ toàn bộ, Cổ Xích Bích là một nơi thung lũng, chỉ bắt quá cái này thung lũng rộng rãi dọa người, hoành khóa ngàn dặm nơi, nhưng càng nghe rộn cả người là, mỗi tháng mười lăm, toàn bộ thung lũng đều biết bị nước rót đầy, ngày kế tiếp lại khôi phục như thường.

Toàn bộ Cổ Xích Bích thung lũng, giống như một thoi loại hình, hai đầu là sông lớn chảy vào cùng chảy ra địa phương, cũng là hai bờ sông Đại Sơn gần gũi nhất địa phương, giờ phút này có ba người đang ở chảy ra miệng trước dừng chân.

"Trong này, liền là chân chính Cổ Xích Bích đi." Nhìn trước mắt rộng mấy trăm trượng thung lũng, Tiêu Thần mở miệng nói.

"Không sai, truyền thuyết tổ rồng, Cổ Xích Bích, chính là chỗ này." Vô Thần mở miệng đáp.

Tương truyền Cổ Xích Bích, là đã từng tổ rồng, có Chân Long ở nơi này, nhưng lại không có một người gặp qua.

Tiêu Thần càng không nghĩ ra là, vậy kêu là Chu Du, làm sao biết đem Điểm Tướng Đài xây ở như vậy địa phương, chẳng lẽ những thứ này đại tu sĩ thật là rảnh rỗi đến phát chán, cũng không có việc gì, phải đi tìm một chỗ chôn ít đồ, sau đó lưu cái Tăng Bảo Đồ, khai quật phía sau, dẫn vô số người tranh đoạt, thám hiểm.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 177: Cổ Xích Bích quái nhân

Có thể coi là là như vậy thật rất buồn cười, nhưng chính hắn cũng không thấy được a, Tiêu Thần nghĩ tới nghĩ lui, hay lại là không nghĩ tới nguyên nhân ở trong.

"Cái này Cổ Xích Bích bên trong, có thể là rất lớn, người biết phải đi là địa phương nào không?" Đứng tại vào miệng thung lũng, Vô Thần mở miệng hỏi.

"Dùng trái tim Ông, người biết không?" Tiêu Thần đem Cửu Châu Bát Quái Trận nghe được đến địa danh nói ra.

"Không biết." Vô Thần nói.

"Ta đoán người cũng không biết, cái này Cổ Xích Bích bên trong, sẽ không người biết địa phương chứ?"

"Liền giống như người biết Cổ Xích Bích bên trong có chỗ nào giống nhau."

"Đương nhiên là có."

"Cái gì?"

"Dùng trái tim Ông."

". . ."

"Lưỡng kẻ ngu, còn không theo Bán vương đi vào." Nhìn trước mắt hai người nói chuyện tào lao, Nghịch Thương Thiên quả dứt mở miệng nói.

Vì vậy, ba người đứng là vẫn còn đi vào thung lũng.

Cùng lúc đó, đi tới nơi này Cổ Xích Bích, còn rất nhiều người, bọn họ rõ ràng cho thấy không phải một nhóm, bởi vì bọn họ mỗi người đến thời điểm, cũng không có đụng đầu, nhưng thời gian đến đều xê xích không nhiều, nghĩ đến là vì cùng một vật mà tới.

"Chuyện này. . . Vậy làm sao tìm?" Tiêu Thần Ngự Kiếm bay ở trên trời, hai tay đạt được mái che nắng nhìn phía xa.

Sông lớn phía nam mệnh mông bát ngát, cái này cũng chưa tính, cổ thụ chọc trời, che đầy toàn bộ địa hình, cái này cũng chưa tính, sông lớn phía bắc, căn

bản cũng không biết có cái gì, bởi vì sông lớn lấy bắc, tất cả đều bị sương mù che giấu, cái này uống công sương mù, nồng đậm được làm người tuyệt vọng, đặt mình trong trong đó, ngoài một tượng, đưa tay không thấy được năm ngón.

Tại cái này hình dáng địa phương, muốn tìm được một tòa Điểm Tướng Đài, tựa như cùng mò kim đáy biển giống nhau, nói vớ vẩn.

"Liên ta nói, ngươi còn không có nói chi, ngươi đến cái này Cổ Xích Bích làm gì vậy?" Tiêu Thần rơi xuống từ trên không, nơi đây địa hình kỳ lạ, trong lúc nhất thời Tiêu Thần cũng không nghĩ ra cái gì có thể thực hành biện pháp tốt đi tìm một chút Điểm Tướng Đài.

"Ngươi nghe nói qua Tụ Hồn thảo sao?" Vô Thần không trả lời Tiêu Thần vấn đề, ngược lại hỏi.

"Đương nhiên nghe nói qua, chẳng lẽ chỗ này có?" Tụ Hồn thảo, Tiêu Thần đương nhiên biết, cái này không phải là cái gì bí mật, rất nhiều tu sĩ đều biết.

Loại cỏ này, nhắc tới, là một loại phi thường kỳ dị thực vật, bởi vì nó tác dụng chỉ có một, đó chính là ngưng tụ oan hồn.

Đây mới thực là ngưng tụ hồn phách, cũng thực sự có người hái qua loại linh thảo này, tuy nói đúng là ngưng tụ không ít oan hồn, hơn nữa sử dụng không cần chịu đựng oan hồn oán khí cản trở, nhưng ngưng tụ số lượng tuyệt đối không giống trong truyền thuyết cái kia thật lớn, thậm chí là kém xa tít tắp, chỉ có thể là chứng thực nó công hiệu, cho nên loại linh thảo này tuy nói cực kỳ hãn hữu, nhưng giá trị cũng không phải rất lớn.

Hơn nữa Tụ Hồn thảo tác dụng phi thường có hạn, thường thường bị tu sĩ dùng để ngưng luyện pháp bảo, hoặc là làm nghi thức chủng loại tế phẩm, tu sĩ chính đạo rất ít khi dùng đến, nếu so sánh lại, ngược lại tà đạo tu sĩ hơn yêu cầu, hỏi như vậy đề tới, Thiên Lan Trạch ở chính là hưởng thụ danh tiếng thiên hạ quân tử thánh địa, tự nhiên không thể nào là tà đạo, nhưng tại sao Vô Thần sẽ yêu cầu cái này Tụ Hồn thảo đây?

"Chỗ này đương nhiên không có, chẳng qua nơi này có quý hương." Vô Thần dừng một chút rồi nói.

"Quý hương? Đó là vật gì?" Tiêu Thần không hiểu hỏi, cho dù Tiêu Thần học thức uyên bác, nhưng cũng không thể chu đáo chu toàn, luôn có hần không biết đồ vật, nếu hần không là trong lòng cũng sẽ không có nhiều như vậy mê đoàn bỏ không mở, mà quý hương, chính là hần không biết đồ vật một trong.

"Quý hương là đồng dạng là một loại Linh Thảo, đốt hậu sinh ra khói mùi, sẽ ngưng tụ thành mặt quý, thật lâu không tiêu tan, quý này mặt có thể bay hướng Tụ Hồn thảo vị trí phương." Vô Thần mở miệng giải thích.

"Đây chẳng phải là nói, tìm được quý hương, tựa như cùng tìm được Tụ Hồn thảo?" Tiêu Thần tiếp lấy lần nữa đặt câu hỏi.

"Nào có đơn giản như vậy, coi như quý này hương thật lâu không tiêu tan, nhưng vẫn là có thời gian hạn chế, thời gian đến giống nhau sẽ tiêu tán, nếu là ở đốt quý hương trong thời gian không có đạt tới Tụ Hồn thảo nơi ở, giống nhau không tìm được." Tiêu Thần chỗ hỏi vấn đề, cũng là Vô Thần đang muốn nói.

"Không việc gì, có thể chọn thêm điểm quý hương, quả thực không được, một gốc tách ra điểm." Tiêu Thần là điển hình vô tư một loại, bất cứ chuyện gì cũng có thể hướng tốt một mặt suy nghĩ.

"Không thể nào, chỉ có chút đốt xong chính một gốc quý hương,

Mới có thể ngưng tụ thành mặt quý, quý này hương tuy nói so Tụ Hồn thảo dễ dàng tìm, nhưng cũng là tức là hiếm hoi, kia đơn giản như vậy là có thể chọn thêm một ít." Vô Thần thở dài, trong lòng cũng là có giống vậy bất đắc dĩ.

Đội Vô Thần sau khi nói xong, Tiêu Thần không có lại phát hỏi, mà là đi tới bờ sông, không biết đang suy nghĩ gì, nhưng không cần nhiều đoán, cũng có thể biết, tất nhiên cùng Điểm Tướng Đài có liên quan.

Trong lúc nhất thời, ba người đều không nói gì thêm, Tiêu Thần dứt khoát ngay tại bờ sông ngồi xuống, lấy ra Toái Ngọc, bắt đầu đánh đàn đứng lên, tuyệt vời linh động tiếng đàn từ ngón tay lưu tả mà ra, tựa như tí ti té lưu chảy qua trái tim, ôn nhu điềm tĩnh, thư mềm an nhàn.

Những thứ kia tuyệt vời Âm Luật theo Cẩm Huyền bên trên chậm chạp chảy xuôi, hần nhạc khí khi thì cao vút sục sôi, giống như nước lớn lúc nước biển đánh phía trước bờ biển, khi thì uyển chuyển trầm thấp, giống như lâu năm Từ Mầu gọi xa cách hải tử; khi thì trong trẻo mỏng phát sáng, giống như từ từ Thanh Phong phát qua Thụ Lục rừng trúc, Vô Thần biết Tiêu Thần là Cẩm sửa chữa, nhưng chưa bao giờ biết Tiêu Thần tại Cẩm Nghệ bên trên thành tựu đã cao như vậy, lại nhưng đã có thể ảnh hưởng tâm thần hần, phải biết, đây chỉ là Tiêu Thần tùy ý kích thích Cẩm Huyền, mà không phải là tận lực sử dụng Cẩm sửa chữa lực lượng.

Tiêu Thần liền ngồi ngay ngắn ở bờ nước đánh đàn, tiếng đàn giống vậy ở trên mặt nước chạy nhảy, giống như mỗi câu giống như, hấp dẫn đã qua Du Ngự, trong nước nhẹ nhàng xoay chuyển động thân thể, tựa hồ đang đồng ý đến tiếng đàn, tại dưới nước, tựa như trên không trung, phiêu nhiên mà múa.

Đột nhiên, trong đó một con cá mà nhảy ra mặt nước, rồi sau đó lại rơi xuống trở về, ngoại trừ từng vòng sóng gợn, không có gì cả cho thế giới này lưu lại, mà ở không lâu sau, liền đem đưa sóng gợn, đều khôi phục như lúc ban đầu, tồn tại vết tích, cũng bị xóa đi.

"Nhảy ra mặt nước, mới biết trời cao a." Một cái thanh âm đột ngột xông vào Tiêu Thần Cẩm trong tiếng, Tiêu Thần động tác trên tay không thay đổi, ngón tay vẫn ở chỗ cũ nhảy lên, đây là nói Cẩm người, cơ bản nhất tư chất, khúc không cuối cùng, tay không rời.

Một khúc du dương Cẩm Khúc, rốt cuộc vẫn là kết thúc, đây là đánh đàn người bất đắc dĩ, đồng dạng là phổ nhạc người bất đắc dĩ.

Cho dù là tiếng trời tiên âm, nhưng chỉ cần có bắt đầu, liền nhất định có kết thúc, không ở chỗ trung gian dài ngắn, chỉ là một loại khác nhân quả.

Phổ nhạc người, hợp lý viết một khúc kinh thế đại tác phẩm thời điểm, hẳn muốn đem bài hát này một mực kéo dài tiếp, nhưng bất luận thế nào quán chú tâm huyết, bất kể như thế nào dụng tâm, bài hát đều tại trong lúc lơ đãng hoàn thành, mà hình dáng bài hát, đối được người đàn tấu trong tay, là đối với tâm tính một loại rèn luyện, cũng là đối với kỹ thuật rèn luyện, càng là cùng Soạn nhạc lòng người cùng trái tim câu thông cơ hội, đây chính là Cầm sửa chữa ngộ đạo phương pháp, nhưng một thủ khúc, biểu đạt chẳng qua là Người viết ca khúc ý nghĩ duy nhất, biết rồi sau đó, liền lại không cảm ngộ tác dụng, có thể cảm ngộ bài hát, lại thị phi thường thừa thót, có thể theo khúc bên trong ngộ ra đạo pháp Cầm sửa chữa, càng là thừa thót, các loại nguyên nhân, tạo thành Cầm sửa chữa thừa thót ít ỏi tồn tại.

"Đạo hữu, ta đây Cầm như thế nào?" Tiêu Thần hai tay đề ở Cầm Huyền bên trên, hướng về phía Giang Trung một chiếc thuyền lá nhỏ nói.

"Rất không tồi, người cũng đã biết ta đang làm gì vậy?" Tiêu trên đò, ngồi một cái không nhìn ra tuổi người, nhưng theo thanh âm có thể đoán được, là một người đàn ông tuổi trung niên.

"Người, tại treo nước." Tiêu Thần cười nói.

"Ừ, ta xem tiểu hữu tuổi còn trẻ, thế nào mắt giống như cái này mờ rồi, ta rõ ràng là đang câu cá." Người này không có xoay người, cũng không quay đầu lại, một nhìn chăm chú lớn nón lá lớn, hoàn toàn che ở đầu hán bộ.

"Cá đâu?" Tiêu Thần cười hỏi.

"Còn chưa lên câu." Trên thuyền nhỏ người nói.

"Cái kia người chính là tại treo nước." Tiêu Thần lập lại.

"Ồ, ha ha, có ý tứ." Người kia cười, "Chẳng qua, người có thể biết, con cá nhảy ra mặt nước, mới biết trời cao tâm tình."

"Ha ha, ta không phải là cá, làm sao biết cá ý nghĩ, chẳng lẽ người biết? ." Tiêu Thần giống vậy cười.

"Ta muốn là câu cá người, tự nhiên biết, nó tâm tình." Trên thuyền nhỏ người ta nói ra lời nói này thời điểm, mơ hồ lộ ra một tia bá đạo hơn nữa cuồng vọng khí tức.

"Coi như là, đó cũng chỉ là bị câu lên con cá tâm tình." Đối với ở người trước mắt giải thích, Tiêu Thần rõ ràng cho thấy không đồng ý, nhưng đối phương tựa hồ không muốn quá nhiều dây dưa.

Tại Tiêu Thần sau khi nói xong, người kia tay run một cái, câu lên một cái cái hai thước có thừa cá trắng đen, "Nó đang hối hận, hối hận tại sao phải muốn cắn ở mỗi câu, nhưng coi như ta bây giờ đem nó để lại chỗ cũ rồi, lần sau nó sẽ còn lần nữa cắn mỗi câu, đây là con cá bán năng, ngoại trừ con cá, giống vậy còn rất nhiều thân bất do kỷ." Đoạn văn này lại không biết có phải hay không là đối với Tiêu Thần từng nói, bởi vì tại hán câu lên cá thời điểm, đã khởi động thuyền nhỏ, đi ngược dòng nước.

"Thật là cái quái nhân." Không biết lúc nào, Vô Thần đi tới Tiêu Thần thân vừa nói.

"Hừ hừ." Tiêu Thần hừ hừ rồi hai tiếng, đối với Vô Thần nói như vậy, từ chối cho ý kiến.

"Người thấy thế nào?" Tiêu Thần đứng dậy thu hồi Toái Ngọc, quay đầu nói với Vô Thần đến.

"Ta không nhìn thấu hán tu vi." Vô Thần bình thản nói, cái này câu cá người, rất rõ ràng là một vị tu giả, bởi vì có thể đi vào cái này Cỏ Xích Bích bên trong, nhưng không thể nào là phạm nhân.

Tiêu Thần nhưng là xem thường nói: "Làm sao người biết, hẳn không phải cái này Cỏ Xích Bích bên trong phạm nhân ở dân đây?"

"Đây tuyệt đối không thể nào, nơi đây mỗi tháng mười lăm, đều biết đem lũ lụt hoàn toàn bao phủ, phạm nhân làm sao có thể sống được đi xuống." Vô Thần chắc chắn phủ định.

"Chắc hẳn theo ra đòi liền được hưởng phong phú tu hành tài nguyên, từ nhỏ liền đi lên tu đạo một đường đi, nhưng người tự mình đã đến Tây Vực hoang mạc, ta không biết người có phải hay không thấy qua bão cát, nhưng là cho dù là trăm trượng ra ngoài gió lớn cát, cũng không thể chôn Tây Vực thuộc về phạm nhân văn hóa, Tây Vực hoang mạc khu vực giống vậy có rất nhiều Phạm Trần thành thị, nơi đó hoàn cảnh, nhìn qua cũng không phải phạm nhân có thể sinh hoạt, nhưng cố ý liền có rất nhiều phạm nhân, ở nơi nào an cư lạc nghiệp, hơn nữa an cư lạc nghiệp." Tiêu Thần lắc đầu một cái nói.

"Người là nói, hẳn là phạm gian phổ thông câu cá người rồi?" Vô Thần hỏi ngược lại.

Tiêu Thần cười lần nữa lắc đầu, "Ta chỉ là muốn nói, mọi việc không nên quá sớm kết luận."

"Hai người các người đủ rồi, Điểm Tướng Đài còn tìm không tìm, quý hương còn hái không hái?" Một cái trung khí mười phần, nhưng giọng khiến người phi thường đáng ghét thanh âm đột nhiên vang lên, đứng là một bên Nghịch Thương Thiên.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 178: Bờ sông nhà sàn nhỏ

"Đương nhiên tìm, bây giờ tìm."

Sau đó, Tiêu Thần cũng rần là tự mình luyện chế một cái con thuyền nhỏ, ngược mặt sông, đi lên bước đi, hẳn trong lúc nhất thời không nghĩ tới biện pháp gì tốt đi tìm một chút Điểm Tường Đài, dứt khoát tùy tâm sở dục, chẳng qua là Vô Thần lần này nói cái gì cũng sẽ không cùng Tiêu Thần một đường, một người rời đi đi tìm quý hương tung tích, Nghịch Thương Thiên cùng Tiêu Thần hai người chính là tại trên thuyền nhỏ, tâm tình thật tốt.

Không biết qua bao lâu, mặt sông bắt đầu lác lác, không nữa giống như bắt đầu như vậy bình tĩnh, bởi vì nổi lên sóng, nước sông mặc dù như cũ trong suốt, nhưng đã không cách nào thấy rõ rõ ràng dưới mặt nước tình cảnh, hơn nữa trước mắt cũng biến thành trống trải, so với trước kia, mặt sông so với trước kia rộng rãi không chỉ gấp trăm lần,

Nguyên trước khi tới Tiêu Thần đi thuyền nước, chẳng qua là trước mắt sông lớn một nơi nhánh sông, mà trải qua không ngừng trong thời gian đi trước, bọn họ đã rời đi nhánh sông, tiến vào chân chính lớn trong nước.

Rãnh nhỏ nuôi cua, sông lớn giấu Giao, Tiêu Thần giờ phút này nghĩ là, cái này chuyện xưa chỗ cũ lớn trong nước, có thể hay không cuộc sống cái loại này cường đại cực kỳ Yêu Thú đây?

Tiêu Thần tại núi Huyền Thanh trong điển tịch thấy qua rất nhiều loại Yêu Thú, nhưng thực sự được gặp chính là Phong Ứng Thú các loại (chờ) có hạn mấy loại, mà ở điển tịch ghi lại bên trong vô cùng cường đại Giao, Tiêu Thần cho tới bây giờ đều phi thường muốn tận mắt gặp một lần, giờ phút này hẳn hoàn toàn không có nghĩ qua, nếu có thể thấy Giao, sợ rằng bên dưới trong nháy mắt, sẽ trở thành ngoài món ăn trong bụng.

Chạy tại sông lớn lác lác sóng lớn bên trên, thuyền nhỏ lại vừa là đi ngược dòng nước, Tiêu Thần rõ ràng có thể cảm giác, toàn bộ thuyền nhỏ bị trở lực lớn rất nhiều, trên tay mái chèo thường thường cần phải không ngừng hoa động, mới có thể khiến thuyền nhỏ tiếp tục đi tới, nếu không còn không dùng dùng lại, chỉ cần thoáng động tác chậm thêm vài phần, cũng sẽ bị nước chảy mang theo hướng hạ du bước đi.

Chợt vừa dùng lực, Tiêu Thần trong tay mái chèo rốt cuộc vẫn không thể nào cùng bọn họ đi hết đoạn lộ trình này, trước tiên gãy thành hai khúc, trong đó một đoạn rất nhanh thì theo dòng chảy đi xa.

Tiêu Thần cảm trong tay nửa đoạn cũng tiện tay ném vào trong nước, rồi sau đó dựa vào tu vi lực lượng, thúc giục thuyền nhỏ đi trước, Tiêu Thần không là trước kia không nghĩ tới có thể như thế, chỉ là bởi vì hẳn cảm thấy dùng mái chèo chèo thuyền, phù hợp hơn bầu không khí, nhưng nếu mái chèo đã chặt đứt, cũng chỉ có thể dùng cái phương pháp này.

Thuyền nhỏ tại sông lớn bên trên nhanh chóng đi trước, so với trước kia dùng mái chèo hoa động không biết nhanh hơn bao nhiêu lần, Tiêu Thần giờ phút này đứng ở đầu thuyền không ngừng hướng bốn phía nhìn, thuyền là nhanh rồi, nhưng Tiêu Thần cũng không có trước vẻ buông lỏng, thân tại sao nhân vật, liền diễn tốt cái gì đùa giỡn, một điểm này, Tiêu Thần phân rất rõ, buông lỏng cái gì cũng không cân nhắc, làm chính sự thời điểm chưa bao giờ nghĩ (muốn) khi nào buông lỏng, đây là một loại thái độ.

Sông lớn tây đến, nước trôi đi về hướng đông, Tiêu Thần cũng không biết tại cái này trên mặt sông chạy được bao lâu, chẳng qua là nhìn đến không chỉ có Trường Giang sông lớn, cuộn cuộn mà đến, sau lưng đồng dạng là là nước sông, thứ nhất đi một lần, Tiêu Thần cảm giác mình là cái này sông lớn bên trên người ngoài, bọn họ tới bọn họ, bọn họ đi bọn họ, hẳn đi hẳn thuyền, toàn bộ không chút liên hệ nào.

Chỉ cần bắt đầu, thì có kết thúc, Tiêu Thần cùng Nghịch Thương Thiên rốt cuộc tại sông lớn bên trên phát hiện khác (đừng) cảnh sắc, đó là một nơi giống như là trong nước tiểu nhà sàn đồ vật, nhưng ở phía xa cũng có thể chứng kiến nó cho dù là nhà sàn, cũng tuyệt đối sẽ không tiểu.

Liên miên một mảnh, chiếm cứ bờ sông rất một mảng lớn khu vực, nhưng khi Tiêu Thần cố gắng muốn nhìn rõ ràng thời điểm, hoặc như là cách một tầng sương mù, có thể rõ ràng nhìn ra đường viền, nhưng thủy chung không thấy rõ mặt mũi thật sự.

"Rốt cuộc thì thấy được điểm khác đồ vật." Tiêu Thần hí hửng một tiếng, sau đó nâng lên tay áo tại trên trán lau một cái, rõ ràng không có mồ hôi, hẳn lại giống như là quăng một cái mồ hôi.

"Ừ? Tiểu lưu manh, lại phát cái gì thần kinh, cái này bờ sông chi cảnh, rõ ràng cùng trước không có một chút bất đồng." Nghịch Thương Thiên đứng tại thuyền nhỏ trung gian, nhìn đến Tiêu Thần nói.

"Mù rồi, khẳng định." Tiêu Thần hơi hơi quay đầu liếc Nghịch Thương Thiên một cái, lắc đầu một cái, lẩm bẩm nói.

"Người qua đây, cho Long gia nói rõ ràng, muốn không nói ra cái dĩ nhiên, xem ta lượn quanh được người!" Nghịch Thương Thiên khí thế hung hăng đi tới Tiêu Thần sau lưng, bộ dáng kia không giống như là tận lực làm bộ.

"Ừ?" Tiêu Thần chứng kiến Nghịch Thương Thiên đáng vẻ cũng là hơi có chút kinh ngạc, nhiều năm như vậy sống chung, Nghịch Thương Thiên lúc nào là giả vờ giả vịt, lúc nào không phải,

Hắn tự nhiên có thể tùy tiện nhìn ra, cho dù là hắn bây giờ hóa thành hình người, vẫn là như vậy.

"Người không thấy được? Chính ở bên kia, lớn như vậy một hàng lâu gỗ." Tiêu Thần chỉ về đằng trước, quay đầu nói với Nghịch Thương Thiên.

Tiêu Thần biết Nghịch Thương Thiên có phải hay không tại giả vờ giả vịt, Nghịch Thương Thiên cũng tương tự biết Tiêu Thần lúc nào đang nói đùa, thấy vậy hắn dừng bước, cố gắng hướng Tiêu Thần chỉ phương hướng nhìn, nhưng kết quả vẫn như cũ, hắn đã đem con mắt trùng đến có thể trùng đến lớn nhất, nhưng đập vào mắt hay lại là hạo hạo đằng đằng nước sông cùng bờ sông một bên khác cái kia mặt mờ không thấy rõ phía sau là cái gì sương mù.

Nghịch Thương Thiên biết Tiêu Thần có tinh đồng, trước tiên nghĩ đến có phải hay không Tiêu Thần mở tinh đồng, cho nên có thể chứng kiến hắn nhìn không thấu sương mù, nhưng Tiêu Thần vận chuyển tinh đồng thời điểm, mắt trái con mắt màu xanh lam sẽ đặc biệt rõ ràng, giống như là sáng lên đứng lên đáng vẻ, nhưng ở Tiêu Thần vừa mới quay đầu lúc nói chuyện, hắn căn bản không có phát hiện Tiêu Thần con mắt có dị thường gì, nói rõ Tiêu Thần không có mở ra tinh đồng, Tiêu Thần cũng chỉ là dùng phổ thông thị giác, thấy được hắn Nghịch Thương Thiên không thấy được đồ vật.

Nghịch Thương Thiên không có ở nói chuyện, đứng tại trên thuyền nhỏ, không biết đang suy tư điều gì, Tiêu Thần cũng phát hiện sự tình không đúng, khiến thuyền dừng ở Giang Trung, không có tiếp tục đi ngược dòng nước, cũng không có theo nước sông trôi xuống đi.

"Tiểu lưu manh, gần thêm nữa một ít đi, nếu là đến trước mặt ta còn không thấy được, người chỉ có một người đi xem một chút, rốt cuộc là cái gì." Mở miệng trước là Nghịch Thương Thiên.

"Chuyện này nhất định có khác thường, bất quá bây giờ đây là con đường duy nhất, cũng chỉ có thể tạm thời thử một lần rồi." Tiêu Thần trong mắt cũng nhiều một vết ngưng trọng, bình thường đồ vật, quả quyết không thể nào quái dị như vậy, mặc dù không biết nguyên nhân gì, đưa đến cái này đình đài thủy tạ chỉ có Tiêu Thần có thể chứng kiến, nhưng mặc kệ là nguyên nhân gì, Tiêu Thần cũng phải đi tìm tòi, nếu gặp được, vậy thì trốn không mở.

Ngăn ngừa lưu lại sau đó, Tiêu Thần lần nữa vận chuyển tu vi, khiến thuyền nhỏ tại trên mặt sông tiếp tục Nghịch Lưu bước đi, không ngừng đến gần hắn chứng kiến bờ sông lâu đài.

Không có mục tiêu hành trình, có thể sẽ lộ ra cực kỳ rất dài, nhưng có đi tới phương hướng, cùng muốn phải đến điểm cuối lúc, nhìn đến khoảng cách càng ngày càng gần, sẽ cho người sinh ra một loại ảo giác, rõ ràng là giống nhau tốc độ, nhưng thật giống như nhanh hơn rất nhiều.

Không tới gần nửa canh giờ đi thuyền, Tiêu Thần cùng Nghịch Thương Thiên ngồi thuyền nhỏ, đã tới thủy tạ phụ cận, vốn là Tiêu Thần cho là bởi vì quá xa, lại cách sương mù, cho nên không thấy rõ những kiến trúc này diện mục, nhưng giờ phút này Tiêu Thần đi tới trước mặt mới phát hiện, căn bản không phải quá xa, hoặc là sương mù nguyên nhân, là kiến trúc này bản thân, chính là không thấy rõ, khoảng cách hàng này thủy tạ, đã chưa đủ trăm trượng khoảng cách, nhưng Tiêu Thần ngẩng đầu nhìn lại, những kiến trúc này vẫn là giống nhau mờ hồ, không thấy rõ.

Cái này cho bản thân liền không bình thường thủy tạ, lại tăng thêm một tầng quỷ dị, đến đâu thì hay đến đó, đến giờ phút này, Tiêu Thần cũng không có lý do gì lui về phía sau, khiến Nghịch Thương Thiên lưu ý nơi đây biến hóa sau đó, hắn phi thân nhảy lên bờ sông, hướng cái này kỳ dị trong thủy tạ đi tới.

Tiêu Thần rời đi thuyền nhỏ sau đó, Nghịch Thương Thiên vô căn cứ phi thân lên, tại hắn bay lên thời điểm, an thân thuyền nhỏ liền theo nước sông đi xa, rất nhanh biến mất không thấy gì nữa, Nghịch Thương Thiên đứng ở không trung, yên lặng nhìn đến Tiêu Thần nhảy lên bình an, sau đó ở trên bờ một nơi cùng nơi khác không hề có sự khác biệt địa phương, đi tới đi lui.

Cái này nhìn qua không thể nghi ngờ là phi thường quái dị, Nghịch Thương Thiên giờ phút này không dám có một tí buông lỏng, hết sức chăm chú nhìn đến trên bờ, bởi vì hắn biết, tại hắn không thấy được địa phương, tồn tại một nơi Tiêu Thần có thể chứng kiến bất đồng.

Tiêu Thần nhảy lên bờ sông sau đó, phát hiện hàng này kiến trúc, có một nửa ở trên sông, có một nửa chính là ở trên bờ, tại hắn phía trước, có một cái không quá trường lối đi, cái lối đi này chung quanh tài liệu, nhìn qua cùng kiến trúc toàn thân là giống nhau, muốn biết, đi vào là bước đầu tiên, Tiêu Thần đương nhiên sẽ không lùi bước, hắn bước đi về phía trước mắt trong lối đi.

Tại hắn bước vào lối đi thời điểm, một loại cảm giác kỳ dị càn quét toàn thân, chẳng qua Tiêu Thần cũng không có phát hiện mình có gì không ổn, cũng không có quá nhiều để ý, chẳng qua là cẩn thận từng li từng tí tiếp tục ở trong đường hầm bước đi, lối đi không dài, mới vừa bước vào đi thời điểm, là có thể chứng kiến một điểm khác của ra, mà không biết là, tại hắn bước vào lối đi này thời điểm, hắn cũng biến mất ở rồi Nghịch Thương Thiên trong mắt.

Bay ở trên mặt sông không Nghịch Thương Thiên, cẩn thận tỉ mỉ nhìn đến Tiêu Thần, cùng Tiêu Thần chỗ tại mảnh khu vực kia, mà Tiêu Thần lại trong nháy mắt, đột nhiên biến mất, loại này biến mất, không riêng gì không thấy được, cùng biến mất còn có hắn đối với Tiêu Thần cảm ứng.

Chẳng qua đi theo Tiêu Thần, chuyện kỳ quái thấy không ít, giờ phút này hắn không có hành động thiếu suy nghĩ, mà là làm xong tùy thời hành động chuẩn bị, nhưng vẫn như cũ ngây ngốc trên không trung không có bất kỳ động tác.

Rất nhanh, Tiêu Thần liền đi ra lối đi kia, xuất hiện ở trước mắt hắn là một tòa có một nửa trong nước đình đài, bên trong đến một cái bàn án, bàn trên bàn có một cái bình trà, một cái ly trà, bàn trước bày đặt một cái băng, Tiêu Thần đứng tại đình đài bên ngoài, ánh mắt xuyên qua đình đài, có thể chứng kiến trên sông cảnh sắc, sóng gợn lăn tăn, hạo hạo đằng đằng, còn có thể chứng kiến cách đó không xa bay trên không trung Nghịch Thương Thiên.

Tiêu Thần nhấc chân đi vào chỗ ngồi này đình đài, đánh giá đến bên trong toàn bộ, hoàng trúc xây, không có bất kỳ trang sức, ngoại trừ bàn cùng trên đó đồ vật, lại không cái khác, đơn giản không thể lại đơn giản.

Tiêu Thần phát hiện, còn có một cái cửa ra khác, hẳn chậm chạp đi tới, phát hiện đó là ở trên mặt nước, xông ra đình đài bên ngoài một nơi sân thượng.

Bình đài này bên trên có một cái tiểu lò, bên cạnh là một cái không to nhỏ thùng gỗ, Tiêu Thần hơi chút suy nghĩ một chút, sẽ biết cái này đình đài là uống trà nơi, bình trà, bình trà, nấu nước lò, rót nước thùng gỗ, chẳng qua là không biết vì sao, nơi này tất cả mọi thứ, tựa hồ cũng chẳng qua là một người sử dụng.

Một cái chén, một cái bình trà, một cái ghế, đứng ở nơi này trong đình đài, Tiêu Thần có loại rất huyền diệu cảm giác, tựa hồ rất thoải mái, nhưng lại không biết cảm giác kia rốt cuộc là cái gì.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 179: Trái tim đừng quên

Tiêu Thần nhanh chân đi ra lối đi sau đó, đi tới bờ sông, bay trên không trung Nghịch Thương Thiên phát hiện Tiêu Thần đột nhiên xuất hiện ở bờ sông bên trên, đang hướng về phía chính mình vẫy tay, mặc dù trong lòng cảm thấy kỳ quái, nhưng hẳn vẫn là thân thể động một cái, hướng cái này bờ sông bay đi.

"Tiêu lưu manh, vừa mới ngơoi biến mất, biết không, thân thể, khí tức, cảm ứng, xong đều biến mất hết rồi." Đi tới Tiêu Thần bên người, Nghịch Thương Thiên lập tức nói.

"Biến mất?" Tiêu Thần không có quá kinh hãi, dù sao hẳn đã có chút hiểu chỗ này, liền giống như câu cá người có thể chứng kiến Điều Ngư Đài, là có thể đứng đang câu cá trên đài, có thể chứng kiến giống vậy đứng đang câu cá trên đài Tiêu Thần, nhưng hẳn không thấy được Điều Ngư Đài bên ngoài địa phương, cũng không nhìn thấy đi lên trên nước hành lang Tiêu Thần.

"Đúng, chính là biến mất." Nghịch Thương Thiên biểu hiện cùng ngoài vẻ ngoài, hoàn toàn xa lạ, giống như là một cái mặt đầy râu quai nón Đại Hán, gắng phải mặc vào èo là bình thường.

"Ta biết rồi, chúng ta đi thôi." Tiêu Thần khẽ mỉm cười, mặc dù hẳn không biết là nguyên nhân gì đưa đến loại hiện tượng này, nhưng trong lòng của hắn mê đoàn đã quá nhiều, hẳn không muốn lại vì dừng phí công, là cái gì cũng tốt, cùng mình không có quan hệ.

"Người làm sao có thể bình tĩnh như thế, đừng giả bộ ngốc, đó là biến mất, không có, một chút không nóng nảy a!" Tiêu Thần ôn định, Nghịch Thương Thiên có thể không bình tĩnh.

"Ta đây không lại xuất hiện sao? Yên tâm đi, ta như vậy người, dự tính ông trời cũng chưa từng thấy qua bao nhiêu, làm sao sẽ chịu để cho ta biến mất đây, ha ha. . ." Nói xong, Tiêu Thần cười to một tiếng, phi thân hướng không có sương mù bao phủ bờ bên kia bay đi, hẳn muốn đi tìm Chu Du lời muốn nói đừng trái tim Ô, Diêm Vương Đài.

Phía bờ bên này, hoàn toàn bị nhìn không thấu sương mù bao phủ, Tiêu Thần vận dụng tinh đồng đều nhìn không thấu sương mù, tự nhiên chỉ có theo một bên khác xuống tay, về phần cái này kỳ dị thủy tạ, Tiêu Thần không tính lần nữa tham dò cứu, không biết là nguyên nhân gì, khiến hắn chứng kiến cũng tiếp xúc đến Nguyên Thần Đại Thành tu sĩ đều chỉ có thể dòm một góc thần bí kiến trúc, nhưng Tiêu Thần tự mình biết, rất nhiều thứ, bằng hắn thực lực bây giờ, không có biện pháp tranh giành, càng không tư cách đi tranh giành.

Nghịch Thương Thiên thấy Tiêu Thần rõ ràng không nghĩ (muốn) giải thích rõ, hoặc là ngay cả chính hắn cũng không biết nguyên nhân, nhưng chính là không thăm dò, lấy Nghịch Thương Thiên đối với Tiêu Thần hiểu đến xem, người sau có khả năng lớn hơn nhiều lắm, vô luận như thế nào, hẳn đều biết, là không có khả năng khiến Tiêu Thần cho ra cái giải thích, thấy Tiêu Thần bay đi, hẳn tự nhiên cũng đi theo.

Cùng lúc đó, Cổ Xích Bích lại ly biệt nghênh đón hai nhóm khách nhân, đông một nhóm, tổng cộng chín người, tây một nhóm tổng cộng năm người, hai nhóm người, một đông một tây, cơ hồ là đồng thời bước vào Cổ Xích Bích nơi.

Phía đông một nhóm chín người, có ba gã là đạo sĩ ăn mặc, ba gã hòa thượng, ba gã Nho Sĩ, nếu là Tiêu Thần thấy, đầu tiên nhìn là có thể nhận ra nhất định là ba gã đạo sĩ, bởi vì bọn họ xuyên, đứng là núi Huyền Thanh Tam Đại Đệ Tử đạo phục, chẳng qua mấy người kia, Tiêu Thần khả năng một cái

cũng không nhận biết, bọn họ theo thứ tự là Huyền Linh, Huyền Tuyết, Huyền Ngôn, mỗi người, cũng có Nguyên Thần Huyền Cảnh tu vi, một người trong đó càng là Trung kỳ tu sĩ.

Mà có thể cùng Nguyên Thần Huyền Cảnh chi tu đồng bọn, tự nhiên cũng khẳng định chính là Nguyên Thần chi tu, mặc dù Tiêu Thần chưa từng đi Hiên Viên cổ tháp, nhưng ở chỗ này lời nói, vẫn như cũ có thể nhận ra, cái này ba gã hòa thượng xuyên chính là Hiên Viên cổ tháp tăng bào, trong ba người, cũng lại một người là trong nguyên thần kỳ, còn có ba gã Nho Sĩ, không riêng gì Tiêu Thần, cơ hồ toàn bộ tu giả đều có thể thấy được quần áo trang sức đã biết kỳ thân phận, bọn họ chính là Thần Tông cửa thứ nhất, kéo tinh cốc đệ tử, trong ba người, đã có hai người là trong nguyên thần kỳ tu vi.

Chín tên Nguyên Thần Huyền Cảnh, lại vừa là Thần Tông chi tu, cùng xuất hiện ở đây Cổ Xích Bích bên trong, nếu là muốn nói không có gì đại sự, đó là tuyệt đối không thể có người sẽ tin tưởng, về phần là cái gì, chỉ sợ sẽ là bí mật chuyện rồi.

Một bên khác, có thể cùng Thần Tông tu sĩ cùng đến nơi đây, ngoại trừ ngoài ra có thể là ngoài ra Thần Tông chi tu, vậy thì chỉ có thể là Tà Tông người.

Phía Tây năm người này, sẽ không giống như Thần Tông tu sĩ, có cố định hoá trang, trong năm người, có một tên tóc tím Từ Y, liền da thịt đều là màu tím người, có một tên một mặt râu quai nón, dáng dấp buông xuống quả gối nắp người, còn có một gã đại hán, hán quang nửa người, trên cổ treo một chuỗi màu trắng lớn hạt châu, hai người khác, không đứng, bọn họ không thể xưng là người,

Bởi vì còn lại bọn họ, mặc dù có hình người, nhưng một là Hồ Đầu, một là đầu sói, quanh thân đều là mốc màu xanh lá cây lông dài, trong mắt hung quang lóe lên.

Năm người này, nếu không ra ngoài dự liệu, chính là tà đạo Yêu Tu, mà bọn họ yếu nhất, đều là Nguyên Thần Huyền Cảnh Trung kỳ thực lực, mặc dù chỉ có năm người, nhưng nếu là cùng Thần Tông tu sĩ xung đột, Thần Tông tu sĩ mặc dù số người có ưu thế, chỉ có bốn gã Trung kỳ, bọn họ phần thắng hay lại là cao hơn một chút.

"Đã nhiều ngày bên trong, Ngân Xà chỉ sợ cũng muốn Hóa Giao rồi, chúng ta tìm được trước địa phương, làm xong hoàn toàn chuẩn bị mới được." Mở miệng là Hiên Viên cổ tháp trong nguyên thần kỳ chỉ tu.

"Mực không sư huynh nói là, chúng ta lập tức đi Điểm Tướng Đài, lần này cần phải đánh chết lão này." Đáp lại hán là kéo tinh cốc tu sĩ ánh sao.

Núi Huyền Thanh ba tên đệ tử, không có một lên tiếng, bọn họ chín người tại vào miệng hơi làm dừng lại sau đó, trực tiếp phá không bay hướng Cổ Xích Bích không có sương mù che giấu một bên đất trống.

Đồng thời, một phe khác năm người, cũng hướng cùng bọn họ lẫn nhau phương hướng ngược lại bay tới, đối với chuyện này, Tiêu Thần không biết gì cả, hán còn không biết, đã biết lần tìm kiếm Điểm Tướng Đài, có nhiều khả năng chính là kẹp ở một đám Nguyên Thần Huyền Cảnh chi tu trung gian, bằng hán thực lực bây giờ, muốn phá từ trong vót chỗ tốt, trong đó độ khó, tốt so với lên trời.

"Long ca, người nói chúng ta được tìm tới khi nào, mới có thể tìm được cái kia dùng trái tim Ổ, còn có chút đem đài?" Tiêu Thần nằm ở trên cỏ, nhắm mắt lại nói.

"Không biết, ngược lại chúng ta cũng chỉ là nằm ở chỗ này, dự tính là không có khả năng tìm tới." Cách Tiêu Thần cách đó không xa, Nghịch Thương Thiên cũng giống như Tiêu Thần, một cái nằm ở trên cỏ, trong miệng ngậm một cái cỏ dài.

"Ta cảm thấy cho nó nhất định sẽ tự mình tiến tới tìm ta." Tiêu Thần tiếp tục nhắm mắt lại nói.

"Ta cảm thấy cho người đang nằm mơ." Nghịch Thương Thiên tùy ý hừ một tiếng.

Tiêu Thần nắm chặt một cái thảo, ném hướng trời cao, mặc cho bọn họ rơi tại trên người mình, "Ta cũng cảm thấy như vậy."

"Vậy còn mau dậy đi tìm." Ngoài miệng nói như vậy, nhưng Nghịch Thương Thiên hay lại là nằm không nhúc nhích.

"Nói cũng vậy, nhưng là ta không nghĩ động, nếu không người đi đi." Tiêu Thần "Chặt vật" mở mắt, rồi sau đó lại nhanh chóng nhắm lại.

Nghe vậy, Nghịch Thương Thiên cười nói: "Ta cũng không muốn động, liền như vậy, chúng ta cứ như vậy chờ chính nó tới tìm chúng ta đi."

"Tốt rồi tốt rồi, không nên gạt mình, vội vàng cầu cứu mới là thật, cứu mạng a. . ." Tiêu Thần thờ dài, sau khi nói xong lớn tiếng hô lên.

"Cứu mạng a. . ." Kế Tiêu Thần sau đó, Nghịch Thương Thiên cũng gân giọng hô lên.

Nguyên lai, Tiêu Thần cùng Nghịch Thương Thiên bên hông, quấn vòng quanh từng vòng màu trắng đồ vật, nhìn kỹ một chút, nhưng là tơ nhện, không phải hai người bọn họ cái nghĩ (muốn) nằm trên đất không đứng lên, mà là bọn họ bị vướng vàng dính ở trên mặt đất.

Những con nhện này tỉ mỉ bí cực kỳ, đao tước hóa thiêu đều không làm gì được, tại Tiêu Thần cùng Nghịch Thương Thiên giãy giụa hồi lâu không có kết quả sau đó, không thể không tiếp nhận thực tế, ngoan ngoãn nằm tại chỗ, yên lặng chờ đợi vận mệnh giáng lâm, tựa như cùng chờ đợi Thảm Phán tội nhân bình thường.

Tại Tiêu Thần vừa mới mở mắt ra thời điểm, không có ngoài ý muốn, thấy được một cái ôm một cái lớn nhỏ đầu rắn, đang ở cao cao nhìn xuống đến hán và Nghịch Thương Thiên, hù dọa Tiêu Thần lập tức lần nữa nhắm hai mắt lại.

"Ta phải nói, đều tại ngươi, gặp được người này còn không chạy, thế nào cũng phải đi hiện ra căn bản không có mị lực, mới để cho chúng ta đều bị bắt." Tiêu Thần kiếm không mở tơ nhện, cũng không chạy khỏi, giờ phút này bắt đầu oán trách Nghịch Thương Thiên.

"Ngươi còn không thấy ngại nói, nếu không phải ngươi bị nó bắt thời điểm không nói 'Đừng để ý ta, đi nhanh lên' thì coi như xong đi, còn đang nắm ta chân không thả, ta có thể bị bắt sao?" Nhắc tới cái này, Nghịch Thương Thiên tức sẽ không đánh một nơi tới.

"Ta cũng không tính tới, nơi này rắn lại còn sẽ phun tơ!" Tiêu Thần cũng là nổi giận.

"Vậy ngươi còn đi chọc giận nó?" Nghịch Thương Thiên hiển nhiên không phục.

"Ta nào biết ngươi là gốic thêu hoa, trước không tự ngươi nói là Nguyên Thần tu vì sao? Ngươi sửa chữa con mẹ ngươi cái chân."

"Còn chưa phải là. . ."

"Thì trách ngươi. . ."

Hai người bắt đầu tranh luận đứng lên, mà trước mặt bọn họ Đại Xà, chẳng qua là nhiều hứng thú nhìn của bọn hắn, khoe miệng còn cực kỳ Nhân Tính Hóa cười một tiếng, nếu là có người chứng kiến Đại Xà về mặt này, dự tính phía sau đều biết lạnh cả người.

Bọn họ vốn là thật tốt bay, hát bài hát, tìm kiếm Điểm Tướng Đài, chợt một cái màu bạc Đại Xà ra bọn hắn bây giờ trước mắt, ôm một cái lớn nhỏ đầu, so hai người bọn họ cộng lại đều phải thân thể cao lớn, mới vừa mới vừa xuất hiện, một loại cảm giác bị áp bách trong nháy mắt bao phủ hai người bọn họ.

Trong nháy mắt, Tiêu Thần liền đoán được, vật này không phải hắn có thể đối phó, nhưng thay đổi ý nghĩ nghĩ đến Nghịch Thương Thiên nói hắn đã là Nguyên Thần tu vì, cũng không có trước tiên chạy trốn, ngược lại khiến Nghịch Thương Thiên đi lên đánh nó.

Nghịch Thương Thiên tự nhiên cũng có thể cảm nhận được đại xà này mang đến chèn ép, chính hắn cũng biết, hắn căn bản không có Nguyên Thần tu vì, có thể Hóa Hình bất quá chỉ là nguyên nhân khác, giờ phút này Tiêu Thần khiến hắn bên trên, hắn mặc dù sợ hãi, nhưng vì Long mặt mũi, chỉ cần nhắm mắt lại, vạn vạn không nghĩ tới, đại xà này đột nhiên đột nhiên gây khó khăn.

Nghịch Thương Thiên xoay người liền chuồn, mà Tiêu Thần chính là thúc giục Thái Cực linh lực, tiêu tan đặt một cái Đại Lôi nguyên rùa, cũng là bởi vì sự chậm trễ này, Lôi Chú mặc dù rơi vào Đại Xà trên người, thế nhưng Đại Xà phảng phất không có nửa điểm cảm giác giống nhau, mở cái miệng rộng liền phun ra một đoàn màu trắng đồ vật, xông thẳng Tiêu Thần mà đến, tốc độ nhanh, sắp đến Tiêu Thần còn phản ứng không kịp nữa, liền đánh vào trên người mình.

Vốn là lấy Tiêu Thần hai lần sát khí Luyện Thể thân thể, hợp với Thanh Minh Bán Tiên Chi Thể, coi như là Nguyên Thần tu sĩ một đònc, cũng không thể trọng thương hắn, nhưng vạn vạn không nghĩ tới, cái này màu trắng đồ vật không phải công kích chiêu số, mà là mạng nhện, trong nháy mắt liền dây dưa Tiêu Thần hồng.

Bị con nhện này mạng lưới cuốn lấy trong nháy mắt, Tiêu Thần chỉ cảm thấy thân thể đột nhiên nặng mà bắt đầu, lập tức phải té xuống không trung.

Mà lúc này, Nghịch Thương Thiên vừa mới tránh ra một đoàn mạng nhện, bay qua bên cạnh hắn, Tiêu Thần đột nhiên duỗi tay nắm lấy rồi Nghịch Thương Thiên chân, hét lớn cứu mạng, sau đó một khắc, Nghịch Thương Thiên cũng bị mạng nhện cuốn lấy, hai người cùng nhau rơi trên mặt đất, nhưng đại xà này lại rõ ràng không có tính toán ăn bọn họ, nếu hắn không là hai người sớm liền tiến vào rắn bụng.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 180: Đồ vật người vừa tới (thực tế là Chương 179:)

Tại cái này trong đình đài dừng lại không lâu, Tiêu Thần đi ra ngoài, hướng địa phương khác đi tới.

Nơi này toàn bộ, đều giống như hoang phế cực kỳ lâu, nhưng hoặc như là như cũ có người ở sử dụng, toàn bộ thủy tạ, không có một tí tro bụi, kiến trúc cũng không có nơi nào hư hại, nhưng lại tràn ngập một loại tang thương cảm giác.

Đây là một cái hành lang, cái này hành lang hoàn toàn ở nước sông bên trên, hai bên có bằng gỗ lan can, phía dưới là cuộn cuộn dòng chảy, cuối hành

lang, là một nơi đình nhỏ, xây vô cùng đơn giản, bốn cây cột, phía trên là cỏ tranh trần nhà, đình nhỏ chỉ có hai mặt lan can, theo thứ tự là hành lang liền kết hai bên, mà đối diện hành lang bờ sông bên kia hai bên không có, tại đình nhỏ bên cạnh, có một cái ghế, tà tà dựa lưng, thật thấp bằng ghế.

Tiêu Thần đi qua trên nước hành lang, đi tới đình nhỏ bên cạnh, hần phát hiện, đây là một nơi Điều Ngư Đài, cần câu đã không có ở đây, nhưng vồng lưới vẫn còn treo ở đình nhỏ bên cạnh.

"Người có thể tới đây, không tệ, rất không tồi."

Tiêu Thần đang quan sát chung quanh thời điểm, một cái thanh âm theo phía sau hần truyền tới, Tiêu Thần nghe vậy có chút kinh ngạc, nhưng không có quá nhiều phản ứng, chẳng qua là chậm chạp hồi quá thân khứ.

"May mắn mà thôi." Tiêu Thần tại thanh âm kia truyền tới thời điểm cũng đã đoán được người đến là ai, lúc xoay người sau khi, cũng ấn chứng hần suy đoán, người nói chuyện, đúng là mới vừa rồi cùng Tiêu Thần đàm luận cá ý kiến người.

"Không cần phải khiêm tốn, theo ta hiểu, muốn thấy được cái này Điều Ngư Đài, ngoại trừ yêu cầu tu vi nhất định bên ngoài, còn cần trái tim." Người này người khoác áo to, đầu đội cái này đỉnh đầu lớn nón lá lớn, nón lá trước ép, che ở toàn bộ mặt mũi.

Tiêu Thần cười một tiếng, "Cái gì trái tim?"

"Nói ra thật xấu hổ, coi như biết được nơi đây yêu cầu trái tim đạt tới cảnh giới nhất định mới có thể chứng kiến, nhưng ta nhưng không biết, yêu cầu đạt tới cái dạng gì cảnh giới." Câu cá người khẽ lắc đầu nói.

Dùng một chút, câu cá người nói tiếp: "Ở chỗ này câu cá, chính là ngộ đạo, năm đó ta vừa đến nơi đây thời điểm, không thể mang đi từ nơi này câu lên tới cá, ta một mực ở suy tư nguyên nhân, nhưng chính là một mực không mang được, cho đến có một ngày, ta buông tha không nữa suy nghĩ như thế nào mới có thể mang đi cá thời điểm, phát hiện ta mang theo cần câu, kể cả câu lên cá, đi ra cái này đình nhỏ, sau đó ta đem cá đặt ở mạng lưới trong túi quần, phát hiện ta lại không thể mang đi, cho tới bây giờ, ta cũng không thể dùng lưới Kabuto mang đi Nhất Vĩ cá."

"Trong này, có ảo diệu gì sao?" Tiêu Thần cũng sẽ không cho là đối phương chẳng qua là đơn giản đang nói câu cá.

"Ta nhưng là không biết, tại ta mang đi cần câu thời điểm, đột phá Nguyên Thần, bây giờ đem phá thiên cơ, ta nghĩ, khả năng tại ta có thể dùng lưới Kabuto mang đi ở chỗ này câu đi lên cá lúc, chính là ta đột phá thiên cơ đang lúc." Câu cá người chậm chạp nói, tại trong miệng hần, tựa hồ đột phá khác (dùng) một đời người đều tại hướng tới Nguyên Thần Huyền Cảnh, chẳng qua là mang đi Nhất Vĩ con cá đơn giản như vậy, mà thiên cơ cảnh tu hành, cũng chỉ là dùng lưới Kabuto mang đi càng nhiều cá.

"Chúc Đạo hữu hảo vận, không biết tại hạ nhưng không có thể ở cái này, câu một lần cá." Tiêu Thần đối với câu cá người loại thuyết pháp này cảm thấy rất hứng thú, đây cũng là hần lần đầu tiên nghe, tu hành, còn có thể như vậy.

"Cái này cần câu, người còn không dùng được, dùng cũng câu không tới cá." Câu cá người trực tiếp mở miệng nói.

"Không ngại thử một lần." Đối mặt Nguyên Thần Huyền Cảnh tu sĩ, Tiêu Thần cũng không có thể lộ ra cái khác tư thái, cái này làm cho câu cá người cũng là hơi có chút kinh ngạc và một tia tán thưởng, tại tu sĩ này thực lực vi tôn thế giới, nào có Trúc Cơ tu sĩ thấy Nguyên Thần tu sĩ còn có thể trấn định như thường.

Chẳng qua nếu là hần biết Tiêu Thần tại đại đạo tu sĩ trước mặt, cũng là như vậy tư thái là thời điểm, không biết hần là sẽ tán thưởng Tiêu Thần đây, hay lại là tán thưởng chính mình.

"Được." Câu cá người không có nhiều lời, đáp ứng một tiếng tốt sau đó, đem tiện tay đem cần câu đưa cho Tiêu Thần, đang câu cá người đưa ra cần câu thời điểm, chính cái cánh tay tất cả đều là bao trùm tại thoa dưới áo.

Tiêu Thần nhận lấy cần câu, đi tới đình bên đeo nghiêng trên ghế ngồi xuống, tiện tay hất một cái, đem lưới câu ném bỏ vào rồi trong nước.

"Không có mời, thế nào câu cá?" Câu cá người đi tới Tiêu Thần bên người nói, trước hần chứng kiến Tiêu Thần nhận lấy cần câu sau đó trực tiếp bỏ rơi trong nước, cũng không có để lên mời câu.

"Câu cá cần gì nhất định phải muốn mời." Tiêu Thần cười một tiếng,

Tựa hồ không phải quên mất để lên mời câu, mà là cố tình làm.

Nhìn đến câu cá người tựa hồ có hơi không hiểu, Tiêu Thần tiếp tục nói: "Chuyện xưa có tài năng lớn, thắng câu câu Côn Ngư, hôm nay ta liền thử một chút không câu câu tôm nhỏ."

Tiêu Thần bởi vì tính tùy ý, mới vừa rồi nói như vậy tự nhiên cũng chỉ là hứng thú cấp trên, cũng coi là thuận miệng vừa nói như thế, nhưng câu cá người nghe vậy nhưng là rung một cái, tựa hồ nội tâm thứ gì bị chạm được rồi bình thường.

"Câu cá, không câu. . . Có mời chi câu, hành vi câu, kì thực dẫn, ngưng tụ Nguyên Thần, chính là Dẫn Hồn thành hình, mà thiên cơ. . ." Câu cá người ngốc tại chỗ, trong lòng không ngừng thoáng qua đủ loại nhớ nhung.

"Hiểu, nguyên lai là như vậy, ha ha ha ha. . ." Câu cá người đột nhiên cười to lên, bởi vì hần đứng sau lưng Tiêu Thần, đột nhiên truyền tới tiếng cười, dọa

Tiêu Thần giật mình, Tiêu Thần quay đầu nhìn đến câu cá người, lúc này Tiêu Thần nơi nào còn có một chút trước cùng câu cá người thảo luận con cá nghĩ như thế nào thời điểm cái loại này đậm nhạt, chính một cái hiển nhiên tiểu tặc hình dáng.

"Người dọa ta rồi." Tiêu Thần hậm hực lên tiếng.

"Mặc kệ người là có lòng hay là vô tình, trận này tạo hóa, coi như là bởi vì người được, ta hứa hẹn, võng lưới mang ra khỏi chi cá, đưa người Nhất Vĩ, bây giờ ta muốn câu cá, người rời đi trước nơi đây đi." Câu cá người giống như không có nghe được Tiêu Thần nói như vậy bình thường, chẳng qua là đứng tại chỗ không ngừng bật cười, sau một hồi lâu mới mở miệng nói.

Câu cá người một phen mặc dù nói rất ôn hòa, nhưng trong đó bao hàm không thể kháng cự ý, cho dù ai cũng có thể nghe ra, Tiêu Thần mới vừa rời từ đối phương trong lời nói biết được, người này có nhiều khả năng là Nguyên Thần đỉnh phong chi tu, mặc dù coi như không có gì kỳ quái phương, nhưng Tiêu Thần có thể không dám hứa chắc, đối phương rốt cuộc là dạng gì người, giờ phút này mở miệng đuổi khách, Tiêu Thần tự nhiên cũng chỉ có thức thời rời đi.

Tiêu Thần không nói gì thêm, mà là cầm trong tay cần câu đưa cho câu cá người, rồi sau đó hần hướng lúc tới trên nước hành lang bước đi, nước này nhà sàn còn rất nhiều địa phương hần chưa từng đi, lúc này rời đi, hần muốn đem toàn bộ thủy tạ đi một lần, ngay tại Tiêu Thần một cái chân đạp lên cây trúc làm thành hành lang lúc, sau lưng truyền đến một tiếng ồ ngạc nhiên.

"Người. . . Người. . . Có thể chứng kiến?" Tiêu Thần một cái chân đứng đang câu cá trên đài, một cái chân giẫm đạp ở trên hành lang quay đầu lại chứng kiến câu cá thân thể con người thân thể đang run rẩy.

"Thấy cái gì?" Tiêu Thần nhận ra được chuyện này không giống tầm thường, nghiêm sắc mặt nói.

"Người có thể chứng kiến cái này Điều Ngự Đài bên ngoài địa phương?" Câu cá người chẳng những thân thể đang run rẩy, nói chuyện luôn miệng thanh âm cũng đang run rẩy.

"Người không thấy được?" Tiêu Thần cái này một phản hồi, ngoại trừ trả lời câu cá người vấn đề, cũng tương tự hỏi ra chính mình nghi ngờ.

"Hi." Câu cá người ngược lại hút rồi một hộp lớn khí lạnh, chậm chạp xoay người, run run rẩy rẩy đi tới đeo nghiêng cái ghế bên cạnh ngồi xuống, sau đó mở miệng nói, "Đã đoán đúng, nhưng lại sai lầm rồi, rốt cuộc là đúng rồi, nhưng cuối cùng chỉ sợ là sai lầm rồi."

Tiêu Thần không có động tác, đứng tại chỗ, ngoe đầu nhìn đến câu cá người, đã lâu, câu cá người thấp giọng cười vài tiếng, trong đó khổ sở, không lộ ra nghi, "Người đi đi, ta cá, người không cần."

Tiêu Thần không nói gì, xoay người hướng đạp lên hành lang, tại bước đồng thời, hần mở miệng nói: "Có lẽ, người cũng không cần con cá này, chỉ bất quá không nghĩ để xuống đi."

Thanh âm vang thoi, câu cá người nhìn về phía Tiêu Thần rời đi phương hướng, một đám sương mù, bên trong, là một mảnh rộng rãi đất trống, không có đình đài lầu các, không có thủy tạ Tiểu Trúc, liền Tiêu Thần cũng không thấy, giống như Nghịch Thiên chứng kiến cảnh tượng độc nhất vô nhị.

Chỗ này, thật đúng là kỳ quái, vậy sẽ có bí mật gì đây? Đây là Tiêu Thần đi ở trên hành lang thời điểm suy nghĩ trong lòng.

"Chẳng lẽ!" Tiêu Thần trong lòng đột nhiên động một cái.

Nghĩ đến mới vừa rời câu cá người lời muốn nói nói như vậy, Tiêu Thần tâm tình trong nháy mắt, kích động đến tột đỉnh, một can câu được cá, đột phá Nguyên Thần, mạng lưới cá hồ ra, tựa hồ, có thể phá thiên cơ. . . Đây chỉ là một ngôi Điều Ngự Đài, hần không thấy được những địa phương khác, nhục chi trước nước trong các, thùng gỗ lấy nước mà nấu, hương trà mà uống, hần là. . .

Nghĩ tới đây, Tiêu Thần lập tức bước nhanh hơn, phải đi trở về mới vừa rời đi vào nước kia Các, hần phải đi nắm thử, đi nghiệm chứng suy nghĩ trong lòng.

Lộ vẻ kích động cùng mừng như điên, Tiêu Thần rất nhanh thì thông qua trên nước hành lang, đi tới trước đã tiến vào Thủy Các ngoài cửa, Tiêu Thần hần đứng ở ngoài cửa, Tiêu Thần mặc dù cho tới bây giờ chưa từng nghĩ dựa vào đan dược hoặc là sư môn quà tặng để đề thăng tu vi, hôm nay một thân bản lãnh, có thể nói tất cả đều là Tiêu Thần tự thân cố gắng được đến.

Nhưng không có nghĩa là Tiêu Thần không muốn cầm giữ có vô thượng tu vi, giờ phút này Tiêu Thần đứng tại Thủy Các trước cửa, giơ chân lên, lại không có buông xuống đi, cuối cùng, hần vẫn còn do dự rồi, có lẽ thật có thể Nhất Phi Trùng Thiên, có lẽ có thể tiết kiệm đi mấy trăm năm, hoặc là mấy ngàn năm khổ tu, Nguyên Thần thiên cơ đại đạo, có lẽ dễ như trở bàn tay, nhưng này hình dáng đạt được, có ý tứ sao?

Tiêu Thần không khỏi thầm hỏi, "Ta tu hành, vì sao?"

"Chỉ vì, nghĩ (muốn) tiêu sái tự do."

"Nếu hôm nay làm như vậy rồi, thật không phải là ta bản tâm hướng."

"Ta nghĩ muốn là từng bước từng bước lên đỉnh, khiêu chiến cường địch, khắc địch mạnh hơn."

"Nếu hôm nay làm như vậy rồi, cái kia chính là vì tu vi cảnh giới mà tu hành, cái này cho ta trái tim không hợp."

Tiêu Thần cuối cùng vẫn thu chân về, hần đứng tại Thủy Các trước cửa, trong lòng khá không yên tĩnh, giờ khắc này, hần dao động qua, bởi vì từng cái tu sĩ, đều muốn có vô thượng tu vi, Tiêu Thần phạm tâm rất nặng, loại ý nghĩ này mãnh liệt hơn, bởi vì hần muốn tự do, hần muốn tiêu sái, hần phải làm tiên bên trong Hiệp.

Mà hết thầy này, đều cần nhìn thiên hạ bằng nửa con mắt thực lực tới ủng hộ, mà hình dáng thực lực, có lẽ đang ở trước mắt, nhưng hần cuối cùng lựa chọn là, thả cũng không nên, cũng không muốn vì phạm bản tâm.

Ta có được trời ưu đãi Thái Cực linh lực, có bảo vật Hoán Nhật, có Thối Hồn Luyện Thể, có Thanh Minh Châu truyền thừa, ta chỉ là yêu cầu một chút thời gian, hết thầy các thứ này cũng có thể trở thành là dòm ngó ngôi báu Thanh Minh Giới đỉnh phong tu sĩ nhóm tư bản, mà đạo tâm tu luyện, nhưng là Ngoại Vật không thể nào trợ giúp được, nếu là trái tim không cứng, ta quả quyết không có tư cách xưng hùng.

Tiêu Thần cuối cùng xoay người rời đi, hướng lúc tới lối đi, đi ra ngoài.

Bởi vì hần không có đi xong nơi này, cho nên hần cũng không nhìn thấy, ở mảnh này thần bí trong kiến trúc, nơi đó treo hai bức bức tranh, trong đó một bức phía trên bức tranh là hàng rào trúc bờ nước, Yên Ba mờ mờ, trên đó viết bốn chữ, bên trái —— đừng trái tim, bên phải —— đừng quên, mà đối thành bên ngoài một bức họa, nói là lời nói, thực ra chẳng qua là một bản vẽ giấy, phía trên không có bất kỳ vết tích.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 181: Binh tướng đi dạo

Màu bạc Đại Xà nhìn Tiêu Thần cùng Nghịch Thương Thiên một hồi, thân thể bắt đầu ngoa nguẩy, lại là bơi về phía rồi xa xa, không quan tâm Tiêu Thần cùng Nghịch Thương Thiên.

"Này, Xà ca, ngươi đừng đi a." Tiêu Thần nghe được thanh âm, mở mắt ra chứng kiến màu bạc Đại Xà phải rời khỏi, vội vàng gọi.

Thế nhưng màu bạc Đại Xà không biết là nghe không hiểu, hay là làm bộ như không nghe được, cũng không quay đầu lại rồi đi Tiêu Thần cùng Nghịch Thương Thiên nơi ở.

"Ngươi làm Long thật đúng là thất bại, liên răn đều không ăn." Thấy lớn răn rồi đi, Tiêu Thần quay đầu nói với Nghịch Thương Thiên, trong mắt vẻ khinh bỉ, hiển lộ không thể nghi ngờ.

"Vạn nhất hần là không ăn ngươi thì sao?" Nghịch Thương Thiên không cam lòng nói.

"Ừ, cái này cũng có khả năng." Tiêu Thần tùy ý nói.

"Tới, Long gia bảo đảm không đánh chết ngươi." Nhận ra được trùng kẻ Nghịch Thương Thiên cả giận nói.

"Ta con mẹ nó nếu có thể tới, cũng bảo đảm không đánh chết ngươi." Cứ như vậy, hai người lại bắt đầu tranh chấp, nhưng bọn hần cũng không phát hiện, con nhện này tí, đang đang từ từ biến mất, không được bao lâu, bọn họ là có thể lấy được tự do lần nữa. Quả nhiên, không qua bao lâu, hai người bọn họ trên người tơ nhện liền hoàn toàn biến mất, bị bắt tới chẳng qua là sợ bóng sợ gió một trận, bọn họ cũng không có gì tính thực chất tổn thất.

"Tiêu lưu manh a lưu manh, trải qua chuyện này, ta có thể tính thấy rõ ràng ngươi, làm lưu manh làm sao có thể như vậy tổn hại đây?" Nghịch Thương Thiên cùng Tiêu Thần đều đứng lên, mà giờ khắc này Nghịch Thương Thiên chính là sắc mặt khó coi nhìn đến Tiêu Thần.

"Kéo xuống đi ngươi, nếu là ngươi trước bị bắt sẽ thả ta đi sao?" Tiêu Thần bừa bãi mỗi một cái nói.

"Đương nhiên biết." Nghịch Thương Thiên một bức đại nghĩa hào hùng đáng vẻ.

Tiêu Thần liếc mắt, nói: "Nói một chút ai không biết, đó là bởi vì ngươi không có bị bắt." Làm ồn thuộc về làm ồn, thực ra bọn họ cũng đều biết, coi như vừa mới Tiêu Thần không có kéo Nghịch Thương Thiên, nghịch thương trời cũng sẽ không một người rời đi, chỉ bất quá, giữa huynh đệ tình nghĩa, không cần tận lực, vô luận lấy cái dạng gì phương thức, hai người cuối cùng đồng sinh cộng tử.

Nếu như tại toàn bộ Cổ Xích Bích ngoài miệng không nhìn xuống, có thể phát hiện một cái rất kỳ diệu hiện tượng, đó chính là sông lớn bờ phía nam, một

nơi bờ sông nơi, giờ phút này đang có ba cái mục tiêu đồng thời hướng tiến tới, hai cái là Thần Tông cùng Tà Tông tu sĩ, mà một người khác chính thức màu bạc Đại Xà, còn có chính là tại Đại Xà sau đó rất xa địa phương, Tiêu Thần cùng Nghịch Thương Thiên cũng ở đây hướng về phía này tiến tới.

Đương nhiên, hai người này, đơn thuần không lòng dạ nào chỉ là, bọn họ sau khi thương nghị, quyết định cuối cùng tùy tiện chọn một phương hướng đi thẳng đi xuống, vừa nghèo cùng tất cả mọi người mục đích đều đạt thành nhất trí, chính là không biết lần này, Tiêu Thần cùng Nghịch Thương Thiên cùng núi Huyền Thanh tu sĩ gặp lại, lại sẽ như thế nào.

Cổ Xích Bích nơi, chẳng qua ngang dọc mấy ngàn dặm, lấy Nguyên Thần tu sĩ tốc độ, muốn phải đi hết, đó là lại đơn giản chẳng qua chuyện, cũng không lâu lắm, bất kể là Thần Tông tu sĩ, hay lại là Tà Tông Yêu Tu, đều đã đến cái kia bờ sông phụ cận, nhưng lại không có gặp lại, bất Tiêu Thần cùng Nghịch Thương Thiên cái kia màu bạc Đại Xà cũng đến phụ cận, cũng là che giấu ở một bên.

Chỉ có Nghịch Thương Thiên cùng Tiêu Thần, còn không có đạt tới cái này đã sớm nguy cơ tứ phía nơi. Ba phe thế lực, không hẹn mà cùng lựa chọn nơi đây, muốn nói không có gì bí mật, cái này tự nhiên là không có khả năng, nhưng nơi đây bí mật là cái gì, sợ rằng chỉ có bộc lộ ra chuyện này mục đích sau đó, mới có thể vạch trần.

Hay lại là Cổ Xích Bích nơi, tại Tiêu Thần trước ngực quá Điều Ngự Đài bên trên, cái kia câu cá người trong tay cầm nửa đoạn cần câu, ngoài ra một đoạn không biết đi nơi nào, cái tay còn lại chính là nhắc theo võng lưới, bên trong chứa một cái màu xanh đen cá lớn.

"Ngàn năm khổ tu, quay đầu lại, cũng chỉ thành một nửa, lúc cũng, mệnh vậy." Nói xong, câu cá người một tay cầm nửa đoạn cần câu, một tay nhắc đến cá lớn, xoay người nhìn đến chỉ có một nửa trên nước hành lang.

"Ta còn nợ ngươi, Nhất Vĩ cá." Trong giọng nói khổ sở, không cần phải nói nói, đều có thể nhìn ra, hẳn toàn bộ võng lưới bên trong, cũng chỉ có Nhất Vĩ cá, mà trước hẳn cam kết, hẳn có thể dùng lưới Kabuto mang đi cá thời điểm, đưa Tiêu Thần Nhất Vĩ, cái này Nhất Vĩ, chính là hẳn toàn bộ, cho dù là như vậy, hẳn cũng nhất định phải đưa, bởi vì tu sĩ một khi hứa hẹn, nếu không phải hoàn thành, cấp độ kia đến hẳn, đúng là Tâm Kiếp, tất nhiên xuất hiện.

Lại bởi vì tự hủy lời hứa, ít ỏi có thể trải qua Tâm Kiếp. Sau khi nói xong, câu cá người không có bước lên trên nước hành lang, mà là nhàn nhạt biến mất ngay tại chỗ,

Đang tìm không được một chút vết tích.

"Ta thất bại, A Ngân, đều xem ngươi. . ." Điều Ngự Đài bên trên, chỉ còn lại một trận thông thả thờ dài cùng một câu Khinh Ngừ, vốn đã cắt thành hai khúc cần câu, lại khôi phục nguyên dạng, cùng vốn bị câu cá người mang đi võng lưới cùng nhau, thật chính tề đặt ở đeo nghiêng cái ghế bên cạnh, mà đeo nghiêng cái ghế dựa lưng bên trên, chính là nhiều thêm một món áo to cùng đỉnh đầu nón lá, phảng phất hết thảy đều cùng ngàn năm trước giống nhau, câu cá người chưa có tới, không có mặc bên trên áo to, không có lấy lên cần câu, cũng không có ở chỗ này, câu một ngàn năm cá.

Câu cá người rời đi, hẳn biết, lần này hẳn không có thể đi ra đạo này bước kế tiếp, chỉ đi ra nửa bước, bởi vì hẳn chỉ có thấy được nửa cái trên nước hành lang, như vậy không hoàn toàn nói, căn bản không có biện pháp đi, coi như đi lên, cũng không đến được Bỉ Ngạn, có lẽ hẳn khi biết Tiêu Thần có thể chứng kiến trên nước hành lang thời điểm liền đã biết chính mình đi nhầm phương hướng, nhưng hẳn đã không bỏ được ngàn năm khổ tu, không bỏ xuống được trong lòng chấp niệm, không có làm lại từ đầu dũng khí.

Cho nên hẳn lựa chọn tiếp tục đi tới đích, hiển nhiên kết quả là thật sai lầm rồi, hẳn không cách nào nữa đi ra bước kế tiếp.

Chính như Tiêu Thần nói, có lẽ, hẳn cũng không cần cá.

Một cái rộng rãi sông lớn, mang theo mệnh mông đông trời nước sông, ngang qua rồi toàn bộ Cổ Xích Bích, từ tây sang đông, đem Cổ Xích Bích nơi, hoàn chỉnh chia nhỏ thành nam bắc lưỡng bộ phận, phía bắc tràn đầy sương mù, không thấy rõ hình dáng, phía nam mệnh mông bát ngát, cùng Giang Nam phi nhiều khu vực độc nhất vô nhị.

Chung quanh chính là vách đá thẳng đứng, Vượn Vượn khó leo, Hoàng Hạc chẳng qua, tại bờ phía nam, lại có một nơi đất trống, một nơi đất cỏ sỏi đá, đối với chính là liền một cọng cỏ cũng không có, hết lần này tới lần khác nơi đây ngay tại bờ sông.

Hôm nay đã là mười lăm, đợt trăng sáng treo cao lúc, chính là Cổ Xích Bích nơi, hết thảy đều ngâm trong nước đang lúc. Thanh Phong nhỏ lên, lao nhanh sông lớn lại vào lúc này bình tĩnh lại, vốn là nghiền nát mặt nước, giờ phút này lại giống như mặt kiếng giống nhau, từ từ, một vòng trăng tròn càng trèo càng cao, cuối cùng leo lên vách núi, dần dần chiếu sáng toàn bộ Cổ Xích Bích nơi.

"Ta linh hồn. . ."

"Trở về!"

Làm trăng tròn hoàn chỉnh xuất hiện ở Cổ Xích Bích bầu trời thời điểm, không biết theo phương hướng nào, giống như là phía đông, hoặc như là phía nam, cẩn thận nghe một chút, lại vừa là bốn phương tám hướng, truyền ra trầm thấp tiếng gào, theo tiếng gào nhớ tới, bình tĩnh sông lớn bình tĩnh như cũ, nhưng mặt nước cũng đang không ngừng tăng lên, rất nhanh thì tràn đầy lên bờ, rất nhanh thì che mất thảo nguyên, rất nhanh thì đem bắc ngạn sương mù ngâm ở rồi dưới nước, mặt nước còn tại tăng lên không ngừng.

Tại cái này trong nước, có thần Tông Nguyên Thần Tu sĩ, cũng có Tà Tông Nguyên Thần Yêu Tu, còn có cái kia bất Tiêu Thần cùng Nghịch Thương Thiên vừa không có ăn màu bạc Đại Xà, thậm chí ngay cả Tiêu Thần cùng Nghịch Thương Thiên cũng không có chọn rời đi mặt nước, Tiêu Thần khiến Nghịch Thương Thiên thi triển che giấu phương pháp, hai người cũng giấu ở dưới nước.

Cách nơi đây hơi xa một chút địa phương, một tên người khoác áo toi, đầu đội nón lá người, cũng đang từng bước từng bước đi tới, hẳn chính là câu cá người.

Trên mặt nước thẳng tốc độ rất nhanh, không có bao lâu trôi qua, lũ lụt đã hoàn toàn che mất toàn bộ Cổ Xích Bích, không có để lại một chút khe hở, mặt nước đã cùng chung quanh đỉnh núi ngang bằng. Ở trên mặt nước đến cao nhất thời điểm, trước bờ sông nọ biên hoang vu đất trống, truyền đến chấn động, tiếp lấy tầng đất từ từ rung, trầm xuống, một tòa màu trắng thạch đài chậm chạp thẳng tới, Tiêu Thần con mắt đột nhiên trừng một cái, đá này đài cùng hẳn tại Cửu Giang Thành bên ngoài chứng kiến cái đó, ngoại trừ lớn nhỏ, giống nhau như đúc.

Trước mắt chỗ ngồi này thạch đài so Cực Hoàng Môn cùng Huyết Ảnh Môn tranh đấu nơi tòa kia muốn lớn hơn nhiều, nhưng Tiêu Thần tuyệt đối sẽ không nhận sai, đây chính là Chu Du lời muốn nói Điểm Tướng Đài.

Chứng kiến tình cảnh này không chỉ là Tiêu Thần, phụ cận Thần Tông tu sĩ cùng Tà Tông Yêu Tu, cũng đều phát hiện dâng lên thạch đài, chỉ bất quá đám bọn hắn không biết đây là cái gì, có tác dụng gì thôi. So với Thần Tông Tà Tông cùng Tiêu Thần, màu bạc Đại Xà chứng kiến cái này làm thạch đài thời điểm, rõ ràng kích động, mắt to phi thường có tính người lộ ra vẻ kích động, chính thân thể đều đang vận vẹo, phảng phất là đang đề nén xông lên kích động.

"Linh hồn trở về. . ."

"Diệt Thế!"

Tại Điểm Tướng Đài xuất hiện sau này, cùng mới vừa rồi độc nhất vô nhị thanh âm lại một lần nữa trong nước truyền tới, không biết có phải hay không là bởi vì thanh âm tại dưới nước truyền bá duyên cớ, vốn là thanh âm quái dị, nghe vào càng quái dị.

Cái thanh âm này vang thoi sau đó, đất trống Điểm Tướng Đài bên trên, lóe xa xôi Lam Quang, lần lượt binh lính hình dáng nhưng là bán trong suốt bóng người liên tiếp xuất hiện, mỗi tiếp cận đủ mười, những thứ này bán trong suốt binh lính lại biết bay cách Điểm Tướng Đài, sau đó tiếp theo nhóm lại bắt đầu ngưng tụ.

Tiêu Thần phát hiện những thứ này bán trong suốt binh lính bay khỏi phương hướng cũng không phải là ngẫu nhiên, mà là phi thường có trật tự, cùng một cái phương hướng, cùng một cái trong phạm vi, tuyệt đối sẽ không xuất hiện hai cái đội ngũ, bọn họ giống như là binh lính tuần tra, giờ phút này phụng mệnh xuất chinh, điều tra Cổ Xích Bích mỗi một xó xỉnh.

Tiêu Thần chứng kiến Thần Tông tu sĩ cùng Tà Tông Yêu Tu tự nhiên cũng có thể chứng kiến, màu bạc Đại Xà cũng có thể chứng kiến, lại không có một người lựa chọn hành động, Tiêu Thần mặc dù không biết là Thần Tông tu sĩ cùng Tà Tông tu sĩ ở chung quanh, nhưng đại khái vẫn biết có người ở, nếu không có ai hành động, Tiêu Thần tự nhiên cũng không nguyện ý trở thành chim đầu đàn.

"Thật giống là đang đi tuần a." Nghịch Thương Thiên thấp giọng nói.

"Đi tuần? Long ca, người cái này che giấu phương pháp có thể hay không lừa gạt được những thứ này tuần tra người?" Thời khắc trọng yếu, Tiêu Thần không có nói nhiều, dứt khoát hỏi.

"Trừ phi bọn họ so lão lưu manh mạnh mẽ, nếu không là không có khả năng sẽ phát hiện." Đối với mình che giấu phương pháp, Nghịch Thương Thiên có tuyệt đối tự tin, cái này bẩm sinh năng lực, trải qua vô số lần máu và lửa khảo nghiệm phía sau, đã trở thành Nghịch Thương Thiên đặc ý tiền vốn một trong.

Tiêu Thần dựa vào Nghịch Thương Thiên che giấu phương pháp, tại Điểm Tướng Đài chung quanh giấu không chút nào lộ, bọn họ phát hiện, có mười bán trong suốt binh lính theo bên cạnh bọn họ bay đi, nhưng nhưng thật giống như chẳng phát hiện bất cứ thứ gì, tựa hồ Tiêu Thần cùng Nghịch Thương Thiên chính là không tồn tại.

Binh lính đang đi tuần, Thần Tông cùng Tà Tông đệ tử, bọn họ đều có chút nhìn ra, không biết là thật sự sợ rồi, còn là không muốn gây thêm rắc rối, bọn họ đều thi triển bản thân thủ đoạn, tránh khỏi xông tới mặt bán trong suốt binh lính, con mắt vẫn là nhìn chăm chú cái này Điểm Tướng Đài.

Tại đem trên đài, còn đang không ngừng có binh lính ngưng tụ ra, phảng phất sẽ một mực lập đi lập lại đi xuống, cái này thời điểm, màu bạc Đại Xà di chuyển, hẳn tại mới một lớp binh lính bay đi, mới một lớp còn không có thành hình thời điểm, màu bạc Đại Xà bơi lên rồi Điểm Tướng Đài.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 182: Chính Tà mâu thuẫn

Thần Tông tu sĩ cùng Tà Tông Yêu Tu đã án binh bất động, Tiêu Thần cùng Nghịch Thương Thiên liền càng không cần phải nói, lại nhìn thấy rồi màu bạc Đại Xà sau đó, Tiêu Thần lúc ấy liền quyết định, Đại Xà một ngày không dưới Đỉnh Tướng Đài, hẳn liền một ngày không xuất hiện ở đây cái sẽ phun ra tơ nhện Đại Xà trước mặt.

Tiêu Thần sợ bị Đại Xà lần nữa bắt, Nghịch Thương Thiên đồng dạng là cái ý nghĩ này, cứ như vậy, còn lại ba phe thế lực, như cũ án binh bất động, mà màu bạc Đại Xà, giờ phút này đã tại trên đỉnh tướng đài bàn khởi đến, trong cặp mắt tất cả đều là cảnh giác, bất quá hẳn tựa hồ đang đợi cái gì.

Tại tất cả mọi người đều yên lặng không động thời điểm, phương xa cái đó câu cá người, nhưng là nhắc theo võng lưới làm ra vẻ cá, càng ngày càng đến gần nơi đây, nếu thật là giống như chính hắn từng nói, hẳn là Nguyên Thần Đại Viên Mãn chi tu, như vậy tại bây giờ Cổ Xích Bích, hẳn muốn làm gì, căn bản không có người ngăn được.

Mới mười tên bán trong suốt binh lính, lại đang Đỉnh Tướng Đài bên trên tạo thành, lần này cái này mười tên tiểu đội bán trong suốt binh lính cũng không có bay khỏi Đỉnh Tướng Đài mà, mà là thật chính tề xếp hàng sau đó, hướng Đỉnh Tướng Đài trung gian bàn nằm màu bạc Đại Xà đi tới, cái kia màu bạc Đại Xà tựa hồ đã sớm liệu được bình thường, tại mười tên bán trong suốt binh lính tới lĩnh đang lúc, huy động to lớn đuôi rắn, chợt rút trúng tại gần đây năm tên, tất cả mọi người đều thấy được Đại Xà cái đuôi theo năm tên lính trong thân thể xuyên qua, chích ngừa lại xuyên qua ngoài ra năm tên.

Nhìn qua cái này mười tên lính không có nhận được một chút xú tổn thương, bọn họ giống như là vốn cũng không tồn tại bình thường, nhưng trên thực tế, người ở tại tràng toàn bộ đều nhìn ra, tại Đại Xà cái đuôi quét qua mười tên lính thời điểm, những binh lính này trong mắt cũng chưa có thần quang, biến thành đần độn đờ đẫn, tựa như cùng tâm thương tổn luân hồi du hồn độc nhất vô nhị, trong mắt bọn họ chiến ý, lại là tại Đại Xà đảo qua đuôi giữa, bị miễn cưỡng toàn bộ rút đi.

Không có chiến ý binh lính, như cũ chính tề đi về phía Đại Xà, nhưng bọn hắn vẫn chưa đi đến Đại Xà trước mặt, cũng đã bắt đầu tan rã, các loại (chờ) mười tên lính toàn bộ đứng tại màu bạc Đại Xà trước mặt thời điểm, cũng là đồng loạt tiêu tán.

Màu bạc Đại Xà tại kéo ra mười tên lính trong mắt chiến ý thời điểm, nhìn qua không hề có sự khác biệt, chỉ là một đầu rắn to lớn đã ngang mà bắt đầu, hướng về phía bán trong suốt binh lính ngưng tụ địa phương, đuôi to súc thế đãi phát.

Đúng như dự đoán, không qua nhiều, Đỉnh Tướng Đài trung gian lại bắt đầu ngưng tụ binh lính, không nhiều không ít, cũng là mười tên, cái này mới xuất hiện mười tên bán trong suốt binh lính, vẫn không có bay khỏi Đỉnh Tướng Đài, mà là cùng trước cái kia mười tên bình thường, hướng về phía Đại Xà đi tới, đi tới cùng trước mười tên binh sĩ kia bị Đại Xà đuôi quét trúng giờ địa phương, bọn họ lại dẫm lên vết xe đổ, hay lại là không trốn thoát bị màu bạc Đại Xà Nhất Vĩ quét qua, liền sau đó tình hình cũng là độc nhất vô nhị.

Như vậy tình hình, ở sau đó trong thời gian, không ngừng đang phát sinh, trên đỉnh tướng đài, từ đầu đến cuối không có lại bay ra qua một người lính, toàn bộ đều bị Đại Xà như thế toàn bộ hấp thu chiến ý, nhìn đến lúc này, nếu là một đám Thần Tông cùng Tà Tông người còn không nhìn ra nói cái gì, vậy thì sống uống, bởi vì liền Tiêu Thần cùng Nghịch Thương Thiên đều sớm liền nhìn ra,

Đại xà này rõ ràng chính là đang lợi dụng Đỉnh Tướng Đài ngưng tụ ra loại này bán trong suốt binh lính tới tu hành, ngoài phương pháp tu hành liền là thông qua cái kia kỳ dị Đại Xà đuôi, quét trúng bán trong suốt binh lính, sau đó hấp thu bọn họ bản thân mang theo chiến ý.

Nhưng vào lúc này, Đại Xà hấp thu xong vừa mới ngưng tụ ra một lớp binh lính thời điểm, hẳn liền động, tựa hồ là đã đạt đến cực hạn, phải rời khỏi nơi đây.

Có thể vừa lúc đó, Thần Tông cùng Tà Tông tu sĩ cùng triệt hồi rồi trên người che giấu phương pháp, mang theo chói mắt Hộ Thể Cương Khí, xuất hiện ở đây nước Đỉnh Tướng Đài trước, bọn họ không hẹn mà cùng đồng loạt ra tay, tại Đỉnh Tướng Đài chung quanh trong nháy mắt liền bày ra một tầng cấm chế, tại màu bạc Đại Xà chạm được cấm chế này thời điểm, lập tức bị bắn ra, lần nữa rơi vào trên đỉnh tướng đài.

Giờ phút này, trên đỉnh tướng đài mới binh lính lại ngưng tụ hoàn thành, bán trong suốt binh lính tay cầm binh khí, hướng màu bạc Đại Xà đi tới.

Lần này màu bạc Đại Xà không có giống trước giống nhau, lựa chọn dùng cái đuôi đi quét, mà là mở cái miệng rộng, phun ra một cái Độc Vụ, sương mù này mới xuất hiện, vốn nên tiêu tán trong nước, nhưng là cũng không có, mà là trong nháy mắt liền tràn ngập ở Đại Xà chung quanh thân thể, mặc dù là tại dưới nước, nhưng nhìn qua, tựa như cùng là thực sự một đoàn sương mù đem màu bạc Đại Xà cho bao vây lại.

Mà xem xét lại những thứ kia bán trong suốt hình dáng binh lính, phảng phất linh trí cực kỳ thấp kém, bọn họ tựa hồ căn bản sẽ không phán đoán, chỉ sẽ công kích trước mắt hết thảy mọi thứ, màu bạc Đại Xà bị Độc Vụ bao vây lại thời điểm, bọn họ vẫn như cũ thẳng đi thẳng tới Đại Xà, khi bọn hắn chạm được Độc Vụ thời điểm, giống như là bông tuyết đụng phải nhóm lửa hồng oa lò, trong nháy mắt liền tiêu tán ở trên đỉnh tướng đài, Độc Vụ trước.

Mà bao quanh màu bạc Đại Xà Độc Vụ, căn bản không có bị phân nửa ảnh hưởng.

Cứ như vậy, bị vây ở trên đỉnh tướng đài màu bạc Đại Xà, mang theo chung quanh Độc Vụ, rúc lại trong một cái góc, nó không có thử đi phá tan cấm chế, không biết đây là vì cái gì.

Cùng lúc đó, tại Đỉnh Tướng Đài bên dưới người hai phe ngựa, tại cấm chế màu bạc Đại Xà sau đó, đồng thời triển khai giăng co, song phương đều làm xong lõi đình xuất thủ chuẩn bị, có lẽ bọn họ cũng không có gì đại thù, nhưng thân ở trận doanh bất đồng, quyết định bọn họ hôm nay có thể phải vì thân phận, dẫm máu bính sát.

"Không nghĩ tới đường đường Thần Tông, cũng đúng cái này bạc Giao mặt cảm thấy hứng thú a." Đây là một cái âm trầm thanh âm, theo tóc tím Từ Y liền da thịt đều là màu tím chỉ trong dân cư truyền ra.

"Không nghĩ tới, lại đang cái này có thể đụng phải tội ác chồng chất tím quý, hôm nay bản tăng lấy trước ngươi lại nói." Mở miệng là mực không, người này là Thần Tông trong chín người tu vi cao nhất người, ở vào trong nguyên thần kỳ đỉnh phong, lúc nào cũng có thể lên cấp Hậu kỳ.

Không ngờ tại mực không sau khi nói xong, tím quý một tiếng chói tai thét chói tai, mà rồi nói ra: "Con lừa trọc quả nhiên đứng đầu sẽ nói mạnh miệng, Bốn Tọa lại nhìn ngươi hôm nay như thế nào bắt ta." Sau khi nói xong, chỉ thấy tím quý thoát khỏi đội ngũ, tay trái thành chộp hướng Thần Tông chín người nơi ở phương hướng thật dài một trào, chỉ thấy bốn cái ánh sáng màu tím hướng về phía chín người nơi ở phương hướng bay đi, mà phạm vi công kích, cũng không phải là một cái mực không, mà là bao phủ toàn bộ chín người.

Loại này dò xét tính công kích, đương nhiên sẽ không cho Thần Tông tu sĩ mang đến phiền toái gì, công kích chỉ chẳng qua là tỏ rõ một loại thái độ, tùy thời có thể động thủ.

Mực không giờ tay lên vung lên, một vệt ánh sáng Ảnh cả sa xuất hiện ở chín người phía trước, vừng vàng đỏ được bốn đạo Từ Quang sau đó biến mất không thấy gì nữa.

"Xem ra hôm nay chúng ta không phân ra cái cao thấp, cái này bạc Giao mặt là ai cũng cảm không đi." Kéo tinh cốt ánh sao đi ra mấy bước, lớn tiếng nói.

"Cuối cùng còn có một biết lý lẽ, hiếm thấy, hiếm thấy." Cầm râu quai nón buông xuống quá đầu gối Đại Hán nói.

"Vậy thì hãy bớt nói nhảm đi, động thủ đi." Nghe được đối phương châm chọc nói như vậy, ánh sao cũng không phải là cái gì tính khí tốt, lập tức lập tức mở miệng nói.

"Vốn nên như thế!" Hồ Đầu Nhân Thân Yêu Tu, miệng nói tiếng người, sau khi nói xong chợt xông về Thần Tông tu sĩ nơi ở.

Đây chính là Thần Tông cùng Tà Tông tu sĩ vấn đề, vừa mới gặp mặt, một lời không hợp chính là đao kiếm tương hướng, song phương không có một người sẽ hoài nghi, đối với mới có cơ hội tuyệt đối chính là thống hạ sát thủ, không hỏi nguyên do, không tìm căn nguyên, đây là đòi đòi kiếp kiếp, Thần Tông cùng Tà Tông giữa oán hận chất chứa.

"Hắn lại là. . . Nguyên Thần chi tu!" Người hai phe ngựa ra tay đánh nhau, Tiêu Thần lại lấy làm kinh hãi, cái này ngược lại không phải là bởi vì thấy Nguyên Thần tu sĩ thủ đoạn mà kinh ngạc, dù sao hắn thấy tận mắt đại đạo tu sĩ tỷ thí, làm hắn giật mình là Hiên Viên cổ tháp trong ba người, có một người là hắn nhận biết, đó chính là rất nhiều năm trước, hắn tại trấn Thanh Phong gặp phải bi ôi hòa thượng —— mực chỉ.

"Ai vậy? Ngươi lại dẫn đến người nào?" Nghịch Thương Thiên nghe được Tiêu Thần nói có nhận biết người, phản ứng đầu tiên chính là Tiêu Thần cừu nhân, dù sao Tiêu Thần quần trào năng lực đặt ở vậy, muốn phải cừu nhân không nhiều là không có khả năng.

"Ta biết người liền nhất định phải là cừu nhân sao?" Tiêu Thần cắn răng nói.

"Nếu không đây?" Nghịch Thương Thiên bữu môi một cái, một mặt không có vấn đề nói, "Còn có thể là bằng hữu?"

"Ngươi đoán đúng rồi, vẫn thật là bằng hữu." Tiêu Thần cười hắc hắc nói.

Nghịch Thương Thiên trên mặt vẻ khinh thường càng đậm mấy phần, "Vậy ngươi đi ra ngoài chào hỏi, đi."

"Đừng." Tiêu Thần một cái tát tại Nghịch Thương Thiên trên đầu, "Quả nhiên không phải là người, ngọc thành như vậy, xem bọn họ bây giờ đánh cho thành như vậy, ta muốn đi lên, còn không bị một bàn tay gọt chết, còn chào hỏi đây." Tiêu Thần chỉ Diêm Tướng Đài trước chiến cuộc nói.

Quả thật như Tiêu Thần nói, Thần Tông chín người cùng Tà Tông năm người đã chiến đấu với nhau, trong đó song phương bốn gã trong nguyên thần kỳ tu sĩ mỗi người chống lại nguyên thần của đối phương Trung kỳ, mà Tà Tông một tên sau cùng trong nguyên thần kỳ chi tu, chính là cùng nghênh chiến Thần Tông nhất phương năm tên tu sĩ sơ kỳ, như vậy cũng có thể đơn giản nhìn ra, một cảnh giới chỉ kém, thực lực chênh lệch lớn.

Tên kia tên là tím quý tóc tím Từ Y làn da màu tím chi tu, huy động hai móng, cùng mực không trêu chọc cùng một chỗ, chỉ thấy hắn mỗi lần huy động móng vuốt, đều sẽ mang bốn cái thật dài Từ Quang, mà mực không mỗi lần đều là lấy ánh sáng cả sa chặn, hai người trong lúc nhất thời khó phân cao thấp.

Cầm râu quai nón buông xuống quá đầu gối Đại Hán, tên là Cầu ngàn thước, là bốn Ma Cung một trong đại ma Cung đệ tử, hắn một đôi quả đấm, che lấp hào quang màu đỏ sậm, làm cái gì chắc cái đó, cùng núi Huyền Thanh Huyền Linh đang giao chiến.

Nhìn lại ánh sao cùng tinh gió đối thủ, theo thứ tự là Hồ Đầu Nhân Thân Yêu Tu, cùng tên kia đỏ / trần trụi bên trên người Đại Hán, Hồ Đầu Yêu Tu tên gọi gỗ Hồ, cùng đầu sói thân thể con người Yêu Tu gỗ Lang một đạo, là Thương Nguyệt Động Thiên bản Cầu hang động phái ra, mà Đại Hán tên là Vương Đại Lực, là cùng Cầu ngàn thước một đạo, đến từ Thủy Tinh Cung.

Ánh sao cùng tinh gió sử dụng đều là một chuỗi thật dài quạt xếp, khép mở giữa, một bó bó buộc ánh sáng bắn thẳng đến Vương Đại Lực cùng gỗ Hồ, Vương Đại Lực quanh thân lóe vàng sáng, mặc cho tia sáng này bắn vào trên người, văng lên điểm điểm tinh quang, bản thân hắn nhưng là một chút không bị thương, hắn lại là một tên Nguyên Thần Huyền Cảnh Luyện Thể Chi Sĩ, mà gỗ Hồ thì lại khác, thân thể của hắn cực kỳ linh hoạt, coi như tại dưới nước, cũng không ngừng lộn xê dịch, mau tránh ra phần lớn chùm ánh sáng, quả thực không kịp né tránh, hắn cũng sẽ giờ tay lên thả ra màu xanh lá

cây quang thuần ngắn cán, cũng là đầu ngang sức ngang tài.

Cuối cùng một chỗ chiến trường chính là năm tên Nguyên Thần sơ kỳ tu sĩ lực tổng hợp vây công Tà Tông một tên sau cùng Trung kỳ tu sĩ, mặc dù về số người chiếm vô cùng đại tiện nghi, nhưng trong lúc nhất thời bọn họ cũng không có biện pháp bắt lại cái này gỗ Lang. Tiêu Thần liếc mắt liền thấy được mực chi núp ở phía sau cùng, một đạo công kích đánh ra, nhìn như mười phần, kì thực chỉ ra rồi ba phần lực lượng, có hấn và không hấn, không kém bao nhiêu, khả năng cũng chính là nguyên nhân này, năm người ngược lại còn hơi chút chiếm hạ phong.

Nếu là thật dễ cho bọn họ đánh xong, vậy không quản bọn hấn mưu đồ là vật gì, đều lại không có quan hệ gì với Tiêu Thần, như vậy sự tình, Tiêu Thần làm sao biết cho phép tại chính mình mí mắt dưới phát sinh, vì vậy hấn quyết định, vô luận như thế nào, đều muốn ngăn cản hai phe này đội ngũ phân ra cao thấp.

Dưới mắt có thể có thể làm, tự nhiên không phải ra tay trợ giúp bất kỳ bên nào, bởi vì hấn thực lực không đủ, gia nhập chiến đoàn cũng không có nổi chút tác dụng nào, hơn nữa hấn nguyên bản chủ ý cũng không phải muốn trợ giúp phương nào lấy được thắng lợi, thậm chí hấn cũng không quan tâm người hai phe ngựa tranh chấp đồ vật, hấn chỉ là muốn bên trên Điểm Tướng Đài mà thôi.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 183: Nợ người cá

Dưới mắt có thể tới tay, hiển nhiên chỉ có một, đó chính là bị cấm chế tạo nhốt ở Điểm Tướng Đài bên trên màu bạc Đại Xà, Tiêu Thần đối với cái này con đại xà ấn tượng không xấu, bởi vì nó rõ ràng đã bắt được hấn và Nghịch Thương Thiên lại không có đối với bọn nó tạo thành một điểm thương tổn, vì vậy Tiêu Thần quyết định, đem người hai phe ngựa mưu đồ Đại Xà, thả ra.

Bất quá đối với cái này mười mấy Nguyên Thần tu sĩ bày Cấm Chế, cho dù là tiện tay bày, cũng không phải Tiêu Thần có thể dựa vào võ lực phá giải, chỉ có thể mưu lợi, không thể cưỡng ép tới.

Tiêu Thần cùng Nghịch Thương Thiên dựa vào che giấu thuật, lặng lẽ đi tới Điểm Tướng Đài Cấm Chế trước, mặc dù không có thể dựa vào võ lực, nhưng không có nghĩa là liền không phá được, Tiêu Thần điều động Thanh Minh linh lực, tinh đồng toàn lực vận chuyển, đang tìm Cấm Chế nhược điểm cùng lỗ hổng, đây là Tiêu Thần tinh đồng một cái công năng, có thể chứng kiến trận pháp căn cơ cùng linh lực mâu thuẫn chỗ, cũng chính là thiếu sót.

Cấm chế này là phi thường mạnh mẽ không giả, mười bốn người Nguyên Thần Huyền Cảnh tu sĩ cùng phóng ra Cấm Chế, cho dù tiện tay, cũng sẽ không yếu, nhưng cùng lúc cũng tồn tại một cái trí mạng vấn đề, đó chính là tiện tay làm, mặc dù uy lực không nhỏ, nhưng là tồn tại mười bốn đường không đồng lực số lượng, cái này mười bốn đường không đồng lực số lượng, thực tế chẳng qua là miễn cưỡng duy trì một loại nhỏ giây thăng bằng, thực tế tồn tại rất xung đột lớn, tới chẳng qua không có biểu hiện ra mà thôi, Tiêu Thần không có thực lực dùng vũ lực phá hư ngoài Cấm Chế, nhưng hấn nắm giữ tinh đồng, tồn tại một loại khả năng, có thể để cho hấn có năng lực vận dụng hiện tại có sức mạnh, để phá trừ Cấm Chế khả năng.

Tại Tiêu Thần tinh đồng toàn lực dưới sự vận chuyển, quả nhiên bị hấn nhìn ra cấm chế này tồn tại vấn đề, tổng cộng mười bốn đường lực lượng, mỗi người không giống nhau, chung nhau duy trì Cấm Chế vận chuyển, Tiêu Thần muốn tìm là một cái điểm, một cái bốn đạo lực lượng mâu thuẫn lớn nhất điểm, chỉ cần thêm chút ngoại lực phá hư cái điểm này thăng bằng, cấm chế này không đánh tự thua.

Tiêu Thần duy trì tinh đồng trạng thái không sai biệt lắm nhanh một khắc đồng hồ thời điểm, rốt cuộc bị hấn tìm được cơ hội, không nói lời nào, hấn lập tức vận lên Thái Cực linh lực, song chưởng tề phát, Thái Cực Thủ vào lúc này bị hấn dùng đến cực hạn, nhất Âm nhất Dương hai cổ Tiêu Thần Cực Hạn Chi Lực, chợt đánh vào Thần Tông cùng Tà Tông tu sĩ phát ra, mười bốn đường lực lượng chỗ xung đột bên trên, có lẽ Tiêu Thần lực lượng cùng những thứ này Nguyên Thần tu sĩ lực lượng so với không đáng nhắc tới, nhưng cái này không đáng nhắc tới một điểm lực lượng, thành đề chết lạc đà cuối cùng một cọng cỏ, dẫn đạo mười bốn đường vốn cũng không tương dung lực lượng, bộc phát mở.

Tại Tiêu Thần xuất thủ trong nháy mắt, hấn liền bại lộ chính mình, dù sao Nghịch Thương Thiên tu vi không là rất cao, không làm được kể cả xuất thủ khí tức cùng che giấu, tại Tiêu Thần xuất hiện trong nháy mắt, lập tức liền bị đang chiến đấu Thần Tông cùng Tà Tông chi tu phát hiện.

Che giấu đến gần, đều khẳng định gây bất lợi cho bọn họ, điểm này là mười bốn người Nguyên Thần tu sĩ tâm đồng thoáng qua ý nghĩ, chỉ bất quá kiểm chế lẫn nhau, lại nhìn Tiêu Thần chẳng qua Trúc Cơ thực lực, mặc dù đối phương hướng về phía Cấm Chế công kích đi, nhưng bọn hấn không có đem Tiêu Thần cái này điểm công kích coi ra gì, chính là bọn hấn trong đó bất kỳ người nào, cũng không thể trước tiên đánh vỡ cấm chế này, vì vậy không có trước tiên đề ý tới Tiêu Thần, nhưng cũng không phải toàn bộ, Mặc Chi chứng kiến Tiêu Thần trong nháy mắt, lập tức liền xoay người bay về phía Tiêu Thần, hấn trước tiên liền nhận ra Tiêu Thần, chẳng qua là không biết bay qua là ý gì.

Chẳng qua tại còn lại tu sĩ lựa chọn chờ đợi thái độ bên dưới trong nháy mắt, Tiêu Thần đã một lần hành động phá trừ Cầm Chế, vừa lúc đó, toàn bộ đang chiến đấu tu sĩ tất cả giết mình, hiển nhiên bọn họ tính sai, không nghĩ tới Tiêu Thần lại có như năng lực này, trong chiến đấu bọn họ lập tức có người hướng Tiêu Thần phát ra một đạo công kích, mặc dù chung nhau mưu đồ đồ vật xuất hiện bất trắc, nhưng bọn hắn chiến đấu cũng không có kết thúc, ai tiên sinh ra ý lui, ai tất nhiên liền muốn chiếm xong gió, chỉ cần xác định màu bạc Đại Xà không có chạy thoát, bọn họ chiến đấu cũng sẽ không chân chính dừng lại.

Cùng lúc đó, Mặc Chi đang lúc mọi người công kích trước đi tới Tiêu Thần trước mặt, hắn không nói gì, quăng lên tay áo chính là vung lên, Tiêu Thần cùng che giấu bên trong Nghịch Thương Thiên lập tức liền bị một cổ cự lực đẩy bay, nhưng lại không có bị nửa điểm thương tổn, Tiêu Thần quăng đi thời điểm, thấy được Mặc Chi trên mặt một màn kia nhũ mỳ cười, hắn biết, cái này hê-rô-in lớn con lừa trọc nhận ra chính mình, lần này tới, là vì cứu hắn cùng Nghịch Thương Thiên.

Tại Tiêu Thần cùng Nghịch Thương Thiên quăng đi phía sau trong nháy mắt,

Mấy đạo công kích rơi vào bọn họ trước tại địa phương, cho dù là tùy ý công kích, nhưng dù sao cũng là thật Nguyên Thần tu sĩ phát ra, nếu như không có Mặc Chi cứu giúp, Tiêu Thần ứng phó vẫn còn có chút khó khăn, cho dù có thể đối phó, vậy kế tiếp cũng sẽ rơi vào bị động, nói không phải lập tức cũng sẽ bị bắt.

Chẳng qua cho dù là Mặc Chi chưa từng xuất hiện, Tiêu Thần còn có Ngọc Thiên Dao, có thể bảo đảm chạy thoát, chỉ chẳng qua nếu như lúc này liền vận dụng Ngọc Thiên Dao, như vậy tiếp theo cái này Cổ Xích Bích chuyện, cơ bản liền không có quan hệ gì với hắn rồi, lấy Tiêu Thần tính cách, không có cuối cùng bảo vệ tánh mạng đồ vật, chính là có tiên nữ nằm ở cái này Cổ Xích Bích nơi, hắn cũng không dám bên trên.

"Ồi chào, không cần thận đánh bay, tội lỗi tội lỗi." Mặc Chi cũng không có truy kích, mà là chấp hai tay, tại chỗ lắc đầu thờ dài, cái này làm bộ, chỉ cần không phải mất mặt người, cũng có thể nhìn ra.

Bất quá bọn hắn cũng không biết Mặc Chi nhận biết Tiêu Thần, bởi vì ngay cả núi Huyền Thanh ba người, cũng không có trước tiên nhận ra Tiêu Thần, mặc dù Tiêu Thần tên, đã sớm tại núi Huyền Thanh truyền ra, thiên tài, giống như chói chang Thái Dương bình thường cường thế xuất hiện, bắt lại trăm năm cuộc so tài tổng quán quân, rồi sau đó nếu như cùng lưu tinh trụ / rơi bình thường, nhanh chóng biến mất ở rồi núi Huyền Thanh, bọn họ không biết nguyên nhân, chỉ biết là hắn bị trục xuất núi Huyền Thanh, ngăn ngăn không đến thời gian một năm, Tiêu Thần hoàn thành núi Huyền Thanh hơn chín mươi phần trăm tu sĩ cả đời đều không có năng lực hoàn thành chuyện, chính là kết quả, làm người ta khó hiểu.

"Hừ." Có Mặc Chi cái này vừa ra, đang chiến đấu trên tay bọn họ động tác đều là dừng lại, đặc biệt là Tà Tông không người, càng là sắc mặt khó coi nhìn về phía Mặc Chi, Mặc Chi cười hắc hắc, "Rắn phải chạy."

Không cần Mặc Chi ngôn ngữ, những người khác tự nhiên có thể chứng kiến, vốn là bị vây ở Cầm Chế bên trong Đại Xà, giờ phút này nhìn qua chẳng qua là vây quanh tại nó bên người Độc Vụ có chút âm đạm, nhưng khí tức lại không có yếu đi, mà trên điểm tướng đài, bán trong suốt binh lính còn đang không ngừng xuất hiện, lúc này, màu bạc Đại Xà chợt tàn đi chung quanh Độc Vụ, lấy cực nhanh tốc độ, lao xuống Điểm Tướng Đài, tại trên đường, rơi xuống một chút tinh tế vậy nhỏ.

"Nhanh Hóa Giao rồi!" Thấy vậy, một đám Nguyên Thần tu sĩ lập tức có phán đoán.

Cái này rụng là vậy rắn, hoàn toàn rụng sau đó, đổi lại Giao Lân, đó chính là rắn Hóa Giao hoàn toàn thành công, nhưng thời điểm, mà Hóa Giao thành công trong nháy mắt, cũng là cái này màu bạc Đại Xà suy yếu nhất thời điểm, khi đó chính là bọn hắn xuất thủ thời cơ tốt nhất, một khi bỏ qua, có thể so với Thiên Cơ Kỳ bạc Giao, liền tuyệt đối không phải bọn họ có thể đối phó tồn tại.

"Động thủ." Từ Quý kêu một tiếng, sau đó Tà Tông năm người lấy ra toàn lực, cùng xông về màu bạc Đại Xà, mà lúc này đây, Thần Tông tu sĩ phảng phát cũng buông xuống cùng Tà Tông tu sĩ cừu hận, cũng giống như vậy công về phía chính đang chạy trốn màu bạc Đại Xà.

"Khó coi, thật là khó coi." Ở tại bọn hắn lựa chọn ra tay thời điểm, một cái thanh âm ở tại bọn hắn vang lên bên tai, "Tại sao không nhìn chính mình mặt, bây giờ có nhiều xấu xí."

Nếu như Tiêu Thần tại chỗ, coi như là tại dưới nước, nghe được cái này thanh âm thời điểm, cũng có thể lập tức biết chủ nhân là ai, vậy chính là có qua hai mặt duyên người câu cá.

"Già thần già quý, còn chưa cút đi ra." Lên tiếng là Tinh Quang, bọn họ kéo tinh cốc chính là Thần Tông cửa thứ nhất, chỗ chiêu thu đệ tử, bọn chúng đều là tuần tú lịch sự, lúc nào bị qua như thế chế giễu.

Thanh âm vang thôi, người câu cá bên phải tay nhắc văng lưới, bóng người dần dần rõ ràng, hắn theo Điểm Tướng Đài phía đông, đi tới.

"Lộp bộp" Tinh Quang trong lòng cả kinh, người vừa tới tu vi, hắn không cảm giác được, không chỉ hắn, người ở tại tràng, không có một có thể đoán được người câu cá tu vi, trong bọn họ có trong nguyên thần kỳ cực hạn tu sĩ, nói như vậy, người đến kia rất có thể là, ít nhất cũng là hậu kỳ tu sĩ, mặc dù Trung kỳ đỉnh phong cùng Hậu kỳ, chỉ có chi sai biệt một đường tơ, nhưng tu sĩ cảnh giới, một đường chi kém giống như rãnh trời, nếu như người vừa tới thật là Nguyên Thần Hậu kỳ, vậy bọn họ liền là tất cả người cộng lại, cũng không thể đối phó được một cái Nguyên Thần Hậu kỳ tu sĩ.

"Các người hắn là Thất Thần Tông người đi, vậy các người chính là Tà Tông rồi hả? Lúc nào, Thần Tông cùng Tà Tông đã liên minh đây?" Người câu cá vừa mở miệng liền nói ra bọn họ không nguyện ý nhất bị nhắc lên chuyện.

Nếu không phải ngại vì không nhìn ra đối phương tu vi, bọn họ chỉ sợ sớm đã tại hắn nói ra lời này lúc liền động thủ.

Nguyên lai, Thần Tông tu sĩ không gì hơn cái này, ngược lại ta nghĩ rằng quá ngây thơ rồi. Tiêu Thần vừa mới nhìn thấy Thần Tông tu sĩ cùng Tà Tông tu sĩ cùng nhau hướng về phía màu bạc Đại Xà xuất thủ thời điểm, lạnh cả tim, gặp mặt liền chém giết hai phe trận doanh, vì mưu đồ đồ vật, liền như vậy tùy tiện đứng ở cùng phương, lập trường tại lợi ích trước mặt, quả nhiên là như thế không đáng nhắc tới sao? Thần Tông tu sĩ, đều là như thế, hướng chỉ cái khác? Nguyên lai, quyền này nên trong sạch Tu Chân Giới, đã là bộ dáng này, như vậy chính mình theo đuổi, lại là đúng hay sai đây, Tiêu Thần đối với tương lai đường, đối với hướng tới thế giới, ít đi về mong đợi động lực.

Mới vừa rồi hắn và Nghịch Thương Thiên bị Mặc Chi đẩy lúc đi, Tiêu Thần Nghịch Thương Thiên lần nữa thi triển che giấu phương pháp, lần nữa trở lại Diêm Tướng Đài bên cạnh, đứng dịp thấy toàn bộ quá trình.

"Đạo hữu, không cần lại giấu, ta còn nợ ngươi một đuôi cá." Người câu cá người khoác áo toi, đầu đội nón lá, cả người đều bị che kín, giờ phút này đối mặt mười bốn người Nguyên Thần chi tu, như cũ bình tĩnh, càng là nhìn ra Tiêu Thần cùng Nghịch Thương Thiên che giấu thuật.

Nghịch Thương Thiên trong lòng âm thầm giật mình, hắn che giấu phương pháp, chính hắn rõ ràng nhất, đây chính là liên Bệnh lão nhân đều không nhìn ra kỹ năng thiên phú, chẳng lẽ cái này người câu cá, thật so Bệnh lão nhân còn mạnh hơn? Cái này có thể đánh chết hắn cũng sẽ không tin tưởng, Bệnh lão nhân vừa vào là đại đạo Đạo Tôn, chẳng lẽ trên thế giới này đại đạo đã nhiều đến tùy ý có thể thấy?

Nếu bị nhìn thấu, Tiêu Thần cũng không ở ẩn núp, khiến Nghịch Thương Thiên triệt hồi rồi che giấu thuật, một lần nữa xuất hiện ở trước mắt mọi người, Mặc Chi hướng về phía Tiêu Thần cười một tiếng, Tiêu Thần thì làm như không thấy, đi tới người câu cá trước mặt.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 184: Chắp tay nhường cá

"Đạo hữu cũng có hứng thú tới bắt cái này nhiên rắn sao?" Tiêu Thần đi tới người câu cá bên cạnh rồi nói ra.

"Con nhận rắn? Ha ha. . . A Ngân, cái này phẩm loại, với ngươi thật là tuyệt phối rồi." Người câu cá sừng sốt một chút, rồi sau đó kịp phản ứng Tiêu Thần chỉ.

Lúc này, màu bạc Đại Xà bơi tới người câu cá bên người, nhìn đến Tiêu Thần ánh mắt, nhiều thêm một ít không tốt, nhưng Tiêu Thần không có cảm thụ bất kỳ địch ý nào.

Tiêu Thần trước tiếp xúc qua người câu cá, tại bất tri bất giác dưới tình huống, dính vào người câu cá một tia khí tức, mà màu bạc Đại Xà cùng người câu cá, rõ ràng cho thấy cực kỳ quen thuộc, lúc trước màu bạc Đại Xà bắt Tiêu Thần cùng Nghịch Thương Thiên thời điểm, hắn chính là cảm nhận được loại khí tức này, cho nên không có làm khó bọn họ, cộng thêm trước nó cũng xác thực chứng kiến, là Tiêu Thần phá trừ vây khốn nó Cẩm Chế, giờ phút này đối với Tiêu Thần đương nhiên sẽ không có ác ý.

"Đây là ta hứa hẹn đưa ngươi cá." Người câu cá nâng tay phải lên, đem vòng lưới đưa về phía Tiêu Thần.

"Đạo hữu không cần như thế, ta có lẽ không cần con cá này." Tiêu Thần không có đi tiếp, hắn thấy được một cái vòng lưới, bị cái này Nhất Vi Thanh Hắc cá lớn chiếm hết, thêm chút suy tư thì biết rõ, đây là người câu cá duy nhất mang ra ngoài một con cá, Tiêu Thần không cần cá, nhưng cái này người câu cá, có lẽ đang yêu cầu con cá này.

"Không muốn từ chối nữa, có lẽ có một ngày, ngươi liền cần rồi." Người câu cá không có thu hồi vòng lưới.

"Vậy thì cung kính không bằng tuân mệnh." Tiêu Thần cảm nhận được hắn quyết tuyệt, vì vậy cũng không chối từ nữa, nhận lấy vòng lưới.

Một bên màu bạc Đại Xà nhìn đến vòng lưới bên trong cá lớn, trong mắt hướng tới cùng tinh thần say mê, căn bản không giấu được, cái này cũng bị Tiêu Thần nhìn ở trong mắt.

"Thật coi chúng ta không tồn tại sao?" Lên tiếng hay lại là Tà Tông Từ Quý, nói xong, trong tay hắn đã bắt đầu chuẩn bị pháp thuật.

Có người dẫn đầu, những người khác cũng rồi rít chuẩn bị xong phải ra tay, bọn họ đến từ Thần Tông cùng Tà Tông, mà người trước mặt, đầu tiên là chế giễu, nhưng sau đó không nhìn, cái này đã sớm để cho bọn họ đè ép nổi giận trong bụng, trọng yếu hơn là, bọn họ mưu đồ đồ vật, giờ phút này tự tại này thân thể con người phía sau.

Bọn họ đang đánh cuộc, liền coi như bọn họ không địch lại trước mắt người này, bọn họ đánh cược hẳn không dám không để ý bọn họ thân phận mà ra sát thủ, nếu là người này không địch lại bọn họ, cái này thì càng tốt, vì vậy rối rít động thủ.

"Đạo hữu lui về phía sau, ta tới gặp gỡ đám này đồ vật." Người câu cá đi về phía trước một bước, chậm chạp nói.

Tiêu Thần biết, cái này người câu cá, có lẽ thật là Nguyên Thần Đại Viên Mãn tu sĩ, căn bản không lo lắng hấn sự an nguy, nhắc theo cá lớn đi tới màu bạc Đại Xà trước mặt.

Tiêu Thần sau khi rời khỏi, Thần Tông cùng Tà Tông tu sĩ phát động công kích, đủ loại quang mang chớp lấp lánh, đủ loại pháp thuật ngang dọc, khí thế lớn, làm chung quanh thủy vực đều đang chấn động, xem xét lại người câu cá, giữa hấn nâng tay phải lên, hướng lên trước mắt nước đề một cái, cũng không có lóa mắt hào quang, cũng không có kinh người khí thế, nhưng rõ ràng là tại đáy nước, Tiêu Thần nhưng là thấy được từng vòng sóng gợn lấy người câu cá làm trung tâm khuếch tán ra, đối diện mười bốn người phát ra công kích, tại chạm được những thứ này sóng gợn thời điểm, cũng biến thành sóng gợn tiêu tán trong nước.

"Không chỉ là Hậu kỳ!" Mười bốn người đồng thời kinh ngạc, còn có mấy người nói ra suy nghĩ trong lòng.

Nguyên Thần Hậu kỳ tu sĩ mặc dù cũng không phải bọn họ có thể đối phó, nhưng là đối mặt bọn hấn liên thủ nghiêm túc một đòn, tuyệt đối sẽ không như thể dễ dàng liền đánh tan, cái này ít nhất đều hẳn là Nguyên Thần Đại Viên Mãn, thậm chí là, Thiên Cơ tu sĩ.

"Nếu không phải sợ phiền toái, hôm nay chính là các ngươi Từ Kỳ, bây giờ rút nhanh lên đi." Người câu cá rút cuộc hay lại là chiếu cố đến đối thủ sau lưng thế lực, không dám hạ sát thủ.

Tận đến giờ phút này, bọn họ mới phát hiện, nguyên lai cuối cùng giữ được bọn hấn đầu người, không phải cố gắng nhiều năm tu hành mà đến tu vi, mà là sau lưng tông môn hư ảnh.

"Coi như là Thiên Cơ, vậy thì như thế nào!" Tinh Quang nghe vậy, lông mày vắn với nhau, hấn và những người khác bất đồng, bởi vì bất kể là mực không, hay lại là Từ Quý, những thứ này đều là tu hành mấy trăm năm, đã sớm tại nguyên Thần Chi Cảnh lưu trú rất lâu người, mà hấn, chính là chưa đủ một trăm năm mười tuổi, là cùng núi Huyền Thanh Hiên Viên Ngọc Hạo, Hiên Viên cổ tháp mực lẫn nhau, một cái cấp bậc, thậm chí hơn kinh điển thiên tài chi tu.

"Ồ?" Người câu cá tựa hồ cũng nhắc lên một chút hứng thú.

"Tinh Liên."

Tinh Quang theo trong miệng thốt ra một đoá óng ánh trong suốt tám múi Liên Hoa,

Liên Hoa cánh hoa U Lam trong suốt, phía trên có khắc Tinh Đồ, tựa như cùng đem bầu trời đêm khắc ở Liên Hoa bên trên bình thường, cái này Liên Hoa theo Tinh Quang trong miệng bay ra sau đó, nhanh chóng trở nên lớn, chụp vào cách đó không xa người câu cá.

Cái này Liên Hoa xuất hiện trong nháy mắt, tại cái này trong nước đồng thời nhiều hơn một loại khí tức.

"Tiên Khí!"

Tiêu Thần thấp giọng nói, hơi thở này tuyệt đối sẽ không có lỗi, Tiêu Thần sử dụng qua mấy lần Ngọc Thiên Dao, mỗi lần lúc sử dụng sau khi, cũng sẽ xuất hiện loại khí tức này, đây chính là Tiên Khí, không nghĩ tới, cái này Tinh Quang lại có thể xuất ra một món Tiên Khí.

"Vội vàng bắt lại súc sinh này, Tinh Liên có thể vây khốn hấn." Tinh Quang tựa hồ đối với sử dụng bảo vật có tuyệt đối tự tin, tại Tinh Liên bay ra phía sau trực tiếp gọi những người còn lại tấn công về phía màu bạc Đại Xà.

Tiên Khí, là cả Tu Chân Giới cấp bậc cao nhất pháp bảo, ngay cả đại đạo tu sĩ chém giết, sử dụng cũng là Tiên Khí, Tinh Quang sử dụng được, ý tại khốn địch, coi như người câu cá là Nguyên Thần Hậu kỳ Đại Viên Mãn so Tinh Quang cảnh giới cao rất nhiều, nhưng trong thời gian ngắn cũng không thể có thể thoát khỏi khốn cảnh.

Cũng là bởi vì món này Tiên Khí duyên có, Thần Tông cùng Tà Tông tu sĩ, lập tức đổi bị động làm chủ động, giờ phút này không riêng gì màu bạc Đại Xà, liền Tiêu Thần cùng Nghịch Thương Thiên đều có nguy hiểm tánh mạng, đối với cái này phá hư bọn họ vốn là kế hoạch Trúc Cơ tiêu tử, bọn họ không ngại tiện tay thu thập.

Vốn là cái này màu bạc Đại Xà cũng là Nguyên Thần Đại Viên Mãn tu vi, nếu là đặt ở bình thường, chính là mượn bọn họ mười cái lá gan, bọn họ cũng quả quyết không dám mưu đồ, nhưng không biết bọn họ từ chỗ nào biết được, màu bạc Đại Xà Hóa Giao sắp tới, mà Hóa Giao từ đầu đến cuối, nó sẽ nghênh đón đứng đầu trạng thái suy yếu, càng kỳ quái là, tới nơi đây tu sĩ, còn biết được đại xà này phương pháp tu luyện, hơn nữa biết hẳn Hóa Giao yêu cầu một lần cuối cùng tới Điểm Tướng Đài hấp thu chiến ý, cho nên, làm xong hoàn toàn chuẩn bị, thể muốn bắt cái này Ngân Xà.

Nhưng bọn hấn không nghĩ tới là, trừ bọn họ ra, còn có Tiêu Thần cũng đi tới Cổ Xích Bích, hơn nữa phá hư bọn họ kế hoạch, càng không nghĩ tới là, Ngân Xà phía sau, còn có một cái Nguyên Thần Đại Viên Mãn tu sĩ, nếu không phải Tinh Quang nắm giữ Tiên Khí, bọn họ lần hành động này liền muốn hoàn toàn thất bại, hơn nữa từ nay danh tiếng quét dọn.

Nhưng bây giờ toàn bộ đều đã bất đồng, người câu cá bị Tiên Khí vây khốn, bọn họ lập tức phải chuyển bại thành thắng, mà người câu cá, hiển nhiên là không dám đánh giết bọn hấn, cứ như vậy, ngược lại cũng coi là bỏ tức trở lại.

Chỉ bất quá, Tiêu Thần tồn tại phương, cũng chưa có nhất định có thể làm xong chuyện, Tiêu Thần lại một người ôm lên Đại Xà, xông lên Đỉnh Tướng Đài, trước lúc này, hắn đem người câu cá cho hắn cá lớn đứt cho cái này màu bạc Đại Xà ăn, nhưng không muốn nhưng là, đại xà này ăn cá lớn sau đó, cả người trở nên cứng ngắc không gì sánh được, thẳng tắp, giống như một cái cây gậy lớn, Tiêu Thần khiêng chạy lên rồi Đỉnh Tướng Đài.

Vốn là Tiêu Thần có thể vận dụng Ngọc Thiên Dao, mang theo Nghịch Thương Thiên trực tiếp rời đi, bất quá hắn không có làm như thế, hắn không cách nào nhìn đến cái này ngu ngơ màu bạc Đại Xà luân vì người khác con mồi, không có cách nào nhìn đến vì một câu chót miệng cam kết, liền đem duy nhất đạt được "Cá" chấp tay đưa cho hắn người câu cá, vì vậy Tiêu Thần vận dụng một cái 100% có thể thành công hậu thủ.

Tiêu Thần khiêng "Rắn cây gậy" lên Đỉnh Tướng Đài sau đó, một chân đá nát rồi ở vào chính giữa Chu Du pho tượng, trong nháy mắt này, cả tòa Đỉnh Tướng Đài ánh sáng chợt lóe, rồi sau đó sương mù âm u tĩnh mịch, coi như là tại dưới nước, cũng không thể ảnh hưởng những sương mù này khuếch tán, thoáng qua giữa, sương mù liền bao phủ chu vi nơi, cùng Đỉnh Tướng Đài một kích cỡ tương đương hình tứ phương Quang Trụ phóng lên cao, đem tất cả mọi người tại chỗ, đều hút vào rồi trong đó, mà ở xa xôi trên mặt nước, truyền ra một cái giọng nữ thét chói tai, rồi sau đó nhanh chóng biến mất.

Đối mặt tia sáng này, ngoại trừ đã làm xong chuẩn bị Tiêu Thần bên ngoài, bao gồm người câu cá ở bên trong tất cả mọi người đều là cả kinh, nhưng đều phản ứng không kịp nữa, liền bị ánh sáng hoàn toàn che giấu, tiếp lấy mất đi Ngũ Cảm Lục Thức, tại đang hồi phục rồi sau đó, bọn họ phát hiện đã tới một cái thế giới xa lạ.

Nơi đây, đúng là Cửu Châu Bát Quái Trận bên trong, Tiêu Thần cái này hậu thủ, chính là đánh nát pho tượng khởi động Cửu Châu Bát Quái Trận, chẳng qua chuyện ra khẩn cấp, hắn chưa kịp cho trận pháp này làm ra điểm tỳ vết nào, không biết còn có thể hay không thể thuận lợi đi ra, nhưng lúc đó, chỉ có thể như thế, không có cái khác càng làm dễ pháp.

Bị ánh sáng hút vào Cửu Châu Bát Quái Trận sau đó, bất luận là Thần Tông người, hay lại là Tà Tông tu sĩ, bọn họ đều tự phân tán ở bất đồng địa phương, ở vào bất đồng địa hình bên trong.

Tiêu Thần khôi phục nghe nhìn sau đó, phát hiện hắn tại một nơi trong đồng loạn thạch, mà ở hắn cách đó không xa, là biến thành "Cây gậy" màu bạc Đại Xà, không chỉ có như thế, tại Tiêu Thần trong ngực còn nằm một cái tiểu cô nương, xác thực nói, là một cái Tiểu Ni Cô, Tiêu Thần trong lòng cả kinh.

"Cái này Cửu Châu Bát Quái Trận còn có chức năng này?" Tiêu Thần tự lẩm bầm.

"Ừ?" Tiểu Ni Cô anh ninh một tiếng, cũng mở mắt, phát hiện mình nằm ở một cái nam tử trong ngực, hoa dung thất sắc, tựa hồ quên mất nên làm gì, lại đem đầu chôn ở Tiêu Thần ngực.

"Ách . . Cái này, tiểu muội muội, như vậy không tốt." Tiêu Thần cũng là bất đắc dĩ, đây chính là không hơn không kém ôm ấp yêu thương rồi.

"A!" Sau khi nghe Tiểu Ni Cô kinh ngạc lên tiếng, rồi sau đó nhanh chóng đứng dậy rồi đi Tiêu Thần, đứng xa xa.

Tiêu Thần nhìn một cái, cái này Tiểu Ni Cô mặt đẹp đã đỏ đến bên tai, nàng cúi đầu, lại khóc lên.

"Người . . Ách . . Tiểu muội muội, người trước đừng khóc a, người tại sao lại ở chỗ này?" Tiêu Thần có chút không biết làm sao.

Tiểu Ni Cô chẳng qua là thấp giọng khóc sụt sùi, cũng không trả lời, Tiêu Thần trong lúc nhất thời cảm thấy giờ phút này làm cái gì cũng không hợp thời thích hợp rồi.

"Không được, thế nào đem nó cho quên." Tiêu Thần tâm thần động một cái, nhớ lại một bên "Cây gậy" rắn, vội vàng xoay người lại đi tới nó trước người.

Cái này màu bạc Đại Xà hay lại là giống như cây gậy giống nhau, trong mắt cũng không có thần quang, biểu tình cũng đông đặc ở nuốt vào cá lớn thời điểm đáng vẻ.

Tiêu Thần không biết đây là tình huống gì, càng không có biện pháp gì, đang đang nghĩ biện pháp thời điểm, "Cây gậy" thân rắn thể mềm nhũn, lại biến trở về liễu chi trước đáng vẻ, nhưng khí thế nhưng ở một phần phân tăng cường, nhưng trong mắt để lộ ra thống khổ, Tiêu Thần liếc mắt một liếc thấy rồi đi ra, đây là sắp Nhập Ma điềm báo trước.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 185: Tổ Liên

Tiêu Thần không có tri hoãn, tại chỗ ngồi xếp bằng xuống, tay bên ngực trái miệng một vết, hoá nhật xuất hiện tại trên đầu gối, Tiêu Thần nhắm hai mắt, lại mở ra thời điểm, trong mắt chỉ có yên lặng, như một cái đầm không thể nhận ra ngọn nguồn nước sâu, Tiêu Thần giữa ngón tay lưu động nhịp điệu, chính thức một khúc 《An Hồn》 thanh âm.

Đám này Nghịch Thương Thiên vượt qua Hóa Hình Chi Kiếp Cầm Khúc, giờ phút này lần nữa trợ giúp một con yêu thú chống đỡ Tâm Ma xâm Phệ, một tên nhân loại chi tu, hai lần vận dụng Thiên Bảo, cũng là vì không thuộc mình chi Tộc, cái này không thể không nói, vốn là một loại không bình thường.

Xinh đẹp tiếng đàn từ từ vang lên, dần dần như thủy triều tràn ra lối đi, sung doanh trong đồng loạn thạch mỗi một chỗ không gian, tiếng đàn bên trong phảng phất có một cái trắng tiên nữ tại bay múa theo gió, dáng múa ưu nhã cao quý, lại thích giống như có nhiều đóa chói mắt Liên Hoa thứ tự còi mở, phiêu dật ra Âm Luật hương thơm.

Một bên tiểu ni cô nghe tiếng đàn cũng dần ngừng lại rồi khóc sụt sùi, tựa hồ bị Tiêu Thần tiếng đàn lây, đứng tại chỗ, nhưng trái tim đã chìm vào Cầm trong tiếng, từ từ, cô ấy là mang theo nước mắt trên mặt, xuất hiện một màn nhân nhật cười yếu ớt, vẻ mặt yên lặng an lành, giờ khắc này, nàng cực kỳ giống sớm tối cung phụng Nữ Bồ Tát.

Giờ phút này màu bạc Đại Xà trong mắt thống khổ rõ ràng thiếu rất nhiều, hiển nhiên Tiêu Thần Cầm Khúc đưa đến không nhỏ tác dụng, nếu là một mực tiếp tục như thế, cái kia đại xà này không bao lâu, là có thể Hóa Xà Thành Giao, bước vào chân chính Thiên Cơ nhóm, nếu là có tạo hóa trưởng thành tới đỉnh phong, cái kia tại toàn bộ Tu Chân Giới, cũng là có thể xưng bá nhất phương Đại Yêu rồi, bởi vì bất hóa hình Yêu Thú, không thể tu luyện tới đại đạo, không biết đến tại sao, bởi vì cho tới bây giờ không có đại đạo tu vi Yêu Thú, cho dù Tiêu Thần gốc quá Tây Vực hoang mạc khu vực trung tâm, cũng chỉ là có Thiên Cơ Đại Viên Mãn Yêu Thú, mà không phải đại đạo tu vi.

Nhưng bởi vì Yêu Thú tính đặc thù, Thiên Cơ Đại Viên Mãn Yêu Thú, cơ hồ cũng thì tương đương với đại đạo tu sĩ, chiến lực không hề yếu.

Mới vừa rồi cái này Ngân Xà ăn người câu cá đưa cho Tiêu Thần cá lớn phía sau, cảm thấy một loại rất đặc biệt, nhưng là chính mình cần thiết năng lượng tiến vào thân thể, trong lúc này năng lượng khiến nó Hóa Giao tiến trình nhanh hơn rất nhiều, thân thể trở nên cứng nhắc vốn là Hóa Giao trong đó một vòng, sau đó mới là Tâm Ma, Yêu Thú bình thường không Tu Tâm, thường thường Tâm Ma kiếp mới là Yêu Tu độ khó nhất qua sinh tử đại kiếp.

Vốn là nó khi Độ Kiếp yêu cầu người câu cá trợ giúp, nhưng không nghĩ không biết là tin tức gì sẽ bị Thần Tông cùng Tà Tông tu sĩ biết được, mai phục bên dưới, suýt nữa bỏ mạng, mà ở bất đắc dĩ dưới tình huống, tiến vào cái này Cửu Châu Bát Quái Trận bên trong, không có người câu cá trợ giúp, nó muốn độ quá tâm ma sinh tử kiếp cơ hội, nhỏ như có thể coi thường, cơ hồ nhất định sẽ thất bại, ngàn năm đạo hạnh, rất có thể lúc đó vừa tan chỉ.

Nhưng là coi là cái này Ngân Xà trời ban cơ duyên, có thể có được Tiêu Thần lấy Tinh U Cầm Tâm Cầm Nghệ vì đó đánh đàn An Hồn Khúc, mà Cầm sửa chữa cũng là vì số không nhiều có thể trực tiếp trợ giúp người khác thời gian chế tạo Tâm Ma tu sĩ, hơn nữa hiệu quả khả năng so người câu cá trợ giúp nó phải tốt hơn nhiều.

Đạt được Tiêu Thần trợ giúp, nếu không ra ngoài dự liệu, cái này Ngân Xà rất nhanh thì có thể qua trải qua Hóa Giao kiếp, từ nay bước vào Yêu Tu Đại Thành nhóm, nhưng mà ngay tại lúc này, một đoàn ngọn lửa màu tím trong nháy mắt bọc lại Đại Xà, ngọn lửa xuất hiện tốc độ, sắp đến nhường Đại Xà không kịp làm phản ứng chút nào, sắp đến Tiêu Thần còn đến không kịp dừng lại Cầm Khúc xuất thủ cứu giúp.

"Quan Âm nước mắt."

Tiêu Thần vẫn còn ở đàn tấu cầm khúc, bọn họ minh bạch, lúc này đúng là Ngân Xà đối kháng Tâm Ma thời khắc mấu chốt, giờ phút này nếu là An Hồn Khúc chặt đứt, cái kia Ngân Xà tình trạng chỉ có thể hồng bet hơn, may mắn, một bên tiểu ni cô chấp hai tay, sau khi mở ra nhấc cánh tay vung lên, ngọn lửa màu tím bên ngoài, xuất hiện một tầng thủy mạc, màn nước này nhìn giống như là tầm thường giống như thanh thủy, nhưng lại đang từ từ tắt đến Tử Hòa.

"Thánh Khiết Tâm Kinh." Một cái mang theo cái này một chút kinh ngạc thanh âm truyền tới, Tiêu Thần vừa nghe là biết, đây chính là Từ Quý, "Tiểu tặc ni cô là Thanh Liên Am "

"Thật là oan gia ngõ hẹp." Tiêu Thần thâm thờ dài một câu, thật là đáp lại câu cách ngôn kia, càng không muốn thấy cái gì càng ngày cái gì, giờ phút này Từ Quý xuất hiện, để cho bọn họ tình trạng trở nên vô cùng tệ hại, Từ Quý là Tà Tông một phe nhân mã bên trong tu vi cao nhất người, nếu là thường ngày, tự nhiên còn chưa đủ Ngân Xà bữa ăn ngon.

Bất quá dưới mắt cái này Ngân Xà chính phòng tại Hóa Giao thời kỳ mấu chốt, đối kháng Tâm Ma cũng còn không có đủ sức,

Càng không cần phải nói ngoài định mức còn muốn ứng phó một tên Nguyên Thần tu sĩ, hấn chỗ sâu tại tím trong lửa lại không có biện pháp thi triển thủ đoạn tới thời gian chế tạo, chỉ cần nặc cho Yêu Khu chống cự, vốn lấy huyết nhục chi khu tới đối kháng tu sĩ thần thông, tất nhiên chống đỡ không được bao lâu, thật may lấy được dị chủng lực lượng dễ chịu, khiến nó áp lực nhỏ rất nhiều.

"Thanh Liên Am?" Tiêu Thần trên tay đang ở đàn tấu cầm khúc, nhưng đã tại Từ Quý đến thời điểm thối lui ra Tinh U Cầm Tâm tâm cảnh, Tiêu Thần đạt tới Tinh U Cầm Tâm thời gian còn rất ngắn, không làm được thu phát tùy ý cùng không động do tâm, tâm thần dễ loạn, loạn lên liền không cách nào giữ yên tĩnh âm u Thông Huyền trạng thái, ngay cả Cầm Khúc đối với Ngân Xà hiệu quả cũng ít đi không ít.

Thanh Liên Am cùng núi Huyền Thanh, Hiền Viên cổ tháp, kéo tinh cốc bình thường, đều là Thất Thần Tông nhóm, hơn nữa Thanh Liên Am càng là cùng

Hiên Viên cổ tháp giống như là Phật Tu nơi, bất đồng là, Hiên Viên cổ tháp toàn bộ là nam tăng, mà Thanh Liên Am là toàn bộ là nữ ni cô, Tiêu Thần không nghĩ ra, tại sao cái này Cửu Châu Bát Quái Trận bên trong, sẽ xuất hiện Thanh Liên Am đệ tử, trước hán cũng không có tại đáy nước Điem Tượng Đài bên cạnh chứng kiến có Thanh Liên Am đệ tử mới đứng.

Mà Tiêu Thần không biết là, vừa mới nằm ở trong ngực hán tiểu ni cô, Phật hiệu Tổ Liên, chính thức Thanh Liên Am đệ tử, đúng lúc nàng cũng tới nơi này Cổ Xích Bích nơi, mà nàng cái này tới mục đích là thu thập một loại chỉ có tại cái này Cổ Xích Bích nơi mười lăm đêm, Đại Thủy Yêm không toàn bộ thời điểm mới phải xuất hiện một loại thực vật —— Thanh Thủy hoa sen.

Thật không nghĩ đến là, tại thu thập tốt rồi Thanh Thủy hoa sen, đang chuẩn bị lúc rời đi sau khi, dưới nước đột nhiên truyền tới một Bốn Phương Quang Trụ, nàng không né tránh kịp nữa liền bị hít vào rồi nơi đây, sau khi tỉnh lại phát hiện lại nằm ở một cái nam tử xa lạ trong ngực.

Sau đó nàng nhìn thấy thanh niên nam tử này làm một con yêu thú đánh đàn Tinh Tâm An Hồn Cẩm Khúc, khúc đàn này là nàng nghe qua đẹp nhất Âm Luật, hán không nghĩ tới, cao siêu như vậy Cẩm Nghê, lại là hiện ra ở một người trẻ tuổi tay, ngay cả nàng lúc ấy cũng bị tiếng đàn này hấp dẫn, say mê ở trong đó, tiếp theo chính là Từ Quý xuất hiện, mà nàng ra tay giúp đỡ.

"Nếu ngươi là Nguyên Thần chi tu, lão quỷ kia ta lập tức đi xa, chẳng qua cái này Thai Thành Sơ kỳ mà, liền không đáng giá nhắc tới rồi." Từ Quý xuất hiện sau lưng Tiêu Thần cách đó không xa, nhìn đến Tổ Liên nói.

Thanh Liên Am Thánh Khiết Tâm Kinh, đúng là hán Từ Quý tu công pháp hoàn mỹ khác tinh, cơ hồ là mọi phương diện khác chế, nhưng Tổ Liên chẳng qua Thai Thành Sơ kỳ tu vi, cùng Từ Quý trong nguyên thần kỳ đỉnh phong kém quá thực quá xa, có thể hơi chút tắt đến Từ Hòa đã là vô cùng không khỏi sợ, nhưng đối với Ngân Xà không sinh ra được tính thực chất trợ giúp.

Từ Quý đương nhiên biết cái này Ngân Xà đang tại đối kháng Tâm Ma, mà đánh đàn Tiêu Thần đang giúp giúp hán, đối với cái này phá hư bọn họ toàn bộ tiêu kế hoạch một dạng, Từ Quý không để ý chút nào theo tay gạt đi hán, sinh mệnh toàn bộ vết tích.

Nghĩ đến liền làm, Từ Quý hướng về phía Tiêu Thần một chỉ, một chút Từ Hòa bay về phía Tiêu Thần sau não, cái này cùng hán thiêu hủy Ngân Xà, là cùng một chiêu thức, chỉ bất quá bay về phía Tiêu Thần cái này đoàn ngọn lửa rất nhỏ, Tiêu Thần đương nhiên sẽ không ngồi chờ chết, hán một tay khay đàn, trống đi một cái tay lấy ra Bích Lưu trở tay một kiếm, mũi kiếm mang theo trắng đen sắc mặt, nghênh hướng ngọn lửa màu tím.

"Thiên Kiếm Ngũ Trọng."

Tiêu Thần thi triển đúng là núi Huyền Thanh cơ sở kiếm pháp, Thiên Kiếm một chiêu cuối cùng, mang theo trắng đen sắc mặt mũi kiếm chính xác đụng vào một chút ngọn lửa màu tím bên trên, Nguyên Thần đối với Trúc Cơ, vốn là không hồi hộp chút nào kết quả, nhưng cái này Nhất tinh ngọn lửa màu tím, hết lần này tới lần khác ngay tại Tiêu Thần tràn đầy trắng đen sắc mặt kiếm đánh xuống tiêu tán, mà Tiêu Thần phảng phất không có bị tổn thương gì giống nhau.

Tiêu Thần sử dụng, chính là Luyện Thể Chi Sĩ kỹ xảo, "Thiên Kiếm Nhất Ảnh", tại một hơi giữa, Tiêu Thần phát ra hơn bảy ngàn lần kiếm đánh hay lại là trở tay dưới tình huống, ngón này, so với năm đó cùng Hiên Viên Ngọc Hạo tỷ đấu lúc, mạnh quá nhiều.

"Nguyên lai ngươi tiểu tử này cũng là núi Huyền Thanh người, hay lắm, hay lắm." Từ Quý công kích không có hiệu quả, hán lại không một chút nào nao, hán nhìn ra Tiêu Thần sử dụng kiếm pháp xuất từ núi Huyền Thanh, ngược lại cười ra tiếng thanh âm.

Nếu để cho Tiêu Thần nói ra mười tám cái thanh minh giới trong lịch sử danh nhân, Tiêu Thần có thể mở miệng liền nói đến, nhưng đối với đương thời nổi danh tuổi trẻ chi tu, hán biết liền rất có hạn rồi, cái này Từ Quý tên, hán cũng là lần đầu tiên nghe nói, nếu không lời nói, không biết hiện tại tại hán sẽ lo lắng cái gì.

"Đạo sĩ cùng ni cô, tốt a, đây thật là cực tốt." Từ Quý tự mình cười lớn nói.

Nghe được câu này, Tiêu Thần mặc dù không biết tiếp đó sẽ thế nào, nhưng không hiểu tim đập loạn, một loại không an lòng tự chiếm cứ hán toàn bộ nội tâm.

Tiểu ni cô Tổ Liên đang đang toàn lực duy trì tên kia gọi "Quan Âm nước mắt" thủy mạc, mà Từ Quý phát ra Từ Hòa, cũng bị tắt nho nhỏ một tầng.

"Từ Đào!"

Từ Quý cuồng tiếu, hai tay hướng lên trời không đẩy một cái, không trung trong nháy mắt xuất hiện một màn từ ý, rồi sau đó ở trên trời tạo thành một cái màu tím Đào Từ hình dáng chùm sáng, Từ Đào tên, danh xứng với thực.

Tại cái này Từ Đào thành hình sau đó, bắt đầu thông xuống tí ti ánh sáng, phảng phất cả thế giới, đều biến thành màu tím, mà Tiêu Thần không có cảm giác được bất cứ dị thường nào, không cảm giác được, thường thường nguy hiểm hơn.

Tiêu Thần không biết Từ Quý lai lịch, Từ Quý mặc dù thân ở Ma Cung, nhưng hán một chút không khát máu thị sát, hán chỉ có một yêu thích, đó chính là thưởng thức và chế tạo, thiên hạ không cho không chỉ tình.

Tiêu Thần cùng Tổ Liên cũng không biết, bọn họ giờ phút này chính phòng ở một cái như thế nào trong nguy hiểm, trước Từ Quý lời muốn nói tốt, tự nhiên lại rõ ràng chẳng qua, rõ ràng chính là muốn phải Tiêu Thần cùng Tổ Liên, không chỉ tương hợp.

Một là núi Huyền Thanh, một là Thanh Liên Am, hai cái đều là Thất Thần Tông tông môn, đạo sĩ cùng Phật gia ni cô tương hợp, đây quả thực có thể

hoàn toàn hồng rồi hai nhà danh tiếng, mà ma đạo Đại Thần Thông tu sĩ đều làm không được đến chuyện, lập tức hấn liền muốn đích thân làm được, trước hấn, là xuất phát từ nội tâm mừng như điên.

Ánh sáng màu tím vừa mới xuất hiện thời điểm, Tiêu Thần cùng Tổ Liên đều không có cảm giác được dị thường, nhưng theo thời gian từ từ chết đi, dần dần, Tổ Liên đầu tiên xảy ra dị thường, vốn là bởi vì sử dụng Thánh Khiết Tâm Kinh mà đã trở nên bình thường sắc mặt, giờ phút này lại cúp một mặt triều hồng, Tiêu Thần cũng phát giác không đúng, lập tức hấn lập tức đem Tinh Tâm Quyết đọc lên âm thanh, nhưng phát sinh dị thường, không có giảm bớt chút nào.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 186: Rắn Hóa Giao, Giao Hóa Đạo

"Đây cũng không phải là cái gì Mê Thần Loạn Tâm Chi Thuật." Từ Quý cười càng phát ra câu kinh, trong thanh âm để lộ ra kích động, biểu lộ không thể nghi ngờ.

"Đây là, độc."

Tiêu Thần Thanh Minh Bán Tiên Chi Thể, thêm hai lần trước sát khí Luyện Thể, cũng còn không chịu nổi loại độc tố này, càng không cần phải nói tu đạo Tổ Liên, giờ phút này Tổ Liên đã biết vì sao lại như thế, nhưng quanh thân truyền tới cảm giác, đã để cho nàng khó tự kiềm chế, nàng nghĩ đến khả năng phát sinh hậu quả, không khỏi để lại nước mắt, nhưng thân thể truyền tới kích động, lại không có bởi vì nàng rơi lệ mà giảm bớt, ngay cả Tiêu Thần cũng không chống đỡ được, ngưng đánh đàn hai tay.

Nếu tiếp tục như vậy, Tiêu Thần cùng Tổ Liên tương hợp, chẳng qua là vấn đề thời gian, hơn nữa, thời gian này sẽ trôi qua rất nhanh, đến lúc đó, Tiêu Thần khó có thể tưởng tượng, sau đó Tổ Liên làm như thế nào đối mặt đời người.

"Tiểu lưu manh, ta thành công." Một cái xa lạ thanh âm tại bên trong vùng không gian này vang lên, Tiêu Thần có thể xác định, thanh âm này hấn cho tới bây giờ chưa từng nghe qua, mà giờ khắc này lại kêu hấn tiểu lưu manh.

Xung hô này, chỉ có Bệnh lão nhân cùng Nghịch Thương Thiên mới có thể đối với hấn sử dụng, mà Nghịch Thương Thiên giờ phút này cùng mình tẩu tán, Bệnh lão nhân tự nhiên không thể nào xuất hiện ở nơi đây, cái kia đến tốt cùng là ai? Tiêu Thần không biết, giờ phút này hấn và Tổ Liên tình cảnh tương đối không hay, bởi vì Tổ Liên đã lôi kéo run rẩy thân thể đi về phía Tiêu Thần.

Tiêu Thần động linh cơ một cái, hấn muốn đem Tổ Liên thu vào trong cơ thể mình trong không gian, như vậy trải qua, phiền toái liền tạm thời giải quyết một cái, về phần Từ Quý nơi này, quả thực không được, cũng chỉ có cầu lạnh xuất thủ, chỉ bất quá cứ như vậy, vừa mới hồi phục lại một lần đại đạo một đòn, liền muốn như vậy không có, mà Tiêu Thần mới vừa bước vào Tu Chân Giới, sau này còn sẽ gặp phải nguy hiểm gì, cũng không ai biết, tóm lại chuyện này cũng không hề tốt đẹp gì cho cam, nhưng nếu bây giờ không có biện pháp, cái này cũng đúng là thủ đoạn cuối cùng.

Rất nhanh, Tổ Liên liền đi tới Tiêu Thần trước mặt, Tiêu Thần đứng dậy, duỗi tay nắm lấy Tổ Liên bả vai, liền muốn hành động, có thể không gian trong cơ thể một chút phản ứng cũng không có, Tiêu Thần phát hiện, căn bản không có biện pháp đem Tổ Liên bỏ vào, một điểm hy vọng cuối cùng lúc đó tan biến.

"Tiểu lưu manh, ta thành công. Hóa Giao thành công." Xa lạ kia thanh âm vang lên lần nữa, Tiêu Thần lúc này mới biết, nguyên lai thanh âm này là vừa mới màu bạc Đại Xà phát ra, vì sao sẽ để cho hấn tiểu lưu manh, chỉ sợ là trước đang nhìn hấn và Nghịch Thương Thiên tranh luận thời điểm liền ghi nhớ.

Nghe được thanh âm này, Tiêu Thần cảm giác lại lần nữa thấy được hi vọng, cái này Ngân Xà Hóa Giao thành công, liền ý nghĩa thành công như phá Thiên Cơ, mà Thiên Cơ Yêu Tu khủng bố đến mức nào, Tiêu Thần không biết, sợ rằng cái này Từ Quý cũng không muốn biết, nhưng không biết vì sao, chung quanh bọn họ tình trạng, không hề có một chút nào đạt được cải thiện.

"Nhưng là. . ." Nghe được Ngân Giao sau đó một câu nói thời điểm, Tiêu Thần vừa mới nhật lên hi vọng lần nữa bẻ nát.

"Ta tại Hóa Giao trong quá trình, sinh mệnh tinh nguyên cùng lực lượng, bị đốt cháy quá nhiều, hiện tại tại thân thể căn bản không cảm cự nổi Thiên Cơ lực lượng, tiểu lưu manh, ta sợ rằng lại phải chết." Ngân Giao thanh âm ôn hòa truyền vào Tiêu Thần trong tai, trong đó mang theo cái kia một tia không bỏ, biểu lộ rất rõ, đó là với cái thể giới này không bỏ, nhưng không bỏ bên trong bất đắc dĩ cùng quyết tuyệt, giống vậy vô cùng rõ ràng.

"Không việc gì, người chống nổi, người câu cá sau khi đến, hấn sẽ có biện pháp." Tiêu Thần không biết như thế nào truyền âm, trực tiếp mở miệng nói,

cũng không biết Ngân Giao có thể nghe được hay không.

Bao quanh màu bạc Đại Xà ngọn lửa màu tím tại đã vừa mới tắt, giờ phút này hiện ra, là một cái cùng vừa mới màu bạc Đại Xà bình thường phẩm chất, nhưng lân rở ràng biến hóa rất lớn, hơn nữa trên đầu cũng nhiều hơn một cái thật dài Độc Giác, cái này chính thức Ngân Xà Hóa Giao thành công, Ngân Giao.

Mà bất luận là Thần Tông hay lại là Tà Tông chi tu, bọn họ các loại (chờ) chính là cái này thời điểm, cho dù không có Từ Quý trước xuất thủ quấy nhiễu, tại cái này Ngân Xà Hóa Giao thành công trong thời gian ngắn cũng sẽ rơi vào một loại trạng thái suy yếu, giờ phút này hấn tu vi, nhiều nhất có thể giữ tại Nguyên Thần sơ kỳ, căn bản không có một chút uy hiếp.

"Người tiền ta 'Cá '. Ta bây giờ đem ta tặng cho người." Ngân Giao câu nói sau cùng, không chỉ truyền vào Tiêu Thần trong tai, liền một bên tùy ý cười như điên Từ Quý đều nghe được.

"Không tốt." Từ Quý cực kỳ hoảng sợ, trong nháy mắt nghĩ tới Ngân Giao tiếp theo có thể sẽ làm việc, vì vậy chợt đứng dậy nhảy một cái, thoáng cái liền xuất hiện ở Ngân Giao thân hình không lồ bên cạnh,

Chẳng qua hiển nhiên là đã muộn.

Từ Quý nhảy đến Ngân Giao bên người thời điểm, Ngân Giao trên người đã dấy lên ngọn lửa màu bạc, thấy vậy Từ Quý lập tức liền muốn rút người ra rồi đi, nhưng là nếu chậm, chính là một bước sai, bước bước sai, giờ phút này Từ Quý muốn rời khỏi, đã tới không kịp, chỉ thấy Ngân Giao lộ ra một cái móng vuốt, bắt lại vừa mới nhảy lên Từ Quý, cái này tốc độ xuất thủ, cái này trước kết thúc, thật là chừng như hai thứ.

Từ Quý lại không có một chút cơ hội phản kháng, liền bị chộp vào rồi móng vuốt bên trong, tại Ngân Giao chung quanh thân thể thiêu đốt ngọn lửa, rất nhanh thì lan tràn đến Từ Quý trên người, đừng xem cái này màu bạc lửa thiêu đốt được phi thường nhu hòa, phảng phất không có một tí nhiệt độ, chỗ tại trong đó Ngân Giao cũng không nhìn ra một tia khác thường, nhưng khi ngọn lửa này lan tràn, bao trùm lên Từ Quý thân thể thời điểm, hấn mới biết, cái này nhìn như ôn hòa ngọn lửa, là một loại thể nào nhiệt độ cao.

Chỉ trong nháy mắt, Từ Quý dùng để chống đỡ ngọn lửa linh lực, liền tiêu xuất bảy thành, hơn nữa không có hiệu quả lớn lắm, Từ Quý luống cuống, như vậy tốc độ, không cần ba cái hô hấp, hấn tiếp theo bị đốt thành tro bụi, hơn nữa tại ngọn lửa màu bạc này bên trong, hấn có thể ngay cả Nguyên Thần đều không chạy khỏi, chờ đợi hấn, lại là Thần Hình Câu Diệt cái này một cái đáng sợ kết cục.

Trước bọn họ bị Diêm Tướng Đài phát ra ánh sáng soi phía sau, mất đi Ngũ Cảm Lục Thức, khôi phục lại thời điểm, không biết được nơi nào, mà Từ Quý khi theo ý đi đi lại lại bên dưới, phát hiện Tiêu Thần cùng bọn họ mục tiêu chuyển này, Ngân Xà, một mình hấn phát hiện Ngân Xà, hay lại là đang ở Hóa Giao trong quá trình Ngân Xà, vốn là hấn cho là, lúc này là một trận Đại Tạo Hóa, nhưng là không nghĩ tới, lại sẽ là như vậy kết quả.

"Tiêu từ, người chính là không trốn thoát." Đây là Từ Quý ý thức tiêu tán trước phát ra người cuối cùng thanh âm, trong đó bao hàm quá nhiều đối với Tiêu Thần khó chịu.

Sau đó một tên trong nguyên thần kỳ tu sĩ ma đạo, cứ như vậy lặng yên không một tiếng động chết ở ngọn lửa màu bạc bên trong, ngay sau đó, một cái người tí hon màu tím xuất hiện, còn đến không kịp bay đi, trong nháy mắt liền bị ngọn lửa màu bạc tổng táng, Từ Quý lúc đó, Thần Hình Câu Diệt.

"Tiêu lưu manh, nói cho ta biết đại ca, chúng ta nói, đều sai lầm rồi, coi như ta lần này không chết, cũng sẽ rất nhanh đi tới đạo này cuối, đến lúc đó, cũng khó trốn kiếp số." Ngân Giao thanh âm lần nữa truyền tới, giờ phút này có thể thấy được, thân thể hấn đã kinh biến đến mức tàn phá không chịu nổi, không biết là trước ngọn lửa màu tím gây nên, hay lại là mới vừa rồi chính mình dấy lên ngọn lửa màu bạc gây nên, nhưng bất kể là loại nào, đều quyết định, Ngân Giao chẳng mấy chốc sẽ cùng cái thể giới này nói gặp lại sau.

Vào lúc này, Ngân Giao di chuyển, nó lôi kéo vạch tội hư thân thân thể, đi tới Tiêu Thần trước mặt, Tiêu Thần không nhúc nhích, chẳng qua là không động thân sắc đem Tổ Liên dời đến phía sau hấn, mà Tổ Liên chính là từ phía sau ôm lấy Tiêu Thần, Tiêu Thần một cái giật mình, khé miệng lộ nở một nụ cười khổ, cái này không trách Tổ Liên, bởi vì hấn mình cũng sắp không chống đỡ được đến từ thân thể, linh hồn, nội tâm nguyên thủy nhất kích động.

"Nhớ nói cho ta biết đại ca." Ngân Giao lần nữa nhấn mạnh, sau đó thiêu đốt tại bên ngoài thân ngọn lửa đột nhiên mãnh liệt, ngọn lửa này, trong nháy mắt liền bao lại Tiêu Thần cùng Tổ Liên.

Cửu Châu Bát Quái Trận ngoài ra nơi, đây là một mảnh biển rộng mênh mông chi tân, người câu cá một thân một mình ngồi ở bên bờ một nơi trên đá ngầm, hấn bị cái kia kỳ dị ánh sáng soi phía sau cũng mất đi đối với ngoại giới cảm giác, các loại (chờ) khôi phục như cũ thời điểm, vậy khốn hấn Tiên Khí không có ở đây, hấn cũng không biết là đến nơi nào.

Sau khi đi tới nơi này, hấn có loại cùng chỗ đang câu cá trên đài lúc cảm giác, đây còn là bởi vì hấn đang câu cá trên đài thời gian quá dài, nếu là người bên cạnh, cũng tỷ như Tiêu Thần, cho dù là đã đến Điều Ngư Đài, cũng không cách nào cảm giác ra loại này cực kỳ nhỏ tương tự.

Sau một hồi lâu, hấn đứng đứng dậy rồi đi đá ngầm, hướng trong biển đi tới, đi ở trên mặt nước, hấn biết, cái này biển khơi khả năng cũng không phải thật sự là biển khơi, cái kia sáng lên hình tứ phương Quang Trụ, hoặc là đem bọn họ dẫn vào rồi trong ảo cảnh, hoặc là chính là truyền đến rất xa địa phương, nếu không phải cảm nhận được một tia cùng Điều Ngư Đài tương tự khí tức, hấn cũng căn (cái) vốn không có một điểm biện pháp nào phán đoán là loại tình huống nào, bất quá bây giờ, hấn ngược lại có một cái ti chính mình suy đoán.

Giờ phút này, người câu cá liền đang dùng chính mình phương thức, tới nghiệm chứng suy đoán, lấy hấn bây giờ tu vi, đã có tư cách như vậy.

Ngoại trừ Từ Quý bên ngoài cái khác Thần Tông cùng Tà Tông chi tu, bọn họ giống nhau bị Diêm Tướng Đài Quang Trụ hút vào rồi Cửu Châu Bát

Quái Trận bên trong, hơn nữa giống nhau phân tán đến bất đồng địa phương, đang bị hút vào trong trận lúc, Tinh Quang Tiên Khí Tinh Liên, mất đi khôn tóa mục tiêu, dựa vào Tiên Khí cùng chủ nhân khó mà chặt đứt liên lạc, bay trở về Tinh Quang bên người.

Bọn họ đều là Nguyên Thần Huyền Cảnh chi tu, đối với đột phát chuyện này, đều có nhất định phán đoán, nhất là bọn họ đều là Thần Tông hoặc là Tà Tông đệ tử, kiến thức tự nhiên không phải Hoàng Cực cái loại này Tiểu Phái tu sĩ có thể so sánh, tại tạm thời không biết làm sao sau đó, đều tự lựa chọn bất đồng phương pháp, phải rời khỏi chỗ này.

Ba ngày sau, người câu cá đã hoành khóa tám cái khu vực, hần đi qua cái này tám cái khu vực, cảnh tượng cùng khí tức hoàn toàn bất đồng, có là rừng cây, có là sa mạc, còn có không có một bóng người thành thị, hoặc là bờ hồ vân vân không đồng nhất, người câu cá tại bước ra bước kế tiếp sau đó, đi tới một nơi loạn thạch khí thể nham thạch bãi.

Nơi này có lớn nhỏ không đều màu xanh đen nham thạch, phía dưới là màu trắng cát, nhưng lại không có biển, cũng không có hồ, đang câu cá người bước vào khu vực này thời điểm, trong lòng một trận quặn đau, không biết nguyên nhân gì, hần chảy xuống hai hàng thanh lệ.

"Loại này làm người ta thương tâm muốn chết cảm giác, là cái gì, rốt cuộc là cái gì?" Người câu cá chính mình cũng là cả kinh, đây hoàn toàn là tiềm thức rơi lệ.

Hần bắt đầu bước nhanh hơn, tùy ý lựa chọn một cái phương hướng nhanh chóng đi trước, trên người không có nữa cái loại này khoác áo toi, đầu đội nón lá cũng không ảnh hưởng chút nào lạnh nhạt.

Loạn thạch đầy bên trong, hai bóng người còn đang dây dưa không thả, lúc bên trên thì hạ, tình mê hoặc ý loạn, ba ngày qua, theo đi tán ở chung quanh từ ý cùng màu bạc sương mù tản ra, đậm hóa đến không, kéo dài ba ngày lâu tùy ý thả ra, hai người rốt cuộc dần dần ngừng lại.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 187: Ngủ ni cô

Thanh Y lựa trắng trải tại tại màu trắng cát bên trên, đó là Tiêu Thần cùng Tổ Liên toàn bộ quần áo, y phục bên trên là hai người, ôm nhau mà nằm, phụ cận tràn đầy nồng nặc xuân ý, sự thật đã lại rõ ràng chẳng qua, Tiêu Thần cùng Tổ Liên, đạo sĩ cùng ni cô, thật diễn ra chỉ sợ là trong lịch sử, không...nhất luân. . .

Tiêu Thần mở hai mắt ra, khả năng Tổ Liên không biết cuối cùng nàng đang làm gì, nhưng Tiêu Thần còn nhớ rõ, lúc ấy Ngân Giao khởi động ngọn lửa, bao lại hần và Tổ Liên, kinh khủng này Ngân Hỏa cũng không có đối với bọn họ tạo thành tổn thương, mà là hóa thành lấy rồi từng tia năng lượng kỳ dị, chui vào Tiêu Thần cùng Tổ Liên trong cơ thể.

Đang hút vào loại năng lượng này sau đó, Tiêu Thần chỉ cảm giác mình thân thể đang phát sinh rất nhỏ một chút biến hóa, hình như là nhiều hơn tới một chút vốn là không có năng lực, chẳng qua Tiêu Thần còn đến không kịp đi thí nghiệm, bởi vì tại cùng thời khắc đó, Tiêu Thần cảm nhận được so với trước kia còn cường liệt hơn không chỉ gấp mười lần kích động.

Hần ngẩng đầu nhìn lên, Tổ Liên càng là hồng bết, khí tức không yên, trong miệng mũi, thở dốc đã phi thường thô trọng, loại sự tình này bình thường tại tu giả trên người là không có khả năng xuất hiện, không chỉ có như thế, Tổ Liên trong mắt đã không có thanh minh, là một loại cuồng nhiệt cùng dờ dẫm, Tiêu Thần vô cùng rõ ràng, chuyện này nếu không ra ngoài dự liệu, không cần mấy hơi, hần cũng sẽ trở nên cùng Tổ Liên giống nhau.

Chỉ bất quá, Phật Môn Nữ Đệ Tử, lại lộ ra như vậy tư thái, nếu để cho người đời biết được, đúng như Từ Quý nói, không chỉ có Tổ Liên thanh minh quét dọn, càng sẽ phá hủy Thanh Liên Am danh dự.

Tại sau đó, chính là hai người vong tình, quên mình, quên toàn bộ . . . kéo dài ba ngày sau, mới ngừng lại.

Giao chi trời sinh tính, vốn đậm, hướng chi trong đó người xuất sắc, Ngân Giao, tại Ngân Xà Hóa Giao thành công, biến thành Ngân Giao sau đó, hần cũng có cái này một Đặc Tính, chính như Ngân Giao chính mình từng nói, tại Hóa Giao trong quá trình, bởi vì nhân tố bên ngoài quá nhiều, hần thiếu đốt quá nhiều sinh mệnh tinh nguyên, Yêu Thú trọng yếu nhất nhục thân, cũng gặp hủy diệt tính tổn thương.

Thân thể hần, đã không chi trì nổi Thiên Cơ lực lượng, cho nên hần đem Thiên Cơ lực lượng đốt, một điểm này đốt, không chỉ có hủy hần vừa mới đạt được Thiên Cơ tu vi, càng là hủy sinh mệnh, tại loại trạng thái này bên dưới, hần dễ như trở bàn tay tàn sát Từ Quý, rồi sau đó chính là đem còn lại toàn bộ, toàn bộ đưa cho trước mắt cái này nhìn đến rất thuận mắt nhân loại tu sĩ, cùng một gã khác giống vậy thuận mắt tiểu ni cô.

Đạt được Thiên Cơ Yêu Thú quả tặng, Tiêu Thần cùng Tổ Liên được đúng lúc, không cần nói cũng biết, nhưng tương tự, đang thiêu đốt sinh mệnh cùng tu vi thời điểm, bên trong ngâm mang ngoài ra một ít gì đó, Tiêu Thần cùng Tổ Liên cũng không khỏi không tiếp nhận. Vốn là trúng Từ Đào chi độc Tiêu Thần cùng Tổ Liên, gặp mặt bên trên dâm Giao sưng mủ, chưa từng xuất hiện lấy độc công độc tình huống, mà là độc càng thêm độc, vốn đang có thể miễn cưỡng chống đỡ Từ Đào chi độc Tiêu Thần, giờ phút này cũng không có bất kỳ biện pháp nào.

Nhìn đến trong ngực cái này mười sáu bảy tuổi tiểu ni cô, Tiêu Thần trên mặt khổ sở, hiển lộ được rất rõ ràng, hắn giờ phút này cũng sẽ không trối thật sự cho rằng, bọn họ chẳng qua là lột sạch tại ngũ chung rất lâu, bất luận là bên người chi cảnh, hay lại là tiểu ni cô thuần màu sắc Tăng Y bên trên đã đông đặc vết máu, đều rõ ràng nói cho Tiêu Thần, bọn họ, là thực sự như Từ Quý nguyên.

"Ai. . . Càng muốn tránh càng không tránh khỏi, thôi." Tiêu Thần thở dài một tiếng, xiết chặt ôm tiểu ni cô cánh tay.

Tiêu Thần ý kiến, cho tới nay đều là chỉ một thân một người, đi chiến đấu, cố gắng, tu hành, đi thiên hạ, một người đi đối mặt vậy tới tự ông trời nguyên rủa, bởi vì hắn sợ hãi, sợ hãi nguyên rủa kia sẽ ảnh hưởng đến người bên cạnh, sợ hãi trên người mình lưng đeo bí mật, sẽ cho thân cận người mang đến tai nạn.

Vốn có trên đời vô địch tu vi trước, Tiêu Thần không dám đi đánh cược, hắn không phải người vô tình, ngược lại, hắn nặng vô cùng tình, cho nên tại xa cách gần hai mươi năm sau, hắn còn nhớ Lão Thiết đầu, còn nhớ đã đáp ứng Thanh lão chuyện, cho nên hắn trở lại Tháp Khắc Trần, cho nên hắn sẽ đích thân đưa cho Hùng Tiểu Nhị một tia, trân quý Thanh Minh linh lực.

Chính là bởi vì quá nặng tình, cho nên hắn cũng sợ hơn mất đi, trên người hắn vòn quanh toàn bộ mê đoàn, theo tu vi càng cao, hắn càng có thể cảm nhận được cái kia phía sau ẩn nấp hung hiểm, nói không phải, chính là Đại Đạo tu sĩ, cũng không thể gánh vác loại này hung hiểm, càng không cần phải nói, hắn bây giờ chỉ là một gã Trúc Cơ Tiểu Tu Sĩ.

Những thứ này đều không phải là hấn nỗ lực là có thể thay đổi,

Sư phụ Ca Thụ Hành Vân, tu vi như biển, ít nhất đều là Đại Đạo tu sĩ, Bệnh lão nhân, vốn tưởng rằng là Thiên Cơ, nhưng trên thực tế cũng là Đại Đạo tu sĩ, bọn họ đối với Tiêu Thần ân huệ, Tiêu Thần Cửu Từ khó báo, đối với những người khác, hấn chỉ có thể thử, không đi lấy lên đối với bất kỳ người nào chân tình, mặc dù như vậy, hấn thật rất cô độc, nhưng ít ra theo kết quả nhìn lên, hấn thật bảo vệ hấn quý trọng người.

Nhưng giờ phút này, nhìn đến trong ngực tiểu ni cô, Tiêu Thần đột nhiên phát hiện, chính mình một mực trốn tránh, một mực không dám đi đụng chạm đồ vật, tại vô thanh vô tức giữa, đã bị vận mệnh nhét vào trong ngực hấn.

Tiêu Thần đứng dậy, là Tổ Liên sau khi mặc chỉnh tề, ôm nàng đây dựa vào ở một bên trên tảng đá lớn, như là đã phát sinh, Tiêu Thần cũng không có nghĩ qua trốn tránh, liền coi như bọn họ trước chưa từng gặp mặt, coi như Tiêu Thần còn thậm chí còn không biết cái này tiểu ni cô tên, nhưng hai người có vợ chồng chi thật, đây là không tranh sự thật, liền coi là giữa bọn họ, không có phân nửa cảm tình, coi như Tiêu Thần bị mang theo tiểu lưu manh danh xưng là, nhưng hấn không biết tìm mượn cơ sở ra Tổ Liên càng không biết là hôm nay quyết định hồi hạn.

Một đoạn không hồi hạn đời người, là Tiêu Thần cho tới bây giờ theo đuổi, một trận tiêu sái Tiên Lộ lý trình, là Tiêu Thần cho tới bây giờ mơ mộng, cho dù ai cũng không thể phai mờ hấn trái tim, chính hấn cũng giống vậy một mực, từ đầu đến cuối không thay đổi tại trong coi bản tâm.

Cái này thời điểm, câu cá người đi tới Tiêu Thần cùng Tổ Liên nơi ở, tu vi lớn đạt tới cảnh giới này hấn, đã đều đủ cảm giác được một chút trong chỗ u minh đồ vật, tại hấn mới vừa xuất hiện ở đây đồng loạn thạch bên cạnh thời điểm, liền cảm nhận được một loại rất kiềm nén bầu không khí, tựa hồ như hấn cảm thấy trong lòng rất là không thoải mái, nhưng là cụ thể là cái gì hấn không biết.

Người câu cá thấy được ôm Tổ Liên tựa vào trên tảng đá lớn Tiêu Thần, Tiêu Thần tự nhiên cũng nhìn thấy hấn, người câu cá ánh mắt chẳng qua là tại Tiêu Thần cùng Tổ Liên trên người dừng lại chốc lát, liền dời về phía nơi khác, khi ánh mắt của hấn quét qua trước Ngân Giao ngậy ngọc địa phương sau đó, ánh mắt co rút lại, tựa hồ nghĩ (muốn) cố gắng thấy rõ cái gì, nhưng cuối cùng hấn vẫn không thể nào thấy cái gì.

"chúng ta nói, đều sai lầm rồi, coi như ta lần này không chết, cũng sẽ rất nhanh đi tới đạo này cuối, đến lúc đó, cũng khó trốn kiếp số.' đây là nó cuối cùng lưu lại lời nói." Tiêu Thần không có đứng dậy, ngồi tại chỗ nói.

"A Ngân hấn. . ." Cho dù là trước hấn thì có một chút cảm giác, nhưng giờ phút này nghe Tiêu Thần chuyển cáo Di Ngôn thời điểm, người câu cá vẫn là không nhận được thần sắc chợt biến.

"Không sai, nó chết rồi." Tiêu Thần đối với cái này Hóa Giao thành công Đại Xà cũng rất có hảo cảm, giờ phút này lời nói nói ra khỏi miệng, hấn cũng có chút thương cảm.

"Là ai?" Người câu cá thở hắt hấn nói, đây là giận dữ biểu hiện.

"Chính nó thiêu đốt bản mệnh lửa." Tiêu Thần đem Từ Quý chuyện giấu giếm không nói, không phải là bởi vì hấn đối với Từ Quý có thần đặc thù cảm tình, cũng không phải là bởi vì hấn sẽ cảm thấy nói ra sẽ như thế nào, chỉ là bởi vì, Từ Quý đã chết, coi như người câu cá lại nghĩ đem ngoài nghiền xương thành tro, cũng là không làm được, Tiêu Thần giờ phút này nói ra, đơn giản chỉ có thể uống công nhượng người câu cá nhiều hơn một tầng che đậy tâm linh cừu hận.

"Tại sao sẽ như vậy?" Tiêu Thần không biết người câu cá thân phận, tự nhiên không đoán được tại sao giờ phút này người câu cá có như thế nào không thể tự khống chế đau đớn.

"Hắn đã nói cho ngươi biết, không phải sao?" Tiêu Thần không có nói nguyên nhân thực sự, hắn nghĩ (muốn) dò xét cái này người câu cá.

"Ha ha ha. . ." Người câu cá cười tháo xuống nón lá, lộ ra một cái kỳ lạ đầu, bởi vì này đầu, căn bản không phải đầu người, mà càng giống như là đầu thường luồng.

Ngay sau đó, người câu cá một cái lui lại áo toi bỏ qua, cả người đều lộ ra, cái này cũng tương tự không phải là người thân thể, mặc dù có hình người, nhưng phía trên giăng đầy vảy màu xanh lục, cái này người câu cá, lại không phải là người, mà là một cái, độ cao bất chúc nhân loại Hóa Giao người.

"Vốn tưởng rằng cơ hội tốt trời ban, vốn tưởng rằng trời ban Đại Đạo, huynh đệ của ta hai người, tuy nhiên cũng tài ở bên trên." Người câu cá miệng nói tiếng người, trong đó bị phần cảm giác, đã không che giấu được.

Tiêu Thần thấy người câu cá áo toi bên dưới chân thân phía sau, cũng hơi có chút giật mình, chẳng qua chỉ một cái chớp mắt sau đó, Tiêu Thần liền khôi phục lại, thể gian Đại Đạo, vạn vật tất cả có tư cách chiếm cứ, cái này Giao nhân tu đạo, vốn là cũng không có cái gì có thể kỳ quái, Tiêu Thần không hiểu là, tại sao Ngân Giao tại cuối cùng lại nói bọn họ đều sai lầm rồi.

Nếu như Tiêu Thần đoán không lầm, cái này người câu cá đã đạt đến Thiên Cơ tu vị, coi như không có, cũng chỉ là thiếu đưa cho Tiêu Thần phía sau lại bị Tiêu Thần đưa cho Ngân Giao cái kia đuôi cá trắng đen, dù vậy, cũng là nửa bước Thiên Cơ chi tu, Yêu Thú có thể tu luyện tới mức này, là phải vô cùng Đại Cơ Duyên cùng tạo hóa.

Tại Ngân Xà Hóa Giao sau khi thành công, nếu không phải ra Từ Quỷ cái ý này bên ngoài, cái kia Ngân Xà cũng sẽ hóa thành Ngân Giao, giống vậy sẽ trở thành một cái Thiên Cơ Kỳ Đại Yêu, bất kể là người câu cá hay lại là Ngân Xà, bọn họ đều song song đạt tới vô số Yêu Thú tha thiết ước mơ cảnh giới, nhưng lại không biết vì sao, tại Ngân Giao trước khi lâm chung, muốn Tiêu Thần chuyển cáo người câu cá nhưng là nói bọn họ đều sai lầm rồi.

"Nguyên lai, không riêng gì ta, liền A Ngân người cũng không thể đi lên chính quỹ." Người câu cá lời nói này, là đang tự nói, đối tượng cũng là A Ngân, đáng tiếc nó lại cũng không khả năng nghe được.

"Năm xưa chi nhân, hôm nay chi Quả, A Ngân, chờ ta." Người câu cá không có lại hỏi Tiêu Thần một câu nói, cũng không có lại nói với Tiêu Thần một chữ, hắn thông thả nói xong lúc này, đi tới trước A Ngân Hóa Giao địa phương.

Giữa hắn ngồi xếp bằng tại chỗ ngồi xuống, hai tay đặt ngang ở trên hai đầu gối, vào giờ khắc này, Tiêu Thần thấy được người câu cá quanh thân bắt đầu dâng lên ónh ónh lục quang.

Tiêu Thần trong ngực dựa vào Tổ Liên, hắn bắt tiện đứng dậy, cách người câu cá cách đó không xa, Tiêu Thần lớn tiếng nói: "Còn nhớ sao, ngươi từng hỏi ta có biết hay không nhảy ra mặt nước, mới biết trời cao bao nhiêu con cá tâm tình, còn nói ngươi là người câu cá, tự nhiên biết rồi đi mặt nước con cá tâm tình, ta nói, ngươi căn bản không biết."

"Coi như ngươi câu một ngàn năm cá, vậy ngươi biết cũng chỉ là bị câu lên con cá tâm tình, cũng không phải nhảy ra mặt nước chi cá tâm tình, đều là rồi đi mặt nước, đều thấy được không trung, nhưng hai người hoàn toàn bất đồng, ngươi trước mặc dù giống vậy thấy được không trung, nhưng cũng được sinh mệnh cuối cùng phong cảnh,

Mà hậu giả tại gặp được không trung sau đó, trở lại trong nước, hắn bởi vì nhân giới bất đồng, bởi vì chứng kiến thế giới bất đồng, hắn cũng sẽ cùng cái khác con cá bất đồng, cuối cùng, khả năng hóa thân làm Long, chẳng qua là, có nói mây, Tiềm Long Vật Dụng, Tiềm Long muốn đi Phi Long chuyện, tự nhiên chuyện không thể làm." Tiêu Thần giờ phút này nhắc lên cùng người câu cá đứng đầu lúc mới gặp mặt lời muốn nói nói như vậy, "Ngươi cần gì phải không thử nghiệm đến đi thay đổi một chút đây?"

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 188: Đúng hay sai

"Đã đoán đúng, nhưng lại sai lầm rồi, rốt cuộc là đúng rồi, nhưng đúng là vẫn còn là sai rồi." Tiêu Thần dừng một chút, chậm chậm nói.

Người câu cá nghe được cái này quen thuộc nói như vậy, trên mặt hắn nhiều hơn một tầng khổ sở, hắn ngày đó nghi vấn, giờ phút này Tiêu Thần chính là lấy câu trả lời hình thức nói cho hắn.

"Đã đoán đúng có những địa phương khác, lại đi nhầm đi xem đến nó đường, câu cá là ngộ đạo, làm đúng, nhưng bởi vì một mực chỉ muốn câu cá, đi lên

không có phía trước nói, cuối cùng, sai không cách nào vẫn hỏi. Bây giờ muốn lên, ta mới là cái kia câu bên trên cá, đáng tiếc, ta không có thể lần nữa trở lại trong nước." Quanh thân lóe lục quang người câu cá, hướng về phía Tiêu Thần chậm chạp nói.

"Người vốn có thể đi trở về." Tiêu Thần đáp lại.

"Nhưng đã không trở về được." Người câu cá thanh âm đã bắt đầu thay đổi.

"Người còn có thể trở về." Tiêu Thần dừng một chút, tiếp tục nói.

"Ta bây giờ đã không muốn trở về." Người câu cá sau khi nói xong, nhắm hai mắt lại.

"Trang Tử không phải cá, ta cũng không phải là cá, lên đường bình an." Đây là Tiêu Thần cuối cùng ngôn ngữ.

Người câu cá cử động lần này là nghĩ trước thời hạn Hóa Đạo, không biết là bởi vì vì (làm) huynh đệ cái chết mang đến quá đa kích lớn, vẫn là biết đang đeo đuổi Cực Đạo trên con đường mắc phải sai lầm lớn, cũng hoặc là, hắn đã chán ghét như vậy thể giới, Hóa Đạo lửa tại trên người nhưng lượn quanh, cái này là tất cả Nguyên Thần tu sĩ cũng có thể tự đi phát động chiêu số, liền giống như trước Ngân Giao giống nhau, dấy lên bản mệnh lửa, cũng cùng Hóa Đạo có hiệu quả hay như nhau.

Tại dấy lên loại này Hóa Đạo lửa thời điểm, sử dụng người có thể đạt được không gì sánh được lực lượng cường đại, cũng chính là có thể để cho người sử dụng bộc phát ra trước mặt cảnh giới chí cao chiến lược, chẳng qua là loại này hồi quang phản chiếu bình thường lực lượng, chẳng qua là tạm thời, tại Hóa Đạo lửa dấy lên tới một khắc bắt đầu, tại tiêu hủy chính là người sử dụng linh hồn, thời gian dài một phần, liền tiêu hao nhiều hơn một phần linh hồn, hơn nữa đây là một loại không đảo ngược quá trình, làm linh hồn hao hết sau đó, cũng chính là người sử dụng linh hồn diệt thời điểm.

Tiêu Thần chẳng qua là nhìn đến, trên thực tế, hắn cũng chỉ có thể nhìn, dấy lên Hóa Đạo lửa, không có ai có thể tắt, cho dù có thể, Tiêu Thần cũng sẽ không đi làm, bởi vì đây là hắn Tiên Đạo, căn người con đường, thù cùng giết cha.

"Điều Ngự Đài nói, ta hoài nghi, là tiền người chỗ ở." Người câu cá nói xong lời ấy sau đó, cả người bắt đầu từ dưới lên trên từ từ hóa thành tro bụi.

Người câu cá cuối cùng hướng Cửu Châu Bát Quái Trận trông được như là, thực tế lại không tồn tại không trung, chăm chú nhìn thâm tình vừa nhìn, cái nhìn này, xuyên Thu Thủy, xuyên thấu qua thời không, hắn phẳng phát thấy được, ngàn năm trước.

Ngàn năm trước, Cổ Xích Bích nói, cùng hiện tại cơ hội độc nhất vô nhị, đây là một cái rất hiếm vết người địa phương, không có Thiên Tài Địa Bảo, cũng không phải linh khí dư thừa nơi, thậm chí không có ai biết, cái này sự tồn tại ý nghĩa là cái gì, nếu không phải mỗi tháng mười lăm, lũ lụt sẽ không có nguyên nhân đột nhiên ngậm tràn đầy chính cái son cốc, sợ rằng đã bị người quên lãng, đương nhiên, nơi đây còn có thể tồn tại các loại điển tịch ghi lại bên trong, cùng nơi này có thần vật thượng cổ, Lôi Điện cây khô cùng một nhịp thở, nhưng thấy qua Thần Mộc tu sĩ rất nhiều, nhưng từ xưa tới nay chưa từng có ai tại Cổ Xích Bích trong thung lũng thấy qua.

Đang chảy qua Cổ Xích Bích thung lũng, đem mặt đất chia ra làm hai lớn trong nước, ra đời hai cái con rắn nhỏ, một cái bích lục, một cái hoa râm, hai cái con rắn nhỏ ra đời nơi, đúng lúc là sau đó người câu cá ở một ngàn năm Điều Ngự Đài bên dưới, theo ra đời một khắc kia, cái này hai cái con rắn nhỏ liền cùng tầm thường rắn không giống nhau, từ vừa mới bắt đầu, bọn họ liền có tu hành tư cách.

Thời gian, giống như Giang Trung nước chảy tới, tại năm tháng dưới sự thử thách, hai cái con rắn nhỏ dần dần sinh ra linh trí, chưa tới không lâu, bọn họ linh trí đã không kém người thường, vì vậy, bọn họ bắt đầu suy nghĩ, chính bọn họ con đường tu hành.

Tại lớn trong nước, vô mỗi Du Ngự tôm nhỏ, hấp thu Cổ Xích Bích bên trong không tính cả tốt đẹp, nhưng như cũ rất dày thiên địa linh khí, từ từ cải tạo thân thể, bọn họ cùng nhau thành tăng đến Luyện Khí, Trúc Cơ, Thai Thành, rồi sau đó, thực lực bọn họ không nữa giống như dĩ vãng giống nhau, có thể cảm nhận được đang tăng trưởng, như vậy trạng thái, kéo dài cực kỳ lâu, từ từ, bọn họ phát hiện không ổn, vì vậy bắt đầu tìm kiếm sau này đường ra, bọn họ tách ra.

Bích lục con rắn nhỏ, theo cây cột, bơi lên đường Điều Ngự Đài,

Ở nơi nào, hắn thấy được cần câu, thấy được đeo nghiêng cái ghế, cái này Điều Ngự Đài bên dưới, là hắn ra đời phương, vì vậy, hắn dùng đuôi rắn cuốn lên cần câu, cả người vòng tại đeo nghiêng trên ghế, bắt đầu câu cá, nếu là có người chứng kiến, nhất định sẽ cảm giác phi thường quái dị, bức họa này bên trong, một cái bích lục rắn, đang câu cá.

Không biết qua bao lâu, tóm lại là cực kỳ lâu, bích lục con rắn nhỏ, cuốn lên cần câu sau đó, cũng chưa có lại buông xuống qua, hắn không biết, tại tiếp trong cuộc sống, hắn từ từ cả người đều bắt đầu biến hóa, cho đến biến thành hình người đầu thường lòng, cho đến hắn dùng dài móng vuốt tay, câu lên rồi điều thứ nhất cá thời điểm, hắn mới phát hiện, mình đã là Nguyên Thần Huyền Cảnh, giờ phút này đáng vẻ, cũng chính là hắn Hóa Hình hoàn thành đáng vẻ.

Yêu Thú Hóa Hình, không phải chỉ có thể biến hóa hình người, nhưng ngàn vạn năm kinh nghiệm nói rõ, hình người là tu đạo tốt nhất hình thái, là có khả năng nhất cảm ngộ thiên tâm hình thái, mà hậu sự chứng minh thực tế minh bạch, hóa thành hình người Yêu Thú, tu luyện rất nhanh, vì vậy Yêu Thú tại Hóa Hình lúc, tuyệt đại đa số đều sẽ chọn hóa thành hình người.

Rồi sau đó hắn rời đi Điều Ngự Đài, tại cái này Cổ Xích Bích nơi tìm kiếm huynh đệ.

Màu bạc con rắn nhỏ, đang cùng huynh trưởng sau khi tách ra, đang đối với lúc ấy nó lúc tới rộng lớn vô biên vô hạn Cổ Xích Bích nơi du ngoạn, tại một lần thành thói quen đây tháng lúc, nó phát hiện Điểm Trường Đài cảnh tượng kỳ dị, tại một lần cơ duyên bên dưới, cắn nuốt một cái bán trong suốt bình

lính phía sau, nó phát hiện, chính mình tựa hồ mạnh mẽ lớn hơn một chút, rồi sau đó nó bắt đầu tính toán như thế nào thôn phệ càng nhiều loại này bán trong suốt binh lính, nhưng phát hiện, những thứ này, căn bản không phải giờ phút này nó có thể đối phó, bắt buộc dĩ chỉ có thể chờ đợi đến cùng trước một lần giống nhau cơ duyên.

Giống vậy nó cũng không biết, rốt cuộc là độ bao lâu trôi qua, hắn cũng trong lúc vô tình, vẫn như cũ người mang Nguyên Thần Huyền Cảnh tu vi, càng kỳ lạ là, hắn mình đã không thể Hóa Hình, chẳng qua là hình thể trở nên lớn rất nhiều.

Tại nó bất tri bất giác, thân thể đã hướng có thể tiếp nhận càng nhiều thôn phệ bán trong suốt binh lính mà hấp thu được thần bí lực lượng thân thể, Hóa Hình hoàn thành.

Ngày sau thời gian, Ngân Xà học được một loại bất bán trong suốt binh lính phương pháp, chính là bắt được Tiêu Thần cùng Nghịch Thương Thiên to nhận một vật, Ngân Xà lợi dụng cái này thần thông, tại mỗi một đêm trăng tròn, không biết bắt cần nuốt bao nhiêu Điểm Tướng Đài bên trong bay ra binh lính.

Sau đó, người câu cá tìm được Ngân Xà, hắn em trai ruột, đương nhiên, huyết mạch liên kết, Ngân Xà cũng nhận ra người câu cá, gặp nhau gặp nhau cũng không có thời gian rất lâu, người câu cá đi ra ngoài tìm tìm Ngân Xà, chỉ là muốn xác định một chút còn sống hay không, mà Ngân Xà không có hóa hình thành người hình, hoặc là bất chúc hình người, tựa hồ đây đối với hắn linh trí cũng có nhất định ảnh hưởng.

Người câu cá trở lại Điều Ngư Đài trung kế tiếp theo ngày lại một ngày câu đến cá, mà Ngân Xà cũng sẽ ở mỗi một đêm trăng tròn, trở lại Điểm Tướng Đài bên cạnh, thôn phệ từ bên trong bay ra ngoài binh lính, trong nháy mắt, ngàn năm đã qua đời, biết trước đây không lâu, người câu cá lần nữa đi ra ngoài, lại gặp rồi Tiêu Thần, thời điểm người câu cá, đã là Nguyên Thần đỉnh phong, chỉ thiếu chút nữa là có thể bước vào Thiên Cơ Kỳ Yêu Thú, nhưng bước cuối cùng này, lại là thế nào cũng không đem phát bước ra.

Sau đó nó đang câu cá trên đài gặp phải Tiêu Thần sau đó, đã là hắn quyết định một lần nữa, đột phá ném thử đột phá Nguyên Thần, lên cấp Thiên Cơ, nhưng khi hắn biết được Tiêu Thần có thể chứng kiến toàn bộ kiến trúc thời điểm, hắn đối với chính mình một mực tin chắc nói, có một ít dao động, có lẽ là bởi vì cái này dao động, khiến nó không có thể hoàn mỹ lên cấp Thiên Cơ Kỳ, hoặc giả còn là bởi vì này dao động, mới có thể làm cho hắn đạt tới nửa bước Thiên Cơ độ cao.

Sau đó, hắn lấy tay bên trong sử dụng ngàn năm cần câu, quăng ra Thiên Cơ một cán, cuối cùng, hắn câu lên rồi một con cá, nhưng cũng gây cần câu, lúc này hắn xác định, mình là thật đi nhầm, cần câu gãy, thay mất cũng chính là hắn chỗ tu con đường, đã không có đến tiếp sau này.

Con cá này là hắn ngàn năm chỗ tu tốt quả, cũng là bên trên trời ban dư hắn bỏ toàn Thiên Cơ một cơ hội cuối cùng, nhưng người câu cá lựa chọn nhưng là, hoàn thành chính mình cam kết, phải đem cá lớn đưa cho Tiêu Thần, vì vậy hắn dứt khoát mang theo câu lên cá lớn, rồi đi Điều Ngư Đài, tại hắn rời đi Điều Ngư Đài, lại tiếp tục thời điểm, phát hiện hắn lại cũng không nhìn thấy Điều Ngư Đài, càng không cần phải nói cái kia một nửa trên nước hành lang, chịu Điều Ngư Đài chỉ càng nhiều năm người câu cá tự nhiên biết điều này đại biểu cái gì, cái này đại biểu trong đó, chính là Điều Ngư Đài, còn có những địa phương khác, đối với hắn vĩnh viễn đóng lại cửa lớn.

Rồi sau đó chuyện, chính là Ngân Xà ứng trăng tròn lúc, phải đến Điểm Tướng Đài thôn phệ binh lính, nhưng lần này cũng có chút bất đồng, bởi vì nó đồng dạng là Nguyên Thần Viên Mãn Chi Cảnh, hôm nay chính là đột phá, Hóa Giao đang lúc, bởi vì Hóa Giao đang lúc tới, nó tại Hóa Giao từ đầu đến cuối, sẽ trở nên phi thường suy yếu, càng không biết vì sao là, Thần Tông cùng Tà Tông đồng thời biết được Cổ Xích Bích có Ngân Xà Hóa Giao, đồng loạt phái ra đệ tử.

Đối với Chính Đạo tông môn mà nói, mặc dù sống Sát Sinh linh hoạt lấy Yêu Thân bên trên bảo vật không đủ Nhân Đạo, nhưng bắt lại để cho thành vì chính mình môn phái nô thú, nhưng là một cái khá vô cùng lựa chọn, mà Tà Tông tu sĩ chính là không quản được nhiều như vậy, bọn họ mục đích, chính là giết Hóa Hình sau đó Ngân Giao, cần đi Ngân Giao mặt.

Kế hoạch cũng không có gì sơ sót địa phương, hơn nữa hết thảy đều dựa theo bọn họ kế hoạch như vậy tiến hành, tại Ngân Xà lên Điểm Tướng Đài muốn phải duy nhất thôn phệ đủ hân đột phá cần thiết đặc thù lực lượng lúc, bọn họ cầm giữ Ngân Xà, tiếp theo chỉ cần phân ra cái cao thấp, rồi sau đó chờ cái này Ngân Xà Hóa Giao thành công, lập tức động thủ, như vậy bất luận là phương đó chiến thắng, sự tình coi như là kết thúc.

Nhưng là Tiêu Thần xuất hiện, lại hoàn toàn phá hư bọn họ kế hoạch, Trúc Cơ tu sĩ, có thể ẩn giấu liền Nguyên Thần Huyền Cảnh chi tu đều không cách nào phát hiện, cái này mặc dù quy công cho Nghịch Thương Thiên thiên phú thần thông, nhưng sau đó Tiêu Thần phá giam cầm, tiến tới tất cả đều là bản thân sở trường, thả đi Ngân Xà, cũng liền tuyên cáo bọn họ kế hoạch phá sản, chẳng qua đây cũng không phải là trọng yếu nhất, một cái Trúc Cơ tu sĩ ở trong mắt bọn hân, có cùng không có cũng không có gì khác nhau, chỉ bất quá phải tốn nhiều chút chuyện lần nữa xử lý Ngân Xà.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 189: Ta không yêu người

Nhưng sau đó làm người hai phe ngựa tuyệt đối không ngờ rằng là, người câu cá xuất hiện, ít nhất là Nguyên Thần Đại Viên Mãn thực lực, đây mới là Thần Tông cùng Tà Tông lần này trong kế hoạch đứng đầu biến cố lớn, bọn họ căn bản không biết, tại cái này sắp Hóa Giao Ngân Xà bên người, còn có một vị trí giống vậy tu vi người, nếu không lời nói, sợ rằng bị phái tới nơi đây, thì không phải là bọn họ Nguyên Thần chi tu, mà là một hai Thiên Cơ tu sĩ.

Nếu không phải Ngân Giao mật sự quan trọng đại, bọn họ cho dù là Thần Tông Tà Tông đệ tử, cũng không đồng ý cùng Nguyên Thần Đại Viên Mãn tu sĩ là địch.

Tại sau đó, chính là Tiêu Thần đánh nát trên điểm tướng đài pho tượng, toàn bộ người đều bị mang vào Điểm Tướng Đài bên trong.

Ngân Xà Hóa Giao sau đó, hẳn phát hiện, mặc dù Hóa Giao thành công, nhưng lại không có Thiên Cơ Kỳ nên làm có toàn bộ, chỉ có linh lực là Thiên Cơ cường độ, mà Yêu Hồn, tựa hồ cũng không có cùng nhau lên cấp, cộng thêm trước hấn vốn là hoài nghi hành động này rốt cuộc là đúng hay sai, mới có thể nhường Tiêu Thần chuyển cáo người câu cá, bọn họ chỗ đi con đường, đều sai lầm rồi.

Vốn là, Ngân Giao là có cơ hội viên mãn, người câu cá nửa đời đạo quả, toàn ở đưa cho Tiêu Thần Nhất Vĩ cá lớn bên trên, mà Tiêu Thần lại đang thời khắc mấu chốt, đem cá lớn cho Ngân Giao, tuy nói bởi vì Tử Quỷ quấy nhiễu, đưa đến Ngân Giao cuối cùng vẫn thất bại trong gang tấc, nhưng có thể hơi chút nhìn ra một chút, thiên địa đại đạo công chính, cho bất luận kẻ nào, cũng sẽ không là tuyệt đối Tử Lộ, chỉ bất quá, tại lần lượt lựa chọn bên trong, có đám người chất đồng ra Tử Lộ.

Người câu cá hơi lộ ra xấu xí khóe miệng hơi hơi bên trên truyền đi, hồi tưởng cả đời, mới phát hiện, huynh đệ bọn họ cả đời, cũng không có gì gọn sóng, vậy đại khái cũng không phải là Tu Hành Giả phải có tư thái, nếu biết phía trước nói đã đoạn tuyệt, chẳng tự nhiên Hóa Đạo, lúc đó giải quyết xong tàn sinh.

Người câu cá trên người bốc cháy Hóa Đạo lửa, càng ngày càng thịnh vượng, khi này lửa cháy hùng hực, thiêu đốt đến mức tận cùng thời điểm, lại sẽ nhanh chóng Suy Yếu, hoàn toàn tắt thời điểm, người câu cá đem theo trên thế giới biến mất, hồn phách bước vào luân hồi, Hóa Đạo chi lực phù hộ bên dưới, khả năng kiếp sau gặp qua rất không tồi, nhưng ai đây có thể nói rõ đây.

Mất thấy Hóa Đạo lửa liền muốn đạt đến mức tận cùng, vào lúc này, cả thế giới đều đang lay động, phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ sụp đổ bình thường.

Cùng lúc đó, thân ở Điểm Tướng Đài Cửu Châu Bát Quái Trận bên trong Thần Tông cùng Tà Tông đệ tử, cũng đều cùng cảm nhận được cái này chấn động, nguyên lai cái này chấn động cũng không chỉ là phát sinh ở Tiêu Thần cùng người câu cá chỗ tại cái không gian kia, mà là liên lụy toàn bộ Cửu Châu Bát Quái Trận.

Tiêu Thần vô cùng rõ ràng giờ phút này nên làm gì, trong ngực hấn Tổ Liên vẫn chưa có tỉnh lại, Tiêu Thần hai tay bình ôm lấy Tổ Liên, hướng người câu cá xá một cái thật sâu, rồi sau đó gọi ra Bích Lưu, vọt lên tận trời, hướng người câu cá trên đầu "Không trung" bay đi.

Vốn là giống vậy làm đầu người đại sự, như thế nào rồi đi cái này Cửu Châu Bát Quái Trận, bây giờ nhưng là được mở ra nhất khẩu khẩu một dạng, liền đang câu cá người phía trên, Tiêu Thần mang theo Tổ Liên, rất nhanh liền rời đi nơi đây.

Giờ phút này, tựa vào Tiêu Thần trong ngực Tổ Liên, cũng mở mắt.

Giờ phút này, tựa vào Tiêu Thần trong ngực Tổ Liên, cũng mở mắt.

Bất luận là Tử Quỷ tà thuật, hay lại là Ngân Giao lực lượng, cũng sẽ không làm người ta mất đi trí nhớ cùng ý thức, chỉ bất quá sẽ cho người kích động đến không cách nào chủ động đi khống chế chính mình, mà đối với phát sinh qua toàn bộ, người trong cuộc cũng là sẽ lưu lại ấn tượng, trước cùng Tiêu Thần phát sinh toàn bộ, Tổ Liên sau khi tỉnh lại, càng cảm thấy rõ mồn một trước mắt, mà cái kia đã phát sinh toàn bộ, nhường cái này thuần khiết Phật Môn Đệ Tử, thế nào đi đối mặt.

Gần trong nháy mắt, Tổ Liên trong mắt nước mắt mưa lớn mà xuống, nàng tránh thoát Tiêu Thần ôm trong ngực, trên thân thể khó chịu, giờ phút này đã không tính là cái gì, đến từ nội tâm hành hạ, nhường Tổ Liên có loại vừa chết mà qua kích động.

"Sạch như đóa hoa sen, sạch như đóa hoa sen. . ."

Một cái thánh khiết thanh âm không ngừng tại Tổ Liên trong lòng vang lên, đây là Thanh Liên Am đặc biệt Tam Tự Thiện Âm, cơ hồ vững vàng in vào mỗi một tên đệ tử trong lòng, tại Tổ Liên không biết làm sao đang lúc, lặng lẽ vang lên.

"Ta, đã không nữa sạch sẽ."

Tổ Liên trong lòng âm thầm nghĩ tới, mà bản thân nàng đã là khóc không thành tiếng.

"Có nhục Phật Môn, ta tình nguyện cái chết."

Mang theo tiếng khóc nức nở, Tổ Liên vô lực nói, tại vừa nói, tay phải hấn nhắc qua đỉnh đầu, đang đang ngưng tụ đến linh lực, chỉ chốc lát sau,

Cái này chỉ chính mình tay đem đánh nát chính mình thiên linh, Tổ Liên một người, chết đi như thế.

Chợt vừa phát lực, Tổ Liên tay phải quả thật đột nhiên vỗ về phía đỉnh đầu của mình, trong đó tiết lộ quyết tuyệt, không cho nghi ngờ, một chương này, Tổ Liên quyết tâm muốn chết.

"Đừng." Một tiếng thanh thúy tiếng vang truyền ra, cũng không có não tương văng khắp nơi cảnh tượng, Tổ Liên tay nhỏ, bị Tiêu Thần vững vàng bắt cổ tay lại, dừng lại ở trên đỉnh đầu.

"Buông ta ra." Tổ Liên quay đầu tròn mắt nhìn Tiêu Thần, nàng làm sao biết không nhớ, đứng là trước mắt người đàn ông này, để cho nàng bình chịu Ách Nan.

"Thả ngươi ra, ngươi đánh lại một lần, sau đó ta bắt nữa một lần?" Tiêu Thần trong mắt không có nghiền ngẫm, lời này nói ra, không giống trêu chọc.

"Không cần ngươi quan tâm, để cho ta đi chết." Tổ Liên phản ứng phi thường kịch liệt, đang khi nói chuyện muốn tránh thoát Tiêu Thần.

"Muốn chết nhiều đơn giản." Tiêu Thần buông ra Tổ Liên tay, Tổ Liên lần nữa Vận Kinh, như cũ muốn phải tự sát, Tiêu Thần đứng tại bên cạnh nàng nhẹ nhàng nói.

Tổ Liên không hề bị lay động, liền ánh mắt cũng không có chuyển biến một tia.

"Còn sống mới khó khăn đây." Dừng một chút, Tiêu Thần nói tiếp.

Tổ Liên không nói gì, nhưng động tác trên tay cũng bị chậm lại, ngưng tụ linh lực cũng chậm chạp tàn đi.

Tổ Liên không nói gì, chẳng qua là đứng ở một bên, nước mắt như cũ không ngừng theo trong mắt chảy xuống, tâm lý không biết đang suy nghĩ gì.

"Chân chính thống khổ, là lưu lại người đến chịu đựng, ta bây giờ có thể ngăn cản ngươi, nhưng không thể vĩnh viễn ngăn cản ngươi." Thấy Tổ Liên để tay xuống, mặc dù vẫn không có phản ứng đến hấn ý tứ, nhưng Tiêu Thần hay lại là chậm rãi nói.

"Cùng ta rời đi, có lẽ, đi đi, ngươi liền muốn tiếp tục sống rồi." Tổ Liên nhìn đến Tiêu Thần, tựa hồ chính là không mở miệng, muốn nhìn một chút Tiêu Thần có thể một người nói ra bao nhiêu lời nói.

Nàng đây coi là bàn nhưng là sai, coi như một người tự thuyết tự thoại, nếu là Tiêu Thần nguyện ý, cũng có thể một mực nói một chút, chẳng qua Tiêu Thần giờ phút này thần tình trên mặt, hướng Tổ Liên toát ra, là một loại cực kỳ hiếm thấy nghiêm túc, loại thần sắc này tại Tiêu Thần trên mặt xuất hiện, đại biểu thường thường đều là Tiêu Thần một loại kiên quyết, một loại mặc cho trời đất hợp làm một, mặc cho núi không cạnh, cũng sẽ không dao động quyết tâm.

"Ngươi yêu cầu, chẳng qua là Tĩnh Tâm suy nghĩ một chút, đồng môn, sư trưởng, cha mẹ. . . Nghiêm túc từng cái suy nghĩ một chút, ngươi còn muốn chết phải không?" Tiêu Thần cử động lần này chỉ tại theo trên căn bản, nhường Tổ Liên buông tha tìm chết ý nghĩ.

Bị Tiêu Thần ngăn cản sau đó, lại nghe được tiếp theo Tiêu Thần nói như vậy, Tổ Liên cũng không khỏi nhớ lại Tiêu Thần từng nói, đồng môn chị em gái, sư phụ cùng đã sớm không có cha mẹ, nghĩ đến nếu như nàng chết thật rồi, những người này không thể nghi ngờ sẽ vì nàng thương tâm.

Nhưng cùng lúc, nghĩ đến truyền từ mình Phật Pháp, dạy mình làm người sư phụ, lại nghĩ tới ba ngày qua cùng trước mặt nam tử chỗ làm, Tổ Liên vẫn là không có dũng khí, đi mặt đối với chính mình, đối mặt sư môn, sư phụ, đối mặt toàn bộ chị em gái, tìm chết ý, chỉ tăng không giảm.

Vốn nên hận chết người trước mắt, nhưng Tổ Liên thiên tính hiền lành, lại thân cư Phật Môn tu hành, giờ phút này đối với Tiêu Thần lại không húng nổi phân nửa sát ý cùng hận, đem so với trước Thu Hình Tuyết, giống như vân nề.

"Ta không yêu ngươi, ta sẽ thử yêu ngươi, ngươi đòi người, từ nay nhiều ta già nua." Tiêu Thần đi tới Tổ Liên trước mặt, hai tay vịn bả vai nàng nói.

Tiêu Thần một đôi có chút yêu dị con mắt, chăm chú nhìn Tổ Liên, Tổ Liên cùng Tiêu Thần hai mắt nhìn nhau một cái sau đó nhanh chóng tránh được Tiêu Thần ánh mắt, nàng không biết rõ làm sao tới đối mặt người đàn ông này, nàng không dám dám ánh mắt của hắn, nhưng trong khoảnh khắc đó ánh mắt đụng chạm, nàng cảm nhận được một loại rất cảm giác kỳ diệu, loại cảm giác đó là một loại ám áp, một loại thực tế, Tổ Liên không biết mình vì sao lại có loại ý niệm này, chẳng qua ý niệm này một khi nổi dậy, lại cũng gạt không đi, cái kia nhìn chăm chú chính mình ánh mắt, phảng phất. . . Phảng phất. . . Thật có thể là Vĩnh Hằng.

"Ta không yêu ngươi, cũng sẽ không đi cùng với ngươi, ngươi đi đi." Tổ Liên mở miệng nói.

"Có chút lựa chọn, bỏ qua chính là cả đời, ta tại phía đông cửa ra chờ ngươi ba ngày." Tiêu Thần không có ối chao tương bức, hấn mặc dù nghĩ (muốn) vì chính mình làm qua chuyện trên lưng trách nhiệm, nhưng hai người chuyện, không phải hấn nghĩ có thể, nếu như Tổ Liên thật không muốn, hấn đương nhiên sẽ không miễn cưỡng, dù sao, có lựa chọn, đều có các ý kiến, làm người, sao có thể mọi chuyện như nguyện.

Ném bên dưới một cái cam kết, chẳng qua là biểu lộ Tiêu Thần một loại quyết tâm, sẽ không trốn tránh thực tế, dám đối mặt đã phát sinh chuyện, bất luận quyết định như vậy hậu quả là cái gì.

Mà Tiêu Thần cho tới bây giờ chưa từng nghĩ đem chuyện này trách nhiệm đẩy tới Từ Quý, hoặc là đã chết đi Ngân Giao trên người, mặc dù rất lớn một bộ phận nguyên nhân, chuyện này thật không phải là Tiêu Thần ý nguyện, nhưng như là đã phát sinh, nếu kết quả cuối cùng chính là hấn tổn thương hại

người khác, vậy không bàn về chuyện ra vì sao, hẳn đều đem công lên trách nhiệm này.

Đang như nhân sinh, giống như là đeo cái gì tại đi bộ, buông xuống một chút, có lẽ là có thể đi nhẹ nhõm một chút, nhưng một đường đi, một đường buông xuống, một đường dễ dàng, đến kết quả cuối cùng, bất quá chỉ là chính mình cả cuộc sống, mất tất cả, Tiêu Thần không muốn buông xuống, không nghĩ buông xuống, cho dù lại nặng nề, hẳn cũng quyết định, lưng đeo toàn bộ, lên đường!

Tiêu Thần thấy được Tổ Liên trong mắt ánh sáng, đồng thời cũng nhìn thấy nàng một bộ phận nội tâm, Tiêu Thần không biết tại sao sẽ như vậy, là cái gì có thể hơi chút nhìn thấu trước mắt cái này tiểu ni cô tâm sự, là cái gì có thể biết được trong lòng nàng một bộ phận ý kiến, đây là Tiêu Thần có thể yên tâm rồi đi nguyên nhân, bởi vì không biết tại sao, tiểu ni cô, đã không có lòng muốn chết, cướp lấy là một loại tình cảm phức tạp.

Tiêu Thần thấy được Tổ Liên một bộ phận nội tâm, đồng thời Tổ Liên cũng giống vậy, y hết năm đó Hạo Hỏa như vậy, đọc hiểu rồi Tiêu Thần tâm ý, chỉ bất quá đây không phải là năng lực thiên phú, cũng không phải cái gọi là độc tâm thuật, mà là một loại cảm giác, Tổ Liên ngay từ đầu là từ Tiêu Thần trong ánh mắt cảm nhận được một loại chân thành, rồi sau đó biến hóa thành một loại khác nâng an tâm cảm giác.

Tổ Liên nhìn qua, chẳng qua mười sáu bảy tuổi tuổi tác, trên thực tế từ nhỏ sinh ở Phật Môn nàng, cũng cùng mười sáu bảy tuổi tiểu cô nương tâm tính bên trên có cái gì bất đồng, không chọc bụi trần, không dính hồng trần, vốn muốn giống như Bạch Liên, sạch sẽ thành Phật, đại khái là bởi vì nàng còn không có hiểu đến, ra phù sa, mà chẳng qua là rửa trong suốt liên, nhưng mà chỉ một lần việc trải qua, đến tột cùng tốt hay xấu, nàng không biết, nàng thậm chí không có nghĩ qua.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 190: Không hiểu, vẫn là không hiểu

Tại Tiêu Thần rồi đi Cửu Châu Bát Quái Trận thành không gian sau đó, không riêng gì trước nhất bị người câu cá Hóa Đạo chi lực ảnh hưởng cái đó loạn thạch không gian, ngay sau đó, còn lại trận pháp thành không gian cũng bắt đầu sụp đổ, ở vào trận này người trong, không có một là trên người không có một chút thủ đoạn bảo vệ tánh mạng, cùng ngày đó tại Cửu Giang Thành bên ngoài cái kia đệ nhất ngôi Đỉnh Tướng Đài trận pháp hút vào người không giống nhau.

Lúc đó bị Cửu Châu Bát Quái Trận hút vào trận pháp không gian cơ hồ đều là Thai Thành dưới đây tu sĩ, đối mặt với đại tu sĩ lưu lại trận pháp, tự nhiên không có một điểm biện pháp nào, chỉ nghe theo mệnh trời, tới Nguyên Thần Huyền Cảnh tu sĩ, muốn giết chết trở nên không phải dễ dàng như vậy rồi, huống chi, đoàn người này cũng không phải bình thường Nguyên Thần tu sĩ.

Tại trận pháp không gian tan vỡ thời điểm, mỗi người bọn họ thi triển thủ đoạn, toàn bộ đều bình yên vô sự rồi đi trong trận, nhưng nhận được Hóa Đạo chi lực ảnh hưởng, vốn nên đứng đầu rồi đi trước trong trận Tiêu Thần cùng Tổ Liên nhưng là tại Thần Tông tu sĩ cùng Tà Tông tu sĩ đều sau khi đi ra ngoài vẫn không có xuất hiện.

Thần Tông cùng Tà Tông tu sĩ chuyến này có thể nói là tay không mà về, chẳng những không có lấy được chuyến này mục đích đồ vật, tốt làm một mũi tro bụi, giờ phút này song phương không có bất kỳ dây dưa nửa ý tứ, đều tự rời đi Cô Xích Bích nơi, nếu là Tiêu Thần thấy, sợ rằng sẽ không nhận được nhảy ra hỏi hỏi một chút, các người Chính Tà Bất Lưỡng Lập lập trường đây?

Nhưng này ai có thể nói rõ, thế gian rất nhiều chuyện, vốn chính là mọi người lòng biết rõ, nhưng lại không người nào nguyện ý nói ra khỏi miệng, bởi vì cho mọi người biết là một chuyện, một khi nói ra, liền lập tức sẽ biến thành một chuyện khác, những thứ này Tiêu Thần so với ai khác đều biết, nhưng hẳn chính là sẽ nói ra.

Tại Đồng Phủ thời điểm, hẳn nói, tại núi Huyền Thanh trên đại điện, hẳn cũng nói, hơn nữa, coi như bây giờ luân lạc chân trời bồng bênh, hẳn cũng cho tới bây giờ chưa từng hối hận, coi như thời gian đảo ngược năm trăm lần, Tiêu Thần lựa chọn, như cũ sẽ không có thay đổi.

Hào quang lóe lên được kiếm không mờ mắt, Tiêu Thần ý thức còn thanh tỉnh, hẳn cảm giác có một vật đang ở rục rịch, đang là trước kia đạt được ngọc bội, hẳn đã có một ít thói quen như vậy tình cảnh rồi, dù sao đã việc trải qua qua thật nhiều lần giống vậy tình huống.

Hắn đã đại khái đoán được sau đó phải phát sinh chuyện, nhưng Tiêu Thần trong lòng hay lại là không có vấn đề âm thầm nói: "Bất kể là cái gì, tất cả nhanh lên một chút đi ra đi."

Đúng như dự đoán, lần này Tiêu Thần xuất hiện địa phương, không phải thiết huyết chiến trường, cũng không phải là cái gì xa lạ nơi, càng không có đầy trời tu vi kinh khủng tu sĩ đang chiến đấu, mà là trước kia đã đến một nơi, cũng là người câu cá ngàn năm ngộ đạo nơi, Điều Ngự Đài.

"Đã đoán được sao?" Cái thanh âm này Tiêu Thần hết sức quen thuộc, bởi vì cùng ngày đó Tiêu Thần tại lần đầu tiên rời đi Điểm Tướng Đài thời điểm nghe được giống nhau như đúc, đúng là muốn lấy chiến đấu Nhập Đạo đại tu sĩ Chu Du phát ra.

"Đoán được, cũng quen rồi." Tiêu Thần buông tay một cái, không có vấn đề nói.

"Làm người, đây cũng là không có cách nào sự tình, thói quen cũng tốt, nói không chừng sau này cũng sẽ thường thường phát sinh đây." Chu Du thanh âm lần nữa truyền tới, nhưng là từ đầu đến cuối không thấy được bóng người.

"Nơi này cũng là Điểm Tướng Đài chứ? Lần trước người không phải nói ta sau khi tìm được sẽ biết muốn biết áo gì-lê? Cái kia bây giờ có thể nói đi." Tiêu Thần không có tính toán cùng cái này từ thượng cổ lưu lại, nhưng lại hấn lại hoàn toàn không nhận biết đại tu sĩ thật dễ nói chuyện.

"Cái này đất chính là tại Điểm Tướng Đài trong không gian, nhưng người thấy cũng không phải Điểm Tướng Đài Nội Cảnh tượng." Chu Du thanh âm truyền ra đồng thời, tại Tiêu Thần dựng thân Điều Ngư Đài bên trên, cũng dần dần hiện lộ ra một bóng người, áo dài trắng gia thân, bạc giày đạp đất, thân vũ phi phàm, một cái nhìn qua sẽ không giống như nhân vật tầm thường.

"Ta biết, nơi này ta đã từng đi qua." Tiêu Thần vừa mới khôi phục ý thức thời điểm liền nhận ra được, cái này đất chính là trước đã đến bờ sông Thủy Các nơi, mà lập thân địa phương chính là Điều Ngư Đài.

"Người đi qua? Người có thể chứng kiến cái này dừng trái tim Ồ?" Chu Du trong thanh âm mang theo kinh ngạc, tựa hồ Tiêu Thần không nên biết được nơi đây mới đúng.

"Đúng, đi qua." Tiêu Thần khẳng định đáp.

"Chuyện lạ, cho dù có tín vật, có thể chứng kiến, người cũng hấn sẽ bị bài xích mới đúng, vì sao lại có thể đi vào đây?" Chu Du tựa hồ là thật không biết, tự mình nói.

"Người để cho ta tìm dừng trái tim Ồ, thế nào ta tiến vào người trái lại lại cảm thấy không ổn đây.

"Tiêu Thần trong lòng cũng có nghi vấn, hơn nữa hấn cũng không có tính toán giấu giếm

"Ta cho người tìm kiếm dừng trái tim Ồ, là vì cho người có thể tìm được Điểm Tướng Đài, nhưng cái này dừng trái tim Ồ lại không phải người bình thường có thể chứng kiến, nhưng người mang theo ngọc bội, là một loại tín vật, một loại có thể chứng kiến dừng trái tim Ồ tín vật, nhưng lại không biết tại sao, người lại có thể đi vào, đây là ta không nghĩ ra." Chu Du chậm chạp nói, vừa lộ ra suy tư thần sắc.

"Người đang ở đây dừng trái tim Ồ bên trong, đều nhìn thấy gì?" Chu Du tiếp tục nói.

Tiêu Thần đem ngày đó thấy, toàn bộ nói ra, bao gồm tại giống vậy Điều Ngư Đài bên trên, gặp được người câu cá, tại Chu Du hỏi bên dưới, Tiêu Thần đem người câu cá nói, dựa theo chính mình hiểu, ẩn thông người câu cá kết cục cuối cùng, cùng cho Chu Du tinh tế nói một bên.

"Người là nói, dừng trái tim Ồ bên trong, có một tên Giao nhân, câu cá một ngàn năm, cơ hồ thành tựu Thiên Cơ tu vi?" Chu Du nghe xong Tiêu Thần lời muốn nói sau đó, trong lòng có chính mình phán đoán, dù sao cái này dừng trái tim Ồ, hấn mới là không thể quen thuộc hơn được địa phương, hơn nữa đối với ở bí ẩn trong đó hiểu, cũng không phải người ngoài có thể so sánh, bởi vì dừng trái tim Ồ, là hấn cuối cùng lựa chọn Quý Khư nơi.

"Không sai."

"Câu cá thiên tái, ha ha, nguyên lai là như vậy." Chu Du lập lại mấy lần sau đó đột nhiên cười ha ha một tiếng, trên mặt lộ ra hiểu ra biểu tình, Tiêu Thần liền tiếp truy hỏi, Chu Du cũng không có cho Tiêu Thần giải thích nửa câu, cái này làm cho Tiêu Thần hấn hấn đến nghiêng răng nghiêng lợi.

"Nếu như ta lúc ấy, vào nước kia Các, uống cái kia trà, sẽ như thế nào?" Tiêu Thần ngày đó tại cuối cùng, chính mình cố đề xuống rồi trở nên mạnh mẽ trái tim, dám không có đi đi cái này đường tắt phương pháp, nhưng không có nghĩa là Tiêu Thần không muốn biết cái kia địa phương thần bí.

"Không thì như thế nào." Chu Du trả lời, bắt ngờ đơn giản, thậm chí không có suy nghĩ chốc lát.

"Vậy tại sao người câu cá từ ngàn năm nay, câu lên rồi cá, đã đến Nguyên Thần Huyền Cảnh, có thể đủ vòng lưới mang đi cá, là có thể thành tựu Thiên Cơ tu vi? Cái này chẳng lẽ không đúng dừng trái tim Ồ công lao?" Người câu cá là một sống sờ sờ tài liệu, cũng là Tiêu Thần tự mình kiến thức, đối với Chu Du nói như vậy, Tiêu Thần còn chưa hiểu.

Chu Du đang câu cá trên đài đi mấy bước, rồi sau đó mở miệng nói: "Thực ra, hấn tại địa phương khác câu cá một ngàn năm, cũng có thể thành tựu bây giờ tu vi, hiểu không?"

"Không hiểu." Tiêu Thần dứt khoát nói.

"Đây là hấn nói, câu không được cá, không phải là bởi vì hấn dừng dừng trái tim Ồ cần câu, mà là không biết tại sao hấn vào dừng trái tim Ồ, lại không có hiểu được dừng trái tim hai chữ." Đối với Tiêu Thần nói như vậy, Chu Du cũng không tức giận, tiếp tục giải thích.

"Ta vẫn là không hiểu." Tiêu Thần chau mày, Chu Du nói như vậy, hấn nhưng là thật nghe không hiểu, rốt cuộc là ý gì.

"Không hiểu rồi coi như xong, người nên biết thời điểm, người tự nhiên sẽ còn về tới đây, sẽ còn lần nữa chứng kiến dừng trái tim Ổ." Chu Du mặt mỉm cười nói.

"Ta bây giờ không thấy được sao?" Tiêu Thần đặt câu hỏi.

"Đúng, theo người đi vào thứ hai ngòi Điểm Tướng Đài thời điểm, liền không thấy được." Chu Du đưa lưng về phía Tiêu Thần, thanh âm vẫn lạnh nhạt như cũ, hoàn toàn mặc kệ Tiêu Thần trong lòng càng chông chênh càng nhiều nghi vấn.

"Tại sao?" Tiêu Thần đã quyết tâm, hôm nay không theo không gian này mang theo nghi vấn đi ra ngoài.

"Bởi vì người không có không lành lặn ngọc bội, cái này dừng trái tim Ổ, không có chủ nhân." Chu Du tiếp theo mở miệng.

Tiêu Thần xuất ra ngày đó tại Cửu Châu Bát Quái Trận bên trong đạt được ngọc bội, cúi đầu nhìn một cái, phát hiện ngọc bội này không biết từ lúc nào đã theo bắt đầu nửa không trọn vẹn, biến hóa được hoàn chỉnh "Thì ra là như vậy."

Chu Du nói cho Tiêu Thần, vốn đưa cho hắn nửa ngọc bội, là một loại tín vật, có thể mở ra thứ hai ngòi Điểm Tướng Đài, đồng thời cũng có thể chứng kiến dừng trái tim Ổ, nhưng ở Tiêu Thần mở ra thứ hai ngòi Điểm Tướng Đài, hơn nữa từ bên trong sau khi đi ra, mặc dù còn không có trở lại đến bình thường không gian, nhưng là ngọc bội này đã hoàn chỉnh, tại ngọc bội này không nữa không trọn vẹn thời điểm, hoàn chỉnh ngọc bội sẽ che đầy toàn bộ dừng trái tim Ổ, cũng chính là dừng trái tim Ổ chân chính không có chủ nhân thời điểm, Chu Du ý chí cũng sẽ ở bên trong tiêu tán, cái này thời điểm, coi như là vốn là đạt được công nhận người, cũng lại không thấy được dừng trái tim Ổ.

Chỉ có cái này dừng trái tim Ổ có trái tim chủ nhân sau đó, Tân Chủ Nhân mới có thể một lần nữa quyết định, có muốn hay không khiến nó hiển hóa trên thế gian, ngọc bội này, dĩ nhiên là thành lập mẫu chốt đồ vật, nhưng Chu Du cũng không có nói cho Tiêu Thần cụ thể thế nào đi làm, mà là cùng trước nói giống nhau, đến Tiêu Thần nên minh bạch thời điểm, sẽ lần nữa về tới đây, lần nữa chứng kiến dừng trái tim Ổ.

Đồng thời, ngọc bội này vẫn là chân chính Chu Du Điểm Tướng Đài chia khóa, chỉ có hoàn chỉnh ngọc bội mới có thể mở ra chân chính Chu Du Điểm Tướng Đài, chân chính Chu Du Điểm Tướng Đài là hình dáng gì, Tiêu Thần nghĩ là ngày đó tại đệ nhất ngòi Điểm Tướng Đài trông được đến cái loại này mấy triệu hùng binh chiến đấu tình cảnh.

"Ta có thể nói cho người biết, cái kia cuối cùng một tòa Điểm Tướng Đài, ta điểm binh bá tướng, cũng không phải là Dương Giới người, mà là âm sư." Cuối cùng, Chu Du chạy ra một cái làm Tiêu Thần phi thường khiếp sợ tin tức, nhưng Tiêu Thần bắt đầu lại nhìn kỹ, không nhìn thấy, thế giới của người chết.

"Đó là ta trận chiến cuối cùng, mượn tới âm sư, làm một vị trí có người hộ đạo, đưa hắn Phi Thăng đi." Chu Du trong lời nói, mơ hồ có một chút đau khổ, nhưng càng nhiều là hoài niệm.

Chu Du trong miệng có người, Tiêu Thần không cần hỏi cũng mới tới đại khái, hơn phân nửa chính là ngày đó hắn tại đệ nhất ngòi Điểm Tướng Đài từng nói, vị kia giống vậy lựa chọn lấy chiến đấu Nhập Đạo, hơn nữa cuối cùng thành công tu sĩ,

Về phần là ai, Tiêu Thần không có hứng thú hỏi thăm, cái này cũng cùng hắn không có bao nhiêu quan hệ, Tiêu Thần nghe được Chu Du nói như vậy thật đang tò mò là vị nào tu sĩ, là cái gì có thể Phi Thăng, Tiêu Thần theo vừa bước vào tu giả thế giới đến bây giờ, thường nghe thấy tất cả đều là cái thế giới này từ xưa tới nay chưa từng có ai thành công đắc đạo thành tiên, nhưng tại sao Chu Du lại nói hộ tống vị kia tu sĩ Phi Thăng.

"Đừng vội đặt câu hỏi, ta biết, trong lòng người nhất định chất đống không biết bao nhiêu nghi vấn, nhưng ta nghĩ rằng nói cho người biết là, nên người biết thời điểm, người sẽ không lại mê mang, đem người làm toàn bộ biết thời điểm, người khả năng so bây giờ càng mê mang.

Cũng không nên hỏi tại sao, bởi vì ta cũng không thể cho người câu trả lời, thậm chí không có bất kỳ người nào có thể cho người câu trả lời, coi như là đối với người bây giờ tình trạng biết rõ nội tình người, bọn họ cũng biết người đi lên là một cái cái dạng gì đường, nhưng lại không biết người con đường này đi thẳng đi xuống, sẽ đi đến nơi nào, sẽ đạt tới độ cao gì." Chu Du duy nhất nói rất nhiều, Tiêu Thần nghe tới mặc dù không có tính thực chất giải quyết trong lòng của hắn rất nhiều không hiểu, nhưng ít ra Tiêu Thần cũng càng thêm xác định chính mình trước ý kiến, cái này Thanh Minh chỉ chủ, so với chính mình nghĩ đến còn muốn thần bí nhiều hơn.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 191: Tiện nghi lão bà

"Nói nhiều như vậy, lần này ta xuất hiện ở nơi đây, có cái gì mục đích đây?" Trầm ngâm hồi lâu, Tiêu Thần bình phục lại tâm tình sau đó, mới nói với Chu Du.

Chu Du tại Tiêu Thần mở miệng trước kia cũng không nói gì thêm, giờ phút này Tiêu Thần mở miệng đặt câu hỏi, hắn xoay người, nhìn đến Tiêu Thần nói: "Không có gì mục đích, chẳng qua là cảm thấy rất thú vị, muốn nhìn một chút kết quả, chẳng qua nói cứng, cũng có một cái mục đích, đó chính là bỏ toàn trước cho ngươi ngọc bội, bây giờ toàn bộ đều kết thúc, rồi đi nơi đây phía sau, ta liền chỉ là một nhân chứng, cũng không thể can thiệp ngươi một chút."

"Ngươi dầu gì cũng là thượng cổ đại tu sĩ, không thể cho chút gì có dùng cái gì, tỷ như mười món tám món Tiên Khí cái gì." Tiêu Thần đối với Chu Du trả lời cũng là không có phân nửa tính khí, như là đã nói như vậy, hắn lại có thể thế nào, nói không chừng đối phương chính là một cái hư ảnh mà thôi, càng nói không chừng, hiện tại hắn, liền hư ảnh này đều không đối phó được.

"Ngươi thật coi Tiên Khí là rau củ đại sao? Mười món tám món, cũng không sợ đau đầu lười." Chu Du bị Tiêu Thần nói như vậy chọc cười, Tiên Khí tại Thanh Minh Giới, bất cứ lúc nào đều không phải là vật tầm thường, coi như là tại trong thời kỳ thượng cổ cũng đồng dạng là không được pháp bảo, không phải nói cảm là có thể lấy ra, càng không cần phải nói mở miệng chính là mười món tám món.

"Công pháp kia cũng được a, cho dù là như thế nào đột phá Đại Đạo rãnh trời tâm đắc cũng có thể a." Tiêu Thần đã xả tùy côn bên trên, Tiên Khí không được, liền nói cái khác.

"Đại Đạo rãnh trời sao? Chờ ngươi đối mặt thời điểm sẽ biết, cái kia căn bản không có cái gì tâm đắc có thể tham khảo, ta đây chỉ có một giường qua đời trước sử dụng Cổ Cẩm, cùng một chút Cẩm Khúc bên trên lời chú giải tâm đắc, cái này ngươi cũng không có tác dụng gì, cho nên cũng đừng chú ý, chờ ngươi tìm đến cuối cùng một cái điểm đem dài, nơi đó liền thật có bảo vật có thể cho ngươi rồi." Chu Du sau khi nói xong, công qua tay, tựa hồ lại không có gì phải nói.

"Đem ra, thật là ngủ gật gặp phải gối rồi, thiếu cái gì liền có cái gì có thể cảm." Đối với Cẩm sửa chữa một đạo, Tiêu Thần mặc dù có lạnh chỉ điểm, nhưng vẫn luôn thiếu đối địch phương pháp, cho nên Tiêu Thần Chủ Tu Cẩm một trong nói, ngược lại ở tại trong chiến đấu không có đưa đến nên làm tạo tác dụng, lộ ra Tiêu Thần căn bản là dựa vào thân thể ăn cơm Luyện Thể Chi Sĩ, giờ phút này nghe nói có đại tu sĩ phân phối Cẩm, còn có Cẩm Khúc tâm đắc, Tiêu Thần không vui là không có khả năng.

Chu Du nhiều hứng thú đánh giá đến Tiêu Thần, đại khái giờ phút này cho là Tiêu Thần là chỉ cần có đồ vật cảm, cũng không hiệu nghiệm không dùng đến lên, "Ngươi biết đàn?"

"Đâu chỉ biết đàn, liền tình đều biết nói." Tiêu Thần bĩu môi nói.

Cứ như vậy, Tiêu Thần lúc rời nơi này không gian trước, theo Chu Du cái kia đắc được đến một cái giường Cổ Cẩm, cái này mới chiếm được Cổ Cẩm, Cẩm thân lấy màu trắng bạc làm chủ, liền muốn Chu Du tự mình ăn mặc sắc điệu giống nhau, nhìn qua cũng không có gì phi thường chỗ đặc biệt, mà đối thành bên ngoài một vật chính là Chu Du cả đời lấy Cổ Cẩm đối với Âm Luật một đạo nhận xét, rất nhiều thứ, Tiêu Thần căn bản là xem không rõ.

Chu Du lấy chiến đấu Nhập Đạo, sau đó ở trên con đường này thất bại, thành tựu ngoài ra người, sau đó hắn lần nữa khắp cả người vùi đầu vào Cẩm sửa chữa một đạo bên trong, lấy được rất nhiều thành tựu, cũng sáng tác không ít kinh thế tác phẩm xuất sắc, nhưng lại không có một người trong đó lưu lạc bên ngoài, toàn bộ đều bị hắn đặt ở dừng trái tim Ổ bên trong, tại chứng đạo sau khi thất bại, hắn đã mất trái tim công danh Lợi Lộc, không lòng dạ nào thế gian phân tranh, chỉ muốn yên lặng giải quyết xong cuộc đời còn lại, mặc dù cuối cùng vẫn là huy hoàng tám màn rơi xuống.

Mang theo một cái hoàn chỉnh ngọc bội, Tiêu Thần một lần nữa xuất hiện ở Cổ Xích Bích nơi, nhưng Tiêu Thần mới vừa xuất hiện, đột nhiên cảm giác dưới chân hết sạch, còn không đợi hắn phản ứng, cả người liền rơi vào trong nước, cũng không lâu lắm, Tiêu Thần mang theo một luồng cột nước phóng lên cao.

Tiêu Thần cuối cùng hùng hùng hổ hổ không biết đang nói gì, chỉ biết là đại khái nói là Chu Du tặng cho chi Cẩm, tại hắn đi ra thời điểm liền biến mất không thấy gì nữa.

Mái tóc dài màu đen không ngừng đi xuống gội nước, dưới ánh mặt trời, trong sáng trong suốt.

Lúc này Cổ Xích Bích nơi đã khôi phục bình thường đáng vẻ, phía Bắc như cũ bị sương mù dày đặc bao phủ, phía nam chính là rộng rãi bình nguyên, tràn đầy qua đỉnh núi thủy triều cũng đã sớm thối lui, một dòng sông lớn, hạo hạo dâng dâng.

Dựa theo Tiêu Thần tính khí, nếu là không đi tìm tòi nghiên cứu bên dưới bắc ngạn trong sương mù dày đặc rốt cuộc có bí mật gì, là có chút không nói được, nhưng dưới mắt hắn còn có chuyện khác tình yêu cầu trước một bước xử lý,

Trước hắn đã nói qua, tại mặt đông cửa ra Tổ Liên ba ngày, hắn và Chu Du nói chuyện, không tới nửa giờ, giờ phút này cũng sẽ không chậm trễ, vì vậy Tiêu Thần thậm chí không có đợi khi tìm được Nghịch Thương Thiên, liền bắt đầu hướng một cái cửa ra khác bước đi.

Tổ Liên cùng Tiêu Thần một trận rồi đi Cửu Châu Bát Quái Trận thành không gian, giống vậy, tại Hóa Đạo chi lực mạnh nhất địa phương, nàng cũng là rất sớm liền trở về Cổ Xích Bích nơi, nhưng nàng xuất hiện địa phương cũng không phải Điểm Tướng Đài nơi ở, mà là trước kia Tiêu Thần chứng kiến dừng trái tim Ổ địa phương, mặc dù Tổ Liên không thấy gì cả, nhưng là hắn vẫn mơ hồ cảm giác được cái gì, đứng tại chỗ nhắm mắt cảm thụ rất lâu, mới xác định một loại cảm giác, nhưng cụ thể là cái gì nàng không bắt được, cũng không thể xác định, vậy rốt cuộc cái gì.

Qua nửa ngày, Tổ Liên cuối cùng vẫn lựa chọn buông tha, nàng từ đầu đến cuối không có năng lực đi tóm lấy cái loại này phiêu miểu cảm giác, chỉ đành phải coi như thôi.

Suy nghĩ khôi phục bình thường sau đó, nàng lại nghĩ tới tại Cửu Châu Bát Quái Trận trung hòa Tiêu Thần phát sinh chuyện, mặc dù không có lại rơi nước mắt, nhưng cũng không khỏi một trận như mưa rào, về mặt hiển nhiên là rất thống khổ.

Tiếp lấy nàng lại nghĩ tới Tiêu Thần trước lời muốn nói tại hiện lên ở phương đông miệng đợi nàng ba ngày, giờ phút này thời gian chẳng qua mới qua gần nửa ngày, Tô Liên trong lòng phi thường cảm giác khó chịu, nàng biết chuyện này không phải Tiêu Thần sai, nhưng thân là Phật Môn đệ tử, ở trên người nàng xảy ra như vậy chuyện, nàng vẫn là không cách nào thần nhiên đối mặt.

"Ai. . ." Thờ dài một cái, Tô Liên hay lại là hướng hiện lên ở phương đông miệng bay đi.

Nàng đối với Tiêu Thần có loại rất cảm giác đặc biệt, cái này nàng liền tên cũng không biết người, cướp đi chính mình đồ trọng yếu nhất, hơn nữa nàng còn hết lần này tới lần khác không hận nổi, nhưng là tuyệt đối không phải tha thứ chủng loại tình cảm, mà là một loại, không nói được, không nói rõ tâm tư.

Tô Liên ôm cực kỳ phức tạp tâm tư, cũng không lâu lắm liền đi tới Cổ Xích Bích nơi phía đông cửa ra.

Vẫn còn ở xa xa trời cao, Tô Liên liền phát hiện Tiêu Thần tồn tại, tập trung tại hai tay, nằm ở dưới một cây đại thụ, Tô Liên chứng kiến Tiêu Thần sau đó, phản ứng đầu tiên là muốn né tránh, không biết vì sao, nàng phi thường không muốn gặp lại Tiêu Thần, càng không muốn cùng Tiêu Thần sống chung một chỗ, nhưng nàng nhưng vẫn là bay đến Tiêu Thần trước rơi ở trên mặt đất, Tô Liên không có mở miệng, nàng không biết nói cái gì, nàng thậm chí cảm thấy được nói cái gì đều là dư thừa, nàng sợ hãi vừa lên tiếng, biến thành tiếng khóc, Tô Liên cảm giác chính mình phi thường ủy khuất, đặc biệt là nhìn đến Tiêu Thần thời điểm.

"Tiện nghi lão bà, cùng ta rời đi, Vi Phu dẫn người đi ăn ngon ăn." Tiêu Thần biết Tô Liên đã tới nơi đây, hai tay của hắn chống đỡ mà hoang mang rồi loạn từ dưới đất đứng lên nói.

"Không che đậy miệng, ai là lão bà của ngươi." Tô Liên hơi có chút tức giận, nàng nhìn Tiêu Thần nở nụ cười, cảm giác rất khó chịu.

"Ngươi." Tiêu Thần nghiêm sắc mặt, nghiêm túc nói, nhưng không biết có phải hay không là tùy ý quá lâu, giờ phút này muốn phải làm ra nghiêm túc dáng vẻ, nhưng ở Tô Liên nhìn qua càng giống như là giễu cợt.

"Ta muốn giết rồi ngươi, nhưng ta là Phật Môn đệ tử." Tô Liên quay đầu đi, nàng không biết nên lấy cái gì hình dáng biểu tình tới mặt đối trước mắt nam tử.

"Cùng ta rời đi, cùng nhau phiêu bạt chân trời." Tiêu Thần đi tới Tô Liên trước mặt, từ phía sau lưng ôm lấy nàng, nhẹ nói nói.

Tô Liên như bị sét đánh, Tiêu Thần nhẹ nhàng lời nói ngược lại giống như là sét đánh ngang tai bình thường bên tai bên cạnh nổ vang, Tô Liên mặt đẹp đỏ bừng, xoay người nghĩ (muốn) muốn đẩy ra Tiêu Thần, nhưng Tiêu Thần trên tay không có buông lỏng, như thế nào Tô Liên cái này tiểu ni cô có thể đẩy ra.

Không có thể đẩy ra Tiêu Thần, Tô Liên hai tay đặt ở Tiêu Thần ngực, như vậy ngược lại ái / che giấu có thừa.

"Buông ra!" Tô Liên cả giận nói.

"Không thả!" Tiêu Thần đáp lại.

"Ngươi. . ." Tô Liên vừa nói, nước mắt bắt đầu xuất hiện ở trong mắt.

"Đừng khóc a, ta buông ra, buông ra, còn đi ra, ngươi đừng khóc, có được hay không." Tiêu Thần coi là là sợ, hắn bình sinh đứng đầu không chịu nổi chính là nữ nhân nước mắt, bất kể là ai, chỉ cần Tiêu Thần chứng kiến, lập tức sẽ không có tính khí.

Tiêu Thần đuổi vội vàng buông ra Tô Liên, lui sang một bên đứng ngay ngắn, trên mặt tất cả đều là vẻ lấy lòng, nhưng giờ phút này Tô Liên chỉ lo nhắm mắt khóc lớn, nơi nào vừa có thể chứng kiến Tiêu Thần là biểu tình gì.

"Này, tiểu ni cô, ngươi lại khóc ta cời quần áo ngươi." Tô Liên đứng tại chỗ, khóc lớn không ngừng, vô luận Tiêu Thần khuyên như thế nào, nàng đều giống như làm như không nghe thấy, chẳng qua là tự mình nhắm mắt khóc lớn, Tiêu Thần bây giờ không có biện pháp chỉ đành phải uy hiếp nói.

"Không được!" Tô Liên chợt mở to hai mắt, trong miệng ngay sau đó lên tiếng, như vậy chuyện, nàng lại cũng không tiếp thụ nổi, nhưng giờ phút này nàng mở mắt lại chứng kiến Tiêu Thần vẫn còn ở rất xa địa phương, nhìn đến nàng nháy nháy mắt, mới biết rõ mình bị mắc lừa.

Nói đến rất kỳ diệu, Tô Liên chính là Thai Thành tu vi, mà Tiêu Thần biểu hiện ra chẳng qua là Trúc Cơ tu vi mà thôi, Tô Liên phảng phất không có nghĩ qua mình là không phải có thể dễ dàng thu thập một tên Trúc Cơ tu sĩ, phảng phất hoàn toàn quên mất mình là tu sĩ.

"Nếu không theo ta đi, ta đây phải đi, nhớ kỹ, ta gọi là Tiêu Thần, giống như Thần Tiên tiêu sái tiêu, giống như ngôi sao sáng ngời Thần, có lẽ một trăm năm, có lẽ không cần một trăm năm, danh tự này, nhất định sẽ bị cái thế giới này nhớ." Mặc dù Tô Liên thái độ không phải mạnh bao nhiêu cứng rắn, cũng không có quá nhiều biểu hiện, nhưng Tiêu Thần biết, cái này tiểu ni cô lập trường phi thường kiên định, là không có khả năng với chính mình đi, hắn cũng không biết thế nào đi cùng cái này không quen biết, nhưng lại có vợ chồng chi thật tiểu ni cô sống chung, dứt khoát chạy ra.

Sau khi nói xong, Tiêu Thần xoay người hướng xa xa chạy đi, chạy chạy, hắn liền bước lên Bích Lưu, xông lên trời.

Tại Tiêu Thần rời đi không tới mười hơi thở thời gian, Tổ Liên còn không hề rời đi, lúc này Vô Thần lại xuất hiện ở Cổ Xích Bích mặt đông cửa ra, Vô Thần thấy được Tổ Liên, rơi xuống đất thi lễ một cái, hỏi nhỏ: "Xin hỏi Sư Thái có chưa thấy qua một vị màu mắt lẫn nhau khác đàn ông trẻ tuổi?"

Vô Thần không biết Tổ Liên cùng Tiêu Thần chuyện, hiển nhiên cũng sẽ không biết, cái này hỏi một chút, định đem sẽ không có câu trả lời.

"Hắn đã chết." Tổ Liên cau mày nói, sau đó lấy ra Phi Kiếm, liền nhìn cũng không nhìn Vô Thần một cái, rời đi.

"Lại chết? Chuyện này. . ." Vô Thần không còn gì để nói, nhìn đến rời đi nữ ni cô biểu hiện trên mặt, hắn đại khái đoán được một chút, đoán chừng là Tiêu Thần lại không người này đắc tội, chẳng qua là không biết, Tiêu Thần là như thế nào đắc tội một cái ni cô.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 192: Ác đầu

Trước Vô Thần muốn đi tìm quý hương, liền cùng Tiêu Thần tách ra, sau đó cũng bỏ lỡ Điểm Tướng Đài chuyện, hắn tại Cổ Xích Bích nơi du đãng rất lâu, lại không có phát hiện quý hương tung tích, tình báo hơn phân nửa không có sai, nhưng hắn vẫn là không có tìm được, như vậy quý này hương hơn phân nửa có thể là tại ngoài ra bị sương mù bao phủ bắc ngạn.

Vô Thần cũng đã thử đi sâu vào sương mù, nhưng cái này nhìn rất phổ thông sương mù, không có chút nào phổ thông, sát biên giới còn không thấy được, một khi đi sâu vào một chút, những sương mù này phảng phất có chất lượng, nặng nề đè ở trên người, hơn nữa sẽ không ngừng tàn thực tu sĩ trong cơ thể linh lực, mỗi đi vào trong một bước, loại trạng huống này liền nghiêm trọng gấp mấy lần.

Dựa theo Vô Thần suy đoán, hắn theo bắt đầu cảm nhận được linh lực bị tàn thực địa phương bắt đầu, chỉ cần đi vào trong hai mươi bước, cũng sẽ bị trong nháy mắt bị hút khô linh lực, không có linh lực, sương mù mang đến Trọng Lực, rất có thể sẽ trong nháy mắt ép vỡ hắn.

Cái này lấy suy đoán mới vừa ở trong đầu thoáng qua, Vô Thần không chút suy nghĩ, trực tiếp rời đi sương mù phạm vi, sương mù này muốn che giấu không biết là cái gì, nhưng tuyệt đối không phải hắn một cái nhỏ nhỏ Thai Thành tu sĩ có thể tranh giành.

Rời đi sương mù sau đó, hắn bắt đầu dọc theo sông lớn tìm kiếm Tiêu Thần cùng Nghịch Thương Thiên, nhưng một đường cũng không có phát hiện gì, lúc này, Điểm Tướng Đài chuyện cũng đã sớm kết thúc, Thần Tông cùng Tà Tông tu sĩ đều rời đi Cổ Xích Bích, Vô Thần tìm hai ngày cũng không trông thấy Tiêu Thần cùng Nghịch Thương Thiên bóng dáng, chỉ phải dựa theo ước định đi Cổ Xích Bích phía đông cửa ra, nhưng Tiêu Thần hiển nhiên là quên mất, từng cùng Vô Thần từng có cái này một ước định, đang đợi được Tổ Liên sau đó, hoàn toàn quên mất, trực tiếp rời đi Cổ Xích Bích nơi.

"Tiểu lưu manh, chúng ta là không phải nói phải đợi Vô Thần tới?" Nghịch Thương Thiên giờ phút này không biết từ đâu toát ra nói.

"Có không?" Tiêu Thần cau mày, "Thật giống như thật có."

"Trở về?"

"Không trở về."

"Ý kiến hay."

"Tiểu lưu manh, ngươi tính thế nào?" Rời đi Cổ Xích Bích đã có một đoạn cuộc sống, Tiêu Thần cùng Nghịch Thương Thiên hai người tạm thời không có mục tiêu, Tiêu Thần sơ thiệp Tu Chân Giới, mặc dù đang trong điển tịch hiểu qua, nhưng dù sao ghi lại cùng thực tế thì có chênh lệch không nhỏ.

"Không có ý định, đi tới kia coi như kia, bất quá ta nghĩ đi Đông Thắng đại lục nhìn một chút." Tiêu Thần nhưng là cũng không có tính toán gì, lần này tới Giang Nam màu mỡ khu vực cũng coi là ý muốn nhất thời, hắn tại trong điển tịch thấy qua rất nhiều liên quan tới Đông Thắng đại lục ghi lại, nơi đó có lẽ mới có thể trở thành chân chính Tu Chân Giả thế giới, tục truyền nghe thấy, Đông Thắng đại lục, không có phạm nhân cư trú, toàn bộ đều là tu sĩ.

Mà Đông Thắng đại lục, lại là cả Tu Chân Giới khu vực rộng lớn nhất nơi, như vậy địa phương, là từng cái Tu Chân Giả cũng muốn đi, nơi đó cũng chính là, thuần túy tu giả thế giới.

Không chỉ có như thế, Chính Đạo Thất Thần Tông, thì có kéo tinh cốc, khô Long Sơn, Bồng Sơn Các Tam gia ở vào Đông Thắng đại lục địa giới, hơn nữa nghiêm khắc nhắc tới lời nói, đại ma Cung cùng Thủy Tinh Cung cũng là Đông Thắng đại lục môn phái, đại khái đây cũng là đã sớm Đông Thắng đại

lực như thế cường thịnh nguyên nhân.

Kéo tinh cốt một mực được xưng Thanh Minh giới mạnh nhất tông môn, ngay cả thiên hạ rộng rãi danh tiếng Hiên Viên cổ tháp đều muốn hơn một chút, môn phái này mơ hồ có trở thành Đông Thắng đại lục chi chủ khuynh hướng, chẳng qua như vậy khuynh hướng cũng không phải tồn tại một ngày hay hai ngày rồi, cho dù kéo tinh cốt mạnh hơn nữa, cũng từ đầu đến cuối không dám trở thành chứng chủ mực.

Dù sao coi như còn lại Thần Tông Tà Tông thân thể thực lực không bằng kéo tinh cốt, nhưng cùng với làm một nhóm tông môn, cũng sẽ không kém bao nhiêu, làm sao có thể sẽ để cho kéo tinh cốt một nhà độc quyền.

"Đông Thắng đại lục? Đó là địa phương nào?" Tiêu Thần biết, cũng không có nghĩa là Nghịch Thương Thiên cũng biết, không đúng, phải nói, Nghịch Thương Thiên cơ hồ là cái gì cũng không hiểu.

"Đúng, nghe nói đó là chân chính Tu Chân Giới." Tiêu Thần trong mắt cũng vẫn có thể nhìn ra vẻ ngóng trông, dù sao hắn là như vậy tu sĩ, cũng cùng bình thường người giống nhau, muốn nhìn một chút, chân chính thuộc về mình thế giới là dạng gì, thế gian phồn hoa, Tiêu Thần không muốn bỏ qua, mỗi một trận pháo hoa, hắn đều muốn gặp gặp chứng nhận.

Là muốn mạnh hơn, là muốn thành tiên, nhưng Tiêu Thần tuyệt đối sẽ không cầm toàn bộ tốt đẹp đi trao đổi, hắn không thích, không nghĩ như vậy, cái kia không phải chân chính tiêu sái, là bị chính mình trói buộc người đáng thương.

"Chúng ta đây chạy nhanh đi, nói không chừng có rất nhiều chơi đùa đồ đâu." Nghịch Thương Thiên nghe Tiêu Thần nói như vậy,

Căn bản không có nhiều suy nghĩ gì, chỉ là muốn vội vàng đến mục đích, dù sao với hắn mà nói, mặc kệ đi đâu, đều là mới mẻ địa phương, mặc kệ đi đâu đều là giống nhau.

"Người cho rằng là nói là bỏ tới có thể đi? Người biết chúng ta ở đâu sao? Người biết chúng ta muốn bay bao lâu mới có thể đến đạt đến sao?" Tiêu Thần đối với Nghịch Thương Thiên cũng không có gì hay giải thích, bởi vì căn bản không giải thích được.

"Phải rất lâu sao?" Nghịch Thương Thiên ôm tay nhìn đến Tiêu Thần nói.

"Dùng như vậy tốc độ lời nói, ít nhất yêu cầu, một trăm sáu mươi năm." Tiêu Thần nhìn cũng không có nhìn Nghịch Thương Thiên một cái, trực tiếp nói.

"Một trăm. . . Sáu mươi năm?" Nghịch Thương Thiên tròn to hai mắt, "Người xác định là năm? Không phải một trăm sáu mươi trời?"

"Đúng, người không có nghe lầm, chính là một trăm sáu mươi năm, đây là phải dùng như vậy tốc độ bay thẳng đến, một khắc cũng không ngừng lại, tình huống bình thường, nên làm hai trăm năm vậy là đủ rồi." Tiêu Thần rất sợ Nghịch Thương Thiên không rất khiếp sợ, tiếp tục nói.

"Cái kia người chính là tại bắt ta làm trò cười rồi hả?" Nghịch Thương Thiên cười lạnh một tiếng, hung hăng nói.

"Là chính người hỏi ta. . . Cái này gọi mình tự tìm phiền phức." Tiêu Thần lúc nào sợ qua Nghịch Thương Thiên, đương nhiên không biết làm một chút nhượng bộ.

"Ta xem người là thích ăn đòn." Nghịch Thương Thiên nắm quả đấm một cái, toét miệng cười một tiếng.

"Trò cười, nói ta lúc nào không thích ăn đòn giống nhau." Bàn về giễu cợt công lực, Tiêu Thần có thể nói thâm hậu cực kỳ.

"Đây chính là thật là cực tốt." Nghịch Thương Thiên nói xong, trực tiếp không có dấu hiệu nào một quyền đánh về phía Tiêu Thần.

Tại Cổ Xích Bích nơi Hóa Hình thành công, Nghịch Thương Thiên vẫn không có cơ hội thử một chút chính mình tu vi, bất luận là trước con nhện rắn, hay lại là Đỉnh Tướng Đài một nhóm Nguyên Thần Huyền Cảnh tu sĩ, đều không phải là hắn có thể đối phó, thực lực sai biệt quá lớn, căn bản không biện pháp thí nghiệm, giờ phút này vừa vận mượn Tiêu Thần tới luyện tay một chút.

Nghịch Thương Thiên nghĩ như vậy, Tiêu Thần hỏi nào cũng không phải là nghĩ (muốn) kiến thức một chút Nghịch Thương Thiên giờ phút này rốt cuộc có như thế nào thực lực, một trong điểm vô cùng trọng yếu, bởi vì không phải mỗi một lần cũng có thể gặp phải bắt con mồi lại không giết chết thợ săn, lần trước tại Cổ Xích Bích nơi, hắn và Nghịch Thương Thiên đều bị A Ngân bắt, rốt cuộc hay là trách Tiêu Thần đoán sai Nghịch Thương Thiên thực lực, tuy nói cùng Tiêu Thần chính mình làm bậy cũng khá liên quan.

Như vậy sự tình, Tiêu Thần không muốn lần nữa chứng kiến, cái này không cần thận, chính là bỏ mình Thần rơi xuống kết quả. Cho nên trước lên tiếng, Tiêu Thần so bình thường nói chuyện, tận lực muốn sâu hơn mấy phần, là cũng là muốn cùng Nghịch Thương Thiên động động quyền cước.

Giờ phút này Tiêu Thần mặc dù vừa mới Trúc Cơ không bao lâu, nhưng hắn thực lực bản thân, coi như không tính không gian trong cơ thể Kiếm Linh, cũng có thể cùng bình thường Thai Thành tu sĩ đánh một trận, đương nhiên, chỉ có thể là Thai Thành tu sĩ sơ kỳ, đối phương vẫn không thể là có thể khiêu chiến vượt cấp cái loại này tu sĩ.

Nghịch Thương Thiên mặc dù có thể Hóa Hình, nhưng thực lực khẳng định không có đạt tới Nguyên Thần, cụ thể là cái gì, không ai nói rõ được, ngay cả Nghịch Thương Thiên chính mình, chắc cũng là nói không chừng, hơn nữa Hóa Hình sau khi thành công, rốt cuộc có cái gì hình dáng biến hóa, hắn giống vậy không biết.

Còn có tại Độ Kiếp trước, cái loại này linh hồn đều phải bị xé bình thường thống khổ, cùng với ở trong đầu hắn xuất hiện cái thanh âm kia, Nghịch

Thương Thiên căn bản là không có chút nào hiểu, nếu không phải trước là hấn biết, hấn và Thương Cẩm Vận trong trí nhớ tồn tại chủng tộc truyền thừa đồ vật, hấn thậm chí sẽ lấy là mình đang nằm mơ.

"Cái kia tiểu gia sẽ tới kiến thức một chút, biến thành người hình dáng sau đó, người có bao nhiêu tiến bộ." Sau khi nói xong, Tiêu Thần không đợi Nghịch Thương Thiên có hành động, trực tiếp cường công mà tới, trong nháy mắt liền đi tới Nghịch Thương Thiên trước mặt.

Tiêu Thần tay trái nắm chặt thành quyền, xâu sức lực một quyền đánh về phía Nghịch Thương Thiên, lần công kích này Tiêu Thần cũng không để lại bao nhiêu dư lực, bởi vì hấn không dám xem thường rồi Nghịch Thương Thiên, mặc dù cái này tự xưng Chân Long gia hỏa không có một chút nhìn qua giống như là Chân Long cái loại này Thần Thú, nhưng là thông qua dĩ vãng một ít sự tích hay lại là hơi chút có thể nhìn ra một chút, nói không chừng cái này vô lương Long vẫn thật là là thực sự Long Thần thú, cho nên một quyền này, Tiêu Thần dùng tới ít nhất cũng là tám phần mười khí huyết lực lượng.

Đối mặt Tiêu Thần gần như Toàn Lực Nhất Kích, Nghịch Thương Thiên không có lựa chọn né tránh cùng nhượng bộ, đây cũng là hấn Hóa Hình sau đó lần đầu tiên đối địch, trước con nhện rắn A Ngân hấn cường đại, hấn không có một thân bản lĩnh, nhưng không có phát huy đường sống, dù sao trên thực lực chênh lệch cũng không phải là dễ dàng như vậy đền bù.

Nghịch Thương Thiên chân phải lui về phía sau nửa bước, ý tại đứng vững địa bàn, giống vậy cánh tay phải lui về phía sau mở rộng ra, hấn lựa chọn là một loại cứng đối cứng phương thức tới đón tiếp Tiêu Thần một kích này, bất kể nói thế nào, Nghịch Thương Thiên cho dù là Chân Long, coi như tên là Thần Thú, nhưng trên bản chất hay lại là một con yêu thú, mà Yêu Thú đặc ý nhất cũng không phải thần thông công pháp, đương nhiên, cũng vẫn như cũ có một ít cường đại yêu thú có một ít cường đại đến làm thiên địa thất sắc kỹ năng thiên phú, nhưng dù sao như vậy Yêu Thú thực sự là thiếu lại thiếu, tạm thời bất luận, ngoài ra gần như toàn bộ Yêu Thú đối mặt tu sĩ cũng có thể kêu ngạo, đó chính là cường đại vô cùng lực.

Nếu như Nghịch Thương Thiên là thực sự Long, vậy hấn làm Yêu Thú bên trong người xuất sắc, đương nhiên sẽ không tại lực lượng cùng va chạm bên trên tránh lui, cho dù hấn đối mặt Tiêu Thần cái này gần như có thể gọi là hình người Yêu Thú Luyện Thể tu sĩ, cũng giống như vậy ý kiến.

Không ra ngoài dự liệu, không có chút nào hoa tiêu, thành khẩn đụng nhau, Tiêu Thần dùng tới tám phần mười lực lượng, Nghịch Thương Thiên tự nhiên cũng sẽ không ít hơn bao nhiêu, hai đòn xâu sức lực đâm thẳng hung hăng đụng vào nhau, loại này thuần túy va chạm, chẳng những là Yêu Thú thích nhất, đồng dạng cũng là Luyện Thể Chi Sĩ thích nhất, cũng là Tiêu Thần thích nhất.

Mỗi lần đụng vào nhau thời điểm sinh ra cái loại này đặc biệt chấn động, cũng có thể nhượng Tiêu Thần tâm thần kích động, cả người đều như là sôi trào lên, có lẽ bình thường tu sĩ không có cơ hội lĩnh hội loại cảm giác này, nhưng Tiêu Thần làm Luyện Thể Chi Sĩ đồng thời, cũng là một gã một chút không kém đồng giai tu sĩ, tại nhiệt huyết sôi trào thời điểm, phảng phất liền pháp thuật dùng đến, đều phải càng vừa lòng đẹp ý, càng uy lực tất hiện.

"Oanh."

Một tiếng vang thật lớn sau đó, Nghịch Thương Thiên đứng chân nơi xuất hiện nứt nẻ, ngay sau đó chính là bụi đất tung bay lên, trong nháy mắt liền che giấu hai người thân thể, tại bụi đất bay lên một khắc cuối cùng, cái đó trong tầm nhìn, tại hai người quả đấm va chạm địa phương, nhỏ xuống rồi máu tươi.

Đến tốt cùng là như thế nào va chạm, mới có thể nhượng Tiêu Thần hoặc là Nghịch Thương Thiên chỉ trong nháy mắt va chạm liền chảy xuống máu tươi, là dạng gì công kích, mới có thể tại cái này một cái chớp mắt, phá hai người phòng ngự, hết thảy các thứ này, chỉ có đối chiến song phương, cũng chính là chịu đựng công kích bọn họ, khả năng mới thật sự rõ ràng.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 193: Mật Ngân Giao

Tại bụi đất tung bay bên trong đùng đùng đùng đùng thanh âm bên tai không dứt, không cần nghĩ cũng biết hai người tại mở ra tỷ thí, đối với bọn hấn mà nói, tung bay lên bụi trần, đối với các nàng căn bản sẽ không tạo thành một chút chiến đấu bên trên ảnh hưởng.

Chỉ chốc lát sau, bụi bặm lắng xuống, lưỡng người thân ảnh lần nữa có thể thấy rõ ràng, ngắn ngủi này hơn mười lần hô hấp trong thời gian, bọn họ giao phong không dưới 100 lần, hai người ngực lên xuống, hiển nhiên là cái này trong thời gian ngắn giao phong đối với bọn hấn mà nói cũng không thoải mái.

Nghịch Thương Thiên nắm tay phải bên trên có một chút vết nứt, mà Tiêu Thần là không có dị dạng, theo như cái này thì, ngay từ đầu hai người lần đầu tiên giao phong, là Tiêu Thần chiếm thượng phong, là Nghịch Thương Thiên bị thương nhỏ máu.

"Trở lại!" Nghịch Thương Thiên hét lớn một tiếng, lần này đối thành hấn tấn công.

"Đúng hợp ý ta." Tiêu Thần cười khê đáp, như vậy chiến đấu, hẳn cho tới bây giờ đều không vì sao cự tuyệt.

Tiêu Thần trên tay bắt đầu xuất hiện trắng đen hai ý, cái này là đang thi triển Thái Cực Thủ, điều động quanh thân Thái Cực linh lực thi triển Thái Cực Thủ, đủ để nhìn ra Tiêu Thần đối với Nghịch Thương Thiên coi trọng.

Mặt khác, Nghịch Thương Thiên một đôi trên nắm tay chính là xuất hiện ngọn lửa màu đỏ sậm, không chỉ là trên tay, kể cả trên bả vai hắn, cũng bắt đầu dâng lên màu đỏ nhạt, giống như khói mù giống nhau ánh sáng.

Giữa hai người cách nhau vốn cũng không xa, tại cực nhanh bên dưới, nhanh chóng lại chiến đấu với nhau, Nghịch Thương Thiên một đôi lửa quyền cường công Tiêu Thần quanh thân, khí thế bùng bùng, tựa như sắc bén không thể kháng cự, nếu như cùng trường giang đại hà liên tục không dứt, chợt nhìn đi, Tiêu Thần lâm vào hoàn toàn bị động, một chiêu còn chưa lên, chỉ có thể bị động phòng ngự, phòng ngự, lại phòng ngự, thật giống như không cần bao lâu, sẽ thất thủ bị thua.

Nhưng nếu là cẩn thận nhìn lâu một hồi, lúc này liền sẽ phát hiện, Nghịch Thương Thiên thể công mặc dù bá đạo ác liệt, nhưng trên thực tế lại không có một chiêu là thực sự đưa đến hiệu quả, Tiêu Thần đồng dạng là tả hữu khai cung, bàn tay trái bên trên vây quanh ánh sáng màu trắng, mà tay phải chính là bao gồm đến màu đen ánh sáng, hẳn tay phải tiếp nhận Nghịch Thương Thiên toàn bộ công kích, mà tay trái lại từ đầu đến cuối không có động, chẳng qua là phối hợp cái này cả người tại huy động, nếu là có trái tim nhìn lại, có thể phát hiện, Tiêu Thần tại phòng ngự thời điểm, tay trái phối hợp tay phải, tay phải phối hợp toàn thân, không ngừng đang vẽ vòng tròn lớn thời điểm, vẽ ra từng cái tiểu tròn.

Cái này nhìn như thế yếu bị động phòng ngự, thực ra chỉ là một loại lực lượng tương đương tỷ thí, Tiêu Thần đang đợi phản kích một cái thời cơ, cho đến lúc này, hẳn có thể trong nháy mắt dùng tới tay trái, chuyển thủ thành công, đánh vỡ bây giờ cách cục, nhưng Nghịch Thương Thiên cũng tương tự biết, không thể cho Tiêu Thần bất kỳ Phản Kích cơ hội.

Dựa theo hẳn đối với Tiêu Thần hiểu đến xem, Tiêu Thần mặc dù nhìn qua tùy tiện tiện, nhưng tuyệt đối là một tâm tư kín đáo, hơn nữa thiên phú chiến đấu cực kỳ người cường hãn, nếu để cho hắn tìm được cơ hội, như vậy lại nghĩ hòa nhau tới khó khăn, vì vậy Nghịch Thương Thiên động tác trên tay không ngừng chút nào, ép Tiêu Thần chỉ có thể phòng ngự.

Như thế tới nay, như vậy tỷ thí biến thành xem ai trước sai lầm, hoặc là không cảm cự nổi, tiếp tục như vậy, bọn họ tỷ thí thì có làm trái lúc mới bắt đầu sau khi mục đích rồi, đây không phải là Tiêu Thần muốn thấy được, vì vậy hắn quyết định mạo hiểm buông tay đánh một trận.

Sau khi nghĩ thông suốt, Tiêu Thần cùng trước giống nhau, bình tĩnh nhận lấy Nghịch Thương Thiên một quyền, nhưng ở bàn tay đụng phải Nghịch Thương Thiên quả đấm thời điểm, Tiêu Thần nhanh chóng nắm chặt, Nghịch Thương Thiên kinh nghiệm chiến đấu đương nhiên không bằng Tiêu Thần, nhưng hắn cũng biết nếu để cho Tiêu Thần cảm thực, kết quả kia dĩ nhiên là không cần lạc quan.

Vì vậy hắn tại nhận ra được Tiêu Thần động tác thời điểm, nhanh chóng phát lực, muốn tránh thoát, nhưng là lúc một đêm, một cái quả đấm bị Tiêu Thần bắt, ánh sáng màu trắng nhảy lên, phòng ngừa hắn rút ra tay.

Tiêu Thần cái này một động tác lập công phía sau, hẳn không có nửa điểm do dự, đã sớm chuẩn bị xong tay trái vẽ ra trên không trung một đầu dài trường màu đen quỹ tích, ép thẳng tới Nghịch Thương Thiên ngực.

Vào lúc này, chiến đấu kinh nghiệm lâm địch tầm quan trọng liền bắt đầu thể hiện ra, Nghịch Thương Thiên trước tiên nghĩ đến là rút người ra lui nhanh, bởi vì hắn vô cùng rõ ràng Tiêu Thần cái này mang theo Hắc Quang một đòn là uy lực bức nào chiêu thức, vốn là đây cũng là một phi thường sáng suốt lựa chọn, nhưng hắn không có trước tiên nghĩ đến, tay hắn bị Tiêu Thần bắt, làm sao có thể mặc cho hắn lui ra.

Nghịch Thương Thiên phát hiện Tiêu Thần chỉ nắm tay hắn, hẳn căn bản không có biện pháp lui ra, lập tức giờ tay lên phòng ngự, nhưng chính là mới vừa rồi trong nháy mắt đó trì hoãn,

Hắn giờ tay phòng ngự thời cơ đã bỏ lỡ tốt nhất, mặc dù cũng miễn cưỡng làm được nắm tay chặn trước người, nhưng hiệu quả phòng ngự nhưng là không biết chiết khấu bao nhiêu.

Tiêu Thần tay trái một chưởng đánh vào Nghịch Thương Thiên trên cánh tay trái mà chiêu thức uy lực còn lại không giảm, như cũ tiếp tục đè xuống, Nghịch Thương Thiên vốn cũng không có làm đủ hoàn toàn chuẩn bị phòng ngự, cộng thêm chiêu thức này quá dị không nói, uy lực cũng là lớn đến quá mức, chỉ ứng hộ mấy hơi, hẳn tay phải đã dính vào ngực, cứ như vậy, miễn cưỡng ăn rồi Tiêu Thần một chiêu đòn nghiêm trọng.

Tiêu Thần tại đánh trúng Nghịch Thương Thiên thời điểm, tay phải phối hợp nâng lên giương lên, sử dụng là nhu hòa xảo kinh, đẩy Nghịch Thương Thiên một cái, một cương một nhu, lưỡng loại sức mạnh đồng thời tác dụng tại Nghịch Thương Thiên trên người, hẳn căn bản không biện pháp ngừng thân hình bay ngược.

Khắc địch con đường, đương nhiên thừa thắng xông lên, đạo lý này Tiêu Thần biết, càng là ứng dụng e rằng địch thuần thực, ngay tại Nghịch Thương Thiên bay ra ngoài trong nháy mắt, Tiêu Thần cũng hai chân đột nhiên phát lực, giống như con mãnh hổ bình thường lao ra ngoài, đuổi sát Nghịch Thương Thiên đi, Nghịch Thương Thiên tại bay ngược bên trong, hóa giải bị sức công kích.

Căn bản lại không dư lực làm cái khác, mà Tiêu Thần lập tức đuổi kịp hắn, lại vừa là giống như cuồng phong bạo vũ công kích theo nhau mà tới, Nghịch Thương Thiên tại họa cũ không trừ sạch, mới Kiếp lại xuất hiện, hoàn toàn một nhọc đối phó, ở sau đó thời gian, bị Tiêu Thần một mực đánh bẹp, không còn sức đánh trả chút nào.

"Dừng một chút dừng lại!" Nghịch Thương Thiên đang bị như vậy đánh bay không biết bao nhiêu lần sau đó, rốt cuộc không nhịn được mở miệng, "Ta

không chơi."

Nhưng Tiêu Thần không có bất kỳ đáp lại, động tác trên tay vẫn không có dừng lại, trạng huống này, Nghịch Thương Thiên đương nhiên biết là tại sao, hần nhìn về phía Tiêu Thần trong ánh mắt, đã có dư giết chết cho thống khoái ý.

"Thần đại gia, ta nhận thua." Nghịch Thương Thiên đổi lời nói tiếp tục nói.

"À? Người nói cái gì? Ta không nghe được a." Tiêu Thần làm bộ làm tịch lớn tiếng nói.

"Thần đại gia, ta đầu hàng, đầu hàng." Nghịch Thương Thiên mặc dù tức giận, nhưng đây cũng là không có cách nào sự tình, vì vậy không thể làm gì khác hơn là vội vàng lại cung kính lại nói một lần.

Tiêu Thần quả nhiên dừng lại truy kích, mặc cho Nghịch Thương Thiên đập xuống đất, liên quan tới lần chiến đấu này, Tiêu Thần cũng là phi thường giật mình, Nghịch Thương Thiên mạnh, chút nào không kém hần, hần mỗi lần công kích đánh vào Nghịch Thương Thiên trên người thời điểm đều sẽ phát hiện, đang công kích có hiệu lực trong nháy mắt, Nghịch Thương Thiên trên người lại một loại phi thường kỳ dị lực lượng.

Đem công kích trung bình phân đến thân thể mỗi một chỗ, Cương Mãnh công kích, cũng chỉ là một điểm, bị phân tán ra sau đó không thể nghi ngờ uy lực sẽ giảm giảm rất nhiều rất nhiều, đây cũng là Nghịch Thương Thiên một mực bị đánh, nhưng vẫn không có bị thương tổn nghiêm trọng nguyên nhân.

Còn có chính là, hần phát hiện mình thân thể cũng có một chút biến hóa, loại biến hóa này là hần tiến vào Cổ Xích Bích trước không có, mà giờ khắc này lại giống như là đột nhiên xuất hiện bình thường, đây là một loại, liên chính hần đều không nhận ra được biến hóa, đó chính là theo thời gian chiến đấu gia tăng, Tiêu Thần thân thể khỏe mạnh giống như sẽ từ từ nóng lên, trong lúc này nóng lên cũng không phải bình thường cái loại này khí huyết gia tốc lưu động mà đưa đến, mà là âm lên.

Đang chiến đấu, Tiêu Thần chỉ cảm thấy, càng chiến đấu, lại càng nghĩ (muốn) chiến đấu, mà sức chiến đấu cùng lực tàn phá, cũng ở đây tăng cường, mặc dù gia tăng rất ít, nhưng là quả thật tăng lên nữa, loại hiện tượng này hần là lần đầu tiên cảm giác.

Tiêu Thần giờ phút này trước tiên nghĩ đến chính là, Ngân Giao trước khi chết quả tặng, coi như đích thân trải qua, nhưng Tiêu Thần như cũ không biết, Ngân Giao trước khi chết nói đưa cho hần cùng Tổ Liên tạo hóa rốt cuộc là cái gì, giờ phút này xem ra, sợ rằng thật đúng là không được tạo hóa, không trách sẽ kinh động Thần Tông cùng Tà Tông nhiều môn như vậy phải tranh đoạt.

Ở trên thế giới này, có rất nhiều trân quý đồ vật, trong đó có là linh dược kỳ thảo, Thiên Sinh Địa Dưỡng, nhưng có một bộ phận là ở vào Yêu Thú trên người, trong đó Mật Ngân Giao, chính là một loại trong đó vật trân quý, cái này Mật Ngân Giao công hiệu, nghiêm chỉnh mà nói, chỉ có một, đó chính là bồi bổ còn không tồn tại Nguyên Thần, lời này nghe khả năng có thể mâu thuẫn, nhưng trên thực tế một chút cũng không sai.

Người đời đều biết Nguyên Thần chính là Nguyên Thần Huyền Cảnh chi tu, làm Đạo Thai mang thai biến hóa, mới có thể có được, Nguyên Thần bắt đầu lớn, chính là Nguyên Thần Huyền Cảnh toàn bộ xung, nhưng mặc dù nói là Nguyên Thần bắt đầu lớn, nhưng cái này bước đầu tạo thành Nguyên Thần, cũng là căn bản khác biệt với Nguyên Thần Huyền Cảnh bên dưới tu sĩ đồ vật, chính là chỗ này bước đầu tạo thành Nguyên Thần.

Mang cho tu sĩ là không ai sánh bằng lực lượng cường đại, cùng với một loại trong cảnh giới chất biến biến hóa, mà toàn bộ Nguyên Thần Huyền Cảnh tu hành, chính là tại cường hóa Nguyên Thần, cái này Mật Ngân Giao mặc dù không có thể để cho đã tạo thành Nguyên Thần trưởng thành gia tốc, nhưng tác dụng nhưng là càng cường hần hơn, bởi vì hần nó tác dụng là nhường cái này Nguyên Thần tại tạo thành thời điểm liền so tầm thường bước đầu ngưng tụ mạnh hơn, nói cách khác, trưởng thành không gian lớn hơn, có thể đạt đến đến cực hạn cũng càng cao.

Như vậy tu sĩ tại Nguyên Thần Đại Thành Chi Cảnh, bước vào Thiên Cơ cảnh giới cơ hội sẽ lớn hơn rất nhiều, hơn nữa bởi vì Nguyên Thần càng cường hần hơn, bất luận là tại Nguyên Thần Huyền Cảnh bên trong, hay là ở cao hơn Thiên Cơ cảnh, đều biết so với bình thường tu sĩ, Nguyên Thần mãi mãi cũng lớn mạnh một chút.

Mà cùng trong cảnh giới, cái này cường đại đi ra, cho dù chẳng qua là một chút, cũng đủ để khiến ngoài bộc lộ tài năng, trở thành càng chói mắt tồn tại, có thể nói cái này Mật Ngân Giao là tất cả Đại Môn Phái cũng muốn cho đệ tử kiệt xuất sử dụng hiếm thế Trần Phẩm, không biết sao cái thời đại này Tu Chân Giới, Giao Long thật là không thể nào xuất hiện, mà Ngân Giao càng là thiếu có thể không tính.

Cái này Mật Ngân Giao tác dụng, yêu cầu tại nguyên Thần Chi Cảnh sau này, mới sẽ chậm chậm bắt đầu hiện ra, giờ phút này mang cho Tiêu Thần loại này càng chiến càng hăng cảm giác, khả năng cũng là cái này Mật Ngân Giao ngoài định mức tác dụng.

"Hoàn toàn không phải là đối thủ a, không được, không được a." Tiêu Thần không có đem thâm nghĩ sự tình nói ra, chẳng qua là nhìn đến Nghịch Thương Thiên khinh miệt nói.

"Người còn có mặt mũi nói, có người không biết xấu hổ như vậy vui đùa sao?" Nghịch Thương Thiên nghe một chút Tiêu Thần nói chuyện, liền nghĩ đến mới vừa rồi bị đánh lúc bức bối, rõ ràng chẳng qua là một đến không cần thận, sau đó lại không có nữa một chút trả đũa cơ hội, một mực bị Tiêu Thần liên đuổi theo đuổi, một đường nghiền ép.

"Như vậy, cái dạng gì sinh từ chém giết là chú trọng mặt mũi đây?" Tiêu Thần hỏi ngược lại.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 194: Tu luyện căn bản

"Sinh tử chém giết?" Nghịch Thương Thiên rung một cái, hắn không nghĩ tới Tiêu Thần sẽ như vậy xa trả lời, hắn thấy, đây bất quá là một cuộc tỷ thí.

"Đúng, chính là sinh tử chém giết." Tiêu Thần lập lại lần nữa, mặc dù trên mặt không có toát ra nghiêm túc biểu tình, nhưng lại không có nghĩa là lời nói này tùy ý.

"Người điên một cái." Nghịch Thương Thiên không muốn cùng Tiêu Thần tranh chấp, sau khi nói xong tự mình bay lên không bay xa.

"Hô." Tiêu Thần nhắm hai mắt, thở phào một hơi sau đó, nâng hai tay lên cúi đầu nhìn một chút, rồi sau đó hướng Nghịch Thương Thiên rời đi Đông Phương bay đi.

Đó cũng không phải một trận du lịch, bởi vì xuất phát địa phương, không phải nhà, Tiêu Thần đã không có có thể trở về đến nơi quy tụ, đây là một trận, không biết con đường phía trước, phiêu bạt chân trời.

Một trận vội vã gặp nhau, một đám mang tâm sự riêng không cùng người, một đoạn hoang đường đến không cách nào làm người ta tiếp nhận Nghiệt Duyên, một khúc, nhường người yên lặng sinh mệnh tán ca, nếu có gặp nhau, bất luận tốt hoặc là hỏng, cuối cùng cũng có từ biệt, đây chỉ là Tiêu Thần trong đời một cái nhạc đệm nho nhỏ, mà Tiêu Thần bản thân cũng chỉ là người khác trong đời từng cái nhạc đệm nho nhỏ.

Đương nhiên, có lẽ, cũng không phải.

Trải qua Cỗ Xích Bích một chuyện sau đó, Tiêu Thần phát hiện, mình bây giờ tu vi ở trong cái thế giới này, thật sự là quá mức nhỏ nhặt không đáng kể, nghĩ (muốn) làm việc không làm được, không muốn làm sự tình, hết lần này tới lần khác không thể không làm, điều này thật sự là không tính là có một chút Tiên Nhân tiêu sái đáng vẻ, vì vậy hắn quyết định, sẽ đi trình lần nữa bắt đầu trước, tìm một cái linh khí đầy đủ nơi, làm cho mình đột phá tu vi Thai Thành.

Tiêu Thần vẫn còn ở núi Huyền Thanh bên trên thời điểm, khi đó, hắn chiến lực có thể so với Trúc Cơ tu sĩ, nhưng lại không có Trúc Cơ tu sĩ đặc thù, rồi sau đó tại trong hoang mạc cùng Phong Ứng Thủ đánh một trận xong, mới xem như chân chính Trúc Cơ thành công, thuộc về hắn, chân chính Trúc Cơ.

Mà trong tu sĩ, Trúc Cơ Kỳ tu luyện, chủ yếu mục đích chính là đem chân nguyên toàn thân chuyển hóa thành linh lực, bồi bổ trong cơ thể tạo thành Thai Cơ, rồi sau đó đang đột phá thời điểm, ngưng tụ Linh Hồn Chi Lực, ở tại bên trên, kết thành Đạo Thai, vậy liền coi là là thành công tiến vào Thai Thành cảnh giới, nhưng Tiêu Thần nơi này có thể sẽ một ít bất đồng, bởi vì coi như hắn chân chính trên ý nghĩa Trúc Cơ sau đó, nhưng vẫn là không có xuất hiện Thai Cơ loại vật này, sau đó tu luyện, chỉ sợ cũng sẽ cùng người khác không giống nhau, muốn phải đạt tới Thai Thành cảnh, yêu cầu đạt tới cái dạng gì tiêu chuẩn, chính hắn cũng không hoàn toàn rõ ràng.

Tiêu Thần hiện tại ở trong người đã không có chân nguyên tồn tại, toàn bộ chân nguyên đều chuyển hóa thành Thái Cực linh lực, hóa thành trong cơ thể nhất Hắc nhất Bạch hai cái chuyển động quả cầu nhỏ.

Theo lý thuyết, đây đã là Trúc Cơ Hậu kỳ, đã có đột phá điều kiện tiên quyết, nhưng khổ nỗi không biết tiếp theo phương hướng, Tiêu Thần đối với đột phá chuyện, không có nửa điểm nắm chặt.

"Người cũng đã biết, tu vi cảnh giới, tại sao biết cái này sao phân chia?" Một cái nhàn nhạt thanh âm đột ngột truyền tới, như thế làm việc, ngoại trừ lạnh, Tiêu Thần không nhận biết cái thứ hai.

Lạnh bóng người trên không trung hiển hiện ra, hay lại là một bức siêu thoát ra khỏi trần thế đáng vẻ, Tiêu Thần biết người này chưa bao giờ sẽ nhàn rồi không chuyện gì đi ra nhảy nhót, nhưng mỗi lần đi ra, cơ hồ cũng có thể cho Tiêu Thần mang đến thu hoạch không nhỏ, giờ phút này mở miệng, Tiêu Thần đoán chừng có chuyện tốt.

"Cái này, không phải là dựa theo sức chiến đấu, còn có trước mặt cảnh giới Đặc Tính mà phân chia đi ra không?" Đây là Tiêu Thần ở trong sách chứng kiến, liên quan tới cảnh giới phân chia vấn đề, hắn quả thật cũng không có nghĩ qua quá nhiều, cơ hồ tất cả mọi người đều biết, cảnh giới càng cao sức chiến đấu lại càng mạnh, ngược lại dần dần quên đi, tu hành lúc ban đầu mục đích, cũng không phải là chiến đấu, cảnh giới kia ý nghĩa, vậy là cái gì?

"Nói như vậy cũng đúng, cái kia người cũng đã biết, bất đồng cảnh giới, tu hành căn bản?" Lạnh thong thả nói.

"Tu hành căn bản? Người có thể nói rõ hay không điểm trắng?" Tiêu Thần tròn mắt nói.

"Nói đúng là, muốn thế nào, mới có thể đột phá trước mặt cảnh giới, tiến vào càng cao tu vi cảnh giới." Lạnh giọng nói, không có một tí biến hóa.

"Cái này ta biết, Dẫn Khí Nhập Thể, chính là nắm chắc thu nạp thiên địa linh khí phương pháp, hơn nữa có thể thành công đem linh hoạt hút như trong cơ thể, coi như là bước đầu bước chân vào Tu Hành Giả hàng ngũ, Dẫn Khí Nhập Thể, tiếp theo chính là Luyện Khí Hóa Nguyên,

Đang dẫn khí cảnh giới, thu nạp đủ nhiều thiên địa linh khí sau đó, liền cần đem bọn họ luyện hóa thành chân nguyên,

Toàn bộ luyện hóa thể bên trong thiên địa linh khí, khiến cho thành là chân nguyên sau đó, cuối cùng ngưng tụ Thai Cơ, thành công lời nói, chính là Trúc Cơ tu vi,

Trúc Cơ Kỳ tu luyện, chính là đem chân nguyên chuyển hóa thành linh khí, Thai Thành Kỳ yêu cầu mang thai biến hóa ra Nguyên Thần, mới có thể đột phá đến Nguyên Thần Huyền Cảnh, Nguyên Thần Huyền Cảnh chính là. . ."

"Dừng."

Tiêu Thần một hơi thở nói ra theo bắt đầu tu luyện, đến Thai Thành Kỳ tu luyện, đang muốn nói tiếp thời điểm, lạnh mở miệng cắt đứt Tiêu Thần.

"Bản chất, ngươi cũng đã biết, cái gì gọi là bản chất." Lạnh dùng một chút nói.

"Không biết." Tiêu Thần luôn luôn sẽ không khoe tài.

"Dẫn Khí Nhập Thể, là mở ra tu hành cửa, nhìn một chút một người có hay không tu luyện tư cách, mà Luyện Khí, chính là nhường có tư cách người, làm xong tu luyện chuẩn bị, Trúc Cơ, chính là bước đầu tiên lột xác quá trình, theo Trúc Cơ bắt đầu, tu giả mới cùng người bình thường có trên bản chất khác biệt, toàn bộ Trúc Cơ Kỳ tu luyện, ngoài mặt là đem chân nguyên chuyển hóa thành linh lực.

Trên thực tế, là đem thân thể sửa đổi thành có thể gánh chịu Đạo Thai, tiếp theo chính là Thai Thành rồi, Thai Thành cảnh giới, coi như là người cuối cùng tu thân cảnh giới, bởi vì trừ ra Luyện Thể Chi Sĩ, tuyệt đại đa số tu sĩ, khí lực đều tại Thai Thành Kỳ liền đã xác định, mà mọi người đều biết, Thai Thành Hậu kỳ, liền có thể có được Thần Niệm.

Cái này thực ra, là Linh Hồn Chi Lực, cơ bản nhất, cũng là đơn giản nhất ứng dụng, Thai Thành, chính là nhường ngưng tụ tại Đạo Thai bên trong hư vô linh hồn, đồ vật thành Nguyên Thần.

Ngươi không có Đạo Thai, tự nhiên không có ngưng tụ linh hồn, thậm chí không có Thai Cơ, ngươi ngay cả ném thử ngưng tụ đều làm không được đến." Lạnh càng nói, Tiêu Thần càng kinh hãi, đặc biệt là cuối cùng nói như vậy, nói giống như là Tiêu Thần con đường tu hành đã đến cuối.

Không có Thai Cơ, liền không có cách nào ngưng tụ Đạo Thai, không có Đạo Thai cũng chưa có Nguyên Thần, hết thảy đều nói kết thúc, Tiêu Thần sẽ vĩnh viễn, dừng lại ở như bây giờ tu vi cảnh giới, như vậy sự thật, Tiêu Thần không tiếp thụ nổi.

"Hàn lão đầu, ý ngươi, ta tu vi, không có cách nào đột phá đến Thai Thành Kỳ, vĩnh viễn chỉ có thể là như bây giờ?" Tiêu Thần thử hỏi, cứ việc mới vừa rồi lạnh lời muốn nói nói như vậy, đều là tiết lộ ra cái ý này, nhưng Tiêu Thần hay là muốn tự mình xác nhận.

"Đại khái, chính là ý này." Lạnh giọng thanh âm vẫn là bình thản, không có bởi vì là Tiêu Thần chuyện mà có cái gì thay đổi, nhưng những lời này nghe vào Tiêu Thần trong tai cũng không giống nhau, cái này giống như là chặt đứt Tiêu Thần sau này con đường tu hành.

"Chẳng qua cũng không tuyệt đối, bởi vì lúc trước ta nghĩ đến ngươi thậm chí không thể Trúc Cơ, nhưng sau đó ngươi chính là có Trúc Cơ khí tức, mặc dù có chút bất đồng, chẳng qua, con đường tu luyện, vốn là nên bất đồng. Ngươi cũng không cần quá như đưa đám, nói không chừng liền có thể dùng lại khác (đùng) phương pháp, đạt tới Thai Thành tu vi cảnh giới." Lạnh tiếp tục mở miệng, hần vừa nói như vậy quả thật không phải an ủi Tiêu Thần.

Trước hần nói cho Tiêu Thần, Trúc Cơ chính là xây tu luyện căn cơ, Tiêu Thần bản thân là Bán Tiên thân thể, đã sớm có loại này căn cơ, lời này hần không phải hù dọa Tiêu Thần, đúng là vừa nói như thế, chẳng qua là sau đó đang cùng Phong Ứng Thủ đại chiến thời điểm, Tiêu Thần tích lũy rồi rất lâu thân thể xảy ra một chút đặc biệt biến hóa, thì tương đương với Luyện Khí tu sĩ Trúc Cơ như vậy, chỉ bất quá Tiêu Thần biến hóa là phát sinh ở toàn thân, sau đó hần cũng có Trúc Cơ tu sĩ khí tức, khi đó, mới là Tiêu Thần chân chính, thuộc về mình Trúc Cơ thành công.

Cũng là theo khi đó bắt đầu, lạnh đối với Tiêu Thần sau này con đường tu hành, không nữa xằng bậy thêm suy đoán, bởi vì hần đã không thấy rõ, không thấy rõ Tiêu Thần chỗ đi là một cái thể nào con đường.

Đối với mình không tới con đường tu luyện, Tiêu Thần một mực không thể nào quan tâm, vốn là hần cho là, chỉ cần đồng ý cố gắng, có tốt tu luyện công pháp, dọc theo chính xác phương hướng, liền nhất định có thể đủ không ngừng đề cao tu vi, Thai Thành, Nguyên Thần, Thiên Cơ, thậm chí Đại Đạo, nhưng đến chân chính đối mặt thời điểm, Tiêu Thần mới phát hiện, hần tựa hồ không có như vậy tự nhiên.

Nghe được lạnh nói hần khả năng không có cách nào tiếp tục tu luyện đi xuống thời điểm, Tiêu Thần luống cuống, lần đầu tiên, vì mình có thể tu luyện tới cái dạng gì độ cao, sinh ra không xác định.

"Nếu tồn tại, đó phải là có đạo lý, khả năng chỉ là bởi vì ta còn không có tìm được phương pháp chính xác đi, nếu như là như vậy, cái kia ta liền hôn tự, đến tìm ra phương pháp chính xác, đi một cái, không người đi qua nói, mặc dù, khả năng bước đầu tiên đều không bước ra đi." Tiêu Thần tính cách ưu thế, lại một lần nữa thể hiện ra ngoài, cho dù là thật không thấy được hi vọng, cũng không phải Tiêu Thần buông tha tiếp lời.

"Tiếp theo tu luyện, ta không giúp được ngươi, bởi vì ngươi là tìm đường hướng tu luyện, chờ ngươi xác định phương hướng sau đó, ta biết toàn bộ, mới có thể đối với ngươi có trợ giúp, hơn nữa, coi như thật liền bước đầu tiên cũng không có cách nào bước ra lời nói, ngươi còn có một con đường khác có

thể đi, đó chính là thuần túy Luyện Thể.

Về điểm này, người cũng có được trời ưu đãi điều kiện, quả quyết sẽ không cả đời bình thường, Vô Danh mà chấm dứt." Lạnh đối với Tiêu Thần lựa chọn, không có làm ra cái gì đánh giá, người khác đời người, khác (đừng) người chọn, không cần người khác đến đời bàn về, con đường tu hành, không có đúng sai.

"Ta trước nghiệm chứng một chút ta ý nghĩ của mình, nếu quả thật không hi vọng tu đạo, ta đây liền toàn tâm Luyện Thể, tóm lại không hữu hiệu phương thức gì, ta nhất định phải đang để cho tên ta, ở trên thế giới này, tùy ý có thể biết." Tiêu Thần mang theo hào tình vạn tượng nói.

Sau đó thời gian, Tiêu Thần không có lại tiếp tục đi đường, mà là chuẩn bị dừng lại, nhường tu vi lại lên một tầng nữa.

Tu Cầm chi tu, cũng tương tự chính là Tu Tâm chi tu, dĩ vãng Tiêu Thần Tâm Cảnh Tu Vi không tới Tĩnh U Cầm Tâm thời điểm, lạnh mãnh liệt đề nghị Tiêu Thần tại có nước, trạng thái tĩnh nước bên cạnh tu luyện, y hệt năm đó Kính Hồ, nhưng giờ phút này Tiêu Thần Tĩnh U Cầm Tâm đã cơ bản thuần thực, đang nhìn trạng thái tĩnh nước, cũng rất khó lại từ bên trong có cảm giác Ngộ, lúc này lạnh cho Tiêu Thần đề nghị, vẫn là tại mặt nước tu luyện, nhưng là lại là đang lưu động sông lớn cạnh, nhìn đến vạn dặm lao nhanh mà đến, lại bao la đi đại giang đại hà, đối với hào kiệt mặt Cầm Tâm nhập môn, rất có ích lợi.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 195: Châu ấn

Vì vậy Tiêu Thần lần này lựa chọn bể quan nơi, chính là tại Bàn Long bờ sông, nơi hiểm yếu, một nơi rất hiếm vết người trên vách đá, Tiêu Thần Ngự Kiếm tại vạn tượng cao trong dốc đá ở giữa mở ra một cái tạm thời đất nương thân, nơi đây có thể chứng kiến tới cùng đi, thậm chí còn có lưu lại nước sông.

Nói là lưu lại, trên thực tế cũng chỉ là nhìn qua giống như lưu lại, kì thực cũng đang không ngừng chết đi, đây là một nơi có rất cao chênh lệch, nhưng lại tạo thành nước cong địa phương, nước sông không ngừng chảy vào, không ngừng chảy ra, nhưng có một bộ phận mặt nước chẳng qua là đánh vòng xoáy, giống như là lưu đến chỗ này nước sông ngưng lại bình thường.

Rộng không biết bao nhiêu tượng sông lớn, mỗi một hơi thở đều sẽ có không thể đầu lượng nước sông lưu đến, sau đó chảy tới, nhìn đến như vậy tình cảnh, Tiêu Thần từ từ, rơi vào trầm tư, hẳn còn không có cách nào trong thời gian ngắn liền có cảm giác Ngộ, hào kiệt mặt Cầm Tâm, tuyệt đối không phải trong thời gian ngắn Tiêu Thần có thể đạt tới, bởi vì hẳn bây giờ liền Tĩnh U Cầm Tâm cũng chỉ là miễn cưỡng nhập môn mà thôi.

Tiêu Thần Nội Thị thời điểm phát hiện, trong cơ thể vẫn là không có cái gọi là Thai Cơ, nhưng hẳn có thể cảm giác thân thể và trước bất đồng, hẳn bây giờ muốn làm là được tìm tới đây không phải là cùng, rốt cuộc là có cái gì bất đồng, tiến tới xác định tu hành phương hướng.

Tiêu Thần tự cho mình chứng kiến Đan Điền vị trí, mặc dù không có Thai Cơ, nhưng lại có nhất Hắc nhất Bạch hai cái quả cầu nhỏ, xoay chậm chậm, ẩn chứa trong đó lực lượng, Tiêu Thần mới vừa cùng Nghịch Thương Thiên lúc chiến đấu đã thử qua, mặc dù không có toàn lực sử dụng, nhưng là xê xích không nhiều, biết học được Thái Cực Thủ, Tiêu Thần mới phát hiện mình Thái Cực linh lực bất phạm.

"Thai Thành, chính là muốn ngưng tụ linh hồn, cái kia linh hồn này, đến tột cùng làm như thế nào đi ngưng tụ đây?"

Tiêu Thần trong lòng có nghi vấn, lại không có người có thể thay hắn giải đáp, chỉ có dựa vào đến Hàn chi trước với hắn giảng thuật một chút kiến thức, sau đó căn cứ hẳn tình huống mình, từ từ nếm thử, cái này không có Thai Cơ ngưng tụ linh hồn phương pháp.

Đây đối với Tiêu Thần mà nói, là một lần mấu chốt nếm thử, quan hệ sau này con đường tu luyện, hẳn không dám khinh thường, tâm thần hoàn toàn đắm chìm trong trong cơ thể, một lần lại một nhìn khắp xét trong cơ thể tình huống, nhưng mặc kệ nhìn bao nhiêu lần, hẳn cũng không có phát hiện có cái gì điểm đột phá, tựa hồ trong cơ thể toàn bộ, đã hoàn mỹ, lại cũng không cần lại thay đổi.

"Thai Thành Đại Thành sau đó, tu đạo sĩ liền đã xác định. . ." Lạnh lời nói, Tiêu Thần không có quên một câu, vào lúc này hẳn hồi tưởng toàn bộ.

"Ta có lẽ bất đồng đây!"

Tiêu Thần không hề từ bỏ, mà là tiếp tục quan sát cái này, mỗi một phần linh lực vận chuyển tình huống, thậm chí mỗi một cái kinh mạch chiều hướng, bắt đầu tại ngực, rốt cuộc ngực.

"Ngực, Thanh Minh Châu!"

Tiêu Thần trước cũng không phải là bỏ quên Thanh Minh Châu tồn tại, mà là đối với thần bí này hạt châu, không nghĩ phải đi thăm dò ý kiến, bởi vì Tiêu Thần tuyệt cảm thấy, có lẽ nghĩ (muốn) thăm dò loại ý nghĩ này đều là tại tự tìm phiền não, bởi vì Thanh Minh Châu thần bí, đến bây giờ Tiêu Thần đã không xác định, rốt cuộc là có thần bí, vì vậy hần thà trước đem thân thể của mình phải biết, cũng không nguyện ý quá sớm đánh Thanh Minh Châu chủ ý.

Nhưng ở thật lâu quan sát thăm dò không có kết quả sau đó, Tiêu Thần vẫn là quyết định, theo toàn bộ căn nguyên, Thanh Minh Châu vào tay.

Tiêu Thần vận mệnh, theo đạt được Thanh Minh Châu một khắc kia hay lại là hướng một cái không xác định phương hướng tại thay đổi đến, có thể nói là Thanh Minh Châu là mang cho Tiêu Thần toàn bộ mới bắt đầu đồ vật, nhưng có lẽ, vận mệnh vốn cũng không tồn tại bị thay đổi cái này nói một chút.

Vô luận như thế nào, Thanh Minh Châu đối với Tiêu Thần mà nói, không chỉ là mang đến hiểm thế tạo hóa, hoặc là đến từ ông trời nguyên rủa đơn giản như vậy.

Thanh Minh Châu!

Nghĩ đến liền bắt đầu hành động, Tiêu Thần quyết định theo Thanh Minh Châu tới tay, liền bắt đầu bả tâm thần thả bên ngực trái bên trong Thanh Minh Châu bên trên.

Một viên không tính lớn, cũng không tính là nhỏ hạt châu, bình thường có trong suốt làm ra vẻ, loại này trong suốt không phải là bởi vì hạt châu chất liệu trong suốt, mà càng giống như là vốn là tồn tại một số thứ không tồn tại giống nhau không, một nửa kia nửa bộ phận trên cũng là không, mà nửa phần dưới chính là màu xanh đậm, cái hiện tượng này, Tiêu Thần sớm liền phát hiện, nhưng là cho đến ngày nay, hần mới nhưng vẫn còn không biết cái này màu xanh da trời một phần tư cùng trống không ba phần tư đại biểu theo thứ tự là cái gì.

Vốn là Tiêu Thần cho là đây chính là Thanh Minh Châu, nhưng sau đó biết Thanh Minh Châu bản thể đã sớm hóa thành Hoán Nhật cùng bay đi Chiến Kích,

Trong cơ thể hạt châu này hình dáng đồ vật, trên thực tế hần gọi là Thanh Minh Châu ấn.

Thanh Minh Châu tại Tiêu Thần ngực trái bên trong, thay thế nguyên lai trái tim tác dụng, là kinh mạch toàn thân cùng trong huyết quản khu cùng ngọn nguồn, nhắc tới cũng thật đáng kỳ quái, mặc dù cái này Thanh Minh Châu ấn là toàn bộ căn nguyên, nhưng lại không có một giọt máu tiến vào, Tiêu Thần tự xem rất nhiều lần cũng không nghĩ ra đến, vật này là thể nào cho toàn thân hần cung cấp máu.

Chẳng qua hết thảy các thứ này bây giờ đều không phải là Tiêu Thần đầu tiên phải cân nhắc vấn đề, hần bây giờ tối cấp thiết là muốn tìm chính mình sau này tu hành phương hướng.

Nhìn đến Thanh Minh Châu ấn, cùng bình thường thấy không khác biệt gì, Tiêu Thần căn bản không nghĩ tới từ chỗ nào tới tay, quan trọng hơn là, hần căn bản không dám mạo hiểm nhưng đối với Thanh Minh Châu ấn làm ra cái gì nếm thử, bởi vì đây là cùng tánh mạng hần cùng một nhịp thở đồ vật, vô luận chuyện gì, Tiêu Thần cũng sẽ không dùng mạng nhỏ mình đùa.

"Cái này màu xanh da trời, đến tốt cùng là vật gì?" Tiêu Thần trong lòng âm thầm nói.

Đã từng hần cho là đây chính là Thanh Minh linh lực, hần biết Thanh Minh linh lực chính thức chứa đựng tại Thanh Minh Châu ấn bên trong, nhưng mặc kệ hần thể nào điều động Thanh Minh linh lực, cho đến hao hết tâm thần, không còn có thể điều động ra một tia thời điểm, cái này một phần tư màu xanh da trời cũng không có chút nào giảm bớt dấu hiệu, Tiêu Thần liền loại bỏ đây là Thanh Minh linh lực khả năng.

Không biết qua bao lâu, Tiêu Thần chính mình cũng không biết tâm thần hần đắm chìm trong trong cơ thể quan sát cái này Thanh Minh Châu in bao lâu, nhưng vẫn không có một điểm đầu mối, cuối cùng, Tiêu Thần chớ không có cách nào khác, hay là muốn mạo hiểm thử một lần, hần muốn cho tâm thần tiến vào Thanh Minh Châu ấn nội bộ, số không khoảng cách xem thật kỹ một chút thần bí này Thanh Minh Châu ấn.

Cái này lúc trước Tiêu Thần cho tới bây giờ không có thử sự tình, bởi vì mỗi lần Tiêu Thần tâm thần đến gần Thanh Minh Châu ấn thời điểm, đều có loại gặp nhau bị nó thôn phệ cảm giác, khi đó Tiêu Thần không có gặp đến bây giờ không có tu hành phương hướng quấy nhiễu, xuất hiện loại cảm giác đó sau đó, hần mỗi lần lập tức thu hồi tâm thần, không nữa thăm dò.

Nhưng lần này không giống nhau, Tiêu Thần có thể nói đã cùng đường mạt lộ, ngoại trừ buông tay đánh một trận, chỉ có buông tha tu đạo chi đường, nhưng đây không phải là hần muốn phải kết quả.

"Phú Quý kèm hiểm" Tiêu Thần cắn răng, cuối cùng hạ quyết tâm "Làm"

Mặc dù nhưng đã quyết định nếm thử, nhưng Tiêu Thần cũng không phải người lỗ năng, đang làm trước hần đã hết sức đang khống chế tâm thần mình từ từ đến gần Thanh Minh Châu ấn, hần không làm được bả tâm thần chia nhỏ, đó là Nguyên Thần lấy bên trên tu sĩ mới có thể nếm thử sự tình.

Hần có thể làm, chỉ là gọi lên mười hai phần tinh thần, một khi có biến, có thể trình độ lớn nhất bên trên giảm bớt tổn thất, chẳng qua lần này nếm thử, hậu quả vốn là không tương tượng nổi, bởi vì Thanh Minh Châu thần bí, cái này Thanh Minh Châu ấn tất nhiên cũng không phải đèn cạn dầu, mặc kệ phát sinh cái dạng gì chuyện, đều có khả năng.

Đã rất gần rồi, Tiêu Thần có thể cảm thụ về này trong chỗ u minh tồn đang hấp dẫn lực kéo, Tiêu Thần chút nào cũng không nghi ngờ, chỉ cần tâm thần hần chạm được Thanh Minh Châu ấn, lập tức sẽ hút vào trong đó, mà sau đó hậu quả, chỉ có thể nghe trời nổi danh, nhưng cho dù là như vậy, Tiêu Thần hay là ở tiếp tục đến gần Thanh Minh Châu ấn.

Tiêu Thần không có phát hiện, ngồi ở sông lớn bên cạnh hần, thân thể bắt đầu run không ngừng, đây không phải là lạnh, ngược lại càng giống như là sợ hãi, mà ở trong người, Tiêu Thần cảm giác chỉ là phi thường kiềm nén, hơn nữa cảm thấy không biết rõ làm sao, ngoại trừ lực kéo, còn có một loại khác (đùng) cảm giác, là hần bắt đầu dần dần có chút phiền não, không hiểu phiền não.

Loại tâm tình này, ít ỏi khả năng xuất hiện ở một cái tu giả trên người, nhưng nếu xuất hiện, liền ý tứ, chuyện ra, không giống tầm thường.

Tiêu Thần có thể cảm giác, tâm thần hần cách Thanh Minh Châu ấn đã đến gần vô hạn, coi như dựa theo hiện tại tại loại này rùa nhanh, cũng không cần một cái hô hấp thời gian sẽ chân chính đụng chạm bên trên, vào lúc đó, toàn bộ phỏng đoán đều sẽ có được nghiệm chứng.

Một hơi sau đó, Tiêu Thần cảm thấy chưa bao giờ có mãnh liệt lực kéo, không có bất kỳ đường phản kháng, trước toàn bộ cẩn thận từng li từng tí, giờ phút này hoàn toàn trôi theo dòng nước, không có lên đến bất cứ tác dụng gì, Tiêu Thần tâm thần tại một cái chớp mắt, liền bị hoàn toàn lôi kéo tiến vào Thanh Minh Châu ấn bên trong.

Tiêu Thần cũng không có mất đi ý thức, nhưng là cùng mất đi ý thức không sai biệt lắm, hần tin chắc không phải thị giác bị ảnh hưởng, mà là hần chứng kiến chung quanh cảnh tượng chính là cái này đáng vẽ, một mảnh hư vô, nhưng cũng không phải là đen, tựa hồ liền màu đen đều không tồn tại ở nơi đây, đập vào mắt không có thứ gì.

"Chuyện này. . ." Trừ cái gì đều không thấy được cùng không cảm giác được, Tiêu Thần quá mức thậm chí đã cùng thân thể của mình mất đi liên tục, hần giờ phút này nghĩ (muốn) muốn lấy lại trong cơ thể tâm thần, đều làm không được đến.

Cái này thì ý nghĩa, nếu như không từ nơi này đi ra ngoài, như vậy hần đem không thể lại tỉnh lại, đây là một loại rất nguy hiểm trạng thái, bởi vì tại cái này không biết trong hư vô, Tiêu Thần căn bản không biết có thể thể nào mới có thể rời đi nơi đây, hoặc là tìm kiếm ra bí mật, hần cũng không có thể cảm giác được mình là tại ngừng không động, hay là ở hướng phương hướng nào tiến tới.

"Đề." Tiêu Thần rung một cái, cái này giống như là một cái thanh âm đột nhiên ở trong đầu hần vang lên, nhưng lại không giống như là thanh âm, giống như là trong đầu hần đột nhiên nhiều hơn tới một cái ý nghĩ.

"Đề, Nhất." Cùng mới vừa rồi giống nhau cảm giác, Tiêu Thần như cũ không thể phân biệt, đến tốt cùng là âm thanh âm vang lên, hay là hần trong đầu nhiều hơn một loại ý kiến.

"Đề, Nhất, cuối cùng." Xuất hiện qua hai lần sau đó, Tiêu Thần đã không giống bắt đầu như vậy khiếp sợ, nhưng nghi ngờ lại không có giảm bớt.

Tiêu Thần chờ đợi lần kế cảm giác được hiện tại, nhưng lại không có chờ đến, hần đang hồi tưởng đến, đó là ý gì, nhưng không có một chút xiu đầu mối.

Tại Tiêu Thần trầm tư thời điểm, chung quanh hần hư vô thật giống như trở thành nhạt, rồi sau đó từ từ xuất hiện ánh sáng, loại này ánh sáng không như mắt, nhưng lại sáng nhường người không có cách nào mở mắt, không biết qua bao lâu, Tiêu Thần mới mở mắt ra, nhìn đến chung quanh, vốn là một mảnh hư vô, nhưng giờ phút này lại thay đổi cái đáng vẽ.

Tựa như cùng trong tình không giống nhau, bất đồng duy nhất là, nơi này không có đầy trời sao, chỉ có vền vền không có mấy mấy vì sao treo ở trên trời, số lượng là thực sự rất ít, ít đến vô dụng bao lâu, Tiêu Thần cũng đã đếm xong, trên trời tổng cộng có một trăm ba mươi sáu vì sao, không có tạo thành cái gì quy tắc đồ án, cứ như vậy linh linh tán tán treo cao đến.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 196: Một cái khác bản thân

"Kỳ quái, như thế nào cùng Thiên Đế Điện cột đá số lượng giống nhau." Tiêu Thần tại nội tâm lẩm bẩm, nơi này là quái dị như vậy, không biết còn tồn tại đến cái gì kỳ kỳ quái quái đồ vật, chẳng qua Tiêu Thần giờ phút này đến không có lo lắng, dù sao coi như lo lắng, nên tới vẫn là sẽ đến, liền giống như trước hần đã hơi tâm đắc không thể cẩn thận hơn, nhưng là đụng phải Thanh Minh Châu ấn trong nháy mắt, toàn bộ cẩn thận hay lại là giống nhau phí công.

"Ừ?" Có trên bầu trời sao làm bất chúc, Tiêu Thần phát hiện hần nhưng là là đang ở hướng một cái hướng khác tại vận động, loại tốc độ này nhìn phi

thường chậm, nhưng không biết tại sao, Tiêu Thần luôn cảm giác, đang di động không phải hần, cũng không phải chung quanh cảnh tượng.

Đột nhiên, Tiêu Thần tinh thần rung một cái, hần lần đầu tiên, ở chỗ này cảm nhận được không giống nhau khí tức, loại khí tức này, hần rất quen thuộc, nhưng trong lúc nhất thời không nắm chắc được, đến tột cùng là cái gì.

Dần dần, Tiêu Thần cảm thụ khí tức, càng ngày càng rõ ràng, Tiêu Thần lúc này cũng hiểu rõ hơi thở này tại sao hần sẽ cảm thấy hết sức quen thuộc.

Chỉ là bởi vì, hơi thở này, không phải tới từ khác (đừng) là cái gì.

Mà là. . .

Mà là tới từ hần tự thân, này rõ ràng chính là, chính hần khí tức, nếu là không quen tất, mới là hiếm lạ, mà làm hần khiếp sợ hơn, lại là bởi vì, cái này cả vùng không gian, đều tràn đầy loại khí tức này, không chỗ nào không có mặt.

"Đây là chuyện gì xảy ra?" Tiêu Thần trong lòng kinh hãi, chung quanh đột nhiên nồng nặc lên khí tức, rõ ràng chính là cùng hần tự thân giống nhau như đúc, nhưng hần có thể xác định, nơi đây hần là lần đầu tiên tới.

Không có ai nói cho hần biết câu trả lời, thậm chí không hề có một chút âm thanh, mà Tiêu Thần chung quanh khí tức đã nồng nặc đến cực hạn, giống như là một người khác hần đứng ở trước mặt hần giống nhau, mà hết lần này tới lần khác trước mặt hần không có thứ gì.

Nhưng mặc cho bằng Tiêu Thần như thế nào suy đoán, như thế nào kinh nghi, ở chỗ này hần không làm được bất luận một cái nào chuyện, cái gì cũng không có thể cải biến, thậm chí không có thể không chế chính mình hướng phương hướng nào di động.

Không biết qua bao lâu, nhìn đến phía trên, có lẽ là phía trên, ít nhất là Tiêu Thần trên đỉnh đầu sao, Tiêu Thần xác định, hần di động không nhỏ một khoảng cách, giờ phút này chung quanh khí tức cũng không có tản đi, nhưng dần dần, chung quanh bắt đầu có màu sắc.

Đây là một cái đen cùng hồng, trắng cùng xanh cùng tồn tại thế giới, ở trên cái thế giới này, chung quanh giống như là Tu La Địa Ngục bình thường, khắp nơi là nham tương Hắc Thạch, mà không trung chính là không ngừng có xanh trắng khí chảy qua, ở phía trước cách đó không xa, nơi đó có một cái bất quy tắc, miễn cưỡng mới có thể được tính là là một cây cột đá địa phương, phía trên ngồi xếp bằng một người, khả năng cũng không phải người, người này một con tanh đồ tóc dài, bởi vì ngồi xếp bằng nguyên nhân, phía sau đã chất đống trên mặt đất, trước mặt chính là rũ xuống tại trên hai chân.

Tóc hoàn toàn che đầy hần mặt mũi, Tiêu Thần không có cách nào thấy rõ hần tướng mạo, làm Tiêu Thần xuất hiện ở đây cái không gian thời điểm, hần xác định, cái loại này cùng mình giống nhau như đúc khí tức căn nguyên, chính là trước mắt người này.

Đây là Thanh Minh Châu ẩn chi Nội Thể Giới, Tiêu Thần nhục thân cũng không ở nơi này, giờ phút này Tiêu Thần chỉ là chính bản thân hần ý thức, mà lấy hần tu vi, ý hần biết ở chỗ này không làm được bất cứ chuyện gì, còn phải cẩn thận vĩnh viễn bị lạc, cho nên hần cũng không có muốn phải đường đột đến gần, nhưng bất đắc dĩ, coi như hần không nghĩ, bản thân hay là ở từ từ đến gần.

Nếu không thể phản kháng, Tiêu Thần dứt khoát thử hưởng thụ. . . Vì vậy hần cũng hoàn toàn buông ra tinh thần phòng bị, muốn phải khoảng cách gần nhìn một chút, người này rốt cuộc có chuyện gì ngạc nhiên.

Không qua bao lâu, Tiêu Thần đã đến gần vô hạn rồi trên trụ đá ngồi xếp bằng người, cũng chính là vào lúc này, Tiêu Thần phát hiện vốn là một mực ở vận động chính mình cũng dừng lại, liền dừng ở cái này tóc đồ người ngay phía trước cách đó không xa.

"Chuyện này. . . Coi như ta biết không nên, nhưng vẫn là không nhịn được a." Tiêu Thần trong lòng thầm nhủ.

Căn cứ bình thường bị lòng hiếu kỳ tương đối Trọng Tu sĩ, đều biết bị chính mình hại chết kinh nghiệm đến xem, Tiêu Thần vô cùng rõ ràng, giờ phút này hần không nên tùy tiện lộn xộn trước mặt đầy đủ mọi thứ, nhưng thật sự đối mặt thời điểm, Tiêu Thần vẫn là không có nhịn được, muốn phải đưa tay đẩy ra người trước mặt tóc dài.

Tiêu Thần từ từ nắm tay hướng đến người trước mặt tìm kiếm, Tiêu Thần nơi tay sắp chạm được người trước mặt thời điểm, chỉ thấy tên này tóc đồ người ngẩng đầu lên, xuyên thấu qua tóc dài, Tiêu Thần rõ ràng chứng kiến đây là hần toét miệng cười một tiếng.

Tiêu Thần không lo được nhiều như vậy, thật nhanh vén lên hần tóc dài, rất rõ ràng thấy được hần mặt, chứng kiến sau đó, Tiêu Thần như bị sét đánh, trong nháy mắt giống như hóa đá bình thường, há to miệng, trợn mắt.

Tiêu Thần phát hiện, tóc đồ chi người nụ cười trên mặt, không có một chút âm trầm, càng không nhìn ra ác độc, chẳng qua là ám áp người một cái bình thường mỉm cười, nhưng hợp với gương mặt này xem ở Tiêu Thần trong mắt, hần thà chứng kiến cái này tóc dài phía sau là dữ tợn ác quỷ chi cho.

"Tại sao có thể như vậy! !" Tiêu Thần một tiếng rống to, chấn Giang Trung nước sôi trào dâng lên.

Tiêu Thần tâm thần trở lại trong hiện thật, giờ phút này ngồi ở bờ sông hần, biểu tình cùng tại Thanh Minh Châu ẩn bên trong thời điểm cơ bản giống nhau, trợn mắt, trên mặt tất cả đều là không tưởng tượng nổi cùng khiếp sợ, còn có sâu sắc nghi ngờ.

Hiển nhiên, thấy được tóc đồ người gương mặt, cho Tiêu Thần tạo thành đánh vào quá lớn, lớn đến coi như hần là Tiêu Thần, cũng không thể rất nhanh tiếp nhận.

"Không đúng, không đúng, không đúng, nhất định là làm sai." Tiêu Thần nhắm hai mắt lắc đầu nói.

Bộ ngực hần lên xuống, tâm loạn như ma, giờ phút này trong lúc nhất thời nhưng không biết nên làm gì, nên như thế nào đi đối mặt, "Không được, ta phải lại một lần nhìn."

Cuối cùng Tiêu Thần cắn răng một cái, quyết định lần nữa lại tiến vào Thanh Minh Châu ẩn thế giới, lại đi xác nhận một chút trước hần chứng kiến, mặc dù hần mình cũng không biết còn có thể hay không thể lại vào đi, đi còn có thể hay không thể mới đi ra, chẳng qua coi như không biết, hần vẫn giống nhau phải đi.

Sau một hồi lâu, Tiêu Thần mới yên tĩnh xuống trái tim, chuẩn bị tiến vào Thanh Minh Châu ẩn bên trong, vẫn là cùng trước giống nhau cẩn thận từng li từng tí đến gần, nhưng lần này nhưng không có trước một mực tồn tại lực kéo, cho đến Tiêu Thần đứng phải trong cơ thể hạt châu thời điểm, lực kéo cũng chưa từng xuất hiện.

Tiêu Thần lần này rất dễ dàng liền tiến vào Thanh Minh Châu ẩn không gian, sau khi tiến vào, hần đầu tiên chứng kiến chính là phía trên đỉnh đầu một trăm ba mươi sáu ngôi sao giống nhau điểm sáng, rồi sau đó chợt lóe đi qua, hần liền xuất hiện ở trước chứng kiến tóc đỏ nhân thể trong giới hạn, cùng vừa mới chứng kiến giống nhau như đúc, Tiêu Thần lần nữa cẩn thận từng li từng tí đến gần cái này tóc đỏ người.

Người trước mắt giống nhau trước giống nhau không có bất cứ động tĩnh gì, làm Tiêu Thần phi thường đến gần hần thời điểm, cùng trước giống nhau, hần lại ngẩng đầu lên, chính là như vậy một tấm, tươi mát thoát tục, không chiếm một tia yên hòa khí hơi thở trên mặt, treo ánh mặt trời giống như Tiêu Thần giống nhau nụ cười.

Lần này, Tiêu Thần tâm thần không hề rời đi cái thế giới này, bởi vì đã không phải là lần thứ hai chứng kiến, hần cũng không có trước khiếp sợ, giờ phút này Tiêu Thần đang quan sát tỉ mỉ lên trước mắt cái này khuôn mặt tươi cười, tựa hồ không nghĩ bỏ qua cho bất kỳ một tia dấu vết, thế nào cũng phải tìm ra chút gì.

Nhưng cuối cùng, Tiêu Thần nhụt chí giống nhau thờ dài một cái, "Xong rồi, đây không phải là đang nằm mơ, đồ chơi này cũng là hàng thật giá thật."

"Đúng rồi." Tiêu Thần đột nhiên thông suốt, thật giống như đột nhiên nghĩ tới cái gì, hần lần nữa đem bàn tay hướng tính toán tóc đỏ người, lần này đưa tay ra cánh tay, lại đang run rẩy, nhưng Tiêu Thần cuối cùng vẫn nắm tay đề ở tóc đỏ người trên lồng ngực.

"A! Cái này cái này chuyện này. . ." Một tia hy vọng cuối cùng tan biến, Tiêu Thần phảng phất hồng mắt bình thường.

"Mở mắt là dương, nhắm mắt là âm." Tiêu Thần còn ở đây không ở lúc đầu, hần một chút cũng không nguyên ý tin tưởng đây là thật, nhưng bắt đắc dĩ, đây chính là thật, hơn nữa vào lúc này, tóc đỏ người mở miệng nói.

"Âm Hư, dương thật." Đây là một cái phi thường êm tai giọng nữ, trong thanh âm linh động ý, coi như Tiêu Thần không muốn đi nữa tiếp nhận sự thật, không thừa nhận cũng không được.

Xa xôi thờ dài, Tiêu Thần tâm thần trở lại trong hiện thật, mặc dù hần bây giờ có một bụng nghi vấn muốn phải đặt câu hỏi, nhưng cuối cùng hần vẫn là quyết định tạm thời điều chỉnh hạ tâm tình, lần này cho về tình thần hần đánh vào quá lớn, coi như là hần cũng cần một ít thời gian tới tiêu hóa một chút.

"Không được, nói cái gì cũng phải đem người gọi ra, Hàn lão đầu!" Tiêu Thần tự mình nói.

Sau đó không ngừng kêu gọi bên dưới, Lạnh hay lại là đi ra, hần mới vừa xuất hiện, Tiêu Thần liền mắt đỏ nhào tới, "Đây là chuyện gì xảy ra?" Tiêu Thần cắn răng hỏi.

"Cái gì chuyện gì xảy ra, nói trước chuyện, động tay động chân, giống kiểu gì." Lạnh bình tĩnh nói.

"Bớt nói nhảm, Thanh Minh Châu ẩn nội bộ không gian, là chuyện gì xảy ra?" Tiêu Thần bắt chước cái khác, trực tiếp đại thần quát.

"Thanh Minh Châu, trên thế giới không người nào có thể biết, coi như người hỏi ta, ta cũng không biết rõ." Lạnh lời muốn nói nói như vậy, nhưng Tiêu Thần trong lòng giật mình.

Lạnh ngay cả vấn đề cũng không có nghe Tiêu Thần nói, chỉ biết là xong việc đóng Thanh Minh Châu, liền lập tức lắt đầu nói mình không biết, Tiêu Thần ý thức được vấn đề này khả năng liền nghiêm trọng, rất có thể, chuyện này Lạnh cũng không thể cho hần câu trả lời.

"Người là nói, người cũng không biết người nữ kia. . . Nữ nhân tới trải qua?" Tiêu Thần cau mày hỏi.

"Ta đã nói qua, Thanh Minh Châu, trên cái thế giới này không người có thể biết, coi như là châu ẩn bên trong thế giới, coi như ta từ vừa mới bắt đầu liền cùng với Thanh Minh Châu, ta cũng một chút không biết." Lạnh trả lời, chặt đứt Tiêu Thần tiếp tục truy vấn ý nghĩ.

"Ai. . ." Tiêu Thần chỉ có thể thờ dài một câu, chuyện cho tới bây giờ, hần cũng không thể tại cường cầu cái gì.

"Chẳng qua, coi như ta không biết nội tình, cũng vẫn là có thể giúp người hơi chút phân tích, người lại cận kề đem việc trải qua nói tới." Lạnh cuối cùng vẫn cho Tiêu Thần một chút hy vọng, thông qua hần uyên bác đến kinh khủng kiến thức, khả năng thật có thể cho Tiêu Thần cung cấp rất nhiều có tác dụng phân tích.

Tiêu Thần cho đem theo tâm thần tiến vào Thanh Minh Châu ẩn bắt đầu thẳng đến lần thứ hai theo Thanh Minh Châu ẩn trong không gian đi ra, một tia không lọt toàn bộ cho Lạnh nói một lần.

"Chờ đã, người nói là. . . Một trăm ba mươi sáu viên?" Tại Tiêu Thần nói thấy được trên đỉnh đầu xuất hiện một trăm ba mươi sáu cái ngôi sao giống nhau điểm sáng thời điểm, Lạnh lần đầu tiên cắt đứt Tiêu Thần.

"Ừ, xác định, ta có ý cân nhắc qua, ta còn kỳ quái làm sao biết cùng năm đó Thiên Đế Điện bên trong cột đá số lượng giống nhau." Tiêu Thần đối với Lạnh không có gì hay giấu giếm.

"Một trăm ba mươi sáu, đây là một cái hết sức quen thuộc, nhưng ta từ đầu đến cuối không nghĩ tới nó hàm nghĩa con số, Tiêu Thần, người lại nhớ kỹ, mặc dù ta nhất thời nhớ không ra thì sao, nhưng là, chỉ cần cùng một trăm ba mươi sáu sát thực tế đồ vật, không có một dạng là đơn giản, bởi vì ta mơ hồ cảm thấy, mấy con số này tựa hồ là một cái vô cùng trọng yếu số lượng." Lạnh nói với Tiêu Thần lời nói thời điểm, nhắm hai mắt lại, trong thanh âm có vẻ uể oải, nhưng không biết là vì sao.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 197: Em trai không có

"Người tiếp tục nói." Lạnh mở mắt ra nói.

"Chính là đó cùng ta tự thân khí tức giống nhau như đúc người, ta nhìn thấy nàng chân diện mục, tuyệt đối sẽ không nhìn lầm, nàng là một nữ, nữ a." Tiêu Thần nói tới chỗ này thời điểm có chút nói năng lộn xộn.

"Nữ thế nào, người chẳng lẽ chưa từng thấy qua nữ nhân?" Lạnh bình tĩnh nói.

"Ài, không phải, ta là nói, nàng chính là ta. . . Cũng không phải, nàng cùng ta cơ hồ đáng đáp một màn một màn, nhưng là nàng là nữ." Tiêu Thần khó khăn còn là nói ra, nhưng lạnh có thể hay không nghe hiểu cũng không biết.

"Nói rõ ràng." Lạnh mở miệng.

"Đúng vậy, ai nha, chính là nàng là một cái nữ bản Tiêu Thần, nói như vậy có thể hiểu không?" Tiêu Thần đổi một cách nói.

"Có lẽ chẳng qua là tướng mạo tương tự đây?" Lạnh nghe rõ Tiêu Thần ý tứ, nhưng coi như là hấn cũng giống vậy có chút không tin thật.

"Không thể nào, lần này ta tuyệt đối sẽ không sai, nàng chính là ta, giống như là. . . Ta không biết nên nói thế nào, nhưng loại cảm giác đó, tuyệt đối sẽ không có lỗi." Tiêu Thần ánh mắt kiên định nói.

"Âm Hư dương thật miễn cưỡng coi như là một cảnh giới tu luyện, nhưng cái này để, một, cuối cùng, đây cũng là đại biểu cái gì chứ?" Lạnh trong lúc nhất thời cũng không thể cho Tiêu Thần câu trả lời.

"Như vậy, người thử một chút, có thể không có thể khống chế, hoặc là khống chế khác cái nữ Tiêu Thần" lạnh không đợi Tiêu Thần đặt câu hỏi liền nói.

Đối với lạnh trả lời, Tiêu Thần không rất hài lòng, bởi vì căn bản cũng không có nói đến vấn đề thực chất, nhưng Tiêu Thần vẫn là rất cảm kích hấn.

Hiện tại đang vấn đề vốn cũng không phải là có thể không có thể khống chế cái này tóc đỏ nữ tử, mà là phát sinh hết thảy các thứ này đến tột cùng là chuyện gì xảy ra, tại sao sẽ như vậy, hiển nhiên, đối với này chuyện, lạnh cũng không thể cho Tiêu Thần câu trả lời.

"Người trước kiểm tra bên dưới thân thể của mình, có biến hóa gì hay không?" Lạnh nhìn đến Tiêu Thần mồ mướt đáng vẻ, đề nghị.

Tiêu Thần khê lên tiếng, sau đó nhắm mắt lại bắt đầu dò xét thân thể của mình, lạnh không có biến mất, xem ra hấn còn có cái gì nghĩ (muốn) nói với Tiêu Thần, mà Tiêu Thần chính là không buông tha trong cơ thể mỗi một tí biến hóa.

Đã lâu, Tiêu Thần mở mắt, chứng kiến lạnh bóng người còn ở bên cạnh, hấn dẫn đầu mở miệng trước nói "Cùng trước không có bao nhiêu biến hóa, chẳng qua, ta tựa hồ, đã có thể động dùng thần niệm." Nói ra lời nói này thời điểm, Tiêu Thần kích động vô cùng, thậm chí đều biểu hiện ở trên mặt.

"Thần Niệm lực lượng? Người là nói, người bây giờ có Thái Thành Hậu kỳ cảnh giới?" Lạnh cũng là một mặt vẻ khiếp sợ, đây hoàn toàn là không tưởng tượng nổi chuyện, Tiêu Thần tu hành mới bao lâu lại không nói, trước lúc này, hấn đều vẫn chỉ là Trúc Cơ cảnh giới, mặc dù thực lực có thể so với Thái

Thành Kỳ, nhưng cảnh giới nhưng là thật đặt ở trước mặt, mà giờ khắc này Tiêu Thần lại nói đã có thể động dùng thần niệm, đây chẳng phải là nói, trong thời gian ngắn ngủi, hắn đã vượt qua một cảnh giới lớn.

"Cái này chẳng lẽ cũng là Thanh Minh Châu quả tặng sao?" Hàn Năng đủ nghĩ đến cũng chỉ có Thanh Minh Châu rồi, liên quan tới vật này thần bí, hắn không có nắm chắc hiểu toàn bộ, nhưng nếu nói xuất hiện cái gì không cách nào giải thích chuyện, cũng không phải là không thể.

"Không phải, mặc dù ta không biết hiện tại vốn có mạnh bao nhiêu sức chiến đấu, nhưng tuyệt đối không phải là Thái Thành Hậu kỳ, cảnh giới lời nói, chính ta có lãnh hội, cũng không có tăng, cùng trước giống nhau, chẳng qua là, có thể động dùng thần niệm." Tiêu Thần đương nhiên biết rõ, hắn bây giờ căn bản không phải Thái Thành Hậu kỳ, bất luận là chiến lực hay là cảnh giới đều không đạt tới, nhưng cố ý ngay cả có cái này Thái Thành Hậu kỳ mới có thể có được Thần Niệm lực lượng.

"Chẳng lẽ, là bởi vì tiến vào Thanh Minh Châu ẩn không gian, hoặc là, bởi vì tóc đỏ nữ Tiêu Thần duyên có?" Tiêu Thần tự lẩm bầm.

"Trong lúc nhất thời ta cũng không thể cho người xác thực câu trả lời, chỉ có thể nhìn một chút có còn hay không cái khác biến hóa, chưa tới một ít ngày giờ, ta nghĩ, nhất định có thể cho người xác định câu trả lời." Lạnh sau khi nói xong, biến mất ở rồi Tiêu Thần trước mắt.

"Mở mắt là dương, nhắm mắt là âm" Tiêu Thần tái diễn những lời này, hắn không có đứng dậy ý nghĩ, bởi vì hắn mục đích còn không có đạt tới, coi như là tiến vào Thanh Minh Châu ẩn không gian, hắn tu hành phương hướng, cũng vẫn là không có xác định được.

Tiêu Thần quyết định Thần chi phía sau, quyết định lần nữa tiến vào Thanh Minh Châu ẩn thế giới, thế nào cũng phải tìm tới một cái, chính mình đường không thể.

Nhưng ngay khi Tiêu Thần nhắm mắt, bắt đầu tồn suy nghĩ muốn đem tâm thần đắm chìm trong trong cơ thể thời điểm,

Hắn lần này cũng không nhìn thấy trong cơ thể mình tình huống, thấy là một mảnh đen nhánh thế giới, trung gian ngồi cái đó là tóc đỏ nữ thân chính mình.

Tiêu Thần trong lòng tràn đầy nghi ngờ, lúc này cái kia tóc đỏ nữ Tiêu Thần mở miệng nói: "Nhắm mắt, chính là ta, mở mắt chính là người, người giờ phút này đã nhắm mắt."

Tiêu Thần đang suy tư là có ý gì thời điểm, tinh thần một cái hoảng hốt, lần nữa trở lại thế giới hiện thật, đồng dạng là nghi ngờ, lúc này Tiêu Thần biết, luôn muốn tìm phương hướng, nhưng luôn không khả năng mọi chuyện như nguyện, tu hành vẫn là phải chú trọng cơ duyên, nhưng hắn làm Vô Mệnh người, trời sinh cũng chưa có toàn bộ cơ duyên và phúc trạch, tu hành một đạo, hoàn toàn chỉ có thể dựa vào chính hắn.

"Ai. . . Đi một bước nhìn một bước đi." Tiêu Thần thờ dãi một tiếng mở miệng nói, rồi sau đó trên mặt nàng xuất hiện kinh ngạc biểu tình.

"Ách. . . Ta là Tiêu Thần." Tiêu Thần thử nói một câu nói, "Chuyện này. . ."

Nghe được chính mình thanh âm phía sau, Tiêu Thần đưa tay từ sau não lấy mái tóc bắt trước mắt, nhìn một cái bên dưới, lại vừa là cả kinh, quả nhiên là tanh đỏ tóc dài, tiếp lấy Tiêu Thần không tin thật cúi đầu nhìn một cái "Lớn như vậy!"

Chứng kiến cao vút ngực, còn đưa tay nhéo một cái, lần này hắn tin chắc, hiện tại xuất hiện tại sông lớn bên cạnh, chính thức hắn chứng kiến cái đó tóc đỏ nữ Tiêu Thần.

"Tại sao có thể như vậy? Ta. . ." Xảy ra như vậy sự tình, Tiêu Thần thần kinh lớn hơn nữa cái, cũng không thể lập tức tiếp nhận.

Nam nhi chi thân, đột nhiên biến thành nữ tử, nhưng ngoại trừ thân thể phát sinh thay đổi, cách tự hỏi vân vân, hết thảy đều không có phát sinh thay đổi, như vậy quái dị sự tình, sợ rằng đi ra đều không có bao nhiêu người sẽ tin tưởng.

"A! ! !" Một trận tan nát tâm can điên cuồng hét lên, bởi vì phát giọng nữ, nghe vào dị thường sắc nhọn chói tai, nhưng vô luận như thế nào, Tiêu Thần đều không khỏi không thừa nhận một sự thật, nàng bây giờ biến thành nữ nhi.

"Đây không phải là thật, đây không phải là thật. . ." Tiêu Thần không muốn thừa nhận cái này đã xuất hiện tình trạng là sự thật.

"Tiểu lưu. . . Lưu mạnh." Nghịch Thương Thiên không biết cái gì trở lại Tiêu Thần tu luyện địa phương, trước hắn nghe nói Tiêu Thần muốn bế quan tu luyện, vì vậy liền nghĩ đến bốn phía vòng vo một chút, hắn phát hiện rất có ý tứ địa phương, vốn nên chuẩn bị trở về tới nhưng Tiêu Thần cùng đi gặp nhìn, mở miệng trước phía sau mới phát hiện, nơi đây đúng là một vị giữ lại tanh đỏ tóc dài, toàn thân đỏ / Lỏa Nữ một dạng.

Không thấy Tiêu Thần, Nghịch Thương Thiên vốn là trong lòng cả kinh, chứng kiến cô gái này diện mục sau đó, Tiêu Thần vẻ ngạc nhiên nghi ngờ sâu hơn, nếu như không phải dựa vào cùng Tiêu Thần một loại không nói được liên lạc có thể xác định Tiêu Thần không đáng ngại, chỉ sợ hắn cũng sẽ không cái này bình tĩnh.

"Người. . . Người là tỷ tỷ của hắn sao?" Nghịch Thương Thiên như có điều suy nghĩ hỏi.

"Ta là con mẹ người!" Tiêu Thần mở miệng liền hét lớn.

"Ta còn là người đại nương đây!" Nghịch Thương Thiên làm sao có thể sẽ nhịn được, lúc này liền cãi lại nói.

"Đừng quấy rầy ta, ta nghĩ rằng yên lặng." Ngoài ý liệu không có cùng Nghịch Thương Thiên tranh chấp.

Nghịch Thương Thiên chỉ cảm thấy người trước mắt không giải thích được, nhưng đối phương dù sao cũng là nữ tử, nếu đều đã trước tiên dừng lại, hẳn cũng không tốt nói gì nữa, vì vậy mở miệng hỏi: "Độ độ của ngươi đây?"

"Không có." Tiêu Thần không hề nghĩ ngợi trực tiếp nói.

"Kỳ quái." Thấy cô gái trước mắt không nói tiếp nữa hứng thú, Nghịch Thương Thiên tự nói một tiếng sau đó xoay người nhìn về phía xa xa.

Mà Nghịch Thương Thiên sau lưng Tiêu Thần trong lòng cũng phi thường không dễ chịu, "Quả thật không có." Tiêu Thần cúi đầu nhìn một chút mình bây giờ thân thể, không khỏi lại vừa là một trận nhắm mắt thở dài.

Sau đó Tiêu Thần phát hiện, nàng bây giờ tình trạng là trên người mang theo toàn bộ, cũng bị mất, liền một bộ che thân quần áo đều không lấy ra được, đây là chuyện nhỏ, dù sao Tiêu Thần giờ phút này mặc dù thân là nữ thân, nhưng là tư tưởng vẫn là ban đầu, trong lúc nhất thời cũng sẽ không cảm thấy quang có cái gì không được, nếu là thường ngày, khả năng sẽ còn cười to có thể nhìn đã mất, nhưng nghĩ thì nghĩ, coi là thật chính mình biến thành nữ nhi phía sau, Tiêu Thần phát hiện, nguyên lai hẳn căn bản không hứng thú nhìn chính mình.

So ra mà nói, Tiêu Thần không xác định, chính hẳn vốn là bị Thanh Minh Châu cùng trời đất Bồn Nguyên linh khí sửa đổi qua, hai lần sát khí Luyện Thể quá thân thân thể còn ở đó hay không? Bởi vì nếu quả thật Tiêu Thần không có đến tiếp sau này con đường tu luyện, như vậy Luyện Thể đúng là Tiêu Thần cuối cùng, cũng là đường ra duy nhất, nếu là được trời ưu đãi điều kiện cũng bị mất, hẳn không biết dựa vào cái gì đi thực hiện mơ mộng, dựa vào cái gì muốn phải tiêu sái trong Thiên Địa.

Chuyện này vội vàng ở trước mắt, cũng không do Tiêu Thần do dự nữa, lập tức liền muốn bắt đầu thí nghiệm, đương nhiên Tiêu Thần cũng sẽ không ngốc đến toàn lực công kích tảng đá, hoặc là trực tiếp theo trên vách đá dựng đứng nhảy xuống, vạn nhất thật biến thành phàm thai, như vậy tới nay chẳng phải là nhất định phải chết.

Muốn kiểm nghiệm cường độ thân thể, phương pháp quả thực quá nhiều, Tiêu Thần đi tới đến gần vách đá địa phương, lộ ra trắng như hành căn (cái) tay phải ấn lên dốc đá, sau đó Tiêu Thần bắt đầu phát lực, muốn phải tại trên vách đá dựng đứng bắt bên dưới một tảng đá.

Nếu là lấy Tiêu Thần trước cường độ thân thể, muốn phải đạt tới cái này cái mục đích, quả thực đơn giản chưa tính là vấn đề, nếu là hẳn nguyện ý, thậm chí có thể một chương vỡ vỡ nửa vách đá, nhưng cái này là trước kia hẳn.

Bây giờ Tiêu Thần muốn phát lực thời điểm, nhưng trong lòng có do dự, hẳn sợ hãi phát lực bên dưới trong nháy mắt vách đá hoàn hảo như lúc ban đầu, hẳn sợ hãi chính mình dần thân vào khí huyết lực lượng thật không tại, hẳn sợ hơn, từ nay về sau, liền thực hiện mơ mộng người cuối cùng cựa vào đều mất đi.

Đối mặt địch nhân thời điểm, Tiêu Thần không do dự qua, hẳn tuân theo chính mình tín điều, trực diện nội tâm, chỉ cầu không thẹn, đối mặt núi Huyền Thanh một nhóm Đại Đạo tu sĩ thời điểm, Tiêu Thần thắng người cửa, không có sợ hãi qua, năm đó đối mặt Đại Đạo tu sĩ một đồn, hẳn đứng tại vàng trùng trước mặt thời điểm, hẳn không do dự cùng sợ hãi qua, nhưng là giờ phút này hướng về phía một mặt bình thường dốc đá, Tiêu Thần do dự, trong lòng của hẳn biết, hẳn thật sợ, không biết là sợ động thủ phía sau kết quả, hay là sợ hãi động thủ.

Tiêu Thần cắn răng một cái, chợt phát lực, Tiêu Thần toàn bộ tay phải bàn tay áp sát vào trên vách đá dựng đứng, dốc đá ti vẫn không động, Tiêu Thần cắn chặt răng tại phát lực, nhưng thủy chung không làm dốc đá tổn thương một tia.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 198: Nữ Tiêu Thần

"Rống." Tiêu Thần gầm nhẹ một tiếng, nhưng ngay cả quyền này nên thanh âm hùng tráng, cũng hiện ra hết nhu nhược, tiếp lấy hẳn thu bàn tay về, cảm bàn tay thành quyền, mạnh mẽ quyền đánh vào trên vách đá dựng đứng, tự nhưng đã không thể nào là đá vụn bay tán loạn, hoặc là dốc đá vỡ vụn, chẳng qua là hẳn hữu quyền, máu tươi chảy đầm đìa, có thể so với pháp bảo thân thể, đã không có.

Tiêu Thần nâng tay trái lên, giống vậy thành quyền đánh vào trên vách đá dựng đứng, giống nhau máu, giống nhau đỏ, giống nhau tổn thương, giống nhau đau nhức, đầy đủ mọi thứ đều tựa như đang giễu cợt đến Tiêu Thần.

Tiếp tục tu luyện phương hướng không có tìm được, ngược lại tổng táng hy vọng cuối cùng, hết lần này tới lần khác hết thảy các thứ này lại không trách

bất luận kẻ nào, tất cả đều là chính bản thân hấn lỗi do tự mình gánh, Tiêu Thần hiện tại tại nội tâm thống khổ, căn bản là không có cách nói nên lời.

Có lẽ là đã kích quá lớn, Tiêu Thần hai cái tay đỡ vách đá chậm chậm quỳ xuống, đầu cũng tựa vào trên vách đá dựng đứng, tí ti mái tóc rũ xuống, Tiêu Thần không muốn khóc, nhưng lại nhỏ xuống rồi nước mắt.

"Này, người không sao chứ?" Nghịch Thương Thiên mắt thấy Tiêu Thần toàn bộ thành trụ, thấy nàng cái bộ dáng này, đi tới hỏi.

Tiêu Thần không trả lời, cả người bò tới trên vách đá không nhúc nhích, trong lòng của hấn khó chịu, thậm chí bắt đầu mê mông, đã không biết tiếp đường làm như thế nào đi, nhưng tận đến giờ phút này, Tiêu Thần cũng không có hối hận loại ý nghĩ này.

Muốn tìm ra hấn tương lai mình đường hướng tu luyện, cái này là chính bản thân hấn quyết định, đụng chạm Thanh Minh Châu ấn, cũng là chính bản thân hấn quyết định, thậm chí ngay cả tiếp xúc nữ thân Tiêu Thần, cũng là chính bản thân hấn quyết định, hết thảy các thứ này toàn bộ hậu quả, cho dù là hồng, cũng là chính bản thân hấn tạo thành, Tiêu Thần không có quyền lực cũng không có nghĩ qua đi hối hận.

Nghĩ (muốn) phải trở nên mạnh, là hấn bản tâm, tuân theo bản tâm ý, là vì không thẹn với lòng, tiếp lấy đụng chạm Thanh Minh Châu ấn, đây là thành trụ, cho dù cái này làm đưa đến chính hấn cơ hồ mất đi toàn bộ, nhưng Tiêu Thần không hối hận, đây là không hối hận ở được.

Không thẹn với lòng, dứt khoát ở được. Đây chính là Tiêu Thần tín niệm, đây chính là hấn đạo tâm.

Chỉ là bởi vì vốn là nắm giữ toàn bộ đột nhiên toàn bộ mất đi, Tiêu Thần mới có thể biến hiện như thế, hấn không phải thánh nhân, không làm được không thôi vật hi, không thôi kỷ bi, hấn quan tâm được mất, quan tâm một thân bản lãnh, nghĩ đến khả năng tu luyện kiếp sống dừng bước cùng cái này, Tiêu Thần như thế, cũng không tính được có gì không đúng, sẽ thống khổ, vốn là người sống một loại tiêu chuẩn.

"Ta không sao." Tiêu Thần vừa nói, chậm chậm đứng lên, hấn đưa lưng về phía Nghịch Thương Thiên, hoàn toàn mặc kệ khoa trương thân thể đường cong hoàn toàn bại lộ, hai cái tay đều đang không ngừng đi xuống nhỏ máu tươi, hấn càng không có chú ý tới là, trên tay chảy ra máu tươi, không có một tí dính ở trên vách đá dựng đứng, mặc dù chậm chậm, nhưng là toàn bộ đều theo trên vách đá dựng đứng chảy đi xuống, tại Tiêu Thần dưới chân, tại lấy một loại cực kỳ chậm chậm tốc độ ngưng tụ thành một cái hình vẽ gì.

"Người là ai?" Nghịch Thương Thiên vẫn tương đối đề ý, người trước mắt cơ hồ cùng Tiêu Thần trường giống nhau như đúc, nhưng cố ý là nữ thân, nếu nói là là Huyền Hóa Chi Thuật, nhưng khí tức lại cùng Tiêu Thần hoàn toàn giống nhau, nhưng phải nói nàng chính là Tiêu Thần, đây không phải là có bệnh sao? Đang yên đang lành biến thành cái cô gái.

"Ta là người Thần đại gia!" Tiêu Thần lau khô nước mắt cười nói, nhưng không chú ý tới, lau đi nước mắt thời điểm, lại cảm trên tay máu tươi lưu ở trên mặt, cộng thêm Tiêu Thần chiều bài thức một trong cười tà, nhìn rất là quái dị, nhưng cố ý một khuôn mặt tươi cười đẹp kinh người cùng vóc người hoàn mỹ, dưới trời chiều, như vậy cảnh tượng, Nghịch Thương Thiên cảm thấy đời này cũng sẽ không lại nhìn thấy một lần.

"Người. . ." Nghịch Thương Thiên trên mặt vẻ khiếp sợ, so vừa mới thấy nữ Tiêu Thần lúc muốn khoa trương, một câu kia "Thần đại gia", cái kia một nụ cười, tại Nghịch Thương Thiên huynh muội cùng bệnh lão nhân trong lòng, là Tiêu Thần trân quý nhất tài sản, cũng là hấn dành riêng, hai dạng đồ vật đồng thời xuất hiện ở trên người một người thời điểm, không có chút nào một vị, người này nhất định lại chính là Tiêu Thần, tuyệt đối sẽ không có người thứ hai, mà người này lại là một phụ nữ.

"Khác (đùng) lấp bắp, ta chính là Tiêu Thần." Tiêu Thần đã sớm chuẩn bị kỹ càng mắt thấy Nghịch Thương Thiên phản ứng như vậy.

"Ách. . . Chuyện này. . ." Nghịch Thương Thiên cổ nén trên mặt co quắp, trên mặt là một bức gặp quỷ biểu tình.

"Ta đều đã đón nhận, người cũng không kém nhanh lên một chút tiếp nhận." Tiêu Thần đã khôi phục bình thường, đối với ở hiện tại tình trạng, vẫn là rất nhúc nhích, sau này nên lấy cái dạng gì tư thái còn sống.

Đây chính là cần phải trường kỳ suy nghĩ vấn đề, nam nhân? Nữ nhân? Ngoại trừ ngắm nghĩ, nơi nào giống như đàn ông? Ngoại trừ thân thể, nơi nào giống như nữ nhân?

"Ta là nghĩ (muốn) bất đồng, ta vừa rời đi mới thời gian bao lâu, người ngay cả giới tính đều cho đổi, nhìn đáng ghét, còn biến hóa không trở lại, ha ha ha. . ." Nghịch Thương Thiên vừa nói, chỉ tại không nhịn được cuồng tiếu lên.

"Không sai biệt lắm được." Tiêu Thần khoe miệng cũng bắt đầu co quắp.

"Ha ha ha. . ." Vốn là tiếng cười đã nhỏ xuống, nhưng nghe đến Tiêu Thần mở miệng truyền ra êm tai giọng nữ, Nghịch Thương Thiên lại cười lớn.

"Cút cho ta!" Tiêu Thần sậm mặt lại vùng mạnh tay la lên.

Tiêu Thần cái này kêu to một tiếng, nguyên bản chủ ý là muốn cho Nghịch Thương Thiên dừng lại, nhưng vạn vạn không nghĩ tới là đang ở Tiêu Thần vẫy tay thời điểm, theo trên vách đá dựng đứng chảy xuống máu tươi cũng đến lưu lại Tiêu Thần trên tay cùng bay ra ngoài, giống như lợi kiếm giống nhau.

Nghịch Thương Thiên cười nghiêng trước nghiêng sau, càng không nghĩ tới Tiêu Thần sẽ công kích hấn, nhưng ở Huyết Kiếm tới đang lúc, hấn vẫn cảm nhận được một loại cảm giác nguy cơ, không dám do dự, lập tức thi triển thần thông phòng ngự.

Nói là Huyết Kiếm, thực ra chẳng qua là từng giọt giọt máu, mỗi một giọt máu châu đánh vào Nghịch Thương Thiên phòng ngự trên màn sáng đều biết văng lên một cái Thái Cực Âm Dương Ngư đồ án, ngay sau đó cái này Thái Cực Đồ Án liền bắt đầu xoay tròn, không lâu lắm, Nghịch Thương Thiên

phòng ngự ánh sáng lại bị nhanh chóng tan rã, mà những máu tươi này lặp đi lặp lại có sinh mệnh giống nhau, theo Thái Cực Đồ lại biến thành giọt máu bắn nhanh, Nghịch Thương Thiên lại làm là phòng ngự, nhưng hiệu quả cũng không phải rất tốt, mỗi lần phòng ngự đều không chỉ trì nổi thời gian bao lâu, xem xét lại những máu tươi này, nhưng là một chút không có ngừng đi xuống ý tứ.

"Tiêu lưu manh, ngươi làm cái gì?" Nghịch Thương Thiên ngược lại không đến nỗi không có bất kỳ biện pháp nào ứng đối, chỉ bất quá bởi vì đối thủ là Tiêu Thần, hẳn không nghĩ mù quáng động thủ.

"Chuyện này. . . Chuyện này. . . Mạnh như vậy à? Làm cho ta chết hẳn." Tiêu Thần nhìn một cái, đã rơi xuống đáy cốc trái tim, có một tia hồi phục dấu hiệu, đương nhiên sẽ không dừng lại.

"Ngươi. . ." Xuất hiện như vậy kết quả, Nghịch Thương Thiên cũng không thể nào bắt ngờ, chỉ bất quá thông qua mới vừa rồi Tiêu Thần biểu hiện, Nghịch Thương Thiên xác nhận, có thể ra tay toàn lực.

Sau đó, ngay tại Nghịch Thương Thiên chuẩn bị chiêu thức muốn thu thập được những thứ này giọt máu thời điểm, Tiêu Thần đột nhiên vung tay lên, nhưng những thứ này mình máu tươi bay trở lại.

"Đáng tiếc, đã là rời đi thân thể máu, không thể dùng lại." Lại vung tay lên, lơ lửng ở trước mắt giọt máu, biến thành huyết vụ hoàn toàn biến mất.

Nghịch Thương Thiên tuy nói vô duyên vô cớ gặp công kích, nhưng lại giờ phút này vẫn không có quấy rầy Tiêu Thần, Tiêu Thần nhìn mình tay, không biết đang suy tư cái này cái gì.

"Xem ra, này tâm thân thể, cũng không phải phạm thai, chẳng qua là không biết, ẩn chứa cái dạng gì bí mật." Tiêu Thần tự lẩm bầm

"Lạnh!" Trước bởi vì tâm tình thấp, tâm loạn như ma, trái lại mà không có trước tiên nghĩ đến, giờ phút này khôi phục chút tinh táo sau đó, đầu tiên Tiêu Thần liền nghĩ đến lạnh.

"Hàn lão đầu, mau chạy ra đây." Dưới tình thế cấp bách, Tiêu Thần trực tiếp hét lên, cũng không để ý như vậy có phải hay không phí công.

Bởi vì thân thể đã không phải là nguyên lai thân thể, Tiêu Thần cũng không có nắm chắc trong cơ thể hẳn có phải hay không còn có Thanh Minh Châu ẩn, Hoán Nhật cùng lạnh có phải hay không vẫn còn, nhưng ngựa chết làm ngựa sống Y, cũng coi là Tiêu Thần một loại lạc quan.

Cũng là bởi vì lúc đó gọi, thật đúng là nhưng Tiêu Thần đem lạnh kêu lên, làm một Khí Linh, không biến ảo lời nói, đáng vẻ là sẽ không phát sinh bất kỳ thay đổi nào, lạnh vẫn là cùng trước giống nhau hình tượng, bán trong suốt thân thể xuất hiện ở Tiêu Thần trước mắt.

Chứng kiến Tiêu Thần như vậy thời điểm, lạnh cũng là hơi kinh hãi, chẳng qua trên mặt rất nhanh thì xuất hiện hiểu ra sắc mặt.

"Đây chính là ngươi đang ở đây Thanh Minh Châu ẩn bên trong thấy nữ tử?" Lạnh trực tiếp đặt câu hỏi.

Nghịch Thương Thiên vừa mới không ở tại chỗ, tự nhiên không biết Tiêu Thần cùng lạnh đối thoại, cũng không biết chuyện gì xảy ra, giờ phút này nghe được Hàn chi nói, cũng tự nhiên không hiểu là có ý gì.

"Không sai, ta lần nữa khôi phục ý thức thời điểm, biến thành cái bộ dáng này, ngươi nhìn ra được đây là chuyện gì xảy ra sao?" Tiêu Thần trong miệng phát ra thanh âm êm ái.

"Mặc dù ta biết ngươi chính là Tiêu Thần, nhưng là nghe được như ngươi vậy thanh âm, ta còn là cảm giác quá kỳ quái." Lạnh cũng không trả lời, mà là trên mặt lộ ra cực kỳ không thoải mái biểu tình, một bên Nghịch Thương Thiên cũng phụ họa gật đầu không ngừng.

"Hai người các ngươi khôn kiếp, vội vàng nghĩ biện pháp." Thấy vậy Tiêu Thần không nhìn được hô to.

"Mở mắt là dương, nhắm mắt là âm, như vậy ngươi cảm thấy ngươi bây giờ, có hay không không chớp mắt đây?" Quả nhiên không hổ là lạnh, một lời bên trong, mặc dù không cụ thể nhưng đem toàn bộ nói ra một đại khái.

Nghe vậy Tiêu Thần như có điều suy nghĩ, không nói gì, yên lặng trầm tư, "Mở mắt, nhắm mắt."

"Nhắm mắt, chính là ta, mở mắt chính là ngươi, ngươi giờ phút này đã nhắm mắt."

Tiêu Thần tỉnh táo lại sau đó ngay sau đó nhớ lại hẳn một lần cuối cùng nhắm mắt bả tâm thần bỏ vào trong cơ thể lúc nghe được nữ tử nói tới.

"Mở mắt cùng nhắm mắt, hiển nhiên không phải chớp mắt hoặc là ngủ cùng tỉnh lại, đó là cái gì đây?" Tiêu Thần mặc dù tạm thời không có hiểu rõ, nhưng tốt xấu có một cái buông xuống, có thăm dò phương hướng, liền tồn tại giải quyết khả năng.

"Chờ đã. . ."

Tiêu Thần đột nhiên nghĩ đến cái gì, từ trong trầm tư khôi phục lại, chỉ thấy Tiêu Thần đi tới vách đá bên cạnh, lạnh cùng Nghịch Thương Thiên cũng không biết Tiêu Thần là sao như thế, chẳng qua là Nghịch Thương Thiên đi theo, lạnh không có thấy, nhưng Nghịch Thương Thiên nhưng là mắt thấy toàn bộ quá trình, Tiêu Thần giờ phút này thân thể, liền giống như phạm nhân yếu ớt, vạn nhất nếu là Tiêu Thần một cái không nghĩ ra nhảy xuống, không cứu nằng lời nói, chỉ có một con đường chết.

Nghịch Thương Thiên theo sau, Tiêu Thần chính mình nghiêng đầu thấy được, hắn không có nói gì, tự ý đi tới dốc đá bên cạnh thời điểm, nhắm hai mắt, trong lòng mặc niệm Ngũ Hành Chú Thuật thủy hành thuật, đây chỉ là một rất đơn giản tiểu pháp thuật, tác dụng chẳng qua là dẫn động đã tồn tại nước, có thể làm công kích, hoặc là phòng ngự, nhưng tác dụng đều không phải là rất lớn, thường có tu sĩ dùng làm hành thiện Bồ Vũ chi dụng.

Chú Lệnh sau khi hoàn thành, Tiêu Thần vung tay lên, không có hào quang tràn ra cảnh tượng, mà là mục đích vị trí cùng toàn bộ nước sông, xuất hiện trong nháy mắt Nghịch Lưu, ngay sau đó, mấy chục cái hơn mười trượng phẩm chất cột nước phóng lên cao, trên mặt sông, sóng kiêu trời, sôi trào mãnh liệt, cái này đơn giản nhất một cái thủy hành thuật, lại xuất hiện như vậy tình cảnh, thức sự quá nghe rộn cả người.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 199: Làng chài

Nhìn thấy một màn này sau đó, không chỉ là Tiêu Thần, một bên Nghịch Thương Thiên cũng là cả kinh, hắn gặp qua Tiêu Thần rất nhiều lần chiến đấu, nhưng chung quy mà nói, Tiêu Thần cơ bản đều dựa vào mạnh mẽ khí huyết lực lượng, thỉnh thoảng sẽ sử dụng bên dưới uy lực không tầm thường Cẩm sửa chữa lực lượng, nhưng lợi dụng Ngũ Hành Chú Thuật khắc địch, Nghịch Thương Thiên chưa thấy qua.

Cũng không có thấy Tiêu Thần có thể tu luyện qua Ngũ Hành Chú Thuật, nhưng nhìn thấy trước mắt, không thể là giả, hắn không hoài nghi chút nào, cái này mấy chục cái cột nước, mỗi một cái cũng có tuyệt sát một tên tầm thường Trúc Cơ tu sĩ uy lực, nếu là cùng nhau, uy hiếp Thai Thành tu sĩ cũng không phải là không thể.

Có lẽ đối với Tiêu Thần mà nói, chiến thắng một tên bình thường Thai Thành Sơ kỳ, hoặc là Trung kỳ tu sĩ nguyên vốn cũng không phải là cái gì không thể nào chuyện, nhưng cũng không có nghĩa là hắn có thể tùy ý đánh bại Thai Thành tu sĩ, mà giờ khắc này tình trạng là, Tiêu Thần đi chỉ là một đơn giản nhất Ngũ Hành Chú Thuật, lại dùng một chút rồi đủ uy hiếp Thai Thành tu sĩ uy lực, vậy nếu là thi triển càng cao cấp hơn Chú Thuật đây?

Giống vậy nhìn thấy màn này lạnh, lộ ra vẻ suy tư, tựa hồ thật đang cố gắng muốn phải nhớ tới cái gì.

Tiêu Thần đứng tại vách đá bên cạnh, cúi đầu nhìn mình hai tay, cột nước đã bị hấn tàn đi, trên bầu trời giống như là bắt đầu mưa giống nhau, "Chẳng lẽ..."

Tiêu Thần thân thể đang run rẩy, lúc nói chuyện thanh âm cũng có chút run rẩy, Tiêu Thần giờ phút này có một cái phỏng đoán, cứ việc không trả xong toàn bộ xác định, nhưng hắn mình đã tin, hắn còn cần lần nữa thí nghiệm, tới nghiệm chứng suy đoán này, nếu hắn là Đúng, như vậy toàn bộ, có lẽ không tính là quá tệ.

Ba tháng sau đó, Bàn Long sông một cái nhánh sông chỗ đi qua, có một cái làng chài nhỏ.

Đây là một cái sáng sớm, không biết có phải hay không là chỗ bờ nước duyên cớ, làng chài nhỏ bầu trời có từng luồng giống như tơ lụa bình thường sương mù sáng sớm nhân nhật bay, dây lụa hai đầu, ly biệt buộc lên cửa thôn vòng rào cùng cuối thôn con sông, thôn nhỏ bên ngoài, là một mảnh ruộng nước, bên trong cắm đầy thảm cỏ xanh nhân mạ, trong gió nhẹ, những thứ này gánh chịu thôn này dân nửa năm hi vọng mạ, theo gió lác đầu.

Bờ sông một nơi bến tàu giống nhau gối trên đài, vây ngồi một đám đầu bù thẳng nhóc, trung gian là một cái nhìn qua ít nhất tuổi đã hơn bát tuần lão nhân, ngồi dựa tại một cái ghế bên trên, lão đầu hai tay ôm một cái tẩu thuốc, thỉnh thoảng truyền ra ừng ực ừng ực tiếng vang, một đôi đã đục ngầu cặp mắt, không biết lắng đọng rồi bao nhiêu người ở giữa tang thương.

"Cuối cùng, con cá kia chính mình đựng chết ở trên đá." Lão nhân nói xong phía sau ừng ực ừng ực tại rút ra tẩu thuốc.

Vây ngồi ở một bên một đám hải đồng chính là sôi sùng sục, bọn họ có đang cười, cười lão nhân nói dối lừa bọn họ, tại sao có thể có ngu như vậy cá, có chẳng qua là chỉ là thuần túy cảm thấy buồn cười, mà có thì là tin tưởng thật có cá đựng chết tại trên đá, cũng không tin người tại tranh cãi, chỉ có lão người lẳng lặng nhìn đến đám này hải đồng.

"Có lẽ, cái kia cá có thể không đựng đây." Một cái thanh âm tại lão đầu bên tai vang lên, thanh âm không tính lớn, nhưng lão nhân nghe vô cùng rõ ràng.

"Nếu là không đựng, nó đồng bạn sẽ toàn bộ bị giết chết, lãnh địa cũng sẽ bị chiếm lĩnh." Lão nhân chậm chạp để tay xuống bên trong tẩu thuốc, chậm rãi nói.

"Vậy nó đựng sau khi chết đây?" Tuổi trẻ thanh âm hỏi lần nữa.

"Lãnh địa vẫn bị chiếm lĩnh, đồng bạn cũng toàn bộ trở thành nô lệ, nhưng lại còn sống." Không biết đây là câu chuyện đến tiếp sau này, hay lại là lão nhân cố ý biên soạn.

"Nó khi đó lựa chọn thần phục không phải tốt, thật là ngu xuẩn, kiên trì như vậy cuối cùng lại thay đổi cái gì chứ?" Tuổi trẻ thanh âm tràn đầy ý giễu cợt.

Lão nhân không nói gì, lại lần nữa cầm lên tẩu thuốc, ừm ừc ừm ừc thanh âm vang lên lần nữa, ngồi vây quanh nghe lão nhân kể chuyện xưa hời hợt đều đã toàn bộ rời đi, mà tuổi trẻ chủ nhân thanh âm cũng chưa từng xuất hiện, nơi đây trong lúc nhất thời chỉ còn lại có lão nhân cùng sông thanh âm, nhưng lúc này lão nhân đục ngầu trong hai mắt, lại nhiều hơn một loại đại khái gọi là bi thương ý tứ.

"Quy củ cũ, hay lại là mang đi hai cái, chính ta chọn." Làng chài nhỏ một nơi so với tòa nhà lớn trước cửa, cái kia là một khối đất trống, giờ phút này đây áp người, nam nữ già trẻ, toàn bộ không thiếu, đại khái đã là trong thôn cơ hồ toàn bộ số người, một tên mặc trường bào màu trắng người đứng tại ở giữa nhất, cái này trên người áo dài trắng nhìn qua đẹp để quý giá phi thường, ông tay áo quần áo bên đều kẻ hờ đến Kim Tuyền,

Nhìn qua cùng các thôn dân hoàn toàn xa lạ, hiển nhiên không phải thôn này người.

"Đồ đồng đại nhân. . ."

"Đừng bảo là, ta không thể cho các ngươi bất kỳ câu trả lời." Trong đám người có người vừa mới mở miệng, lập tức trong chốn ở giữa áo dài trắng thanh niên cắt đứt.

Cái này áo dài trắng thanh niên tên là đồ đồng, là một gã Luyện Khí Kỳ tu sĩ, hẳn biết vừa mới người mở miệng muốn hỏi một chút đề, vấn đề như vậy, hẳn mỗi lần tới đến chỗ này đều biết bị hỏi, nhưng mỗi một lần, hẳn cũng không có cách nào trở về đáp, bởi vì cái kia vấn đề, hẳn không tư cách, trở về đáp.

"Cái này, còn có cái này, tốt rồi." Đồ đồng đi tới trong đám người, đưa tay tùy ý chỉ điểm hai người, chỉ thấy bị điểm đến hai người trên mặt trong nháy mắt liền xuất hiện lòng như tro nguội biểu tình.

Bọn họ khả năng không nhìn thấy, đồ đồng thu hồi lại tay nắm chặt thành quyền, tựa hồ cũng đang chịu đựng thống khổ gì.

"Đồ đồng đại nhân, van cầu ngươi, không muốn mang ta đi hải tặc. . . Van cầu ngươi. . ." Bị đồ đồng ngón tay đến hai người, không hẹn mà cùng quy ở trước mặt hắn, lúc nói chuyện đã khóc ròng nghẹn ngào.

Như vậy cảnh tượng, đồ đồng hàng năm đều gặp được mấy lần, mặc dù nhìn đã có một ít thói quen, nhưng giờ phút này hắn vẫn cắn răng, cũng không nói một lời nào, trên mặt thống khổ, do dự, dằn dụa, đủ loại tâm tình đều biểu hiện phát huy tới tận cùng, đáng tiếc không có một người nguyện ý chứng kiến hắn mặt, cho dù gương mặt này không những không xấu, còn có chút Tuấn Mỹ.

"Đừng nhiều lời, vội vàng chuẩn bị xong, qua một khắc để ở đây, Bồn Tọa không có thời gian lãng phí." Sau khi nói xong, đồ đồng một hồi thanh tú, giống như vô căn cứ nổi lên một trận gió lớn, đám người chung quanh đều bị thổi làm ngã về đằng sau đi, nhưng cuối cùng không có ngã xuống, chờ bọn hắn phục hồi tinh thần lại thời điểm, đồ đồng đã không thấy bóng dáng.

"Kiều Tam, Ngô thông, các ngươi chuẩn bị xong đi, ai. . ." Một người trung niên hán tử đi tới quỳ dưới đất trước người hai người, lần lượt đỡ hắn dậy bọn rồi nói ra.

"Trưởng thôn, mau cứu hải tặc của ta, van cầu ngươi." Bị gọi là Kiều Tam nam tử ôm hán tử trung niên bấp đuôi, giữ lại nước mắt nói.

"Ngươi. . . Ai. . . Sao phải khổ vậy chứ." Hán tử trung niên kéo ra Kiều Tam tay, lắc đầu một cái thở dài, sau khi nói xong rồi đi đất trống.

"Ngươi tính là gì trưởng thôn, cứ như vậy tùy ý trong thôn hải tặc từng cái bị mang đi, ngươi tính là gì trưởng thôn, ngươi tính là gì trưởng thôn. . ." Hán tử trung niên lúc rời đi sau khi, Kiều Tam tại trên đất trống gân gọng rống to, cả người hắn đã có một tia điên cuồng, mắt đỏ không ở tại trên đất trống chạy đến chạy đi, trong miệng tiếng chửi, truyền khắp toàn bộ làng chài nhỏ.

Vốn đã rời đi hán tử trung niên nghiêng người đi trở về trên đất trống, chứng kiến hán tử trung niên đi tới, Kiều Tam cũng dừng lại chửi mắng cùng động tác, căm tức nhìn thôn bọn họ trưởng.

"Vậy ngươi muốn thế nào?" Hán tử trung niên cũng căm tức nhìn Kiều Tam nói.

"Ta, chúng ta liều mạng với hắn!" Kiều Tam không dám nhìn thẳng hán tử trung niên ánh mắt, nghiêng đầu hô to.

"Đừng." Một cái thanh thúy thanh âm vang lên, hán tử trung niên bàn tay rơi vào Kiều Tam trên mặt.

"Ngươi có loại nói lại lần nữa." Hán tử trung niên sậm mặt lại, cho dù ai đều có thể nhìn ra hắn đã là lên cơn giận dữ.

"Chúng ta liều mạng với hắn!" Giờ phút này Kiều Tam đã mất đi ứng có lý trí, quả thật lần nữa quát.

"Đừng." Lại vừa là một đòn nặng nề bạt tai rơi vào Kiều Tam trên mặt, hán tử trung niên lần này có thể không có nửa điểm nương tay ý tứ, Kiều Tam khóe miệng chảy xuống máu tươi.

"A." Kiều Tam vốn là huyết khí phương cương tráng niên người, hải tử nhà mình bị chọn trúng, lại bị hai lần đánh mặt, vốn là có một ít điên cuồng hấn giờ phút này lại cũng nhịn không được huy quyền đánh về phía rồi hấn tử trung niên.

Đổi mặt Kiều Tam một quyền, hấn tử trung niên giống vậy cảm quyền đánh ra, ai đều không có tính toán dễ dàng tha thứ, ai cũng không có nhượng bộ, chỉ có quả đấm, dùng quả đấm tới nói phải trái.

Hai người cắn chặt hàm răng hướng đối với trên mặt chữ điền đánh, rất thuần khiết tủy lực lượng, không có một chút hoa tiêu, càng không có một chiêu nửa thức xen lẫn trong đó, như vậy chưa từng học qua võ công hai người công kích lẫn nhau quyền, tất nhiên đều biết trúng mục tiêu, sau đó, thừa nhận rồi nặng như vậy đánh hai người, đều biết bị thương ngã xuống đất.

"Ồi ời ời, cái này đánh thật làm không tốt sẽ chết." Ngay tại hai người công kích liền muốn lẫn nhau rồi trên mặt đối phương thời điểm, bọn họ quả đấm bị người nắm ở trong tay, to lớn lực trùng kích phảng phát trong nháy mắt liền biến mất không thấy gì nữa.

Tại bọn họ trung gian, không biết lúc nào xuất hiện một cái thanh niên tóc đen, thanh niên này hai cái tay ly biệt bắt của bọn họ quả đấm, trên mặt một bức đại nhân chứng kiến trẻ con phạm sai lầm như vậy bất đắc dĩ thần sắc.

Hấn tử trung niên cùng Kiều Tam cũng muốn rút về quả đấm, nhưng bọn họ phát hiện đây không phải là một món đơn giản sự tình, bọn họ quả đấm rõ ràng là bị người nắm ở trong tay, mà bọn họ lại cảm giác giống như là bị kẽm sắt kẹp chặt, không quản bọn họ dùng lực như thế nào, chính là vẫn không nhúc nhích.

"Buông ra." Kiều Tam giận dùng dùng nói.

"Người cho ta ngã xuống đi." Chẳng thanh niên thật buông ra Kiều Tam tay, nhưng lại một chân đá vào hấn bụng, rồi sau đó đưa chân bắn ra, Kiều Tam trực tiếp liền té bay ra ngoài, đụng vào một nơi nhà ở trên vách tường phía sau ngã đi.

"Trưởng thành rồi, còn học trẻ con đánh nhau." Tiêu Thần buông ra hấn tử trung niên tay, cũng không có công kích hấn.

"Thiếu hiệp, người. . ." Hấn tử trung niên tự nhiên có thể nhìn ra người bắt phạm, trong lòng đến không có trách tội ý tứ, dù sao không người ưa thích không việc gì liền bị thương.

"Ta chính là đi ngang qua, vừa mới chứng kiến thôi." Trên thế giới kia có nhiều như vậy trùng hợp, thanh niên nam tử này chính là Tiêu Thần, hấn xa ở trên trời liền thấy làng chài nhỏ, đối với trên thế giới toàn bộ đều cảm thấy hứng thú Tiêu Thần, tự nhiên muốn đi xuống xem rõ ngọn ngành, tự nhiên hấn cũng nhìn thấy đồ đông.

Nhưng hấn cũng không có phát hiện thân, biết cuối cùng hấn nhìn ra đã đến gần bên bờ tan vỡ Kiều Tam nếu như bị hấn tử trung niên một quyền đánh thật, dự tính liền thật đem tiêu mạng mất, vì vậy Tiêu Thần nhảy ra ngoài.

"Nơi này xảy ra chuyện gì?" Tiêu Thần chứng kiến chung quanh người vì phạm một đám người, không khỏi hỏi.

"Đây là chúng ta thôn chuyện, không có quan hệ gì với thiếu hiệp, nếu là không việc gì, xin thiếu hiệp mau rời đi cho thỏa đáng." Cái này hấn tử trung niên cũng coi như lão tốt, không có tính toán nhường hấn hại người ngoài.

"Ồ, tại hạ một đường đường đi mệt mỏi, muốn mượn Bảo Địa nghỉ ngơi mấy ngày, tại hạ bị đủ ngân lượng." Tiêu Thần không có hỏi tới, chuyển khẩu nói.

Hấn tử trung niên nhướng mày một cái, hấn tự nhiên biết, Tiêu Thần không có tính toán bỏ qua mới sẽ làm như thế, nhưng hấn cũng không thể nói thêm gì nữa, hấn cũng không có quyền lực đuổi đi Tiêu Thần, hoặc có lẽ là, hấn không nắm chắc có thể đuổi đi Tiêu Thần.

"Khuyên người cũng không cần nhiều chuyện, người tuổi trẻ, vì muốn tốt cho người." Hấn tử trung niên không có tính toán tiếp tục cùng Tiêu Thần dây dưa tiếp, bèo nước gặp gỡ, nhắc nhở đến, lựa chọn thế nào hay là người khác chuyện, không có quan hệ người, lại sẽ vì người khác làm được cái gì phân thượng.

"Ta rất ngạc nhiên, tại sao người mới vừa rồi rõ ràng đi, tại sao lại trở lại đánh hấn." Tiêu Thần ngón tay làm lại chính là Kiều Tam.

"Cái này chuyện không liên quan người." Hấn tử trung niên không muốn nói nhiều, lần này thật rời đi đất trống, không quay đầu lại đi xa.

Tiêu Thần biết cái này làng chài nhỏ có chuyện, nhưng không biết cụ thể xảy ra chuyện gì, tại hấn tử trung niên sau khi rời đi, tụ tập tại xung quang chỗ đất trống đám người cũng bắt đầu tản đi, Tiêu Thần lại gốc tại chỗ cũng không có ý gì, vì vậy ngay tại trong thôn bốn phía đi loanh quanh.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Chương 200: Không thể thành tiên người

Ba tháng trước, Nghịch Thương Thiên mang Tiêu Thần tìm được một nơi bề quan nơi, Nghịch Thương Thiên nói cho Tiêu Thần chỗ đó Phong Thủy thật tốt, là tu luyện địa phương tốt, Tiêu Thần không có đề ở trong lòng, bởi vì mặc kệ Nghịch Thương Thiên nói là thật, hay lại là chuyện phiếm loạn đan, hẳn đều không phân biệt được.

Ba tháng bên trong, nữ thân Tiêu Thần chưa từng xuất hiện một lần, mà Tiêu Thần chính là đắm chìm trong Trúc Cơ trong tu luyện, rất nhanh, ba tháng đã sắp qua đi rồi, Tiêu Thần chân nguyên toàn thân, hoàn toàn chuyển đã hóa thành Thái Cực linh lực, hơn nữa lớn mạnh rất nhiều, mấy có lẽ đã là Trúc Cơ tu vi cực hạn, Tiêu Thần ôm thử một lần ý kiến, bắt đầu giống như tu sĩ tầm thường như vậy đột phá Trúc Cơ.

Kết quả lại để cho Tiêu Thần giật mình không được, ngược lại không phải là nói hắn lập tức liền ngưng tụ linh hồn thành tựu Đạo Thai, nhưng lại có hiệu quả hay như nhau, Tiêu Thần Đan Điền vị trí vốn là nhất Hắc nhất Bạch hai cái quả cầu nhỏ đang thông thả xoay tròn, tại Tiêu Thần dựa theo tầm thường phương pháp đi ngưng tụ Đạo Thai thời điểm, không có ngưng tụ ra Đạo Thai, lại để cho hai cái quả cầu nhỏ bên ngoài nhiều hơn một cái tròn trịa viên vòng một vật, cái này viên hoàn đồng dạng là một bên đen một bên trắng, màu đen quả cầu nhỏ đối ứng cái này màu trắng một bên, màu trắng quả cầu nhỏ đối ứng màu đen một bên.

Cái này viên hoàn xuất hiện nhường Tiêu Thần giật mình không nhỏ, trải qua một phen tìm tòi sau đó, Tiêu Thần phát hiện cái này viên hoàn sau khi xuất hiện biến hóa chính là, mỗi lần điều động Thái Cực linh lực thời điểm, đều so với trước kia dễ dàng không chỉ gấp mười lần.

Hơn nữa, tại Tiêu Thần có thể ném thử bên dưới phát hiện, trong cơ thể hắn Thái Cực linh lực so với trước kia càng Tinh Thuần, về số lượng cũng là tăng lên gấp bội rồi rất nhiều, đánh giá tính toán, ít nhất cũng là viên hoàn không xuất hiện trước không chỉ gấp mười lần.

Đồng thời tăng trưởng còn không chỉ linh hồn lực lượng chất cùng số lượng, còn có liền là một loại cảm giác, Tiêu Thần tại sau đó sử dụng pháp quyết thời điểm, đều sẽ có một loại rất cảm giác đặc biệt, cụ thể hắn không biết đó là cái gì, nhưng bởi vì loại cảm giác này xuất hiện, Tiêu Thần mỗi lần sử dụng pháp quyết đều biết đối với sử dụng chiêu thuật nhiều một phần hiểu ra, tựa hồ lần sau sử dụng nữa sẽ càng thuần thục một phần

Tu luyện người đều biết, tu sĩ chiêu số, rất nhiều cũng không phải là dùng càng nhiều thì sẽ một thắng càng có thể thể hiện uy lực, làm một cái pháp quyết hoặc là một chiêu thức đã quen thuộc luyện đến trình độ nhất định thời điểm, bất kể như thế nào luyện tập, đều sẽ không còn có đề cao.

Cái này thời điểm yêu cầu chính là cảm ngộ, đối chiếu thức bản thân cảm ngộ, bao gồm nguyên lý, tạo thành điều kiện, thi triển điều kiện vân vân cảm ngộ, mà hình dáng đối chiếu thức hoặc là pháp quyết cảm ngộ, cũng không phải lúc trưởng có thể xuất hiện.

Cho nên loại này giống như là tại cảm ngộ chiêu thức pháp quyết giống nhau cảm giác, Tiêu Thần minh bạch nó mang đến ý nghĩa, từ một khía cạnh khác mà nói, giống vậy một chiêu, Tiêu Thần chỉ phải không ngừng sử dụng, không ngừng dùng khiếm tốn sử dụng, chiêu thức này liền nhất định sẽ bị Tiêu Thần hoàn toàn lĩnh ngộ, hoặc có lẽ bây giờ cái này tác dụng đối với Tiêu Thần tới nói không có ý xây dựng tác dụng.

Nhưng nếu như sau này tu vi cao thâm, học tập đến pháp thuật tất nhiên cấp bậc cũng sẽ rất cao, mà càng cao thâm pháp thuật, yêu cầu cảm ngộ thì càng nhiều, thực tế nhưng là, rất nhiều Cao cấp tu sĩ sử dụng uy lực rất Đại Pháp Thuật, thường thường đều không có kỳ thần.

Bởi vì tu vi càng cao, đối với tu luyện hoặc là pháp thuật hiểu liền càng sâu sắc, mà học được đồ vật, cuối cùng rất ít có thể cùng mình nói hoàn toàn phù hợp, có thể nói là người khác nói, dùng bản ngã (cái tôi) trái tim, đi Ngộ người khác nói, như vậy đến tột cùng ai muốn hướng ai thỏa hiệp đây?

Không nghi ngờ chút nào, tu vi càng cao tu sĩ nội tâm liền càng cường đại, bọn họ có thể một đường giống như trước, một đường tăng cao tu vi, dựa vào chính là mình kiên định nói trái tim, bọn họ tín niệm đã phi thường kiên định, cho nên, bọn họ cũng sẽ không hướng người khác nói thỏa hiệp.

Học được pháp thuật thần thông, có lẽ uy lực to lớn, nhưng không có một Thiên Cơ hoặc là Đại Đạo tu sĩ sẽ vì một cái thần thông mà buông tha chính mình đạo tâm, vì vậy, cũng đã rất ít có Cao cấp tu sĩ có thể hoàn toàn nắm chắc nhất thức thần thông.

Trừ phi, là bọn hắn tự nghĩ ra chiêu thức, sau đó có thể vào Thiên Cơ hoặc là Đại Đạo tu sĩ phương pháp nhân thần thông, tất nhiên là cao cấp hơn tu sĩ sáng tạo, rất nhiều Đại Đạo tu sĩ sử dụng chiêu thức, đều là Thượng Cổ Di Lưu đi xuống, mà thời đại kia, là có tiên tồn tại, cái gọi là Tiên Thuật, tự nhiên không phải cái thời đại này thuật có thể so sánh, muốn phải sáng tạo ra sánh bằng Tiên Thuật công pháp, ở thời đại này, cơ bản đã có thể nói là không thể nào.

Loại loại điều kiện cùng hạn chế bên dưới, cái thời đại này tu sĩ, cơ bản đều là đang học tiền nhân thuật, hơn nữa rất hiếm có ngoài mấu chốt, nhắc tới cũng là thật đáng buồn, thân là đương thời người, lại không thể là đời sau lưu lại truyền thừa, ngược lại ngay cả tự thân đều trước khi đi nhân đạo, chẳng trách Đế nhất tu sĩ cường đại làm người ta khiếp sợ, chẳng trách lúc trước thời đại có thể tồn tại Tiên Nhân.

Nhìn lại bây giờ cái thời đại này, thậm chí ngay cả chính mình thời đại truyền thừa cũng không có, sinh tồn ở như vậy thời đại các tu sĩ, thì như thế nào đi thành tiên?

Tiêu Thần nghĩ là, cái thời đại này không thể thành tiên, mà là cái thời đại này tu sĩ, không thể thành tiên.

Trừ lần đó ra, Tiêu Thần còn học được Thần Niệm bước đầu sử dụng, phối hợp với lúc trước học được Ly Hồn Thuật, Tiêu Thần bây giờ chiến lực,

không thua bất kỳ một tên Thai Thành tu sĩ, coi như giờ phút này nhường hẳn đối mặt cuộc so tài bên trên Hiền Viên Ngọc Hạo, Tiêu Thần đều có nắm chắc có thể đánh một trận, cho dù không thắng nổi, nhưng cũng sẽ không thua.

Phải biết đây đã là một loại không được tư bản, Hiền Viên Ngọc Hạo ngút trời chi tư, có thể nói là Nguyên Thần bên dưới nhân vật vô địch, nhưng Tiêu Thần lại có thể bảo đảm cùng với chiến binh, bây giờ Tiêu Thần có thể nói chỉ cần không không việc gì loạn dẫn đến địch nhân, thiên hạ này, hẳn đã có thể đi một chút.

"Em bé nhỏ, có hứng thú hay không nghe lão đầu tử kể câu chuyện à?" Tiêu Thần bốn phía đi loanh quanh thời điểm, bắt tri bắt giác liền đi tới bờ sông cái kia sàn gỗ biến hóa, lão nhân cùng trước như vậy ngồi ở dưới mái hiên ôm đầu thuốc, chứng kiến Tiêu Thần đi tới phía sau mở miệng chậm chậm nói.

"Người nghĩ nói liền nói, có nghe hay không là ta chuyện." Bước lên con đường tu hành thời điểm, ngoại trừ đối với sự trưởng, Tiêu Thần trong lòng liền đã không có Tôn lão cái thuyết pháp này, thân ở cái dạng gì vòng tròn, liền tuân theo cái dạng gì quy tắc, Tu Giả thế giới, không dựa vào tuổi tác đạt được tôn kính.

Ngoài miệng thì nói như vậy, nhưng Tiêu Thần đã ngồi ở trên đài gỗ đến gần sông một bên, Tiêu Thần hai chân treo trên mặt sông, hai tay tại bắp đùi hai bên đỡ sàn gỗ sát biên giới, dáng vẻ cực kỳ giống một đứa bé sơ sinh, đương nhiên, chiều dài điểm lão, có chút cao hải đồng.

"Có lẽ, cái kia cá có thể không đụng đây." Tiêu Thần ngồi ở mặt nước, tùy ý nói.

"Nếu là không đụng, nó đồng bạn sẽ toàn bộ bị giết chết, lãnh địa cũng sẽ bị chiếm lĩnh." Lão nhân chậm chậm để tay xuống bên trong đầu thuốc, cửa ra nói như vậy, cùng vừa mới đối với một người khác lời muốn nói độc nhất vô nhị.

"Vậy nó đụng sau khi chết đây?" Tiêu Thần thanh âm vẫn là rất tùy ý.

"Lãnh địa vẫn bị chiếm lĩnh, đồng bạn cũng toàn bộ trở thành nô lệ, nhưng lại còn sống." Vậy đại khái chính là câu chuyện đến tiếp sau này, hoặc là bị lão vô số lần biên soạn mà ra.

"Cùng rồi đi không phải tốt, thật đúng là ngốc có thể, một con cá mà thôi." Tiêu Thần bật cười một tiếng nói.

"Vậy nếu như là người đầu?" Trên tay lão nhân ôm đầu thuốc, nhưng đã không có đang hút thuốc lá, một đôi đục ngầu mắt nhìn Tiêu Thần, mà Tiêu Thần để lại cho hắn chỉ có một bóng lưng.

"Là người, là người thì càng nên làm rồi đi." Tiêu Thần không quay đầu lại, thậm chí trong thanh âm cũng có một tia không để ý.

"Là người, thì có tôn nghiêm, thì có vinh dự, rồi đi, sẽ cùng từ bỏ toàn bộ." Lão nhân nói tiếp.

"Ha ha. . . Lão đầu, người năm nay bao nhiêu tuổi?" Tiêu Thần cười to xoay người, đi tới lão nhân trước người cúi người xuống hỏi.

"Chín mươi lại ba, đại khái là vậy." Trong mắt lão nhân xuất hiện nhớ lại sắc mặt, đại khái là bị Tiêu Thần vấn đề, gọi lên hồi ức, người lão đa tình cũng không chỉ là nói một chút.

"Vậy thật là là càng sống càng trở về." Tiêu Thần toét miệng cười một tiếng, sau đó mang trên mặt xem thường, rồi đi nơi đây.

Lão nhân không nói gì, nhưng lòng mảy mã mặt nhìn với nhau, cộng thêm vốn là gần đây nếp nhăn cái trán, nhìn qua càng già nua.

"Thật là buồn chán." Tiêu Thần đi ở làng chài nhỏ trên đường nhỏ, tự lẩm bẩm.

Cùng lúc đó, khoảng cách đó đồng lời muốn nói một khác đồng hồ kỷ hạn, đã đến, trước trên đất trống, cũng không như trước náo nhiệt như vậy, giờ phút này chẳng qua là đứng mấy người thôn dân, đứng ở đây thôn dân, có Kiều Tam, có Ngô thông, còn có hán tử trung niên trưởng thôn, cùng với mấy cái hai cái phụ nhân, trong ngực đều ôm cái mở mắt không bao lâu trẻ sơ sinh.

"Nếu chọn được, cái kia liền không có gì để nói rồi, đây cũng là số mạng, chúng ta không có lựa chọn khác." Mở miệng trưởng thôn.

"Trưởng thôn, chúng ta biết, đều biết, nhưng đây là ruột thịt xương thịt a." Ôm trong ngực trẻ sơ sinh phụ nữ đã sớm khóc thành nước mắt người, không tính là xinh đẹp trên mặt, treo rồi không biết bao nhiêu nước mắt, dấu vết cũ còn chưa liền quan (khô), mới nước mắt lại chảy xuống.

"Ai. . . Tất cả chó khóc, đồ đồng đại nhân sắp tới." Trưởng thôn chỉ có thể than thầm một tiếng, đối với này chuyện, cho dù hẳn như thế nào đi nữa không cam lòng, cũng cuối cùng là không có năng lực đi thay đổi.

Nghe được trưởng thôn nói tới đồ đồng, người ở tại tràng trên mặt lập tức chất đầy oán độc, bọn họ hận không được nuốt sống tên này là đồ đồng người, nhưng bọn họ không bán lãnh kia, không có một chút phản kháng dư lực, chỉ có thể cúi đầu nhận mệnh.

Khóc, không phải nói dừng là có thể dừng chuyện, cho dù bọn họ không dám tiếp tục đắc tội đồ đồng, cho dù đồ đồng cho bọn họ dù lớn đến mức nào áp lực, nhưng thương tâm tình, như cũ không ngừng thúc giục người rơi lệ.

Quả nhiên không qua bao lâu, đồ đồng đứng lúc xuất hiện ở trên đất trống, nhìn đến đã sớm các loại (chờ) ở chỗ này mấy người, trên mặt hẳn không có dư thừa biểu tình, chỉ thấy hắn đi tới mấy người trước mặt, đưa ra hai tay.

Bọn họ làm sao không biết, đây là đang để cho bọn họ đem đưa trẻ giao cho trên tay hắn, cái này không phải lần thứ nhất, bọn họ càng không phải lần thứ nhất thấy, nhưng thật đang tự đối mặt như vậy một đôi đưa tay ra thời điểm, bọn họ mới hiểu được sinh cật ưa thích trong lòng là một loại gì hình dáng cảm giác.

Đỏ đồng không nói gì, nhưng động tác trên tay cũng không biến hóa, ngoài thái độ kiên định, căn bản không nghi ngờ gì nữa, ôm trong ngực trẻ sơ sinh hai gã phu nhân cùng chung quanh mấy người đều lộ ra tuyệt vọng thần sắc, cực kỳ không tình nguyện cầm trên tay trẻ sơ sinh lấy cực kỳ chậm chạp tốc độ đưa tới đỏ đồng trong tay, sau đó các nàng còn gắt gao ôm không chịu buông tay, đỏ đồng nhận lấy trẻ sơ sinh sau đó hất ra hai gã phu nhân tay, quay đầu sau đó không nói nữa, trực tiếp hướng cửa thôn đi tới.

"Đứng lại."

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 201: Đồ Thôn

Ngay tại Xích Đông đi về phía cửa thôn thời điểm, một cái thanh âm gọi hắn lại, Xích Đông nghe vậy cũng dừng bước, người sau lưng không thấy được hẳn biểu tình, nhưng có thể tưởng tượng, giờ phút này Xích Đông tâm tình tất nhiên thiếu vô cùng.

"Có chuyện gì sao?" Xích Đông không quay đầu lại, đứng tại chỗ từ tốn nói.

Hắn thấy, nơi đây chẳng qua chỉ là xa xôi làng chài nhỏ, hắn căn bản không có nghĩ tới sẽ có tu sĩ tồn tại, mà cho dù có đi ngang qua Võ Lâm Cao Thủ, ở trước mặt hắn, rất cao công phu cũng là hoàn toàn không đáng chú ý, hắn theo trong đáy lòng cũng chưa có đối với người nói chuyện để ý qua.

"Không."

Vừa mới người mở miệng, không cần suy nghĩ nhiều, dĩ nhiên chính là tại làng chài nhỏ bên trong đi bộ khắp nơi Tiêu Thần, giờ phút này đang đứng sau lưng Xích Đông cách đó không xa.

Cùng tu sĩ tầm thường có chút không giống nhau lắm, Xích Đông tựa hồ đối với Tiêu Thần nói như vậy không có để ý, tại Tiêu Thần lần nữa lên tiếng phía sau, hắn không có trả lời, chẳng qua là lại bắt đầu dời bước nghĩ (muốn) cửa thôn đi tới.

"Nhưng là người được đem hai cái này tiểu hài tử lưu lại." Tiêu Thần đứng tại chỗ ôm tay nói.

"Tốt nhất không nên nhiều chuyện." Lần này Xích Đông không có dừng bước lại, vừa đi vừa nói đến.

"Người đi đi." Tiêu Thần hay lại là đứng tại chỗ, tựa hồ không có bất kỳ bất đồng.

Xích Đông vừa muốn mở miệng nói chuyện, lại phát hiện trên tay ôm trẻ sơ sinh không biết cái gì đã không thấy, hắn đột nhiên xoay người nhìn lại, Tiêu Thần như cũ ôm tay, bên người cũng không có hai cái trẻ sơ sinh bóng dáng.

"Oa oa. . ." Đột nhiên một trận tiếng khóc nhớ tới, Xích Đông vừa quay đầu liền thấy tại kiều ba trong tay phu nhân, ôm bắt ngờ chính là theo trên tay mình biến mất trẻ sơ sinh.

"Đem ra." Xích Đông sậm mặt lại nói, trong thanh âm đã là cố nén giận tức.

"Chuyện này. . ." Kiều Tam cùng ngoài phu nhân một trận áp ứng, hiển nhiên thiên hạ không có cha mẹ nào sẽ nguyện ý đem mình thân sinh tử nữ cầm đi chịu chết, nhưng bọn hắn không có cách nào phản kháng người trước mắt, mặc dù cực kỳ không muốn, nhưng vẫn là từ từ dời về phía Xích Đông vị trí phương.

Không riêng gì Kiều Tam vợ chồng, Ngô thông vợ chồng cũng là bình thường động tác, Tiêu Thần khước miệng giờ giờ lên, lộ ra có chút nụ cười khổ sở.

Người nếu là không có chính mình lập trường, sẽ không có lại đứng lên cơ hội, Tiêu Thần có thể nhìn ra, mặc dù bọn họ đều cực kỳ không muốn, nhưng đã đối với như vậy chuyện không có phản kháng trái tim.

"Chẳng qua, như vậy mới có thể coi như là cứu a!" Tiêu Thần trên mặt cười khổ, trong nháy mắt biến thành cười mở cười to.

"Ta nói, ngươi có thể đi." Tiêu Thần tiếng nói vang lên lúc cũng không có hiển lộ cảnh giới, nhưng trong đó khí phách, liền vài tên phạm nhân cũng có thể cảm giác.

"Cần gì phải như thế." Xích Đông biểu tình bất đắc dĩ, bởi vì lúc trước tiểu nhạc đệ, hắn đã xác định, hắn khẳng định không phải trước mắt thanh niên này đối thủ, hắn căn bản là hoàn toàn không có nhận ra được đối phương xuất thủ.

"Sống lưng cong, chứng kiến đường cũng sẽ không thẳng." Tiêu Thần nhìn mặt mà nói chuyện bên dưới, đối với Xích Đông có chính mình một chút suy đoán.

"Ngươi không hiểu, ngươi căn bản không minh bạch a, cũng được, ta đã nói tốt khuyên giải qua, cáo từ." Xích Đông dĩ nhiên là không dám cùng Tiêu Thần động thủ, nhưng hắn làm như thế, hiển nhiên là phía sau còn có người, hơn nữa thực lực nhất định hơn xa hắn.

"Là ngươi không hiểu, ném không hoàn toàn, lại cảm không nổi, cái này tính là gì?" Tiêu Thần không giải thích được nói một câu, sau đó không để ý tới nữa Xích Đông, mặc cho rời rời làng chài nhỏ.

"Chuyện này. . ." Hán tử trung niên trưởng thôn nhìn đến Xích Đông rời đi, đứng tại chỗ trở mắt ghen hòng, cái này là chưa từng có chuyện, dĩ vãng cũng không phải là không có du dương đến cái này làng chài nhỏ giang hồ hiệp khách, hơn nữa Hành Hiệp Trọng Nghĩa cũng không ít, nhưng không có một lần là yêu cầu Xích Đông ra chiêu thứ hai, đều không ngoại lệ, toàn bộ nuốt hận.

Mà lần này, trong mắt bọn họ như thần linh bình thường Xích Đông, lại không có động thủ, thậm chí ngay cả dư thừa lời nói cũng không có nói một câu rời đi, đây là trước đó chưa từng có chuyện, không nói trước hắn còn sẽ sẽ không trở về, chỉ là nghĩ đến không dựa theo ý hắn làm việc hậu quả, trưởng thôn chính là sợ, đó cũng không phải là hai cái đứa nhỏ là có thể xong việc, đây chính là quan hệ đến người cả thôn tài sản tính mạng chuyện.

"Yên tâm trở về đi thôi, giao cho ta." Tiêu Thần nhìn đến trưởng thôn sắc mặt, tự nhiên có thể tùy tiện nhìn ra hắn tràn đầy tâm sự sợ, mặc dù không biết hắn rốt cuộc đang lo lắng cái gì.

"Thiếu hiệp, ngươi chính là đi nhanh lên đi,

Ai. . ." Hán tử trung niên thở dài một cái, bất đắc dĩ nói.

"Xích Đông đại nhân, Xích Đông đại nhân, ngài trở lại, chúng ta biết sai, biết sai, cầu ngài đi ra. . ." La hét không chỉ là trưởng thôn, còn có Kiều Tam cùng Ngô thông vợ chồng một đám, tựa hồ bọn họ là xin muốn đem mình đích thân xương thịt tặng người bình thường.

Chứng kiến tình cảnh như vậy, Tiêu Thần run lên trong lòng, vốn là hắn cho là, tất cả mọi người đều có thể kiên cường, hắn xuất thủ cứu rồi hai cái đứa nhỏ, có thể cho mọi người hi vọng, nhường các thôn dân không ắt gặp chịu tuyệt hậu đau, nhưng toàn bộ, tựa hồ cùng tưởng tượng rất không giống nhau, thôn dân không có cảm kích, cho dù Tiêu Thần không phải là vì bị cảm kích mới động thủ, ngược lại xin la hét phải dẫn đi bọn họ hải tử người trở lại, mạng đi bọn họ xương thịt.

"Tại sao sẽ như vậy chứ?" Tiêu Thần trong lòng âm thầm hỏi, "Không nên là như vậy."

Tiêu Thần có chút chán nản, trong mắt trống rỗng một cái tí, chậm lung lay đi trở lại trước lão nhân kể chuyện xưa địa phương.

"Nói cho ta biết, thôn này xảy ra chuyện gì." Tiêu Thần ngồi ở vừa mới cố định phương, lão người hay là ngồi tại chỗ, chẳng qua là đầu thuốc không có bị hắn ôm vào trong tay mà là đặt ở góc tường.

"Chờ đã, ngươi đừng nói trước, có phải hay không thôn xảy ra tai nạn, sau đó có người nhảy ra nhường cung cấp tiểu hài tử làm tế phẩm, sau đó tai nạn liền biến mất, lại sau đó thôn bị thông báo hàng năm đều phải cung cấp tiểu hài tử làm tế phẩm, có phải như vậy hay không?" Không đợi lão nhân lời nói, Tiêu Thần trước tiên nói ra hắn suy đoán, hơn nữa, hắn tin chắc, sự tình đại khái cũng chỉ có thể là như vậy.

"Ngươi nếu biết rồi, tại sao còn hỏi?" Lão nhân lời nói thời điểm, một tấm liên quan (khô) vô quýt giống nhau mặt cũng ở đây động.

"Vậy rốt cuộc tại sao à? Ta tới cứu các ngươi rồi, vừa mới cứu hài tử, đây không phải là ở trên trời tai họa, đây là a, ta tới cứu các ngươi, có thể đem Ngươi khỏi xương diệt trừ, tại sao sẽ như vậy, thôn này người cũng không muốn được cứu sao?" Tiêu Thần có chút thất thố.

"Hơn hai mươi năm qua, nghĩ (muốn) cứu chúng ta, lại càng hại khổ chúng ta người, đã quá nhiều, lần lượt ôm hi vọng đi thất vọng, bây giờ chúng ta, đã tuyệt vọng." Lão nhân lời nói thời điểm, một đôi trong đôi mắt già nua vẫn đục, ngoại trừ lệ quang, còn có nhớ lại.

"Tuyệt vọng? Tại sao phải tuyệt vọng? Minh cũng buông tha, không phải thật không cứu sao?" Tiêu Thần vẫn là không hiểu, những thôn dân này ý kiến.

"Nếu như đem ngươi đổi thành thôn này bên trong người bình thường, việc trải qua như vậy hai mươi năm, cũng liền cùng hiện tại mọi người giống nhau rồi." Lão nhân mắt liếc nhìn Tiêu Thần, chậm rãi nói.

"Không chỗ ở đó một tình cảnh, liền vĩnh viễn sẽ hiểu biết chính xác nói ở đó một tình cảnh người ý kiến, dùng chính mình hệ thống tới định nghĩa người khác tư tưởng, đây không phải là người thích nhất vô tri sao?" Lão nhân nhắm hai mắt, lại cố gắng mở ra, phảng phất là đang lo lắng nhắm lại liền vĩnh viễn nhắm lại.

"Chuyện này. . ." Tiêu Thần nghe vậy sững sờ một chút, "Chính mình hệ thống, người khác tư tưởng."

"Quả thật đủ vô tri." Tiêu Thần nhắm hai mắt, sau khi nói xong đứng dậy hướng về phía lão nhân cúi người một cái, Học không có trước sau, người thành đạt là sư, Tiêu Thần đối với con đường tu luyện cái nhìn cũng là như vậy, nói không sang hèn, Ngộ người vì sư, lão nhân mặc dù thân là một người phạm tục, nhưng Tiêu Thần theo lời hấn bên trong có chỗ lợi, cho nên cúi người một cái.

"Vốn là đang đeo đuổi Vĩnh Sinh ta, không cách nào cho người Vĩnh Sinh, nhưng ta có thể hộ người, lên đường bình an." Tiêu Thần tại mở mắt ra thời điểm, đã nhìn ra lão nhân giờ phút này tình trạng cơ thể, giống như trong gió Cô đền, tùy thời đều có tất khả năng.

Chính như Tiêu Thần nói, giờ phút này coi như cho hấn ăn cực phẩm Tiên Đan, có thể đảm bảo hấn không chết, thậm chí là Phản Lão Hoàn Đồng, nhưng lão nhân dù sao chẳng qua là một người phạm tục, hấn không có tu giả trái tim, nếu là có tu sĩ tuổi thọ, sợ rằng lại vừa là dị chủng so chết đi càng bi thương kết quả.

Mà Tiêu Thần thân là Cầm sư chữa, vừa học được luân hồi Tinh Đồ, tuy nói không bằng Phật Môn chính tông độ người luân hồi chuyên nghiệp, nhưng là có thể đảm bảo hấn Vãng Sinh chỉ hồn, đi đường bình an.

"Lão đầu, quên đi, đừng chết cá chính nó chắc cũng là không muốn chết, khả năng tộc khác người cũng không muốn khiến nó chết, ta nói nó ngu xuẩn, là bởi vì nó đem thống khổ để lại cho tộc khác người, nó là đừng chết, xong hết mọi chuyện, nó không nguyện ý nhất sau khi thấy quả, lại để cho tộc khác người đến chịu đựng, cho nên ta nói, cùng rời đi không phải tốt sao?" Tiêu Thần không nóng không vội theo trong túi đựng đồ đem Toái Ngọc Cầm lấy ra.

"Ồ, đúng rồi, người nói đôi lại là người, còn nói tôn nghiêm, vinh dự, đúng vậy, ai không quý trọng ai không coi trọng, nhưng là những thứ này tồn tại bản chất ý nghĩa, cũng là để cho người hạnh phúc chứ? Bỏ sung thêm vinh dự tôn nghiêm, có thể so sánh thân nhân bằng hữu hạnh phúc còn trọng yếu hơn sao?" Tiêu Thần vừa nói đã ngồi xếp bằng ngồi ở lão nhân đối diện, do dự lão nhân ngồi ở trên ghế, mặc dù vóc người cùng Tiêu Thần chênh lệch rất lớn, nhưng nhìn qua hay lại là so ngồi dưới đất Tiêu Thần cao một ít.

Lão nhân hấn là hoàn toàn nghe được Tiêu Thần lời muốn nói nói như vậy rồi, không biết lúc nào ôm ở nước trên tay ống khói rơi trên mặt đất, lợc mùi thuốc lá mà trở nên khô vàng nước chảy đầy đất, lão nhân phỉ sực mà nhìn chung quanh, nghĩ tại nhìn một chút Tiêu Thần, xem hấn hình dáng, nhưng cho đến cuối cùng, không đợi ánh mắt ngưng tụ, đôi mắt già nua liền dần dần mất đi thần thái, lão nhân tại nhắm mắt lại một khắc trước, toét miệng cười, hấn tại thời khắc cuối cùng, phảng phất thật thấy được một đám tại thủy trung sương du cá.

Lão nhân mỉm cười mà chấm dứt, một khúc Cầm Khúc xa xôi vang lên, tiếng đàn bi thương cảm giác ngoan kiều điểm ướt át, từng tia, thê lương thê lương ưu tư, trong gió nhẹ, giống như mắt hôn nữ từ tiếng rít, giống như đoạn trường nhân mà tại bi ca, tiếng đàn cũng đến gió nhẹ, bất tuyệt như lũ.

Sau một hồi lâu, Tiêu Thần hai tay theo như Cầm, tiếng đàn liền thẳng xuống tới, hấn theo tay vung lên, mang theo một trận gió, ngồi ở dưới mái hiên lão nhân, không, hấn là lão nhân thi thể, ở trong gió hóa thành phần vụn, tùy theo truyền đi vào một bên trong sông, theo nước chảy đi.

Tiêu Thần lấy lại bình tĩnh, như vậy chuyện hấn không phải lần thứ nhất làm, nhưng mỗi một lần, mỗi một lần cũng sẽ không có thói quen cảm giác, mỗi một lần đều cảm giác là nặng nề như vậy, sinh mệnh sức nặng, hấn vô cùng rõ ràng, thậm chí so sinh mệnh chủ nhân còn phải rõ ràng.

Cũng chính là như vậy nặng nề đồ vật, tại Tiêu Thần nhìn thấy hoặc là không thấy được địa phương, thời thời khắc khắc đều tại biến mất cùng xuất hiện, đại khái cũng chính là nguyên nhân này, mới để cho cái thế giới này duy trì một loại tương đối thăng bằng, sẽ không rất nặng, cũng sẽ không rất nhẹ.

"Xích Đông, người lại trải qua cái gì, tiểu gia chờ ở đây người." Tiêu Thần trong lòng âm thầm nói, sau đó hấn muốn nhận lên Toái Ngọc, ở chỗ này chờ đợi Xích Đông trở lại, nhưng Tiêu Thần trước mắt đột nhiên tối sầm lại, sau đó thế giới trong mắt hấn dần dần trở nên mơ hồ, cuối cùng biến thành màu đen, hấn hoàn toàn mất đi ý thức.

"Hồng bét." Tiêu Thần trong lòng thầm kêu một cái câu. Trạng huống này đã không phải lần thứ nhất xuất hiện, Tiêu Thần giờ phút này lập tức cũng biết là xảy ra chuyện gì, cái tình huống này là hấn ý thức lần nữa bị kéo vào Thanh Minh Châu án chỉ Nội Thế Giới, mà từ hấn đụng phải nữ bản chính mình sau đó, mỗi lần tiến vào cái thế giới này đều biết bị chuyển đổi thân thể, lần này sợ rằng cũng sẽ không có ngoại lệ.

"Tu sĩ, tu đạo là nhất, Tu Tâm là hơn, tu hành mà lần, tu luyện đứng đầu tiên." Cái thanh âm này Tiêu Thần không chút nào cảm giác xa lạ, bởi vì này thanh âm chính là nữ thể nàng phát ra, hấn giống vậy không biết tại sao không có ý hấn biết làm làm chủ đạo, năng đây cũng biết nói, lần đầu tiên là như vậy, lần này cũng là như vậy.

Tiêu Thần xác định phát sinh tình trạng sau đó, trong lòng không có băn khoăn, vì vậy bắt đầu lưu ý nam thể cùng nữ thể trao đổi lúc sẽ phát sinh như thế nào biến hóa, hấn muốn từ bên trong tìm được một tia quy luật, cái này phân thân xuất hiện đã là không đảo ngược chuyện, nhưng tốt xấu có thể để cho hấn hoàn toàn khống chế, nếu không một khắc không thể làm được, vẫn đều coi là là một loại không xác định nhân tố, nếu là đang cùng địch nhân lúc chiến đấu đột nhiên phát sinh loại tình huống này, đây chẳng phải là hồng bét cực kỳ.

Nghĩ đến tầng quan hệ này, Tiêu Thần lên mười hai phần tinh thần chú ý bên trong cái không gian này tình huống, nhưng mà sự thật nhường Tiêu Thần biết, mặc kệ hấn nghĩ như thế nào biết được nguyên do trong đó, nhưng sự thật chính là chỉ trong nháy mắt, đầy đủ mọi thứ, giống như nhắm mắt lại mở ra, lại mở mắt ra thời điểm, Tiêu Thần đã biến thành tóc đỏ nữ tử trạng thái, lần này nữ Tiêu Thần xuất hiện không phải là không mảnh vải che thân, mặc trên người một cái chụp vào cùng tóc giống nhau tanh đỏ đẹp để quý giá quần dài.

"Ai." Tiêu Thần lắc đầu một cái chậm chậm thở dài, nhìn đến nằm trên đất Toái Ngọc Cầm, lại đem tay mang lên trước mắt nhìn một chút, Tiêu Thần hai mắt tỏa sáng, trong đầu hấn tránh qua một cái ý niệm, bây giờ đôi tay này, tựa hồ thích hợp hơn đánh đàn Cô Cầm. Nghĩ đến liền làm, Tiêu Thần liền mà khoanh chân ngồi xuống đem trên đất Toái Ngọc đặt ở trên chân, dựa theo trong lòng kỷ xảo, bắt đầu phát động Cầm Huyền.

Đây là Tiêu Thần rời đi Cầm Hồ sau đó lần đầu tiên chỉ vì luyện tập mà khấy đàn. Tiêu Thần một đôi bàn tay trắng nõn vung vàng đề ở trên cung, cặp mắt khẽ nhắm, không biết là đang suy nghĩ gì, cũng không lâu lắm, Tiêu Thần chậm chạp mở cặp mắt ra, đồng thời ngón tay cũng động, động tác nhẹ nhàng, nhưng không một chỉ, Khí Lực mười phần, dứt khoát, du dương tiếng đàn theo nòng đầu ngón tay nhảy xuống, lơ lửng trên không trung, quanh quẩn tại toàn bộ làng chài nhỏ bầu trời.

Tại Cầm tiếng vang lên sau đó, tựa hồ phát qua làng chài nhỏ gió dừng lại, chảy qua trong thôn trong sông nước cũng ngừng, bờ sông hai bên thành hàng cây liễu đầu cành, cũng yên lặng ngâm trong nước, ngoại trừ Tiêu Thần ngón tay cùng Cầm Huyền, phảng phất hết thảy đều dừng lại.

Đây chính là Tinh U Cầm Tâm một loại thể hiện, mặc dù Tiêu Thần được Ngô cái này Đệ Nhất Trọng Cầm Tâm đã có ít ngày, nhưng mặc cho do hấn như thế nào Tinh Tâm, từ đầu đến cuối khó mà lại như loại này không huyền trạng thái, cho nên được Ngô Tinh U Cầm Tâm sau đó, Tiêu Thần cũng không có cảm giác được hấn Cầm Kỹ trong tu luyện hữu chất bay vọt, cảm giác chẳng qua là so với trước kia, thiếu một điểm một cái đình trệ.

Giờ phút này Tiêu Thần mới phát hiện, nguyên lai không phải Tinh U Cầm Tâm không có, mà là hấn vô dụng, giờ phút này bị nữ Tiêu Thần đem Tinh U Cầm Tâm phát huy phát huy tới tận cùng, Tiêu Thần thân ở bởi vì Tinh U Cầm Tâm khấy đàn xuất hiện thần kỳ tức trong trắng, đối với cái này một Cầm Tâm cũng có sâu hơn một tầng cảm ngộ.

Tinh U Cầm Tâm, yên tĩnh, là cái này Cầm Tâm cảnh giới thứ nhất, âm u chính là ngoài ra một cảnh giới, Cầm Tâm một đạo, Tiêu Thần giờ phút này mới vừa mới nhập môn, tuy nói rõ trên mặt là đạt tới yên tĩnh âm u cảnh, nhưng kỳ thật chính là chỗ này yên tĩnh một trong cảnh, hấn đều còn không coi là Đẳng Đường Nhập Thất, càng vô phải nói cái kia âm u một trong cảnh.

Giờ phút này Tiêu Thần đắm chìm trong yên tĩnh âm u ý bên trong, càng Ngô càng sâu, cuối cùng khắp cả người đều gia nhập vào trong đó, Nghịch Thương Thiên trước tiên phát hiện Tiêu Thần không đứng, lập tức hiện hình đi ra, hấn phát hiện Tiêu Thần lại hoàn toàn lâm vào cảm ngộ bên trong, đối với chuyện ngoài thân không có nửa điểm lưu ý, đây là tu sĩ trong tu luyện đại kỵ, bởi vì nằm trong loại trạng thái này Tu Giả, không có nửa điểm sức đề kháng.

Như vậy trạng thái mặc dù đối với cảm ngộ có chỗ tốt cực lớn, hơn nữa hiệu suất cũng cao vô cùng, nhưng cũng bởi vì đối với ngoài thân không có nửa điểm phòng vệ phương pháp, cho nên rất ít có tu sĩ sẽ tiến hành sâu như vậy thời gian cảm ngộ, dù sao cảm ngộ đến độ vật nhiều hơn nữa, nếu là bỏ mình lời nói, cũng toàn bộ bằng không, dám như thế ném thử bình thường đều biết trước đó ở chung quanh làm xong Phòng Ngự Trận Pháp, hoặc là bị môn phái che chở, giống như Tiêu Thần như vậy, tuyệt vô cận hữu.

Rộng rãi Giang Nam bình nguyên, một phần vạn bên trong một phần vạn nơi, đây là một cái làng chài nhỏ, tại Giang Nam trên vùng đất, cũng không có gì đặc biệt, nhưng cũng là đặc biệt, cái này làng chài nhỏ bầu trời quanh quẩn phi thường êm tai Âm Luật, tinh tế nghe một chút, đó chính là Cổ Cầm đánh đàn chi khúc, đây chính là Tiêu Thần ngộ đạo làng chài nhỏ, nòng tiến vào loại trạng thái này đã ba ngày có thừa.

Trong thời gian này, động tác trên tay của nòng một khắc cũng không có dừng lại qua, đàn tấu cảm khúc cũng không có lập lại, nòng nhắm hai mắt, nhưng động tác trên tay cũng không có một tia lộn xộn, dần dần, tiếng đàn này ngừng lại, tốc độ nữ Tiêu Thần cũng mở mắt ra, nhưng ngay tại nòng mở mắt ra trong nháy mắt, đột nhiên liền như một cái.

Ngược lại không phải là nòng nhìn thấy gì, mà là người thấy, tại Tiêu Thần khôi phục ý thức trong nháy mắt, một luồng nồng nặc đã có một ít gay mũi mùi máu tanh chui vào nòng lỗ mũi, Tiêu Thần theo bản năng chau mày, nhưng còn không biết xảy ra chuyện gì. Tiêu Thần đứng dậy, thuận tay cầm lên rồi Toái Ngọc Cầm, Tiêu Thần trước không ngờ rằng nữ thể hội ra đến, cũng không có giữ Túi Trữ Vật lại, giờ phút này chỉ có thể đem Toái Ngọc ôm ở bên người.

Tiếp lấy Tiêu Thần bước đi về phía trong thôn. Cái sản gỗ này vốn là khắp nơi tồn tại sát biên giới nơi, phụ cận ngoại trừ lão nhân khi còn sống cư trú một tòa phòng nhỏ, bên cạnh cũng không có phòng, Tiêu Thần một đường đi tới, mặc dù gay mũi mùi tanh không ngừng truyền tới, nhưng từ đầu đến cuối không có chứng kiến có cái gì bất đồng.

Lấy Tiêu Thần tốc độ, coi như không phải Ngự Kiếm Phi Hành, cho dù không là trước kia cái loại này nhục thân, nhưng cũng là rất nhanh là đến trong thôn phòng dày đặc nơi. Tiêu Thần còn chưa đi gần Xích Đông chờ đợi cái kia mau đất trống, liền phát hiện mùi máu tanh so với trước kia nồng nặc không chỉ gấp mười lần, Tiêu Thần đã đại khái đoán được nơi đây xảy ra chuyện gì, Tiêu Thần một tấm khuynh thế quyền rũ mặt đẹp giờ phút này đen hơi dọa người.

Coi như đã đoán được, nhưng Tiêu Thần hay là muốn tự mình đi xác nhận một phen, cũng không riêng gì xác nhận, thuận tiện đem giải quyết tốt công việc cũng làm. Quả nhiên, Tiêu Thần chuyển qua một tòa toà nhà thời điểm, thấy được trong thôn duy nhất một khối khá lớn đất trống, giờ phút này trên đất trống là một tòa núi nhỏ, do thi thể chất đông mà thành núi nhỏ, những người này, đều không ngoại lệ toàn bộ đều là trong thôn thôn dân, lưu lại máu khô rồi không ít, hiển nhiên sự tình phát sinh đã có một đoạn thời gian.

Trước Tiêu Thần tâm thần hoàn toàn đắm chìm trong cảm ngộ bên trong chuyện, chính hấn cũng biết, chẳng qua là không biết thời gian qua bao lâu, nhưng y theo tình huống hiện trường đến xem, không phải trong thời gian ngắn trước phát sinh, cũng bởi vì hấn, nhượng toàn thôn thôn dân gấp gờ độc thủ, Tiêu Thần trong lòng nói không tự trách là không có khả năng, mà vừa vận giờ phút này Nghịch Thương Thiên lại cũng không ở, Tiêu Thần trước thuộc về hoàn toàn trạng thái không minh, tự nhiên không biết hấn đi nơi nào.

Mà giờ khắc này Tiêu Thần không có cũng không gấp tìm kiếm Nghịch Thương Thiên, bởi vì lấy Nghịch Thương Thiên cơ trí, hấn cũng không lo lắng sẽ xảy ra điều gì bất ngờ, ngược lại thì Tiêu Thần, nơi đây chuyện rồi sau đó, có càng chuyện trọng yếu cần xử lý, đây là hấn theo trước hoàn toàn trạng thái không minh bên trong tỉnh lại lúc mới biết được, chuyện này quan hệ trọng đại, không thể có sai lầm.

Tiêu Thần xác định trong thôn toàn bộ đều người đều bị tập trung đến nơi này, hơn nữa xác định không có người sống sau đó, nòng nâng tay phải lên, tùy ý bấm mấy cái Thủ Quyết, tiếp lấy tay áo đỏ vung lên, khắp đất trống vô căn cứ bốc lên đánh một quyền kim ngọn lửa màu đỏ, trong nháy mắt liền bao

phủ toàn bộ Thi Sơn, cũng không có hắc thuốc hoặc là mùi khét thúi, bởi vì chỉ chi là trong nháy mắt, Thạch Sơn liền hóa thành cốt phấn, đây là Tiêu Thần tận lực dưới sự khống chế, nếu không liền cốt phấn cũng sẽ không còn lại.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 202: Nê Mã

(*)Nê Mã: ngựa bùn, chả biết có nên để Hán Việt hay không, đề thi thấy không hay mà không để thi cứ kỳ cục.

"Liền cùng lão đầu cùng nhau, chôn ở đường đục các người lớn lên cái này trong sông nhỏ đi." Tiêu Thần lại hát một cái tay áo, đẩy đất cốt phấn bị đưa đến làng chài nhỏ bên cạnh trong sông.

Trải qua một lần nữa tự mình thí nghiệm sau đó, Tiêu Thần lại phát hiện cô gái này thể bất phạm, không riêng gì sử dụng thủy hành lực lượng uy lực to lớn, sử dụng lửa này đi lực lượng giống vậy không tầm thường, giờ phút này Tiêu Thần cũng có chính mình phỏng đoán, đó chính là, cô gái này thể sợ rằng không riêng gì sợ trường cái này Thủy Hỏa Chi Lực, mà là tất cả Ngũ Hành Chi Lực.

Nếu là cái này một phỏng đoán chính xác, như vậy thân thể này tiềm lực ở một phương diện khác, sợ rằng không thua ở trước Bán Tiên thân thể, máu chốt liền nhìn thể nào vận dụng.

Dựa theo Tiêu Thần tính cách, hỏa táng mọi người sau đó còn có dư lực, tất nhiên sẽ vì bọn họ mở ra luân hồi Tinh Đồ, siêu độ là số không nhiều phạm nhân, đối với Tiêu Thần mà nói, cũng không tính được là cái gì gánh vác.

Chẳng qua là Tiêu Thần phát hiện cô thân thể này có một cái hấn rất không thích địa phương, cái kia cũng không cách nào kiểm tra tự thân linh lực, còn dư lại bao nhiêu không biết, tổng số rốt cuộc có bao nhiêu cũng không xác định. Tiêu Thần lo lắng nhất chính là tại lúc chiến đấu đột nhiên không linh lực Thi Thuật, vậy sẽ phải mạng.

Xử lý xong thôn dân việc về sau sau đó, Tiêu Thần tại chỗ ngồi xuống, lập tức liền nhắm hai mắt lại, hấn giờ phút này sốt ruột đem vốn là thân thể đổi đi ra, bởi vì hấn vừa mới lấy nữ thể thức tỉnh thời điểm nhận được một loại tin tức, loại cảm giác này cùng lần trước tại rơi long cốc bị thương hôn mê lúc là giống nhau, lần đó hấn tập được rồi thiếu Địa chi trước, Hỏa Khuyết Chi Thuật, thuật này ý nghĩa phi phạm.

Lúc đó Tiêu Thần liền đoán chừng còn có đến tiếp sau này, không nghĩ tới lần này cũng xuất hiện loại cảm giác này, nhưng này là nữ thân, cùng cái kia trong chỗ u minh tồn tại tựa hồ không liên lạc được, cho nên Tiêu Thần chỉ có thể hết sức gọi ra vốn là nhục thân.

Hấn còn không có nắm chắc nữ thể và tập thân chuyển đổi phương pháp, vào lúc này, cũng chỉ có thể ôm thử một lần thái độ lần nữa tiến vào Thanh Minh Châu ấn thể giới, có thể thành công hay không Tiêu Thần không có nắm chắc.

Giống nhau cảnh tượng, giống nhau việc trải qua, Tiêu Thần rất nhanh là đến cái đó thần bí không gian, thấy được bản thể nhục thân ngồi xếp bằng ở trong cột đá ở giữa, Tiêu Thần không muốn biết làm gì, chỉ có thể một vừa thử nghiệm, hấn đầu tiên là nắm tay giống như trước giống nhau đặt ở bản thể trên thân thể, nhưng lần này chưa từng xuất hiện bất kỳ hiện tượng, cũng không có nữ tử thanh âm nói chuyện.

Tiêu Thần thu tay về lại một lần nữa để lên, hay lại là giống nhau kết quả, Tiêu Thần bây giờ là có Thần Niệm lực lượng tu sĩ, hấn không biết tại cái này Thanh Minh Châu ấn thể giới Thần Niệm lực lượng có phải hay không có thể sử dụng, vì vậy hấn dựa theo ở bên ngoài điều động Thần Niệm phương pháp ở chỗ này triển khai Thần Niệm lực lượng.

Tiêu Thần cảm nhận được cái loại này thần kỳ Thần Niệm lực lượng, ở chỗ này cũng quả nhiên có thể sử dụng, hấn ném thử đem Thần Niệm đuổi vào bản thể nhục thân bên trong, cùng thường ngày Nội Thị giống nhau, bản thể nhục thân hết thấy đều không có gì thay đổi, sinh cơ không giảm, các bộ phận đều tại vận hành bình thường đến.

Làm Tiêu Thần đem Thần Niệm thu hồi thời điểm, tình cờ liếc thấy bản thể nhục thân ngực vị trí, chỗ đó có màu xanh da trời không tròn vẹn viên hoàn đồ án hình xăm, Tiêu Thần một mực không biết cái này màu xanh da trời viên hoàn đại biểu cái gì, giờ phút này liếc một cái bên dưới, hấn phát hiện cái này màu xanh da trời viên hoàn tựa hồ cùng trước chứng kiến có chút không giống nhau, không phải bỏ toàn càng nhiều bộ phận, mà là, màu sắc nhìn âm đậm rất nhiều, không có tinh Lam Quang Trạch.

Đây là bên ngoài cơ thể hiện tượng, bởi vì ăn mặc quần áo, trước hấn cũng không có thấy, đang dùng rồi Thần Niệm lực lượng phía sau tình cờ mới phát hiện bất đồng, Tiêu Thần đem bàn tay hướng bản thể nhục thân ngực trái viên hoàn địa phương, rồi sau đó đem Thần Niệm dò tới, ngay tại Tiêu Thần

Thần Niệm chạm được màu xanh da trời viên hoàn trong nháy mắt, viên kia vòng sáng lên, Tiêu Thần cảm giác mình Thần Niệm kể cả ý thức cùng nhau bị hút vào.

Lần nữa trả lời ý thức thời điểm, Tiêu Thần trước mắt cái gì đều không thấy được, nhưng hần phi thường xác định hần đã không có ở đây Thanh Minh Châu ẩn thế giới, bởi vì cảm giác đã hoàn toàn thay đổi, ngay tại Tiêu Thần vừa mới khôi phục ý thức thời điểm, hần phát hiện hần và vật gì đó liên lạc lại xuất hiện, tiếp theo, cái đó nghe không ra nam nữ thanh âm lại đang Tiêu Thần trong đầu vang lên, "Thiếu lửa không dài đất, Thổ Khuyết"

Loại cảm giác này cùng trước tại rơi long cốc thời điểm giống nhau như đúc, lần đó Tiêu Thần được Ngô Hòa Khuyết Chi Thuật, mà lần này chính là đất, có kinh nghiệm lần trước, Tiêu Thần biết một thứ này không cần học tập thần thông, sử dụng phương pháp giống như là in vào ở trong đầu hần giống nhau.

Tiêu Thần căn cứ Hỏa Khuyết Chi Thuật suy đoán, cái này Thổ Khuyết thuật, chắc cũng là cùng lửa thiếu giống nhau, rút ra nhất định bên trong không gian Thổ Hành lực lượng, ứng dụng thích đáng lời nói, có thể khiến thủy hành uy lực pháp thuật tăng thêm mấy thành, nếu là thuật này có thể làm cho nữ thể tới sử dụng, tác dụng kia có thể quá lớn.

Hơn nữa Tiêu Thần trước tu luyện Vạn Kiếm Quyết vốn là kim hành thuật, Hỏa Khuyết Chi Thuật rút ra khắc chế linh lực, Thổ Khuyết thuật đem nơi khác rút ra linh lực tại Hỏa Khuyết Chi Thuật trong phạm vi thả ra, dựa theo Ngũ Hành Tương Sinh nguyên lý, Vạn Kiếm Quyết uy lực, rất có thể sẽ bị tăng lên gấp đôi nhiều.

Hơn nữa đất này thiếu thuật phải làm cũng là Ngũ Hành Chi Lực, nếu là đều học hết, do nữ thể thi triển, Ngũ Hành Tương Sinh tương khắc biến hóa do tâm, sức chiến đấu không biết sẽ đạt tới thế nào độ cao.

Dĩ vãng Tiêu Thần tác chiến cơ bản đều dựa vào mạnh mẽ vô cùng cận thân chém giết, một khi gặp phải không thể tới gần người địch nhân, thường thường đều sẽ tương đối nhừ đầu, hơn nữa Tiêu Thần chỗ tu Cẩm Quyết tại cái này hần cảnh giới này có thể phát huy ra sức chiến đấu kém xa tí tắp tu hành Ngũ Hành Phi Kiếm thuật đồng giai tu sĩ.

Cho dù giờ phút này giống như là đạt tới Thai Thành cảnh, đã có thể sử dụng Phi Kiếm, nhưng Tiêu Thần lý niệm là kiếm chính là muốn lấy tay nắm chặt, hần hết sức không muốn sử dụng Phi Kiếm, vì vậy liền tạo thành Viễn Chiến là Tiêu Thần đoàn bản.

Mà hết lần này tới lần khác thời đại này là tu đạo sĩ thời đại, cơ bản đều là sở trường tầm xa tác chiến, rất ít có gần người vật lộn Tu Đạo Giả, cái này vẫn là Tiêu Thần khổ não phương.

Tại bờ sông ném thử, nhường hần có ngoài ra một bộ thân thể, mặc dù là nữ thể, nhưng hần đoán không làm lời nói, thân thể này đối với Ngũ Hành thuật cực kỳ sở trường, như vậy thử nhất, hợp với Địa Khuyết thuật, tầm xa năng lực tác chiến Tiêu Thần cũng không thua đồng giai tu sĩ.

Vấn đề mấu chốt là hần không thể tự do điều khiển biến thân, gần thì biết rõ rồi trong đó trọng điểm ở chỗ "Mở mắt cùng nhắm mắt", nhưng là cho đến hôm nay, Tiêu Thần còn như cũ không hiểu rõ mở mắt cùng nhắm mắt ly biệt đại biểu là có ý gì.

Mở mắt ra, Tiêu Thần phát hiện thân thể của hần đã đổi trở lại, hơn nữa trong đầu cũng nhiều hơn Thổ Khuyết thuật thi triển phương pháp, cũng đến nên rời đi nơi này thời điểm, Nghịch Thương Thiên không có ở đây, lần này Tiêu Thần kiểm tra qua, cũng không có bên ngực trái bên trong không gian, là thực sự biến mất.

Chẳng qua dựa vào đến giữa bọn họ không biết rõ làm sao xuất hiện một loại yếu ớt liên lạc, Tiêu Thần đại khái có thể biết Nghịch Thương Thiên nơi ở, giống vậy ngược lại cũng giống như vậy, Nghịch Thương Thiên cũng có thể đại khái cảm nhận được Tiêu Thần nơi ở.

Dựa vào cái này một tia liên lạc, Tiêu Thần Ngự Kiếm bay ra làng chài nhỏ, hướng Nghịch Thương Thiên nơi ở phương hướng bay đi. Mà khoảng cách Tiêu Thần ngoài vạn lý địa phương, giờ phút này đang phát sinh một trận chiến đấu, vốn là cái thế giới này xảy ra chiến đấu không tính là chuyện ly kỳ gì, nhưng lần chiến đấu này nhân vật chính một người trong đó chính là Nghịch Thương Thiên, mà đứng đối diện bất ngờ thì có Xích Đông, còn có một tên nhìn một cái cũng biết là Yêu Tu tồn tại.

Chẳng qua là không biết tại sao cái này hai gã tu sĩ sẽ cùng Nghịch Thương Thiên tại làng chài nhỏ ngoài vạn lý địa phương tiến hành cái này quyết tử đấu tranh, giờ phút này chiến đấu đã ngừng lại, xem bộ dáng là Nghịch Thương Thiên một mặt dễ dàng, tựa hồ là chiếm thượng phong, hơn nữa giờ phút này Tiêu Thần cũng lấy cực nhanh tốc độ chạy tới.

"Người rút cuộc muốn thế nào?" Cùng Xích Đông đứng chung một chỗ là một gã da thịt khô héo tu sĩ, hần mặt nhìn qua rất dài, trên đầu còn dài hơn một đôi lỗ tai dài, lại có là lỗ mũi bên ngoài lặt, con mắt to được dọa người, có thể nói không nhìn ra đây là một khuôn mặt người, trái lại ngược lại càng giống như đầu ngựa thân thể con người, chẳng qua là uống phí có hình người thôi, thích mới mở miệng đúng là cái này Yêu Tu.

"Ta chỉ là muốn đánh chết người mà thôi, người lại tại sao phải khổ như vậy?" Nghịch Thương Thiên lúc nói chuyện nắm chặt hữu quyền xông tới, mục tiêu công kích chính là Xích Đông cùng cái này mặt ngựa Yêu Tu.

"Đáng chết, lại là này hình dáng!" Mặt ngựa Yêu Tu tức miệng mắng to, rồi sau đó cũng sắp xếp khởi giả thế nghênh địch, một bên Xích Đông chính là nhanh chóng thoái lui đến rồi phía sau hần, dù sao hần chẳng qua là Luyện Khí tu vi, chẳng qua là bị nhân tiện cùng nhau công kích, hai vị khác mới là chiến đấu chính chủ.

Hần biết mặt ngựa Yêu Tu Nê Mã là Thai Thành Hậu kỳ tu vi, nhưng không biết một người khác đột nhiên xuất hiện làm khó dễ hung ác nam tử là cảnh giới, lại cũng vững vàng đè ép Nê Mã một đầu, chỉ bất quá cũng không không làm được nghiền ép, nếu không mình hai người sợ rằng ba ngày trước liền đã chết.

"Đáng chết, sớm biết phiền toái như vậy sẽ không hẳn là chuyện." Nê Mã trong lòng âm thầm hối hận, ba ngày trước, Xích Đông trở về báo cáo thời điểm nói làng chài nhỏ tới một cái tu sĩ, hẳn không nhìn thấu thực lực, dựa theo Xích Đông miêu tả, Nê Mã đại khái xác định Tiêu Thần thực lực khả năng tại Trúc Cơ bên cạnh (trái phải), nếu không nào sẽ thả Xích Đông rồi đi, tiện tay liền giết.

Cấp trên quy củ không thể hồng, vì vậy Nê Mã ôm đi ra ngoài một chút tâm tư, cùng Xích Đông đi tới làng chài nhỏ, dựa theo thông lệ, tự nhiên không cần nhiều lời, toàn thân giết hết, bọn họ một mực quả thật cũng là làm như thế, đại khái cũng là dựa vào như vậy cực kỳ bí hiểm thủ đoạn, mới có thể làm cho toàn thôn người cũng không dám có một tí phản kháng tâm tư đi.

Đi tới làng chài nhỏ sau đó, bọn họ đem tất cả mọi người mang tới trong thôn ở giữa trên đất trống, Nê Mã tự mình xuất thủ, toàn bộ xóa bỏ!

Tại phải rời khỏi thời điểm, nghe được tiếng đàn, lúc này đúng là Tiêu Thần đổi nữ thể, lâm vào hoàn toàn trạng thái không minh lúc, Nê Mã cùng Xích Đông men theo tiếng đàn đi tới thôn sản gỗ chỗ thấy được tóc đỏ nữ thể Tiêu Thần, Xích Đông đương nhiên sẽ không biết đây chính là Tiêu Thần, biết hẳn đã rời đi, vốn là hẳn cũng không muốn nhiều chuyện, hoặc có lẽ là, hẳn tu vi không cho phép hẳn làm dư thừa sự tình. Chăng qua Nê Mã liền không nghĩ như thế, còn chưa phát hiện thân, chính là một cái chuẩn bị xong pháp thuật hướng Tiêu Thần đập tới.

Giờ phút này Nghịch Thương Thiên đã sớm đi ra, ngồi ở lão nhân khi còn sống thường ngồi trên ghế ngủ gật, đối với đột như đứng lên công kích, hẳn là như vậy dọa quá sức, nằm trong loại trạng thái này Tiêu Thần không thể bị quấy rầy, hẳn tự nhiên không thể thoát được công kích, đem Tiêu Thần bại lộ đang công kích bên dưới, nhưng thi triển pháp thuật đã tới không kịp, dưới tình thế cấp bách, Nghịch Thương Thiên bùng nổ linh lực, chống cự xuống Nê Mã một lần Đánh Lén.

Thừa nhận rồi công kích Nghịch Thương Thiên mặc dù không có bị tổn thương nặng nề hại, nhưng trên người lại trở nên hơi thối không gì sánh được, Đánh Lén cộng thêm bây giờ trạng thái, hẳn làm sao có thể nhẫn, trong nháy mắt liền bùng nổ tốc độ xông về công kích ngọn nguồn, tốc độ nhanh, nói đúng là có một không hai Nguyên Thần bên dưới tu sĩ cũng không quá đáng, chỉ một hơi giữa, Nghịch Thương Thiên liền tìm được Nê Mã.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 203: Lại gặp sát tinh

Nê Mã cũng không có ẩn núp tâm tư, dựa vào tự thân Thai Thành Hậu kỳ thực lực, tại tu giả hi hữu tới phạm nhân vùng, hẳn cơ bản có thể đi ngang, chứng kiến Nghịch Thương Thiên bay tới, tự nhiên cũng sẽ không sợ hãi, vì vậy không tránh không né đứng tại chỗ.

"Mặt ngựa khốn kiếp!" Nghịch Thương Thiên thấy được địch nhân sau đó, làm sao quản nguyên do, trực tiếp liền phát động công kích, Yêu Tu cùng Yêu Thú mặc dù Chủ Tu phương hướng bất đồng, Yêu Thú chủ thân thể, Yêu Tu hay lại là tu vi, nhưng là so ra mà nói, Yêu Tu nhục thân cường độ cũng so đồng giai không Luyện Thể tu sĩ mạnh không biết bao nhiêu, đối mặt Nghịch Thương Thiên thuần túy trực tiếp công kích, Nê Mã cũng sẽ không sợ, đứng trên mặt đất giơ tay lên chính là một quyền.

Nghịch Thương Thiên nén giận đá bay, chính diện cùng Nê Mã đâm thẳng đụng vào nhau, Thai Thành Yêu Tu quả nhiên là rất phi phạm, tại cái này va chạm sau đó, cánh tay hẳn lại không có gãy, chỉ là cả người bay rớt ra ngoài trên đất lần rất lâu mới dừng lại.

So sánh với Nghịch Thương Thiên, Nê Mã trực tiếp chính là nổi con thịnh nộ, ra sân chính là chỗ này phó chặt vật hình dáng, hẳn không thể nhẫn nhịn, lập tức bắn người lên tới xông về Nghịch Thương Thiên, tu luyện tới cảnh giới này người, cũng không có bao nhiêu là đầu không đủ dùng, mặc dù Nê Mã thuộc về trạng thái giận dữ bên trong, nhưng là không ảnh hưởng hẳn đối với cục diện chiến đấu phân tích.

Nghịch Thương Thiên mới vừa rời một chân, mang theo cự lực chính hẳn đứng dậy cảm thụ qua mới biết có nhiều đáng sợ, nếu không phải hẳn thu tay kịp thời, e là cho dù không gãy đứt, cũng nhất định phải bị thương, lấy hẳn nhục thân cường độ đều không ăn được công kích, chỉ có thể nói rõ đối phương lực lượng còn ở phía trên hẳn.

Nê Mã thân là Yêu Tu, lực lượng cường hãn bên ngoài, hẳn chân chính lợi hại hay lại là tu vi lực lượng, dựa vào Yêu tộc huyết thống ưu việt, hẳn có thiên phú thần thông, ngày hôm sau thêm lên tu luyện sau đó, tầm thường pháp thuật không theo kịp, giờ phút này tấn công hẳn đã mơ hồ bắt đầu phát động pháp thuật, là chính là xuất kỳ bất ý, một đòn đánh bại Nghịch Thương Thiên.

Đối mặt lần nữa xông lên Nê Mã, Nghịch Thương Thiên không sợ chút nào, như cũ cùng mới vừa rời bình thường trực tiếp xông qua, không biết hẳn có hay không ý thức được Nê Mã giấu giếm sát chiêu.

"Hoàng Nê Toái Thi."

"Tu La Huyết Trảo."

Nhìn qua vẫn là va chạm hai người, tại liên muốn đụng vào nhau thời điểm, lại đột nhiên phát ra nhức mắt ánh sáng, Nê Mã trên tay xuất hiện một cái rất lớn đất vàng đoàn, mà xem xét lại Nghịch Thương Thiên cũng không là không có gì cả chuẩn bị, chỉ thấy trên tay hấn lóe đen hào quang màu đỏ, lại là tạo thành một cái hình móng hư ảnh.

Chiêu này là Tiêu Thần tại quan phủ học được chiêu thức, cũng là hấn rất là ưa thích một chiêu, Nghịch Thương Thiên có thể sẽ cũng không phải là cái gì kỳ quái chuyện, chỉ bất quá so với Tiêu Thần lúc sử dụng Thanh Quang quanh quần, giờ phút này Nghịch Thương Thiên thi triển ra ngược lại còn có Tu La mùi vị.

Hình móng hư ảnh cùng đất vàng đoàn nặng nề đụng vào nhau, vừa chạm vào, cao thấp quyết đoán, đất vàng đoàn đầu tiên nghiền nát, nhưng nghiền nát sau đó đất vàng giống như lợi kiếm giống nhau đâm về phía Nghịch Thương Thiên, Nghịch Thương Thiên giờ tay lên phòng ngự thời điểm hình móng hư ảnh cũng cùng nghiền nát, lần này va chạm đại khái cân sức ngang tài.

"Hừ, bị nhìn xuyên rồi không?" Nê Mã trong lòng hơi có chút giật mình, đã giật mình công kích bị nhìn thấu, cũng ở đây giật mình đối phương tu vi cũng là không tầm thường, cái kia tiếp chiến đấu trở nên khó khăn, không nghĩ tới hôm nay lại sẽ ở đây hình dáng một cái làng chài nhỏ gặp phải phiền toái như vậy, bất quá hấn cũng không không quá để ý, hấn còn có tuyệt chiêu không ra, tự nhiên không sợ.

"Mẹ, tiểu tử này âm hiểm a, lại cùng ta một cái ý nghĩ." Nghịch Thương Thiên thầm mắng một tiếng sau đó liền không có ý tưởng khác, chẳng qua là đang mưu tính đến thế nào đối phó người trước mắt.

Nguyên lai không phải Nghịch Thương Thiên xem thấu Nê Mã ẩn núp công kích, mà là hấn nguyên bản là nghĩ (muốn) đột phát kỳ chiêu, một lần hành động chôn giết địch nhân, chẳng qua hai người ý kiến không hợp mà hợp, mới tạo thành vừa mới tình cảnh.

Thông qua mới vừa rồi va chạm, Nghịch Thương Thiên cũng lớn đến mức có thể đoán được, trước mắt cái này Yêu Tu thực lực mặc dù không tục, nhưng là so hấn vẫn thấp hơn một cái tuyến, cứ thế mãi chiến đấu tiếp.

Hấn có thể thắng, chẳng qua muốn phải thắng cũng không phải như vậy mà đơn giản chuyện, về phần một bên Xích Đông, hoàn toàn bị Nghịch Thương Thiên bỏ quên, đây không phải là trong mắt không người, đối với cường giả mà nói, quá yếu người bình thường đều không thể đập vào mắt, càng không cần phải nói lo lắng làm như vậy là không phải trong mắt không người.

"Hừ, thả ngươi một con đường sống, Xích Đông chúng ta đi." Nghịch Thương Thiên đang suy tư sau này thế nào xử lý,

Hấn cũng không muốn vô duyên vô cớ liên cùng người khác liều mạng, nhưng vào lúc này, Nê Mã đưa tay cách không một trảo một bên Xích Đông lập tức bay đến bên cạnh hấn.

Ngay sau đó chung quanh hấn mặt đất bắt đầu trở nên giống như vũng bùn giống nhau, Nê Mã cùng Xích Đông hai người đều đang chậm rãi chìm xuống phía dưới, trước khi rời đi còn không quên vẩy tay thả ra một đoàn nước bùn bay về phía Nghịch Thương Thiên.

Né tránh chưa bao giờ là nam nhân phong cách, Nghịch Thương Thiên căn cứ đùa bốn chơi nguyên tắc vẩy tay cách không đánh tan nước bùn, nhưng không nghĩ cái này nước bùn vốn cũng không có lực công kích, tản ra phía sau biến thành chướng khí một vật vây quanh Nghịch Thương Thiên, trong nháy mắt lại biến mất không thấy gì nữa, nhưng giờ phút này Nghịch Thương Thiên trên người thúi hơn, hấn sao đồng ý bỏ qua, bay lên trời cao dò xét bên dưới, vẫn tìm được Nê Mã cùng Xích Đông vết tích, một đường dưới sự đuổi giết, cứ như vậy đuổi theo xa vạn dặm.

Chẳng qua là cái kia Nê Mã chạy trốn sau đó chưa bao giờ cùng Nghịch Thương Thiên chính diện va chạm, mỗi lần bị đuổi kịp hấn đều nhanh chóng chạy trốn, nhưng không lâu sau lại sẽ bị đuổi kịp, Nghịch Thương Thiên thực lực vốn là cũng không phải so Nê Mã cao hơn rất nhiều, đối phương có ý chạy trốn lời nói hấn cũng không biện pháp gì, chẳng qua lấy Nghịch Thương Thiên cổ chấp, như thế nào lại tùy tiện thả hấn đi, ít nhất cũng có thể nhúng hấn đem trên người mình mùi thúi cho làm không có chuyện này tài năng kết.

Ngay tại Nghịch Thương Thiên cùng Nê Mã giằng co thời điểm, Tiêu Thần cũng càng ngày càng đến gần bọn họ nơi ở, giờ phút này Tiêu Thần đang ở vui mừng bọn họ tại phía đông, nếu là phía Tây lời nói, không phải lại được trở lại một đoạn lớn đường.

"Vẫn chưa xong người!" Nê Mã đã không phải là thâm nghĩ, mà là trực tiếp tức miêng mắng to Nghịch Thương Thiên.

Ba ngày tới nay, Nghịch Thương Thiên không biết dùng rồi biện pháp gì, Nê Mã dùng hết tất cả vốn liếng cũng không thể đủ bỏ rơi hấn, trong lúc hấn có mấy lần thậm chí nghĩ (muốn) dừng lại cùng Nghịch Thương Thiên liều mạng, nhưng nghĩ đến khả năng không đụng nổi, tượng trưng đánh mấy chiêu lại bắt đầu chạy trốn, cứ như vậy, Nghịch Thương Thiên một đường như bóng với hình đi theo, đánh thì đánh chẳng qua, chạy lại không chạy khỏi, Nê Mã đã đến gần bên bờ tan vỡ.

"Cho ngươi đem trên người của ta mùi này làm cho ta không có, ngươi thế nào cũng phải chạy." Nghịch Thương Thiên các loại (chờ) liếc trông mắt quát.

"Sớm sẽ nói cho ngươi biết bảy ngày sau đó sẽ tự tản đi, ngươi hấn / mẹ dự định đuổi theo ta tới khi nào." Nghịch Thương Thiên tức giận, Nê Mã cũng không nổi trận lôi đình nói.

Một bên Xích Đông đối với cái này hình dáng tình cảnh có chút không chịu nổi, rõ ràng hai phe đều là người mang cao thâm tu vi tu sĩ, cũng không liên quan (khô) tu sĩ chuyện, không liều mạng chiến đấu, cũng không liều mạng lưu người, ngược lại mắng nhau thời gian tương đối nhiều.

"Người nói ta liền muốn tin sao? Nếu là người lừa ta, ta đến đâu tìm người đi, thật là khờ." Nghịch Thương Thiên cười lạnh nói.

"Ta. . . Ta hấn / mẹ liều mạng với người!" Nê Mã tựa hồ đang không đề ép được lửa giận trong lòng, giữa hấn nơi ở toàn bộ biến thành màu vàng vũng bùn, ngay sau đó vũng bùn bên trên bắt đầu dâng lên từng cái rất đại phao phao.

"Người có bản lĩnh trở lại đuổi theo ta à!" Một tiếng cười quái dị sau đó Nê Mã mang theo Xích Đông lần nữa trốn chạy chiến trường, Nghịch Thương Thiên đã quen thuộc Nê Mã chạy trốn phương pháp, giờ phút này đang muốn giống như thường ngày truy kích, không ngờ những thứ kia màu vàng lớn ngâm (tán) mỗi một người đều nhanh chóng Bạo Phá, bên trong dâng lên từng trận màu vàng khói mù, khói mù này Nghịch Thương Thiên không có chút nào xa lạ, chính là nhưỡng trên người hấn trở nên hôi thối không gì sánh được đồ vật, hơn nữa bất luận hấn dùng phương pháp gì đều trừ không đi, đây cũng là hấn một mực truy sát Nê Mã nguyên nhân.

"Xong rồi, lần này xong rồi." Nghịch Thương Thiên không khỏi nói ra, hấn suy nghĩ truy kích Nê Mã không nghĩ tới rơi vào như vậy quần cảnh, quả nhiên hấn lập tức bị cái này không có một chút lực công kích sương mù màu vàng vây lại, sau đó trên người mùi vị nặng hơn.

"Ta muốn giết người!" Nghịch Thương Thiên cuối cùng một tiếng rống to, tan nát tâm can, thẳng lên mây xanh, bắt đầu đi lần này Nê Mã đã trốn ra rất lâu, muốn phải truy tung không thể nghĩ ngờ trở nên khó khăn rất nhiều, cộng thêm hấn bị vây ở sương mù màu vàng bên trong, trong thời gian ngắn cũng không thể đi ra đi, chờ hấn đi ra sau đó, thời gian làm trễ nãi thì càng lâu dài, muốn phải đuổi theo Nê Mã, có khả năng cực kỳ nhỏ.

Nê Mã lần này cũng không tiếp tục hướng đông chạy trốn, mà là phương pháp trái ngược, hướng đã sớm đi ngang qua Động Phủ bước đi, lần này hấn có hoàn toàn chắc chắn sẽ không lại để cho Nghịch Thương Thiên đuổi kịp, hấn vừa mới thả ra đã là hấn mạnh nhất pháp thuật, chỉ bất quá chỉ dùng đến một nửa.

Hấn chỉ không xét ở mạng, đương nhiên sẽ không liều mạng hao tổn nguyên khí tới phát động công kích, nhưng vậy khôn Nghịch Thương Thiên một thời nửa khắc cũng vẫn là không có vấn đề, chỉ cần cho hấn một chút thời gian, dựa vào hấn đối với Thổ Hành lực lượng thân hòa lực, rất nhanh thì có thể hoàn toàn hất ra Nghịch Thương Thiên, trên thực tế hấn cũng thành công.

"Đây là một cái phạm nhân trần nhỏ? Ha ha, quá tốt, mấy ngày hao tổn, cũng nên bồi bổ rồi." Nê Mã mang theo Xích Đông theo Thổ Động Nakaide lúc tới sau khi, xa xa liền thấy một tòa kích thước không lớn thành nhỏ, thoát nhìn là một cái trần nhỏ, Nê Mã nghĩ đến chuyện thứ nhất chính là Hấp Phệ rồi những người phạm tục không nhiều máu thịt tinh hoa, cũng có thể đền bù một chút tiêu hao.

"Nê Vương đại nhân, bọn họ chỉ là phạm nhân, lại không trêu chọc chúng ta càng không hòng quy củ, tha bọn họ đi." Không nghĩ tới một bên Xích Đông lại dám mở miệng chọc giận một vị Thai Thành Yêu Tu, mà chính hấn chỉ có Luyện Khí tu vi mà thôi.

"Bớt nói nhảm, ta vòng qua bọn họ, ai tới bỏ qua cho ta à?" Nê Mã giờ tay lên bóp Xích Đông cổ ném ra ngoài, bị Nghịch Thương Thiên liền theo đuổi mấy ngày, Nê Mã liền sớm khổ không nói nổi, mà lúc này Xích Đông hết lần này tới lần khác đi ra làm ngược lại, không có tiện tay giết đã coi như là Nê Mã trạch tâm nhân hậu rồi.

"Ta bỏ qua cho người như thế nào đây?" Xích Đông còn muốn mở miệng, lại có một cái thanh âm khác đoạt lời trước.

"Người tính là thứ gì?" Nê Mã nghe vậy liếc mắt liền thấy được ngồi ở Tiểu Thổ trên sườn núi Tiêu Thần, hấn cũng không có cảm giác được Tiêu Thần có uy hiếp gì, Tiêu Thần biểu hiện ra, cũng bất quá chỉ là vừa mới Thai Thành tu vi, Thai Thành Hậu kỳ hấn, đương nhiên sẽ không có một tí bản khoản.

"Xem ra là không thể tha." Tiêu Thần lắc đầu một cái tùy ý nói.

Xích Đông cũng nhìn thấy tùy theo cũng nhìn thấy Tiêu Thần, trước hấn liền gặp được Tiêu Thần một lần, khi đó hấn không có quá nhiều cảm giác, chẳng qua là cảm thấy hấn không thể chiến thắng hấn, mà lần này Tiêu Thần gọi nhíp là Xích Đông hấn gặp qua mạnh hơn nhất ty, Thai Thành Hậu kỳ Nê Mã, trong lòng của hấn ngoại trừ khiếp sợ, còn có một tia mong đợi, mặc dù chính hấn vô cùng rõ ràng, vô luận cái dạng gì mong đợi, cũng sẽ không thực hiện.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 204: Thổ Khuyết

"Cút nhanh lên, cút nhanh lên, Lão Tử hiện tại tâm tình không được, nói không chừng thật đánh chết người." Làm một tên Yêu Tu, đối mặt tu vi so với

chính mình thấp nhân loại tu sĩ, Nê Mã lại không có trước tiên xuất thủ đánh chết, làm Yêu Tu mà nói, đây đúng là một loại nhân từ, thông qua trước một đường chạy trốn đều mang Xích Đông cũng có thể hơi chút nhìn ra một chút, cái này Nê Mã đại khái, không phải cái loại này một thấy nhân loại liền đồ con mắt Yêu Tu, phải nói, coi như hiền lành đi.

"Được, ta mang đi tiểu tử này liền đi." Tiêu Thần nói xong từ nhỏ sườn đất bên trên nhảy xuống, đi tới Xích Đông trước mặt một cái nhấc lên rồi Xích Đông sẽ phải rời khỏi.

Nê Mã thấy vậy vốn là ép không hạ nhiệt tức lớn hơn, "Lòng tốt tha cho người một mạng, lại còn dám được voi đòi tiên, hôm nay người liền cho ta đem mạng lưu lại nơi này đi."

Đối mặt một cái không biết theo từ đâu xuất hiện Nghịch Thương Thiên, hắn không đánh lại, bị hành hạ ước chừng ba ngày, giờ phút này lại toát ra một người tu sĩ dám không vâng lời chính mình, còn phải ngay chính mình mặt lộ về đi chính mình tiểu đệ, đây là đồ / trần trụi trần trụi đập mũi đánh mặt, cái này Nê Mã nếu là còn có thể nhẫn, chính hắn đều cảm thấy xấu hổ đối với chính mình.

Nê Mã hai tay nhấc một cái, Tiêu Thần cùng Xích Đông dưới chân địa mặt trong nháy mắt hóa thành vũng bùn, chuyện đột nhiên xảy ra, Tiêu Thần còn phản ứng không kịp nữa cũng cảm giác được mình bị dính chặt rồi, vẫn còn ở chìm xuống, bất quá hắn cũng không có quá nhiều để ý, mạnh như vậy độ vậy người phương pháp, hắn chỉ cần hơi hơi vận chuyển nhục thân khí huyết lực lượng, trong nháy mắt là có thể tránh thoát, Tiêu Thần chỉ là muốn nhìn một chút cái này Yêu Tu rốt cuộc muốn làm gì.

"Tới." Nê Mã lần nữa giờ tay lên hư không một dẫn, vốn là cùng Tiêu Thần cùng nhau hãm tại trong vũng bùn Xích Đông cũng cảm giác được một cỗ cự lực, thân thể thân bất do kỷ hướng Nê Mã nơi ở phương hướng bay đi.

"Khà khà, đây là ta phải dẫn đi." Không biết lúc nào, Tiêu Thần đã tránh thoát trên đất vũng bùn, giờ phút này đang một cái tay vịn ở Xích Đông trên vai, mà Xích Đông trên người xuất hiện cự lực cũng không có biến mất, giờ phút này hắn chỉ cảm thấy có hai cái lực lượng tại lôi kéo thân thể của hắn.

"Tiểu tử tìm chết!" Nê Mã chứng kiến Tiêu Thần sau khi ra ngoài còn bắt được Xích Đông, hắn tiện tay hất một cái chính là một đoàn màu vàng bùn đoàn đập về phía Tiêu Thần, cái này nhìn không có uy lực gì chiều sổ, cũng đại biểu thật không có uy lực, bay ra bùn đoàn trong nháy mắt biến thành cứng cứng rắn rnham thạch.

Tiêu Thần lý niệm và Nghịch Thương Thiên bất đồng, Nghịch Thương Thiên là dùng tính mạng đang đeo đuổi đùa bỡn chơi, mà Tiêu Thần chính là dùng toàn bộ không ưu nhã đem đối lấy sinh mệnh, có thể tránh công kích Tiêu Thần chưa bao giờ sẽ đi đón, thế nào cũng phải muốn tiếp công kích, Tiêu Thần cũng tận lực nghĩ biện pháp dẫn, chỉ có không phải là chiến đấu không thể dưới tình huống, hắn mới sẽ chọn chính diện va chạm, đây cũng không phải Tiêu Thần sợ ai, mà là tính cách cho phép.

Tiêu Thần mang theo Xích Đông tùy tiện liền tránh ra Nê Mã công kích, nam thạch đập vào Tiêu Thần sau lưng Tiểu Thổ trên sườn núi, ừng ừng một tiếng sau đó, cả tòa Tiểu Thổ sườn núi đều bị san thành rồi đất bằng phẳng, Tiêu Thần quay đầu nhìn lại, thờ phào một cái, "Cũng còn khá không đánh trúng."

"Này, đầu ngựa, người buông hắn ra, hắn sắp bị người kéo thành hai nửa rồi." Tiêu Thần nhìn đến sắc mặt ghen đến đỏ bừng Xích Đông, hướng Nê Mã nói.

"Đánh rầm, người buông ra không cũng giống vậy không việc gì." Nê Mã làm Thái Thành lão yêu, tự nhiên không phải dễ dàng như vậy bị Tiêu Thần lừa dối.

"Được rồi, chúng ta đây cùng nhau thả. Ta cân nhắc ba." Tiêu Thần biết hai người bọn họ lôi kéo lúc, Xích Đông chịu đựng biết bao nhiêu áp lực.

"Được, đôi ý là Quy Tôn Tử." Tiêu Thần không muốn thấy có người mất mạng, Nê Mã tự nhiên cũng không nguyện ý chứng kiến thủ hạ chết tại trong tay mình, vì vậy hai người đạt thành nhất trí.

"Ba!" Tiêu Thần quả nhiên không có nuốt lời, buông ra vịn ở Xích Đông trên bả vai tay, mà Xích Đông cũng không có hướng Nê Mã bên kia bay đi, chỉ có thể nói rõ một cái vấn đề, đồng thời Nê Mã cũng triệt hồi rồi lực lượng.

Tiêu Thần ngăn ra, "Yêu Tu cũng có thể nói như vậy tin dụng, thật là hiếm lạ", rồi sau đó Tiêu Thần trên mặt xuất hiện vẻ nghi hoặc, "Hắn làm sao biết ta ngay từ đầu sẽ cân nhắc ba đây?"

Ngược lại không phải là Nê Mã có thể nhìn ra Tiêu Thần đang suy nghĩ gì, hắn đã sớm chuẩn bị kỹ càng, tại Tiêu Thần đếm xem thời điểm liền thả tay, bởi vì hắn là thật không muốn vì rồi đánh nhau vì thể diện giết chết thủ hạ, đồng thời hắn suy đoán người trước mắt này loại tu sĩ cũng không giống là không phân tốt xấu người, coi như thủ hạ rơi trong tay hắn, hơn phân nửa cũng sẽ không có nguy hiểm gì, ngược lại như vậy giống như Tiêu Thần ý kiến,

Hai người vừa sợ người phối hợp một lần.

"Thật không biết xấu hổ tiểu tử, cuối cùng hỏi một lần, người rút không rút?" Nê Mã thân là Yêu Tu, ba phen mấy bận bị Tiêu Thần không vâng lời, lại còn không có nổi sát tâm, quả thực đáng quý, nhưng Tiêu Thần sao lại là cái loại này thấy tốt thì lấy người.

"Ta hỏi người một lần cuối cùng, người rút không rút?" Tiêu Thần đem Nê Mã nói như vậy còn nguyên đáp lễ.

"Tốt tốt tốt, hôm nay Bản Đại Gia nhường người biết cái gì gọi là tàn nhẫn." Nê Mã giận quá thành cười, nói ta cái kia trực tiếp động thủ phát chiêu.

Tiêu Thần khẽ mỉm cười, hắn mặc dù không có thể dò xét tư vi của người khác, nhưng hắn cũng có chính mình phán đoán, thông qua chỉ hai lần trước dò xét là hắn biết cái này mặt ngựa Yêu Tu tu vi sẽ không vượt qua Thai Thành, mà chỉ cần là Nguyên Thần dưới đây tu sĩ, mặc kệ nhiều mạnh mẽ, hắn đều dám đánh một trận, hắn có chính mình tư bản, cho dù không thể thắng, cũng nhất định sẽ không có nguy hiểm tánh mạng, dù là đối phương có Tiên Khí!

Nê Mã chung quanh địa trãi bao trước biến thành vũng bùn, tựa hồ hắn phát động lợi hại chiêu thức đều sẽ có như vậy chuẩn bị, trong nháy mắt, Nê Mã chung quanh mảng lớn mặt đất toàn bộ biến thành màu vàng đen vũng bùn, thỉnh thoảng có bọt khí toát ra, tản ra phát ra trận trận hơi thổi, Nê Mã tại ngay chính giữa, giờ tay lên vung lên, trong vũng bùn bay ra một cái quả đấm lớn nhỏ bần đoàn, mục tiêu nhắm thẳng vào Tiêu Thần.

Tiêu Thần thật xa là có thể ngửi được trong vũng bùn tán mát ra mùi thối, dựa theo hắn thói quen, là vạn vạn sẽ không để cho cái này bần đoàn chiếm được trên người, cái này thời điểm Tàn Yên Bộ ưu việt tính liền bị Tiêu Thần phát huy phát huy tới tận cùng, chỉ thấy Tiêu Thần ở một cái trong phạm vi nhỏ trần trụi xê dịch, như một luồng bay trên không trung khói mù giống nhau, không có quy luật chút nào có thể theo, nhưng là hoàn mỹ tránh được dày đặc bần đoàn công kích.

"Có đi mà không có lại, không phải lẽ vậy." Tiêu Thần nhẹ nói đến một bên hai tay bắt pháp quyết mạnh mẽ theo như trên mặt đất, tại lấy Tiêu Thần làm trung tâm một tầng lớn mặt đất, xuất hiện Phù Ấn giống nhau hoa văn, ngay sau đó rậm rạp chẳng chịt kiếm quang không ngừng xuất hiện trên bầu trời, đại khái nhìn một cái, số lượng ít nhất đều vượt qua ba nghìn số, đúng là Tiêu Thần đang thi triển sở học của hắn không nhiều Ngũ Hành pháp thuật một trong, Vạn Kiếm Quyết.

Đây là Tiêu Thần rất sớm đã tập được pháp quyết, bởi vì có thể phát triển tính, Tiêu Thần vẫn luôn đang sử dụng, hắn tại núi Huyền Thanh thời điểm, mới có thể miễn cưỡng kêu gọi hơn trăm thanh kiếm ánh sáng, từ biệt mười mấy năm, giờ phút này lần nữa sử dụng giống vậy chiêu thức, so với trước đây có thể nói là khác nhau trời vực, uy lực tự nhiên không thể so sánh nổi.

Tiêu Thần nơi ở, mặt đất tại hơi hơi sáng lên, giờ phút này đã không có càng nhiều kiếm quang xuất hiện, cũng nói hiện tại xuất hiện số lượng cũng là Tiêu Thần cực hạn, đồng thời cơ hồ chính là chỗ này Vạn Kiếm Quyết cực hạn, bởi vì này phát pháp quyết chỉ có thể trưởng thành đến Thai Thành Kỳ sử dụng, mặc dù được xưng vạn kiếm, nhưng trên thực tế, cũng không có vạn kiếm.

Đương nhiên, nếu là tài hoa hơn người hạng người, cũng có thể tiếp tục lấy giống nhau nguyên lý tiếp tục sâu sắc hơn pháp quyết, chẳng qua là nói như vậy, Nguyên Thần bên trên, số lượng đã không phải là quyết định ưu lẫn mấu chốt, cho nên nếu chỉ là nhường kiếm quang số lượng trở nên nhiều cũng không có ý nghĩa, cái cấp bậc đó chiến đấu, thuộc về không tin được cảnh bên dưới người thì sẽ không Chân Minh trắng.

Nhưng Tiêu Thần giờ phút này đối mặt không phải Nguyên Thần Yêu Tu, nếu là lời nói, hắn không có nửa điểm cơ hội, nếu tại Nguyên Thần bên dưới, như vậy Tam Thiên Quang Kiếm Vạn Kiếm Quyết, cũng như cũ cũng coi là một loại uy hiếp.

Tam Thiên Vũ Quang Kiếm hướng Nê Mã toàn bắn đi, Nê Mã thấy vậy cũng là da đầu lạnh cả người, hắn mặc dù có không chỉ một loại phương pháp hóa giải, nhưng đều không phải là tùy tiện chuyện, đối bất kỳ một tên Thai Thành tu sĩ đều không thể nói là tùy tiện, chỉ thấy Nê Mã hai tay chột nện ở trong vũng bùn, văng lên bùn lầy giống như sóng biển bình thường dâng lên, tại hắn phía trước hóa thành từng đạo kiên cố bình chướng.

Tiêu Thần Vạn Kiếm Quyết kiếm quang đụng vào tại bình chướng bên trên phía sau không ngừng nghiền nát, mà ở kiếm quang nghiền nát thời điểm, bình chướng cũng đang không ngừng bị tiêu hao, tại gần gần hai thành kiếm quang sau đó cũng cùng biến thành mảnh vụn, chẳng qua như vậy bình chướng cũng không chỉ là một tầng, lui về phía sau còn có giống vậy phòng vệ không ngừng theo trong vũng bùn dâng lên, như thế đi xuống Tiêu Thần công kích rất có thể chính là bị hóa giải như vậy.

Nếu là trước kia, Tiêu Thần có lẽ không có biện pháp thay đổi công kích sẽ bị khinh địch như vậy hóa giải sự thật, nhưng bây giờ bất đồng rồi, mặc dù hắn vừa mới đạt tới Thai Thành cảnh giới, nhưng là đã có Thần Niệm, hơn nữa vẫn có thể sử dụng, nói cách khác, hắn có thể bước đầu ném thử cái này khổng lồ Vạn Kiếm Quyết Phi Kiếm chiêu hướng, Tiêu Thần đứng ở đằng xa, ngưng thần nhìn, Thần Niệm lực lượng đột nhiên phát động, trùm lên toàn bộ kiếm quang bên trên, rồi sau đó Tiêu Thần khổng lồ kiếm quang vòng qua bình chướng công kích Nê Mã.

Thực ra đây cũng không phải là rất cao cấp cách dùng, Thai Thành tu sĩ khổng lồ Phi Kiếm vận dụng nguyên lý cũng không kém, chỉ bất quá không thể như cánh tay sai khiến, ngoài nguyên nhân căn bản chính là Thai Thành tu sĩ sơ kỳ Thần Niệm cực kỳ yếu ớt, vẫn không thể tạo thành một loại có thể cụ thể vận dụng sức mạnh, nhưng là bước đầu có hình thức ban đầu, cho nên Phi Kiếm thuật muốn Thai Thành tu sĩ mới có thể sử dụng.

Còn thừa lại hơn một nửa kiếm quang vòng qua từng đạo theo trong vũng bùn dâng lên bình chướng, lần nữa bay về phía Nê Mã, Nê Mã thấy vậy cũng sẽ không nhường trong vũng bùn lại tăng lên trước giống nhau bình chướng, trong lòng của hắn giật mình đồng thời, trên tay cũng không có nhàn rỗi, hắn bấm mấy tên kỳ quái Thủ Quyết sau đó, cả người liền hướng vũng bùn bên dưới chìm xuống, Tiêu Thần Thần Niệm lực lượng cũng không phải là rất mạnh, còn không làm được đồng thời nhường nhiều như vậy kiếm quang gia tốc, cũng chỉ có thể nhìn Nê Mã chìm xuống, còn thừa lại kiếm quang không khách khí toàn bộ đụng vào Nê Mã trước dùng chân địa phương, khơi dậy bùn giống như mưa to giống nhau rơi xuống dưới.

"Hừ hừ, vừa vận bắt người thử một chút gọi." Tiêu Thần thấy công kích xong toàn bộ rơi vào khoảng không cũng không có quá nhiều để ý, hắn vốn là cũng không có tính toán dựa vào một chiêu này là có thể đánh bại địch nhân, giờ phút này chứng kiến Nê Mã chìm vào trong vũng bùn hắn tâm niệm thay đổi thật nhanh giữa liền làm xong bước kế tiếp dự định.

Nếu là Thổ Hành lực lượng, vậy nếu là rút ra rồi khỏi nơi này Thổ Hành lực lượng, đã dùng đến pháp thuật cũng ngay lập tức sẽ mất đi hiệu lực mới đúng.

Tiêu Thần suy nghĩ dựa theo trong đầu trí nhớ lần đầu tiên phát động mới học được Thổ Khuyết Chi Thuật.

"Thổ Khuyết!"

Tiêu Thần chuẩn bị sau khi hoàn thành giờ tay lên một chỉ, cũng không thấy kỳ dị gì hiện tượng xuất hiện, càng không có trời long đất lở động tĩnh, nhưng giờ phút này đã chìm vào trong vũng bùn Nê Mã rất rõ ràng cảm nhận được một loại áp lực cực lớn, giống như là hấn lực lượng đang bị một tia một tia rút ra, nhưng trên thực tế cũng không có, chẳng qua là đột nhiên xuất hiện một loại cảm giác.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 205: Lực chiến Thai Thành

"Chuyện gì xảy ra?" Nê Mã trong lòng giờ phút này xuất hiện một cái to lớn nghi vấn, đồng thời hấn cũng bắt đầu đem thân thể đi lên nổi, trước trầm xuống cũng không phải hấn sợ Tiêu Thần, chẳng qua là ứng đối Tiêu Thần thể công một loại thủ đoạn mà thôi, hấn sẽ đối Tiêu Thần không khách khí, dĩ nhiên là muốn hiện thân đi ra ngoài.

Tại vũng bùn bên ngoài Tiêu Thần, thi triển xong Thổ Khuyết Chi Thuật sau đó, nhìn đến vũng bùn cũng không có sinh ra cái gì có thể nhìn thấy biến hóa, nhưng có rồi Thần Niệm lực lượng hấn, có thể dò xét đến, cái này nhìn đứng lên không có gì thay đổi vũng bùn, trên thực tế đã mất đi Thần, cũng chính là này mất ngựa Yêu Tu Gia Trì lực lượng, nói cách khác chính là giờ khắc này ở trước mắt hấn vũng bùn chính là phổ thông vũng bùn, đã không có bất kỳ tu sĩ nào thủ đoạn.

"Đáng ghét tiểu tử, ngươi làm cái gì?" Tại vũng bùn bên trên, Nê Mã bóng người vừa mới hiện lên, hấn liền phát hiện không đúng, cái này nguyên bản chính là hấn dùng đến thần thông, phát sinh biến hóa chính hấn nhưng có thể cảm giác được, mặc dù hấn không biết Tiêu Thần dùng thủ đoạn gì, nhưng sự thực là hấn cái này thần thông đã mất đi hiệu lực, đem chung quanh hóa thành thích hợp hấn tác chiến vũng bùn nơi, vốn là Nê Mã đắc ý thần thông một trong, hấn tuyệt đại đa số thần thông phương pháp, đều cần có cho gọi ra vũng bùn làm làm trụ cột, mà cơ sở này giờ phút này nhưng là bị Tiêu Thần Thi Thuật phá hư.

"Hãy bớt nói nhảm đi, chịu chết đi." Tiêu Thần trên tay lục quang chợt lóe, Bích Lưu liền bị hấn nắm ở trong tay, so với tầm xa công phạt, Tiêu Thần vẫn ưa thích đánh cận chiến, mà tu sĩ một khi bị gần người, cái kia sức chiến đấu đem giảm bớt nhiều, lấy mình chỉ trưởng, khắc địch ngắn, như vậy chiến đấu lựa chọn, chính xác không thể nghi ngờ.

Nê Mã làm Thai Thành Hậu kỳ Yêu Tu, vô luận là kinh nghiệm chiến đấu, hay lại là công pháp thần thông đều tại thượng thừa, đương nhiên sẽ không bởi vì này hình dáng liền bó tay chờ chết, thấy Tiêu Thần vọt tới, hấn cười lạnh một tiếng, hấn nhìn Tiêu Thần trước thi triển Vạn Kiếm Quyết uy thế không nhỏ, lực công kích cũng thật không yếu, vào trước là chủ cho là Tiêu Thần chính là tu sĩ tầm thường, không biết sử dụng công pháp gì phá giải chính mình thần thông sau đó khinh thường gần người vật lộn.

Như vậy trải qua, thân là Yêu Tu Nê Mã như thế nào biết sợ Tiêu Thần gần người, lúc này hấn ngược lại quên mất trước cũng đã đụng phải một cái Nhục Thân Chi Lực kinh khủng đến vượt qua hấn tưởng tượng biến hóa / hình dáng, đuổi giết hấn ba ngày ba đêm chuyện.

"Nê Mã Đại Kiếm." Nê Mã cười quái dị từ dưới đất rút ra một chuỗi to lớn Đại Bảo kiếm, nhưng chuỗi này Cự Kiếm nhưng là toàn bộ do đất vàng tạo thành, phía trên sáng kỳ dị Phù Án, đây là Nê Mã lại một cái thần thông, thân là Yêu Tu, hoặc nhiều hoặc ít cũng là muốn có nhất định cận chiến lực lượng, mà Nê Mã càng là sở trường đạo này.

"Tiểu tử, đây chính là nguoi tự tìm." Nê Mã tay cầm Cự Kiếm, bày xong tư thế, sẽ chờ Tiêu Thần đến.

Nói ác đầu Nhục Thân Chi Lực, Tiêu Thần thì sợ gì bất kỳ đồng giai chi tu, hấn phóng qua trên đường, Nê Mã một phen làm tự nhiên bị hấn xem ở rồi trong mắt, coi sắc, hấn cũng đại khái có thể đoán được, cái này mất ngựa tu sĩ chắc hấn cũng là sở trường cận chiến, chẳng qua Tiêu Thần cũng không thêm đề ý, như thế vừa vặn, hấn cũng muốn mở ra đưa tay, nhìn một chút Thai Thành phía sau, hấn lực lượng lại sẽ có thể nào biến hóa.

Trong nháy mắt, Nê Mã cùng Tiêu Thần liền đụng vào nhau, Tiêu Thần ở cao chém xuống một kiếm, Nê Mã không hề sợ hãi, nâng lên đất vàng Đại Kiếm chính diện chống lại.

Hai người vũ khí đều không coi là chân chính trên ý nghĩa kim thiết khí, đụng vào nhau thời điểm cũng chưa từng xuất hiện văng lửa khắp nơi hiệu quả, hơn nữa tại va chạm thời điểm Tiêu Thần thậm chí không có bao nhiêu cảm giác, hơi tiếp xúc mấy phần, trong nháy mắt liền đẩy ra rồi Nê Mã Đại Kiếm, mà hấn công kích dư thế không giảm, như cũ hướng Nê Mã chém tới.

Nếu so sánh lại, Nê Mã cùng Tiêu Thần lạnh nhạt bất đồng, trong lòng của hấn đã nhấc lên sóng to gió lớn, vừa mới trong nháy mắt đó va chạm, hấn chỉ nghĩ đến trong tay Vô Kiên Bất Tồi Đại Kiếm chém vào không có gì có thể phá Thần trên đá, đối phương không nhúc nhích, còn hấn thì cảm nhận được một luồng phi thường to lớn lực phản chấn.

Đại Kiếm bị đẩy ra đúng là hành động bất đắc dĩ, nếu là hấn nghĩ, cũng có thể một mực cùng Tiêu Thần ác đấu, nhưng hậu quả chính là hấn dùng thân thể của mình tới hoàn toàn chịu đựng đến từ Tiêu Thần công kích toàn bộ lực trùng kích, làm như vậy hậu quả chỉ có một, đó chính là hấn trọng thương, ăn như vậy lực lượng không có kết quả tốt chuyện, Nê Mã đương nhiên sẽ không đi làm.

Nê Mã khiếp sợ sau khi cũng không có quên còn có một thanh kiếm sắc mang theo đủ để hủy diệt chính mình lực lượng đang ở từ trên đầu nện xuống,

Huy kiếm lại ngăn cản hấn nhất định là không dám ném thử nữa, kiến thức Tiêu Thần cái này nhân loại tu sĩ lực lượng sau đó, Nê Mã đã hoàn toàn chết rồi cùng hấn cứng đối cứng tâm tư, giờ phút này hấn tự tay đánh một cái chính mình bụng bự, rồi sau đó hấn cả người đều trở nên mềm mại đứng lên, tiếp theo, thân thể của hấn màu sắc hay lại là biến thành trắng, lúc này nhìn qua, Nê Mã liền là cả lớn bần đoàn.

Nê Mã biến thân chỉ trong nháy mắt liền hoàn thành, tại hấn biến thành bần đoàn sau đó Tiêu Thần công kích cũng rơi vào trên người hấn, Bích Lưu kiếm mang theo kiếm quang, đem toàn bộ bần đoàn chia ra làm hai, chỉ như vậy, đương nhiên không phải Tiêu Thần phong cách, "Thiên Kiếm Nhất Ảnh" ngay sau đó liền Tiêu Thần dùng được, trong tay hấn một thanh trường kiếm đem Nê Mã biến thành lớn bần đoàn phân ra vô số phần, như vậy một đòn công xong sau, Tiêu Thần cất kiếm xuất chiêu, tay phải mang theo một đoàn bạch quang, cách không một chiêu bỏ ra, công kích xong toàn bộ bao phủ vừa mới bị hấn cắt được nát bấy Nê Mã.

Nê Mã tại Tiêu Thần công kích tới đến trước phát động pháp thuật, đem thân thể biến thành đất vàng, cứ như vậy, coi như là bị cắt thành phần vụn, cũng có thể dính vào nhau, đối với trăm kích mà nói, một chiêu như vậy hoàn mỹ không một tí vết, nhưng Tiêu Thần đang chiến đấu cẩn thận, cắt xong sau không quên phát ra mang theo quá cực âm lực lượng một chiêu,

Như vậy một chiêu cũng hoàn toàn đánh trúng Nê Mã chỗ có phân thân, mặc dù trăm kích không có tác dụng, nhưng một chiêu này nhưng là không khác biệt công kích, cộng thêm Thái Cực linh lực tính đặc thù phối hợp cái này quá vô cùng công pháp thi triển, một kích này, chân chính thương tổn tới Nê Mã.

Tiêu Thần một chiêu đánh trúng Nê Mã đồng thời cũng đánh bay hấn, vô số phân thân bần đoàn chất ở một chỗ phía sau lại biến thành Nê Mã đáng vẻ, sắc mặt hấn trắng bệch, khoe miệng không ngừng chảy máu, trong mắt thần quang cũng âm ảm rất nhiều.

"Tiểu tử, cho ngươi kiến thức một chút Bản Đại Gia hủy diệt thế giới chiêu thức!" Mặc dù nhưng đã bị thương, nhưng Nê Mã giờ phút này nhưng là đang cười.

"Ngươi đi mau!" Tiêu Thần đương nhiên sẽ không biết Nê Mã hủy diệt thế giới đại chiêu là vật gì, nhưng mở miệng Xích Đông phảng phất vô cùng rõ ràng, cho tới không để ý hậu quả trực tiếp mở miệng nhắc nhở.

"Ồ?" Tiêu Thần có hứng thú nhìn về phía Xích Đông, mặc dù Xích Đông đứng ở đằng xa, vốn lấy Tiêu Thần mục lực hay lại là tùy tiện liền thấy trên mặt hấn khăn trương và sợ hãi.

Tiêu Thần đại khái có thể đoán được Xích Đông sắc mặt như thế nguyên nhân, vẫn còn ở làng chài thời điểm Tiêu Thần liền nhìn ra Xích Đông hành động thực ra không phải xuất từ bản tâm, cũng đoán được hấn khả năng bị quản chế ở cái gì, nhưng Tiêu Thần không hỏi, mỗi người đều có chính mình nhân sinh, thường thường cũng là tự lựa chọn, không dễ dàng nhúng tay, không dễ dàng dẫn đến nhân quả, trừ phi, hấn phải cải biến.

Giờ phút này Xích Đông có thể nói là mạo hiểm nguy hiểm tánh mạng đang nhắc nhở Tiêu Thần, nếu như Tiêu Thần trốn lời nói, thời điểm rất có thể hấn sẽ được bỏ mạng, dù sao hấn một cái Luyện Khí tu sĩ, đến chỗ nào đều có thể tìm được một đồng lớn, nhưng hấn nói đúng là rồi, cái này cũng chứng minh Tiêu Thần suy đoán không có sai, Xích Đông quả nhiên không phải xem mạng người như cỏ rác người.

"Rống." Tại Tiêu Thần hướng về phía Xích Đông ngăn ra thời điểm, Nê Mã đã hoàn thành pháp thuật, đây là nhất thức biến thân thuật, Tiêu Thần lại quay đầu lại thời điểm, Nê Mã đã không có hình người, mà là biến thành một cái đất vàng lớn ngửa, máu mắt đỏ, toàn thân vàng óng, trong miệng là trên dưới hai hàng răng nhọn, giờ phút này đang ở đập vỗ, tùy thời đều có thể xông về Tiêu Thần.

"Đến đây đi, Nê Mã, một kích cuối cùng." Thấy vậy Tiêu Thần cũng cảm nhận được biến thân sau đó Nê Mã cường hấn khí tức, lần này Tiêu Thần cũng chuẩn bị cầm ra tất cả lực lượng, một lần hành động phân ra thắng bại, hơn nữa hấn cũng không có hoàn toàn chắc chắn thắng.

Nê Mã biến thân sau đó, chẳng những là hình thể cùng dáng vẻ phát sinh thay đổi, liền khí tức đều trở nên cùng trước không giống nhau, đây là Nê Mã cái này kỳ lạ Yêu Tu thiên phú thần thông, cũng là đại đa số Yêu Tu cũng có thần thông, chính là biến thành trong huyết mạch ẩn nấp Yêu Thú bản thân, loại biến hóa này thuật chỉ có thể trong thời gian ngắn nhường Yêu Tu có thể vốn có tu sĩ thần trí đồng thời dùng Yêu Thú thân thể đang làm chiến đấu, cái này không thể nghi ngờ tăng lên rất nhiều chiến lực.

Ngược lại không phải là nói Yêu Thú liền mạnh mẽ hơn tu sĩ đi nơi nào, đều là tương đối, Yêu Thú nắm giữ đồng giai xong nóng nảy tu sĩ sức chiến đấu, nhưng thần trí lại không kịp đồng giai tu sĩ 1%, tại nạn Yêu Thú mặc dù cường đại, nhưng cái thế giới này hay lại là tu sĩ thế giới, cứ việc tu sĩ lại chia làm đủ loại lưu phái, mà Yêu Tu ưu việt tính, chính là ở chỗ biến thân sau đó có thể trong thời gian ngắn đồng thời hoạt động yêu thú và tu sĩ lực lượng, tự nhiên không thể khinh thường.

Từ trong cũng có thể hơi chút nhìn ra, Tiêu Thần Luyện Thể cùng tu đạo cùng tiến hành bất phạm.

"Tiểu tử, Bản Đại Gia vốn là không phải người thích giết chóc, thật sự là ngươi rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, hôm nay ném mạng nhỏ cũng không oán được ai, chỉ nguyện ngươi đời sau khác (đừng) ngu như vậy." Nê Mã thanh âm theo màu vàng to lớn đầu ngửa bên trong phát ra, nghe có chút ồm ồm.

"Ta cảm ơn ngài." Tiêu Thần ngoài miệng dễ dàng vừa nói cảm ơn, nhưng trong lòng đã sớm đề cao cảnh giác, làm xong ứng biến chuẩn bị, ngựa này đầu tu sĩ tu vi, Tiêu Thần đã suy tính thất thất bát bát, nói ít cũng là Thái Thành Hậu kỳ, mà đối phó Thái Thành Hậu kỳ tu sĩ, Tiêu Thần không xác định có phải hay không có thể thắng, chẳng qua nhìn đối phương đáng vẻ, không tính khiến sử dụng pháp thuật tỷ thí, đây đối với Tiêu Thần mà nói là một tin tức tốt.

Pháp thuật tỷ thí vẫn là Tiêu Thần đoán bản, tỉ mỉ nghĩ lại, Tiêu Thần quả thật không có bao nhiêu có thể đủ tới đối chiến pháp thuật, chỉ cần là va chạm, Tiêu Thần có tự tin, đồng giai không thua với bất luận kẻ nào, đối với cuộc chiến đấu này thắng lợi nắm chặt, cũng vô căn cứ thêm mấy phần.

"Mộng ngạc bunn vó." Thân hình cực kỳ không lồ Nê Mã vừa mới động, trong nháy mắt sẽ đến Tiêu Thần mặt Tiền, Hậu chân đạp đất, chân trước cách mặt đất, hướng Tiêu Thần chột giẫm đạp đến, tại to lớn móng roi xuống trên đường, lóe tia sáng màu vàng, một kích này nhìn liền không phải chuyện đùa.

Đối mặt như vậy một đòn, Tiêu Thần thân thể tại không nhìn được hơi run rẩy, đây không phải là sợ hãi, đây là hưng phấn, đây là một loại rất ít xuất hiện ở Tiêu Thần trên người hiện tượng, tại Thiên Thanh Thái cùng Đại sư huynh đánh một trận thời điểm xuất hiện qua, tại Phong Anh Thành bên ngoài đối chiến Thái Thành Phong Ung Thủ thời điểm xuất hiện qua một lần, ngay cả lần trước cùng Nghịch Thương Thiên đánh nhau chết sống thời điểm, như vậy cảm giác cũng chưa từng xuất hiện.

Đây là một loại bản thân nhận được uy hiếp trí mạng, nhưng lại nghĩ (muốn) đối kháng chính diện thời điểm mới phải xuất hiện cảm giác, Tiêu Thần không biết như vậy cảm giác tốt hay xấu, nhưng hẳn có thể xác định, mỗi một lần xuất hiện như vậy cảm giác, hẳn đều có thể đánh nhau kịch liệt tới kiệt lực.

"Tới được!" Tiêu Thần hét lớn một tiếng, cũng không tính thoát được một kích này, tu sĩ chiến đấu mặc dù chú trọng đón may mắn tránh không may, nhưng Tiêu Thần bây giờ không phải là dùng tu sĩ phương thức đang chiến đấu, hẳn tại cùng con yêu thú chiến đấu, hẳn vốn là có thể tính là hình người Yêu Thú, là cô, Tiêu Thần tự nhiên cũng là dùng Yêu Thú phương thức tới cùng Yêu Thú chiến đấu.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 206: Vô Thường Hắc

Tiêu Thần trầm eo xuống ngựa, ngưng tụ lực lượng lúc chờ vó ngựa công kích tới trước khi, giờ phút này một bên Xích Đông nhìn rất rõ, Tiêu Thần hai cái trên nắm tay bao trùm hào quang màu đen này, hẳn không biết đó là cái gì, nhưng cũng đã bị Tiêu Thần cử động kinh hãi, bởi vì Tiêu Thần cử động này, hiển nhiên chính là dự định chính diện cùng biến thân sau đó Nê Mã cứng đối cứng.

Hắn lúc trước cũng đã gặp qua một cái đồng dạng là Thái Thành Hậu kỳ tu sĩ, không cẩn thận bên dưới bị nằm trong loại trạng thái này Nê Mã đến gần, cũng chính là dùng một chiêu như vậy "Mộng ngạc bunn vó", tu sĩ kia trong nháy mắt biến thành thịt nát, hẳn tựa hồ thấy được Tiêu Thần đem đối mặt giống vậy kết quả.

"Vô Thường Hắc - quyền."

Tiêu Thần tại Nê Mã bunn vó đến gần trong nháy mắt, hai tay nắm thành quyền, hướng lên đột nhiên đánh ra, hai quả đấm bị hai luồng Hắc Quang hoàn toàn bọc, vạch qua không trung, lưu lại hai cái đen nhánh quỹ tích. Đây là Tiêu Thần tại Thái Cực Huyền Giám trung học sẽ chiêu thức, màu đen Dương chi lực lượng, đại biểu liền là cương mãnh, Tiêu Thần lựa chọn biến thành màu đen dương quá cực lực, mục đích chính là cùng cái này lớn ngựa cứng đối cứng.

Tiêu Thần cùng thân hình cùng biến thân sau đó Nê Mã so sánh, tiểu quá nhiều, chỉ có nhân gia một cái móng lớn như vậy, chẳng qua giờ phút này Tiêu Thần trên người hiển lộ khí chất, so sánh với khổng lồ Nê Mã, không nhường chút nào, chính là như vậy hai cái tiểu quả đấm nhỏ mang theo Hắc Quang cùng Nê Mã lớn móng chống lại, lúc này nơi đây, dùng một cái đất rung núi chuyển mà nói, thật sự là quá thích hợp bất quá.

Tiêu Thần đứng nơi, mặt đất nứt nẻ, vết nứt hướng chu vi mở rộng ra, không biết lan tràn bao nhiêu dặm, màu vàng bụi đất tung bay, tung bay trong bụi đất, mơ hồ có thể chứng kiến một người một con ngựa va chạm không chỉ là như vậy một lần.

"Rầm rầm rầm . ." Lôi đình nổ vang bình thường tiếng va chạm không ngừng truyền tới, mỗi một lần va chạm thời điểm mặt đất đều biết theo chấn động, như vậy chiến đấu, Xích Đông là lần đầu tiên chứng kiến, trước lúc này, hẳn cho tới bây giờ không có nghĩ tới giữa các tu sĩ còn có thể như vậy chiến đấu, Luyện Khí tu vi Xích Đông, tại hẳn tưởng tượng bên trong, Đại Thần Thông giữa các tu sĩ chiến đấu đều là đứng xa xa, phát tay không phải lửa lớn chính là gió lớn, tất nhiên là hoa lệ dị thường, đặc sắc phi phàm.

Mà giờ khắc này hẳn chứng kiến lại đều không phải là tưởng tượng ra tới như vậy, đầu tiên là hai gã tu sĩ không hề giống hẳn tưởng tượng bên trong như

vậy cao cao tại thượng không ai bì nổi, thứ yếu chính là hai người chiến đấu, đã man trực tiếp va chạm, không có pháp thuật, không có thần thông, cũng không có Phi Kiếm pháp bảo, cứ như vậy đụng vào nhau, tách ra đụng vào nhau.

Nhưng chính là như vậy chiến đấu, cũng dễ cho Xích Đông phi thường giết mình, bởi vì hắn cũng tương tự không có nghĩ qua tu sĩ thân thể có thể cường hãn như vậy, mảng lớn lớn vùng đất nứt nẻ, hố to càng là lần lượt, kích thích bụi trần, cơ hồ che đầy không trung, mà hết thấy này, cũng là bởi vì hai gã tu sĩ bên trên va chạm.

Tại Xích Đông giết mình thời điểm, không trung toàn bộ biến thành màu đen, lấy Xích Đông kiến thức tự nhiên không thể đoán được cái này nguyên nhân ở trong, đây là Tiêu Thần cùng Nê Mã chiến đấu đã đến thu quan trạng thái, không trung cũng không phải là thật biến thành màu đen, đây là Tiêu Thần sử dụng thần thông "Vô Thường Hắc", tại cái này màu đen màn trời trước, Tiêu Thần ở cao đơn quyền hướng trên mặt đất Nê Mã đập tới, sau lưng đen Dương chi lực lượng giống như là che đầy toàn bộ không trung, mới có thể nhường Xích Đông thoát nhìn là không trung biến thành màu đen.

Đối mặt Tiêu Thần một kích này, Nê Mã cũng là kinh hãi rồi, vừa mới trong chiến đấu, hắn phát hiện Tiêu Thần lực lượng cường đại đến làm người tuyệt vọng, hắn cảm giác có dừng khí chính là so với trước kia đuổi giết hắn ba ngày kỳ quái tu sĩ mạnh hơn, dù sao khi đó hắn cũng không hề biến thành Yêu Thú để chiến đấu, mà lần này biến thân là thật sự rõ ràng thể hội Tiêu Thần cường đại.

Mỗi một lần va chạm, hắn đều muốn thừa nhận cái này Tiêu Thần cái kia tiểu quả đấm nhỏ đáng lên tới kỳ dị lực lượng, cùng to lớn lực trùng kích, ngay từ đầu còn không có gì, tại dư thừa chiến đấu một hồi chỉ có thể hắn phát hiện hắn càng ngày càng khó lấy chống đỡ cái này lưỡng loại sức mạnh, dần dần chống đỡ hết nổi, tại một lần bị đánh lui sau đó, cho người Tiêu Thần phát động như vậy trời đất biến sắc một đòn.

"Tiếp tục như vậy, làm không tốt lại được chạy trốn ba ngày, ta thế nào xui xẻo như vậy a." Bây giờ Nê Mã trong lòng là âm thầm kêu khổ, từ đi tới làng chài sau đó, mọi chuyện không thuận, biểu thị bị kỳ quái tu sĩ truy sát ba ngày ba đêm, bây giờ lại đụng phải cái kẻ tàn nhẫn, đối phương còn hết lần này tới lần khác muốn phải mang đi hắn tiểu đệ nhường hắn xuống mặt mũi, mấu chốt là hắn còn đánh không ăn đối phương.

Giờ phút này Nê Mã đã tại suy nghĩ rốt cuộc muốn không nên đem tiểu đệ giao ra rồi.

"Dừng một chút dừng lại!" Nê Mã hướng theo không trung rơi vào Tiêu Thần la lớn.

"Chiến sĩ nơi quy tụ chính là chết trận sa trường, người tại sao có thể cầu xin tha thứ!" Tiêu Thần hét lớn, động tác trên tay lại không có dừng lại.

"Cái này cái này chuyện này. . . Ta không phải chiến sĩ, dừng tay." Nê Mã nghe vậy khẩn trương, vội vội vàng vàng nói. Tiêu Thần làm như không nghe, mang theo khí tức hủy diệt một đòn như cũ hướng Nê Mã rơi xuống, càng đến gần Nê Mã lại càng có thể cảm nhận được trong đó nguy hiểm, hắn run rẩy đứng tại chỗ, hắn đây là dự định đánh cuộc một lần.

"Ừm ừm." Một trận so mới vừa rồi toàn bộ tiếng va chạm cộng lại cũng phải lớn hơn thanh âm truyền ra, kỳ quái là như vậy va chạm cũng không có kích thích một chút tro bụi, ngược lại thấy được Nê Mã bay hướng một bên, Tiêu Thần quả đấm chính là ép trên đất, chỗ đó chính thức Nê Mã trước dừng chân nơi bên cạnh nơi.

Nê Mã cũng không có làm một chút chống cự, mới vừa rồi quảng đi là bị công kích nổi sóng thổi bay, đang bay đi đồng thời, Nê Mã khôi phục thân thể con người.

"Tiểu tử, coi như số người gặp may, đại gia hôm nay trước tha cho người một cái mạng." Vừa nói Nê Mã dựa thể bay đi, cũng không quản lý mình tiểu đệ có thể hay không bị Tiêu Thần ăn sống.

Tiêu Thần đứng dậy, vỗ tay một cái, cười đi về phía Xích Đông, trước Xích Đông cùng Tiêu Thần có tiếp xúc qua, hắn cảm thấy Tiêu Thần nếu đã biết là phạm nhân ra mặt, nghĩ đến không phải Đại Gian Đại Ác hạng người, nhưng tình huống của hắn, nhưng cũng không phải là Tiêu Thần có thể cứu, Xích Đông vẫn không có hi vọng.

"Người nói một chút chuyện đi, ta có thể nhìn ra, người không muốn như vậy." Tiêu Thần lời kéo quần áo làm được một bên.

"Đa tạ tiền bối viện thủ, ngài hay lại là đi nhanh lên đi." Xích Đông cũng không có dựa theo Tiêu Thần lời nói làm, mà là hướng Tiêu Thần cúi người một cái.

"Ồ, ta đi đây." Tiêu Thần cũng không bắt buộc, đứng dậy liền muốn cảm thụ đến cảm nhận được Nghịch Thương Thiên phương hướng đi tới, "Người loại ánh mắt đó, là tu sĩ si nhục." Tiêu Thần bỏ lại một câu như vậy sau đó, cũng không quay đầu lại đi xa.

Xích Đông nghe vậy về mặt thống khổ, nhưng hay lại là không có nói gì nhiều, liền nhìn như vậy Tiêu Thần càng lúc càng xa.

"Tiền bối, ta chỉ hận chính mình không có dũng khí đi chết a!" Nhìn đến Tiêu Thần đi xa phía sau, Xích Đông quỳ dưới đất, hắn về mặt thống khổ không chịu nổi, nước mắt đều chảy xuống.

Xích Đông tự nhiên biết Tiêu Thần trước khi đi một câu nói kia chỉ, tu sĩ, vốn là nên tự do, tư tưởng là tự do, hành vi là tự do, mà bây giờ hắn, nhưng ở thân bất do kỷ làm hắn không muốn làm chuyện, muốn giải thoát rất đơn giản, chết rồi liền có thể, nhưng Xích Đông không có dũng khí, hắn không nỡ bỏ chết, mặc dù mơ mộng là không có rồi, nhưng hắn vẫn không muốn cứ như vậy chết đi, vì vậy bình thường, mơ mơ màng màng, nhặt phục một lại như cái này, hắn mình cũng không biết, hắn bản tâm lúc nào sẽ hoàn toàn mất đi, khi đó, hắn không phải là hắn, Xích Đông cũng liền hoàn toàn không tồn tại, mà hết thấy này khởi nguyên, cũng cuối cùng là mình ban đầu lựa chọn.

Xích Đông bị Tiêu Thần nhắc lên sâu trong nội tâm không nguyện ý nhất đối mặt chuyện, đồng thời cũng nhớ lại năm xưa, nhớ lại khi đó hắn lựa chọn.

Xích Đông là Giang Nam màu mỡ khu vực một cái tiểu hình môn phái đệ tử, dựa vào không tệ thiên phú, thời gian hai mươi năm, theo nhập môn đến thành công lên cấp Luyện Khí Kỳ, có thể là bởi vì bị ca ngợi quá nhiều, Xích Đông bắt đầu cảm giác mình thật rất không tài, hẳn không biết có Thất Thần Tông, không chỉ có sáu Tà Tông, lại càng không biết thế gian ẩn núp thánh địa, không để ý sư môn khuyên can, giữ vững đi ra ngoài tu hành, cũng chính là lần đó đi ra ngoài.

Không biết nên nói hẳn vận khí quả thực quá tốt, hay lại là quá kém, rồi đi sư môn không bao lâu liền đụng phải một người tu sĩ, tu sĩ kia là một gã Yêu Tu, Yêu Tu cùng nhân loại tu sĩ coi như là địch thủ cũ rồi, tự nhiên không thể sống chung hòa bình.

Không ao ước, tu sĩ kia chẳng qua là giờ tay lên một chỉ, Xích Đông cũng cảm giác được thân thể của mình bên trong ít một chút đồ vật, nhưng mắt cái gì hẳn lại không biết.

"Người, làm cho ta chuyện, nếu không chết!" Tu sĩ kia sau khi nói xong, Xích Đông chỉ cảm thấy đầu đau nhói, tựa hồ lập tức phải nổ tung bình thường, trong môn phái thiên tài, vừa ra cửa liền đụng phải như vậy sự tình, hẳn tương đối khó chịu.

"Lão phu là Nguyên Thần Huyền Cảnh chi tu, người làm việc cho ta, chỉ mới có lợi." Xích Đông đang chuẩn bị liều mạng thời điểm, tu sĩ kia mở miệng lần nữa.

"Nguyên Thần. . . Nguyên Thần Huyền Cảnh." Xích Đông nghe vậy kinh ngạc không ngậm miệng được, hẳn nơi ở môn phái tu vi cao nhất người chẳng qua chỉ là Thai Thành Trung kỳ, cách trong truyền thuyết Nguyên Thần Huyền Cảnh, một trời một vực, mà hẳn lại gặp được như vậy có trong truyền thuyết tu vi người.

Người bị ai nhất địa phương, có chừng một loại là không thấy rõ chính mình, cũng không thấy rõ người khác, buồn cười Luyện Khí Kỳ Xích Đông còn nghĩ liều mạng, cái này giống như là một con kiến chế biến trước muốn cùng Cự Long liều mạng, không chỉ có thể cười, càng là thật đáng buồn.

Sau đó Xích Đông biết được, hẳn đã bị Nguyên Thần lão yêu in dấu bên trên rồi ẩn ký, lấy hẳn Nguyên Thần tu vi, chỉ cần nghĩ, tùy thời cũng có thể giết chết chính mình, ngay từ đầu Xích Đông huyết khí phương cương, thà chết chứ không chịu khuất phục, nhưng Nguyên Thần lão yêu chỉ nói một câu nói: "Muốn chết mình tùy thời có thể."

Chính là một câu nói như vậy, Xích Đông thỏa hiệp, bởi vì hẳn phát hiện, hẳn căn bản không có dũng khí đi chết. Ba năm qua, hẳn bị phân phối đến bây giờ nơi ở khu vực, là Nguyên Thần lão yêu thu thập hải đồng, không biết tại sao Nguyên Thần lão yêu không dám hẳn phách lối, chỉ dám theo các nơi thu góp, hơn nữa một cái địa phương sẽ không cần cầu quá nhiều.

Thời gian dài làm cho này lão yêu làm việc, cũng không có nhường Xích Đông hiểu toàn bộ, hẳn chỉ biết là Bàn Long sông dọc theo bờ, chỉ cần không phải đại đô thị, đều có rất nhiều cũng giống như mình tu sĩ đang làm giống vậy sự tình. Lần này chứng kiến Tiêu Thần cường đại vô cùng chiến lực, hơn nữa cái này là tiền bối cũng có ý giải cứu hẳn, nhưng đúng là như vậy, hẳn mới không muốn kéo Tiêu Thần xuống nước, dù sao hẳn cũng có thể đại khái nhìn ra, Tiêu Thần mặc dù lợi hại, nhưng cũng không có đạt tới truyền thuyết không tin được cảnh.

Mà trong truyền thuyết, Nguyên Thần Huyền Cảnh là một cái phi thường thần kỳ cảnh giới, thấp hơn cái cảnh giới kia người, bất kể thế nào lợi hại, cũng không thể là không tin được cảnh tu sĩ đối thủ, thậm chí không có nửa điểm hi vọng. Trong truyền thuyết, đó là một cái nhường toàn bộ không tin được cảnh bên dưới tu sĩ tuyệt vọng cảnh giới.

"Cái gì a, cái này khác không phải rất thương tâm sao?" Xích Đông cúi đầu trên đất, cũng không biết, Tiêu Thần không biết lúc nào lần nữa ngồi ở trước ngòai chỗ đó, giờ phút này mở miệng, Xích Đông đột nhiên ngừng đầu mới nhìn thấy.

"Không có có dũng khí đi chết, vậy thì lưu đủ dũng khí sống khỏe mạnh." Xích Đông không biết nên nói cái gì, đối mặt Tiêu Thần hảo ý, Xích Đông phi thường muốn tiếp nhận, nhưng hẳn thật không biết nên làm sao mở miệng.

"Đối phương nhưng là Nguyên Thần tu sĩ, người không cứu được ta, người là ai đều không cứu được, không cứu được thôn dân. . ." Xích Đông điên cuồng rống to.

"Đúng vậy, không có thể cứu bên dưới bọn họ, lại một lần nữa không có thể cứu bên dưới bọn họ. " Tiêu Thần thần sắc có chút âm đạm, "Nhưng ít ra cứu người đi."

"Người căn bản không biết, người có như vậy tu vi, nên làm hiểu thêm Nguyên Thần Huyền Cảnh đại biểu cái gì, người dựa vào cái gì?" Xích Đông kiềm nén quá lâu, giờ phút này hoàn toàn thả ra thời điểm, hoàn toàn quên mất ở trước mặt hẳn cũng là một vị tu sĩ cường đại, quên mất đối phương không cần phải nghe hẳn lời nhai, quên mất đối phương không có nhất định phải giúp hẳn căn phải.

"Vậy thì như thế nào? Ta cũng đúng lúc muốn cùng Nguyên Thần tu sĩ qua qua tay đây." Có lẽ lúc trước Tiêu Thần không có nửa điểm nắm chặt đối phó Nguyên Thần tu sĩ, mà bây giờ bất động rồi, không giải thích được có Thần Niệm lực lượng, đã có nhất định tư bản, cộng thêm hẳn Ly Hôn Thuật, cái này thuật đang cùng nắm giữ Thần Niệm hoặc là Nguyên Thần tu sĩ lúc chiến đấu mới có thể thể hiện chân chính cường đại, đây cũng là Tiêu Thần dựa vào.

"Người. . ." Xích Đông rung rung cặp mắt tròn mắt nhìn Tiêu Thần, người trước mắt không giống như là thần chí không rõ người điên, đồng thời cũng không là cái gì cũng không biết ngớ ngẩn, tại mình bạch đối thủ là Nguyên Thần tu sĩ sau đó, hẳn vẫn nói ra lời như vậy, tu luyện đến nước này người, nói đầu não nóng lên cũng là khả năng không nhiều, như vậy chỉ có một loại tình huống, đối phương là thật muốn cùng Nguyên Thần tu sĩ giao chiến, đối kháng.

"Ta chỉ hỏi ngươi một câu." Tiêu Thần kéo Xích Đông, vừa nói, Xích Đông nhìn đến Tiêu Thần, trong mắt ánh mắt phức tạp, "Ngươi nghĩ như vậy liên tục, hay lại là muốn thay đổi?"

"A, ta. . ." Xích Đông nghe rất rõ, nhưng hần do dự, "Ta thật có thể không?"

"Nghĩ, vẫn không muốn." Tiêu Thần lặp lại hỏi.

"Muốn!" Xích Đông cắn răng nói.

"Suy nghĩ gì?" Tiêu Thần toét miệng cười một tiếng, cổ ý hỏi.

"Ta phải cải biến, ta nghĩ rằng nhặt lên mơ mộng, ta không nghĩ tại tiếp tục như thế." Xích Đông mở miệng, đã là rống lớn đi ra. "Ha ha ha. . ." Tiêu Thần cười lớn đi xa, Xích Đông cũng đi theo Tiêu Thần nhịp bước.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 207: Giang Trung Đảo

Xích Đông đi theo Tiêu Thần sau khi rời đi, do Tiêu Thần mang theo hần bay về phía Nghịch Thương Thiên nơi ở phương hướng, mặc kệ sau này thế nào dự định, Tiêu Thần luôn là trước phải cùng Nghịch Thương Thiên hội hợp, rồi sau đó không tới một ngày, Tiêu Thần cùng Nghịch Thương Thiên hai người là tương hướng mà đi, rất nhanh liền đụng nhau.

"Ừ? Mùi vị gì, thối như vậy?" Tiêu Thần xa xa liền thấy đang ở hướng hần bay tới Nghịch Thương Thiên, hơi chút đến gần một chút, hần lại hỏi một luồng hơi thối.

"Ngươi nhắc lại cái này ta không để yên cho ngươi." Nhắc lên cái này Nghịch Thương Thiên lập tức liền nổi lên, một bộ muốn đánh đau Tiêu Thần đáng về.

"Được, vậy ngươi phải cách ta xa một chút." Tiêu Thần nghiêm túc trả lời.

"Tiền bối, ngài trên người mùi vị thật chỉ cần ba ngày sau thì sẽ tiêu tán." Trước mắt vị này Xích Đông nhưng là không xa lạ gì, trước hần cùng Nê Mã chính là bị hần theo đuổi chừng mấy ngày.

"Ừ? Ngươi là cái đó đi theo đầu ngựa hồng tiêu tử?" Nghịch Thương Thiên nghe vậy xoay mặt nhìn về phía Xích Đông, một cái liền nhận ra được.

"Đang là tại hạ, tiền bối không cần lo ngại." Xích Đông cung kính nói, hần làm sao có thể đủ nghĩ đến, mấy ngày tới liền tiếp gặp phải luồng tên kỳ quái người, không có một phải phải đến cận đầu, không đối ứng nên nói, một cái so một tên kỳ quái, một cái so một cái càng khó dây dưa, thực tế bởi vì làm do trên người liên truy sát mấy ngày mấy đêm, một người khác càng là chẳng qua là bất gặp đánh liền thiên hôn địa ám, vốn tưởng rằng là tính khí vô cùng kỳ quái Lão Quái, nhưng trên thực tế quả thật giống như Ngoan Đồng bình thường hiền lành tu sĩ.

"Ba ngày, xa xa đi ra." Tiêu Thần nghe được Xích Đông nói như vậy, lên tiếng một chút nhưng bộ ý tứ cũng không có.

"Ta chính là không đi, ngươi có bản lĩnh tới cản ta." Nghịch Thương Thiên ôm tay vừa nghiêng đầu, căn bản là cho Tiêu Thần mặt mũi.

"Thối thành như ngươi vậy, còn cản ngươi? Ngươi nằm mơ đi?" Coi như đối phương không nể mặt mũi nằm trong dự liệu, nhưng Tiêu Thần vẫn là không có dự định thật dễ nói chuyện.

Sau đó một đoạn thời gian rất dài đều là Tiêu Thần cùng Nghịch Thương Thiên tại hồ khắp, mặc dù cũng không có vì vậy mà nhượng hành trình chậm lại, nhưng là nhượng Xích Đông xác xác thật thật kiến thức cái này hai vị tiền bối cao nhân chỗ bất phạm, cái này trong thời gian ngắn là hoàn toàn lật đổ Xích Đông đối với cao nhân tiền bối nhận biết.

"Ngươi nói thế nào gia hỏa a, xác thực rất có ý tứ, bất quá ta có một chút không nghĩ ra." Ba ngày sau, Nghịch Thương Thiên trên người mùi thối quả nhiên hoàn toàn tiêu tán, nhắc lên Nê Mã thời điểm, hần vẫn hận đến nghiêng răng nghiêng lợi, nói cái gì đều phải hung hăng đánh một trận.

"Có cái gì không nghĩ ra?" Nghịch Thương Thiên tùy ý hỏi.

"Ta xem hán không giống như là thị sát hạng người, nhưng vì cái gì làng chài sẽ là thảm như vậy hình dáng." Tiêu Thần hồi tưởng lại cùng Nê Mã tiếp xúc thời điểm toàn bộ, thế nào cũng nghĩ không thông, như vậy Nê Mã sẽ như vậy tùy tiện tàn sát hết một cái làng chài nhỏ.

"Cái này ta cũng không biết, ta đi đến lúc đó, thôn dân đã chết hết, mặc dù ta không nhìn thấy là ai động thủ, nhưng hiện trường chỉ có hai người này, nghĩ đến chính là bọn hán không có sai." Nghịch Thương Thiên là bởi vì nhận được không giải thích được công kích mới có thể truy sát Nê Mã, trên thực tế làng chài tình trạng hán không có thấy, hán cũng không thể nào quan tâm.

"Tiêu tử, ngươi nói, những người kia các người giết chết sao?" Nghịch Thương Thiên nói xong quay đầu nhìn một bên Xích Đông nói.

"Đúng là Nê Mã giết chết, nhưng cũng có thể nói không phải." Xích Đông nào dám có giấu giếm, vội vàng trả lời.

"Ồ, vậy làm sao nói?" Tiêu Thần cũng đem đầu vòng vo nhìn đến Xích Đông hỏi.

"Nê Mã có tính hai mặt Cách, không biết lúc nào sẽ thức tỉnh người thứ hai Cách, thứ một người chính là người bọn gặp qua như vậy, mà cái thứ hai chính là không gì sánh được thị sát, đã là đến nhân rồi không chuyển gì liền giết người loại trình độ đó." Xích Đông vội vàng giải thích.

"Thần kỳ như vậy, vừa nói như thế, ta đến thật là có vấn đề muốn hỏi một chút hán." Tiêu Thần mình và Nê Mã cũng có một tí giống nhau, mặc dù hán là một người Cách hai cái thân thể, nhưng tương tự là yêu cầu chuyển đổi, mà hán là không biết rõ làm sao chuyển đổi, có lẽ cái này Nê Mã có thể đổi với hán có trợ giúp, bây giờ Tiêu Thần ngược là có chút hối hận để cho chạy Nê Mã rồi, bất quá đối với đã xảy ra sự tình, Tiêu Thần không thích, càng không có thói quen đi hối hận, chẳng qua là trong lòng âm thầm ghi nhớ, lần sau nếu là còn có thể gặp lại sau nhất định phải đưa cái này dò nghe.

"Chúng ta đi xuống đi, cái này cũng có một không sai biệt lắm làng chài nhỏ,

Cũng ở đây Bàn Long sông nhánh sông, hơn phân nửa nơi đây cũng có giống như Xích Đông người đang là lão kia yêu làm việc." Tiêu Thần chỉ chân chỗ tiếp theo đã mơ hồ có thể thấy thôn đường viên địa phương nói.

Nghịch Thương Thiên chẳng qua là phụ trách đi theo Tiêu Thần đi khắp nơi, cũng không chủ động phát biểu ý kiến, mà Xích Đông tại trước mặt hai người, giống như là không biết chậm bao nhiêu bối phận nhỏ đứa bé, lại không dám nói nhiều nữa chữ.

Cứu Bàn Long sông dọc theo bờ ở dân đã là vội vàng ở trước mắt, Tiêu Thần cũng không định chờ tới nơi đây thu nạp hải tặc từ người xuất hiện, mà là lựa chọn chủ động đánh ra, dựa theo Xích Đông cách nói, đây là hàng năm đều phải muốn đi làm chuyện, mà năm nay hoạt động lại vừa mới tiến hành, nếu là muốn ở chỗ này chờ thêm một năm mới xử lý lời nói, không biết được bao nhiêu người vô tội chịu nạn, hơn nữa, nếu như vận khí tốt lời nói, cũng có thể vừa vặn vượt qua.

Lùi một bước nói, coi như không gặp được, bên cạnh bọn họ còn có một cái đã từng cũng đã làm cái này Xích Đông tồn tại, phải tìm được người cũng không phải rất khó khăn, cứ như vậy bọn họ rất nhanh đáp xuống cái này làng chài nhỏ phụ cận.

"Sẽ không sai, thôn này giống vậy không có thể thoát khỏi may mắn, ta đã cảm nhận được hán." Mới vừa đến gần thôn, Xích Đông liền mở miệng nói.

Đây là Nguyên Thần lão yêu đánh lên ấn ký phía sau hán đạt được một loại năng lực, cũng là tất cả bị đánh bên trên ấn ký người đều có thể thu được năng lực, chính là có thể lẫn nhau cảm ứng được trên người có giống vậy ấn ký người, đương nhiên loại cảm giác này cũng có hạn chế, muốn tại nhất định phạm vi mới có thể có hiệu lực, cái phạm vi này đại khái chính là một trăm dặm trong khoảng, nói cách khác, một người khác giống như Xích Đông người, ngay tại chu vi một trăm dặm trong khoảng.

Một phạm vi trăm dặm đối với phạm nhân mà nói đã là một cái không Tiểu Phạm vậy, phải nói là rất phạm vi lớn, coi như là đối với lúc trước Tiểu Tiêu Thần thư đến, muốn tại phạm vi một trăm dặm trong khoảng tìm người, độ khó cũng là rất lớn, nhưng giờ phút này bất đồng rồi, trời xui đất khiến bên dưới có Thần Niệm lực lượng, mà Thần Niệm lực lượng cơ bản nhất cũng là sơ cấp nhất vận dụng chính là dùng để thăm dò, là có muốn lực soát phương viên trăm dặm, quả thật không tính là việc khó gì, hơn nữa sẽ rất nhanh.

"Xích Đông, người ấn ký kia có thể hay không để cho ta cảm giác một chút" Tiêu Thần mở miệng nói.

"Tiền bối mời." Xích Đông không do dự, lập tức liền cởi ra một cái tay áo, nhường Tiêu Thần chứng kiến tại hán bên phải trên cánh tay một người giống một con cá giống nhau ký hiệu.

"Chính là cái vật này sao?" Tiêu Thần trầm nghĩ trong lòng, sau đó Thần Niệm lực lượng thả ra bắt đầu bao trùm lên con cá này hình ấn ký.

Ngay tại Tiêu Thần Thần Niệm lực lượng vừa mới chạm được Xích Đông trên tay hình cá ấn ký thời điểm, không biết bao xa bên ngoài một nơi trong thủy phủ, không hề cái này Bàn Long Giang Âm mưu kế Nguyên Thần lão yêu khẽ ồ lên một tiếng, hiển nhiên là phát hiện Tiêu Thần cử động, bất quá hán cũng chỉ là cảm giác ấn ký bị Thần Niệm dò xét, lại cụ thể đồ vật, bằng hán Nguyên Thần Huyền Cảnh tu vi, còn không thể nào tại quá xa địa phương cảm giác.

Có thể khiến dùng thần niệm lực lượng tu sĩ, không thể nghi ngờ là Thái Thành Hậu kỳ, mà Thái Thành Hậu kỳ tu sĩ, đã coi như là không nhỏ chiến lực, nếu là ngăn trở lão yêu kế hoạch, tất nhiên cũng sẽ sinh ra rất không tốt hiệu quả, vạn nhất nếu là Nguyên Thần hoặc là Nguyên Thần lấy bên trên tu sĩ, vậy thì không phải là ngăn trở đơn giản như vậy, rất có thể sẽ phá hư toàn bộ kế hoạch, lần này lão yêu quyết định vội vàng xử lý cái phiền toái này.

"Nhường Nê Mã, của đồng cùng nước chó điều tra người dưới quyền, nhìn xem là ai bị tu sĩ chú ý tới." Lão yêu hướng về phía Hắc Ám Động Phủ một góc nói, rồi sau đó cũng không người trả lời, chẳng qua là mơ hồ chứng kiến trong bóng tối, có một cái giống vậy Hắc Ám bóng người rời đi.

Làm Tiêu Thần cùng Nghịch Thương Thiên Xích Đông ba người tại lục soát địa phương là lão yêu thu thập hài đồng người thời điểm, lão yêu Động Phủ người cũng mang theo lòng bất Tiêu Thần mệnh lệnh đang ở hướng lão yêu thủ hạ mấy cái bá chủ đi.

Nguyên Thần lão yêu thủ hạ ba gã kiện tướng đặc lực, Nê Mã, cua đồng cùng nước chó, bọn họ đều là Thái Thành Hậu kỳ Yêu Tu, hơn nữa tổng thể Yêu Thú huyết mạch đều cũng coi là thượng cấp, sức chiến đấu cũng vượt qua tầm thường cùng cảnh giới Yêu Tu không ít, cho tới nay đều là lão yêu tâm phúc.

Lần này lão yêu truyền lệnh nhường ba người cùng nhau tìm kiếm Tiêu Thần, có thể hẳn đối với chuyện này cũng phi thường coi trọng, dù sao hẳn không giống Xích Đông, sinh ra ở môn phái nhỏ, thực lực cũng nhỏ yếu, hẳn chính là vô cùng rõ ràng tu giả giữa luật sắt, đồng thời cũng bởi vì chiếm được càng cao, nhìn đến càng xa.

Lão yêu đồng thời cũng vô cùng rõ ràng biết, chính mình chút tu vi này tại chính thức Đại Thần Thông tu giả trong mắt, cái gì cũng không tính được, nếu như bị Thất Thần Tông chú ý tới hẳn bây giờ hành động, nói không phải lập tức sẽ loại bỏ đội ngũ truy sát.

Như vậy thứ nhất, hẳn muốn phải tại Thất Thần Tông thủ hạ chạy thoát, vậy cơ hồ là không thể nào, hơn nữa, nếu như gieo họa Phạm Trần tội danh chắc chắn, đến lúc đó đối phó hẳn có thể không riêng gì Thần Tông Chính Đạo.

Cùng lúc đó, Bàn Long trên sông một nơi mặt sông cực kỳ rộng rãi địa phương, một đám người đang ở bờ sông tụ tập, xem bộ dáng là đang làm phép, sau đó gặp mặt bên trên cũng chưa từng xuất hiện đặc biệt gì hiện tượng, nhưng không biết bọn họ rốt cuộc là đang làm gì vậy.

Một nhóm hơn trăm người, bọn họ tại bờ sông không ngừng biến đổi tay này Quyết, ước hẹn sờ qua gần nửa canh giờ, rồi sau đó hơn một trăm người cùng thu tay lại lại hướng đến Giang Trung một chút, mỗi người trên ngón tay đều thả ra một cái ánh sáng liên đưa vào Giang Trung.

Sau đó bọn họ cánh tay đồng loạt thu về, trên tay bọn họ duỗi vào trong nước ánh sáng liên cũng theo đó thu về, sau một khắc toàn bộ mặt sông giống như là sôi trào giống nhau, cũng mà còn có chấn động kịch liệt truyền tới, không qua bao lâu, một người giống tiểu đảo một vật tách ra mặt nước nổi lên, trên đảo nhỏ liền với hơn trăm cái ánh sáng liên, đứng là trên mặt sông tu sĩ phát ra, tại đảo nhỏ này sau khi xuất hiện, tại nó bốn phía, lại nổi lên bốn tầng đá, bốn tầng đá màu sắc không đồng nhất, hình dáng nhưng là độc nhất vô nhị, nổi lên mặt nước sau kế tục hướng lên, lại là bay ở rồi tiểu đảo chung quanh.

"Rốt cuộc lại đến lúc này, không biết lần này ta Giang Nam sẽ lại sẽ có cái gì hình dáng biểu hiện." Làm phép người một người trong đó bà lão nhìn đến xuất hiện tiểu đảo, trên mặt lộ ra mỉm cười.

"Chúng ta cũng đi thôi, Yêu Thú cũng không kém nên đi ra." Một người khác mở miệng sau khi nói xong trước tiên hóa thành một vệt sáng biến mất, hẳn cũng không có mượn bất kỳ Pháp Khí, cái kia liền chỉ có một cái khả năng, người này là Nguyên Thần trở lên tu vi tu sĩ.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 208: 5 cô nương

Tại người mở miệng sau khi rời đi, còn lại hơn trăm người cũng lần lượt hóa thành Lưu Quang bay đi, nguyên trước tiên ở nơi này mà hơn trăm tên tu sĩ, không có một sử dụng Pháp Khí, nói cách khác, tụ tập ở chỗ này trăm người, không có một là Nguyên Thần dưới đây tu vi, nhiều như vậy Nguyên Thần tụ tập cùng một chỗ theo dưới nước kéo ra hòn đảo nhỏ này, để làm gì, trừ bọn họ ra, tựa hồ còn không người biết.

Thời gian trôi qua gần nửa ngày, Tiêu Thần một nhóm ba người cũng sớm tìm được phụ trách mảnh địa khu này thu góp hài đồng tu sĩ, người kia cũng là một gã cùng Xích Đông tu vi không sai biệt lắm Luyện Khí tu sĩ, chẳng qua hiển nhiên không phải mỗi người đều có kiên định nội tâm, hẳn đã bản thân bị lạc lối.

Đối với cái này hình dáng người, Tiêu Thần không phải là không muốn cứu, mà là không cứu được, liền giống như Thần Y cũng vĩnh viễn không trị hết một cái giả bộ bệnh người, nguyên nhân ở chỗ, "Bệnh nhân" bản thân không nghĩ khôi phục, dù cho người có thần thuốc, tất cả đều là phí công.

Theo tu sĩ này trên người, Tiêu Thần biết được, hẳn không phải ngựa bần thủ hạ, hẳn thu thập được hài đồng, đưa về cua đồng Đại Vương Động Phủ, cũng biết cua đồng Đại Vương Động Phủ nơi ở, nhiều hơn nữa tin tức, tu sĩ này liền cũng không biết.

Hắn thậm chí đã quên mất mình là như thế nào luân lạc tới bây giờ lần này ruộng đất, không có gì để nói, Tiêu Thần phế bỏ rồi hẳn tu vi, mặc kệ tự sinh

tự diệt, vốn là người như vậy, giết hán đi đối với hán đối với thế giới mà nói đều là chuyện tốt, chẳng qua Tiêu Thần chưa bao giờ lấy Chấp Pháp Giả tự cho mình là, hán tin chắc, thế giới thế nào, không tới phiên hán tới quyết định.

Liên quan tới của đồng, Xích Đông có biết một, hai, hán nói cho Tiêu Thần, đó là cùng ngựa bần giống nhau Thai Thành Hậu kỳ Yêu Tu, nhiều hơn nữa bằng thân phận của hán, cũng không khả năng lại biết.

Bọn họ tìm không được ngựa bần, dưới mắt cũng chỉ có từ nơi này của đồng tới tay, khi biết của đồng Động Phủ nơi ở sau đó, Tiêu Thần quyết định một người đi, khiến Nghịch Thiên mang theo Xích Đông cứ như vậy vùng ven sông trừ đi là lão yêu liên quan (khô) cái này thương thiên hại lý cử chỉ người, có thể cứu liên cứu, không thể cứu cũng không cần lạm sát, đây là Tiêu Thần yêu cầu duy nhất, rồi sau đó bọn họ liền bắt đầu chia nhau hành động.

Đối thủ không phải Nguyên Thần tu sĩ, Tiêu Thần không hề sợ hãi, bởi vì hiện tại hán, có như vậy tư bản, cũng có như vậy thực lực, coi như thật gặp phải kẻ tàn nhẫn không phải là đối thủ, Tiêu Thần cũng còn có không gian trong cơ thể Kiếm Linh làm lá bài tẩy, đây là liên đại biểu Thai Thành chiến lực mạnh nhất Hiên Viên Ngọc Hạo đều không làm gì được đồ vật, càng không cần phải nói trên thế giới này có bao nhiêu Thai Thành tu sĩ có thể có Hiên Viên Ngọc Hạo mạnh mẽ.

Duy nhất còn cần Tiêu Thần thời khắc lo lắng, chính là Thanh Minh Châu ẩn bên trong cái đó nữ thể chính mình, bởi vì không biết thân thể chuyển đổi điều kiện, Tiêu Thần tùy thời đều gặp phải bỗng nhiên liên phát sinh chuyển đổi khả năng, mặc dù không nhất định nữ thể sức chiến đấu yếu, nhưng Tiêu Thần đối với hán hiểu phi thường có hạn, căn bản không phát huy ra vốn nên là nắm giữ sức chiến đấu, nếu là đang cùng đồng giai tu sĩ trong chiến đấu đột nhiên phát sinh biến cố, như vậy rất có thể sẽ cho Tiêu Thần mang đến hủy diệt tính đã kích.

Giờ phút này Tiêu Thần cũng không cần cân nhắc cái khác càng nhiều tai hại, biết rõ hai bức thân thể chuyển đổi điều kiện đã là vôi vàng ở trước mắt, sau đó từ chỗ nào xuống tay, nhưng vẫn là Tiêu Thần khổ não chuyển.

"Mờ mắt, nhắm mắt." Theo tu sĩ kia cái kia bên trong biết được của đồng Động Phủ cách có một khoảng cách, Tiêu Thần ở trên đường thời điểm không có một khắc không phải đang suy tư cái này ải này chốt hai cái lời, biết rõ cái này, cũng liền có thể cùng nắm giữ chuyển đổi phương pháp, cũng không do Tiêu Thần không cần lo.

"Nhắm mắt, chẳng lẽ là, Tinh Đồng!" Tiêu Thần tại không ngừng lặp lại cái này mờ mắt nhắm mắt bốn chữ, đột nhiên nghĩ đến một loại khả năng tính.

Tinh Đồng là hán theo Thanh Minh Châu ẩn nơi đó sớm nhất thu được ích lợi, cũng là cái có thể phát triển nghịch thiên năng lực, theo hán gây nên, Đại Thành sau đó Tinh Đồng, có thể quét nhìn Tam Thiên Thế Giới, thấy rõ Bốn Nguyên đạo ngân, cái này có nhiều nghịch thiên Tiêu Thần là không có cách nào cụ thể cảm giác, nhưng chỉ là biết như vậy công năng, cũng biết cảm thấy không yếu rồi.

Giờ phút này nghĩ tới con mắt, hán liền nghĩ đến cái này thật lâu không cần năng lực, nếu như cái này cùng Tinh Đồng có liên quan, chuyện kia trở nên đơn giản.

Nghĩ tới cái này, Tiêu Thần lập tức dừng lại Phi Kiếm rơi trên mặt đất, hán cũng không muốn ở trên không ném thử, vạn nhất xảy ra ngoài ý muốn, đó chính là từ trời cao rớt / rơi, mặc dù hán cường độ thân thể có thể đủ chịu được như vậy lực trùng kích, nhưng không có nghĩa là cái kia chính là một cái vui sướng thể nghiệm.

Phía dưới là sông Bàn Long dọc theo bờ,

Nơi đây coi như là nhân mạch hi hữu tới hiểm địa, Tiêu Thần ngược lại cũng sẽ không lo lắng bị người chứng kiến, vì vậy tại chỗ liền bắt đầu điều động Thanh Minh linh lực phát động Tinh Đồng.

Tinh Đồng Thủ Phát, Tiêu Thần đã sớm có thể làm được do tâm, mặc dù rất lâu không cần, nhưng giờ phút này sử dụng cũng không có cái gì trở ngại, tùy tiện liền phát động, tại mở ra Tinh Đồng sau đó, Tiêu Thần không thấy được là, hán mắt trái giống như vũ trụ trời sao giống nhau sáng chói đồng bên trong, có một vì sao đặc biệt sáng.

Mặc dù Tiêu Thần không thấy được, nhưng hán có thể cảm giác được, lần này mở ra Tinh Đồng rồi, là cùng lúc trước có chút không giống, nếu là bình thường có lẽ Tiêu Thần chỉ sẽ cho rằng là quá lâu không có sử dụng, cảm giác không đúng, nhưng hán là mang theo ném thử mục đích tới mở Tinh Đồng, giờ phút này phát hiện có không đúng, càng làm hán mừng rỡ khôn kể xiết.

"Nói không chừng chính là cái này." Tiêu Thần chấn động trong lòng, phát hiện hai cổ thân thể giữa chuyển hóa điều kiện khả năng đã bị hán phát hiện, Tiêu Thần hận không được lập tức tìm ra loại này bất đồng, lập tức nắm chắc lẫn nhau chuyển đổi phương pháp.

Mang theo như vậy tâm tư, Tiêu Thần bắt đầu tìm tòi nghiên cứu lên cho tới bây giờ không có tìm tòi nghiên cứu qua Tinh Đồng không rõ, năng lực này là Thanh Minh Linh Thể cho Tiêu Thần mang đến chỗ tốt, hán cũng rất nhiều lần nhờ vào đôi mắt này, không nói trước còn chưa trưởng thành năng lực, ngay tại lúc này đã tồn tại rất nhiều năng lực, Tiêu Thần đều không có thể từng cái hiểu.

Mở ra Tinh Đồng trạng thái sau đó, Tiêu Thần bắt đầu cảm thụ con mắt biến hóa, hán đầu tiên cảm nhận được là Tà Mục bất đồng, đi theo loại cảm giác này, Tiêu Thần một mực ở hướng cấp độ càng sâu địa phương ngược dòng, hán phát hiện, dần dần Tiêu Thần ánh mắt bắt đầu trở nên mê ly lên.

Hán thấy được Tà Mục bên trong vũ trụ, nhắc tới cũng là kỳ quái, người vô luận như thế nào đều không thể trực tiếp chứng kiến chính mình con mắt mới đúng, nhưng Tiêu Thần lúc này hết lần này tới lần khác liền thấy, thấy được mắt, thấy được đồng tử, thấy được Tinh Đồng bên trong cái kia Nhất Điểm Hồng sắc Tinh Quang.

Ý niệm gây nên, cái kia màu đỏ Tinh Quang chột lóe, Tiêu Thần ý thức trong nháy mắt liền xuất hiện ở Thanh Minh Châu ẩn bên trong không gian, lần này hắn cũng không có đi đụng chạm cái kia ngôi xếp bằng ở trên trụ đá thân thể, nhưng sau đó một khắc, Tiêu Thần ý thức liền khôi phục được trong hiện thật, giờ phút này hắn đã biến thành nữ thể, nhưng Tinh Đồng cũng không có giải trừ, trước hắn cũng không biết cô gái này thể còn có thể sử dụng Tinh Đồng.

Dựa theo cùng mới vừa rồi giống nhau phương pháp, Tiêu Thần lần nữa thấy được chính mình mắt, đồng, hơn nữa thấy được cái kia màu đỏ Tinh Quang, đem hắn tập trung ý chí tại cái này màu đỏ trên ánh sao thời điểm, cùng mới vừa rồi giống nhau tình cảnh lại xảy ra, hắn xuất hiện lần nữa ở trong cơ thể Thanh Minh Châu ẩn trong không gian, vẫn là không có đụng chạm ngôi xếp bằng ở trên trụ đá thân thể, nhưng tại hạ một người trong nháy mắt, Tiêu Thần ý thức lần nữa trở lại trên thực tế thời điểm, lại biến trở về rồi nguyên lai dáng vẻ.

Như thế lặp đi lặp lại thử mấy lần sau đó, Tiêu Thần rốt cuộc tin chắc hắn đã nắm chắc hai bộ sở trường bất đồng lĩnh vực thân thể giữa chuyển đổi quy tắc, vậy kẻ tiếp Tiêu Thần liền cần học tập số lớn Ngũ Hành thuật, học thành sau đó, nữ thể chủ pháp thuật Viên Công, gần có thể đối ra Linh Thể tác chiến, như vậy trải qua Tiêu Thần lớn nhất đoán bản cũng liền không còn là đoán bản, hơn nữa sức chiến đấu cũng sẽ được tăng lên nhiều cái cấp bậc.

"Mờ mắt, nhắm mắt, nguyên lai là như vậy, cái này ngôi sao màu đỏ đại biểu là vật gì, xem ra trong thời gian ngắn là không có khả năng làm rõ ràng." Tiêu Thần trong lòng âm thầm nói, cho đến ngày nay, mặc dù Tiêu Thần trong lòng chất đọng rất nhiều không cách nào cởi ra, rất nhiều liền một chút đầu mối cũng không có nghĩ ra.

Nhưng là bây giờ cần thận hồi tưởng, cơ hồ Tiêu Thần trong lòng toàn bộ mê đoàn, đều chỉ có một ngọn nguồn, đó chính là Thanh Minh Châu, cái kia chính là cái thể giới này, nói cách khác, Tiêu Thần chỉ cần từng bước một hiểu Thanh Minh Châu, từng bước một tìm tòi nghiên cứu cái thể giới này, cái kia trong lòng mê đoàn sớm muộn sẽ biết mở.

Tiêu Thần cho nữ bản chính mình lấy cái rồi tên, hắn đem nàng gọi là Ngũ cô nương, bởi vì này dụng cụ nữ thể sở trường là Ngũ Hành pháp thuật, cho nên như thế gọi là.

Lúc này Ngũ cô nương nghiêm chỉnh mà nói vẫn còn không tính là là chiến lược, bởi vì Tiêu Thần sẽ Ngũ Hành thuật không nhiều, có thể đủ tại đồng bậc trong chiến đấu càng là cơ hồ không có, trừ một cái Vạn Kiếm Quyết có thể lấy ra dùng một chút bên ngoài, hắn quả thực không nghĩ tới còn có thể còn có khác (đừng) cái gì Ngũ Hành thuật có thể dùng đến đối địch.

Cho nên bây giờ Tiêu Thần sức chiến đấu cũng căn bản không có bao nhiêu biến hóa, chân chính chiến đấu, vẫn là phải dựa vào vốn là nhục thân tới tiến hành, cũng may coi như là đối thân thể, tu hành cảm ngộ hay lại là dùng chung, nói cách khác, sau này Tiêu Thần đang tu luyện Tâm Pháp thời điểm liền có thể gọi ra Ngũ cô nương tới tiến hành, tu hành như vậy tốc độ tại vô hình trung sẽ biến hóa nhanh rất nhiều, thậm chí có thể cùng Thần Tông một chút nghịch thiên thiên tài so sánh.

Có loại này bảo đảm, ngày sau Tiêu Thần về việc tu hành sẽ không chậm bao nhiêu, ngược lại còn khả năng sẽ rất nhanh, đây cũng là có thể cùng cùng Đại Thiên Kiêu đầu võ trọng yếu tư bản.

Tiêu Thần cách của đồng Động Phủ càng ngày càng gần, trong lòng của hắn không có vẻ sợ hãi, bởi vì hắn đã biết, cái này của đồng tu vi và ngựa bừa sấn sấn với nhau, mà chỉ cần không phải tu vi vượt qua Nguyên Thần tu sĩ, bây giờ Tiêu Thần cũng dám đánh một trận, hay lại là như vậy cạy vào, coi như không thể chiến thắng, cũng sẽ không có nguy hiểm.

"Giết người như ngóe, người này Đáng giết." Tiêu Thần trong lòng đối với thể gian thiện ác có chính hắn phán đoán phương pháp, đối với cái này loại thị sát thành tính hạng người, Tiêu Thần cũng sẽ không có một tia nương tay, cái gọi là Nhân, cũng không phải là một vị bao dung toàn bộ, vậy căn bản là Nhân, đó là bảo thủ.

"Nên làm liền ở phụ cận đây." Tiêu Thần bay ở tầng trời thấp lắm lắm, "Chọn lựa điểm trực tiếp phương pháp đi, tiết kiệm phiền toái."

"Của đồng, rút ra đây nhận lấy cái chết!" Tiêu Thần kéo đến cổ họng rống to.

Thanh âm bị Tiêu Thần có thể dùng linh lực truyền bá, trong phạm vi mấy chục dặm đều là như sấm bên tai, ngựa bừa không có lý do sẽ không nghe được, tiếp theo Tiêu Thần muốn làm là được ở chỗ này chờ nhìn một chút có động tĩnh gì, hắn hảo tỷ kỳ tìm tới của đồng.

Ước chừng đến qua mười lần hô hấp thời gian, sông vừa bắt đầu xuất hiện Dị Tượng, vô số tiểu con của theo Giang Trung bò lên bờ, sau đó mặt sông giống như là sôi trào lên, toát ra mảng lớn mảng lớn nước, tăng cường Tiêu Thần liền thấy một cái dài rộng đều vượt qua đánh bại Đại Bàng Giải lộ ra mặt nước.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 209: Cua đồng

Liên quan tới cua đồng, Xích Đông có biết một, hai, hẳn nói cho Tiêu Thần, đó là cùng ngựa bunn giống nhau Thai Thành Hậu kỳ Yêu Tu, nhiều hơn nữa bằng thân phận của hắn, cũng không khả năng lại biết.

Bọn họ tìm không được ngựa bunn, dưới mắt cũng chỉ có từ nơi này của đồng tới tay, khi biết của đồng Động Phủ nơi ở sau đó, Tiêu Thần quyết định một người đi, khiến Nghịch Thương Thiên mang theo Xích Đông cứ như vậy vùng ven sông trừ đi là lão yêu liên quan (khô) cái này thương thiên hại lý cử chỉ người, có thể cứu liên cứu, không thể cứu cũng không cần lăm sát, đây là Tiêu Thần yêu cầu duy nhất, rồi sau đó bọn họ liền bắt đầu chia nhau hành động.

Đối thủ không phải Nguyên Thần tu sĩ, Tiêu Thần không hề sợ hãi, bởi vì hiện tại hắn, có như vậy tư bản, cũng có như vậy thực lực, coi như thật gặp phải kẻ tàn nhẫn không phải là đối thủ, Tiêu Thần cũng còn có không gian trong cơ thể Kiếm Linh làm lá bài tẩy, đây là liên đại biểu Thai Thành chiến lực mạnh nhất Hiên Viên Ngọc Hạo đều không làm gì được đồ vật, càng không cần phải nói trên thế giới này có bao nhiêu Thai Thành tu sĩ có thể có Hiên Viên Ngọc Hạo mạnh mẽ.

Duy nhất còn cần Tiêu Thần thời khắc lo lắng, chính là Thanh Minh Châu ẩn bên trong cái đó nữ thể chính mình, bởi vì không biết thân thể chuyển đổi điều kiện, Tiêu Thần tùy thời đều gặp phải bỗng nhiên liên phát sinh chuyển đổi khả năng, mặc dù không nhất định nữ thể sức chiến đấu yếu, nhưng Tiêu Thần đối với hắn hiểu phi thường có hạn, căn bản không phát huy ra vốn nên là nắm giữ sức chiến đấu, nếu là đang cùng đồng giai tu sĩ trong chiến đấu đột nhiên phát sinh biến cố, như vậy rất có thể sẽ cho Tiêu Thần mang đến hủy diệt tính đá kích.

Giờ phút này Tiêu Thần cũng không cần cân nhắc cái khác càng nhiều tai hại, biết rõ hai bức thân thể chuyển đổi điều kiện đã là vôi vàng ở trước mắt, sau đó từ chỗ nào xuống tay, nhưng vẫn là Tiêu Thần khổ não chuyển.

"Mờ mắt, nhắm mắt." Theo tu sĩ kia cái kia bên trong biết được của đồng Động Phủ cách có một khoảng cách, Tiêu Thần ở trên đường thời điểm không có một khắc không phải đang suy tư cái này ải này chốt hai cái lời, biết rõ cái này, cũng liền có thể cùng nắm giữ chuyển đổi phương pháp, cũng không do Tiêu Thần không cần lo.

"Nhắm mắt, chẳng lẽ là, Tinh Đồng!" Tiêu Thần tại không ngừng lặp lại cái này mờ mắt nhắm mắt bốn chữ, đột nhiên nghĩ đến một loại khả năng tính.

Tinh Đồng là hắn theo Thanh Minh Châu ẩn nơi đó sớm nhất thu được ích lợi, cũng là cái có thể phát triển nghịch thiên năng lực, theo hắn gây nên, Đại Thành sau đó Tinh Đồng, có thể quét nhìn Tam Thiên Thế Giới, thấy rõ Bốn Nguyên đạo ngân, cái này có nhiều nghịch thiên Tiêu Thần là không có cách nào cụ thể cảm giác, nhưng chỉ là biết như vậy công năng, cũng biết cảm thấy không yếu rồi.

Giờ phút này nghĩ tới con mắt, hắn liền nghĩ đến cái này thật lâu không cần năng lực, nếu như cái này cùng Tinh Đồng có liên quan, chuyện kia trở nên đơn giản.

Nghĩ tới cái này, Tiêu Thần lập tức dừng lại Phi Kiếm rơi trên mặt đất, hắn cũng không muốn ở trên không ném thử, vạn nhất xảy ra ngoài ý muốn, đó chính là từ trời cao rớt / rơi, mặc dù hắn cường độ thân thể có thể đủ chịu được như vậy lực trùng kích, nhưng không có nghĩa là cái kia chính là một cái vui sướng thể nghiệm.

Phía dưới là sông Bàn Long dọc theo bờ, nơi đây coi như là nhân mạch hi hữu tới hiểm địa, Tiêu Thần ngược lại cũng sẽ không lo lắng bị người chứng kiến, vì vậy tại chỗ liền bắt đầu điều động Thanh Minh linh lực phát động Tinh Đồng.

Tinh Đồng Thủ Phát, Tiêu Thần đã sớm có thể làm được do tâm, mặc dù rất lâu không cần, nhưng giờ phút này sử dụng cũng không có cái gì trở ngại, tùy tiện liền phát động, tại mở ra Tinh Đồng sau đó, Tiêu Thần không thấy được là, hắn mắt trái giống như vũ trụ trời sao giống nhau sáng chói đồng bên trong, có một vì sao đặc biệt sáng.

Mặc dù Tiêu Thần không thấy được, nhưng hắn có thể cảm giác được, lần này mở ra Tinh Đồng rồi, là cùng lúc trước có chút không giống, nếu là bình thường có lẽ Tiêu Thần chỉ sẽ cho rằng là quá lâu không có sử dụng, cảm giác không đúng, nhưng hắn là mang theo ném thử mục đích tới mở Tinh Đồng, giờ phút này phát hiện có không đúng, càng làm hắn mừng rỡ khôn kể xiết.

"Nói không chừng chính là cái này." Tiêu Thần chấn động trong lòng, phát hiện hai cỗ thân thể giữa chuyển hóa điều kiện khả năng đã bị hắn phát hiện, Tiêu Thần hận không được lập tức tìm ra loại này bất đồng, lập tức nắm chắc lẫn nhau chuyển đổi phương pháp.

Mang theo như vậy tâm tư, Tiêu Thần bắt đầu tìm tòi nghiên cứu lên cho tới bây giờ không có tìm tòi nghiên cứu qua Tinh Đồng không rõ, năng lực này là Thanh Minh Linh Thể cho Tiêu Thần mang đến chỗ tốt, hắn cũng rất nhiều lần nhờ vào đôi mắt này, không nói trước còn chưa trưởng thành năng lực, ngay tại lúc này đã tồn tại rất nhiều năng lực, Tiêu Thần đều không có thể từng cái hiểu.

Mở ra Tinh Đồng trạng thái sau đó, Tiêu Thần bắt đầu cảm thụ con mắt biến hóa, hắn đầu tiên cảm nhận được là Tả Mục bất đồng,

Đi theo loại cảm giác này, Tiêu Thần một mực ở hướng cấp độ càng sâu địa phương ngược dòng, hắn phát hiện, dần dần Tiêu Thần ánh mắt bắt đầu trở nên mê ly lên, hắn thấy được Tả Mục bên trong vũ trụ, nhắc tới cũng là kỳ quái, người vô luận như thế nào đều không thể trực tiếp chứng kiến chính mình con mắt mới đúng, nhưng Tiêu Thần lúc này hết lần này tới lần khác liền thấy, thấy được mắt, thấy được đồng tử, thấy được Tinh Đồng bên trong cái kia Nhất Điểm Hồng sắc Tinh Quang.

Ý niệm gây nên, cái kia màu đỏ Tinh Quang chột lóe, Tiêu Thần ý thức trong nháy mắt liền xuất hiện ở Thanh Minh Châu ẩn bên trong không gian, lần này hẳn cũng không có đi đụng chạm cái kia ngôi xếp bằng ở trên trụ đá thân thể, nhưng sau đó một khắc, Tiêu Thần ý thức liền khôi phục được trong hiện thật, giờ phút này hẳn đã biến thành nữ thể, nhưng Tinh Đồng cũng không có giải trừ, trước hẳn cũng không biết cô gái này thể còn có thể sử dụng Tinh Đồng.

Dựa theo cùng mới vừa rồi giống nhau phương pháp, Tiêu Thần lần nữa thấy được chính mình mắt, đồng, hơn nữa thấy được cái kia màu đỏ Tinh Quang, đem hẳn tập trung ý chí tại cái này màu đỏ trên ánh sao thời điểm, cùng mới vừa rồi giống nhau tình cảnh lại xảy ra, hẳn xuất hiện lần nữa ở trong cơ thể Thanh Minh Châu ẩn trong không gian, vẫn là không có đụng chạm ngôi xếp bằng ở trên trụ đá thân thể, nhưng tại hạ một người trong nháy mắt, Tiêu Thần ý thức lần nữa trở lại trên thực tế thời điểm, lại biến trở về rồi nguyên lai dáng vẻ.

Như thế lập đi lập lại thử mấy lần sau đó, Tiêu Thần rốt cuộc tin chắc hẳn đã nắm chắc hai bộ sở trường bất đồng lĩnh vực thân thể giữa chuyển đổi quy tắc, vậy kẻ tiếp Tiêu Thần liền cần học tập số lớn Ngũ Hành thuật, học thành sau đó, nữ thể chủ pháp thuật Viên Công, gần có thể đổi ra Linh Thể tác chiến, như vậy trải qua Tiêu Thần lớn nhất đoán bản cũng liền không còn là đoán bản, hơn nữa sức chiến đấu cũng sẽ được tăng lên nhiều cái cấp bậc.

"Mờ mắt, nhắm mắt, nguyên lai là như vậy, cái này ngôi sao màu đỏ đại biểu là vật gì, xem ra trong thời gian ngắn là không có khả năng làm rõ ràng." Tiêu Thần trong lòng âm thầm nói, cho đến ngày nay, mặc dù Tiêu Thần trong lòng chất động rất nhiều không cách nào cời ra, rất nhiều liền một chút đầu mối cũng không có nghĩ vắn, nhưng là bây giờ cần thận hồi tưởng, cơ hồ Tiêu Thần trong lòng toàn bộ mê đoàn, đều chỉ có một ngọn nguồn, đó chính là Thanh Minh Châu, cái kia chính là cái thể giới này, nói cách khác, Tiêu Thần chỉ cần từng bước một hiểu Thanh Minh Châu, từng bước một tìm tòi nghiên cứu cái thể giới này, cái kia trong lòng mê đoàn sớm muộn sẽ biết mở.

Tiêu Thần cho nữ bản chính mình lấy cái rồi tên, hẳn đem nàng gọi là Ngũ cô nương, bởi vì này dụng cụ nữ thể sở trường là Ngũ Hành pháp thuật, cho nên như thế gọi là.

Lúc này Ngũ cô nương nghiêm chỉnh mà nói vẫn còn không tính là là chiến lược, bởi vì Tiêu Thần sẽ Ngũ Hành thuật không nhiều, có thể đủ tại đồng bậc trong chiến đấu càng là cơ hồ không có, trừ một cái Vạn Kiếm Quyết có thể lấy ra dùng một chút bên ngoài, hẳn quả thực không nghĩ tới còn có thể còn có khác (đừng) cái gì Ngũ Hành thuật có thể dùng đến đối địch.

Cho nên bây giờ Tiêu Thần sức chiến đấu cũng căn bản không có bao nhiêu biến hóa, chân chính chiến đấu, vẫn là phải dựa vào vốn là nhục thân tới tiến hành, cũng may coi như là đổi thân thể, tu hành cảm ngộ hay lại là dùng chung, nói cách khác, sau này Tiêu Thần đang tu luyện Tâm Pháp thời điểm liền có thể gọi ra Ngũ cô nương tới tiến hành, tu hành như vậy tốc độ tại vô hình trung sẽ biến hóa nhanh rất nhiều, thậm chí có thể cùng Thần Tông một chút nghịch thiên thiên tài so sánh.

Tiêu Thần cách của đồng Động Phủ càng ngày càng gần, trong lòng của hắn không có vẻ sợ hãi, bởi vì hắn đã biết, cái này của đồng tu vi và ngựa bừa sấn sấn với nhau, mà chỉ cần không phải tu vi vượt qua Nguyên Thần tu sĩ, bây giờ Tiêu Thần cũng dám đánh một trận, hay lại là như vậy cạy vào, coi như không thể chiến thắng, cũng sẽ không có nguy hiểm.

"Giết người như ngóc, người này Đáng giết." Tiêu Thần trong lòng đối với thể gian thiện ác có chính hắn phán đoán phương pháp, đối với cái này loại thị sát thành tính hạng người, Tiêu Thần cũng sẽ không có một tia nương tay, cái gọi là Nhân, cũng không phải là một vị bao dung toàn bộ, vậy căn bản là Nhân, đó là bảo thủ.

"Nên làm liền ở phụ cận đây." Tiêu Thần bay ở tầng trời thấp lắm lắm, "Chọn lựa điểm trực tiếp phương pháp đi, tiết kiệm phiền toái."

"Của đồng, cút ra đây nhận lấy cái chết!" Tiêu Thần kéo đến cổ họng rống to.

Thanh âm bị Tiêu Thần có thể dùng linh lực truyền bá, trong phạm vi mấy chục dặm đều là như sấm bên tai, ngựa bừa không có lý do sẽ không nghe được, tiếp theo Tiêu Thần muốn làm là được ở chỗ này chờ nhìn một chút có động tĩnh gì, hẳn hảo tỷ kỳ tìm tới của đồng.

Ước chừng đến qua mười lần hô hấp thời gian, sông vừa bắt đầu xuất hiện Dị Tượng, vô số tiểu con của theo Giang Trung bò lên bờ, sau đó mặt sông giống như là sôi trào lên, toát ra mảng lớn mảng lớn nước, tăng cường Tiêu Thần liền thấy một cái dải rộng đều vượt qua đánh bại Đại Bàng Giải lộ ra mặt nước.

"Người chính là của đồng sao?" Tiêu Thần đứng trên không trung to lớn.

"Bản vương ở chỗ này, lấy ở đâu đưa nhà quê lớn mật như thế." Tiêu Thần không biết cái này Đại Bàng Giải là từ đâu mở miệng nói chuyện, nhưng thanh âm cứ như vậy truyền đến.

"Chúng ta thương lượng, người đồng ý ta lập tức rời đi, người xem tốt như vậy chứ?" Tiêu Thần hướng về phía của đồng lớn tiếng nói.

"Cái gì thương lượng, nói nghe một chút." Cái này to Đại Hà Giải tựa hồ suy nghĩ không lớn linh quang, dễ dàng như thế liền bị Tiêu Thần nắm mũi dẫn đi một lần.

"Người động thủ tự sát, ta lập tức liền đi." Tiêu Thần vốn là không có tính toán hôm nay sự tình có thể làm tốt, mở miệng cũng không nói bất kỳ khách khí.

"Ha ha, quả nhiên là sống không nhận được, chết cho ta đi xuống." Của đồng không những không giận mà còn cười, cười Tiêu Thần không biết sống chết, sau khi nói xong trực tiếp theo dưới người hắn bay ra rất nhiều bọt, toàn bộ bay về phía Tiêu Thần.

Những thứ này trong suốt bóng bóng xem ra không có bất kỳ uy lực, nhưng Tiêu Thần cũng sẽ không bởi vì nhìn đến vô hại liền xem thường, một cái

Thai Thành Hậu kỳ lão yêu chẳng lẽ sẽ còn buồn chán đến thổi bóng ngâm (tán) chơi đùa, lập tức Tiêu Thần liền dò xét tâm tư cũng không có, trực tiếp ý kiến chính là muốn ngàn lần không thể đụng phải những thứ này bong bóng.

Trên thực tế Tiêu Thần lựa chọn cũng là không gì sánh được chính xác, Tiêu Thần giống như hồ điệp xuyên hoa bình thường tránh được toàn bộ trong suốt bong bóng sau đó, những thứ này bong bóng bay hướng Tiêu Thần sau lưng trong rừng cây, tiếp lấy Tiêu Thần liền thấy một mảnh đang yên đang lành rừng cây, trong nháy mắt sẽ không có một nửa.

"Lớn như vậy đồ vật, đánh như thế nào à?" Tiêu Thần giờ phút này trong lòng cái kia mới bắt đầu khó khăn, dù sao cái này của đồng thân thể thật sự là quá mức khổng lồ, dài rộng đều vượt qua trăm trượng, nói cách khác, chặt lên cái chùy mười đao đối với nó mà nói chỉ có thể là không đau không ngứa.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 210: Chìm tới đáy

Đối mặt như vậy đối thủ, có kinh nghiệm tu sĩ đều biết áp dụng phạm vi lớn pháp thuật hiệu quả sẽ rất tốt, mà đơn điểm công kích hiệu quả quá nhỏ, chẳng qua Tiêu Thần giờ phút này còn chưa kịp đi học tập như vậy pháp thuật, hơn nữa hắn cũng không biết như thế nào cùng như vậy đối thủ giao chiến, giờ phút này hắn có thể làm là được tận lực bắt hòa đối phương chính diện đối chiến, rong ruổi tìm cơ hội, một lần hành động khắc địch.

"Tiêu tử nhận lấy cái chết." Của đồng miệng nói tiếng người, to lớn càng của đập về phía Tiêu Thần, Tiêu Thần ý vào Tàn Yên Bộ tình diệu không ngừng né tránh hắn công kích, tại của đồng công kích bên dưới, mỗi nhất kích cũng có thể sẽ xuống thành phiến cây cối, hoặc là chính là trên đất đập ra một cái hố to, như vậy công kích coi như là Tiêu Thần muốn chống cự cũng không dễ dàng.

Tiêu Thần tránh trái tránh phải, rất sợ không cẩn thận bị đập bên trong, đồng thời hắn cũng đang không ngừng tìm cơ hội, thỉnh thoảng liền cho cái này to đại gia hòa đi lên một kiếm, là Tiêu Thần công kích đánh vào của đồng trên người thời điểm, luôn là phát ra một trận đá vàng tiếng va chạm, bị công kích địa phương chính là hoàn hảo không chút tổn hại.

Tiếp tục như vậy Tiêu Thần mặc dù sẽ không bị công kích đánh tới, nhưng hắn cũng không có cách nào phá vỡ của đồng phòng ngự, cuộc chiến đấu này chỉ có thể như vậy giằng co nữa, mà của đồng chẳng qua là đang làm động tác cơ bản, giống như là người giống nhau huy động cánh tay, nhưng Tiêu Thần lại muốn thường xuyên giữ cảnh giác hơn nữa né tránh của đồng công kích, coi như Tiêu Thần khí lực siêu quần, nhưng luôn là có hạn độ, như thế đi xuống, sẽ chỉ là Tiêu Thần trước hao hết thể lực.

Tựa hồ của đồng cũng vô cùng rõ ràng một điểm này, hắn không nhanh không chậm huy động to lớn càng của công kích Tiêu Thần, ngay cả ngay từ đầu thả ra bọt cũng không có lại dùng qua.

Quả nhiên không qua bao lâu, bởi vì hắn là có mục đích mới cùng cái này của đồng chiến đấu, cho nên coi như trong thời gian ngắn không thể làm gì được hắn cũng không thể rời đi, mà từ vừa mới bắt đầu Tiêu Thần vẫn đang né tránh của đồng công kích, một khắc cũng không có dừng xuống, giờ phút này Tiêu Thần đã có một ít cơ hết sức, một mực chân đạp Tàn Yên Bộ coi như là Tiêu Thần thể lực cũng có chút chịu không nổi.

Tiếp tục như vậy không phải biện pháp a. Tiêu Thần trong lòng âm thầm suy nghĩ.

"Chỉ có như vậy." Sau đó Tiêu Thần quyết định chủ động đánh ra, hắn mở ra Tinh Đồng, tâm thần động một cái, trong mắt hồng quang sáng lên, ý hắn biết xuất hiện ở Thanh Minh Châu ấn trong không gian, sau đó Ngũ cô nương bị đối đi ra.

"Vạn Kiếm Quyết!" Ngũ cô nương xuất hiện sau đó, chỉ thấy nàng chấp hai tay, sau đó tách ra đè xuống đất, tại của đồng phía trên xuất hiện rậm rạp chẳng chịt kiếm quang, Tiêu Thần đứng dậy giơ tay lên một chút, Hóa Khuyết Chi Thuật tùy theo phát động, mặc dù đang bờ nước Hỏa Hành lực lượng vốn là yếu kém, nhưng giờ phút này Hóa Khuyết Chi Thuật phát động chính là hoàn toàn rút ra rồi khỏi nơi này Hỏa Hành lực lượng, liền tự nhiên khắc chế Vạn Kiếm Quyết linh lực đều bị rút ra, pháp thuật này uy lực nhất thời tăng lên không ít.

Thi triển xong rồi Hóa Khuyết Chi Thuật phía sau, Tiêu Thần giơ tay lên một lần, không trung kiếm quang rồi rớt xuống, giống như trời mưa bình thường, đinh đinh đương đương đụng vào của đồng xác bên trên, ngay từ đầu công kích, của đồng hoàn toàn không thấy, mặc cho kiếm quang đánh trúng, đánh vào của đồng trên lưng kiếm quang trước tiên liền hóa thành mảnh vụn biến mất, trong nháy mắt, ba nghìn cơ thừa kiếm quang toàn bộ đụng vào của đồng trên lưng vỡ vụn, bởi vì là Ngũ cô nương thi triển pháp thuật, giờ phút này không trung còn có hai ngàn mai bên cạnh (trái phải) kiếm quang.

"Hợp." Tiêu Thần giờ tay lên hướng lên trời không hơn hai ngàn kiếm quang đánh ra một đạo pháp quyết, sau đó hơn hai ngàn kiếm quang trên không trung ngừng lại, từ từ hợp thành một chuỗi quang kiếm thật to.

"Bên dưới." Trên bầu trời kiếm quang ngưng tụ ra sau đó Tiêu Thần lần nữa giờ tay lên một lần, quang kiếm thật to thẳng tắp theo không trung rơi xuống.

Cua đồng tự nhiên biết trên đầu của hắn tình huống, chẳng qua trải qua mới vừa rồi dò xét, hắn biết Tiêu Thần lực công kích còn không phá nổi hán phòng ngự, mặc dù nhìn đến cái này Cự Kiếm khí thế hung hung, nhưng không thấy được có bao nhiêu lực công kích, hắn giờ phút này vẫn dự định chống cự bên dưới một kích này.

"Xoay chuyển." Tiêu Thần mở miệng phun ra một cái chữ, sau đó giữa rơi xuống từ trên không tới Cự Kiếm bắt đầu nhanh chóng xoay tròn, sau một khắc, quang kiếm thật to nặng nề đứng ở cửa đồng phía sau Giáp Xác bên trên, bởi vì cự lực gây nên, cửa đồng đi xuống một hăm, hoàn toàn nằm ở trên mặt đất, kiếm quang bắt đầu ảm đạm, mà trên lưng hán Giáp Xác cũng xuất hiện vết nứt, chỉ cần tại cái này hình dáng kéo dài một hồi, kiếm quang tất nhiên có thể xuyên thấu hán phòng ngự, nhưng tiếc là của đồng Giáp Xác bên trên vết nứt cũng không tiếp tục mở rộng, ngược lại thì kiếm quang đã biến mất, pháp thuật này rốt cuộc vẫn không thể nào làm gì được của đồng.

"Có cơ hội." Tiêu Thần nhận ra được kiếm quang cho của đồng tạo thành tổn thương, ý hắn biết trầm xuống, trong mắt Hồng Tinh chợt lóe, bản thể tái hiện xuất hiện, Tiêu Thần tay cầm Bích Lưu, trên không trung không ngừng mở ra thân pháp, đạp Tàn Yên Bộ làm hết sức đi công kích của đồng phía sau Giáp Xác chỗ bị thương, của đồng cũng phát giác Tiêu Thần ý đồ, làm sao sẽ ngồi coi không để ý tới.

Hắn cũng bắt đầu không còn là chỉ huy động càn của bức Tiêu Thần né tránh, mà là bắt đầu theo Giáp Xác bên dưới thả ra bọt, những thứ này xuất hiện bọt vây quanh tại chung quanh thân thể hắn, ý đồ tất nhiên là hạn chế Tiêu Thần di động, cũng chính bởi vì những thứ này bọt, khiến Tiêu Thần mỗi lần di động đều phải cẩn thận, mới vừa rồi hắn đã từng gặp qua những thứ này nhìn như xinh đẹp bọt có như thế nào to lớn lực công kích.

"Đáng ghét tiểu tử, ngươi đừng mơ tưởng." Mặc dù của đồng đã tại chọn lựa các biện pháp phòng ngừa Tiêu Thần thành tựu, nhưng Tàn Yên Bộ quả thực tinh diệu, mỗi lần cũng có thể nguy hiểm lại càng nguy hiểm thoát được hắn thả ra bọt, mà Tiêu Thần công kích vẫn còn không dứt rơi vào trên lưng hắn bị ánh sáng nói đánh ra vết nứt địa phương, tại nhiều lần đứng máy bên dưới, những thứ này vết nứt mơ hồ có mở rộng khuynh hướng, liên tục như vậy lời nói, sớm muộn cũng sẽ bị Tiêu Thần phá vỡ.

Lúc này của đồng hiểu, hắn lôi kéo thân hình không lồ bắt đầu hướng sông Bàn Long di động, hắn vốn là trong nước sinh vật, ở trên bờ tác chiến tự nhiên không thể hoàn toàn phát huy thực lực của hắn, giờ phút này vì phòng ngừa Giáp Xác bị Tiêu Thần đánh nát, nó quyết định trước quay về trong nước lại nói.

Thả hồ về rừng, vô cùng hậu hoạn, một điểm này Tiêu Thần tự nhiên rất rõ, nhưng thân dài rộng đều vượt qua trăm trượng của đồng, trọng lượng cơ thể ít nhất cũng ở đây triệu cân, như vậy sức nặng coi như là Tiêu Thần cũng chỉ có thể mệnh mỏng than thở, nhưng không hề làm gì sẽ để cho của đồng rời đi lời nói, vậy thì không phải là Tiêu Thần làm thành.

Tiêu Thần dừng lại công kích, lại mở ra Tinh Đồng, hắn dự định lại gọi ra Ngũ cô nương tiến hành cùng mới vừa rồi giống nhau một đòn, lời như vậy nhất định có thể đủ phá vỡ của đồng phòng ngự, vốn là hắn mới vừa rồi cũng đã nghĩ (muốn) tiếp lấy lại phát động Vạn Kiếm Quyết hợp kích, nhưng đang làm phép thời điểm phát hiện không thể liên tục sử dụng, vì vậy Tiêu Thần mới đem Ngũ cô nương đổi trở về.

Giờ phút này Tiêu Thần nghĩ đến đã nghỉ ngơi không trong thời gian ngắn, cũng có thể thử sử dụng nữa một lần mới vừa rồi như vậy công kích, không ngờ tại Tinh Đồng bên trong hồng quang sáng lên thời điểm, Tiêu Thần không có cảm giác nào, bản thể không có biến mất, Ngũ cô nương cũng chưa ra, không có gì cả phát sinh.

Tiêu Thần trong lòng nghiêm nghị, tối nghĩ chẳng lẽ là kêu gọi phương thức ngoại trừ vấn đề, hắn hồi tưởng lại có phát hiện không nơi nào bị lỗi, như vậy cũng chỉ có một nguyên nhân, đó chính là Ngũ cô nương đi ra ngoài là có hạn chế, bản thể đang cùng Ngũ cô nương chuyển hóa, là yêu cầu nhất định điều kiện, hoặc là có điều kiện tiên quyết, chỉ có thỏa mãn điều kiện tiên quyết mới có thể chuyển đổi, trước đây nói chỉ sợ sẽ là số lần, về phần yêu cầu cách nhau thời gian, này chỉ có thể do Tiêu Thần từ từ tìm tòi.

Tại Tiêu Thần ngăn ra thời điểm, của đồng đã có bình thường tiến vào trong nước, Tiêu Thần biết giờ phút này hắn đã không có biện pháp ngăn cản của đồng trở lại trong nước rồi, nhưng con đường duy nhất không thể cứ như vậy chặt đứt, vì vậy Tiêu Thần hóa thành một vệt sáng, đuổi theo của đồng đi, rồi sau đó một lần tiến vào sông Bàn Long bên trong, tại đáy nước chiến đấu, Tiêu Thần chiếm rất lớn hoàn cảnh xấu, giống như là cùng cá trận đấu lặn xuống nước giống nhau đạo lý, người ở trong nước sao có thể sẽ hơn được cá, đơn giản là không biết sống chết.

"Cua đồng Thủy Lôi." Tiêu Thần vừa mới nước vào, một chút bong bóng thật nhanh trong nước di động, trong nháy mắt liền đi tới Tiêu Thần trước mặt, Tiêu Thần đương nhiên có thể nhận ra đó là của đồng phát ra bọt, vật này ở trong nước so ở trên bờ nguy hiểm không biết bao nhiêu.

"Bạo!" Cua đồng tiếng cười lạnh đi ra, một nhóm bong bóng còn chưa đi tới Tiêu Thần bên người liền bắt đầu rồi nổ tung, một cái nổ tung sau đó toàn bộ bong bóng bắt đầu nổ tung, đáy nước trong nháy mắt biến thành dòng nước ngầm, vẫn là vô cùng mãnh liệt dòng nước ngầm, tại cái này to lớn đánh vào bên dưới, Tiêu Thần cũng còn phản ứng không kịp nữa liền bị nước chảy cuốn đi rồi, thời khắc nguy cấp, Tiêu Thần chỉ kịp chống lên linh lực Hộ Thuần bảo vệ chính mình không có ở đây bị hướng lúc đi đứng bị thương, nhưng hắn vẫn theo nước chảy bị mang hướng không biết là nơi nào.

Nổ tung nổi lên thời điểm, của đồng dựa vào chính mình thân hình khổng lồ, cộng thêm Vô Kiên Bất Tội càn của đào vào River trong nham thạch, dưới nước dòng nước ngầm mặc dù mạnh mẽ, nhưng vẫn là không có cách nào rung chuyển của đồng một phần, ngược lại Tiêu Thần cũng chưa có vận khí tốt như vậy, hắn bị dòng nước ngầm hướng lúc đi vừa vịn vọt vào sông Bàn Long ngọn nguồn lưu tầng, đây là sông Bàn Long bên trong hung hiểm nhất nơi.

Ngon nguồn lưu tàng ở vào sông Bàn Long phía dưới cùng, nói cho cùng thực ra chính là sông Bàn Long phản đáy theo mới tới đều tồn tại một đạo dòng nước ngầm, chẳng qua là nơi đây dòng nước ngầm mạnh, có thể dễ cho tu sĩ cường đại lộ về xúc động, chỉ có cực kỳ sinh vật cường hãn mới có thể tại cái này ngon nguồn lưu tàng trung sinh tồn, giờ phút này Tiêu Thần trong lúc vô tình bị vọt tới tầng này nước chảy bên trong, hẳn trong lúc nhất thời cũng không có cách nào tránh thoát dòng nước ngầm, chỉ có thể như vậy nước chảy bèo trôi.

Đây còn là bởi vì hãn Linh Thể cường hãn, nếu không nếu là đối bình thường tu sĩ, trong khoảnh khắc cũng sẽ bị liễu chết mảnh vụn, dù là như thế, Tiêu Thần tại ngon nguồn lưu tàng bên trong cũng chịu đựng đến cực lớn thống khổ, toàn thân mỗi một tác da thịt truyền tới toàn tâm đau đớn, mặc dù sẽ không bị thương, nhưng cái này thật tại tại nhưng là vô cùng rõ ràng truyền tới.

Sông Bàn Long trung hạ du một nơi mặt sông cực kỳ rộng rãi, đã tạo thành một cái rất lớn nước cong nơi, giờ phút này bờ sông bên trên người người nhón nháo, rậm rạp chẳng chịt đứng rất nhiều người, mà bên trong sông chính là có một hòn đảo nhỏ, tiểu đảo chung quanh vây quanh cái này bốn khối hình dáng rất khác biệt tảng đá, bốn tảng đá giữa có lóe kim quang Thân Liên liên kết, Thân Liên đang phun ra nuốt vào đến sương mù, bao phủ toàn bộ phía trên đảo nhỏ.

Bởi vì nước quá sâu mà có vẻ hơi đen nhánh trong nước, tới lui tuần tra đếm không hết Thủy Quái hung ác cá, tình cờ còn có thể chứng kiến một con lớn thú lợi qua, một cái nuốt trọn một mảnh hung ác cá, vùng nước này từ nhỏ đảo bị hơn một trăm tên tu sĩ kéo ra sau đó biến thành một nơi thời gian hãn hữu hiếm địa.

Đủ loại trong nước hung thú cùng xuất hiện, rất nhanh thì đem vốn là cuộc sống ở mảnh này bên trong sông loại cá toàn bộ ăn thịt sạch sẽ, thậm chí còn có sinh vật cường đại ưa thích cuộc sống ở ngon nguồn lưu tàng bên trong, những sinh vật này không khỏi là quang luận nhục thân cường độ cũng đã kinh khủng đến pháp bảo khó làm thương tổn mức độ, càng không cần phải nói bọn họ còn có đủ loại quý dị năng lực thiên phú, hoặc là thần thông.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 211: Giang Nam tuyển chọn

Đảo nhỏ này, cách mỗi trăm năm, sẽ xuất hiện tại một lần, kéo dài một năm sau đó lại biến mất, Giang Nam tu sĩ nhìn như là dùng ánh sáng liên đem kéo ra, trên thực tế đây là một loại kỳ dị kêu gọi phương pháp, cái này toàn bộ tiểu đảo đều là bị cái kia hơn một trăm tên Giang Nam tu sĩ kêu gọi mà ra, trong nước sinh vật là tiểu đảo lúc xuất hiện tất nhiên cùng xuất hiện bổ sung thêm vật, về phần tại sao có thể cho gọi ra tiểu đảo, chỉ sợ cũng liên tham dự làm phép người cũng không phải toàn bộ đều biết nguyên nhân.

Bất quá bọn hãn nhưng là biết kêu gọi đảo nhỏ này mục đích, là chính là cái kia trăm năm mở một cái Tiếp Thiên đỉnh tân tứ xếp hạng cuộc chiến, đây là Giang Nam khu vực tuyển chọn dự thi người sấn.

Đông Nam Tây Bắc tứ đại khu vực, mỗi một lớn khu vực có thể phái ra mười hai tên kinh điểm nhất đệ tử đi Trung Châu Tiếp Thiên đỉnh tiến hành thi đấu, mà Trung Châu là có thể phái mười sáu tên đệ tử, tổng cộng sáu mươi bốn danh chính nói đệ tử dự thi, cũng có thể nói, cái này sáu mươi bốn người, bất luận xếp hạng, bọn họ đều là Chính Đạo có đủ nhất thiên phú đệ tử, tất nhiên là tới thời đại nhân vật thủ lĩnh.

Giang Nam lựa chọn sử dụng cái này mười hai tên đệ tử dự thi phương thức chỉ có một, đó chính là tại dưới đảo nhỏ chìm trước đều đứng ở phía trên mười hai người, trăm năm một lần kêu gọi tiểu đảo đi ra lớn nhất mục đích, cũng là như vậy.

Mỗi lần tiểu đảo đi ra đều sẽ có đếm không hết tu sĩ tranh bẻ đầu muốn lên đi, nhưng dám ném thử nhưng thủy chung không bằng suy nghĩ nhiều như vậy, bởi vì tiểu đảo lúc xuất hiện cùng xuất hiện trong nước hung thú không có một là đèn cạm bẫy, tất cả đều cường đại không được, hoặc là chính là nhục thân cường đại đến làm người tuyệt vọng, hoặc là chính là thần thông quái dị đến khiến người phát điên, hơn nữa, muốn lên hòn đảo nhỏ kia, chỉ có thể theo trong nước vượt qua rộng rãi không gì sánh được mặt sông, bởi vì nơi này mặt sông, cấm không.

Tiểu đảo chung quanh bốn tảng đá gãy chuyễn Thân Liên tán mát ra sương mù, chính là nơi đây cấm không ký hiệu, rất sớm trước, có tu sĩ không biết cái này quy tắc, nghĩ (muốn) bay thẳng nhảy mặt sông đến trên đảo nhỏ, kết quả chính là bị trong sương mù đưa ra Thân Liên trực tiếp cuốn đi, từ nay tu sĩ kia lại cũng không có ở trước mặt người xuất hiện qua, hoặc chính là có ý mình tu vi cao thâm, muốn phải khiêu khích nơi đây quy tắc, không để ý cấm không nơi trực tiếp bay đi, kết quả vẫn như cũ bị Thân Liên mang đi, từ nay biến mất, người kia tu vi, ít nhất cũng là nguyên Thần Chi Cảnh.

Sau đó Đại Viêm Hoàng Triều có tướng lĩnh đặc biệt tới đây cảnh cáo sau đó, cộng thêm cũng có trước đó tui ví dụ, dần dần tại không người dám lại dùng tính mạng đi mạo hiểm.

Hôm nay chính là Giang Nam kiệt xuất nhất mười hai xanh kiệt tuyển chọn bắt đầu ngày, tuyển chọn thời gian sẽ kéo dài một tháng, một tháng sau dưới

đảo nhỏ chìm, lưu lại trên đảo nhỏ người, chính là đại biểu cái này Giang Nam xuất tặc người, sau đó mặc dù nói là cả Giang Nam tuyển chọn, nhưng nói như vậy, 12 cái vị trí phát đã có mười trở lên là bị Đại Viêm Hoàng Triều hoàng tử chiếm cứ, tình cờ có cái khác (đứng) ngoại lệ là cái môn phái khác người, đó cũng là mười lần tuyển chọn đều không nhất định có thể gặp phải một lần.

Giờ phút này bờ sông chen đầy tới đây Giang Nam các phái các nơi người, đây là một trận thịnh hội, không có ai không nghĩ (muốn) chính mắt thấy, có thể chứng kiến Giang Nam cường đại nhất tông môn, cũng là Thất Thần Tông một trong Đại Viêm Hoàng Triều các hoàng tử cùng người chém giết, cùng trong nước hung ác cá vật lộn, đó là không có nhiều biết ơn cảnh.

Mặc dù nói kết quả cuối cùng thường thường là các hoàng tử chiếm cứ cơ hồ toàn bộ vị trí, nhưng là không có nghĩa là sau đó Đại Viêm Hoàng Triều các hoàng tử tham gia lần chọn lựa này, ngược lại, toàn bộ cảm thấy thực lực bản thân không tệ, đều biết tham dự vào, có là muốn cùng các hoàng tử đấu một trận, có chính là mượn cơ hội rèn luyện thân mình, ôm bất đồng mục đích chung quy có rất nhiều người đều biết tham dự vào.

Đồng thời, cũng sẽ chết đi rất nhiều người, bởi vì đây nước hung thú không chịu bất luận kẻ nào khống chế, xuống đến trong nước chính là một trận sinh tử tranh, nếu như vượt qua ngọn nguồn lưu tầng những tên kia vừa vịn đi ra lời nói, cơ hồ không người có thể thoát khỏi may mắn, bởi vì tham gia Tiếp Thiên đình tân tứ xếp hạng tu sĩ, tuổi tác không thể vượt qua hai trăm năm mười tuổi, mà hai trăm năm mười tuổi coi như là thiên tư tuyệt đại tu sĩ, cũng cơ hồ đều dừng lại ở Thai Thành Đại Viên Mãn Chi Cảnh, chỉ có tuyệt thế thiên tài yêu nghiệt mới có thể đột phá Nguyên Thần Huyền Cảnh.

Mà những Nhục Thân Chi Lực đó là có thể đối kháng ngọn nguồn lưu tầng dòng nước ngầm hung thú, không có một thực lực là tại Nguyên Thần bên dưới, như vậy thực lực, đụng phải Thai Thành tu sĩ, không hồi hộp chút nào, chỉ có bị vô tình găm ăn một cái kết quả.

Đại Viêm Hoàng Triều quy định, phạm là dự thi hoàng tử, nhất định phải trước tiên bên trên đảo, toàn bộ hoàng tử ở trên đảo có thể tự đi đấu võ, cho đến còn lại mười hai người, còn lại mười hai người tiếp nhận tới đây Bát Phương khiêu chiến, nếu là lờ lờ kéo kéo đến cuối cùng mới lên đảo hoàng tử, trực tiếp hủy bỏ tư cách, mà những người khác là không có cân cầu, như vậy quy định, biểu lộ Hoàng Triều lập trường, chúng ta hoàng tử, chính là mạnh nhất, người mạnh nhất, liền phải tiếp nhận nhiều nhất khiêu chiến, nếu là không làm được, vậy thì không xứng làm làm đại biểu xuất tặc, cái này cũng tương tự có thể nhìn ra Đại Viêm Hoàng Triều đối với các hoàng tử yêu cầu nghiêm khắc.

Lần này tuyển chọn người chủ sự là Đại Viêm Hoàng Triều đánh ra tới tướng quân, hần đứng ở trên sông một chiếc thuyền lá nhỏ bên trên, không biết đến hần là tu vi gì, nhưng là tại chung quanh hần rất một mảng lớn trong thủy vực, liền một cái hung ác cá đều không thấy được, cái này là cường giả tự thân tàn mát ra khí tràng, những thú dữ này cảm thụ so với người càng rõ ràng, cho nên cũng không có một con hung ác cá dám đến gần, ngay cả ngọn nguồn lưu tầng trong kia một ít tồn tại cũng chỉ là thỉnh thoảng nhìn hần chằm chằm một hồi, nhưng rốt cuộc là không có một cái đến gần.

Tại tướng quân một tiếng mở miệng hét lớn tuyển chọn chính thức sau khi bắt đầu, trên bờ hơn một trăm tên người mặc Văn Long hoàng bào tu sĩ trước tiên cơ hồ bộ phận trước sau cùng nhau xông vào trong nước, những người này không khỏi là xanh tái giới đẹp trai kiệt, bọn họ đều là đến từ Đại Viêm Hoàng Triều các hoàng tử.

Đại Viêm Hoàng Triều các hoàng tử không có một không phải thực lực kinh thiên hạng người, bọn họ phần lớn có một không hai đồng bối, ép cùng bọn họ bình thường tuổi tác người không ngóc đầu lên được, mà ở như vậy kinh diễm phía sau, lại có người thường khó có thể tưởng tượng nghiêm khắc tu luyện, không phải từng cái hoàng tử đều là thiên tài, nhưng từng cái hoàng tử tuy nhiên cũng vô cùng cường đại, bởi vì Đại Viêm Hoàng Triều hoàng tộc Tộc Quy tương đối nghiêm ngặt, đặc biệt đối đãi tân nhất bối, càng là nghiêm khắc đến gần như hà khắc, cũng chính là như vậy thiết huyết quy định, mới để cho Đại Viêm Hoàng Triều mỗi một thời đại cũng không thiếu cao thủ, mỗi một đời đều mạnh ngang vô cùng.

Bọn họ một nhảy xuống nước, lập tức đưa tới trong nước hung ác cá chú ý, đếm không hết hung ác cá nước kỳ quái hướng của bọn họ hần vọt tới, bọn họ bất kể ngại cái gì hoàng tử bình dân, bọn họ chỉ biết là xé nát nhảy xuống nước toàn bộ sinh vật.

Tại một các hoàng tử bọn họ nhảy vào trong nước sau đó, tiếp lấy có rất nhiều tu sĩ cũng lần lượt nhảy xuống, nhưng là còn rất nhiều tu sĩ chọn lựa chờ đợi thái độ, bọn họ phần lớn tính toán đợi trước mặt tu sĩ chém giết không sai biệt lắm, bọn họ ngồi nửa thu ngư ông đắc lợi, sau đó nghĩ như vậy tu sĩ rất nhiều rất nhiều, nhưng lại cơ hồ không có thành công qua, bởi vì thành công không có nửa điểm mưu lợi, thực lực chính là cuối cùng tiền đặt cược.

Tuyển chọn bắt đầu chưa tới một canh giờ, nơi đây đã đã thành đầm máu chiến trường, thật giống như nước sông đều bị máu tươi nhuộm đỏ rồi, những thứ này nhưng đó nước sông máu tươi, có đến từ hung ác cá, có đến từ nhân loại tu sĩ, ngược lại lẫn lộn cùng một chỗ cũng sớm đã không phân được với nhau.

Như vậy cảnh tượng, người ở tại tràng cũng có thể chứng kiến, nhưng hay là có người không ngừng hướng bên trong sông nhảy đi, 12 cái dự thi vị trí, chỉ cần lấy được rồi chính là vô thượng vinh dự, nhưng vì thế cần phải trả giá thật lớn, bọn họ cũng đều chính mắt thấy, cái này nhuộm đỏ nước sông máu tươi chính là tốt nhất chứng minh.

Tu sĩ không ngừng vào vào trong nước, nhưng trong nước hung ác cá số lượng tựa hồ cũng không có giảm bớt, ngược lại có thể là bởi vì quá nhiều máu tươi gây nên, liền ngọn nguồn lưu tầng bên trong đều có vài đầu sinh vật nâng lên, nơi bọn họ đi qua, thể như chẻ tre, cơ hồ không có tu sĩ gì có thể ngăn cản, bọn họ sử dụng pháp bảo đánh vào những thứ này ngọn nguồn lưu tầng chạy tới trên người quái vật một chút tác dụng cũng không có, ngược lại sẽ kích phát bọn họ Hung Tính, khiến được bản thân chết mau hơn một chút.

Nhưng cũng không phải toàn bộ như thế, cách tiểu đảo còn có một giống như chặng đường địa phương, một vị người mặc Hoàng Bào hoàng tử đang cùng một con ngọn nguồn lưu tầng nổi lên hung thú đang ở kịch chiến, đây là một con nửa người trên là gấu, mà nửa người dưới chính là cá to lớn hung thú, thân dài ước hơn cá hơn mười trượng, một đôi móng vuốt giữa ngón tay nhưng là có màng liên kết.

Nó mất lộ ra hung quang, con người đỏ tươi, một há to mồm bên trong tất cả đều là sắc bén như dao găm răng dài, không có ai sẽ hoài nghi cái này gấu cá một cái bên dưới có thể hay không cắn nát phòng ngự khôi giáp, mà cùng nó kịch chiến tên kia hoàng tử cả người tản ra kim quang, một hạt châu ở trên đầu chìm nổi, rủ xuống màn sáng màu đỏ che ở chủ nhân, gấu cá một bàn tay bên dưới, chỉ có thể đem hoàng tử này đánh bay, nhưng là không đánh

tan được cái này hộ thân màn sáng, trừ lần đó ra, hoàng tử này trong lúc giờ tay nhắc chân, tất cả đều là công phạt kinh người đại thuật, đôi cánh tay giống như Thần kim đồ bê-tông, giờ tay lên giữa đánh ra lần lượt ấn ký, những thứ này ấn ký rơi vào gấu thân cá bên trên thời điểm đều sẽ phát sinh nổ tung, nổ nó gào to liên tục.

Như vậy chiến đấu phát sinh ở cơ hồ mỗi một hoàng tử trên người, bởi vì coi như những thứ này ngọn nguồn lưu tàng hung thú không chủ động tìm tới bọn họ, bọn họ cũng sẽ đi dần đến, bọn họ đều là Hoàng Triều hoàng tử, đều có giống nhau thân phận địa vị, đương nhiên cũng phải chiến bại giống nhau địch nhân, nếu không thì coi là dự thi vị trí cũng mất ý nghĩa.

Vùng nước này quả thực quá rộng lớn rồi, tuy nói chỉ là một ngoặt sông, nhưng lại càng giống như là một cái hồ lớn, tại cái này dưới nước, tụ tập Giang Nam toàn bộ lớn khu vực tuổi trẻ tài cao tu sĩ, vì trăm năm mở một cái Tiếp Thiên đình thịnh hội một chỗ, bọn họ quên sống chết ở chỗ này chiến đấu, tu sĩ cường đại cũng không riêng gì Đại Viêm Hoàng Triều hoàng tử, còn rất nhiều đến từ môn phái khác hoặc là gia tộc đệ tử giống vậy kinh diễm, bọn họ giống vậy đang cùng ngọn nguồn lưu tàng đi lên hung thú đang chiến đấu.

Ngọn nguồn lưu tàng hung thú cường hãn, không phải chỉ là nói suông, rất nhiều tự mình cảm giác rất tốt đẹp tu sĩ cũng muốn giống như những hoàng tử kia cùng kinh diễm hạng người giống nhau cùng những thú dữ kia chiến đấu, nhưng không có thể đánh lên ba cái hiệp, liền bị ăn xương cũng không còn dư lại, còn có chính là thực lực rất bình thường Thai Thành tu sĩ, như vậy tu sĩ chiếm đại đa số, bọn họ không có cùng ngọn nguồn lưu tàng hung thú chính diện giao phong năng lực, một khi đụng phải, ngay cả chạy trốn đều rất miễn cưỡng.

Như vậy chém giết sẽ kéo dài một tháng lâu, trời mới biết sẽ có bao nhiêu tu sĩ cùng hung thú chết tại vùng nước này, nghe nói mỗi một lần thi tuyển sau đó, toàn bộ ngoặt sông có một nửa đều biết bị máu tươi nhuộm đỏ.

♥♥♥ Mong các bạn bình chọn 9-10 điểm giúp mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Lục Tiên Phong Thiên Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.